

167 M
Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu
IV. 17. 3

1502

79V 2384 (già)

Ma è da considerarsi che
ser. XVI come dicono

GW. vol. VI col 79

BMC vol. V, Introd. p. lxx

See ~~74~~⁷⁵ - H 4285 - Fell 3179 e 3179a

OMNIA CAMPANI OPERA

Quæ continentur hoc in libro sunt.

Gampani nita per Michaelē femum.
Campani de ingratitudine fugienda libri tres
De regendo magistratu.
De dignitate matrimonii
Descriptio Thrasimeni.
De obitu fratris Cardinalis papienſis epistola consolatoria.
In varios authores censura
Epistola in qua comparat Ciceronem Quintiliano.
Oratio in ascensionem domini
Oratio in principio studii Perusie
Oratio cinerina
Oratio de spiritu sancto
Oratio de circuncisione
Oratio de sancto Stephano
De sancto thoma aquinate
Contra Turchos ad principes germanor.
In exequiis Pape Pii
In exequiis Nelli de Balionibus.
In exequiis Joannis archiepiscopi beneventani
In exequiis cardinalis. S. Sufannæ saxo ferratenſis
In exequiis ducis Vrbinate
Epistolarum libri. ix.
Vita Pape Pii
De uita & gestis Brachii libri. vi.
Epigrammatum libri. viii.

INTERDICTVR

Omni hominū generi: adeat quisq; Campani opera formis rursus ad decennium cōmit-
tere: aut ea in dominiū Mediolanē. quantū quantū est pferre: uendere ue. Caue temera-
rie tua iactura damnum mihi afferre. Fouere causam nostram uiri pcellis quibus si iniurius es-
se meditaberis in uentū sudabis & deniq; multabere Tuo res transigetur omnis periculo
Nam ego iā teneo quō tuæ perfidiæ occurrā. Intelliges tu deniq; principum scitis opor-
tere parere.

EDICTALES LITTERAE.

V D O V I C V S Maria Sfortia Anglus Dux Mediolani &c. Papae
Angledæq; Comes ac Genuae & Cremonæ Dominus Fauemus libet eo-
rum industriæ: qui pro uirili sua nunq; bene de re litteraria mereri desistunt
dum & ipsi e penu suo aliquid frugiferum depromunt: & ab aliis depromp-
ta a situ & squalore uindicant: Hæc res nos mouit ut cum nuper accep-
imus Michalem Fernum uirum haud uulgaris doctrinæ omnia Reuerendi. D. Io. Anto-

nii Campani Episcopi scripta per totam scire Italiam dispersa summo studio summaq; im-
pensa conquisita collegisse ac in unum corpus redacta & ad postimum candorem restituta
impreffionibus tradidisse. Sed uereri ne ipsi similes qui ex tanto labore atq; impensa iure
merito debentur ab aliquo eripiantur: cupereq; propterea sibi a nobis consuli ac interdici
ne in dominio nostro hinc ad decennium illa ipsa Campani scripta atq; opera a quoq; non
modo imprimi aut ut imprimantur curari. Sed nec alibi impreffa in id deferri possint: Vt
illius petitioni quoniam honesta est libenter annuamus & propterea per has nostras edici-
mus nemini licere Campani opera in Dominio nostro imprimere aut ut ab aliis imprimā-
tur curare: nec alibi impreffa in id perferre: Cui nostræ uoluntati si quis repertus fuerit qui
contra egerit hunc pena decem ducatorum pro singulo uolumine quotiens peccasse de-
prehensus fuerit affici uolumus & iubemus: quorum partem unam inuentoriam alteram Ca-
meræ nostræ: tertiam uero ipsi Michaeli dari uolumus. Mandātes omnibus & singulis of-
ficialibus nostris ut has nostras litteras firmiter obseruent & faciant ab omnibus inuolabi-
liter obseruari sub penis in eis contentis. Datum Vigleuani sub nostri fide sigilli die. xxvi.
Martii. M. cccc. xcv.

Erat
sigillum
Ducale
in cæra
alba.

B. Chalcur.

PETRI SABINI IN NOVAM CAMPANI EDITIONEM. DECASTICHON.

Petlege Campani numerosa uolumina lector
Non ociosas Paginas:
Nam proprii & pressi cultor sermonis ubiq; est
Præcis cedere nescius:
Gratia magna tibi referenda est FERNE MICHAEL:
Quod ductu tuo prodeunt:
Sicut Mæonios uersus: Pisistratus olim:
Hæc undecumq; colligis:
Ergo ut durat adhuc tanti pia fama Tyranni:
Sic te posteritas colet.

AD SABINVM

Hei mihi q̄ uana est spes hæc & gloria famæ,
Pro fama morimur doctæ sabine famæ:
Stet sua per totum uitæ gloria mundum:
Recte uiue deo: cætera sumus erunt.

MICHAEL.

IACOBVS ANTIQVARIVS MICHAELI FERNO CIVI
MEDIOLANEN.SVO.S.

ERNO meo Sal. Tanti ego Campanum cuius auditorium apud Perusinos meos tum admodum celebre puero mihi licuit ingredi: feci semper ut ad solum eius nomē inter molestissimas res animū recreari saepe senserim. Nō enim quēdā dicendi studiosum esse puto: Qui uel eius laude non delectetur uel non capiat in ingenio. Ita profecto de iis iudico: qui se populo ac multis natos esse uolunt. Cœpit pubescente ætate statim scribere: illustrauit Balioniam primariā domū in qua ad litteras fuerat educatus: heroico carmine in quo iam tum grandior insurgere uidebatur. Lusi quoq; ueluti circa Tyberis ripas: dum leuandi æstus: & natādi causā flumen cum æqualibus ut mos est lasciuire contendere amores suos: ita ut Tibulum credas. Tentauit epigrammata: in quibus postea nemini cecidit. Scripsit Braccianam hīstoriā partium studiosior quā etiā rerum gestarum æstimatio fortasse non caret inuidia: nuda tamen ueritas ab obsecratoribus eum liberat. Vidit non multo post illum Pius pontifex uir sanctus: & nūq; interiturus: & quā ipse mirum in modum pollebat in uicinis hominibus facundia in spem erexit: moxq; ad dignitatis gradum episcopatus: uenit: gradum: unde postea cum Papiensi beniuolentiam contraxit: quanta adhuc inter mortuos durat: multis utrinq; monumentis testata. Sed Volaterranus nosse: quantum ex rebus ad me nuper litteris coniecto: de utroq; male meretur: dum Papiensem ueterem dominum suum more pessimi mancipii in uinculis detinet: neq; edere tandem parat: quē ille multa conscripsit æternitatem habiturū: cui nefariæ audaciæ illud quoq; scelus addidit: q; Campani partē nō ponendam in eadem asseruat custodia. Viros ne illos solus sibi habere quærat? At qui sine infamia fieri potest istud? Beneficium non referte si possis: ingrati est animi. Fuit Papiensis in scribendo affectatio: & de industria durior. Sententiarum tamen ornamenta maiora q; in Campano cernuntur. Nam contractioni & breuitati adiecit pōdas. Campanus fluit potius q; ambulat: nec nisi pleno semper aluo: ac subinde aliquantum progressus se in gyrum uertit: certaminis & spiculorum plenus: nec unq; quicq; prætermittit: quod ad delectationis aucupium pertinere sentiat uariis & nitescens ubiq; Qualem natura protulisse uideatur: ne Romana ac uetere illa dicendi maiestate caruisse doleremus. Papiensis paulo feruidior cum aculeos exercet: uirtute alioquin animi atq; uita: cū Cato: semper bonus auctor in Senaru. Saepē stetit aduersus magnas opes: & quam scribendo pene morosā seueritatem habuit eandem uiuēdo tenacissime custodiuit. Verum Campanus meus fortuna quo minor fuit: eo maiore spatio anteq; Papiensem uidebatur copia atq; felicissima ingenii habetate. Memini ab hinc circiter quinq; & uiginti annos Cum in germaniā ad Conuentum Ratisponensem in comitatu Cardinalis Senensis proficisceretur. (Bononiæ enī apud Sabellum: ubi ego adulescentior ad epistolas prouiciæ etiam addictus: triduo diuerſi) de iis qui in Italia bonam litterarum frugem præse ferebant: mecum ut sæpē antea solebat familiariter sermonem instituisse: atq; ore pleno cum multis laudasset: Mi inquit Antiquari hęc studia sunt q; oceanus latiora. Non multis littonibus ad nauigasse me sentio: proinde quāq; a multis rerum promptitudine superatum me fateor esse: Tamen si spatium detur: eadem uidebor scire: quæ alii. Scribendi autem uarietate cedam interea nemini. Quæ uox eius uana non fuit. Quis enim hęc tempestate cum Campano pedem conferret? Magna ei⁹ in ornamentis rerum supellex & uerborum. Natura excellens: atq; teres & exadā. Qui carmen eius heroicū. Qui elegias & epigrammata. Qui hystoriam. Qui orationes: & epistolas. Qui scriptorū omne genus in sūnia laude ponendū nō duxerit. Is in cœlo solē: cū melius est dies impudētē audebit hīciari. Vale. Mediolani. iiii. nonas. Iunias. M. cccc. xciij.

q

VANDO mecum eam repeto Antiquaril uirorum optime diem qua tantis laudibus Campani opera illiusq; diuinam eloquentiam tulistimeq; ad cōquiritenda illius scripta horrare. Equidem puto quoppiam syds studiosis omnibus & bonarum litterarum cultonibus medio tunc axe cœli affulisse. Insonauerat id aurea sæpe nominis aurbus mihi: & litteratorum omnî cœtus mla detinebat admiratio: stuporq; ineffatus ad illius memoriam cunctos tanq; numie afflatus inuadebat. Neq; tamen seu q; multa me obuoluerēt his diuersa studiis negotia: seu q; ita superi statuerent ut non ante illius a me cognita opera essent q; & edita quicq; scriptorum suorum quibus illestat atq; capi potuerim hætenus ad me peruenierat. Tu me ita incendisti cuius in litteris tanta est auctoritas quanta uel multis sæculis nemini maior contigit ut quiescendū mihi si bonis litterarū studiosis consultum esse cuperem: uel inter maximas bellorum flamas & iniquissimo tempore nō putarem donec contracta illius undiq; monumenta publicare. Non possum (neq; enim humani esse censeo iugentis referre) quanta cū illi tum cæteris bonarū litterarū cultonibus fieret iniuria hic in frustra sectus nullo dū ordine Stigmofis Lacerus apud diuersos detineretur. Et nemo edendi illius & ætternitati eā uiri nomen cōmendandi curam sibi ascisceret. Equidem debere mihi aliquid censeo litterarum studiosis oēs quibus eloquentiæ princeps latinæ modico nūmo & exigua prope quadā sipe comendans meo periculo & incredibili labore oblatas est. Verū tibi lōge plurimū qui nisi me huius prestantissimæ & diuinæ faciūdiæ admonuisses: enixiq; me laudibus succedisses haud ita fortasse exuadsem. Nō potui quod tu tātopere uel unus nostrorum saculo cōstititatis latinæ & lætæ eloquentiæ princeps cōmēdare nisi magnificū & luculentum existimare. At quanto alius ille: q; tu predicares: quanto maior inueniunt? Nihil illius attingit precelsum & cœlestē ingenū quod nō incredibili felicitate seu subitus & extēporaneus seu meditatus & persans luculentū prestiterit & illustre. Et cum multi uaria ingenii cōmendatione amplissima cum ueterū scriptorū tum nostrorū temporum in lucē & diderint. Vnus hic non tam mihi q; eruditissimo cuiq; æquasse omnes re quaq; uidetur & superaret. Oratione amplior nemo distona illustrior. In phia & disputatiōibus habuerit distinctionē expressior. In epistolis concinnior suauior. In carmine sonator heroico. Elegia gracilior. Epigrammate scomosior: festiuo argutor nemo ubiq; prompti & facili ut neq; sūdet uspiam oratio horridior: neq; uerbotum licentia subfletatur puerilib; lasciuia: senetiolis: per singula ut quæq; deposcit res habet & magnific; grauis & uenustus: plenus fluens alioquin tenui excurrens tuo. Abiit credas legisse me hætenus: nec qd ego me dico: tu imo idem contendis: cæteri eruditi in id conueniunt ex omni quā bibliopole nobis faciunt librorū copia quicq; maiore uoluptate: seu rerum quas complexus est uarietate magnitudine & excellentia: seu sibi & lætæ oratiōis candore. Quod me magis impleat: & quo impleat magis maiori me illius desyderio relinquat. Huic dies huic noctes ne somni cibi ue quidem memot impenderis. Nunc demū agnosco quanti tui facindus illustris ad unūq;q; preceptorū. Nunc demū quantum adolefcenti bonū nancisci doctorem cōducit habeo compertū. Mirabat ego unde tibi tanta olim hausta foret eloquentia. Quis tibi hominū deorum ue ad tantas disciplinas lumina recludisset. Nimirū Antiquari Solida illa quidem gloria cum clausimū preceptorē datum est æmulari & æquare. Nihil gloriosi si coningat cōtingeretorūq; eundē disciplinis quas ille calleat & morum bonitate referre. Confero nunc demū tua sæpe & illius scripta. Tonusq; utrunq; demitando inhaereo. Eadem utiq; dicendi facultas: idem in oratione splendor ut alterum in utrolibet perficiat: nisi q; tu semper grauis: dignitater: & auctoritate plenius idimititur ille nonnūq; & mira uenustate ludis: itaq; inter sodales locutur: geniali quadam illecebra expetibilis & decorus. hoc tibi fortasse prestātor q; ille preceptorū discipulus: qui nisi te annis & lato præisset tu illi in gloria prior esse ponuisses. Hortans tu Volaterranum nostrum uirum omni uirtutum genere pradium & in his humanitatis studiis longe doctissimum: cultissimum: edat ut ille tandem heri monumenta sui. Au nōdum fans tibi cum rei litterariæ utilitate actum fensens: nisi & illum in lucem trahas & te Alcydem alterum qui heredum spoliare ue lis exhibeas? Incepant illum multi quidem ut tu eruditissimi uiri. Verum in esse consilium q; plusculum distulēt ostēdit. Et ad Campani gloriā nostri spectare maxime arbitrori quando ille diuino & cœlesti ingenio ad cuncta manum foelicissimi apposuit: & unicus idemq; maximus ingenii in Campano precelentissimi assertor: futurus est: qui cō itimo sic delectatus est ut ad penitimas delicias adhibuerit illum semper. Non uox nō sine illo gra-

eas dies non cœna iocunda. Triste illo sine cubiculum. Tristi secessus uenationes: dista-
 facta sine illo tristia omnia. Adeo unus magnitudine ingenii sermone lepiditate argutis
 interdum & cauillo Papiensis pectore insidebat Campanus. Quæ elegantiore quæ maiori
 delectatione plena ea ad Papien. Campani scripta sunt omnia. Illic nullum studium nata-
 ra ipsa quanta in eo fuit sponte illic artis ope nulla prodita. Scitent illic sententiarum acu-
 mina: exurgunt exercenturq; illic mira festiuitate aculei. Aut philosophiæ aut genialis so-
 dalitatis mira illic sœcra. Neq; tamen libertate insani neq; garrulitate debacchatur nimia:
 unumquodq; ad sui necessitatem trahens ut ingenii & dexteritate plusq; humana. Quare
 eum iam me tibi polliceor (Audis Volaterrane) futurum in Papien. uindicando qui sue-
 rim in Campano: ut qui communibus studiis inter mortales disciplinis aduigilant in Pa-
 ri quoq; gloria fundi nostro beneficio renouescant. Vinam & diui Pii multa quæ celata
 tenentur aliquando ab istis morosis oculis possint ut in publicum proferantur. Quæ tam-
 ta diu boni Ingeniorum inuidia ut quæ optima sint aut deperit profus aut ad eos tum-
 deniq; perueniant quibus extirrentur incognita. Beatissima profecto sæcula quibus tria hæc
 tanta litterarum in triplici ordine promicue luminaria: ut credam superos ultimas uires
 fuisse in illam ætatem illustradam quæ essent cum superioribus & quæ secute uires ois
 ingeniorum splendore memoranda. Agnoscent isti deniq; nec me fallit opinio omnimoda
 hanc suam citriscopionem. Nec nos diutius tam diuinis operibus illos tam sublimi fra-
 dabunt gloria. Ibit præcursor Campanus futuræ præco celebritatis qui quoq; pro digni-
 tatum ordine præcedebat in uita A futurum Papien. affuturum Pium mundi dominum
 prædicabit: quorum studia cum uiuerent olim extirre coniuincta. O ne scilicet si adm-
 ratoris spectatore remittunt ipsa me in hanc uitam demississent sydera. Nec me haberent
 foras nec tanta cūctatē per urbem raperet miseria. Erunt scilicet & quis (sed quæ?) suspi-
 cient temporis. Credis optime Antiquitate ulla me tanta negotiorum mole premi por-
 isse ut hanc aliquando optauerim Campani editionem derelinquere? Non ipsa quidem
 si me exerto tælo nouissimo in uerbo exceptura fuisset Atropos potuisset auertere. Igno-
 sce gloriosius fortasse loquenti. Nam sum ingeniorum & uirtutis tam uehemens cultor
 ea uel una certe ratione q; ipse id a natura sum nunq; cōsecutus & familiarium rerum nō
 minimum intercepti solitudo cōtinua: ut pro unoquoq; uitro doctissimo ipsam possim
 quidem mortem oppetere. Non nox non una dies ab qua cœptus est impietis dies Cam-
 panus sine grauissimo labore abire. Quot meam amici suspectam ualitudinem habuere.
 Quot dementem appellabant qui hoc tempore bellicosissimo exiguas facultates meas
 quæ quatercentos superant aureos nummos pergerem profundere. Quantum somno
 fateror subductum. Quantum de Lachesi subreptum dum & musis & forensibus negotiis
 & amicorum officiis & Campano sufficere laboro. Nulla me unq; ociosum aut magistra-
 tus cuiusquam aut prælati uidit anua: ubi paululum usulam immorati inter ipsa tiego-
 tionum intersticia minimam subsistere contigisset illius subito mihi qui comites semper
 erant exerti libelli hic illos lectitabam: hic quod domi per ocium non licebat inter nego-
 tionum agmina efficiebam: corrigebam: dimeriebar. Et qua quidq; parte locandum con-
 stituebam. Nec maiore fructus sum uoluptate q; cum in huius gloriam & studioforū om-
 nium utilitatem ipsam me uigiliis inedia: frigore: æstu niuib; hymbre consecetem. Mi-
 nor pecunie ratio fuit: quando illam ego semper omni uita contempni ut tantum cuiq;
 congerendum nummum duxerim: quantum ad uictum sibi intelligat sufficere. Vinam
 sic efficere poterim ut uideamur hac diligentia & hoc labore cuncta maturiter & ex di-
 gnitate curasse. Sum sareor ingenio non peleganti. sed præcipiti & nebuloso. At in tāto
 rerum turbine & in tanta exemplariorum confusione potui nō nihil peccare. Ipsa etiam
 negotia frequētissima quæ haud ita reicere licebat studiis consultationibus: & totius
 uoluntatis dignitati passim detraxere. Tu circumspectissime mi: Antiquarie columne litte-
 rarie maiestatis unus tantorum auctor laborum. & tante præceptoris tui gratissimus di-
 scipulis memorie fundator unice cuncta dispice. Castiga: mone: Felix sum atq; beatis-
 mus si quoq; emūcto tibi & ppolito ipeimis uitro prudētissimog; grauissimo atq; sapiē-
 tissimo potuero satisficisse. Hic salte quotiens tuis obseruabitur manibus intelliges i illo
 tui Michaelis patrem cui ipsa uitalis solus aura es: uiuere. quem olim fama uulgauerat le-
 thali anthrace absumpsisse ut credas uel ideo fata illum ex Orci linie Distig; manibus at-
 q; Imperio eripuisse ut esset qui semi fundus. Cum intereunte prope Campano posset in
 posteris memoria sempiterna uiuere Felix uale. Atq; indicem locutorumq; rationem
 ubi nec omnino spero inuentum damnabis: nec grauaberis recognoscere.

Ad Michaelē in Elysijs Campanus.

Nuper in Elysijs moriturus uulnere capos	Tu cui uirtutis refidet non ultima cura
Pestifero tristis spiritus exierat.	Manibus hanc unam da rogo lætitiā
Illic Campanū misero squalore iacentem	I repete ad superos tremeandū iacta potestas
Offendi duplices tendere uoce manus	Munere diuorum quæ recolenda tibi
Aduento quisq; nostrā ne despice famā.	Excepi lætus rediens mandata sub auras
Hæc pcor ad superos fac redeamus ait	Impleuitq; tuis iam quoq; consiliis.
Sāt monumēta mihi magno cōscripta la-	Sic qui Campanum nō notas plege tandē
Quæ grat' nemo pderet iā recipit (bore	Munere tu fœlix umbra quiesce meo .

Omnium index orbem

Ne quid abertes Lector omnium primum scire debes Volumen hoc in sex esse distinctum partes quarum unaquæq; suis est foliis secretim dinumerata . Et quoniam nostræ sunt annotationes . Inauspicationes & epitomata passim admixta : ne quid ea te anticipem in disquirendo Campano redere numeris minime sunt computata . Vt tamen quicquid hoc clauditur in uolumine uno tibi ante oculos constaret aspectus uisus cum nostris omnia tabulæ huic sunt annotata . Tu quæ fuerint Campani ad folii numerum subleuo obtutu habebis deprehensa Occurro tibi Lector ubiq; ut q̄ minimo cuncta possis labore pernoscere . Verum te scire uolo nulli ingenii sollicitatē tantam a natura donatā quæ nos oporteat si eximie doctus & esse & haberi uelit plurimum desudare .

Principis litteræ . Sabini epigramma . Antiquari in Campani Editionem epistola . Ad illū nra altera . Locatores rōi : Eiectæ barbariæ & exēitis in lucē Cāpani Menia . hoc temo
Campani Vita a nobis cum Trochaico & epitaphio condita fo. viii
Tractatus .

De postillatis deuitandis Codicibus & Marginariæ in tractatus Notulæ	fo. xvi
In libros de igratitudine & reliquos tractatus nostra ad Alexandrinū Inauspiciatio	
Postea q̄ &c.	fo. xxi
De ingratitude fugienda	Ad Pandulfum Ballionū . fo. xxii
Libet Secundus	Nō temere cō . fo. xxvii
Libet Tertius	Zenonē illū . fo. xl
De regendo magistratu	Ad Luciū eq̄tē Senē . fo. Ro . Cum sæpe fo. xliii
De dignitate Matrimonii	Ad Frañ . Maximū ciuē Ro . Matrimonii fo. xlviii
De Thrasimeni felicitate	Ad Pandulfum epistola Venimus fo. li
De fr̄is obitu Consolatoria	Ad Papieñ . Si mihi fo. lvi
In utraq; Quintiliani declamatiōes	Ad Senē . Censura Centum . xxxv . fo. lxxii
In orationes Ciceronis	Ad Senē . Marcū Tullium fo. lxxiii
In Victorinū de generatiōe diuina	Ad Xystum Cum nōnullas fo. eo .
In Sueronium	Ad Senē . Repetii nup fo. eo .
In Vitas Plutarchi	Ad Senē . Collegi nuper fo. eo .
In Liliū	Ad Papieñ . Tres . I . Liliū fo. eo .
In Quintiliani institutiōes	Ad Anronium Moretum Vtinam quod fo. lxxv
Corā Pio Abcessuri ad Venetos adolefcētis de Colūna oratiūcula Patruis	fo. eo .
Eiusdem ad Senatum Venetum oratiūcula	Si per (meus fo. eo .
Oīo Ascēsus dāi nō integra a Cāpano cōposita : ab alio hita	Multa fo. lxxvi

Orationes

In orationes Marginaria annotamenta	duobus antisoliis .
In orationes nostra ad Sanctam Crucem inauspiciatio	Iam pridem fo. lxxvi
Inuito studii Perusini de laudib' oīm sciay	Consideranti fo. lxxvii
Cinericia	Secunda Cum inter tot fo. lxxviii
De spiritu sancto	Tertia Cū stantissim fo. lxxix
De circuncisione	Quarta Cū eēt multa fo. lxxxii
Sancti Stephani	Quinta Si eadem fo. lxxxiii
Sancti Thomæ Aquinatis	Sexta Oīum primū fo. lxxxvii
Ratiōponens	Septima Quæ res fo. xc
In exequiis dñi Pii . ii .	Prima Sunt fortasse fo. xc
In sancte Nelli Ballionii	Secunda Si uetera fo. c

In sumere

In funere parentis Gubernatoris Pemsini	Tertia	Vellem equidē	fo. cx
In funere Cardinalis Saxoferrateſi.	Quarta	Honeſtius	fo. cxii
In funere dñe Baptiſtæ Ducis Vrbinaſis	Quinta	Mirantur	fo. cxiii

Epistolæ

In libros epistolarum nouem Epitomata		duobus antifolis	
In epistolas nostras ad Senensem Inauspicatio		Non possum	fo. i
Epistolarum liber primus	Ad Papieſi.	Percutit nuper	fo. ii
Liber Secundus	Ad Pe. Siculum	Quo in statu	fo. ix
Liber Tertius	Ad Papieſi.	Scio te plurimū	fo. xvii
Liber Quartus	Maguntino	Miraberis pſtā.	fo. xxvii
Liber Quintus	Paulo. ii.	Magnā inieciſti	fo. xxxv
Liber Sextus	Gentili	Iā plane uentū	fo. xlviii
Liber Septimus	Papieſi.	Ruinus ruinus	fo. lyii
Liber Octauus	Iordano	In Miropolio	fo. -lx
Liber nonus & ultimus	Senē.	Seni Tifernum	fo. lxyii
In obedientia Pii Perusiſinorum Oratio		Si ulla	fo. lxxvi

Pii Vita.

In Pii Vitam nostrā ad Lonatem Inauspicatio			fo. lxxvii
Pii Vita		Pius secundus	fo. lxxviii

Historia.

In historiam Brachii Summa gestorum Capita		duobus antefolis	
In eundem historia nostrā ad Datatium Inauspicatio		Non parua	fo. i
Prohemium historiam		Vitā & res gestas	fo. ii
Liber Primus		Brachioꝝ fāilia	fo. eo.
Liber Secundus		Dū hæc i Picenis	fo. ix
Liber Tertius		Secus est deide	fo. xix
Liber Quartus		Hac calamitate	fo. xxx
Liber Quintus		lactō i hūc mōm	fo. xli
Liber Sextus & ultimus		Profect' ad Capuā	fo. xlix

Epigrammata

In Epigrammatum libros nostras ad Pomponium Inauspicatio		protosolio	
In ipsos epigrammatum libros nouem epitomata		antefolis duobus.	
Elegias epigramatūq; Liber primus	Ad nenerem	Mollēs ades	fo. i
Liber Secundus	Ad lectorem	Exiguū spectas	fo. vi
Liber Tertius	Ad Pium	Ad te diue pſ	fo. x
Liber Quartus	Ad Pium	Ecquid erit	fo. xlii
Liber Quintus	Ad Papieſi.	Ille tuus stella	fo. xlvii
Liber Sextus	Ad kallirum	Aufus erat	fo. xix
Liber Septimus	Ad Papieſi.	Linquimus	fo. xxi
Liber Octauus & ultimus	Ex se.	Liquo Tridētiā	fo. xxiii
Atrianæ gētis Roſeū ſigne	Sub inſigni Fulgineæ	Aurea	fo. ultimo
De Maſturbatore	Ad Graualonum	Cum nimium	fo. eo.
De miſeria Poetarum	Secum	Vade	fo. eo.

Noſtrum exaſticon. Valere Muſe
Finis.

CVIVSQ; VAE RATIO LOCATI.

Fuſa iterum Campana Noua hominis formata figura

n

Vnc commouendi mihi ſunt Lectores Antiquarii quo quodq; ubiq;
locatum ſit opus cōſilio. Qui rebus omnibus ordo obſeruatione quæ ad
hibita. Nam poterant illi non minima teneri admiratione: cur ita æta-
tum quibus ea condita forent ſeries eſſet a me contempta. Et accuſaſ-
ſent quidem ſapiētiſſime miſi quæ hoc iuſſiſſe uideretur ratio fuiſſet no-
ta. Sūma mihi ſemper fuit philoſophia Lectores. meditari qualis &
quanta ſuit hæc noſtraquam nobis prodidi Campana. Quanto cum plauſuquanta ad

miratione olim pulsata. Qui ludique festa: quod triumphum quanta ad huius sonum con-
 celebranda gaudia. Vt mihi desisse uideatur olim quæ floretet unica: ad cuius sonum su-
 ma contereptuæ: ætherei ceteri populos: uocare cōuentus: humanum monere genus: mor-
 tales omnes institueret: sanctissima afferte cōsilia: Pietatem prædicare. Ingratos persequi:
 Charitatem: beneficentiam: liberalitatem: persuadere: miserias nostras manifestas facere:
 gentes: regias: ad propagandam Christi fidem incendere: diuorum gloriam & illa beatis-
 sima cœlitum gaudia proferre: ad cultum diuinum: ad religionem: ad sacrosanctam supe-
 rum penetralia excolenda inflammare. Denique contemptis sordibus humanis: Cupidita-
 tibus eliminatis: subidine omni: scelere: flagitio reiecto ad sublimem illam omnipotentis
 dei aulam: ad sempiternam illam felicitatem: ad illa nunquā defectura bona: ad illud in
 quam gloriosissimum altissimi triumphale solium euocare: extollere donec du-
 nissimi ferri pondere concussa nimio: & deteriores aeris nequiore massa cōstructa (heu mi-
 serabile dictū) desierit in frustra. Quæ dum uanissimus quisque fulgore tam præciosi me-
 talli dissipat: direptaque oculis poenæ eo occubuerant ut sinu obruta & squalore crederetur
 nimia hominum negligentia interiisse. Hæc ego e tenebris eruta: uiuicidia ab ingratiss
 erepta ab auariss: conquisita ab inermibus In unum contraxi. **LECTORES.** Campanam
 uobis rursus fudi sonoram. Quam summis turribus & ætea in arce iam tandem colloca-
 ui. Quibus subnixâ pristinum sonum prædūci uocum discriminatione: de summo coe-
 lū culmine editura sit ANSAS sex connexi. Nam cum de Ingratitudine fugienda. De re-
 gendo magistratu. De dignitate matrimonij. De felicitate Thralimeni. De fratris con-
 solatione scripsisset ille: Veteres auctores percensuerit. Orationes habuerit. Concinnauit
 historias: Epistolas & epigrammata omni uita composuit. Hæc ego seniliarum ita
 secreta in hanc campanam confixi omnia ut tanquā rotidem cardineæ arte quibus tena-
 ci inuincta loro sublimis queat attolli & in quas uis rota defuder summo deuexi uertice
 promicarent. In quo cum campana diuinis nro christiano con celebrandis: facundæ
 reuoluntatis horis: humano cœtui conuocando. Ferendis iudiciis: rebus omnib⁹
 decemendis: regendis: subeundis fuerit coaptata. Illud non ineptum: mea quidem sen-
 tentia: iudicio obseruauit unamquæque partem sic locarem ut ad hominis institutionem:
 quod ille omni uita conatus uideretur: pulcherrima agnitione cuncta spectaret. Et ex câ-
 pana spectabilis VIR sulus & immortalis interdu uidetur cuius singulæ partes in no-
 stram eruditionem consistant. Nam quæquæ fuit his a Campana hæc ipsa temporibus
 perscripta & primo in urbem aduentu inuino studiū Perusinum habuerit orationem. Inde su-
 nebre pro præsidis Perusini parente: altera mox in funere Nellæ Balionij commendatio-
 nem suscepit. Mox de Ingratitudine. De Thralimeni felicitate: Ac postremo historiam
 Brachij Perusæ edidit. Dianam Syluanam: Sunanam interea uano studio concelebra-
 rit. Epistolarum bonam partem conspexit. Postea Cinciam Pii tempore perorantem
 De regendo magistratu. De dignitate matrimonij. De obitu fratris consolatoriam fece-
 rit. Saxoferratem. herum suum: Mox pium ipsum in exequiis o maritissimis orationib⁹ con-
 mendauerit. Paulo sedente diui Stephani: Pethocostes: Circūcisionis in suburbano sacra-
 rio coram pontifice Et partes in celebritate diui Thomæ Palladio in templo orationes
 habuerit. Ratiſponem. compagauerit. Xysti tempore Urbinis ducis funus oratione cōde-
 corarit. Inter hæc Pii uitam cōposuerit. Innumeras epistolas: epigrammata innumera. Ele-
 gias innumeras parauerit. Veteres Codices pcensuerit. Ego tamē Semparitus. Ea primo
 quæ ad nostram eruditionem prinerent opuscula: quos tractatus libuit appellare: prima
 parte tanq̃ in fronte & uestibulo in ipso Ad Alexandrum cuius studia: postor iter partes
 dignitas id exposcere uidebat: siquidem De Ingratitudine. De magistratu. De matrimo-
 nio. De lacu. Cōsolationis: & Censuras p̃tuli. Tum quæ tam nostram q̃ etiā alienam con-
 tinerent Institutionē Orationes ad sanctam Crucem oratorem sacundissimam & in eo
 genere exercitatissimū iure quodam necessario subiecti. Tertio loco epistolas tanq̃ fructū
 disciplinarum omnium officii: beniuolentia: & charitatis cōmune amico: omnium horum
 reuerentissimū Ad Senensem suum patrē pietissimū constitui. Inde adiecta Pii ad Lonatē
 uita: paruus quidē libellus & exigua in tanta operū dimentione pars. At eius quem com-
 plectitur pontificis magnitudine ingens gloria: ubi p̃ter quā dā lunæ: quæ urroq̃ in car-
 dinalē: p̃fulget & in ipso olim Pio coruscant: pontificali: sic cuncta iunxit: neq̃
 a Senensi abscederent: neq̃ nepoti auunculi gesta dicata essent. Et cum mundi principib⁹
 p̃fideant pontifices Ita iunius patribus non præponerentur: Brachij tamen monumen-
 ta: sub eius u. uentis numine quæ quocūq̃ uirtus & par inter minores deos gratia extulisset
 antecederent.

antecederet. Porro ad Datatum Antistitem Perusinum unde urbis & ciuitu suoru gloriam
 posset pnoferre Brachii principis Perusini luculentissima historia consequit tanq illinc
 fortunæ instabilitatem speculareretur & alienas felicitates aliena pericula conspici ipsi
 despectis terrestribus quæ fluxa sunt & caduca ad perpetua dei bona expectenda ad bea-
 tiores conquiritendas sedes admoneremur. Nouissimum locum ad Pomponiu nostraru
 ætatum unicum Phœbeum fortia sunt metra: uelut ai curis delatigati honesta quedã la-
 xamenta & tanq uigilantibus nobis & In finẽ usq pdurantibus solidam illam felicitatẽ
 cantus plaususq sempernos despondeant. Illos quoq in hoc imitatus q munus popu-
 lo exhibent quoq precipuũ est studium primo ludog: ingressu quod maxime spectato-
 res ad leticiam inuict ac plausum pmittere. Mox ita cætera pro dignitate & magnitudi-
 ne afferant ut omniũ iocundissimu theatrum claudat quod populum i admirationẽ &
 stuporem cũ delectatione relinquat Nã in Campano tãte fuit solutæ orationis maiestas
 & elegantia ut carminis nitorem uix ex ea potuerimus sperare. Quod cum secus prospici
 contingant necesse est ut ingenti in ipso rerum omnium calce affectu stupore reliquamur.
 Quæ cum seu campanam respiciat: formosissimam illam quidem senis elatum anis atq;
 in quẽlibet sonum niobilem atq; nutantem cum plausu & læticia efficiant: seu nostram
 inuicte institutionem pulcherrimo mortale genus ordine edoceant. Id quoq elabora-
 ui ut in uis spectariis illi speciem qui id sua non aliena ope propriisq; integer: non man-
 cus uinbus præstaret & auspiciis singulæ partes scitissime desinerent. In quo ne ipsi quidẽ
 contexti artus distincti articuli efficta & expressa linamenta desiderari possent. De Ingra-
 titudine enim libros ad CAPVT contuliscando & nascentibus nobis illud primũ ex-
 eritur. Et prima philosophiæ experimenta primaq; studiorum & ingenii certamina hæc
 extiterent. Et consistet sublata charitate & beneficentia mortale genus sicut nec animantium
 omnium quicq sine capite non posse subsistere. Et eo referantur omne humanæ cogitati-
 ones ut seu ab hominibus grans hoc in mundo: quod ipsum haud equidem ipsi unq i
 primis spectandum duxit aut a diis immortalibus in illo sublimi & excessu olympto laborat
 omnium premium aliquando recipiant. Quod si sublatum esset plane nullius rei studi-
 um mortales haberet cunctaq; iam dudum cotidissent. De regendo deinde magistraturæ
 tanq OS ipsum animam & illic lingua opus est & dentes in illo sunt & gemina est dei & rei-
 pub. humanæ cura. De dignitate matrimonio tanq NASVM nam putida sunt adulteræ:
 Sordidi illegitimi cõcubitus solidæ quæ nõ formosæ uxores. & uetere non elegantia sci-
 tæ q̃scentium nates offendunt. De Lacuantq LVMINA quæ ipso exerceantur in eas uo-
 luptates aspectum nulla quoq; In homine maior sit q̃ delectatio paria uidendi. Conso-
 latoriam: tanq AVRES: cum illis quæcunq; aduersa feruntur ad animum penerent. Et
 ipsa ab his quæ in nos & extra nos duplex consolandi ratio. Et sole aures consolationem
 amicorum rebus in aduersis admittat. In capite suo quemq; loco tractatus adieci. Et quæ
 censuræ sequuntur & oratiunculæ crines capiunt qui quidem honestatis multum & gra-
 tiæ nobis parant. Et cum in cæteros detractores sanguinei & colubini signant In Cam-
 pano utro modestissimum flauo & rutilantes conspiciuntur. Oratione deinde gemina sibi
 de peccatore tanq & illis orator cuncta peragat. BRACHIA dextrum si quidem prime: læ-
 uum funebres. MEDIUM. CORPVS. Epistolæ quæ & ipsæ multæ & ex multis rebus si-
 cut corpora humana consistat cernuntur congestæ. GENITALIA quibus uis & in nostris
 corpora lunæ potestas oppido disaiur plurimũq; robur & fecunditatem inuindit nimum
 quidem de corpore membrum sed unicum uitæ auctorem Pii Vita. CRURA Brachii hæ-
 stia quæ & Capricornus sagittis persequitur & maximo sint in bellis usus: quibus pedi-
 tes & hostem adeunt & persequuntur & ubi postulat necessitas: sæpe suadet ignauia: pe-
 dem ab hoste referunt. Equites equos confringunt. Incumbunt tergori & imobiles hæ-
 rent. PEDES qui tripudiarint. Pyendum choros duxerint: saltus Heliconios peragrarint
 Carminat tanq potiora quibus rota hominis machina consistet pulcherrimo sibi membra
 delectu uidentur occupasse. Quorum unumquodq; ita efficiunt reperiuntur ut ipsa sese
 agere mouere spirare cõspiciantur Vocemq; & sensum CAPVT ipsum lux rerum omni-
 um affinitate coniunctum in uis conspicientibus uideantur afferre. Ingratitudinis enim sugi-
 endæ præceptis addita regendi magistratus disciplina. Magistratu matrimoniorum p-
 dia dignitas & excellentia. Mox euagarũ in secessus Deinde calamitatibus quæ uolupta-
 tes lege quadam fortunæ consequuntur consolatio cõiuncta: quoniam detestabile illud
 Ingratitudinis uitium quod pietatẽq; charitatemq; munificentiã & liberalitatẽ exurit

Imprimis in quocūq; homine perueſtigandum . ut ſi tales ipſi ſint aut eſſe geſtiant Intelligant rerum omnium quæ ſequitur uſu & adminiſtratione ſeſe abſtinere debere. Siu ipſi liberales & boni eſſe uelint & reip. præeſſe & matrimonium celebrare:& uoluptatibus uideantur perſui poſſe? Magiſtratus uero & matrimonium ita ſe nexibus uincunt ut alterum in altero uideatur conſtare. His enim magiſtratus præeſt & ut q; ſacriſſime q; pu diſciſſime celebrentur tenetur curare:cuiusmodi honeſta uirginitas mulierum:& pudicitia in ſua repu. conſulere. Et qui matrimonium celebrat magiſtratum quædam in ſua ſamillam uidetur inire, & is maxime idoneus eſt gubernaculis ciuitatis cui domi eſt uxor quæ libidines & uenereos impetus poſſunt extinguere. His honeſta animi laxamenta debentur & ſecreſſus pulcherrimi quæ in Lacus deſcriptioe omnia exhibentur. At quoniam nullum uitæ tam ſtabili ſparium:quod non rixam aliqua ſui parte patiantur addita conſolatio ut cum intelligat homo quibus periculis ſit ſuppoſitus uiuat cauor. & ſi eueniat aduerſa illa forti animo perſerantur. Quales uero ipſi eſſe debemus uel Cenſuris extremo loco oſtenditur:quoniam aliorum ſcripta:ſacta:dicta ſunt inquirenda ut imitari poſſimus quæ fuerint laudanda. Deniq; admonent nos ut qui alios iudicamus Ita præſtare ſe quiſq; debeat ut alterius Cenſuram non cogamus expauere. Et plane illa cuiusmodi omnia erant ut cum nec epiſtolæ nec orationes ſint nullum locum accomodatius inuenerint q; illic locali ubi ſi quibus uiribus pollerent ea inter philoſophica monimenta conquirentur. Sic caput illud exterius exactiſſime compoſitum iam & loquitur & oſcitat & uidet & audit & ratione & ſenſu omni ex parte perſcruitur. Argunt ſe non minus LACERTI & peſctus totumq; corpus exercent. Et eſt in illis uigilantia & ratione trahuntur Quæ eni ſtudii initio habita primum ſibi locum uindicat:quod de diſciplinis omnibus unde ad cætera diuina & humana aditus eſt:loquitur & cuncta rerum primordia perquiri & completur. Mox ſequitur Cinericia:inde de ſpiritu ſancto ac deinde de Circumciſioe. Tum de ſancto Stephano. De Aquinare. Et poſtremo loco Ratiſpotæ Germani in Turcos incendiatur. Tanq; haud bene percipere poſſit & cõtẽmplari diuina quicquid ipſe ſit primo ex Cinericia non intelligat. Et Circumciſionem uix deguſtet cui ipſus ſanctus archana nõ repandat. Stephanus uero & Thomas tempora ſua ſecuti myſtici dei conſeſſe:uobi Ratiſponenſi forſan eloquentia non inferior ultimam naſta ſedem inditio eſt: quando omnis Chriſtiana diſciplina eo tendit ut impugnare nefarios fidei hoſtes. Impenium & chriſti i teris fidem atq; ſplendorem non modo tueri & propugnare uerum etiam propagare & late diſſundere debeamus:cuncta loco ſuo conſidiſſe. Inter funebres quæ Pii eſt põtificia dignitate prelata. Nelli & parentis ætemporum ratione & ſplendore dicẽdi Saxo ſecrætate anteceſſere. Vbi nati quæ melle eloquentiæ omnium ingenioſiſſima cuncta concludat & tanq; nouiſſimo quod obſeruat pictores perluftrata ſint omnia ſanctatæ:poſita eſt ultima. Et habet natura hoc ut ſiniſtra munus lenior ſit. Et in ſceminis maiore gẽmarũ ſplẽdore condecorata. Solaq; ipſa manus eſt quæ ad demulcendam & leuiſſimum tactum ſit accomodata. Omnis duri laboris immunitate donata. Quæ omnia in illa oratioe utpote in læui brachii manu uidetur eſſe collata. CORPVS ipſum & ſpirituum omnium officina: ſuas quoq; rationes complexum nouem librorum uifum eſt numerum exigere ut cum ſuis portionibus uifceribus Corde:ſecino. Pulmone. Liene. Chreſte. Aqualiculo. Diaphragmate. Collo. & Recto inteſtino cerneretur numerum æquaſſe. In quibus haud contentum ſuo quemq; libro pro tempore collocaſſe. Nam id nec expediri admodum leduris:nec uis mihi uidetur humana quæ hoc potuiſſet. In tanta temporum atq; hominum quibus ſcriberentur conſuſione præſtare. Cæterum ſuam quãq; partem unusquiſq; liber ex uifceribus omnibus tire uifus eſt ſi modo æquiores cẽſores eſſe uoluimus reſpexiſſe. In primo quæ ponerentur libro tanq; in ipſo corde uifcerum omnium principe illuſtriores quædam: atq; longiores deſcripſi hac uel una ratione q; multarum rerum & ciuitatum noticiam afferentes toto haud expediebat quanq; ne hoc ſemper admodum curauit euoluere uel lumine. Secundus quas in gymnafiis ſcripſit habet epiſtolas: breues quidem & maiore fortaſſe elegantia præditas. Tertiũ libri epiſtolæ permixtæ ſunt. Quarto hæ ſerme quæ cum primo ſecutus curiam continentur. Quintum librum cunales omnes fortite Sextus ex Germania rotas. Septimus in Tudertinis. Octauũ Fulginatenſes. Notus laxato torſus corporis ſteſtino quodam anreæte uite ſcelicitatis profluuiũ ſecda cælamitate notius inſauſti deplorat ſata Tiſemi. Et nouem ſunt muſæ qbus libri æquũdi fuerit. Et mari notus Veterum de more qui fuit ſceminis octauus dies iuſticus erat: ut ſeu ipſum epiſtolare officium in corpore requiras:ſeu eloquentiam cum muſis conſeras ſeu editionis

sen editionis rationem species par fuerit in nouem libros cuncta digessisse. Accedit quoniam post illam Alieni pugnam postinduanus qui nonus est dies infaustus semper fuit atque ociosus. Vnde miserabilis illa apud Tyfemates incurfa calamitas nonum libris numerum qui flexit⁹ & metusticia poene est plenus uideatur efflagrasse. Historia sex libris ab illo definita nihil discipationis nostrae admittit cum tamen & crudibus sit humanis a me (quae de Brachiis nomen habet) non inepte fortasse comparata. Nam & totidem CRVRA partes habent & Brachii fortuna ut est principium omnium flexibunda; animi magnitudo surrexit ualldior & ad summam pulchritudinem & maiestatem euecta semper donec orientia maiora fortunatiois diui Sforcia nati poplites succidere numina. In PEDIBVS quoque sua trutina adhibita; & qui pedibus constant carmine pedes octo definita libris potescere. Nam erat uagaturque per omnia Calliope ut cum celsa sit illa arce sita totique uolumini praesideat nullius praeicipua cura uindicasse sibi uideatur sublimis & inelucta Regina. Vnde octo reliquae decem carmina secum paritae restim ductantes mediam illam uidentur ingenti tripudior & festiuissima corona cinxisse. Et in pede tot partes sunt quoquo quot bis collatae eundem sibi librorum numerum peperere quibus si unusquisque libere paulo accuratius excutiat ut quaque non admodum seruata sint sed nec contempta semper tempora subito liquebit cuncta conuenire. Primi namque duo Perusiae amores cecernere Tertius Idemque quartus Pto. Quintus Quod & Sextus Papien. plurimum applausere. Septimus perit germanos. Vltimo remeat; quos facetissima epigrammata risu & incredibili festiuitate passim compleuere. Sic singula Campani opera suum nacla i uolumine locum & Campanam & hominem immo hominem campanam pulsantem efficiunt noua specie mirandum ut exactionibus rationibus nec excussiori dimensione uideantur edipublicari in manus litteratorum tradi potuisse. Nostra quaedam auspimenta & epigrammata passim defeminata Ipsa quoque illius uita apposita quorum nulla est reddenda ratio cum ita adhibita sint ut latus clausura tamen & a saeculo seruatura contractu calcandi pedibus siccis simi marginis & aridi limitis ad uermantem pratium & seniper amoenum uicem exhibeat Vna tua ad me epistola primo in folio tanquam faustissimam huius litterarii triumphus uexillum in principis est constituta ut illa opera cuncta praelustraret culus hortatu uirtute & reuerentia in lucem essent uindicata Cui litterati omnes non dubitosui elegit; tui studiosi tanti fructus quem peperit recordatione charissima certam iungent oscula. Nam quae deuotioni indulgimus in patres nostrae ut secreta illis ascripta sint singula quaque opera. Tu tamen huius tam miseri laboris & tam gloriofissimi facinoris auctor unicus meritis es ut honos tibi totus daretur. Et quaeque fuerit apud studiosos hinc eruditio & hausta eloquentia tibi aetuo sempiterno habeat accepta. Vos maledici qui ipsi non magno parcitis Iouis quorum suffusa nemo lingua atrocissima tristi conficit omnia tace. Si uestra in me maliuolentia Campano detrahente studebitis. nequissimi estis; si non aliis metiris quae nulla esse fateor huic saltem tani maximo labori quo poene obrutus sum pro uestra utilitate honoris gratia susceperit ignoscite. Nam testor immortalem deum nemo tam sanctus tanque studiosus fuit qui uel a me rogatus; credo prestolantes meum aliquod insigne erratum in quo mecum cauilarentur uoluptatemque sibi mirificam parabant auxiliium quippiam uoluit uel monito afferre aut mea haec unius impensaueris hic unius labor apud uos non odium quidem & iniuriarum sed beniuolentiam debuerit uel ab inhumanissimis promeruisset. Si uero dente canino Campanum laceferere nulla mea iniuria. Sed quod ipsi illo praestitiores uos ipsos habetis audacia uestra est nisi magis temeritas & petulantia immo & insaniam maxima. Nam fatentur eruditi omnes (ego enim quae a me in hunc dicta sunt ex alienis inditis qui non sum tam peritus censor protuli) omnes aetates parent huic quemque non progenuisse. Maxima quidem & celeberrima erit uestra tunc ingenii gloria cum Campano non assequimini (sed quando) pares praedicari. Quod si neque ulla in me maliuolentia; neque Ingenii emulatione sed uanitate quadam uestra & inuidia carpere Campanum uolueritis perfidissimi inhumanissimi estis & scelestissimi qui Campanum uirum tantum oratorum principum philosophorum acerrimum poetam clarissimum laceratis. Sed exi Campane tace. Nulla tam grandis tempestas & horrida tonat grandio pulsat tua non discipet Campana In summa iam ede sonum aethera; horum perditam frange audaciam. Obi intrepide atque animo forti pulcherrimum certamen In nugaces istos uiros alienis quae accufationibus saniam sibi accupantur & ex uanitate atque perfidia sua sibi lauream quaerunt te transseut te legant uersentque manibus donec atra inuidia distumpantur.

Sic mea bis temis constans campana sub anſis
 Perfecta ex omni parte ſonare poteſt.
 Sic meus ex omni uir factus parte loqueretur
 Actas quem poterit tollere nulla uetus.
 Vos præcor: o quisquis placidos aduertite ſenſus.
 Spero præſumi dixeris eſſe nihil.

Rurſus ad lectorem de bellis & editionis opportunitate

m
 Iſtantur fortasſe ueſtrum complures. Cur ita totus ubiq; exultet: gaudio tripudiſ & cantu cuncta permisceam. Et forasſe nanitatem quandam in ſumma letandi neceſſitate accuſant. Videor ego rem mihi leſores tanta laude dignam & gloria tandem conſeciſſe ut ſocordiſſimi haberi me poſſe ingenii cenſea niſi in tanta rei ſublimitate & excellentia plauſu totus & feſtiuitate efferar. Nec alia fuit olim decemendi triumphi his qui præclare bellum conſeciſſent aut cum hoſte cum gloria confluxiſſent q̃ ut grauiffimos labores ppeſſos in prouinciis gerendis publica exultatione demulcerent. Et omnem contractam anguſtiam effuſiſſimo gaudio rebus bene geſtis aliquando diluendam oſtenderet. Pugna uero quoq; acerrime contra Barbaros & tandem illis electis: rem latinam non modo ſum ſtrenue tutatus ſed anipliſſimam prouinciam hanc cum laude illius ditioni & impetio adieci: ex qua & non uulgaris mihi debetur triumphus & ſi ueſtra aut deſidia aut inuidia recuſat ego illum iure meo ſpectatiſſimum honeſtiſſime poſſum uidicare. Sed o uti nam aduerſus Barbaros ſoli mihi pugnandum fuiſſet: neq; tantam grandinem montana illa nubes in Italiam hoc anno effuſiſſet. Horret meminiffe animus. Et neſcio quō tantis rebus poſſet fidem poterunt adhibere. Quæ olim geſta legimus ſcribentium ſtudio euecta fuiſſe ſemper antea exiſtimauit: Faciunt huius anni facta ut illa fama ſua multo nã iora credam exiſtiffe. Aut ita ſupero ſtauiſſe ut qui litterarum gloria poteramus cum priſcis contendere bellorum etiam magnitudine & rerum maximarum admiratione inferiores non inueniremur fuiſſe. Et qui inſignis & memorandus litterarum propagatione huius noſtri Campani editione ſuturus eſſet annus: bellicis quoq; tumultibus & armorũ ſremitu in aures poſſetorum poſſet perſonare. Nam cum Carolus rex francorum mortuo Ferdinando animum ad regnum Neapolitanum quod ad ſe ſpectare de uetere cõtrouerſia prætentid recuperandum applicuiſſet. Neq; impetrare ab pontifice noſtro Alexan. vi. Max. potuiſſet: quo minus Alonſum regni corona donaret: armis ius ſuum uidicare ſtatuit. Ita ſolicitato principe noſtro Mediolaneſi. illum me tranſitu per Inſubres prohiberet. Circiter triginta milium hominum exercitu contracto. Colūnenſibus cæterisq; eius factionis uitis potentiſſimis ſua ſtipendia ſecutis: uulgata opinione q̃ regnum hoc acquiſiurus eſſe quo ſibi in Turcas facilior ac tutior expedito foret in Italiam incredibili & Phænatico quodam populorum omnium ſtudio cum p̃ncipe Salerni apud illum exilium de gente peruenit. Et de belli ſumma longo in Aſteſi. ciuitate cõſilio habito cum iam tepuiſſe tam feruida cepta autumnarent. Iamq; in Gallos carmina circumferentur. In ſorſiuienſes primo ubi Florentinorum & Alonſi Duce Calabrie Ferdinãdo imperatore copie oppeniri illum uidebantur. Mox in Ceſenatenſes nũra celeritate contendit. Et paucis tandem non multo tempore cõuiſſis præliis: nonnullis oppidis direptis inueniſq; Florentinis imperata ſacere non renuentibus Piſanis in poteſtate acceptis & liberati redditis tanq̃ ſubitum fulgur & in Latium expugnatis Viterbienſibus penetrauit. Circũ mox nã urbis intra quæ Ferdinandus Proſpero Columna in re bellica ſumme auctoritatis uiro ab pontifice ad occurrendum furori exercitum in Vaticano retento ſe receperat aliquodiu ſub ipſo natalis domini. M. cccc. xcv. die demoratus tandem Primo ipſis anni die & hora in uigilia circuncionis ſolo Aſcanio ex partibus omnibus comitante Romam per Fluentanam cum exercitu ingreſſus eſt. Vbi circiter menſem rebus deliberandis: obediẽtie pontifici exhibendæ: Luſtrandis diuorum penetralibus. Immoratus ſub ipſis deniq; Februariis kalẽdas abducto magni Turci ſtrate q̃ apud p̃ntificẽ obſeruabat. Valenti mo Car. obſidit: q̃ mox ex Veliternis remigrauit Neapolitan. expeditionẽ magno aĩo p̃miſſis copiis mira celeritate obuiuit. Atq; ita ſuparis inaccessis mōnibus expugnatis muſtiſſimis arcib⁹. Sctõ Germão in p̃tate redactõ: dedẽte ſe Caietano populo: Auerſa: Capua: imperata

Imperata faciente ad ipsa Neap'olis menia quintodecimo ex quo urbe mouerat se ostendit die. In qua cum Ferdināus rex a patre iam pridem qui regno odio populo rum excēserat diceret Neq' a ciuib' admittetur cum exercitu una Gallus predā i'ent desperatis rebus: preciosis abductis rebus omnibus reliquis icēsis in arce se recepit. Quas cum actius Galli obsidione premerent non filius germanicis cum Hispano tumultuantib' custodi'bus classe Aenaria insula quā fide singulan nūq' Gallum admittit petita non multa oppugnatione destituit. Quod ceterē totius regni arces partim Aragonē odio prim timore Gallorum secure in fidem Caroli ne ipso quidem expectato nuncio certati se dedidere ut tunc audiatum sit totum regnum occupasse cum uix illud attiger' potuisse arbitramur. Hic paucis diebus urbi componende oppidorum: ciuitatum prefestis dicendis: magistratibus decemdisiuectigalibus recensendis: etiam aliquot celebratis ludis & Veneri ope ram data ubi quieuit Carolus impiger ut qui in celeritate uictoriam preter Gallorum morem constare duceret: spe totius Italix potunde concepratus si Mediolanū oppressisset facile relique Italix impio se positum subito ardore contra principem nostrum quem iam implicitum bello Astē. aduersus Aureliē. ducem cognoscebat cure Salernitanū Neapoli relista regressus: Per abenniam pontificis qui perusiam concesserat illius colloquio nō impetrato in Parmensē usq' ex itinere Tusculanis direptis sub ipsis Septembris calendis peruenit ubi coactis Mediolanē. & Venetorum copiis in praelium consertis manibus bipitro exercitu descendens euentissima utrinq' pugna ad forum nouum in Tarrigleta confluxit. Quia pugna uix euadens humanitate Italorum suis in Astē. se egre difficulterq' coniunxit. Quo cum copie quog' nostre se contulissent & illi pro defendenda Nouaria quā ad illos maiori spe q' successu fide desererat: nostri pro recuperanda ea urbe acerrime instarent ubi aliquot consumpti sunt mēies tandem sedes rex & dux famæ Nouaria confesta equissimis conditionibus percussere. Vt quāq' & Ferdināus intrere regnum totum solis prope arcibus Neapolitanis Salemiano incluso Gallorum nomen seruantibus ique quog' dedendi tempus scuerunt in fidem rursus receperit. Et Carolus trans montes in suā Galliam soluto exercitu tam secundis bellis in uentum abeuntibus: ferre se ferat. Totaq' Italia iam iam gallorum excursionibus & impetu liberatum iri uideatur. Non possumus tamen non tantorum malorum augeri recordatione. Et si cuncta cum temporum breuitate Itineris longitudine hyemis difficultate conferantur. Vix ipsi qui interfuimus poterimus tam exiguo temporis spatio attonita adeo tota Italia fieri potuisse credere. At mirum est quomodo fata tulerint ut meus hoc anno & his ipsis in lucem diebus Campanus exiret ut credas aut & hæc minime sydera curare aut in uita non semper oportere certam rationem & consilium rebus omnibus exquirere cum se mala ultro sic offerat in quibus non maiorem opportunitatem uel diuturna deliberatione potuisses desiderare. Nam cum presserint parui suam immanissimi barbari uir qui acerrimus barbarorum hostis fuerat ubi illi excesserunt: & licuit iugum excutere uisus est cernicem in plausum & iocundissimos cantus erigere. Er pro percusso saluberrimo ab principe meo sedere pulsandam campanam ad celebrantem testum decus & gloriam Excellēssimi ducis nostri Ludouici meis auspiciis & uirgini auxilian per populos per urbes extulisse. Vos ergo omnes litteras plaudire mecum: & leticiam pro tanto. Numine partaq' tandem uobis quiete festiuissima campana exhibere.

Setta iam tandem populi per urbes

Ponere & portis hederas uitentes

Fioribus conspargite cuncta letis

Edite cantus.

Litterati concelebrent festa

Plaudite & solemnius eat beata

Hec dies qua tam radiauit amplum

Lumen in orbe

Ecce Campanus Latii decus qui

Elo qui tor diluit per annos

Extulit sublime caput sub axem

Munere nostro.

Et uidi omnes iubilare tam quid

Manus ætates genuere nūq'

Vnus hic omnes quatens se in arce

Ipse locuit.

Vnus inter philosophos coronam
Retulit dicendo fuit nec ullus
Altius qui surgeret. aut Ducum qui
Prælia scripsit.

Quid poli toto potuere mundo
Edere hoc illustrius hic in omni
Summa scribendi genere obtinebat
Culmina solus.

Liquite o meste tumultum Camenæ
Pulvis illic exiguus per omnem
Splendidus nra ille ope post tot annos
Euolat orbem.

Principum aulis pontificūq; uiuet
Sempiterno non penturus æuo
Factus immortalis obibat ille
Qui prope totus.

At precor Campanæ nihil querat
Ne ue succense mihi q; minore
Exeat q; par fuit e tenebris
Conscitus arte.

Plus habes q; iam potuere uires
Et quod e tanta tibi nemo turba
Soliū uirtutis ego peregi
Captus amore

Vive Campanæ.

MICHAELIS FERNI MEDIOLANEN.
IN IO. ANT. CAMPANI VIRI VIRTUTE ILLUSTRIS POETAE ET
ORATORIS CLARISSIMI A SE EDITAM VITAM ..

.. PRAEFATIO ..

q

VAM magna potens & sublimis uirtutis sit gloria facile ostendit quod illius laudes pconitūq; nulli hominum unq; recusauere. Et quo quisq; praestantior inter mortales & uirtute ipsa oratoris se pstitit eo plures ad illius gesta dicta scripta celebranda accessere. Hinc uir ille pclarus Plutarchus uiroq; illustriū uitas quae memoriae digniores uidentur perscribendas sibi delegauit uti illoq; uberrimum pmiū daturus: si æternitate suis scriptis donarent. Nostri postea in latinam orationem illas uertere. Eo omnes certe consilio quoniā intelligeret illoq; exemplo reliquos ad uirtutem capescendam excitatum iri. Sic nullam ætatem futuram esse: quā uiri æternitate ob pclaras res domumiliariæ: pace: bello: gestas digni non illustrent. Inter quas quoniā Plutarchus ille plus rei bellicae & militariū uiris indulsisse uidebatur. Vardius uir unus mea sententia in hac nostra facultate doctissimus Platonis & Aristotelis ex integro conditas ad calcem uidetur locasse. Ne nobis uiri quoq; disciplinis illustres: quādo aliena uita nobis perhibetur esse magistra deessent. Quoq; contemplatione nos quoq; ad philosophiā & bonae litterae studia erigeremur: erecti incenderemur: incensi proficeremus: proficientes laudari ipsi aliquid & uirtutis lauream gestare pariter promeremur. Illius exo exemplo uidetur operæ pretium facturus: cū in lucem Campani opera tanto labore uindicatim: hoc quoq; si tam probatissimo sudori accedat ut illius uitam tra dam poste ritari Res certe ingenio maior meo. Sed quā mea in illius uirtutem pietas nō fuit me regere: tanto amplio rem consecutus laudem: quanto inbecillior animo uastior pro uirtutis preconio prouinciam grauissimam non expauro obire.

IO. ANT. CAMPANI VIRI VIRTUTE ILLUSTRIS POETAE ET
ORATORIS CLARISSIMI.

PER MICHAELEM FERNVM MEDIOLANEN.
VITA ..

i Oannes antonius Campanus q; Campania oriundus esset cognominatus: Ca uellus pago perobscuro nō longe a Gallucio Capuani agri oppido parentib' ignobilissimis ortus: patrem tñmus a misit: matre quoq; haud ita multo post orbatus: propinquo rum cura q; mater teræ magno a parentibus studio relictus: custodire oues puer in paucis ceteraq; uulnissima rusticana ministeria q; diu obire pæ: paupertate coactus est. Inde sicut uirtutis futurae signa, nōnunq; mirifica in pueris elucet: qm̄ futurae magnitudinis cōplura praesagia parentes obseruassent & carmina iam illū latina cum nondum litteras noſce posset: prima inter infanniae balbutimenta puenlesq; inter cantilenas nōnulli miraculi modo exprimere audiuisſent: & magna illum tenen litterarū delectatione ppendere: ispe ingenti augustinis fortunae elati: cū facultates non paterent: ut ille domestica impensa litteras dare operā posset Galluciū ad sacerdotem paternū amicum erudiendū simul simul ut illi in domesticos usus deferuisset: cum primum per ætatē licuit detulerunt. Sacerdos liberali agnito pueri ingenio: mansuetudine si mul deuitus: & humanitate illiusq; in se obseruantia: nō uulgari eum cepit amore complecti. Ita ubi profectis secū illū plus q; suae esset facultatis: & ætas pſtare posse crederetur: ratus impiū esse immane & nefariū scelus omnē tantæ indoli opem non afferre. Neapolim illumine quid studia litterarū intermitteret: pducere constituit. Et quod constituit uir bonus Cardo tantæ uirtutis: & auctor unus effecit. Forte Carolus uir quidā apprimē nobilis & ex Neapolitanis primum duos tunc habuit filios quibus pedagogu uita & literis spectatū domi inducere cupiebat. Ioannes antonius puerū uix egressus ubi primum Neapolim peruenit ingenii pericula quanta natura sponte submittebat: ullus adhuc pceptor non tradiderat: inter æquales edere cepit. Quibus cū admirationi omnibus foret Carolo indicatus statim apud illum honestis conditionibus susceptus est. Per id tēpus Laurentius Valla uir in litteris clarissimus Neapoli publice profitebatur. Hunc summo studio Io. Ant. audiuit. Non ille urbe uagus foraludus: & cetera quibus ea ætas pluriū capitur: saepe corruptum inuenerat. Litteris dies: litteris noctes incubebat: tanto ardore ut quanto æquales possent se intervallo reliquisset: tantum par Vallæ iam uel in prima laugine a plenisq; factus haberetur. Acerrima saepe disertationes: Ingenium lubricum &

subtile: uisusq; & diuina prope memoria eo Vallam sepe compulsi: ut cogi se uni huic post tot hominum milia quibuscunq; disputandum fuerat palmam permittere sateretur. huius laudabat palam admirabile ingenium: & plusq; humanā tam breui temporis curriculum indeptam doctrinam: hunc quotiens sermo incidisset ampli laudi iam inter litteratos cultus in cœlum serebat. ciuitas hūc tota suspiciebat. Et lustrico iam absolescente famæ celebritate nomine. Campanus sicut summa quæq; & clarissima ingenia nationis suæ nomen ad gloriam peculiarem sibi uendicare: de patrii soli nomine nuncupatus in omnium ore uerbabatur. Palmariumq; solus litteratus ea in urbe prætendebat. Sublime & excessum ingenium cui ex humili stirpe nato nihil nisi præclatum & illustre animo considerabatur: miserrimam semper extitisse Grammatices professorū conditionē: ut aliquādo ad uberiora studia se transferret. Legibus operam dare decreuit: quibus nō tam maximas posse constare opes sperabat: & genti suæ lucem aliquam inserere: q̄ ut inde maximum Principum aulas maiore legum plausu & ornamento posset frequentare: & ad fastigium aliqd dignitatis aliqui p̄uadere. Ita imbutis iam sexennio Caroli bonis litteris filius ab eundem potestate impetrata ad suos reuersus: cum propinqui illi molesti esse nō desinerent: utq; uxorem duceret enixe obtestarentur: breui commoratus: comparatis quæ necessaria: eum itineris ipsi studio uiderentur rebus omnibus: Cum fratre unico Senæ ubi legū gymnasia celeberrima extare audierat petere est aggressus. Alфонsus contracto tibi in Senenses Hetrusco bello quod aduersus Florentinos gestum fuerat odio: magnis tunc sorte copiis illos inuaserat: Toraq; Hetruria: ut sunt quælibet loca belli tempore ad arma excitata: latronibus infesta erat. Securus Campanus. & nihil totus ad musas productus: hō stile in se cogitans iam in agrum Senensem penetrarat cum adoriuntur illum de improbitate in Orcea ualle latrones impetūq; furentes in eum faciunt. Exanimatus ille subito pauore cum germano charissimo diuersa tendens in fugam effusissimam se dedit. Quaq; expe ditius euaderet terga hoste premente equo resiliens uestibus etiam deiectis per deuia rupibus præcipitem se egit. Latrones præda potiti haud ultra illum insecuti sunt. Conuenito multo demum de summis montium uerticibus clamore frē eandem quoq; fortunam passos se Senæ petendæ sublata in proximam ciuitatem Perusiam: studiorū altrici nuda duo corpora deflexere. Perusie Nicolaus Sulmonesi. protomedicus regius Miles & in philo sophia præstantissimus publico aureum mille nūmum stipēdio medicinam profitebatur. Huic non mediocri familiaritate ut semper uirtus aditum sibi apud eruditissimum quēq; patefacit Neapoli Campanus notus fuerat: itaq; ad illum recta contendit. Miseratus casum Sulmoninus uestē præcortam: eamq; peritiam: calcos: apicem: hancq; indumentum per q̄ benigne pro fortuna largitus est: Cœpit tum Campanus obire gymnasium: & cuncta subodorare. Ad auditorium Guidi grammatici prouectus illius demiratus in tanta urbe minimam eruditionem: quo tamen eum sibi in seſſo tempore amicū pareret: elegia illum laudauit. Carpere Guidus carmina insolentius. Quod ubi rescituit Campanus tam palam facere illius ignorantiam: quando ille intrasset annexus Dictaq; ceteris scolasticis hora eadē lectiones: quas ille legere publice aggressus est. Guidus doctrinā Campani & eloquentia perterritus haud amplius legere publice ausus. It subito per urbem Campani famæ eum uidere: eum alloqui omnes gestiunt. Ille humanitate & comitate incredibili omnibus se permittit: unūquēq; docere instituit. Hoc legente reliqua sigebāt sub sellis: omnis ad hunc concursus: huius legendi maiestatem: cum doctrinā ualidum latus: uocemq; demirabantur: & obstupeſcebant. Iam non ille uir mortalis creditis: nouumq; & incognitum cœlo delapsū numen censum: hunc in prandia: hunc in cenas cuncti de uocabant. Multi illi hospitium exhibebant: rogabant obtestabantur. Ille cunctari urbemq; parumpet explorare decernebat. Deniq; cum multis eum precibus desatigasset Antho nius quidam sacerdos pristinae presbyteri in se charitatis memor erudiendi nepotis cō ditionem non aſpernari constituit. Inde quoniam audiebat Cnſopolitorum familiam opibus & nobilitate insignem precibus Io. Baptistæ eius qui nunc est canonicus basilicæ Diui Petri uiri optimi: & non uulganter eruditi sollicitatus iam animo agebat apud eum consistere: cum Nellus Bahonus uir maximæ in ea urbe auctoritatis & primarius: ad se illum uixdem uigefimum apud sacerdotem agentem diem illius famæ permotus: maximis conditionibus Nicolao ex Pandulfo nepotulo suo doctorem acciuit. Dīctum ex templo illi ex publico centum aureum nummum publice proficenti stipendium: Solusq; Campanus in se oculos totius ciuitatis uertat. Ille quo maius de se p̄cūlū faceret: & suapte natura gloriosus amplio rem gloriā tibi compareret: Totumq; quantus eſſet populo se proderet orationem postero anno initio studii habere constituit. Fama totam Urbem

eo die conducerat. Et alterum Ciceronē. Alterum Hortensium audituri utriq; doctissimi: seu illi liberalibus studiis uacaret: seu legibus: seu artibus & medicæ notioni: seu philosophiæ: etiam armis & bello uacarent ad illum conuenerant. Ille orsus a Grammatica inde per singulas scientias peruectus tanta secundia tanta dignitate & memoria. Iuuentores scilicet entiarum & qua quisq; clauisset quid unaquaq; utilitatis afferat ad horas tres explicauit ut integro triduo aliud q; de oratione illa urbs tota Perusina non locuta sit. Digittis illum si bi inuicem lenius sub murmuraminibus indicabant & nemo erat qui Campanum nō cole- ret: non obferuaretq; quisq; poterat munera dabat. Ad felicitatēq; sibi deputata cui illi sibi amore deuinciendi beneficiq; cōserēdi occasio sese offerebat. Hac igitur tanta Nelli totiusq; in se populi beniuolentia & hoc studio iam deniq; Campanus quid in omnē fortunam p̄staret uirtus cepit intelligere: qua inops miserq; quod fustulissent Predones imani tentata charitate apud populum bello & litteris gloriosissimū unico ipsius uirtutis p̄sidio longe cumulatius reciperet. Itaq; quando res bene his studiis uertisset illis totū se permittere cogitans litteras quas hæcenus nō pertētarat græcas: q; lucem permagna afferri inde nro latino perspicere addiscere animo p̄posuit. Et cū Perusiæ uir eruditus nemo esset iam Patauium transire consiliū inibat cū Demetrius quidam e media Græcia uir spectatus doctusq; & quod illi maxime semp placuit Achademicus Perusiam forte appulit. Hunc cōse- stem in domū herilem suscepit: græcūq; doceri cæptus mirum q; breui doctissimus euasit. Nec his cōtentus disciplinis consuetudine Sulmonēsis philosophi acerrimi illectatus: de- gustata quantū ad nitorem liberalium studio: & oratoris perfectionem necesse arbitra- tur iuris cognitione ad mathematicos & philosophiam totū se transulit. Dialecticos no- uit quidē uilius Herculano p̄ceptore. Contemptiq; se semp magnificet ut qui intelligeret re- cludere eo modo inter arguēdum oculos expedire illi tamē ad cōtēntiosas cauillationes sup̄macaneū infudaret. Ita beinniū sub Sulmōtino: cū interea ipse & publice legeret: & hi- storiam atq; alia cōplura uolumina conscriberet philosophiæ operam trauans tantū profe- cit ut Sulmonitū sc̄pe in clamaſſe consitet: unū a natura prodrū Campanū effici quis in- genium: & capere omnes disciplinas possent & in singulis mortalibus reliquis p̄cellere. Hortatūq; iuuenem ad studia mitosis illū semper laudibus profecutus est. Per hæc tem- pora pater Archiep̄i Beneuentani p̄sidiis Perusini mortem obit. Is exequiis peragendis quanta maxima posset pro pietate & dignitate pompa intentus: non modicum ad solem- nitatem: & funeralium decus & ornamentum conferre Campani eloquentiam ratus: illi funebri commēdationis munus detulit in quo parētem dīs proximū: adeo uis est elo- quentie potens: ad totibus animis fortunis: & mortis genere esse demonstrauit. Magna me- semper admiratio detinuit. Quæ nam tanta fuerit antiquis illis patribus ingenii potestas & laborum patientia ut cum maximis traherent publicis negotiis ea tamē ediderint mo- numenta quibus duas tu uix sufficisse uitas: medum unam ipsamq; multarum rerum cuns- discentiam plane existimas. Excussit mihi hanc admirationem Campanus paucos qui im- moratus Perusiæ annos græcarum litterarū iuris ciuili. Dialecticæ: philosophiæ studiis crebris orandi muneribus: assidua publicæ lectionis & priuata cura interpellatus tantum unicuiq; rei operæ impenderetur cum præstisſe singula illa quidem luculentissime cer- natur: opera etiam præstantissima de moribus: & in philosophiæ libris historiarum: elegos innumeros edere potuerit. Homo ad negocia ad utilitatem humanam natus: & stomacha- tus non modicum cum plurimorum eius ætatis: cum hominum cæterorumq; Regum impudentia. Quippe q; præclarissimis affecti illi quidem beneficis: omnem beneficiorum memoriam per iuuenim ingratitudinem abieciſſent. Cemēs philosophorum græcorum seu latinorum nullum adhuc eius detestandi criminis opus confeciſſe: aliquid scribere ipse statuit unde sibi immortalitatem acquireret: cæteris animantibus utilitatē conferret. Itaq; ad Pandulfum Nelli filium qui ab ingratia male & ipse aliquando habitus effecutus militiæ deditū quidē sed ē nō mediocriter in litteris p̄ditū de ingratitudine fugiēda opus cō- scripsit in quo ingratō: q; genera cōplexus post longam discessionem ingratū perfidū ompe superare criminum genus. Quin fomentum p̄stare malorumq; caput & fontem secundissi- mum omnium esse tribus libris demonstrauit. Postea ad historiam Brachii conscribendā multonim rogibus: uniusq; potissimum Pertii Ioannis Bisocheti uiri Sorianæ suæ horra- tuetiam stupore rerum a Brachio gestarum Perusiniq; splendoris: & gloriæ cupiditate ex- citatus eam tanta cum dignitate & laude perfectis: quanta collata acie cum uetētib; decer- tare possit & uictoriam inde facillime reportare. In cecessibus ille in interet: medias inter uo- luptates noui semper condebat aliquid. Ad Thrasimenum aliquando se gressus ita eam la- eis oram perscripsit lustrare lacum: p̄ficari aucupari: ipseq; adesse ad cuncta legendo uidea

re. Fuit illi in oratione quiddē soluta facultas & gratia sicut nemo adhuc demirati desinit sū
ma qua plurimū p monbus & uite instituto illectus atus est. Vesp enim uero in carmine tantū
pcelluit quā mundū tantillū expressit ut ætatem nostrāq; cōseruaret illi adhuc nullū ue
terum concedat permulti. Nec principū ullus fuit qui nō ad sūmam sibi gloniam depura
tū huius aiores carminibus celebrarentur. Eam ob carminis gloriā Braccius ex Mala
testa Nelli nepos: qui postea Pandulsum cōsanguineū studio partiū & īperandi cupiditate
intemercariē haud uulgariter uariis in amoribus delectatus: celebrāda Dianæ puellæ
sue occasione nactus. Cāpanū semp coluit: & ueneratus est: quod ipse aliquā sic explicauit
Maxima testabant tanta q; munera rege Hæc igitur repurans alto eorruptus ab igne

Ut dominæ faceret noia clara sue Ad uatum randē Braccius arma fugit.
Erat Campanus omnīū quos natura unq; in lucem edidit facetiissimus: statuta breuis: pin
guiculus: teretibus membris: Prælati nanbus: & sub limo nasos: ocelis abstusis: & intermi
cantibus: sub multo cilio: & ad aliquam notam hirsutus. Alioquin totus festiuit gratia
& dignitate spectatus. Locos feris: serena uocularibus permiscens: & cuncta uenustate quadā
risu & lepore perfundens. Quia genii benignitate a natura datum carmen facetiis & lepore
sententiarum demissis semper ut unus pierides omnes quod aiunt in potestate & manu in
tra digitos habuisse credatur. Extant itaq; de Diana cui uerum Margaritæ erat nomen ele
giæ quibus si auctoris nomen abstuleris solius Nasonis esse deceres. Et cū hūc unius Brac
ci studio celebrant Sunanam tamen suam Alfanam Syluliamq; suorum perinellorum ma
trē ætatis secessissimā ad Tybridis undas ita lusuat nihil seu ille casus deploret fuos seu de
sineat amores: laudet incendat: flammāq; in puellam exerceat ad elegorū delicias illas de
siderari contingat Sunanam puellarum Petulinarum Perni Ioannis nuptam formosissimā
ad carminis materiam sibi ob mores spectatos: & formæ præstantiam uiro ne eius quidem
inscio lectam ita uir modestissimus deperit: ut nihil præ illius pudicitiam & honorem ma
gis concupierit. Quod his carminibus manifeste docet.

At mihi qd desit blāda & formosa puella
Inuenta est ipso nec prohibente uiro. Purpureum caplant alii uiolare pudorem
Non ego furtiue deposco mihi tpa noctis Seruata nobis integritate places.
Si faueas oculis hoc satis esse potest
Hatū autem omnīū puellarum amores ad Sigismundum simul cōplexus sic explicauit.
Nos quoq; fertilitis rivos de lauiis ignes Per miseras inculca faces: Suriana medullas
Præbuerat pamos sylua ligna loco In cinerem potui uertere quantus etiam
Alter ab hic creuit stipulis maiorib; ardor Perq; meos etiam uersus cantrata Diana est
Hei mihi nō habuit flāma secūda modū Hic quoq; non fecit uulnera finxit amor.
His dum se studii diuina Campani uirtus exerceat lumen uite suæ studiorumq; alimentū
extinctum est. Nellus herus ex humanis sublatus est. Mortis tanti uiri utpote populi Perusi
nispncipis auctoritate & opibus maximi Calixtus Pontifex tunc maximus ceterior facien
dus erat. Deligitur ad perferendas litteras Campanus. Tūc illi primū uidere Romam cōti
git. Vbi regressus comperit funestam nondū pompam esse peractā. Cōmendationis sine
bris illi defertur onus. hic & si angustia temporis premeret sollicitate tamen ingenii minū
ea magno provinciam animo aggressus orationem longe omnium quas unq; habuerit fa
cundissimā: per illius uitam gestas: & præclaras uirtutes peruectus amplissima cum laude
& illius gloria sempiterna habuit. Non multo post moritur Calixtus Piusq; eius nomi
nis secundus sufficitur. Adolant tota primo Italia mox reliquo ex orbe de more ad obe
dientiam Principum Legati: Perusini quoq; suam dicūt legationem. It Pandulfus secutus
hunc populi Perusini secretarius maximus Campanus: Hic cum immolari compluscūlos
dies conigisset tantis rebus permotus Campanus apparatus urbis aduentumq; pom
pam: & splendorem Oratorum: & orandi fortunam: & illie fortuna īperium habet atq;
q; maximum. Iam nunc nescio quo fero Pui studio celebrandi percitus conscribere cepit.
Quod & nos in Alexandro pontifice nostro. vi. maximo. Vno omnium quos reliqua de
mitata sunt sæcula prudentissimos: foelicissimos: gloriosissimos annixi sumus. Auditis Pius le
gatus atq; de more obedientia undiq; habita fidei christiane propugnator acerrimus Man
tuaniū contra Turcas conuentum indixit. Persuasiq; profectus. Inde Mantuam petiit
integrali mense subitit. Pio uiri quiq; doctissimi monbus & uita spectati semper deserui
re nec ullum fuit memora partum eorum disciplinis clariorum illustrius sæculum. In
ter quos Iacobus Lucensis postea in Cardinalatu Papieñ. cognomen indeptus: uir in litte
ris præclarus: & omni disciplinarum genere præditus: a secretis primariis: idemq; illi cha
tissimus & intimus fuit. Ad hunc quicunq; eximie callebat: nam mediocra ingenua & litte

ratulos nugaces aspernatus semper litteras cōfluebat. Et in tota curia nemo tam sublimis & excellens ingenii fuit qui huic tanq̃ numini cuidam litteratorūq̃ prædici Diuo sese nō deuouerit. E quibus Franciscus Arretinus Vir multarū rerum cognitione spectatus auctoritatis & beniuolentiæ apud illud maximæ locum clarissimum semper obtinuit. Dū igitur Perusie paulum subsistunt uaria eo modico temporis spacio inter Perusinos & Aulicos facta cōuiuia. Quo quisq̃ poterat conatu maiore amicos domo suscipere officio & beneficiæ q̃ obstrictissimos redere. Docti doctis in urbe studiorum altice delectabātur. Studio si studiosos conueniebant officii & charitatis mirifica tota urbe inter litteratos & litterarum cultores certamina. Hic Matthæus Vbaldus Cæsarei & Pontifici iuris uir cōsultissimus quæ postea spectata iuris disciplina mores integerrimæ cæterarum uirtutum ornamen-
taquæ in eo præfuisse semper q̃ maxima ad præclarum & illustre orbis diiudicandi Ro-
mæ munus ad quam nulli unq̃ nisi probitate & litteris uiri spectatissimi admoti fuere: sum-
mum cum honore & gloria sempiterna extulerunt erat estq̃ uir litterarum & uirtutis cul-
tor ardentissimus Franciscum hunc illi iam pridē amicum charissimum omni studio & li-
beralitate suscipiebat. Cui cum nihil iocundius delectabiliusq̃ se præstare posse litteratoris
usu & consuetudine conspiceret Cāpanū e regione uico eodem habitantem sibi amore &
incredibili familiaritate deuinctum in mensa semper: tanq̃ altera suauissima fercula cōuiuā
adhibebat. Eo eni uix Cāpanus unice Matthæum dilexit cum gētis nobilitate & auro-
rum gloria memoria Tum uero unius præsertim Matthæi ipsius uirtute ingenio humanitate
& gratia singulari ut a strepitu Balionæ domus: & tot hominum quot Principū in ædibus
exulabant frequenta. Ad tranquillissimā studioq̃ & bonæ artium altricem Vbaldorum
familiā uniusq̃ ipsius Matthæi domū transire se sæpe cogitauit. Eo Franciscus sic delecta-
re cepit illiusq̃ ingenium demirari: & suspicere: & uenerari ut postea omni reliqua uita cha-
riorem Campano neminem habuerit. Hic primo Teucros se Teucros appellasse ipsius etiam
Pii iudicio q̃ rectissime cum Campano rettulisset: multa q̃ eius quidem luculen- & crudi-
te scripta ostentasset. Afferri audio illum de ingratitude fugienda tum inchoatum opus
iussisse. Multaq̃ ex eo cum summa utriusq̃ delectatione lectasse. Quo cum nihil anniq̃
nihil sublimius: uel sententiis: uel ipso orationis splendore sæpe sateretur: in id admira-
tionis sublatus est ille ut subito cursu ad Papienē tanquā miracula naturæ explicaturus ad-
uolarit. Campanumq̃ adeo in cælum laudibus: & quidem meritis tulit ut nec ipse Papien-
em. ad quem olim fama peruenerat: colloquia uero intercesterant breuissimam: magis qui-
piam q̃ Campani familiaritate persui posse gestiret. Ita Cāpanus modice per negotia illi
cognitus tum huberis haustus: archissime familiaritatis: qua inter mortalia duo corpora tā
tæ fortunæ non maior erit unius Matthæi Vbaldi beneficio Francisci q̃ Arretini operau-
tor ante: fundamenta iecit ut cum illius postea sceleratissimi uitæ: cursus causæ in plurimos
referri possint. Constat tamen certe Matthæum ad tantam illius dignitatem: famam: glori-
am immortalitatem ianuam adaperuisse. Admittatus ergo Papiensis illius ingenium diu-
namq̃ sacundiam non ille dies: non ille noctes rogando desistit donec spe & amplissimis
sponsionibus hominem ad sequendam curiam perpulit. Et quoniam auctoritas inerat Cā-
pano iam tamen summa: aut ita sub se accire auius: Cum Bononiense Cardinali uiro hand
multum erudito: quæ tum una oblata est occasio collocauit. Mox Saxo ferratensi Cardina-
li in litteris & theologia consummatissimo adhæsit. Apud quem in summo honore habitus
de regendo magistratu opus diuinum de dignitate matrimonii & alia complura perfecit
episcopus deniq̃ Crotoniatum est creatus: ac breui temporis spacio rei familiaris ipsi
us Cardinals pfecturam quā isti domus magistratū appellat mira solertia gessit. Nam sūt
plurimiq̃ litterarū paulo diligentiores cultores studio sæpe ita attoniti ut illinc erepti uix qd̃
aiunt obituo quodam ingenio insigniq̃ desidia uideantur esse uiui. Contra ille excitatus
semper uiuidus & ad omnia gerenda negotia prout omni tempore fuit uti cui natura di-
sciplinarum cognitionem & sacundiam nō roganti sudantiq̃ idulisset. Verum asperant
prope & deficiente ultro infunderet. Mantuæ annum eo consueto imoratus est. Hic quo-
niam Pius poetica delectatus semper laureaq̃ donatus poeta celeberrim⁹ fuisse: unusq̃ in
liberalibus studiis præter cætera summus haberetur quicunq̃ ingenio nitteretur & dicēdo
polleret illi aliquid de Vstrina sua exhibebat Campanus edere iam tandē & ipse aliquid cō-
stituit. Huius ad se carmina cum uidit Pius subito delectati ingenio incredibiliter cepit.
Et quod uni soli Campano contigit inter tantam poetarum turbam propria illi manu re-
scribere ingenii permonus magnitudine hand dedignatus est. Cætera iam tum primū uni
us Campani perspecta doctrina & elegantia de fondere illi ingenia. Hunc ergo ad se uo-
cari iussit Pius perbenigne cōplexus amplissimis laudibus profectus: & bono esset ani-

mo uirtutemq; toto quod faceret animo complecteretur hortatus est. Seq; aliquādo illius memorem futurum pollicitus. Inde cū per octū liceret quoquo prope die illo delectatus ē huius censuræ iudicioq; cuncta quæ conderet subiciebat iam nullus tota curia Campano nominis celebrante illustrior. Neq; quisq; erat qui creatum Cardinalem iri aliquando nō auguraretur. Obtrigissetq; nisi facta nimis prope Pium abstulissent. Quæ prima oblata ē cōmoditas bñficia quædā ad uitium collata Peractō conuentu Romā quo intestina bella Italixq; abortæ seditiones: & toto orbe exuscitata bella reuocantur: reditum. Vocabat gubernādæ: reipublicæ christianæ Pius studio & litteris incumbere Campanus. Qd ut existimationē suā inter patres & apud Priū publicā quapiā adione non tam confirmare quā augustiorē reddere in Perusie iniurio studiū effecerat posset: Cinericiæ oratōis ad se deferri primum munus curauit. Hanc audiens Pius rapi uisus est rerum copia: ui diceñ. diuina q; nicomoria obstupescit. Cærimonias: magister quem nescio an recte sacrificulū appellari cum in dicere silentiū. Iam tandem longum oratū statulisset a Pontifice increpat: admodū est atq; reiectus. Oratio hæc quanta ipsa fuit sese ostendit: Et adhuc strepitus ille laudum non desinit Ita Pius maiore indes stupore captus Orator maximus: princeps mūdi doctissimus: iam supra Cāpanū oratorē: sacundissimū: discretissimū cōsumatissimū charus hēre ui debatur nihil. Danq; sibi occasionē cupiebat qua uirū tantam ad aliquod dignitatis culmen extolleret. Senas cum cōcessissent Campanus luculentum aliquid & admirabile i litteris semper condebat. Et cum unus in oratione soluta præstantissimus habitus senp fuerit i carmine tantum illius emicuit sicut supra docuimus ingenium ut uiro maiore consecutus sit laudem incertum adhuc relinquat: iam elegorum & flebilis carminis materia facesset. Inter diuorū penetralia inter sacros præfules exulabant amorū cantus & puellares amores sublatis epigramatū unicū studiū reliquerāt huius iam salibus & argutiis tota illecebatur curia. Vniq; Campan³ Martiale excitasse Ciceronem ex arce deculisse ferebat. Pio itaq; pro illius cælestis animi magnitudine & pstantia cuncta in uotū conscribantur: uisitorū in omni pugna diuinū pectus exuperabat. Hinc nactus Epigrammatū prædulcem Campan³ materiam. Carmen hoc in laudem condidit

Quod uictore Pio fieri tot prælia cemis
Inualidasq; suis hostibus esse manus.
Ne miteret: Prium peperit Victoria mater
Matris ab ubebus uiuere sic didicit.
Quod placeant syluæ magnūq; Iustanent orbem:
Syluius hac genuit conditione patet.
Iure igitur late spaciatur: & omnia uincit:
Patris obire orbem i uincere matris habet.

Hoc Epigramate permotus a deo Pius ut animi beniuolētis signa tandem edere si nō quāta cuperet: at quibus non deesse animū: sed fortunæ obstruisse inuidia: maiora nō obtulerit peripicia posset: cunctandū sibi diutius non putauit. Atq; ita Crotonatæ: forte ecclesiæ pastore in Calabris destituta: inscium illum: & ne id cogitantem quidem: ceteris compatiens: & regia intercessione reiecta: eunibus in sententia m alaci animo cæteris patribus ultro præfecit. Quibus excidat per nouam dignitatem beneficiis ea confisit maui: bullas apostolicas: & cetera in eam creationem necessaria gratis transigi iussit. Tēstatu inter partes negligentiam suam: qui uitum tantū hactenus nullo honore: quod uitū uirtutum huberitimum est alimentum non condecorasset. Inde cum Teraemē. in præcuius ecclesiā Antistite orbata esset: ad huberiores illius redditus sedemq; honoratiorē sub stulit. Hisdem diebus Saxoferrateñ. uita functus est: huius laudationem Campanus in exequiis præ pietate in herum & obsequantia habuit. In qua uim lachrymarum plerisq; excusit cum gemebundus myrtharum se tum primum prodissit deploraret in funere hēti sui q se aliquando myrtharum uidere per iocum dicere consueuerat cupere. Erat enim lene Cāpano ingenium ut hoc exprimere lachrymis posset melius nemo. Non passus deinceps Pius Campanū cuiq; præterq; uni sibi in Vaticano & nepoti Cardinali Senensī suo inseruire. Per id tempus Andreas Cardinalis Papien³. frater agminis præfectus bello quod aduersus tyrannos Italix qui fide regia & ecclesiæ imperio defecerant ab Pio gerebatur supra Cā sinatium angustias acerrime proeliando sagitta traicitur. & deniq; Capuæ mortuus magna pompa tumulatus: huius mortem Papien³. q; unicus fraterq; belloq; pagre: & ipso ætatis flore: q; sine sobole extinctus esset ferre posse non uidebatur. Hic Campanus nouū consolandi hominis: genus assumens epistolam ad illū instar opusculi composuit. in qua antiquos omnes simul & nostros recedens ita ex. oi latere illi dolēdum nō ēē ostendit: ut

quod alunt diuorum aliquibus contigisse huic in aurē: Intra ipsum imo pectus & calami
 imisisse superos arbitretur. Adeo diuina humanis humana diuinis imiscuitur nullū locū
 quo dolore nō expugnet reliquisse uideatur. Laborauit haud ita multo post ipse grauitimo
 morbo quo contractus nenuis omnibus: credo prae nimio studio congelatus & hamonib⁹
 nimia sessione perfulsus: qua ualitudine nec cū Pius in Turcas proficere? liberatus fuit.
 Fortis deniq; balneis complurimis meliuscule conualuit. Intererea Pius Antenam profect⁹
 morbo dum in Turcas accingit itq; extinctus ad superos traslatus uita excohsit. Corp⁹ Ro-
 manam relatum quāta par fuit pompa tumulto traditum. Sena quoq; pia patria. Priū fūctum
 decus & ornamētum suum magnificētissimis exequiis lachrymis & luctu psecuta est. Illic
 Campanus funebri cōmēdanōi adhibitus uim omnē eloquētiā fudit. Viriq; gesta: facta:
 dicta quanto maximo ingenio potuit percenſes quantum debuit praestitit illi quidē illi⁹
 gloriam qui gloriosissimus omni uita fuerat auxit minime sibi aurē amplissimā laudem:
 uel ex eo q; laudansimū principē mundi dñm laudasset ex sacundissima oratione omnū
 q; praestantissima memorā sempiternam acquisiuit. Mox nundum commendande tanti
 principis memorā explectus illius uitam ab ortu complexus patuo libello usq; in supmū
 diem quod & Platina officiosissime conscripsit. Paulus inde Pontifex maximus dictus
 cui quanq; nonissimus grauitimūsq; foret eius tamen ut maiorem indes faceret in se beniu-
 olerantiam coram eo inter sacra orandi manus saepius assumptis. Itaq; duas alterā in seſto
 sancti Stephani celebrante Pentecostes alterā de spiritu sancto orationes elegitissimas
 habuit. Tum patrum quoq; demulſus aures Cōmendationē diui Thomae ubi Pontifex
 nō adest patrum studio nō refugit. Ita omnen uitam semp ad diuorū precorū & gloriā
 immortalitatēq; cum suam tū alienam perrexit. Scribere uitam non laudes & ingenii uim
 contendere propositum mihi est. Quāobrem luce quanta sit Strehani orati oingeniū acu-
 mine quanto plena. Quam grauitē & quanta dignitate de spiritu sancto de coelesti flami-
 ne amoreq; diuino dixerit nihil iam permittor hoc loco afferre. Vnus fuit Campanus qui
 uitā prius illa acerrime detestatus est qui mores probos complexus in omni scribēda
 di genere commendandos in alios ipse in primis praestabat quiq; pugnam scribens depu-
 gnabat gemens plorabat inter laetantes ipse plausu totus reuideret. Cōsilio potens & ma-
 ius in deliberando promptus & in rem. In diutius uero ita emicuit ut quae ad pietatem
 animoq; exemplo permouendos pertinerent pari orationis splendore & reuerentia prae-
 staret cum diuorum gloria. Ad omnia idem tam grauis & eruditus fubitus & ex tempore
 q; meditatus & ex diuturna cogitatione ac studio longo. An non est mirum? Vixim tan-
 tum pncipibus omnibus tanta beniuolentia copulatum fuisse. Pontificibus omnibus in
 summa ueneratione habitum effectumq; fortunam tantae uirtutis merita laurea signifi-
 cante occasione obrulisse. Inter spem pollicitationesq; contabuisse. Hunc Pius hūc Pau-
 lus hūc Xyſtus summe colueret: & quod omnes cuperent nemo uisus est meritiū tantae
 uirtuti premium conferre potuisse. Pium multae inuoluerit curae ut cum amplissimo quo-
 quo illum honore dignum exultantem semper nihil tamen praeter pauca secundum delide-
 rium suum minima quidem & tenuissima dare potuerit. Paulus quoq; spe maxima itideſta
 aute sublati est quam uirtuti premia pro animi magnitudine cōferre licuerit. Cum tamē
 non exigua amoris signa iam tum edidisset Nam dum Campanus nihil post habet quod
 ad curiae gloriā uirtutisq; propagationem spectat. Archipresbyteratus in ecclesia diui Eu-
 stachi praedice suo orbatus est. Suffectus Campanus cum de more ad pedes Pontificis gra-
 tias ageret festiuo uultum qui interfuere id mihi integra fide referunt. Ecquid tu: respō-
 dit Paulus: Campane? Cardinalis sien non optares. Innuite disciplinis & uirtuti quod fa-
 cis incumbē nam tui memores docebimus nos aliquando effeſcēdimus hoc Seneca. mox
 cernēs nos aliquid tibi contulisse. Qua uoce ita exaruit in Paulum Campanus deuotionē in
 credibilium nihil impensis expetere quam sibi ocium dari quo res gestas a Paulo scriptis
 suis posset cūcelebrare. Quod desiderium epistola quam longissima ad Paulum explica-
 uit laudes hystoriae eos qui facta sua a scriptoribus posteris demandari aduigilant re-
 centendauit ille pari incensu cupiditate aliquando premium tanto muneri posset repen-
 dere. Ceterum Turcarum imperus tantos cogitatus abrupte. Qui maiores in dies in chri-
 stianos clades inferre renuntiabantur & germaniam ui magna adortos oppida dīperire
 ferro flammāq; cuncta ſtereſcere. Pauida tota christianitas in Pontificem oculos reiecerat. Il-
 le hortari principes ad arma ſumenda coepit. Tum Campanus maxime unus habitus ido-
 neus qui eloquentiae uirtus animos principum ad bellum ſuccenderet scripta ad Ferdinā-
 dum de bello hoc ſuſcipiendo epistola: quā nihil neq; magis neceſſarium neq; glorioſius
 aut utili⁹ docuit illi bellum poſſe contingere. Demum quoniam quotidie maiores prae-

das facere Turcæ magisq; ac magis in Germaniam penetrare ferrentur Legatum ad Conuentum in Germania pro eorum ac totius christianitatis salute habendum mittere Pontifex. Proincia atq; & perdifficilis incertum ad eam rem quem ex patribus potissimū deiegeret. Pontificem aliquandiu habuit. Vnus omnium deniq; consensu Franciscus Pico Iominus Car. Sened. ur oppido industrius; solertissimusq; ligum mores nasumq; germanorum calleret. Ingenii magnitudine & prudentia singulari ad curandam republicæ salutem maxime idoneus uisus est. Et comes Campanus qui oratione populos laeta permoueret. Et quod metus præsentis penculi non admoneret uis dicendi quæ sæpe quolibet potentior est gladio ad arma capescendæ se hosti immanissimo pro fide seruandâ obiectandum dictis & lingua inflammaret. Hic igitur orationem omnium quas composuerit longe florantissimam & in id quod alludaret potensissimam conscripsit propter discordias Germanorum principum & ægre habitum. Conuentum non habuit. Hominum mores cœli inuicti intempes usq; adeo illum male habuerunt nihil unquam præter Italiam agitare animo uideretur. Inde morbum stomacho contraxisse puratum quo uexatus comitali creditus est laborasse. Extant ex Germania epistolæ q̃ sacentissimæ quibus illorum mores eluuiem sordessitum & pedorem dum non potest perferre nihil aliud quā Italiam tota die referebat se cogitare. Omnium elegantissima ad Gentilem suum est scripta quæ uiros eius ætatis doctos omnes complexus eorum consuetudine uidebatur non posse diu⁹ cū uita catere. Inter Germanos dum adhuc essent Paulus supremum clausit diem. Suffectus Xyltus. Non multo post in Italiam Legatus regressus. Tum diuina uirtus oculi nescia ne in Curia detorperet provincias gerendas assumpsit Tudertinum primo præsidatum nactus. Mox Fulginæ præfectus Ternam inde Tyfematium gubernationem habuit hunc rati primo aduentu cum nondum pulla parca stamina nerent fecit Xyltus cuius in gymnasio Perusino discipulus olim fuerat dilectus usq; adeo ut præsidatum bulas expedire eum sit nūquam passus semper ultro largitus. Ille ubiq; niro provincialium studio susceptus iusticiam eandem omnibus ministravit Factiones odit persecutusq; magno animo. Nullam pu eo esse ciuitatem quæ uel factioforum improbitate uel patria quapiam alia malignitate non laboret & nequitia unde cædes & scandala sæpe exoniuntur quæ aures principum & pecc⁹ percellunt pacemq; & tranquillitatem urbis ac ciuium reliquorum confundunt quam maxima eorum quæ pessima eæ maiori libertati permittit. Quo fit ut cum tyrannidem oderim ipse quidem semper expedire ciuitatibus tamē unius imperio pareret cuius nutu arceantur malisiboni pacatissimi uiuant sæpe existimari. Sicubi tetraui pestis hæc factionumq; detestabili uirus incruduit. certe in ciuitatibus Romano imperio subiectis non insolentem moderatissimè clementer ad reipublice utilitatem non ad propriam libidinem priuatumq; commodum cuncta gesserint. Hoc in omni prouinciarum administratione non præstitit tantum Campanus uerum etiam inter flagrantium factionibus ciuitatum tumultus ubi non potest poene humani uis animi uaria sententis non fluctuare maximam inde cōmédationem integritas reportauit. Nulli sicut indulgentius ad erat amico ita inimicose quos nullus omni uita habuit actius quēq; ilectus. Vnde sicut odi nihil inter prouinciales cōtraxit ita plurimum gratiæ & auctoritatis semp liberalitate & bñsiciētia auxit. Collebat ab omnibus hora quaq; omnibus fores patebant. Plenus maiestatis & iusticie omnibus se exhibebat; per cætera sermo liberalis uenustate & grana decorus ut iam omnes illum parentis loco non prædis prouinciales obseruarent & numinis iusta adorarent & quoq; magis adorabant eo magis illum omni cultu & reuerentia maiore dignum inueniebant. Quodens apud Pontificem & ceteros patres ciuitates ipsæ quibus præfuit summas commendationes rettulerunt; scriperunt quotiens quotiens pro eorum occursu nuncios miserrunt. Hoc ille diuina uirtute promeritus. Non ille dies non ille noctes pro salute ciuitatum quiescebat omnis remporis partem studiis partem ciuitati gubernandæ. Valitudinem cum summa illius parsimonia dispartiebatur ut unum quodq; studium suum tempus uiuicicaret. Ita tamen ut cum res depoliceret saluti ciuitatis omne conferret & propriis semper ciuium commoda anteferebat. In oppugnandis magis bonisq; defendendis alacrior nūquam ullus fuit. Nulli parcere cunctos admonere increpare libere quæ sentiret ex honestate hominumque omnium utilitate profanæ animi magnitudine & liberalitate incredibili. Sed o principes hostesimmo taceo tempora quibus omnes lingue conatus ad adulatorem assentationisq; obscenitatem conferuntur. Quibus flagitium est nisi flagitium

committatur. Non monerim non ueritatem audire ferunt: ubi illa peritorum philosophorum frons libera. Vbi ille Diogenes qui re uerbisque Alexandrum contempsit tanta cum animi magnitudine: cui impetare se non seruire censebat: cum ii sibi parentem quibus ille mancipatus coegeret obtemperare. Amplissimus nempe dominatus & clarissima iperit maiestas. Hos Campanus egregie & imitatus est & effinxit magnifice. Libuit patrum euagarianam petiti dolor intima cordis: & exulcerat rei indignitas. Quod unde laudem ille potu it amplissimum promereri ea in re miserimam calamitatem Campanus confectus est. Hæc illa cum Cicerone pene simillima fortunæ mutatio. Perdidit illam uis eloquentiæ Ilbertasque dicendi: hunc eadem fortuna præcipitem ex ingenii præstantia cursuq; scribendi ab omni felicitate deiecit. Cum præfesset ille Tyfemanbus Xystus q; Vitelli factio in aciem impetu eaq; demolita pro libidine urbe dominari insolentius uiderentur ad eius urbis reformationem oculos detorserat exercitumq; eo quo illorum temeritatem compefceret miserat. Populus cæteri q; Vrbis primates omnia præstare imperatq; omnia facere parati erant: exercitum utpote in frenem licentiosamq; iuuentutem admittere recusabat. Pontifex iam nihil precibus locum faciebat. Neque ex auctoritate sua ducebat nisi Vrbem planè in liberam potestatem totis copiis accepisset & pro arbitrio ea disponderet. Res ad bellum inclinabat his reluctantibus illis aditum ad motus castris petentibus. Totaq; urbs belli metu trepida ciuitatis perstrepebat: matres natos asportabant: puellas parentes consolabantur: cuique pudicitia cura erat: ita uestalibus q; occludebant quæ quisque preciosa haberet humi desodiebat ad direptionem: ad incendium: ad iugulum: ad intermitionem spectare omnia uidebantur. Tam miserabili ciuitatis conspectu Pius præfex Campanus per mortus: quo in discrimine cuncta forent: qua immanitate cuncta gererentur: paulo licentius ad Pontificem ut maturius periclitanti Vrbis occurreret scribere constituit. Epistola hæc ciuitas beatissime pater in cipit. Ea conspecta q; admoneretur Pontifex ne plus in perdenda ciuitate impenderet quam antecessores in acquitenda exposuissent: illaque immanitas prope Turca uideretur non quæ saperet saluatorem eo Pontifex excaudat ut eum confestim provincia deturbati iussit: ille crimen quod monitus immo sapientissimi uiri fuerat & religiosissimi appellans in libertatem calanq; lapsus: reiciebat. Audiri a Pontifice expurgare se ac supplicibus rogatibus ueniam impetrare nunquam obtinere ualuit. Credo quoniam subpudebat Pontificem ultro tam clauissimo tantum contumelia cetera uis fastu contulisse. Neq; nisi confundi poterat conscientia ueritatis si pontificia ueneratione præuinceret. Ita uir tantus de curia omni & ciuitate tota tam bene promeritus: ad decus & splendorem urbis & glorian Romanæ pontificatus tanto tempore attritus: sanctus præclari simul nuntius: uita integer: moribus probatissimus: scientia quanta nemo unquam consequetur & ante secula nulli adhuc uiderunt præditus: exilium meditari coactus est. Cernere uir prudentissimus ante oculos eius Pontificis uersari in cuius conspectu admitti impetrare non poterat esse non aliud quam incendium itati animi suffouere nec diurnum tantæ flecti sed amplius eius præsentia maiore flamma prouocatum iri. Itaq; Neapolim ad Ferdinandum regem spe non minori quam qua in Curia uixerat ut semper uirtus magni aliquid quod unque consequi deberet sibi pollicetur petere constituit. Primo congressu orationem habuit q; o mansissimam de regno & Regis laudibus: mox in secretarij regium nominatus. Verum cæteri qui apud regem auctoritate ualebant huius diuinu ingeniu cõspicati: quoniam cernebant posse se e primo huius uirtute loco apud Regem aliquando deici multa in eum crimina: præsertim q; formidando comitali morbo laboraret cõmeti sunt. Rex nihilominus spe illum maxima amplissimq; pollicitationibus confouebat neq; tamen quicq; promissorum implebat. Hic cū neq; cõmédationes Vrbis natus: Ducis de Rege tani bene meritis: neq; propria uirtus aliquid proficeret: despectuq; se malignitate & protutia paucosq; inuidorū haberi cognouit: consumpto uisitato & tenui suppellectili argentea obpignotata: qui amplius pernotati nō poterat Tetamum: Cum interea nihil ad delinendum Pontificem itamq; litteris & amicorum intercessionibus demulcendam. post habuerit recipere se coactus est. Hic etiam tentata sæpe per amicos patres Pontificis uoluntate. Cum cerneret amicorum omnium ut est aduersæ fortunæ una hæc insignis calamitas: partem dissimulare amicitiam seq; sensim subtrahere: partem nihil præter magnifica per summam uanitatē quod apud pluresq; potentiores uiti aciem sibi uēdicauit uerba dare: partem etiam Pontificem alloqui priuatis respectibus nolle ad postremam desperatio nem perductus eo sæpe incaluit cum Turcis uiuere præstare contenderet. Quo si quando de se contulisset futurum ut reliquis mortalibus sensa adaperiret. Multorumque perfidiā libidinem i christianorūq; nequitiam quando id inter eos nō posset: & p etas tan

ta Immanitate plederetur passiva & reliquæ posteritati cognita faceret. Grande ingenium
niuauxque in tenui corpore natura cuncta maxima complectebatur & suspiciebat: nihil illi-
lum molle nihil non arduum & excel lum habebat. Annis uero & dignitate pontificia per
uictus cum Terami quamdiu fuisset Senam quam semper dulci recodatioe Pii adamauit
tandem peruenit ubi ueluti fata sic deposcerent ut in eo solo ossa ciberent: unde cætera
uitæ ornamenta consecutus esset morbo diuturno detritus: post unum de uiginti annos
quo Perusia abfcedens curiæ tempestantibus se permiserat: cum annos iam quinquaginta
superasset. Sa luitis christianæ anno ad millesimum quadringentesimum septuagesimo septi-
mo Id Quintilibus diuinum spiritum tot prædicijs operibus uita manente fatigatum ad
superos: cum tamen supremam manum Vrbis hifloriæ imposuisset cœli tantarum a
serum gestarum tantoque se scripptom monumentorum memoria sempiterna factis
omnibus christianis de morte suscepit hausit. Hic campani exitus cuius ingenii ma-
gnitudinis & inuictæ mortales excellentiæ: sicut in ortu psagia miranda extitere ita i mor-
te ingentis laetitiæ & acerbissimi doloris classiffima signa uisa fuere. Cum enim mater diu
stertis desiderio prolis teneret nec uiam illa medicamentâ respiceret: que gignenda fo-
boli niam pararent forte affuit mulier olim incognita: neq; ita porro a quoq; uis: que lau-
reas bachas quas alteris diebus ingulgentia dens ita fore contendebat: anoris uis illa
rum & uirtute concipendi impedimentis: haud ita multo post satum puerum qui hif de-
lectaretur enixura foret. Igitur sicut fides id hæpe efficit quod antea natura recusat: paucos
post dies gratis se mater propinque puellæ hymenæam niam molles maturo partu & miria negocia
tractat: cum pascua: fontes riuos & florea atque amœna omnia petens forte in consitum
uitærum domesticum fertur ubi sub lauro non procul ab apum aluearibus & loco floribus
& lymphy fonte gratissimæ doloribus oppressa humi recumbere. gramineoque in solo
iacere cogitur. Nec festino accensa obtestri uincio tam præpei cursu aduolat ut q; pue-
rum illa prius fofpes quidem & minimo discernime edidit. Puer primo cœlum fixis spe
ctare cepit nullo uagitu oculis. Inde sôrre læta & ppe que rifu demonstraret laus diuini
aduersum intus: ad atrestante mox obtestrere discretis iternalis & hoc patre admodu.
ceterisq; demirantibus uisum ubi flexit in maximos eiatus: præpere subito aspectu quantu
eius dici fupuit cepit: tenellu corpus ueritæ marres tantu luctu sustinere posse de illius
salute plurimu dubitant. Neq; fedan puer ante uisus est: puerperæ thalamu de more ex-
omature cû reliqs floribus hedera laurea q; ferta matris: quæ ppefectulo tanq
natura delinitis ipsa uagis oculis recreatus nectû cõpessit: materisq; reliq; uita miôr ube-
ra fuxit. Quod patres magis aduicerent: quoniâ cû & sub diu ortu tegere festinaret hæ-
rent in laurus & apu obtutu uix auersissent ut ita agnosceret illu uitæ auctore & semia
sue acclamarèt. Hoc aut nature cuiusdã eueni fæ cape uis uideret & ad isanillu quẽdã ua-
nitatē nec in nup orto fortasse admodu alienâ deputari potuisset: nisi aliud q; subsecutū
admiratōis pluriu & spei in patres reliqisset. Nisi excepta baiulis domesticis matrē cum
foctu lōga apu examina ad fores usq; cubicali cõfecuta a limine cubicali ad tendu: & rûc
quoq; nisi multo igne submores nō potuere. Quarto die laus sub qua fufcepit fuerat cõ-
tempis suis inueta se infedisse. Quia purissimo mox delibuta melle: opete iâ deliquere
ita mox exfesset: ut subita nec cognite sint oēs iternis. Et tate simul obscuro portento
ingenii fuaute: gloriæ immortalitæ & fluxu eloquiæ iustitū alieno in solo postremo
uitæ spacio fatu. Hoc quoq; uariis opinōnū ambagibus interpretarū rē p obfcurâ faciebat
& ppe apud fperitos agricolas nullus futuræ pueni uitæ cõiecturâ reliqisset nisi maternū
fomnu longe admittabilis accessisset. In cuius recodatio nō ipse mecum minifce confun-
dot: qñ fomn ia ipsa que unusquisq; sapiēs semp cõtempfit. Ita hæpe nobis uitæ furete ra-
tionē tanq per nubem aperiant ut nihil æ nos iudicatos esse re ipsa deniq; demonstret.
His eni admirandū matrem portantis ferunt fomnu oppressisse: uisamq; ipsam sibi per
fomnu inter ardentissimas neq; tamen sibi noxias flagentis sylus flamas cum puero esse.
Periculo ad modum sollicitam superos i auxilium de flagitasse. Subitoq; nympo & horri
da grandie que longe acnus illam contudit omne incendium restinctum fuisse. Voluit
uero pedem inde obiter efferre. Ad multo cinere ipsoq; recenti hymbre austrato & lubri-
cum solum: ut ne pedibus quidem (nedum per meate) licet incunfistere reddente: digredidit
non ualuisse. Qua in anxietate cū diu remorata effusisset: iâ auxiliū spe circūquaq; latissime
sublata ad mortem componeret. Armatū inuenem ad se quẽ uenatix inferno tælo conse-
quebat accitit: mulier accursit. Ipsam pueperā ad necem ignatam atrocissimū illoq; bel-
li uentam: luser ipsa etiam exitialis apum prodigii fomn ia memorem i diffingere uoluiffe

Iuvenem blanda fronte opem deposcentem arcto puerum complexū comprehendisse & perituro sibi auxilium implorasse. Nec mora ambos dimissa barba consensisse. Elatq; eia moribus quasi suo quodam iure in uenaticem uersos illam non tam puipendisse quā et si seuerissime icrepasse. Seuero tantis deniq; stridoribus & tam acro certamine secutam tamē uictoriæ q; illi pulcherrime se defenderent expectatam puerum sicut sit sub aurora ipas in ter matrem uinas haurissimē lalanem lætissimā a proximo meru cum summa admiratione inuenisse. Hæc postea illam sæpe inrer educandum puerum: futuræ infantis insciām fortunæ recensuisse. Er Campanum æque id quid portenderet sæpe philosophari cum multo stupore ex propinquis acceptum complunibus in uita retulisse: neque adhuc quid ipsum sit satis deprehensum habuerunt ullimisi hi qui hoc mihi narrarunt: qui ad hæc suorum operum editionem contendunt omnia iam tandem spectare: quod quō id ipsum sit uix ipse adhuc possum interpretamentum idoneum quanq nec abhorreo multum afferre. Mater & qui rem melius nouerunt ad lupum referebant qui impetum olim in se fecerat & excussu de gremio puero non tam non offenderat q; etiam dilaniatæ ouis pelle coniectum uidebatur a cæteris lupis tutum illum & munitum reliquissial ad alia quæ solius sapi benignitate euaserat pericula conantur applicare: ea minus explete præfagium mihi q; dem uidentur: uerum in hac tanta opinionōis diuersitate id saltem constat: uita Canipani uitalem charatamq; mortalibus omnibus extitisse: ipsas feras animaliaq; cuncta illam non ex petiisse solum & illasam pstitisse. Veq; qñ extinctus est grauisimū ēt mærore ppe tulisse. Quo nāq; die emigratur ferunt magnum auium numerum Teram fenestras biblothece iterupissilonga strepitus: æbilibus uocibus: merorem luctumq; grauisimū ostendisse: se libros scripturas: cætera quæq; rostro pedibus eluuiē confædassee. In agris quoque patetis & consiro ad domesticas delicias Laurero similem mestitiam calamitatemq; intulisse: bonbus poma fronder: ramos ipsos nouo furore decussisse: cunctaq; perinde atq; diuissia grandine deuastata postero anno exaruisse. Geminis quoque canes natusissimos quibus in uenationibus summa cum delectatione ueteretur iussos pndem ad illum perducere domo ni ulla tanquam ad præmortuum herum frustra intelligerent se pergere educi nunquam potuisse. Nec deinceps auditi latrare: aut ulli eblandin uisi inedia: luctu torpore: iniquilloze defecti occidere. In stare fatalem diem supre mosq; uitæ parcas subducere iussos iussus: & ipse multo ante pendere. Et qui memuisse i quam detestabile sit ingratissimū scelus. Quantaq; accusatione sint dignum: stratum ætarum præfules: qui iuuenes apud se feruientes uitæ florem patiuntur nullo tam præciosi exacti æui premio absumere: relectis. In suos famulantes oculis Syrenulam suā Franciscum quēdam Florentinum musicum uocalissimū quem semper ob ingenium præclarum: spectatos mores: exiniāmque uirtutem dilexerat uie charitatis: humnitate plenus: memor quanta ipse ob angustam rem domesticam petulisset: quid longa seruitus: quid obsequia dulcissima promerita essent: quid spectata multis periculis in illo uirtus exigeret: quam tenui ope humana ad aliquod fastigium posse ferre: cogitarat. Perpetuo beneficii maximi munere & libertate donare constituit. Non ille quod unius per mille ærumnas consecutus erat in cæteros negligens: laboresque suos demēsus eandem in reliquos fortunam gloriosius insolentiusque expetiuit. Neque cæteris rugridus ut ignauos despectis sese efferebat: aut unquam ad crimen intumuit. Cemebar anīma coelestis quot præclara rerum inopia depereant ingenia & quibus stipe collata paruissq; suppenis liceret multa quotidie ad ornamentum generis humani expectare cum gloria. Ita Syrenulæ suæ missionem facturus nequid ad excolendam uirtutem desuisse unquam sibi causaturus esset diu in urbe Eustathi Archipresbyterum paternam charitatem concessit. Cui rei cū aduerfarentur complures q; amplissimū sacerdotū quantū illi non quadraret censeretur: iniunxerit Francisci sui senutotis obsequiissimū pium patronus occurritus Romam aduolauit. Neq; conqueiuit donec quid inuisularent cum tantam dignitatem huic conimittendam non fore tãtūdem ex aliis collatis beneficiis contribuere. Morti proximus Anthoniū nunc Senis sūdi Calgani Abbatem uirum illum qdem doctrina & moribus herū plurimum referre. Cæterum herulis umbræ: dominiq; sui memoriæ parū mea sententia sollicitum curatorem nō minori charitate usus est dilexisse. Cum enī quid de fortunis suis omnibus statueret quem sibi relinqueret heredes pecuniam: hunc dieo respondit cuius uolūtas mea erit. Neq; alias tabulas supsmiq; uoti aliud eulogiū con di sibi uoluit. Et quam semp ualidus omni uita exuberat fortitudinem: moderatōnem: sapientiam: incredibili animi magnitudine omni egredudine præstitit & morte. Medicinas omnes tam & si parum profuturas cerneret magno animo ne sibi desuisse & desperasse crederetur forpsit. Non illum sebris: non illum dolores: qui in morte inuadescunt acer-

rimis: & morituum ad petunt: delectare: non quærelis: non lamentationibus: quæ mihi languentem videntur admodum aliquando reficere cubiculum opplevit: miniftror ut fin gulibus confecti ut ne unum quidem omni bimestri egitudine uerbū dolentius efferre auditis sit. Neq; quandiu cubuit interrogatus q̄ bene se haberet scieus quā bene unq̄ respondit. Sic Campanus ex humanis sublauius culus ortum cætera; uitæ incrementa qui paulo impensis attendat mirabilia fateat extinxisse necesse est. Cuius omnis ætas ad utilitatem humani generis semp ducta: tanq̄ provida sui reparatrix natura hunc sibi edendum putavit. In quo multorum hominū ornamenta conferens palmariū sibi potentie suæ constitueret. Vnus quippe Demosthenes Græciam sacundia obstupecere fecit. Cicero unus latinus omnes dux & parens eloquentiæ antecelluit. Inter argutias unus Martialis primū locum sibi uendicavit. Elegias Nafō ad supremū admirationis cumulum prociuit. Historici multi conamine uano gloria pari attigere. Et fuerunt præclar illa uitotum quæ postea præter unū Campanum æquauit nemo ingenia sed ita præclara ut in unoquoq̄ fuerint ea discretim a diis immortalibus contributa: in Campano omnia concumulata Hoc & ipse quod & illi perpulchre cognouit. Datamq; a natura ingenii excellentiam quod plætiq; omnes uiri in litteris famosi effecere carminibus & monumentis suis celebravit. In qua te uilitatem natalis soli obscurumq; genus suum ad gloriam deputas utriq; genus & ingenium sic ipse conuinxit:

Galluci imprimis mœnia patua mei
Parua sed ingenio cognita rura meo.
Mittere nil gratius nix potuere Cauellæ
Testa ingenū rura pateina meum

Sunt illic modicæ quæ me genuere Cauellæ
Alio in loco ad Papien.
Illic natus ego quibus sum moribus & quo
Ingenio dulcis indicat una tibi.

Inde alio in loco famæ suæ admiratione sic cecinit.

Campano qui nūc credebam incognitus agro Iam prope sum tota notus in Hesperia
Vix enim Penus cognitus est ubi septem postea ægit annos cum omni Italia circumferri
prædicari coliq; Campanus corpit. Hinc ille per omnes ætates ubiq; terratum ad hunc lit
teratorum omnium concursus. In uita illum qui in templis illum qui in secessibus in men
sain cubiculo semper stipabant. Gentiles uir appime ea tempestate sacundus & inter litte
ratos cdeberimus huius ita se deuouit: hunc semper ita coluit ut ad magnam sibi gloriam
duxerit huius ærta posse familiaritate perfui. Inde. Donatus Aciarolus uir in græcis & la
tinis litteris eruditissimus in clientelam & seruitorem dare se multis uerbis ad eum posse
contendit. Hoc quatuorquidam Domitius: hoc Marilius: hoc Vallenfeshoc Platyna: hoc
reliqua doctorum hominum eius ætatis turba. Omnes eloquentiæ parentem. Oratorū poe
tarumq; principem appellabant. Ad hunc quæq; illi condidissent tanquam ad communem
censorum supremumq; otaculum deferabant. Nemo litteratorum ausus eo tempore quicq̄
fuisse edere qui illius ante iudicium sententiamq; non explorasset. Magnam is laborū suo
gloriam addidisse ducebat: cui huius cōmendatio accessisset. Hunc iam nemo in tota ipres
torum Hesperia ea tempestate opus imprimendum suscipere uelle uidebatur cui illius com
mendationis epistola non præluxisset. Adeo clarum & celebre apud omnes & sanctumq; &
uenerabile illius nomen habebatur. Vnde cum Vuldricus quidam Gallicus tunc qui for
mas in Vrbe librarías nuper intulisset interquiescere illū assiduus emendationibus non p
mitteret. Renūq; litterariis ex magnis difficultatibus inopiisq; ad ingentem habertatem
gloriosissimo illo & diuino opificio euocaret in illum locatus carmen hoc edidit.

Anser Tarpei custos fous unde p̄ alis
Constrepes gallus decidit uoltor adest

Vuldricus gallus: ne quem poscantur in usum
Edocuit penis nil opus esse tuis.

Quando illius impressiones scribendi necessitatem penarumque usum subtilissime uideren
tur. Semper i gitor de litteris de probitate de spectatis moribus apud illum sermo. Non
illi conuentus litteratorum ad libidines: comestationes: uoluptates: & uitiorum fomenta.
Aberrant detractores & maledicim non sermo mordicus. Nemini infidiosus: neminem car
pebat: nullius nomen famamq; lacerabat. Ad sui gloriam & immortalitatem ad alienos
honores: ad largitatem ad beneficentiam semper expositus. Neque quod de Cantalico me
moratur ad crimen imputari potest: quando & id expectisse expectasseque Papiensem con
fretis & patema charitatis diuinitica consuetudo ingenii uersus bonum iuuenem liberalitas
uisa sunt ab inuito exegisse. Et constat doluisse illum uentiamque ab eo non sui quidem
prope delicti impetrasse. Nam cum Cantalicus ille Papien. aulicus domesticus iuuenis nō
illitteratus Cardinali libellum carminum compegisset: cuius in titulo Cantalicus Gasp
ariensis inscriptum esset. Cardinalis ut qui pro modestia iuuenis ingenium non carperet: alio
quin graue & eruditumq; tamē pati posset. quin apud Campanum rūs sibi materiam fa

cert libellū seffuro in prandiū illi obtulit. Campanus contracto vultu simile similes quā p
pe vultu effugiebat ubi gemina illa uerba Cāralic Gasparic⁹ irrospexin Incōdūritū titulū elā
botaramq; eruditōe nūmūsillico calamū deposir hocq; Rictu lupus es Crunibus aspara-
gus: quo inconcinnitatē tituli ac simul iuuenis corporis formā sugillauit: haud mora ipso
stans pro mensa in uestigio subsensit. Qua argutia & celentate nūmū omnibus ppe ad
cūctatōem enī extatimox in dolur. Nec multo post pecunias quibūdam ac chaniūmo
sibi libro cuius ille desyderio teneretur donauit utq; diligeretur a Cardinali crebris comē-
danonibus effecti. Viuis enim moraliū omnium fuit Campanus sicut alieni honoris a-
lienā sollicitas cupidus. Ita ad congerendas opes negligentissimus: diuitiasq; semper ai
magnitudinē mūfica contempsit ut tantū illas expereret quantum ad victus necessitatem
& munificentiam satis esse intelligeret. Cetera in fortunā arbitriū habuerunt qe praeitare
semper conatus cui si auiophores dignitates nō accederē in hominū ea eēt & fortunā culpa
non illius indignitas & uitā ignauia. Neq; alia fuit causā cur tantopere Theaneē ecclesiā
tradi sibi cum in Fulginanbus degeret conrendentq; ur in patriam rādem qe reciperetur
nulli hominū adulan nullius fauores & beniuolentiam aucupari tandem defineret: seq;
totum studus & animā saluti suae suorūq; subditoq; solicionib⁹ auris & faustion cursu cō-
tradaret. Oderat ille iam curiā mores & saepe clam & literis detestatus est: ad monebat
enim illum ualutū uanis morib; crebro lacescit. Erad deum ad superos reliquos uitā
cogitatus referre stauēbat. Fuit nāq; praefer ceteras animi dotes diuorū & omnipotentis
dei obseruantissimus Campanus. Pietatemq; in superos: in patriam: in reliquos mortales
& in se beneficos quantum hominū omnium quisq; semper coluit. Nullus unquā in eū
beneficiū contulit cui gratias perpetua memoria referre non conatus sit. Hinc ille in se
tantus populorū in principumq; omnium amor imminens illa hominū omnium qui il-
lius consuetudinem uel minimā anigerint obseruantia illud beneficiū. hononbus pu-
blicis & priuatis illustandi inexplicabile studium. Nam populos quibus praefuit haud ita
magnificiam quorum suspecta esse in illum obseruantia potuit in quos ius habuit. Quid
Florentinū populū. Quid Parthenopum. Quid his proximiores? Spoletinos. Affiliates
Cameret. Quid reliquos Italiā principes? quorum priuata beniuolentia aut publice cole-
retur qui ad publicam utilitatem priuatiq; quantus: quantus erat se semper exercebat effe-
cir. Donauit illum ciuitate uno omnium consensu Perusiu. Apud quos publica munia
cum summo populi obitu plausu Non illum tanquam patrem nam id minus arbitratu sū
dicere uerum tantū dominū certumq; in terris numen obseruauit. Quotiens ad illos
seu negotio uocante seu ex itinere diuertebat: diu rē enim quotiens oblata occasio tantis
honoretantō conitatu suscipiebatur penne atq; Perusinoū principē & dominū. Nō
ille amicitias ut improbitas multoq; citius utilitate & fortunā plausu meritis est. A quib⁹
in calamitatibus populi adiutus fuerat eis ipse in successibus & sollicitate semper affuit: & a
bus in fortunā splendore opem acceperat miserrimis & calamitosissimis illis opitularem
se praestitit: fuit eos: tutatus: & quanta maxima potuit chantage complexus est atq; defen-
dit Pandulū consanguineū ex eoq; unicū Nicolaū Balionū Bracciu dominū
di cupiditate atq; inuidia cōtrucidat. Ita urbs tota Perusina in unius Bractii plausu & for-
tua conuersa erat ut non tam Pandulū familiā q; ceteris clientibus & amicis formidādus
haberi potuerit. Calamitosas mulierculas afflictaq; Pandulū qua tot annos educatus eēt
domus: faustos sibi olim lares dulcesq; illius familiā penates in trepidis Campanus epus
Crotoniarū iam creatus in uisere solan: praesentiaq; suā: & quā posset opo recitare non ex-
pauit. Non ille quorūpiam odium nō arma non in sanos impetus obire horruit. Neq; ut
omni uita integramus: inuitus in saeculū alū se casus dñis quā eis floridis & letantibus
praesentit. Ita Perusiam ingressus ab hēlis aedes praedilectāq; olim hospicia recta contendit
Subito aduentu populus illo aduolat: faciunt cetratim cūes mūneta cūinquā iā denique
respuere pro modestia coepit. Brachius uerere obseruantia pristinaq; cōmōnitus uenatio
ne omnem animū sententia in Campani aduentu exiit. Iam illum salutare iam alloqui iā
officio cum illo certare prior gessit. Colloquū petiit: dicitur quando iam adire intra quos
sanguine respuerit paneres pudor prohibebat: templo & publicis locus dies. Conueni-
unt tandē Campanus Bracciusq;. An quiq; est qui puter illum in cepanōibus temperasset
animiq; dolētis acerbitatem quantis maximis potuit in simulationibus & porne conuicio
non euomisit? Braccio lachrymas excussisse illū referat qui interficere. An Bracci scelera
tius quō in sanguinē patrare tuū potuisti? An nō ad mortē poeniter fex eius filias parētis ne
satria caede ad pstrationē abreptis bonis uibus derelictas esse? Nō sanguinis: non honon
non deniq; deorum imortalium rationē habuisse. Vnde senunt Bracciū ulq; nihilominus

probitate insignem: pium: magnificum splendens quasi agnito errato ad quod non malefici consilium sed iulmarum impetus: qui sanctissimos saepe uiros praecepit: agit: perpetuis eae curam susceptur: se adiutasse. Inde digressos non Brachium populus: sed Campanum comitatus: huic oia obsequii & obseruantiae signa exhibere. Sine Perusinus quorū mornia & parietes: nedum oēs ciues: toti orbi sua causa cōmendatos cupiuit semper fore: sit in silentio rege de illo memoratu dignissima: q̄ egrorauit illi in Fulginatebus Perusini: Ca mettes: Affiliates: Spoletini publico sumptu cū pecunia medicos clarissimos destinauere. Ceteros Italiae principes operae pretii est percurrere quos ille uirtutis gloria & sempiternis monumentis officio & charitate semper conatus est obstringere. Erat enī ille unus a natura cōparatus qui sicut humile in fra se desepxit: nunq̄ quempiam ita magnos principum beniuolentia & consuetudine delectatus sit: magna semper suscepit: totiusq̄ ad sublimitatem & sui gloriam omni uita contenderit. Princeps Tarēni cum audiret oratores suos in petitione p̄sulis Crotoniatae reiectos: hūcq̄ Vitronis Pii comitis: omniūq̄ urbi p̄ieciisset: cū sūmo studio haud multū distulit agere. Ferdinandus ex Alfonso primo Regum qui in Italiam unq̄ suenit potentissimus: ratus ad gloriam suā spectare quod ex Cāpania sua rārum litterarum lumen obortum esset quo poruit studio illius domū perpetua imunitate statuit condecorare. Cosma Medices cum nullo mortalium magis q̄ cum Campano oblectatus est. Quanta familiaritate quanta licentia eo usus sit indicant ad illum ad penitiam familiaritatem salubris refert: epistola Illo Petrus illo Iulianus illo Laurentius chariorem mortaliū neminem habuere. Gyro & flexu quodam inime beniuolentiae ad quālibet rem nunc lenis nūc acer cū illis pinde atq̄ cū fratribus decertauit q̄ familiarissime. Illi plus unū huic ad solos nutus q̄ ceteris omnibus uel obstantibus concessere. Sigismundus Malatesta dum ille historiam ad Carolū Brachii filium Venetorum tunc imperatorem deferret Arimino iter facientem triduum demoratus regio apparatu sola hominis fama allectus suscepit. Abscedenti comites per Apennini iuga pecuniāq̄ pro omni itinere addidit. Quā ob rem Campanus semper illius auctoritatem uonemq̄ in curia defendit: miraue semper beniuolentia inter eos intercessit. Dux Vrbinas iunctae uxon Baptistae Sforciae supremos exolutus honores huius eloquentiam diuinam omnē funeris pompe magnificentiā trāscedere ratus: cum Tudertinū presidatū gereret. neq̄ abesse prouincia sine pontificis pmissu liceret. funebrem ipsius uxoris cōmendationē habere ut posset summis precibus & ab illo & a Pontifice impetrare. Quā tantam gloriam inter eam nobilissimorum totius Italiae principum & oratorum coronam indeptus est: quanta nunq̄ interitura erit. Illectus ea oratio ne tantū est princeps litterarum non imperitus: ut inde nunq̄ rogando desisteret donec ad gestorū suorū historiam conscribendam perpulit. Et quādiū uita mansit semper illi opitularis munificentissimūq̄ se exhibuit. Huius eloquentiam inclynus Imperator Italiae diuus Franciscus Dux noster gloriosissimus & ipse magnificentiāq̄ cupiditate plusq̄ nimis: hic ut a se res gestas remitti demandaret. Quod & si ipse quoq̄ cum rerum magnitudie ex quibus gloriā immortalitatem: cuius cupidissimus semper fuit sperabat: tum principis inuicentissimū liberalitate maxime desiderauerit: ut Picinū gesta scribere respuerit: huic histonae nebulas infundere posse scribentis studio uideretur: nec officio qua hominū incuria deliquit. Quod si curatum iussisset diu boni patriae quanta gloria coningisset. Haec in Italia Quae gestis tam temora Campani non audit nom en. Quis tam abstrusus in toto orbe terrarum locus ad quem Campani non penetrarit fama. Verum unam Romam cum reco lo ubi principum domicilium totiusq̄ congregitur orbis: quo a patribus in pretio habitus sit quantus: quantum sum obstupeo. Nemo tam alienus a disciplinis & litterarum studio abhorrens fuit: quanquam omni aetate acutissimi omnes in illo ordine litterarum cultores extiteret: qui huius diuinum ingenium non suspexerit: uirtutemq̄ denigratus sit. Ab omnibus ille quidem semper animo propensissimo te quoq̄ adiutus. Præcipuos tamen auxiliatores Scenensem Papiensem. & (ne Berardum Spoletinum utrum grauissimum doctissimumque quem Bardulon appellauit & Petrum sancti Sixti qui sibi beneficentissimū fuerunt nunc explicem). Cui charissimus fuit. Magnum Bessarionem Nicenum Cardinalem graecum habuit. De Senense minus est q̄ reteratur quando omnis eius uita illius familiaris auspiciis sit deducta: & quicquid nominis lucis: & fame consecutus est: ea Piccolomine genti accepta plane semper habuerit. De Papiense mox. Nunc magni in hunc Bessarionis munificentiam operae pretium fuerit explicare. Vrbis tota festiuitatibus. & cantu aliquando exulabat ut sunt in Camispiuiis debacchantium turba lauatorum plausibus & cantu plena: omnia cantilenae rota urbe aures quoquo uico demulcebant. Ma

gni Bessarionis occasione nactus testis
 Bessario rotū cui se concessit Apollo
 Et quo nil maius secula nostra uident
 Per te p̄ficonum laudes excessimus are
 In Trutinam uictor cū Cicerone potes
 Viſta etiam p̄ te magni Demosthenis ora
 Hubenor per te Græcia facta tua est
 Pectoris at tanti minims facūdia partes
 Obtinet: exigū splendida uerba putas
 Terra patet: pelagus notū: mēis alta deoꝝ
 Cognitā: scīs cæli scīq; qd astra ferāt
 Quod cū lanuatus ephœbus uocalissimus festo die quorā submodulante lyra incinuisſet
 Tantis p̄fus læticia laudibus ille: hinc: quot illa erant carmina aureos tot nūmos elar-
 gitus Cāpitiū mok aduentantē factūq; dissimulantē cōplexus Campane inq;ens Campa-
 nie ubi sūt illi digiti q tot de me mēdacia scripserunt aureo gēniæ adamantæ preti septua-
 ginta ducator; annulo donauit. Inde mustelina effert iussa sultura. quam ex uanis nostris
 uocant: domo sibi olim ab rege Polonorum missa cumlati muneris monumētum addir-
 Quam postea ille domi dū uixit grata memona semper gestauit. Papiēsis uero omniū be-
 nuolentia: mīstūdiū largitatē munificēdā in illūq; cōsumatissimū ip̄e in omni discipli-
 na huius ingeniū penitus deprehēsum habebat semp̄ superauit. Neq; semel neq; ex rebus
 quæ sibi aut usui nō forent aut nihili consistissent ad pōpū & ostentationē: sed omni uita
 ip̄io nūmo & mensuris erogans pecuniis annuūq; uestibus & assidua rerum multarū lar-
 gitioe beneficis & liberalitate in illum semper beneficus fuit. Nulla cuiq; uis tanta dicen-
 di neq; tantum ingēniū flumē q amo rem familiantē arctamq; consuetudinē illorum pos-
 sit explicare: hūc in mensā hūc in cubiculū hūc in scēssu quocunq; semper conatus est ne-
 dum introeundi potestatem fecit: quod sibi ad quandā beatitudinē multū deputaret. hō-
 die: seu iocos ille texeret: seu seria adhibere ut alteros se iuuenes Siculos: alteros Herculem
 & Philotem: geminos Tindaridas. Altetos Piladem & Orestem se esse gloriarentur & eo-
 rum monumentis scriptum reliquerint. Vnde constat Papiē. patrē se Comitū illius me-
 monam facturum: nomenq; doctnā: mēta inſinuatū: neq; conquieturū donec
 in amplissimum patrum illum tradideret ordinē cuius cum sua uirtus dignum icesset ad-
 iutasse. Et Campanus ip̄e se nunq; neq; tutius neq; icelicioꝝ aus qd eo remigē pluri-
 mis monumētis restatum reliquit inter cutiæ tempestates annauigasse. Huius ad omnem
 occasionem uirtutis in cælum tulit. Neq; prope usum illustis est in campano scēbendi
 genus quam cum ad Papiē. cōsigit scēbere. Quod cum & Papiē. sua iter scripta obser-
 uaret eo usq; illorum excreuit sui celebrandi mutuum studium ut suis inuicem monumen-
 tis memoriā sui semp̄ternā gloriarentur apud pōsteros constituisse. Quod & Campa-
 nus his carminibus manifeste cernitur decantasse.
 O titulos habituræ meos post ultima fata: Quæq; superſuerint ossa daturæ tuos.
 Nihil magis Campanum gloriā & immortalitate exoptasse cūctā quidem illius scripta
 ostendunt. Verum inopinatē ne morti imputandum sit an illius minimā diligentiā
 accusē certe integritum non habeo. Nam & multi tanquam futuræ mortis præſagi uiri q-
 dem clarissimi illum sæpe ut delectum rerum a se scripturum haberet. Inq; unum corpus re-
 digere multis precibus poposcere. Et ille sæpe id curasse: libros Epistolarum Epigram-
 matumq; discreuisse: rescripsit: quod uti effectisset ego qui edenda curauī laboremq; emen-
 dando: dispartiendo: locando: dum: frustra nulle uno non conſeſita ex tora p̄ne Italia
 loco contextor pensē. Vt scisse illum quæ sæpe cogitaſſet: ip̄e quādam ingeniū & acuta
 re attestatum esse cognouimus: & id in rebus suis admisse a quo cernitur in alienis: ut ante
 præstaret quam p̄ne polliciteri esset: abſuisse. In qua re cum prope labore obrutus illi ali-
 quando mecum succederem paululum ab ita & inſimulatione abſtini. Quando cognosce-
 rem in illum exiguā culpā: om̄nem in postulatorum procacitatem & ip̄obitatem esse
 tranſſerendam: qui liberali illius cognito ingēnio naturāq; non tam auri cuius nunquam
 tenax custos fuit quam rerum a se scriptarum prodigā nihil apud illum quod ad diem ca-
 deret panebantur uel monumento permanere: & preciosa quæq; ip̄e reddendi inſectā: non
 modo non precibus uiri om̄nes lit̄eratiſſimi impetrabant sed intemperanter & improbe
 ut quadam extorquebant. Et quod extorquebant nunquam reddebāt. Et quod nunq; red-
 debant ad suā eruditionē domesticūq; ornamentū & ingēniū suppetias sui abſtruſum re-
 conditūq; theſauri loco ſeruabantur cū alter idem depoſiceret ad illos quibus primo de-

diffet cogere eos relegare. Et cum culpam leuet uiri humanitas & clementia certe relinquitur ut eorum in quos ipse facilis & beneficus fuerit: scilicet & detestabilis: qui illius scripta oculauerunt nomine: gloria: fama: immortalitateque: illum sua fraudarent: extirperet perfidia. Quid si ille paulo diligentius scripta omnia obseruasset: non dubito tantam admirationem posteris reliquissent quantam nec antea: etates nec quae subsequens coniunctae ampliorae afferre immortalis homini non potuissent. Nam quae lepidiora fuisse sonantiora maiore spiritu concinnata auras naeta manus die suum uident obliuisci: nulla dies est quae semper scelerum aliquid & illustre ad manus meas non contingat peruenire. Neminem alloquor quod uel minimam eius aetatis noticiam habeat illius qui mihi scripta non aliqua gestiat recitare. Nullus tam senus & agrestis nullus tam alienigena & externus natus in oris ad cuius noticiam non audiam illius nomen famamque peruenisse. Nuper cum Vmbriam peragrarem idem forte quod ego iter facientem Turcum offendi. Is cum me latinis uerbis salutasset credidi primo congressu uemaculum sermonem nostrum eum non teneret: atque ita latinis parum quidem ut non minus pariter respondi: Vbi admodum me litteras non callere deprehensum habuit sed nec tamen profus ignotae audentior factus cepit sese ad conferendum componere. Mox percutienti illi qui nam docti hac tempestate in urbe memorarentur. Complures ego numeravi: At inquit ille nostra adhuc secula uobis in lucem unum Campanum non reuexere. Ad nomen ego Campani obstupescens: quo modo eius ipse noticiam haberet cepti studiosius perquirere. Ille inter Turcas diui Pii gloriam cum in rebus omnibus tum praesertim in disciplinarum scientia: & cultu diuino: christianoque gubernando imperio & bella & illatum Asiae terrorem cum pluribus memotasset hunc quoque uirum. Inquit in hac praefata impemini christiani urbe Roma apud illum in litteris maximum fama praedicabat oratorem facundissimum in eloquentia supremum. Cuius uident cupidus cum per iuuentutem Italiam peragrarem Romam quoque appulsi: ubi mox in uestram fidem recepti scripta illius copiosa coegit: quae postea uita chariora semper mihi seruari. Praeterea etiam memoriae madaui: Atque ita memoriter cum multa retulisset. Illi ego Tetrafricu Anser Tarpetii quod ante non audieram memoria inter cunctas excepi. Ut mihi Campanus Homero prope similis factus uidetur: cuius Iliada ac caetera poemata auctores sunt uiri illustres illum nunquam in scriptis redegei scilicet. Vix dum passim ea decantat excepta in uolumine ad nos peruenere. Nam nisi ineptus satis arbitrarer quae ad me sic peruenissent: prope infinita possem recitare. Fuit illius sicut omnes iam sette sententiam poterunt scribere: genus facillimum quidem sed sonorum dictis & sententiarum grauitate illustre imprimis consensu & memorale ac quo quo philosopho dignissimum ut ad illius scripta perdiscenda omnes sententiosius dictis traherentur & ornatu. E quibus pauca tanquam illi familiaria magis atque usurpatoria: & undeque maxime auditur illius uita: ratio possit nobis constare profa ac deinde uersu excerpta subleci: quae putauimus ad lectorum omnium institutionem posse maxime tanquam philosophiae car dines conferre. In qua re illud primum libet asserere: quoniam mediocre palam dicebat se amicum nunquamque amicum habuisse. Nam fuit in uiro tanta integritas: ut in fronte quod aiunt unum aliud in corde nouerit nunquam gestare. Quod facile indicatur nam si illius commendaticiae legantur epistole neminem unquam commendauit quod non ita commendari ut cogeret amicos rogata facere. Sententiosa dicta eiusmodi sunt caetera. Virtutem nisi agnitis uitiis consequi poterit nemo. Studiosi ut nulla sibi temporis iactura exeat sic nullam eius indigentiam atque inopiam patiuntur. Ingratum si sibi propter uerba absolutam conscientiam tam seuerissimam aequi atque iniqui iudicatrix archana rerum confessione torquet & damnat. Optima rerum omnium excogitandarum necessitas magistra. Nemo tam ferus & agrestis tamque ab omni humanitate destitutus qui si modo peccare se intelligat non aliquando ipse sibi duplicat & ad sanctiores mores melioraque studia sese non permittit. Nulla auctoritas amicitia coniundictioque necessitas quae quae mutuis officiis & alternis beneficiorum largitione continetur. Turpius principi in beneficio gratia & liberalitate quam in praetio superari cui in alterius animi nequitia comprehenditur: fortuna in altero potest accusari. Cogat ne necessitas ipsa puniendi non excrucianti libido impellat. Vbi uis dominatur uana est etiam si iusta querela. Strenui militis non est plus de aliena multitudinis quam de sua uirtute cogitare. Prodesse interdum inimico pulcherrimum est: amicum ad omnia iuuare necessarium. Neque enim facile noua atque incerta amicitia constare potest ubi metus deserit ut probata. Saepae aduersa fortuna supprimebat mortalium animos tollitque secunda. Miseros qui nota parere nesciant: miserissimi qui parata tueri non possunt. Quisquis hostem meruit irritari & ad praedam inuitat magis quam fugit. Nunquam sero occidit qui sine posteritatis spe occidit. Eloquentia ut caetera non nihil auget fortuna: ornat dignitas: illustrat imperium.

Præcipua est nobilitas quæ propria ornata uirtute & sua cum maiorum sit splendore dignitate gloria uetustate coniuncta. Difficillimum cum summa fortuna morum integritatem esse coniunctam. Vt igni depuratur aurum sic animus nostro ipsa morte ab omni rubiginis contagio seceat. Alienis laudibus niti nihil aliud est quod suas præferre non possit.

Nihil homini gloriosius esse potest quam qui humiles abiecti sint subleuare atque ornate eosque non adulatione fortunæ sed proprio beneficio suos facere. Nihil laudatur incertius quam quod nimis. Nulla uita conquinatior quam religiosi hominis intemperanter libidinosæque uiuentis. Cauendum uobis quid quæque doceamus. Vinci bello fortunæ est amore aut inhumanitatis. Triplici laborat febris qui et iacet et ducit uxorem. Quincupli qui et iacet et ducat uxorem et egestate prematur. Pluribus amicorum calefcunt præsentia absentia frigent. Qui amicitia uincitur iam tunc incipiunt non suis solum laboribus angari uincuntur. Vix magna cupiunt qui parua desperant. Habet hoc amicitia ut grauiora sint quæ putamus minima si preceantur. Satis est premii ubi laborem gloria laus industriam comitatur. Non est uirtus in campo decurrere. Sed in lubrico non posse auelli. Virtus sola semper est sua fama maiora uiderique spectaculo scelerum & uitia conspectu reformidant quæ rursus lanbula Rusticatione urbanis negotiis immiserici iocundum anteponi indecorum.

Quicquid agimus in uita in lance sumus uulgi semper diuersa aut potius peruersa sentietis. Nullus hominis tam recte potest ratio consistere in uita ut calūniā fugiat post mortem. Nihil aliud amicis quam gloriosa molestia ut plures qui habeat hoc sæpius doleat. Hunc qui uiuimus ludum ludimus ut aut loquamur nostros aut quod æque miserum luceamus. Otiosa amicitia nisi exerceatur exercet autem nisi mutuis beneficiis non potest. Soluti fortunati dum imperium est. Diuini nunquam magis dat pauper quam cum nihil dat. Contra diues nunquam recte bene facit nisi cum pauperi. Amare & fouere propinquos mortui amici non tam præstare beneficium est quam reddere. Contemnere pericula nunquam bonum est nisi cum necessarium. Fidem nihil magis probat quam obsequii diuturnitas. Dignis qui utitur nihil indignum facit. Parcendum mortuis quibus qui male dicit facile ostendit non audere le certare cum repugnantibus. Dissimulatio omnis aut simulatio sames est fraudis. Multa cupimus in uita quæ aut præstare temporibus prohibemur aut consilio differimus aut casibus intercipimur. Nullum est premium certius & maius quam gloria præsentibus memoria posteris.

Natura cuique dux atque imperator est sua. Calamitas etiam quæ minima maxima est quæ adiutorem non nanciscitur. Multum detrahit principi qui de illius clementia & pietate desperat. Officiosa diligentia nihil antiquius. Plurimum refert unde beneficium accipias. Non placet fortuna nisi quæ cum uirtute coniuncta.

O quantum est animi uincere consilio
Vetus amor sincera fides non sic amicus

Per nullas sunt languidiora moras
Effuge quo libitum est euadere fata nequibus

Consilium uertit fors stabilitatem tuam
Quod subito exoritur fluat ut subitum

Actates abeunt labitur regnatis unus
Durat & in pectore est posteritatis honor

Corrupta uirum fortem deseruisse pudet
Vivere qui nolit desiderio sus amaret

Exoptata odium gratia stulta parit
Miserimus ille est

Qui quod habent omnes solus habere nequit
Sic litrens & doctrina sic dictis & sententiarum grauitate. Sic officio & affabilitate. Sic libe-

ralitate & beneficentia consilio & auctoritate: moribus omnibus: geniali ueneratione & gratia cæteris animaribus præstitit Campanus ut plane omnibus perspectum sit illum numeris absolutissimum uobis a natura ad miraculum ætatum omnium proditum fuisse. Ipsum per se profecisse multum. Fortunam uero quæ cætera præclara ingenia deprimit in totum obscura non minimam aduersatam esse. Abtulisse mortem cum illo mirabile nature opus & ornamentum. Ipsum uero sui memoria diuinis uirtutibus suis una præsertim eloquentia & uitæ integritate desiderium sempiternum reliquisse. Vos qui huius aut uitam aut carptis monumenta: & si scio id uos conaturos quæ uestra est uanitas: ut soli uideamini sapere. Precor immortalem deum liceat eius uel minimam partem uirtutum: emulatiois & eloquentiæ attingere.

FINIS.

Virtutem exacuunt & penæ & pœnia iure
Penæ malis danda est pœnia danda bonis
Tempus & anni.

Fomentum nullis artibus accipiunt
Munera cum gemis ipsi labuntur & anni

Ad finem nunt quælibet orta sunt
Temponibus fragiles & longo carpimur æuo

Paulatimque ciro radimur Axe poli
Non durare potest si quid tibi crimine patrum

Euolat & diues fraude iacebis inops
Nil durum in pulchra nobilitate cadit

Cui modicum satis est hic ope dignus erit

Ad Lectores. In Vitam.

Parce precor maledictis lectorilibet paucis te compellare. Scio iam quid accuses Panegy-
 nm me celebrare non uitam condere: hoc reliquos uitarum scriptores non tam non obier
 uasse: q̄ tanquam alienum ab instituto refugisse. Censem me Campani uitam uiri tanti sine
 laudum intercultatione perferbere potuisse: Quid Trāquillus: Quid Iulius Capitolinus
 Quid Lampadius: Quid Helius Spartianus: Quid Plutarchus: Quid Erodianus: Quid
 postremus noster obiciat: Platyia haud ita nos fugit. Quorum & si non omnis fortasse
 a nobis profus abhorruit. Ego certe aut genus hoc scribendi nouum nunc nup attuli aut
 effeci ut qui inter ceteros Campani non esset: stilo quoq; absi mihi celebratus ad posteros
 posset pertransire. Tu ut uoles pro arbitratu percessem: tibi si suffragium suppositum pal-
 lium trahit nemo. Id tamen sedulo si introspectis fastidium te non dubito: nihil me prae-
 ter ueritatem omni hac lucubratione attulisse. Ac uereor magis immo nihil addubito: mul-
 ta dedisse silentio: plura etiam minus q̄ res exigeret ipsa decore retulisse non desines incre-
 pare. In altero quoniam nec interui cum uixit: nec omnes unius hominis uitam: gesta: di-
 sta: singula potuere permiscere minus iudicabor peccati admisisse. Alterum autem in
 genii tenuitas facile poterit excusare. Ego nunq̄ tam ab alienati animi nec a recto mei iudi-
 cio abfens fui: ut quod pleriq; omnes uel modice litteratuli de se sentiunt: ipse luculenter
 aliquid sperem edidisse. Et plane nulli dubium rebus omnibus orationis splendorem di-
 gnitatis plurimum atq; maiestatis addere & saepe incondita gesta scriptoris claritate uenu-
 statem & gratiam acquireret: ut mihi uidear circūsonantes Campani manes de me queren-
 tes semper audire q̄ temerarie illius peractae gloriæ uitæ ausus fuerim stilo tam rudi im-
 pudenti attaminare. Vestra hæc uiri eruditi fuerat prouincia. Verum date ueniam si præ-
 repta: Nam quam uos de uestris benemeriti Campani studii memoriam negligere uide-
 bamini: eam ego non sum passus utcumq; fas fuit in illius iniuriam & uestram notam diu-
 tius contabescere.

Contra detractores ad Campani gloriam.

Malæ quot linguæ lacerabant labores
 Tuæ Campanie uitæ gloriam nostros
 Continentes: quibus magis sapit nihil
 Quam alioq; rōdere scripta: qui nunq̄
 Aliquid ipsi promulere in quo ualeant
 Sua errata recognoscere: sed caue
 Tu quoq; nefarius quē non abstinebunt
 Ausibus impetere: sicut perfidia est
 Eorum ut soli uideantur adhibere
 Ad omnia natus: ueteres: non quoq; nostri
 Absq; calumpnia: sed illa suprema
 Blatterantū facere flos gloria
 Ineptias uirum: præclarus triumphus
 Ex sero semp ille qui paritur hosse
 Meo uiue munere Campanie: uir
 I uagus populos uagus per urbēq;
 Redire ad heliconios lances deæ
 Simul quæ occideratis simul erectæ
 Bonis plaudite litteratis Camoenæ
 Apollo duxet choros iterum uestros
 Caballi: uatum: celebretur decusq;
 Inter orandi Patrum graues coronas
 Et omnis orbis repentis honores
 Audiat: ac in excelso resurgat
 In titulos nostros sublimis gloria cœlo

EPITAPHIUM.

Campanus iacet hic humilis: contextus in urna
 Qui uaga dum uixit sidera transiit.
 Historicus scripsit: edixit: cecinitq; nec alter
 Philosophus toro clarior in Lario.
 Nil maius natura tulit: miracula cœli
 Huius in ingenio cuncta steterē uiri.
 Deserto lugent Parnasi fonte sorores
 Et tumulus refugas lucis hic unus habet.
 Vos qbus ingenium est: ten quo cōtēdim' oēs.
 Virtutis sola est gloria quæ superest.

¶ Depositis sicut vulgus appellat Codicibus deuitandis.

¶ Studiose quicumq; esdipse uel imprimis prestantis magnus lucubrador doctrine uel uigilantissimus cuiuscusq; cultor & rudissimus imitator ingenii Nō tam mihi necessarii q̄ tibi utiles da te mihi parumper iassari te. Nimia mancipij diligentia nos pene pdidit ex ignauisq; inentes facit & somnolētissimos Tot tibi rubricelas formis apponūt Indices locat̄ postillas nee tūc ut qd in toto abeat opere illis fretus non cures puestigare Vnde tua cum illorum ineptiis cōiuncta scientia tantū dicit te in literis psecisse quantū qui ex Gallici Stragulus Troiana norunt imperitis bella memorare quos in nullo studio una est inanem picturam pēscere turpissima cura. Quapropter moneo te quanta maxima possum charitate libros illos quos uocās postharcos ego pestilētos seu maus pustulos tanq; uicinis & iudicis hostes cōteris deuitare Dux tibi & disciplinag; omniū minister calamus est: nemore opifex maximus. Tu ne subtrahes quēso labori temeli quod in fabulis est graculus lunonia pluma delecteris redi min inante tu tuo stilo albescentes margines tibiq; uelut in fluminis ripa speciosum uiretum conferre. Dispone signis & in memoriæ arce preciosissima quæq; recondere Curauī ego in Campano nostro possis quomodo amplissimo de illius flumine gracillimos riuos lata per ania deducere. Operisq; dignitati rerum maiestatiq; simul in doli re spaciōso reoq; per libero & candicante margine consului. Eruditorum latī nemo est qui ea non contemnat tanq; inertissimi ducant esse uiri suam cognitionem studijq; alienis hallucinantibus per metui Quod ne me tamen hec labore territum nimio arbitrens refugisse. Seu si te adeo illorum petuēter cupiditas tanq; in finimis malis passibus uadum bacillo etiani innixus pernadere q̄ precipiti ausu uastis gurgitibus fortasse nimis gloriose sine remis amare Quæ ipse in meo ad uitium quodq; solum archeypo attēxueram in quelibet uolumina accipe. Dū intelligas uoluisse me tue desidia nelut qui proula lapidoso in tumulo signatē iter exigit crucem quando ita libidinis importune gestias occurrere non uirtuti & studiosis honestum aut utile auxilium conferre. Iam ergo quid ipsum sit placidus agnosce. Illustres philosophorum sententias præclarag; campani dicta haud ulla expressi. Refer sit his ille omne scripto pegenus & creberrima illa ubiq; sola potuissent uel ad medium uolumen occupare. Ex argutissimis nonulis spero fore ut quid ubiq; sit facile possis deprehendere.

¶ Marginarie in libros de Ingratitudine & quæ consequunt̄ reliqua Notule.

¶ Folio. xxii.

De Ingratitudine fugienda scriptū ante nemo Lucetius Epicurus duos iussit mīdos.

Nicolaus Salmonensis illius preceptor.

Acculare naturā ingrati.

¶ Fa. ii.

Esse cognoscēda uitia & de his licere disere ut ab his possimus cauere & uitium amplecti. Flaccus Indiscete rerum nuncupationis prodigiosiliberals: aduicerosurba nos &c.

Quædā similitudo rerū turpium cum honestis. Animi magnitudinē supbia fortitudinē imitatur audacia & quæ sunt similia hōra.

Fo. xxiii.

Corporis morbos medicū animi uitia curat philosopho.

Oportet magistratū cūcta crimina nosce Mercatores nosce omniū uitia nosce oportere.

Pacendum accusatiohī priscorum.

Virtutē amplexat̄ finitima pletumq; uitia sola rerum ignoratiōe complectimur.

Socrates ad monebat intuerentur se speculo.

Maximus errorum cum te errare non putas.

Pameno Terentianus. Aristippus.

Lacedæmonij ad mībant in cōuidijs feruos remulētos ad erudēdos filios illos exēplo.

¶ Fa. ii.

Contra eos qui queruntur de uite breuitate.

Theoфрастus Xenocris lachrymā

Longissima mortalium uita q̄ uirtutē capebat Nestores si uirtuti tanq; tates sunt Cadmei

Virtutē nisi cognitis uitiis consequi pōt nemo Phanū Cōstātū Penus Causa diuersitatis uultum & morū mortaliū omnium. Teterimi omnū & immanissimi ingrati.

¶ Fo. xxiii.

Conferre plurimum disputandi consuetudinē Duplex liberalitatis genus

Sublata spe prēmii beneficētiæ & liberalitati nō est locus

Spem utilitatis ad oēs labores hōiem exētare.

Magnifica res & pelara contere beneficium

Postreme perfidie negare beneficium acceptum

Uitia & uirtutes habent gradus.

Quatuor genera ingratum.

Qui dissimulant.

Qui negant

Qui obliuiscuntur

Qui pro bono malum
reterunt.

¶ Fa. ii.

Nō referens beneficium
si tamen illud fateat mi
nus delinquit

Darius

Sylophon Samius

Animus in liberalitate

spectandus

Corvus qui comitatus

erat lupos

Voluntas non euentus

facit maleficium

Qui non ualet referre se

non est ingratus

Ingratis nulla maior pe

na q̄ eos intueri a quib⁹

beneficium acceperint.

Torquet ingratus con

scientia quem proterui

tas absoluit.

Rubor

Trepidatio

Constantia Fiducia

Conscientiæ accusatores

atq̄ defensores.

¶ Fo. xxv.

Canes hominū benefa

ctoꝝ memonā obferuūt

Ingratus omni cane per

fidior.

Leōes beneficio flectūt

Ingrato diſſimulāte ſo

cius negante perfidius

utroq̄ detestabili⁹ nihil

Genera ingratorum de

quibus etiam ſupra.

Pueri multum diſcunt.

Multa tollūt rerum me

moriam.

Dignitates tollunt me

moriam amicum an

te habitorem

Qui pre dolore aut leti

cia nimia antea ſuūt

inſani aut extineti.

Aiax ſuorem

Herodes Panthoꝝ rex.

Pedandus

Menippus.

¶ Fa. ii.

Dionyſius tyrannus

Sophocles

Chio

Strabo

Non haber excuſationē

ingratus qui obliuiſciſ.

Pythagoras

Duogenes

Periander Corinthius

Ariſtoteles

Fortuna in animo nullā

habet poteſtatem

Memoꝛia ſc̄lata in uir

Gneus Platonius

Cyrthus

Themistocles

L. Scipio

Mythridates

Septius metrodorus

Animus cogitatione co

aleſcit contra cætera niſi

bra uſu eberantur.

¶ Fo. xxvi.

Oreſtes Hecuba

Optima rerum omniū

magiſtra neceſſitas.

Palemon

Xenocrates

Peccans ſibi ipſi diſcipli

cet.

Utrum gen⁹ ingrato.

rum detestabilus

¶ Fa. ii.

Qui pro bono malum

reterunt

Themistocles

Alexander

Regi turpius in benefi

cio q̄ in prelio ſuperari.

Philippus rex mace.

¶ Fo. xxvii.

Nemo tam ſapiens qui

intendū non erret

Nulla æſtior amicitia

q̄ quæ mutuis beneficiis

continetur

Diffiniſio iꝑſitudinis

¶ Fa. ii.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

¶ Liber Secundus.

bono.

Diffiniſio iꝑſitudinis

Sulmontini argumeta

quod ingratiſtudo ſit ſæ

pe utilis.

Plerumq̄ bona

Aliquando neceſſaria

¶ Fa. ii.

Ariſtoteles Que bōa &

Que mala.

Cicero contra ingrates

Romani

Cathaginenſ. Ingrati

Athenienſ.

Thebani

Viri & reſpub. Ingrate.

Alcibiades

Themistocles

Thebani

Cadmus

Alexan.

Calisthenes

Cassander

Romulus

Tullus

Tarquinius

Ponipeius

Cesar

Cicero

Oſtavianus

Iugurta

¶ Fo. xxix.

Quomodo ſæpe contin

git eſſe ingratus ſine

magna culpa.

Aialta ingrata a natura

Milui

Hercini

Mures

Vipera

Hirundines

Cuculus

Papaces.

Curruca

De ingratiſtudine terre

¶ Fa. ii.

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Idem

Domitius
Philippus seruus
Bremus
Poeta de aucupibus
Id haberi pro maximo
munere quo maxime in
digemus.

¶ Fa. ii.

Ea non est habenda mu-
nificencia que utilitatis
causa exhibetur.

Stolcus
Debemus effici imemo-
res eorum quæ ipsi con-
tulimus.

Non debere quemplam
effici illiberale propter
aliorum ingratitudinē.
Canillus beneficus in
ingratos Romanos.

¶ Fo. xxxi.

Demosthenes beneficus
in ingratos Athenienses
Palantus beneficus in in-
gratos Spartanos
Ingratitudo non tollit
liberalitatē nisi apud eos
qui recte fuerūt liberales

¶ Fa. ii.

Deum beneficiū esse bo-
nis malisq.

Reges beneficos in sub-
ditos bonos malosq. fo-
re.

Gloria hostibus appeten-
da His debet qui ueni-
unt ad nostras nuptias.

Archeilanus
Qui gloriā appetant nō
semper beneficentiam li-
berate metiuntur.

Ingrator esse superbdos
beneficio tanq. robora
dura que postea sunt no-
bis utiliora.

Cleobolus
Veneri nauigaturū
Facetum dictum
ppoliri facietis Veneri.

¶ Fo. xxxii.

Eos esse omnium lauda-
tissimos qui incidentes
in ingratos nō ideo mu-

nifici esse desistunt.
Illa est ampla utilitas
meritorum cōscientia
gaudere.
Incipit confutare dedu-
cta q. ingratitude sit bōa
Alia genera ingratorū.
Qui referunt occulte
Qui pauci
Qui tarde
Qui insolenniter
Qui referentes uidentur
confettere.

¶ Fa. ii.

Ione populi
Themistocles in tripta
lapidibus uti Ionas uet-
ba eorum ingratitude
testantia.

Pythagoras
Homerus Hesiodus
Menedemus

¶ Fo. xxxiii

Democritus
Duo dei.

Beneficium. Pena.

Epicurus non curare
deos mortalia.

Cireniaci
Quid sentis Campane
de inferno.

Odiū comune inuidi-
amq. omnem maiorem
esse quocunq. in ingra-
tos suplicio penum

Saguntini
Hannibal
Romani

¶ Fa. ii.

Ingrat. nullam flagitii
sui habet excusationem
cum ipse sponte sua de-
linquit.

Laudes Nicolai Sulmo-
nen. pceptoris sui ubiali
quid de se.

¶ Fo. xxxiiii.

Aspernatus dialecticam
semper. Campanus
Dedit operam mathe-
maticis
Respondet ad dictum
Aristotelis

Appellatione ferarum. J.
telligunt omnia alia ani-
malia preter hominem.
Stoici

¶ Fa. ii.

Pythagorus
Demetrius
Panthera
Quibus fere benefice &
grate fuisse
De aspidē
De dracone
De delphinis

Cyrtus altus a cane
Romulus a lupa
Sandrus alexandri a
leone detentus
Abydis a feris
Plato ab apibus
Roscius implicitus a
serpente.

Mida a formicis
Hiero ab apibus
Accipiter fouetur calore
passer in hyeme.

¶ Fo. xxxv.

Milui oderunt ceruos
Cigni aquilas
Greses equas
Comices noctuab
Pauo amat columbam
Pitacus amat turturem.
Homini quedam a na-
tura Quædam ex animi
ratione in esse
Vita nostra in quibus
nerferur
Responsio ad obiectum
de terra.

¶ Fa. ii.

Fons in Archadia
In Baiano fontes
Fons Dodoneus
Fons Iouis amonis
Alesine cythare
Animi sinceritatem deū
spectare.

Ad obiecta de deo qui
argui potest ingratus cū
non sit.

Ad obiecta ex historis
eos nō exiisse ingratos

¶ Fo. xxxvi.

Dyogenes lucerna uinos
bonos querebat.
Xeniades
Democritus
Heraclytus
Thlmon
Athenienses i maximis
criminibus sola cicata
contenti.

CFa.ii.

Pyrrhonii
Archelaus
Lugent in Asia nascentes
Euitripides
Perse filias promiscuentur
nuptiis.
Torrent quidam & com-
edunt cadauera paren-
tum.
Quæ dicantur natura-
lia
Crassus risit semel i uita
Zoroastes qua die natus
risit.
Demophon
Alexandri tremebat ad
solem.
Xenophon

CFo. xxxvii.

Quæ naturalia quæ con-
tra naturam
Aphricanus.
Camillus
Rome non tam priuata
paucorum gloria q. pu-
blica legum iura ualuer-
re.

Ingrati

Pompeius cum
Carbone.
Poplitus cum
Cicerone
Sextilius contra
Cesarem
Bessus in
Darium
Signa gratitudinis po-
Ro. in quos gratitudine
insigni sunt usi
Corone
Muralis
Statue
Casti renfis
Quationes
Naualis

Obsidionalis
Triumphalis
Ciuiica
Oualis

CFa.ii.

Nenia laus in contione
cum cantu
Cochlites.
Quintus mutius
Arua mutia
Coclea
Manlius
Grati etiam in anseres
ro.
Minutius
Augustinus
Trebius
Valerius publicola
Agrippa
T. Malius
Torquatus
Cornelius consul
P. Decius trib. pl.
Corninus
Seruilius
Cornelius
C. Duellio
Eumenides
Massilienses
Cecetis.

Legatio ad

Etholos.

Acarnania

CFo. xxxviii.

Hippocrati
Herculis honores de-
creti.
Beroso statua cum lin-
gna aurea.
Demosthenes
Atmodius
Anisogones
Cheroneffi
Bisanti
Perinthii
Solonis lex
Apud Persas ingrati ul-
timo supplicio plectun-
tur.
Ingratitudo renocat do-
nationem.
Massilienses
Contra obiecta q. utilis
sit saepe ingratiitudo
CFa.ii.

Probitas laudatur & ale-
gat & multa in hanc sen-
tentiam.
Domus etatis senectus.
Cur & quomodo in in-
gratos & malos consecra-
tur beneficia
Occultanda beneficia a
conferente predicanda
ab accipiente

CFo. xxxix.

Clitognatus pro libera-
te censuit filios esse co-
medendos
Phalisci
Chesippus
Clerantes
Plato pene puer defen-
sus Socratem.
Epicurus
Speusippus
Charites in
Achadenia
Omnes mortales spe ali
Sine spe remuneratio-
nis deorum est munifi-
cum esse
Deceptos ab ingrato in
reliquis liberalis esse
non posse

CFa.ii.

Prouerbium decipienti
me semel &c.
Reducit ad diuisionem
sua genera ingratiitudi-
nis obiecta.
Quam obligatione ha-
beat beneficium.

CFo. xl.

Quomodo sibi uideat-
ur ingratos satis pro de-
licto non puniri
Prouerbium. Qui ali-
quando non inepte.

CFa.ii.

Liber Tertius.
Zeno.
Vita Beata colete mor-
tuos.
Crates
Quando incidit in La-
trones.
Paucis contenta philo-
sophia.

Leges
Laudes philosophie
Agit gratias latronibus
¶ Fo. lx. ^{off. m. r.}
Adoleicens Campanus
quando scripsit
Qua maximū ē crime
ingratitude
Ex omnib' criminib' sola
ingratitude eū offendi-
dit in quo ipsa est.
¶ Fo. lxi. ^{off. m. r.}
Dido in Virgilio contra
ingratitude de qua pul-
chra expositio camil-
lani.
¶ Fo. lxii. ^{off. m. r.}
Quid ingratitude sit cau-
sa oium malore & crime
omniū atrocissimū pbat
longa oratione.
¶ Fo. lxiii. ^{off. m. r.}
Per ingratitude
Alexander
Perempsi
Pompeius
Cesar
Darius
Cristus
Percurre pedibus
ahs percolare.
De regendo magistratu
¶ Fo. lxiiii. ^{off. m. r.}
Precepta & exempla no-
stram vitam instituunt.
Cognitio rerum gestarū
conferet ad nostram in-
stitutionem
Quantum conducit ci-
uitatibus diligentia & re-
stitudo magistratuum.
Quales esse debeat ma-
gistratus.
¶ Fo. lxv. ^{off. m. r.}
In magistratu
Acce ingenium
Non abiecta forma
Perspicax & matura
grauitas in consulendo
Viuax atq; ardens in re
bene gerenda diligentia
Comitatis acrimonieq;
mediocritas.
Hero

Sardanapalus
Celius
Maltha
Habendus deus ante
oculos
Iudicandum ex sola co-
scientia
Nō negligenda bonore
consilia nō admittenda
improborum.
Obseruandum in pri-
mis deum.
Quid contingat qui his
timent deum.
¶ Fo. lxviii. ^{off. m. r.}
Rodomārtheis Cato
Democritus censuit tau-
tum esse duos deos
Premium &
Penam
Auctoritas ex religione
multum p̄ficiscitur.
Virtutum bonum uult esse
magistratū & timentem
deum neq; tamen ideo
sacris imitatum
Voluptuosos esse a ma-
gistratibus p̄pellendos.
Prohibetis mira uenera-
tio maxime que sit con-
iuncta cum religione
In probo uiro minima
scelera uix creduntur in
improbo omne facinus
credibile.
Esse habendam cum reli-
giosis personis.
¶ Fo. lxix. ^{off. m. r.}
Populi apud quos reli-
gio cum magistratu co-
iuncta fuit.
Egypti
Caldei
Babylonii
Perse
Ethiopes
Greci
Galli
Feciales
Ediles
Pontifices
Augures
Tribuni
Inferiorum iudices

Secūdam principale ca-
put seu consilium.
Admittendos in consi-
lium a magistratu uiros
probate opinionis
Antisthenes
Xenophon
Quantū cōducit cum
cōsilio magistratu cun-
cta administrare.
¶ Fo. lxx. ^{off. m. r.}
Hesiodus
Zeno
diuersa sentientes de cō-
siliis capiendis
Iupiter adhibet deos in
consilium quo exemplo
multo magis mortales
Quā reprehensibile nō ad-
hibere in cōsiliū aliquē.
Plato
Esse dep̄tendos impro-
bos in ciuitatibus quoq;
ductu oīa corrumpunt.
Censores quid Romē
Philippus rex
Homerus
Transfuga in exercitu
Malus in ciuitate
Tertium caput
Debere magistratum oī
sinceritate cas iudicare.
Egypti collo principū
appendebant ueritatem
Magistratū incertus de-
bet exnere seip̄s publi-
cāq; uniuersę ciuitatis i-
ducere personam
Pitacus Mynlenus
Socrates
Corrupta indicia.
¶ Fo. lxxi. ^{off. m. r.}
Officia que sunt
Patrifamilias
Agricole
Ciuis
Optimatis
Manus eratis
¶ Fo. lxxii. ^{off. m. r.}
Adolescentes
Vigilium
Magna ornamenta par-
ta iube sepe confectari
Plato de lyra

Magistrat' debet oī uit.
tutū genere prestare
Speculum magistratus
iusticia
Heraclytus
Periculosus urbem legi
bus carere q̄ muris.
Laudes legum.

¶ Fa. ii.

Qua in ciuitate nō iter
fuit amnis non est per
noctandum.
Plato de legibus
Ritus gentium
Mores nationum
Instituta ciuitatum
Decreta maiorum
Consuetudo seruanda
Interpretatus esse gra
das honoris
Lacedemoniū uenerati
etatem.

¶ Quartum caput.

Clemētia in magistratu
Obliuisci iniurias In pri
uato nihil magnificen
tius In principe nihil spe
ciosius.
Contra crudelitātē ma
gistratum.
Romani
Athenienses
Phalaridis taurus
Neronis proscriptio
Inuitas ad damnationē
magistratus

¶ Fo. xlvii.

Cogitate necessitas ipsa
ponendi nō exenciandi
libido impellat.
Pulchra discriminatio
casuum a magistratu di
ludicandorum.

¶ Leges tela aranei

¶ Quintum caput.

Modestia in magistratu
Sextum caput
Ne sit auarus magistra
tus.

¶ Caput Septimum

Sit frugalis

¶ Fa. ii.

Solonis lex contra prin
cipes temulentos

Ostium caput
Tenenda in magistratu
oīum uirtutum genera.
In probitate nemo pōt
nos uincere
Imago magistratus
Themistocles
Nil p̄clarus in hoīe ipsa
beneficentia: contra nil
sedinis auaricia

¶ Fo. xlviii.

Diis primitie Decima.
les hominibus res
Maiorib' parentationes

¶ Fa. ii.

De dignitate mīmonii
Idem faciendo qd co
gitare Idem cogitare qd
perficere
Pessima ei mater est cul
ex matrimonio non est.
Arabes catenatim
Britanni & Trogodite
familiatim
Lacedemoniū p̄miscue
uxores ducebant.

¶ Fo. xlix

Dotes

Cantabris Indis
Germani dabant non
accipiebant dotes.
Egyptii mulieribus ad
ulteris nasum abscinde
bant.

Rex qui nullam ipse ha
bens uxorem alienas in
conubitum acciret.
Taxilli in Asia ostende
bant puellas anteq̄ uide
rent nudatas

¶ Egyptii mores

Babylonii populorū

Cyprii spurcissimi

Eraclenses mi de

Thebani feminis.

Parentes liberis nube
bant apud Persas.

Sorores fratribus apud

egyptionis Grecoꝝ

Ritus nuptiarum anti
quorum.

Consensus poelle

Corolla ex floribus &
uerbena.

Specilla: acus: precede
bant.

Alibi equi trahabant cur
rum somnatum.

¶ Fa. ii.

Via sparsa floribus.

Panarium deferebat.

Raplebat sublimis

Limina feris coronata

circūpendentibus.

Collo monile

Non contingebant spō
se limen.

Candida infula

Thorax in aperto

Tres pueri

Noctū ducebantur

Velabat caput

Percutiebat limen

Cingulū ex ouilla lana

Hasta gladiatoria

Annulū ferens sine

gemma

Camaniū quid facerent

uile anteq̄ uxorem du
cerent

Pese quo tpe ducerent.

Verbana precinētū puel
le caput.

Lance sella

Talassio acclamabatur

Iuuenes preserebant co
lum fuscum & stamen

¶ Fo. i.

Caia appellabatur

Pronebe unius uir

Vidue repellabantur

Fax diripiebat ab amicis

Pueri patrum matrimiq̄

Porta Nuces

Clauus

Quinq̄ faces

Comportatio posttridie

Reportatio

Ignis & aqua

Vetite donationes

Vnde sponsa

Iunius & Aprilis ad

nuptias

Sublata dinortia

¶ Fa. ii.

Pene nō ducētū uxore.

Senes alias uenerandi

cum liberis ca rebant oē

remnebantur
Augusti lex
Mater pater & fratres na
ture sunt opus uxoris dei
mysterium
Perimentum uxores pe
ne
Spurii
Philosophus ad spurium

¶ Fo. li.

Commoditates que capi
untur ex matrimonio &
uxore.

Vis uxorem ducere pa
ginam hanc totam lege
Thrasimeni descriptione.

Mons aureus

Mons oppidum

xxx. M. passuum in am
bitu lacus.

Tres in sale

Viunt piscationibus ac
cole

¶ Fa. ii.

Quales naues in lacu

Scephe

Caravelle

Lintres

Celotes

Quomodo fiant pesca
nones & primo de reti
bus.

Litium rete

Cervarium rete

¶ Fo. lii.

Altitudo lacus. xxxiii. pe
des

Solum limosum planu

¶ Fa. li.

Tertium genus piscatio
nis Thororum

¶ Fo. liii.

Mactum rete.

Venduntur minoris qui
procelloso capiuntur

mar.

Vaccarium retem

De piscatione hamo
rum.

¶ Fa. ii.

Lucii cum serpentibus

coeunt.

Lucius & uulpes

Aguille

Perlucidus lacus

Tophi retia

Rochi retia

¶ Fo. liiii

De aucupis

Genera aucum

Mergi

Phuice

Strigiles

¶ Fa. ii.

Germanus

Anas

Anser

Cygnus

Quo capiuntur aves.

¶ Fo. lv.

Lacus nec recepit alie
nas nec suas refundit
aquis

Accolarum studia.

¶ Fa. li.

De fratris obitu.

Genus hoc consolatio
nis inusitatum remotu
a uulgo & feminis quod
& illas possit monere si
intenderint.

Nec nulla res est curan
dis morbis accommoda
tior &c.

Dolendum quidem pau
lulum ne imanes & du
ri uideamur

Duplex uia excutiendi
doloris: animi magnitu
do: rerum externarum
cogitatio.

Totum eum habere qd
habebat uiuo fratre

¶ Fo. lvi.

Rarus homo quem na
ture spicula no pungunt

Pvrio nullis periculis
mouebatur.

Difficile est homine pe
nitus exuere.

Zeno annararchas con
transierunt cruciatus.

Aphricanus in morte
statis.

Luculus Pythagoras in
morte filiorum.

Anastines de felicitate
Dolor uoluptatem

Metros leticiam

Cherca in phormiore

Menippus Cynicus

¶ Fa. li.

Periander leticia

Menippus dolore

Tangunt no mouent.

Titillant non alliciunt

Reficiant no exulcerat

Hecuba non helenus

Oedipus non iocasta

Stoyci sapienter ferro &

saxo duriores

Aristipus

Primi motus &c.

Quo felicitas humana

Cur date homini lachry
me.

Cibus potus & similia.

Gula profusa

Bias quis sit infelix

Mortui cum parentes
nunciant quid faciet uir
fortis.

Aphricanus uterq

Antorissus

Lucullus

Pompeius.

Tullius

¶ Fo. lvii.

Vite nostre comparatio
nes cum nau

Vlyxes litis autibus &
uentis culeo inclusis

Epileptus deum nullus
rei cura teneri.

Aues aduersus suos pul
los.

De beatis in celo tenean
tur ne cura nostrarum
rerum.

Diffinitio felicitatis.

Prestanti uirgo que uia
reb in omnib pposita

Concludit ex his que in
nos esse debet & ad mi
ni spectant magnitudi
nem.

¶ Fa. li.

Virtutes Papien.

Argumenta consolato
ria ab externis

Mors fratris quomodo
fuit.

Phylemi Cadmei fratres
innidia magna moleste
ferre quod ceteri petu
lerant.

Inuiti mortales moria
mur.

In morte nihil esse ma
gis

¶ Fo. lviii.

Cleantes Cressippus

Zeno Empedocles

Cato Mela

Catullus mortem

sibi conseruerunt

Epicurus omnia in mor
te extingui

In asia ubi nales & pa-
erpena lugent

Fa.ii.

Lapilli trachum quibus
nalis nigro signatur.

Tantalus mor.

Cadmus Indus rei

Empedocles spon.

Socrates te.

Mortui a niuis nihil dif

ferunt.

Eripides

Stoicorum quidam ul-

tam esse mortem.

Mortem nullis sequitur

turbatio.

Fo.lix

Nō esse dolēdum ex ge-

nerē mortis q̄ trāctus

sagitta occubuerit.

Mortui in bello laudib⁹

celebrari.

Demosthenes

Leonidas

L.Hemilius

Scipiones

M.Marcellus

Aeneas

Xenophon

Fa.ii.

Intempus animalibus

uescimur

Flamen calceos ex corio

exinēte languore bestie

non ferebat.

Tymbn pugna exinētos

leticia prosequunt lūgēt

uero langore mortuos.

Cesar subitam mortem

que gladio heret opra-

bat.

Epaminundas sensit in

morre leticiam

Pyrrhus Cyrrhus

Hercules Hector

M.Petronii uirtus

Sceola

Loca pugnis illustra

Penitromata

Alfonſi reg s̄ frater bom

barda interemptus

Sapienter dea multa &

facta ab Alfonso.

Atheniensium beneficē

tia in eos quorum sui oc

cidiſſent bello.

Fo.lix

Duplex curſus uite nitte

rarum & armorum.

Bellum honeſtum glo.

riam mortis auget.

De crare qua mortuus

in quo docer illi nō eſſe

deuolutum.

Fa.ii.

Hyperborea gens & ex-

temi Indi ſenes ſe preci

pitant in mari.

Incommoda ſenectutis

Chriſti mort. xxx. anno.

Neq̄ ſolitudinem neq̄

ſpem poſtentatis ſobla-

ram debere illi dolorem

aſſicte.

¶ Fo. lx.

Que de nobis abſentib⁹

dicuntur ea nihil nos af-

ficiunt.

Fa.ii.

Diogenes.

Pulchrum agmine lre

in poſteritatem

Virgines

Galli in Megaleſi.

Religioſi uiri beati ſine

liberis & poſteritate.

Theophrastus

Peripatetici ad ſelicta

tem liberis haberi pu-

rant.

Ariſtoteles cum liberis

Diogenes ſine

Socrates cum liberis

Archilaus ſine.

Quibus preſtiſſet non

habere filios

Agenor

Dardanus

Periander

Chilo

Arthaxerſes

Myrtridaeſes

Democrit medicamen

tum ad opatos liberis

progignendos.

Graue eſt nō habere cul

tot opes relinquuntur.

Theophrastus de herede

Mortem peregrinam pa

riter illi nō eſſe dolēda.

Eſſe quidem deſtendos

mortuos ſed parce.

¶ Fo. lxi.

Eneas ſcruit palij nurū.

Animus dux & modera

rōr uoluptatis & doloris

Anaxagoras

Gete

Aſiatici

Fa.ii.

Cantant in ſunere.

Claudere oculos moriē

ti iaculum eſſe doloris.

Cladem Canenſem lo-

xerunt Romani tantum

xx. diebus.

Modi finiēdi publici lu-

ctus & priuati

Parce & mediocriter ſa-

da omnia placent.

Pro mundicia mollicies

Pro urbanitate ſcutilli-

tas.

Pro leticia inſolentia

Negligentia humanio

Vanus honos ſepulchri

Quid ſint ſepulchra ſe-

cundum

Anaxagoram

Quorum ſepulchra ſue-

re celeberrima

Licinius

Mauſeolus

Leges uetere ſumptus

ſuneros

Heroici uerſus dū longi

Ennius

Fo. lxi.

Que ſolebant adhiberi

in lūenibus

Ritus multarū gentium

de cadaueribus humanis.

Ritus gentiū ad teſtaū.

dolorem.

Fa.ii.

Concluſio

Puerorum mor

Lachrymantium

Cenſure

In declamatione

Quintilliani

ſcripſit nonq̄ bene niſi

cum nullo ſtudio & ex

tempore.

In oratione Ciceronis.

In uitas Suetonii

In uitas Plutarchi

In Liuiti decades

In Quintilliani inſtitu-

tiones

Coram Pio orationcula

ab alio habita.

Alia in ſenatu Veneto

Alia ſemi oratio de aſce

ſu.

Quā quantum conſilio

habuit Saluiatus.

Finis.

. D I V O . S V O .

. I O . A N T . A L E X A N D R I N O .
PATRYM OPTIMO CAR. MERITISS. SVMMO VTRIVSQVE REFEREN.

. S A C R V M .

. P E R M I C H A E L E M F E R N V M M E D I O L A N E N .
. E X . P I E T A T E .

OSTEAEq in hanc uitam & hoc quod undiq patens & apertum
prospiciamus cœlum editus sum Pater Reuerentissime (accusent
quantū uelint qui me gloriosius de me fieri iudicabunt) semp id
ego sum conatus: uisum solum ut uiuerem: functus superstes esse
aliquando possem. Quod unum cum sæpe quō præstare possem
cogitarim: præterq clarorū uiroꝝ præsidio: Virtutum suffragiis
& litterarū luce nō inuenistatq: quārū humana permisit imbecil-
litas: quantū angustia rei domesticæ pāsse sunt: quantū alstra no-
bis affulserunt: cætera exiliter & pressè hætenus consecutus sum: hoc certe uno felicissi-
mum me semper iudicari: q tu in hac alma Terrarum Principe Roma hac nostra tempe-
state & hoc ætatis nostræ curriculo extares: qui uirtutibus omnibus ipse quidem lōge præ-
clarissimus quocunq audias ad litterarum studia: ad bonam uiturum frugem capescen-
dam anhelare consilis: opibus: auctoritate: officio non desinis pierrissime tanq & medio
cœno manum porrigens attoleres: erigeres: sublimare: Quod cum quotidie facias: sentiatq
optimus quisq: quanta charitate se complectaris Ita tamen cauisti ut malis occulte auxi-
liari: consouere: iuuare: q publice beneficis prædicari: conscientia benificentiæ q precon-
tū aura & populari plausu gloriosior. Quāobrem intelligo & mihi a dūis immortalibus firmis-
simum uirtutis modo illam totis uiribus complectamur: te esse propositum præsidium.
Et iam charitatis in me tuæ cum consilis priuatis & moniti sapientissimi: uero præ-
claris laudationibus & publico suffragio signa spectatissima elucens: Hortatus sæpe iudi-
cialia hæc sublella fore: semq actionem: quibus me me prope polliu censens: dimittere. To-
tumq: me philosophiæ studiis & sacrarum litterarum cognitioni tradere. Mox apud Pō-
ntificem ultro Ita me cōmendaras: ut nūi Principi in quoꝝ manu (proh dolor) hodie res est
sacralibido obstat: et in pulcherrimū uitæ statum collocasse me uideretis. Morula opus est
Et hanc altissimus (spero equidem) in mellis fortunabit. Interea ego ne ab animi propoli
to mei uel momentum abscederem Campani episcopi Aprunni Oratorum qui unq iue-
runt post unum Ciceronē facile Principis monumenta non minori impetu q labore meo
& sudore maximo edenda curauit. Qua una re uideor mihi tantum studiosis eloquentiæ: &
bonarū litterarum cultoribus consuliussē: iam quem alium æmuleretur: ad cuius eloquē-
tiæ stilum se componant: Campano nostro: uel mihi nūi intenderint quoquo inscripro-
rum genere non sint quæsitum. Iam præceptis elegantia: latinæ tota referta uidetur Italia:
dum se q maximo quisq: præpollere ingenio nituntur ostentare. Nemo tamen a natura con-
secutus hætenus: ut simul & docere & præstare idem potuerit luculentissime. Campanus
nūidum. xxx. natus annū: eam famæ celebritatē Rhetor Perusie prorsus sibi tota in Ita-
lia cōparauerat: ut Principū iam quisq: non esset apud quos illius nomen sanctū & uenera-
bile non haberetur. Quorū res gestæ ætemitati ab hoc uiuocius uictura monumenta iam
tum perspectū habebant cōmendari nō expecterent. Hinc illa fuit eximia Balionū in hæc
chantas: apud quos complures: ut erant illi nobilissimi populi Perusini principes magno
honore habitus: annos confedit: quoad in urbē augustionibus fatis doctissimi cuiusq: præ-
sulis precibus allectus est. Hinc & illa in omni uita. Ferdinandi sūma Alsonis Cosimæ: Pe-
tri: Iuliani: Laurentii: Fedenci: Sigismundi: Patrum: Pontificū: reliquorūq: Italix nūc Prin-
cipum beneuolentia. Huic quantum perspicere datur: & hī recentē: qui illi arcta familiarita-
te copulati exiterunt: nōcio & desidia nihil detestabilius fuit: itaq: cum animū ad scribēdū
aliquid quo & cæteris mortalibus proferret: ipse nōminis immortalitatis: quod qui non
quærit dignus est ipse nunq uixisse: consequeretur: publicis sicut suspicor in Henleim fami-
liam excitatus inuinitis. De Ingantudiue fugienda: libros tres conscripsit: Opus imprimis
quidem ipsū nouum & ex penitissimis philosophiæ adytis haustum & undiq diuinū ne-
scio quiddam sententiarum sublimitate spirans: & quale non iunior ille sed annis & consū

lio maturus dinorum quispiam quos nostra religio præcipuos colit euigilasse uidebatur. Oratio ipsa sonantissima & antiqua omnia induit in conquirendis exemplis: sed quibus munificentissimis & quadrantissimis: plus q̃ humana. Græcos imitatus in uno hoc disputationem texiit. In proponendo nihil exarsitarius: cuncta peruestigat: acer meditatus & profundus ubiq̃. In colligendo: partiendo: disponendo: tersus: nitidus & integer. In reuincendo: concludendo: concludendo Comis imprimis semper atq̃ iocundus. Alioquin uehe mens & erectus fide ueritatis & auctoritate conspicuus. Nihil publici iuris: nihil de se de se: priuati: rerum & exemplorum copia & uertas quanta obstupescas: In alium quēq̃ non inuenias. Ac ut ingenii qualem posteri in suos requirerent: non profigerent sæcula: illi nō inuenient. Hoc ego tibi pater amplissime quando pro tanta tua in me pietate quid referā habeo uix aliud nihil: & minimum inter ingratos habet ille locum: imo inter ingratos habendus non est: nisi grauisimum se præstare illum etiam contenderim: qui & referre beneficia cupit: & referat quanta maxima pro se potest. Ne ne quid obliuisci me tuæ dignitatis putes: & laborum nostrorum in tam multiplici & auersa fori exercitatione partem agnoscas: præter cætera de ueteri edentium ntu dicare statui: & uotiue dicoq̃. Vnum me hercule ex omnibus illius operibus tibi hoc conuenire cum cæteris quæ ad illud idem scribendi genus spectare uidentur adieci: iudicauit. Quod & si primum tibi Cæsarei iuris atq̃ Pontifici extiterit studium semper: quod in principe tam gloriosum & illustre est: q̃ necessarium. In quo adhuc tibi mortalium nemo pedem conserre potuit. Dixisti tu sæpe tamen cum sūmo auditorum plausu: & in his humanitas studiis longe floruisse: ut amplissimam inde laudem quoquo etiam diemq̃ apud eruditos consequare. Et tuum doctrinæ disciplinarumq̃ & institutionis humanæ sœrum ingenium in defesse compositione: quotidianaq̃ per assiduas concinnationes annotamentis hunc maxime edocendi humani generis morem & hæc ad eruditionem animantium omnium domi & in umbras ab foro & ambitu conscripta documenta: In dissimilibus studiis cognatione effectusq̃ compati uidentur exposcere. Accedit q̃ ipse ab hac ingratitude in seclitate semper abfuit: qui non tam reserret q̃ cōcumulare beneficia omni uita contendisti: ut nemo te gloriosius uexillū hoc aduersus perfidos munificentie & liberalitatis hostes possit protendere. Porro qui cogitatio num mearum dux semper & moderator extitit: dignus uidebare cuius Sydius Numenq̃ cunctas meas lucubrationes deberet tanq̃ face coelesti prælustrare. Lege pater amplissime quæ tibi a tenebris & interitu arrepta exhibet seruus tuus Campani opera. Nam ausim dicere post peractos diiudicando orbis: & re christiana liberanda labores: ad quod tua sola diuina uirtus te iam pridem asciuit: hac una lectione gratius nihil sanctius: iocundius poterit contingere. Vale simul pater Candidissimæ: unicum cumulatissimæ sapientie naturæ opus. Et ad tuum Michaelē compatriotū tuum: addidit: cium mancipium tuum: quod facis: Mi Diues: spes mea unica: aliquando respice.

A D . . . E V N D E M . .

Dine procellosi libratorq̃ maxime mundi
 Accipe Campani scripta beata mei.
 Ingenium cuius superarunt sæcula nulla:
 Villa nec æquabunt postera quæ uenient.
 Inter philosophos naturæ archana tenebat
 Ille lyra princeps: ille solutus erat.
 Ibit in ingratos galeatus te duce tandem:
 Et quæ concoxit senida bella geret.
 Publica florebit docili moderatè magistro:
 Omabit thalamos gratia pisca nouos.
 Thrasimeniq̃ lacus stâtes lustrabimus oras
 Et ueterum censor quilibet esse potest.
 Gratia sit superis: nostro sudore legatur.
 Qui modo Campanus pœne sepulcrat.

I O A N N I S A N T O N I I C A M P A N I
AD PANDVLVVM: BALIONIVM ..
DE INGRATITVDINE FUGIENDA
LIBER .. PRIMVS ..

Aepe me Pádulfe hortatus esut quæ ipse de ingratitudine sentiret: ea si quando essem ociosum paulo diligentius ad te perscriberem. Quod ego neq; recusare ausus sum: ne fugiendi laboris grana mihi gerere nolle putares: neq; plane promittere: quod factu longè mihi difficillimū cognoscebam: Siquidem in desertis nectentium solitudines: & in abdita q̄dā atq; obscurā philosophiam trahere uidebaris: Nam si dicē dum mihi esset de modestia: de magnitudine animi: de gloria: de dignitate: id omni genere uirtutis atq; præ-

stantias de constituendis Ciuitatibus: de diis etiam immortalibus: & sciētia rerum futurarum: si de omni deniq; sublimi atq; ardua facultate disserē dum plurimos me hercule & locupletissimos auctores habuissē: quorum incedere uestigiis: & pulcherrimū (ut arbitror) & q̄ facillimum nobis exiitisset. In ingratitudine autem explicanda quem imitari possum habeo neminem. Et quod est apud Lucretium: Auiæ pyeridum peragro loca nullius ante tacta pede. Diu igitur quod agerē incertū mecum ipse minime confundebar: qui si (ut æquū erat) crebris hortationibus tuis obtemperare scriberem: aliquid in ea philosophia: cuius ne limen quidem adhuc atq; aditum prospexissem: in impudenti quandā incedere uidebar: & temeritatem non me docerem. Sin his in rebus fuissē aduersarius: quæ non minorē mihi gloriam: q̄ iucunditatem tibi essent allatura: tum me omnium appellare potuissē in gratissimum. Sic etat quocunq; me appellerem: nō sine magno periculo atq; dedecore discedendum: Neq; prodesse mihi magnopere uidebatur: q̄ tanq̄ inter duos mundos habitare: quales deos lustr Epicurus. Postremo cum instares uehementius: & id non hortareris solus: sed tam quasi tuo iure postulates: malui temerariū mē me q̄ ingratum atq; difficilē iudicari: Satis enim arbitratu sum: quoniā ita cogere si auctore te impulsoreq; deliqueris: si resq; & ipse particeps erroris mei. nec stultum atq; audacem appellares: quem tu ad eam rem aggrediendā uel solus impulsisses. Spero tamen hanc nouitatem materis: ut laboris & industriæ multumita non parum excusationis mihi præbiturā. Et cæteris quoq; si quando his de rebus accuratius scribere constituent multo faciliorem aditum fore ad id ipsum de quo loquimur inuestigandū: Non q̄ mea uestigia secutus essem: esse cēsem: id enī mihi non persuadeo: sed quoniā facilius agitata & concussa roboratq; imota atq; intentata duellunt. Quāq; nō adeo de mentes fuerimus: ut nullius auxilio freti ueniremus ad scribendū. Multa enim accepimus a Sulmonensi nostro uiro cū in omni magnarū rerū sciētiarum maxime in Philosophia doctissimosque in hac uoluntia nō sine nostra diligentia contulimus: loquentem cum iustis quidem de causis inducentes. Cum q̄ Philosophus est omnium accerrimus & copiosus. Tum ne quā ab illo accerpimus disciplinā temere nobis assumentes in id uitri laberemur ipsi: quod fugiendū aliis detestādū: inoueremus. Pauca etiam mutati sumus: aliunde uires atq; animus: neq; studium nobis diligentiāq; defuerint. Nam q̄tū ad inueniē uires attinet: id nos aliorum iudicio relinquimus. Et naturam accusare: ea mihi summa demum uidetur ingratitudo.

Ed anteq; de re dicere incipiamus: nō uidetur illud silentio prætereundū: q̄ pleriq; incipientibus nobis exprobrarunt. Non decere satis: neq; ad spectarum pertinere uitrum: neglecta uirtute: quæ rebus omnibus est antepōnda: exquirendis atq; explicandis uitis studium: operatq; consumere: ne edocere posteros & præce uita instituire uideatur. Quod ita fieri putatis in disputatione adducta uitia memorie postentatq; mādēt. Eamq; ob rem maiores nostros humanarū diuinarūq; rerū ntus: mores: studia: complexos: aut nullam unq; in scriptis suis: aut perexiguā mentionem fecisse uitiorū: omnemq; de illis disputationem abiēcisse. Quæ uero ad decus uitæ huius atq; ornamentū: & impūnis ad uirtutem atque tenebra summa cum diligentia persecutos egregie satis magnificeq; tractasse: oēm in ea studia & animi & ingenii magnitudinem contulisse. Et si quando in uita præter opinionem incidissent: illico reuocasse pedē & sese ad uirtutis instituta conuertisse. Cæterum naturam ipsam per se pronā nullius egere impulsu: ad turpissimū quodq; facinus agendum inclinaram esse: semper: & ad omnia flagitia decliuem. Satis esse precludere illi uiam neq; aditum in eum locum patefacere: ad quem spore sua uidef: nullus nostris adiūmētis accē-

fura. Quibus autem legent hęc nostrat: eos nihil aliud q̄ uitiorū documēta reportaturos
 & quo diligentiorē operā nābunt: eo nequiores magisq̄ ingratos euasuros: ut q̄ traie-
 ctio flumine piscantur mēdeant necesse est: & fluminis unda periundant. Nec quēq̄ fulli-
 ginem & sordes alias manibus tractare possesquit̄ tingatur digyri atq̄ adeo fœdēt: uti sa-
 pe nō sine magno labore diluant. Eodem modo neminē uitia esse lēturū: quin uel inficiat
 animus: & quadā uitiorū contagione deprauet: uel ad uirtutē fiat honestatēq̄ languidior.
 Sic eueniret: ut recta semita rōnēq̄ uiuendi diuerteret: ad turpem & ignominiosam uitā
 adduceretur. Id præterea & ætatis & oculi quod in uinorū inquisitione consumimus: multo
 prestantius ad mores optimos perquirendos atq̄ uestigandasq̄ rerū honestasq̄ precepta accō-
 modand: perq̄ exiguū uitæ spatium esse nobis a diis immortalibus constitutū. Multos etiam
 primo ætatis cursu deficere solere: nec posse tam exiguū temporis & uirtutis & uitiorū stu-
 diis impetiri. Nemini tam diu uiuendū esse: cui uel ad unā bonarū artium facultatē: ne dū
 ad uitā: asatis oculi rēposq̄ suppeditet. Esse itaq̄ id ipsum: quod uilissimus nō ad cognoscē-
 das illecebras: uitiāq̄ periscutandis: sed potius ad bene sanctēq̄ uiuendū studia conferēdū.
 Vitium nullū nobis asserre pōt emolumentū: nihil magis dedecori & calamitatibus expo-
 situm. Virtutem gloria comitat. Illud igitur fugiendū esse semper: nec operam his rebus i-
 pendendā quæ detrimētum nobis & ignominia futuræ sint. Virtutem oibus appetēdam
 esse. huic dies: huic noctes inuigilandas: huic uires omnes & animi & corporis accōmo dā-
 das. Postremo nō recte eos faceret: qui neglectis optimarū rerum studiis: uitiorū documē-
 ta festinent: & abiecta uirtutis cōtemplatione: cum uitā reliquatū maxime ingratitudi-
 nē litteris persequant. Insidiari enim generi humano: & ad lœdā morum deprauationem
 pellicere cōtaminatēq̄ uidētur. His atq̄ alius rōnibus: & ipsi nihil scribūt: & ceteros ne scri-
 bant acerrime dehortantur. Equidem uisi mea cum multis cā cōiuncta esset: facile istis acce-
 scens: nō tuimis grauiorē cōmoueretur: sed cum uideā & hanc calamitā mibi cum multis esse
 cōeni & maximiā humanis rebus incōmoditatē asserere: nullāq̄ esse maiorem ignorantia &
 stultitia: cān peruersam atq̄ inutilem: eorum opinionē paucis resellere constitui. Vident
 enim mibi non mediocri castigatōe dignissimū: quibus ita male sit de uitæ rōnibus ex fa-
 pientia persuasum: ut arbitrentur quēq̄ euadere possē sapienter: q̄ minus fuerit oīum mala-
 rum celestiarūq̄ rerum: q̄ uirtutis atq̄ honestatis noticiam consecutus. Nam (ut Physici
 placet) quod genus hominū re: p̄prietatis atq̄ naturā minime periclitantur: contraria quæ
 sunt ea ita se habent: ut alterū a nobis cognosci nō possint: ut utriusq̄ simul antea cognō-
 uerimus. Quobrem nemo de suauitate: de luce: de prestantia formæ: de opia dicendū
 clament: adeo omni deniq̄ uirtute iudicab. itūti quid acere: qd obscurū: deforme: exile: tru-
 culētum uitā cognoscat oīa. Quis enim honestatē amplectet: nisi qui sciat fugere turpitu-
 dinem? Virtuti autē nullus atrocior hostis q̄ uitiorū: quæ duo cōueniunt inter se: se: & simul ha-
 bitare nullo modo possunt. Virtutem amplecti si uelimus: uitia fugiamus: oportet: ab hisq̄
 nehementer abhorreamus. Quæ uero ignorantur a nobis fugi atq̄ uitari: mea quidē sen-
 tentia: non possunt. Cur infantes ignem nō formidāt? serpentes nō timent: nō cades patenti-
 rum: nō incendia patris: nō deniq̄ ulla rerum discrimina uerent? Cur hoies sepe ueneno
 conficiunt? Vnā oīum puro esse rōnem: qm uidelicet nō cognoscūt. Nunq̄ me hercule in
 hostiū insidiis incidet: emulsi eas quo pacto quibusq̄ in locis seruant: quibusq̄ artibus uitā
 dæ sint: ac fugiendā q̄ opime calleremus. Inniēsa præterea natura est: qua sepe nos re-
 similitudine cōfusioneq̄ deludimur: & decepti specie rectiur ait Flaccusq̄ superba dicen-
 da sunt & temeraria: ea nos magnifica & fortia gesta nūcupamus: qui timidi sumus atq̄ igna-
 uissimi: & manifesti iudicimur. Carterū qui prodigi sunt & proliui eos beneuolus arbitra-
 mur & imprimis liberales qui adularores: q̄ scurræ: q̄ leues: q̄ garruli: urbanos: placidos: fa-
 ciles eloquentes appellamus. Et temerariū quendā gladiatorē: misortē ac strenuū dicemus
 militē. Sic immanissimū tyrannū ut gloriosissimū Regem obseruabimus. Habēt enim q̄ ho-
 nesti sunt q̄dā cūni rebus turpibus similitudinē: quā tūi prudētē ipsi cognouerimus:
 plerūq̄ nō magis in uirtutē quā appetimus: q̄ in uitiorū fugimus nullo discernimē prola-
 bemur. Nā & animi magnitudinē superbia: & fortitudinē audacia imitat. Prudētia & li-
 beralitati malicia & effusio similitimæ sunt. Rursus: patientiā duricia: uerecundiā timiditas:
 uanitas & instātia gloriā: fugacitatē auaritia: constantiā principatū: adulatio amicitia: reli-
 gionē suppositio: & lenitatē animi mollicia comitat. Idē cūnt in hisq̄ sunt. Saepē enī spe-
 cie bonæ habitudinis turgens qdā & inflatus tamor occultat. Quid in medicis: quos
 hoc quidem in loco maxime uidemus imitari. nam ut illi corporis morbositas nos animi
 uina pertrahamus: non ut his adhaeramus: quibus & animus & corpus in periculum atq̄
 discarnen adducantur: sed ut depulsus sicut corpus illi ualitudinem: ita nos animi mode-

appropiata

scilicet ut non
sit

rationem assequamur. Optimā animi ualitudinem uirtutem esse quis ambiget? eam si quis labefactauerit: nupitque in fescit contagione uinorū: animus quidē ualere: & recte sese exercere non potest. Medicorum uolumina quāq; omnia ad unum finem pertinent bonæ ualitudinis morborum tamen indicibus plena sunt omnia qui nisi genera. cās signaq; morborū: nisi initia. augmētā. gradus. decremētāq; percipint: & q̄ salutaria atq; utilia sint: neque pncipio & morifera q̄ optime teneant: resistere morbis. ualitudinem restituerē: restitutam tueri & cōseruare nō possunt. Ceterū qui aduerti dū in hoīm capita: puniendiq; habent p̄tētibz oīa criminū & maleficiorum genera perspicua sint oportet. Quid futurū. quid peccaturusq; calamitū. dolus. p̄cidiū: quo tempore. quo in loco. qbus adimētis. qua cōfidentia. uitari ne potuerit. magnū sit an mediocre. ad priuatam aliquē: an ad uniuersā Reip. statum ualietatemq; pertineat. sp̄te quis peccauerit an inuitus atq; sortuito. Sic qui mari terraq; mercātes siue equos siue margaritas: aut preciosiora quādam emere uoluerint: nisi rerum emēdarum uitia mēdasq; cognouerint: in cōmoditatem cōsequi solent nō perexigū. Quod si maiores nostri uel negligentia quadam: uel uana opinio: adducti uel (quod magis credendum est) quia tēporibus suis permulta latebāque de uirtutibus ita dēda posteris existimārent: pauca de uitiis: quod ego fateor: scribere uoluerūt. nō iccirco tacēdum nobis de illis intelligo. Quid si ne de uirtute quidē mētiōē ullam habuissent: nobis quoq; silentiū indiceret de uirtute? Quid si illi ignari: qd si tardi & negligēs extiterunt: quāq; eos accusare summū est nefas. nam illi mihi plus q̄ ingrati uidebūt: si qui nō disciplinam solū atq; fortunā: sed uitā ipsam a suis maioribus cōsecuti: eos tamen inculcare non uerentur: quorum etiā nobis pncipi hoies ita parcere cōsueuerunt: si quādo in defūctorum mētiōem incidissent: nequa q̄ eorū memoriā sollicitate testarent. At illi oē genus uitioꝝ: acuti atq; isigni rephēsiōe piecuti: fugiēda semp & detestāda eē monuerunt. Hinc illæ crebræ Satyrorum exclamations mordacesq; iniæ. Hic Pphorum oīum p̄clara uolumina de uirtutibus: saluberrimaq; d̄ fugiendis uitis monita atq; p̄cepta. Vep̄e quid esset quod sugere detestatiq; non erēt & quo pacto euitare cōueniret: nūime nisi fortasse in paucis admodum aperuerūt. Id nos facere de ingratitudine conamur: eam nō solum fugiendam esse & propellēdam: sed q̄ sit & quo etiam pacto fugienda demonstremus: q̄tum uel disciplinæ suppediabant: uel ingenii rō p̄neret. Nam cū ætatem hāc n̄ram tēporāq; cōsyderos: & ueterū p̄clara atq; amplissima uolumina: & summā rerū scribēdarum diligēdā studiūq; mecū ipse repeto: & illi mihi satis ample scripsisse de uirtute. de litis. de gloria uidētur: adiumento nostro nō egeant: & nostros hoies in tātos errores icidisse: uel occurrat uirtutem ipsam amplexuri: si uia p̄larūq; uitia sola rerū ignoratiē cōpēdāt. Sunt itaq; uitia oīa: ut est in prouerbio: atq; flagina nō cōmittenda illa quidē: ceterū nequa q̄ ignorāda: ut uel si qua iusint nobis a natura deponere inducta: atq; ablicere ualeamus: uel lugere si occurrant atq; euitare. Quo recte: mea quidem s̄ntia: Socrates: & quō nemo unq; uel precipua integritate uitæ: uel oīum magnarum rerū scia & cognitiōe p̄stantior Atheniensium adolescētēs ante q̄ exirent domū imagines suas speculo cōtemplari: seq; ex oī parte circūspicere iubebatur: siue quid in motu ipso: siue in sermone quotidiani: siue in rebus ceteris deformitatis appareret: emēdare in dies: & sese componere perdiscētēs: nō in eodem quo prius errore deformitateq; peristerent. Ex oibus enim erroribus in lōge maximus hūdis est: quū ne errare quidem ipse nbi cōstantissime persuades. Quod euenire cunctis necesse est: nūi uitiis oibus peninē ac uirtute ipsa q̄ optime cognitiū. Neq; iniuria Terentianus ille Parmeno tanropē solebat gloriari q̄ ignarū atq; impeditū adolescentem in meretriciam domū induxisset: ubi p̄fectas turpissimarum mulierum illecebras imundiciā atq; illuuiem facile deinde sperabat cuitaturum. Hoc ille sibi palmarū: hanc postremā erudiendū adolescentis gloriā existimabat. Quod etiam cinici illum Dyogenem atq; Anstippū dixisse constat: uiros cū in uitā & moribus: tum ceteris in rebus diuersa sentētēs: quorum alter exp̄dire dicebat adolescentibus: maximeq; ad eorū mores studiūq; cōseruē: si meretricis domū ingrediat̄: turpitudinis cognoscendā: cāquam ubi p̄spexerint: uehementer fugiat̄: necesse est atq; abhorreāt. Alter ut nō turpe uidebatur ingrediti egredi nō posse turpissimū. Lacedæmoniū quoq; magna exēpla uiuēdi: ceteris quibus nihil potius fuisse memorat̄: proditū est: q̄ ut liberos adolescentēsq; precipua moȳ integritate iunnaq; modestia educaret. instruerent. erudirent: quotiēs conuiuiā in ciuitate celebrassent: mulētos quosdam seruos admittere solebat: quos sui liberi in tanta & otis & mētis cōseruatione cōspiciat̄: & tiderent: & ne ipsi eadem de re ridendi forent: euitarent. Qui autem uitæ breuitatem impedimēto sibi esse propterea querūt: atq; ad multarū & p̄pe infinitarū rerum nōciā cōsequendam: ne multa quidem sæculā: nēdum anni paucis

simi sufficere uidens: nescio quum iure querant quod etiā pmolesse ferēs Theophrastus cornicibus & conuis: quorū natura hebes esset: & in terrestri dūxat mole pessundata totaq; demerita: diuturnum & prope imensum uiuendi spaciū datū esset diccibathoibus autē quibus essent preclara ingenia capacia rerū diuinā: perexigua uiuendi mortā a natura fuisse prescriptam: e multis maximis amplissimisq; rebus ad hoīs cognitionē atq; excellētiā pertinētibus uix pauca quadam ppter uitae breuitatē assequant. Quod ē Zeno querebat: nullus rei maiore inopiam mortalibus esseq; tēporis. Hoc Xerxis lachrymā deplorant: quum facto ex nauibus ponte Hellesponticū mare traiecissent: tanta militū multitudine: ut aequatis monibus: uallibusq; nec manū: nec terra caperent. Tantas copias summa cū admiratione circūspiciens tacitus atq; attonito simihs: humanā uitae terminos contemplatūsim lachrymarū sudisse traditur: quū neminē ex tam incredibī multitudine uel uni saeculo superstitum fore cognoscebat: adeo breuis est & circūscīa hoīs uita q̄m cūq; 16 gīsimā cōtingat. Quāq; mihi nec naturā incusare est animo: nec eam magnopere defendere: quā nullis in rebus producendis errasse: nihilq; plus minusue q̄ satis esset effectū: iā pridem ipse mihi pulcherrime psuasim. Lōgissimā profectō uitā natura mortalibus tribuit si nō ad supuacuas & uanas actiones: sed potius ad optimatū probatissimarūq; tēpē studia cōseruata sunt uitiū uirtutēq; cognoscere: & q̄ his finitua sunt atq; annexa q̄ diligētissimē persequantur: euitemus alterū ac detestemur alteram: ut recte studioq; colamus: amemus amplectemur. Nam q̄ uitam oēm in ocio & uoluptatibus p luxum atq; libidinem & ignauā cōsumpserit: mihi: & si Nestorē illum antiquissimū uiuendi spāio superarent Cadmeos fratres: ut est in fabulis uidens: imitari: qui qua hora simul oēs nati sunt: eadē simul oēs occiderunt. Studiosi autē ut nulla sibi tēporis iactura exeat: nullā eius indigentiam atq; inopiā patiunt. Plus. n. hnt spaciū in uitā q̄ quod satis sit & ad uiuendū & ad oīm magnarū difficultūq; rerū noticiam cōsequendā. Possumus itaq; uitā naturā uirtutē solum ut sancti atq; honesti: sed uicis etiā ut sapiētes habeamur nauare operam: studiūq; nra oīa utrisq; simul citra oīē uelutis & aetatis detrimentū impertire. Virtutē. n. nisi cognitis uicis consequi poterit nemo. Nā & certā esse oportet & ab oī uitiorū deprauatione feiugari. Quos autem uitia latuerint: eos nunq̄ plenā putabo uirtutis cognitionē habituros. Quas ob res cur isti me tantopere dehortantur: equidē uō intelligo. Mihi uero nihil uidetur esse preclari: nihilq; sapientē uiro digniusq; si fraudem: dolum: insidias & turpissima quāq; cognoscentes: ad uirtutem tamen tuendā exornandā: seruandāq; honestatē referamus oīa. Sed iam ad instituta transeamus.

Cum ad sanum Constantii una cum Nicolao Sulmonensi re ficiendū animi gra me cōsulissem (soleo. n. & audire illū frequentē & p̄dicendū p̄haz causa uix unq̄ ab eius latere discedere) & hic me (ut solet) ad dicendum aliqd nō hortaret: solū sed quaedam ipse disputationis quasi fundamenta iacere cepisset: populūq; in uia frequēs nobis (ut solet) occurrisset: nihil air uideri sibi mirabilius in tam imensa multitudine mortalium: q̄ tantam esse oībus morē: uultus: corporis dissimilitudinem: ut nūq̄ duo tresue ex omni sui parte similes fuisse memores: idq; nō solum in hoībus: sed & igenio & corpore differrentes: in ceteris quoq; aialibus solo distinctis corpore uideri mirandū. Causam oīno ad stellas sideraq; referi: quorum motus traiectioneq; ppetue in ifima hac & terrestri maximā hnt inuertiā: prāternūq; cum tāta sint celeritate: tantōq; impetu & cōcitatio ne rapiantur: p̄sistere ne nio: nēto qdem possint cōtinue alios atq; alios cōcentus efficiunt: quae cause sunt rerum oīm & semina. Hic mihi: & si pulcherrima deceptario esset exorta: tanti uitiū disputatione dignissimā: ceterū quae nō satis recte mecum ageret. Maior. n. erat q̄ q̄ a me uel defendi uel oppugnari uel etiā intelligi potuisset. placuit tamen aliud qddam afferre nō multum abhorrēt ab eo quod erat institutum. Nam cū lateri me sic esse indifferētiā: uicis & ipse pconari cepisset: quod ille genus hoīm teterimū atq; imanissimū oīum existima ret: ea iure diu iam a me fuisse dubitatū: nec habere satis exploratū: quos oīum pessimos iudicare potuissim: q̄q; saepe mecū in ea incidissem opinionē: nullos hoīes infestiores humanitati & a bene beatēq; uiuendi studio remotiores: quī

a Graecis ingenti a nris appellamur: eos p̄cipuos humanitatis ac uitae hostes: nec ullum esse crimen turpius ingratitudine. Tū ille haud absurde inq; opinans. muln (ut ego) quoq; idem opinatū. Fortasse nō iniuri a: Est. n. scelus quoddā atrocissimū: & quod nō honorē solum & dignitatē offendit amico: sed ipsam penitus exnnguit humanitatē: de his inq; si nō est aliud qd putes priuerendum: neq; enim sumus occupari: quid ipse sentias libetere audirem. Nam qd adhuc de re paulo accuratius disputauerit inueni neminē. Pergratū inquit: cum ceteris in rebus ad disciplinā & eruditionē attinētibus: tū maxie in tā opportuna & honesta postulatō meriti q̄ accumulatissime satisfacere. Sed tū nō alienū mihi uidet si Graeculos illos imite-

mur oia in certamē & cōtrouersia adducere solitos: qd ego ad unāquāq; rē sapiendā plurimū ualere arbitror: nihilq; magis ad multas rege usum memoriāq; cōferre. Nihil. u. ita obsecrū atq; adhiberi: & cō sensu cognitione q; temotū: qd frequens illa disputandā cōsuetudo & diligētia nō inueniat aptissimēq; demonstrat. Fit. n. saxe ut ex crebris disputatōibus magnas rege: nō solū sensu capremus alienas: sed ipsi etiā noua quēdā excogitantes mirum in modū exacuamus: & ingeniu pulcherrimis atq; altissimis rebus inrentū uehemēter excite turur: ne dici quidē possit q̄ram frequēti & quotidiana disputatione proficere: & in rebus oibus erudiri uideamur. Quā ob rem idē quoq; nobis censeo faciendū: sula tñ & cōtinua orōnemō crebris interpellationibus abrupta: ne uel ipsi in repetendo cōteramus: uel ferē perturbemus rege explicanda. Proinde qd tu sentias de ingratitudine prius explicato: mox ipsi uel ad opiniōē tuā si uidebit̄ resellendā: uel (si opus erit) ad cōhrmandā insim accede musnullaq; in re tibi decernis. Ego uero (qm̄ (inquā) ita placet) dicā p̄benter: sed ea lege ne ineptias noui phi & deliramenta derideas. Perniciosam hoibus ingratitudinē: & oī malo flagitio compandā multis equidē censeo de cāis: sed eo p̄niciosissimā iudicandā: qd duplex liberalitatis gñs habeat. Alrege: in cōferēdis p̄stidiisq; bñficiis in referēdis uel Alrege. Quorū primū inter hoies p̄clare atq; excellēs: & maxime ad laudē gloriāq; accōmodatum Alrege uero necessitatē qdā p̄ferens: ut honestū est: & oī laude dignissimū si p̄stet: ita si cōtenuat turpissimū & ab humanitate p̄fius alienū. Vtrūq; ingratitudo tollere: uel alia penitusq; extinguere uidet̄. Quis. n. oī sublata spe premii: qd ab ingratīs expectare nō possum: bñficiatē & liberalitatē locū esse putabit. Egdem nihil in oibus diuinis atq; humanis i rebus fieri posse arbitror: nisi quēdā facientibus p̄mia uel accepta prius fuerint: uel saltē exposita ut accipiant. Nā qui rebus bellicis: q̄ studiis litaris: q̄ legibus: qui oī deniq; facultati atq; operi studēt: eam ob rē moueri ad id porissimū impellit: qd uel utilitatē qdā p̄fio sibi cessurā arbitrantur: uel quod multo pulcherrimū fama atq; gloriā: q̄ spes si tolleret: nemo tā esset insanus: qui eiusmodi cā: enlq; rebus dandā opeta existimaret. Idē puto liberalibus & bñficiis euenire: qui si nullā sperarent remuneratōē bñficii: & ne liberalitate quidē illa uterentur: neq; agri arant atq; excolūt nisi fertiles: neq; arbores nisi uberrimis fructus pariant: fouent: purgant: inferunt. Oē itaq; ingratū humanitatē extinguūt: qbus aut nihil cōferri p̄or quod nobis gloriā sit emolūmetoq; futūre. Aut si cōleram: quicq; uana spe ducti nullaq; accepta gra iu bonos deinde & gratos uiros munifici & liberales esse nō possumus. Veremur. n. ne semp in ingratos incidētes: temereq; plundētes fortunas nostras: pauprate aliqñ & rege inopia conficiamur. Ingrati. n. rege acceptas oia sua sola utilitate merentur. Magnifica quidē res & praelata cōferre bñficiū: munus cū sele oibus liberalēq; prestare: in opibus adiunēto esse cōiulere ignatis: leuare afflictos: opē ferre oibus: oēm deniq; munificentiā & liberalitatē in oēs exhibere. Ad qd cū natura ipsa cogere nos qdā humanitatis lege uideat: q̄to magis cognosce eos existimabimus: qd ipsi p̄mi cōtulerent: accēpere bñficiū. Sed est quoddā genus hoim in postulandis atq; accipiendis muneribus p̄ca cissimū: quorū in postulando audaciat accipiendo cōsidētia incredulitas: ac p̄e detestabilis i referēdo uero gra & bñficio repēdēdo rata sūt obliuio & tāraq; anētia: aut dissimulē ac negent: ac cepisse ferq; est postremū perfidē: aut accepta si fateant referre tñ grām quā est opus minime studētia: aut obliuio penitus atq; imemores efficiant. aut qd oim censeo imānissimū: p̄ laude: p̄ gloriā: p̄ uitā: pro dignitate: pro bonis oibus obteclationē: gnominiā calamitatem: penuriam & oia mala referant. Hos oēs ingratos iure optimo nūcupamus. q̄q; referit plunūquis sit inter eos ingratior: quis ingratissimus iudicandus. Hūc enim uitia gradus quosdā magnitudinis aut remissiora i aliis: in aut mediocritas: & interdū fortasse tolleranda: in aliis uero maiora & ne ferenda quidē inueniant: quē admodum nec uirtus ipsa oibus eadē esse solēt: in quibusdā hebetior languidior: qm̄ plenior: uero multo eminetior atq; prestantior. Vt cumq; tñ accipiendū putabimus: ingratitudinē: quocūq; in gradu collocandā: turpē uimurū ac tēdā & ab oī humanitatis gaudeat iudican oportet alienam. Quippe cum nomē ipsum absolutū p se atq; i se tñ grām rebus & iucundā: oēm eximere uideat: nihil relinquat nobis: qd iure censuramus appetendū. Appetunt sane non quidem q̄ ingrata & infestata: q̄ grata sunt atq; iucunda: hac ut cōsequamur oēm uim nram & conatus adhibeamus. illa uero tanq; pestilētia & p̄niciofa horrem: fugimus: derestimur. Verū qui bñficiū non negat: q̄q; est turpissimū nō referre grām: nūmus tñ delinquere putauerim: nūmusq; q̄ ceteros in culpa esse: qui cū debere sese taceat: neq; liberalitatem inuicē alienā: neq; in emorē penitus se oñdit: accepto: q̄ uidetur: uel aliquid rependēti: qm̄ munificentiā nō occultans: gloriā affectu eis qui bñfecerint q̄ p̄lelli liberales: aut satis sibi tōte p̄mi gloriā existimabūnt: ipē adhuc remuneratōis aliquā retinentes: nō oīmo a bñfi-

centia & liberalitate desistēque iccirco tollerandū aliquā dicebamus si nō uolūtas deesset
grā referendā: sed uel angustia rei familiaris impediret uel metu aliquo difficultateq; prece-
tus differendā in tps statuta remunerationē meliorēq; & reddēdā & cumulandā bñficiū oc-
casione expectandā: q̄le Daniū erga S: Iophonē Samrū ferūt exnssse: q̄ cū pnuat neq; re-
gram adhuc tactus dignitatē q̄dam ab illo ueste donaret: expectandā tūus occasione nū-
bil sibi principio retribuit. ceterū ubi primū regnū adeptus: urbē & insulam Silophon-
ti parere iussam: eius nūi arbitrioq; subiecit. Quam ob rē nō oblitū fuisse Daniū credendū
est: sed meliorē reddēdā cumulandāq; grā occasione expectasse: q̄ ea de causā qui scelerē
nō mō nō culpādos putauere: magnopere meā quidē stia cōmēdādos. Sin illis & tps op-
portunitas & fortunā suppeditauerint: quo pacto excusari possint: nequidem nō intelligo.
Nam & plerūq; nō expectēdā solū: sed quæ rēda ēt est occasio reddēdā bñficiū. Soler. n. ligo.
cuiusq; cū in rebus ceteris: rē maxime in liberalitate spectari: qui si nō nisi ad honestū bo-
nū: a quib; declinans: nulla ipulsus maliuolētiā: nihil remere: nihil flagitiose: nihil deniq;
auare agere conserit si mala rē: cūta sequitur neq; ingratus erit: neq; temerariū iudicādu:
q̄ focus obfessus nauis sumētā: nā misent: eaq; prius q̄ in portū se recipiat ab hostib; inter-
cipiat: nō iccirco cū uel socii ingrati: uel liberalē hostes appellabū: nōq; sūt utilitatē ab eo cō-
secun nō mediocritē. Nō. n. qd agam? semp in spiciēdū est: ē quo simus aio quū agim? qd
etiā in fabulis iocari sum? Coruū lupos p ardua motū in ga comitari: prem sibi pda fieri
postulasse: eos secur' nullo rpe destituisse: sociisq; fuisse: repulsus deinde a lupis tanq; nō
eos sed pda cibūq; securū: neq; min' lupo: si occiderent q̄ ceteros: aialū extra suisse uora-
tū. Oē nāq; bñficiū malsciētiue ideo appellādū: q̄ a bono maloue aīo pfectū: nō ipm eū
rū rē: p se ferit: sed uolūtātē atq; aīum respicere atq; iueni uideat. Quā ob rē qbus uō uolū-
tas retribue dī officiis facultas atq; occasio dī fuerit ab oī (ut arbitror) ingratiudinis crimi-
ne absoluent. Idē de his quoq; cōseo dicēdū: qui cū in gēs aliq; accepit: bñficiū: nō ple-
nā atq; ubertē grām: sed tñ aliquā rettulerit: siq; nō oblitū peni? aut ingratū iudicā dī: sū: quo
rū aīus q̄ totius magno bñficio deuict' si nō illud q̄ debet: saltē q̄ pōt remuneratōe pieq;
tur. Nā neq; bñficiū munus & bñficiēdi uirt' occultat & rē: inopia atq; egestas faciet ex-
cusatū: neq; oēm ab aio liberalitatē radicit' euellit: ipe aliq; cōpēlatiōis remanēt: cū mani-
feste apparet metas illi retribue dī nō a uolūtate cōstitutās: sed ipositas ab inopia. ut. n. iore
cū fortunat' res sese hēbunt grām cū multo pliciorē esse relatur. Ceterē q̄ negā accepit
se quoq; undiq; p magna ē copias: tāta sunt sentare atq; pñdia ut maiore q̄li esse nō possint.
Quid. n. pōt esse pñdiū q̄ eius inopia: cuius ope atq; auxilio tēretus uel piculo subtrahit' &
saluti restituit' si uel in aliq; dīgnitate cōstitutus: uirt' sit cōsecutus meliorē. Reminiscor eq;
dem itequēter me in eos uiros iccidisse: qui ornati a me & cū pecuniā: rebus aliis fultati su-
sceptiq; hospitio & in maxis difficilissiq; negociis adiutū: adeo cōfidentes atq; ingra-
tos sese prebiterunt: cognitionē mei & familiaritatē dissimulare nō sint uertim: atq; ita me
cū pgerint: ut i tūsq; neq; cognitū: neq; uisum: aut auditū unq; habuissent: nec andos profes-
sio hoies & liberalitatē delentes oēm. Quis. n. cōserendū i quempiā bñficiū: aut uia unq;
utendū liberalitate iudicabit' de quib' optime se meritū & q̄us grā dignū putet: ab his ne
glixi se cōtēniq; cognoscat: & a quib' sūmā charitatē amorē: decus expectabā: his cōtem-
ptū sese uideat esse atq; ludibrio & odio ēt nō mediocrit'. Ingrati hois pœna nulla maior
atq; atrocior esse pōt: & quā ipse uehementius fugere conserit: eos ipos iueni quibus se sen-
tiat obligatū officio: deuictū. Quo: eo maxie pñtiā horret fuget: uidet: q̄m nō
delectat aliena i se chantare & beniuolētiā: sed exurit assidua recordatōe bñficiū: quo q̄
gratus & maximā soler cape uoluptatē. Nam & si ingrati sua pteruitas abfoluat: solicia tū
iucensissima æqui atq; iniqui iudicatrix archana rē cōtēssione dānat & torquet. Hē p̄tate
rea cōscia mīniscos accusatores defensoresq; ruborē: itrepidatōne: cōstantiā: inducit: quo
rū pñmis mala postremis bona retegunt. Qui uero leuatis abs te atq; adiut' aliqui tui no-
ricia dissimulabitis: forte obuiū te illi obruleris: erubear necesse est cogere cōscia. Quid rē
illum censeas cogitare: quibus te petere execrantibus: quousq; uirt' illi tuā uidet molestis-
simā? Quo: n. ueremur cōspectum pñtiā formidamus: eos odio psequamur: acerbissi-
mo & extinctis cupiamus oportere: ne oculos se interdū offerentibus subpudite erubescere
q̄ cogamur. Equidē equiore aio tollerandos esse ducere: si satis hēnt negare beneficiū: ne
q̄ ita nos tacita maliuolētiā atq; odio intectant. Est n. turpe satis atq; absurdū nō red-
dere qd accepis: cui si addidens maliuolētiā: nihil pōt turpius atq; immanius excogitari.
Quid efficitur cane? quid totius humanitatis magis expers iueniat: cui si senel non ē
cōpimus: ppetuo nos memora tenebit: unq; oblatrabit: mox debit nunq; si iuent imita-
tus: & quocunq; pfecturos longo itineris spacio comitabit: nunq; a nōo tergo lateat: dis-

locū hīc potuiffet in quō salutis ac uitæ memoriā abiecerūt oēm. Quosdā etiā ex nimia læticia uita defunctos ait Dionysiu tyrannum accepto uictoriæ nūtiōi Sophodemū ut Chilonē quoq; alter uictor in tragœdiæ cōtentione declaratus subito ex ignenti læticia mori. Alter filiū in olympia coronatū amplexu extinguit qui honos maxius apud Græcos habebat. Multos tātus iterdū iuasit morbus ut extēplo sensus memoriā & rege oīum cognitio nē amiserit fræneticos uel letargos sic Strabonē quēdā qui cū saxo in caput cōcussus eēt rege oīum quas aū nouerat dī statim scūs oblitus quāobrē nō uideri tanto pe culpan dos : quī memoriā abiecerūt bñficioꝝ quod plerūq; a natura ipsa casuꝝ cōtingit. Cōtra uero mihi nulla tā ignis tāq; insignis ingratitudo uidē solet : & q̄ tā nullā admittat excusationē Nā ut a pueris initū capiamus : p̄discūt illi quidē multa : sed ea diu memoriā nō tenent : tñ nō ita statim dediscunt ut ne semel quidē recitare possint oīa memoritēq; aīo frequenter agitata : sepeꝝ ad uerbū repetita raro e memoriā delabunt. Qui igit accipit bñficiū si cito referat : si frequēter i aīo uersabit sepeꝝ de illo referēdo cogitabit nunq̄ efficietur oblītusq; si multa nobis excidūntq; memoriā retenta maxio nobis eēnt oīamīto : qd ego nō inficio. nec hoc quidem memoriæ magis uidet & naturæ q̄ negli gentiæ nřæ tribuendū. Cur legū : cur artū obliuiscimur reliquaq; nisi quia nō frequēter exercemus : nō mētem nō aīo & cogitatio uersamus. Hinc p̄clarē illud a Pītagora p̄ciprū : exercenda esse memoriā. Hinc Dyogenis saluberrima sēntia. Nihil in oī uita sine exercitatioē fieri posse. Ob eam hoīes cū in mechanicis : tñ in cæteris artibus p̄mirā celeritatē affectos. Hinc etiam & Peryandri Corinthii p̄claræ dictū : Exercitationē oīa ualere. Cantores uero & cytharēdi tantā habēt initio difficultatē adiscēdi : ut ne uocē qdē exprimerent aut digitos mouerē posse uideant. Mox uero sūma uoluptate allestunt repetētes que didicerūt : aut cōtētus oēs & uocem internalla crebra cogitationē completētes : id demum frequēti usu & exercitatioē consequuntur ut clausi : si uelint oculis & uocē flectant uarietate incredibilis & cordas oēs mīra digitorū celeritate pcurant. Ingratus uero quia nullā capit uoluptatē referēdi uide nūq; de reddendō bñficio cogitauit nisi fortasse cū accipit. quæ res non ad hoīes pertinet sed bestis ea insita naturæ ut q̄ diu cibis ore uersetur : sola p̄ntu m delectatione teneantur. Sic etiā quæ audita semel fuerint : memoriæ cōprehēnsia : excidat necesse est : & elabuntur nisi custodiā sint & aīo frequēter repetita : nunq̄ intermissa. At mutano fortunæ aīum ad maiora cōuertit : si teor equidē : hoc in illis dū axatūq; minimis rebus assueti q̄ magna sūt lineamēns atq; aī detrimētō cape nō p̄t. Hi sūt quorū nimia sollicitudo grauitur ut oīa soluta. Aīstoteles ab amicis nō censet eē cupiendā. Putat. n. eos nequaquā in amicitia mansuros ubi fuerint nimīū locupletati : discēdūrosq; ab officio tantq̄ secundā fortunā cape sine amicoꝝ obliuione nō possint. Sed ego idē oībus euenire nō arbitror. Fortuna uero q̄q; in rebus aliis pluriū ualeuimū tā hēt in aīo p̄tatem. Qui reges : qui principes qui impatores efficiunt : optime illi quidē meminisse poterunt priuatos sese aliq̄ & in infimo tenam statu cōstitutos adiutosq; bñficio priuatoꝝ hoīm : qd in Dario supra demōstrauimus. Immensam nobis dī imortales uim ingenu & memoriæ tribuunt. Multa inuenio mādara lris a nris maioribus : magna quosdā & ppe diuina fuisse memoriā : ut Cneū illū Platoni cū qui postridē q̄ uenisset Romam oīum Patricioꝝ & equestris ordīs ciuū noīa cū sūma oīum admirationē dicebare : eosq; oēs suo noīe compellabat. Cyrus uero & Themistocles L. Scipionalliꝝ p̄multi idem in suis militib' faciebant. Myrthidates quoq; tanta memoria fuisse p̄hibetur duabus & uiginti natōibus moribus institutis lingua differentibus : quib' impabat : p̄ se nullo cū itēpiare loqueret. Quid dicam de Septio Metrodorō : qui multoꝝ simul loquentiū uerba seniaꝝ excipies i maximam oēs admirationē adducebat. Plurimos equidē memorare possē : cū supioribus seculis : tñ etiam ætate nřa q̄pluriū memoriā ualuisse. Nec eadē uis uiuēdi atq; audir' alioꝝq; sēsu i nobis. quippe priui illi atq; hebetes magnitudine rege deficiunt & cōfundunt. Animus uero imēsus est atq; diuinus : qui quo plura capit maiorq; amplectitur : eo magis p̄fici atq; illustrari cōsueuit. Quo fit ut quidē huius quicq̄ intuemur : hebeten' oculi & caligine quadam mīꝝ : imodū afficiant soni magnitudine aures obtundant : studio uero & assidua cōtēplanōe magnaq; rege nō mō non obruit aīus & uis ipsa cōtēplandi : sed ingēti quadam & ppe incredibili luce intelligētiæ cōplectūlluminatq; continuo usu cogitandi. Nemo p̄tinet quidē inia : ita fatis doctus esset : satis eruditus : & tam maxiaꝝ altissimarūq; rege memoria reuertissimus : q̄ non colligere sese & multo plura cape cēseat. neq; (si qua uolet alia) p̄pterea nō p̄discet : qm̄ mens multis rebus sit occupata. neq; si p̄discat rege obliuiscetur cætera. Qui uero magnis calamitatibus & fortunæ casibus lacerati sint & in maximis angustiis ac necessitatibus constituti : q̄ in cōmoditates plurimas & detrimēta patiunt : nō tā ita cætera oīa dediscere pu-

tauerunt nulla i eis remaneat memoria preteritarum reſe & priſtina: ſaclicitatis inmemo-
res efficiant. Nā & ſi miſeris & calamitoſis maximū adiciat doloris incrementum pnois
fortune recordatio: ſūtq; ob hoc miſerioresq; ſaclicioribus & trāquillioribus rebus aſ-
ſucti: q; paulo moleſtiora fuerint: nō paſſe egre parium: eāq; ob rē multo magis aſſiciantur.
reperit itā honoreſopes dignitates amicitias & multoq; in ſe collata bñicia recordantur
tū pñtū in cōmodoq; calamitatē acerbitate cōpenſantes: ſacliciſſima quaq; meminerūt
& quod more ſuo ſapienter ut poeta: Nimiſi meminiffe neceſſe eſt. Q d ſi Aiace factū pri-
mū fuiſſe ſunt: ppter irā atq; dolore mox ſe ſe interfeciſſe: & Sophocleſis: & alii plūmū tradi-
derunt neſcio equidē quē furioſum ſi mori fortiter maluit q; uiuere ignominioſe. idē mul-
ti feciſſe nie morant. Nā qd de gregibus atq; armētis poetæ cōſixerunt: his nō magnam ad
modū fidē putamus adhū bendānili fortaiſſe Palladē eius rei cām afferētes. id deoq; imor-
taliū pñti tribuamus. Horeſtē quoq; ſunē cæde parentis inuaſerūt. Sed nec Piladē ullis
aſſicit in iuriſ: nec eius in Thracia oblitus eſt: tū mori ſe male diceret q; naſtā Piladem
pateret. Sic in ſana ſcē eſt Heccuba: & p maximā crudeliſſimāq; fortune acerbiter in ſu-
rorem rabiēq; cōuerſa. Vege nō illa in Helenū: nō in Caſſandram ſed in Polynēſtorem ſe-
uientiū cognouit: qd magis ſclage ſacinus agere uel oprime ſana potuiſſet: q; uiolatā fidem
hoſpitiū pñatos deos & necatū filiū ulciſci. Q d ſi Sophocleſis: ſi Perander: ſi Menippus
Chulo aliiq; puti uel gaudiū nimū capere uel dolons acerbiter ſupare nō potuerūt: qd
aliud cā fuiſſe putatiſi inſitā & pñacē in aīo memoria: uel boni quo nimis gaudebant
uel mali quo nimis angebant: q; ſi neq; uictoriæ & utilitaris: neq; calamitatis atq; incom-
modi meminiſſent: pñcio neq; a gaudiū nimio fuiſſent: neq; ab intollerabili dolore ſupa-
tiſe qd iis cogitantibus hærentes auelli nō poterāt: nīlā memoriā mortis cām habue-
re. Quāobrem non uideo cur deficere memoriā & obliuiſci hoies: etiā maximis & pericu-
loſiſſimis calamitatibus orbitari debeamus: aſſerretq; exēpla ad eā rem nihil priuſus attine-
ria. Optima reſe oīum excogitandæ: magis neceſſitas eſt: nihi. n. magis ſolet ingenium
atq; memoriā nām excitare. Nunq; me hercule magis ſape ſolemus: magisq; rerum oīum
recordari: q; quā mille fortune caſibus expoſiti tāq; nauis uētis atq; fluctibus exagitamur.
Q d uero de monibus dicebat q; ranſime ſolet euenire: ut ita penitus exaſan ſepulcis ſenſi-
bus efficiantur: nec reſolamus qdem preterita: nec pñtia ſi qua ſunt: ſuis recte ſennamus
aut ſi accidat fortaiſſis aliquid: nō igit uidet excuſandi: qui tādiū in gran perſeuerare potue-
runt: ut etia morbū expectant: ad ingratitudinē ppetuo conſimandā. Erat enim occupā-
dū rps ut ante referret gram q; referēdi rolleret occasio. Quā ob rem q; oblitus fuerit bene-
ficiū: magis delinquere putauerim: q; quo in re poſſit excuſari: nūcū ſi turpiſſimum gñs in-
gratitudinis: & ſtūm ad inhumanitatem & pñdiam attinet: ceteris oībusq; diximus ante
ponēdum hoc referūt: q; negāt: qui diſſimulā: in grati quidē oēs iudicandi ſunt: ceterq; ne
quaſq; cum hoc genere compandi. Quippe cū nemo phibeat qn emendare ſeſe & q; grati-
ſimos preſtare poſſint. En in uero mores & q; facillime & q; lepiſſime cōmutant: quod cum
ceteri p multitudine maxie Palenion A themenſis oīdūq; ex ignauo & temulento adole-
ſcente i ſapientiſſimum & grauiffimum pñm euāſit: ſola Xenocraris ofone pſuaſus. Sape
enim colligunt hoies ſeſe & nullo impellente ſua ipſi delicta deteſtant. Nemo tam ſenſus &
agrefiſtā: q; ab omni humanitate deſtitutus: qui ſi mō peccare ſe intelligat: nō aliquan-
do ſibi ipſe diſpiceat: & ad ſanctiores mores: melioraq; ſtudia pmutet. Qui uero ſe errare
nō ſentiat: & uitam ſuam pbat: & in ea ſumma ui atq; ſtudio perſeuerat. Quā ob rem ob-
litus qui fuerit bñficii: gratias fieri nullo mō poteſt. Nunq; etenim reuoluit quod ſemel eſt
exinēit: ut menſib; aliquid a corpe deſciſſus: cuius nullæ remāſere reliquæ: in corpꝫ am-
plus coire nullo (ut arbitror) ualebit artificio: nec ulla eſt rā pñtilēs & inhumanis rēgnitudo
quā medici uel curare penitus nequeāt: uel ſaltem leuiorem facere nō poſſint: ſolis his qui
ſunt exinēti nullū remediū aſſerere: nullūq; idoneū medicamētum excogitare ualuerunt.
Quid. n. ab his putabimus eſſe ſperandū: an quos nō cōferri quidē uidet bñficiū. ſed ex-
tingui. Egdem ſic mihi pſuadeo: nullā certiorē: nullāq; ſtulticiā inſigniorē: q; res fortiaſſis
nās ira temere collocare: ut nobis cū opus ſit pñdio eſſe nō poſſint: illū ego lōge cen-
ſeo ſtultiffimū: qui nō largiendo quidē: ſed diſſipādo potius ira collocat: opes ſuas pſudit
ut ſtatim uideat eſſe pñtū: nullamq; neq; loci: neq; rps recordationē habiturū. Sed iam
ad gñs aliud tranſeam: qd eam ob rem poſtremo loco conſtituimus: qm nō ſolū cetera
ingratoſe generat: ſed oē ſcelus atq; flagitiū atrocitate ſua uidet anteire: hū ſūt: qui p hono-
re dedecus quoq; laude ignominia: pro ſalute: p uita piculum: diſcrimen & pñcie referre cō-
ſueuerunt: quoq; ut atrocitas ſignis: ita copia q; maxia. Quid hoc ſcelere imanis: quid tru-
culētius excogitari pōt? Si qui gratiā nō retulere uehemētē abhorrem: ſi qui negauerunt

qui oblitū fūcōdimus: detestamur: execramur. Quo uultu quo aī oīquib⁹ oculis ituebimur
 qua malivolentia eos persequi debeam⁹: qui adiūtū cū a nobis maximisq; ornatū dignitatē
 bus & in sūma reꝑe forūa atq; amplitudine cōstituti: oppugnare tñ nos & pedib⁹ cōculca-
 re nō uereamur: quos domi quos tectis hospicioq; suscepimus quos domestico p̄sidio su-
 stētamus: illos nos domo p̄iaq; ap̄pelleretibus oībus expoliare & in exilium extrudere rutu-
 rur. quoꝝ sumus turati dignitatē: honorē auximus: amplificauimus gloriā: & eos laudes
 in cōclū usq; tollere conati sumus: illos summū nobis dedecus inferres: famā usam depopulare
 & afficere turpissima cogitat⁹ ignominia. & quos ab inimicis atq; hostibus nō sine magno
 nro discrimine defendimus: magnosq; interdū uitāe p̄iculo subtraximus: hi nefanda i nos
 tela & sceleratas manus intulere. quos in portū restituiamus: ab his i maxias tempestates di-
 scrimināq; iactamur. Multis uitā ipsam cōseruauimus: qui corpus atq; aīam etīpe cōmātes
 mille insidias & mortē nobis atrocissimā machinant⁹. Quid hoc scelere pōt nedum dici sed
 excogitari detestabilius: quid fœdi⁹: quid deniq; inueniri truciulentius? & ab ea q̄ est inter
 hoīes charitate magis alienū: magisq; liberalitati cōtrariū. quis nō ab oī officio beneficē-
 tiaq; desistat: si quib⁹ hoībus bñfecerit: si sibi oī ui atq; studio nocere insidariq; conent⁹? An
 ideo semētē electissimā seminauimus: uitres ppagauimus: ut p̄niciōsas cicutas metētes: nō
 mustafes aconita & pestilētissima uenena biberemus. Et qd p̄ saxa scriptis Temistocles:
 Nā ille quoq; ad īgratos tūc forte loquebat⁹: an ideo moenia urā domoꝝ cōdidimus: ut
 esset qui n̄as oppugnaret⁹? An ideo nobis recta fundauimus: ut esset qui n̄ra deleret⁹? Qd
 tñ facinus agitari possit: qd tā imane flagitiū excogitari: qd nō huius truciētissimi sceler-
 is atrocitate superet⁹? Contulimus. n. bñficiū ut potētiores essent ad tuendos sese: non ad
 cōtumeliā nobis inferendā. Dedimus gladiū quo se fortunās suas: & (si opus esset) nos
 etiā in saq; defenderēt: non ut in eos impetū faceret a quib⁹ uitā p̄sidia accipissent. At p̄ce-
 nitebat hoīes sceleratissimos grām (ut pat erat) minie referre nisi uim ultro atq; iniuriā
 nobis intulissent. Alexandr⁹ Macedonē huius detestandi & uersarii sceleris magnitudi-
 nē oīdisse multi memorāre p̄diderūt: qui cū Clitū nutritis suæ frat̄is magnū imprimis &
 p̄clae uisq; interfecisset: q; Philippi patris gesta in cōuiuiū magnū fice ut decebat extollens
 Alexandr⁹ gloriā atq; laudibus detrahere uisus esset: non mō mortuū Clitū mitigato fu-
 rore deplorauit: sed seipm interficere eodē tēlo cōstituit. Quod cum militēs detēta manu
 facere phibet⁹: miserabili planctu Regiā totā ululatuq; cōplebat. Nec indecoꝝ tantæ ma-
 iestatis fastigio putauit: faciem crebris unguibus laniare: & circumstantes obtestari milites:
 ne se tanto dedecore superstitē esse paterent⁹: sinerent eū mori qui oīum ingrātissimus con-
 seruatori suo & de se optime merito: uitā p̄ summū facinus ademit. Quippe qui se apud
 Granicum amnē nudo capite dimicantem suo clypeo texisset: & Rosacis manū capiti uis
 iminentē amputasset. Postremo cū ferro uitā phibētibus suis finire nō ualeret. inedia ex-
 tingui p̄perabat. Triduiū nāq; sine oī cibo atq; potu inclusum lacuisse moriēdi gratia tradī
 derūt. Intelligebat. n. nihil a se cōmitti potuisse crudelius q̄ p̄ auxilio atq; salute calamitatē
 & itentū reddidisse. nec ulla alia re tantā īgratitudinē: q̄ sola morē diluēdā. Ingratitudo
 (q̄rū ego sentio) cuius hōi turpis hñda ē. Regi uero atq; principi lōge turpissima. quid. n.
 magnificū illis & p̄clae esse pōt si sint ingrati: qui liberalitatē ip̄rimis & munificentia p̄stā-
 rare & grām q̄dam p̄se ferre ipsa impetū maiestate cōpellant⁹. Turpius. n. illis est in benefi-
 cio: grā & liberalitate q̄ in p̄lio supari: quoꝝ in altrens aī nequitia cōprehendit⁹: fortuna in
 altero pōt accusari. Philippus quoq; Alexandr⁹ p̄t & si amicicias sola: ut ferunt iutilitate co-
 luisset: ab ea tñ de qua loquimur īgratitudine uehementer abhorrebatur: p̄fecto oī magno
 scelere atrociorē. hic cum militē in castris haberet fortem quidem uisq; & bellis gerendis:
 plurimū exercitatu: & cui Rex p̄pter singularē & animi & corporis fortitudinem: magna
 premia contulisset: forte euenit militem turbidū mari nauigantem: maximis procelis &
 tempestatibus agitatū: facta demū nauī in agrū quendā fuisse deiectū: ibiq; ab eo cuius
 fuisset ager exaīatum: ac prope mortuū inuentū q̄ta maxima fieri potuit diligentia & hu-
 manitate curatū: & domo agni: uestibus: cibisq; ad reuocandā aīam conferentibus huma-
 nissime forū. Quid plura bonis uincū militē triginta circiter diebus apud se detinuit: &
 abeuntē ueste pecuniāq; donauit. Qui ubi ad Philippum Regē se contulisset orare cepit
 ut iacturā eius & calamitatem miseret⁹: quem maris fluctus & rēpestates oīb⁹ rebus expo-
 litū ad postremā inopā redēgissent: postulari datū sibi p̄dium in quo a bono uiro susce-
 ptus euasisset. Hic cū despolian se p̄ summā & inauditā īgratitudinē agere pateret⁹: ab eo
 quē summa charitate: p̄sidio: uisq; custodia tēdissent oēm ut sese hēret Regi patefecit
 orat⁹ ne sua sibi bñficia & humanitatem nocuisse patiatur: simulq; ne militi tñ facinus ag-
 gresso diuini iōis concedat impunitatē. Sordidissimū fore tantū. Regis spectaculū: tā in

gratos & nefarios viros aliquid apud se auctoritatē hīc sustineret. Exemplo Philippus re-
stituto (ut par erat) p̄dionimilitē ad se uocari iussim nō exauctorauit solim sed igni ad mo-
to līs fronte isigniti instituit ludibrio foret oībus: & aīum ingratissimū: & nullū amplius
dignū bñficiis indicaret. Nā ut ego p̄ Philippo loquar: q̄rū tibi bñficiū p̄stare possum: quā
tātā afferre cōmoditatē ut sperē gratū erga me aīum habiturū: Possum nbi centurā p̄posuī
cohorte: possum et phalangē: & deniq; totū exercitū cōmittere possum: & regni quoq; da-
re maiestātē. Magna hæc quidē & præclara munera: sed q̄ si cum uita eōserant pexigua
sunt & nullius emolumētū iudicāda: & tanq̄ uana atq; inutilia cōtemnenda. Si p̄ uita quā
accepisti detrimentū referre nō puduit quā obsecro mihi habebis grām pro cohorte: Tū
cauendū mihi censeo: tibi quicq; donē. Quonē enī de meis in te metis cogitabis: totū
ens erit mihi a tā pessima & sordidissima grā metuendū. Nā quo plura maioraq; in te bñfi-
cia conferant: eo maius mihi piculū ip̄edere: pluresq; strui suspicabor isidias. Cui opes: cui
fortunas oēs: cui salutē uitamq; debebas: eum tu fortunis oībus expoliare conabans. Quo
in loco uirū tibi spūmq; restituit: eum tu locū enipere studuisti. Non possum tantā immanita-
tē exeq; uerbis: maius. n. est scelus: q̄ qd̄ satis dicēdo possit explicari. Eni uero ceteros q̄ a
nobis paulo ante dicebā: talios alia cā facit ingratos. hic nō refert uel quī auarus est: & in-
opiā egestatēq; uerecisi reddiderit: uel q̄a opus nobis grā esse nō putat: Negabit ille bñficiū
quī p̄moletū sibi uidet: si se nobis deuinctū atq; obligatū esse fateat. Nonciāq; nri diffimu-
labit: uel ob eam ipsam cām quā diximus: uel q̄a uidet referre nō fortasse p̄cepti inopiā: quā
fateri uel paup̄imo cuiq; solet esse durissimū. Neq; n. adeo sapientes nati sumus: neq; ad-
eo bonis & subductis tōnibus instituti: qn̄ in frequentissimos errores icidamus. Negat. n.
quispiā bñficiū: qm̄ satius duxit ita faceret: q̄ fatentē reprehendere. Nā nō possum nō fare
ri male existimasse: sed suo tñ errore defendere: Nam qui per solā peccar ignoratiōis: & si
nō penitus uidet excusari: minus tñ delinquere ceteri iudicabit. Alius oblitus est benefi-
cia: quod inficiari nō possum esse q̄ turpissimū. Sed sua illum negligentia atq; ignauia tue-
bunt. Qui uero huic nefario generi est affinis: hoc uel maxime nō potest excusari: qm̄ neq;
paupertate & inopia: neq; pudore aliquo: neq; errore atq; negligentia: sed sola p̄idia neq;
tiāq; peccauit: quia non ad ingratitudinem dūtatur: uerum ad terribissima quæq; impelli fa-
cilita potuisset. Nam quos bonū aliquod accipientes malum referre nō pudet: eos nulla si-
dem nulla modestia: nullis legibus: nullis institutis: nulla deniq; iusticia & pietate contineri:
sed ad turpissima quæq; p̄cipites ituros existimo. Quid enim (ut inq; poeta uester) hosti fa-
ciatq; sic excludit amicitia: si eos qui maxia sibi: amplissimaq; bñficia eōleunt: in offendere
minime uereat: quid illis faciet q̄ magnum aliqd̄ detrimentum intulerūt. Si eos iniuria la-
cessat: cum q̄bus arctissima uidebat familiaritate deuictus quo de decore sua contumelias
qua iniuria: quo impetu in pegginos ignotosq; fereat. Nulla enim arctior amicitia inter ho-
mines esse potest: nulla maior familiaritas: nulla deniq; necessitudo coniunctionē quæ mu-
tuus studiis: saltemaq; beneficiorum largitione continetur. quam qui ingratus est euertat
necesse est: & charitatē oēm auferat & bñficiū. Quapropter nihil mihi atrocius uideti so-
let: & humano generi detrimentosius ingratitudines: cuius oīa genera scēda mihi qd̄ mede-
testādaq; uident. Sed hoc postremo oīum cōstat eē sordidissimū alienissimūq; ab hūanitate
q̄ tota i mutua beniuolētia & charitate uersat. Neq; iniuria quidē qui ingratitudinē diffini-
re uoluerūt. Vtrē uerū & charitans fontē exsiccantē eē dixerūt. Quib; equidē uehementer
assensior: nulla enim capitalior pestis in amicitia eōseruanda: nullū maius in oīa uita & hu-
manitate dissenim. Nā si sanctissimū amicitia: & necessitudinis uinculum: uel a charita-
te: quæ nobis a natura est insita: uel a beneficiorum collatione proficiat. Quid est quod
ab ingratis non sit penitus desperādum: qui & charitatem nullam habent: & beneficia nec
conferunt quidem: nec (quod turpius est) referunt si conferantur. Sed ego deos sans dem-
nari nequeo: qui cum beneficii quidem ipi sint: & in homines mirifice liberales: & precibus
aere munentibus: flectantur: iusticiam maxime coli iubeant & pietatem: hoc tamen nefan-
dissimum genus hominum per summam impunitatem uiuere & suis etiam donis ali ma-
xima reuim affluentia patiuntur. Quos quidem tollendos & uita omnes censeo: & tanq̄ ex
agro solum decerpēdos: a quibus ut supra memorauimus: liberalitas omnis exinguitur
beneficentia tollitur: charitas & beniuolentia summo uertur: quibus rebus a uita sublati
ne uita quidem ipsa satis recta ratione constabit.

Ego uero si quid unq; suente
mihi negocii cum ingratis: erit autem (ut opinor) frequenter: tantum præstabo uel fidei
uel beneficii: q̄tum sans honeste denegare nō potero. Idem ceteris censeo faciendum:
Qui si magnifici haberi uelint: si largi: beneficii: liberales: id saltem cauete studeant: eamq;
teneant largiendi uiam: ne sua sibi beneficia: aut nunq; in omni uita proficiantur in detrimē

DE INGRATITVDINE FVGIVNDA

eum calamitatemq; redundant acerbissimam: quod ita præstare q̄facillime poterunt: si ab ingratis tanq̄ a uento flammæ cauebunt. Hæc habui quæ dicerem de ingratitude. dixi equidem pleraq; confidens: ut tu quoq; si qua sentias (sentis enim longe plurima) in medium (si placeret) afferres.

IOANNIS ANTHONII CAMPANI DE INGRATITVDINE FVGIENDA AD PANDVLVVM BALIONIVM LIBER SECVNDVS.

On temere contēdisti a me Pandulfe humanissime: manifestari tibi q̄tum habeat uel mali īgratitudo (si admittatur) uel (si fugiatur) boni Vtilem profecto rem: & q̄tuus inuestigatione dignissimam. Nullam enim cenſeo capitaliorem humanitatis ac uitæ pestem: & quæ magis fugienda sit omnibus: magisq; toto animo: totaq; mente detestanda: q̄ īgratitudo. Quid obſecto uideri poteſt: cum ab omni genere mortalium: maxime ab iis: qui siue domi: siue militiae præſſe uolunt alie nius? Quid uel ad regendam ciuitatem & animos hominum conciliandos incommodius: uel ad militum beniuolentiam comparandam & exercitum in fide continendum inutilius? Quibus in rebus magnam ipſe laudem: ingentemq; tibi gloriā peperit: siue belli gerendi disciplina: siue regendæ atq; adminiſtrandæ Reip. studiis nemo tibi anteponendus eſſe uideatur. Etenim ea in ciuitate natus: educatus: & liberalib⁹ artibus institutus es: qua ut neq; fortissimorum sapientissimorumq; hominū nulla copioſior: neq; gerendis bellis militariibusq; studiis & disciplinis instructior: sic nulla ſta tu ipſo per ſuperiora tempora turbulētor memorari poteſt: & quæ tantis ciuiliū cladibus: ſtibus: tantisq; domesticisq; ſeditionū tempeſtibus ſuent agitata. Quāq; commune hoc in tota & Vmbria & Etruria malum quod etiā & Pincennes inuaſit: ut ne uici quidē inter ſtinas uacare diſcordiis uideantur. Peruſia uero poſtq̄ ab Achæis eſt condita: & ſi imperium ſuum longe lateq; diſtendit: cuiusmodi ſemper ſactionibus fuiſſe tradit: uiri maiores tui primum Ciuitatis locum per multa iam ſæcula tenuerunt: ſummo conſenſu oīum optati: nūſi quando eos alterius ſactionis uiri partim ferro necauiſſent: partim p̄ſugos atq; extorſerunt patriis laribus abeḡſſent: Nam & illi plæbem ſecuri aliq̄n pulſis (ut eſt dictum) ac trucidaſ optimaibus: ſupremū ſibi locū in Ciuitate uendicari: quoad ipſi quoq; ruſus ui atq; armis a tuis inde maioribus pellerentur. Hic tu incredibili moderatione animi ſummæq; domesticæ: & Ciuiliū rerum ſapientia: maximæq; animi gratitudine in oēs qui te tuamq; dignitatem atq; amplitudinē conſeruafſent: tantū tibi amorem oīum: tantam charitatem: ſtudio: beniuolentiā comparatiſti: ut maiores tuos hac in re nō æquafſe ſolum uidearis: ſed eos ipſos longe oīum ſententia ſuperafſe. Qua in re Nellum Balionium parentem tuum ducem habuiſti optimum & ſanctiſſimū uirum & cæteris oībus æquitare: iu ſtricta manſuetudine & præcipua uitæ integritate præſtantem: & ab hac ipſa de qua loquimur ingratitude ſupra q̄ dici poteſt abhorrentem. Qui cum per æratem a ſtrepitu populi: publicisq; negotiis ad quietem ſeſci: & animi tranquillitatē reuocauerit: omnia iū te de poſuit: & domeſtica & publica gubernacula. Quid dicam ī te militari? qui cum p̄orne puer ad ſororis tuæ uirum fortissimum & præſtantiſſimum hominem militandi gratia te conuulſiſſes: nihil ægiſti quo te non tuis dignum maioribus demonſtrares: & ſpectacula de te præberes longe pulcherrima: ut tantū tibi nominis ac gloriæ in hac noſtra citiore Gallia comparaueris: tantumq; tuis omnibus adiectionis ornamentum: quāntū ipſe (& ſi ſenio. animo) uerbis tamen explicate non poſſum. Vbi te in periculis & calamitatibus conſtantiſſimum: pugnaſſimū in bello in ocio iocundiſſimum: & in omni tempore omnibusq; in locis q̄ grauiſſimum præbuiſti: ut omnes fortitudinem admirarent: uirtutem laudarent & diligentiſſimè: & te ſingulari ſtudio & beniuolentia complecterent: non enīq; tuum non milites ſolum: uerum Gallia uniuerſa loqueret. Poſtremo cum nullis periculis ſuccumbere: nullis terreni aduerſitatibus non hoſtibus cedere: non pugnam obſtracere: ſed pro gloria & animi magnitudine diſcrimina ſubire q̄ plurima: laceſſere hoſtes manus conferre: & in conſectiſſimas ſemper turmas impetum facere conſueſſes: non laudis opinionem ſolum: ſed præſtantiſſimæ uirtutis tuæ inſignia reportari. Quibus gloriari ſolebat uehementer Sertorius uir omniū ſuos priſca ſæcula tulerunt in te militari præclarissimus. eadem Philippus: Antiochus: Annibal aliq; permultis: nescio an tam manifeſta gloria reportarunt. Quippe inter mille ſequentia tela: multis aliis: & illatis & acceptis uulneribus: al-

reus captus oculo nō prius a pugna destitisti q̃ hostes tuos oēs tui unius virtute impetū
p̃teritis terga dare atq; in fugam fere uertere coegisti. Detrahe q̃ uelint & laudibus
tuis inuadent. Nullū profecto uerius testimoniu iurris gloriæ tuæ nullū aperiū
iudiciū fortitudinis nullū glorioſius ſigne rerum a te ſūma cum laude atq; omniū admi
ratione geſtatum. Quas ob res ab impetore in Italiam aduentante ultra miliaribus inſi
gnibus atq; omamētis donatus es. ut om̃es hodieq; magni & in primis clari habēt ut
in iſque nos alii in locis oīa fortasse dicemus uberrime. noſtri enim officiū eſſe putamus p̃
maximis ampliffimisq; beneficiis a te collaris non iſta ſolum quæ egeris: ſed etiam quæ
a ſuis ſis litteris memorari q̃ mandare. Sed iam ad inſtituta redeamus.

Bi finē dicendi feci subridēs illi credo propter ea quae nuperiffimae ad meam
retundendā ac labefactā dñiam excogitauerat. Sedeamus inq̃ ne ſemper
agamus periphateticos: qui Stroyco etiā provinciā ingreſſum ſum? Quem
admodū enī corpori quietis & reſpiratio q̃ maxime prodeſt. Sic ingenij etiā
ſolet miſericordē & adinueniendū & ad diſcendum excitare. Vbi conſecum
eſt. Equidē nō poſſum inquit me continere quin ut chremes ille caput nbi hodie denul-
creamiſi cū heri pridie ut ad hæc varia & difficillima philæ ſtudia te cōſuleris tantū uide-
ris in ea facultate profeciſſe: quantū quid ad eā cōſequēdā nō parū ætatis atq̃ oī cūſumpſe
runt. Valde itaq̃ tibi congratulor & ingenij nō probo ſolūſed ætatis habitū rōne uel
mētē admiror quod & ſi opus eſſet & nō arbitror officiū tñ nīc eſt ut ad hæc honeſtiſſimā
quæ ceppiſti philæ ſtudia te exhortent & currenti quod dicis loquar ſtimulus ad moue-
re: uel animū tuū his ingenij uires intēdas: manibus pedibꝫ incēbēdum eſt hi ſtu-
diis: quibus nō ſolū negotia nraſed oīa ipſa & oīs nra ætas exomāt: philæ inquam noctes
dieſq̃ inuigilādū: ætatez enī ætas ad ipſa nōtē hoīem multaq̃ reſ: philoſophia ſola & facit
& inſtituit: & ad oīm fortunæ idū ita parat ut tegatq̃ ita regit ut uincat & rideat. Sic n.
ſpero te (ſi p̃ſeueres cōſtāter) omamēto nobis futurum nō mediocri: qualē ipſo etiam te
initio p̃ſiſtiſti. Quāq̃ multa in eā ſententiā adieciſſet: ut me beniuolentia potius q̃ animi
iudicio laudaret: quæ paulo ante de ingratitudine diſſem: ſic oīa miſo quoddā ordine atq̃
memoria cōplexus eſt: dicta mea nō ſolū repetereſ memoriter: ſed ex memoratūda: & ubi
opus eſſet: ſuis nouis: cūſummiſſiſq̃ rōnibus cōfirmaret: Quāobrem placebam ipſe mi-
hi non mediocriter ut q̃ magnū aliquid atq̃ p̃clarū dixiſſe me putare: quod tñ fuiſſet phi-
loſophi iudicio cōprobatur: neq̃ oppugnaturū amplius q̃ tñ tanto me laudare exiſti mā-
bā. Tandem plurima inquit a te dicta p̃clare & æque nā nouitū quidē philoſopho dicta
ceſſant. Sed ego nec omnia tibi concedēda putō: nec ruriſus negada omnia: uel ſi cun-
ta concederent ab hi ſtudiis: itaq̃ ſaris eruditus euolare: uel ſi reſellerent oīa deſperano
ne quadā & re: difficultate p̃terire: meo curē diſpatio reuocare: a ſtudio philoſophiā
diſciſſet. Quā ob rem dicemus pauca quidē: ſed huic diſputationi nō icōmoda fortai-
ſe & a ſtudiis multituſſiſq̃ ſuis nequaquā aliena. Cum ut ueram huius diſputatiōis metam
inueniamus neq̃ oberremus longius: Tum ut tū etiam acumen ingenij paulo diſtigni-
us perſentemus: quod tum denum acutum atq̃ acre iudicamiſſi quæ a te & contra te tæ-
la coniciuntur: ita & intorques fortiter & conſtāter excipias: ut reſpoſſo hoſte locum
quē tibi ceppiſti tuearis. Rerū tu omnium: quæ uiuendi præuentū rationē atrocium: æper-
nicioſiſſimāq̃ ingratitudinē iudicabas: Cauſas aut dicebas eſſe per multas: ſed eam poſſi-
mam iudicandā: quod liberalitātē & muſicantiſmum extingueret omnē & e medio tolleret
uident. De liberalitate mox: Nūc ingratitudinem ipſam paulo præſius ac propius intraue-
mur. Hanc tu appellas re: omnū pernicioſiſſimā: Mihi ne mala quidē uidet: ſæpe etiam
utilis: plerūq̃ neceſſaria: Placet autē q̃ ſetamur longius diſputatiōis noſtræ iacetē funda-
mentū: ut unū in locum cōgerere materiā totā & edificare ualeamus: nec operam tem-
pūſq̃ perdamus oberrando: Placet inquit ex diuſione tua ingratitudinis diſtinctionē acce-
piſſe: quod & cōmode (ut arbitror) ſien poteſt: & ſuffici plerūq̃ idem facere conſueuerunt.
Omnē tu ingratitudinē: quattuor in genera conſumebas. Prīmū eorū qui quū ſatentē ac
cepiſſe beneficiā: gratiā tñ referre negligenter. Alterū ad eos attributū: qui uel paulo teſtus
diſtinctulārē uel apertē negatē accepiſſe. Eos qui omnū obliuī eſſent genus tertium con-
ſy detabat. Poſtremum eos maxie cōtinebatq̃ pro cōmodis incōmodis: & pro gloria igno-
miniā pro auxiliio pro ſalute calamitatē: penicem reddidiſſet. Ex his facile diſtinctionē
colligemus. omnia nanq̃ illo tendere uident: ut ſit ingratitudo: quod ueniens accepti benefi-
cij gratiā uel oīno nulla uel certe nō ſans digna referat. Hoc tu permiſioſum & ſanctum
arbitraris: quod uero ut ſæpe nō malūta plerūq̃ bonū: & aliquando neceſſarium eſſe con-
tendū: nos maniſeſtiſſimis (ut arbitror) rationibus apertimus. Quod enī mali rationem

nō habetis quo pacto tandem appellabis malū. Qui nauim gubernare: declinare scopulos: aurum in regione cognoscere maris tempestatem prouidere: stellarum ac syderum interualla motūq; notare: & cetera quibus sit opus ad nauigandū ignorabit hunc tu nauitā censas esse dicendū: stulta me Hercule ista censura. Rursus q; mentem habet & rationem: brutū nec esse quidē nec dici iure potest. Malū uero id appellamus: a quo omnia abhorrent: fugiunt: detestantur: ut bonū id solum dicimus: quod omnia cupiunt: expetunt: amplectunt. Quē admodū noster Aristoteles: Quęcumq; enim appetuntur a nobis: & quādam quęritur delectatione animi: ea mala dicenda esse non putat: nec bona: quę fugimur atq; horremus appellat. Ingratitudinem uero cum nō omnes execrent: paucissimi deiciunt: quo pacto malam esse censamus? Plurimos adeo ingratos finxit ipsa natura nō homines solum: quos: paucissimus inuenit: gratos tuus clamat Cicero: sed feras etiam nullis obsequiis flecti ad humanitatē & mansuetudinē: nullis leniri aut tangi beneficiis: nulla deniq; conciliari liberalitate uideant. de hominibus quidem ipse uideris: qui ad res gestas hominū: ciuitatum: nationū inquirendas: nō parū temporis atq; otii consumpsisti. Sed ego quoq; nōnullos memini auduisse magnos in primis: & pręclaros uiros: multas etiā ciuitates peribenter hanc sibi sepe ingrati tudinē arripuisse: quā si qualē tu fuisse aut fuissent: & perniciōsam opinati summo studio: sumaq; diligentia deuotissime: quę igit in tanta nos turba primos aggrediemur. Romanos ne an Carthaginienses. Athenienses ne Thebanos: omnes enim late potiti rerum sanctos atq; optime de re publica meritos ciues habuerunt: ex his plerosq; aut exilio ignominiose aut morte crudeliter substulerunt: quę res si mala uisa esset & perniciōsanūq; in eam uniuersi adduci sententię potuissent: ut aut superiori Africano Romani exilium: aut posteriori mortē intulissent. Quid dicam. M. Furium Camillū sanctissimū uirū illum quidē: & ceteris omnibus pietatis: fortitudine: gloriaq; pręstantē: sed ex ea tamen ciuitate quā anteq; exul fieret: pulcherrimos ipse uictoris exornauit in exilio ab hostibus atq; incendio liberauit: & post exilium ne decederet effecit. Quid Lentulū? Quid Nasicam aliosq; permultos: magnos sane uiros: & reipublicę utilissimos: insigni tamen ingrati tudine agitato omnes. Annibalem Carthaginienses pepulerunt: conseruatore & propugnatore suum. Amilcarem Alexandri consilia suis ciuib; patefacientem interfecerunt: Athenienses ea ciuitate Thescum pepulerunt: quā ipse fecerat ciuitatē: & qui regis filius Athenas aut condidit aut constituit in Schiro priuatus extinguitur. Aristidē & re & cognomento iustum cum uictoriā omnī pulcherrimā apud Marathonem Atheniensibus peperisset in exilium ire coegerunt: Quid uestrum illum Eschinem qui exilium suum commune sibi cum Aristhede gloriatur. Quid dicam Demetriū: cuius tot pulcherrimas imagines cum in foro collocasset: paulo post illum necare nequeunt trecentum septuaginta sex eius statuas confrugerunt. Quid in Socratem? Quid in Alcibiadem? Quid si ceteros prętereamus In Themistoclem aliosq; pene innumerabiles: quorum pręclara domi: militięq; facinora plurimū Reip. cum paci: tum belli tempore contulerunt. Quid rursus Thebanis: nonne Cadmum iam senem his moenibus: his tectis: his domibus deiecerunt quas ipse condiderat: uirum litterarum ac metallorum & lapidum inuentione clarissimū. Sed prętereamus sane Resp. quę nisi nō malam in gratitudinem existimasset non tanto consensu omnes fuissent ingrati. Qualem censas fuisse Alexandrū: nōne magnū & re & nomine uirū: & (ut taceantur alia) quinquēnio. Aristotelicis disciplinis instructū: quem obsecro ex tot suis duci bus nō aut interemit: aut interimere cogitauit. Nō Calisthenem necauit: uehementer sibi ab Aristotele commendatum: Calisthenes Alexandrū: cuius res gestas scripserat exornauit. Alexander Calisthenem interfecit. Hunc ille aut fecit aut conatus est facere imortalem: hic illū morte affecit crude lissima. At Cassandri quāsi ex eadem officina crudelitas insignior habita est: ingrati tudine non minor. Hic Alexandrū apud quem aut primū: aut certe non postremum cōsiliū: fidei dignitas locū obtinebat ueneno consecit: duos deinde filios Rosanę uxore & Olympiadem matrē ferro necauit. Quid Romulus? quo pacto fratrem habuit: cuius ope frater passus: sepe manus euaserat: Vrbemq; una fundauerat. Quid Tullius? Quid Tarquinium? pleni sunt auctores istarū rerum. Repetē Pompeiū: repetē. C. Cæsarem oratorem: & tuum etiā si ita uis repetē Ciceronē: ceteri sunt oēs ab ingratis an nō? Quid Octauū qui postea. Augustus est dictus: nōne Cæsaris a quo adoptatus fuerat & heres institutus filiū ex Cleo patra suscepit interemit? neq; ætati neq; nomini affinitatēq; pepercit. Non melior Iugurtha in Micipsama quo quāsi esset adoptatus & in regni partem admissus: nō solum duos filios expoliari regno: sed eos ambos dolo fraudeq; necauit. Sed quid exemplis opus est pręterea apud te qui referis es historia rerū antiquarū. Sed quāto repetas paulisper ut

tam & ætatem tuâ & manû pectori : quod dici solet paululû deducis quodens in uita sul-
 stinô dicam ingratisissimus sed tñ non semper cuiusq; exactissimus hñcic cõpensator. Ne
 cessè est enim ut placûmûs simus ingrati oēs siue inopia reifamiliaris ad referendâ gřam
 minime suppeditantis siue occupatõe rerum aliarû siue quia non eget is cui gřam ipsi de
 beamus siue qm̃ hamû in esca latere uereamur : siue quia tyranni meritis odiû si eius
 inimico nostro tñ amico referamus : siue causis mille. Qd si oēs igit qđ sunt ingrati ma-
 los censei oporteat uide ne bonû inueniamus neminẽ. Sunt etiâ quos adeo ingratos nō
 casus aliquis fecerit sed fixerit ipsa natura : ut uniuersa penitus humanitas bellû indixit
 se maximiq; decerta offe odis uideant : ut Cinicius ille Dyogenes : q; bonis malisue in sen-
 sus motos pinde atq; ignotos cõtumelia psequerat. Heraclytus quoq; & Democritus ita
 rebelles cæteris mortalibus : ut quotiens siue peregrinû & ignotû alique siue ciuem & sa-
 miliarem aspessent lachrymæ alteri excurreret : alter in risum erumperet. Quid bello
 rophõtes anõne congressus hoium fugiebat odio incredibili. Quid Thimon ille Atheniẽ-
 sis amabat Alcibiadem : quẽ euerfuge funditus patriam cognoscebat cæteris asper & intra-
 stabilis erat. Oratõem enim unicâ habuit in omni uitais moribus uel maxime cõsen-
 taneâ : qua uiros Athenienses ut sua sese sicu suspenderent oratus est. Itaq; fuit ingratus
 Thimon & ciuibz & patriæ : nescio an rōne sed certe natura ingratus. Vides igitur non
 oēs fugere ingratitudinem : sed multos eam sua quidem spõte cõplexos : O que nbi uolu-
 mina cõscieremus tẽpstatem hanc nã am & ingratos nō quidem quos audiuius ab ali-
 is sed quos uidimus ipsi recensere uellemus non modo hic dies ad dicendû nō satis esset : sed
 etiam te obtunderem audiendo. Sed demus hanc ueniâ ætati nřæ tanq; nō solû pcepta ul-
 uendi nō teneatis sed etiam uitæ spacio maioribus nostris par esse uix possit. In feris aut ma-
 xime nature uis apparet : quas ideo uolunt sic appellatas qm̃ toto corpore solaq; natura
 impellente ferantur : eaz; plurimæ : qđ multa sæpeq; consensimus nec sentiunt qdem quæ cõ-
 ferunt : nec ullo largitiõis genere leniunt. Nam Miluus agrestis semper nulla nřa tangit
 beneficentia. Mures item & hirundines : cedo quas unq; uidisti mansueras : Versantur tñ
 nobiscum sen. per & nostris etiâ in porticibus in domibus in cubiculis etiam nostris edu-
 catis : sed tñ ad illam domesticam uernaculâq; mansuetudinẽ flecti nullo mō pñt. Quid ue-
 stros illos elucinos ad hoim. ac feraz; perniciem uelocissimos : qui ne paruuli quidem ex-
 cepti mansuefunt. Sed & Vipera exemplum est ingratitudinis singularẽq; & cõgredien-
 tis maris collû peidit : a suis ipsa catulis nondum natis interimitur. Sed sint fane frivola
 qđ diximus & huic rei cuius est futura disputatio nō satis ac cõmoda : quid dicem? Codi-
 cẽ memini aliud nomẽ an excidit. Cuculû dñt certe sane hãc unâ nō negabis ita fuisse na-
 tura institutû atq; ab ipso inino nascendi comparatam : plane ostenderet ingratitudinẽ
 nō dandam uiuio sed ipsi potius esse naturæ tribuendam. Anis est haud sane multû rapax :
 sed nec a papacium quidẽ natura abhorrens multû : quæ alinibus insensa cæteris ubi oua pe-
 petis : quoniam suo in nido tuta satis fore non potat : supponit alienos eius maxime quam si
 bi cum colore tam magnitudine uideat eẽ simillimam : & ne pax cõuenire numerus uidea-
 tur quot subiicit sua totidẽ forbet aliena. Fouet itaq; infelix auis nihil suspicans mallat
 pulli qđrimum erupuerunt uictu dispares alteri humiles paruq; contenti sũt : alteri naturâ
 secuti rapiunt omnia. & iam grandiufuli pingues lætiq; alterice m summa delectatione ad
 se nutriendos alliciunt : tum sibi Cutruca placet & tales tantoque pepetisse gloriatur hos
 alit suos negligit : sed ubi unguibus ac rostro ualuerunt : primû cibû per uim cõripere : mox
 ipsos lanare adoniunt spectante matre sibiq; gaudenre. At uero postea qđ pẽnã ad uolũ-
 dum satis creuere. autem ipsani aggressi unguibus rostroq; dilaniant : quam ubi totam sunt
 penitus depasbitum demû quasi reddita gratia nido discedit. Quid agis igitur. an negas
 hoc esse naturale : & nō hoim : solû opinioni insitum : sed ipsi etiam tributû feris. quod in-
 dicium dan nobis manifestus potuisset. hoies instinctu quodam naturæ atq; impulsu non
 fieri. sed nasci potius ingratos. quod si fatebimur. & illud fateamur necesse est. qđ inficiari
 iure non possumus. non malani esse ingratitudinem. quũ nec mali rationem habeat. sed in
 re potius & natura reponat. Natura uero si cû Aristotele sentias nihil mali parit : sed bona
 omnia producit & gignit. Sed qm̃ eo uenit. ut in naturæ mentionem icideremus & ingra-
 titudinem ab illa proficiscentem ostenderemus. nō uidetur fore alienum a re nostra. si tanta
 in re (est enim quæritu dignissima) paulo diutius immoremur. Satis (ut arbitror) qđ ad aia-
 lia pẽnebat profecti funius. idem in aliis quibusdam faciemus breuiter & luculenter. ut
 plane intelligas opinionem tuam. licet uerisimilem. non tñ totaliter uerâ & confirmans
 esse rōnibus confirmat. Stabiliri enim prius oportebat. mali rōnem nō quidem opinio-
 ne uulgari : sed iudicio & sũia philosophantiuni : quo solide iacto fundamento multo fir-
 e

deos si aurum per farrē nō referat: nō cœlū execraberis si cōfectis sacris pluuia nō cesset
seges rabeat & corruptu r: Vt igitur nō mali sunt quoniam ingrati: nec ingrati rudo
quidem mala est: quæ sæpe a feris: ab hominibus: a diis immortalibus: ab ipsa deniq; natu-
ra tam libenter amittit. Nec is tu qdem is: qui uel deos possis accusare: uel eos quæ iidem
fecerint expostulare tōnemini: uelis fortasse cū diis immortalibus de imperio & maiesta-
te contendere: & oia quæcumq; fecerint improbare contendas: quorum consilia & rationes ab-
sunt a nobis quantum id cœlum omne quod patens atq; apertū intueris ab hoc infimo
terræ globo seingitur. Quæcumq; etenim ab his aguntur bona censeamus oportet tanq;
ab omni temeritatis errore seingata: profectaq; a maiestate beneficentiaq; deorū: quæ er-
rare qui sibi psuadeat: is maxime rotus erat. Ingrati sunt alq; dii: quoniam nō exemplo
referunt quum & possint & debeant: an ergo sunt etiam dicendi mali: Non te adeo demē-
tem puto ut hæc dicas. Si ergo non mali sūt: q; sūt ingrati: nec ingrati rudo mala sit opor-
tet sic nec erit pnciosa: nec detestabilis iudicāda. Patet igit non malā esse: sed quid si bo-
nam si utilem: si etiā necessariā ostendemus: mōne totū & tua te snia deiecerimus: sed ad dis-
tinctionē redire oportet: illuc enim referenda sunt oia: ut quid sit de quo disputetis & quid
ad rem ptineat intelligamus. Est enim ingrati rudo quonies accepti bñficii aut grā tui
laatur certe non satis digna refertat: quæ mala tibi pnciosissimaq; uidet. Sed uide quæso
ne cū ingrati rudiū fugiendū tibi psuadeas: in scelus incidas multo flagiciosa & ex in-
grato longe ingrati sumus efficiaris. Sæpe enim potest euenire ut tū demū referamus bñ-
ficiū: quū sit recipiētib; nō gloriæ aut utilitati: sed ignominiaē potius detrimto: sicut
Iupiter illi q; in fabulis ingratus nō fuit erga Semele: pnciosus tū fuit. nota est res neq;
indiget explicatōne. Sic Egeus ille Thesei parens: cui matris numen attribuerit: quum quæ-
dam in eum Theseus bñficiā contulisset: iseri. n. poterat ut talis deus bñficio egeret: ita sibi
q; uellet optare pmisit. Operat infelix patet discerpi filium: nam tū forte erat iratus. Ille ne
ingratus uideri posset maritimā bestiam imisit: fecitq; ut Hippolytus deserperet. Quum tū
ira illa uehemēs defecisset: gemitus parentis undiq; exaudiuit: Hippolytus: hic est. fac-
tus cognosco meum: Ego te pemi. morte dignū facinus ausus sum: noua natū nec spāt
si. O maria: o terræ: o inferorū furia: impiū rapite: atq; mersum pmitte ppetuis malis. Sic
theseus infelix consiliāns patens deos oēs atq;. Egeum ipm execrat: qui si fuisset ingratus
Theseus: Hippolyto suo nō esset orbatus: nec patrem ipm deum crudelem atq; immanem
appellasset. Melius ille Domitius seruus qui postulante domino uenenū ne uiuus in Cæ-
saris ueniret potestatem: sopo riserum porrexit medicamentum: pauloq; post capio. Cor-
fari: cui oppido forte Domitius psidebat: Cæsar summa eum humanitate conplexus est.
Laudat ille Philipum medicū: sic enim seruus uocabatur: & recognita grātiā agit non
mediocres: qui nūq; fuisset ingratus: & dñi nō paruisset imperio: Domitius quidē ante diē
ueneno fuisset exinatus. Sed quid exempla ista pquārimus: Si ægotanti amico & aquam
postulanti nō obtemperabimus: etimus ingrati. si uero porrigemus: grāti: tua quidē sen-
tentia iudicabimur. Pulchra mehercule grātiā: quæ facit ut cū ingratū esse uidem nolimus
multo quidem efficacius ingrati sumus. Si furiosus sit amicus: & ferrū quo se perdat expo-
stulet: putes ne illius infania obtemperandum: ut ingrati rudiū: quæ tibi uidetur tam ma-
la: & perniciofa fugiamus: Quid perniciosius q; ferrum ad necem exibere: Quod Breni-
us noster qui parentem arctissime deuinxit: quonā se interficere uelle uidebatur nonne
etiam charēas iniecit. Sic si amanti amico cui maximis multisq; beneficiis deuisti sumus
operam dabimus: & ad turpes illecebras flagiciaq; iuuabimus fingiemus quidem ingrati
euidem: sed nescio an satisfaciemus amiciciæ. Quis igit ista tua de philosophia præce-
pta non rideat exstultis: ut ait poeta: infanos faciet: atq; quum summa potius ope nitendū sit
ut amicos a flagicio dehorteamur: & quasi magistri ad bene sancteq; uiuendū institutamus
Sunt enim (quemadmodū præclare ut solet inquit Aristoteles) nō adiuvandi impelen-
diq; ad morbū: sed omni potius studio a uitiis: & turpitudine retrahendi: ne illi incōmo-
da maxima cōsequatur. Itaq; oportet esse ingrati rudo. quod si oporteat: negare nō potes ut
lem esse rem ingrati rudiū: & uiuendi rationibus sæpe necessariam: quam si fugere nos
semper (ut tu mones) detestariq; uolumus: & ita referte grātiā: ut detrimentū pro utilita-
te: & pro uita pncium referamus magis mehercule detestandi sumus ipsi: q; sit ingrati rudo
fugienda. Sed hæc te fortasse nō mouent hoīem fixū & tua (ut soles) opinione acriter
innitentem: quod ego in te sæpe cōmendos: si modo nō sis pertinax. Quid si uel instantia
& ostentatione quadā: uel quod est piculosius: ambitione quispiam bñfecerit: uel si capta
re mūcibus hæc editatem cupiet si amicitiam: & familiaritatē decipiēdi grā cōflaret: do-
nis: & largitōibus operā impetrare lenociniis: si plæbem si optimates cōciliare ad Rempu-

dispendiā: ad alienas fortunas inuadendas: ad spolianda tēpla deōꝝ ī mortallium: ad mille deniqꝫ flagicia cōmītēda: huic tu grām cēses eē referendā: nū potius summo a te afficiēdus supplicioꝝ domos: Ianibus: ex ipsā deniqꝫ ciuitate spēpitādus: Sūnt adhuc qꝫ eam ob rem bōnīa ut solent ut ex paucis qꝫ fecerunt multa: & paruis multo maxima consequantur. Et quod nos de Viua nōstro dicere solemus: Passeres mihi Viua perqꝫ magnos attulisti: ut & columbas a me perqꝫ exiguas reportares. Plurimi reges adeunt: multi etiam diuitibus largiuntur uel poma uel pullos gallinaceos. Res est sane non cōtemnenda si tū largiuntur: sed statim deinde uel pecunias a diuitibus uel a regibus efflagitant magistratum: Qualem huic hominem generi te pręstabis uidentur enim mihi non beneficos: & liberales: sed piscatores potius: & uenatores imitari. Nam ut ait poeta uester auctops quoniam cōcinnat aream effundit cibaria: ues assuecunt: isqꝫ edunt: semel si sunt capte rem soluunt aucupi. Magna uero matrisfamilias in pullos gallinaceos liberalitatis maior in suos munificentia: quos ubi saginamur aut exponet ut uendantur multo pluriſ qꝫ saginando contulit: aut tandem celos usqꝫ domestico referuabit. Itaqꝫ multi sic prestant beneficia ut non aliena commoditate moti: sed sua utilitate compulsi ad beneficiendum esse uideantur. His tu gratiam censēs referendam esse oportet esse ingratos aliquando alioquin humana sinul diuinaqꝫ peruerterentur. Nam nec diū fugiunt ingratitudinē sempē: & omnibus est sępe necessaria. Illud aut non modo sum stolidum arbitratuſ: & a Philosophiæ pręceptis abhorrēs: sed etiam te in id erroris incidisse uehemēter admiramur. Tollis uidelicet beneficium: & liberalitatem propter ingratos: quasi uero solis iis beneficere debeamus: qꝫ & possint: & uelit referre beneficium: ceteros aut siue inopes qꝫ nequeunt siue ingratos qꝫ nolunt gratiam referre cōtemnamus: nullaqꝫ in eos unqꝫ beneficia cōferamus. Quibus igitur censēs esse beneficiendum diuitibus qꝫ non egeant: tan gratis qui multo cumulatius aliquādo retribuunt: tuncqꝫ tamen (mea snia) reprobandum. Nam profūdere mihi illud uidentur hoc uero scernerari. Quid enim potest esse profusius qꝫ cuiqꝫ prestante quod habet: qꝫ id elargiri quo nihil indigeat. Tanto enim beneficium constat esse amplius: quanto magis sit accipienti necessarium: & si id non uoluntate atqꝫ arbitrio donāns: sed eius potius cui donatur utilitate meriamur. Si nautę anchora doneatur: si pacatę: & tranquille ciuitati pręsidium nostrum imponamus si in maxima rege omnium affluentia frumenti copiam largiamur. Quid hoc potest eē stolidus: qꝫ a liberalitate: & beneficētia magis alienum: Quod si expectemus maiore nobis referri qꝫ contulerimus: propterea sumus benefici: quid aliud scerneratores aguntur: Hoc (ut arbitror) solum interest: qꝫ illi nudenobiscum simpliciterqꝫ pactiscuntur: hi beneficiendi his simulatione decipiunt: Illis quoniam quod sumus polliciti persoluerimus nihil a nobis amplius postulant: hi nūqꝫ plene sibi satisfactum esse iudicabunt: adeo sunt ab ea ipsā quam simulant largitione munificentiaqꝫ remoti: ut aqua nihil omnino potest esse remotius: qꝫ si quid utilitatis gratiam conferatur. proinde illam ego censeo liberalitatem pręcipuam: & munificentiam singulatam: in qua ne spes quidem ulla appareat retributionis: sicut si qua demum appareat: non tamen illius impulsu moueamur. Nam ut pręclare Stoicus noster: & acerrime disputauit nihil expectandum uel quod est multo magnificētius eorum omnium quę dedimus effici debemus immemores. Non igitur intelligo cui liberalitatem sum moueri censēs propter ingratos: a quibus uel nihil est recipiendum: tanqꝫ non uideatur expectatum. Officiū enim nostrū esse uidetur ut omnibus summa cum liberalitate beneficiamus: ingrati sint nec ne quibus benefier: id profecto nihil ad nostram beneficētiā attinebit: aut si attineat non uideo cur alienos errores imitemur: & nostrō delinamus officio. An quoniam illi sūt ingrati: ideo nos effici debemus īliberales: quod si prauo erga nos animo fuerint uel meminisse defendendum est nobis uel eos non sapientior fuisse cogitandum: nec tantū stulticia faciamus: & temeritate alienā ut rationis gubemacula nobis etiam erepta esse uideantur: quibus si (qꝫ sunt ingrati) benefacere nolemus: ut faciamus: quoniam sunt hoies: & in quos res nostras cōferte magnificētissime ualeamus. si eorę odētimus mores spectari conueniet humanitatem: aut si nihil tale cogitabimus: cauendum est ne tantū in nobis ualeat aliena nequitia ut sit nobis ratio disciplinaqꝫ nostra cōtemul. Afferam hic Camillum: & nūc tecū armis decertabo: magnū uirum illum quidem: & cū pacatū maxime bello pręstantissimum: sed qui cam ipsā ingratitudinē: & sentent maxime itū singulari humanitate reſtinxerit. Hic cum multa pręclaratqꝫ facinora pro Rep. domi nullūqꝫ gessisset: pulsus tamen ab ingratis ciuibꝫ sorte apud Ardeam Etrurie ciuitatem exulabat: quo tēpore Galli cum maximas in Italiam copias traieciſſent: expugnata urbe atqꝫ in cenſa: Capitolium obſidebatur. Camillus ubi hęc intellexit: mediā īgressus connoctem

Iste malis bonis gratiaq; bonis maloꝝ causa nocuisse. Danda igitur ita sunt beneficiis aut
 dari rācum: non tepeti aut exprobrari uideantur Nec ira demens esse uelimus gloriā hō
 minibus appetendam esse non censeam Quis illam nisi demens negabit esse appetendam
 ab hoc tamen studio benefaciendi alienam arbitror. Non enim ex gloriā beneficium sed
 ex beneficio gloriā nari oportet. Vel nascatur illa uel non nascatur beneficentia studē
 dum est: Qui uero beneficium se: & liberalem utilitatis aut honoris causa præstabit non
 plus illi debet: puto q̄ qui ad nuptias inuitamini ubi quantū magnificēq; accepti cantu
 noctripudis demulcemini gratas tamen nobis debet existimamus: q̄ nuptiis ornamē
 to fuisse uideamur. Quod si nec utilitas aut honoris gratia beneficia conferantur: non ui
 deo cur ingratis cōfetti non debeāt: Nā ita præstanda sunt interdum nec is quidem sci
 at cui præstentur Non possum admitti sanis At thesaurum optimum sane uirum: & impri
 mis clare Hic enim cum accepisset Thefibium amicum in aduersam incidisse ualitudinē
 præmiq; inopari tris familiaris: ita ut se curare non posset: ad eum ut assolet profectus ali
 quod ad sacculum plenum pecuniā illius puluino subiecit: putauit enim Thefibium si palā
 dedisset pudore non accepturū Sic enim dedit occulte: ut dandi auctor Thefibio ipsi plane
 esset ignotus Multa præterea beneficia ita dissimulant: & quasi occulte conferant: ut ne
 sperate quidem gratiam edum expetere uideretur. Singulatis hec Archelilai: & uera non
 ficta beneficentia. Nam qui utilitatis suæ gratia beneficis estis: si est beneficis: alius insidio
 sus. Atqui illos duntaxat agros putas esse colendos qui sunt fertiles: Arbores non ferēdas
 nisi quæ fructus pariant: steriles uero aut teliquendas incultas: aut agro funditis exirpan
 das. Optima mehercule colendi ratio si agros colamus alienos: ex quibus solam utilitatē
 expetentes: nihil nobis ad dilectionem relinquimus. Lapidēs si fieri possent ataremus.
 Arbores uel ad usum igitur uel ad tabulas trabesq; conficiendas abscondimus. Poma cum
 ipso ramo platuraq; immatura diuellimus: ad utilitatem omnia mercentes. In nostris ue
 ro agellis alia ratione procedimus: non omnia uolumus arari: multa ad interambuladum
 spacia: multa ad sedendum intermittimus. Arborum non fructu magis q̄ umbra delicta
 mur: neq; plures ficus q̄ ulmos: & laurus cupressusq; q̄ nuces ac uites affectamus Multa no
 bis ad dilectionem: pauca etiam ad utilitatem seminus. Quapropter qui uero utilitas semper
 est animo: nihil ad officium: ad utilitatem omnia merentur: qui uero humanitati
 tem: qui laudem: qui decus gloriāq; sectantur: quin honorem tebus omnibus anteponūt
 qui deniq; deos ipsos immortales imitantur: de liberalitate semper: & beneficentia cogita
 bunt: itaq; ita cogitantur: non utilitatem studere: sed officium potius intendere uideantur:
 idq; solum meditantur animo: in omni uirtute reiecta. Cum multa dedent: quo pacto mul
 to plura mereant: & fortunam omnes in munificentia possunt liberalitatemq; conferre: nulli
 us in gratitudine perteriti quominus munificus se præstent: q̄ maxime liberales: etiam in
 eos ipsos qui fuerunt ingrati noua semper maioraq; beneficia cumulant: quibus illi per
 moti aliquando: quoniam paucis non poterant: multis in se collatis emoliantur: Sicut li
 gnum quo duntaxat est: ad cædendum difficilius: eos crebriores illi uehementioresq; ictus
 incutimus: ut usui nobis esse queat. quod ubi fuerit cæsum: maiori nobis usui esse poterit q̄
 quod nullo labore decisum ac sectum. Molle quidem: & flexuosum: sed grauius quæ sunt
 & ponderosa ferre non potest. De grana uero ita statuamus: ut nec tanq̄ futuram sperem:
 nec desperemus: quæ aliquando possit esse futura. Quapropter caue censeas summoueri li
 beralitatem propter ingratos: nam quod paulo post adiciemus: beneficis non etiam ad
 uersus gratos esse non posset: quoniam omnes quoq; non essemus experti gratiam: censeret
 oportet ingratos: quid hoc potest dici stolidius ad mihi plus q̄ ridiculum uidetur & philo
 sophiæ præceptis minime consentaneum. Est enim puenle quiddam: ut ab aliquo uno
 percussus: ab uniueris se putent esse percussos. Quod etiam si foret expetenda gratia: quod
 tibi nequaquā sumus assensim: non tamen quoniam unum offendimus ingratum: accito cete
 ros in ius uocabimus. Atqui durum est facere periculum nullius: hoc taciamus inolo dissi
 pari: fortunatus tuas inolo profundum rem familiarem: sed tantum q̄tum ferre possis: uolo re
 i omnes esse liberales: esse munificum: esse largum atq; beneficum: etiā aduersus inimicos:
 ut quod est præclare a Cleobolo dictum: inefficiamur amici aduersos ingratos: ut grati. At
 tu quoniam semel exidisti beneficio: idq; (ut tibi quidem uidetur) munusliter cōtulisti: nul
 la amplius censes esse beneficendum: ueteris ne semper sit tibi agendum apud ingratos.
 Dicam tibi quod est a Veneto quodam dictum non ille pendeat est ea gēs omnibus quidē
 in rebus: in hoc dicendi genere perpolitā. Hic cum nauigare peregre institui
 sset: isq; iam esset parata: ppinquos ad se domū uocari iubet: pridie q̄ esset ascensus in
 nauim: domum familiamq; cōmendat. Ex his quidam cum lachrymā excuterentur uehe
 mēte

menter dehortatus imemorare coepit quanta solent pericula impedere nauigantibus: quibus cum ille nihil moueri uideretur: Quo tuis inquinan nescis hanc tibi mortem fere esse fatalem: pater tuus in mari extinctus est: tuus item tuus extinctus in mari: I nunc tu: marite audere cōmittere. Tū ille: Ausu inquit tuus in lecto decessit & pater item tuus decessit: I lecto: nunc tu audare in lecto dormire: An si nauis una parierit iccirco nemini putas esse nauigandū: Si qs media uia cadent nulli amplius eadem eundem censēs: Si quis igitur in ingratos incidit: idq; præter opinionem nullis iam esse beneficia cōferenda. An si quē ægrotum aliqua niediana curare non potest: iccirco cæteris eadem adhibenda non erit. Nimis timide sentis si ita sentis. Omnes uero qui munificencia: & liberalitate utuntur magnifici sane habēdi sūt & nō parua laude dignissimi sed hi magis (mea quidem sententia) cōmendandi: qui sepe & multa nulla cum utilitate cōferentes in pristino tamen benefaciendi studio perseverant: etiam si mediocriter offendātur ueluti pugnacissimus quisq; miles quanq; sepe repellentur pro gloria tamen in confertissimas acies audebit irumpere: maximum periculum honoris gratia contemnemus. Quod si omnibus in rebus preponenda esset utilitas: quod tibi nequaquā assentiebatur illud tamen longe uideretur utilissimū. tacita tecum meritorē conscientia gaudere posse quanq; in ingratos aut iam cecidisse: aut etiam casura dubitaret: ut qui agrum seminauit alienum: & si sibi utilitati non cedit: sciret illa esse desiderata: quoniam ipse seminauit. Sed nec ad utilitatem referenda sunt omnia: rursus deficere potest: gratia non potest. Aut enim congregantur pecuniæ: aut in liberalitatem munificentiamq; conferuntur. mercatorum est illud hoc ad principes spectare: & eos qui robore quodam animiq; præditi magnitudine iccirco fruendis opibus incumbūt ut possint esse liberales. Quod si tollantur beneficia: non domus constabunt non ciuitates nō imperia manebunt. Quocirca Titum satis admirari non possum: qui cum amisisset diem dicebat: quod non aliquid uel mediocriter beneficium contulisset. Sed cum Titus gratiam reperebat: quidem fuisse beneficia scenerat: itaq; reicienda sit omnis utilitatis spes: si beneficium uelis: si clarus: si magnificus haberi. Sin cōmoditatem sequi q; gloriam malis: libalitatē nomen deponas oportet: teq; ad scenus questumq; traducas: quanq; hæc nimis sepe. Quæ hæcenus dixi: nō tam conlutandi tui dixi gratia: q; q; in multis ita fere scētibas iam adiciemus pauca: & quidem exiliter ac penicune. Mox quum tui acumen ingenii per tentauerimus: conclusiōem ex rebus ultro citroq; habitis (si tibi uidebitur) faciemus abfoluta controuersia. Ingratum dicis eum: qui neq; refert gratia maneq; beneficium inficiatur atq; eum ipsum primo loco statuit. Porro qui negaret acceptis se secundo loco ponebat. Cui uero accepti merito excidisset memoria: eum tu tertio colocabas. Vltimus autem omnium qui pro bonis malis: pro honestis turpia retulisset: hic ingratitude mætas imposuit: ut in hæc quattuor quidem genera ita consummaretur: ut nihil omnino amplius habere uideretur. Quod quidem esset adiciendum: nec ullos præterea ingratos esse iudicabas tanq; omnia ingratitude membra satis ac diligenter exposuisses. Sed uideamus an satis & omnia & diligēter. Equidem esse alia quædam genera ingratorum uideo: quæ a te neq; parum neq; quicq; explicata: silentio prætereunda esse non puto: ne cum multa dixisse uideri uolumus: pauca admodum ea quæ negligenter dixisse uideamur. Nam qui gratiam referunt occulte: qui pro maximis & plurimis acceptis meritis pauca quædam & exilia: qui tarde: qui insolentē ita deniq; dissimulant: referunt: ut non referre gratiam sed beneficium ipsi potius conferre uideantur. Ingrati profecto sunt omnes: in tua tamen enumeratione minime reponuntur: nec ad genus aliquod aut membrum referri possunt. Qui gratiam occulte refert: quid intendit aliud q; liberalitatis tuæ gloriam defraudare: abscondere uirtutem: famam: laudemq; supprimere. Retinuit enim non tam propensus ad gratiam q; moleste ferens: si tibi obligatus esse uideatur. Quo fit: ut longe sit ish habendus i gratissimus. Qui sic est gratus: ut nihil habeat cum gratia & caritate coniunctum: non melius illi qui magna cum acceptis: paucis se (ut ipsi quidem putant) abfoluerunt. Est enim ita cumulanda gratiarum non modo æquari beneficium existimetur: sed magnitudine succre scat immensa. At quorum gratia facta est non iere aliter censeo iudicandos ingratos: q; eos in ius uocandos: qui creditam pecuniam præstituo tempore non soluerunt. itaq; non parua interdum multatione puniuntur. In gratia uero referenda sic constitutum est tempus ut tum maxime referamus: quum aut necessitatem: aut saltem commodam futurum ei patibimur: cui gratia debeat. Rursus quod refertur insolenter: tantum abest ab ipsa gratitudine: quantum ab insolentia comitas gratiaq; se iungitur. Quid tu igitur censeas istos ingratos: an non? Quod si censeas non sane uideo cur eos omnes silentio præteritis. Itaq; statuamus alia quædam ingratorum genera: nisi quid habeas quo possis ista defendere.

Nam quid ego de ordine ipso dicam : quem nemo nisi ineptus non ridebit . Oblitos enim beneficii minus putabas ingratos : quod qui pro bonis mala : & honestis turpia retulisset . Itaque terro loco statuabas . Nam de ceteris non attinet dicere : sunt enim satis commode colloca-
 ti . Vt a uerbis tuis qui obliti essent beneficii : eos gratos fieri posse magna ui dicendi nega-
 bas . Quod equidem perlibenter nbi concedo : uelutis quod est semel a corpore truncog de
 eisum aut mortuum icore amplius in corpus aut reuiuiscere nullo modo potest . Quocirca
 est in his gratia desperanda cum excitancem memoriam penitus abiectum & in maiorem
 facile peritiam impelli possint : si nulla officii recordatione teneantur . Qui uero mala no-
 bis intulerunt : non possum non sceleratissimos & detestabiles iudicare : possum tamen prateri-
 torum memoriam leniter & ad gratiam beniuolentiam officiumque conuenire : qui clausis
 sua sponte oculis incedat facile illos cum uoler apperire . nec potent nolle diu : & semitam
 a qua forte deerrauerat (quamprimum uoluerit) apertis oculis intucitur : in eaq deambu-
 lando perisset . Qui uero cæcis aut effosis luminibus huc illuc incertus oberrabit (rectam
 eundem uiam prospiciere cum nequeat) omni exiguo lapillo cespitabit . Qui ubi semel defle-
 xerit a uia : nec quidem ducere in eam amplius dirigitur . Nam (ut nos quoque tuos Ionas
 adducamus) erant illi longe ingratisimi qui aduersus Athenienses conditores suos cum
 Xerxe societatem inierunt bellumque inferre aspernatum decreuerunt : eam urbem adori-
 ra : a qua ipsi fuerunt quamsepiissime conseruati . Sed uide quam breui monito ad grati-
 am reconciliari & beniuolentiam potuerunt . Themistocles tunc forte dux erat Athenien-
 sium : ubi Ionas defecisse uidet : copiasque cum Xerxe iunxisse periculi magnitudine per-
 teritis : quoniam patiens alloqui non posset : positis symbolis quocunque essent Iona ap-
 plicaturi per faxa hæc scripsit . Quibus nunc uos o bellum Iona inseretis : his qui urbem ue-
 stram : qui mœnia : qui recta : qui templa etiam uestra conderunt : qui uos sepe iam in li-
 berrate in uendicauerunt qui totiens & cum Dario & cum Xerxe bellum ne uos deferrent
 susceperunt . Eos uos non deseritis solum : sed communem uobis atque illis hostem uicul-
 eatis . Qua dementia : quo furore perciti tantum Iona facilius agitis . Ite ad nos condito-
 res uestris : quod si tute facere non poteritis bello disceditis : hostem nostrum uestro præsi-
 dio spoliaretur Athenienses : non cum affinis suis : sed cum solis hostibus certant . Io-
 na uero cum hæc legissent remis incumbens : bello discesserunt . Xerxes eorum præsi-
 dio nudatum : uincendum : profligandūque Atheniensibus reliquerunt . Quibus si tanta
 beneficia quæ Themistocles memorabat penitus excidissent Athenienses consecuti uictori-
 am non fuissent : nec adduci Iona potuissent : ut a Xerxe deferrent . Sed memoria domi-
 na & pnceps meritorum quamquam errare permittit interdum : reuocat tamen & diuinus
 in erro reuersare non sinit . At uero qui nihil omnino recordantur cur excusari possint equi-
 dem non intelligo . Immensa est enim memorandi uis in homine & rerum multitudine
 non obtrunditur si modo quæ consequent frequenti cogitatione repetantur . Qui uero ad-
 iuti a nobis flagitium in nos aliquod : aut scelus emoluntur : male illi quidem : sed ut uel
 mediocriter possint excusari : uel quod ira impellantur : aut aliqua animi perturbatione (ma-
 xime si non iniusta) moueantur : & horatu atque impulsu id faciant alieno : uel quoniam
 beneficium tarde diutiusque a nobis extorsertunt : uel quoniam quos primum affecimus be-
 neficio : deinde sumus persecuti : dolo : fraude : iniuria : contumelia uel necessitate compulsi &
 angustia resamiliari nobis aliquid eripuerunt . Quibus rebus & si defendere crimen om-
 nino non queunt : habent tamen aliquid præsidii quo se recipiant . Qui quoniam peccare
 se intelligunt : facile nata occasione seiplos corrigenti : quod facere non possunt qui sint ob-
 liti : nec ulla necessitate . sed sola negligencia suum ingrati . Verum tamen si hæc tibi omnia
 concedamus : illud nequaquam assentimur : demurari te deos aiebas : qui cum beneficii quide-
 ni ipsi sint : & quammaxime liberales & iusticiam imprimis coli lubant & charitatem
 ingratis tamen tanti sceleris licentiam impunitatemque concedant : cum iusticia charitatis
 quæ hostes atque inimici esse acerrimi uideatur . Nihil ista opinione peruersius : nihil quod
 deos magis offendant : quorum illud est proprium & sempiternum bonos præmisi . suppli-
 cis nialos afficere . Quid hoc posse fieri iustus arbitrans . Quid dignius maiestate iupe-
 rioque deorum . Nam Pythagoram prætereamus . qui profectum se ad inferos dicebat . ui-
 disseque illic Homertum ætnæ serpennibus circumplexitum . Hesiodum quoque columna
 quadam alligatum durissima dare supplicia . Quod ingrati plurima de diis mendacia cõ-
 fississent : quibus erant in lucem uitamque producti & eam ipsam senbendi facultate con-
 secuti . Quid Menedemus qui suali amictus ueste . Archadicumq gerens pilicum : cer-
 tumq elementa fraxineamq manu uirgam : trigicosq cothurnos mihi se ab inferis di-
 cebat : speculatorem rerum atq actionum humanarum : quæ cum uidisset rursus se ad infe-

ros reuerſorum: omniaq; diis manibus renunciaturum. At Democritus uir acutiſſimus ut
 Phyſicus diſertus ut Græcus. duos opinatus eſt deos: quorum alterum beneficium. alterum
 poenam appellabat. Præclare id quidem. Quid enim dici potuit maniſeſtius? Poena mul-
 tatur malis: beneficio boni afficiuntur. niſi iortaſſe non ita ſentebat. ſed eſſe beneficium
 deo: quoniam illius omnia beneficia & largitione conſtant. Poenam uero deum al-
 terum grauitur mercede & præclare diſſiniunt: quo demonſtratur qui beneficiis abuteretur
 grauiam minime referentes: eos poena quidem eſſe multandos. ut nihil ab hominib;
 a gi poſſit uel impune ſi deliquerint gratiaſq; non egerint. uel ſine retributione ſi benefeſce-
 rint. Hoc philoſophia quorum ueſtigia ſequimur: grato atq; ingrato ſentiebant. Nec ar-
 bitror uiden ubi Epicuro & Cirenæiſ illis aſſentiendum: ſiqui nec curare deos mortalia.
 nec bonos malosue ſecutemur: conſtanter quidem. ſed tamen inepte putauerunt. At q opo-
 nione quadam ſtolidi & uulgari concedi malis iniquitatem putas: quoniam non ex em-
 plo puniuntur. Nam quæ apud inferos aliquando patiuntur: ea neq; exemplo nobis eſſe
 poſſunt. neq; uoluptati. Sunt enim in ſola credulitate conſtituta ſortaſſe nō uana. Sed nec
 mouere animos magnopere queunt: niſi quæ uel oculis noſtris uifa ſunt. uel ab iſ accu-
 pra qui uidentur. Quocirca iſtos nūc inferos dimittamus: apud quos ſcelera ipſa ſatis qui-
 dem (ut opinor) acerbiffima poena deluuntur. Sed id nihil ad nos commouendos: reſtrictis
 enim cum multum habeant non omnibus uidetur eſſe. Ingrati qui ſunt: quanquam non
 ſubito ſtarim fulmine corripuntur: non hiatu telluris abſorbentur: non mari non flumine
 demerguntur: penæ tamen ubi noxia ſunt non mediocri. Quippe nullum eſt genus homi-
 num adeo inſiſum cæteris atque inuſum: & in quos minus liberaliter munus aliquod
 conſeramus. quandam enim præſeſentur impietatem ut eos ne intrui quidem oculis ua-
 leamus: omnibus odio ſunt atque contempti. Quæ pena maior: quod ſupplicium du-
 rus: qui cruciatus excogitari poſſit acerbior: quam indignos omnium amicis: beneficiis
 ope præſidio: beniuolentia exiſtiam. An impuies eos cenſes appellādos. quibus propter
 commiſſum ſcelus inſeſti ſint: omnes quibus adhibentur nulla qui aduerſis in rebus nulli-
 us ope ſubleuentur. nullius auxilio ſouentur. nullius humanitate ſentiant & miſericor-
 diam. In ſecundis uero nullius congratulationem: ſed omnium inuidiam atq; odium con-
 ſequentur. Si qui Remp. & patriam prodiderunt: ſi qui deorum immortalū templa dirue-
 runt. Et ſi ſic hæc omnia ſine ſumma ſieri ingratitudine non poſſe: ſortibus omnibus ſpo-
 liantur: eiſi uidentur ciuitate igni etiam atque aqua illis interdicitur: ſed habent multos: quo-
 rum præſidio ſuſtententur. Plurimi ſi opem alio pacto ſerue non poſſunt: eorum calamita-
 tem atque inopiam nulerantur. Ingratos uero non ciuitate: ſed quod maius eſt: omni-
 um animis præcipitatos atque deſectos nemo miſeratur. Non illis aquam non igni. ſed ami-
 cia. ſed amore. ſed omni humanitate interdicitur nec ſortibus dumtaxat amicorum. ſed
 ſperandi etiam libertate ſpoliantur. In ſecundis rebus deſectandi conſulcandiq; uidentur.
 in aduerſis illudendi & ærumna miſeræq; digniſſimi iudicantur. ut flagitii loco ſit quoties
 cuiuſq; ope ſubleuetur. Saguntinus ab Hannibale obſeſſus eſt. P. R. quæ ipſi ſæpe iuuerant
 opem implorantibus: Romani auxilium non tulerunt: quibus partim flamma ſua ſpon-
 te conſumptis: partim ferro ab hoſtibus interſectis: Hannibal maximis coactis copiis in
 Italiam conſidebat: quo nuntio perterriti Romani: miſſis legatis: Gallos Hiſpanoſq;
 ſollicitantem penetrare illum in Italiam: ac per ſuos fines tranſitum facere patiantur: ſe
 paratos eſſe ſædus cum his æquo iure percutere: & perpetuumq; ire ſocietatem: ſi modo
 Carthaginenſium copias per ſuos fines iter facere prohibeant. Legatus deriſis contemptiſ-
 que ſere ab om-nibus hic reſponſum tenuit. Non pudet o Romanū ueſtre nobis amicitiæ
 mentionem facere. Quid Saguntinos amicos ſociosq; ueſtros in poſtremo eorum peri-
 culo deſeruiſtis ſuiſq; hoſtibus prodidiſtis. Quo uultu: quo animo ſocietatem a nobis: atq;
 amicitiā poſtulatiſ. An audeis fidem nunc ueſtram pulſicri nobis. Qui perſidi nunc in
 Saguntinos exiſtis? An qui pro acceptis beneficiis gratiam amicis referre neglexiſtis:
 eam nobis ne cognitis quidem nedum promentis referetis. Ex templo hinc abire. & ad
 quorum aures Saguntini excedium nondum peruenit ſocios uobis aſciſcitentibus: autem per
 ſuadere nequaquæ potueris. exemplum enim ante oculos habemus: ut in Romanos non
 plus habere nos ipſeq; fidei Saguntinus oporteat. Illi opinie de ueſtra Reipu. menti dece-
 pri a uobis deſectiq; perierunt. Nos qui nullis proſecti ſumus officiis: quam a uobis ſpe-
 rare gratiam debeamus? Itaq; legati Romani inſeſto negotio redierunt. Non mirum id
 quidem: mirandum magis fuiſſet ſi quicq; exoraſſent. Pulcherrimum eſt enim aliena in re
 periculum facere: tum id multo pulchrius: ſi taſto periculo in diſciſcimen minime ipſi ue-

niamus. Sed ne dici quidem potest: quantum omnium animos offendat ingratus: cui si etiam ignoscatur a cæteris ipse sibi certe non ignoscat. Vritur enim assidua recordatione beneficii: nisi fortasse non recorderetur in seipsum omnem refundens culpam: duo se iudicio sententiæq; damnabit: nec suo tantum sed etiam alieno. Nullum enim tam turpe facinus: nullum scelus tam immanens nullum deniq; tam absurdum detestabileq; flagitium: quod vel mediocri non possit excusatione purgari: solus ingratus (is uero fati uolens) nulla unquam idonea excusatione purgabitur: cum non odio: non iniuria: non iracundia concitetur: non casu aliquo & fortuna: sed sua ipse sponte delinquit. Quo fit ut ingratos toto animo totaq; mente derideamus: & ne uita quidem medium beneficii dignos putemus: etiam si aduersus nostros inimicos ingrati fuerint. A deo ingratitude est ipsa nobis inimica: magis atq; infestata quo fit ut ingratum nemo rectis intueatur oculis. sed omnes mala ei omnia & calamitates omnes inprecentur: & ut uno uerbo complectar: ingratus omnibus est ingratus atq; infensus. Hanc tu impunitatem appellas: ego uero ita censeo nullum posse acerbius excogitari supplicium: nullus inueniri duriores & animo & corpori cruciatu: q; omnium amoris fide beneficii: beniuolentia: humanitate: misericordia spoliari. Sed iam finem dicendi faciam: quæquam multa quidem a te dicta & grauiter & accurate. sed ita tñ ut illis quoq; litem intendere potuissimus: modo tempus uoluntasq; non desuisset. At uero iam sol cepit inclinare: & ipsi non omnia resellere proposuimus: ea solum quæ uisa essent quæsitū & inuestigatione digniora. Tu uero si quid habes ad hæc: quo te defendas: asseras in medium. Quod ubi feceris: item omnem arbitrari suo: q; rectissime fieri poterit statuemus. Quæ cum dixisset silentium aliquandiu secutum est: nam & uerebar ipse cū tanto philosopho in ea præfessim facultate contendere & sententiam meam ita retrusam ac labefactam relinquere turpissimum iudicabam. sed quod maiorem me immodum peteret: ingratum agere uidebar: si a quo uno id ipsum quod habebam disciplinæ fuisssem confectus: cum eo de philosophiæ præceptione decertarem. Itaq; cum cedere me illi respondissem: nec ullis in rebus aduersam uelle. Nam ita facias inquit me plus timiditatis habere concessio ista uideatur: q; uerecundiæ. Tum nos multa diximus consulo & pleraq; inepta & inter sese ipsa pugnantia: quo locus tibi foret ut mea reselleres: uel (si modestius agendum putares) saltem defenderes tua. Proinde si habes tu quidem quo te tuasq; rationes ac sententias tueare ne recitet. Nam q; ueris facile præstabo: qui quidem plura dixi q; quæ erant meâ disputatione dicenda: ut tuum istud acum esse excitarem: neq; ad hanc disserendi consuetudinem instituerem: faceremq; promptiorem. Quæ quidem te in fince delectabimur: si frequens accedet exercitatio & ex casu ipso disputandi uim nobis qdam & qua signaturam pariemus. Tum ego quoniam ita iubes non desugiam auctoritatem: malo enī imprudentiam requiras meamq; uoluntatem accusas. Equidem mecum ipse constitui nullius q; tuam in me auctoritatem potiorē fore. Nec adulandi gratia dici putes: cum tantū tibi debeam quantum honori iuro. Itaq; iure optimo statui nbi omnibus in rebus obtemperare: quem non solum hortatorem habui ad hæc studia. sed præcipuum adiutorem. Dilectam igitur q; breuissime fieri poterit. Nam & si concussas uideo rationes meas: & tuis acutissimis argumentis uehementer improbatas: non tamen penitus arbitror esse delectas habere adhuc quo se præsidio tueantur: nisi tu nouum fortasse bellum indixers: quod si fecers: ne portæ quidem occludentur: facile nos deuictos esse patiemur. Non faciam inquit inquam & tenipus & hic etiam locus admonuit factō tandem dicendi fine: ubi quædam in tuam (si placet) sententiā adiecerim domum statim inde repetamus. Mihi uero placet inquam & id uehementer expecto. Sed primum paucis ad ea quæ nuper dicta sunt respondebo. Enī præter spem euenit ut de re tam plana: tamq; manifesta: tam acis contentio naleretur: dicam tantum ipse quæ sentio: dicamq; audacius hortatu tuo: quiquā uideo persequi me loco tecum hodie certaturum. Nam quid dici potest confidentiusq; hominem me ignare atq; imperitum & a philosophiæ studiis penitus alienam atq; expertem audere recum de philosophiæ facultate contendere? cuius tanta copia in disputando tanta in repetendo me moriam: tam deniq; incredibilis in resellendo uis & impetus quidam uehementissimus probandi confirmandiq; omnia. ut sæpe cum te audierim de reb⁹ (ut soles) maximis acerrime disputarem: in admirationem ipse mecum uenerim non mediocrem. Nam & in dicendo tanta suauitas: tam aperta rerum maximarū atq; amplissimarum explicatio. ut os istud diuinum quoddam oraculum esse uideatur. Nam & obscurissima quæq; cognitūq; difficillima sic aperitur: nihil omnino dici possit aptius atq; facilius: quod nō nisi ex præstanti quodā ingenio: sollertiaq; singulari: & omnū magnarum rerum atq; artū scientia perficitur.

Nec enim

Neq; enim in sola Philisophia polles (& si scio illam solam esse non posse in qua tu princeps excellis omnes) sed in his etiam quæ ad communem usum uiuendi pertinet. Quid dicam in his quæ ad deos immortales ad magnitudines atq; intervalla monis tractantur nesci stellæ? Quibus in rebus: & si sæpe alias clausisti itum maxime in eo conuento doctissimorum hominum iquem Perusini superiore anno celebrarunt: qua neminem es sapientissimus iudicatus. Aderat incredibilis numerus doctorum hominum: & quos equidem non contemno ierudiri uiri illi qui demum to toto tertium orbe delectis sed quæ tibi neq; ui neq; memoria neq; illis artis genere comparandi: ne in his quidem quæ ad religionem spectant deorum immortalium quam unam facultatem illi maxime profitebantur. Quod si tantos uiros tua incredibilis: & prope diuin a sapientia superaueris: & eorum dicta sensas: reselles: si nemo tecum in controuersiam & contentionem uenire soleat quin eum uel respondendo minime confutes: uel instando copia & uarietate confundas. Quid est quod ego tecum audeam decerare? qui solum hoc biennium philisophiæ studia sectatus: uix equidem prima illius elementa perdidici? Nam & Dialecticam sine qua neminem Stoici futurum putant in oratione sapientem. Ego uero semper aspernatus sum tu uero tanta cura studioq; complexus ut quædam his de rebus uolumina conseceris: quæ (ut sunt) ita insolubilia uideris appellasse. Mihi uero legere aliquando cupienti uia non dabatur quia insistere mihi potuissim. Nam quæ primum confirmas: recte quidem procedere uidebantur: mirabili quodam contexta artificios & acute subtiliterq; conclusa. Rursus eadem cum reselleres miro quodam modo cuncta rescindebantur quæ uera prius nulla: in te ambigua putaueram: mox & falsissima iudicarem. Quæ quæq; ita se haberent: sæpe me tamen ad legendum inuitabant subtili quadam copia & uarietate pellectum libenterq; & ipse ad ea me studia conuulsim. sed nec ingenium quod quidem his rebus esse debet acerrimum nec tempus suppediare nihil sentiebam. Quo fit ut quam disciplinam atq; artem antea sæpe contempseram: nunc uim & magnitudinem uehementer admitem: sepius meq; in ea percipienda delecter. Quid dicam in Mathematicis: in quibus ipse annum iam pene totum frustra consumpsisse uideor. Te uero nemo in earum rerum cognitione præstantior: ut non solum præsentia quæ sint cernas. sed etiam quæ futura præsentias. quod genus diuinationi non parum tibi peperit gloriæ. Sed iam ad rem ipsam accedamus. Enitar enim sum ma ope. ut si non grauitet & luculenter: attamen breuiter circumsisq; respondeam: ne quod spaci tibi erit opus ad concludendum: frustra meis in ineptiis conteratur. Primum itaq; ostim ut nos quoq; ordinem seruemus ingratitudinis definitionem ex ipsius diuisione conficis: si quod & recte fieri censet: tanq; a Phisicis: quorum tu es longe princeps usurpatum: & ego tibi perbenigne concedo. Diffinis autem esse ingratitudinem quonien benefici gratia uel non satis digna referatur. Hoc tibi iecisti fundamentum: quo me uisum ac fluctuatem magno quodam impetu tetrasisti: ut qui nullam mihi sedem aut locum certa diffinitione statuissim. Mox ingratitudinem malam non esse: q; neq; mali haberet rationem & esset interdum a natura ipsa profecta & a diis etiam immortalibus frequenter usurpata. Nam & hominum plurimos memorasti: & animalia conuicti per multa quorum culpam non in consuetudinem aut opinionem. sed in ipsam refundere naturam uidebaris. De hominibus mox id enim totum est de te nostra. Nam quod ad feras attinet id nihil ad nos pertinere quibus nunc pauca dicemus. Nam si mihi uis agrestis: est semper: si iudocis mures atq; hirundines: si hericini quoq; nulla excepta etate mansuescunt: si uiperæ: si coctis: si omnium deniq; animalium exemplo nitebaris: ubi coaluerunt omnem abiciunt memoriæ benefici. Eamq; ob rem ingratitudinem in te & natura contineri non in opinione consistere: esse tantopere acculandam: quoniam ipsam accusare mus: quia nihil posse producti mali: A nistotele auctore: contendeas. Videamus per deos immortales: ne latius q; necesse est diuaguerim: aliud inueniamus q; quod erat perquirendum. Quid enim aliud magis a gratia putamus alienum q; feritatem? Quid ab ipsa illa de qua loquebamur munificentia & liberalitate temerius? Liberalitas quidem & munificentia: gratia largitio: & quæ cumq; cõmunia sunt eius generis in animo sita sunt: atq; in eo animo: qui quidem nihil habeat feritatis. sed fit beniuolus ac mansuetus particepsq; rationis. Hinc beneficium: hinc beneficium gigni atq; oriri dicebamus. Quo igitur pacto feras aut beneficas esse dicemus: aut gratiasque animo careant & rationemq; ab omni humanitate beniuolentiaque remore. Appello autem feras non solum quæ ferocia & imperum nocendi habeant. sed omnes quæ uel toto (ut ais) corpore uel solius nature motu impulsioneq; ferantur: ex quo genere ne aues quæ excipimus. Nō ignora Stoicos tuos recte (ut opinor) de uiuendi ratione sentientes: nō ex-

quam fecisse dissimilitudinem inter homines ipsos & animalia cetera: ut nihil in illa iuris habere non poterit: quæ & rationem non habent: & sensus nutu atq; imperio moueantur: tantumq; sint femota a nobis: quantum supræmo illo cælo hæc infima terra seungitur. Illic nobis datus est animus: feræ uero ex hoc terreno globo nascuntur. Nam q̃ Pythagoras est opinatus migrare animos nostros diuinos & sempiternos in corpora brutorum: id opinionis iam prorsus absoluitur uanum & supersticiosum. & quod ad agrestes illas & impenitas uulgi aures effundebatur. Gratus is maxime habendus est: qui reuera in animo memoria beneficii firmam habet rependendi & perpetuam uoluntatem: quam non impetu fert nature. sed animi ratione metitur: uultq; eē sempiternam: quod est a seitis totaliter alie nunciū: nec memoria sint aliqua: præsertim diuturnam: nec animū habeant cum modo & ratione coniunctum ducem atq; imperatorem: rerum honestatum. Minime igitur mirandum: si feras ipsas nec præstare beneficia: nec præstita sentire. quāquam multa uideo tradita memorie: uis fortasse gratissimis. sed interdum nimis leuia scētatis. Demetrius physicus auctor est: pātheram ferum quidem animal & natura truculentum: cum sorte catulos qui in foueam ceciderant leuare non posset: sedentem in uiam homini diu expectato mortuam & quasi supplicem occurrisset: gaudio leniter acceptum ad foueam usq; perduxisse: tū uero blandientem & manifesto sese dolore consistantem: quid eum facere oporteret nutu significasse. Mox eductis catulis uirum per desertissimas solitudines comitaum reddito nutu ac plausu grata tuto in loco dimisisse. Sic aspidem ab Aegypto quodam educatum: dum sorte catulos in illius domo peperisset: ex hisq; unus hospitii filium interemisisset: reuerfam ad cibum cognitaq; culpa: catulo necem intulisse. Sic etiam draconem Archadico puero a quo fuerat nutritus opem attulisse. Mira de Delphinis memorie tradita referūt: uexisse interdum pueros in intimum usq; mare: eosq; deinde ad locum pristinum reuexisse: mortuis uero pueris: eos mærore atq; angustia fuisse consumptos. Multa nostri maiores litteris mandauerunt: quæ si animum inducere possumus ut uera fuisse non ficta credamus: facile constat animalia quoq; sentire beneficium & esse liberalia. Nam quæ de Cyntho Romuloq; traduntur: quorum alter a cane est educatus: a lupo alter. Quid nili tantam quantā natura ipsa partauit beneficentiam significare in bruta animantibus uoluerunt? Sic Sandrum Cocum Alexandri ducem longa fuga defudantem a leone fuisse deici: summi pugnatem uero ab elephante quem nūq̃ antea uiderat tergo exceptum. Multo mirabilius quod sequitur Gargaris qui postea est Abydis appellatus: ab uo exponi iussus. erat enim ex filiæ adultero nauis: plun marum lacte ferarum: ubera sua sponte præbentium nutritus. mox suis obiectus ut eum fame coacti lacerarent: illesus remansit. Postremo deiectum in mare & in litus sua sorte depulsum: cerua quædam excepit: eumq; densissimis in montibus educauit. captus tamen a uenatoribus & uo dono datus: tor periculis ferarum beneficio superatis regno successit. At Platonis labiis cum esset infans: apes infederunt: fuit deinde ut accipis: ualissimus. Roscium quum uix esset natus: serpens implicauit: credo futuram corporis agilitatem uolubilitatemq; portendens. Quid Mida in cuius os formicæ triticum congestum diu habebant: ut opinor: hominem illum fore g̃dinissimum. Sic Hyeronem illum opimū & classissimum uirum amicissimūq; Populi Rō. expositum a patre: quoniam ex ancilla natus esset: apes ipse congesto in os melle diebus aliquot aluerunt. Nec multo post: cū esset in ludo litem operam daturus: tabulam lupus enquit: p̃ma q; deinde bella gerenti & aquila in clypeo & noctu in hasta cōsedit. Sed quid miracula persequimur: hæc & his q̃ sunt similia: uel uera censenda non sunt: sed a uetustissimis ad quandam originis maiestatem gloriæq; conficta. Vel si pro uersis habenda censeamus: profecto non impulsu nature: sine feræ tanta beneficia præstiterunt. sed nutu potius & imperio deorum immortalium ad futuram illorum magnitudinem portendendam. Quod facile quidem potest apparere: cum in aliis permultis quos nō est opus referre: tum uel maxime in his quos ipse paulo ante memorauī. Omnes enim ad id tandem præstant: dignitatemq; peruascerunt: ut digni sane uisi sint: qui noti quidem a seitis: sed a diis ipsis immortalibus per feras alerentur: ut egregium quendam nec uulgarem ortū habuisse & diuinitatis auxilio digni fuisse uiderentur. Quod si nec diuinitatem aliquam nec rursus figmentum credamus: attulisse causam agimus: me si tamen hoc modo agi non ualde cōtendo: nec feras beneficæ existimari uelimus: quæ si eēt fortasse beneficentia: & ipsæ caperentur. Sed id nos aut in magno quidem diuinum ponamus beneficentia feræ: nec uel. Vicinus sane si beneficentia gratiaq; fuerint. Sin uero nihil tale agerent: nō iccirca de causa decidimus. Cetera. n. animalia uel nūq̃ poterunt referre gratia: uel extēplo duntaxat post accepta beneficia potuerunt: carere enim ratione atq; memoria:

memorant nisi quæ præsentia sunt non prospiciant experientia rationis non nisi ut sensus impulsu moueantur. Sensus autem ut sepe me admonuit nec præterita ad modum: nec futura complectitur. sed ea sola quæ præsentia sunt positaq; ante oculos innotet. Grati-
tudo uero & ingratitudo non modo in præsentium. sed in præteritarum futurarumq; rerum cognitione memoriæ uerfat. Adueniente hyeme tenere accipiter noctu passerem dici-
tur implicitum unguibus pectorisq; suppositum: cuius calore solus a brumæ frigore defen-
datur. Mane nero cogitato beneficii dimittit illæsum. Itaq; ualeat recens memoria inferis.
sed ea tamen diuturna manere nullo modo potest. Cortex nutrimentum suum interdum non è
dicenda ingratitudo. sed natura potius & uis quædam ita facienti: quæ illi ab origine sic
uidetur insita. ut eam naturæ suæ legem præterire non possit. Hominis autem præclara est
diuinaq; natura & ea ipsa ita comparata. ut pulcherrimum & commodissimum in uita du-
cat liberalitate & munificentia uel sempiterna: mutuaq; semper beneficia ultro citroq; con-
ferre. Habet enim animi moderatorem ac principem & laudibus atq; honestatib; horta-
torem: cuius nutu atq; imperio gubematur. Sic amiciciam colimus: misericordia tangi-
mur: stabimurq; humanitare. Amicos autem non solum natura comparamus. ut aues atq;
seræ: quæ cœtus & greges cogunt: nec aliæ q; aliæ sese diligunt. sed tantum se uniuersæ na-
turali quadam societate coniungunt: nos autem nos studio: nos diligimus: nos officio con-
firmamus. Mihi semper oderunt conuosi: signi aquilæ: grises equas: noctuam cornices in-
sectantur: non qui priuata quædam intercessit iniuria. sed quoniam ita serantur natura.
Contra uero permagna est pauonis auaricia cum columbas modo amicitia possit appel-
lari. Amat turturem pŭticus. Perexigua est inter eos similitudo naturæ. Quid tum? seran-
tur enim sensu quodam insito: non usus non consuetudine aliqua: quæ plurimum in amici-
cia ualeat. Itaq; non priuatis beneficiis: non studio: non moribus sese amant: nec è aliquod
inter eos quasi discrimen amoris. ut alium q; alium magis amare uideantur: nec ulla re aut
in odium concitantur: aut conciliantur in amicitiam. Quod enim a natura est insitum con-
stans est atq; perpetuum: uincitq; sepe natura rationem: nulla stabilis manet: hæc loco tem-
porisq; mutantur. Homo uero sanctum & diuinum animal: non solum naturam habet insi-
tam: sed etiam comitem animi rationem. Quædam illi ab animo rationeq; tribuitur: quæ
dam insita ab ipsa natura. Nam potum. cibum appetitumq; coeundi (quoniam sunt im-
permurabiles) negare certe non possumus: a sola: quam iam sepe dixim: natura proficisci. Cæ-
terum beniuolentiæ: humanitatem: modestiam: mansuetudinem: clementiam: amicitiam & impi-
am liberalitatem (quoniam sunt etiam ab animo & plerumq; permutantur) quis insitum
possit a sola aut prouenire: aut confirmari ratione? Ratio uero non solum quæ sunt sequit.
sed magis etiam quæ uidentur. Itaq; solus uel ignorantia uel nequitia & improbitate loco
temporeq; permutantur: ut quos habuimus amicos aliqua statim de causa fiant inimici. q; sine
runt liberales auarissimi quidem efficiantur. Video campum mihi patere latissimum si ho-
minis præstantiam complecti uellem: dissimilitudinemq; a cæteris animalibus: a quibus
tantum (mea quidem sententia) distat: quantum nec a nocte dies: nec cælum a terra seun-
gitur. sed non oblitus instituti dicam si fieri poterit breuissime. Omnis nostra uita dan-
dis accipiendaq; muneribus & alterna quadam liberalitate mutuaq; beneficentia contin-
tur: totaq; ex charitate & beniuolentia constans in officio & ratione uerfat. Hinc nouas
eorum quos sepe nunquam uidimus amicitias comparamus. Hinc laudem: decus: glori-
am: mendicamus: diuitias: opes: dignitatesq; consequimur. Nam quid tot principum præ-
clara gesta: tanta maximorum potentissimorumq; regum magnificentiæ memoratum: quibus
nihil omnino potest esse peruersus q; non esse beneficus. Nemo tam diues & cui re-
rum omnium abundantia copiam suppetit: qui non aliorum egeat adiumento. Si cal-
ces: domus: uestimenta & cætera id genus ad usum re familiariæ attentius conquiremus:
non profecto a nobis ipsis hæc omnia. sed ab alio quodam querere oportebit. Hinc ciuita-
tes & hospitia. hinc fora. hinc deorum immortalium templa constituantur homines multi
qui in solitudine degere uix potuissent: in societatem unaq; morum conuenientibus simul
habitantibus mutua inter se operam auxiliumq; præstarent. Feræ autem (quoniam
progreffissimè fortasse longius) nec ad nidos conficiendos: nec ad aliquod tale cuiusquam ope-
ræ uidentur indigere. Itaq; singulæ sibi nidos ædificant: nouas amicitias parant: nullas libe-
ralitate prorsus & munificentia uacant. Si quid habent societatis id habet a natura. sed nec
alia cibum aliis concedit unq; nec aliena suis in nidis oua suscipiunt: uel educabit. Quid
in homine? facinus conuiuias: & quod est multo (ut arbitror) liberalius: hospiti iura ser-
uamus: amicos: filios: & propinquos alimus: sustentamus: erudimus. incredibiliq; studio
& humanitate complectimur. Sed (ne longe a calle deceremus) nec gratæ dicendæ sunt

ferre nec rursus ingratis iudicanda: ueluti lapidem neque uiuum dicimus esse si moueatur neque mortuum etiam iacentem appellamus. Quod. n. uitani nunq habuit occidit nunq. Carent animo feræ: carent rōne & memoria: non igitur beneficiū accipere. quod ut a solo est animo profectum sic in solo etiam animo collocatur retineturq memoria. quasi excidantur demū maxime efficiuntur ingrati. Quæ aut de terra obijciiebantur: tibi censeo respondendum: neq. beneficam esse: neq. liberalem: neq. maleficam neq. ingratam existi. mandamus cum beneficium quod a solo est animo referre & præstare non possit. Nam q. uel etiam nobis atq. alimenta suppedites (ut ipse grauiter quidem & prope diuine memorasti) non magnopere me mouet: habet enim id iniūctum a deo & a natura ut gignat animalia: foueat: aliat: atq. sustentet: quo tanq munere fungatur suo. Quod uel ex hoc licet intelligere. Non enim magis in hominem in animantes alios uidetur esse beneficia: quæ si aliquor in locis est pestilens: ut satæ fruges: aut nequaq. omnino: aut perniciose moris feræq. nascant: id uel ex cœli sit in clementia: uel ex his quæ sub terra sunt uenis metallorum: quibus necesse est sementes aut inficiantur: aut extinctæ funditus nequaq. oriantur. Quid in aquis? late uideo patere naturam. alias pestilentes feræ bibunt: alie statim si bibantur inireunt. Habet Archadia fontem prope agrum Nonacrinum: quem ab effectu stygem ueteres appellauerunt. Contra uero iu Baiano nostro: quem in locum tu sæpe fecisti: sicum temperie cœlitum maxime loci amœnitate pellectus: quot fontes longe saluberrimi? Quid illud? Do donei Iouis fontem: (ut nos quoq. luisse uideamur) facies incendit: extinctas: & extinguit incensas. Quid illud alium Iouis Amonis? Quid aliam solis introgreditis gelidos interdiu: noctu uero calidissimos. Miram id quidem nec tantopere mirandum si feruerent interdiu. Nam & fontem Alesinæ cytharæ sono concitare ferunt: qui de magnis maiora loquuntur & quasi ad tripudium prosiliunt. Sed hæc omnia nescio equidem an ad aliud q. ad naturam ipsam referantur: in qua nihil profecto loci habet ingrati tudo: quæ in opinione potius (ut arbitror) sita est: q. in re atq. natura. Idem in clementis aliis ostendisse. sed uideri fortasse longior potuissim: & tibi multo notiora sunt omnia. Quamobrem non conquiramus quæ nihil admonere me possint. Plus enim ab animo hæc: q. a cœlo terra seiunguntur. Animus ipse gratiarum est domicilium: quo quicunq. uacant nec sentiunt gratias ut adnūntet nec beneficium aliquo maleficioq. tanguntur. Animus est liberalis idem largus atq. beneficus. Quippe si quoduis amplissimum manus: si uniuersum ætæriū: si deniq. uitam ipsam: idq. animo inuitos in aliquem conferamus: non sumus dicendi benefici. Contra si maxima detrimenta: si acerbissimas calamitates: si cladem uel amicis & familiaribus nostris inferamus: idq. faciamus inuiti: ingrati existimandi non sumus animo. Ex omnibus enim rebus quas dii in mortales hominum generi tribuerunt (sunt autem innumerabiles) nihil sibi referri postulant: præter animi munus expeditum atq. sincerum & omni terrena cōtāgione uacantem. sic auspicia: uota: cærimonias: litationes: sacra:q. solennia tum demum rite fieri optinamur: quum animo sunt puri: & uestibus illis prope simillimo: que non nisi candidissimæ solent adhiberi. Sic etiam quæ ad nostram pertinent religionem: omnium quæ sunt: quæq. fuerunt optimum atq. sanctissimum animum expetunt longe purissimum: nullo su conuulsiq. obsecris atq. illecebris deprauatum. Dii namq. immortales non munera intrantur: quonum minime illi quidem egent. sed animum respiciunt: cuius affinitate & tanq. amicitia delectantur: quem si pollutum contaminatumq. cognouerint: nihil secum putat habere commune. sed a sua potius natura de errantem: exutum excellentia sua censent: cœlestiq. diuinitatis propinquitatē spoliatum. Vides quo me tanq. in altum deducat oratio. sed contraham uelane in peregrina mihiq. incognita maria deuehamur. Deos tu quidem dicis imitandos. sed illi ab initio repetunt beneficium. num igitur a trunco: num a lapide num tandem a feris ipsis? num etiam a terras: quā tu maxime contendebas esse beneficia? Mihi quidē persuadere non poteris ut hanc ipsam gratiam ingratūe dicendam eē fatear. Et isq. in eā te sentētiā (nō quidē q. ita sentires. sed tentādi mei gratia) plerāq. neq. ueraneq. probabilia coniecisse. quāq. absurdo fabulā decantasti: meliora quædam memoria te meorūq. a teipso in æquum erant oculum disputata: non locandi aut tentandi meūat nunces gratia. sed erudiendi potius & ad philosophiā istā tuam clarā atq. uerissimā rector ut dicis tramite perducēdi. Quocirca feras istas procul abiciamus: exemplo. n. nobis esse nō possunt: qui eas imitant uel in tibi maxime feræ dicendi eē uideantur. Il rōnem quā habent aspernant. illæ nunq. rationem habere poterūt. Sed iam ad homines ueniamus. ut in area nostra latius aliquando uersetur. sunt enim totaliter de re nostra. sed eos quoq. q. breuissimē perfringemus: ut tempus tibi relinquatur ad concludendum. Nam esse deos ingratos non attinet discere: nisi maxime & uideri & esse uelimus ingrati: qui si autem (ut tu dicebas) pro

potest ut causa aliqua: quæ sit nobis incognita fuerint ingrati. Sed ego non quero rationem. n. id nunc agitur: sunt ne ingrati quorū ego nūmeꝛo scio esse q̄ maximū: sed an sit ingratitudo habenda naturalis hæc nūc igit̃ cōtrouersia: quæ cum absoluta sit parum admodum mihi erit elaborādū quāq̄ in arduissimas tu me sauces atq̄ angustias compulsiuit: nisi si pedē referam effugere nullo modo possum. Bonā esse ingratitudinē ideo cōtēdebas: quoniam esset a natura. Naturalē aut̃ propterea dicebas: quia multi non casu aliquo sed nati potius tiderentur ingrati. Naturā aut̃ ita cōparatā ut uihil nisi quod bonū esset excogitare: nihilq̄ gigne ret quod qd̃ esse in mali ratione reponendū. Possum hæc oīa conseri possum rursus negare oīaq̄ si fecero magis meæ seruauero causæ: faciliusque ista tua tela repulero. Quod si Pyrronius illos uelim imitari: q̄ nihil uel natura bonū uel natura malū opinantes hæc q̄ appellamus bona: quæ etiā mala: q̄ honesta: quæ turpia nominamus: solius opinionis esse uoluerunt. Quod sentiebat Archelaus: haud absurde fortasse. Neq̄ enim temere ad id opinionis inducere. Quid pōt uideri nobis calamitosius morte? Parentibus & propinquis nostris e uita migrantibus mortui lucē nō aspiciamus: plangimus lamentamur: manus pedesq̄ concutimus: capillos etiā & uestimenta profcindimus: nihil hoc luctu miserius. Sunt tamen qui hoc nō solum id ipsum moeste nō ferāt: sed parentū filiorūq̄ cantu ac læticia persequantur: quales in Asia tradit Euripides: quorū quum nascuntur liberi ululatus undique exaudiri: quā in miserā putant natos esse sempiternum: mortuis uero congratulantur: tanq̄ rem adeptis longe præclaram. Vide quid agat opinio: non mortuos legimus tanquā omni priuatis felicitàte illi nascentes deplorant tanq̄ in miseriam & tēpētum mare deiectos. Perse filiaq̄ nuptiis permiscet: nihil apud nos detestabilius. Quidam parentum cadauera torrere ac comedere dicunt: nihil apud nos potest esse nefandius. Quid ita si quis me roget: nihil afferam præter opinionē: quæ tamen illis quocq̄ pōt esse probabilis: Satiū n. putant in filioꝝ uisceribus condi corpora parentū: quā humi sita uermibus aut serpētibz deuorari: quā pie se facere opinantur. Tanta igitur reꝝ omnium uarietas: nō a natura quæ una est atq̄ eadem apud omnes: sed a sola opinionū diuersitate mansit. Nam ut est cuiq̄ de re aliqua persuasum: sic uariam fert dicendi sciendiq̄ sententiā: nō q̄ ita sit semper q̄le sentiantur. Magnæ sunt uires opinionis: radices enim emittit altissimas: quæ cum animo in federunt atq̄ inueterauerunt uno consensu multorum: deleri ac suntis extirpari non facile possunt. Sed tamen missos faciamus. Aporeticos eorumq̄ principem Pyrronem abiciamus: nihil natura neq̄ turpe neq̄ honestum existimauit: nisi ad hanc quādiū agimus op̃tinionem: & cōsuetudinem omnia referentem: cui ego ne forte parum sit a nie nequaquam assentior. Dedit uobis natura lumina: quædam honestatis: ad ea nos qui per uitiorum tenebras obscuri atq̄ incerti diuagamur: suo ingenti splendore dirigimur: quæ nisi prius moribus extincta fuerint: quamuis nos gloriā magnitudinēq̄ p̃ducunt. Placet igitur imitari Stoicos: qui cum uirtutem omnium humanarum diuinarūq̄ rerum optimā & preciosissimam fateantur: uirtū maxime illi contraria atq̄ aduersa putauerunt: atq̄ pernicioſa esse & ad bene beatę uiuendū nullo modo conducentia: nec ita nudam naturam relinquentem putauerunt: ut nō multa illi bona inessent atq̄ honesta: quæ sua ipsa sponte produceret. Sed uideo te mutasse sententiā: nec in eadem quā prius op̃tione persistere. Quotiens ipse me admonuisti non omnia dicenda esse naturalia: nec ita nudam naturam relinquentem: sed ea solum quæ uel semper. uel plerūq̄ contingerent. Multos enim uidemus cecos: an sit cæcitas illa naturalis. Datum est nobis lege nature. ut bipedes. ut rationis mentisque participes. ut apti deniq̄ ad ridendum oriamur. At si quis uel uno pede uel pluribus quā quibus nasci homines soleant. uel hebes atq̄ infans & rationis expertus oriat̃ur. quis est qui dicere ausit ortum hunc esse naturalem: & non potius contra natura factū. Risit semel in omni uita Crassus. Zoroastes uero quā die natus est risisse fertur. Credo propter sydera & stellas. quas est postea summa cum diligentia contemplatus. At Demophon Alexandri miles egregie tremebat ad solem caleſcebat ad umbram. An igitur hæc talia quæ paucissimis contingant censet dicenda naturalia. Quod si multi sunt ingrati. quod ego tibi nūquam fuit inſiciatus. si multi scelerati ac detestabiles. si nulla deniq̄ ciuitas improborum nacia. ut ait Xenophon. quod propter tam immensam multitudinem necesse esse euenire. quid nam aliud ingrati. quid mali detestabileſq̄ dicunt. nisi quia legibus nature tū parētis eiꝝ ordinem funditus peruerterunt. Magna uis est nature optimū sibi in omni rerū procreatione proponit. sed tamen ut Democriti caret medicamēto. quo boni. pulchri & fortunati liberi nascebant̃. Deficit interdū & quod proponit præstare non potest. a quo si quid igitur mali. quod fere non accidit. id præter suum morem eueniet. Fures quotidie suspenduntur. adulteri. & parricidæ & qui sunt eiusmodi acerbissimis suppliciis cruciantur. Cur

rur. Cur ita magnus est numerus eorum: sed ut bonis æquari non possit. Putas ne datum
 naturam aduleriatur Particidat: ut Fures efficiantur quoniam multi inueniant tales? Ego
 uero ita sentio: sed recte ne sentiam nescio: hoc tantum scio te quoque idem aliquando sen-
 sisse: eam rem solum appellandam esse naturalem: in qua aut oēs aut plerique semper cōse-
 ntiant: contra uero naturam omnia quæcumque rara in sperataque contingant. Quod si P. R.
 aduersus plurimos est habitus ingratus: quid tibi non plane assentionis Thebanis si Car-
 thaginensibus denique permulti modo id uidentum est: an & semper & in omnes fuerint i-
 grati. In exilium profectus Aphricanus ingratam patriæ appellauit: nollo disputare an re-
 cte appellauerint: & Consulatus ante tempus & honores amplissimi decreti: oratē præ-
 terea tanta turba in Capitolium secuta: ut Magistratus poene soli & subsellia uacua rema-
 nerent. At uero quā Petiliū diem illi dicere uoluerint: uocatus in iudiciū & causam dice-
 re iussus: patriæ ingratitudinem exprobrauit. Quid si iudiciū uel an ore uel magnitudi-
 ne rerum a se militiæ gesta: uel auctoritate deuitas: istam legib' fecisset iniuriam? sustu-
 lisset acquiritatem: patriū peruersisset & libertatem. P. R. a se defensam offendisset. Idem
 in Camillo: pluris enim auctoritatem publicam quā priuatam dignitatem facere uoluerunt.
 Quo plane licet intelligere Romæ nō tam priuatā gloriā paucorum: quā publicā legum iura
 ualuisse. Idem in cæteris censeo esse dicendum: Nullam enim arbitror Remptam de men-
 tem esse potuisse: in qua plurimorum sententiæ uigent: ut in ingratitudinem cōmuni oīum con-
 sensu uel errore aliquo: uel dolo auaritiæq; conciderit. Sed fac oēs fuisse ingratos quos ipse
 paulo ante memorasti: Non enim est contra me. Illud modo uidentū est: an fuerint & oīa
 nes & semper ingrati: uel id nimium tibi uideat: an plerique & frequenter. Quod si esset non
 possem non asseuerare ingratitudinem rem esse naturā: nec ulla reprehensione dignam
 sed longe opinor aliter. Nam si Gn. Pompeius male agit: cum Carbonem Popilius in Cice-
 ronem: Sexilius in Cæsarem oratorē: beffus in Datū multo fuerunt ingrati: si nūm
 eos censes in cæteris oēs: nūm etiam semper ingratos extinxisse? Quid si grati fuerunt ali-
 quādo: uel in eis: si quibus posita fortasse non sine causa nocuerunt? Sed nō est propo-
 situm causam agere ingratorū: quos ego ne uita quidem mediū patrono dignos existimo.
 Sed quid si isti quos nunc tam uehemētē accusas aliqua in re laesisti atq; offensi: nō tam
 inferre quā ulcisci iniuriā putauerunt? Sed eos ut dixi minime defendo: pauca tamen asse-
 ram exempla maiore: atq; perbreuite: ut quid illi de ingratitudine senserint intelligere ua-
 leamus. Primū oīum P. R. cōsideremus: quē tu quasi reum capitis damnare uidebas: quā
 in plurimos fuisse ingratos: qui si de se optime meritos nō omauent: fed contempnent: nō
 gratia sed ignominia psecutus fuerit: supplicis quā durissimis afficiantur. Sit uero qui uel
 in officio & societate manserit: uel in rebus aduenit opem auxiliūq; tulerunt: maximū sunt
 ab illis beneficiorum premia consecuti: cum si placet ab hac quasi forensi decertatione libe-
 remus. Etenim consideranti: mihi sæpe numero & rerū a P. R. domi militiæq; gestarum
 magnitudinem cogitanti: nulla maior causa uidetur: sed ad tantā illū nominis atq; imperii
 gloriā prouexisse: quā ingens quædā & incredibilis actio gratiæ: & beneficiorum admirabi-
 lis compensatio: aduersus oēs a quibuscumque beneficium uel perexiguū accepisset. Quibus
 enim premis ciues suos persequeretur qui præclarum aliquod facinus pro Rep. perpetrasset:
 eorum augebat dignitatem: uel auctam uero opibus: auctoritate: gloria exornabat: quibus
 uocatus optimus quisque labores durissimos terra marique perpetuæ capitis pericula subire: mor-
 tem pro patriā appetere non dubitabat: qui nisi cū priuatim: tum publice fuisset exornatus:
 nescio an tantam ad eas res gerendas animi magnitudinem consilissent. Omnibus enim
 qui dignitatem P. R. atq; imperiū tuerentur: qui Remp. augerent: uel diligenter administra-
 rent: maxima erat propolita premia. Quippe qui insignis quicquid domi militiæq; gessisset
 huic coronæ: huic itaque huic uariis: huic triumphali: huic omni: huic mille rebus gesta-
 rū insignia parabant. Nā quid arbitraris Romanos tot genera excoctasse coronarū: nisi ut
 ciues iuosque aliqua uirtutis gloria floruisse: laudū mentis psequerentur: amplissimis: eosque
 ad res magnas obeūdas ardentius excitarent. Qui urbē aliquā obidione liberasset: obli-
 dionali donabat corona. Ciues: qui caprū ciuē: hostibus enpulsisset. Qui uero primus in ho-
 strū muros prouulsisset: uel: qui pñiū in castra hostiū irupisset: castris: accipiebat.
 Quid i bello maximus? qui primus in hostiū psluisset: nauim: uel: quicquid illos: magnum
 nume: uel manū uel terra cæcidisset: triumphali: qui nō magnū fudisset: nume: pñiū bellū pa-
 trā: uel: dona cōsecisset: uel: coronabatur. Et ne quid sine premio fieri posse uideret: si quē bello
 cū ipso nō interfuisset: tñ pro impatoris uictoria: pñiū: tñ quosque sua uirtutis or-
 namēta cōsequeretur. Impatorē si quis in bello seruasset: huic et Senatus assurgebat: una esse
 pñiū: assidere iubebat: nume: uacationē ipsi pñiū: uocō: pñiū cōcedebat. Et quod multo mi-

hi pulcherrimū uideri solet: si qui sibi coronā uirtute in uita peperissent: eandē mortuū: nō illis ipsis solū: sed eorū etiā parentibus ipsis laudeq; clarorū hoīum ad cātus & tybicinē in Concione laudari noluērūt: quod genus laudis Nēia dicebat. Maiorē etiā gesta in conuiuiō canebant. Quid hoc grati? dici potuisset? Quid dicā tot statuas triūphales: tot amplissima sepulchra: tot clarissimos titulos: tot imagines & nonnumēta maiorū: quid tot celebratissimosq; triūphos. Atq; ut alte repetā: quid Romulus agit: nōne Hostiliū q; primus urbē Fidena utripisset frondibus coronauit? Nō tunc auro cuncta purpuraq; fulgebāt: & tū erat aliquid qd minus gloriose expetere. Nam qd nunc spe prae de bella genti solent: nunc glorie cupidine gerebant: & qd nunc in auro atq; in argento sunt: discimur: nam haec sunt quorū gratia decerta: tunc in lauro myrtho: & gramineq; siebant. Felix sane prior illa aetas contenta: ut ait Poeta: fidelibus arua. Quid ne nimis aetati nostrae successe in Coclitē Romani? quid. Q. Mutium aegerunt: quorū alteri q; ptem solus cōtra fortissimum hostium impetum tenuisset: statuas in comicio collocarunt: agro praeterea q̄tū die arari posset donauerunt: singuliq; in eius domū munuscula contulerunt. A lege q; iter sedū regem in hostiū castra penetrasse: egeq; ipm metu insidiarū perterritum ab obsidione remouisset: maximis sunt & laudibus & muneribus secuti. Agro enim transhyberī donauerunt: quae ne tanti beneficii excidere posset memoria: Arua Mutia uocauerūt. Quid in Cocleam uirginem: quae primam oīum equestri statua decoratur? Quid in Manliū a quo sunt Galli & supremo iam Capitolio deiecti: commendatus a suis uehementer. parū id quidem: quando uerba magno non constant: sed militari etiam consensu donatus est. Singuli enim milites ac tribuni sex quisq; libras farris totidēq; uini quartarios i aedes erant illi in Capitolio contulerunt. Magna me hercule praemia in tanta praefertim charitate rerū. Fame enī durissima praemebant: sed erant grati in homines. Quid igitur postulat: mus: etiam ne inferas: certe sane quod equidē uahemētē admiror: tam ad uigūē (ut aiūt) gratos esse uoluisse. Nam cū anserū strepitu Manlii ascensum hostiū praesensisset: statuerunt auerū cibari a imprimis a censoribus collocari. Vide q̄tum abest ut fuisse eos igratos dicam: qui cū anseribus beneficio certauerunt. Quid in Minuriū Augurini: pretiū farris i tribus undinus ad assem redigenti: statuas auratā extra portā tergemina: si spe ab uniuerſo collata populo dicebant. Trebio uero q; aedilis frumentum populo praestitisset idem honor statuae in palatio & Capitolio cessit. sanctus autē uita populi humeris in rogū portatus est. Sic Valerius ille qui Publico la est appellatus: sic Agrippa: Senatus plēbisq; concilia toris: alii permulto. Quid dicam. T. Manlium Torquatū nō solum aurea corona donatū: sed cognomen sibi ac suis posteris adeptum: q; Galliū singulārī certamine superasset: & pro Concione a dictatore Quinto cōmendatum. Obuor copia exemplorum: sed indulgeo mihi: paucisq; expositis: modum illis imponam. Cornelio consule exercitum. Romanum incaute per hostium fines ducentes: cum ligna referre non possent: citius sessusq; ab hostibus magno cum periculo in apertam calamitatem incidisset. P. Decius Tribunus plēbis nouo consilio exercitum & consulem liberauit. Paulusq; post & samnitum copias fudit: praedara quidem res digna nomine Deciorum. Sed num fuit consul ingratu: num uniuerſus exercitus gratiam nō agit? Laudato enim in Concione coronā auream: boues centum: unūq; praeter ceteros nūem auratis cornibus consul largitus est. A legiōibus autem graminea corona capiti eius imposita: porro tertiā milites obtulerunt: qui Decium secuti tam praedara facinon interfuerant. Is consul singulas boues & binas tunicas: Legiones autem libras farris & uini sex rarios contulerunt: plane mihi exclamare libeat: O temporis mores priſcos: quantani in rebus omnibus diligentiam: q̄tani in beneficiis referendis gratiā adhibebant. Valenum postea dictū Coruinum: Camillus dictator: Seruiliū Cornelii Lentulus cō fili aurea corona donauit. C. Duellio: qui primus naualem uictoriam ex Carthaginiensibus reportauit: quot honores a Senatu decreti? Et nos quidem audemus illos accusare. facim? proſecto non grates: qui eos sic appellemus: ingratos. Nam quid ego dicam: templum illud Fortū: quid aedem pietatis: quid constitutionem illam praedaram: qui in legatione morientur: his equestres in foro statuas collocandas. Sed praetereamus sane exempla domestica. Eumenidi q; cōtra Antiochum bellum cum Populo Ro gessisset uniuerſam Asiā cō cesserunt. Massiliensibus q; pecuniam publice exactā Romam misissent: qua se. P. R. a Gallorum obsidione redimeret: locus spectatuli in Senatu datus: immunitas decreta est. Foed? quoq; cum his aequo iure percussum. Cum Ceretibus q; sacra sacerdotemq; Romanū Gallorum incendia fugientem recepissent auspiciā: propterea fieri decreuerunt. Quid illa legatio ad Erholos ut ex urbibus A carniae: praedicia deducerent: liberos esse paterentur: qui io li contra Troianos originis suae auctores auxilia non praestitisset. q; longe dū imortales re-
petita

perita gratitudo: ut non solum recencia & in se collata: sed uetustissima maiorum suorum beneficia recognoscere. Sed ne unius Populi Romani exemplis innidui uideamur: quid senserint ceteri cogitemus. Ea res iudicio esse potest quam Ingratitudinem aspernati uitae dum id uitae: tunc uitibus fugiendum putauerunt. Nam quae de Aristide atque Eschine ceterisque dicebas: non secus accipienda existimo: quae de Aphricano & Camillo afferebantur: plus ualuisse ius publicum ciuitatis: quam priuata merita paucorum. Quam ideo quoque arbitror fieri potuisset: ut ciuitates non semper bonorum cura atque auctoritate regerentur: sed factionibus intestinisque discordiis astutu Reip. perturbato: & ordinum ac magistratuum dignitate sublata: leges non ualent aequitatis iudicia cõtemnunt repellunt optimi quique & in sceleratorum omnia potestate sita non ratione: sed libidine non moderatione sed impetu non auctoritate sed licentia: non denique iure non legibus sed iniuriis: sed ambitionis furor geruntur. Quod equidem non negauerim tunc accidere potuisse: quia in pulsus est e ciuitate Themistocles: cum Theus e regno electus: quum missus in exilium Aristides. Sed ego nõ quod seditionum scelerati homines fecerint querendum potius quod sanctissimi clues agerint considerandum. Omnes enim inuenio fuisse gratissimos. Sed ne accusa obsecro Athenienses. Nam quid si tuus adesse posset. Hypocates ille uero nequaquam tibi ista concederet: qui cum uenientem ex Illyrii pestem praedixisset: missus per omnes Graeciae ciuitates discipulis ad remedia conferenda: Athenienses ac etiam totius Graeciae ciuitates honores illi Herculis decreuerunt: diuino affecti beneficio: diuinam gratiam referentes. Quid in Berofum cui futura praesentienti & multa tanquam cerneret diuinam: statum aurata lingua collocauerunt. Quid rursus in Demosthenem qui cum ciuitatem ad bellum contra Alexandrum suscipiendum impulsisset: idque ut faceret aurum ab Arpago quodam accepisset pulsus ciuitate sorte apud Megaras exulabat: haud multis post diebus Athenienses legatum ad Peloponenses sollicitos mittunt: hunc secutus Demosthenes Sicionis agros Corinthum & reliquas Graeciae ciuitates Atheniensibus sua illa diuina eloquentiae ubertate coniuncta: quae cognita re Athenienses missa obuiam nauem uni summo consensu omnium ab exilio reuocauerunt: dignitatemque pristinam reddiderunt. Armodium & Aristogonem quod Ippia tyranno interfecto ciuitatem seruitute liberaissent publico decreto seruis aspicere non licebat: ne qui libertatem ipsi perperis serui pollui aspectu uiderent. Quod propensa gratia: quod honesta: & tamen adhuc priuatos agimus. Cheroneis populum Atheniensem contra Philippum auxilia ferentem coronauerunt aurea corona: gratiarum quoque templum beneficii testimonium erexere. Quid Bisantos atque Perinthios dicamus: qui eidem populo: quod eundem regem oia eorum oppida ferro atque incendio uastantem repressissent: statum sexdecim cubitorum in Bos fore posuerunt. Quid illa Solonis lege preclarius: qui pro patria in bello cecidissent maxime illustrandos esse & clarissimis monumentis exornandos: liberos uero eorum publice alendos atque erudiendos esse. Actione quoque aduersus ingratos in expiabili lege sanxerunt. credo Persas secuti: apud quos durissimis ingrati supplicis afficiunt: infameque habent. Audio quod dari fuisse nationes: ubi si quod eius criminis conuicti essent: palo medio gutture traiecto necabant. Dignum sane tam nefario scelere supplicium. Quid illud ab Atheniensibus primum: mox a Romanis institutum: seruos quod essent manumissum: nulla re alia in seruitute redigi possemus: aliis qua erga dominos ingratitude notarent. Commendandi etiam Massilienses: apud quos ingratos seruos etiam si ter fuissent manumissum: pristina tamen conditione cogere licebat. Sed nimis exemplis abundamus. Satis equidem arbitror demonstratum neque naturalem esse ingratitudinem: neque optimi & probatissimi quique detestantur: nec tamen bonam scilicet auerzende ac puniende graui tot leges excogitate: tot confirmati mores: tot denique oium hominum & ciuitatum consensu penae constituta. Atqui utilis est ingratitudo & saepe necessaria. Sic. non uideri tibi dicebas. fateor id quidem: sed his duxtaxat utilis: qui in cogere das pecunias: accumuladasque diuitias omnem ipsam aium contulerunt. Quod si ipsis obesse potest non tamen quos nemo (si modo sciat esse ingratos) liberaliter poterit magnificeque tractare: sed ea tu ideo uolebas esse necessariam: quoniam neque furiosis parentibus ferrum esse exhibendum: neque amicis turpibus in rebus consequendum: neque aegros familiaribus aqua porrigenda: quis non tibi ista concedat? tamen ingratitudinem hac esse fateatur: nam hoc tunc est a me. Praebere. u. summo ferrum: aegrotis aqua ministrare: quod obsecro in commodum maius posset afferri: tibi uero quod ista non faceret uiderentur ingrati. eadem de lyrate te dicerem: nisi scire tuam longe ab oratione sniam abhorreere & aium ipsum uehementer cum lingua pugnare. Quae maior Ingratitudo: quae immanitas esse rationem praestare amico quae non modo uideas profutura. sed ualde et nocituta esse cognoscas? Pulchra sane uero: beniuolentia: tum multo pulchrior si hoc beniuolenti genere aduersus inimicos utemur: nostros: eosque tanto nobis uinculo colligatos hac ipsa charitate & be-

dixissetq; Crantor carmen illud, Euripidis. Num gratias habebis uirgo si te seruatim. nam putabat hoc præstare phiam ut eam secutilibet ab omni fortune impetu seruetur. Respondens Arcehilas uersu sequenti. Duc ait me hospes. & ancillam aut coniugem ut uoles habe. Quibus uerbis ostendit nullâ esse tam uberem & cumulâtâ gratianu quâ pro accepto beneficio digne satis referri possint libertas quidē cuius cōseruandâ gratia Crito gna rus ille Gallicus filios censuit comedēdos. Quod phalisci plane ostēderuntq; proditis a Pædagogo liberis hisq; a Camillo restitutis ueten sese libertate spoliare: q̄ ingrati cenferi maluerunt. Quid Carneades nōne quotiens in Crisippi cuius fuerat auditor mentionem incidisset apte dicere solebat. Nisi Crisippus fuisset ego profecto non essem: quid ē illud ipse Crisippus qui cū aduersus Cleanthē aliquā paulo contētiōsius disputasset: cæteris in rebus se dicebat esse felicē: aduersus unū Cleanthem in felicissimū: adeo sibi turpissimū facere uidebatur quo disciplinam oēm accepisset: uē sic disputando & contēdo lacessere. Plato nem adhuc porne pueri damnato Socrate suggestum conscendisse accepimus: a Socrate præceptorem defendere uoluisse. sed ætate prohibitus Socratem quocuq; accessisset habebat in ore illius uirtutē illius humanitatē sapiētiam integritatē: in omni hoium frequentia prædicabat. Aliquāto mollior. sed tñ idē seniens Epicurus: gratiâ amici rē ab absentibus dicebat esse referendâ. Sed quid ego uetere dicta cōmemorari extē et facta. Sculpsit in arce gratias quas graci appellât. Socrates primū: mox Speusippus in Platonis schola: quæ erat in academiâ collocauit. Erant sorores tres & uitgines & puellæ manus iuicem cōplicas tripudantiū more gerentes: risu præterea sese ac mutua congratulatione delectantes. uestis aut p̄fusa nimis & perspicua eadēq; oibus uidebatur. Sed uide q̄ uenustē: q̄ ē fuerant depictæ præclare: nec tñ ad oculos detinendos: q̄ ad cōmonendos aios exco gitatæ: quas ideo tres eē uoluerunt: ut primâ dantē: alteram accipientē: reddentem tertiâ denotarent. Maius aut cōferas & cōplicas nihil aliud arbitronq; beneficio: uincula significare uoluisse ut nunq̄ esset finis gratiæ referendæ: sed eo rediret unde esset illa p̄fecta. Puellas quidem ac uitgines risu sese aspicientes: recentē gratiæ eaq; nō corrupte. sed itegre non turpiter sed honeste non dardet atq; aspere. sed iucunde ac placide referendâ. Quid luculentas & profusas uestes: an aliud sibi credimus uoluisse q̄ liberalē largitionem atq; ap tam remunerationē esse debere: ut neq; auare cōferat beneficiū neq; terat occulte. Sic Socrates: sic Speusippus iussit insculpi. Quocirca non sic spem oēm mercedis abiciendâ putos non tamen dixerim repetendam esse mercedē: nimis id quidem esset illiberalē. sed nec desperandam quidē cuius aliquādo possis agere. Quid. n. stultius: q̄ pudere aliis tibi ipsi nil tunc consulere: uel beneficias: Si quē tu ab inimicis aut hostibus eripueris: quē afflictum excideris: uel hospitio suscepisti: tuq; in eandē incidas calamitatē: nōne idē aduersus te fieri patemq; referri gratiâ expectabis? Mihi uero nunq̄ tñ erit in alios liberalitas: ut in me ipsam efficiar illiberalis: nec tam diligēs patronus salutis alienæ: ut quid mea postuler negligentia non cōsiderem. Oēs fere mortales spe quadâ alimur & sustentamur: quæ sublatâ nemo est qui beneficia putet eē præstâdā: nemo q̄ regibus qui reip. qui senatui censet obsequendū. Quod si quidus nūquā fuimus honori: nunquā p̄sidio: nūquā utilitati sperare tñ ab his aliquid non desperemus: quātâ in his spem putabimus collocandâ: quos o maius uiuimus & in quāta amplissima fieri potuit dignitate cōstituiimus? tu tñ nihil ab eis censēs eē sperandum: quid ab hostibus si ab his nihil sperem? Rex equidē sateor ualde p̄claratam cumulare beneficia: et aduersus ingratos: nec fructus aliquos expectare. sed ad deos non hoies (ut diximus) pertinentē: quibus tanta re: oīum æternæq; abundantia: copiaq; suppeditat. ut non solū modio non mensurare. sed nec mēte quidē ipsa cogitare ualeam. Hominis aut fortune tenues ac pexiguz & ad oēm hæsturam ac temperatē expositæ: diligenter cōstitutedæ: sunt ne nauē semel fractatâ: (ut aiunt) capite limina lustramus aliena & mendicam (ut dicitur) opē imploremus. Eas uero si quis suo detrimēto beneficis etiam ingratis uelit elargiri: in bonos atq; gratos p̄pter illarū exiguitatē cōferre non poterit. Atq; fuerit tu me & uacare mētē: uelū phiam puenire clamabas: quid dixisset hoies deceptos semel ab īgratis: in bonos & gratos liberales amplius & beneficos eē nō posse. Hæ tibi illæ tā magnæ iunæ uidebantur. quibus uniuersum Phie prouinciam populatus: tanquā ad arma atq; ad bella excitatē. Sed ego uirtutem secutiorem te uidi neminem: qui ne in manifestō quidē periculo pertimescas. Cæterū quotiens a te non dicam pecunias. nam denegantur illis: neicio quo pacto confidēs. sed libellum aliquē uel pexiguum postulauit: tollebas manū: scellum intuebarris: & deos te imortales iurare dicebas: nemini copiam esse facturum: q̄ esses a nescio quo tuo. ut dicebas: familiare deceptus: cuius tamen nomen dicere uerebatur. Vide ut tuo te mucrone iugulauerim: qui si sic censēs in liberalitate & beneficentia p̄se-

nerandum. ut nullius culpa terreantur. nec etiam decepti alieno scelere ab officio consuetudineq. nra tā praelata moueamur. igitur uel ita facis ut nō sentis. uel ita nō sentis ut non sentis ut dicis: Ne ride. Nam id profecto inficiari non potes. Equidem cū saepe alias. tū etiam heri uacuas a te discedens nouam istam in te religionem non mediocriter incusauit. Cum enim Celsi tui uidendi magna me libido incessisset: audiueram mirifice illum de medicina locutum: clarissimos quoq. medicos complexum: quos nō tunc deosquos nō homines testaberis: non modo mihi quo cum esses hac mediocri consuetudine & familiaritate coniunctus. sed parenti quidem tuo (si forte reuiuisceret) copiam esse facturum. At qui utinam tu solus ea sententia esses. idem & multi & saepe factitarunt. ut ab aliquo quodam decepti uel in rebus aliis. uel maxime in pecuniis: quae ueris (ut ait poeta) lachrymis amissa plorantur. nulli amplius fidem putent adhibendam. Negare non possum facere eos praue. sed tamen eam prauitatem q̄ paucissimi cogitant. uel quia natura ipsa illiberales occasionē negandi satis idoneam nacti sibi esse uidebatur. uel qm̄ (ut est in ueteri prouerbio) Quos ignis flammaq. offenderint hi fumo cinereq. terrentur. Si hirundines si passeret. si columbae calamitatem suam minime sentientes: eodem in nido pullos perdere perseuerent: non uideo cur idem mihi censeas faciendum. nisi fortasse quoniam illi laqueo saepe capiuntur: mihi quoq. laqueum adire ac me me suspendere persuadeas. Nam duces quidem & imperatores semel (ut dicebas) bello superari: nouum consilium inire: integrum exercitum cogere. postremo praelium instigare: consueuerunt: ateor si copias auxenit locum aequorem legere: inuincendi spem firmam duxerint: alioquin bello discedentes in certamen iterū uenturos esse arbitror. Non ille p̄de Venerum illum asserebas. sed uide ne non indigni deceptione uideamur. si minus q̄ sit necesse caueāt. Vetus prouerbiū est multorum consensus & opinione probatum. Decipiendi me semel diu male saxis: faxintq. bene si bis idem ille deceiverit. Alterum enim in decipientis peridia positum est. alterum a nostra sola temeritate profectum. Qui quam in foueam delapsi semel inscitia sumus: in eandem iterum negligentia nostra delabimur. Quod qui faciunt omni mihi ui dentur deceptione dignissimi. Quamobrem ita nobis cauendum est: ne (quod dici solet) indiculum incommodum subeunt res: nobis detrimentum. si sui ceteris futurū esse uideamur. Sunt haec (ut arbitror) p̄modū absoluta. nisi nouum aliquid bellū exoriat. Quae reliqua sunt disputatiōis nostrae haud magno negotio retrahendus. & q̄ breuissime fieri poterit rescellemus. Vide quantū in te coeperim animiq. quāquā sunt a te dicta copiose. tamen latere nos diutius. quae uera nō sunt. & sese occultare non possunt. Video diuisionem illam ingratum. cum numero. tū etiam ordine non nbi admodum placuisse. De ordine mox dicemus: nunc numerum ipsam an omnia capiat uideamus. Quāquā ita ipse rem omnem explicasti. ut non sit multū nobis elaborandum. Qui occulte refert gratiam. quid agit aliud q̄ gratiam non refert: iobti net enim testimoniū uim gratia. Nam & accepta beneficia fateri debet. & promentum ac nirtutem testificatur alienam. Testimonium uero sic praestandum est ut palā publicoq. nulla cum dissimulatione praestetur. Aliter uero si fiat neq. uim habebit aliquam: nec testimonium tūc uidebitur appellandum. Quocirca qui sic referunt ut occultent in p̄mo diuisionis nostrae genere cenleo collocandos. Sic qui insolent. qui duriter. qui tarde retulerūt ueluti testimonium uel extra iudiciū & statutum diem. uel ab odio ita maliuolentiaq. profectum iuriis ac legum auctoritate repellitur nullam habens uim ad res ipsas quantum nascitur controuersia diiudicandas. Saepe iam diximus tum demum gratiam esse referendam: tum sit necessaria. Habenda est enim in animo semper & tanquā parata omni negligentia & tarditate reiecta. Qui uero maximis acceptis beneficiis: sicutibus se ac uicibus satiare. gratiamq. accumulate referre arbitrantur. plus errant q̄ rota uia. Sunt enim coplicate manus ille gratiarum & perpetuo sese ambitu reddēs. Vbi beneficium acciperis: quo plus referas. plus referre teneāis. Nec solum beneficienti. sed etiam benefacere uolenti. Sedet in animo promentum: tum quo euelli radicitus nec potest. nec debet. Qui arbore sent. semel sentit fructus: tamen illa semper parit uberrimos. Nec est beneficium in animo tanquā lapsus in agro. qui moueri aratro atq. abiici queat. sola memoria excitatur: quae quo plus excitat eo magis magniq. complectitur uoluntate referendi sempiterna. ut uestigalia. quāquā saepius exacta. debentur tamen semper quotannis. Habet enim bificium quandam (ut ita dicam) obligationem meritorum collatione comparatam. & radicem quandam humanitatis altissimam atq. immensam a beniuolentia. officio. studio. charitate profectam. quae oīa debet esse sempiterna & uires ingentes a uetustatis diuturnitate fuscipere. Sed iam ad ordinem accedamus. ubi tu me p̄posterum iudicans. machinasq. intendens expugnare undiq. intendens expugnare undiq. percontasti. sed nondum nostra propugnacula labefacta ac sūctus deiecta

ditus delecta uideo. Oblitos beneficij cæteris tua sententia: deteriores existimabas: eamq; ob rem ultimo in loco statuebas illos: alteros facile se ad gratiam cõuerfuros mitigari posse & odium illud uel uetustate sedari. uel acceptorum meritorum memoria & cogitatione deponi: oblitos in eadem pertinacia hæfuros nullo pacto ab ingratitude posse diuelli: nec aliqua teneat recordatione quominus iniuriam nobis afferant & contumeliarumquos nulla officij cuius omnem illi penitus memoriam abiecerunt moderatione leniemus: eoq; nobiscum agent insolentius: quo quicq; se nobis debere non putant. Quãpulchra hæc q; etiã probabilia: quãq; mihi minime quidem uidentur esse probanda. Sunt enim quos ais illogefateor ingratissimi. sed illis alteris nullo pacto quantũ ad ingratitudinem attinet comparãdi. Nam aliquando nobis nocuerunt lacessiti: digni uenia uidentur: cum suis se adiutoribus se nocere non putent. quod si putarent: nunq; fortasse nocerẽt: & (quod ego sæpe iam dixi) animus est hominum contemplandus. & cum in rebus aliis: tum maxime in liberalitate & beneficentia quasi ad speculum intueudus. ad animum sunt omnia referenda: animo duce aliquis: animum rerum omnium testem habemus: quod præter illum agimus: quod nõ agimus: qui oblitus trahitur ad nocendum: is errore trahitur & ignoratione peccati. Qui uero memoria tenens beneficium insidians tibi atq; obesse noti uereatur: non errore. sed perfidia. non ignoratione aliqua. sed atroci quadam & efferata immanitate peccabit. Plurimũ quidem interest animo ne homines & studio ita facienti an casu aliquo & fortuna delinquant. Spon te sua peccarunt illi: si ueto deliquerunt inuiti. Quocirca recte mihi utrũq; genus uideo collocaisset: (si aliter censeas) ages ut uoles. ego sequar iudicium tuum: modo æquum te iudicem præbeas & ueritati studentem: non mecum dedita opera cauillantem. Reliquum est quod tu mihi maxima & incredibili copia dicendi extorquere nitebaris. Ingratos nequaquã impune peccare: quo in loco cum deos denũrari me dicerem: non tam deos ipsos defendere: q; quantum ipse disputando ualeres ostendere uoluisti. Nam & præter iudices illos in ferorum graues atq; seueros multa inpendere in gratis supplicia contendit: itaque mihi paulo mecum alius reperenti uera numerum esse uidebantur. sed ad penam illam quam in animo ipse conceperam non accedebant. Magna me hercule pena: omnibus odio esse: maior beneficio dignum non putari multo: maxima omnium charitatem amicitia opera uisio: benigno uolentia spoliari. Sed homini irato & a reo cruciatum exposulanti non sunt ista satis. Furtum quis cõmisit: pellitur domo: nulla fide dignus existimatur. Magnum hoc quidem: sed nisi tortus euilatus emittat: nisi cruci affixus dependeat: nisi uitã ipsam una cum seelere deponat: uix eum putauerim dignas satis penas ac supplicia persoluisse. Nã sũt paulo leuiora multatã pecunia: inoras frontibus inuiti: mediocribus etiam suppliciis excruciat: uirgis cæditotatũ vrbem nudatum cæsumq; lustrat: his ingrati si afficerentur: possẽ uel mediocriter esse contentus: quãq; duriora illa parari cupiebam. Nam si quis furto deprehenfus & si fidem non uoluit: durissima tamen morte multatur: quã pena: quã multa: quo supplicio digni erunt ingrati qui sola perfidia adducti ius omne hidenq; perueniunt. Sed iam finem dicendi faciam: nec cõmittam ut puinciam occupem alienam. Dixi pleraq; cõfidentius multa etiam percurre celenter in qbus me tibi plene satisficisse non arbitror. Nec enim quæ sunt a te cõtra meam opiuiõnem sapienissime (ut soles) accerimeq; prolata: magnopere me cõmouerunt: non q; non essent illa dicta præclare. sed aliud est controuersiam agere: ubi aduersarium paulo cupidius oppugnamus: aliud sententiam ferre: ubi quod uerum sit studiosius diligentiusq; perquirimus. Satis longam mecum ægisti controuersiam: meq; ex omni parte quasi stimulo pupugisti: nunc sententiam feras oportet. & quid de ingratitudine sentias: non quid disputare possis aperias. Vide quantum tibi tribuam auctoritatis. ut quem habuerim aduersarium: meum mihi iudicem eadem in causa constituam. Spero equidem sententias meas a te paulo ante delectas. & quasi igni ferroq; uastatas recedificaturum. Quod si feceris ardentius me ad hæc philosophandi studia prouocaueris: spemq; induxeris meliorem. Nam (ut est in prouerbio) qui aliquando non inepte sapienter nunq; Quæ cum essent dicta conticui.

Enonem illum Ciziceum magnum Imperiis & diuinis ingenio
virtutibus quo nomen Stoicorum simul cum disciplina manauit: quum
ex Phœniciæ nauigans naufragium fecisset: oraculum consuluisse fe-
runt: quoniam pacto uitam posset ducere beatam. Responsumque: si
uiuens mortuos coleret: futurum illum in omni uita beatissimum.

Quo responso ab oraculo accepto: Zenonem ad legendum antiquo-
rum libros annos iam triginta natam omni se studio & diligētia co-
tulisse. Qui cum annis multis Cratem Thebanum secutus aliquid se

adeptum in philosophia arbitaretur: diuixisse fertur nunc secundioribus uentis nauigasse: quum naufragium fecisset. For licem sane nauigationem: & autem longe secundissimam: quæ hominem illum præstantissimum ex fortunæ cupiditatemque studiis ac tempestatibus liberatum: uniuersos philosophiæ sinus portumque tranquillissimum deuexisset. Mihi quoque profectorem meam aliquando cogitanti: & latronum insidias atque inipetum recordanti: quæque non tam altus portus: munimentum tamen a tempestate receptaculum datum esse uidefi: qui cum in Ethuriam proficiscens omnem meum animum atque studium ad ciuilem scientiam contulisset. Ita sum fortunæ acerbitate uexatus: ut (etsi fortasse non libenter uere- tamē) dicere possim nullum unquam iter coningere mihi gloriosius ac felicitius potuisse: quum in latronum insidias incidissem: in quibus non solum rebus ad eam scientiam necessariis: sed illo & animo atque studio spoliatus: totum me cum ad res gestas mortuorum tum uel maxime ad sanctissimam philosophiæ disciplinam statui transferendum. Paucis enim rebus philosophia solet esse contenta: ut non solum non multis egeat: sed ne multa quidem cupienda præcipiat. Non ego ciuilia iura contemnere: uel maximam partem obuenire philosophiæ: in eaque fere rota uersantur: uel ad bene beateque uiuendum excogitata ex uberimo philosophiæ fonte manant: quæque sunt postea progressa longius. ut non ad sanctæque ad laute uiuendum quæsitæ esse uideantur. Sed de illis alias fortasse liberius. Phia uero cum fructus alios parit uberrimos: tum ad uirtutem atque honestatemque uehementer accommodata: libidines: flagitiosasque omniaque uitiorum genera detestatur: in nimicque temeritate sublimi quodam excelsos loco: casus contemnit humanos: & fortunæ minas impetusque deridet. Hanc qui sequitur nihil habet quod desideret: beatitudinis: nullus sibi adiuta interclusus ad felicitatem. Ob hoc ipsum felicitior quoniam sua est quantalacumque rerum sortita contentus: ut qui nihil omnino sibi putet cum te inuentum: nihil cum stultitia esse commune. Sed philosophiam assequi magnum est: magnique opus: nec humana fluxaque luscipietis: sed diuina atque æterna scelerans. Ad eam tamen consequendam plurimum ualet exercitatio: ualet etiam boni copia præceptoris. Alteram ergo si potero non contemnani. Altege fateari possum natum me esse præclarum: & qui me non docere solum diligenter solet: sed ad eam ipsam quam dixi exercitacionem uehementer hortari: ut currentem non modo calcaribus pungat: sed excitatum ardens uis ingenti enani clamore succendat: quem si fata superstitem esse patientur: non despero me quoque aliquid degustaturum: in quo non poeniteat elaborasse. Hic dux consiliorum rationumque mearum. Hic hortator uirtutum castigatoremque uitiorum. Hic meorum præcipuus studiorum adiutor: ut qui ante ignaro atque imperito remigæ per scopulos aspernissimos nauigabam: in nunc optimo & sapientissimo fretus: gubernator placidissimum in portum uidear esse delatus. Gratiar itaque latrobus agere & possum & debeo non mediocres: qui me atque ac uestibus spoliatum in preciosissima philosophiæ studia compulerunt. Si autem illo non caruissem nunquam ad hanc me philosophandi provinciam contulisset: me cuius animus pecuniarum studio & cupiditate incensus legum cuius uilium incendio atque ardore flagrabat. Enpuerunt mihi incitamenta uitiorum: uirtutum irritamenta reliquerunt. Diuitias quibus ad leges est opus abstulerunt: pauperatē philosophiæ conuitem dimiserunt. O felices deos immortales. Insidias O inipetum acerrimorum hostium amicissimum. O pugnam denique illam: in qua uicti sumus inuictissimam: gloriosissimamque ex calamitate triumphum: Tūc enim me primum a fortunæ iugo & potestate subtractus ad animi mei quietem: tranquillitatemque: libertatemque reuocaui. Nam contentum esse suis rebus: nihil appetere: nihil quærerem: nihil desiderare: animum ad omnem fortunam excessum gerere: uirtutem ultro complecti: uirtutem sponte detestari: ea mihi summa demum uidetur esse libertas. Hæc philosophia præstat oīam qua nos Pandulfe: cū se
pe alias

pe alias tum maxime hoc tempore cum Sulmonense duce & præceptore nostro uersamur a quo quæcumq; de fugiendi ingratitude accipimus litteris mandare constituiimus hoc ritu tuo. Itaq; ubi ipsi finem fecimus dicendi me (ut solet) commendato in hunc modum locutus est.

c Ommodum mihi uidetur hinc abire ut ad umbram illæ sub uinio est sedamus. Huc iam solis radii penetrarunt: quam ego rem (ne orationis tuæ cursum interpellarem rationesq; interrumperem) aliquot sum perpeffus diutius q̃ ualido possularet: ubi quod est reliquum contentiones nostras perfoluimus. Eamus inquam: sed uide: ne quod tu nouum i me bellum moliaris. Satis iam uideo te tecum nescio q̃ æquo Marte conflixisse. Satis iam illo ueteri & trito (ut ais) Græculorum mote contendimus. Feci equidem id inuitus: etsi (pace me dicendum) etiamiam læcessitus & a te ipso compulsus. Sed iam uides inclinare solem. Nunc eo uentum est ut non per inficias contentionesq; discurreres: sed quod principio dicendi pollicitus es sententiam tuam statueret oporteat. Fortassis etiam expectari uisum tibi domitum uxorae ne hoc tempus uix tibi sit futurum satis ad concludendum. Recte opinaris inquit atq; ita subiectis pallis in umbra confedimus. Hic ille: Grauius inquit mecum decertasti hodie meq; in mea castra fortiter repulisti. Congratulor itaq; tibi uehementer: iam pridem acumen tuum sæpius adoluimus: magnum nescio quid de tuo mihi ingenio pollicebatur: nunc non admiror solum i se digne et uimpor læticia cum uim tuam dicendi copiam uarietatemq; contemtor. Nam cū essent a me dicta permulta non ad tentandum modis sed ad rationes illas tuas quasi de dusticia confutandas. Dii boni q̃ acutè: q̃ uariè: q̃ uberinè omnia dissoluiti. Perge itaq; (ut cœpisti) adolefens philosophi a totis uiribus ac manibus (ut aiunt) pedibusq; complere. Spero equidem in magnum te uirum: doctissimumq; hominem euasurum. Me autē habebis nulla tibi opera nullo tempore defuturam. Sed quid ipse sentiam de ingratitude diligenter attende. Nihil iam loquimur fictum: nihil simulatum aut cōmentitum. ad ueritatem omnia atq; ad ipsam animi sententiam referem: iudiciumq; nostrum (ut sese habet) semperq; habuit aperiemus. Contemplari mihi sæpe & res omnes ad bene sancteq; uiuendi studia referenti uirtutesq; ac uina dies noctesq; consideranti: uita nostra uel ex ornari. uel præceptis agi solet: nihil pulchrius uideri solet: nihil honestius atq; homine dignius. q̃ esse gratum. Contra uero nihil detestabilius: nihil turpius & ab omni genere hominum alienius ingratitude. Vide quantum abest ut uelim tecum nouo bello contendere. Iam enim paulatim in senectutem tuam ipse delaborat: cognoscere quid hac de sententia facile possis. Nec agam prolixius. Nam quid per deos immortales uel ad societatem illam cœcumq; mortalium inutilius: uel ad uitam honeste agendam incommodius uel ad a more migrationis: benigniorem autem comparandam alienius: uel ab omni officio diuina humanitate remotius ingratitude. Nam cum omnis nostra uita alterius constare beneficiis & mutua contineri charitate uideatur: atq; ita uiuimus inter nos ut alter alterius opem atq; auxilio uacare nequeamus: itaq; societas nostra ad quam nati homines uidemur bene uoluola quadam & iocundissima consuetudine constituta: quid hoc scelere potest excogitari peruersius? quid insalutarius inueniri? qua re grana pellitur humanitas & beniuolentia summo mouentur communis uia honestaq; uiuendi consuetudo peruertitur. Cætera quidem scelera quantum sint illa nefaria: unum aut alium offendunt: habetq; aliquid uel uoluptatis uel utilitatis: quo pellecti homines aliquando delinquant. At ingratitude non minus uel qui committitq; ei in quem committitur obesse solet. Alteri quoniam beneficia nunq; amplius conferentur. Alteri quoniam quæ profutura putabat: prodesse non poterunt. Itaq; omnibus molesta atq; insensa mortalibus: qua nulla cum uoluptate. aut delatione nulla cum utilitate delinquitur. Facit quis fursum: nec ei nocet cui furripitur: prodest autem pleneq; furtipienti. In adulterio deprehenditur: iniuria fecit: uolens multum ac si bi peperit uoluptatem. Si quis ira percitus & quibusdam quasi funis ac facibus inflammatus: mens feretrum inabit: franget: deiciet: domo familiam exturbabit: per breuis erit ille furor. quid si etiam durum: eos duntaxat offendit qui causam quare iratus feret præbuerunt. Quid ingratus nulla causa nisi sua perfidia concitatus: eos lædit quos non debet: quos debet non lædit. Non enim inimicus erit ingratus. Sed quid ego uina commemoro: quasi aliqua possint uina cum hoc nefario & truculentissimo ingritudinis scelere comparari. Equidem plurimos audire soleo atatem hanc nostram haud parum accusantem aliorum multitudine flagitiorum: tum uel maxime ingratorum copia incredibili. Queruntur enim & multi & sæpe paucos admodum inueniunt homines qui & cognoscant beneficia: & cognita dignis meritis prosequantur. Accedit etiam uehemens animi per-

turbatio. Quippe si ab hostibus & inimicis: si ab incognitis & peregrinis opem implorantes minime impetremus: etiam irrideamur: quo id animo ferendū putabimus: non culpā id aliena: sed nostrā potius fortune & calamitati tribuentes. Sin uero despiciemur ab ingratis: quos omauimus: quorum opes auximus: & dignitate iudici non potest quanta iras quantā concitatio animi & mentis furore torqueamur. execramur nos ipsos: & durissimos atq; acerbissimos cruciatibus imprecamur: beneficia quæ contulimus in nostrā redundes: ignominia existimamus: factumq; id non minus temeritate nostrāq; perfidia putamus? aliena: tunc oculos (si fieri posset) ingentis euelleremus. tam ardentis furoris incendio concitati: ut cælum: terram: maria: prouocemus: serpens ac tigres excitemus. Quod & sapientissimus poeta cognouit: Et sic accensa prolat: erat enim animo uehementer perturbato: Nec tibi diua parens: nec Dardanius auctor perfide. Putabat tantam nobilitatem non posse q̃ ingratitudine esse coniunctam. Sed duris genuit te cautibus horrens Caucasus. Nō humana stirpes: sed ex lapidibus natum esse putabat. Hic canaq; admo hunc ubera tigres: a crudelissimis etiam animalibus educatum: ut ostenderet tantam inesse uerbis nefario scelere: crudelitatem: quā quicunq; tanto se facinori deuinxerit: non solum omnem prorsus exui se humanitatem: sed crudelitissimam atq; immanissimam feritatem induxisse uideatur. Quid tum uide quibus illum uerbis execretur. Spero equidem mediis (si quid pia numina possunt) supplicia hauserim scopulis: Deos immortales tanti sceleris ultores appellat: & quem hospitio fouerat: cuius discipulos a morte reduxerat: ut inter fauissimos scopulos obruatur exoptat. Quantum præterea odii: quæ mali uolentia: quæ pertinacia? Omnibus umbra locis adero dabis improbe penas. Sua illum conscientia delictum putat: conceptumq; in ingratos odium: ne morte quidem delei. O summam poetæ sapientiam. Eumenidum inquit demens uidet agmina & geminum solem: furore magno concitata perferunt. Quam aperte declarat solam se accusare ingratitudinem: & æquo animo ferre non posse. Quia ne auxilio iuuat ante leuatos & bene apud memores ueteris stat gratia facti. Nihil aliud q̃ ingratitudinem criminatur: quam necesse est fidei uiolario sequarur. Nūq̃ tuta fides: electum litore egentem. Excepi & regni demens in parte locaui. Amisissam classem socios a morte reduxi. Vide q̃ contumeliose exprobat beneficium. Quantum rursus reminiscendo concipit iracundiam. Heu furtis incensa feror. Quam præterea ulciscē di cupidā Non potui abreptum diuellere corpus & undis spargere: Non socios non ipsum assumere ferro. Ascantium Patum erat in ipsum ulciscini socios eius ac filium ad supplicium detulisset. Et patris epulandum apponere mensis. Nec satis arbitrabatur ferro natum interimeret: nisi comedendum parenti apposuisset. Quis uero dignum illum supplicium iudicabat? Faces in transita tulissē implessēq; foros flammis: natumq; patremq; cum genere extinxissē: Magna consistemano debacchate mentis. Itaq; uniuersum genus extinguere penitusq; delere cupiebat. Vide etiam q̃ non poterat mingiari. O nri inquit stirpem & genus omne futurum exercere odiis exoriat: aliquis nostris ex ossibus nati. Utitionem etiam ossibus demandabat. Littora littoribus contraria: fluctibus undas imprecor: arma armis: pugnentq; nepotes. At igitur speramus tantam conceptam iracundiam: tam immoderatam impetum: tam effrenatum furorem: tam uehementem & præcipitem odii concitationem posse deponi? Semper hic poeta uisus mihi sapientissime accuratissimeq; locutus omnia. Sed hoc immane atq; nefarium scelus quantas odiis faces habeat: multo sapientius atq; accuratius explicasse. Itaq; illa deos: illa homines: syluas: montes: feras: littora: ratione humanis contenta testimoniis appellabat. F. n. tibi hominem ex eadem umbra paulo duriorē: qui cum omnes causas iracundiæ conuiuiam amicū deponere iussisset domesticas si multates: uia forum fractiones: adulteria uxoris: omnia hæc inquit & quicquid habes tristitiæ: meo in lumine deponas oportet: sed ingratos ante omnia pone sodales. Intelligebat homo callidus nulla ex te tam uehementer animos offendi amicum: tam ad iram atq; odium conuerti. q̃ si quibus ipsi beneficia contulerunt: opesq; auxerunt: ab iis quem opus est gratia destituti: prodiū esse uideantur. In rabiem conuersa est. Heccuba: ut filium ulcisceretur non Hectorē: quem Achilles: non Patidem: quem Ajax interfecerat: sed Polidum quem rex affinis amicusq; necauerat: Furis arctatus est Ajax: non aliqua belli calamitate percussus: non incendio nauium: moti Hectoris uictoria: non exercitus profligatione contritus: sed facinororum ingratitudine perturbatus. Sic enim existimabat nihil sibi crudelius nihil calamitosius atq; indignius accidere potuissēq; non ab hostibus quos semper offensus: sed a sociis: quos non unq̃ seruasset: & gloriæ ornamento spoliati. Quapropter sæpe quod in hostem remissus cupimus: id in ingratos ardentius imprecamur. Quis huius supplicio potius q̃ misericordia dignus: quis interficiendū crudeliter magis q̃ libera liter seruandū

liter seman dū esse putabat? Quid in ingratos nulla misericordia nulla liberalitas adhiberi potest. Officio in iniuniamore in odium maliuolentiamq; conuersio. nec ullum (qd uulgo dicit) acerū acutūq; quod uino exortū est dulci. Ab hostibus expectas iuriam: uim: rapinas: clades calamitates alias innumerabiles: si quid hoc eueniet non decipieris & tu cauere potuisses: & ille sanctus est officio: ab amicis aut beneficio affectis quid tādem expectabis: non honorem: auxilium: salutem: consilium: dignitatem: si quid eueniat secus tū maxime uideberis deceptus: & ille scelerate fecit: & tu tibi ab illo nō putabas esse cauendū. Quod si hostes iura quaedam & habent & seruant bellos: nequid dolo agere: nequid fraude & proditione uideantur tanto maiori supplicio dignos censebimus ingratos: qui & liberalitatis iura despicunt & integritatem quam nobiscū præcipuam seruare debuissent fraude ac peridia sceleratissime uiolauerunt. Sed nimis lente progredimur. Velis est hic cur sus remiq; conficiendus. itaq; orationē meam continuā & profluentē diutius demorari: & quasi per ambitum circūactam: retardari nō paria. Vinā par animo adhiberi possit oratio. Equidem Ingratos istos mecum ipse considerans nescio quo pacto incendor animo & odio quodam efforor incredibili. Vnde initium capiemus dicendi: an est quædam circum scripta & seiuncta res: de qua separatim dici possit: nullum scelus: nullum flagitium: nulla turpitudinis nulla immanitas: nulla crudelitas: nulla impietas: nihil deniq; turpe atq; horrendū quod non ab hoc nefario ingratitudinis scelere exoriatur: nullum uinū detestabile: quod non ab ingratorum perfidia: tanq; ab omnium malorum fonte manare ac latius profluere uideatur. Serpit enim hoc malum & nescio quo pacto per omnes uitæ actiones irreptum: nia sedans: contaminans: eruentans quocunq; delabitur. Nam quid (per deos immortales) auiciu: melius: quid uolius: iucundius: salutaris comparat? At ingratitudo tollit ac delet funditus amicitiam. Hæc tota in beniuolentia: tota deniq; in charitate uersatur. In gratitudo res est odiosa: uitæ officia uiolat: extinguit charitatem. Quocirca diffinitionē ualde equidem commendare: itaq; uahementer assentionē esse ingratitudinem uentum quemdam exurentem: omnem charitatis fontem exiccantem. In amicitia ad promerēdum quidem diligentissimi ac studiosissimi ad referendū uero promptissimi esse debemus. Ingrati autem & in promerendo negligētissimi: & in referendo tardissimi sunt. Amici fortius opes honores: dignitates omnia censent oportere esse communia. Ingrati ad suam solam utilitatem omnia metiuntur. Quid pietate præstabilius. Ingrati omnem abiectam pietatemq; parentes alunt a quibus uitam: corpus: animam susceperunt: neq; patriam tutantur: quia fori & sustentati nulla eius in se beneficia meminerunt: nec deos columna quibus in hanc pulcherrimam lucem producti uitam simul cum ratione susceperunt: nec aras: focos: templi: claustra: uenerantur. feram qdam atq; immanem præse ferentes impietatem: trucibus & cruentis oculis hominum sortibus inhiant: & tanq; rapaces aues dilaniant: indipiunt depilant: micorum sanguinem fraudulentis rostris exorbent: officia beniuolentiæ humanitatis oblit: prædam uulgaris escamq; sectantur. Quapropter non iniuria rapacibus duxi alinbus comparandos: quas natura feroces genuit: ueneruntq; congregari. Nunq; enim comitæ: solæ se imper aspiciunt: quod idem apparet in ingratissimos prædæ intentos inuolare: rapere: exorbere: solos incedere nemini societate coniungi: nullius amicitiam colere uidemus. O radicandum genus hominum. O pestiferam & perniciosam herbam: ex uitæ huius agro radicem euellendam. O labem: o maculam: o tabificum uenenum societatis humane. Quæ concordia: quæ societas: quæ beniuolentia potest esse inter ingratos homines terretimos atq; foeditissimos: ad odium natos: ad rapinas instructos: ad perfidiam educatos. Nam quid dicam de conseruatrice rerum iusticia? quam sic uiolant funditusq; euertunt: ut nihil ingratissimum uideri possit iniustius: nihil prauius atq; iniquius cogitan? Est illa posita in omnium rerum diuinarum atq; humanarum æquabili & perpetua moderatione: uinculoq; quod suum est tribuens: eripiensq; quod non est suum. Ingrati nihil agunt moderate: arrogant sibi aliena: quæ sunt aliis tribuenda non tribuunt: quæ referenda non referunt. Distingo equidem diuellorq; dolore quem aliquem ex istis inuoeo: non statim rapi eum sublimem: & ad penam suppliciumq; deduci. Nec tecum magnopere dissentio: quanq; multa diximus simulare: esse illos omni cruciata dignos: omni duro supplicio afficiendos. Etiam ne eculeo? etiam digni sane qui lupino sacco cum gallo simiaq; confusi atq; inuolui præcipitentur in profluentem. Nam si peccatum aliud alio maius iectro iudicari debet: quoniam in eum peccatur in quem minus peccari conueniret. Sola igitur distinguit ingratitudo peccata. Maiore itaq; pena plectuntur qui parentes: q; qui alienos necauerunt. cur ita quia plus ingratitudinis commiserunt. Quid qui diripiendam hostibus patriam prodiderunt: multo maiore. Quam ob rem: & quia in plures su-

erunt ingrati: in amicos in affines in liberos in parentes: quorum fortunas & corpora hostium potestati ac libidini subiecerunt in deos imortales: quosque aras ac templa duris fundimusq; interite curauerunt. Quid in peregrinos: licet ne eos necare impune? minime. At illi nullo nobis deuincti sunt beneficio. Fateor. Non igitur faciemus ingrate si quas illis in fidias atq; iniurias faciemus. Non recte sentis: Genuit nos natura sociabilededit fomenta quædam & igniculos benivolentia: quos nō suppressere odio aut extinguere sed excitare ac succendere debeamus charitate. Aget nobiscū ipsa natura: accusabit ingratitudinis si quas illa uites ad benivolentiam omnium gentium dederit ab ipsa pōcturam: ut eas nos in odium & maliuolentiam conuertamus. Quorsum dices hæc? quid putas nisi ut intelligas ingratitudinem non scelus esse maximum sed fontem etiā scelerum omnium reliquorumque tanto puniuntur acerbius quanto plus habere ingratitudinis uideantur. Quid dicam uiolari fidem? officia uite peruertere: extingui liberalitatem: largitiones & munificentiam & uita tolli simulates atq; odia nasci sempiterna. Quicumq; enim est ingratus: idem est perfidus: idem iuris officii dei uiolationi dem omni scelere flagitioq; contaminatus. Nam si res si pecunias si coniuges si liberos si arces: si capita deniq; nostra ita committere soleamus: quos arbitramur aliquo nobis beneficio esse deuinctos: si in his fortunas spesq; nostras collocauerimus: iecero iuuamus multos opitulamur: subuenimus: omiamus: ut habere possimus quibus fidem in negociis: spem in periculis adhibeamus: & quales tibi uidebuntur ingrati: qui prædam tuam nō te secuti spe ac fide plenū in media (ut aiunt) flamma incendioq; defluerunt? Et (quom opus erit auxilio) miseram atq; afflidam amicidam desertes: ad meliorem florentioremq; fortunæ faciem deuolabunt? quo tunc ipse cofigies? quos implorabis? quibus supplicabis? Multa quidem & ampla sperabaris: sed friuola (ut dicitur) recte nitebaris. Atqui nondum concludo quæ uoluerant alia maiora. Sed quæ tãdem isti possunt esse maiora? Nulla crudelitas insignis: nulla immanis proditio principū hominum ciuitatum nulla fraus: nulla peridia esse potest nisi quam ingrati aut fecerunt ipsi aut ab aliis fieri curauerunt. Vendidit hic auro patriam. quam ob rem uendidit: quia ingrato qui tuto id facere potuit sese illa commiserat. An putamus alia id de causa tuto facere potuisse nisi quia quem patria ipsa exomauerat: extulerat: ad amplissimum dignitatis exereat: ei se tuto credendam committendam esse putauit. Prodit hic amicidur nō potius inimicum? Eum ipsum fortasse libentius: sed huic se ille nullo modo commiserat. Ergo illum prodidit qui se cōmisit. At ideo certe cōmisit quia uincula quædam officii extare putabat: quæ iste (nisi fuisset ingratus) nullo modo periregisset. Omnes igitur qui produunt ab ingratis produntur. Quid crudelitatem unde manare censuimus? Interhic quis inimicum iugulauit: suspendi trucidauit: uerbis oculis auribus deformauit: quis nō hūc iratum potiusq; crudelem appellauerit? Hospitem uero si quis necauit aut amicum: aut parentem: aut aliqua secum affinitate coniunctum: quis hunc iratum? quos non potius crudelem immanem ut crudelentem censet iudicandum? Habet id ingratitudo: ut nisi inter coniunctos: uel naturalu uel officio cōmirti non possit. quam qui cōmittunt: quanto inter sese coniunctiores sunt: tanto et illa iudicanda deterior. Nam (ut dixi) nisi inter aliquos deuictos uinculo esse non potest. Quinam obsecro Alexandrum interfecerunt: nisi quibus ipse ample magnificeq; ornatis uitam: corpus animamq; credebat? Qui rursus Gn. Pompeium tam nefarie trucidarunt: nisi quos ipse ab hostibus patrio atq; auito regno deiectos i prisco regie dignitatis fastigio collocauerat. Qui præterea Darium. Qui. C. Cæsarem confoderunt: nisi quos ipsi omauerant: quorum auxerant atq; amplificauerant dignitatem. Quid dicam osculum illud sanctissimæ Religionis nostre: nefarium atq; crudele: & inde profectum unde proficisci minime debuisset. Fuit genus illud mortis ex omni (ut scimus) parte uiolentissimum: ut plane constet nullum unq; omnino fuisse uiolentius: cuius indignitatem: quo nihil deesse posset acerbioris: auxit ingratitudo. An igitur dubitamus hanc unam quesitam esse rem ad cruciatus illos durissimos coarctandos: ad mortem deniq; illam acerbissimam & truculentissimam omni suppliciorum ac scelerum importunitate cumulandam. Quicumq; itaq; crudeliter quicumq; scelerate nefarieq; perierunt. il omnes ingratitudine perierunt. Hoc unum est malum a quo omnia scelera: cuncta flagicia: uni uersæ turpitudines manauerunt. Hæc ego sentio de ingratitudine: nec fui durior quin mox tibi statuerem esse gerendum. Vides enim quæ copiosius dici possissent: q; breuissime esse tractata: ut non tam percurrisse pedibus hæc uideamq; alarum celeritate peruiolasse. Hoc tantum a decetrim: nihil tam foedum: tam turpe: tam immane: tam sceleratum: tam deniq; flagitiosum & detestabile dici posse: nihil tam nefarium atq; impium: excoGITARI: quod ingrato non uideatur q; aptissime conuenire. Quocirca de uentem hanc im-

manem & perniciosam beluam. Non illum amicitia non aditus non congressione non consuetudine non sermone non aspectu dignum existimemus. Acernm inimicum humanitatis: libetalitatis extrinsecum: deoque inortalium contemptorem: omnium denique auctorem flagitiorum: aspernemur abhorremus: & tanq pestiferum aliquod animal truci lentamq bestiam fugiamus: in hunc flammam: in hunc odium: in hunc faciem: in hunc incendium coniciamus: & relasq: in eius omnes impudentissimam orantq: in nefarium aliquid conspuamus. Habes iā animi mei sententiam: quam sic tibi manifeste patefecit: nō tā locutus grauitur uideandq: concitatus ardens. Tu si hęc probas bonam operā nauauim: idemq: sepe faciemus: Ego uero inquam probō. Atq: ita acceptis palliis: factō tandem dicendi finem discissimus.

IOANNISANTHO . CAMPANI DE INGRATITVDINE FVGIENDA
AD PANDVLFVM BALIONIVM
LIB. III ET VLTIMVS FINIT
IOANNISANTONII CAMPANI DE REGENDO MAGISTRATV
AD FRANCISCVM LVTVM EQVITEM SENENSEM
PRETOREM ROMANVM

Vm sepe in eum sermonem incideremus: qui esset de gerendis magistratibus: & Rebus publicis administrandis: memini Luti chani sume q̄ attente me audires his de rebus nō simulare disputantem: ut solent multis sed aperte differentem quę sentirem. Iungere enim utilitatem cum honestate conabamur: ea complectētes maxime quę ex moderationis fonte nata ad communem commodum Ciuitatis & amplificationem Reipub. pertinerent: quibus ipse quoq: mirum modum assentiebaris: uidebaturq: fore ut si quando accederes ad Magistratum iratus es: quasi uestigijs orationis nostrę. Nunc uero cū pro singulari prudentia & pręcipua integritate tua Prętorum Vrbani adeptus sis: crebris nunnijs contentis explicari tibi litteris: quę coram solebamus: tui quibus monitis priuatis instruebaris: ea in amplo gradu dignitatis positus ad Ciuium tuorum utilitatem possis accommodare. Nos autem hoc tibi libentius obtemperauimus q̄ in eo uersamur uitę curriculum: quod totum pertinens ad pie sanctęq: uiuendum: propositam habet uniuersę generis humani summam honestatem: totum est humanitatis & docendo & hortando. Abducti enim a terrenis cupiditatibus: ætatem fere omnem in Christianę religionis præceptione consumimus. Quę cum alia instituit præclarestum Ciuiles societates in officio & tranquillo uitę statu continens: eius præceptis obtemperetur: cuius illud præcipuū est opus: ut q̄ rectissime uiuamus omnes. Hęc autem ratio uitę statuendę duabus rebus comparatur: præceptis & exemplis. Sed de exemplis quidem nihil attinet dicere hoc in loco. Neq: enim ad nostrum uiuendi genus reuocamus. liberior est tibi uitę ratio & ad agendum & ad sentiendum. Sed tamen ut imitari oporteat quos uideas in regēda Ciuitate optimos: aut quod maius est & gloriosius: qui optimi uident uelint te unum imitentem: præcipuum sequitur honestas ducem. Accedit etiam antiquitas & cognitio gestarum rerum. Occurrant tibi exempla maiorum tuorum: gentium & nationum exterarum Ciuitatum & populorum: ex quibus omnibus aliquid decerpi potest: quod cum laude possis usurpare: qui est fons hauriendis exemplis uberrimus. Nulla enim est tam barbara: tam inculca: quę non aliquid aut gesserit: aut tulerit memoria dignum. Vnde si quid gestum præclare fuisse ac sapienter factum: si dictum elegantem: si uidendi callide & prudenter excogitatum omnia cum dignitate possis præstare. In quibus aut non curabis: aut multo rum qui te antecesserunt uestigia secutus errabis: & si non eadem est semper uiuendi ratio omnibus: multa tempus: quædam etiam locus affert: quibus sapientis uiri iudicium facile moderatur. Sed hęc quę ad imitationem optimorum pertinent: magis a te intelliguntur: q̄ queant explicari a nobis: Præcepta uero traduntur illa quidē misit hęc quoq: ad cōmūnem cursum Ciuitatum: q̄ ad statum religionis aptiora: ut quę non possis maius tibi imposuim onus: q̄ quod ferri possit qui in cōmuni uita & Ciuiu societate uersatur: ubi aliquanto uagatio est laxior. Itaq: nihil attriauit a iunioribus: recedemus uia: nec ullas in angustias te compellemus. Iter tñ ostendit quo sis ad gloriā & laudem expeditior. Ciuitatis recte administrandę primū locum obtinent Magistatus: quorum tanta uis est: ut prauę negligentę ha.

bitis: quibus maxima euerant Imperia: diligenter autem & recte gesti: amplissima quæque tueantur. In his enim omnis Ciuiilis æquitaris moderatio: in his salus & tranquillitas Ciuium continetur: qui sunt cõstituti non ut opes accumulenti: quique multitudini præsent: sed ut constant omnium iura: imperium commune crescat: fortunæ Ciuium tutæ sint ab iniuriis: & dignitas augeatur uniuersæ Ciuitatis. Quod quale sit munus ex ipsa fronte orationis nostræ poteris intueri. Graue profecto & onerosum homini ad dignitatem cuncta referentia: te ris uideri potest leuius: qui ut nihil inuicem afferunt diligentia ad communem salutem custodiendam: ita ad efferendam ostentationem: ambitionis: & insolentie plarimum. Quæ in re adeo ferri nequeunt: quod nihil uideri possit infamius. Sunt etiam qui odio & rapina sic armentur: ut non eorum custodia: tradita: sed depopulatio: data: Ciuium oium fortunæ uideantur. Nos uero non quales sint qui gerant Magistratus: sed quales esse oportet: quæsi nolumus: idemque te uelle efficitur: ut possis non solum naturam tuam ducem sequi: sed et præceptis nostris ad optimum quod sit peruenire. Quæ in re adhibenda est Platonis diligentia: qui eos solos censuit admittendos. Reip. muneribus qui essent idonei: ceteros autem longe repellendos. Quorum uel ingenii traditas: uel naturæ malignitas rem comune afferre non posset. Quosdam enim tulit natura ipsa paulo hebetiores & tardos ad deliberandum: alios uero acutos illos quidem & ad consulendum acres & industrios: tamen parum moderatos: præcipientes ad iram: ad inimicitias atque odii pertinaces: simulatorem cupidus & seditionum: quoque nihil est in libera Ciuitate perniciosius & magis fugiendum. Hæc autem omnia cum ipso nascuntur homine: & deponi sæpe non possunt: occurrunt nonnunquam ad tempus quo maiores suscipiant uires ad statum Ciuitatis perturbandum: nec ulla est ad nocendum pestis acerbior. Magistratum igitur præclare qui uult gerere hunc ita & natura institutum esse oportebit: ut nihil in eo deyderet: quod ad summum uirum pertineat: acce ingenium. non abiecta forma: perspicax & matura grauitas in consulendo: uiuax atque ardens in re bene gerenda diligentia: & quæ satis explicari non potest. Intelligitur tamen comitatus actio: moris: &q; mediocritas: ut neq; foederetur iusticia immani crudelitate: neq; lenitate nimia languescat. Quorum alterum seruilem contumprum parit: alterum odium tyrannicum: sed sit facilis quædam mitisq; seueritas: ita quidem ab ingenio: sed tamen etiam ab arte profecta. Nam hæc quanq; habeantur natura: non nihil etiam studio comparatur. Conferunt præcepta clarorum hominum maxime Philosophorum: quorum ea solet esse sententia: ut neq; cruentam tyrannidem: neq; mollem licentiam ferri putent oportere. Neq; cruentam tyrannidem: neq; mollem licentiam ferri putent oportere. Neq; enim magis Romanorum opes attriuit crudelitas Neronis: q; mollicies Sardanapalli Assyriorum. quanq; harum rerum peior crudelitas est & perniciosior. Euerit enim uno momẽto Ciuitatem lenitas paulatim enervat: cum uiolentius robusta cadant: q; imbecilla deficiant. Sed hæc quanq; ut sæpe iam diximus: a bonis institutis: magis tamen a natura defiderantur. Itaq; hanc tu quasi primam artem tueare: ut neq; duriorem te præbeas q; humanitatis postulet ratio: neq; laxiorem q; officii dignitas permittat. Quæ mediocritate minum est quantum sibi laudis pepererunt: qui gubernacula rerum publicarum suscepunt. Nec uilum est temperamentum conseruandis Ciuitatibus accommodari: siue bello fluctuent res siue pace conquelescant. Quod præclare Celiu nosse: ut est omnium in sermone grauissimus: diffiniuit in tetrogatus ab Architecto quodam quod Malthe genus ad muros urbium conficiendus esset tenacius: Respondit q; ex Magistratum: moderatõe & Ciuium concordia conficeretur ut nullæ: quis editæ: ac late turres cum illo sint cõferendæ: qui autem mediocritatem hanc præstare non possit: tanq; ineptus publicis muneribus arceatur. Pari enim calamitate afficit. Remp. qui eius uincula ita cõtrahat ut rumpatq; qui ita laxat ut dissoluat. Sed de hoc satis multa diximus. Sunt deinde alia quædam ab animo bene instituto: tanq; a fonte nascentia. quibus si careas. omnia euerantur necesse est: ut id quod omnium est primum & humanis in rebus latissime patet: habere deum immortalem ante oculos: ducemq; ad omnia sequi: ut instituta religionis nec offendas ipse nec quantum fieri potest ab alio quodq; offendi patiaris. Deinde ut conscientia tua uidet animi sententia: ita hæris ad iudicandum. nec ulla parcitas iniuriam nullius impulsus inimicitias: nullo quantumvis ingenti pretio. nullius gratia aut amore: nisi æqui & boni gratia moueas. Existimes Ciuitatem cui præsis fidei commissam tuam: non potestari traditam: & eum ipm quem geris Magistratum non ad utilitatem tuam sed ad comune commodum uniuersæ Ciuitatis: aut si id non possit ad salutem bonorum esse referendum: plusq; tibi oneris impositum q; dignitatis aut honoris collatum putes: eumq; fructum eẽ uberrimum aut prois omnib; officias nemini ne lacesitus quidẽ: nisi publicæ utilitatis causa postremo est tenendũ quod in publicis negotiis

blicis negotiis ulres habet amplissimas ut neq; bonorū consilia negligentur: neq; admittantur improborū. Nam ut a primo incipiamus: Deum immortalem propitium si habuens summum tibi iecisti fundamentum omnium quæ facturus dicturusq; sis: etiam quæ cogitata rus. Omnia secunda sunt colenti deum: a duersa speremur. & qui religioni studens diuina tutatus fluctuare potest aliquando mergi nunq; potest. Nec soli tibi Religio ipsa colenda effudit uniuersæ familiæ tuæ metus diuinitatis iniiciendus. Faciendæ quotannis expiationes delictorū: abludu sceleratū: & omnes animi sordes. Christiano more deponendæ. dies festi: carminibus celebrandæ: deniq; nihil uiro bono & honestatem proficiente quod ad dei religionem pertinere negligendū est. Primū quia inde orti contemnere eum sine summa impietatis mercede nō possumus. Deinde quia ubi subest Religio & sanctus uiuatur oportet & moderatus. Coerciti enim uinculo diuinarum legum ac metu cœlestis supplicii de terribili officio ad delicta tardiores: promptiores autem ad officium & honestatem: acerrimut ne quid superbia: aut crudelitatis immunde faciamus: ne impietate ingrati uideamur. Et quanq; Rodomantum illum Canosum quem fingunt Poetæ: non credim' persuasum tamen est nobis: uel a natura ipsa in tanto diuinarum atq; humanarum rerum ordinē quē etiam in minimis quibusq; intuemur: nihil nasci omnino quod non diuina lege teneatur: eliq; iussis mortalibus & sempiternis obtemperet. Constitutumq; a supremo iudice deos: quos rebus omnibus immensa atq; infinita mente moderatur & imperat: ne quid in terris committatur uel boni sine præmio: uel sine supplicio mali. Vnde tenetaria Democriti or ta sententia: qui ceteros deos sustulit: præmium penamq; teliquit: opinatus ex his duabus rebus uitæ officia constare omnia: id eo q; deos esse solos. Stulte quidem i sed demus hanc ueniam annquirati: quæ per deula & conflictationes opinionū agitata confinxit sibi quos uoluit deos colere: quem autem debuit non cognouit. Valet itaq; multum religio ad sceleratæ coercendæ: quæ coetio hoc melior uideri potestq; scelus & turpitudinem non iussu fugimus alieno: sed nostra sponte declinamus. Parit etiam uescio quid auctoritatis: ut siq; ad id uiuendū genus traducti curam abiecerint rerum terrenarum: his plenum adhberi soleat fidei. Nec solum qui opes fortunæq; contempserint: sed etiam illos qui appetunt: istudiosq; accumulanti: tanto habentur meliores: quanto ad religionem & rem diuinam propensiores esse uideantur. Gignitur quædam inde opinio uirtutis & modestiæ: quibus finitima est: quam præstari maxime oportet: auctoritas rerum gerendarum: Quæ cum frequenter a uitæ nascatur integritate: nonnunq; ex gloria & admiratione uirtutis: nam uero frequētissime a cultu obseruantiaq; rerum diuinarum. Quod si nonnulli simulatæ: probitatis uirtutis falsa superstitione tantum ualent ad hominum mentes illiciendæ: ut flectere concitare le nire: exaspere solent: quid in his est existimandum quorum est sanctitas uitæ probata & aperta: spectata integritas & in medium exposita: quantum in his elucet maiestas: quantum obseruantia & auctoritatis. Ad affectus autem exaspandos aut leniendos: quo genere uitæ: quid deo principi optimo maximo acceptius sit: aut homini salutarius: non uideo. Nec est quod te sacris ritib' initiari postulem: paucorum illud est opus: & eorum qui æterna mortalibus anteponunt mente freti præsaga rerum futurarum: spiritusq; dignitatibus & fortunis quæ mortales tanto mirantur & querunt studio: omnes cogitationes & uigilias in supremi parentis cognitione posuerunt. Ceteri quæ sunt ante oculos intuentur: futura tamensid raro & per calliginem aut nebulam insipientes. Nonnulli pecorum more omni spreta religione quicquid loquuntur: cogitant: faciunt: turpissimo uoluptatis sine metuitur. Horum neq; res gestæ probari possunt: neq; uita laudat: nulla q; sunt auctoritate publicis gubemaculis longo intervallo abiciendū: cum neq; ipsi præclara aut uilia gererent: ceteros ad ea gerenda hortari soleant. aut si fuerint hortati nemo est qui assentiat: nam honesta suadentibus. Qui enim contemnit Imperatorem Deum: hanc honestatem colere non putant posse. Probitatis autem mirum est quanta sit ueneratio: eius maxime quæ coniuncta Religioni & integritate a natura habet insitam: & a cultu diuinitatis honestatemur: quicquid persuadent uelut idcirco non possit q; facilis sit omnium assensus. Fit etiam ut in eo genere hominum uel minima delicta uix credantur: etiam manifesta. In im probis autem uel maxima scelera: etiam occulta pro compertis habeantur. Quæ fides in rebus gerendis tam in ceteris ualeat plurimum: tum in his qui in Republica uersantur: maxime est necessaria. Tollere inimicinas: Decernere quæ sint in rem Ciuium: Quædere: Pacem hortari: atque irritare ad bellum: Flectere ad misericordiam: Excitare ad iniurias depellendas: denique omnia quæ in libera. Ciuitate tractantur: Quis magis debet quam qui posuit est in Magistratu? Quis magis potest quam qui significationem præferat religionis bonitatis. Hæc autem eo spectant omnia: ut & cultui diuino uoces imple: uacæque

familia: & eos ne contemnas qui cōtemplatione delectati rerum diuinarum paupertatem ferre q̄ pecuniis accumulandis studere maluerunt: qui aspernati hęc terrena & fluxa æterniq̄ celestis boni ardore incendant. Horum familiaris consuetudo multum p̄dest: & ad præstandam bonitatem: & ad ostendendam. Qui autem sacra publica non celebrat: cærimonias despectas habet: templa non frequentat: dies festos non obseruat: p̄phana sacris & fluxa æternis potiora existimat: quid hic facere aliud q̄ p̄niciosum ciuē agere & immortalī principi deo bellū inditū hīc uideat. Porro hunc hoīem quo pacto ius tibi tuum reddi turti censeas: quo ius in Magistratu cōstitutum: quē uideas sanctissimo deo qd̄ suū est non persoluerem: nisi leuitus fortasse sit scelus deum fraudare q̄ homines: aut acerbiorē pena fures q̄ facilegi sint puniendi: quorum alterum ad deum pertinet: alterum ad homines. Deniq̄ ita maxima est uis conscientię: ut præceptione religionis minime seiungatur: nec ulla res est in tam uario genere uirtutum unde plus consequi possis laudis: & auctoritatis: & fidei: a quibus metus & gratia gignuntur: quæ duo eminentissima in Republica sunt propugnacula. Hęc autem religionis obseruantia & fructus in uita parit uberrimos: ut ubi uita excessiuius: proposita habeat summa premia in ætatem omnem duratura. Itaq̄ omnium gentium & nationum est firmata consensu. Nam & apud ueteres Aegyptios sacerdotum collegia Regibus assidebant in causis iudicandis. Et Ethiopum quidam ex sacerdotibus creabant Reges. Græci causas deferrebant Amphitricionibus: qui erant in Delo ministri Apollinis. Sic deinde Gallis iudiciis: & Caldæi Babylonis. Persis Magi faciebant. Quorum omnium uita moreq̄ pendere solebant ex institutis religionis: ut Ciuiles disceptationes & negocia prophana sacris essent coniuncta: nec abhorrentur a lege diuina iura Ciuitatum ubi idem essent auctores & reddendi iuris & rei diuinę faciendę. Romani uero: quorum res domi aut foris: pace aut bello: consilio aut manu gestæ summa cum laude atq̄ admiratione memorentur: non nuptias sacre solebant nisi auspicate & re diuina prius facta non testā ædificationem ire in prouinciā: non bellum suscipere: non Magistratui cooptari: ius belli habebat Fœciales: Aediles ædium sacrarum. Pōtities annalium. Augures rerum aliarum: tum imprimis Magistratum: Tnbuni qui essent sacrosancti legibus præerant: deinde qui suis quiq̄ sacris essent initiati. Sic in stulta multitudine deorum: erant tamē cæcæ superstitionis accenti: & defensores: & omnib⁹ gerendis rebus interponebāt: quam qui contempnisset. Cuius habebatur perniciosus & aperte malus. Itaq̄ nonnulli abdicati Magistratus: multi ab hoste cæsi: sprete religiōis exempla præbuerunt. Natioq̄ fuit nulla: tam inculta moribus: tam uisū barbara: quæ non exultaret diis suis quantum: cumq̄ excogitari posset honoris esse tribuendum: & bonos ac pios homines parere sibi gloriam in uita non medioctem: mortuos autem migrare in deliciis: quamdam & apriam amoenamq̄ regionem: ubi & multum consequantur boni: & nihil mali patiantur: ætatemq̄ agere cum diis sempiternam. Et ut quisq̄ æquissimus fuisset in uita: sic & in morte beatissimum futurum. Tum regnare quosdam apud inferos: tradit uetustas: & de penis supplicisq̄ decemere: quando in uita essent habiti iustissimi: qui autem tarpiter impieq̄ uixissent: extingui nomen eorum in terris: ipsos autem in loca præcipituri fœdas: scilicet tetrasplena calamitatum & suppliciorum: ubi neq̄ asperare lucem oculis: neq̄ uoluptatem animo sentire posse. Quod si illi in tam uana superstitione citius semel uolupisset tanta pietate & cura tuebantur: adhibebantq̄ publicis negociis: quid est nobis i tam uetas tam honesta: tam sancta religio facienda? De qua re si nimis multa scripsim⁹: dabis ueniam plura etiam scribere cupienti. Alterum est præceptum: ut cum ad moderandam Rem publicam suus designatus & in Magistratu cōstitutus: non relicias quorum sit opinio laudata: sed eos in consultatione magnarum rerum: quæ in disceptationem ueniant: admittas: audias: attendas. Interdum & in causis mediocribus: quarū aliqua possit esse contentio: siue ad Ciuēs spectent: siue publicæ ad uniuersam Ciuitatem. Sit hoc inter bonos malosq̄ discriminetur: recipiantur alteri deliberandis rebus: alteri quantum fieri poterit abiciantur. Venit et illud Annisthenis. Tum demum petite Ciuitatem cum a publicis mali non fecerantur: tanquā ager excollenda sit Ciuiū societas. Nec minus sustentanda Ciuēs boni & omādi suntq̄ herbæ salutarē rigandæ & fouendæ. Mali autem radicibus extirpandi. Aut si hoc fieri nequeat propter multitudinem improborum: quibus ait Xenophon abundanter plurimum Ciuitates: deputatio quædam est adhibenda: tanquam a solio frumenti. Obserues unumquemq̄ ut officium aut mores: ut aras: ut auctoritas possit latere. Interdum ut genus si a uirtutis opinione non abhorreatur eorum qui non minus gloria sua splendē: atq̄ laude maiorum: nec solos afferat titulos & uetustatem ad Rem publicam capefendam. Per magni refert igitur quorum consilio utaris. Si bonorum nihil speciosius &

ciosius & tranquillius agi potest. Nihil foedius & turbatus si malorum. Inde salus Ciuitatis
 stabilitas: robur. Hinc calamitas: tumultus: euerfiones oriuntur. Eam ob rem quorum sit in
 regnis spectata: motus cogniti & probati: auctoritas non uulgatis: aetas non contemnen-
 da: non despectum genus: eorum sententias minime aspemere. Sic fiet ut non solum ex re
 bene gesta. sed etiam quia consilio clarorum hominum usus sis laudem consequaris: ut si
 uel maxime cupiant: detractiores rerum a te gestarum exitum improbare non possint. Qui
 autem suo iudicio nullus consilio facit omnia: hic autem deus quidam inter homines habenda
 est. aut quod magis arbitror temerarius iudicandum. Nec te moneat Hesiodi uulgata
 sententia. Qui per seipsum rem calleant: priorem locum laudis obnitere: qui consiliis alio-
 rum inuitantur. Nam Zenocui magis assentione eos commendandos inprimis censet: qui
 ab aliis moueri malint: qui ipsi suo ductu rem gerere: ut quamq; industria fieri sua ualeant: ipsi
 in genio & consilio sint perspicacitatem quid ceteris quoq; uideatur explorent. Et nescire
 interdum quae scias haud inutile est. Pingunt Portae Iouem cum quid grauius sit delibera-
 dum conuocare reliquos deos in Concionem: & ordine rogare sententiam. ut intelliga-
 mus eo magis consulendos esse mortalibus: qui rerum praedicti sint experientia: quo sunt in
 genio hebetiores atq; obtusiores q; dii. Qui autem per se ipsum agit omnia: non tamen pro-
 spicere illum putant: quae ad deliberandum pertinent: qui contemni se & repudiari: tanquam
 reum imperitos arbitrantur: affectuq; hac ut uidentur iniuria quae: cuius in summa
 laude: quid accusetur: aut id si nequeant illud ipsi: non contententur honestis atq; uilius fieri
 potuisse. Quam inuidiam diligenter tibi censeo fugiendam. Sed labantur in eam maxime
 qui cupidi glorie inanis omnem sibi laudem student uendicare. Nec uolunt cum ceteris
 communicare. ut uidere in maximis rebus decemendis soli uideantur. Quae laus & si est
 magna: coniuicta tamen cum ciuium iniuria: plena est ostentationis & inolentiae: pariterq;
 similitates contentionis & discordes: quae nisi fuerint extirpatae & sublatae: perniciem afferunt
 Ciuitati ceteris contra nitentibus & improbantibus. Quapropter adhibenda est modera-
 tio comitatis. & optimorum consultatio. Pessimi autem Cives: ut ait Plato: careant splen-
 dore: lateant oppressa uitia: nullusq; pateat aditus ad dignitatem: nec unquam extollantur.
 At bonorum consiliis honestissimis repleta sit Ciuitas: seruetur optimorum auspiciis Respu-
 blica: ductusq; illorum exeat in actem & procedant legum decretorumq; uexilla: & pacis
 cohortes illis ducibus suo in loco statuatur. Vbi autem improbitas ualeat: non imperium
 illud quidem dicendum est: non Ciuitas: non Respublica. sed tyrannis: & secessio: & turba-
 lentia: siccatiorum temeraria: praecipit ad omnia flagicia: quo cum deducta res est: quae alia
 possunt euertere Ciuitates: si haec non euerunt: aut quod tandem consilium a malis expe-
 ctandum decus: nisi ut bonis se praebant oppugnatores. & sint impedimento quicquid ad glo-
 riam ad decus: ad honestatem decematur: propensi ad libidinem: ad iniurias inferendas:
 ad excitandas seditiones: statunq; Ciuitatis euellendum. Parati erant olim Censores Ro-
 mae qui pessimum queneq; Senatu pellerent. Qua dignitate aut officio quid sanctius? Flo-
 ruisset illorum Respublicam uidemus q; diu bonorum consilia ualuerunt. Postea uero q;
 ad nefarios perducta res est: ortae Ciuium discordiae bellaq; intestina rem atq; imperium su-
 stulerunt. Non possunt improbi honesta suadere: quibus ipsi sunt insensibili & praestare non pos-
 sunt. Quis legem aduersus seipsum ferat? quis consilium? quis suffragium. Nam expectan-
 dum. ut aut ab adultero adulter natus aut a fure furta noua lege reprimantur? Obstant potius
 & quanto maximo poterunt conatu aduersabuntur tepnere uolentibus. Accedit ratio
 seruitutis: quae longe bonis q; malis est infestior. Bonitas libertate gaudet: quae in legi-
 bus & decretis maiorum posita est: improbitate autem nihil aequae atq; licetiae delectat: quae
 nisi speretis & conculcatis legibus uagari non potest. Cum autem leges intereant: decidit
 ex tempore in seruitem: quomodo boni nullo modo: mali facile perferunt. Eam ob rem: Phi-
 lippus Alexandri patrem cum opprimere Atheniensium libertatem statuisse: dari sibi sapien-
 tiores Vrbis postulauit. ut eorum consiliis spoliata Ciuitas facilius in discrimen & seruitu-
 tem traheretur. Inrelligebat callidus Rex non plus ualere fortis strenuum militem: q; egre-
 gium Ciuem domi ad Respublicam defendendam: a quo cum eēt destituta: citius q; a mi-
 lite deserta caperent. Sic apud Homerum Agamemnon plures sibi dari in castris Nestore-
 os q; Achilles: quorum alteri manus alteri consilio ualerent. Sed nec magnus fuit transfluxus
 In exercitu ducendo q; mali Ciues in regenda Ciuitate fugiendi: illi uno impetu uix posset
 nocere: si semper uno consilio cuncta iunditis labefactant. Sed iam ad reliqua pergamus.
 Tertium sequitur quod positum a causis indicandis praecipuum iudicis in regnatem posu-
 lar. Magna res & praecleara tibi Ciuitati salutaris: nullius priuatam amicitiam ita colere. ut
 publica iura uiolentur. Pluris enim decus Ciuium q; amici gratia faciendum est: nullus in

miscēas ita prosequi ut non existimes publica instituta priuata charitate esse potiora: dēti-
 q; nec p̄cece nec p̄cielo dicere ab eo loco quem æquitatis mun tuetur. Vnde si Ciuiiles
 procellæ te excutiant: tum demum abundum est propugnaculo: eum locum ipsum salua
 dignitate retinere non possis. quāquam si res exigit immoriendum est patriæ: & moenibus
 & legibus defendendis: hostes enim publici sunt uendicandi qui æquitatem oppugnant:
 qui tueturis defensor libertatis dicendus. & salutis publicæ propugnator. Quod cum in
 cæteris magnificum & gloriosum: his qui Ciuitati p̄stunt necessarium. Solebant ue-
 teres Aegyptii Principis collo appendere uentatem: quam iudicium redditus semp̄ ocu-
 lis subleuant intueretur. Extat Samii Pythagoræ uetus symbolum. Legibus opem ferē-
 dam esse: iniquitatem debellandam: statetam non transiliendam: cor non edendum. Qui-
 bus clarissimas philosophus aperte monet qualem p̄stare se debeat qui Magistratum ge-
 rat & in Republica uersetur. Habendus est animus in consulendo liber: in iudicando libe-
 rior: ut ea dicas quæ sentias: & sentias quæ legibus confirmata ad publicam utilitatem refe-
 rantur. Nec statetam transilias: id est quod æquum iustumq; sit ne transgrediare. Cor non
 edas: id est nullius animi perturbationibus subiicere. Agitat amici causa: Vide ne mitior
 quia sit amici futura sententia. Accusatur inimicus: nec ob hoc quidem asperius: quia inimi-
 cus in eo an etiam leuius iudicandum. Donanda sunt Republicæ priuata: Cuium si-
 mulcra: ut non quid tibi libeat. sed quid illi expediat cogites. Propinquo dictus est dies: i
 caue sub pallio propinquitatis nequiria deliteat. Deniq; tibi persuadere oportere eum qui
 Magistratum ineat exuere statim seipsum & omne suum studium & cupiditatem cum ue-
 ste deponere: induereq; publicam personam uniuersæ Ciuitatis: omnia & priuata & publi-
 ca sui iuris arbitrari. Existimare quicquid Respublica uel singulus quisq; patiatur detinē-
 ti ad suam ignominiam dedecusq; redundare. Sed tamen ita corpori consulendum est. ut
 singula membra concordia assensione moueantur: nihilq; sit omnino quod a mole tota de-
 feratur: nihil quod non subsequatur sponte sua. Itaq; in hoc communi bono elaborandū
 est ut non solum in dignitate possis: sed etiam priuatis Ciuibus ne quid fluat: i ne quid
 deceret: & ueluti solum atq; absisum a tota Republica abesse uideatur: sintq; omnes parti-
 cipes cōmunis boni: nec alter alteri inferat aut inferri patiatur. Quod ita fieri iniunam.
 ita fieri potest: si non magis doleant qui acciperint iniunam: i qui non ipsi laesuntur.
 Nihil enim tam est magnum atq; impeditum quod si ex omni sui parte coherat & consistet
 non facillime uettatur & cedatur: nauium magnæ moles concordia nexu compactæ & col-
 ligatæ: parua manu in maria pelluntur. Quæ consensio Rerum publicarum nulla uita ma-
 gis p̄stari potest: q; pari æqualitate in omnes uniuersos: tamen iuxta dignitatem: tribuen-
 do: & si nullius rei nisi publicæ utilitatis censeas habendam rationem. Hoc igitur secundū
 religionis obseruanciam & consultationem bonorum morum præcipuum est in Magistra-
 tu bene gerendo. ut cum te totum ad cōmodum Ciuitatis instruxeris: in hoc te arces: pro
 hoc quonens opus sit deprecietur. ut neminem nisi quantum fert cōmunis ratio extollen-
 dum putes: deprenidendum neminem. sed eas publicus arbitet legumq; interpretes nullam in
 parte in nisi quo te illarum sanctitas uocat accessurus existimes nbi iusticiæ defendendæ
 gratia: quibus graues inimicitias esse subeundas. Pytatum Mytuleum eum qui unus ex se
 prem est habitus solitum dicere tradunt ueteres: male se inter inimicos q; amicos sententi-
 am ferre. Nam ex inimicis alterum amicum: ex amicis alterum inimicum iutarum. Quod
 quamuis ita se habere: esse tamen si quando in usu eueniret: æquitatem amiciciæ antelerē-
 dum etiam si alter esset inimicus. Hæc tenēda lex est in iudiciis: ne iniustitiam unum: i ma-
 lum. ut Socrates solebat appellare: iusticiæ: quod maximum est bonum: anteponamus.
 Nam qui amore aut odio: aut spe aut metu iudicatis amplissima maiestate sua recedens ui-
 tæ officia peruerit. & Ciuitati non medioctem facit iniunam: cōmuni iure uiolator: quo
 quis potest esse actioni supplicio magis dignum. Eani ob rem cum in cæteris rebus hone-
 stiore uocabulo uti soleant legum interpretes: hæc turpissima appellatione corrupta iudi-
 cia uocauerunt. Quod ut primum dehorat pudiciæ: aut earum rerum: quæ in nihilū
 euanescent diu consuevit uti corrumpanur. Quibus rebus sicut in iudiciis corrumpendis
 præcipue aduersatur integritas. ut plane intelligere possumus hanc potissimum rebus iudici-
 cau di præstandam esse. Quod si quid ei desit: qui iudicium est redditurus: ip̄ ad modera-
 tissimam æquitatem pertineat: in eger appellari non potest. Cum autem uaria sint homi-
 num officia: ut boni & compositi Patri familias: domum instruere: liberos educere. boni
 Agricola: agros bene colere: fodere & arare: etiam conductos. ut boni Cuiusuis imperio
 legibus institutis parere: suis commodis Ciuitatis utilitatem antepone. ut optimatum i
 bene de communi libertate sentire: magnificentiis uiuere. ut maturæ ætatis: consulere li-
 bere

beredefendere honestatem iūque tētem coercere: omni uia decus publicum augere. ut adolefcennum uerfigia maiorum imitatio excitari ad laudem iūq; nam uirtute & ingenio quæ-
rere. ut uigilum Urbem custodire: pro portis excubare: ut deniq; omnium hominū diuer-
fa studia. Eius uero cui conuiffa fit Reipublica nullum eſt fingulare manus quod præter
cætera tueatur: completitur omnia omnium officia quæcūq; ad commodum: falutem:
omnamentum Reipublicæ pertinere: necq; commune officium debet: effitereq; ut ſuum
quifq; tueatur ne qd domus: ne agri: ſue ſint illi publici ſue priuati: deniq; ne Ciuitas oīs
aliquo afficiatur incommodo. Memiſſe ad utilitatem Ciuiſis ſocietatis ad ſalutem om-
nium ſeſe eſſe conſtitutum: cuius quanto amplior eſt dignitas: tanto ſunt delicta habenda
grauiora. Quippe cum publico fungatur munere: delinquere ſine publica ignominia nō
poſeſt. Laudandus uero eſt qui ſua dignitate ſe uiuat ſic uiuat ut iure accuſari non poſſit.
Magis etiam commendandus frugi Patruſfamilias diligentia: qui domum frugalitate &
modestia regat: multo tamen uehementius extollendus eſt & omnium clariſſimus & lau-
danſſimus iudicandus iſ qui Magiſtratum bene gerat: cuius illud erit ſtudium acceritum
cunctam Rempublicam ueluti domeſticam ſuppellectilem componere: expolire: guber-
nare: ut quanto uito maior familia eſt. & familia Ciuitas: tanto huius opera ſi recte ad-
miniſtrantur inſignioriſi parue deſteſtabilior. Nam ſi uigilare quēq; ſuis rebus honeſtum eſt
quanto honeſtius erit Reipu. prouidere. Contra: ſi negligere rem familiarem ignauiſſi-
cem ſentidum eſt: ſi liberis deſeruere impium: quanto magis cōmunis Reipub. deſec. Patriam
eſt reſpiciendi: liberos amicos propinquos: preſentes: deos fraudare & impium & nefarium
eſt iudicandum. Huic igitur rei omnis adhibenda eſt diligentia: non ſolum ne quid ex ma-
giſtrato tuo Reipublica capiat detrimenti. ſed etiam multo magis ut concordia. ut mori-
bus: legibus: inſtitutis: creſcat: nullaq; pars omnino ſit cui debita cura diligentia non con-
ſulatur. Atq; ita ſuprema ſaltigia curanda ſunt: ut infima non negligantur: quemadmodū
in pulchro & præſtanti corpore lauandus qui deni poliendusq; uultus. ſed nec capilli tamē
unguiculaq; negligentiſſe habendæ ſunt. Cum parua labe magna ſepe omamenta ſecē-
tur. Si enim caſtedi manſueretiſi iuſte geras multa: & tamen exiguum aliquid reliquas offi-
cii uel etiam ſi abiectiſſimis facies iniuniam: una macula ſordibunt omnia: tanq; minus ite-
gre ex omni parte geſta & ſe uideantur. ut in ſublimi & magnifice ſtruſta domo non ſere
laudatur Architectuſi uel baſis una paulo ſit incultior: aut lapis quāuis exiguus in tōte col-
locatus. Vetus eſt platonis comprobatio de tyrann quā ſi uel una chorda nō conſonet: ſom-
nis conſentus off. n. d. tur. Par omnium ſortitū conuenientem quendam eſſe in Re-
publica: & æquabilem conſenſum multitudinis ſi modo nullius dignitati & uirtuti detraha-
tur iuxta menta cuiq; tribuendo. Præclara hæc quidem quæ diximus & præſtantis in Re-
publica uiri ſi una ornamenta. ſed afferentur alia quædam non obſcuriora & quæ eo ſpe-
ſcent ut oſtendant uirum in Magiſtrato conſtitutum & Reipublicæ gubernacula tenentē
nulla una uirtute contentum eſſe oportere. ſed opus eſſe uirtutum omni præſtare genere:
ut ſit tanq; ſpeculum quoddam honeſtatis clarum atq; ſplendidum & quo ſe cæten compo-
nant ad bene ſancteq; uiuendum. Caput autem huius præceptionis eſt iuſticia: ad quam
unam referuntur omnia. Eſt itaq; omni ope nbi erit uindumne quid ſuperbe iſlagitoſe in-
iuſte facias: dicis: permittas. Accerimus de ſenſor publicæ honeſtatis: maxime omnū quæ
ad leges & iura tam humana q; etiam diuina pertineant. Habeasq; ante oculos præclaram
illam Heraclyti ſententiam. Leges uti muto eſſe defendendas. Cum multo ſit periculofius
Ciuitatem legibus caretēq; urbem muris. Tum qui leges Ciuitatis oppugnant: iſceleſtiores
habendi ſunt q; qui muros. nec ſolum hoſtes iudicandi: ſed etiam patri cidæ: cum ea tollāt
quibus ſalus & omnium uita coninetur. Etenim turres & propugnacula ſum externam de-
pellunt: quæ ræta eſt & non niſi a potentioribus inferitur: uix multis ſeculis ſoler acci-
dere ut moenia pulſentur. Leges autem quonidiano præſidio Ciuitatem ab inſeſtina inu-
ria tuerentur: niſi ne ab imperatoribus: ne a regibus capiantur opem ſerunt: quorum impe-
rium æquum eſſe poſeſt & tolerabile: Leges prohibent ne turpi & flagitioſe multitudinis
improbū libidini ſeruiamus. Quæ res ſerri a uiris magni & cōſtantis animi nullo mo-
do poſeſt. ut quiſquis leges & ciuitate ſuſtulerit: quietem omnium. libertatemq; ſuſtulerit:
quæ ad publicam utilitatem omniumq; ſalutem ſunt excogitæ: ut quantum de legibus
tantum de beata uita & libertate de ciuium omnium incolumitate ſubtrahatur. Earū enim
ope cuſtoditur libertas: auctoritas bonorum retinetur: ſeruitur dicitur remeſtas improba:
multitudinis ſimilitates & contentiones ſummo uenturatur concordiæ: ſors domiq; am-
plificatur: paſſim agitur honeſtum ocium: comprimitur tumultus: ſopiantur inimi citæ: ex-
tinguuntur odia: ſomnis omnium Ciuium perturbatio depellitur: ſortitæ opes dignitates

denique bona omnia legibus consecrantur florere amplificantiur ut nullo timore sit eorum gloria qui purto impemo legibus moderati suntque bello pepererunt. Sunt qui affirmet solutum dicere Dyogenem siue fuent alii usse grege tamen philosophorum fuisse arbitror. Quia in Ciuitate nec leges ualerent nec amicus currens interfluere in ea permoendum sapientum non esse. Et quod a Platone dictum nostris auctores usurpant. Sine legibus nec domum ullam nec ciuitatem gentem nec hominum uniuersum genus stare i nec rerum naturam omnem nec mundum posse. Quae & si de diuina lege dicta uideantur reffunduntur tamen ad Ciuitatem iuraque ex illa priore tanquam in riuos ex uiuo fonte manant. Tenenda sunt & naturae iurane cognationis & societatis pietatis iudiciis quid inter propinquos fiat iniuriarum quod fraudis inter socios me liben parentibus aduerfenturne discolur amicis in subeat in ingratis quo ultio nihil detestabilius & ab uniuersi humani generis societate magis alienum: nec cui defendendi sui facultas eripiat. ne bonis uiris honor non adhibeatur ne anteferatur mendacium ueritati. Quae omnia iura naturae sunt: ut cogente nemine nulloque proposito supplicio quisque tamen putet esse seruanda edoctus a naturaeque quosdam exciruit in nobis in guculos & somenta uirtutis non a praeceptore tradida. sed exhibita ab ingenio. Accedunt eodem iuris genium nationumque moribus instituta Ciuitatumque creta maiorumque nullo modo sunt contemnenda. Euertere enim funditus contempta Ciuitatem cuius salus in his maxime rebus est constituta. Tum quia de re ferenda est sententia iudicium reddatur alienae sententiae non temere derogetur. Seruanda etiam diligenter quae nulla lege constituta tamen consensu omnium probata recepta & usitata suntque ad consuetudinem referuntur tum quae ad ueritatem unitatem honestatemque pertineantque ex aequo & bono eliciuntur. Nihil est enim popularius aequitate: multoties habet honestas affectiones plures tamen cum unitate coniuncta. Tamen caendum ut seruatur promissa: pacta continentur non refcendantur conuentiua quaelita nemini auferantur largitiones non intercipiantur: legata reddantur tributa pendantur: ueti galia polysoluantur. Haec si praestitens complexus eius prope omnes iusticiae partes: quae his in rebus fere tota uersatur. Enam non contemnenda est opinio bonorumque qui magnus rebus gerendis plus sibi auctoritatis comparauerunt dignitate sua non deiciantur. Nam sunt etiam interpretu uarios gradus quidam contentioneque honores: ut a alter alieni uirtutis gloriare inter gestis antecellantque si contemnuntur pariet seditiones & tumultus. & si nullum fiat inter Plaebem Optimateque discernimen uiciumque tamen quod suum est tribuendo: respiciendo quod alienum. Nam hoc quoque ad iustitiam pertinet ut opinio ut dignitas: ut auctoritas attendatur etiam apud quasdam nationes. ut aeras. quales fuisse Laccedaemon tradunt: nullam rem magis uenerari soliti quae senectutem. Praeterea in rebus iudicandis non nihil laudis sibi uendicat clementia: quae propria est uiri praestantis & mansueti: & magis naturae nostrae imbecillitati est legum seueritate ut aut sceleris atrocitatem cogitamus. Nam accerbis punire noncentes torquere: excruciare crudelissimi solent inuitas autem moderate persequi magnifici animi opus est: & supplicia ad mansuetudinem suam non ad sceleris atrocitatem referentes. Non tamen dicam obliuisci uiuas oportere. Nam id in Magistratu nequaquam censio faciendum. In priuatis tamen hominibus nihil magnificennus & salutari. In principe uero ut si sibi faciat iura nihil speciosius quae ignoscatur: nihil perniciosius si ita ceteros quae negligeret. Est genus hominum inmane & detestabile: cui nullo nisi cruento contenti cruciatur: omnem abiciunt humanitatem etiam in re tenui uiuorum aliquod supplicij genus excogitant: nulla inlesta: extorquentur pro palmaria habent multis cladem intulisse. Quibus quid crudelius. ut non modo gubemaculis Rerump. sed etiam uita indignum esse uideantur Romani ueteres negabant ei fas esse lucem iniucere qui hominem uita spoliasset. Nec magni refert leges: quae occidant contra legem modo cupiditate impulsus occidas. Mihi autem uidetur scelerata non negligenda illa quidem i qua i praeterea impune nihil est quod non a uisura temeritas sit. Sed nec accerbis quae ferat ratio humanitatis & magnitudo delicti puniendi. Atheniensis quorum praeterea de uita praeterea sunt habitae: unde leges nostrae tanquam fonte defluerunt uel in grauissimo scelere ciuitatem afferebant: eo supplicio contenti. Quod etsi est leue tamen eundem habet exitum quem culeus: Cui est Phalaridis taurus innotuit: aut subfensio Nononis quorum alter eum qui tam inmane supplicium excogitasset illo ipso in tauro necari iussit: alter quonens esset Ciuis mandandum morte ducere iolebat quae uelle fere ignorare litteras. Ne alienae calamitatem inuicem imponere. Quod si crudelissimis tyrannis penae accerbis non placeat: quid iusto impio & Ciuium mansuetudine faciendum est? Haec autem eo spectant ut inuitus ad damnationem hominis accedat: ut quantum uoluptatis capias scelere comprimendo statumque capias do-

loris q̄ in scelus inciderint: qui sunt puniendi. Nec quod ætate nostra præcijs solent: mul-
 tos laqueos plurimos securi confecisse gloriæ. Nam et̄i punire latrones: fures: sicarios: &
 cæteros id genus necessarium est: fortasse etiam gloriofum: tamen in id necessitatis non
 sponte est uenien- dum: ne unde gloriã paulo audius quærās: ignominiam consequi ui-
 dearis: si ex aliorum supplicio quærās. Cogat te necessitas ipsas puniendi non excrucian-
 di libido impellat. Nec solum crimina spectanda sunt: sed etiam causas: tempus: locus: persona
 inspicienda. ut quis sit is qui deliquerit. Miles temerarius limitem inuasit alienum an cõ-
 positus cuius: agro paterno uicinum exturbauerit: adolefcens in mulierem impudicam fecit
 se inpetum dicatur: an natu grandis ingenuum. Siccarius hominem uulnerauerit: an ini-
 micus. ab eo factũ sit furtum qui numq̄ alias: an qui sæpe fecerit. a paupere propter inopiã
 an propter auariciã a locuplete. iratus conitiũ duxerit: an cõtemeliosus: pacis an belli
 tempore fuerit: uisus armatus. parauerit defensionem: an seditionem excitauerit: in libera
 Ciuitate an in municipio consulto deliquerit an casu atq; fortuito. sponte an inuitus. suo
 dictu an alieno imperio. ipse alios hortatus an ab aliis impulsus. per imprudentiam lapsus
 an precipitatus temeritate. dolo quid factum an officio. in quibus omnibus casibus specta-
 dus animus est. Spectandi etiam ad quos pertinet iniuria ut in hostes facta dicatur an in so-
 cios: in propinquos an in alienos: in Ciues an peregrinos: in uirum honestum an in infa-
 mem & detestabilem: in sacrum an prophanum: in priuatum an publico munere fungere
 tem. Quo in loco flagitium commissum sit: in templo an lupanari: in foro an in pometio
 Hæc omnia ab æquitate fonte oriuntur: non fere semper explicatẽ legibus ad unguem:
 iudicis tamen arbitrio reposita: in quo illud est magnificissimum: imbecillitatem con-
 tra potentiam: inopiã contra diuitias tueri atq; defendere. Vt cum tota Resp. tuo sit
 commissa imperio: tuæ tradita custodiã: quid inhumius sit id maiore præsidio tueare: ut
 in urbium moenibus fieri solet: ubi quæ minus munita sunt fortius defenduntur. Sunt
 qui putent fortunam quoq; spectari oportet: ne seditiones oriantur: quod fere accidit in
 minuta nobilitate: aut potentium libidine compressa æquabili moderatione. Existimãt
 enim nisi aliquid permittatur licentiæ: e sua se dignitate esse deiectos: cogunt cæcitus &
 multitudinem concitant aduerti spe mutandæ: arbitrio suo uertendæ Ciuitatis: quæ flu-
 ctuatio est communis populi omnibus: ut aliqui æstuent cupiditate dominandi. Quæ
 res ad tyrannidem labitur: nisi resistatur. Sunt quos moueat metus iudicij: ut si legibus
 parẽdum sit penas suppliciaq; uereantur: scelera magnitudine inuolunt. Multo coligit
 Aristoteles hoc a ut ardore aut metu incitatos Resp. factionibus obligasse ut Rhodiam
 nobilitatem contra Plabem sumpsisse arma metu eorum quæ parati dicebantur: ut Hera-
 clienses aliosq; multos. Nam de studio dominandi non opus est exemplis: hi lupi ut aiunt
 fabulæ usquequaq; inueniuntur. Hoc autem uno consilio putant euitari posse: uela
 pandantur & uendendum te quo popularis uocat aura permittas. Assentit auctoritatẽ gra-
 uissimam Solonis: si modo auctoritas est ea dicenda: non querela porius. Quippe solitum
 dicere aiunt Solonem: quod quidam ascribunt Anacarsi. Leges atane arum telæ similes ui-
 deci. Siquidem telam illam si quid leue imbecillumq; incidit: inuoluere & detinere: gra-
 ue autem si quid aut robustum cedere & rumpi. Sic leges coercere inualidos a potentibus
 frangi solent. Sed & ego fortasse si de factionibus esset sermo faciendum putarem ut euro
 carbasa darentur. Verum in libera Ciuitate non arbitror tantumq; abest ut assentiat ut nil
 existimem a statu & salute Retumpi. alienius: nihil periculosius his qui uiuent legibus
 ubi teneat æquabilitas est & moderatio iuris publici conseruanda: ut nihil extollatur nĩ
 si uirtus nihil nisi quod contra uirtutem sit depnatum: si modo ea uirtus coniuncta sit legi-
 bus in quibus posita est salus Ciuitatis. Plurimum etiam laudis & Magistratibus getendis
 sibi uendicat modestia: ut nihil appetas quod non sit appetendum: ut pecunias ut opes alie
 nas. Nascitur enim ex hac appetitus intemperantia depulsiõ: rapina: extorsiones. nascitur
 etiam libido explendæ uoluptatis a lege prohibita. Nec ulla res est in administratione im-
 peti flagitiosior & quæ magis offendat popularium animos q̄ iniuria libidinis. ut stupra
 & adulteria & quæ sunt eius generis turpitudines: ut omnis uolatio pudiciæ: quæ ita cu-
 stodienda est: ut nullum omnino libidinis in te uestigium uideat apparere. Hæc enim om-
 nia & ab honestate uitæ & ab officij grauitate recedunt. Retum omnium nescio an
 turpissima sit auaricia in Magistratus quæ & odium parit & maximas solet in importate cala-
 mitates & detrimenta gignit & peruersam opinionem integritatis. Vt quem cupidum pẽ
 cuniarum homines intelligant posse eum causis iudicandis integrum esse non putant. Ex
 eadem quoq; præceptione est fragilitas & uictus moderatio. Efficit enim ut & robustior
 in ocio uiuas: & quandam præfert opinionem honestatis. Cõtra ei qui est deditus temu-

lentitæ & eluſionis: corporis vires eneruantur: fluctuat animus uoluptatum cupiditatibus incenſus: expendaturq; libidinum: quatum origo eſt omnis a uentre: & eſt peſſima Ciuitati Dignitate enim abiecta & contempta Reſpu. unius principis intemperantia: tota in licentiam luxumq; diſſoluitur. Præclare Athenienſis Solon legem tulit: quæ iubebat tumultum principem morte eſſe multandum: cum ſatius ſit unum hominem in Repub. perire: q̃ in nouo uiro ſcedam Rempu. Et ne dicere nimis multa in eam ſententiam uideamus: colligenda ſunt ei qui gubemacula Reipu. teneat omnia genera uirtutum: uirtutisq; abiecta omnia ne qua parte deficiat. Quod ſi tanta integritas nõ datur in uitat: perfecti ex omni parte ſimul omnia: q̃ in nobis luceant o mamenta uirtutis: in hoc tamen ſtudendum & laborandum eſt ut præſtare nitamur omnia: atq; ita exiſti memuſit quoniam nature i mbecillitate optimi eſſe uix poſſumus: tanto aptiores eſſe ad hoc munus obeundum: quanto erimus uita meliores. Nec deterrent oportet ſiqui magis idonei ad Rempu. capeſſendam: plus induſtriæ: ingenii: probitatis attulerunt: quãq; improbitate nemo poteſt nos uincere: niſi ipſi uinci patiamur. Nam ſi p̃mum locum honeſtæ laudis non conſequemur: eo plus nobis patriæ gloriæ: quo propiores accedamus ad p̃mum. Id autem cum in cæteris rebus eſt faciendum: tum maxime in Repu. gubernanda & gerendo Magiſtratu. Cætera ad unius præſurq; pertinent tem. Magiſtratus propoſitum habet cõmunem utilitatē: ut uniuerſæ Ciuitatis ut hoc diligentius gerendas ſit quo plures ſunt quorū eſt cauſa conſtitutus. Et ut expreſſius totā hanc rationē intelligas: ſunt qui putent hominem in Magiſtrato poſitum ita pingi & exprimi oportere: ut nulla pars corporis uacet officio. Primum frontem ad tem pus eſtinguntur lenis & porrecta in ſuadendo: aſpera: rugoſa: ſettica in iudicando: quam & obſeruare boni poſſint & improbi formi dare. Vigiles ſint oculi & circumſpicientes: ut modo deſti tamen nec quales Hypericles in Sophocle deprehendit: cui proximē ſedentem egreſſia forma iuuenem laudanti: Oportet inquit o Sophocles Prætoris non ſolum nianus: ſed etiam oculos Continentes eſſe. Laudatur illud Themistoclis decretum: quo Magiſtratus a ludis arcebat: ut ne Reſpublica Indere ipſe uideretur. Etiani in ea Ciuitate uetus conſuetudo diu tenuit ne minimus aditus eſſet in theatrum & ſcenam: niſi honeſta modulantiſus. Quod ea de cauſa faciebant: ne qui eſſent in ſpectaculo Magiſtratus: parum honeſti ſpectatores fierent. Ego uero non eo te anguſtiarū compulſim iut nihil ſpectes. Nam id moris diu eſt: q̃ abſoleuit. Verum ne ſine grauitate & modeltia ſpectes: hoc ipſum eſt quod præſtare re: & potes & debes. Etenim nulla cauſa per urbem ſtopatū incedere: equo impudenter circũire: & diſcurſitare ſeneſtris ſuſpiciter: noctu uagum errare: ludis omnibus intereſſe & leue & indecorū eſt: nec uacandum his rebus quibus nihil ſub eſt dignitatis: ſed iuri reddēdo inuigilandum: ſtudendum concordie Ciuiſ: qua ſeruata creſcit Ciuitas: ſublata diſſoluitur. Huc intendendi ſunt oculi: hic tanq̃ pro portis excurbandum. Sequuntur deinde aures duæ: quarum altera accuſatori eſt aperienda: Altera pandenda deſenſori: In quo cauendum ne quid temere credas: neue pertinax ſis: ut quod ſemel audieris auelli non poſſit. Cogites quis is ſit qui conetur perſuadere: quæ res: cui obiciat: ne plus fidei improborū temeritate detractiõni q̃ bonorum innocentie adhibeas. Aurium enim nimis aſſenſus liguas exacuit detractõrum ad uirtutem oppugnandam. Lingua: id eſt oratione: reſpus & cauſæ uariabunt. Acerba & mordax ſit in caſtigando: in monendo conciliandõq; maturior & ſuauior. Deniq; frontem ducent ſequet oratio: aut frons comes erit orationis. Larga man⁹ & benefica: non tamen ambicioſa & prodiga. Quod ſi in altero peccandum ſit porrectam potius eſſe oportet ad munificentiam: q̃ uicariam ad rapinas. Nihil eſt in uiro claro quod largitate & beneficentia magis luceat: ab omni tamen abitu ſeuigata. Nihil quod uitam magis ſamamq; denigret q̃ ardens & inſatiabilis cupiditas aliena rapiendi. Eſt autem ei qui provincie præſit provincialium gratia: qui Ciuitati Ciuiſ bene uolentia reponenda: non pecunie per uim & iniuriam extoræ domum referendæ. Hinc orta eſt maior lex de repetundis: ut eos quibus præſentia uergerent opibus: non ſortunis expoliaret. Qd ut diligentius fieret iis qui Magiſtratum cum laude geſſiſſent: in provincia domus alie num perſoluebant. Pedibus autem ſtabilitas quedam deſideratur non uaga: & diſcurſatans: ſed firma atq; in hærens: ne quatendus a quo ius reddi oporteat. Cautum erat lege apud ueteres: non licet ei qui gereret Magiſtratum: provinciam excedere: niſi uoti ſolendi gratia: quo pateret forum ſemper: & ſub iſtella: & tribunaliq; loca publica eſſe uoluerunt: quo aditus eſſet apertior. deniq; nullum uolunt eſſe membrum quod ad ſalutem eorum qui curæ noſtræ tra dicti ſunt: non debeat celebrare: & confulendo: & agendo: ut tantum te laudis aſſecutum putes: q̃tū diligentia tua commodi fuerit Reſp. conſecrata: tantum de decoris quantum i illa detrimenti. Hæc ſunt quæ a nobis: & litteris: & nuntiis poſtulaſti.

Iacito tibi

facito tibi fundamentum colendi dei: quicquid inde ædificaveris nullæ peellæ: nullavis ferri labefactabit. Iusticiam omnibus in rebus servato diligenter: ea est in deos: in homines & in eos qui mortui sunt maiores nostros: ut diis primitiæ decimales: hominibus res: maioribus parentationes: & exequæ reddantur. Denique ita statuas: deum nemini hominum maiorum fraudem inferendam: tum bonos viros non despiciendos publicis consultationibus admittendos. crudelitatis: libidinis omnibus flagitiis bellum indicendum. inserviendum publicæ utilitati: legibus & æquitati semper innitendum. nunquam prociis gratia: libidine iudicandum. ob rem iudicandam pecuniam non accipiendam ultandam omnis avaritiæ suspicionem cavendum ne quam in rem quæ in homine aut immanior aut propensior fuisse videaris. denique quicquid repugnat honestati fugiendum. Hæc si præstiteris summorum hominum: qui Rebus præstiterunt securus investigari: & nos profecisse aliquid his monitis letabimur: & tu solum vexilla quæ honori dantur eorum qui manus suam præclare obierunt portabis: sed Civibus salutem panis: tibi gloriam ingentem comparabis: ut tunc eo solum dignus fuisse quod gessens: sed qui per gradus dignitatum ad amphora extollendus videaris. Quæ omnia facillime consequeris si te Reipublicæ custodem præsidem propugnato rem memineris esse.

DE REGENDO

MAGISTRATV

FINIS

g lili

IOANNIS ANTHONII CAMPANI EPISCOPI CROTONIATAE
AD FRANCISCVM MAXIMVM CIVEM ROMANVM
DE DIGNITATE MATRIMONII

m

Matrimonii dignitatem & uetustas originis probatiani inde a primo rerum initio tradita nobis : & per gradus ætatum continuata usq; in hæc tempora gentium omnium testatur nationumq; consensio. Nec potest non dignissimum esse quod deus instituit & religio tenuit semper. Reges omnium humanæ diuinæq; sanxerunt. Vix dum creauit hominem sublimis deus : cum illi formam sociam atq; adiutricem ex cogitauit & quod cogitauit effecit. Quippe deo idē ē cogitare quod facere idē facere quod plicere. Traxitq; illam ex hominis ipsius costam ex terra peregrinæq; materia confectus est uito futura coniunctor & gratiorque ipso nata & facta est ei uero. Et cætera quidem religionis nostræ mysteria quicq; sacro sancta & diuina sunt omnia : ad curam tamen & custodiam hominis & emendationem cum iam peccasset adhibita : hoc unum ad productionem uniuersi generis propagationemq; legitimam naturæ inuentum est anteq; peccaretur. Ita hoc factum est ut nasceretur illa ut lapsi surgerentius efficerentur. Quotq; est ortus q̄ surrectio maior & officium q̄ remedium : tanto est Matrimonium q̄ mysteria cætera præstantius. Tum illa nequaq; ab omnibus admissa fuit : hoc omnes gētes omnesq; nationes : quancq; diuersis ritibus : pan tamen consensu receperunt. Remq; ut erat : omnium sanctissimam atq; uirilissimam : ratio quicquid potuerunt lætitiæ : plausus cæcæ moriæ adhibuerunt fuitq; semper apud omnes præcipua & fere sola celebritas nuptiarum. Quod etiam ex epithalamis præcis ueterum q̄ nomen a nuptiis accepit licet intueri : ubi festiuitas & lætitiæ plena sunt omnia. Huc nobiles instituto maiorum : huc albentes equis afferebantur huc pompa quanta excogitari poterat maxima cantu uentibus in pudis ducebatur : q̄ res esset nulla cui tantas deberi & honestatis & uirtutis laudes arbitrarentur : quantas ei unde senatos esse intuebantur. Sic cum cæteras æstuantis naturæ illecebras diuersis uominibus appellarent : stupri : incestus : adultærii : fornicationis : spurciæ : q̄ efflent scædæ & debiles : & legum ex his religionumq; iura uiolarentur : solis nuptiis honestissimum Matrimonii nomen tradiderunt : plenum honoris pietatis : reuerentiæ. Quo enim charitate ac sanctiore nomine domum uenire poterat nupta ? Quo mater familiæ iam tunc destinaretur cum ueniret. An est ullus affectus in teris honestior aut reuerentia maior uila q̄ matris ? Atq; eius matris quæ sit consensu legitimo coniuncta cum patre non soluto libidinis congressu uolutata. Quippe non omnis mater ex matrimonio est : sed quæ duntaxat maritalibus uinculis nexa non licentia flagitii concitai in thalamos ient nuptiales : consecratos matrimonium non cæca libidine insonnificos sese cōcubitus præcipitauerunt. Ea enim est uera mater existimanda quæ tibi exploratum dederit patrem & incertum habet patrem quisquis ex lege non habet. Etiam factaq; res pro iudicio est : pessimam ei matrem esse : cum ex matrimonio nō sit. Nec uenit honesta consensio animorum : quo nuptiales tædæ non perueniunt : itaq; impulsu libidinis obsecro : quicquid displicet cum est factum iudicium ē qd rubor & pondus adicit rebus. nec quisq; est qui non inuitus peccet : maluit atq; si liceat id idem assequi non peccando. Quod opus præcipuum est nuptiarum : ubi omnia sunt summa cū beniuolentia eorumque affinitate iunguntur : non afficiuntur iniuria. Et amplectimur reuerentia sponfam : non modo quia nobis desponsa est : sed qm̄ liberorum nostrorum : quibus nihil nobis potest esse carius : mater futura est : & futura sine scelere nostro sine offensione dei sine contumelia propinquorum. Iure itaq; Matrimonii nomen sortita est res tantæ uide nati omnes matrem cū dignitate : patrem sine dubitatione : utrūq; siue peccati infamia habere mus. Sed ea res q̄ sancta fuerit semper & probata oibus in iura extitit exempla. nec gens fuit ulla tam barbaraq; que non solutam damnaret libidinem. Matrimonium amplecteretur. Nam & si p̄ncipi Arabes ut res cætera ita & uxores cōmunes habuerunt. Quod fere idē fecisse creduntur Britanni & Trogoditæ & in Græcia Lacædæmonii : quorum alteri cætera tum alteris familiarum uxores erant : tertius promiscue habebantur : tamen & illi intra concessos genti limites sua quicq; conceiti uxoribus tenebatur : nihilq; apud eos acerbius q̄ adulterium pledebatur cū extra familiares uxores carerent : q̄ la sciuerunt. Indi quoq; ueteres nō cōtēti uicæ plures cū ducerent : alias uoluptatis explendæ gratia : plis augēdæ alias mer cabantur. Quippe nō dotem ipsi acciperent sed qd & alias Cātabri fecerunt : uero parenti offerre conlueuerunt

ferre consueverūt. Indi quidam dūtaxat bonis: Cantabris uero pro dignitate atq; opibus erat proposita merces: quoniam aliqua inesse flagicii turpitudine his quæ ad uoluptatem ducebantur. Hos animos quantum attinet secum. Germani dabant ipsi dotem uxori: nō accipiebant. Sed horum quoq; par cura seruandi Matrimonii fuit: nec uoluit pena diuersa. Si qui alienis abuterentur capitale habebatur. Aegypti uero eodem deprehensos sceleris uisus quidē mille plagis cedere soliti traduntur mulieribus nasum amputabantur Matrimonii iure uiolato qua parte corporis homines illexissent ea contaminata pudicitia sceleratentur: esset testimonium flagicii in uultu quod in uultu libidinis fuisse incitamentum. Et traditum est fuisse nationem aliam: ubi Rex gentis nullam ipse quidem haberet uxorem: sed habere lex uetuit: ceteræq; per alienas & quas libitum esset diuerfaretur: ut quam nocte quoq; potissimum mallet ex omnibus: eam iter diu accire ad se iuberet: siq; apud eos plurimum gloriaretur cui uxore sapius fuisset accita. Sed Rex quidem ita habebat: ceteri nihil æque ac Matrimonii iura uenerabantur. Erant & qui multo impudentius uxores duce rent habere tamen obseruantius. Hi Taxilli in Asia populi fuerunt si quæ essent puellæ parum locupletes: producebantur a suis in forū in ipso ætatis flore: magna pompa: tubis: classicisq; procinnabunt: ibi cōfluente multitudine: puella ei qui ad se accessisset primū posteriora corporis tenuis: deinde anteriora inspicenda denudabatur: ita qui potissimum placuisset nubebat. Sed nec hi quoq; ad appetitum differebantur: sed contenti le gibus eam tenebant quam ultro accipissent. Paulo modestius Assyrii. Triumuiros consti tuebant appellabantur. Præfecti nuptiarum: homines probati & graues. Ab his puellæ: ubi essent iam nubes: in multitudine mediam producebantur: homines si qui eas conducere uellent: præconis uoce denuntiabantur: ita locabantur sed ut discedere ab his non liceret. Iam & hic Matrimonii nēque constabant. Babylonis uero non tam aperta quidem sed tamen turpiora compendia. Quippe apud eos puella: cum hospitibus solite seruatur exigua pecunia: & quanta hospiti libitum esset in gremium coniecta. quam summam docti destinabant: mox manabantur: ut quāq; turpiter: tamē sine Matrimonio non essent. Idem mos est Cyprus. Verustissimis fuit & in Sicilia Erachenfibus: ut puellæ profectæ ad litus mans primo nuptiarum die publice prostarentur: ita dotem lucrarentur: illasq; esset commendatior: cui plures fuissent congressu. Eumq; congressum. Veneris libationem appellabant. Per reliquam uitam continentiissime meliusq; succedebant connubia & honestus q̄ inchoabantur. Adhuc stultius & procacius. Thebis quæ fuerunt in Aphrica puellæ uitros ultro palam appellabant: & cum quibus quotq; libitum esset conspueræ: mox domum reductæ lugebantur a parentibus ut mortuæ: ita paulo post despondebantur. In finisq; esset per extera discurrere: remotasq; nationes: nationumq; diuersos & improbos mores commemorare: apud quas etiam & parentes libens nubere ut apud Persas & sorores fratribus: ut apud Aegyptios Græcosq; ueteres consueuerunt. Hæc eo referuntur omnia ut constat diuinitus ad inuentum Matrimonium ubiq; obrinerent: ubiq; collis: si multo sanctiora nostrorum fuerunt instituta: atq; ut in cæcis rebus: ita hac nuptiarum quoq; sanctitate: gentes nationesq; cæteras semper uicte Italia: ubi nunq̄ eo denientia: aut libidinis uentum est ut uel pudicitia fuent contempnui: uel plures quisq; uno tempore uxores inculcauerunt. Sed quanto maiores nostri externos: tanto nos eos ipsos hac ipsa nuptiarum dignitate superauimus. nec diuortia quæ sponte fierent: nec repudia quæ in uini essent potestate admissum. Multo stabiliora sunt mysteria nostra: quia fundamentum iecerunt in petra: non ad casum fluctuationemq; opinionum quatuntur. Itaq; maiores nostri nondum nacti hanc lucem qua nos illustramur: ignorauerunt quidem normam ritumq; uerum. nuptiarum. quia uerum sponsum. Christum non nouerant: & Cananæ nuptias atq; apatatum non aspexerant: tamen tanto ornatu atq; copiantia superstitione & carminibus rem peragebant: ut omne studium in id atq; industriam impendisse uideantur: digni prope fuerint uerum cognoscere Matrimonium: qui tantum in illo exomando elaborarent. Operæpretium est intelligere quo cultu nuptias: qua auspiciis obsequio celebratione. Primum omnium puellæ adhibebant consensum ne qua nubere cuiq; iniuncta cogere. Inde ubi dictus dies nuptiarum aduenerat. Et Pompa maiorem ritu parabatur sponsa uirentibus floribus in Corollæ speciem distinctis: coma prætegebatur etiam. Venerat quam. Lucinæ sacram ut. Veneri myrrum putauerunt. Mater puellæ uariam specullem: specilla: a cusi calamistra: crinaliam aures: frontalia: reliquumq; mundum muliebrem in scintilla & cameram congebant: eaq; puellam anteibat: quo intelligeret esse sibi cum omnibus fortunis suis: quæ ad liberam feminam pertinerent e patris domino in aliam familiam emigrandum. Inde albi equi: quos uocabant Iouis. strati perma-

gnifice apparabantur: & curru aut theſa: in qua ſponſa inſedebat adiungebantur can-
 dorē uxorū ſine labe ſignificatur & ſine macula eſſe oportere. Et curru cui per fornice: itā
 ſitus nō eſſet uia patenti atq; aperta: nullis latebris obnoxia ueſtaretur. Tū qua uia iter ſpon-
 ſæ futurū eſſet: ita floribus ſparſauellis late impendētibz tegebatur: ita uel cœlū nō pri-
 us aſpiceret qđ ad mariti domū perueniſſet. Ducebaturq; capite circūelato: unde Nuptiæ a
 nubendo: quod eſt uelare: dictæ exiſtimantur. Panariū ē deſerebat manuſartis: cibano-
 rūq; pleni. Inde ubi ueniſſet ad lumen primū ueſtibus: ſponſus atreſtam eam ſublimem: ita
 ut pedes pauperum nō tangerent: limini ſuperiori in cutiebat: aliquoties limen ipſū
 ceruice ſeriretur: interdum caniſtro: quod ab infimæ plæbis puellis quæ nō eſſent nuptæ ſe-
 rebatur. Limina in qua puella duceretur ſertis circūpendentibus coronabant: teſtimoniū
 nouæ ingeniſq; lætitiæ: & e qua præcipue penderet domeſticum decus. Puella ueſte idue-
 batur purpurea: uerum quæ in ſuppari modū humeros non excederet ne lacerti nudum re-
 linquerentur: corporis reliquæ partes ſeſe inter modeſtiam & uerecundiam cuſtodirēt:
 manuum opera in oculis ſpectarentur. Adde & collo monile: quo teſtaretur uſtam iam
 eſſe & in alterius futuram poteſtatem tranſcendere. Et limen ne pedibus contingeret pro-
 hibebatur: ne quid offenſionis accederet: omneq; acciperet ille ſæ ſollicitatis: eodem ſpecta-
 bā & candida infula: poſtem utrūq; contingens ad puri confortii ſignificationem. Thorus
 in aperto exiguis & preſſis gradibus ſtratus apparebatur: ut pateret oibz & ſciri poſſet ad
 honeſtum congreſſum præmiſſam & legitimum conſuetudinem ne uetia ac ſolita flagi-
 tia conſpicerentur. Eam deinde pueri tres nobiles comirabantur. Primus qui ſacem accen-
 ſam anteſetret: uirginitatis inſigne: qđ ignem ſacrum æternūq; Veſte ſolæ uirgines cuſto-
 dirent. etiam quia ſeruato more maiorum: ſponſa ad excuriendum pudorem noctū lineæ
 uelatis oculis ducebatur. Alteri duo pueri atreptam uelun per uim & matris gremio puel-
 lam ad uitam tumultuatio curſu deſerebant: ad auſpiciū futuræ ſollicitatisq; raptæ a Ro-
 mulo Sapinæ proſpere ſollicitatē uertiſſent. Romanamq; rem & ſecunditate prolis & re-
 conciliatione ſuorum ampliſſeſſent. Velato capite incedebatur redeundi ad ſuos idice-
 dendiq; a matro uiam non proſpiceret: neue oculos in alium quempiam: qđ in eum ipſum
 ad quem ducebantur deſectetur. Percutiebat limen: ut ſciet illo ingreſſam: iniuſu uiri
 nunquam egreſſuram: & cum egrederetur niſi eodem rediret: caput id eſt decus & ſpectmē
 ſuum offeſſuram. Panarium cum ſartæ & cibariis: aut caniſtrum ſerebat: ut intelligeret il-
 li ſibi perpetuo uiuendum eſſe: illic habitaturum. Eodem & cumcra cum mūdo muliebd
 ſcriniq; ſupellectili ſereta pernebant. Ingreſſa thalamum ciugulo cingebatur ouilla
 lana conſectō: quod mox a uiro cum thorum conſcendiſſet ſolueretur futuræ concordie
 conſenſionisq; auſpiciū: aut quemadmodum illa cincta compactaq; fuiſſet: ita coniuncta
 cum uiro conſectiq; perſeueraret. Tum eodem auſpicio haſta gladiatoria: qua gladiaror qđ
 piam conſoſſus occiſuſq; fuiſſet: puellæ coma diſcriminabatur: ut uelun haſta Myrmil-
 lionis inhælerat corpori: ita uxor uiro conſectaretur: uel potius quo prolis gignendæ ro-
 bur fortitudinemq; auſpicarentur. Quod res Romana re bellica militariq; conſaret. Idem
 annullo ſereto ſine genima ſponſæ digyris indito augurabantur: qđ non automon argēro:
 non gemmaſſe ferro ſolo & ſecunditate prolis Romanum creuiſſet imperium. uelut ca-
 ptato auſpicio: ſili ſortes ac robuſti naſcerentur: & eorum qui uxores ducerent robur ui-
 rilitemq; probarent: quod auſpiciū non ſolum noſtris curæ fuit: ſed extere quædam
 nationes tenuerunt: Imprius Camanii qui trans Taurum incolunt: quorum nenuim ſas
 erat uxorem ducere: niſi prius ceruicem cæli prælio hoſtis amputatam ad regem pertu-
 liſſetur qui digni eſſent uxoribus uirtute atq; robore probarentur: cæteri ut molles effe-
 minatiq; careret. Perſæ uero initio Vemi æquinoctiū: quo maior in eſſet niembris calor &
 ualentiōr ad prolem ruſtiam gignendam duci uxores ſtatuunt. & qua die cum uxoribz
 uoluerent congrederentur: quo ſobria conciperetur proles: nil præter malum aut Cameli
 medullam uenci ſtatuunt. Sed de noſtris ſir ſermo: quorum ſanctiores nuptiæ & fortio-
 ra pignora fuerunt. Puella. Verbera percincta caput: floribusq; uariis: tritiſ tamē: uid
 domum ingredi iubebatur: quod uirginitatem: cuius ſceminæ cura debet eſſe præcipua
 & recuperari nullis artibus poteſt: paulo poſt eſſet amiſſura: ubi pauliſper ſteſiſſet: lanea
 mox in ſella conſidebat: qđ totam ſupellectilem omneſq; diuitias lanea conſtare maiores
 uoluerunt. Ideoq; Talaiſſionem nuptiis acclamare ſoliti qđ lanificii uim ſignificationemq;
 habere: cui materfamilias præponebatur domeſticæq; curæ præſciebatur omni. ut lane-
 nam in qua uniuerſa erant ueterum bona coniectaret. Eandem oō rem eunem ad ſpon-
 ſum puellam: uenies aliquot columiſſum ſtamēq; præſeferentes antecedebar: in hiſ
 & cura & ſtudiū futurum eſſet mulieris. Cum perueniſſet ad ianuam & proſectio ſubſti-
 tiſſet

tisset: interrogata quod esset ei nomen: Caiam se uocari dicebat: quod eo fuisset mater Cæcia Cecilia Tarquini uxor una in lanificio mulier a pñcis celebrata. Multa quoque ad omnes diuturnitates miscebantur. Nulli pronuba: attingere sponsam permittebatur: nisi quæ unguem xar habuisset: utrumque æteræ quæ nupsissent pluribus procul in de arcebantur. Viduæ admittabantur nullæ: quibus arctissima propinquitare coniunctæ: ut perennitas quædam promitteretur: utrique longissima: nullis aliis nuptiis interrompenda. Et cum sex illa quam puer nobilis præferebat: quantum satis esset præluxisset: ab amicis propinquisq; utriusq; diripiebantur: aut uxor ea nocte sublecto collocaretur: quam rem suneſtam uiro arbiirabantur: aut uir in sepulchralibus funeribusq; sacris combutendam curaret: unde satum sponsæ portendebatur. Tum hi pueri quos diximus omnes patrimi matrimonij deligebantur: nec ulli diuerſis parentibus nati aut orbatii altero illorum: anteabantur: qui futuri eſſent utrique liberi: non ex alio uiro uxoreue alia susciperentur. Porro ad prolem multiplicandam & porca:q; sæcundissima sit: nupris maſtabantur: & nuces late ante ianua: q; hi ludere uolunt. Interſcandicando postes uemino adipe: ne qua fascinatio fieret inungebantur: quod arcere ea res uenefica incantationeſq; putaretur. Aderant deinde noui apparatus: cærimoniar: ubi iam pemotassent poſtridie nuptiarum compositio: proniſcua uiro uxoriq; apparebatur. Repotionemq; uocabant. Vir præterea ignem & aquam: in quis commutatio uitæ omnis ſita eſt: uxon potrigebatur: quemadmodum his quibus exilium indictum erat: ciuium communionem & igni & aqua interdicebatur: ita uir uxori qua cum uicturus habitaruſq; eſſet: ignem atq; aquam ſummi conſenſus mutæq; ſocietatis auſpicio: communicaret: uetabaturq; alter alteri domo quicquam dare: quod ſere ad nos uſq; peruēit: ne largitiones inter uirum uxoremq; ſiant: quoniam ſuperuacaneum erat: uiciffim ſe donare: quorum omnia eſſe communia oporteret: nihilq; alter habere quod non futurum eſſet & alterius uideretur. Infinita quippe ſunt quæ ueteres inſtituerunt in omnis nuptiis: quorum magnam partem ipſi reiciimus: quandam obtinemus: ſcilicet ut ſponte fiat: & cogi quis in uirum non poſſit. Inde ſponſam q; ſponte conſentiat: putant appellatam. Et obſeruationem temporis ut non ſemper liceat. Quippe illi neq; ſeſtis diebus uirgines duci uolebant: q; neſas eſſe putant: cuiquam uim inferri. Neq; uiduas niſi ſeſtis: cum conſarcus non fieret: & multitudine extra urbem per agros uagaretur: ita uirginem aſpici a multitudine ad maritum cultem pulcherrimum putabant: uiduas non ita. Et Iunio aut Aprili: uel qui ſinitimi eſſent mēſibus nuptias fieri decreuerunt: q; ea pars anni lætior eſſet & in excrementum humoremq; uideretur: geſtigere: omnia naturæ impulſu uiderentur ad fructus pariter conſunueruſq; florere. Hæc inquam omnia a maioribus tradita nobis: & ſi magna ex parte abſoluerunt: ita mēſe pleraq; adhuc ita conſtant: ut non mutata a nobis: ſed emendata eſſe uideantur. itaq; nos honeſtiſſis facimus nuptias q; pñci: quanto eſt noſtra religio ſanctior: q; illorum ſuit. Repudia & diuortia ſuſtulimus: rem diuinam adauximus: amouimus auſpicationes: cærimonias ſanctiores inſtituimus. Primumq; putauimus diuelli a uiro uxorem non poſſe: quoniã indiſſolubilia ſunt opera dei: & quod ille colligauentis diſſolueret homines non debere. Maius eſt enim uinculum dei: q; conglutinatione naturæ. Inſtituit parens omnium deus ſanctiſſimum hoc myſterium: nec minore ui munuit q; inſtituerat. uoluitq; ſic eſſe conſixum & ſtabile: ut maſ in ſœmina: ſœmina in maſ & uiuere & eſſe uiderentur: nec eſſet ſine altera: alteri: quorum ſite altera alter naſci non potuit. fieretq; nexus quidam arctiſſimus: in diuerſitate morum: non tædio conuiſtus: non ſanietate conſuetudinis: non morboſo ſenior non denique ulla humana ui diſſolubilis. Quod niſi e mente ſummi Dei fuſſet: nunquam tantus omnium aſſuiſſet aſſenſus: cum iam conſtet nullam gentem fuſſe: nullamq; nationem: quæ Matrimonij legibus: & nuptiarum ſolennitatibus non ſit uſa. Hoc Barbari: Hoc Græci: Hoc e Latinis: hoc omnis reſceſſus orbis: omnes loci: omnes oræ: tenuerunt: nec quicquam mortalium eſt aſpernatus: niſi qui humano generi infeſtus: deo inuiſus: ſibi nature ingratuſ fuſſet inuentus. atq; ita tenuerunt omnes ut Principum extent Ciuitatūq; decreta: quibus ducere uxores iuuentus: ad prolem augendam: compelleretur. Itaq; ut multa ſanctiſſime Lycurgus Lacædemoniſis: ita hoc quoq; inſtituit ad Ciuitatis amplificationem ratus: & orbis terrarum ornamentum pertinere: ut pluri mi naſcerentur legemq; tulit: ut qui uxorem non ducerent: niſi & Aetate arcerentur a ludis & ſpectaculis: ac conſpectu prope omnium amouerentur: Hyeme uero nudi ſorum circumirent: ſeſeq; deſtarentur & pati iuſta di cerent:q; legibus non paſſiſſent. Quod quantum in ſe eſſet Ciuitas non ſta-

ret: nec Imperium: sed feruitutem mererentur. Quia quibus tueri & propagare Imperiū pos-
sent non procrearent. Et cum quisquam iuuenis sponte quengē senem obseruaret. Soli q
uxoribus carerent contemnebantur. Itaq; cum ex his quidam annis plenus in theatrum ue-
nisset: postulatsetq; a iuniorē locum: Nunquam inquit ille o senex tibi cedam: q; pueros q
aliquando & ipsi cedere mihi possent non genuisti. Tulit & legem Augustus Celsatēandē
q; & alii quidam postea confirmauerunt: ut iuuentuti uxores darentur: populūq; amplifi-
carent. Nec contentus legem promulgasse: Augustus Priuigni filios adhuc pueros Populo
Romano in publico spectaculo ostendit: hortatus Germanicum priuignum suū in rā
pulcherrimo fructū imitarentur. Et ueteri lege crescere iussum est humanū genus: & an-
nus ei concessus ad immunitatem qui uxorem duxisset & pro letariorum maioribus no-
stris ingens fuit cura. Qui non celybem agerent uitam: nisi sacerdotiis functi eliciebantur
e templis. Quod quantum ad eos spectaret extingui allarium ignem & dei cultum negligi
ac funditus tolli pateretur hominū genere paulo post defecturo: nisi daretur: liberis ope-
ra: per quos incolitur terrarum orbis & frequentatur. Etiam hereditatum & caducorum ī
capaces habebantur indigni quibus aliena bona legarentur: cum quibus ipsi honeste lega-
re possent non procrearent. Ceteris & munera publica & iura filiorum & congiaria princi-
pum conferbantur. Tanta & utilitas nuptiis & reuerentia increat. Quid igit matrimonio
sanctius? Quod non ex optatione hominum inanisset ex Principis omnium dei mente fa-
ctum est: nec nouissime institutum a nobis. sed ab illo iam a prima origine mundi hui' ex
cogitatum. Habiūq; prius uxorem homo q; matremq; filios. Ideo & quod primum omni-
um habuit iussus id est ad ultimum: seruare: Reliquos inquit Saluator matrem & patrem
& fratres tuos: adhuc aurē & sorores tuas & hārebis uxori tuæ. Quā ob rem ita? nisi quia
mater & pater: fratres & sorores naturæ sunt opus: uxor dei mysticū est. Ita ī quis paren-
tem occiderit: supplicio quidem afficitur a cerbissimo. sed quod sit in rerum natura: ut igni
aqua: ære: terra: careat indignus his elementis per quæ pater uitam illi genuerat. Vxorē ue-
ro quisquis peremerit diuina quoq; proponitur pena: excluditur sacris adibus: hominū
commetrio exploditur: non unum & ne siccaram quidem bibere: non ludus aspicere: non
in conuiuium uenire fas est. Interdicitur secūdis nuptiis & thesauro illo præciosissimo Eu-
chanstia inhiibetur. Indignus uarico dei: qui sustulit opificium dei nec alteras sperat nup-
tias. quoniam quo sacrosanctius mysterium nuptiarum: eo se fecit indigniorem: qui uio-
lauit. Omnium destitendus auxilio inficiatq; opprimendus: qui uno scelere & datum sibi
a deo auxilium & præbitam lætitiæ confortem ausus fuerit extinguerē. Et iā deus ipse nu-
bere matrem uoluit: non ut uiro contaminaretur: quæ semper esset uirginitatem retentura
sed ut Matrimonio non careret. Et ut nasci ipse sine uiro uoluit: ita sine uopis nasci nō uo-
luit. Non quia necesse esset Matrimonio gigni eum: qui ante omne Matrimonium fuisset.
Verum ut matris exemplo ad illud ipsum nos hortaretur. Hoc Ciuitates: hoc conuentus:
hoc porne mundus omnis consistit. Nam nisi certum esset cuiq; & exploratum de liberis:
promiscuo serarum more: aut spurca libidinis licentia nasceretur: quis diligeret quis cura-
renquos suos esse non crederet: nesciretq; an quiquam ad se pertineret. Vulgo nascitur
quisquis. Matrimonio non nascitur. Nec legitimum ille habet patrem: cui mater cōtingit
sine lege. Non ad societas humanæ: nexumq; coniugalem deuicta patri. sed ad ta-
tum pruritumq; congressu. Inde legum sanctitas decretaq; ueterum sapientum instituere
neq; posse eum hæredem esse: neq; sacris itinerariisq; matrem patri nuptiæ non deuinxi
sent. Et Philosphorum quidā ad adolefcentem. Soluta atq; impudica natum matre cum
saxa in forū iactaret. Caue inquit o adolefcentis ne patrē serias: qui ad populū iactēs. Populi
est filius immo nullius est filius: uel si ita uauis potius cuiusq; est filius: qui innuptæ matris
filius est. Matrimonium certos liberos facit: non dubios instituit heredes. Conuentum na-
turæ ad honestatē cupidinem ac impetum illum propagationis & appetitumq; congressus
ne lae extinguit Marem feminæ: feminam mari certo cum sinitu: nulla cum infamia
connectit. Sine Matrimonio nec parer families dici quisq; nec plane domus appellari: nec
augeri stirps: nec communicatio consiliorum fieri potest: nec betui uolentia: quæ maxima
fit in terris percipi. Vxor domum ornat regit penetralia uirum: ad omnia iuuat: affat
consilii: lætis applaudit tristibus consolatur: hospites ipsa excipit: propinquos cum ad re-
uenerunt ipsa complectitur: penases: curat ut mensa ut lectus: ut omnia parato sint: facit do-
mesticam supellectilem ipsa distinguit. ipsa tractat: ipsa componit multa addit industria
diligentia cuncta digentis: de ueruerfa custodit: nocturnus diurnusq; comes focia thori:
custos latris: magistra domus: mater gentis: præfecta familia: remon res familiaris: nihil se-
ge habet qui caret uxore quod dicere possit: suū: semi expiant: suffurant famuli: fodales

& vicini carpitur nō fūpatoriam nō capte: non ſcrinia tuta ſunt ab Inſidiis: omnia iacent expoſita fraudi atq; neglectu. ſitu omnia ſqualenti: domus inſordida eſt tota: nihil reconditū: ni hil diſtinctum ſine modo ſine ordine ſine nitore diſſipata & proiecta ſunt omnia. Tum quā uxorem non habet: domi non eſt etiam cū eſt domi alio cogitat: alio ſuſpirat: habita tanq̃ exterius in diuerſiorum animū: nō domiciliū ſigit: nō cubiculum penareſq; recognoſcit inuitus reperit lares plenos ſolitudinis & conforti uacuos. deniq; non lumen luce: non ci bus ſapit: non potuſ: nō quicq; gratum eſt ſine uxore. Si habeas ſi lios: pudet aſpicere illegi timos & ignominiaſ illorum te miſeretur. Si uero nō habeas: deſertum te & deſtitutū ſine po ſteritatis ſpe in genuiſcis. Tū ſi adſint diuitiæ uel careas libens miſerū eſt illas ad alienos peruenire uel habeas extra legē natos longe miſerrimū eſt labores ſudo reſq; tuos maiorū q; tuorū: tuis liberis: tuo ſanguini nō poſſe relinquire. Vxorē uero ſi oculis aſpicere ſolici tas eſt: & p̃ liberos ſucceſſionē q; ſanctitatem & nominis: & quā eſt idē p̃ene quod tu: & duo- bus in corporibus unus eſt animus: unusq; conſenſus. Sola uxor nō inuidet uiro: aut uxori uir. eadem uult quæ tuæ eſt illi triftitia: eadē iucūda: quæ nbi cōiūcta uiri cōiūcta ſortia eſt: uix pōt ſuſpeſſe in uita cū tu denigras: ut Ceta: illæ quæ mortuis uiris ſe ſe a cōiūcie- bant in rogo: quo ſimul morientur: ut quos uita cōiūxiſſet eos nec mors quidē diuelle- ret. Magna uis eſt charitatis uxoriæ. Sola infinita te amant: q̃ſi tota ex te uno dependet: tota in te uno quieſcit. Cedunt liberi: cedunt fratres: cedunt ipſi parentes uxoris benignitatis: & ſæpe uxor manū mortem redemit: ſua uir uxoris. Nec temere uir in exēplū rex illi: cui aut cum ſibi moriendū eſſet: aut alius qui ſponte id ſubiret opponendus: nullo propinquo rū aut amicorū inuentorū ſola uxor Alceſta ſe obtulit: & alter cū ex a lapſu ſerpentū inuitare aut ſibi aut uxori Comeliæ mortem augures prædiſſent: idq; in eius reſpoſitū arbitrio eſt caelo ſuo ſerpente illa ſeruata: ipſe extinctus eſt. Infinita ſunt exempla mutæ pietatis. nec nullus eſt affectus amoris tam uehemens & ſanctus: q̃ qui uiris boīs i uxores: uxorib; i uiros eſt. Hic præcepta in ſunt diuina: ut uxor patribus: libens: rebus poſt deum oibus antepoſita. hic naturæ merita longe ſuperant. Natura nō amplius q̃ unum nobis dare patrem poteſt: uxor ut multo: ipſe pater efficiaris poteſt. Et pater uiro nos gignit: congreſſus: mater me ſibus paucis abſoluit. Vxor nobiſcum eſt: nobiſq; inſeruit: ſemper uiuūq; diſcedit a nobis nī ſi cum moritur perditur nobiſcum ad uitæ exitum. tādū nos comitatur atq; obtemperat q̃ diu ſpirat. Filii aliquādo exeunt & patrū poteſtate: uel emancipant: uel religionis libertate p̃diti alterū ſibi domiciliū comparant & ſibi ipſi uiuant: quæ tunc cōmercantur: ſola uxor ne pedem quidē ſcedit a uiro: ſemper in manu in poteſtate noſtra eſt: tota. nec ante deſinit noſtra eſſe q̃ uiuere. Quicq; illa lucet: quicq; iacturæ faciunt: ſacit: diuitiæ illi eadē quæ uiro: paupertas eadē: impar dignitas: cōmunis acceſſio: Et cū liberis diſcedere a pa- rentes a libens nulla lex uetat: & interdū aut anguſtiæ domus cogunt: aut peſtiēs morbus i- pellat: aut cauſæ aliæ ſua deant: uxore humanæ ac diuinæ leges unius cubiculi ſemper atq; cōiūctæ conſortem eſſe uoluerūt: que & uiri coſta in uiri auxilium ſiſta eſſet ea nunq; ſe- iungaret a uiro nec ſonitū: nec elephantiſco morbo: nec ulla peſtilentia: ui manū derelin- queret. Quia nemo diſcedit a ſe: nemo ſeipſum derelinquit. Comes in tectis: comes in lecto: comes in prole ſuſcipienda: in piculis: in laboribus: atq; in oī fortuna. In oībus uitæ actiōi- bus comes: neq; i ſomnis: neq; in uigiis abſcedit: una caro: mēs una: cōcordia inſtituta di- uinit' i humanis quoq; legib; cōfirmata: recepta a barbaris admiſſa p̃ oēs ſecceſſus orbis terrarū q̃a facile inſe ſit oīum mētribus qd diuinū eſt. Iure itaq; nulli ludii: nulla ſpectacula: feſta nul- lardeniq; nulli uitæ noſtræ actus tāta cærimonia pompæq; celebrantur: quāto nuptiæ cum fuerint ornatu rege amicorū congreſſu: concurſu propinquoſ: apparan' tecta: parietes pro- p̃ ipſa ac trahes excitæ congratulanti & geſtite læticia uidentur: nouamq; dominā lares cō- ſalutate: ac poſcere nouā familiā: quā incolant' atq; i habitent': inuicē epi: halamīs mūc con- tu & tripudii cōplenda ſunt oīa. Venit in nouam domū noua domina domus. uenit i fa- miliā mater: mox futura familiæ genitrix eorū: quos ipſe procreabis qui tuis rebus domina- bunt: uenit per oīa referent. Tu uero Marite qui quis eſſe iſtiſma: uenire ad te uxore: mat- rem filiorū tuoſ: uiaſ nepotū: mei manu cōmendatū: tibi datam ad ſocietatem nō ad ſeruitutem ad obſequium non ad mancipium: ad ipſe nūm tuum ſed cū gratia: ad poteſtate ſed cum reuerētiā ut præſit uir quoniam prior factus eſt. adiit uxor quæ ex illius coita illi ſi- milis facta eſt non ſubitque e latere non ex pedibus facta eſt.

DE DIGNITATE

MATRIMONII

FINIS.

IOANNIS ANTHONII CAMPANI
AD PANDVLVVM BALIONIVM
THRASIMENI DESCRIPTIO.

Enimns Thrasimenum idibus Septembris sed hic quoq; sæpius errare mutareq; sedem coacti; primum ad Aereum montem propter loci solitudinem amenitatemq; confugimus. Monticulus est editissimus & situ perspectusq; pulcherrimus. Nam & sese igitur rotunditate complectitur & densissimis ad eius radices relictis sylvis in liberum atq; ex peditur: nec eacumen exurgit. Nec perpetuo (ut cæteri montes) excurrit dorso: sed colligit paulatim sese atq; ex omni lateretatis interiectis val libis: finitimorum monnum societate disungitur. Lacum præterea

radicibus late latentem uniuersum despectat. Tum arcem habet perexiguam quidem: totum tamen cacumen monticuli complectentem: minimeq; ad ventorum flatum atq; impetum excipendos ædificatam. Hic nos qdilu ventri ac frigora tolerari potuerit dies circiter viginti commorati sumus. Hyeme deinde aduenientem pacatiora descendim? loca ubi nec cum continuo ventis esset nobis nec cum assiduâ nubibus decedendum. Oppidum est i littore lacus amenissimum: Monte accolæ uocant. Credo ea de causa hoc inditum nomē qd aliquanto altius qd cætera oppida quæ Thrasimeni fluctibus abluuntur in speciem parum montis engritur: uniuersum porne prospectans lacum: intra quem se extenditur: ut procul aspicientibus insulæ speciem retinere: continente mqs reliquere uideatur. Itaq; ex tribus lateribus continuo clauditur lacu: reliquo latere: potigit sese ac paulatim expandit in continentem. Nec multum procul i collem assurgit per apicem & ad omnia gignenda feracissimum tum partim aduenandum syluestrem & nemorosum partim liberum & in patetes apertum campos. Quod sit ut id oppidum omnium consensu totius agri Peninsulæ amenissimum censeatur. Nam quæ ad mœnia & domos spectant: cultiora sunt qd credere quæ i incolatum Fortune pariantur. Totum oppidū silice quadrato stratū: & pluuiam aquam uniuersam in lacum expulit: & sordes ac coctum solo in lacum deuexo non continetur: nō minus hyeme qd æstate siccis pedibus credere: totūq; oppidum iustrare sine molestia possis. Porro eam immensam ingens uicorum latitudo exornatur: bini cursus (si planities soli pateretur) occurrere sine impedimento facile possint. Sed quo minus curibus uni queant regionis importunitate prohibentur. Et oppidum est in lacum quo tribus: ut est dictum lateribus abluuntur: pedibus atq; deuexū. Itaq; oppidani nullis terrestribus uelliculis: sed iisdē quibus in mari nauigijs utuntur. Hoc in loco totam hyemem & æstatem iam mediam commorari: incredibile dictū qdta uarietate rerum os uniusq; uoluptatibus piscandi uenandi nauigandi aucupandi: tempus id omne transigimus. quanq; ferarum uenationibus fugiē diuini laboris gratia rari nos quidē: sed tū incredū utebatur. Sed quo plenius eaq; rerū opportunitatem intelligas: Thrasimenū nbi ad unguem (ut dicis) describem? tu modo epistolæ modum ne requiras. Est. n. præter incredibilem ubertatem piscium: qua cæteros Italix lacus antecellit: facie atq; aspectu longe pulcherrimus. Eius ambitus milia passuum circiter ingenta complectens: littore lato atq; arenoso in speciem maritimi situs extenditur. Multa præterea oppida. Thrasimenum ex oi parte cingentia perpetuum exornat litus: pleraq; nō multo a lacu ipso intervallo recedentia: minime eam plagam cultu agroq; atq; horum celebritate exornant. Medio lacu tres intenebræ insulæ spiciunt: quæ duæ ad septentrionē uergentes haud multū inter se distant. earūq; altera maior appellatur. Minorē incultam atq; inhabitatā remansisse anguium multitudinem ferunt: solo templo in eius cacumine posito. Maior insula quæ ad agrum spectat Cortonensem ducesit prope similis habitatur. Reliqua uero quam tertiam esse monstrauimus: requæ hōibus: situ aliquo maiore cæteris: aqua parte lacus pertinet in meridiem intenebræ: sex milibus passuum a maiore minorēq; iniuncta distare fertur. Hæ omnes nulle passus: diuersa tamen regione recedunt a continente. Eorum incolæ solis fere piscationibus incubere: Nam itumescunt nisi pauci admodum non ferunt. quanq; uineta non modo insularum doris: sed extremo etiam littore ipximi q; littori collibus planare. adeo bibendi uoluptas illis qd comedendi maior. Lignorum pabulatumq; in finitimis campos sylvasq; egrediuntur. Vicina quoq; oppida haud multum colendis agris: ceterisq; artibus student: omni fere uisū ex piscationib; quibus minime dediti sunt: quæ sitis. Cætera lacus diuersæ oræ certis spatiis intervalisq; notatæ: haud secus qd i terrestria inter se loca distinguunt: uniuersi uniusq; oræ: non nomen sū extant termini. Tum piscandi uaria genera quorū uix uniuerso mari habebantur. Nauigijs quoq; non unis

utuntur. Habent enim quas illi Nautas melius magans ut opinio nescias appellamus. Neque enim subditi in navis modum curantur: sunt ied lato planoq; fundo: ut minus ui tempestatis agitantur: sic tardius q; maritimæ naues promouentur. His similia sunt nauigola eundem prope in modum ædificata nisi q; aliquanto minora q; Naues: & gubernari a paucioribus possunt: & omnem in partem facilius celeritq; uertuntur. Sunt & alia nauicularum genera: Catauellas il lino vel lintres: uel propter celeritatem. Celoces appellamus: aliquanto tamen maiores q; lintres. Earum genera extant duo. Aliæ paulo aliores: eodem quo Nauigola modo bitis trinisq; remis impelluntur. Angustiores alie: pressio resq; ut singulas singuli quum uelint remiges moliantur. Hæ cætera nauigia celeritate antecedit: per similes reliquis nisi q; ad uelocitatem excogitata: tenui ac leui tabula conficiuntur: ostentisq; sunt humilioribus: nec supra nauiculæ alitudinem eleuatis. Quæ ut celer? paruo impulsu motu peruehantur: sic lacu intumescens: difficilius tempestati resistuntur ne toto quidem lacu ad nauigandum tute hybemis præsertim mensibus existimetur: tempestate aduenire in lacum deduci non possunt: aut si deducantur: iam uetorum (nisi magno cum in periculo sustinent. Sæpe eni agitata: concussaq; fluctibus: nonnūquam undis enam completæ: ne magna quidem ui procellarum obruuntur. Cæteris nauigiis nō dubitant se committere totumq; lacum remorum impulsu per omnia tempora eleuatis: nisi etiam fluctibus nauigare. Nam uelis uti q; tanissime solent: credo quo expeditiones habeant natis: ne rudensibus ullis: aut antennis impediuntur. Quibus igitur ad nauigandum piscadumq; remigis utantur uides. Nam paruas: Lintres: quarum uis non nisi extremo est litore: uenire putari dignas quæ in remigiorum numero ponerentur. Aguntur enim conto aut periculis: lacus atq; gentes: nec alia contis nauigia procellantur.

¶ NVNC Quibus modis: quibusq; temporibus piscari soleat aperiemus. Nam de aquaticis aucupis: quo rum non minore ut arbitror admiratione capiet: postremo loco dicemus. Sed qm de piscationibus dicendum est: oportere atbitror etiam de rebus facere mentionem: quo plenius cognoscas omnia. Est natarium apud eos usus: ita quod uocant lacum a faciendū arbitror: appellatum: ut rotundum: amplum: crebris nodis arctisq; simul: maculis elaboratum: quo ubi pisces insecuaret: dextra miro artificio collectum ac futuristici: alii gatum est: lacu de retento: duodecim fere pedum intervallo eiiciūt: quod plumbo paulatim ad ima deductum: dextra lauaq; per funiculum huc illic reptando contrahitur. Sæpe nulli factis insecutionibus: lapillos in aquam coniciunt: ad cuius sonitum concurrentes qui prope natati pisces: superiecto statim lacio capiuntur. Nonnunq; magna cohors ita tempestate: fluctibusq; altissime concitans: cum pisciculi undiq; ad portum conflant. Laci usus præcipuus habetur. Aestate adueniente pisces ad littora sanctus causa coeuntes: incredibili multitudine eodem reticulo capiuntur. Quod eo potest uideri delectabilius: quoniam q; hoc piscantur modis: per ipsam littoris arenam: sic cū uelint pedibus perueniant. Est & alius usus: lacum mi de quo posterius dicemus. Videntur præterea rebus extimia longitudine: maculis quidem amplissimis: latitudine uero non magna: uocanturq; Cernariæ: q; & latiores habeant textures: & sint quibus itretuiuntur cerui prope simillima: Eorum latitudo quinq; longitudo triginta continet pedes: quibus cum uelint uti simul. Cernaria plura coniectunt: quæ longo tractu lacus subidenna pisces non nisi pinguissimos interceptiunt. Nam hi magis libere fusesq; uagantur. Imo plerumq; cæteri conieguntur. Piscatori bus iuterdum sonitu ac strepitu peragentibus: excitati pisces & fugæ intenti: occurrentibus implicantur Cernariis. Sed hoc duntaxat per æstatem. Hyeme omniū inter dictum est strepitum: pisces ipsi thoros de quibus paulo post dicam: diserere & i aliam regionem perterriti migrare coguntur. Tenduntur autem Cernaria per æstatem inter monunq; etiam & noctu: hyeme uero per noctem in lacum relictæ: prima stanm aurora repetuntur. Sed de hoc genere: quoniam uulgior est: atq; usus plura non dicam. Tertium reie multo mirabilius q; cætera: in credibili magnitudine arctissimis iurextum maculis filisq; perduto & litio per similiā latitudinem centum un longitudem ducentos pedes extendit. Eius usus hyeme tota permagnus fructus affert uberrimos. Hæc enim lacus ut ex omib; quos nostra admiitit Italiæ: hyemas piscationes non solum panis sed etiam fructuosissimas præstate consuevit: cum omni genere piscandi. rum inaxime de quo nunc loquimur. Et habet. Trasimenus opportunitates piscandi multas: quarum omnium uel maximam esse censent: quæ in tanta latitudine atq; ambitu ubi maior eius est altitudo: non amplius quam quattuor ocuiginti continet pedes: solumq; habet planum & limosum. Limus autem perlucidus: deceni pedum continet altitudinem: hyemeq; est calidissimus: & ad fouendos pisces nupice accomodatus. Illic enim sæpe relictis thoris occultantur: ut qui fia-

turam hyemē ac nentos diu ante naturę benignitate præsentiant. Quę si horridior futura
 sit thoros magno cum incommodo piscatorum deferentes: ad limā ipsam tanq̃ ad mello-
 ra recta calidioraq̃ hyberna confugiunt: eodemq̃ brumę tempore toro deliteſcunt: nisi q̃
 aliquanto tempore obſiderent. Hi enim neq̃ thoros deferunt: neq̃ ingora magnopere pertime-
 ſcunt: adeo macies nocere etiam piſcibus poteſt. Sed ne ab inſtituto recedamus: abſoluen-
 dum eſt nobis tertium piſcandi genus mirabilis ceteris omnibus atq̃ uberius. Circiter
 calendas lunias primum ex vicinis ſyluis: quatuor in magna lacum extat copia: tenu-
 em ac frondofam materiam ſubcidunt: ſarcinulaſq̃ cogunt incredibili multitudine: ex his
 deinde denſiſſimos aggeres in medium lacum conſiſciunt: ita ut aqua penitus obnitet: ne a
 ſupermaugannibus quidem aſpiciantur: eoſq̃ appellant Thoros: nomen ut ſerunt a te ipſa
 traductumq̃ piſces uel diurna peragratiōe ſanctiſſimi uel uerſiſſimi uidetur: frigoris
 uitandi cauſa: illi nocte ad ſarcinulas conſueſcunt. Quod niſi ſepe fecerunt tanq̃ ad ſua
 cubilla hybernis duntaxat menſibus aſſueſcunt. Stereuntur autem in uniuerso lacu thoro-
 rum circiter duo milia. Nam ex quadraginta natibus: quas habent ſingulę quinqueagenos
 ſexagenosq̃ ſuſtinent. Quamq̃ non ſemper nouos exaggerent thoros: plerunq̃ enim
 æteritibus noua uindictaſq̃ ſtamenta ſubiiciunt. Nonnunq̃ uidentibus paucis adieſtis ſar-
 cinulis: thororum inſtitutiōes appellant. Igitur omnium diſſiciliſſimum eſt thororum
 tantum numerum medio in lacu nullis impoſitis ſignis: ab unoquoq̃ ſuos obſeruare por-
 tiſſimum nec multum inter ſe diſtantiſſimoſq̃ permixti: nec quicq̃ quod oculis patere poſſit
 emineat. Sed nihil tam diſſicile eſt quod idem humana non uincat induſtria. Notantur igit̃
 thorū mirabili diligentiā. Piſcatores quem in locum ſarcinulas conſeſſere: illuc e me-
 dio lacu licentinentem proſpicientes: quę facilius occurrant oculis bina ſigna pertinē-
 tia ad orientem ſolem: totidem ad occidentem & ſeptentrionem: interdum etiam ad meri-
 diē diligenter obſeruati mandantq̃ memorię: nonnunq̃ inter domeſticas ratiunculas &
 thororum regiones ac ſigna conſcribunt. Signorum autem altera propinquiora: remotio-
 ra altera: utraq̃ tamen ad oculos ipſos per eandem rectam lineam occurrentia: ſiue domus
 illę ſine ſiue arbores: aut aliquid tale quod procul intuentibus cerni poſſit: Itaq̃ ex tribus
 aut ad ſummum quattuor lineis ab oriente: occidentem: meridie: ſeptentrione uenientibus
 ſingulę per bina tranſeunt ſigna: quorum alterum quidemur ſupra dixi: remotius: eſt alter
 uero propinquius: proinde quem in locum lineę rectę per ſua ſigna concurrentia: line-
 ſtrum ſignificant thorum. Sed quoniam facilius percipi ſolent: quę oculis q̃ quę aurb⁹
 parueter ſimilitudinem etiam afferemus: tu quod ipſi litteris explicamus animo diligenter
 attendito. Vidisti ſepe & multa cum triuium etiam quadriuium: nec ignoras omne triui-
 um in triſquadrium in quattuor ſectum eſſe: itaq̃ ubi committunt aut ſecāt ſeſe me-
 dum quoddam ſpaciū: quaſi centrum efficiunt: Finge & rectiſſimas eſſe uias: & uiciniq̃
 uix duas tutris aliquanto intervallo diſtantes emineret: quarum propinquior altera duo:
 altera remotior quattuor milia paſſium diſtet a centro. Qui igitur in tuiui centro maneat
 ſex uidebit turres tribus rectis ad ſe tramitibus pertinētibus: qui autem in quadruo permo-
 rabitur octo perſpiciet: quattuor ad eius oculos rectiſſimis tractibus occurrentes: qđ ſi pau-
 lulum a centro ipſo recedatur: nec uie patebunt longius: nec turrium ordo conſtabit. Pri-
 mum ergo cum thorum uelint inuenire qua nocte piſcandum eſt: quam in regione con-
 iectas arbitrantur ſarcinaſin eam de tertia uigilia quanto maximo ſicet poteſt ſilentio de-
 uolunt: unde conuerſi ad continentem terram: tam diu huc illuc nauigantes circumspe-
 ctant: donec ſex aut ad ſummum octo quę obſeruauerant ſigna rectis ad oculos concu-
 runt lineis. Qui ſi paululum ex eo loco moneantur: nec ſigna occurrunt rectis illuc tracti-
 bus: aſpici enna: nec lineę: alium quempiam locum recte congregientur: Cælo autem na-
 bilo cum proſpectus in continentem obſcuritate noctis: aut nebularum denſitate impedi-
 antur: nonnunq̃ thoros piſcantur alienos. Qua re cognita thori domino: aut partem lucci
 ſatiſſimū: aut integrum thorum quem ille uelit piſcandum concedunt: utrum eligat in
 eius eſt arbitrio cuius fuerat thoros. Quod ſi nebulę diutius circum lacum hærent: mon-
 tes ac rura aſpectu emipientes: piſcationes per id tempus fieri non poterunt. Thoro per enim
 quem diximus modum inuenio: ambitum eius pertica longiſſima percontantur ſuſpen-
 ſim ac nullo enim ſtrepitu ſtatimq̃ rariā illa quę diximus citantur. Magna ſapie in-
 tendendo labor. Primum omnium Nauim ad palum quandam: longo intervallo a thoro
 deſixum: longiſſimo alligant fune: ita ut palus eo pertineat: unde uentorum occuſuri im-
 petus uideantur. Id autem eo conſilio faciunt: ut & Nauis conſiſtere & longo ſinis tractu
 minus a uentis impelli exagitari poſſit. Deinde thori ambitum diligenter ut eſt dictum cō-
 ſus longioribus quęritum circundant duobus ordinibus perticarum aliquanto inteneſto
 ſpatio

spatio distantibus quibus alligata rætia ita sustineantur protracta in longum atq; extensa glomerare sese & supemare nō possint. Rætia non modo ad solum usq; demittuntur. sed ita pars quædam per limum extenditur ut pedes aliquot æquata protensaq; iaceat. Funtq; anguli cuius atq; amplius altera parte prioris ordinis peticarum in soli speciem stratis altera per reliquis peticis in modum surgere parietisq; pars sursum exurgit aliquot in ea sarcinulæ suspenduntur quo petteriti pisces ac thoris exagitari & confugere latereq; possint.

Rætibus iam firmatis piscatores partim in Nauigiolum descendentes partim consistentes nauis iacta iniiciunt peticas intectant & contos subiungunt thorum ex omni parte perturbant sarcinasq; ad unam corripientes alium in locum extra rætia coniciunt sequentis anni futurum thorum. Vtuntur autem ferreis rastris mire magnitudinis sexdecim præcuios quasi digyros habentibus. Eamq; ob rem uni rastro plures incumbere oportet: quod ad solum usq; penetrans pisces limo contextos intercipit: quos eo uitandi frigoris causa confugisse dicebamus. Sunt qui uiderint uno iactu rastri sexaginta pisces esse correptos. Quæ res indico est hyemisquam præsentunt magnitudine esse petteritos: & in limo ipsorum natum calidum ostendit sese penitus immeruisse: quo nihil piscatoribus esse potest incommodi usquam pisces q; thoris non assuenerunt: capiendi sui facultatem minime præbent: nec in unum aliquem conueniant insidiarum locum. sed toto lacu uage sparsimq; limo quoq; q; tempestatq; rapit cōtegantur. Thoro per hūc modum furcillis rastrisq; exagitato: ac sarcinulis exteriorem dixi mus in locum coniectis: pisces omnes suis excitis sedibus ad sarcinulas quæ in rætis gremio erant suspense confugiunt: nulla alia data euadendi uia. Tū uero quæ pars rætis limo æquato iacebat peticis alterius ordinis q; celeberrime fieri potest eleuatur remanentq; rætia curuata in speciem longæ sportulæ colligentia sese omnibus lateribus per peticas duorum ordinum eleuatis. Quod autem medium esse inter utraq; ex tremis arum collectum gremium per id pisces & sarcinulis ipsis exturbati natando fugiendoq; pererrant: nonnulli tanto impetu subsiliunt ut superatis rætibus liberi & patentem cōcidant lacum. Tanta interdum multitudine compleuere rætiam ut confundere oculos & nubeculisq; quam hauster impellat speciem præbere uideantur: adeo & multi sunt. & incredibili celentate concurrent: donec paulatim collectis rætibus unum in locum ardem angustumq; compellantur. Huc deducti manibus quot libitum est capiunt. & in aliud quoddā reticulum. Mucilum illi uocant: leniter coniciuntur. Quibus peractis rebus alii fecem edis piscibus occupati: alii funiculis soluendis intenti: clamore atq; cantu omnia complent. Nō nulli quem reliquum usum laci dicebamus prius q; colligantur rætiam in thori uestigiis facio piscantur. Postremo peticis: contis: rastris: cætenisq; piscatoris institis in Naui cōiectis: & rætibus in puppe cōgestis ad portū magno plausu modico trā lapsi descedunt. Mucilo ad Nauim primum quo minus agitur: mox ubi portui appropinquauerunt ad Nauigiolum alligato: ac per medias undas subdueto. Quod ideo faciunt ne pisces aut in siccum educi moriantur. aut celeritate offensis uel Mucili angustis pressi concutiantur. Quibus rebus nihil ad eos hyemem seruando incōmodius. Venduntur enim minoris qui procelloso q; tranquillo lacu capiuntur: uoniam minus exagitati seruati diutius queant. Studium quoq; seruandi nō uulgare. Viminibus salicis. aut si qua sint similia salicis cophinos intextū prælongos atq; amplos. & in colunne speciem rotundos: nisi q; paulatim in ora cogunt: clausi undiq; arctissimeq; contexti: præter unicum in extrema fronte relictum os: per quod & imittuntur pisces. & cum tempus postulat extrahuntur: per similes faccis. nisi q; uteris sūt amplioribus. & salcis ut dictum est: conficiuntur: ore quoq; sint arctiore q; sacci Vaccaria dicunt piscatores. Eos ubi piscibus compliere: multo relicto uacuo: ac angustis pressi moriantur. piscatoris nodi sigillo concludunt: longosq; alligatos palo in intimo litore: nec multum procul a terra relinquunt. Natant illi dies aliquot: mox uiminibus sensim madefactis obnuant. Natantibus australes uentri piscibus sunt perniciosi. nam & littora cæno perfundunt. & Vaccaria ingenti exagitant æstu: etiam sua quadam natura pestilentes. Aglone autem aut Fautorio flante: nihil pisces accipiunt detrimenti. Mira quidem. sed & amē certa nobis atq; explorata referuntur. Cophinis ad solum diuersis per tenuem quandam panniculum piscium oculis increscere. & palatim occæcari. occæcatis autem nullam amplius Haustuliam uentorum tabeni aut imperum pertimescere. atq; in longissimam hyemem. & in primam fere Aestatem uiuos posse seruari. Sed iam ad alterum genus piscandi transeamus. Nam usus quoq; hamorum celeberrimus. Eorum tria sunt genera. Alii pette-nues. nec multum acus magnitudinem excedentes mirabili flexu curuan atq; intorti. Vocantur autem Spartene. sed eorum usus toto est interdictum. Si qui clam uuantur: sinicu lo primum longior de quo postea dicemus: centenos ducentenosue suspendit tenui ser-

ro in fili modum extenso. Interdum etiam & filosi eo genere ferri careatur. Quod ideo faciunt ne pisces ubi æscam hauserint filum aut erodant morfu. aut impetu euadendi dirumpant. Funiculum deinde hamis ferreo filo ligatis ac minuto inelcaris pisciculomodu in lacum coniungunt qui pauco ex utraq; parte sustentatos subere. incredibile dictu est quantæ piscium decipiant multitudinem. Alterum genus artificiosius est & mirabilius: minus tamen ad omne tempus accomodatam. Quippe uel si paulum lacus intumescat: ali quo. si. re spiritus nec piscatio quominus recte fiat impedimento sunt undæq; paulo estuosis agitate obtutum offendunt oclorum. Hami quidem sunt bene magni minus tamen intortati: qui quos paulo ante diximus his filum longissimum in hunc modum alligant. Primum luncum q̄ maximū comparatæ queunt: iter quaterq; duplicatū in palmi redigunt longitudinem. deinde filum quo suspensus est hamus: medio iuncto conglomerant: mox inelcatum hamum medium in lacum iacentes iuncum ipsum suæ per naturam penarum tantem diligenter obtentant. quem si tranqullo lacu circunagi. aut alteram in partem quasi præcipitem inclinari uideant: celeriter ad eius locum nauigantes: hamum subito contrahunt conatu: supposito prius raticulo. ut si filum interceptus piscis erumpat in subiectum decedens raticulum: libere enatare non possit. Sed hoc modo soli lucii capiuntur: pisces mire pulchritudinis: qui uario colore. & quasi uiridibus aspersi maculis: cæteris omnibus: quos Thrasimen⁹ aliam magnitudine præstant. Hac piscatione nulla delectabilior. & si per omnem tempestatem fieri possit: nec ulla quidem esset utilior. Sed de Lucii mira referuntur Coire interdum cum sepienibus & ex his gignere: atq; eam ob rem uario esse colore. pisces præterea sumæ magnitudinis in uolares: solosq; in hoc lacu esse uotaces. Quod & dentium implicatissim⁹ ordo demonstrat. Remanisse aliquando in siccis Lucium: quem cum uulpes capere conentur: de re alterum pedem eius dentibus esse deprehensum: atq; ambos in uetus esse mortuos. De tertio genere hamorum: quoniam est familiare omnibus: & hami palustri harundine suspenduntur: nihil dicam. eorum tamen usus supra thoros non uulgaris. Sed quominus sepe fiat uetat qui thorum subtrauunt: ne pisces aliquo uel pro exturbati strepitu alios in thoros externi deferantur. Anguillarum piscationes plus uidentur habere difficultatis: cum omni repentiur lacus: sed limoso duntaxat atq; herbido: nec eisdem quibus alii pisces raticibus capiuntur. Est autem Thrasimenus ex omni parte per lucidus: nisi q̄ in ea plaga quæ pertinet inter meridiem atq; orientem: paulo sese latius in contineitem effundens: angulum efficit quieti otiosissimi tamen cœniq; seracem & uulsa: cæteris palustribus herbis densum atq; obscurum: in quo ne uenti quidem ac tempestas penetrare potest. Nam fractæ densitate herbarum undæ repellantur. Venti quoq; occurfu circūflectentium sese montium libere exitum non habentes: maiores undas facere: tumidioreq; aestusq; ciete prohibentur. Hic igitur intextas palustri canna sepeculas in obliquo gyros & quasi anfractus longo tractu circundant: ratis tamen relictis foraminib; per quæ itrepentes Anguillæ in trophos (sic enim appellant genus ratis artificiosissimum) debebantur. Eius ratis primum os patens atq; amplum paulatim in arctius cogitur donec angustissimum factum in medium latioris raticuli uentrem excipiat. Cum igitur Anguillæ specularum anfractu oberantes in speculam seclatam æscam in Trophos ipsos foraminibus obiectos incidentes illabuntur: illæ quædam aditu facili atq; libero. sed ubi ad ratis uterum perueniunt elabi: reditu per angustum non possunt. Nec tamen Anguillæ hoc in lacu oriuntur. sed est finitima atq; in Thrasimenum è uexa uallissimus terra lubrica: minutissimarum Anguillarum: nec fili magnitudinem excedentium seracissima est. Quarum quibus eius cura data est magnam uim in lacu tera interdum admixta coniungunt. Ex quo uulgi subsecutus est error existimantis eam terram statim in anguillas uerti: quotiens Thrasimeni unda perfundit. Quæ nec ex ea ualle solum. sed etiam ex Clusinis paludibus asportantur. Paruæ enim contempe: atq; in lacum ipsum coniectæ in incredibilem solent euadere magnitudinem: suntq; longe meliores q̄ quæ Clusinis paludibus coaluerūt. Eius rei cām esse putant puritatem & mundici lacus: ubi non nascuntur anguillæ. Quippe quæ nō nisi ex luto cœnoq; gignant. & in uexæ aquæ depurant nitore. Sed q̄ eam incolit oram non hisdem quibus cæteri raticibus ac nauigis utunt. cā est densitas herbarū quæ & rhorosis substermerent: obduceret. ut sine magno labore sarcinæ euelli non possent. Et ipse per se satis sit fouendis piscibus & a uentis ac frigore defendendis. Cæteris igitur piscationibus relictis solis utuntur rochis: eamq; ob rem nauibus nauigiosisq; carere. Nauigant autem illorū uocabulis utendū est: mediocribus ca. rauellis. Rochosq; immanis multitudo. suspensi. n. canna palustri. & per noctem in lacum relictis mane repetuntur. Sed in reddendo quoq; mirificus ordo senat. neq; n. passim temereq; tendunt. sed per rectissimos tractus ueluti per sulcos arbuta collocant. Eius regionis

pisces nequaquam comparandi ceteris: & colore & gustu facile dignoscunt. Dorso. n. sunt nigriore: afferuntq; nescio quid lutosum carnosumq; gustantibus. rû nortui luore quodam obdusti celerius q; ceteri cornipunt. Sed de piscationibus satis arbitror dictum: reliquum est ut autem aucupia æstiva hybernaq; absolui: quo plenius Thrasimeni felicitatem intelligas. AVIVM in primis magna copia generatq; penuria: quo circa aucupandi quoq; modos ne esse esse complures: nos tamē eos solos afferemus: qui digniores memoratu atq; auditu videbunt: ceteros ipse considerabis: cû a terrestribus aucupis: quoq; studiosissimū te esse sciunt non multū differre uideat. Atq; non alienū putavi pauca prius de aquatilib; aubus dicere: quo magis in aperto sint omnia. Ea q; aliæ qdem piscibus alunt: abstinēt aut hoc cibo aliæ. Sed quæ pisce uescunt detentiores ceteris: & nisi diligenter cōdiant nescio quæ pisciū odorem effundunt: uix nostris delitiis tolerabilem. Ex his nonnullæ despiciunt. Nā Mergos quoq; magna exrat copia: nemo uescit. Auis ad anseris magnitudinem nigra: scæda: nigris uoracitate pedita. Navi e thoro descendente statim eo incredibilis aduolat Mergos: multitudo. cætuati enim tanq; explicata acie: gregatimq; ferunt: mox thori uestigia immergentes seferunt: mira magnitudine rostris educunt: statimq; absorbet. Magnū sane Thrasimeni curatōribus incommodū: neq; n. plures a piscationibus toto anno pisces capi q; ab his paucis mensibus inuolati satis constanti opinione ferunt. Sed nec annū illie integrū permorant. tanto. n. sunt calore: tantaq; teguntur pluma: ut æstatem nisi gelidis in fluminibus petere non possint: igit primo statim aduentu hyemis ad Thrasimenum e re morosissimis aduolant regionibus. multitudinem aut quantamuis ipsi quis suis: ut dicitur oculis uideat: credete quicq; aut cogitare uix possit. Tum interdū quidē toto lacu natando mergendo sese atq; rapiendo circumferunt: monnunq; defessi proximos litton petentes palos passus illic ad solē alis paululū consistūt: mox quasi resumptis uiribus integri ad prædam piliunt. Noctē iam adueniente ad proxima si qua sunt flumina uolatu altissimo cōcedunt: nec bini temiq; sed eodem quo grues eūt ordine. Nam alter alterius caput tergo excipit: & ducē utriū ordine longissimō ceteri subsequunt. Mox deinde ad prædam eodem sermōto ordine aurota circiter reuertunt. Eam ob rem Thrasimeni curatores præmium his qui singula capita Mergoū obtulissent: ternos denarios statuerūt. Præterea Vollem iam quo in loco nidōs primos Vere facere consueuerūt mittunt: qui oua rūpant: pullos iam natos interiman: & si quos condidere nidōs exturbent: uariā si qua habeant delectantia: uemas intercludant. cetera omnia quæ ad delendos pertineant Mergos diligentissime faciunt. Nidificat aut in asperissimis crepidinibus: ruptorū montū: quo loca habeant ad tollendos pullos picipiti rupe minuta atq; inuiat: adeo unicuiq; uis sua est se liberisq; tuendi. Quociens magnus in delendo labor: plunniq; nidi illarū atq; integri dimittunt. Alterum genus magnitudine gutturis rostriq; permittendū facile interdū. ut facile integrū anitē capere posse uideant. eorū uictus rapina: spē pulcherrimus: natant tota die. & quasi deambulantes Mergos: quacūq; eant uestigia subsequunt: eosq; obseruant mergentes: surgentes aut aggrediunt: & quē rostro piscem capere. ut enipiūt. igit quo pacto illos & obseruant & adorantur aspicere summa est uoluptas. Harū quoq; autē cibo abstinemus. Extant et auiculæ quædam columbarū magnitudinē uix excedentes: candore insigni: mansuetudinēq; singulati. ut nonnūq; ad nauim usq; uolando descendit. Alunt aut mortuis pisciculis. quotiēs. n. uacaria euacuant: aut mortui si qui sint pisciculi: et cū ea q; milia in gētī stridore suppolitat: et eosq; pisciculos mira cū celeritate corripunt. Ea q; ob rem & hamo si habitū ē facillime capiunt. nec his quidē uesci consueuimus. Ceteras oēs pter paucas quæ: nos ipsi etiam ignota sunt accolis: nō aspernamur: anseres: fulicas: germanos: strigiles: cygnos: anates: & si quæ sint eiusmodi. Fulicæ a summa qua sunt nigredine appellatas existimo: his oculi stant igni rubentes. rostrum nisi q; ipsum quoq; rubeum est: colūba: rostro perisimile: hæ paulo maiores gallinis: in credibili multitudine lacu: præsertim extremo natant. Strigiles minores columbis: rari: nigra: teguntur pluma. Itaq; uolare illæ quidē ac tollere se: eorū alas habent: porne tuadas: nō possunt undas tū concitatissimo findunt: cursū. Fulicæ: ac strigilum: carne non solū uescimur. sed inter mediocres habemus delicias: si modo extra omnia & carūcula quædam subliuia quæ est sub costis abiiciantur. q̄q; fulicæq; piscibus nō alunt: turnon tanta indigent cura condiendi. Germanus anati perisimilis nisi q; aliquanto maior piscibus: & ipse nutritur. Sed quæ ad anates atq; anseres pertinet: prebimus: quales enī illæ sint ignorat nemo. Cygni quos accolæ Cesios uocant: ues sunt candidissimæ: aliquāto maiores gruib; q; grues tibiis sunt longioribus. Alunt aut solis radicibus: iuncorū: quoq; magna in toto litore gignit copia. Hi et future præsentiant. nam & mortem si uicantū significant: & qua parte uētī statim sunt ostēdunt placida tēpestate cæloq; tranquillo:

toto lacu liberi perungant. Hausto aut adueniente prius q̄ flare incipiat ad eam partem litto-
 ris q̄ meridiem spectat nando cōtra tituntur ad Septentrionem. Aq̄losi Fauonius ad occi-
 dētem. Eodēq̄ modo si Eurus ad oriētem uentis quacūq̄ flaturi sint sese offerētes. Pennae
 illis durissimae sunt. aliae quoq̄ ordo pulcherrimus & mirifice ad fundēdas aquas accom-
 modatus quas sic perstringit interdū ut procul natatis cygni strepitus & undae quasi strid-
 dor audiat. Hac aue nihil in toto lacu deliciofius: quae cū capis nō modo uocem emittit;
 sed uim quoq̄ lachrymae p̄sondit: futuram aut arbitror calamitatem motemq̄ diuinās.
 Aues aut nō impluri dolosae uaria fraude capiunt. Funiculi usum imprimis claus. huc ex-
 tremo rīcorum cortice lōgam tenuemq̄ cōficiunt: obliuunt deinde uisco. hoc quidē usita-
 to & uulgari. sed aliter tamē cōficiēdo. Primum. n. uiscū ipsū diligētē expurgat: parua
 deinde in olla recōditum lēto admouet igni cardonesq̄ iustemū mox uetuli atq̄ ardē-
 tis lardi paululū superstilla uiscū: cādū agitando p̄miscēt: donec paulatim humile atq̄
 tenax: & quīs flexuosum efficiant hoc genus uisci tam hyeme atq̄ aqua: q̄ terra atq̄ aestate
 tenacius ad aestus sit ex aduersum extēdunt: paulo suberis ad utrūq̄ eius extremitatē allig-
 ator: ille uero sup̄natās eaq̄ mergi: q̄nī unico cōfectus subere etiam sustinet: neq̄ cerni p̄-
 pter tenuitatem potest. Interea aucupes paululū ad dextram aut laenam fecedentes lōgo
 intervallo regrediuntur: nec aues quae post terga fuerant relictae cōuersi ad funiculum
 in conspectu habeāt. Tum paulatim tanq̄ aliud agentes binis temisq̄ nauiculis subsequē-
 nunciū tamē q̄lentissimo nauigantes: ne quo aut ille strepitu aut clamore premittē tolle-
 re sese & altae uolantes funiculū deferere cogantur. Igitur progrediuntur illi quidē: sed tā
 modico gradu ut eodē uelutigio hāereāt: tan quicq̄ promoueant ignores. Aues aut paulatē
 appropinquantes aucupem & ipsae leuiter natando antecedunt. Iam ubi ad insidias deue-
 nire: ad uiscum recto ut eunt pectores: passisq̄ alis implicatae cordula derinent. Vtrūq̄ &
 alio genere mirabiliore illo quidē: sed tamen minus usitato: & quo soli capiunt mergi: aut
 si qui naturam eandem habeant sese demergendi. Primum latum raticulū alligant palu-
 stribus canis: quibus natura leuibus nē ad ima descendat sustinetur: quatuor deinde me-
 diores lapides totidem raticuli angulis suspenduntur: qui duro alligati licio: duos ferme
 pedes infra raticulū pendeant atq̄ ad ima descendant. Rāte igitur protensum a lapidib⁹
 ad solam: modico illo relicto intervallo deducitur: & ne ad ima usq̄ descendat: canis pa-
 lustribus sustinetur: diuum pedum relicto spacio: quantū pet hauritum lapides infra raticulū
 descendebant. Rocchum appellant illi: adeo ipsi sibi pepere noia. Inter hāc mergi: ē na-
 tura: ad limum usq̄ penetrantes: ne superuadere queant raticulo prohibentur. nec multo
 post maculis intercepti atq̄ implicari monuntur. Est & aliis modus mergis maxime iudio-
 sus. Hamo p̄siculū inserunt quem illi exorbere cupientes: gutture trahēti cornpiuntur.
 Vltimum genus haud quāq̄ dissimile terrestribus aucupis. Aream extremo litore suffossā
 tādū milio faba aut simili cisa consistunt: donec aulū saepe impute comedentiū multi-
 tudo ingens assuefcat: interea tugun olo prope aream aedificat: iduo rāte iter se paria. Pa-
 gellas uocant: aream ipsam magna ex parte complecten: rāte tendunt: ut humi terebta uix
 appareant: & ex tugun olo contracta per funiculum sursumq̄ erecta mirifice concluduntur.
 Præter hāc quae memorauimus plurima aucupiorum extant genera: quorum ipse q̄ obscu-
 riora uidebantur: nec memoratu digna non putauī faciendam mentionem: ne nimia & su-
 peruacua minutarum rerum in scribendo diligentiam accusaret. Equidem regiōis adiu-
 ti & lustrati multas nullas tamen agro Peninsulo cultiorem amoeniorēq̄ cognoui: uasta
 sine & montosa procul intuennis: cum aut propius accedat: nihil tu culeu agrorū: tum
 benignitate coeli: tum et̄ terrae ubertate foelicius. Sed de reliquo quid agro fortasse scribe-
 mus alias: nunc aut q̄n etiamus oculos induci sumus. ut Thrasimenū nostre describerem⁹
 zōnēq̄ tibi nostrū oculi redderemus: totus. n. agri pulsim mira fertilitas. eius autē orae q̄ thra-
 simenum claudite: tanta regē oium ubertas atq̄ copiat: tanta et̄ amenitas: ut cetera quidem
 hominū. haec autē deoq̄ domicilia eē uideant. Finissima litron loca cuncta seracita: quaedā
 arboribus cōsita. pauca pascendo pecori herbida & nemorosa: cetera uinetis oliuetisq̄ re-
 fecta. Hinc Clusina patet: atque Thrasimenum ipm ad occidentē lōgissimū tractu artu-
 gētia plena sunt uanis generibus ferax. Hinc editissimi colles. & ipsi culti aspicimus: q̄ ali-
 quāto procul a litore planicie reliquentes: nec abrupta atq̄ scipiti rupe. sed leui accliuq̄
 iugo surgētē: & planicie suis radicibus iacentē excipit: & ipsi a finitimisq̄ circa lacū
 p̄mūiet mōtibus excipiunt. Porro montium suprema iuga placidissimū excurrunt dorso
 partim

prim pomiferis arborib' : prim rariufculis diftincta fyluis. quæ materia ftémēdis thoris : in ftaturandis fuppeditat. Littoris orā nulla interfufa ftagna : aut paludes impediūt. fed lit-
berā atq; patentē canabulināq; feracē Oliueta ēt exornant extremo littore : nō fructuā ſpl-
netaq;. fed iam ſponte ſua folæ harundines : & illæ ne paluſtres quidem oriunt. Tum oīa
Thraſimeni aſpectu ſollicitant : quicqd ille nō abluit ſolū. fed etiā aſpiciū optimum reddit
atq; uberrimū. Paucis in terris meliora uina ſoleū liquiſſimum. Sed hæc per colles ipſos :
quos circum lacum afluſſurgere oſidimus mira fertilitate cōſpicuos. In planicie uero inter la-
cum atq; colles iacent : canabi & lini tanta copia ut ne in reliqua quidem Hetruria maior.
Quod ipſum tenuitate ſua ſclageſcentia ſalubriora cæteris : poma quoq; ſuauiſſima : per
anui tempora diſtincta miſceat. Nam quæ ad Thraſimeni alueum ſpectant : admiratione di-
gna ſunt oīa. Lacus ipſe lucidus ac pſpicuus : nec recipit alienas aquas : nec refundit ſuas : ſi
qñ pluuiæ magnitudine excreuerit : qui tamenſ ad lōgitudinē aliquātō potētiorem tamē
rotundus ſere ac mari ſimilis : tribus interiectis iſulis adornat. nec in paludes aut ftagna de-
ſicit. ſed ubiq; qñ in medio purior : hybernæ atq; æſtiuæ pſcanōis patiens. hiſiſe quib' ma-
re fluctibus agitatur. eoſdē ſenſu uentos : eodem cœli colore diſtinguit. Inſiſtis aquæ ſuaui-
taſut uiuo potius manare fontes : q̃ ne inſino quidē lacu ftagnari uideant. Augēt interdū
ui magna pluuiæ. Ferunt ætate noſtra ſeptē creuiſſe pedes : totidēq; eodem anno recidiſſe
Tum patrū memoria longe lateq; ſtagnantē in Cortoneſi. agæ induxiſſe uerſum deinde
in puſium paruo quodam ſuffofo mōticulo : per quē educta in parentiores campos aqua
excreſcere ampliꝰ & liberius uagari nō poſſet. Piſciū quidē genera nō multa : copia tamē
inaudita : quos nō Peruſiam modo. ſed primo ſtatim aduētu hyemis ad Hetruſcos ad Vm-
broſiad Picētes : Roman quoq; pluſima quotidie iumēta cōportant. Bruma adueniente
littora mulionibus tota complent. nam ante id tps p calorē lōgiꝰ uetari nō licet. & nec
per hyemē quidē ſi modo nubes hauſter impellat. Pluuius ſane uētus nec piſcibus ſolum
qñ his maxime. ſed cæteris quoq; aiāntibus priuoſius. Plante aquilone p ſeptē dies : ac no-
ctiꝰ cōtinua itinera deportant. hoc uēto nihilicū cæteris rebus tum maxime piſcibus ſa-
lutarius. nam & uiuētē tutos ne moriant pſtat. & mortuos diu ab oī liuore tabeq; conſer-
uat. Feruntur autē ciſtellis ſaliſto uimine intextis : Barculios uocant accolæ. Singuli mul-
ti quattuor uehunt ciſtella. Cauē uel marinas piſcationes cum his cenſes conferendas plu-
ra enim hæc uberioraq; genera. Et qñ terra ſunt : plus admirationis uidentur afferre. Sed
de thraſimeni amœnitate nunq; ſatis multa dici poſſent : q̃dū hic permorati ſumus ne orio-
ſi quidem iocundiffime uiuimus. neq; enim deſerta nobis atq; inculta loca deſerere : nam
Cluſia arua : quæ thraſimenum claudunt ad occidentem ſolem ualta ſunt atq; patentia : re-
ſerta uariꝰ genere ferarum. In media igitur terra poſitiſſimū tanq; mare proſpicimus
nauigia quotidie uidem : nōnūq; trāquilli nauigātes lacu ſimul manib' attraſtam undas : ſi
mul natantiū piſciū laſciuiam intuemur : qui non modo ad inſpiciendum oculos : ſed ma-
nus etiam ad capiendū ſpē uidentur inuitare. Interea magnas excitari aquarum moles : ſub
tamq; exoriti tempeſtatem. mox æſtus omnes : queſi conſeſta pace reſidere. noſq; cum ad
nauigandum : tum etiam per æſtatem ad natandum allicere. Hyeme autem altiffimas mi-
ſceſci undas & petruptos aquarum montes magno in nos impetu concurrere : ſiſas omnes
atq; littora : & cuncta deniq; uicina loca fluctuum ſeſe collidentium ſtudio complen. Pi-
ſciuculos ad littora : portuſq; confugere ac ſeſe ratiario capiendos p̃bere. Interea piſcationū
ſtudio late ſeruire omnia uiros unumquemq; ſuo labori intentos : alios noua contexere
ratiuetera : teſtatiſſe alios nouas ratis edificare : commiſſuras ſtuppa munire : moſes atque
alia naualium operum inſtri dolate. Mulieres quoq; alias linum canabumq; contendere :
diligentiꝰ expurgare : alias plætāq; filandi licii ſtudiis intentas eſſe uiris omnia admittē-
tes. Eorum labores adæquare media nocte ſurgentes : cātū excitare uicinorum aures & lon-
gas dormitationes accuſare. Videre hæc omnia atq; audire pulcherrimum. Tum quotidie
inſulas atq; oppida quæ in thraſimeni littore ſita ſūt tertiam circitet uigiliam nauico plau-
ſu læticiaq; reſonare. Tot ſimul nanis mane abeunt : ſpſcantes interdū uelſen redeuntē
aſpicere. tum lacum omnem uanis conſertum nauigis non modo faciem manuſq; oræ
prebere : ſed multa hic mana ſimul oſtentare uariæ iate portuum Hæc in media terra ſi uide-
as credo fore ut & affirmes me nihil tibi de thraſimeni deſcriptione eſſe mentium : & ipſe
ſtatim loci amœnitate capiaris.

Vale :

I MIHI eadem essent tecum uincula beniuolentiæ: quæ cæteris uenissimè equidem primo statim nuncio de morte fratris ad te consolandum. Paucisq; & dolorem expressissimè meum & acerbitate ista tanq; manu delenta abiissem: officio sanctus amici mediocriter uerū quum is sim quem tu primus ad hoc religionis curriculum excitaueris. ormauensq; beneficiis abdere me in calamitate tua: aut mediocribus contentus esse non potui. Genuis autem suscepi & solatio nis ut arbitror inuitatum & nouum: remorum a uulgo & foeminis sed ita ut illas quoq; possit monere si aures intenderint: nec fuerint aspernatæ. Non q; tuæ definit fortunæ: qui tanto uulnèri medeantur: quos equidem scio esse q; plurimos: sed de mihi si gran animi rationem uelim habere: non sopiendus est solum dolor tuus. Verum q; aliter in potest: euellendus. Qua in re hoc mihi minus erit elaborandum: qm̃ & tempus int ercurrit: & ipse te consolens: ut alieno auxilio non multum egeas: nec ulla res est cutan dis morbis accommodatio: ut q; quum paratus sit ad resistendum qui egrotat. Quoq; possem dei esse & constan: nimi defuerunt se: nec repugnanti his nihil est quod ad salutem possit afferri: ut naturæ uis a sese debeat: & exnata nullis somentis excitat. Nec est quod uereat si fortunæ in tratem licuerit: ut e medio tolleretur te quoq; perturbandum licuisse. Noui moderationem animi tui & constantiā singularem. Scio te nō ex eoq; esse numerosum: qui aut domi abdit: atq; oclusi lugent: morantur: afflicti: aut squalidi egressi in lucem calamitates suas lunct: soliq; lamentantur. Tenetiores sunt id genus homines q; qui bus ratio mederi queat. Nobis autem qui procul a uulgo uiuimus & strepitu populari: paululum quidem naturæ dandum est nē immanes & duri existimemur. Retinendus tamen modus est & maiestas animi: ne quales cæteri sunt molles ad ictus fortunæ imbecillissq; esse uideamur. Quancq; accedit natura ipsa mollis & tenera in casibus perferendis: quæ non modo imbecillitate nostram & delinas illas humanitatis & lachrymæ: solet frangere in luctu propinquorum: sed ipsi interdum brans gemitum quendā excutit: nulla re nisi tempore atq; obliuione cōprimendum: non possumus nō moueri animo: nō angino excruciat. Et quip sit hæc & excedant inuitis ut nisi ratio adhibeatur euertant animi robur & in uim exeant immoderatam. Sed eius rationis duplex est uia: alteta ut magnitudine animi te ipsum tuearis. uirtuq; exhibeas potest & constantem & erectum ad omnem impetum fortunæ. Altera est sita in cogitatione rerum exterarum: in quo cauendū est diligenter ne decipiamur: uulgi uolunt atq; iheri optimi uinculis: cum maior hæc & patet latius. Illa autem gloriosior & tuta magis. Res eni tanto firmiore sunt statu & certiores iudicandæ: quanto a spe aliena atq; externa remotiores esse uideantur: ut plane existimemus præsidia nostra: opemq; omnem in nobis ipsis: id est in animi uirtute collocanda. Cætera autem posita in ludibrio & temeritate fortunæ: quibus qui nō capituris ex illis uere est magnis classissimiq; uiris quos solita est uertiss appellare sapientes. Non enim refert quantum qs accipiat incommodis: quod seruat animo quæ accepit. Sunt quos leuis deiecent impulsus: Alios ne magnæ quidē calamitates euertunt: honum laus est uberna: res enim hūanas extra se positas arbitrantur. Nec quicq; ad eorum statum & dignitatem pinnere. Quorum neq; accessione efferuntur: neq; grauatur discessus: opes: diuitias: clientelas: propinquitates & quæ sunt eius generis alieno arbitrio & dari & eripi uidemus: & minime nostras possumus existimare. His aut qui careat neq; deterior futurus sit fortasse etiam liberior: neq; etiam qui habeat: melior aut beator iudicandus. Quæ res composita sit tota in contēptu & despicienda rerum humanarum: a quibus abdicari oportet spes cogitationesq; nostras: non habes quod doleas ea re: quæ tuihil ad te pinnere: qui si te cogites & quantum sis circūspicias: mihi inuenies ereptum quod tuū posses ex istis: nec totum habes quod uiuo habebas fratre: Si quid autem sit ereptum satis licet perspicere tuū nō fuisse. siquidē quæ nostra sunt ea iuitis nobis auferri non possunt: Quæ autē possunt auferri ea nō sunt dicenda nostra: sed eius qui auferat iudicanda. Quid eni aut q; gloriam opibus conueniat: & extolli diuinis? quare largitio ad alium spectat aut moleste ferre si nō deat ille uel si quū fuerint datæ ab eo qui dedit: repetatur. Quæ oīno nobis sit iniuria. Idem de cognatis & propinquis dicendum censeo. Enit uox illa præclara sapientis. Dedit natura fratrem: eum quoq; ipsa abstulit natura. Iam tum eni quum accepti sciebar ea condicione accepisse ut redderem: essetq; in eius arbitrio qui dedisset: quo tempore. aut quomodo reddi oporteret. Nō possum queri: nulla sum affectus iniuriæ: illi ignem extinxit qui accenderat: uti arbores excidit qui seruauerat. Nenunem natura nasci uoluit cui non esset

non esset aliquando tamen moriendum. & quum simplex quedam sit & arcta nascendi unusq; omnium ortus; genera moriendi infinita esse uoluit exitusq; dissimiles. & nulli mortaliū exploratos; nequa possimus effugere quo minus; quum tempus instaret tanquam pecuniani creditam redderemus. Hæc inquam sapiens dixit; nec frangeitur actibus fortunæ aduersis; nec secundis intumescit; uel omnem earum rerum suum esse duceret. Ipsas autem ex aliena beneficentia profectas non esse suas; ut graui his restituendis nō liceat; nec ne perditia possit recusare. Qui autem inuitus reddit quod debet. ob hoc ingratus habendus est; quoniam ostendit si sui esset arbitrium; unquā fuisse redditurum. Rarum mihi dabis uirum inquit fortasse qui ipsam dæta armatum ut eum naturæ spicula non pungant. fateor equidem rarum atq; ita rarum ut fortasse neminem. sed illud est sapere; reia magnitudo animi in magna laude excellens; non quotiens; non quoniam uulnerat; nec affligi minima quæq; offensum cula. Fuit multis iam exactis sæculis scola magnorum hominum in qua magna fuit auctoritate Pyrrho quidem Eliensis auditor Anaxarxi. Hic quum curtos aut equi occiderent in uia non deuitabat. nulla re mouebatur. ferunt adolescentem gerēdis rebus ab amicis sepe interpellatum nūq; mutasse uultum. Anaxarxi in foueam cadente Tacitum præterisse; nec esse auxiliatum. Vithoues & sectiones medicorum intrepide constanterq; tulisse. Hunc tamen currentem in se canem quum repulisset; adixisse difficile esse hominē penitus exuere. Tangebatur ergo aduersis Pyrrhonon coniciebatur. Nec non Zenonem aut ipsū Anaxarxum non pungebat dolor in cruciatu illo tyrannico & immuni; quem uterq; perperis est; non tamen se nebat quorum non modo nulla est audita uox querelæ. sed ipsos etiam tyrannos insectati contumelia & conuicio. ut clarissime ostende; remanēdo in dolore acerbitate esse sed nasci. & mollitie tenera eorum qui nolent aut nesciunt ferre.

Quod uerbum auditum est ab Affricano lamentabile in morte fratris; quod a Luculo; qd ab Anaxagota in intentu filiorum quorum affectus est uehementior ut plane intelligam; nullam calamitatem esse aut tam grauem. ut uirum fortem stabilemq; perturbet. Aut tam leuem ut mollem & inconstantem non possit euertere. Nemo fuit unquam cui non aliquid acciderit in uita triste & lugendum. ut recte mihi scisse uisus sit uir ille qui amicam conio laturus; credo in morte domestica conscendere eum iussit in locum editum unde prospicere esset in urbem totam patentissimus; percontatusq; est; an in tot & tam amplis tectis aliquid uideret expers luctus & doloris. & in quod casus & funera nunquam penetrassent. Latissime pater hominum miseriam; nec quisquam est qui se miserum & calamitosum non possit putare quum uelit. Beatos autem se fecere soli possunt; quos nulla queas uis impelle re ut se miseros arbitrentur. Quod si uerum est illud ab Anisthene Cinico dictum; uenit in felicitissimum omnium qui cupiat scire esse. & illud quoq; erit uerum; qui minime felicitatem esse se cupiat; eum omnium felicitissimum; ut uideatur felicitas omnis posita in contemptu & despicientia maxime earum rerum quas affectat cupiditas; ratio non probat; in stabilitas euerit ut diuturnæ & certæ esse nequeant. Atq; ideo homini sapienti & immensam quandam ac infinitam seriem stabilitatis cogitanti; nullo modo cupiendæ & ne curandæ quidem. dolor enim uoluptatem & mæcor lætitiā comitatur in his quæ sunt fluxa; & caduca; instabilia. Tunc nuphat seno adolescens in comœdiis puella uiciata. Quum autem dimitti oporteat amicam nihil miscrius. Cadunt animi & uno momento; summa felicitas in miseram recidit conditionem; quo quid potest esse turbatius? Qui autem amores aspernat; ut hinc neq; lætitia gesciat inani quum fruatur; neq; si frui nequeat dolore afficietur; suspensū esse se laqueo. Memi? Cuicis scetur pecunia si diuis crepta. idē me puero accidit prætenli sacerdoti in Campaniā; quum nepos flagitiosus scennia regisset; cur ita censēs factū? nisi quia spem omnem in pecuniis collocauerat; quibus potuisset sine molestia carere si contempnisset. Distrahitur in partes uulgus in bellorum euentu diuersusq; est hominum fauor; & diuersa cupientium. Quid tum? quem obsecro uidisti unquam aut audisti amici uictoria exultantem quem calamitas; si qua est subsecuta non euerent? ut quantum inde elatrantur hinc eietus uideatur. Alius si deturbatus paterna domos; agro auito spoliat; sitim iram totus exandescit; irat se enam ad partitidum. Vnde æstimatio tam uehementis nisi ex impotenti quadam & effrenata adhesionē earum rerum in quibus omnis spes reposita & confixa est. ut aueli nisi morte non possit. Est qui uxoris adulterium; qui ignominiam familiæ; qui nominis cōtumeliā nequeat modèrate ferre. Addit hic stimulos in iuria ne cetera utilitatem sit aliquid quod serui non putent oportere; quos equidem non accusos; illud cogito ex eodem fonte oriri omnia; ut tanto uehementius moueatur perditis rebus; quanto spes erat in his reposita maior & cupiditas ardentior. Nihil enim dolemus perdidisse nisi quod adepti delectamur & effrenamur unde fluctuatio nascitur uolupta-

& afflictio doloris ualidissima eneruamenta uirtutis non solum in feminis: quæ uis omnis est eborior. sed etia in uiris magnis & philosophiæ deditis. ut in Perianthro & Menippo ut in Chitone quoque hic laet inuallid dolore interierunt: quibus duabus rebus qui succubuit: nihil potest esse uiolentius ad omnem uirtutem depellendam. Fomenta malorū omnium cupitates sunt: rapiunt hominem sublimem: dantque præcipitem in cutasum ambitionem: in spem in metu: denique in pelagus quoddam miseriæ importuosum & inquietum: scilicet nunc magno æstu doloris obrutū nunc molli effertur aura uoluptatis ut intelligamus esse hominem nugro & excellenti ab opinione uulgi nentosis & inanibus & quid sibi uelim: nesci entibus: longe recedendum uincendamque naturam ratione. Hanc nulli motus: nullæ præbationes possunt excutere. Constat semper nec diuellitur fortuna: ictibus: cui nisi pareatur semper in luctu: semper in miseria & calamitate uersabimur ut morosis accidit: quibus nemo est qui possit satisfacere: omnia ad sui contemptum referentibus. Erupit uulgius in planctus & querelas: putet se maximo affectum malorum: moritur aut propinquus aut amicus cum pecunia eripitur: aut ager quem uis infertur: aut inlutia quem amores aut cupiditates alie non expleunt. Fortem uinum ista non tangunt: aut si tangant non moueant. titillent non alliciant: reficiunt non exulcerent. Laudatur uetus mos Licio: apud quos lugeri funera non licebat nisi in ueste muliebri: ne parentū quidē a liberis putare uiderent non esse uilium & lachrymas & molliciem omnē. Idem uidemus in tragædiis cædes quidē & excidia mulierum animos gratius premere. Scœleta autem & turpitudines uō ita. Heccebam altius dolor euerit quæ Helenum. Quippe ad rabiem usque efferrata esse cœdum pudor quam locastam uehemētius. ut luce se orbauerit. & si uirum sapientem: qualem philosophi mulierum diffinierunt: exhibuerunt pauci nulla uis debet superare. sed relinquamus Stoicos istam fortitudinem qui sapientem esse uolunt & saxo & ferro duriores. ut nullo impetu aut ictu externo moueantur: quod qui efficerent: non homines illi quidē. sed diu potius esse uideretur. Quos tamen poete mollescere præcibus uolunt & placari donis. ut magis Aristippo sit assensendum: cuius illud est. Motus primos animos nō eē in potestate sapientis. sed sæpe de improviso perturbari. sedati autem tempore & consilio. Condimentum rerum omnium modus est: quem si quis aut non attingat aut excedat: scilicet eē nullo modo possit. Si quidem scilicet: si qua est iniqua & moderatio: & statu animi tranquillo nascitur. ut qui constanter omnia ferat: scilicet: qui autem succumbat in scilicet sit existimandus. Ita neque iracundū beatum censeri oportet. neque ambitiosum aut anarū. neque ēt gloriosum & inflatum superbia. quum singula quæque mutatione rerum perturbentur. ordo non adhibito: fert natura si uis sit illa opinio ut doleamus in cōmodis propinquos. ut interitum lachrymemus ut funera uultu uoces: squalore lugamus. Sunt etiam date homini lachrymæ: ad hos casus & miseriā. sed illa laudis amplissima est: æra si modus adhibeatur ēt potus & cibis & similia. quæ sunt ad tuendam uitam necessaria. sumuntur illa quidem semper fere sine laude. Frugalitas autem & temperantia & moderatio quandam afferunt his in tebus dignitatem. ut quo paritius hoc speciosius & salutaris sumi uideantur. In temperanti uero & profusa gula nihil sordidius & saluti peius: par est ratio lugendi. nam si ita ferat natura ut lachrymarius: quod habet laudis euolutus: quid la mentari illa multetrisime miserrime afflicti. O cœlum. o stellas: quid unguium in uestes. capillosque seruiicia interdum & in genas habeant sibi hanc mollem imbecillitatem mulierum: quas natura fecit ad lachrymas paratiores. Armavitque ululatu & coma. Communis tibi casus iste cum multis est: moderate autem ferre cum paucis & cum omnibus fere subeundum hoc sit iugum ut statibus careatis: soli qui optimi sūt non detractant. Laudanda uero Biantis uox illa præclarissima & digna eo qui inter septem est habitus cum in scilicet esse qui in scilicet ferre nescient suam. & aliorum in cōmoda non meminit. qui autē grauius dolore quod opus est afficietur: cadet ex dignitate uitæ: nec poterit non in scilicet eē non miser: non calamitosus: addendum etiam non stultus repugnans necessitati & naturæ: legi non obtemperans: quā tamen effugere fas est nemini. Vir autem forti & inuictus quid tandem potest afferre casus aut fortuna? mortui parentes nō ciant fungetur officio suo: sed uultum si uolet ēt lachrymabit: dabit pietati quod erat dandum: manibus iusta persoluet. Seruabit tamen modum constans ipse sibi: nō cedere nō frangeretur. Licuit hoc perspicere in utroque. Affricano qui mortem fratrum constantissime ualerunt. Licuit in Antonio. in Luculo. in Pompeio. Licuit ætate nostra in Alfonso tege clarissimo. Multos colligit. M. Tullius colligit etiam non cōfectos mœrore muliebri & languido. sed erectos & despicientes tela impetuosæ fortunæ. Itaque perferatur hi casus a uiris non barbatis moderate etiam a feminis interdum non solum quia frequenter accidunt & euitari nequeunt. Verū etia quia laus est magna in cōtemnendo. & tranquillitas maior: alioquin nemo

quā nemo non in summa esset miseria & molestia. Quis enim constare potest si quousque extremo motu quasi uento excutitur? Aut quando tandem cessabunt commutari externa? Naturæ simile esse oportet uitam sapientem: Nam uita nostra omnis transitorio quædam & cursus est. Moles hæc corporea qua deferimur nauis. Vita qua decurrimus: mare opinioniones nostræ uenti sunt. Fortuna & æstus quibus agitur & illidimus cupiditates quæ ab opinione oriuntur. Anchora qua sustinetur ut quiescamus: ratio est. Themion quo dirigimur: consilium: uel scilicet late pelagus: strideant usquequaque uenti: & undas æstusque permiscant: ubi ualet anchora: nil periculi est: quod diu themione duce navigaturus est cursus in portum. Qui autem fertur ad casum & fluctuat: huic neque portus neque anchora potest esse salutaris. Ita uel exestuet fortuna & perturbationes mille præter oculos erantissimæ ratio subsistit & consilium ualeat: tuta est uitæ navigatio. Nec aduersus procellarum impetus per timefcimus quocumque deuehemur. Facit Homerus Vlyxem impeditis castris aurius ad Syrenes navigare: ne blandis & dolosis cantibus illicitum eundem etiam uentos ab Aeolo Culleo inclusos accepisse: & quæ nostræ reliqua. Mitum est ne hæc Syrenes & hi uenti cupiditates insane afflant. Nō attendit uir sapiens: sed occcludit aures: carum dulci pereat ueneno & fraude mullebris: temere ne putas hominū appetitus immoderatos: & puellis & uentris a sapientissimo poetæ cōparari. Nā quid puella blanda illicientissimæ instabilis & turbatus uento: aut utroque exitu periculosius. & tñ uidemus Homerū quū Vlyxem expressisset uirum sapientem exprimere & cōstantem uoluisse: cui motus insolentes cohibenti omnia uidet esse tranquilla & quæta. Cæteros autem fortunæ æstu fluctuaret: Nam si morbi si cupiditates quas sis nunquam expleturus: si clauitatis morsu exiliasis purbationes alia quæ uitæ insidiantur: & sunt innumerabiles te sollicitum habeant: quando eris non sollicitus: quando non tristis: confectusque molestiis & criminis. Censet Epicurus eam ob rem deū nunquam consensescere: quando nullius rei causa teneatur: ande cani oriantur & læxetur genæ. Stulte quid Epicurus curam tollit a deo: sed aliquid fortasse cogitant: quod non stulte tueretur & deum & qui sint deo proximi omni molestiis liberis esse oportere quod ad sapientem spectat: propinquum ac similem deo nullo metu affectum: nulla erectum spe nisi uitæ melioris. Nihil aliud putarem ad se pertinere: nisi quod se initio auferri non possit: cætera casus & fortunæ ludicranter: neque in secundis rebus inani exultare: mentemque læticia neque in aduersis labentem & cadentem: quū ultimum uitæ diem neque affectandum putet: neque metuumdum reiiciendam curam omnem rerum humanarū ac spem omnē in deo in uirtute in seipso reponendam. In liberis autem & fratres & propinquos naturā sequatur nō opinionem: & quod ueroor ne datuscule dictum uideri possit. Aues imitabilis quæ pullos fouet: quod egere uideantur: mox relinquunt & ne curant quem. Idem fit in cæteris animalibus: sed brutior hoc. Quid in iis qui ad cœlum emigrant: quos non ita ruis erigimus & templis: sed & thure ueneramur & appellamus sanctos. Perfructur illi quidem suprema atque in mensa uoluptate. Quantas ipsi capiunt nos complecti mente non possumus: obitu mole corporea denique ut sunt: ita ex omni parte beati reputant: sed nūm moueri eos iacō modis propinquo rum censes aut nuptiis lætari filiorū aut parentū funere lugere. Equidem ipse nō censeo: sed esse liberos puto: & ab omni effectu seingat res rerum mortalium & caducarum. Alioquin ne beati quidem essent aut felices: Quū sit sollicitas constans quædam & firma plenaque perceptio rerum omnium: quæ ad beatam uitam expectantur: propinquitates aut & diuitie & affectus oēs quum nō sint firmi & ad oēm fortunæ statum agitentur. Non explet animus sed incendunt porius: ita si & beatum experte tueri iam quū illi hæc aut nō assequerentur aut amitterent: desinerent beati esse: & in læticia illa in mensa & sempiterna lugēdi parentes essent. A amico fortunæ deplorandæ: multa cupiēdæ: & dolendū & lætandū: uoiaque ad naturā & sensum reuocandæ: nec desunt uitæ laboribus: sed in altrū educti uiderent. Vnde lanior esset prospectus malorum: sensusque uehementior quo quid esse posset absurdius aut quæ uita nō uideatur beator. Ergo uident illi quidem & sentiunt in cōmoda suorum & clades & iniuria: sed nihil censent ad se pertinere: quæ status collectus & firmus nihil desyderat externū: nihil alienum curat. Eadē est pposita uia præstantibus uicinis & magno cursu contendentibus ad immortalitatem: aut nihil debeant accipere quo excutiantur: & magnitudi ne animi inuicti & excelsi & cuncta nisi sese ipsum aut quod supra se est continent: aut etiam dum sunt in uita habitare cum superis & beati esse uideantur: uel uat cœlum: uel autum gremio nascatur: nihil a se discedat: & æqualis ad omnem casum & euentum neque magis tristis neque magis lætus quocumque fuerit in statu collocatus. Iam uides fratris mortem nihil ad te pertinere & nec ipsam quidē fratrem nisi quod ex eisdē parentibus natus sit: pulset animū propinquitatem quā nō pediculis: nō alia multa ex eisdē

parentibus nasci soleant: quæ abicimus & necamus. Valet humanitas uiuentibus: Valet cognatio & consuetudo mortuos tanquam nobis dissimiles & alienos & nostri nihil indigentes non curemus nisi is esse desinas aduersa fortunæ: qui fueris secunda. Neque enim fas est fungi eum duris rebus: quem prospere non extulerunt uirtutum tuarum magnus cunulus & mira omnium consensu prædicano. Nulla tamen præclarior modestia & mansuetudine tanta fortuna prædixit: superasti hominum inuidiam: quanquam amplius modo in gradu positus sis. Nemo sit qui tolli te alius non cupiat: qui tam benignis rebus animi elationem suppressisti: ut nulli sis habitus insolentior: quam quum esses priuatus: num a natura discedes tuus: & quæ de licite fortunæ non mollicunt: minime exasperabunt. Sunt quos dura non conterant: mollesibus tamen insoleant. His acernime posse resistere magna quidem laus: sed non solida & experta gloria: & qualem cõsequi oportet qui in uirtute cultum: in deo spem: in templis illis cœlestibus studium omne posuerunt. Hos inquit in uita ipsa abducos: a corporis massa te bulgo terrenis durare oportet ad omnem imperiū fortunæ: ut siue ariserit ac se se blanda ultro obtulens contemnatis: siue torua atrox quæ minetur & seriatim resisteret formentis: cedant locis: & sese animi mucrone tueantur. Nam consistari opinionibus: & ferri quo uulgus distrahunt: tantum uanum est: quod ipsum uulgus: & ad cumulum malorum addidit aliquid semper: ut quo plus luceant hoc sibi magis existiment esse lugendum: & nec unquam sibi modum adhibet stulticia cui uis accesserit opinionis. Ted iam ad extrema ueniamus: Sunt autem quæ diximus in primis salutariā modo uenas adieuit: quæ ut maiora sunt quā & ebibi facile possint: nili ab his qui stomachum non habent: ita ebibita summam habent uim ad naturam cõfirmant: dant: tunc fomenta quædam adhibebimus: quæ cutim lassent: laniant: & durā illam qui mos est medicorum: primum afferre potiones: mox inungere membrum & conficere: ut si interna illa non consentiant: ualeant extrema & quod reliquum est morbi exhaunt. Andreas frater milicie iam a puero institutus: ad trigessimū usque peruasit ætatis annū: laudemque est in re bellica & nomen consecutus. Inde Pii Pontificis secutus arma in eo bello: quod gestum aduersus tyrannos qui in Italia & fide regia & ecclesiæ imperio descenderunt in Campaniam plectus agminis proficiscitur. Hic speratus Casinatum angustius dū hostis ab impediendis repellit: sagitta traficitur: inde Capuā ab exercitu delatus: post aliquot dies omnibus christianis more persoluit: uita excessit: idemque nobis de morte qui de uirtute in uirtus est allatus. Hic multa sunt quæ dolorem augent: tuū: primum omnium mors ipsa: & mortis genus: ætatis: quæ monentis: unde solitudo: iniqui unico orbatu fratre non habes in quo conqueas: itum matris uxor: quæ desiderium quæ monenti illa filio: hæc uiro non assternunt: non redigam te hic etiam ad Sroycos: missam facia illorum durata callo sapientia: dolentis habetis quantum sunt dolendum: ualuit in te ius nature & cognitionis: prætexerit lachrymæ uiam suam. Denique hominem te passim in tuos: & tenerrimum in fratrem exhibens. Hæc iam abierit: omnia aut accusationis locū non relinquunt: inquit & nature succubueris: oia uincenti & reuocari illa quominus sint facta non possunt. Hoc nobis est euitandū ut rugas istas frontis tuæ tandem laxes: abiciasque uultus macrorem: nullā ad rem nisi ad miseriam & lachrymas profuturū. Nam quid est per deum in mortalem: quod tam diu tibi censeas dolendum: an quia fratrem amisti: quasi non oēs qui fratres habuerunt aut amiserunt: aut amissum ipsi sint. Neque enim Philem esse possunt: aut Cadineis: fratres ut pari euentu oēs una moriantur. Nec esse alter alterius ortu ita sepe occasum antecedit. Equidē esse puto multa stulticia: generatim nulla hac inter mortales uersum insigniore: qui quum nemini liceat mortē effugere semper hanc tanquam nouū aliquid inauditū: exhorrescimus: quum mortis lamentamur: & enī magna est inuidia moleste ferre: quod ceteri prulerint: quicquid hanc lucē exierit: quod ferent etiam qui nascuntur: oēs & quod nomine phiteamur: te ipsa præstare reculam inuicti mortales moriamur. Quod si neque mulierem mulierem: neque naua navigationem: ex quibus appellantur: reformatur. Quid nos qui morti addicti: ide nomine sumptimus: expauescimus: aut quid est quod illos imitari non sponte atque animis pleni non moriamur: aut quæ uatio immunis: quæ gens: quæ imperia? Placet autem primū de ipsa morte dicere: quæ de te uō multa dicent: quum sit a summis uiris accusare disputatū & copiose. Nos uero pauca ex multis colligemus: ut sublato terrore illo graui & horrendo: cetera quoque facilius auellere possint: ut ne scintilla quidem remaneat doloris: non sopita & extincta. Quod ita fieri ostendamus: nihil esse in morte mali. Ardua quidē res: uerum ad tollendum animi dolorem salutaria & necessaria. Nec tamen ita probatu difficilis: ut probari nequeat. Nam si quid esset malū: uel in ipsa morte esset: uel ante mortem: uel ubi essemus mortui. Primum mors habet ipsa nihil quod malum sit: imo nihil quod non bonum potius modo uita honesta antecesseat. Est enim mors seuiatio quædam corporis atque animi cum amissione sensus: & abducat de uoluptatibus

luptatum excogitata: & natura tanq̃ ad subbidu opemq; mortaliu: ut accurrat tanq̃ quies ærnis: curisq; grauisimis & membroru latitudini: Quippe assidua est elementorum qui bus cœteri sumus cœccatio inter sese dimicantium: uita ut oportuerit quietē & modū adhi beri. Eam nos pugnam oculis nō cernimus: sentimus tamen: Quapropter ut corporis post agitationē diuturni: quies & somnus itrepitis: sic post perpetuā elementorū cōflictationem mors quæ nihil est aliud q̃ sopor diuturnus quidam & cessatio a laboribus occulte mēbra ipsa fatigantibus. Alterum accedit prælium animi & corporis inter sese tanq̃ boum iugo reluctanun: quoq; tanta est digladiatio: tantaq; contentio: ut qui sciat & possit moderari inueniatur neminē: quom ille imperium sibi datum putat. Alterum custodiam & carceres erū puit nōnunq̃ ueluti estro puncti & per deuia dolons uoluptatisq; feruntur. Atq; alter alterum impedit: trahit: præcipitat ut neq; animus recta perspicere queat: stæpius mole corporis tanq̃ nube & tenebris: neq; corpus cohercitur imperio animi: afferri in uoluptates & flagitia: ad quæ est natura ipsa propensum. Quom aut dissoluantur uterq; uiam suā p̃gens tranquiliorem adepti statim conquelescunt maximis molestiis liberari. Nec animus labis in flagitia & illecebras: nec corpus trahita affirmant phisici rerum præstantiam in eo uideri cōsistere: ut quæq; sint puriora minusq; permixta: Quia ratione & elementa suis in centis lucidiora esse ut supremos orbes solidiores etiam principem & moderatorū omnū deum punctissimum & simplicissimum putant: nec assicere sibi quiesq; rerum externarū. Quis autē sepe ratio cōfusionem illam & tanq̃ eluionē permixta & turbida rollat: sit etiā ut ibi corpus ematuerit in partem quandā naturā partes ipse reuertant: quanq̃ de corpore curta est nulla. Sunt enim membra & spolia quædam animorū quæ quocūq; abiciant: cūctat animus nullo affectus detrimentis: itaq; siue conuincantur in stagna corpus: ut Peones solē siue condantur ut ægypti: aut a canibus laniatur dissipet ut Medi & Hircani faciebant: siue comburantur qui mors sicut p̃scis: neq; dolorem sentit aliquem: neq; afficit uoluptate pristini sopori sensu & extincto. Qui aut iam emanuatur si quis sit animus comitatus eius sequitur uestigia & coheret semper: eodē nostræ cogitationes: eodem cōsilia seminat: animū ipsum ad cœlum usq; comitantes. Quo autē fertur animus eo dē ipsi pergit: Siquidem animi nostri ipsi sumus: corpora uero uehicular quædam: quæ in cœlum uolantes comitari nequeunt grauiā & terrenis perfusā: atq; oppressā pondibus: animi uero quo pacto se habeant exui oporibus si nō oculis: mente tñ uidemus: certe beatos uita non facit: nō facit quibus iam nec morbi nec curæ sentiuntur: nulla impedit mole liberi repetitū domiciliū & patriā: deinde ante mortē nescio quid præcedit formidolosum & horrendū. Sed illud ipsum quid est aliud q̃ trepidatio quædā uana & stolidā: nihil enim stolidius q̃ timere quod ut ueniat optandū sit. Vbi aut aduenit optimū indicandū. Sed dolor morbi nehemens & cruciatus & cogitatio & uita prædita. Hæc sunt quæ metu inuitiū monentibus quibus si ceteret mors: nemo nō sua sponte discederet & uita quoniam aliquid accideret molestiæ: quod permalti fecerunt in quibus nō tantum ualuit magnitudo doloris aut cupiditas uitæ: ut Cleanthes & Cynippus & Zeno & Empedocles ex grauioribus nostris aut Cato Metula: Catullus: aliiq; permitti qui oēs ipsi sibi manū intulerunt. Sed quis erit animo tam infirmo tam nullo robore ut hæc pertimescat. Dico autē de uirum: quid uulgo faciat ut pecora nō multum labori: quod si dolor tantus est ut ferri nequeat: tñ tam deinit esse: quā amolius ferri nō pōt. Si uero sit cohera tua facili nihil est quam obrere exterrere: uita utrum nihil habere debeat mors terroris. Deniq; ubi sumus extincti qui metus restat: quæ formido futurū mali? Contendit pulchre Epicurius mortē nihil ad nos pertinere. Nā nos non esse ubi mors sit ubi nos sumus illam nō esse ut simul esse nō liceat. Perniciosus hic sermo & in Epicuri officina elaboratus extrinque omnia uolentis & deleri morte. Nos autē etiā si nunquā hoc dixisset Epicurus: illud intelligimus sensum corporis tolli omnem & interire funditus animo altas in sedes emigrante. Eam ob rem finitū algorem: æstus: modico leni uoluptatem & quæ sunt similia nō senti in extinctis nisi quantūvis diuina natura leges excesserit: quanq̃ exui mens nostra nequeat exustionem tamen sentiri sceleris diuidentis donec explentur: modo tanta nō sit ut dilui atq; expiari non possent. Qui metus longe ab est ab his qui recte uiuerunt: ut si id non fecerint tamen sancte uitam finierunt. Quod Attidrez itatū scimus euenisse: nihil prætermisum est. norienn: quod ad beatā uitā cōsequendam spectaret. Quod si dolor: si niorbus contemneretur: si uita uincta & laudata antecesserit. Si enim non sancta: exitu tamen emendata non uideo: quid iam cōferremur periculi & exanunati metu & ex ea quam non solūm expetere oportet sed ultro querere: quod maximi uiri cognouerunt. Contempserunt mulierculæ confugientes ad comaniū guesulu latum: Nationes quædam feruntur in Asia ubi natales & puerpna lugentur: celebrantur

Interitus & funera: existimantes mortem ulta esse potiorē: quā sit ulta omnis reſectiſſi-
 mar laboribus & curis ut iam inde ab initio uix in lucem educi uagiamus & aſſidue curā
 quā egreſſi ad miſeriamus: & fluctuationes perpetua uita duraturas: unde mortē exoluiur ſo-
 la. Quis non audiuit Thracum lapillos quibus dies ſolebant annotare ſcelices: candidiſſi-
 gris inſceliceſſis: quā uero die naſcebantur nigrum apponebāt ut offenderent hominis oētū
 inſcelicem eſſe. Quod ſi ē ut uita ſit inſcelix ſatendum & illud erit mortem eſſe ſcelicē: quā
 uitae labores extinguntur: collegiſſe quidam ſerunt ut uita inſcelicem: enūm erat caſus ua-
 rios fortunae: morboſq; innumērabiles: horar: dies: annos computant in quibus fieri ſolent
 cōmutationes ſubitae: ut nihil expert ſit metus & periculi. Deniq; geneta mille cōmemorant
 moleſtiarum: quibus in uita circūſepti & oppreſſi labe corporea niſi ſtulti ſimus mori cu-
 piamus. Reperunt etiam mortis bona libertatem animi & tranquillitatem: ut uacat morbo
 & uagetur latiſſime: luſtretq; omnia nec perturbationibus exaſtuet: quas antea inſuſus mē-
 bris capiebat: nec aerea terrena uolūtati: nec luteas i colore domos cōtilibus paulo poſt de
 molendiſ extructas: modicis & anguſtis ſeruatallis penetrat. Sed euolare ad locū illū ſtel-
 larū ſplendiſſimum: diſtinctū nouem orbibus: ornatūq; ſydenbus: nec cū uulgo & mulier-
 culis uerſari: quārum familiaritate in terris utebatur: ſed cum ipſo principe omnium deo: cū
 cōſtelliſ illis diuinis: aeterniſq; animantibus: aſpicere autē tiō unā aut alteram urbē quā
 tamen in uita aſpici ex omni parte uix pōt: ſed terras: materia: cōclūnationes: regna: gentes
 intueri: tot etiam ſimulacra tenū inſixa cālo quā nūc caligine obducti nō uidemus: quā
 ſi nunc tam uidēt pulchritatem: longio intervallo ſuſpiciētiſ: buſ: quanto quā accedimus
 propriis pulchritiora uidebunt? quid dicam concentū illum cōſtelliſ ſuauiſſimū nūq; audi-
 tū auribus noſtris orbium tantarū: dulcem ſonū grauiuſq; acutis cōſtelliſ aures mul-
 centem: atq; completē quā ſint cū hiſ: aut tymphana aut lyra comparanda: aut conuicia
 iſta quibus hominū aures appellantur contumelia & contemptu laceſſitate. Nani potus
 atq; cibi quoniam res ſunt ſpurcae & in ſceditatem excurrunt: nihil indigemus. Sunt enī
 alimenta corporis & ſomēta libidinum: quāq; faciunt poete Tantalū apud inferos ſit &
 fame laborare: auaritiā & cupiditatem deſerati nō quia ſit ardor ſitiens extingit: aut eſu-
 nes: Verum ut oſtendant eos qui impe ac ſcede uixerint: tenet priſtina inſimilitudo & premi-
 cūis quā ad eum cuius uita fuit ſanctior accedere nullo modo poſſunt: ſed omnia per-
 uertit opinio. Gentes ſunt quaedam in Italia: non procul a Lyri amne: quā quum monun-
 tur propinqui lauant uino: ſperunguntq; cadauera. Et panes atq; caſeum congerunt in ora
 ut in noha expeditione habere cibariā: nec ſine annona & comēatu diſcedere: & uitae cam-
 po uideantur. Priſci uero trientem imponebant ore deſerendum: pro potro nō. Sunt qui
 nouas ſartiant ueſtes: quo ſint orationes: quo efferunt: accipiantq; magnificentiſ: multa
 ſibi conſingit hominū ſtulticia: quā ſuperuacuum eſt colligere: addunt hiſ rationibus
 adductum Cadinum: ſi ū Indum: quum hāc in Platone legiſſet: precipitaſſe ſe in peia-
 gus. Et Empedoclem ſe in flammam conieciſſe. Tum Socratem quum fugere potuiſſet:
 mori maluſſe. Porro parentem deum optime conſuluiſſe hominū generi ut paratū eſſet
 praſidium: aduerſus iniuriā tyrannorum & imperum fortunae: ut ſi quando hāc modum
 excedat: aperta ſit & expedita: fuga liberari cupiētiſ: buſ: quanquam abeſt id longus a fide
 uera. Fas enim non eſt quēquā in iuſſu dei ex hiſ anguſtiſ diſcedere: imoq; ſibi ipſum aſ-
 ferre: quod tamen ſi mahuſ fiat: extem a nobis non a uiſtoribus uacat culpa: quo plane in-
 telligimus mortem ipſam exitum quendam eſſe & diſceſſum a malis. Fuit quidam uir ſa-
 piens: qui ita arbitrabatur mortuos uiuis nequaſ diſſerre. Auxit opinio: nem Euprides: uer-
 ren ſe aſſimans: ne cum uiuere dicamur mortui ſimus. Viuamus autem quum mortui ex-
 iſtimemur. Etiam Stocyorum quidā ita ſennebant uitam hanc noſtram mortem eſſe dicē-
 dam. Quam uero mortem dicimus eam uitam uidere: Quod ideo uerum putant: quoniā
 hāc omnia fluxa ſunt & inſtabilia & nūq; exploſata: ſi fore & quōtidie pereunt: occidunt
 intereunt: nec pars eſt ulla in nobis: quā non ſingulis quibuſq; intervalis immutetur & de-
 nat iam eſſe quod fuerat: Vnde ſit ut non ſolum mors dicenda ſit: ea cōmutatione: ſed aſſidu-
 a mors & interitus quōtidianus: Vt tanquā Ticius ille Poeticus alligatus in morte: Cae-
 caſo paſcere uultures: icore redi: uino: ita nos ad alendam mortē reuiſcere: uideamur: nec
 nunquā firmo in ſtatu eſſe niſi cum uita. exceſſimus quo mihi recte ſacere uidentur Aſiatici
 quos dixi ſoliti funera ſuorū plauiſ celebrare: ut nulla ſit apud eos lētia: proſuſio: quod
 non ſacerent ſi quid eſſe in morte mali arbitratuſ: niſi putant id quod eſt moleſtiſ: in
 curſu uitae: grauiſſimas eſſe ſubeundas: a quibus nulla re liberari magis poſſint: quā morte.
 Sed miſos faciamus Aſiaticos: aut imitemur: potius: Quum igitur nihil ſit in uita ſtabile
 nihil erit: quod non poterat in uita: ſi qui dem perire eſſe: priſtino ſtatu ita diſcedere: ut iam
 illud non

illud non sit ipsum amplius. Mortem autem nulla comitatur. Aut perturbat mutatio. Magnitudo enim uita timendū nū est esse iterū in morbos redeundū: aut calamitates pferendam aut suspiciendas inimicitias: aut iuuentutem relinquendā: labendumq; in senectutem aut inopiam subeundam: iuuentibus accidunt hæc elementa procellarum. Mortuus oīa tranquilla sunt & portuosa: Quamobrem tunc definemus moriūq; moriemur cum uita extincta ex hoc æstu fugiemus periculis defuncti rerum humanarum: æthereas sedes assecuti in quibus sita est felicitas illa beatissima & sempiterna quā in terris non aspiciamus in cælo scimus esse præpositam. Hæc affectus mors quam horremus & tanquā latius & leuius fugimus: formidamus: expauescimus ut redire liceat hominū stulticiam: qui tanquā aus non dum mansuetæ ad cibum metuunt: feruntq; attonitæ: cæca tota fugiantes. Ita nos stulti mortales ad tantum niuius quam porrigit nodum edocui expallefcimus: latitamus: nullam fugā præmittimus: ut eo nō feramur quo omni esset cōtus cōtendendū. Genus inquit mortuū: nō mortē deploro: quod foris in bello sagitta traiectus ē: nō morbo domi ī cubiculo extinctus: sed hoc dolorem tuum debetis exasperare. Primū propter gloriā rei publicæ bellicæ: Deinde quia quo celenot mors est: hoc minus sentitur doloris. Multi patentes aditus ad mortem: Nec magni refert quo nam modo: aut quo in loco moriamur. Viuentibus aliquid potest afferre solari domesticis: interitus nō quia iocundus sit: deficientem fixis intuen oculis: & manu sedula tangere: iam non sentient: sed qm̄ peregre qui occidunt eos putamus multis incōmodis confectos uiuere adhuc potuisse nisi fuissent destituti: & ope nēdiorum caruissent: aut fide seruorum: aut cōmodiori diligentia: quæ res & si est molestissima: nū ad imānitatem pertinet eorum qui nō rite asstiterunt morienti: plerūq; cōfigimus ipsi negligentiā & si nulla fuerint fuisse tñ cōtendamus: unde odia uidemus naici & inimicitias sempiternas: & nō desertores tantum illi sed etiam parricidæ fuisse uideantur: humanitatis & contubernii iure uiolato. Si autem nihil sciamus defuisse ex his quæ præstata potuissent: erantī fortunam dumtaxat censemus accusandam nostrā: nō aliorū negligentia: aut perfidiā seruorū: quibus sublati rebus nō est quod timendus sit militaris intentus: sed appetendus potius est propter gloriā. Magnifica uero res quod quam ignominia multū reddundat fratrem summa cum laude reddidisse: multos aut laqueo aut igni aut securū sua scelera exinexterunt: plerūq; ingloriū: obsecuri ī lecto morbo assumpti sunt: in his laus nullasumma in illis: & tamen omnibus est pereundū: & reddendū quod acceperunt. Qui autem bello pereunt: si modo iuste arma aut inferantur aut appulerunt illata: petere gloriā osius nō possent. paratū splendore nominis & nescio quid inigne & memorabile: quod & mortuū tē honeste atq; illustret: & posteritati afferat ornamentū: Effert sumis laudibus Demosthenes & Atheniensium cladem: qui pro patria & libertate uitam amiserunt. Leonide uero exitū & Spartanorū omium qui Persico bello ceciderunt: quæ historia nō tollit in cœli nūideo in sumis laudibus Romanorū quicq; fuisse. L. Hemeliū morte speciosius: aut duorum Scipionum in Hispania: aut. M. Marcelli in Brunis quorum primus effugere quū posset maluit cum gloriā perire. Sed Romanos dicimus quos natura ipsa incendit ad gloriæ cupiditatem. queritur Eneas apud Virgilium Diomedis manu uō occubuisse: etiā Phalens quāq; uita erat foeda & immani optare se ait militari ferro interire: sed erant hæc uulgi fortasse. Quid Socraticus Xenophon uitæ rationem ab eo edocuit qui est omnium mortaliū sapientissimus iudicatus: hic quū audisset Gollum filium apud Mantineam occidisse re diuina quam forte faciebat non intermissa: coronam deposuit. Mox perconatus quo nā modo esset mortuus audiuit in prælio dimicantem: coronam resumpsit. Quam aperte clarissimus philosophus ostendit speciosissimam hanc esse mortem propter gloriā & splendorem militatē atq; ideo expetendam: ubi magnitudo animi elucet & excellit: pulchrūq; mori succurrit ī amissus ait poeta. Vbi se re nemo nūquam cadit ignauus: fortes plerūq; fo diuntur: soli q; intetrest animo & ætate uiri: Quæ migratio? qui exitus honestior? inter casus mortisq; uitiorum q; ubi uirtus impellit. ad monēdū ignauiā reuocat: quod solis fere accidit bello pereuntibus. Potuit frater in adulterio deprehendus: potuit insidiis circumueniri inimicorum: damnari parricidio: an simulatū facile gū: accusari impietatis & pidiæ: potuit & aliis multis quæ & uitam illi enpuissent & affecissent te dedecore: In elephanticos & conicales morbos in alios multos potuit incidere: quorū ea est uis interdum ut infelicitissimum sit non posse mori: quid uenena quam acerbæ sunt: & certa ad perniciem? Quid naufragia & præcipita & casus mille quorū uis est subita: sed neq; scire ubi quis intreat: q̄as neq; manibus pompæq; consulere: sitq; inhumato atq; insepulto pereundū: quod genus mortis etiā poetæ detestantur: qui si posses fratrem in tot discrimina uitæ reuocare iuuat ut te reducat: plenus gloriæ & ornamentis militatibus quibus consensus emigrat: sed est

nisi fauisset futurum: mors autem plena glorie. Itaq; maluit usum tibi sui eripere relinquerememotiam: q̃ obscurus ante oculos uersari tuos: ne quonens esset asserturus: toniens de ei⁹ ignauia cogitares. Enit enim memoria illius apud te semper iocunda quam tu cum amicis cum propinquis cū ceteris hominibus in medium possis afferre. Erenim duæ sunt uitæ. In cursu uitæ pagendo: quaq; diuerso calle eundem tñ in mortalitatis exitum pducentes. Altera eorū qui studiis dediti artū optimarū ætate omnē in umbra litterarū & studiorū otio consumperunt: eorū altera militiam securi puluerem solem ferrum pari didicerunt. Vtq; spe quadam adducti nominis & famæ sempiternæ: Horū magna est fuitq; semp de laude contentiosum iter esset expeditus & exitus illustrior. Nam & res gesta nisi memorie mandent: equam eorum excidunt ætate qui gesserunt: & qui scribunt nisi quæ & uirtus fortissimis gesta sunt scribant magna & illustria uix habent: quo baculo ad immortalitatem ipsam possint peruenire ut ratio quadam permixta uideatur. Tu quidem umbratili & oriofani Ingressus uiam: scilicet auspiciis contendis ad summum decus & litteris & religione quorum utraq; aditus est patenti sinus. Ille ad gloriam nominis: hic ad sceleritatem beatæ uitæ. Frater uero difficilior iter arripuit & laboriosius: quod quantum uitæ ratio prenuisti tam perdidit. Quid doles igitur aut inuides potius celeriter ad mæram conscendendi? sed non erat quantam sentis animo gloriam consecutus: expectabas fortassis impetia & regna & quæ militia comperantur: sed an censes minorem esse laudem una hora decem passuum milia conficere q̃ duabus uirginibus currit in stadio: & quod ei datum erat Campi in eo nō est superius. Cæteri quia plus spatii habuerunt in curriculo: plus fortitan non tam maiore cum gloria cucurrerunt. Quid hinc optandum putabam: nisi ut strenuus & inuictus haberetur. Habitus est strenuus ut magis nemo nec a quoq; uictus est. Si aut occubuit: non est quod queri possis: qui nūq̃ illum inmortalem futurum cōcupieras. An illud nō cogitas cum bello mori nūq̃ indidurus pro iustis amīs interire speciosissimum: non esse illum rapinæ sicario: nō nepharia & fœnesta latrocinia nō iſerēdæ sociis clades ad bellū impulerunt: non agri finimorumq; cōtentio bellum illud fuit: ut ullo unq̃ arma in Italia honestius illata uideantur: pro optimo regem contra rebellionē & p̃fidiam tyrannorū pro Patrio regno cōtra peregrinos & Barbaros pro sanctissimo Pontifice contra nepharios & delendos ex hominum memoria: quos neq; fides tenuit regia & iussurandum: neq; paterna beneficia neq; iussa Pontificis: neq; interdita sacra tetigerunt. In hos fuit bellum iustissimū: honestissimum in armis signa ecclesiæ: signa regia contra impios & p̃fidos secutus est contra satellitum impetus perfidissimos: qui ne turca parata iam acie suaderent: nostri effecerunt: cōatusq; pii sanctissimos demorati gloriosissimam uictoriam ex ipsis prope manibus eripuerunt. Horum temerariam impietatem dum Andreas frater persecutor sagitta: traiectus est: non semper tuta uirtus a periculo est. Fauet interdum fortuna rementari improbum: Sed quāto magis licuit fortunæ aduersus innocentiam optimorum tanto tumularia illis sunt proposita præmia. Mortuus est frater religionis: mortuus Pontifex: mortuus deo est ut ipse uerbis expressit: in omni familia: pariam: ordinem complexus. Ortus Luca fuit urbs hæc mihi patria lege. Andreas nomen Piccolomina domus. Cum duce Malsiti tuum pro secus equestri: Occubuit ecclesiæ Pontifici: Pio. sic quod multo est præstantius non solum sibi & gloriæ: sed etiam aliis summa cum laude est mortuus: urbi cui mortalium ea eēt data optio quo pacto decedere uellet & uitæ: non dubito fuisse hanc nam mortem expecturam in qua laus summa breuissimus dolor: amplissima præmia & superatum est periculum. Illud gratæ & horrendum quod fere multos solet intestati moriantur & sine omni re diuini: quod fratri non accidit. Nam more nostro ubi est expiatus iniungi se iussit asserniq; eucharistiam. Deniq; omnibus perfectis sacris: ponit hæc honestissima est elatus: quæ mors laudem quidem bellum: exitum autem mediæ pacis habuit: præmia uirtutis illa a deo in cœlis & pio tibi in terris reddentur: quorum causa dimicauit. Illud autem quod & mulierculis dicitur antequam fructus uitæ sumpsisset: repretum esse neq; uerum est in fratre: & est enervum & molle: decessit trigessimum natus annu: in qua ætate nulla ad moriendum effectanda magis. Nam fructus iuuentutis sumuntur omnes: & senectutis molestiæ nullæ attinguntur. Est enim limes quidam medius ætatis ad quem qui non accedit restat aliquid spatii quo sui cum iocunditate potuisset. Qui autem excedit hic labitur in angustias & dolores: & quanto progreditur longius tanto fit corpore quidem imbecillior & ebrior. Nec minus homines q̃ equi: boues: elephanti & quæ spirant omnia quædam habent interualla ætatis ut primis annis quo propinquoza ætate oia uiuunt: hoc sint iniquiora & ferendis laboribus inualida etiam ad uoluptates uitæ percipiendas: mondu expectat: ad quas paulatim excitantur donec uentum sit ad mæram: postremū autem tarda & lan-

guicia & effera uiribus prunigine ac macie morbisq; mille contabescunt. Solum quod medium relictum est: robur tam ac potens est ad perniciem & laborem: quum autem ab infantia gradus quidam iocunditatis per annos educti ad hunc usq; locum augentur: eodēq; consistunt: & inde quasi lapsu quodam precipitii onera & molestia senectutis incipiunt. Fit ut in hoc ipso quali termino annotum: & ætatis positum sit illud temperamentum naturæ absolutum & perfectum. Omnis itaq; uita diuturnior: eadem prius ad hunc locū perfunditur naturæ bonis quæcunq; ab ea dari possunt amplissima atq; optima. Quum uero prætergreditur proclui iam & præcepta datæ: & ætatis optima commodis carere incipit & grauissima ac molestissima subibit incommoda: & in portum malorum omium set nectus lapsa rapietur. Gens est hyperborea uisū aspera non procul & Ripheis montibus & mari Caspio cū ad senectutem flectit ætas cingitur fentis ceruices feruntur. Atq; ita læti & coronari sese præcipitare in pelagus: qui etiam mos fuit extremis Indis: quum aut annorum ponderes aut morbo ingrauescerent: ultima nō opperiri sed procul a conspectu cætorum in uastis abire solitudines: mortemq; expectare quorum qui haberentur sapientiores non expectare dum soluerentur: sed ultro se in flammam conicere atq; ita accelerare quod nunq; facere nimisi tardio effecti senectutis: sed hæc corporis incommoda nataq; aucta ab annis. Vi deamus quid animis afferat ætas diuturna: taceo anilem iracundiam: morosos & delyros senes & amentes: ut nō tenere repuerascere dicantur: præterq; mendaces ebrioli garruli semper cicadisq; pestimilles: qualem Greci Titonem fabulantur. Vita autē & scelera crescunt cum annis: nec ulla est seges uberior. Eratq; est illa inquinatio: quæ plus spaci nata est ad sordes hauriendas: dies est nulla in qua non delinquant: etiam qui habentur optimi resistere temporis insidiis non possunt: obsecsis accidit. Ebibimus maculas & magis magisq; sordidiusq; depurgari haud poterunt. Horrent cæcus hominum nonnulli ex nostris: mortemq; affectant fugiunt in siluas & nemora & uastas solitudines: ibiq; sese macemat inedia & uigilia: & tamē saepe incauti superantur. Quod in hoc medio bello uoluptatum existimandum est ubi libidines struunt in nos aciem: flagitia circūstrepunt: pugnant tor tantq; cupiditates: quibus qui fortius resistunt: triment uehementius. Nulla fuit gens in qua religio ualacet. Etiam Egypti quanq; scedissima: quæ non ita sentiret i sannum animas minore apud infetos plecti cruciatu q̄ pueroꝝum effeq; candidiores. Puerorum autem q̄ adolescentium & sic deinceps se habere ut eē dies suppliciorum: ac sordium causa uiderentur: quoniam non solum studiosus itur in scelera: uerum etiam frequētiꝝ tantq; quorūdie ad peccandum instruantur: annis præceptonibus: Tum nemo fuit nunquam uitæ tam illece custodite: quem quum morti appropinquaret non peniteret diu ul xisteret: quæ non cuperet niultis ante discessisse annis: quum uideret suauitatem uitæ etiam diuturnæ: quanq; magnam atq; ante discessisse annis: quum uideret suauitatem uitæ etiam diuturnæ: quanq; magnam atq; insitit omnibus tamen perbreuē fuisse. Calamitates aut ex eius diuturnitate & supplicia nata esse sempiterna: ut quo plus uiuimus maiores hauserimus uoluptates: hoc plus periculi in morte timeamus. Ita nec corporibus tuta est uita diuturna: nec animis quod si exempla cætera non ualeant: nec moueat ratio: illud cogites auctorem sanctissimum religionis nostræ: quum uiuere in longum potuisset ea prope ætate moti maluisse qua frater est mortuus: ut nullum sit oraculum querendum: certius de uita finienda. Video autem & aliud quod te feriat. Erat uncus & in quo reposita spes familie ul debatur: Nam tua aliam ingressus ulani sacrisq; initiatus spem omnē posteritatis abiecit. Solitudine itaq; deflass tuas: & gentis intermitionē deploras. Primum solitudo est nulla: deinde etiam si sit nihil est in ea mali. Quis enim se solum censet quem seruinquem sodales: quem amici comitentur: & quæ maior est frequentia congreffus quæ iocundior: quem studia literarum suauissima non comitentur solum: sed teneant totum atq; amplectantur: ut si uiui desinit cum mortuis loquere: quæ uita nullam nult zero beatorem esse. Quid dicam fortunam tuam cui nemo est non familiaris quicq; non studeat fieri coniunctissimus ut etiam si cupias in tanta turba atq; coetu solus esse non possis. quæ societas & si non omnis est firmata: sed præterq; intentia ad prædā: meo tamen spectat solitudine queri non debes. Accedit Pontificis beniuolentia summa fide grauissimiq; laboribus comparata: non uult ille neq; ferre æquo potest animo ut te solum appelles. Quippe multum de eius gloria detraheretur si quos grauissimus princeps amat: quos gentilis donauit: & secum dies nostræq; uersantur. hi se destitutos arbitrentur. Sed ea ē fortasse molestia maior q̄ sublata spes sit posteritatis: & sine certo hærede tam amplæ quæsitæ opes relinquenda: nec futuris qui p̄tisco more nomen tuum & parentum: uirūq; referat. Grauis Hercule iactura semper secunda cogitantis: & cursum habenti rerum ante oculos (ut uult poeta) lætati Anchisen longa serie nepotum

nepotum quos aut nunq̃ sensit aut plerunq̃ iactati calamitatibus ac cædibus sensit; esse in miseria ut in altero uoluptas simul in altero summa perturbator. Quid ad te nepotes pertinebunt? Quid pronepotes & turba illa secutura & posteritas omnis etiam si ita uis in immensum propagata? quam nec uidebis ipse nec audies nec intelliges quidem segregat⁹ a corpore auribus atq̃ oculis carens per quos hæc terrena penetrant ad animum & ita itel liguntur. Nam rerum diuinarum aditus est liberior ad mentem nullo circumscriptus limite celo si recte uixeris in terris aut contra supplicis excruciatibus si prave aut neq̃ boni ne que mali quicq̃ senties quod nequaq̃ est existimandum. Fac te igitur futurum beatum. Quid tunc opus auxilio nepotum? quid felicitati tuæ nec addere quicq̃ poterunt nec de mere? Nam si facere illam meliorem possent: possent etiam deteriore mutata quam casus illo rursus quum morbos cladesq̃ cognosceres summum gaudium in gens tristitia labefactaret & de ieneris beatus esset quum beatus is sit cui sic constant omnia ut nihil expectant & perturbari aut diuelli non possit. Si autem omnia forent tuis prospera: accumularetur diuinitas cresceret dignitas: splendor domesticus gentis augetur: etiam in imperia & regna. nihil tamen possent hæc addere quo fieres beatio nihil afferre quod antea cumulo illi felicitatis defuisset. Nam quod perfectum accumulatumq̃ est: huic addi quicq̃ noti potest: si quid autem possit addi non fuerat illud putandum perfectum. Ita neq̃ gaudebis magis nepotū quam in bono dolore ullo modo potens tanq̃ si nunq̃ esset: aut essent alieni. Sin uero ipse sis in cunctis additis miseriam sempiternam. Primum læticia erit ex his nulla si sint in malis: si uero in bonis inuidia erit illa non parua. risus tuorum & uoluptates insanas: exultatio nescq̃ & cantus plaususq̃ uidere in supplicio positum. Nulla est conditio miserior q̃ quum in calamitatibus nostris propinquorum animi afferantur læticia: & ubi illi ludant: potentes etiam commessentur. Nos microte siti atq̃ inedia confecti pereamus: Quæ inuidia tunc esset acerbior: quum eorum opes ipse pepensisses & obstreperent flagitiis domus quas ipse ædificassesses. Sed fac nullam subesse inuidiam: quæ potest esse res tani secunda posteris ut le uare queat illorum miseriam: quibus perpetuo supplicio damnatis omnia sunt tristitia & acerba & perditia. sint autem illorum neq̃ mala neq̃ bona ad te perueniant. Quid tua refert quo in statu sint qui post te nascuntur? trahimur dicere charitate propinquorum & esse eos cupimus beatissimos etiam si nihil sint nobis allaturi. Fateor ita esse & ualere plurimum naturam & humanitatem. Sed quid si eorum nec recordere quidem aut cogites? ualeant aut egrotent: iaceantur casibus aduersis an fortunentur: uiuant an discescant: euita. Hæc si non cogites si non ages animo perinde erit ac si tuihil esset: Vt si nunc in Ethiopia ex tuis quisq̃ egrotet: aut in India quem nescias ad te pertinere: ut fieri solet in comœdiis ubi nouæ affinitates sæpe exiuntur: patre aut propinquis peregre profectis: tamen nec eius aliqua ad te peruenit noticiam: nec sit unq̃ peruentura. Quid hic tibi potuerit doloris aut lætitiæ? equidem nihil puto. Eadem est ratio posteritatis cuius nulla est nobis extinctis futura cognitio. Eodem spectat quod de nomine ipso dicebatur. Quid si his ita locis multi sint qui tuo uocentur nomine? qui tua qui maiorum insignia & titulos reseat? Id quæso quid ad te non sentientem: uon magis q̃ ad aui tui titulum tua fama laudesq̃ perueniunt: quum ipse nunq̃ cognouisti: nec te cognoscent: qui ex tua gente exorientur. Vide quantum abdicamur & cogitatione & spe posteritatis quæ nulla tua ad nos sit uentura. Lauda bunt iniques me mei: & iacta ac dicta celebrabunt: & iocundum est laudari etiam ab absentibus. Verum id quidem si compertum erit nobis: si nūciatum. Si uero nihil tale fiet: tã ad nos pertinebit: q̃ quod nihil refert: etenim circūferuntur de te absente multa: sunt qui uirtutes: sunt qui doctrinam singularem: sunt etiam qui fortunam admirantur & extollitur facere solent etiam aliena cogitantes. Quantum igitur te afficiet si quis aut heri te Neapoli laudauit in conuiuiis: aut accusauit Romæ? modo nihil sis auditurus: dissimulant sæpe filiorum casus: aut parentum ab amicis: ne causam afferant doloris: quod tibi etiam accidit in fratribus: more aliquantulum suppressa a tuis: ne uno uicore te afficerent: interea ita uidebas: ita efferebaris: ut si nihil accidisset. Putat quis inrenisse filium? & cruciatur animo: ut ille inter meretrices cantusq̃ debacchatur & diffinit: consertus uoluptatibus par est ratio laudis & contumeliæ. Est in manibus omnium uox illa præclara Diogenis. Quid ad me si fere lanient non sentientem? At magnificum est & pulchrum propagari in gentem: expandi in familias: ut quasi ite agmine in posteritatem uideamur. Quod etiam arboribus & plantis est insitum. ut stirpes profertant: alant: educuntq̃ uirgulta tanq̃ ad hæreditatem uitæ: & spem propagationis sempiternam. Equidem fatetur natura datum: ut omnia sese tueantur & conentur parere ex se: scetus similes in quibus ubi ipsa ent extincta uiuere & perdurare uideantur. Sed hoc quoq̃ q̃ sit miseritimum cogitemus. Quota quæq̃ tam felix arbor cu

sus uirgulta non plerūq; ferro abscondantur: aut manu uiq; euellantur? quotus quisq; mor-
 talium cuius posterū si modo in longum eant: ferro non laqueos non utiēno sint interita-
 ri? quos quanto nūc satius putares nūcq; esse natos: q; ita monturos. Si laudem ex his speras
 necesse est & ignominiam perimiescas. Mitto fures: sicarios: parricidas quos necesse est suc-
 crescere tam longa ferie temporum. Nec me lateat abhorreere hanc opinionem a sententia
 multorum qui praestare censeant: uel ad extremam gigni miseriam & uelutinos cruciatūs: q;
 non gigni. Sed cur ita sentiam? non est hoc in loco differendum: tantum illud? est huius
 rei ut intelligamus posteritatem gentis in lōgum prorogare. aut nihil ad nos omnino perti-
 nere: aut si pertinet satius esse occidere funditus: & tanq; amputari: spe omni future stirpis
 detruncata: q; semper angī curis & perturbati casibus eorum qui post nos subiacentur: ad-
 dituri fortasse ad misenam aliquā diad sollicitate: nūc nihil allaturi. Videmus in sacris institutis
 q; sit uirginitas grata motiēnibus: non solum in mulieribus: quam uetus religio uoluit
 esse intactā & immūne a libidine: aut uestales albanas: sed etiam in uirīs: galli in Mega-
 lensibus quibus non solum uoluptas repressa libidinis ferebatur: sed etiam potest ea excepta
 in nostris autem quae uirū pudicitia celebratur. Quot uiros audimus in religione no-
 stra probatissimos discessisse sine liberis: sine omni stirpe cognatō: quos tamen nemo est
 qui neget esse beatissimos: quod minime putaremus si quid ad beatam uitam posteritas
 conferret. Censet Theophrastus nihil ad parentem liberos pertinere: ut quāq; peripatetici nō
 assentiunt opinati etiam liberos constare sollicitatem: quod plane uidetur absurdum scū
 non minus infelicem efficere parentem ut paulo ante diximus: q; felicem possint. Nec
 uideo cur Aristoteles Diogene beari: aut Socrates Aeschelao: & alii qui liberos genuer-
 unt. Omnis hinc nascitur gemitus in trāgœdiis exigua uoluptatis degustatiuncula ma-
 multa inficiunt doloris uenenas: obstreperunt domi perpetua flagitia: sūt cades foris: cōmē-
 rantur a dulteriis: quae si ipse tanq; lemures illi nocturni per tecta: uagus posses intueti: totū
 te euerterit: & ex omni sollicitate animi deicerent: praecipitatum in perturbaciones an-
 xias & miseras plenas rerum: maxime si clamare aut ulcisci uolens: nec ferrum nec uo-
 cem posses attollere: quanto felicius cum Agenore adui si nullam stirpem reliquisset.
 Cum Oedipi incestum neptiarum: cum duos fratrum muros cades illa duo peritēta ha-
 beret ante oculos: si modo ullus est sensus harum rerum apud inferos: quanto etiam Dae-
 dano si Priami infelicem exitum? Si stuprum Cassandrae: & exilia caedeq; alioq; intueat?
 Quam calanatum filius parenti intulit libidine acenius: & licentia paieria Penandros
 interfectus filius uitam dolore eripuit. Eundem exitum tradunt fuisse Chylonis. Ex cau-
 sa diuersa: quippe uictorem in olympia filium osculatus moritur: ita nec in dolore tui-
 a filiis sumus: nec in laetitia securi. Quid dicam Arthasensem felicem profecto regem suūq;
 habuisse fratrem: neq; liberos genuisse? Quod Myndatem Ponticum duo clāssima
 exempla impietatis. Nulla gens est: nulla uario in qua scelere filiorum parentes non cou-
 ciderint: idem efficit splendores non sint obscurati: non laetitia nobilitas: non fortunae dis-
 sipatae: non euerfa & profligata impemane in nostra erit manu quales futuri illi sint: nisi
 democritus accurrat medicamento illo perniciōculo quo nasci filios faciebant formosos bo-
 nos fortunatos ut neq; nauitae neq; fortunae aut indutiae adiūtiēs egeremus. Si autem
 necesse est longo tractatu temporis fore: aliquos ex tuis improbos & flagitiosos: qui la-
 queos qui securi confecti gloriā illam a te tantis uigiliis pariam obrenebrabunt. Quanto
 utilius est ita mori ut hanc non pertimescas: uisq; ab inuina posteritatis: tutus tibi colle-
 ctusq; discedas? Grane est inquis non habere cui tot opes relinquamus: agros: domos: pec-
 unias: uasas: suppellectilem deniq; omnem: querela est hanc angustia animi & nūc de libe-
 ralitate & munificentia cogitantis. Cedo obsecro quam obrem relinqui ista tuis dicēs: nem-
 pe ut fruantur. Equidem sic opinor: tu non potes frui ut tecta magnifica edificent. Actū
 non potes edificare ut in liberalitatem conferantur. An a te ipso conserti nō possunt? pos-
 sunt uero: & equidem exploratius: nam quid illi facturi sint non facile est diuinare: profor-
 midem fortasse absumendi dissipabunt: & heredem habere ut est apud Theophrastum quem
 non possis exheredare si uelis: idurum est: deniq; ratio erit nulla tam efficax quae persuadeat
 queat homini sapienti melius beatum cum esse qui prolem non gignat: aut ut in orbatus ge-
 nita: quae res si in nostris ualet libens: quanto magis ualebit in his qui sunt fratrum: quibus
 si careas non erit nūc ipsa in morte suspicandum: quod accidit his quos curae filioq; misere
 affligunt cum uident in factionibus & inimiciis grauissimum esse de se: tendos: plerumq; in
 sanes atq; solos & egenos ita summa cum tristitia discedunt e uita filiorum cuius inuolu-
 ti & obruti: quod nequaquam accidit sine stirpe discedentibus. Maxime autē uereor ne te per-
 turbat aeterna mortis: & fratrem non in complexu parentis esse mortuum: & in luctu propi-
 quorū: nō

quorum non à te atq; amicis deploratum. Nihil est quod dolorem non excitet dolore cupienti. Quid habet molestiæ mors peregrina? Si qua est nobis acerbitas in intentu propin quorum ea est dum effiant animam morbo superatis dum fratres æstant egroti: & sensum queruli mæstiq; deficiendum clauduntur oculis: & sint in manibus idæ loci sagulo ac poplo inuoluntur etiam dum effertur eliciunt lachrymas: & uocem sandapalia ponit: quod illa lugubris & funera. Hoc qui spectat & assidet motienti exercitanti necesse est & afflicti animo. At tu ne audiuisti quidem fuit enim idem nuntius & mortis & uulneris ut grauissima molestia liberatus esse uideare. Video sanctissimum uirum dum Satyrum fratrem deplorat multa colligere: nec contentus usitata querela uulgi. Quid faciam? cui me relinquis & destituis frater. Acuit noua spicula doloris quibus ipse se feriat: gelidum amplecti fratrem & exangue sustinere uulnus: & tamen quod manibus teneret perdidisse. Lambere totum halitum: inflare monentium fratrum amorem singularem consensum amicorum & concordiam. Deniq; multa pietatis argumenta colligit & incitamenta lachrymarum dies noctesq; somnos: cœnas etiam uestigia commemorat. Itaq; non potest cogitare de fratre sine lachrymis. Nec mirum id quidem materiam ipse sibi quant: & occasionem lachrymandi quæ nunq; deesse potest his qui consertant manus: suspiciunt & intuentur cœlumsydera: appellant. Quid hac infania dementius: non ita examine ac perdidit lachrymis nisi ante oculos iacere mortuum conspexisset. At illi non affuit inquit es patientius decessisset in fratris gremio immo uero miserius si te præsentem aspexisset multoq; dolentius. nam si de uulnere tibi significari uetuit: quanto magis uoluit de morte. Ac uero post post mortem quid afferunt extinctis lachrymæ: quas aut non sentiunt quod sunt mortui: aut si sentiant regere seruant: quos in uita dilexerunt eos sua causa laborare & eē in luctu? Si autem quicquid æstant: teas tu sudisti absens: ut & funem fransceres. & dolor morienti fratri non sit illatus: nec est quod te censeam accusandum fecisti humaniter & pie quam charissimi fratris discessum æquo animo ferre & lachrymis temperare nequiuisti. Sunt illæ uobis natura datæ ad humanitatem & misericordiam: ad significandas acerbitates nostras & amicorum calamitates ingemiscendas ac deflenda funera parentum: fratrum: propinquorum: quæ omnia certa sunt humanitatis & naturæ. Eamq; ob rem pifci illi qui rem diuinam: qui religionem. qui sacra ritus: cærimonias iuenerunt: nō solū nō uetere lugeri extinctos: sed etiam certa lege statuerunt: ut & parentes liberi & uxores uiros lugerent: qui mos etiam hoc tempore aliquot habet nationes: ut quæ uirum non fleuerit: capillum nota laniauerit: uestem non confiderit: genas ungue non notauerit: doris parte mulsetur: non nunq; tota dote si omnia cōtempserint. quod nec poetam latuit in amicorum funeribus etiam fieri oportere: ut palynuri mortem illachrymauit Aeneas: qui est egregie ab eo poetæ ad effingendam religionem institutus: ut quæcunq; facerendiceret & cogitaret ea omnia ad rem diuinam & pietatem ostendendam facta: dūta: cogitata uiderentur. Sic alius aliquot poeta melior: sed iratus & lacessitus: cum multa esset imprecatus inimico quem non nouerat in deploratum inquit proiciare caput: quasi magnam haberent uim lachrymæ ad mortem liniendam: uel ad honestandum funus: uel ad aliam uitam emigrandam. Quapropter non accuso lenitatem tuam cū multorum cōiunctam opinionem & a natura non abhorrentem: nec ad illorum exempla te reuoco qui clades filiorum porrecta fronte sicisq; oculis perspexerunt: habeant sibi illi uel sapientiam quam non intellexerunt: fortasse uel uel boni quod alii in locis præstare maiore cum laude poterunt. Verum illud contendo nihil ad fratrem pertinere: si uideris uim lachrymarum an obdureris animo: quem oculis subsequuntur ducem moderatoremq; uoluptatis & doloris fac te totum fluxisse in lachrymas totum in squallorem: abas: quid ad fratrem ea res attulit commodi? quid a te utilitatis. Nam & illi nō prodest: & tam bene operam perdis quæ qui altissima uoce compellat nihil audientem: ubi rauces ipse ille nō mouetur: nec ulla est stulticia maior q̄ ubi minimi pifciis: ubi plurimum laborare anaxagoras cū esset propinquus morti interrogatus a Lamprocentis nunquid fieri uellet respondisse fertur ut pueni quot annis qua die ipse decessisset ludere permitterentur. Digna uox Anaxagoras: lachrymæ enim & luctus & mutatio uestis delitæ fuit mulierum. etiam Græcæ quanq; i culti motibus funera cantu profectum: Hosq; imitantur Asiatici quos diximus. Clausissem inq; oculos officio funus extremæ pietatis incescissent nouissima uerba. Iacula sunt hæc & tela tã his qui assunt q̄ qui moriuntur. Sed quid tuis ipsis manibus extulisses an alienis? tam bene cōponi mones alienis potest quæ effertur. Nam de uerbis nihil attinet dicere: fuisse illo nouissima cum abiit in militiam & iocundiora & certa magis nō tristitia: nō blesâ & interrupta singulitatem permixtaq; suspensis. Nam quid oscula? quid amplexus? & uulnarum cæterorumq; membroꝝ contractio: & fra-

sta & mollis quasi non etiam uiuentibus sint indecora: nec honesta censentur: ubi tamen subest delectatio & persusio uoluptatis nonnunquam in dolore neque magni sint animi: sed lapsi & inconstantes & tristitiam augere amplexantur: nam extinctis minime sentiuntur. Quæ si sunt lugubria & funeri orando accommodata: sunt tamen muliercularum se totas in coma & ueste & lachrymalis positas existimantes: ad ultimum nihil affert mutatio uestium & squalor promissæ barbæ. Nam comam laniate fas non est aut barbam uellere. Conducuntur Romanæ quæ mutata ueste mortuos lugeant: Etiam præfixæ quæ comam uenti lent: quæ lanient potius. Horum uoces audiuntur mæstæ & lamentabiles: lachrymæ fortasse non fluunt semper. Sed an putas hoc genus hominum quicquid addere ad eos: qui lugentur nisi tristum fortasse aut bilem excitent uiuentium ea esse uanitas: non utilitas morientum: cuius rei causam si requiras nulla poterit afferri non uana & a uulgi nata opinio: sed ad illa postea & producta in ætates. Quæ omnia si nimis dura uideantur & humanitatē exuerit: uincamur si ita uis: & natura liceat ratio & pareat affectibus: & naturæ ipsius uestigia sequantur: modo natura esse non opinio: excunt illa lachrymæ in calamitatisibus: sed eas nō dilafluentes statim docuit arescere ut aperte uideatur petreum quēdam imposuisse modum lachrymandi: æquidem demiratus sum uocem illam tuam plenā mœrore. Excusanti enim mihi tarditate consolationis meæ: illud grauitur respondi. Nunquid mi Campanæ tam fero me consolaberis: quin uulnere semper medearis: nunquid cicatrici Pro deum immortalē: quod tantum uulnus animi ut curari non possit si modo tempus adhibeatur. nisi ipse te deferas & rationis fomenta asperneris. Nihil acerbius populo Romano Cannensī cladē & perpetuo illo bello calamitosius modus tamen lugendi mulieribus adhibitus est: ut non solum lachrymalis infusa uigefimum diem: sed omni luctu abstergenti quod si pullos & funebres habitus tantulo spatio in tā magna clade deponere iussit sunt mulieres. Quid tibi censas faciēdum: me in mulieribus quēdē æquare uestium squalorē lachrymæ confluēnt: Nec una erat uia p̄ficus finidū luctus etiam publici: nam & nouæ ædis edificatio: & lustro censorio: & uotis publicis exoluendis finiebat: qui ad omne spectaret. Priuatus autem cum liberi nascerentur: aut nepotes aut alii propinquiotes: eo qui esset mortuus: aut patre aut uiro: aut fratre ab hostibus redeunte: aut cui honor in familiam ueniret cum deponeretur puella cum in solum consensissent. Erant igitur causæ multæ: luctus deponendi ut plane tollens: luctum esse dictum. Sæpe multa præstiti ad diem cum dignitate possunt: quæ tamen egressa modestiæ fines uidentur turpius lauare: iocari: ridere: & quæ sunt similia: si sane parce & liberaliter possunt ferri. Sin se iacent interprecari: & effusē pro mūdicia molles: pro urbanitate scurrilitas accubabit: & insolentia pro læticia. Itaque cauendum ut ait comicus. Ne quid nimis: & natura fert: ne laus omnis posita sit in mediocritate. Voco autem mediocritatem non ut nostri solent: fingiderit: quandam imbecillēm & languidam: sed quæ par læne in extrema excurrat quācumq; deferatur. Sic in luctu communi qui nihil animo mouet: durus uidetur: qui consistatur mollis possit. Quorum media est quam graeci uocant: nostri temperantiam. Ita uidēs aut nihil fuisse tibi lachrymandum: aut modice supplorandum fuisse: quocūq; illud est fortius: hoc nō tantum aut habet: quoniam de coniunctum est naturæ caret uiro. qui quid excessus illi berale erit: quæ de re fortasse plura diximus quæ erant necessaria. Nam de humanitate si dolo asperseris ubique posita sint fratris ossa sepulchrum erigere: si hoc quoque uanissimum ē. Sunt enim sepulchra diuitiarum testimonia ut dixit Anaxagoras in mortis honestatē tā. Neque enim felicius Pompeio Licinus: aut Nino Alexandro: aut Romulo Manculo: quorum fuerē monumenta ornatu & struēta celeberrima. Vetat lex duodecim tabularū fieri sumptus lamentationes: quæ funebres: neque togam struere liceat: neque ascia polire: neque mulieribus genas radere: neque adhibere lugubrem ciuitatum. Cætera quoque funerum celebrantia ueteres fustulerunt: immittunt: compositiones: & plures lectos qui stremi conueniunt & sepulchrorum magnificentiam: & cætera quæ a leuitate uulgi nata sunt repressa a sapientibus. Sic apud ueteres Athenienses & Romanos luxuria sepulchrorum imminuta legibus: ut neque testoriam accedente nec opera impensorum quam quinque diurnis nec lapsis aliorum quam qui quatuor uersus heroicis caperet: quos longos ait Cicero appellasse Ennium. Etiam mulierum celebritas summo ta est: & parentalia & tedæ & facies cæteræque expiamenta: sublati ludi & uisceratio & feræ ludi: & uespiliones & polinores absoluerunt. Restant præfixæ quæ preno conductæ lamentantur: sit luctus expeditior: ubi dolor sit simulatus. Ad diderunt etiam poetæ aliquid laurum humidum & mentem pro portione: quæ uis reiecta & sunt uana si uelentis hæc superuacua custodiunt. Quid nobis quæ deficientia contemni oporteat præsertim non pro futura? Quid ad fratrem si

marmore clausus non sit expositus auro: Quod si est magnificentiâ in his rebus ea tota est ad ostentationem & iactantiam eorum qui fecerunt. mortuus autem nulla est iactura minorq; sepulchri: undique se apertis uis ad inferos siue tegamur uma siue in si pulchro iacemus: nec nostra refert condamur humilia cremati uma contegamur: tonque in cineres camus. Quia de re uarij suere errores Peones conncere in stigma mortuos solebât: qui mos fuit etiam Leucadiis. Exordones autem conferre in epulas & propinquos mutare satius arbitrari eorum condi uisceribus quam absumi a uernubus patentum cadauera in summa stulticia causa non stulta. Egyptij condiebant suos circumlineabant cetera Periz: domus seruebant. Medi autem non ante humare soliti quam essent laniata sensu: qui mos non multum distat ab Hyrcanis ubi aluntur canes a quibus extincti laniantur. Massilicis arca duplici utebantur: altera qua seniorum cadauera efferrent: altera qua liberorum sine omni planctu & lamentatione: & funeris pompa conuiuio finiebant. Athenienses orientem uersus busta faciebant nec ulla est natio gentium exterarum quæ non suos colat natus maiorem decretis institutos. tum in sepulchris ipsis cum in reliquo luctu. scindunt quidam uellem exerto pectore. Alii promittunt barbam. Squallescunt alii siti & sordibus: nec uigiles tendunt ad capillum: apud quosdam mulieres passus comis ad sepulchrum usq; comitantur sumisibiq; coetu circumstant eiulatu quanto possunt maiore: alius in locis uelutibulz quæ sunt lugubres uon egrediuntur ut plane rotum sit opinionis nate nonnunquam e uulgo: cui assentiri petinde est ac noctu palpitare ad umbram manibusq; attrahere parietem ubi quid tangas dignosci nisi ex coniectura non potest: sed aliud est spiculum plagam tuam exulcerans locus externus & a patria remotus cum optatum sit homini in primis illic ubi lucem hauserit extingui: & humari cum suis. Habet enim nescio quid oculum ac dulce patrium solum: lareque domestici: ut perspicere licet multorum testamentis qui peregre mortui referri se in patriam mandauerunt: & intra maiorum busta collocant. Quod & si est per ridiculum: tanquam sint ossa per sese cõplexura conuiuia & familiaritate necesse est rudinis: tamen detur id affectibus uel stulticiæ fortasse ut simul conulescant uel computrescant potius. hoc totum nihil est: uel si quid est: dolere non potes quod Caput ut sepulchri. Neg enim Luca aut Sena q; Capua aut Hetruria q; Campana celebratio non aen non cœlum elæuentius. Tum quod dici solet undiq; ad inferos tantumdem est nate: quanquam ex hoc loco uideti potest breuior si poetæ credas. Quippe qui illic Elysios campos & umbrarum fides esse commemorat: quod ad loci beatissimam amenitatem referendum: aliis omnium enim qui sub cœlo sunt pulcherrimus est ager Campanus: ut faten debeas ad summam gloriam fratris etiam hoc foelicitaris accessisse quod Caput est impulsus: ut nō solum ex ea te dolendum non situerum etiam sum. nre sit letandum. Habes consolationem nostram si a te non recedas & constes efficacem: aut nulla sit doloris causa quantum in nobis fuit non sublata. Sinautem etiam aliquid desideat illud cogites medicos eos duntaxat solitos curare qui pareant & sese ipsi iuuent. Nam morosi quidem & intemperantes ipsi se perimunt: etiam illud poteris cogitare si non uestigia cuncta subtilimus doloris: etiam modici uulneris diuturnam esse cicatricem & plerumq; nō posse deleri funditus. Quod si neq; mors ipsa mali quicq; habeat: & gen? illud tuit mortis: ut summa non careat gloriâ neque locus aut ætas dolorem debeant afferre: neq; solitudo sit ulla aut si sit ea tibi molesta eē nō debeat si manibus consultū sit & rei diuine & omnis periculi abrafa suspitionis deniq; causa fuit nulla: quæ te ad dolendum possit impellere: neq; reliquū est uulneris: nisi tute ipsi exul ceteris tanq; unus e uulgo aut coetu puerorū quos quanto niteris consolari studiosius: hoc alius clamat non stidentq; uehemētius. Exhibe te fratri qualem eū ubi uelles exhibentis: prorsus ipse decessisset: cuperes uacare illū molestia: cuperes iocundissime & de te & cogitare: & loquidatūmq; afferte cū amicis & ppinquis sennonē de uitæ gloriâ de rebus gestis qd ubi fiet amici rem gratam factum ad loquēdū te de fratre iurabū. prouocabitq; memoria dulcissima. Si uero te tristē intuebūtur & moleste serētem fratris discessum: uenū quidē faciēt uerbūmq; qd excident doloris ingrata recordatio ut nō solū mortuus ille: sed etiam memoria eius apud te extincta esse uideat. Fac cū te conueniāt amici: cū sodales & ppinqui nihil se tibi putēt efficere posse iocundius q; si de Andrea fratre loquā. Hoc modo qui apud ceteros fortasse extinctus est apud te uiuet memoria diuturna qua sola recordatio læta cōseruare potent. Hæc enī efficiet ut & sæpe & sine molestia de illo recordens: tu cū spōte tua sæpe rû aliorū officio nonnunq; ad letidū excitabere & frater apud nos & uiuere uidebitur: & uersatū iocundissime.

F I N I S.

Censura in Quintiliani Declamationes.

Caniparus Cardinali Seneñ S.

ENTVM. xxxxi. Quintilianus declamationes ad te nuper & Germania missas
Quintilianus esse sic arbitror ut alienius & temporis & studij putem quā ut
deiciunt quæ circumferunt illius nominalia uisualia gratias diuersis orna-
tus uritque est. At est ut semel dicā inter finitimas perq̃ longa distantia : sed
qualis esse inter optima possit. In illis quod uisus ethicos omnes qui perti-
derent peruehitis. In his datæ at necessarias & natos ex rebusquam ob rē
& curior & redūdant latissime excurrat. Hic collectus & modicus intrā
metrum suos fines se conuenient. Illuc ad omnes occasionem exit & studio
res sparii uideatur. hic nunquam ferre curculio egredietur in aliena nec to-
tenna lura perumpat. Sarcine in illis plus est hic ponderis non minus : tur-
bis robonscatetur dissipari & per intervalia distrahenda quod habent unum
tribuent. Acumine sententiarum illic superiorum retum quantum ego sentio
esse gratia se uincit. Etenim in illis semper queris semper in gemet : semper la-
tio et iurati : maiore enām q̃ casus ferat amficio uideatur. hic parum querelis
suis multo plurimum in his prope nulli sunt ut uideatur illic magnam spem po-
m animis hic nulli rei nisi causæ cōdiciere. Copia rerum in illis quā esse pos-
sa sufficeret : Illic nihil quod ad rem dici possit prætermittit : hic nihil adiecti
meretis hæc rerum diueritas est quoq̃ & magnum in uerbis iuncturisque dis-
tinauit quædam & Epithera connectit & translationibus est freques & raro
colligit : & impressioes affectu & traditionibus cōtinuis & spaciis spaciolisq̃
de & industria hæc omnia uitat : Nam simplex & purus & lætus magis nume-
tus nec iambos quidem aspernari & spondes ipsi clauditor mira diligentia
q̃ orationem breuius intervallo his peripicuitatis studiosior q̃ magnitudinis
erit in illis manifesta compositio ne laudari in his hoc uelle ne laudetur intrū-
positi & offendere se compositum : & dissimulare id quod est : ne esse uideant
istis grauis & densus hic nimis inest libertatis minus quod possit excerpti
simol in his quæ nuper inuenite sunt ad uerum declamationum in scholis esse
nec ueluti præcepta quædam antequam nec unquam disceritur longius a
ceteris dectis ad rem præcipi ipsis interruptuntur ut uideatur non minus p̃-
q̃ declamantis. Illas alteras oculi euasdam domesticæ secretionisq̃ studij sui : et
ita ad ingenium multa ingesta : multa inculcata : quædam enām ad potis-
sima delictisq̃ non tam alienis parere aurbis q̃ ingenti sui uinibus obsequi
reddenda esset ratio quantum diceret : nonibus quantum posset. Et fortasse
quantum accessit curæ tantum gratiæ deperit. Nam fieri solet ut iocundior
lectat ueluti neglectat : quæ elaborata latidūm & grauiora quæ ueniunt
ut fontem gratiæ tunc est maxima cum labitur inter lapillos : & cursu pla-
rius ita dicam generalis non ductu deriuatur. & natura fertur leniore fuisse ita
uideatur tuihui quoq̃ sic euenit. ut nunq̃ sciamus facilius q̃ cum semel aliquid
negligēter ita quicquid artis est aut curæ duci : nec non careat natura facillima
in emendatur tantum duretur a studio. Equidem scio me contentione mi-
ne iudicio simul & ingenio parere. Qui animi Quintilianus semper uin post uin
eloquentia summa ueluti in rutina expendere. Sed ego sententiam profe-
quid cæteros sentire oporteat præfatione nec ita comparo : ut non liberū sit
utrique iudicare. Repetam sepe plus in illis copie argumentorum senten-
tis elaborationis esse contendimus : has puriores faciliores & latiores uide-
antur magis Romanas dicto fluenter non minus natura q̃ arte : candidas
ulcas non turbulentas sponte lætas non studio coactas & ut plurimum me obli-
lo orationis qui fuit per Ciceronis tempora propinquiores : per cætera illas
nono. Nam & magnitudine illic amphiori : & sententis sublimior : & uerbis
multo est & nullum locū non adiit : & acriter insurgit : & quod in eo aliquid
non raro demittit. Affectus autem quibus nili fuerit orator armatus : quæ in
ultra uix habet : omnes uidetur effundere nisi per eos numeros multo reddat
in impetu & celestitate iacenter. Hæc de meo iudicio dicta coniectura face-
re licet : primum q̃ recentis sexaginta fuisse ostenditur : quem numerum
q̃ Quintilianus impleuit. Deinde qm̃ Quintiliano attribuitur nec mul-
to post

ro post Quintiliani tempora exscriptum tam uetusum Codicem puto: ut errari tam recen-
ti memoria uix potuerit. Etiam q̄ ante Senecam multos quidem declamasse uerum nulli-
us extare declamationes constat: tum q̄ subsequuntur in Codice declamationum Senecæ
decem libri: ut dubitari non possit: nec Senecæ quidem esse: quāquam illud quoq; accedit
q̄ abest Senecæ lōgissimæ tanta puritate. Secū dū has Calpurnii Flacci exceptæ quædā pau-
cæ perbreuesq; sententiæ quem ego inter Declamatores laudatum nescio an unquā lege-
rim. Argutus tamen uult uideri: & nisi q̄ breuior est Senecæ permissio: post hunc finis ex-
cerptarum subscribitur litteris maiusculis: & Anthonii Iuliani nescio cuius ac mox & ex-
temporaneæ Quintiliani promittuntur: ut facile appareat subsecuturas fuisse extemporane-
us: cogitas iam præcessisse fuisse & alium Quintilianum superiorem hoc non me latet: sed
difficile est nobis iudicare de eo cuius famam nostri maiores suppresserunt: poteris tu &
aliorum iudicia quærere ut sciri possit: cum tam præclarum ex te accepimus munus: quid
id sit quod accepimus. Nam illud quoq; ad liberalitatem spectat: non ignorare: quantum
contulerint qui dederint quantum debeant qui acceperunt. Ego cuiq; aliter sentienti faci-
le accedam: non ignarus iudicium meum ex iis natum esse quæ didici: alienum ex iis quæ
ignorem futurum. Vale. Censura in Orationes Tullii.

Campanus Cardinali Senecæ S.

ARCVM Tullium Ciceronem cum in omnibus suis scriptis fuisse longe
eloquentissimum: & quod ipse gloriatur copiose: omnia: distincte dixisse ut
deamur: ut tamen adeo & tanto sunt in precio quæ scriptis præcipue oratio-
nes effecerunt: in quibus tantum mea sententia crescit: tantum exurgit ut in
altis demittere se: paratq; sui tps Ingenis faceret: ex his erigi atq; attolli: & qd
de Antheo tradunt poetæ humero tenus super omnes extare uideatur: orationū uero quā-
quā sunt illustrius: ardentes: tamen possunt uideri quæ non modo ad odium inimi-
ci sed etiam ad æmuli contentionem sunt habitæ. Ita cum cætera hoc præsterint ut ami-
ci defenderent: philippicæ hoc quoq; uidentur conatæ ut uno studio & eicerent Anthoni-
um & Demosthenem. Vale.

In Victorinum de generatione diuina Censura.

Campanus Sixto. iiii Pont. Maximo. S.

VM nonnullas Germaniæ bibliothecas tu per euoluere in libellum inueni
litteris quidem scriptum per uetustis: uerum situ atque puluere ita consum-
ptum: ut iam legi uix nisi magna cum diligentia posset. Quem cum Candi-
di ad Victorinum & Victorini ad Candidum esse perspicierem. Alterius
oppugnantis diuinam generationem. alterius defendendis: uisus est: quent
ipse statim excubiterem: cum dignitate ac magnitudine reitum etiam doctrina atq; aucto-
ritate eorum qui contenderent. Inter exhibendum uero tantum mihi acumentata subri-
litas argumentorum tanta uis in utroq; est uisa ut admitari utrūq; possem iudicium: nisi ex
maiorum septentria ferre non possum. Et Victorini quidem ea est auctoritas: ut Hierony-
mus suum fuisse præceptorem gloriatur: & Romæ primum fateatur eloquentiæ locum
renuissse. Candidus uero & si in obscuro antea fuit: ut uix nominetur: tamen & improban-
do acerrimus est uisus: & in exornando grauissimus: quāquā hoc in libello nihil prope sibi
uendicat eloquentia: omnia ad altissimam philosophiam: & ad diuinæ scientiæ recondi-
tissima arcana referuntur. Mitto cum tunc ad sanctitatem tuam: quæ altissima rerum di-
uinarum scientia quanta in nemine temporum nostrorū fuit cognoscere: & suprema quæ
inter mortales est auctoritate iudicare poterit: non de te ipsa quæ iam pridem cognita &
recepta est omnibus. Sed dumtaxat de doctrina atq; ingenio contendentium: iam sanctita-
tis tuæ erit uel super mere uictorem erroris si quid scriptum sit a Candido: quod minus per
Victorinum consuleretur: uel si plene dissoluta atq; enervata sint omnia: ueritatis defensorē
publicare: ne aut occurreret aliquid quod prodesse: aut edatur quod non cere mendatio
possit. Felicitissime Vale. In Suetonium Censura.

Campanus Cardinali Senecæ S.

EPETII nuper C. Suetoniū legetam: & hunc etiam puerum quod tūc
uix degustari est: nunc plenissime hauxi: uisus est ea libertate scripsisse Cæ-
sarum uitas quas uixisse illi serui nemini aut omni aut adicic quicq; nihil
ad assentationem cuiuspiam aut studium suum demum ad itegritatem histo-
riæ refert. Mores illorum & impensæ & priuatoq; sic exprimi: ut non legere
quis Suetoniū scripsit: sed si ipsi speculo intueni sese uideantur: uita uirtutesq; oīno cura & in
uidiam & gratiā appetitis: quæ fortuna foris cuiq; fugit aut domi: habitus est diuisusculus

dum nec lumina quiddē negligit: & sunt aridiora pleraq; & minutiliora q̄ quæ nitere possunt aut capere eloquentiæ corpus: sed tñ est in genere ipso scribendi multū ponderis: eruditio uero tanta ut seueritate orationis graui & castigata: quā huic æte ponam ueterū scriptorū non uideam: ita uero hunc leges unde sumete exempla in omni fortuna possis: & in telligere quantum principum humanæ res constant: uitiis labuntur. Vale.

In uitas Plutarchi Censura.

Campanus eidem.S.

COLLEGI nup̄ dispersas Latinorū Græcorūq; principū uitas a Plutarcho scriptas græce a diuersis inde interpretibus Latinas factas: ut assidue tuis studiis quibus noctes ac dies impedis: hæc quoq; addidit materiā habere honestissimū atq; gloriosissimū laboris opus & uarietate historiæ & magnitudine rerū nō minus utile q̄ iocundū habi & si fuit Plutarchi aliquotū pensior in suis studiis tui prudēter atq; moderate græcos hoīes latinis hoībus comparauit: ut utrorūq; res gestas tanq̄ in trutina expendēs: illosq; illustrauerit laudes. Nostrosq; nō oblitusauerit: studūq; illud fusi ita uisus est rēperatū: græci debeant ei plurimū: & nostri nō possint. Tū cōmunē etiam historiā ita referit magnis illustratib; sententiis: ut non magis ostendere in his uitis quæ clarissimi principes gesserint: quam institueret quid nos facere oporteat uideatur exemplorum & uarietatis plene sunt omnes: utinam ea essent gratia translata: omnes qua sunt scriptæ: quanq̄ magna pars sceleritate ingenii eorum qui transulerint: nitorem retinent suū & latinum acceperunt: paucae quedam rudiores natæ manus: traductæ sunt diuifcule: sed quibus gratia defuit interpretis rerum dignitas nihil est immutatis: tu uero nosti illam dii Pii auunculi tui sententiam nullam esse istorum contemnendam. etiā quæ scripta imperitissime modo sit ueris quippe magis fides rerum ex histona q̄ uerborū copia desideratur. Cūulator & absolutior si præstetur utroq;: sed desiderare nature benignitatem concessum est omnibus: habere per pauci potuerunt. Nec tu uerborum eloquētiā attendas latinam in græco auctore: sed copiam rerum diuersitatemq; requiras. Ausū hoc dicere tantum esse in loco uno cognitionis rerum antiquarum: quantum in cæteris & græcis & latinis in quorum scripta extant uniuersis. Paucissimos prætermisit eorum q̄ gloriam uirtute atq; armis pepererunt. Quia in re gloriari nostris licet. Siciliam. Macedoniā. Græciam. Asiam. omnem. cum una Romana ciuitate collocatas. minime tamē ad comparationem suffecisse. Fuit Plutarchus ut esse debuit ad græcos inclinator. extulerit suos. & ex paruis magna. ex mediocribus maxima dicendo fecerit. tamen cum illorum prope neminem qui nominari possint præterierit: nostrorum complures non attingit. P. Cincinatum Papirium Cursorem: & qui sub eo militauit priorem Fabium Attilium regulum Clandium Nerone: Scipiones: Metellos: Sempronios: Flaminios alios ex p̄ncipis multos nō alia de causa præmissos arbitror: nisi quoniam quos his græcorum comparare posset nō inueniebat: expressit Galbam atq; Ottonē Cæsarum minimos: & nescio an satis dignos qui inter Cæsares numerentur Augusti: Vespasiani: Titi: Nereus: & ut tacam cæteros: Traiani sui quo cū coniunctissime uixit: quod nemo in comparationē ueniebat: mentionē fecit nullā: Quorum quātus fuerit splendor gestarum rerum: Plutarchus nō ignora uis: sed ea fuit magnitudo Romani nominis: ut danda sit uenia: reliquo rerarum orbis si totus ut propagatione finiuisset Cuius gloria uni urbi ei par nō potuit nos uero Plutarcho haud multo mitius debemus quā ipsi græci genere conciliatis illis quicquid præstiterit officio uisus est præstirisse. Liberalitate etiam nostris. Vale.

CENSURA IN LIVIUM.

Campanus Cardinali Papiæ S.

RES. T. Liuii decades: tot enim supersunt librorū: in scicia magna ex parte deprauatas iussu tuo recepi emēdādas: operosam quiddē rem & plenam laboris. sed utilitatis ut arbitror nō minus q̄ fuit difficultati habiturā. Vnde tantum abest quo mihi aliquid uendicē gloriæ ut plane tractum in religionē me censeam qui tantæ rerum uarietatis tantæq; magnitudinis inuicem manns quippe cum diuinam Liuii historiā tanq̄ numen aliquod attractate nefas sit genus ē in eo sciendū propriū & suū & id ipsi splendidum ac magnificū & tanq̄ ad spectaculum quoddam magnitudinis sublinie & eleuātū & per omnes circumductū amplitudinis gyros ita ut eruditorum oculos late extendere tollereq; in altum possit: impetnis caliginem afferat. Inde librorūq; coorti errores dum aut quod ipsi non capiāt nimirū esse: aut q̄ non cernunt obscurum aut quod inuersum est studio auctoris: deprauatū putant. Et de libranis emendatores facti ubi plus adhibenti iudicii ubi minus intelligunt. Hic ego deprauationes quas tanta diturnitate tēporis tantaq; barbarie necesse fuit esse q̄ plurimas multis fretus exemplaribus corrigere aggressus feci quod tu iussisti etiam feci q̄ potui diligenter ut huic

ut huic nouæ mltæq; industriæ impressor ipse quoq; pro uirili auxiliaret. Idem facturus in cæteris quo non mō nō careat libris ueterum nostrī homines aut emi multo oporteat sed & magna futura sit copia & æque peuperi atq; diuiri comparari exiguo possint. Nec idem erunt impressorum futuri errores qui lucent ex scriptorum. si uno exinplati eoq; prospice eto atq; emendato quot uolunt codices una opera unoq; tenore conscribenti dum singulis quisq; arbitrio abutitur suo nunquam ita inter se conueniunt ut ubi paulo sit protrectio oratio aut ampliatio nō diuerse corrumpanit. Legi poterit iam a nostris Liuii historia si qualem ipsi reddidimus talem & impressores ceterque effinxerint quod ad me attinuit nulq; curiosius interpres aut diuinator mihi præter meum laborem & diligentiam attuli. quæ unam tanta fuerit ut librariorum tollēdis erroribus satisficeret. Certe in hoc fuit maxima ut Liuii maiestatem affectatione ingenii nusquam minuerim locorum uerba dum taxat ut tutissima q; diuerse posita sunt a multis fallere me fortasse & ea per pauca potuerūt cætera ut spero non sefellere. Adiecta sunt omnium librorum epitomatae q; etiam qui nō extant ut pericaram rerum noticiam habeamus ex his aliquam simul ut quantam in Liuiio fecerimus iacturam intelligamus. Vt cūq; futurum sit mihi satis fuerit tuis iussis paruissē cuius & beneficiis & auctoritati omnia debeo. Vale.

Campanus Anthonio Motero salutem.

TINAM quod nuper in Liuiio Papien. nostri iussu conatus sum facere int esset q; emendatissimus idē uunc hortatu tuo & in Quintiliano licuisset quom diuerso in genere eadē prope utilitas certe par dignitas esset. Sed illum senes ipsa temporē continuata & ueluti per manus tradita nobis ac nexus quidā inter se tepe sic alligat ut tenui facile possit. Hunc uarietate præceptorum per omnes euagatum eloquētiæ campos & tanquā ad plura intēti atq; ideo lubri cum difficile sic pndas ut totus habeatur ob hoc ipsum obsecutio qm ita per campos decurrit tamē oēs intrare quauis recōditas latebras & in intima quæq; penetrare artis archana uideatur. De quo si iudiciū poscas nē illud uere uideor mihi posse afferre deesse: eloquentiæ quicquid a Quintiliano non discas & ibi artem deimere dicendi ubi ultimum eius fuit pceptum quod quid mō dici oportet ut fortasse nō temere contēdisse quidā uideantur hūc aut parem Ciceronitaur si hoc magnitudo illa diuini coelestisq; ingenu non patiarum haud multo inferiorem fuisse. Verum iudicare maioribus de rebus tam cuiq; liberum est qua temerarium: & ut ingerere te in quæ nescias arrogantis est ita & tacere quæ nescias timidi. Magnus quidem mea sententia Cicero. Magnus Quintilianus. Sed ē & in magnis quoq; semper aliquid eminens. Est & in quo superentur: nec cuiquam ita tota natura se præbuit non aliquid sibi uelit reitenum quod largiti & alteri possit utrare inuenias celestiatem in eo esse eximiam cui in sit & robur. Et arborum alia crescut sublimis alia: latius effunditur. Parus utrūq; concessum est. Cumulata mihi quidem uidetur in utroq; eloquentiæ magnitudo: sed aliter hic in præcipiendo summus est habitus. Ille in dicendo longe eminentissimus iudicatus. Quintilianus quibus armis pugnādum sit docuit. M. Tullius & ostēdit quomodo uincamus & ipse temper cum uictoris contendit. Illius studia multum laudis in umbra consecuta sunt huius in toto multa plurimum gloriæ peperere. Et regnasse in concionibus atq; subfelliis fectum Quintilianus in scolis & classibus floruisse Cicero pugnator ipse multo Quintilianus in truendis aliis aliquanto fortasse diligentiore. Tū i ipso quoq; dicendi genere multum est interualli. Magnificus & plenus Cicero: hic sumptuosus & locuples. Ille amplius sublimis redundans hic grauis ac et elaboratus alter natura orationis: alter studio æque expolitus. Quintilianus sententis præmit & ponderat Cicero: & his ipsis & uinbis & sublimitate & amplitudine & maiestate conuellit ut uideri possint illi æque multa spicula in manibus esse huic plus ælorum & ille tentare pungereque sæpius. Hic alius uulnerat atque connehere. Tum circa uim illam sumptus in manibus Quintilianus ac uimine caput ledorem. Sumptus Cicero gratia & candore delectat. Deniq; tanta uicinitas est quanta uideri inter eum potest qui primus sit omniū in cursu & eum qui nisi hic antecesserit ipse iam præuenisset. Est & in translationibus ac similitudinibus diuersitas. In quibus uisus est Cicero & adhibuisse modum temperatæque ingenio & aliquanto fuisse distinctior hic nescio an usq; ad uicium minus. Non tamen ita conculcandus ut & splendor non afferat. Quippe & ipse ita distinguit ueluti est gloria q; nihil aut hic præcepti faci: si quod ille antea nō præstitisset aut ille præstitit quod hic postea non præcepit. Tanto Quintilianus inferior quanto est ex arte dicere q; scribere de arte præstantius: Sed eo fortasse diligentior quo instruendis rebus plus uigilantiæ ars postular q; natura faciendis. Tum amississimus ingeniorum laudator Cicero iudex equissimus Quintilianus. Itaque mira se hic

Campani in sua: suoq; in aliena hoc effecit negligētia interdicitur ab utraque fecit.

VLTA sunt. P. B. huius sanctissimi dici mysteria quo saluator noster tanquā uictus & calcatus hostibus patto gloriosissimo triumpho: subacta terra uictor ac triumphans conscendit ad cœlum: nec temere solemnitates alie aliis de rebus institutæ: hæc hodierna de pompa & magnificentia saluatoris & læticia omnium cœlorum est adinuēta. Quo in loco primū cōsiderabimus quā ob rem est hæc suscepta læticia: deinde qualis consensio in cœlo: postremo quæ uictoria: monumētū ita in ternis relīcta. Et primo quidē sic aggrediemur. Cū sublimis atq; omnipotēs deus filiū suū primogenitū ad redēptionē generis humani genuisset: neq; hac una de causa misisset in terras: & in utero matris uirginis collocaisset: omnibus illū modis armauit quibus uincere mūdi pncipem: hominē capnuū liberare: comprimere sathanā & eius fallacias cohibere posset & præcaueret: neq; læticia tanta deo posuit accedere: quāvis tūc dolor accidit cū primum homo deceptus est: quia unde oritur beneficium cum gaudio inde indignitas succedit malefici cū mæstitia. Gaudius est summe deus cū hominē procreauit in grātia. Sūme indoluit cū deceptus est fraude per dæmonē: sed nō habet nec unq; habuit finem clāmētia dei. Misit prophetas: quod opera fieret redemptio hominis. Misit patriarchas & reges quī sanctimonia uellēt simul & potentia id facere ualere. Postremo filiū suū unigenitū misit in quo sibi bene cōplacuit. Et quæ omnia factū & passū hominis causa nō dubitabat. Chærus enim erat illi hominum quia ex eodem esset patre procreatus: propter filiū patris: nā gloriā patris hoste deceptus esset. Fecit itaq; oīa deus ut hominē liberaret. Sed tēdium aliud nullū dari potuit efficacius: q̃ si p hominis carne filiū uitæ exponeret. quī hominis similitudinē explessisset in carne. Itaq; uenit in terras: in utero uirginis conclusus: ad tēplū præsentatus: ita tū quid sibi pponeret supplicii audiuit: cū ostēsus est ei gladius minaciter alud obiecit: hic tuā ipsam animam p̃tālibitū: quæ ad modū postea præstāuit. Pugnauit cū Herode cū puer ad monēdū p̃quisitus pugnauit in tēplo cū negociatores eiecit: pugnauit cū gentibus: cū falsas eorum superstitiones cōfutauit: pugnauit cū hebreis cū ad passionē attractus: proditus est: captus est: ligatus est: sustinuit flagellatus totus est: p̃fossus latere est. Pugnauit cū dæmone cū tentatus est. Quod præliū cōmitti potuit atrocius: quā christus pro te suscepit: quod diuersius: quod cū pluribus cōmissū est. Quātū liborū: quam ignominiarū subiuit: cū laborādo sudantē & cōtemptu cōspitus. Indiculus factus sit p hæc facinorā: p hos labores: cū in ternis cū aduersario in de fensionē nostrā dimicasset: nō antea cessauit q̃ patri in liberādo genere humano satisfecisset: atq; ita quasi cōiecto bello subactō orbe terrarū conscendit ad cœlum. Contēplari hic possumus quæ læticia patris ex reditu filii: quod gaudiū cœlorū ex magnificentia reuerentis cum uictoria ducus ex bello quæ exultantio angelorū: cū uiderent itantes suos: hoc est homines dei filios a crudelissimō hoste liberatos: politis per orbem uexilis. Idols cōtractis dæmoniorū omnia fecisse: quorū causa fuerat dimissus in terras: cū iubilo ad patrem cum magnificentia ad cœlos: cum sono tubæ ad patriam cum læticia transcendit ad angelos: atq; læticiæ hæc fuit causā hunc cōsensū hic saluatoris nostri uolatus an conuigratio an reuersio considerandum illud constat imprimis Iesum Christum redemptorem nostrum totum maturā & uicturē nulla parte. nulla potentia in minutū rediisse ad cœlū. Illud etiam constat sæpe alias & montes ad oraculum: conscendisse: in excelsis extansse & transfiguratum discipulis apparuisse. Hoc quia uera dei facies uidē nisi in montibus haud facile poterat. Vera sceleritas & magnificentia nisi in cœlis esse nō poterat. Sed hæc altitudo quanta sunt humana mēs assequi cognitione aut non potest: aut solam per gratiam potest. Quid est qui non intelligat tantum fuisse descensum ad inferos: quantum postea fuit consensio ad cœlos: ut si uel spaciū cōsideres immensum uidetur: uel si celeritatem inestimabilis existimetur. Tnduo descendisse ad centrum terræ: ad inīum Tartarū penetrasse: pugnasse ibi cum sathanā: inde detractus & ly mbo patribus rediisse ad superos: & ad cœlum: testā deuolasse. Non fuit hoc simili curibus ad celeritatis nostris: possumus & nos cum christo cōfendere: ut i uolumus. Sed cogitatione diutina: opera inaccessibilis exercitatione perpetua. Quis ascendit in cœlum nisi qui sese abdicauit totū a sipe & cogitationē terrenas: qui nullo grauatus onere peccatorum nulla labe infectus aut madidus. Alas animæ in pennis habet deargētans. Qui cur sus seu mauis uolatus in cœlum: uel in hoc ad redēptionem nostram fuit uicēfiliū: ut uidelicet quemadmodum p̃mus angelus magna celeritate cœlo præcipitatus est: & uenit in terram: ubi suum posuit principatū damnationis: ut hominem contramīnaret: cōtramīnatum deciperet: deceptum perderet.

non est completa.

AM pridem pater Reuerendissime flos ille linguae latinae & dicendi rationis quicquid nobis uiuida uetustas charis posteris annexa fuerat demeritate obmutuisse & hominum seu nimia simplicitate uel quae phaleris orationis bonum recte loquendi usum religiosiuscule contemnebant seu barbarorum iniuria qui cum imperio Latii sermonis cado rem confundere depugnantur condisse uidebatur. Cum ad nos tam quae alterius orbis homines denique respexit omnipotens. Et tantam misericordiam pius & misericors dominus iacturam noui condere saeculo. Romanumque Imperium & litterarum splendorem excitare: & in pristinum fastigium luminis auctoritatemque reponere statuit. Primo in pulcherrimum totius orbis hominum diuorumque domicilium terrarum principem Romae Gallis Pontifices deuocauit. Inde praecleara uirosum ingenia: altera imperii christiani luminis ueterem quae litterarum situm squalloremque excutere de summo caeli cardine quasi passim in Italiam totam manus paruo tempore rationumque domicilio dispersit. Ut non tam non superari nos ab antiquis cognosceremus: quod posteri nobis possent aequari desperarent. Alios ergo rei latinae latineque suppellectili curandae praefecit Vallam. Torcellum Domitium. Varrinum. Syppontinum & unum postremum Nestorem Dionysium ultimum religionem spectatum. Quorum fuit in inquirendis & Grammaticae & pudicae elocutionis praecipua & interpretandis poetarum abstrusis sensibus diligentia tanta: quanta ne maior quidem ab ipsis rei latinae auctoribus impensa. Alios concinandas poematibus addidit Philesum. Bonnum. Tyfernatem. Carmelitam & altere postremum Platum Platinum uirum graecum in corpore ingenio amplissimum. Quorum tantus splendor in carmine fuit ut ipsi incuissimam in Italiam. Apollinem sublimem de uerice Parmas credendum si fabulis uideatur. Alios historiae & fidei rerum maximae ubique gestae posteris demandandae incubere dedit Symonem. Aretino Blondum. Platynam Georgium merula. Qui tanta in recensendis principum nostrorum saeculorum gestis maiestate & orationis cultu tanto cuncta expresserunt: nemo ipsorum lectio ne non capiat. Alios in philosophia & salubus ex ipso disciplinae penitus alebrosos exoluentis & explicatis fabulis: quae cecitate profundi poetarum sensus turpi ignorantie latebant excubare uoluit Petrarca. Poggnum Bocchatium. Quorum si monumentis paulo exultatius inirent spiculis omnia plena & eruditione inuenias. Alii tamen in metallum & lapidum cidinaria ergastia damnata transferendis graecis & atticis traditionem in hanc nostram publicam litterarum imitationi insudarunt. Lapsus Donatus Aciarolus. Marcellus. Politianus & ex his quos commemorauimus coplures. Quorum translationes quantum lucis nobis attulerunt ignorat certe nemo. Unum denique Pium in terris principem sumum esse uoluit qui in eundem dominaretur: & supra humanum caput ingenii felicitate in cunctis praestaret. Pium inquam unum pontificem. I. Maximum unicum Romanae linguae splendorem. In quo rege omnium scientia summa traditio latinae castitas summa summa obferuantia. cum summo totius orbis ipso: quod utroque illuxit in Caesare longe lateque promicarent. Tum uelut certus factorum sic deposceret ordo: ut qua quisque princeps uirtute clarissimus insignitur ea praeditissimos uiros tunc quoque astra progignit. Ne Pio alter Cicero deesset Campanus eluxit. Vir & hic quidem Arpinas obscurus ortus Cauellis emicuit. Cuius fortuna uiuenti minor. Ingenium certe parum morte calamitas prope simillima fuit. At in quo fortuna hebetior fuit non illius consilium improbitas: aut lucentiora merita prohibere. ipsa mors Pii tam insperata intercepit. abstulit: decessit omnia. Scripsit Cicero in philosophia multa. Multa ad forensia contulit negotia. Multa scripsit Campanus & in philosophia: & quae non minor gloria maiore dignitate: & sanctioni conata intra sacrosancta uestra recitauit sub bella. Et ubi plus intumuit Cicero: unde ampliore consecutus famam in eo dicendi genere aetates reliquas ab ipso Cicero. Idem Campanus superauit: semper aequationis caeteris empuit. Nam cum omnia praecleara sint splendide & luculenter a Cicero scripta in orationibus tamen tantum exurgit: attolliturque sublimis & arduus: ut ipse sibi imparet seipso maior effectus uideatur. In caeteris frugali eloquentia contentus limatus emanatus. in istis redundans sonorus & magnificus. Campanus limpidus de fonte tantum per calculos lucidos fluens: copiosus integer: nudenti flouentia: excussa: quacumque aggressus est materiam: eandem diuina eloquentia sua salubus & diuulo cursu illustrauit. Cum uero aut de diis immortalibus aut de disciplinis. de ritibus christianis denique paenae graecum aliquid commolitus de laudibus

hominum

hominum eorū aut uiuorū aut fūctorū pro ſuggeſſo dicendū tam grandis & auguſtus naturalis: & proprius editus eſt ut ipſum prope eundem nō agnoſcas. Nihil illi acceritum Turgidius nihil inuul iactantius: ad ambitionem elaboratum. Nihil populare & plauſibile. Exemplis diues. Inuentione admirabilis. Amplificationibus acer & collectus: in repetitionibus non nimius & ſemper uariuſ. Vtilis & ad efficiēdū potens: ubiq; perſpicuus ſententię grauitate reſeruus: ubertate locorum uenūſta & optabili quantus ab illo ipſo Cicerone alius non auditus & illo quoq; uberior & acutior ſępe iudicatus. Orātem nemo unq; audiuit quem ſouantia illa ualido latere & antiq; nō rapuerint uerba. Stabat ſolio imotus ſtupidus oratorum maximus hic cum pro ſacris diceret orator ſacundiffimus tunq; interinuit: memorię Pius. Stabant quoq; doctiffimi uiuunt cū hic diceret ne minimū quidem hiantiorē habētū poſſes audire: & plane ſarentur omnes gemina altera mundo lumina illuxiſſe quorum alterum in litteris & impeno principatū teneret altero maius in litteris quicq; natura producere non poſſet. Verum quid ego hæc tandem. Horſum certe omnia. Maſte uirtute pater Reuerendiſſime ſpectant ut intelligas Campanum oratorum omnium quos priora ſecula audierint: aut poſteriora ſerent maximū exiſtiſſe omnibus numeris abſolutiſſimū. Et me pro utiliſſimo bonis orationibus qui huius ueligiā ingredientur non mediocriter ad bonā frugem caſcendam hac motumentorum illius editione cōſuluiſſe. Ex quibus uotas Numini tuo pridem orationes iam tandem tibi exhibeo. In quo cū ad ceteros quoq; deos certa ſit hoſtiam obſeruatio: nihil unq; omni uita rectius a me factum eē cernoidum Tutellę ruę diſcretiſſimū oratorem ſubiicio: qui ipſe maximus grauiſſimuſq; noſtrę ætatis orator habere: & quem audi ego inter patres tonens maximis de rebus ampliffima cū laude conclamatione: aut quod referunt ceteri in Campano ipſe in te ſępe ſateri poſſim demirātū eſſe. Addam uero illud: qd in te plus ſacrę rerum cognitionis: & inter theologos omniū conſenſione haberiſſimus: atq; ipſe quidem ſummus. Quare ita faciūdiam a natura tibi ingentem: a ſtudio ad ultimā terficiendę ductam ſacris ſententiis quaſi ſoſculis & leſtiſſima gēma decoras reſarciſq; ut æmulentur boni: inuideant mali aſſequantur nulli. Tua in me pater ampliffime tanta ſpe quadam & uirtutis expectatione effuſit: beniuolentia tuaq; in me tā maxima exiſtere & quoquo polliceris die beneficiant exiguitatem oblati muneriſ: ut pote exile quoddā papyri atrati inuolucrum cum cogitem totus obtutu tuo conſundar & mei uis compos conſiſtam. Mox cū Campanū qui inus mirādū ſonat dimittet mihi redditus & ueſtigio reſiciat qd ille ingentem ſe exhibebit & tedimet uirtutem papyri præclara illius eloquentia gratiamq; ſibi undiq; per ſe comparebit. Tum mollia Diſ pauperes ſępe conſtat liſſe. Et iunt ſupens minima grato quę exhibet animo egēs inops: æque ac maxima acceptiſſima. Tu maxima ex paruſ qui par diſ tam dare qd potes efficere hoc hylariori fronte hæc orationes excipies quo & magis illa Campani præſtantiffima ſic uirtus pmerita. Et ego litterario hoc munere quod ex Acherōtis manibus & medio prope lætheiſ gurgitiſ hauſta ad ſuperos uiudicauit: nihil tibi & ceteris mortalibus maiuſq; non auro & gemmiſ: ſed candore & orationis elegantia mea: & in te & ita doctos homines fide & obſeruantia certe aſſerre potui. Vale & ex commendato cōmēdatiſſimum tuum Michælem ſeruulum tuum clutellarem habe.

.. E I D E M ..

Ecce beata dies tanto mihi parſa laboris
Campanus nitidum protulit ecce caput.
Iam tandem ſuperos & clara cacumina mundiſ
Deſerta reperit gloria celſa ſtyge
Quę fuerant olim tanto celebrata nitores
Cedent Campano ſcripta minora tuo.
Se tibi uel ſunctus deuouit Maxime Patrum
Qui tuus in uita quippe futurus erat.
Iudice te populos penetrabit tutus & urbem
Conſecti poterit uix puto iam Cicero.

IOANNIS ANTHONII CAMPANI
INITIO STVDII
MCCCLV
PERVSIÆ ORATIO

Consideranti mihi pauloante: & ad hunc dignissimum orationis locum mentem atq; animum referenti: non parum temeritatis sub-
e eundum atq; impudentiæ uidebatur. Vt qui neq; auctoritate aliqua
neq; ingenio: dicendi: arte ualuissem: apud hanc celeberrimam do-
ctissimorum hominum frequentiam. Orationem de scientiarum lau-
dibus esse in habiturus. Nihil enim tam magnificum afferri posse co-
gitabam: itaq; luculentum: atq; expolitum: quod non exile: obse-
rum: ac fœdidum apud tantos homines uideretur. Plurimòque hic

esse cognoscebam: qui summò prædiri ingenio: & copiosius hoc præstare potuissent: & or-
natus. Quod nisi fuisset uestræ mihi uoluntati obtemperandum: libenter equidem hodi-
erum hoc dicendi munus in quemuis alium reiecissem: partim auctoritate præsentiaq; ue-
stra: partim rerum de quibus dicturi sumus magnitudinē & uarietate perterritus. Quis enī
tam frequens uisus consuetudoque dicendi. Quæ tanta uis est opia orationis. Quod tan-
tum flumen eloquentiæ tam uehemens & concitatus impetus ingenii: ut unus solum ar-
tis medium omnium scientiarum laudes plene possit accumulare que completi. Quæ tam
firma: constans: perpetuaq; memoria: ut non pondere tantarum mearumq; alnissimarum rerum
obruatur. Verum hoc mihi uideo esse latandum: quod ad dicendum non hortatur solum
sed omni deposito temeritatis: impudentiæque timore: uehementer impellit me apud eos
homines de laudibus scientiarum uerba esse facturum: qui ut sunt doctissimi ipsi quidem at
que omnium magnæ re: scientia longe reuerentissimi: ita nullis sibi de rebus q; de scientiæ
laudibus oratio posset esset locundior. Speto equidem uos nō dignitatem amplitudinēq;
uestram q; mei exiguitatē ingenii contemplaturos. Quibus de rebus futura nostra sit ora-
tio uidetis. Nemo erit ex uobis qui in commendandis bonis artibus non sentiat fuisse se in
his q; amplissime commendatum. Nam quum aut nos præclarissima legū studia: aut philo-
sophiam: aut artes reliquas extollemus: quis est uestrum qui non se magnopere censeat ex-
tollī. In his splendor gloriaq; uestra: in his honor ac dignitas continetur. Sed quum multi
ex hoc orationis loco: ad dicendum locos: & graues: & discreti uiri: non auctoritate solum: sed
etiam ingenio disciplinaque præstantes: orationem habere consueuerunt: tum sepe alias:
nim maxime hac die ad laudes uberrimosque scientiarum fructus accommodatam: qui siue
gratia siue artis siue quoniam ita fortasse sentiebant: sit enim fere semper ut quibus studiis
sumus dediti: ea nos exteris omnibus anteponenda esse censeamus. Professionem quisque
suam maximis atque amplissimis laudibus prosecuti in eam omnam amplificandam il-
lustrandam omnem uim omnemq; ingenii magnitudinem contulerunt: ceteras autē aut
prætereire silentio: aut minus magnifice q; oportebat commēdare uoluerunt. inuidiamq;
ex laudibus confluauerunt. Id nos ita totis uiribus fugiemus: ut in hoc officio laudandi of-
fendamus neminem. Tantum enim laudabimus singulas: quantum & uos iure censebitis
fuisse laudandas: & temporis etiam ratio permittet. Primum enim inuentotem cuiusque ar-
tis aperiemus. Mox qui uiri in unaquaque facultate claruerunt ostendemus. Postremo &
utilitatem singularum quanta maxima fieri poterit breuitate complectemur: ita neq; ob-
secutus confusione afferre possit: neq; nimia longitudo molestiam. Atq; ea ex arte initiū
capimus dicendi: uiam atq; aditus ad omnia diuinarum: humanarumque rerum stu-
diū patefecit. GRAMMATICAM dico parentem artium reliquarum. Veq; quum mul-
tarum gentium: nationumq; non linguam unam: sed uariam atq; diuisam esse uideamus:
non eandem omnibus inuentionem fuisse censeatis: sed aliis in locis aliam originem: ali-
undque initium exiisse. Nam a Syriis quorum Imperium antiquissimum longe: lateq; pa-
tebat: litteras primus præbuit Rhodomanus. Aegyptiis uero & Caldeis: qui omniū se uo-
lunt esse uetustissimos. A nubis qui apud eos colebatur: excogitauit. Rem tamen propter
summā ac pœne imensam uetustatem: haud parum ambigui. Nam & memoriæ proditi-
um est. Memnonem quendam aitis aliquot ante Foroneum antiquissimum Græcorū Re-
gem: primas Aegyptiæ litteras tradidisse. Græcorum inuentores Tinos fuisse tradunt. Hi
sexdecim dumtaxat inueniuntur quibus Palamidem per belli Troiani tempora quattuor
adiunxisse fertur: eundemque post illum Symonidem medicum addidisse. Quam ob rem
Græci: sexdecim prius: longo post tempore quattuor & uiginti litteras habuerunt. Ad
Latinos

Latinos vero ut omnium gentium nationumque postremosita in omnibus liberalium artium studiis longe florentissimos. Berosus & Tricodemus primas ex pelagis litteras attulerunt. quanquam multi in Carmeum Euandri Archadici matrem inuimus laenae linguae putent esse referendum praestantissimamque illam & diuinam mulierem praefigam reuini futurumque ipsam Latinis litteris aperuisse numerum haud sane patenti cum Graecis. Quibus serunt Caesarem Grammatica in arte doctissimum unam addere uoluisse in Colicae digram mae locum: quia nos careamus: sed eam seruata lege antiquitatis a posteris fuisse neglectam. Claudium quoque Caesarem nouam figuram in x. Graecae locum excogitasse: nomenque dedisse Antifimas: sed haec quoque praesalente ueritate ad nostra nequaquam potuit temporis peruenire. Quae si fuissent a posteris seruata diligenter pariter profecto cum Graecis litterarum numerum teneremus. Plurimum in Grammatica florere apud Graecos attestat. Chus. Apollodorus. Herodotus. Apollonius. Platonem quoque tradunt a deo grammaticae fuisse studio summi diuini qui ante ipsum ea de arte scribere praeteritum^{us} Denocioti scripta didactae refellexit. Ex latinis quam plurimos legimus doctos sane uiros exiisse. M. Varronem. Pallenionem. Caprum. Didimum. Probum. Censorium. Gellium qui de accentibus ad Virgilium scripsit. Donatum. Seruium cognomen Grammaticum: & eo posteriorem Priscianum nostra etiam aetate duos. Varium Veronensem & Vallam Rotinam: utrumque in ea facultate & dicendi etiam arte praestantissimum. Qui & plura scripserunt quam exteris: & accuratius. Reliquos autem ut barbare locutos: memoratu dignos esse non puto: sed ut ineptos atque illatos silentio statui praetereundos. Afferit autem in grammatica fructus & utilitatem ita maximam aditum uel sola praebet ad artes aperitissimam: quo si careamus caeci per omnes scientias aberrabimus: nullam unquam optimarum pulcherrimarumque rerum cognitionem consecuturi. Haecenus de Grammatica: nunc ad Dialecticam transeamus. SATIS quidem constare arbitror Zenonem Stoicorum principem Logicæ fuisse repertorem: quam postea Plato omnium primus appellauit Dialecticam: seruatis: Tullium Elinomachum ante omnes de praeloquiis praedicamentisque scripsisse. Caronem uero acutum atque acerrimum Dialecticum: cotinuum atque inuolutum discernendi genus intruissse. Archesilaus is qui media inuexit Academi: primus in utraque partem discessit constituit. Quod genus disputandi Gorgias Leontinus adeo nimis complexus est: ut profiteri ausus sit quacunque de re quæ sibi obiceretur omnibus sese responsurum. Quod quum aliquando praestitisset: primus omnium auream sibi statuum in Apollinis templo collocauit. Qua in re proditum est praeter ceteros poluisse Cnippum eum qui primus scholam in lino sub aperto caelo constituit: ut consisteret dicere solitos Athenienses: aut nullam apud des immortalis Dialecticam: aut solam inuenire Cnippum: Cnippum: Cnippum: quae uis fuit in disputando longe uehementissima. Diogenes qui. M. Anthonii Oratoris aetate Romam uenit legatus Atheniensium: acerrimum se Dialecticum profitebatur. Omnibus tamen Aristoteles antecelluit: multis in locis Tarentinum inuitatus Architam: uirum sua tempestate inescio an potius Graecæ praestantissimum: & Platonis imprimis familiarem. Multi praeterea clarissimi Dialectici: sed breuitatis gratia praetereundi. Nam & Latinis ad quos ferro haec disciplina peruenit: qui fuere paulo acutiores: omnes fortasse praeter Varronem uobis sunt quam notissimi. Neque sumus ignari hanc unam esse artem ad ueri falsique cognitionem uehementer accommodatam: & ad disputandum: probandum: refellendum: confutandum ualere plurimum. Iter enim aperit ad omnem philosophiam expeditissimum. Qua in re grauiter ut solent Stoici neminem ignarum atque expertem Dialecticæ: futurum unquam censent in oratione sapientem. Hinc Parmenidem. Melissum. Anaxagoram: atque alios uetustissimos philosophia: studia sectatos: errasse tradit Aristoteles: solaque Dialecticæ ignorantia praecipitatos: nunc stulte moueri terram: nunc absurde multos mundos: nunc superstitionis compositum ex lapidibus caelum opinatos. Qui si tenuissent Dialecticam: nunquam tam stultos: tanque manifestos errores incidissent: adeo ad ueritatem inuestigandam Dialectica mirum nos immodum dirigere: & quasi digito ostendere conuenit. NVNC ad Rhetoricam accedamus. Sed eam nos tractabimus bipartito. Primum propter propinquitatem & cognitionem Poeticam. Mox Oratoriam prouindam ingrediemur. Fructus uero utriusque coniuncte absoluemus. Poetarum primum Orpheus. Caliope: & Linus Apollinis filius perhibetur. Quorum quum nihil extet. Homerus omnium est antiquissimus cuius nunc scripta pro uehementissimis habentur. Versum Heroicum Placcus ab Homero scriptum inuentum: mali probatur ante bellum Troianum Phytio otaculo fuisse repertum. Iambicum uero contra Licambum socerum inuenit Archilocus. Saphici. Achaici. Lyndici alij: uerfus a suis plerumque uel modis: uel pedibus: uel etiam inuentibus appellati. Trage-

Lomon

Rhetorica

diam uero & Satyram primū omnium tradit inuenisse Platonem. Latinis uero Liuiū poe-
tam primam dedisse fabulam. Comediæ Ennium. Satyrarum Lucillum fuisse repertorē.
Clarissimi poetæ apud Græcos Homerus: quē in defcendis bellis atq; erroribus Virgili-
us est imitatus. Maxime Theocritus Syracusanus quem idem est in pastoribus canēdis in-
secutus. Præterea Hesiodus cuius agriculturam emulatur. Aratus a quo signa tempestatū
& Pisander a quo Troiæ euerfionem accepit. Apollonius. Nautica. Pindarus. Epicarmus
Diphilus: cuius Plautus totam poenæ caput Afinarum Saphos Sapphos. Lesbia quam fe-
runt Solonis Atheniensis tempore floruisse. Eschilus Sophocles Anaxandera quo & Terē-
rius & Aphricanus trāfultere permulta. Euripides Aristophanes aliiq; quamplurimi ex no-
stris. Ennius Neuius. Cecilius. Pacuvius. Afranius. Plautus. Terentius: cuius comœdias plu-
rimi superiori ascribunt Aphricano. Lucretius. Accius. Virgilius. Ouidius. Flaccus. Iuena-
lis. Statius. Syllius Italicus. Catullus. Tibullus. Propertius. Martialis: aliiq; permulti. SED
nunc de Rhetorica ipsa dicendum. Hanc quidem a Thirefia & Corace Siculis inuentam
arbitrantur. Alii multo uetustiore fuisse tradunt: & per Homeri etiam tempora uiguisse.
Pheniceiq; illam Homerico: non solum pugnandis sed etiam dicendi arte Achillem in-
stituisse. Aristoteles cui non minorem fidem cenſeo adhibendam ab Empedo. de Gorgie
Leonini præceptore tradit fuisse compertam solutam orationem. Pheretides Syrus histo-
riam. Cadmus Milesius primus omnium fertur inuexisse. Eam partem Rhetoricæ quæ ad
memoriam spectat Chius Symonides dicitur protulisse: quum apud Scopam quēdam for-
tunatum hominem in Thessalia conaſſet iudicalem orationem primum pro se ægisse fe-
runt. Aristotelem a Demophilo Atheniense impietatis accusatum. Dialogos uero ante om-
nes scripsisse Platonem. Summi Oratores apud Græcos fuisse quamplurimi. Demosthenes
Atheniensium ut Diogenes dicere solebat. A rator Lyſias omnium subtilissimus: rursus om-
nium acutissimus Hipercles sonorus. Eschines & qui suauitate omnibus antecellit Isoctes:
præterea Thucides: & historiæ pater Herodotus. Demetrius. Phalerius. Plutarchus.
Xenophon Musa Atica propter dicendi suauitatem appellatus. Ephorus Theopompus. Thi-
meus. Calisthines Aristotelis cognatus ab Alexandro cuius historiam scripserat interfectus.
Sulicon quoq; Megarensis ad quem orantem audiendum totam fuerunt Græciam Mega-
rani concessisse. Egeias quoq; quo uitæ humanæ miseriam deplorantur: multū sibi mortē
conſciuerunt: omnesq; seipſos interfeciſſent: nisi Ptolomeus tanto cognito periculo: scho-
las claudere iuſſiſſet. Ex nostris uetustissimos fuisse conſtat. Cassium. Ennium. L. Piſonem.
Fabium pistorē. M. Catonem ſuperiorem. L. Siciſinī. Galbam. Lelium. Carbonē. Aphri-
canum. Trogum Pompeium. Cnſpum. Saluſtium. Q. Curtium. C. Iulium Cæſarem orato-
rem. Q. Catulumq;ui primus Popiliam matrem ſubebit oratione laudauit: Qui honor
apud Romanos nulli antea mulien contigerat. Iulium Cæſarem Dictatorem. Titum Liui-
um Romanæ historiæ parentem. Lurium Cæſum. Seruium Sulpitium. Q. Hortenſium.
M. Anthonium. Cornelium nepotem. Afinium Pollionem. M. Catonem iuniorem. Cor-
nelium Tacitum. Quinſilianum duos Plinius: & imprimis uberrimum eloquentiæ fontē
M. Tullium Cicetonem. Tor ſuſtus: tanta utilitas: tot deniq; emolumenta ſunt orationibus
& etiam poetis ſoli ſint qui diſ immortaliſus comparandi. Quid enim dii poſſūt
hominibus conſerre præclariſus immortalitate: eadem quoq; conſueſunt Oratores. Quid
Reges appetunt. quid Imperatores. Quam ob rem tot bella domiſus inſus: ætatemq; mo-
ſus inſus ut magnitudine gloriæ cæteris mortaliſus antecellant: & ſui memoriam faci-
ant apud poſteros ſempiternam. Id ſoli præſtant. Sed de his alio loco dicemus uberiſus.
NVNC de Mathematicis: Archimetricis. Geometria. Muſica: atq; Aſtologia dicendum ul-
denur. Archimetricam primus omnium Pythagoras in artem diſciplinamq; redegit.
Hiſus Pythagorei illi: qui totam ſere Italiam occupauere: per numerum iucabant quæma-
rium. q; nihil apud eos uidetur eſſe perfectius. Quippe quatuor elementa. Aetern. Ignem.
Aquam. Terram. quatuor autū temporū ætatem: hyemem: autumnum. Quatuor qua-
litateſ rerum omniumq; fuiſſent a natura productæ: calida: miſus: frigida: humidā
Q uatuor cœli plagas orientem: meridiem: ſeptentrionem: & occidentem. Et præterea mul-
ta quæ breuitatis gratia ſtatū prætereunda. Quam ob rem opinatum ſerunt. Pythagoram
omnia diuina humanaq; cætera numerorum conſtare ratione. GEOMETRIAM a Me-
ri tradunt inchoatam: ſed eam poſtea quæſitam diligentius perfeciſſe Pythagoram & linia-
menta: ſormas interualla magnitudineſq; notaſſe. Qui quum Trianguli uirtutem percep-
ſſet ſacſificauit Hecaromben. quod genus ſacſificii multis uariſus: ex rebus conſuebat.
Archimidem quoq; Syracuſanum fuiſſe ſatis in ea facultate præclarum. Anaximandru
Mileſium. Mileſiū Thaletū auditorem ante omnes inueniſſe Quomontem primumq; Laca-
dæmoniiſus

dæmoniis Horologium summæ omnium cum admiratione confecisse. Parmenidem uero Elcatem primum terram dixisse rotundam: globosam. & rariq; centrū in media totius mundi machina collocatam: idq; in Geometria ratione percepisse his qui Geonietnæ fuere studiosi. Euides cuius nunc opera extant: omnibus antecelluit. Quæ duæ artes: etsi præcla re per se satis atq; adeo necessaria: ut nihil sine his: aut uenderetur: emeret: aut diuidere: au- deniq; petere ualeamus: tamen ad Musicam & Astrologiam longe coniunctissimæ. ut sine istis illæ constare atq; intelligi nullo modo possint. MVUSICAM: de qua nunc dicet mus: Plato triplicem esse diffinuit: quarum manu primæ altera cantu: tertia utroq; constaret. Eius ergo inuentorem tradunt fuisse Pythagoræ uirum non modo tantarum rerum inuentione clarum. sed uicini etiam integritate sanctissimum. Hic primus fertur ex ma- leorum idibus uocum diuersarum numeros: modos: inflexionesq; considerans. Musicâ de- inde ætem: diuina quadam industria confecisse. Cytharam tradunt inuenisse Orpheumq; si Poetis credimus: non solum homines rudes atq; agrestes: sed leones etiam ac tygres & li- feros manes lyre suauitate demulit. Fistulam quidem Pan Archadicus primus in flauit. Geminas æro tybias Marsia Phrygius: quem poetas ab Apolline inuicem cythara superari exortatumq; cecinerunt. Orion etiam Corynthus iustificus est habitus Cytharædus. ut Delphinem ad opem sibi ferendam cantus suauitate prouocauerit. Quæ uero de Amphio ne atq; Apolline dicuntur: quibus lyra canentibus lapides certim in muros sese atq; moe- nia conpuebant: poetis statui relinquenda. Plurimum Musicæ delectatum serant Socra- tem ab eoq; Phedonem discipulum non solum philosophantem: sed etiam cytharam pulsa- re didicisse. Epaminandam quoq; Thebanum uirum totius Græciæ militari scientia præstantissimum: satis cecinisse præclare. Achillem etiam a Chyrone Cætauto didicisse. Astro- phanum quoq; Tarentinum: quoniam cæteris in ea arte præstare uideretur. Musicum: ap- pellauerunt. Symonides etiam Chius fuisse traditur canendi: pulsandiq; arte præstantissi- mus. Illud tamen satis constat. Musicam maxime apud ueteres in honore habitam. & neq; conuiuia: neq; ludos: neq; fustibria sine tybiarum cantu fieri cõsueisse. Rem præterea ad ani- mi atq; aurium delectationem minime accommodatam. Nulla enim ex re maior solent ho- mines capere uoluptatem: propter insitam in animis nostris diuinis & sempiternis celestis harmoniæ recordationem. Inde nouem musas: totidem cœli orbibus putant appellatas: q; tanto impetu & concitatione rapiuntur: ut sonum efficiant incredibili uanitate suauissimū atq; diuinum: & auribus nostris auditum nunq. Tanta uis est in musica: tanta suauitas. ut Alexinae fontem Cytharæ sono petmoueri. & quasi ad tripudium excitari: auditores & mul- ti & grauissimi fiant. NVNC de astrologia dicendum. Cicero noster auditor é A sty- rios propter planiciem magnitudinemq; Regionis: qui incolebant: eum cœlum ea omni parte patens atq; apertum intuerentur: primos omnium cepisse syderum stellarūq; ac cœli conuersionem motus & traiectiōem obseruare. Chaldeos uero diuturna contem- platione obseruationeq; stellarum scientiam atq; artem effecisse. Cæteri uero omnes Astrolo- giam in Athlantem Iapeti Libiæq; filium referentes illi eius inuentionem attribuerunt: quæ postea in quendam Lybiæ montem siue sepultum: siue a Perseo Iouis filio depulsum: siue ascendere consuetum ad motus traiectiōesq; stellarum contemplandas Poetæ tradit in montem illum eductissimum: cœlog; finitimum fuisse conuersum. Aegyptii uero ante om- nes quartam Lunam obseruantes: futuros uentos: tempestatesq; inde pemonarunt. Cursus uero Lunæ atq; erraticas eius uias primum tradunt Endimionem percepisse: trigintaq; an- nos in considerandis eius motibus & reuolutione consumpsisse. Darūq; inde sabbulæ locū Endimionem a Luna triginta annis in quodam Ionie monte continuo sopore inter am- plexus osculæq; detentum: Minorem Viam Thaletem Milesium: eundeq; æquinoctiū per- cepisse: & totius cœli secreta rimatum. Solis compertuisse magnitudinem: cuius septingen- tesimam partem Lunari globo dicebat esse comparandam. Eundeq; primum Solis Lunæq; eclipses innumerabilibus pœnæ seculis prædixisse. A rietem: aurumq; geminorum: alia- q; signa inuenisse Cleostratum. Hesperum uero eundeq; Luciferū primum oīum deprehen- disse Pythagoram. Cleobolus: qui ex septem Græciæ sapientibus habebatur: annum per originem distinguens. Patet est inquit duodecim habens filios: quoq; singulis filie trigin- ta sunt: altera parte nigra: altera candida. immortales sunt & moriuntur omnes. Patre annū filios menses intelligebat: filias uero nigras candidasue dies noctesq; designabat: etsi om- nes occidunt: continuo tñ Solis ambitu renascuntur. Præstantes in Astrologia fuere Tales Milesius: qui primus inter Græciæ sapientes est habitus. Demoeritus. Plato: & zodiaci pri- mus inuentor Anaximander. Pythagoras: Berotus: cui Athenienses propter diuinationē & prædictionemq; rerum futurarum statuat aurata lingua in publico gymnasio collocarunt

Iparcus qui nomina stellis omnibus imponens: syderum stellarumque numerum explicauit
Præterea Aristoteles & omnium Astrologorum optimus atque acutissimus Ptholomeus. Ro-
manorum quoque multi non expertes huius artis atque ignari memorantur. Numa Pompili-
usque inuult Pythagoreum propter singularem eius sapientiam paruit. Quicquid nec Ro-
mulum ignorasse uim naturamque stellarum. L. Tarrentinus refert: qui cum Urbis Romæ sū-
danientia iacere uoluisset auspicio neni putauit incipiendam in Calendis Maius: hora paulo
citra rentia: ioue Pisces Lunā Librā: Sole Taurū: cæteris uero planetis Scorpione habitā-
tibus. Quæ omnia felicissimam futuram ciuitatem atque omnium potentissimam porten-
debant. Sulpitius quoque Gallus bello Macedonico: quod contra Perseum Philippi filium
gessit: Romanis: priusquam exercitus confligerent præsentis eclipsis rationem explicauit:
litteris quoque deinde mandauit. C. Iulius Cæsar post diebus intercalariis interiectis: annū
ad Solis cursum reuolutionemque redegit. Vt huius præstantissimæ diuinaeque artis excellen-
tiam & magnitudinem prætereamus: quæ syderum cœli: stellarum motus: conuersiones: in-
terualla: niententes: quasi aditum sibi in cœlum homines parauerunt. Incredibile tamen
dictū est: quantum conferre rebus omnibus. & propenecessaria esse uideatur stare & sedere:
ambulare: & discere: quæcunque denique incipiuntur agunturque a nobis: quodā motu: syde-
rum naturæ: in fluxusque dependent. Et præclare refert Ptholomeus sapientem Astrologum
multa mala quæ futura sunt inhibere: uirtutemque posse bona uero si qua ueniant multo iace-
re meliora. ut si qui Luna Leonem habitantem: nouam sibi uertem induant: esse illis eadem
omnino ueste nitiendum. Quæque Augustinus sanctissimus ille uir: quidē atque doctissimus
sed fortassis ad fidem religionemque propensionem negat quicquid uel boni uel mali astro niti necesse
sitare contingere. IAM ad saluberrimam Medicinæ scientiam accedamus: Medicinæ in-
uentorem alii Apollinem: alii Solē Cœli filium: alii Arabum Babilonium. Plurimi ue-
ro tradunt Aesculapium Epidauriū. sed cum herbarum diuitiarum: uulnerum & plagarū fuis-
set curatorem adeo quidē mirificū atque illa in arte probatū. ut restituo poene a morte Hyp-
politō: pro deo tota quidem Græcia coleretur. Tradunt præterea templum illi longe cele-
berrimum dedicatum: atque in eius limine tyriacā litteris incisanis: quæ usum magnum fe-
runt Anthiocum. In fulani quoque Cohon eius fuisse nomini consecratum. Romani quoque
templum Aesculapi in Tyberis insula statuerunt: & ab undis fluctibusque semper abluere-
tur: quoniam ægroti potissimum aqua sustentarentur. Atque in eius templi turela posuere Dra-
conem: animal supra quod dici potest uigilantissimum: quia re ad restituendam ualitudinem:
nihil esse potest accommodatius. Baculū asperum atque nodosum eius manibus imposuerunt: ad
dubiam arque ambiguum Medicinæ artis difficultatem ostendendam. Laureæ exinde coto-
nantur. quæ arboris remedia plurima circūferantur. & est Apollini consecrata Gallinæque
etiā dedicantur: quæ eius caro ad sustentandas in ægrotis uires: habitudinēque restaurandā
ualere plurimum. Post uero fulminatū Aesculapium: uetustique a Ioue medicinam ad Ar-
xerxis usque tempora: qui bellum Peloponnesiū intulit Medicis inuentus esse nullus. Quis
ob rem Medicinā quingentis fere annis. tot. n. intercurrent: non siue magno mortalium
derimento delituit. Tum demū seruit spocritatem Choum diuiani sopitam excitasse. pri-
mūque de Medicinā multa quidem. sed ea tamen acuta: diuinaque scēpsisse. Medicorum
omniū nobilitate: ingeniosior: scientiaque clarissimū. Qui quū uenientem ab Hyllini pestem
p̄dixisset: misissetque discipulos per omnes Græciæ ciuitates remedia conferenda. Græci tan-
to accepto beneficio Herculis illi honores. sūmo omnium consensu decreuerunt. Clari medi-
ci apud Græcos. Hypocra. Denioctritus. qui medicamentū consensisse dicitur: quo tite aurū
uoces intelligeremus. atque aliud. quo boni. pulchri. fortunati que liben gignerentur. Eraci-
des Tarrentinus. Asclepides Anthoni Oratōis familiaris: qui uiui prius induxit abstine-
tiam & confiscationem ægrotis instituit. Cnissus etiam: quæ est insigni garrulitate notæ.
Dyscolides & oīum acutissimus Galienus. & postremo Auicenna: qui multorum iudicio
præstet cæteris. Ex Romanis Cassius Fælix. Arrius. & imprimis Cornelius Celsus. & me-
dendi & dicendi non ignarus. Quantum sit habenda mortalibus Medicina ignorat nemo.
Nihil periculosius & contagiosum. nullū morborū extat genus cui non sint a Medicis exco-
gitata remedia saluberrima. Aquas. herbas. succos. lapides. radices. flores. gēmas. quæcunque
denique sunt in natura rerū: ad hoīs ualitudinē contulerūt. Hinc ambulare claudos. loq̄ bal-
butientes. & stultos atque insanos resipiscere uidemus aliquando. Quæ ob rem non iniuria fā-
ctum diuinitūque genus Medico: & a poetis est appellatū. Dii. n. hoīes uatura nescio an dicam
imbecilles produxerit: productos medici arte cura. uigilantiaque mentur. Dii nobis dedere
uitā: cæ Medici uel sepe conseruant. uel multo efficiunt longiorem. Doleo equidem uehe-
menter amplissimas huius artis laudes accumulate explicare non posse.

Medicina.

NVNC aut de philosophia dicendū uidet: quo i loco missos faciem⁹ Druidas. Magos. & Cymnosophistas. q sibi oēs philosophiā ininū uendicare uoluerūt. Philosophiā uetustissi mi illi rege oīum humanarū atq diuinā modū rationēq perscrutati. triplicē eē statuerūt. Morale. Naturale. & diuinā. quā Theologiā appellānt. De Morali mox. nunc de Naturali atq Diuina. quo breuior facta sit oratio. simul statui differendū. quarū altera hominū. cæte rarūq rege a natura pducta; causas exitusq cōsiderat. altera isola deorū immortalū contem platione uersatur. Muscus Eumolphi Atheniensis filius primus scripsisse dicit de Diis. quē Sybilla apud Virgiliū optimū appellans uatē. de Anchisæ pro habitationē pcontata Phere cides uero Sirus primus de origine statui: & natura deorū. Qui quum hauitum ex puteo bi bisset aquam futurū dixit post diem tertiu terre mori. Nauim quoq placido mari nauigā tem paulo post eē mergendā Epimenidē uero Gnosium. eum qui septē ex quinquaginta annis continuo sopore dormiuit: primū tradunt expiisse domos & delubra deorum ac tē pla fabricasse scriptisq de sacrificiis & religioe Crotensū. Almeon Crotoniatēs primus fertur rerum naturam litteris explicasse. Plato ante oēs in Philosophia nominasse elemen rum. Anaxagoras Calcomeniēs mentem inieciisse materiā: quā Virgilius accuratissimus ue rus Philosophorū imitator magnū corpus appellauit cælum. terram. aerem. maria. com plectens. Scintillam ignis ex silice primus dicitur Cilicis filius excudisse Pirocles. Ventorū rōnem Eolus. Hellenus filius apud Vulgarias insulas deprehendit. a Poetis uentorū deusq pter hanc ut arbitror causam appellatus. Omnes quos antea memorauimus atq alii pmul ti Philosophiæ studia sectati sunt in Diuina tamen Plato. in Naturali Aristoteles ceterorū inuenta superarunt. Philosophiæ laudes hoc in loco attingere multo sum difficillimum arbitrat. Maiores enim sunt q amplissimis possint explicari uoluminibus: nedum breui orationis parte perstringi. Quid. n. potest ita oī uita esse præclarior q Deos a quibus sum⁹ geniti. & rerum naturam in qua nos ipsi sumus contēplari. quum solos eos Peripatetici bea tos esse censent. qui contemplatione dediti. rerum supernarū. deorum hominumq natu ram. atq originē perscrutantur. Reliquum est ut iam aliam Philosophiæ partē absolua mus. MORALEM quidem philosophiam initium & nomen habuisse ferunt a Pythagora qui quum a Cleotide Phaiorū Tyranno quidnam eēt interrogaretur. Respondit se esse philosophum id est non sapientem quidem. sed sapientiē tamen amarorē. Hic deinde apud Crotoniatēs. Eraciensēs. & Metapontinos. uiginti continuos annos. primus de bene uiuē di rōne differit. Quāq multi hoc putent Socrati attribuedum. quō primū inuexisse Ethic en. cæteraq philosophandi genera contempsisse. Quā nihil ad bene beateq uiuēdum ui deantur accomodata. Missas hoc in loco faciemus omnes Ethicæ sectas. Academi cā. Ci reney cā. Epicurā. Megaricā. Cinicā. Eretticā. Peripateticā. Stoicā. missamq faciemus Iconomicā: & temporis habita rationē: tum ne longius feramur dicendo Poli ticam dūtaxat absoluemus: quæ & priuata sepe & publica complectens gubernacula tota in custodiendā. gubernandā. atq amplificandā Ciuitate uersatur. Equidem memoria teneo dicere Platonem his in libris quos de Rep. scripsit. eam Remp. & Ciuitatem. in optimo & felicissimō statu uideri constitutam: quæ q̃a sapientibus regeretur uisiohis uero si placet adiiciamus etiam a nobilibus: quæ opinio multorum est firmata cōsensu. Quo in loco ue hementer equidem oprime atq iustissime Gubernator. & tibi. & huic præstantissimæ Ciui tati congratulatur. Tanta in te uirtus: tam incredibilis & prope diuina sapientia: tam inau data solertia rerum agendarum: tanta deniq fides atq constantia. ut solus dignus fuisse ui deare: qui ad hanc maximam gloriosissimāq. Ciuitatem regēdā accederes in dubia atq accipiti tempestate. Quippe quum extinctum superiorem Pontificem: uixq alio susse cito quum maxime undiq motus in Italia expectarentur: armāq prope essent: quotidiq magis huic Vrbi appropinquarent: quæ etsi periculi nihil inultum tamen suspitionis. im portabant. In omnium enim ore uerbabatur maximos atq turbulentissimos in hac Ciuita te futuros tumultus. Exemplo qui huic Vrbi antea præfidebat abire iussus. Tu unus delect⁹ es: & huic a Summo Pontifice pro tua incredibili sapientia fide constantia delegatus: qui si quæ essent tempestates fedares. & ciuitatem ab omni tumultu seditioneq defenderes: q quantum illico præstiteris. aliorum iudicio. relinquo. Admirandam profecto notū modo in tanta iuuentute. sed in quauis maturissima ætate sapientiam: Quid dicam summā nobi litatem: quum non solum Duces ac principes fratres: propinquosq habes. sed etiam Re ges. ipsos attingas. Sed hæc alias differrentur latius. Nunc redeo ad Politicam. Principio ciuitates noti erant: per campos per siluas: per montes passim homines sine ueste sine legib⁹ sub aperto cælo uagabantur: nondum erant domus excogitate. frondibus ac pellicibus a pluuiā niue: grandine tegebantur. Si quando uehementior uis tēpestatis ingruisset: in spe

luncas atq; in antra confugientes sibi simul cum feris in lustris atq; in cauernis habebant neq; uini usum nouerant neq; frumenti. Pomis agrestibusque sua sponte tulisset tellus usebantur. Primus itaq; ædificiū ex luto cōfēcisse Toxius Cœli filius perhibetur. Nidos imitatus hyrundinum atq; inde ædificandi similitudinem quandam accepit. Quapropter luteæ domus extera ædificiorum genera uetustate antecedunt. Post hunc Eumalus & Iperbius fratres larentias domos cōcilibus muris erexerunt. Lapidicinas autem Cadmus Agenor filius primus apud Thebanam compertit Ciuitatem. Corebus Atheniensis uceos instituit & figulinamicius rotam primus excogitauit Anacaris. Verbum mœnibus ac turribus cingere primus Thrason instituit. Domos uero & Ciuitates clauibus obferate Theodoros Samius. Boves aratro iungere ac seminare Bulyris Neptuni & Libyæ filius. Vites in uini usum excolere Eumolpus. Atheniensis frumentum molere & conficere. Ceteri apud Syccenos edocuit Linum ad uestes texendas Araneam Coluphoniā. Lanam uero Palladem in usum hominum conuertisse ferunt. Multa essent in hunc modum disersa uerum alio nostra tendit oratio. Politicæ partes dixerunt esse duas ex quibus Resp. constaret & ciuitates Ciuile & scientiam Militaremque quum primum erunt absoluta a nobis paucaq; ad huius Urbis commendationem adiecerimus finem faciemus dicendi.

LEGES primum explicabimus rem mehercule pro ipsius magnitudine atq; excellentia uberiore dicendi fonte exhauriendam. Neq; me latet plurimos in Trimegistum atq; i Foroneum Regem Legum Ciuiliū inuentionem initiaq; referre. Sed tamè compertum est illam originem diu potius fuisse immortalibus consecratam. Ceterumq; primum leges dedisse hominibus eamq; ob rem Legiferam a poetis ac doctissimis sapientissimisque uiris appellatam. Digna sane res quæ diuinitati ascriberetur. Quippe quæ dea fruges nobis alimētaq; de dissest. Leges quoq; dare uoluit sine quibus aut constare aut saltem honeste consistere nō posset uiam corpusq; nō solum sustentaremus cibo sed legum etiam defensione tuere. Mut Atheniensibus autem Solon qui & ipse unus ex septem sapientibus habebatur. nouas deinde leges instituit. Primum aut qui patentes suos non aleret patrimoniūque dissiparet illi perpetuo obscuri atq; ignobiles haberentur. Alteram qui octium sectarentur & inertie dediti essent atq; desidiosi eos iure ab omnibus tanq; nocentissimos accusari posse. De premiis eorum qui in Olympia atq; in Ischyma uicissent: tertiam promulgauit. Et qui in prelio mortui pro patria cecidissent: eorum filios publice nutriendos: erudiendosq; præcepit. Item curatorem una cum matre pupillorum nequaquam habitare. Eum præterea curatorem esse non posse: ad quem esset hæreditas pupillorum morte peruentura. Cæterum annularium eius annuli quem uendidisset sigillum apud se non retinere. Quæ abs te aliquo in loco posita non essent: ea inde tollere non ausis. Postremo statuit ebriū & temulicū principem non pecuniis multandum esse sed durissima atque ignominiosissima morte puniendum. Licurgus quoq; suis Lacedæmonius Leges condidit. Quatum primū populum ad obsequium Principum atque Optimatum. Principes atq; Optimates ad iusticiam hortabatur. Alteri temperantiam omnibus in rebus suadebat & parsimoniam: auti atq; argenti penitus submouebat: ut nihil a quoq; emeretur: sed inter sese commutarent omnia. Quod etiam per belli Troiani tempora fieri solitum scribit Homerus. Item iuuenibus non amplius una ueste toto anni tempore permittendum. pueros inopes atq; egenos non in Vrbe suos uendos esse: sed in agros ad usum rei rusticæ deducendos: ut ab incunte ætate laboribus assuesciti paratiores ad paupertatem atque inopiam tolerandam: per reliquum tempus efficerentur. Virgines non dote maritandas: ut non ducerentur pecuniis: sed uirtutis gratia expectarentur. Postremo statuit maximum quæq; honorem non diuitiis: aut potentie sed soli ætati esse tribuendum atq; alia multa quæ nos consulo diximus prætereunda. Initium uero Legum Romanorum atq; originem uobis multo q̄ mihi notiorē esse non ambigopulsi uidelicet Tarquinii superiorum. Regum Leges abrogatas omnes: nouas deinde promulgatas: latam legem manumissionis Vindictam Bruti scruumq; coniurationem patefecisset primum apud Romanos fuisse manumissum: & etiam Ciuitate donatum: ab eoq; Prætoriam iurisdictionem appellatam. Missos deinde Appium Claudium atq; alios ad Leges ab Atheniensibus capiendas. Quo in loco Accursium uestrum ualde equidem demior optimū uitum illum quidem: sed in inquirendis rerum antiquarum historiis perparum: ut mihi quidem uidetur excitatum qui iuris Romani originem interpretat: rem affert ueritati atq; historie minime consentaneam: scilicet quendam ineficio quid de nostra Religione placetantem dignos fecisse Romanos leges ab Atheniensibus transulisse. Eas deinde duabus superadditis: Leges duodecim tabularum appellatas: pro rostris ante

oculos

oculos omnium in foro atq; in Curia posuere. Pontifices deinde Maximos Legum: & custodes: & si opus esset interpretes statuunt. Hinc sciētia Ciuiilis. Hinc iura Romana & sanctissima leges emanarunt. Hinc Scruola. Manilius. Labeo. Papirianus. Pompeius. Sextus. Lelius atq; alii sapientissimi iuri iuris ac Legum instituta conderunt. Nam ius quidem Pontificum a Numa Pompilio Romanorum Rege sanctissimo atq; optimo uiro processit nisi alius repetentes Tagetem illum in Hetruria exterarum auctorem Pontifici censuimus quod ad nostrum attinet: nemo est uestrum qui ei⁹ originem ignoret atq; processum. Sed ego satis demerari non possum: qui humana diuināq; confundentes Leges: dicant in sapientum inuentione nequāq; esse reponendas: sed ab Imperatoribus & Pontificibus ratione constitutas aliquas: sed solo Imperio uoluntateq; cōfectas: facile ad nutum Regum ac Principū permutari posse. O capita ridicula & ceruices illepidas: Nam ut Pythagoram prætereamus: quo Metapontini leges accipere: ut Eudoxum. Protagoram: Aristotelem que prætereamus: quorum primus Quindēs dedit leges alius Turis condidit: tertius suis Strage tibus ptomulgauit. Vt deniq; exteros prætereamus: quis hoc præterire possit magnos illos & diuinos homines quos uehementer admirata Græcia sepe in Pontifici censu laudant omnes Plutarcho teste legum fuisse conditores. Qui obsecro Leges condidere: non ne Philosophi? At quales Philosophi? il qui soli appellabantur sapientes: qui deorum immortalium oraculis sapientissimi iudicabantur atq; optimi: qui per populos & Ciuitates tamq; dii alteri colebantur. Quis præterea Leges unq; ac iura permutauit? An si medicamentum ueneno inficiatur: mutatam non peruersam dicemus micinam. Enim uero perueri possunt Leges: mutari non possunt. Totæ sūt in ætate & moderatiōe totæ in prudētiā: totæ deniq; in philosophia & in profundissima sapientia constitutæ: totæ ad genus humanū regendū: gubernandū: defendendū excogitatæ: totæ ad uitam bene beatę agendū adiunctæ. Possunt Imperatores Leges peruertere: sed suum una cum legibus Imperium peruerteret. Quam ob rem? quia nullum Imperium: nulla Resp. sine legibus potest esse diuina. Atma enim imperia parant: Leges parta conseruant. Sicut sine armis Regna acquiri non possunt: ita neque uitæ eadem sine legibus custodi. Quæ porro uita iocunda? Quæ honesta: ac securæ rationes sine legibus? Vniuersum est ad merces transportandas nauigare: magna id leges præstant: quæ pyrrhatas duntaxat undiq; supplicis persequuntur. Optimum est & necessarium prolektionis: commensuratiōis: & conuictiōis id leges efficiunt: quæ latrones arcent & grassatores & insidiarum pericula longe lateq; repellunt. Lucundissimum est libere in Ciuitate uersari. Leges summam obtinent libertatem: neq; enim sublata libertate leges neq; narsus sublatis legibus potest esse libertas. Nullis uim nullis iniuriā nullis impetum fieri patiuntur. Vnumquemq; in suo gradu suaq; dignitate teneant. Sunt enim leges muri & fundamenta Ciuitatum: in quibus bonos q; tuissime detinent: malos arcent: & illos aptopingtones non sinunt. In his salus bonorum in his consilia Ciuitatis in his pacis præsidia continentur. Nihil boni: tunc atq; honesti esse posset: si iura contemnerentur & leges. Quod itamusq; incedimus: qd. doc. nismus: qd. deiq; secure uitam agimus: id totum est iuris ac legum defensionis tributum. quæ nisi flagrantissimas hominum libidines atq; auariciam cohiberent: non mulieres pudicas: non agros: non domos: non uitam tutam haberemus. Virgines & parentum amplexibus exiperentur: uiasq; peti uicos: per plateas homines percuterentur: expoliarentur: crudelissime interficerentur. Furum latro: siccatiorum parricidarum plena essent omnia: bonis uiris aut nullus esset locus in Ciuitate: aut turpissimus semper afficeretur iniuriis. Leges sunt quæ uos a tantis periculis: tantaq; atrocitate ignominiaq; teneant: & quæ in summo nos ocio: atq; in summa tranquillitate custodiunt. fortunæ nobis unicuiq; suas conferuant. honorem conseruant. dignitatē cōseruat. uitam corpusq; & aiam cōseruat. Quid præterea aliud cēsemus esse Philosophū. nisi uirtutē ac uitā diligēt rōne discutere: id præcipue legum eitopus. quæ uirtutē nō quærūt solū. sed exornant pmiis. Nō solum castigat uina. sed ulciscunt supplicis. At si qua esset alia Philosophia. quod equidē esse nō arbitror. illa hortat ad uirtutē. leges ipellunt. Illa uirtutē monet esse fugiendā. leges detestantur & fugiunt. O igitur uitæ custodes leges. uel uerissimā Philosophiā. uel omni philosophico iure optimo anteponendas. Quam præterea utilitatem affert scientia Ciuiilis. quantum honorem: gloriam: auctoritatē: diuinias accumulat ingentissimas. Vndiq; ad lunsconsultos confluunt pecunie: domos ædificant: natorum eas: ortos ac portus dealbant. ianuas: fenestras ita tæbes: laquearia: totaq; tecta deaurant: ut ignem aqualis omnem leges extingunt. paupertatem: neminem inopem atq; egenum esse patiuntur. Quid dicam honores amplissimos? Solæ sunt quæ dignitates maximas consequuntur. Solæ quibus Ciuitatum committunt gubernacula: Solæ quæ apud Reges & Ponti

fices. Imperatores in altissimo rerum dignitatumq; fastigio collocantur. His officia parantur & Magistratus. His contentiones & lites causaq; delegantur. His & rerum iura permittuntur & hominum. Solis enim qui Ciuilem scientiam sunt adepti potestas est in hominum capita animaduerti. Soli tanq; dii errores flagitiazq; corripientes: rebus consulunt humanis ad uitam dirigunt: hortantur ad uirtutes: ad iusticiam impellunt & cogunt. Est enim: ut apud Ciceronem ait Crassus: idem iureconsulti tonus oraculum Ciuitatis ab illo tanq; ab Apolline responsuri: & consilia postulantur. Illi aurea munera tanq; Delphico Apollini offerunt. Illius Ianuam frequens semper turba frequentat. Et qui dubii atque incerti ad eum accedunt: accepta tanq; a deo responsa firmi atque certissimi reuertuntur. Quas ob res Iureconsulti & Sacerdotes. & Pontifices appellant: & humanam diuinatamq; rerum inrerprætes: duces uitæ: diuitumq; dignitatumq; possessores: Deorum immortalium uicē in rebus agere iudicantur. Quibus finitima est res Militaris: de qua nunc dicemus. MILITARIS scientiæ scriptores plurimi referuntur: Primum tamen de equitatu tradunt scripsisse Ceronem: Pyrrhum deinde Epirotam: idemq; paulo ante illum scisse Xenophontem. Zenocratem etiam Calcedoniu triginta de re Militari uolumina confecisse. Ex Romanis Iulium Cæsarem Augustum: Plinium Iulium Frontinum & Vegetium omnes fere res bellicam paulo diligeatius atque accuratius prosecuti: in Naualem & Terrestremq; diuiserunt. Longa nauis primum tradunt Iasonem. Thesaliam nauigasse: i Colchon Laumedontis tempore profectum. Inde Argonautas appellatos. Etus uero naui rudentes & temonem scisse Tiphimistrem Endirerem: Quadrirēm ad Icarum Corinthi. Naui onerariam: pauloq; subdiutorem Ippius Tyrius excogitauit. Cymbam uero: & syderumq; obseruationem in nauigando Phœnices: quauquam syderum inuentionem plunni in Thaletem misilium rettulerunt. Anchoram quidem bidentem Anacaris Scythia inter Græcorum sapientes annuerat. Vela Icarus. Antennam uero Dedalus Ipegrus. Primos omulium Minos Rex Cretenisium contra Nisum & Megarense naui dicitur: prælo decertasse: Ex Romanis dicitur ante omnes. C. Duellum naualem de Carthaginensibus uictoriam reportasse. Quam ob rem maximi sibi honores a Senatu decet. Nunc ad meliorem uulniam trāfemus. Fama tenet Belorophontem primum compensisse ut equis homines uicerentur. Primi autem qui equestri bello decertarent fuisse Thesalios: quos impetum uulgos altera parte homines: altera equos existimans. Centauros appellauit: quæ propter numerum misie propter uirtutem celestiatemq; currendi. Armaturam primi Curetes. nescio an contra Calidonio fabricauerit. Quinq; ferunt Lacedæmonios bellicosissimos: & ipsos homines gale amhastrum gladium inuenisse. Scutum quidem a Calcho. Athamantis filio. Iaculum uero ab Etholo: qui Etholæ nomen dedit: compertum est. Secum Piseus. Fundam & balistam Aeneas Troianus: Arcum & sagittas Scythia Iouis filius inuēit. Fræna uero strataq; eorum a Pelechtronio fuisse reperta. Instruere exercitum: ordinare acies: signa ac tellesas milibus dare: uigilias in castris facere Palamedes per belli Troiani tempora dicitur compensisse: quamquam Annibal ille qui est apud. T. Luuium a Pyrrho hæc omnia mal malebat inuenire. Speculari uero & explorare: ac infidias struere Synonius qui Troiam Græcis aperuit. Belli autem industria Licaon Archadicus cum Molossis primus & instituit: & uiolauit. Quæ iccirco poetæ tradunt in lupum fuisse mutatum: qui commissis sibi oues ut est i prouero deuotare consuevit. Fœdera uero Theseus Atheniensis cum Centauris percussisse primus dicitur: Claros atq; illustres in re militari possenti memorare q; plurimos Alexandrum Macedonem. Pyrrhum Epirotum. Annibalem Carthaginensem. Epaminundam Thebanum. Agesilaum Lacedæmonum. Agathoclem Siculum. M. Furium Camillum: duos Scipiones. Iulium Cæsarem. Magnum Pompeium: & qui cum eo bellum gessit. Sertorium: alioque permultos quos & numerare longissimum esset: & huic temponi minime consentaneum. Quantum splendoris atq; gloriæ afferat ars & scientia militans: laret neminem. Hinc milites: hinc duces: hinc principes exornantur: hinc magna regna: maximaque impenia compantur. Romanam Rempu. complectemur. Eam ars militaris dominam orbis: ecce iter rarum Alexandrum magnum consideremus: hic uirtute bellica. Græciam. Asiam. Indiam: terrarumq; subagit. Equidem si cunctos memorare uellemus: qui scientia freti militaria ad amplissimam dignitatemq; gloriamq; peruasere: nunq; oratiois meæ finem atq; exitum inuenire. Et quicquid ubiq; est Regni: gloriæ: dignitatis: impetii: id totum est militari uirtute comparatum. Duæ sunt enim artes Imperatoris: altera in armis & uirtute bellica sita est: altera in legibus & Ciuili scientia constituta: quibus si careant Imperatores: maiestatem suam atq; imperium tueri & conseruare non possunt. Armis belli pericula repelluntur. Legibus pacis ornamenta retinentur. Ad Imperatorem pertinet fines sui Regni propagare: id consistit

Id conficit follertia militaris. Ad eundem spectat Regnum summum cum æquitate atq; iusticia gubernare id præstat scientia. Ciuilis uirtus militum. Bellum a Ciuitate propulsi; moderatoque legum pacem in Ciuitate conseruat. Duabus his artibus Reges exornantur & Ciuitates: quæ si ullo unq; in loco floruerint nisi illas unq; Vrbes & Resp. decorantur. profecto est huius præstantissimæ Ciuitatis uestre gloria uin Perusini. Ea magnitudo rerum a uobis pace belloq; gestarum nulla hoc tempore toto terrarum orbe possit cum ista compari. nulla cum Perusia neq; legibus: neq; bellica uirtute confecti. Attendite quoque laudes uestras uin Perusini: non adulatione aliqua: sed singulari maiorum uestrorum & uestra uirtute conflatas. Vos Bartholæus quorum opera tanq; sol quidem splendidissimum scientiam Ciuilem illuminat effecistis. Vos Baldos. Angelos atq; alios complures quorum nunc undiq; scripta leguntur genuistis. qui nunc quoq; mortui non parum huic Vrbi afferunt ornamenti. Vos tanq; legum sacraia immo fontes uberrimi per uniuersum orbem terrarum iura Ciuilias artes imperatorias artes effunditis. Consyderantur reliqua Italiae Gymnasia & cum Perulinis studiis conferantur quid in illis nisi Bartholæi Baldi: atque aliorum Ciuium uestrorum legitur inuenta. Vos propia & maiorum uestrorum documenta retetis: illi sectantur aliena. Quid dicam de re militari de magnitudine animi: de fide de constantia. Maiora sunt hæc quæ breui possint explicari oratione dicam tamen immo percurram libere quod sentio. Post decessum Cæsarium ab Italia: scientia belli gerendi omnis in Italia defecerat. Non ordo in exercitu: non modus in acie tenebatur: indultia militari subacta remere atque inconsulte milites in prælia ferebantur. Et ex abrupto soloque impetu confligentes: non minus accipiebant periculi q; inferebant Ciuitates neq; oppugnare satis nouerant neq; defendere. Quibus de rebus factum est ut nulli post Cæiaem in Italia famam fuerint scientia: belli gerendi: ad uestra usq; tempora consecuti. Primus quantum ego accepi Batichius Peruinus omnium qui unq; bella gesserant præstantissimus: scientiam instauctum militarem: exercitum atque aciem reformauit: & quibus modis quibusq; artibus & oppugnarentur Ciuitates: & defenderentur induxit bellum: ipso pro Alfonso Rege gessit atrocissimum: magnitudo inde sibi atq; huic Vrbi nomen: decuss gloriam comparauit. Quor inde Dii imortales formidini milites. Quor bellicosissimi Duces exortique uos nisi scirem uobis multo q; mihi esse notiores oēs non equidem silentio præterirem. Illud tamē præterire nullo modo possum. Quod est a nobis frequenter usurpatum: plus ex hac Ciuitate militumq; ex his hominibus Plus ex hac Ducumq; ex aliis militu exortis: undiq; uestra arma: uestri milites: Ducesq; uestri incredibili cum laude uagant. Undiq; gestarum gerendarumq; reru magnitudine celebrantur. Nihil magnificum atq; præclarum agitur in Italia. Nihil deniq; magnu & gloriosum: quod nō Penulionum Ducum ductu: auspicioq; geratur. Qui sunt qui Regnum Neapolitanum tutati sunt: Perusini. Qui sunt qui sua periclorum illum Mediolanensem Ducem ab oī u atq; impetu defendentes eius exercitum copias uti signaq; ducebantur? Perusini. Qui sunt qui hoc tempore a spectri ma per Venetis bella gesserit: Perusini. Atque immo adeo soli Perusini. Et qui sunt quorum nunc arma in Hetruria formidantur? Qui sunt qui his diebus totius Italiae potētiæ summa cum gloria resisterunt? Qui sunt qui oninium gentium fortissimi strenuissimi: bellicosissimi reputantur? O natos ad gloriā uiros. O Urbem domini militiarq; præclaram. O Ciuitatem cum multis pacem maxime bello gloriosam. & omni laudem ornamentisq; celebrandam. Quod si hæc me tempora paulo libetis loqui paterentur uestros uobis qui nunc uiuunt & Cæsares ostenderem. & Scipiones. Sed tempore obsequendum est. Quæ præterea fides. Quæ singulissimæ uirtutes constantia. Quæ obsecro compenietis uel ex tot præstantissimis fortissimisq; Ducibus uiolatore fidei: uel ex tot etiam innumerabilibus militib; fuisse proditorem? Inista est uobis hæc Virtus uini Perusini. & iam uetustate ipsa confirmata: ut ad fidē ad fortitudinē ad gloriā oēs nati esse uideamini. Reperat huius initia Ciuitatis. Repetantur & processus: nihil unquam fidelius per omnia inuenietur: nihil in regibus mihi hæc uestra Ciuitas constantius: nihil postq; Acheis qui ex Græcia uenere. Perusiam considerant: nihil unquam neq; factum: neque dictum dici potest: nisi summa & fidei: & constantiæ admiratione dignissimum. Maiores enim uestri nunquā auaritia atq; dolo. sed gloria semper atq; uirtute contenderunt: fidem rebus omnibus anteposuerunt. ut clarissimus sint litterarum celebrati monumentis. Quo enim tempore Italia: Duce Annibale: Punicis armis infestabatur. Romanis primum apud Ticinum: mox apud hunc uestrum lacum Thrasimenum: & postremo apud Cannas maximis atq; acerbissimis eladibus affectis: cum quadringenti & septuaginta Perusini: qui Cannensem calamitatem euaserant: Casilinum Campaniæ oppidum sponte sese conuulissent defendēdi oppidi gratia: & in Ro

manorum fide continendi: pauloq; post diu atq; acriter obsessis: frumentaria carerent: & fame grauissima premerentur: tantum tradunt Perusinorum fuisse constantiam. ut diebus aliquot solis nucibusque per flumen Vulturum euoluebantur: sustentati: acertas deinde ac mures ducentis denariis emptas: pelles a scutis ereptas: fraxorumque lora comederint: ita passim per moenia disseminarent ad fututam prius herbari in tantis difficultatibus expectandam: in hostium/ dedicationem: potestatemque uenientis a Romanorum fide defecerent. O si dem incredibilem. O inauditam: inuiscitatemque constantiam! Eodem bello quam reliquæ Italiae Ciuitates partim secutæ fortunam: partim ingenti metu perterritæ: seque omnes a Romanis ad Annibalem rupto fœdere defecissent. Penusini semper in fide: atque in officio per manserunt: materiamque ad nauis ædificandas præbuerunt: quibus Scipio: qui postea Africanus est dictus: in Hispaniam: Aphricamque traiecit: pauloq; post subegit Carthaginem. ut uere mihi uidear esse dicturus Perusinorum fidem Carthaginis: totiusque Aphricæ uictoriam peperisse Romanis. Quid dicani in bello Ciuili: quum. M. Antonium eos contra Octauium: qui postea Augustus est appellatus: bella molientem: maiores uestri: in hanc munitionissimam præstantissimamque Urbem recepissent: obsessi ab Augusto: nullis cōmoti præcibus: nulla denique iniecta formidine perterriti: Antonium unquam tradere uoluere. Quam ob rem Urbem longo post tempore fame: ferroque expugnatam: magnæ parte sui dirutam: Augustus adepto Imperio propter admirabilem Perusinorum constantiam: in cœnibus præcingi: ac mutos sicut munitionissimos præcepit. Portis uero ex quadratis lapidibus crectis: nomē suum fecit incidere: & quæ paulo ante Perusia dicebatur: Augustam deinde iussit Perusiam appellari. Quæ Augustam Perusiam: & tanto summi Imperatoris nonnunc munereque dignissimā Quis est qui insiciari possit hanc Ciuitatem Imperatoris legum iustorumque studijs exornatam: omnibus esse Italiae Ciuitatibus: quantum ad gloriam attinet: antepōndam: Quid dicam quæ nostris etiam temporibus acta sunt. Exorto in omni Italia bello quum Alphonius Regum omnium: qui unq; fuerint: terra marique potentissimus: sorte bellum Florentinis intulisset: Ciuitatemque hanc uestram: cum suis tum etiam Venetorum legationibus sollicitaretur: a Florentinoque societate desciscētes iter & cōmeatus Regijs copijs præberetis nullis amplissimis propositis muneribus: nulloque metu commoti estis: Percussa cum Florentinis fœdera: in præcipua eorum aduersitate seruastis: hostes suos quoad fieri potuit: non sine magno uestro periculo & detrimento repulistis: odium atque exaltationem potentissimi & Regis & populi præ fide atque officio contempsistis: ut constet Regem ipsum tantam fidem admiratum: ad cœlum uos laudibus extulisse. In Casalino Annibalem in Ciuili bello Augustum: nostra uero tēpēstate Alphonsum uos atque fidem uestra admirati coegistis. Adeo præclara est uirtus uestra: adeoque diuina: ut uel hostibus ipsi admirationi fueritis non mediocriterque solati: ab amicis ac sociis: sed ab hostibus atque alienis laudes fueritis amplissimas consecuti. Magna sunt ista uiri Perusini. atque adeo magna ut maiora quidem esse nō possunt: uerum non multo futura uobis ornamento: nisi quod erat reliquum orationis nostræ eloquentiæ illustrata splendore. litteris memoriæque mandentur. Tantæ enim sunt laudes & gesta Ciuitatum. Principum. Imperatorum: quantum summotum ingenijs extolluntur orationum. SED ego pace uestra loquor: satis nequeo demereri uos homines gloriosissimos: & laudis & dignos & cupidos: ea negligere studium: ne dicam contemneri: quæ sola & laudes & gloriam afferant immortalē: hominumque memoriam faciant apud posterum sempiternam. Nullam enim gentem esse puto tam immanem atque barbaram: tanque ab omni prorsus humanitatis studio destitutam: quæ nō laudis desiderio tangatur & gloriæ. Multi celsas turres erexerunt: domosque altissimas condiderunt. Multi statuas sibi atque imagines in templis atque in sepulchris collocantes nomen suum litteris inciderunt. Quæ omnia etsi umbram quandam gloriæ præ se ferre uideantur: non tamen multum possunt esse diuturna. At Eloquentiæ uis æterna est: non nomen solum: sed laudes: genus: mores: facta: dictaque ostentat. Concidunt turres: domus atque atria sæpe diripiuntur: sepulchra ueritate coniciuntur: quos Eloquentia semel extulerit neque ferro dirui possunt: neque tempore labefacti: & quo plus accipiunt uetustatis: eo maiora laudum præconia consequuntur. Quid essent Romani nisi fuisset Eloquentia? Quid Camilli? Quid Cæsares? Quid Scipiones? Quid Alexandri. Quid denique tot maximi gloriosissimi que uiri: qui nunc mortui Eloquentiæ uinibus uiuunt: mortui sua nobis loquuntur & laudes: in sepulchris conditi per populos: per ciuitates: perque omnium ora uersantur. At uos uiri Perusini memoriam uestram & maiorum uestrorum in obliuionem ire permittitis: neque uestre: neque illorum consultiis postestati. Quid & nunc Aui Atraniique uestri hoc in templo in his umis & suis sepul-

christ

Eloquentia uis

chris exeuntes istis in uos uocibus uterentur atq; ira dicerent. Quid facitis o suauissimi ne-
potes in os tempora nostra magnitudine rerum gestarū illuminauimus atq; illustrauimus
uos obscurā partimini atq; obtenebrari memora nostrā. Nos magnani nobis maximā-
q; huic Vrbī gloriam comparauimus uos deperire atq; exnngui laudes nostras Eloquenti-
tæ in curia sustinetis. Nos nomen nostrum ad cælum tollere conan sumus quousq; uos
illud in adito atq; in oculo pressum atq; ignotum facere patiemiini. Sepulchra quæ nobis
mortuis condidistis ex maxima fide parte conderunt: quibus titulus nomen nostrum lapi-
dibus exculpistis: eos tempus absumpsit: uetustas oblitterauit: nos una cum nostris titulis
Inrerimus. Vos Camillos: Scipiones: Cæsares: qui multis nos faculis antecesserunt: quiq;
ad uos nihil attinebant legitis: extollitis: celebratis: At nos qui hēc uiuebamur: uestriq; su-
mus progenitores: & præclara etiā gessimus in uita nostra: uobis sumus incogniti. O nos
miseri: illi uiuunt: nos iacemus extincti: O nos calamitosi: illi semper uobiscum in luce
uerfabuntur: nos in obscurissimas caligines atq; in sempiterna silentia demergemur: nec ul-
la unquam amplius erit de nobis futura memoria. Si ita uos fuisset et suis sepulchris allo-
cuti: lachrymas profecto uobis excussissent. Quid enim potest esse miserabilius & calami-
tosius quam si qui hēn p̄diue in amplissimus uiuebant cōstituti dignitatis: Extemplo
ita penitus moniamunur nulla nunquam amplius de eis futura menno uideatur. Trahite p̄
Deos ab his tenebris maiores uestros. Colite ea studia quæ uos atq; illos efficiant immor-
tales. Credite mihi Ciuitatem hanc & Clues uestros magnitudine rerum omnibus esse Ita-
liæ & Ciuitatibus & gentibus antepōendam. Sed nisi Eloquentiæ uires accedant uix unā
ætatem tantam gloriam esse duraturam: nullamq; futuram de uobis apud posteros metio-
nem. Non est igitur uiri Perusini non est cur hæc præclara & prope diuina Eloquentiæ stu-
dia contemnat. Quod si tantum sunt laudes hominum quantum dicendi artes cōmenda-
tur: tantum splendor & gloria Militaris quantum faculare decoratur Oratoriæ: tantum
populi: Principes: Ciuitates: nationes: quantum eloquentiæ studio celebrantur: quid est quod
dubitetis omnibus rebus antepōnere eloquentiam? Hæc studia humanitatis appellatur.
Quam ob rem? quia sine his dici atq; esse non possumus homines. Hæc nobiles dicuntur
artes & liberales. Quam ob rem? quoniam hæc qui aspemantur nescio an ignobiles dicen-
di sunt & prope illiberales. Hæc quoq; artes uocantur peregrinæ. Quam ob rem? quoniam
nomen & laudes nostras peregre dissemiāntes longe lateq; diffundunt: atq; in angustiis
premi atq; angī patiuntur. Hæc eloquentiæ studia nuncupantur. Quam ob rem? quia qui
sunt his studiis celebrati: de his nunquam posteri conrinebunt sed eorum gestas maiores: fa-
cta: dictaq; loquentur: nunquam silebunt illorum laudes: Sed in omnium crebra locutio-
ne uerfabuntur. Quod si uos uiri Perusini filios uestros liberos: nobiles atq; homines ge-
nuistis: Cur eos artibus nobilibus? cur studiis fraudatis humanitatis? Si amplissima gloria
uestram: maiorumq; uestrorum peregre discendi cupitis: Cur artes contemnimus peregrini-
nas? Animis pollens: gloria rerum gestarum & splendore militari polletis. Cur igitur ista-
rum rerum conseruare eloquentia non pollens? Complectamini per deos immortales:
Complectamini ea studia quæ uobis laudem uitamq; diuturnam: & ciuitati & uestre glo-
riam afferent immortalem: Atq; hæc uestra militaria: Ciuiiliaq; studia multo facient clario-
ra: Equidem non ambigo uos pro uestra ingenii atq; animi magnitudine nō minus in elo-
quentia: quam in bellicis Ciuilibusq; studiis. Quæ sine eloquentia manca sunt: & dimi-
ta omnia longe præstantissimos euasuros. Sed iam ad uos conuertat iuuenes eruditissimi
qui torpulentissimas artes: diuinaq; hæc legum: aliarumq; rerum studia sectamini: Beatos
equidem uos futuros esse censeo: & amplissimum quēq; uirū æquatuos: Si scientiæ qua-
lem deceat operam impediens: omnibus enim rebus est antepōnda scientia: Totis nobis ui-
ribus incumbendū est ut eam cōsequamur quæ nos & diuinis efficiat: aut quod æque ma-
gnū est diuinitati ppinquos. Cūq; omnes ex corpore consemus: & animo relictae sunt
quæ sūt corporis: & tanq; cōmunia nobis cū bestis cōmenda: Forma: robur: diuinitæ fluxa
sunt & subiecta fortunæ: maximaq; interdū pericula solent importare possidentibus: Vir-
tus animi quæ est scientia æterna est: cōmunis nobis cū diis immortalibus: & nec eripi nec
subnpi potest. Semper auxilio nobis est atq; præsidio: uita nostrā per flāmas: per saxa: per
undas: per omnia demq; terū discrimina atq; pericula comitatur: prope est semper maximū
affrens uel in rebus aduersis refugium uel in prosperis ornamentum. proinde colligite uos
iam satis temporis ocio datum est: hic dies ut ait ille: Aliam uitam affert alios mores postu-
lat: Surgite: agite: & studiis pulcherrimis rerum maximaq; totis uiribus incumbite: Qui da-
tis operam grāmatice parare uobis a ditum ad alias artes honestissimas: ueni falsiq; cogni-

tionem inuestigare:quo nihil esse potest libero homini dignius. Studia colite humanitas:omnis uite decus & delectamentum. Qui philosophiam:qui mathematicas:qui medicinam complexi estis. Enigite animum cœli stellarum:hominum decorumq; naturam contemplamini. Quid hoc potest in omni uita esse iocundius. Qui studetis legibus parate uos ad maximos honores:ad amplissimas dignitates:gloriam atq; honorē rebus omnibus anteponeite:uestra sunt officia:uestri magistratus:uestra ciuitatum:gentiumq; gubernacula. Si modo ita uos instituetis:ut digni futuri sitis quibus honores conferantur & dignitates & magistratus gubernaculaq; cōmittantur. Parate inquam uobis æternam possessionē: nō ferro nō flāminis nō rapinis:non deniq; tempestatibus ullis obnoxiam: sed liberam. tutā atq; perpetuam. Ponite uobis ante oculos parentes:foreresq; uestras:ad uos semper incredibili eum desiderio suspirant:uestri uos amici atq; affines loquuntur semper. Studiaq; uestra in cœlum tollūt. Vestræ uobis ciuitates honores parant incredibiles. Dolent inuidi & laudibus uestris erumpunt. Proinde date operam ut ita redeatis:quemadmodum parētibus uoluptatib; amicis atq; affinibus honori & utilitati. Ciuitantibus uestris maximo futuri sitis ornamento: Eorum omnium expectationi quam de uobis susceperant satisfacite. Quod si facietis inuidos:atq; detractores uestros doloris atq; inuidiæ gladio angulabitis. Reportate uobis ex hoc celeberrimo studio:gloriosissimāq; ciuitate præciosissimū scientiæ thesaurum:quem non præcio mercarim:pecuniis emere poteritis: sed solo studio: labore: uigilantia comparare. Atq; ita uobis persuadete. Si indocti atq; imperiti reuertimini: omnibus denisui: ludibrio: contemptuiq; futuros. Sin eruditi atq; sublimes euasitis: fore per omnia uite tempora gloriosissimos. Semper in diuitiis: in honoribus: atq; in amplissimis dignitatibus gradibus collocandos. Deos obsecro immortales uos omnes: ac uestra studia bene prospereq; fortunent.

IOANNIS ANTONII CAMPANIORATIO CINERICIA

VM inter tot ritus: cœrimoniasq; christianas. P. sancte dies hic maxime pertinens sit ad rationem uite inspiciendæ: cognoscendæ:q; imbecillitatē mortalium existimauit ego: quod cæteri grauissimis in rebus solent facere: & alnissimis quaestionibus de deo: de mysteriis arcanis: de culta obseruantia:q; factorum: ad mihi de ortu & cursu hominis in hoc infimo circulo & trito atq; aperto dicendi campo esse faciendum. Non quod sperem minora hæc sciat a me præstari posse: sed quoniam maiora illa aggredi nō ausus sum: quippe rerum diuinarum exitus uidemus in certis. Cause supra lunam & solem occultantur. Sic Helias uultum pallio opperuit in hostio speluncæ ne mens nimis alta cogitaret. In illis accusari potuisset temeritas: si tanto ponderi non sufficere semihic uenia dignus uideri poterat: si spes periculi ad ea me traxent: quæ & parebāt oculis: & nisi uel mediocres decissent uitres: heri posse uidēbātur. Labi enim & errare grauissimis in rebus nostra sponte susceptis audaciæ est: in minimis uero atq; leuissimis infirmitatis: quarum altera animaduersione & supplicio digna est: altera defensione atq; auxilio: ut quātum cætera nequeunt mihi excusationis prebeant: tantum modestia conatus mei laudis afferre debeat cupienti. Quāq; non audeo sum elemens ut nō intelligam in hac rerū planicie multa mihi esse spoliata & ea maxima quæq; atq; amplissima. Dico hoc in templo totius orbis terrarum celeberrimo: & quod mihi scilicet fauor sit. Dico nūc primū: ubi etiam qui sæpe dixerunt: non possunt splendore loci tam illustissimi non permoueri. Dico in cōfessu summorum principū: qui & ipsi ad hūc ordinē dignitatis probitate: doctrina: eloquentia delecti sunt. Ita nihil nisi exquissitum atq; eximium: uel taciti uident expositere. Dico apud eum pontificem qui ut taceam tantā supremi fastigii maiestatem nō modo disertulos nostris temporis: sed oēs multaq; ætātū oratores: longissimo post se reliquit intervallo: ut etiā qui ubertim fuerint & uocalissimi: ei fuerint cōparati: scissimi ac truciissimi fuisse uideant. Ita fit ut si ubiuis albi terrarum habenda fuisset oratio: potuissent me unus aut alterius hominis iudicio accomodare. Hic uero quocūq; nie uertam: clarissima undiq; obfident ingenia: quorum aures & capacissimæ sunt: ut nūq; impleant: & omniū principū: gentiū: manū totius deniq; orbis terrarum orationibus patuerunt. Sed hoc me retrahat: quod quare futura est oratio: ea ita est insita omnium membris: ut non uerendum sit quo minus quisq; facilem

quisq; facilem mihi acceptumq; se præbeat in causa communi. Res igitur nostra: nostram hoc festum nostra solemnitas est. Cæteri enī in dies festi celebrandi illi quidem & pie sancte illarēq; habendi. Sed hic hodiernus tanto plus postulat diligentia: quanto nobis est proprior. Colimus ortum saluatoris: aliena causa facimus ueneramur natales sanctorum: & hoc quoq; causa facimus aliena. hunc uero diem dum colimus non alienas colimus cærimonias. Sed uniuscuiusq; nostrum: sed totius humani generis commemoracionem quamdam celebramus. Quid enim est aliud momento homo quia pulvis es & in puluerem reuerteris. nisi status & naturæ suæ admoneri unumquemq; nostrum? Quo monitu quid melius? quid christiano generi salutaris institutum. Quod si tantotempore laudatur illa Thaletis Millesii sententia: cognoscere te ipsum: quam omnis ætas in cælum tulit aureis expresse litteris & pro foribus clarissimo in templo collocatam. Quanto est hæc nostra hodie præclarior. quanto summa laude dignior iudicanda. admonet illa ut cognoscamus nos ipsos: hæc quid sumus ostendit. Illa quæ nō hæc profert: exhibetq; quod queritur. Illa quid iubeat ignorat: hæc non solum quid sumus aperit: Sed inde profectus quorsum eamus. in medium afferunt cum demum stabilita sit nobis uitæ ratio: cum exitus noster in hanc lucem redditusq; patrietis: & sciri queat quo in loco collocari oporteat spes cogitationesq; nostras: ut firmi: tuti: stabiles esse ualeamus. quod nisi hominis sine cognitio fieri non potest: ut qui portum ignorat: huic nulla res finiet errorem: nisi naufragio finiatur. Dico autem finem & interioris hominis qui est animus: & externi quod corpus dicitur. Vtrumq; enim his uerbis expressit apostolus: licet noster homo qui foris est moriatur tamen is qui intus est de die in diem renouatur. Nos autem ubi commode fieri poterit quo breuius futura sit oratio: simul de utroq; differemus: priusq; ortū hominis: deinde uitæ cursum aperiemus. Mul ti quesierūt originem hominis: nec genus fuit ulla tam ignara rerum: & uictu Barbara que nō huius rei cognoscendæ studio traheretur. Deplorant alii uitæ nostræ breuitatē: & cur ita fieret acri persequuntur studio: lucem oculis nostris clarissimam reliquerunt. Nos autem quoniam res aliqua ex parte confirmet testibus: eos afferemus solos: qui neq; abhorreant longe a fide ueritatēq; parum ipsi per se nomine & doctrina ualuerunt. Egypti quorū magna fuit auctoritas: & scribit antiquissimi: primi q; ausi sunt perquirere atq; inuestigare cœlestia: hominem affirmat terrenum esse animal & lyoma natum: & cætera animantia suā quæq; sortita regionem: alia uolant: nature alia natura ipsa didicisse solum hominem extra terram incedere: nullo modo possessui arte adiutum. Eam ad rem quonens est Egyptiis res diuina faciēda: salnam herbam pascualem hominis decerpam manu tenentis afferebant: quod ea quoq; limo nata esset: & quadam nobis coniungi affinitate uideretur. Porro terrenis corporibus ignem adiunt & cœlo mixtum esse: qui tamen dedita que initium mouendi & sentiendi. nec esse eum ignem qualem uidemus in terris: sed diuinum & cœlestē: partim a Sole qui sensus alius incendit: partim a deo unde profecta est inens nostra pulcherrima: & regina omnium quæ in terris gignuntur animantium: eundem esse animū hominis in sumum membris præditum ratione & memoria: quantum in ipso est immortalis & sempiterna illa quidem: sed affici interdum obliuione & hebetari: terrena massa oblitum atq; inclusum: & hunc quidem constare & immortalem esse: corpus autem dilabi & redire ad intericionem. Accedunt Aegyptiis situ finitimi Ethiopes: qui inter patrias laudes hæc solent afferre præcipuam: quod se primos omnium terra natos esse gloriantur: quod propter uicinatē orientis Solis uolunt euenisse. Accedunt Prægniani atq; Esseni qui omni terreni corporis reiecta curas: totos animum cœlestium studijs sese dediderunt. Accedūt prophete. Theologi fideiq; sanctissimas: Horum est sententia deum immortalem initio rerum cum hoc cœlum quod undiq; patens intuemur creasset: illuissetq; sydenibus hominem & terræ limo consecisse. Conueniendi causas fuisse duas: Alteram ut infinita eius atq; immensa sua beneficentia expandi lanus posset: propagariq; in hominem. Alteram ut sedes illæ cœlestes completerentur hominum cœtuit: quemadmodum angeli cœlo nan superbia præcipientes excedant in terram: sic homines nati in terra ad cœlum humilitate sublimes euolarent. Eumq; hominem appellasse Adam: quod Hebraica lingua terra natum interpre tatur. Et existēq; eius uultum ad cœlum: adeoq; a Grecis ἀνθρώπου id est sursum spectantem appellatum: solus ex omni genere animantium cœlum: stellatq; suspiciat. Suam deinde diuinam impressisse imaginem: & æthereo afflasse spiritu: qui est in nobis immortalis & sempiternus. Formauit igitur dominus deus hominem de limo terræ: & spirauit in faciem eius spiritaculum uitæ: & factus est homo in animā uiuentem. Sed quum iussu ille Principis Dei gula impulsus nō obtemperasset: & morte multatus est: & id ipsum quod uiueret ad laborem perpetui sudorēq; damnatus: ita utq; dominus ait: In sudore uultus tui uesceris pane tuo:

Huius origo

in fabula

donec federis in terram unde sumptus esiquia pulvis es & in puluerem reuerteris. Sed affe-
ramus etiam alienos testes:agamusq; repetundarum:& si quid quod ad rem pertineat poe-
tae dixerint extorqueantur:tanq; a prædonibus:ut firmius sit in causa quod etiam aduersa-
ri nostri fateantur. Hi fingunt Prometheum nefcio quem ingenio fuisse acetum eum cõ-
fecisse statuum quandam terram in hac qua nunc fumus formam:quam quum uidisset Mi-
nerua admiratam ingenii magnitudinem:artificem collaudasse:obtulisseq; si quid uellet e
cœlo ad eius statum ornamentum:se collaturam.nec recusasse quidem Prometheum:respõ-
disse autem:nisi cœlum omne circumspiceret quid eligere posset non habere.Sublatum ita
q; in cœlum a Minerva quum oculis cuncta lustrasset:mihi uidisse luce pulchrius:atq; ita se
rula quã manu deferabat clam cœlesti flamine admota:ignem esse suffuratum. Delapsum
post deinde in terram ignem ipsum terræ:inspirasse statum eamq; exemplo esse anima-
tam:& quæ antea non mouebatur cœlesti contactam facie:moueri statim sentiteq; cœpisse
& euasisse in uiuum hominem.Superos autem hinc furto subitatos homini maciemac fe-
brem intulisse:et uisq; diu uiuere:ut eo dissoluto ignis furto surreptus rediret ad cœlum
statua caderet in terram.Mita uanitas fabularum.Sed quæ si introspectantur uident possint
non uanæ:quod si petere a poetis liceret ut paululum discederent a nugis:remq; nobis nu-
dam aperirent:quid dicturos aliud existimamus:nisi Prometheum opificem esse rerum om-
nium deum:Minerua non Palladem Iouis natam cerebro:ut nugari solent:sed dei sapi-
entiam eius mente insitam atq; infixam: cuius ductu omnia fiunt:reguntur:gubernantur.Tum
statuum corpus esse terrenum:ignem clam cœlo surreptum animum esse nostrum:de se-
de profectum in corpus.Quod si negabis mihi asseram te ipsum.P.Sanctæ qui id pere-
leganter expressisti uersibus:Nõ est animus mortalis origo:Spiritus ex alta culibet arce da-
tur.Illinc lapetides ignem ducente Minerva Traxerat:ex illa uiuimus usq; facie.Inde sunt
qui ductos arbitrentur duos heraclitos.Ponticum atq; Phisicum:quorum alter animum no-
strum scintillam:alter lucem appellauit.Mulstatus itaq; est homo morte ut corpus & statua
id est pulvis:cadat in terram suam:& spiritus redeat ad deum:qui dedit illũ.Quid hoc ma-
nifestus? Quid apertius in eam:quam quod ipsi non inficiuntur aduersari? Quid ueræ fidei
cõuenientius:quam deum figulo esse comparatum? Pater noster es tu inquit Isayas in os ue-
ro lutum.Tu fictor nostrorum opera manuum tuarum.Sic Hyeremias inquit:Filii Symon
in clyti & amicti auro:quo modo reputati sunt in uasa textæ opus manu figuli.Quid quæ-
ris iam? Quid expectas amplius? At hienim dicit aliquis:fide & opinione ducti sunt:ut
ita fateantur.Inspiciamus etiam Philosophos:& quid diligentiissimi conuictiores rerum
senferunt uideamus.Nam & sunt inuestigatores nature acetum:& nihil dare solent nisi
uicti ratione.Horum unus Parmenides:ut a uetustissimis ordinatur:rerum omnium quæ
gignuntur sublimi orbe:patrem Solem dixit matrem terram.Cui assensu præci geniales:se-
debant humi fatumalibus:terram rangebant:laudibus extollebant:matrem appellebant
seruos conuiuitis intermiscabant:quod omnes ex ea nati:eadem a lamia sustentant:unsepe-
liamur in eadeniuita functi redeamus.Graue iugum inquit Ecclesiastes:ortum est super fi-
liis Adam a die exitus de utero matris eorum:uique in diem sepulture in matrem omni-
um.Quod idem Deicalioni ex oraculo relatum est:magnam parentem terram esse Non
multum aduersatur Parmenidi Democritus:Sed Leuicippum securus:constate hominem
censet leuibns illis rotundisq; corpusculis:quæ Solis radiis aspiuntur euntia ac rede-
untia:& promiscue iter sese sine fine occurrentia ac uoliranna.Quæ quia minutissima sũt
ut diuidi in partes nequeant.Athomi appellantur.Esse quidem athomos a sole cõgloba-
ri & condensari etiam ex terrâ:& quem in locum concurrant corpus efficiere:nec unquam
cessare & esse sempiternos.Porro quicquid inde congestum est in terram ipsam laxari
oportere:ut plane & ipse affirmare uideatur Democritus:hominem e terra concretum in
terram dissolui.At uero ætate eum antecedens Anaxagoras:non quidem ex athomis gi-
gni homines censet:sed tamen ex tenuissimis minutissimisque corpusculis concalescitur ter-
ræ & ex concausq; tanquam ceruo partium minutissimarum in quas discussa corpora re-
uertantur.Mentem uero extra rem esse & infundi diuinitus.Sic Zenoniis Cleanthi princi-
pium gignendi e terra esse placet.Sic Mileseio Archelao qui primus est Phisicus appella-
tus.Sed nimis antiqua reuoluimus.Quid qui recensiores memoria:maiore consensu
clauerunt:& Peripathetici nominantur.Hi triplici inter sese confluxere acie:Nam fuisse
qui Auicenna duce contendere:terram solidam atque integram:tanquam nunc manu
acceptam:& ea forma qua uidetur accedere ad hominis massam componendam:qualita-
tibus duntaxat paululum repressis atque imminutis.Fuisse item qui hoc non ex toro fate-
rentur:sed Auertioim secuti dicerent coire quidem terram ipsam ad eam globum:sed &
ipsam &

ipsam & quæ eius essent qualitates retundi ac reprimi: si neq; languidiotes ut neq; tam ter-
 ra esset quæ terra in hominibus uerteretur: neq; tam arida siccitas. Sed utraq; opinione
 refellunt nostri temporis Philosophi: qui leguntur & sunt in manibus Quibus autem refel-
 lant modis: quia minus ad rem pertinet: transseant. Dicunt nō constare tam solidis rebus
 hominis compaginem: sed elementa propter impetus assiduos oppugnationesq; cōtrarias
 tabescere & consumi ipsa quidem: nasci autem inde tertiam quandam substantiam: prædi-
 tam illis ipsis qualitatibus confectis & debilitatis: indeq; hominem gigni. Nec ingredi
 elementa ipsa quidem eam congeriem hominis conglobandis: sed uim inuicere & similitu-
 dinem includere. Ex qua similitudinem seniri in nobis calore: frigis: humore: sicca-
 tem: & ea tandiu corporibus nostris depugnare & concertare: donec extinguiamur: redea-
 musq; in matrem omnium quam expressius Græci q̃ in species nondum exeat
 nostri confusus materiam primam appellant. Sed ne semper immoremur testibus: tantū
 Platonicos audiamus. Nam hi & Pythagoram secuti: & Aegyptiorum complexi Philoso-
 phiam: maxime omnium clauerūt: & sicut qui existimant platonem: si per tempora licu-
 set aduentum Saluatoris & quæcūq; sūt legis nostræ fuisse creditum: adeo dicuntur ab
 eo permulta Christiana & sancta. Sed repetit alte Platonici Architectum rerum omnium
 & diuinarum & humanarum deum: quom coeli hoc conuexum atque amplius: quo un-
 diq; tantquam tecto quodam circumtegitur: tam clarum: tam apertum: tam præditum lu-
 ce: tot tantisq; illustratum syderibus: confecisset nitorem altis: si splendorem: si lissis: orbibus
 pulchritudinem impressisset: deinde hanc terram tam uaste lateq; iacentem orienti atque
 occidenti: adæquasset. Soli: toti montibus: pratis: campis: collibus: uarietate: atque distinctæ
 circumfusæ mari magno: quod Athalanicum: quod Oceanum appellamus. Inigratam ita
 gnis: fontibus: fluminibus: expositam: ad omnes fructus parientios: ad animalia quæq; gi-
 gnenda: ualenda: sustentanda: refertam auro: gemmis: tot tantisq; pulchris & mirificis rebus
 sub sese latitantibus: Hanc quum ita extendisset: parens rerum omnium: deus: quandam
 huius infimæ plagæ uicariam Imperatorem excogitasse: qui secum tantquam Iniperium
 pariterat: cœlumq; ipsum habuisse sibi: terrā homini dedisse incolendam: eum Imperato-
 rem appellasse: ut Mathematicis placet: Microcosmon: id est minorem quandam mundū
 quoniam maiorem: cuius instar homo factus est: deus ipse incoleat. Effinxisse illam par-
 tem similem sibi: partem dissimilem. Corpus e terrenum & mortale: dedisse materiam: animum
 e cœlo immortalem. Corpus nihil ad se pertinere & esse commune cum brutis: animum
 sui simillimum esse uoluisse. Corpus uehiculum esse: seu carcerem potius atq; spolia: animum
 aurigam & interiorem quandam opificem mouentem hunc terræ globum: quo sumus: ut
 cuncte: tanquam ueste quadam. Corpus tardum: atq; ebesneq; moueri atq; attolli: nisi
 motu uolentis: animum seu em atq; expeditum: erigi semper atq; eleuari & uno momen-
 to temporis cœlum: terram: maria: incredibili celeritate: percurrere: Ceterum corpus ut uilis-
 simum esse: sic quicquid ei insit præter mentem diuinam finitum esse & desinere oportere:
 animum ut in terris natum non esse: sed per septem orbis elapsū e cœlo: ita quicquid
 in terris gignitur non modo uincere dignitate atq; antecellere: sed regere: impetare: mo-
 derari. Hunc autem hominis nexum: ex tam diuersis rebus iunctum: & colligatum hanc ob
 rem fuisse eundem deum: ut esset medium quoddam animal inter mortalem diuinamq;
 naturam. Medium quidem non tanquam circumspēctum limite: si uigatūque ab illis: sed
 confectum utraque natura: quod & colere & tueri hæc terrena possent: & suspicere: contem-
 plari: adora: reque cœlestia: Tū ut animus ipse lucidus atque æternus corpori dominaretur
 mortali & fœdus: ut fere solent qui nobiliores sunt his qui minus sunt nobilis impetare:
 etiam ut hæc terrena ordine quodam & serie procederent animi ductu: ueluti statuta dei
 certo cursu sydera & dies noctesque procedunt. Corpus igitur ideo uile abiectumque se-
 cisse: ut sensu fundum officio pateret animi iussu: nec sese extolleret atque insoleceret: ere-
 xisseque eius uultum in cœlum: ut cogitaret illo sibi esse redeundum: animam uero autem
 ceteris cadendum in terram: ad quam natura ipsa incuruantur. Vtque syderum conspicua
 nitorem non fluxum: mortalibus & caducis inhiaret rebus: qui tam lucidissimam cla-
 rantiam æternam intueretur. Oportet eum cogitare si nunc tantus aboritur splendor: tam
 longo interiecto spacio suspicientibus: quanto maior quum proprius erit uenitum ab omni-
 bus. etq; in alto atq; aperto esse uoluisse: ut & præposita forent semper ante oculos tanq; præmia
 quædam his qui recte uiuerent: & tangi aut audiri: nisi animo & mente non possent. Adie-
 citæ sordes & labores & fecisse omnia molesta interitis: quo forent postea quæ sunt iuxta
 lo futura gratiora. Nam uoluptates istas terrenis infulas rebus: prægustantunculas quas
 dā dedisse læticitatis æternæ: quum in cœlo amplissimam sumemus: etq; non perfidemus

atq; irragabimur. Ideo animum nostrum nullis opibus nullis diuitiis nulla rerum terrenarum aut imperii accessione contentum esse: & quo plura assegnatur hoc plura appetere donec ad patrios redeat latus: & obiectum aequabile deum quem ut erit assecutus tum demum adeptus omnia nihil amplius appetiturum: qui quam diu est in terris si corpori præter uim suam pareat: & sese dedat atq; deuinciat: turpissimis obsecutus ille cebis alienari a deo quem nunquam cogitet denigrari totum atque sordescere: & quum dedendum est a membris magno cum cruciatu auelli: & tanquam abrumpi a societate corporea: cui inseretur sese totum: Sic deinde permorari in terris obrepere humi & circa ea loca quæ in uita coluit iactari & uolutari sordidum neglectumq; & tanquam perfunctus ac malefactis aliis erigere sese: redireq; ad pristinum domicilium & ad orbem illum stellatum candidissimum alte euolare non posse. Sin uero dominetur & imperet fretus libertate sua æterna: & se dum est in terris quantum potest abstrahat a corpore diuinam magnitudinem contemplando uenerandeq; effici deo gratissimum: quadamq; cum illo conciliari beniuolentia familiaris atque domesticæ: & quum abundum est ex eo globo terreno iam sæpe antea coniugatum ab illo ad cælum penetrando: uianiq; sibi ab ea templa faciendo locum mentis sue spõte elabi. Tum uero ipsum corporis custodia liberatum & tanquam perfunctum Magistratu sublimi uia migrare ad cælum præmia recti gesti imperii accepturum: spolia autem eius squallescere situ & in terra unde fuerant accepta remanere: ne quid impedimenti afferant aut ponderis in tam altum locum euasuro. Addunt etiam Platonici ut animum uideri tangi adiri non posse: si deum neminem esse qui uel tangere possit uel intueri. immensum animum non posse mensurari deum esse liberum. Animum a nemine cogi posse atque compelli: Deum solo nutu orbem totum concutere. Animum nutu solo corpus totum agitare. Deum mundum hunc totum mente gerere. Animum omnia cogitatione complecti. Hæc illa est imago nobis impressa diuinitus. Nunquid oculi carni deo sunt: & ut uidet homo ipse uidet. Profecto non Hæc illa est lux qua nihil in cælo pulchrius uidit Promætheus. Hic ille in terris est homo quem de die in diem renouari dixit Apostolus. Corpus & lumen & cœnum & uas texture quidem de terra factum: reuerteretur in terram in quam præceps ruit: nec sua se ope potest excitare: non magis quam lignum & saxum hoc tamen uilius: quod illa constant diuini: hoc statim emareciscit. illa formam teneant suam: hoc abiit in puluerem. Illa quid fuerint dignoscuntur: hoc ubi fuerint dissipatione dignosci non potest. Cuius ego si sceditatem uellem commemorare ut gignitur flagitiosus: crecit illecebris: exdignitur cruciatus. Si uoracitatem atque eluionem ut omnia inglutiant: deuoret: exhaustat. Si ingratitude in singularem uel uestes & quicquid ei exhibuit: si uenit non reddat. Aut sceditatum spurcatumq; reddat. Hæc inquam si prosequi uellem oratione immensa quædam mihi dicendi tela glomusq; succresceret: quæ tamen uno exemplo satis licet intelligere. Cogitate quantum ei hec terra illa laetissima cœna contulisti: & quid hodie rediturum sit nobis nihil dico amplius. Ut recte mihi fecisse uideantur Peones & Leucadii & Hyrcani & Medii: quorum ille quum morentur parentes coniciebant in stagna corpora: si canibus & uulnibus obiectabant. Sed quid opus exemplis aut testibus: quum nemo fuerit unquam paulo diligentius in rebus naturæ ueritatus: a quo non hæc fuerit probata sententia: Corpus & terra factum rediturum in terram. Consule Aegyptios: Caldeos: Ethyopes: scitebuntur. Ad Prophetas: Prædicatorum: Essennios: ita dicent. Interroga Poetas & Phycicos: non addebunt negare. Percontare Platonem: assentiatur. Quæte Peripatheticos: omnes non aduersabuntur. Temerarium est quod illi uniuersi tanto consensu affirmauerunt: nos hõ probare: quod omnes qui ante nos fuerit perperiti sunt: nos non timere. Ne assentiamur Philosophis: reiciamus Poetas. Num Prophetas sanctissimos qui deum a facie ad faciem alloquebantur? Num Aegyptios uetustissimos contemnemus? & quod illi puluerem dixerint nos puluerem negabimus? Sed quid opus est cõtentione quasi necesse sit afferere conrectores: aut aruspices: rem ipsam intuiamur. Ad sepulchra maiorum: quid inuenies. Puluerem. Ad umbras parentum: quid inuenies. Puluerem. Ad sarcophagos priuatorum: tumulos Principum: busta Regum: monumenta Imperatorum: cimitæna Pontificum: & hic quid inuenies. Profecto puluerem. Ad quod proximum est hunc Campum sanctum: ubi totia cent hominum congesta milia: hic quoq; puluerem inuenies. Quem in locum soleo ego nonnunquam diuertere: idemq; audio scisse Democritum: sæpe defunctorum sepulchris solus inerraret: Hæc eo illo in campo medio: suspendo gradum: si oculos in ali-quod ex illa tanta ossium congerie: compono labrum: complico manus tristis & collipendulas: deinde mecum illæ ubiæ quantum peragrauerunt terrarum: illæ manus quantum corripuerunt: nolla illa capitalia quantos ædificauerunt cogitationum montes: En nil

feri quo

feri quo reciderunt. Discedens inde ex eo locū attonitus & totus extra me. ut queng habeo obuiui: ut queng uideo transeuntē: intendo in eius uultu oculo: squod nunc quog facio: dum & meum hoc moueo caput & nostras ceruices inspicio: cogito quam posthac simus omnes in illa nuda ossa recasuri. Misera fors mortalium: quid illi iam sunt te futurum non putes: sicutum est: si putes miserabile. si contempnas periculosum. Nam nisi bonum te esse memineris: nisi calurum existimes in puluerem: quid aliud esse possis non inuenies. & idipsum quod es esse te dediscas. Hic ortus: hæc origo nostra est: quam deus quam homines: quam ecclesia: quam diuina atque humana testimoniarē: responsa: oracula comprobant. Partim e cœlo delapsi sumus: partim e terra concreui. Animi deum parentem habemus: corporis matrem terram. Nunc ad uitā cursum transeamus. Sed quorum conminatio hæc hodierna tam acerba meminisse oportere natos & terra homines in terram redire nisi ut intelligamus nihil spei ponendum in corpore: nihil in diuitiis: nihil in omnibus quæ sunt e terra: quoniam in terram ipsam unde profecta sunt conuenienter nec in nostra diu esse poterunt potestate. Cur non poterūt dicet aliquis: quoniam parati sunt qui suo iure auferent a nobis. Quoniam isti sunt: Diuitias & quæ appellamus bona aut fortunæ: commutatio in uita enipiet: aut omnino discessus in morte. Diues enim quam dormierit nihil feret secum. aperiet oculos suos & nihil inueniet. Quid igitur diuitiæ istæ: nihil ad nos pertinebunt. Pertinebūt enim uero si recte utemur: quoniam modo: quia diuitiæ tanquam uitaticum quoddam antecedere nos ad cœlum possunt. si in beneficam largitionem illi in honestam liberalitatem illi in pias & sanctas elemosynas conferantur. Subsiquia: uix: aut nullo modo possunt. Quid corpus: Corpus natura enipiet & ætas longa. interdum & ferrum & uenenum & calus mille. Quid tum? Nihil nisi ut despicias quod habes in te non duraturum: siveas quod perpetuo futurum est tuum. Corpus istud quod impleri semper uult: explei nunquam potest. & sordidum est ut non debeat ornari: & fragile ut expleri non possit & quo plus indulgeas: hoc recum agat petulanti: citiusq; destituit. Itaq; ut in conductā domo non est ædificandum: quam paulo post alieni ius tactam non potes habitare: & quæ quid impendens operæ deperat: ita nihil in corpore fundandum est: quod a te paulo post excidet & perditum est: quicquid ei studiū conuulsi: nisi quod domum in multos annos potes conducere ut auferri nequeat corpus nemo est qui ibi possit locare. Nulla ius mihi: nulla dignitas tanta. Inipien: quæ homini possit uel unam dieculam polliceri in lubrico ambulamus: & pedem figere potest nemo. Soliq; ex omnibus animantibus quum manus habemus: terram manibus non attingimus: ut intelligamus transeundum esse nobis terrā: possidendam. decurrendam: non amplectendam: Et uitam hanc nostram cursum esse & peregrinationem quandam: qua decurrere & transire licet: consistere & perorari non licet: an interrogatus Iacob a Pharaone: quot essent dies annorum eius: Dies inquit peregrinationis meæ: centum uiginti anni. Peregrinationis inquit: ut plane nos quidem non habitatores: atque incolæ mundi huius: sed peregrinos: sed aduenas: sed hospites esse uideamus. Eterni enim sumus & dies nostri tanquam umbra transierunt: ut recte uideatur. Pyndarus ille Thebanus hominem umbræ: somno comparasse. Nam quid aut somno uanius: aut instabilius umbra: aut utroq; fugacius? Domus nostra & cubiculum mors est: illo currimus: illic pernoctandum est omnibus qui sub hoc diei tecto deambulauerunt. Etiam deus ipse quū hominē induisset: mori uoluit: non quia non posset uiuere: qui potuit reuiuiscere: sed ut exemplo esset nobis nullam spem ponendam homini in uitas: quod uidet etiam Deum ipsum qua parte hominē gereret statuisse uitā discedere. Quid putamus maiores nostros solis sibi uisurasse mortalium nomen: quod cæteris etat commune animantibus profecto non quia illa quoq; non moriantur: moriuntur enim omnia: sed quoniam nihil esse uidebāt quod tam uanitatē crebratam: multiplici morte caperetur. Cæteris animantibus natura uiuatio est: Pauciores morbi pulil & catuli quum nascuntur: fere omnes in ætatem euadūt: grandiore modo non desint alimenta: nec seruo aut ui interceptantur: quid in nobis ueniant pueriles morbi & sæpe intermunt: ueniunt seniles & intemunt: ueniunt muliebres & ipsi intermunt: Nam singulari quadam: nescio an dicam malignitate naturæ solo in homine & in sexu & ætate distinguuntur morbi: qui si paulo sis cunctatione: ita statim percas: ueniunt mortis caduceatores ad conflictum illum crudelissimum inducendum. Quā nam isti: canices: caluicium: calus dentium: caligo oculorum: surditas aurium: tremor in curatioq; membrorum: qui omnes & nuntiunt mortis: & solis accident hominibus. Tū ad uitæ callem unus & ascensus: atq; & augustinus & mensium ad diem: nunc circumscriptus numero. Ad mortis præcipitium proclia sunt & innumera itinera: omni tempore. omni loco lubrica. aperta. patentissima. ut nullum sit membrum in nobis. & ne articulus qui-

dem: pet quem ingredi ueluti pet Ianuam mors nō possit quem libeat. Taceo tantam mor-
 borum multitudinem: quantum mille medicorum uolumina nunquam satis possunt ex-
 plicare. Taceo bellarum uenenarum: cruciatuum: ruinarum: discrimina quæ marique terra: quæ a la-
 tro nubibusque a sicariis inferuntur. Mitto qui mœrore animi occubuerunt: Priandem
 Corynthum: Menippum Cinicis: ille filio a Corciris interfecto: hic pecunia infidius amis-
 sa. Taceo quos ingens læticia risusque confecit: ut Sophoclem & Dionysium uictoriam con-
 secutos: ut Chilonem Lacedæmonium filium in Olympia uictorem complexum atque oscu-
 lo immortuū: ut Philonem quem tradunt a fello ficus comedente nix esse emortuū.
 Adeo neque in dolore tui sumus miseri mortales: neque in læticia securi. Prætereo qui
 opinione adducti sibi ipsi manum intulerunt: Crisippus: Cleanthes: Cato: ut Zeno: ut
 Empedocles: ut Brotes: aliique permulti. Prætereo qui mediis perfuncti atque illaqueati sunt
 uoluptatibus: ut Hermon Archadici: ut Nicodemus Attalanus. & Cornelius Gallus: qui
 omnes in ipsa uenere in ipso ardore & confictu libidinis extincti sunt. Transeo quos sub
 ti & insperari casus euenientur: Macelonem: cuiusque uxorem: qui prima nuptiarum nocte
 ambo fulmine isti perierunt. Quod idem accidit. M. Herennio Decurioni sereno die.
 Transeo etiam quos leuissimæ causæ sustulerunt: Glandum dum mel comederetur. L.
 Titium dum mulsam biberetur: Appium Samperium dum ouum forboret. Quod si ex-
 cutere omnes liceret antiquitatis rugas & uaria genera mortis intueri quæ hominibus de
 improviso atque insperato acciderunt: tota dies: tota nocte uigilaremus: temerem usque atto-
 niti: & perculli metu tristi atque horrendo: quum ne unus quidem passus aut momentum sit
 in quo non sit nobis de mortis aduentu metuendum. Undique hami latent mortis: undique
 laquei: trætia: spædice: decipula: intendantur: ut si cogites quot a dolescens sodales habuisti
 aut uir amicos: aut senex collegas: miseris ex tanta multitudine te unum aut cum paucissi-
 mis esse superstitem. Ita sit ut quum finis casibus: morbis: periculis: expositis: frequentiorque
 sit in nobis causa pereundi: iudicemus nobis mortalium nomen quod cæteris erat cōmu-
 ne animantibus: quod herbis quod plantis: quod rebus omnibus quæ mari terræ: gignit-
 ur: nec magis a militando miles dicendus est quàm mortales a moriendo: nisi quod raro eunt
 inconsulte ad militiam: milites: uos mortales plerumque inus parati ad mortem & illi se
 mel aut iterum uicti instaurare aciem possunt: nos ubi semel sumus mortui: uitam amplius
 reparare non possumus. Quamquam illi non semper militant: non semper hastam agitant
 aut ensemanus autem morte afficimur: tota die & æstmati sumus: sicut oues occisiōis. Mor-
 talitate dorso: mortalitate ceruice desertimus: quam etiam si cupias excutere atque abicere
 nullo modo possis. Hæret semper iminetque ceruicis: & siue dormis impellit ad mortem: siue
 nigras impellit ad mortem: siue sedes impellit ad mortem: siue quicquid agis: quocūque in
 loco sis: semper manu illa uolentia impellit ad mortem. Et nec unum permittens reserere
 gradum: sed premens semper & tanquam dorso urgens quicquid iam ægisti itineris: occu-
 pauit ne possis redire: ut si uelis respicere quo in loco pedem posueris: uno ictu oculi in lon-
 gum delatus: proculque inde longissimo interiecto spacio arreptus esse uideare tanquam uel
 deat procellas: sic a mortalitate ipsa celeritate incredibili præteruectus: ut recte diffinisse ui-
 deatur sapiens ille qui interrogatus quidam esset homo: respondit esse uiatorē assidue trans-
 seuntē: qui magno sudore crebro anbelit: uicinato gradu: nulla interposita quiete cursu quā
 to possit maiore ad mortem die ad mortem nocte contenderet. Sic & Pythagoras uitam
 hanc nostram celeritati dixit esse simillimam: minimur enim a sideribus & in illo cœcita
 uisissimo cursu Solis aque Lunæ carpirur: totē demum detrahimur. Nec ulla tedit dies nec ho-
 ra quidem: quæ non aliquid auferat a nobis uitæ. Sed clandestina est natura nostra: occul-
 ta labitur & tacita insinuat: ut silentior agit quicquid agit: nec aliquid ab ea agi uideri po-
 test antequam actum est. Dum ipse loquor: Dum uos cogitatis uitæ subductum est aliquid
 & tanquam a tinea sine sonosine strepitu clam latenterque consumimur. Qui si sic occultum
 uitæ subterfugientis discesum possemus intueri oculis: assidue labi: fluere mori cerneremur.
 Occulte crescimus: nec ante crescere nos sentimus: quam quum creuimus sic & mori-
 mur: quidem semper: sed illud quoque non antea percipimus quam quum iacebimus morti-
 tur. Et quod multo uidetur insidiosius: ut est a Bione dictum: clausis oculis imus ad mortē
 ut eam miseri nō uideamus. Nam uitæ lux quā diu est semper est in oculis mortis aduen-
 tus. Nec tunc quidem percipitur: quū prope est & uitæ deficit semper & labitur. Mors quot
 tidie uires sunt maiores & propius accedit. Quod si nihil aliud est maiori quam ut Phy-
 sici diffiniunt: pristino statu ita discederetur: iam non sit ipsum amplius: sintque subter Lu-
 næ regionem omnia fluxa: & caduca: instabilia: & nunquam explorata: sic forene pas sit ulla
 in nobis quæ non singulis quibuscumque interualis minuat: & desinit esse quod fuerat: nō
 solum

solum mors dicenda erit ea commutatio: sed assidua mors & interitus quotidianus. Fuimus infantes: nec iam sumus. mortua est infantia nostra. Fuimus pueri atque adolescentes nec sumus amplius: & pueritia & adolescentia nostra periere. Fuimus iuvenes robusti formosi: & esse desimus: & iuuentus & robur & forma interiere. Quo fit ut omnes qui hic adsumus magna ex parte nostri ipsa cum aetate mortui esse uideamus: quod reliquum est & ipsum est in innere. Qui si aliquam redeas in urbem unde paulo plus abfueris: aut non inuenias quos pueros reliquissiaut canicie & rugis interpellatos non possis agnoscere: tanquam Epymides ille Cretensis quicquid quum in spelunca in qua diuixerat septem & quadraginta dormiuisset: a nos reuersum domus: diuina a nemine esse agnita: homo miseris: domus arbores omnia uidisse immutata: quod propter rerum inaequalitatem necesse est euenerit. Elementis ipsis unda auri educat: summe acci inter sese bello concertantibus ad mutuum sibi eladē inferendam. Et physici negant dare ponderis inaequalitatem rebus gignendis: nec unquam pari uiaut mensura elementa ipsa consuere ad corpora terrena edificanda. Itaque perpetuum est ex diuersitate bellum ut dirimi quoad uiuimus naturae lege non possit. Dunsimaeque dimicatio ut explicari nequeat: & occulta ut uitari possit. Aduersantur frigida calidis: sic eis humida repugnant: quorum unum quum est superatum ac exinctum: maum est de nobis moriendum exemplo est compagine uitae dissoluta. Quae re oculis aspicui nequeat: facile decipiunt uanis nominibus uiuos nos appellantes: quorum maxima pars extincta est. Reliqua est in cursu ut extinguatur. Etenim si spacium illud uitae quod uiximus tam uenon est & praeterit: & quod iumus uictum nudum est. & est incertum: quod autem instat & est praesens: illud ita est breue & momentaneum: ut neque circumscribi termini neque consistere philosophi posse arbitrentur. Ita ut repente fugiat & desinat praesens esse. Minimum igitur uidetur esse quod uiuimus. Videntur autem mors & uita aetate inter sese nostram omnem diuisisse. Iniqua mehercule diuisio. Si quod actum est uitae mors habet: & quod reliquum est paulo post habebit: tanquam quod a tergo est mortui sumus. Quod autem est a fronte mox statim moriamur. Ut sit hominis uita super terram tanquam scintilla quaedam decurrens in tenebris: quae quum ipsa tantum luceat: quicquid ante se aspiciat aut post se relinquit obsecum sit: & nocte occupatum: & ubi ad me tam uenerit ipsa quoque exinguitur. Sic uita nostra misera & calamitosa: quod suum est uno momento temporis retinere non potest: mors & suum & alienum potest. Tum spacium uitae & ad ultimum centum annis: uita eum aggerem mortis sunt. Regna: mortis stationes: & quo niuent accedere fas est nemini: quod autem citra est campi & uita decidit. Illud quoque mortis patet arbitrio: ut quotiens uelit suo quocumque lure possit depellere. Sic ubi in uitam sumus egressi: statim in mortis incipimus esse ditione: quum autem sumus mortui: nullam in nobis obniet uita amplius potestare. Sic re sese habet. Ad homo mortis transit: si flumina: confcende pelagus: uita Vibes: peragra & gyra orbem totum alligat. Es ad palum tanquam uictima: instat cathena innexa cerni: & effugere nullo modo potes. Et Socrates naturae legem esse dixit ut quicquid prodeat in lucem uitam: in mortis tenebras regrediatur. Statue (inquit David) legislatorem ut sciant gentes: quoniam homines sunt. Quid est aliud homines esse: aut quam legem putamus a iama si mortis legem? Ut autem aetatem autumnus: sic senectutem mors certissima lege subsequitur: nisi quod aetas & autumnus & senectus non nisi statuto tempore solent uenire: mors singula quoque die expectanda est. Quae si fera ueniat & sit quae esse possit hominis uita longissima: tamen breuissimum est spacium: & omni uolatu concitatus. Cui non sunt exaudita Xerxis lachrymae apud Hellespontum quum uideret & ex tanta multitudine militum neminem uel uni aetati superuicturum. Sed infulae sunt quaedam in mari Athlanticis: quae felicitate soli appellantur fortunatae: ubi diutius uiuunt incolae: nec nisi longo uitae tadio affecti moriuntur. sed moriuntur tamen. Si ut etiam apud ultimos Ethyopes: qui & diuturnitate uitae: Macrobius nominatur. Hi duplo nos uiuendi spacio antecedunt. Proh rem admirandam: duplo nos antecedunt uiuendi spacio: Quid tum? Conuersio ad parietem Ezechiae & oranti additi sunt ad uitam anni quindecim. Quid tum? Quid si Nestorem: si Pandorani si Matusalem aequaremus? Veniendum est quo ulterius progredi non possis. Nec cuius proderit diu uixisse: nisi recte uiuent. Qui autem praehoc uitae spaciolum transgenerat: terrae fecis sordibus: illecebrisque contaminatus: obrutus uoluptatibus: demersus flagitiis: quanto hinc melius ubi primum hauserat lucem: quanto solicius occidisset. Tum quantumque sit hominis uita futura diuturna: semper mediis arripimur cogitationibus: medio in cursu rerum conatque deficimus: & tanquam tela uix modo incepta succidi: sentiam per quam non reuertemur ambulamus: ut in tota illa Ezechialis uersari uideamus in qua ibant spiritus & non reuert-

rebanatur quum ambularent. Et Pythagoræ symbolum est peregre proficiscenti non esse redeundū est ei qui semel mortu⁹ sit nō esse amplius in uitæ campos remigrandū. Quod ueterum gentilium conelamatio & uerba nouissima & cupressus ante ianum testabatur. Quæ omnia ad naturæ ordinē reuocanda sūnt nō ad fidei ueritatē referēda. Homo inquit lob ubi mortuus ē atq; consumptus ubi quæso est donec atterat cœlū nō euigilabit neq; exurget de sōno suo. Sed implet ora poetæ grādī sōno uerborū: & quā ipi nec hinc nec ubi posita sūt scīti cæteris immortalitatē pollicent. Quid ais poetæ? Quenam ista est immortalitas inter laurus hederasq; decantata? conficta inter nugas & fabulas? Aut quam quæso allatura unitatem? Erit inquit nōminis fama sempiterna: quorum res gestæ per nos celebrantur. Equidem nescio q̄ sempiterna. Sed proh deum immortalē: istā ne ui tuatam putas? Istam ne appellas immortalem? quasi nō solum nugæ & filasteria multorum Poetarum: sed etiam nomina ipsa non interierint ex hominū memoria deleta? Quasi nō Titonis cicadæ: non ranæ Lyciorum: non Myrmidonum formicæ poetarum sint uersu celebratæ: non Sardanapallus: aut Nero. O dementia singularem si qui uita mortui uixerunt his mortuis uiram policeantur Poetæ non solum diuturnam: sed quod stultius est atque audacius etiam sempiternam. Neq; enim uulgi rumusculis metiri uitam oportet quæ magnitudine benefactum in deum: in homines: in religionem est metienda retortis inuenienda ex cœlo. Nam illic certa æterna stabilia sunt omnia hic nihil cōstans nihil exploratum nihil uel etiam diuturnum. Tantumq; abest ut quisq; se hominem possit putare immortalē uel etiam Ciuitates intereat: occidant nationes: Regna atque Imperia labefactur. Vrbes multe a priscis rerum scriptoribus commemorantur: fuit Ilium & ingens gloria Dardanidum: at nunc seges est ubi Troia fuit. Celebrata supra modum est Babyloniamq; uestigia extant nulla: usquequaq; spinæ: uerpres: palinuri in creuerunt. Quid aut armis illustrius. Carthagine: aut instrutis insignis. Lacedæmone: aut Athenis litterarum studiis gloriosus: aut officinis expressus. Corynthus: aut Memphis pyramidibus: colossis. Obelyscis magnificentius: at nunc ne reliquæ quidem murorum aspiciuntur. Sic Argis Thebæ perierunt. Sed remota hæc: lustra quæso hoc Tyrrenum litus: ubi Herculeum: ubi Pompeii: ubi Cumæ & Sibylla illa cui non solum uani: sed etiam prodigii Poetæ annos faciunt ad hatenā numerum mensuratos: Vbi Bayæ delinæ: ueterum Romanorum: Vbi eodem tractu Luremum. & eadē regione Minturnæ atq; Formiæ Vbi Circes spurca domicilia: quæ quum ipsa uel paucos annos uiuere non poterit. Vlyx dicitur immortalitatem obtulisse. Vbi Luna prima inter Hetruscas urbes: aliaq; uetustissimæ: & tamen hanc solam pereuerit in maritimam otam. Quid si Hemicos: si Messapios: si Salentinios: quorum etiam nomina uidemus esse mutata. Quid si reliquam Italiam tecū tanquam manu circūire: quas tibi. Vbi lūmi perituras digito refererem. Quantas oppidorum strages commemorarem. Ingredere hanc tanti nominis Vrbe: quæ nullam unquam Sol aspexit Imperio maiorem. Repete priscorum monumenta ultima: profer in campum antiquitatem omnem: ut mare statuas: columnas: arcus: ædificia passim undiq; dissecta atq; iacentia: quid inuenies ex his ipsis quæ iacent & sunt uetustissima quid inquam inuenies: quod putare possis ad Cæsaris usq; ætatē peruenisse. Quicquid spectas: quicquid oculis lustras paucorum annorum opus sunt: cætera dies assumpsit: tempus deleuit: uerustas oblit terauit: cunctaq; ex oculis nostris antiquitate subducta recesserūt. Quid imperiaq; ipsa quæ non possunt esse diuturna. Assyriam hi fuisse uetustissimam. M. cccc. l. regnasset annos euauerunt. Medi subactis bello Assyriis: parte Asiæ occupata post ducentos annos quibus tenuere imperium euauerunt. Persæ debellatis Medis: tota potiti Asia quum parte Europæ subiugasset post totidem & ipsi annos euauerunt. Athenienses libera Ciuitate aggregissimam: Syriam maiorem: minoremq; Armeniam quum Persidem: Mediæ Parthienem: Bactrianos: Sogdianos: Tauros: Aegyptios: Hircanos: Mardos: Sagas: Indos: tot nationes: imperia: Regna subegisset: montes: flumina: maria superasset: loca aspera: inuicula inaccessa

Inaccessa penetraſſet & alios ſi qui uſqꝫ eſſent mundos affectaſſet ſi uult terra in coſpectu eius cecidiſſet in lectum & uidit qꝫ moretetur. & quæ uno mundo contenæ non erant cogitationes exiguo in loco una omnes hora perierunt. Mitto tyrios: mitto carthagenenſes: mitto ſicionis. floruit Lydia: eſtincta floruit Creta: eſtincta Floruit reliqua Græcia: nunc quo iſta tu ſit nemo eſt qui ignoret. Quid hoc noſtrū Imperium? cuius fines utriuſqꝫ & orientis & occidentis Solis linūtem conningebātur taceam Gothos barbaros: qui ſæpe hoc latum in ualeſcūt. Duc quaſo mētem per gradus ætatu: quot Pōtices in hiſqꝫ hic uidemus atque conſederunt. Ante Pōtices fuere Imperatores ante Imperatores Conſules: Reges Roma niqꝫ Albaniqꝫ. Etiā Latini Regibus uetuloſiores fuere: Aborigines Aboriginibus priorēs Archades Archadibꝫ ſupiores: Oenotrii Oenotris remotiores: Indigæ Indigētis. Quoꝫ ultima extat memoria: antiquiores fuere Morgetæ: quos cœtus. Quæ ſodalitas quātū hōminum fuiſſe cenſes in hiſqꝫ quos hoc in curſu ætatum memorari? Profecto quot ſi uiuerent nec orbis caperet nec terra ſuſtineret. Qui ſi quandam hic depicām tabulam intueremur: i qua totius orbis deſcriptus ambitus per omnem ſeriem ætatum aurbes: uillas: domos: explicaret: ſimille eſſent mundi: completos omnes ac reſectos hominū aggenbus uideremus: quos uniuerſos tanquam Datan & Abiron aut Amphiarum terra deuorauit abſorptū deſoluit: Vbi igitꝫ qui hos campos hæc prædia: hos agros per tot ætates arauerūt? Ad terrā Vbi qui luſtra: qui legiones: qui exercitus: qui bella conſecerunt? Ad terram. Vbi qui orbē totum per omnem curſum temporum: qui aditus: qui uias: qui inceſſus: qui itinera iuerūt redierunt: decurrerunt? Ad terram. Vbi qui artes excoluerūt: domos habitauerunt: nauigauerunt: ſora: templa: delubra: gymnafia frequētarūt? Ad terram. Vbi cū ſuis donibus Vrbes cum ſuis ætatibus uelut a: oliuetæ: cærealia? Ad terram: ad terram: ad terram omnia ad terram. terra: terra: terra inquit Iſaias. Voluuntur tempora mori: affiduꝫ fluūt ætates: abſoluitur animatio: præterit: natio aduenit. non hora: non momentū poteſt conſiſtere. & tiquā unda impellit undam: ab alteraqꝫ ipellitur: ſic dies extrudit diem: nox noctem: gens gētem inculcat. Ita uidere mihi uideor ex edito quodam excelſoꝫ loco abire cum populis Reges pauperes diuitibus: mulieres uiris: pueros ſenibus inremixtos labi lōgo agmine: pallido uultu: clauſis oculis ire careruatim: nocte obſcura propere & cutere ad uia uniuerſæ carnis Videre mihi uideor inter mortē & naturam pugnam atrociffimā: bellumqꝫ inexplabile eſſe ſuſceptum: naturam gignere hominum turmas: mortem accinctam ſalce illa truculentā & horrida: per mania per terras in ſectari: prætere: urgere. Naturam ſouere & complecti gremio: mortem enpere atque extorquere. Naturam quotquot gignit inuoluere delitiis leuare paulatim: & terra tanqꝫ ducere in aciem: Mortem magno impetu adorti: inuolare hiatu nigro: ſternere: elidere: obtrūcare & in terrā ipſam redire cōpellet: uermibus. Duces in eſcam: uermibus Principes: uermibus Reges: uermibus omne genus hominū obſectare: agere ante ſe prædam gentium: ætatum inationum: fugereqꝫ omnes ante oculos & tanquā e ponte quorum denſo agmine celeri fuga tranſeuntes præcipitare ſe in locū atrum atqꝫ obſcurum: unde nūquam amplius aſpici poſſe uideatur. Quos ſi quærens ubi ſint habet gremium magnæ parentis: habet tergum & mors: habet obliuio & ſilentium naturæ ordine ſempiternum. Et nos quoqꝫ Pie Maxime quum ſtatuent ſuperi ueniamus ad illos: ad quos nūc quoqꝫ citato gradu properamus: currimus ad mortem: tacitqꝫ ſeneſcimꝫ annis. Habes ipſe ſub pedibus & quicquid pnnus homines fuere: nec primis quidem impune parati ſunt qui hanc eadem nobis facient iniuriā: & corpora noſtra tanto habita & nutrita ſtudio præmentem contentem conculcabunt. O conſilia noſtra inania. O cogitationes hominum cæcæ & uentofæ. Interunt Vrbes: nos non formidamus mortem. Occidunt nationes & imperia: nos de occaſu & inrentu non cogitamus. Secula & ætates uidemus eſſe caducas: nos hominū tanquam ſemper uictum debacchamur. Miſeret nos uicinum quum moriuntur: noſ ipſos qui quotidiē ad mortem accedimus non miſereantur. Tam breui manuſi ſumus in terris ſpacio: & tamen omnem operam terrenis in rebus omnem diligētiā atque ſtudium collocamus. Miſerum genus hominum: quantis in tenebris errorum quanta in caligine & cæcitate uerſamur? Aedificamus domos: quas alius inhabitabit: quæ non cognouiſcimus: ſi forte ſcimus quem odimus. Spem ponimus in liberis & nepotibus: qui ſuo quo magis doleamus ante nos occidere: ut mortuus eſt Thare ante patrem ſuum: aut quo ſecuri non ſumus una omnes poſt nos ætate moriuntur. forte ſero laqueo ueneno. Agros & prædia comparamus quæ in alium atqꝫ alium poſſeſſorem tranſientur: uanitates oculis: uanitates manibus: uanitates gremio geſtamus. Qui ſi paulo plus haberet auctoritatis: nec eſſem unus & plebe inſima: clamarem: alta uoce: atqꝫ ea dicerem: Fode: fode: terram agricolæ: inquam paulo poſt conuenerit: amplectare diues opes tam inſano & inſana

bili studio quæsitâs icogere augere: exaggera argentum: accumula pecunias tape: in mola: ex orbe diuitias: exhauri pauperum: fortuâs: quid ægisti tandem: quid habes quod possis tanquam manibus & dentibus prensum & strictum tenere: atque defendere ne tibi enipiat & sit futurum tuum. Nudus & terra uenisti nudus reuere in terram: quæ utinam nudus: ut non mille flagitiorum ac scelerum maculis inuolutus atque confectus. Quid inquam habes quod tecum possis ferre? Num crathetes & tapetes tuos: quasi non omnia sint relinque da morienti? Aut dæ mihi Quem unquam uidisti hominem quicquam secum potius de ferre: quem nunc anipla tecta non capiunt? Vbi quæso spacia beremum in auratis illis myrmiliatisque penetralibus: in quæ tuas omnes delicias coniecisti? quasi non sit tibi exigua latitandum fossa? Aut dæ mihi quem morientem breuis totum urna non texit: qui nunquam incedis: solus nunquam audes ianua efferre pedem: nisi stipatus hominum ceteris. Qui obfescero te comitabuntur: non enim loquor de uermibus: Nō aut densa militum agmina: aut longi ordines togatorum: quasi non sis solus in sepulchri angustis deferendus? Aut ostēde mihi quem morientem sodales non relinquerint? Amici non demiserint? Clietuline: potes: si liberi non destituerint? Animal cœnosum & reptile inuolutum tot pellibus: tantis alienis rebus: ut histrio non homo esse uidearis: ubi spem: ubi animum collocasti? Flāna stuppea & uapor ad modicum apparens: ubi collocasti animum: ubi posuisti spem? Censes opes istas tuas quas ex omni gente: & ex omni lucro fraude: scelere: rapinis: nunquam sine aliena calamitate: detrimeto: iniuria comparasti? Quas fraudulentis sociis amicis infido sus: hostibus uiolentus: pyrata maris: prædo campis: latro itinibus: sicarius Urbibus con gressistis: posse te ullo modo fatis. morte interita liberare? Censes terrena ista bona ad corporis quæsitâ delicias: ad religionis despectum habitata: ad uirtutis neglectum contemptum: exilium comparata posse te ullo modo salute deo: cœlo immortalitate: donare? Censes eandem spem in mundo quam in deo. eandem in terrenis quam in cœlestibus: eandem in hac mortali & caduca patriâ quam in illa cœlesti & sempiterna esse reponendam? An nō uides Reges cecidisse: domos cecidisse: urbes cecidisse: diuitias: regna: Imperia cecidisse. Sunt ne hæc salene oratorum aut iactantia dicenda: non res ipsa loquuntur. Quod si natura iubet: si probat ratio: si exitus ostendit. si populari muni. lapides descendant: tu te unum extra cōmunem sortem ponendum. tu te perduraturum. te unum immortalem futurum exstima bis? Cogita homo. & iterum atque iterum cogita. si dentes exciderūt. aut paulo post excident. Si caligant oculi. aut mox caligabunt. Si natiuitas uiuib. Si forma aboletur. Si cano & caluo capite spectare curius incipis in terram tuam. Cogita inquam quid hæc sibi uelint meditare nouissima tua homo. Equidem si iunculus hominum soli esset monedum: ceteris autem uita fruendum immortalis. non tamen uiderem quid ita negligere. quid mihi soli posset accidere. Hærerem. rimerem. dubitarem. instruerem me. ut si unū ex omnibus fata postulerent non essem imparatus: in quom autem hæc eadem sit omnibus statuta lex. nec quisquam omnino possit effugere quid facimus. Quid accepti a morte p capillos tanquam in media pace iacemus. dormimus. oscitamus. & uitam quærimus ubi non est uita. & expleti uolumus ubi expleti non possumus. ubi possumus non quærimus expleti. Quid uidiuis in tectis unquam quod stabile sumus experti. Quid stabile quod iocundum. Quid iocundum quod non suspectum. Quid concupimus unquam quod adepti statim non fastidierimus. Cur ita fieri censes nisi quia terrena hæc incendere nos & in flammare cupiditatibus possunt: explete & saturare non possunt. Erigenda mens alte est. Tollendi ad cœlum oculi si uitam si salutem affectamus. Viderunt hoc sanctissimi Christi fiani: qui cœli assequendi gratia durissimis se laboribus: cruciatibus: suppliciis obicebant. Vidit hoc Anaxagoras qui interrogatus cur sibi patre cura non est. Mihi inquit patre quidē cura est: sumas cœlum digito ostēdens. Vidit hoc Socrates: quū Tritoni suo dixit: nihil se sui in terris esse reliquæ. sed torū euolare ad cœlū. Quid si gentiles illi expres fidei in Religionis hoc cognouerūt: quid censeamus nobis in tanta re: diuinari luce & splendore esse faciendū? Si illi pro nuda uirtute: pro inani spe terrena hæc pre illis cœlestibus: contempserunt: nos in tanta præmiū: in tanta gloriæ expectatione positum non contemnemus. Sequere naturam tuam ducem homo: sequere naturam tuam. Erexit te deus in sublimem ad cœlū: quæ te ratio perpulit: ut pronus incurueris ad terrā. Ille tibi stellas. sidera. Lunam. Solē: tantum nitorem astrorum: tot simulachra rege: infixâ cœlo superne ostendit. ut tu quā illa tā pulchra uideres: se quæ cōdidisset multo pulchriorem existimares. Tu a terrenis oculos tollere: Tu te erigere: Tu sursum ad factorem tuum paulisper spectare nō potes. Ille tibi tantam uarietatem rerum nocturnis ac diurnis illustratam flammis posuit ante oculos: ut ea tu captus pulchritudine: alte ad se conuertere. Tu hærens tellure infixus humi: prona &

curua in terram imitatus: pecora: hortos: campos: lapillos: gemmas intueris. Magnam homo largitoris deo facinus iniunxit: quod ab illo nobis datum est munus: id nos aliam in partem accipimus q̄ est datum. Dedit ille nobis rationem ingenii præstantissimam: quæ nos certa incertis: pulchra sordidis: æterna mortalibus anteponeamus. Cur igit̃ nos stultitæ cæci infanti usq̃ adeo abutimur ratione. Nam quæ alta est infania: hæc non est momentanea: perpetuis competis. ambigua foeda nitidis antepōimus. Ille tibi corporis seruitium animi imperium dedit. Tu dominum seruo parere. seruum domino imperare compellis. Foves corpus quod a terra accepisti. receptaculum sordidum. sentinam flagitiorum. seminatium uoluptatum. Animum celestem sacrum uirtutum. domicilium consiliorum. Dei imaginem: Dei sedem non foves? Obieci deus corpus suum sustibus. ludibrio flagellis. ut te seipsum illo atque crudelissimo supplicio liberaret. Tu terreni corporis breui cura te ipsum ppetuo perire non curas? Tanta tua erat calamitas. ut Deum a cælo ad terras atque ad crucem misericordia deuoc. rit. ut tibi opem ferret. Nunc tua tanta est negligentia ut tibi ipsi dum es in terris non auxiliaris. Quid potuit facere dominus uineæ suæ & non fecit. Venit in terras ut tibi reditam patefaceret ad cælum. Subiuit mortem in cruce. ut quos inimicus Dei ligni euertat delicias. eos Dei filius ligni supplicio releuaret. Descendit ad inferos. ut non esset tibi amplius ad inferos descendendum. Potus est felle & aceto: ut omnem a te repelleret amantudinem atq̃ acerbitarem. Fecit inquam ille quod potuit. Non potest dexteram ad te porrigere: nisi ipse te erigas: Nec potest reuocare ad cælum: nisi ita te compares humilitate: ut dignus futurus sis qui ad cælum possis ascendere. Non uult iactanter & superbe hominem. effertur in terris: qui angelos cælo superbia præcipitauerit. Nec factu & elatione eligit amicos: qui & se agnum secent humilitatis & matrem ancillari humilitate delegerit. Fecit & e terra ut non liceret superbiere. Fecit mortalem ut non posses. Fecit sui similem ut non conueniret qui uenit ad saluandos mansuetos. Noli igitur neque Princeps in Principatu tuo: neque eloquens in eloquentia tua gloriaris: sed in solo domino gloriare: quia cæteris in rebus gloriâ ut quærete non debes: ita inuenire non potes. Refer hoc tempore animum domino. Deo tuo: quem ille præcipuum sibi in hoc terreno imperio reseruauit: & ne amitteret hoc tempore ad mortem crucemq̃ descendit. Si peregrinus es uide & circumspecte quo pacto redire possis ad patriam: Si hoïes mundici cogita domum: congere suppellectilem ad domum: Stultum est ædificare hoc in diuersorio unde paulo post depellendus sis: in illa cœlesti domo unde depelli non possis non ædificare. Multo studiosius inuigilare in his quæ aliis sis relictus: quæ uero tecum portaturus sis in his nō elaborare. Qui si nullum uidemus locum in tetrīs tam inaccessum: nullam arcem tam munitam: nulla arma atque consilia quæ tueri nos a morte possint atque defendere. Si omnem hæc quæ sub Luna est regionem esse mortalem. & caducā mihiq̃ in ea omnino posse consistere: alio in loco iacendum est nobis fundamentum solidum & firmum: quod nulla queat uis labefactare: ubi nos ipsos: ubi rationes: consilia: deniq̃ uitam omnem possimus stabilire. Fundamentum ante aliud nemo possunt ponere: q̃ quod positum est: qui ē dominus noster Iesus Christus: cuius nomen sit benedictum in sæcula sæculorum. Amen.

IOANNIS ANTHONII: CAMPANI:
EPISCOPI: INTERAMNIENSIS
DE: SPIRITVS ANCTO
ORATIO.

VM statuissem: pater Sancte id quod erat huius temporis: & hominibus exposcere solennia uideantur: quæ de spiritu sancto a summis uiris: probatissimiq̃ auctoribus conquisita sunt atq̃ adinuenta in medium afferre: feci quod sere his accidit qui nunq̃ antea flos sit nauigare: aliquem in locum traiectionis ad litus primum accesserit: ut se naui ac uento permitterent. sed ubi tantam. & tam late patentem altissimi pelagi uastitatem sunt conspicati: non ausi natum conscendere: pedem retraxerunt: terrestri itinere profectus: quo per medias undas transire dubitauerunt. Quum enim de Spiritu sancto: de quo futura est oratio: tot tantaq̃ extarent: quæ siue ad illius infinitam magnitudinem siue ad processionem: siue ad emanationem siue ad ea quæ uocant attributa pertinerent: fieri mea sententia non poterat: quin si hæc aggredierentur simul & de omni trinitate diceretur. Quæ res non uisa modo uiribus meis: impar: sed quæ uel consummatissimæ

doctrinæ uiros: & in scientia diuina longe exercitatissimos deterreret: quum res sit nulla i qua. & peccati grauius: & periculosus possit errare. Quid enim explicatu difficilius: q̄ his de rebus dicere: de quibus tot tantaq̄ summotum hominū contentiores agitate: tot habiti conuentus: tot Concilia Pontificum: Regum: populorum: celebrata sunt. Aggredi quod nequeas præstare stulticia est: conari uero in quo uel maxime defecerit uires summa temeritas. Retuli ergo pedem: & quo per tantam rerum altissimarum profunditatem nõ ausus sum ire: plano atq̄ expedito itinere contendens ita de Spiritu sancto putauim differendum: ut quæ alta atq̄ obscura uideantur reliquæ: aperta explorataq̄ cõplectat. Quæ est ipsa quoq̄ sunt amplissima: tamen quum nihil sit alienius ab oratione hoc dicam: q̄ desperate spero em qui hodierno die tantam uim dicendi dedit apostolis apud exteras gentes: & barba ros locutus: mihi quoq̄ qui de se dicturus sum in conspectu uestro sanctissimo non desitutum. Tria sunt de quibus sumus dicturi. Primum aduentus. Spiritus sancti causam asseremus. Deinde quibus potissimum modis uenire soleat appetimus. Postremo: quotiam nihil est aliud. Spiritus sanctus q̄ amor diuinus: de amore ipso differemus. Causam quam dem sic aggrediemur. Saluator noster remigraturus in cœlum: discipuli quos ad aperienda ueritatem. & nomen suum sanctissimum prædicandum relinquebat in terris: sine duce. & præceptore destituti esse uiderentur: pollicitus est missurum se illis e cœlo. Spiritum sanctum ut quæ opus essent edoceret: cuius ope freti continerent minas: cruciatus perferrent: omnibus in rebus constantes essent. Quinquagesimo deinde postq̄ surrexit die quæ ipse suo ore prophetarumq̄ testimonio erat pollicitus: & discipuli expectabant adimpleuit. Claro die hora iam tertia: quum unum in locum conuenissent omnes: auditus est sonus e cœlo: & taq̄ sint religionis. Christianæ testimonia clarissima: illud semper maiores nostri maximū atq̄ certissimum putauerunt: quoniam nihil est signatum aut promissum in lege ueteri quod in nostra non fuerit expressum aut absolutum: nec quicq̄ absolutum aut expressum in nostra quod in illa non signatum extiterit aut promissum. Moyses egressus. Aegyptum quum agnum sacrificii immolasset. Phasem transiit. Latine dicimus: Hæbreorum ritu celebrauit. Quod fugientes. Pharaonem cedentibus aquis. Aegyptum pelagus incolumes petrant: sensu quinquagesimo deinde die post hostiam mactatam in Syna monte legem: testamentum tabulas accepit. & in summo nubeq̄ accepit. Eos deinde dies Hebrei quot annis q̄ semel nate liberati legem qua in uita domini ambulantem accepissent: summo honore: maximaq̄ pompa celebrant: dixeruntq̄ in molationis tempus. Phasem id est transitum quem diximus. Acceptæ autem legis anno dictum. Penthecosten: id est quinquagesimas decies appellauerunt: ueneruntq̄ nouas cærimonias panem noualem ex primis frugibus offerri in templū. Aes alienum populo remitti: & immunitatem omnibus concedi decreuerunt. Atq̄ in lege ueteri hæc fuit umbra. Videamus nunc quod extiterit corpus in nostra: Agnus immolatus. Christus est: qui in expiationem populi electorum ligatus est: ad aram ductus est: in cruce mactatus est. Phasem nostrum. Christi fuit pascha: id est transitus nostra mortis ad uitam: p̄niciæ ad salutem: damnationis ad gratiam. Quinquagesimo postq̄ Christus surrexit die nescit. Spiritus sanctus legem daturus: primum Habræ promissam igne signatam: a Moysse postremo: tandem a Christo ipso completam: Nec uenit in nube: quum iam gratia in uadâ set pluuiæ. nec in fumo: quum iam ueri splendoris claritas illuxisset. nec panem attulit noua semini: quum iam panis uiuus descendisset e cœlo. nõ ex noua & campestri dem essus segetes: sed ex nouorum præceptorum semine cœcoctus. remissa nõ pecunia a credito: ribus: quæ uis enim id possidetis peccatorum obligatio dissoluta: quæ solus. Principis dei est posse dissoluere. nec uni apparuit Moysi legem daturus in mote: sed omnibus se infudit apostolis in coenaculo: in loco celebri non deserto: in cœtu hominū non in solitudine. Venit igitur Spiritus sanctus: quoniam promissus a Christo apostolis in Prophetis omni carni: super omnem enim uenit carnem quum super omnes uenit apostolos. qui quum sint duodecim: totidem tribuum capita esse uideantur: quæ genus humanum quantum est complectantur totum. Venit claro die: quoniam dissipatis p̄ncorum tenebris: lucem nobis ueritatis clarissimam attulisset. Hoc enim inter Spiritum sanctum. & phytones illos ueterum nocturnos interfectum: illi in tenebris ueniebāt: Spiritus sanctus in luce. Illi noctis: Spiritus sanctus interdiu. Illi ambagibus conuoluebant: Spiritus sanctus omnes depellit ambages. Illi quos adibant reddebāt: attonitos & furore extra mētē rapiiebāt. Spūs sanctus. & q̄ lætissimos facit: & mētes ratione cõsilio atq̄ omni uirtutis genere corroboret. Venit hora iam tertia: ut quæ tertia hora recepti fueramus ab hoste: per parentem primum in paradiso: tertia hora restituti atq̄ illuminati essemus a Spiritu sancto: per apostolos in coenaculo. Venit etiam hora tertia: quæ hora maiorum

hora maiorum Instituto patronis caudicifq; pateret: quum causæ forenses agerentur. Et Spiritum sanctum Paraclytoti dixerunt Græci: nostri Patronum. & defensorē inuenerūt. Itaq; hora Patrocinii ad apostolorum qui sui erant clientes patrocinium defensionēq; descendit. Veni in flammam: quoniam fuerat in fumo præsignatus. Fuerat fumus in Moyse: factus est ignis in Christo. Fumus ueterum ignem indicauit: flammam ignem iam uenisse declarauit. Hic cumulus hæc fuma orientis fuit fidei: ut cæteris in rebus apparatus: hic tuptæ factæ esse uideatur. Religio Christiana quæ in Christi natali cœperat: in cœpta creuerat: creta atq; aucta hodie testamento perfectæ est: fundata: stabilita: omnia: apostolorum animi ardētissima erga dominum succensi charitate. & illuminati: & ad acerbissimam quæq; subeunda parati facti sunt. Quid enim proderat crucifixum esse Christum. & mortuum reuixisse nisi fuissent qui ita factum esse testarentur. Testari autem quo pacto fuissent aui quibus tot cruciatus. & supplicia proponebantur nisi fuissent diuinitus confirmati? Iudas Christum prodiderat: negauerat Petrus: cæteri diffugerant: Thomas addubitaauerat: peritauerūt in nauicula: uenientem. & loquentem non agnouerant: Erant hæc fidei debilia fundamenta: nutabant bases: & leui percussæ metu quatiebantur. Quid facturi fuissent in equileo: tormentisq; aliis atrocissimis qui etiam nemine roquente desecrarent: aut quo pacto credituri fuissent cæteri: quum uel ipsi assertores ac discipuli dubitassent. Quare opus fuit præfidiis ualidioribus: quibus minas contemnarent: cruciatus perferrent: per ignem aquamq; transirent: nomen domini ubiq; testarentur: magnifice extollerent: intrepide prædicaret. & quos uerbis non possent miraculis permouerent. Quam uel remenit Spiritus sanctus promulgaturus legem spiritalem: latur⁹ præsidium his qui essent cum tor uanarum gentium falsis atq; impiis superstitionibus pugnatu: confirmaturus animos suorum athletarū: quibus sciebāt feruam: ædes: & crudelissima quæq; ad inopiorum manibus esse subeunda: datur⁹ suis buccinorib⁹ linguā eruditam: flammam ardētē: ut cæteros eadem qua ipsi ardebat charitate succederent. Illustraturus ita suorum corda ut neq; cōsilio uincē: a quoq; possent: neq; scientia superari. Iam cur uenerit Spiritus sanctus uidimus: nunc quibus modis uenire soleat: aperiamus. Modos quidem multos sed tres præcipuos fuisse cōstat: affirmum: nuntiationem: accensionem. Affirmum habitu fieri consueuerat: quum apostoli a Christis: cæteri uicarij manu ab apostolis afflaretur: quo genere saluator ante q; migrasset ad cælum apostolorum uultus inhalauit: ut essent qui cœlestem natiuitatem. & auctoritate freti dominica hominum possent peccata dimittere: facta conficere: ritus immutare: uiriones facere: fidei stabilire: religionis statum ordinare. Deinde est nuntiatum. Hæc & salutiōr fuit cæteris. & maioribus in rebus adhiberi solita ut in columba mitteretur. Quæ res & ipsa a Noe signata: Christo expressa est. Quippe & ille columba nuntiat: a quib⁹ liberatus est. Et his aquis eadem supra ceruicem sedente baptizatus est. Omnium animarum quæ cœlo spaciuntur. & fecundissima est columba. & simplicissima. Nam & singulis prope incubat mensibus. & sine fraudes sine studiis foris candida: intus candidior: sola ex animantibus carere felle. & bile existimatur. Quam ob rem uisum est cōsentaneum ut quos hostis noster sub serpente auerterat: caliditate: eosdem Spiritus sanctus sub columba simplicitate subleuaret. Mitis est: amica est: nobiscum habitat. & nostro letatur aspectu. Cōtra serpens squalidus: spinosus: luridus: rotus: fellis. & uolentis nobis uitæq; nostræ insidia: tuti: fugit a conspectu. & per latebras obrepans: quocunq; serpit uomitis spargit: uenenum & mortem nostram quam olim animæ intulerat: nunc etiam corpori ut inferat dentibus habet absconditam. sitq; natura sentiente affectus. ut serpentis occursum improviso expauescit: tanq; ab hoste. & animi & corporis capitali exterreamur. columba: aduentu gestiam⁹ nobiscum taciti. Veteres augures quorum auspicia nunq; præsci homines contempserunt. occursum serpentis qui callum inturbet insidias nobis fieri. & cædem propinqui: aut periculum aliquod impendere maximum crediderunt. Columba: aduolanti qui supra uerticem fiat: gratiam: opem: beniuolentiamq; promittere. Idem etiam somniorum interpretes putauerunt: serpentem in sonnis maledicos: detractores: furones: & id genus hominum portendere: columbam omnia quæta: amica: benigna polliceri. An putamus conflectores quorum ars diu retenta est a præscis temere ita indicasse? Sentit inquam natura: ferit odium: sentit inuiciam. uidet unde acciperit mortem: uidet unde uitam recuperauerit. & in naturam transit quicquid in Ada conceptum est. Eripuit nobis uitam: serpens: quum illi eripuit: igitur ac uiolauit. naturam omnem cum Adam in quo omnis erat collecta: natura uiolauit. Columba pacem ac salutem nuntiavit humano generi: quum Noe in archa nuntiavit ubi totum humanum genus conuinebatur. Etiam præsci illi qui nostram hanc lucem non aspexerunt: deorum inuoluti opiniunculis columbam rerum maximarum inte-

nūrlam putauerunttraditumq; eſt Mutinēſi bello litteras .D.Bruti collo alligatas ad Ro. Conf. demuliſſe. Poetæ uero non ſemper ſtulti. & pacis nuntiam. & amon ſacram cecinerūt. Vnde putamus aliunde q̃ a Noe poetas uſurpaſſe uer pacis conciliatricem. & amori dedica-
 tā appellarent columbaminiſi quoniā oliuæ tamum quæ arbor pacē habet ad archim reſe-
 rēs: pluuiā iam ceſſaſſe aquas reſediſſe dominū pacatū eſſe nuntiauerūt. His de cauſis factū eſt
 ut Spirituſſanctus qui totus eſt amon ſecunditas in ſecunditatis uae reſideret. Poſtrema
 eſt accenſio quā uenit in igniſqualis hæc fuit hodierna: duabus de cauſis comparata. Alte-
 ra ut apoſtoli quanta maxima poſſent charitaris flāma accenderentunquā eſſent. & ipſi ali-
 os accenſuri. Altera ut q̃dam nos ſimilitudinē Spirituſſancti. & ueluti cognationē q̃ capere
 mente poſſumus: ex rē prope ſimili caperemus. Quia enim re oſtendi potuit expreſſus
 magnitudo caritatis: quæ tota ſeruet nebulitardet beniuolentia: q̃ ſi per ignem. & flāmam
 eſſet oſtenſa. Tu uero quīſquis eſſita ſenſim nullum æſtum aut incendiū nullam uel ardentis
 ſimā formacē tantos iniicere uapores: rebus quæ incenduntor: q̃um Spirituſſanctus charita-
 tis iniicit ſtudiū atq; ardorē his quorū mentes uel ſemel uoluit attingere. at eo plus iniicit
 quoniā ignis. & flāma aliquando tandem extinguntur. Spirituſſanctus ubi ſemel illuxiſſe
 per plus ſumit unum. & magis exardescit. Et q̃rum comparat poſſūt creata æmuliſe: dē
 eſt Spirituſſancti atq; ignis ſimilitudo: natura: ardere hic ardere ille. illuſtrat unus: illuſtrat al-
 ter. hic fordes ille peccata depurgat. ſolus ignis ex rebus omnibus quas ſupior natura ſub-
 ter cœli religionē collocauit: ſenſim enitit: ad alta ſurgit ad cœlū cōtendit. Solus eſt
 Spūſſanctus qui mortaliū mentes ad ſupnā & cœleſtē ſedem erigat: eleuet. exuſciet. Ignis
 nūq̃ cōpūreſcit. Spūſſanctus nullā capit labē: quia inſiciatuncōicatus ignis nihil iminuiſe
 cōicatus Spūſſanctus ſemp augetur. Atq; hic ſolus eſt ignis cuius lux ſine caligine ē: flāma
 ſine fumo: rogo ſine cinere: ſcinnla ſine rubigine. At dēt non aduirtit inſimāt ardore: non
 conſumit incendio. Hic ille eſt ignis Helix qui ſurrexit quaſi ignis. & uerbū eius ardebat
 quaſi ſacula. Hæc illa flāma qua cœleſtes aiantes: idū ſummo pncipi concinūt atq; aſſi-
 ſtunt: erga illum ardere & conſtare non ceſſant. Vnde quos Hebrei ſeraphicos noſtri inſiā-
 maros atq; accenſos appellauerunt. Hic ille Aegyptiorum ignis: qui Spūm omnia conſicien-
 tem & cōmiſcentem atq; illuſtrantem igneum eſſe & flāmam conſtare uoluerunt. Hæc illa
 poetarum ſutta qui ignem clam cœlo ſurreptum: ac pectonibus iniectum humanis mētem
 in ſudis ſei inhaſſe animam & uitam inſpiraiſe conſinxerunt. Ita ut quum nihil eſſet in ter-
 ris præclarus ac lucidus igni. nec celerius quicq̃ agere ſuehementiſq; accen- dēt: uſum
 eſt exiſtiſſe deū nullā re conueniētem iſundi Spūmſanctum apoſtoliſ potuiſſe: & igni
 qui non ſolum ad capiendū charitatē eſſet accōmodatus. ſed quod magis uolebat ē: ad
 cōicandum. Quare non in robore corporis: quo decetaretaut pedum celeritate: quo ſuge-
 rent: datus eſt illis Spūſſanctus. ſed in lingua qua cōmunicarent: cætera membra noſtra qui-
 bus audiuiſus. uiduiſus. ſenſuiſus nunci ſunt. & ſenſetræ rerum extre marum: quæ inde in-
 telliguntur: Sola lingua ad communicanda conſilia cogitationeſq; noſtras adinuente: ſed
 quod fiat aut dicatur a cæteris aperit nobis. ſed alius ponit quod ipſi ſenſuiſus oſtēdit: cor-
 dis atque animi nūcia. Lingua eſt ianua mētis: æſtus mēto: nœ: miniſtra rōni: ſudus humani
 cōmēni. Ita quū eſſent pandenda archana deſaprienda myſtena: oſtēdenda uia dñi: datus
 eſt apoſtoliſ Spirituſſanctus in lingua: ut hæc gentes poſſent edocere cū lingua. Nec una
 data eſt lingua: quum non eſſet nauo una ſuadenda: uarietatem linguatum quæ uidebatur
 uarietas nanonum: apud quas erant diſturti faciebatur quorū ſoius in omnem eſſet exi-
 tutus plagam: temotiſſima quæq; intelligi. & præcipi poſſet in terra: qui omni eſſet in terra
 audiendus. Et quum non ſatis eſſet camæ: quæ loquerentur: addite ſunt ignæ: quæ ſuc-
 cenderent. Opus erat ſermone ad mē uerbis flammigerantibus: quæ adrent mētem: pe-
 netrarent animi inſima: accenderent atq; inflammarent præcordia. An ſatis erat adhibere
 mediocritatem dicendi: ſiſis qui uellent ſuadere deum hominē ſacrum. Conceptum ſine
 congreſſumatum ex uirginemortuiū reſurt exiſſe: aſcendiſſe in cœlū: cum corpore: redi-
 turum in terras cum corpore. & reſurrecturum mortuorum facta diiudiciaturum: qui uellēt
 euellere atq; extirpare ueterum opinioneſ: plantare nouam fidem: delere ritus maiorum
 aſſere nouos: extingere præcepta patrum: in uehere ſua. An in quam erant hæc quæ hma-
 nam expoſcerunt lingua: in hac noſtra mediocritate dicendi contenta? Proh deum ſinor
 talem quæ flumina uocis: quæ uerborum tonitrua & tempeſtates eē oportuit: quæ orbe to-
 to hominum pectora ſerirent: quæ erant raperent unſaniamarent. Ardebant qui audiebāt
 ardebant qui loquebantur. Eſtq; paucorum annorum ſpacio religio Chriſtiana tanta pro-
 pagata: quantam unnam urinam nunc teneremus. An erat hic aliud q̃ lingua quæ ſulmina-
 batq; Spiritus quo rapiebatur. q̃ diuinitas quæ hominum pectora duellibat? Venit itaq; i
 flamma

flamma Spūs sanctus ut Dei amore hominum animos conflāaret. Lingua ignē amoris
acceperūt apostoli. ut amoris ignē lingua in ceteros coniecerent. Incensi ferebant suppli-
cia quoniam amabant. Incensi appetebant mortes quoniam deū amore monebamur. Quare
ad amorem ipsum transeamus. Amore diuinū causam atq; initiū rerū oīum nō modo nostri
Aegyptiorūq; theologi arbitrati sūt. sed pleriq; et veterū phoe putauerūt. et q; per omne
infusum mundū cōlū aerē. terras. mariaq; cōplexū hoīem ad suā gloriā ceteraq; quae aut
oculi possunt uidere. aut mētes cōcipe ad hoīs ipsius utilitatē procreasse. Esse aut Amorem
supremi pīncipi dei liberalē. ac beneficā uoluntatē. qua seipsum prīmū filiūq; cōplectit. de
inde in hoīem postremo in oīa extensū & propagatū. In angusto res agitur. uerbū uerbo
reddendū est. Pater seipsum intelligens gignit filiū in quo sibi bene cōplacuit. Hi dum se
se mutuo cōplectuntur pcedit amor. Et qua se infinite bonos itelligunt infinite se amant.
Amoris n. initiū bonitas est. Hunc Amore alii Spūm sanctū. alii chantantem. alii domū.
pleriq; amorem appellamus. nobis amorem placuit nuncupare. Is ex duorum patris ac filii
connexu. ut uidetis procedit. nec ita procedit. ut illi antecedant. hic subsequatur pat. aetas
est omnium. non q; aliquando esse cōeperunt qui fuerunt semper. sed quoniam nobis ue-
nit in mentem ut sic uicissitudinem illam diuinitatis interpretemur. Appellamus patrem :
non quia filii gratia uxori operam dedit. Appellamus filiū : non q; editus sit in lucem
puerperio. Dicamus Spiritum sanctum procedentem ab utroq; non ab illo tanquā a uo : ab
hoc tanq; patre ueniente sicut similitudinem rerum aucupamur non res ipsas attingimus. ut
gigni eum dicamus qui quum semper gingat nunquā cōcepit aut deinit gingi. procedens
amorem censeamus qui quum semper procedat nunq; cōcepit desinetq; procedere in oīa
suarum temporibus qui tempora condiderunt & fuerunt ante tpa. Ita qui gignit ab omni
aeternitate genuit qui est genitus ante oīem aeternitatem est genitus. qui procedit nihilo fu-
it posterior q; hi ipsi unde procedit. Quas tu mihi nectis ambages dicer aliquis? Procedere
amorem dicis. age quāso. a quo procedet? Num ab eo qui non prius fuerat? Ridiculū ē
non ante fuisse qui gigneret. q; esse qui gigneretur. nec ante fuisse a quo procederetur q; esse
qui procederet. Caecum ē & lippi sunt lateor mortalium oculi. non facile possum hanc
introspicere qui caligamus. sed prospicimus tamen. neq; enim est aliud is qui gignit q; qui
gignitur. q; qui procedit. Eadem res est. si modo res dici potest qui supra omnem est rem &
rebus omnibus dedit ut essent. soleni. radios. luceni unum solem esse dicimus. Soī radios.
radii & sol lucem pepererunt nec sol ante radios. nec radii lucem oriuntur. unum quum
aspekteris. omnes aspekteris. & tamen non est. haec lux quā aspicias in terris. & nimis penetrat
in templum corpus illud scintillosum quod intueris in cōlo. Sonus in uocem uox in uer-
ba pertrumpit. nec potes incipian i totum esse sonum. Aqua e fonte in flumē in riuulos de-
ducta. ubiq; aqua est. non ubiq; fons. non ubiq; flumen aut nullus. quāq; nō omnino pos-
sunt comparari creatura aeternis. quia haec possunt deficere & cessare : aeterna non possunt.
Quum igitur duabus illis diuinis celestibusq; personis procedat haec terra de qua nunc
agitur ad amorem appellamus existimare oportet hunc amorem aeternū esse sempiternūq;
futurū. cūq; esse ut ante dicebamus. diuinā uoluntatem qua se innedit. immiscet atq; inse-
rit rebus oībus & conciliatur quantū in se est aequae oībus quāq; nō aequae oīs cōplectunt
Collocauit ille oīs in cōlo angelos. sed nō oīs in cōlo angeli permanserūt. Inuitauit oīs
ad nuptias. sed nec omnes apparatū attulimus nuptiarū. Carē inuidia superni Principis be-
neficiamē cuiq; claudat manū liberalitas cōli exhibet seipsum. se expandit : datq; sese
omnibus qui uelint accipere. nec appetit caput externo. aut oculo rum illestat mētis. aut
interiore impulsu sensum reliquorum. non spei quum nullus egeat re inon metu : quum
timeat neminē. non cupiditate. quū nihil affectet bonitate sua sōtana atq; largissima amat
ut sint in quos suam possit beneficentiā chantatēq; cōferre. Ipse enim accumulatissime bo-
nus ea nos parte cōplectitur qua similitudine exprimitur bonitatis. Parit enim amorē
similitudo ipsa. ex qua enī inter homines coetus societatesq; nascunt. Quod si amare altege
uideatur magis q; alterum non iccirco sit qm in quēq; sit ipse propensior. sed qm alter se pe-
rationem exhibuit ad amorem capiedum. Amat impius & nefarius amat flagitiosus & sce-
labundus obites. sed hi ipsi qui sunt impi. nefarii. flagitiosi illius amorem reiecerunt. benefi-
ciumq; sui Principis repudauerunt. Amat inq; ille uniuersa quoniam amore uniuersa crea-
uit. nec potest non amare qui totus est amor. nec non flagitare incendio charitatis : qui ni-
hil aliud uoluit esse q; chantas. Nihil egit ille temeremē quicquā eduxit in lucē quod non
sciret sibi gloriā homini unilitatē allaturū. Dillexit ergo quae creauit : qm ea creauit quae
sciret esse diligenda. Atq; hic diuinus est amor infusus rebus oībus & per omne porrectus
mundum deorum omnium ut Poetae alunt longe maximus atq; pulcherrimus. Vtinā sen-

tiretis Poetæ quæ dicitisquæ amorem non solum deum maximum. sed duce Ionico Anacreonte deorum omnium domitorem appellatis: uera quum efferatis fabulis inuoluimini: etiam magnam Venerem non illa Cypriani insamem sed quæ celo nata est: quæ ad omnia ueniat Venerem appellatam: non mentimini. Quia in sententia scimus & alios multos. & imprimis testem nostrum firmissimum. M. Tullium exitisse. Quis est qui nagare ausit diuinum amorem uenire ad omnia condire omnia: perficere omnia? Hic igitur omnium deorum uisitor atque edomitor: qui deum maximum uicit atque edomuit: nec Iouem sub iugo ut illi fabulantur. sed Christum sub cruce misit in triumphum. Quis obsecro te deum ipsum compulit. ut mundum hunc tantum & tam pulcherrimum tam distinctum cælum stellis: aerem uolucibus. maria piscibus. terras animantibus ad nostrum spectaculum atque uitæ exornaret? Amor Quis eundem coegit deum. ut hominem diuinum & cœlestem animalæ: ætherea præditi mente: dominum rerum terrenarum omnium: participem cœlestium ad similitudinem suam crearet: creatum in loco diuitiarum collocaret? Amor. Quis eundem hominem errore suo paradiso depulsum. morte dâ narum. sanguine filii. occisione unigeniti. supplicio crucis statuit esse redimendum? Amor. Quis deum ipsum cuius habenis reguntur omnia. qui cælum ac terras habet in potestate. quæ mille si essent mundi capere non possent. utero uirginis in claustris carnis. in carcere corporis coarctauit? Amor. Quis ut uno complectar uerbo deum ipsum cepit. captum ligauit. ligatum consodit. arriuit. flagellauit? Amor. Amor igitur deum maximum superauit. occidit misit sub iugum: de illo triumphauit: nec quisque est hoc ipso præstantior. cedunt omnia. repugnat nihil. & qui hunc contempserunt aut negarunt esse deum ita multati sunt male. ut coacti. deum esse faterentur. Sensit hoc Arius: qui quum contenderet hunc sanctissimum amorem iniquum esse deum. sed esse creatum & initium habuisse in Niceno. Ariminensi. Laodicensi Concilio repudiatus: non solum hominum iudicii oppressus. sed diuina etiâ sententia condemnatus: quum laxare uentrem in secessu pergeret: ruptis ex tæplo uisceribus in loco se & opinionem suam dignoscit eiecit. Sensit Liberius Pontifex. qui tum sanctissimo Hylatio rectoris quum eadem quæ Arius assereret. & hunc sanctissimum amorem deum esse denegaret. & ipse in secessu idēdem uisceribus ruptis: non modo in errore. sed et in sectore Arii incursus est. Sensit Macedonius: qui quum inficietur amore ipsum: quicquid cum patre aut filio habere commune: seclusumque ab illis & ab omni diuinitate se iugatum: Constantinopoli assentiente Damasos iubente Theodosio dānatus: mox ultricibus suis exagitatus est. Sensit Eleutherius: quum barbarum quendam baptizaturus amore ipsum puellæ nominasset. & aqua disparuit & ipse confectus est. Sensit Olympus Apher: qui quum nescio quā fœderatam in hunc sanctissimum dei amorem euomisit: aculo ignito & celo cadente ambustus est. Sensit Lemigildus Vîsgotorum rex: qui quum Hermigildum filium uera sentiente m occidisset quum in Arrianam sectam non posset adducere. ut diuinum amorem aspernaretur & filius miraculis claruit. & ipse diuinum: excruciat: non aëre potuit q̄scere: quum tota Vîsgotogē gēte relictis Arrianis hunc sanctissimum Amorem ueneratus: colendus: obseruandus: pro Deo habendus esse iudicauit. Sēserūt Albigeneses: qui quum & ipsi opitionū tabe labefactarentur: turpissimam impingerent: tribus primū: ex cruciat: dein de per omnia euagatus. quantum capere quæque potuerunt animā cætera ad curam propagationis hominem et ad uexum uitæ & concordiam societatis excita uit iniecit: primum amorem geniale non arte quæsitum: uat traditum a præceptore. sed exhibitum naturæ: ut tanq̄ hereditariū habeamus: quo nos subincitati suspicimus cælum. & factorem nostrum intueniur. Alter alterum diligimus: etiâ incognitum. unde nomen nobis uendicamus. ut homines diceremur: non ab humo ut parui: et ruditi quidam arbitrantur: quæ mater est potius animantium reliquorum: quæ ad illam prona incuruntur. sed ab humanitate ipsa: quæ tota in amore: in beniuolentia in charitate uersatur. Ita quum insint tria semina diuini amoris: natura ipsa impellimur ad lachrymas: ad misericordiam: ad opem ferendam: et incognitis. quæ propria sunt hominis iniecta atque infusa diuinitas. Ad didit deinde de amore propagandis per omnem diffusum naturam. ut cupiāt quæque pullulare crescere.

augustinus

augeri: propagati: qui custodes est ingenii & conservator omnium rerum quae creantur. Postquam inferuit amor sociabilis: qui & ipse ab illo superiore defluxit. etenim concordia & connexu natus in caelo: concordia & connexu gaudet in terra: ubi illius sententia radicem gestamus. Nec quicquam nobis largita natura praestantius. & magis ad tuendam atque omendam vitam necessariumque amoris benivolentia. Quod quale sit hoc uno velim accipias exemplo. Amicum peregre profectum ex improviso redeuntem si aspicias: totus subito exhalat: scis: ident oculi: accedit frons: facie postus daru tibi diuinitus amore quo laetus agas: quo uita tueas. Hic societas peperit: coniugauit: affinitates iunxit atque innexit amicitias: oppida condidit: urbes aedificauit: ordines dignitatesque constituit: peperit Regna: Imperia propagauit: pacem: concordiam: sedem conciliauit. Huc si tollas: pietatem tollas: fides: pietatem tollas: pietatem tollas: pietatem tollas: pietatem tollas. Sublato amore in finitimos bellum est: in parentes impietas: in amicos in gratitudinem uitam mors in mundum omnem ruina. Fac tibi inquit dominus ad Noe & Artham de lignis laeuigatis: masiunculas in archa facies & bitumen: lineas intrinsecus & extrinsecus. Quid obsecro te aliud archa quam mundus: quae ligna laeuigata nisi mortalium pacati & concordis animi? Quid masiunculae nisi Ciuitates? Quid tandem bitumen: quo intrinsecus atque extrinsecus archa tota liniretur: nisi amor: iterum amor iterum ad parentem dominum & te ipsum ad mundum societates: quo populi a procellis & tempestatibus iniuriarum: bellorumque rapinarum muniantur: exterius: iterum a fraude atque insidiis inimici defenduntur: quo sublato fatiscunt ruinae: commissurae aperiantur: laxantur latera: & nauis ipsa quae uita est nostra: & mundus omnis malorum unda madescit: copletur. demergitur. eo circumlito: constant omnia & tuto nauigamus. Hunc qui continet. & illum superiorem unde propagatus est continet. Quod si tantam uim habeat amor: is quae humanum dicimus: quare maiorem putandum est illum diuinum & coelestem habuisse: qui non coactione ut in nobis. sed totus quatuor est apostolorum pectoribus immerfus: aethana pandit: lingua erudit: in robur animi confirmauit: ut esset qui tantum suppliciorum uellent perficere: quantum efferauissimum impium crudelitatis posset excogitare. nec aliquod illi repperire sciret tormentorum genus tam acerbum quod isti non constantissime: patiensissime: addo etiam libenterissime sustineret. nec sustineret modo. sed appeteret. nec appetere solum. sed ultro incurrere atque subiret. Hic est amor qui fecit omnia: quo nati: educati: redempti sumus: quo uiuimus sustentamur: in quo qui sperat nunquam perit: qui desperat nunquam euadit: quem in exitu Orationis ita libet affari. Sanctissime Dei Amor: Amor inquit Dei sanctissime: quas tibi agamus morales grantias: tu nos quanti: quanti sumus effecisti: omnes quicquid habemus rerum & naturam produxisti aut productura sit tu contulisti nobis: fecisti caelum: quo nos ornas: fecisti terram: quae uultures. omnia quae gignuntur & crescunt: non ut tu regeres. sed ad nostram utilitatem produxisti. Finxisti nos ad tuam imaginem: & te ipsum incluisisti pectoribus nostris. quam uitae spiraculum inspirasti. Conflasti uitam nostram: conciliaisti nos nobis: consiliu: rationem pietatem. praebuisti. extendisti propagationem: gentes in filium aeternitatis: animas nostras in funiculum tuae hereditatis alligasti. dilexisti omnia quae sunt: nec quod odisti eorum quae fecisti deceptos ab hoste ut redimeres: & tunc eximiam charitatem ostenderes: filio Dei proprio non pepercisti. uenisti ad nos hodie & ad dirigendos pedes nostros in uiam pacis: uitae semitam hodierna flamma demonstrasti & ad institutionem nostrae salutis & piscatore ianitorum corae: numulatio scriptorem euangelii: recalcitratorem acerbo defensorum acerrimum effecisti. dedisti robur quo pro te omnia paterentur: dedisti scientiam quae te omnes gentes confiterentur. Tu es ergo spiritus domini qui replesti orbem terrarum quem fecisti: ut te quae ramus: qui nunquam quatenus te pateris quin inueniatis. Refluit amor noster ad fontem tuum unde defluxit. Amemus te a quo tantum sumus amati. Quae ramus tuam amicitiam a quo & maxima accipimus & maiora parati sumus accipere. Custodi nam uicula in transmigrationis nostrae quam semper praecipua cura direxisti. Custipa rimas petulorum nostrorum. ut Duce te hic tuti nauigemus & in altera uita appellamus ad portum.

& sempiterno in statu collocanda. Mulieres autem incircuncisas mansisse constat: cum q̄ ad gignendum prolem neq̄ uini neq̄ formam uitæ iniicere eas arbitrantur. sed materiam duntaxat corpori suppeditare existimarent. Circuncisione autem mors animæ non corporis interitio tolleretur. Tum q̄ quum uir ipse auctor exstisset peccati: qui præcipienti deo non obtinuerat: peccatum illud a patre masculo non a matre femina contractum in sexu qui peccasset puniendum esse statuerunt. Sine quoniam mulieres & Hebrei & omnes fere nationes in parentum scaturum uirorum potestate positæ esse uoluerunt: ut signari nequaquā oportuerit: quæ alienum secuta: latius alieno deditæ imperio nunq̄ essent a patribus: in tribus uiribus cognatis abscissuræ. ut confundi in his aut errare nullo modo possent. Itaq̄ signati Hebrei ne externis gentibus miscerentur hoc in signe & discentem habuerunt: quo possent inter eos nec in eo falli quem ore donis: testimoniis prophetarum expectarent. Altera fuit ratio: ut errata parentis primi emendarentur. & ut ille parentem deum nō paruisset ad iram exasperaret: si Abraham nūrigaret ad ueniam dum pareret. & labem peccati uenialis quod iam inde ab ortu culpa parentis ipsius infetam & originale appellamus circuncisione deleteret: quod antea in fide illa confusa atq̄ in formi decimis: primitiis sacrificiisq̄ debebant. Visa est enim circuncisio ad rem accommodari: ut peccatum originis ea parte expiantur: qua essent orti. Nec defuere qui iudicio freti suo contendere peccatum illud libidine esse constilari. & eam ob rem qua parte intrisisset in hominem: eadē fuisse diluendum. ut peccatum naturæ atq̄ originis membro quoq̄ originis & naturæ am putaretur. & ut solum ex peccatis omnibus aliena opera contractum esset: inescientibus qui dem nobis: ita solum aliena manu sine omni nostro consensu abiceretur. Tum quoq̄ ut renuissus libidine confusarentur Hebrei si in libidinis membro continentia: deferrent castitatisq̄ memoriam. & si quando incitarentur ad eam uoluptatem intemperantius irreptā sibi decreto legis obtruncatamq̄ facultatem cogitarent. Censet etiam phisici hanc ipsam corporis partem maxime omnium quæ sensu moueantur. & sentire doloris acerbitatem & utilitatem percipere supremæ uoluptatis ut reprimi eam æstuationem restringiq̄ oportuerit. Quidam hoc totum ad uim naturæ ordinemq̄ rettulerunt: arbitrii omnibus in rebus aliquid excrecere sordidum & lutulentum: quod tollit: eidiq̄ conueniat: atq̄ ea causa fruges purgari: herbas purgari: arborem purgari: ferrum: terram: aquam: omniaq̄ purgari. Et quicquid est superfluum in rebus in artibus. in litteris tanq̄ excidit. Quod si modum non excedat ueritatem si excedat luxuriam dicunt appellandum. Inde fermenta in uiribus: putamenta in arboribus: rubiginem in ferro: scilicet in terræ: scilicet in mari: purgamenta in omnibus fieri consueisse. ut suum quæq̄ natura temperamentum æqualitate cōstanti: relatione remandantur. Atq̄ ideo Gallos illos Phrygios ministros Cybeles: quam terram dixerunt uetetes: exectis fuisse genitalibus. ut intelligerent omnibus in omnibus in rebus quæ terra gignerentur aliquid in crescere quod esset amputandum. Quæ de causa uetustissimos Phryges castorem animal Bercynthiæ matri dedecasse: quam & ipsam terram appellauit: q̄ petrumperet sibi genitalia ipsa in periculo morsusq̄ perstringere feratur. Quæ similitudine exemplo naturæ Hebreos & ipsos quoq̄ leui iactura: maximum disciplinæ cuitatu: roscire: circuncisionem etiam humanis corporibus statuisset. & in eo possimum membro: quod maxime ad luxuriam illam excrecentem: quam dixi & pertinetet. Alii aliam causam attulerunt multo uenorem. Nam quum essent mysteria illa ueterum ad præsignandum Christi legem adinuenta. & circuncisio præputii apud Hebreos: circuncisio cordis apud Christianos futuram præsignaret: uisum est conuenire ut quam partem corporis & pudor occultissimam & natura infundendæ uitæ apertissimam esse uoluisset: ea cordis significationem præferret: quod & domicilium est uitæ abditum: & motumq̄ ab oculis uideri non potest. Quum enim Hebreos præputii canem incidere iubeat deus. Christianos cordis incitamentum iubeat extinguere: nec tamen ut apud illos pellicula abscinderetur uisum membrum: quod se nihil attineret: q̄ ut apud nos sordes præciosissimi cordis abicerentur: quod suum est templum: suum habitaculum in ternis. Postremo quia essent nationes aliæ contaminatæ & obrutæ flagitiis: inuolutæ atq̄ immerse uoluptatibus: propensæ & præcipites datæ omnes ad sollicitatem & libidinem: hanc expectarent: hanc sectarentur: huic sputatissima templa ædificarent: non aliunde uisum est commodius fecerim posse a cæteris Hebræorum gentem: quam si quid tanto studio uenerantur & colerent: illi id Hebrei pari diligentia detestarentur & fugerent: essentq̄ genus electum in regnum & sacerdotum domino. Etenim Hebrei cingebantur magna ex parte Aegypto: Caldeis erant finitimi: cōtingebant Arabes: ab Assyris non multū recedebant: quorum omni uita p̄fligata & p̄dita habebatur & hortor: deo: ut est apud Prophetā in hortis sacrosi.

cabant. Tiaduntque iterum scriptores non fuisse fas Aegyptiis nec ullo modo licuisse an-
te fieri sacerdotumque Priapi facia initiarenturque uanitas ora Hellestpono. Afiam fe-
re totam Europam perualit ubiq; in templis Venus: Cupido Bacchanalia Pnapalia congre-
pebant. Quae igitur societas itae. Quae communio conuictusumque horum purissima
turpitudine effecit potuit Hebreis. Hebrei deum sanctissimum ac purissimum illi sordissimum me-
mbris simulachrum adorabant. Hebrei panem propositionis illi pudenda Osyridis comple-
rebantur. Hebrei stupra et incestus abhorreant illi Panes et Sanyros q; libidine infecti
et procaci honorabant. Hebrei seceda et immunda non recipiebant templis illi hircos
tenuissimos q; salax effecit et luxuria flagraret: dedicabant templa. Deniq; illa orgia quae ap-
pellabant sacra turpissimum membris simulachra celebrabant. Hebrei ipsius turpitudinis mem-
bris ferro refecabant. Quod igitur discitemus. Qui lines dant potuit expressioisq; sub
purissimam gentes studium atq; animum posuissent hic Hebrei genus sanctum genus ele-
ctum: Regale sacerdotum: sumum scelus summam turpitudinem statuerunt. Venit de-
us oues scabie obditas offerri sacerdoti: uertit lepram ingredi sacrarium: uenit animal spur-
cum et immundum templis ad mouerit: suum uirginitatum suum consubstantialium
suum ex seculis natis facit genibus non uertisset: qui omnem humum mundum ratione in-
credibili moderatur atque regit in mitrendo filio neglectior: aut in eligenda filii matre
incongruenter esse potuisset. Imposuit igitur signaculum genti electe unde statuerat
dempnorem nati electorem Imprimi notam iussit Hebreorum praepitiis unde is uenturus
erat qui sine praepitiis opera conepisset: illecebris nullis esset contaminandus in carne. Sed
iam unde orta est Circuncisio et quam ob rem adiunxa percurramus. Abraham Dei ius-
su instituit ut peccatum originis originis membro expiaretur: refrenato libidinis fomite
fortius resisteret: continentiusq; uiuerent Hebreis dei filius ex certa gente non ex confu-
sa multitudine nasceretur: et a uos attaus haberet pudicissimos: qui matrem eēt uirginem
habituissimam uideamus quam ob rem Circuncisioe Christus accepit quam nobis erat
inhibuitur. Circuncisio uoluit Dei filius primatum inde se profectum offendere: et quia
nam gente qua expectabatur et neque promissa parentis Dei qui eū stirpe Abrahæ erat pol-
licitus: neque uaticinium Prophetarum: qui ex ea progenie uenturum praedixerant: frustra-
rentur. Neue etiā m reicere se iure possent Hebreis: credere eum esse quem expecta-
rent: gentis signaculum non attulisset. Et enim si eum non receperunt Iudei suum ortum tribu
busisus Prophetis praenuntiarum: eorum distinctum signaculo in eorum parna concepit
et natum: quo pacto extemum et alienigenam habitum non cognitionem signatum su-
issent receptum. Quo circa ut Hebreorum se gentilem esse demonstraretur maiorum sequi
uestigia: ut mores ritus: traditiones: seruare uideretur: etiam ut nos quoq; eius exemplo ma-
iorum institutus pareamus circuncisio uoluit qui circuncisioe non eguit et spargere san-
guinem pro piaculo qui nunquam pialulum admisit. Etiam est circuncisio: quoniam eum
qui nouam esset promulgaturus legem: maximam sibi atque fideissimam comparare de
opinione oportebat. Non enim facile quis persuadere potest populo nouas leges: qui ue-
teres repudiauerit: et annorum aetatumq; consensu approbatas cultoditasque contempe-
rit. Ita prope necessarium uidebatur: uicissusq; maiorum scimitis: tenere et seruare ue-
rum praepcepta et antiquarum legum pariete instituta: ita sese per omnia saecula distitit: exem-
plis praestaret dignus haberi posset: qui ut ueterem commutaret legem aut nouam pro-
mulgaret. Quam rem nisi praestitisset ita dixisset Hebrei: Tu qui nos despicis qui maiori
decreta contemnis qui sacrosanctam Moysi legem aspernaris nouam nobis promulgabis
legem? Profecto non facies. Parebimus nos tibi qui ritus nostros reicis: qui signaculum
non habes: qui praeprium non exequitur. Profecto non parebimus: non obsequemur. Alia
gente natum te offendis: qui generi nostro: uostis infamis in sensus es. Hoc inquam dixit
Hebreis: et prope lustam periticiam causam attulisset. Ergo ut obseruaretur se offen-
dens antiquae legis auctoritatem ad nouam condendam compararet: Circuncisioe qua
nobis erat: pmissus ipse suscepit. Tu enī iō est circuncisus ut quoniam deū in hoīe: hoīem in
deū gesseris esse: salam illo et pueram labefactam opinionē: q; nō hoīem illū ex carne
cōceptū: nātūq; ex carne: sed simulachrū quoddā hominis inane et fantasticum putauerūt
qualē Appellē fuisse cōstat: et q; fecit funnalem idem prius senientem Manicheum
qualem Appollinarem Leodicēse antistitem: hinc millefimo et octauageimo Dama
fo papa ex de causa damnatum. Qualē etiam Valentinum Alexandrinum qui Christum
non in teris ritum effecit et cōlo corpus attulisse ausus est profiteri. Quales etiam Che-
ryntum atq; Hebionē: qui grauissimū et ipsi in errore delapsi Christum in carne uenisse ho-
minemq; uerum extūisse negauerunt: et a Iohanne discipulo et fratre dñiq; cōfusi
nō tamen

non tamen emendati esse perhibentur. Quare proditum est Iohannem ipsum cum Cheryn
 to quem diximus lauari noluisse etiam Basilium & qui illi hærenti reselleret qui infi-
 ciati sunt pati Christum in præputio transigi in cruce potuisse. Omnem igitur saluatore non
 fter suspensionem ut abaderet cultro præputium exposuit nullus accepti sanguinem effu-
 dit hominem se esse confessus esse & pari posse declarauit. noluit oculis nostris relinquere
 tenebras quos filios effecerat lucis uoluit nos in splendidissimo sole ueritatis non in obscu-
 ra opinionum caligine & cæcitate uersari. sine nodosine ambage omnia posuit nobis ante
 oculos plana aperta manifestare possemus errare. Quam ob rem? ut impleat legem uete-
 rem qui nouam esset inchoatus: ut responsa confirmaret Prophetarumque uerum in deo
 se hominem gerere dolorem cruciatumque sentire demonstraret: sed dominus quæ cogi-
 tauerat & compleuit in corpore suo sermonem circumcisiōis quam præceperat a diebus an-
 tiqvis. Sed cur dicit aliquis quum circumcisi sit Christus: nos qui eius uulnus exeplo nō
 sumus circumcisi? Nam qui Christus fecerat idem par erat facere Christianos. Præputium in
 cidit is qui ad nostram institutionem fecit omnia: Quæ causa fuit nobis ut repudiaremus?
 Vetus autem nos circumcidit quoniam eo iam uentum erat ut circumcidi amplius nō opor-
 teret. Nam quum essent mysteria illa ueterum umbra quedam & signa & figuræ nostræ le-
 gis quam Christus erat laturus adueniente illo legem & serente mysteria cellarum bene uenue-
 runt: omnia non sublata sed completata non neglecta aut contempta sed perfecta & con-
 summata: & umbra in Christo corpore signa in signato Christo figuræ in Christo figurato
 conqueuerunt. Frustra querimus umbram ubi corpus habemus: & ubi res queritis inue-
 nimus nequiquam rerum idiccia scrutamur. & quum hominis cultum aspicias imaginem
 & picturam innieri. Illi prædixerat futurum nos tenemus in manibus. Illi in dies uertimus
 oculis ipsis nostris aspicimus. Illi sperauerunt nos sumus affecti habemus completum fru-
 ctum. Sulsit igitur Circuncisionem qui a compleuitur nipsit spem deidi fructum. Non
 est passus cruciati illo & acerbitate dolores nos nudos fieri a culpa quibus ipse lenitior bap-
 tismi non modo ad diluendam culpam sed etiam quod multo est maximum ad gratiam
 consequendam præparauerat. Quanto enim Circuncisiō uictimis illis antiquis & patrum
 sacrificiis ad expiationem potior est exultata tanto baptismus Circuncisiōe ipsa habi-
 tus est felicitate: copiosius prestantio nequaquam in nō octaua duntaxat dies sed
 mentis sed horarum mensis sed annos sed noctes atq; dies sed omni tempore potest exhibe-
 ri: nec mares solum aut infantes sed omnem sexum ætatemque complectitur: & quum Cir-
 cuncisiō aut non plenam pareret apud deum gratiam aut ut quidam putauerunt mancā
 & exiguum pareret: Baptismus perfectissimā absolutissimamq; largitur. & in illa saluati tūc
 nullo modo poteramus: in hoc nisi præcipitemus nosmetipsos nō salui esse nō possumus.
 Tum Circuncisiō corpus duntaxat attingebat: Baptismus penetrat in mentem: igitur in an-
 tiquitate periclitando conciliat Trinitati configurat. Hæc illa est unda quam Ezechielis
 ore promittens dominus: Effundam inquit super uos aquam mundam: & mundabimini
 ab omnibus iniquitatibus uestris. Hic ille est fons patetissimus ad quem ore Prophetarum
 acciti sumus ut bibamus qui sitimus. Hoc illud est flumen aquosum Iherusalem inundatio
 ne omnia quæcunque perfudisset uiuebant & abantur sanabantur. O immensa ben-
 gnitate saluatoris nostri. O clementiam infinitam in omnia effusa a nobis sacrificiam & tra-
 entas hostiarum sanguinolentas uictimas postulat: Num iussi nos sumas quum uelle-
 mus expian hominem uiuum interficere ut Rhodi Salaminæq; faciebant: Nū occidere pri-
 mum deinde discernere membratim ut scisse dicuntur Chori? Num amicissimum homi-
 nem aut Principis filium iugulare: & circum aram ducere qui mors fuit Phoenicibus. Num
 pueros ad templa strangulare ut Curetes: Num item puerum casum atq; immolatum sub
 altari sepelire ut Arabes confueuerunt. Num puellam uirginem mactare ut Laodicenses &
 Calcedienses. Num hospites & peregrinos interimerent Getæ & Sarmatæ ut Scythæ:
 Ancini sacrificiunt. Profecto non nihil tale postulat ut redemptor nostrum mandauit nos le-
 nitare a quæ non sanguinis effusione cruenta uitæ nam leuem pelliculam ne quid pare-
 nitare ducunt ut abicindi. Vetus nos cultum admittere in sanguinem nostrum quem ip-
 se pro nobis omnibus admisit in suum: & qui nulla labe peccati nullis sordibus esset in-
 fectus: pro nobis qui infecti eramus & sordidari noluit expiationem est passus ea nos amplius
 tenere lege quam ipse qui extra legem erat nostra causa subiisset. Noluit amplius cruce
 nostre dilui peccata nostra quæ ipse sanguine suo & diluisset in præputio: & dilutus es-
 set in cruce: culpæ nostræ grauissimæ se qui infinitus esset atq; immensus obiectans: præciam
 omne quod nos ueten legi debebamus ipse persoluit: factus similis pellicano: nostro nos ex-
 ulciscitur sanguine: utrius propter scelera nostra iniquitates nostras ipse portauit.

IOANNIS ANTONII CAMPANI EPISCOPI INTERAMNIENSIS IN
FESTO SANCTI STEPHANI ORATIO.

I eadem est Pater Sancte in celo: quæ in terris: apud deum quæ apud homines: de meritis sanctorum quæ de mortalium præmiis: ratios ut potior dignitatis locū assequat: is qui & plura & ampliora in rem Principis sui gessent: atque honoratior in gradu statuat: quæ magnitudine factorum ac uirtutū splendore sit habitus illustrior & cumulatorum nulli neque mirum: neque temere uideti factum potest: gloriosissimum Stephanū Principem martyrum: Leuitā dñi: Militem Christi primariū: ut

cæteris omnibus exēplo prior extitit & professione constanter: & tempore propinquo: & imitatione cōiunctior domini uita priorē sibi post domini natalē cōiunctionē: locū uēdicaſſe: & ei hæſiſſe præ cæteris: quæ cæteris ſecutus: imitatus: cōplexus eſt. Nec fuit quiſquā ex tanta multitudine ſanctorum: cuius aut uita ſanctorum fuerit: aut oratio utilior: aut attestatio fortior: aut grā maior: aut gloria exploratior: aut exitus mirabilior: quæ Stephani. Quippe quæ ita uixit ut oīum conſenſu curæ præheret: mulierū ita orauit ut Paulū atrocissimū inimicū Christi propugnacissimū efficeret: Christianū ita testatus eſt: Christū uel in terris suppliciu afferuerit ita asseruit ut mori pro eo primus nequā recufauerit. ita demū eſt mortuus: ut nulli neque præmia maiora tributa: neque miracula plura conſeſſa eſſe referantur. Ita quū hodierna die Stephani ſolemnia celebramus: unū de maximis & ſauſſimis & Chriſtiano generi utiliſſimis feſtū celebramus. Sed de aliis ſortasſe alias: nunc eius præſtitiis tribus dū taxat rebus oſtēdemus. Primū de eximia in deū ac proximū charitate. Deinde de gratiæ ac cumulatione. Poſtremo de præmiōrum magnitudine dicemus. Iis enim rebus ſic excelluit: neſciam an ulli cōparari quod centū eſt anteponi potuiſſe uideat: ac de charitate primū.

biuſſo

bi diuinitate

Eſt enim Charitas diſtincta quædam: ordinataque dilectio: qua prius deū ſua deinde homines dei ipſius cā cōplectimur: in qua lex omnis præceptaque conſiſtunt: ac fidei præſtitiis ſalutis dūdamenta iacta ſunt omnia: extra quæ nihil aſſeri potius: principi deo nobiſque ipſis conciliemur: cui denique omnia bonas omnes affectus honeſtatis: humanitatis: gratias: beniuolentiæ: inſitos eſſe uoluerunt. Videamus nūc qualem hic ſe exhibuerit Stephanus: & primū de ea quæ erga parentem. Deū præſtiterit & pietatē ut arbitror licet appellare diſſeramus: Nihil eſt enim aliud pietas (loquor autem de precipua) quæ animi erga deum eximia quædā affectu perſeſſio: qua illum ita colimus atque ita anreponimus cæteris ut eius cauſa nullum diſcrimeniam: uitæ nullū ſupplicium aut tormētum ſubire dubitemus: & omnia efficiamus quæ aut grata putemus eſſe: aut fieri iubeant. Hæc qui præſtiterit omne officiū pietatis: charitatiſque præſtiterit. Age nūc quid in Stephano: quāta uis affectus: quantus ardor in deum. Vix dū audirum erat in terris Chriſti nomen: quū Stephanus ſtatim factus eſt Chriſtianus: ſpectis ac reſectis Hebræorum: ritibus & tanquam morticiniis repudiatis: iniriatus domino factus: Leuita ſecutus eſt Chriſtum: clamantem atque inuitantē. Qui uult uenire poſt me tollat crucē ſuā & ſequat me: ſimitemur me: calicem quē ego bibiturus ſum bibat: uideſt compater ſe ad omnem cruciatū preferendū: & mortem: quā larurus ſum ego pro uniuerſis: ferret ipſe pro meo nomine: ne perhorreſcat: Excepit hanc uocē primus Stephanus: accurrit ſubito: ſtatim in eā pū fidei atrepto deinde nexillo prodiit: primus in aciem inſtitutus: quæ ab apoſtoliſ in militiam dominianā domini militia antecēſſit: Apoſtolos: magiſtros: pugnat: diſcipulos: celeritate in pugna ſuperauit: & a quibus ductus eſt ad fidē: eoſipſos morte ſua arce: ſanguine armatioreſ: ſecit ad fidem primus oīum inuaſus eſt: quoniam ipſe ad inimicorum impetum ſe obiecit: primū: Nam & Innocentes quanquā ſe pro Chriſto neque ſpōre: neque pro Chriſti fide occubuerūt. Et Iohannes Baptiſta quæ mulierem iſcepaſſet occiſus eſt: omni pro Chriſti fide prædicaſſet interemptus. Ac Stephanus plus cæteris auſus præcipuū ſe exhibuit Chriſtiani: nominis aſſertorem in protectione de Chriſto: primus præbuit teſtimonium: unde illi cognōme tum eſt inclitū. Quippe ſi Ionicam attendas linguam: nihil aliud martyr: quā teſtis: nihil pro tomarty: aliud quā teſtis primus. Quare primū ſibi obtinuit locum in cauſa Chriſti: qui primus teſtimoniū inuoluit perhibere pro Chriſto: & tūc peribit maxime quoniam cruciaretur acriter: me prohibebant iudei ne Stephanus Ieſu nomini ingereret: populoſ Stephanus præcipue tunc Ieſum uidere ſe aiebat: quum prohibebant: quū impetebant: quū lapidabant: quū occidebant. & hoc cōſtantius teſtabatur: quo ſenſibat atrocius. Lapidēſ torrentes dulces: illi extiterunt: & tam ob rem conſtanter ferebat mortem: quoniam præciſum in cōſpectu domini ſanctorum: mortem ille illegebatur: quam mortem duriffimam: contumeliſſimā: indigniſſimā: nec non atrociffimā ac ſacrinoroſiſſimā ſcelēbus puniendis adinueniam.

Itaque

Itaq; audiuius & paucos & non nisi inhumanissima causa lapidatos : ut timorem illum q̃
odio infectat diceretur uniuersum humanum genus apud Abderitas pro ueteri more
singulis annis unum aliquem qui esset omnium pessimus ac sceleratissimus iudicaturus in
Macedonia Regum proditores quod ultimum ausi scelus fecerat maiestatem & euertere
Regnum conarentur. Itaq; pro odio humani generis pro summo scelere pro laesi maie
statis lapidibus obruebantur. Stephanus pro summa sanctimonia . pro incredibili charita
te in omnes . pro defendenda summi Regis dignitate est lapidatus . Rex minor huius in
homines charitas fuit q̃ pietas in deum . tantum illud fensasset . Diliges dominum deum
tuum ex tota mente & ex tota anima tua . & alterum domini de charitate preceptum non
contemneret . Diligite inimicos uestros : & orate pro persequentibus & calumniantibus
uos : quia in re obtemperauit : ut ex omni numero eorum qui pro Christi fide occubuer
unt in Stephano & precipuum extiterit : & singulare : q̃ pro inimicis suis : pro lapi
datoribus suis : pro occisionibus suis orauerunt quantum illis in martyrii laude excellit
quoniam fuit primus tantum hic adeptus fit glorie : quoniam fuit solus . Infrabat pro fi
de manus circumfistebat gloriosum athletam dominum q̃ doctus nitam cruciando
traheret : non ferro appetebat ingulum : non contremebat igni : non aliqua subita ui
mortis confectus obdura in immanitate ingula quod membrat singulis ictibus inter
mittere adortiebatur lapides incurreret : tot mortis inferre uidebatur ac fortissimus Chri
sti olympio non immemor quod et dominus precepisset : & quod de seipso paucis ante
mentibus praebisset exemplum inter medios lapidantium ictus desicet huius efficit
genus : manus ad caelum tollit praedis uentiam . Ne iratus inquit domine illis hoc peccatum .
Hanc uibrat hastam hunc praefrigit gladium quo se defenderet . haec illi arma ad uin
dicam extenderunt non mortem effugerent lapides deuiterant uentem precari nite
retur his qui lapidabant . O immensum . O infinitam charitatem : acceperat se illi ad Ste
phanum laxis impetendum . Stephanus sese ad orandum pro illis apparabat . Illi se humili
conclinauit ad lapides colligendos : Stephanus humi se deciebat ad illorum conatus im
pios deprecandos . Illi brachia cum fixis in impetum extendebant . Stephanus brachia cum
precibus ad caelum contendebar . Differrebat illi cordibus & dentes ac latera frangebatur
ut fortius hunc uulneretur . Stephanus & cot & latera & dentes excauebat ut efficacius illo
rum salutem exoraret . Quantum illorum uultus minaces & effertat ad sanctum dominum
prodendum tantum illius uultus mansueti atq; reuerenti ad illorum peccatum delendum
impetebatur precabatur uentiam . Lapidabat ut precabatur uentiam . contemnebatur : uulne
ratur ut nocidebatur : a iudeis & tamen pro Iudeis uentiam precabatur . Membra reliqua fan
guine & uulneribus effluiebant : oculi eius lachrymae pro uulneratoribus consillabant
solliciti alienae salutis oblitus uideri poterat suae : attentius illorum periculo metuens :
de suo cogitans . Retrahit pedibus quantum spiritum suum commendabat domino : &
de seipso loquebatur flebat genus quom orabat pro iudeis & uentiam precabatur . At
tende homo qui nemini parcisq; nunq; dedecere potes in manus illis quum iudicaficito
nullum cum deo habere commercium te posse si cum : chanante non habes . Haedens de
Chadate nunc ad Grariam transiamus : Quum summi ac probantissimi in sacris litteris ul
ti gratiam diuinae dilectionis effectum diffimerint quoniam i eo ita est omnis ut qui
plurimum diligis possit quoq; apud eum plurimum a quo diligunt necesse & gloriosissimum
Stephanum qui omni pietate atq; obsequantia profectus deum uerum : rebus omnibus :
etiam ut ante posuisset inimicis pericere pro lapidatoribus orauit precepta ad unguem fer
uauit omnia & ipsum quoq; plurimum dilectum a domino longe plurimum gratiae apud
illum comparati . Turpis fuit semper apud homines ingratitude & detestabilis inimiciaq;
humanitati . Apud quodam ultimo supplicio animaduerti solitant apud Perlassus ingra
tos omnes palo affigi duntaxat inuicem morte statuerunt & legum sanctiones sola iqua
titudine rescinduntur inuoluer . Quod si ita est apud homines comparatum : quo
rum uita omnis plena contentione uisus odio inuidia & dissidis perturbationibus aliis mille
a gratia & benignolentia prorsus alienis : quid apud deum est existimandum . qui totus est
amonitoris est gratia qui quum nihil egred non triser : conferre tamen nobis benedica
tione usque cessauit nec mortem quidem subterfugeret . Quod si haec illorum causa fe
cit quita tamen aut non cognouerunt : aut contempnerunt cognitum : quod in eos qui sese
totos illi dederunt factum quantae profecti gratia putandum est . Quorum unus ac prae
cipuus Stephanus ut ante alios obsecuit est domino atq; complexus i ta ante alios par est
gratissimum apud illum acceptissimum fuisse . ut non temere se receptum illi plenum
fuisse gratiae & fortitudinis qui pietas erga deum : charitas erga homines plenissima ex

trifler. Habuerunt & alii complures gratiam domini qui multa aut fecerunt . aut peperi-
 sunt. Et Paulo dictum est. Sufficit tibi gratia mea. Sed hi gratiam habuere. Stephanus gra-
 tia plenitudo nem adeptus est. quæ & sufficit ipsi. & eam refudit in cæteros. Quod si inre-
 rogare Paulum liceret quis tibi dedit o Paule ut quum esses inimicissimus Christi . quum
 eius ministros ita infestares ; tamen gratiam apud illum tandem adeptus sis ; quis est qui
 dubitet responsum illum . Gratia Stephani qua erat plenus refusa est in me tanq̃ plenissi-
 mo exundans flumine stentem a graui irragasse & tantos fructus parere effecit & ut ex per-
 secutore fierem defensor ex summo detractore prædicator summus ; ex inimico propugna-
 tor acerrimus quum sedebam quum tenebam falsorum iestium uestes ; eosq̃ in Stephani
 perniciem subonabam ; quum ititabam socios ; quum suggereram lapides ; quum Chnstia-
 nos undiq̃ ad cruciaturum conquitebamus ; aut ille pro me perditionis precas ad cælum
 penetrauerunt & ex odiosissimo gratissimus factus domino quicquid ægritudo & furiæ
 Stephani gratia totus sum. Quid si rursus ab Apostolis martyribusq̃ omnibus fas esse pe-
 tere ; quis illis tantam tribuit acerbissimis cruciatibus ac moribus perferendis constanti-
 am ? An & hos quoq̃ dicturos aliud existimamus q̃ Stephani se exemplo ; Stephani inci-
 tamento . Stephani testimonio esse permotos ; qui & mori primus pro Chnsto in eorum
 oculis uoluerit . & esse illumi in cælis atq̃ gloria tristatus esse . ut quantum propheta omnes
 & Ioannes baptista contulerat ad Chnsti aduentu prædicendū atq̃ ostendendū in terris ; atq̃
 Stephanus uisus sit cõrulisse ad illius maiestatem atq̃ gloriā cõprobandā in cælis . Itaq̃ tantū
 sunt in eo gratia diuinæ quæ tam primū dimissa celo ; q̃ tempus redẽptionis uenisse Ste-
 phanū cõpleuit in apostolos in martyres in sanctos oēs in electos oēs uisus sit uendisser
 Stephanū cõpleuit . aut in apostolos in martyres in sanctos oēs . in electos oēs uisus sit re-
 fudisse . Nec ullū fuit genus gratiæ q̃ dei defuerit . Referissimus ea quā iusū appellam⁹ quæ
 tunc est quā excedit uires nostras exuperatq̃ nostram . & est inest diuinis . Referissim⁹
 ea quā posita totā in suadēdi diuadēdiq̃ facultate diffusam noiāmus Qualē in labijs suis
 diffusam ait propheta . Qualem in oi sermone adhibendam præcipit apostolus . Referissim⁹
 ea quæ ab emanatione sortita nomen propagataq̃ in omnes effusas nuncupatur ; cu-
 ius & Petrus admonuit . Vnusquisq̃ ut accepit gratiam in alterutrum administrantes . Re-
 ferissimus ea quā cooperantem dicimus quum mens simul mouet ipsa se atque excitat
 simul mouetur alius de atque excitatur engit sese atque engitur accipit diuinitus auxiliū
 & ipsa sibi auxiliatur . Referissimus ne diuinus immorenois generis gratiæ grana . Quā
 disputaret flammæ atque inaudita sapientiæ cui resisti a Cyreniensibus . Alexandinis . Asia-
 ticis aliis . & a synagoga omni nō poterat . Gratia quā oraret incredibilis efficacit ; quā gla-
 dium illum Pauli exterum in Chnstianos in Iudeorum perniciem conuertit ; retorsit ; per-
 strinxit . Gratia quum accusaretur manifestæ innocentia ; quum esset fretus uultum ei⁹
 mistico splendorem candore ; tanquam angeli uultū aculeatores intuebatur . Gratia quum
 lapidaretur mitæ fortitudinis miraq̃ constantia ; quod neq̃ perturbatus esset ; neq̃ ab im-
 mensa illa sua discessit chantate ; neq̃ lapidatoribus succensuit non solum daret ipse ue-
 niam sed ignosci etiam a dominis eandem suam illis ad peccatum imputari postularer .
 Gratia in uitā quum tanta ei continentia tribuatur ; quantum de Marconi audiuit . Gratia
 in morte quod & cælos apertos & Iesum stantem in cælis seq̃ adhuc hortemur & confi-
 nantem asperat . Gratia post mortem quod infinitis edus miraculis de quibus integra
 extant uolumina ; & mortuos septem suscitauit & opem omnibus ad se refugientibus sa-
 laremq̃ præstiterit . Gratia in terris quas p̃mus martynci sanguinis repperit flore ; unde
 tanti postea fructus excreuerunt . Gratia in cælis quod ante illud tempus clausos existima-
 eos p̃mus nobis apertos esse nuntiavit . Itaq̃ non parua prædixit gratia sed maximis non
 una sed omnibus non leuiter afflatus sed plenissime consertus exaggeratione quātam san-
 ctorum affectus est nemo ut nihil in eo aliud uideretur esse q̃ gratia . Pleni enim quique
 sunt nihil possunt capere aliud eiusq̃ quo pleni sunt . Quocirca iure merito quod uni glo-
 riosissimæ Virgini matri tributum est ; plenus gratiæ dictus est Stephanus ; quod nullo in
 loco aut tempore nullum genus ei defuerit gratiæ . Sed iam de premis uideamus . Quum
 ita deo acceptus esset Stephanus quid illi dicit aliquis collatum est dignum tanta gratia ?
 quibus affectus præmisit se ille Deo gratum intelligeret ? Parum conferre gratia consue-
 tit nisi ut sperentur præmia ut adhibeantur . Et tui profuturus aliquando ius ei qui dile-
 xerit te exiguum & inutile est dilexisse Ego uero taceam gratias & tam accumulatas
 quas paulo ante memorauimus testimonio quicquid expen possit in uitā ; fortis omnes bo-
 na omnia omamenta omnia parum habitura esse momenti aut laudis ; si uel uniuersa soli
 felicitati comparentur . Quod si est ut omnia exuperet & uincat ipsa felicitas ; itaq̃ ea posi-
 te sunt

ta in cognitione atque amplexione supremi Principis Deum quo bona congesta & cumula-
ta sunt omnia: facile possumus intelligere quantos fructus percipit Stephanus: qui hanc
ultimam felicitatem atque maximam prius & ubertius & exploratius affectatus est: quod nulli al-
li sequi mortaliu potuerunt. Qui si uiuens atque adhuc agens in terris coelos uidit apertos: si
Iesum stantem a dextris deici deum ipsius gloriatus uirtutem diuinam quid non uidit.
quid ei defuit quominus omni felicitate perfrueretur in terris: qua uix alii perfrui potue-
runt in caelis. Nec sola fuit ea uisio quae tota est corporis quum quid oculis aspicimus. aut
quid constet in imaginibus reconditis mandatisque memoriae: quarum utraq habere etiam
bruta potuerunt. Nam uident illa caelum ut nos uidemus: suspiciunt stellas. & nos suspi-
cimus: idem oculis quibus nos. eademque prospiciunt & remotiora interdum multo longin-
quiora: prospectantque maior sit oculorum acies in pluinis. Rerum imagines quae: aut
paulo minus: nonnulla etiam expressius concipiunt quod nos retinentque conceptas. Nam &
praesepia noctu repetunt & ad nidos ac cubicula recto cursu aut uolatu reuertuntur: insi-
sta habent earum rerum & locorum simulachra: & deprehensa sensibus quantum cuiusque
fert natura recondantur. Alia est uisio quae tota est hominis & rationis: quum imagines re-
rum deprehensarum sensibus retentis memoria discutimus & diiudicamus: & alias esse res
alias rerum imagines utramque decernimus. Iudicium enim adhibere rebus quantum com-
muni uis: rationeque perpendere solius est hominis ualentis ingenio: consilio: prudentia.
Sed neque animantes ceteri supra caelum possunt penetrare obtuitu oculorum: neque ho-
mines attingere nisi quantum fide & coniectura prosequuntur. Ac de Stephano nemini du-
bium & per omnes deductum orbes ui oculorum ad sublimia penetraffe oculis ipsis erectis
in caelum: sublatique a mente. Quippe tanta uis mentis in tanta gratia: tam apertis coelisque
quum nihil obiceretur impediendi: facile potuit ad fastigia suprema conuolare: oculosque
secum ferre sanctissimi uini nihil aliud quam de Deo & caelo cogitantis. Itaque uidit in corpore
quod uidere uix beati potuerunt in mente. Vidit uita quod uidere fas est nemini: nisi post
uitam. Quod si aperti sunt coeli & Zachari non procul a flumine Tobar ad spectaculum ap-
ti sunt illi: non ad ingressum patefacti. Nam eos ingredi ante Christum resurgentem potuit
nemo. Quum autem primus Stephanus secutus sit Christum: necesse est omnium qui secu-
ti sunt primus ingressus sit caelum. Vidisse se ait Iohannes frater domini apertum hostium
in caelo: sed hostium ait uidisse non omnes ut Stephanus non totos patefactos. Et Paulus
raptus est ad caelum tertium: sed ad tertium raptus est non ad supremum delatus: non ad
ultimum. Stephanus omnes etiam si (quod Basilidiani putauerunt) tracent fexegintaquin
que fuisse coelique plures: si infiniti omnes uidit apertos. Nec coelos uidit solum: sed Iesum
quoque triumphante in caelo. Et quod adit: aut scindit: aut secarit: aut terebrari illi nullo modo pos-
sunt: adit: scindit: secut: terebrat in terra positus: per cribrum syderum: uellat aranea pe-
netrauit in tenebris uidit lucem in imperfecto perfectum: in caduco aeternum: inter homi-
nes deum: & ut uno dicam uerbo: ante peruenit ad caelum quam ascendit: ante complexus est
Christum quam applicuit. Quam ob rem tanti his qui olympia uicerunt ad stadium: aut mili-
tiae: uel posuerunt in nauim: uel conscenderunt murum: primi corona donati ex auto aut
myrtho aut lauro consueuerunt: quod perennis ea uidetur futura gloria. Sic gloriosissimo
Stephano quod primus currens ad metam: primusque in acie dimicans. Saluatoris palmam ui-
ctoriae comparasset: & coeli nicenia insulset primus: manu domini corona collata est co-
rona uitae: corona gloriae: corona pulchritudinis de lapide praecioso: unde & nomen sibi
uisus est perperis. Stephanon enim coronam uocant Graeci: Stephanon dicunt nostri. Un-
de & maiores: quanquam paulo ante inuenerunt: eum qui ludis Cyrenensibus uicisset: atque eam
ob rem corona populi consensu donaretur. Stephanionem appellatur. Sic inter sanctos
omnes hic unus coronatus est: cum magnitudine: quia nemo fortius: cum ordine: quia ne-
mo prius descendit in campum: uicit in acie: perripit in caelum: & meritis sanctos omnes
tuo ueteris: tum nouae legis aut aequa uicit: quod hodierno die illorum uenia dictum ue-
lim antecessit. Fuere ex ueteribus multi in primitiis dominorum: ex Patribus primus Abel:
occisus est: ex sacerdotibus Abamalec: ex Prophetis Zacharias: ex Principibus milicie Machabeus: sed hi omnes ante legem in figura ipsius legis pro umbra Christi occisi sunt. Ste-
phanus in ipsa lege: pro ipso Christo peremptus est. Tulerunt supplicia martyres: & Stepha-
nus tulit. Fuderunt sanguinem apostoli: & Stephanus fudit. Praedicauerunt: & Stephanus
praedicauit. Ostendit Iohannes Baptista Christum in terris: Stephanus quod uisus fuit no-
bis ostendit in caelis. Plena gratia Maria: Stephanus & gratia plenus & fortitudo. Illa su-
pra naturam concepit uirgo: quod concipi a uirgine & mortaliu non potest: hic supra na-
turam uidit in carne & mortaliu quod uideri in carne & a mortali non potest. Deique illi

omnes miracula fecerunt hic non modo miracula . sed etiam signa : nec modo signa . sed etiam prodigia fecit . Prodigia enim q̄ procul aliquid indicent atq̄ in longissimum tempus portendant dici uoluerunt . Cur ita in Stephanomisi quando quicquid ægisset in normam atq̄ exemplum esset futurum postens & momentum Christianæ religionis æternitatem duraturum . Vnde & Stephanum Hebraica lingua normam nostri interpretantur . Sed et prodigia : quorum tam mirandum : tam stupendum nomen : per quod præci non nisi insuetat inaudita procul a natura in grauissimam & uericam attonitam significationem dici uoluerunt : quid iūq̄ hoc in Stephanomisi quoniam omnia non modo noua : mirat in suæ facta incredibilia horronis : stuporq̄ plena faciebat . Itaq̄ omnia in eo summam omnia excellentia : omnia suprema : solus martyrum dictus princeps : solus inuenus qui orauerit pro inimicis : solus cæcos uiuens aspectu apertor omnes : solus gratiæ & fortitudinis dictus plenus : solus a corona nominatus . solus quod multo est maior atq̄ præstantius cursum omnem expessit saluatoris Christus in Iudea natus . Stephanus in Iudea Christus Hierosolymæ occisus . Stephanus Hierosolymæ Christus p blasphemiam calumniatus . Stephanus pro blasphemia criminatus . Christus falsis testimoniis circumuentus de templo euertendo . Stephanus duobus falsis testibus oppressus de lege Moysi peruertenda . Christus populus crucifigendum . Stephanum populus lapidibus obruendum postulat . Christus in cætu multitudinis Hierosolymæ extra portam crucifixus . Stephan' impetu multitudinis Hierosolymæ extra portam lapidatus . Christus pro crucifigendis orauit Stephanus pro lapidantibus precatus est . Christus prius sine peccato natus uenit in terras : Stephanus prius ex peccato natus est secutus in cælum . Christus p rimus aperuit . Stephanus primus aperos demonstrauit . Christus primo genitus mortuorum . n . Stephanus primo Christianorum . Christus primus dator gratiæ . Stephanus primus acceptor . Ad hunc ergo refugiamus huic supplicemus ab hoc gratiam apud dominum si qua opus est postulemus qui & apud Deum potest longe plurimum & orare non solum pro iis qui fuerunt ueneratissimi etiam pro his qui occiderunt consuevit . Quod si eius preces persecutoribus profuerit quæ ro magis putandum est : profuturas uenerationibus . Si precatus est ueniam lapidantibus Hebreis quanto efficacius precabitur supplicantiibus Christianis . Hunc inquam maxime post dominum imploremus : colamus : ueneremur : qui statim post dominum secutus eius lateri hæret in cælis : cuius Natiuitas est adiunctus in terris .

IOANNIS ANTHONII CAMPANI EPISCOPI INTERAMNIENSIS IN
FESTO SANCTI THOMAE DE AQVINO ORATIO :

Mulum primum oro ego atq̄ obtestor dignissimi Antistites . ut hodiernum hoc munus dicendi : & hanc mihi delatam Sanctissimi Thomæ cōmendationem : neque ultro petitam esse a me : neq̄ sponte mea susceptam arbitremini . Sciebam equidem nulli splendorem Oratoris : aut uerborum lucem esse tantamque laudes sanctorum diuinæ atque immensæ uel minima ex parte posset attingere . Clariora sunt Dei opera q̄ quæ mortalis ingenii facibus possunt illustrari . Sed illa me hoc possimum contenderem : nequorum ego neque reiciendas preces : neque auctoritatem contemnendam

existimaui . In tanta enim & tam honesta postulatione durus illi sanguis gratia Deo potissimum uideretur hoc exiguum quod est mihi ingenii denegassem . An ego mediocre hoc & prope extemporaneum studium huic gloriosissimo sancto non præbuissem : qui ad eruditionem nostram ad humanarum ac diuinarum rerum cognitionem exhibendam : nobis ad iustitiam hanc uitam in qua sumus . & illam alteram ad quā tendimus aperendam : omnes labores suos . uigilias . Iucubrationesq̄ consumpsit : cuius opera & diligentia factum est : ut si hoc in loco : siue alibi terrarum de altissima quoque re & recte sentire & copiose discernere possimus . Ego uero ita sensuosi cui exhibenda sit a me gratia uel doctrinæ quam nunquā habui : seniper expenui . uel huius exercitiū uicula : meæquam sum nunquā aspexit : neminem esse in quem honestius possint hæc omnia gloriosiusq̄ conferri : si in sanctissimi Thomæ uerissimam cōmendationem : non ad umbratam laudem conferantur . Quia in re non plus postulat a me studiū in dicendo : q̄ a nobis speratur in attendendo diligentia . Nam si ullo in congressu orbis terrarum & hominum conciliis laudes sanctorum & enarrari gloriose . & attendi studiose consueuerunt : hoc in loco in conspectu uestro consueuerunt . Tū uero quum

vero quam perpaucissimo prope nulli sunt in isto confesso doctissimorum hominum quique ope & praesidio sancti huiusmodi non est aliquid vel doctrinae ad bene ac recte sentiendum: vel exemplorum ad honeste ac pie uiuendum adeptos esse fateantur qui plura nosmet meliores esse sentimus se pollicentur eius uitam ac laudes audituros libentius. Thomas natus est Aquinensis familia uetustissima quod oppidum in primis Campaniae finibus situm est. Vnde maioris gentis & initium & cognomen tum accepit. Fuitque Aquinantium familia in primis clarissima multis saeculis & illustis ac potens habita. Patrem habuit Landulfum matrem Theodoram & ipsam in clyto naram loco. Fertur matrem esse grauida in & praedictum suburbanum descendisse occurrisse uinum quendam & praestantem promissa & cana barba dextra gestanti baculum incuruam laeva Virginis matris imaginem collo pensam ad cuius pedes simulacrum diui dominici depictum suberat hunc Theodora factu obuiam salutasse addixisseque bono esset animomam maculam prolem uentrem gesta te familiarem & acceptam Deo ac magnum datum lumen Aquinatum genti. Habitu autem eum uestitum quo etat is cuius simulacrum ad pedes virginis suberat depictum & simulacrum digyro ostendisse potest esseque matronae aspiciendum. Pater autem (sunt tunc parentes eiusmodi rerum curiosi) Mathematicos consuluisse traditur & quid filium cuiusque boni ac mali in ulta portenderetur in interrogasse: & de aliis quidem esset re sponsum de Thoma uero sic accepisse. A spernaturum illum paremas opes sed alia uia sollicitissimum futurum esse. Amatorem autem maxime eam rem quae oblata inans uagitu obtemperat. Solebat enim quam in uagitu erupisset papiro aut membrana potesta ita tunc conticere. Quam eum nuxit aliquando gestaret uisus fuerunt libellum in quo salutationi Virginis facta continebatur caelo de laesum infantis manibus habuisse. illum autem ita cupide arripuisse ut nisi a matre extorqueri uix posset. Nec ante quicquid qd esset reddidit eumque infantili gingiua attritum paulatim rotum hausisse. Haec illi futurae sanctitatis fuisse praesagium. Landulfus exorto in Campania bello aliquandiu aduersus Federicum secundum qd sceleratissimae impietatis uinum dimicauit. Ecclesiae partes securus. Quo bello & Capua (ubi fundus habebat gentilicio) direpta est: & Aquinia a Conrado Federici ipsius filio expugnatum atque incensum. Hac necessitate adductus Landulfus ipse in exilium actus. Thomam quinque annis natum ad Cenobium Cassini montis orbe toto celeberrimum & ea tempestate Religiosis obseruantissimum misisse ad etatis sine praepetoris institutione elaboratur. Hoc in loco eius transacta est pueritia tanto studio litterarum: ut Grammaticam breui pedidisset: tanto cultu & obseruati quadam aperta atque ingenua: ut iam tum opinio increuerit futurae sanctitatis his qui eum custodiebant. Quum quid superesset temporis a studio puerili: recipiebat sese in inimi templi penetralia qd poterat occultissime statuas & simulacra sanctorum impressa parietibus quacumq; occurrissent uenerabatur suspicabatque attonito similis aequalium ut quisque esset optimus ita illi studiosissime adhaerebat. Itaque prima rudimenta etatis in Cassinati accepit: ut iam iam prospicere liceat. Felix puer & fortunatus sanctumque auspiciu motum doctrinae sanctitate. Compositis deinde in Campania rebus. Landulfus reuersus domum instantato Aquino sacrentique oppidis redactis in potestatem reuocandum iam filium & Neapolim ad propinquos mittit dum co struit ut ibi militia & honestis artibus erudiretur. Discessit autem ex Cassinati perquam in uetus puer quod ibi remanere & cum sancto optimorum patrum coetu transfigere uitam co gitauerat. Deductus Neapolim non militandi amput uinum ludos eque stre celebrant diu ceteri Opusatum liberi faciebant. sed in coetus societateque religiosorum sese conu elens maxime templum Diui Dominici quod prope esset & celebre frequentabar. Hic rem diuinam. Hic quotidianas disputationes & quae legerentur audiebat. Nec minus orationi impendebat temporis. Horae diuinae nocturnaeque in templo transigebantur: intermutabantur nunquam. Vbi si quid audiuisset lasciuiae scule secedebat & conspectu in eadem factam recipiebat cum Religiosis dies noctesque uersabatur. Trahitur hominem fodalicia comertia etiam in mores penetrant & perinde quisque euadit. ut quibus cum ueretur. San ctus adolescens quum iam Religiosum inter religiosos ageret: congressus aequalium & propinquorum a speraturum quod in Cassinati cogitauerat: Neapoli perfecti: postulari a fratribus sanctum habitum uelle se initiari sacris & illorum profitem Religionem astante: contendingit saepe. Fratres nobilitatem uenti & potentiam propinquorum: dehortari primum coepit: & omni qua possem uia dissuadere. Dicunt etiam extra claustrum parati salu tem posse nec fratrum cellis deesse periculum. Vbi quae a deo parata praemia: penalesque moralibus. Nec ullum esse locum in quo quis illi fieri non possit coniunctissimus. Claustra Religiosorum maiore concuti statu uoluptatis magisque sollicitati hostem nostrum: eos oppu

[illegible]

mentem a proposito deturbarent cogitans iam secum non hunc Imperum instabilis animi, sed dei consilium esse, repetitoque ueteri oraculo decreuit non esse illi amplius repugnandum. Fir potestas fratribus accedere ad eum quam uellent familiariter loqui manere: & eadem quo uellent abducere. Illi noctu funiculo per fenestram subductum ne qui germani aduersarentur primum Neapolim inde Romam perduxerunt. Estque deinceps a boni propinquorum molestia cessatum. Per hos turbines tempestarum per hos æstus procellarum sanctissimus iuuenis omnibus superans fluctibus ad optatissimum religionis portum enarauit. Non illum opes paternæ: non clientelæ auitæ: non lachrymæ matris: non arma propinquorum: non rituum munimenta tenere potuerunt. Neapolim perductus operam aliquandiu dedit Philosophiæ audiuitque Petrum Henricum argutissimum illius temporis philosophum & in omni Philosophiæ genere doctissimum a quo Dialecticam, Rhetoricam, Physicam sic hausit ut breui his in rebus æquasse præceptorem diceretur. Romæ non diu esse immoratus. Quippe Alberti Magni audita fama: qui & uita sanctus & rerum omnium sciencia longe doctissimus ferebatur: ingens cum cupiditas incescit hominis conueniendi. Postulat igitur ad eum in Germaniam proficisci. Re impetrata: profectus in Galliam: primum Lucetiam Urbem: siue ut hodie dicimus Pansium: deinde diuerso itinere, Coloniæ Agrippinæ trans Rhenum ad Albertum contendit. Eo audito ingenti affectus esse læticia quod archana rerum ab illo incredibili modo aperirentur. Audiuitque deinde Albertum an nos aliquot summa cum diligentia nec minore cum taciturnitate: scit triennio toto nunquam pulchre de re aliqua ne proposita quidem causa loqueretur. Quam ob rem etiam quod esset longe corpulentissimus: quæ res illi familiæ multis iam sæculis est hæreditaria: alii eum mutum bouem alii Pythagoræ uerem appellant: quod Pythagoræ quinquennio tenuisse sub præceptore silentium dicerentur. Eam taciturnitatem nulli quæ esset modestissimi pudori tribuebant: Nonnulli posse eum loqui de controuersis: uerum nescire apte arbitrabantur. Sed quum indicia quedam apparuissent doctrinæ: iussus (ut fit) publice disserteret multum diu: recusasset uictus tandem auctoritate præceptoris: ita neminem complexus est æqualem argumenta omnia ita obiecta collegit: collecta distinxit: distincta confutauit: subsilens stram Albertus exclamauerit: mutum bouem taurum aliosse mugientem peperisse: ore breui ut orbis totus quantus esset eius mugitu personaret. Nec admirati solum sunt eum omnes: sed doctissimi quique stupuerunt. Ceperunt iam deinde contentiones scholasticæ: libenter ad eum deferri: ubi si quid esset alatum implicatus aut obscurus statim ad orationem tanquam ad aliquid præceptoris opem fugiebat. mox ita enolebat illustrabatque omnia: ut non hominis ore prolata quæ diceret: sed ex recondito quodam del oraculo hausta & deprompta uiderentur. Interrogatus ab amicis: cur tandiu apud Albertum Magni fuisset. Quoniam inquit nondum apud Albertum Magnum loqui didicissem Accitus est deinde in Galliam a Ludouico Rege optimo eo qui inter sanctos relatus est: quæ ingenia orbe toto clarissima conquirebantur: scholam illam illustratam. Recepit ut sanctus eam prouinciam inuirit: quæ sollicitudinem frequentis orationem lectionis anteponebat. Sed instantibus inde Parisiis: hinc Alberto suadente profectus in Galliam Parisi scholam aperuit: breuique maximam doctrinæ: nec minoris sanctimonie opinionem consecutus est: ita ut non amplius quam triginta natus annos Dialecticos, Philosophos, Theologos: scholam omnem: gymnasium totum in incredibili de se ingenii morum: doctrinæ admirationem conuerteret. Hanc uero singularem excellentemque doctrinam non nihil condebat modestia sermonis & perspectæ sanctitatis opinio adaugebat. Nam & loqui de se uolebat quam parissime: & alios ipse uel insolentissimos patientissime perferre: ad orationem confugiens: quicquid accidisset: unde multi uisi sunt existimasse eruditionem illam de omni re tantam & tam reuerentissimam non humano quæritam ingenio aut studio comparatam: sed acceptam diuinitus. Interrogatus aliquando a Daniele quodam sancto uiro: quid tibi maximum ac iucundissimum datum esset in uita. Ut inquit omnia fiant mihi intellecta & explorata quæ legerim. Non possunt perfecta esse quæ non diuina: nec diuina quæ non perfecta. Thomas locupletissimus in Dialecticis: de quibus sic edidit: qui eius præcepta non negligant & fallere quædam nolint: & falli ipsi a quoquam nullo modo possint. Locupletissimus in Philosophia: siue illa quæ ad uitæ pertinet institutionem: & Moralem appellamus: siue quæ in rerum natura ueritatem & intrinsecas: euentusque complexitur & Physicam nominamus: in qua & inuenit ipse multa per se suapte ingenio: & aliorum inuenta inuoluta & perplexa splendidissima & distinctissima luce declarauit.

declarauit. Locupletissimus in scientia diuina quā Theologiam nuncupamus: quā idē ipse tot tantaq; cōscripserat multa ac uaria edidit uolumina ut uiram fuerit sufficere eius ætatem ad legendum: nēdum ad scribendum potuisse. Annū enim quinquagēsimū quū uix attigisset ingrauit e uitā. Nec ullum est enigma tam ambiguum nullus tam intricat⁹ nodus aut inuolucrum nullæ tam obscuræ nubes in huius genere doctrinæ: quas uir dei sanctissimus non euoluerit: et exierit: aperuit: semper collectus: distinctus: ordinatus ut alii semper scilicet diuinam scripturam hinc colligisse. illi inuoluisse anfractibus hinc direxisse in cōpendiis illi inuisse tenebras & conculcasse hic clarissimam attulisse lucem & expeditū uideatur. Locupletissimus etiam quantum ratio disciplinæ & tempora illa paterentur in præceptione dicende quæ uolumina edidit: quæ Rhetoricæ siue (ut ipse appellat) Didamē edocuerunt: quæ Poeticæ siue (ut ei placet) Rhythmos cōtinerent. Et ipse candorem quēdam adhibuit suis scriptis: nō in pompa apparatusq; uerborum luxuriantem & molestem in ordine rerum in serie & continuitate inuentorum eluentem. Etiam in illo delicatiorē genere & Poetico delectatus: & libellos edidit de commissura & iuncturis quibus constare possent: ratio metrorumque ad Hymnos pertinerent: & hymnos ipse cōfecit de Eucharistia & rebus aliis in illo genere supra modum elegantes ita rotunde atq; appositæ ut non illum alienum ab his studiis si hæc legas: sed semper in Poetica uersatum esse fatear. Nihil durioris nihil non facillime dicitur. Quo factum est ut genus illud Poeticum: remotum a studiis Philosophiæ & rerum diuinarum isti putarent interdumq; prohibeant. Thomas illud ut cætera non tam studio consecutus fuisset in infusione adeptus sit existimatus. Nec quicquam potant fuisse tam abdutum & seclusum in naturā in rebus perplexum & inuolutū: quod uir sanctissimus efficacissimis illis Precibus non consequeretur. Tanto enim affectu mentis: tanto animi studio atq; intentu orabat ut sepe extra seipsam raperetur. Quod & sepe alias & apud foretē diuerenti accidit ut mortuus putaretur. Vñonem cruris & uenæ percussionem medici consilio factam contemplationi orationiq; immeris: adeo non expulsi ut paratus sit non sensisse. Neapoli quum rem diuinam faceret: nante nobilium multitudinis media in missa leuatus in medio aliquot pedes supra terram subleuatus diu pendit: quum hostiam manu tenens attentius oraret: menteq; ad cœlum raperetur. Extat adhuc sacellum a Neapolitanis erectum nūraculi monumentum. Quippe tanta uis animi mouētis ac regētis compassus omne quo tegitur nubem intenditur & egerit sese: penetratq; ad amēnissimam cœli regionē intimātur corpus ipsum mō uis tanta suo contemplandi secū nō nihil fufsum possit attolleret: uehementer iratus licet perspicere qui tracti ut atq; impetu mentis nimio huc illuc ne sentientes quidem differunt furore quodam & ueluti rabie cæca atrept & cōcitantur etiam multo magis Essent illis quos tradunt accebatatq; quum omni alia reiecta cura cœlum semper intuerentur contemplationi dediti rerum supernarum: ita diuq; sine cibo agerent: quo mens nullis corporis confecta & oppressa pondens ualeat possit euo lare: & sepe leuati humo & sublimis elati esse referuntur. Apud Ludouicum sanctum Regē quum cœnaret media iam cœna quum diu siluisset mensa pugno excussa exclamauit conclusum esse Manicheis: Corpus imensa inter amicos cœnatus aspicietur: natus in acie contra hæreticos dimicis uersabatur. Subiuit autem contentiones pro fide acerrimas: ecclesiam Romanam aduersus Græcos non ita sentientes fortissime tutatus: caput obarscat religiois: petram domini: Petri sedem esse demonstrauit ostendens id quod Phocas decreuerat: Heraclius cōfirmauerat: alii receperunt: omnem Christianæ religionis auctoritatem ac potestatem ad Romanam ecclesiam de fide contentionem pertinere. Quam rem Vrbani Quartii iussu Græcis ac Latinis testimoniis cōfirmatam scriptraq; reliquit. Acephalus duas ecclesiās unum caput esse dicentes quum Italia tota folles opinionum maximos conflauissent labefactauit. Monophysitas qui Auerroem Arabē secuti unicū animū atq; rationē existimabant Philosophorū Prophetarū & suis ipsius illorū dictis argumentisq; refellit. Sigefrianos labore manū & corporis sudore nō modo pertinere ad salutē sed necessarium esse contententes: contemplationēq; reiciētes iussu Clementis papæ ad quem libellum attulerant eorum argumenta continentē uno & ipse libello cōfudit: eis inenauit. Peruefas hæreticorū opiniones usquequaq; infectas est. Clemente his de rebus Neapolitanam ecclesiam offēdente: precatus ne quid tale de se amplius cogitare: repudiaret. Pecunias oblatas reiciētes: non esse sibi loculos ubi conderentur. Tot tantis præditus omnemens a deo nunquā intumuisse animo uisus est: ut semper seipso obiectio omnia præter de-

um religionemq; contempserit. Rediturus in Italiam quum Bononia transiret & ad conue-
tum ordinis diuertisset incognitus iussus a fratribus peram hostiatim parari. Agnitus autē
a mercatores & quis esset fratribus declaratus: quum illi errari ueniam postularent: Nil inq;
opus est hunc induci habitum ut essem cui perā conueniret. Prædicabat interdum cha-
ritatis gratia. Eius prædicatione tota popularis non elata non ambrosiana utilitatem corū
qui audirent non ad ingenii & memoriæ ostentationem affectata. Rem diuinam quū pos-
set semper ipse faciebat: alteriq; deinde ad stabar missæ. si facere sibi non licuisset audiebat
continenter dauidiq; neglexit nunquam. Inter prædicandum mirari dicebat quo pacto ri-
dere homines possent: qui se scirent in peccatis esse. Mirari imprimis gloriosum uitum mala
de re quā de deo posse cogitare: Paupertatē Religiosi sine patientia sine emolumento esse.
Religiosum sine oratione perinde esse ac sine armis militem. Religiosum item in comitariū
dæmonem esse solitariū. Passionem Christi Solis splendore similem: omnium causa fa-
ctam: non omnibus profuisse. Mortem matris & propinquorum prædixit ad diē. Fæta-
tori incognito occurrenti quum se salutasset: inquit diuitiæ non crescunt. Fratri nescio
quid ferculi uolenti animo quum negligentiū ad esset sacris hærens in autem. Caue in-
quit quæ animo coquis: ne solus comedas. Ille miratus stratus humi ueniam postulauit.
Conuicta detractorum & patienter accepti: & perturbare dicendi cuidam non tam doctū
esse quam homines iudicarent. Ad adeo inquit studio ne decipiantur. Obliuioni compul-
sionem esse quam Religiosum deceret. Etiam inquit Cucurbita si non pascas crescit. Alteri
idem exprobat. Pinguis inquit equus honestius habetur: Quum uisus quo uehebatur
paulo esset strigiosior: idq; amici reprehenderent: tonderi iussit. Id idem quum riderent: Nō
est inquit quandiu sumus in uita ut calumniam fugiamus. Quum oleas paulo comederet
audius admonitus a sodali nimis esse falsas. Ac inquit tam obesa salientia bene sunt
ne putrescant. Neapolim reuersus quum mulierum abstineret colloquio: dicenti Matronæ
ex femina natum esse: cur igitur saltidiret? Hoc inquit ipsū quia ex femina natus sum.
Ministro poculum frangente: Bene inquit factum est: plus æquo biberamus: & potu absti-
nuisti. Iussus a Gregorio decimo Lugdunum proficisci ut Græcis ad contentionem resisteret
in itinere cepit ægrotare: quum iam ad præmia laborum quos hac in uita perpeffus erat in
cælo uocaretur. Itaq; subitai morbi correptus diuertit ad Cenobium Fossæ Nouæ: quod
in Priuatiū situm est. Acceptus perhumaniter a dei famulis: Hæc inquit requies mea in
sempiternum. Morbo ingrauescente: rogatus a patribus loci ut aliquid apud eos relinque-
ret monumenti: Me ipsum inquit relinquam: & statim ut eis obtemperaret librum Camerico-
rum summa cum dignitate exposuit. Medico interroganti quid appetere: quū respondisset
Allecia Gallicana: nec inuenirentur: cōquisiti pisciculi & corā expositi: diuinitus extemplo
in allecia ipsa conuersi esse perhibentur. Mirabilia sunt opera domini: nec quicquam deest
diligentibus se quū potuit aquam in uinum conuerrere: paucis piscibus ingentem multitudi-
nem satiare: mortuos quattidanos exsuscitare: hoc quoq; in sancti uiri desiderium po-
tuit. Sororem ad se uenientem quum muliebriter flaret consolatus: Noli inquit etiam
nunc inuidere mea soror: eamq; est consolatus iam olympionem ad præmiam peruenisse: id
est corforem stadii curriculum perfecisse præmium accepturum. Interroganti quo pacto
salua fieri posset: Si uellis inquit. Addenti quid esset in uita opandum magis: Vt bene in-
quit mori. Subicenti quid aut ubi esset paradysus. Quod inquit aut ubi nunquā a quo
quam potes intelligere: nisi quum ipsa meruisti. Monachos ad se uocari iussos ad charita-
tem uehementer hortatus: onū ut tanq; hostem fugerent admonuit: dicens hamū mali dæ-
monis in otio tanquam in æscā delitescere. Interrogantibus his: in quo modo peccatum diffi-
niret: Malam inquit uoluntatem. Consulentibus item quo pacto possent in uita non errare
Si quicquid inquit agis in uita rationem possis reddere: cur facitis Euchanistiam quum
postulasset & coram esset oblatus: stratus humi passo in terram corpore præmum ueniam po-
stulauit: deinde in eam oculis intentus. Sanctissima inquit hostia: non sit mihi piaculo si de
te scripti: legis: prædicauī & magnitudinem tuam mensus sum: itis quæ infinita es & mensu-
rari non potes. Scio te uindicare meum: assertorem meum: liberatorem meum esse. Tu mi-
hi dux fuisti in uita: idem sis in morte. Atq; ita lenissimus accepit. Sorori postulanti si quid
uellet aliud: Omnia inquit mea soror paulo post adertunt: & itam manibus ad cælum cō-
pactus emigravit. Quis hora decessit in Priuatiū: Aquilanus uir sanctus Neapolim: mediā
lectione uidere de Thomam ad cælum euntem exclamauit. Pisanus quem & ipsam multū
sanctum putauere iurauit eadem hora paludamentis indutum condidissimis tendere eum
in cælum

In coelam uidisse. Idem in Salemitana schola. Idem Parisina multis apparuisse eadem illa hora retrulerunt. Tradunt multum quo uir sanctissimus uehebatur eo extinto erumpente stabulis ad feretrum cucurrisse atque ibi cecidisse mortuum. Thomam Priuieratem eo eodem statim elephantico morbo esse liberatum. Benigni Fetentinem iam pridem capiti lumine corpore sancti appalitato extemplo esse reuocatum. Serini Corani fundani finitimiq; alii uanis effecti morbis agmine ad eius sepulchrum concurrentes claudi incessantius ad audientiam uocem infirmi ualitudinem receperunt. Infinitaq; fuerunt miracula apud alie nos testes negari non possent. & extemo in Cenobio facta quae ad hoc usque tempus nunquam intermissa perseverant ut semper paratum sit certissimum praesidium eius opem atque auxilium implorantibus. tamq; ob rem quinquagesimo deinde annosquam miracula supra modum multa apparuisse Ioanne. xxii. inter sanctos est relatus in terris qui cum sanctis uerbatur in coelo. Mortuus impollutus se e uita decedere confessus est. Hae gloriosissimi sancti migratio fuit e uitam profecto ad uitam potius. Illustri familiaclassissimiparentibus ortus in maximis opibus in amplissimis clientelis educatus in templo domini in cenobio orbis terrarum primo & omnium qui ubiq; haberentur cultus religionis famachomonia celeberrimum nactus preceptorem uita sanctum nomine magnus scientia longe maximum iudicatum. Praefectus scholae Parisinae quia pauca in Philosophia nulla in scientia diuina celebratur. Infectus haereticos persequens gentiles quorum opiniones falsas erroresq; nullissimos euerit concidit dissipauit. Turatus dignitatem sedis huius pro cuius maiestate defendenda rotiens hic Romae in Gallian Italia fortissimus athleta decertauit. Interpretatur ueteri Philosophiam attestatus suam face quadam lucidissima euagatus p omnem scientiam diuinam. Initatus sacerdotum desperatione ut multum ambitione ut fere omnes non spe diuitiarum & dignitatum quarum alteras quum haberet abiecit. alteras quum essent oblatae repudiavit. Non Petri tactionem Ioannis syndoni. non Matthaei theolouianum Pauli minaces gladios adduxit in templum sed eu qui nullam infectus labedomum amplissimam relinquens nobilitatem relinquens parentis oppida & diuitias relinquens germanos iuuentutem mundum omniatq; relinquens Caput crucem domini & secutus omni in locos in omni coetu hominum factus dictus exemplis coequebus gloriatur. Miraculis multis ac maximis illustratus In uita habitus sanctus in morte declaratus deus est felicitatem illam quam & Mathematici promissum parentibus ipse sibi meritis atq; amplissimis comparauit ad eam profectus locus in quo paulo ante sorori dixerat omnia sibi affuturam Principis dei & opem implorat nobis & sibi sempiterna imperpetuum gloria. Amen.

IOANNIS ANTONII CAMPANI EPISCOPI INTERAMNIENSIS A PRVTI
IN CONVENTV RATISPONENSI AD EXHORTANDOS PRINCIPES
GERMANORVM CONTRA TURCOS. ET DE LAVDIBVS EORVM
ORATIO.

VE res Caesar per totam annos frequentissimis Germaniae conuentibus desyderabatur aliquando praesens tu adesse iam hoc tempore benignitate sumus tua & clementia consecuti. Fecisti quod omnes te factum & pro dignitate tua & pro tuorum salute spectabamus qui tu suberamus Imperio nostro defensi impetore atque adiuti esse uideremur. Ita quum primum de conuentu hoc mox de tuo aduentu pronunciatum esset quodam tu uelut statu spei ac laetiae Germaniae Italiam Pannonios Illyrios Christianum deniq; orbem omnem recreasti. Non solum q; auctoritate

tem allata sit rebus deliberandis praesentia tua maximam uerum etiam q; sic omnes arbitrantur te ideo Conuentum hunc decreuisse ut uenires. ideo uenissetur defenderes tuos & eadenti Religioni abentique nomini atque Imperio Christiano manu dorsumq; apponeres. Quia te uoluisse te Caesar. & annos iam multos magnopere opta esse non ignoramus sed tempore uidimus desyderio tuo & occasione defuisse. Nunc uero instante mari ac terra hoste potensissimo & late fines nostros incendentes surrexisti uisus es non tam expectata occasione aliqua meliore q; olim fuerit sed necessitate grauiusq; misericordia compulsi. Nam quicumq; Christiani sunt atque sunt. & quicquid iam deperit tuo Imperio deperit. Exististi igitur omnium mentes. Ciuitates finitimas Turcis conuasti ad spem aliquam reuocasti. Christianos ceteros exemplo tuo ad opem in commune facendam excitasti. quosq;

est aut horum Principum Illustrissimorum qui adsunt aut aliud quispiam ad quem hodie
 Conuentus notitia peruenit qui non existimet sydus aliquod prosperam ac felix
 post tot fluctuosissimas tempestates Christianis hodie illuxisse. Quibus p rebus undiq; ti
 bi habentur gratias Christiani omnes uitam bibiditumitatemq; precantur ut in hoc glo
 riosissimo proposito perseueres & perstes otant. Hoc Graeci qui sunt reliqui. Hoc Illyris qui
 quotidie uexantur. Hoc Dalmatae Turci. Hoc tui qui nunc incendunt. Hoc Christiani om
 nes qui uires habent caput haftenus non habuerit a te postulant qui omnes hac noua prae
 sentia tuae & coetu Illustrissimorum Principum quos tu adhuc locum conuocasti. Infu
 bent in calamitatibus suis sperant & reprimi ac repelli ab eorum cunctibus hostem poscunt
 aut utrumq; euenturum sit haberi per te aliquam hoc in loco de suis miseris rationem.
 Sese consolantur & nec omnino destitutos se putant quod unus sit locus in orbem terra
 rum in quo de eorum salute cogitur. Paulo Pontifici Maximo quam gratam res feceris
 quum addideris spei facile licet intelligere. Qui quum perpetuo Pontificatu cogitationes
 suas omnes ad id unum conuerterent communi manu Christianorum incendio subueni
 retur atq; ea de causa pacem Italiae societatem Regum concordiam Principum Europae
 omni studio diligentiaq; quaesierant in tentent litterarumq; legatistq; contendere. notum su
 mptibus grauissimum laboribus suis suorumq; pepercere & proximo biennio non solum
 prope dicam sibi indulserunt non cibum non quietem illud uersabat animo atq; expe
 tebatur paci Italiae nuper quadam suadica pertinacis diligentia coesistere. Germaniae etiā
 concordia lurgeretur hosti potentissimo altera sine altera par esse non poterat. Quae
 res quam per te curatum in uideatur quanta sit spei laetitiaq; affectus si pte potes existimare. Ita
 quum primum ab eo Legatum ad conuentum hunc postulasti non hominis illa tua postu
 latio ei uisa est sed uox Dei salutaris & proclamatio quadam coelestis existimata. Erexit su
 bito uultum & publicationes omnium Ordinum decreuit per Urbem totam secutus popu
 lum pedibus. Vbi ad templum Mineruae peruenit uidit Romanos uidere omnium oculis
 constatum ad aram Saluatoris & miseratione eorum qui perissent & metu eorum qui
 essent periculo proximi & ut consilia tua bene prospereq; succederent diu inter precidium
 suspensum magnam uim profudisse lachrymam. Et ut tua eadem consilia modis omni
 bus iuuarentur exemplum nulla interposita moram misit tibi eum Legum quem uideris
 quem (ut nihil de eius eximii uirtutibus dicam) & sciebat maiestati tuae esse charissimum
 & ardore quodam gentili ac familiari per uestigia a uunciali sui P. ii. iurum ad hanc ex
 peditionem non dubitabat. Habes igitur Legatum & tuum & educatum in Germania te
 cum qui quum ceteris in rebus moderatissimum se praebeat in hac una consultatione bel
 li tam necessari accerrimum se exhibuerit Romae in collegio Patrum semper & nunc pace
 ac uenia tua dixerim paratus sit & te & alios omnes uigiliis laboribus periculis adaequa
 re ut Legatum se praestet primae sedis & ex eo esse a uunculo Pontifice ostendat qui nō mo
 do huic expeditioni incipiendae apposuerit curam sed etiam in tam coepta uitam depose
 rit. Jam tuarum partium erit eius opera sic ut uti omnes possint intelligere Fedencum Cae
 saremi Imperatorem Christianorum nihil quod ad Christianorum defensionem pertine
 at neq; consilio neq; operae neq; didis neq; factis praetermisisse & quam spem hodie Chri
 stianis porrexissetis maximis potest uinibus pendio laboribus piculis uelle exhibere.
 DVAE res in periculo aguntur Religio atq; Imperium quarum altera praecipue tua est
 altera communis tibi cum nobis omnibus. Et perire Imperium sine Religione uix potest
 Religio sine Imperio nullo modo potest. Tum res Caesar ad hunc diem ita tulit nūq;
 sublata sit Religio Christiana nisi ubi prius Christianum Imperium amiserimus. non con
 silio atq; opera tuebimur utrumq; una iactura utrumq; amitteremus. Nec sine his aut tibi aut
 nobis retinenda uita est sed moriendum prius omnibus q; ut aut tuo potitur imperio Tur
 cis aut nostro nostram & maiorum nostrorum sanctissimam ac uerissimam Religionem ex
 uamur. Nec ego opem a te aliquam Caesar Christianae Religioni deposcerem si ratio
 nibus argumentis praeremur. Muniti sumus his rebus abunde nec quicquam aut oculi
 uident nam clarum aut audiunt aures tam certum aut tam manibus tangi tractariq; potest
 quam Religionis nostrae sanctitas ueritas certitudo. sed armis impetum armis oppugna
 mur. Vetant Turcae discipuli de superstitione Maumethica quia quid asserere possint ma
 nime habent. & setum quare ad religione audientibus mortemq; proponunt. Armis
 damnatas ipsorum opinionones cōmunierunt. quia neq; rationibus communiae neq; oracu
 lis neq; tabulis neq; testimoniis potuerunt. Et intelligunt tantas imputitates atq; flagitia
 in quibus misere ueluti legis sordide quam decepi uolunt. nihil habere non testium
 impium. sceleratum. & quod non modo consutari possit facile. sed iure etiam debeat re
 probari

probari secta impudica atq; imunda: & in qua nullum sit peccatum aliud q̄ non peccare: & quæ omnia libidinis & flagitii gratia nō permittat modo sed præcipit. & quæ ab adultero cōficta est in stupris adultenisq; uersatur. Adulterū. n. fuisse Maumethem: & Chadæ linguā suā propinquā cōstuprasæ ab eaq; hæredē institutū: & cum infinitis ppe sceminis misceri solitumidq; se facere posse gloriante quæ litteræ: quæ historię nō tradit: Hic nobis proponitur cui credamus. quem ueneremur: cui ueluties cōmittamus nostras: cuius auctoritate promiscue cōppinquiscum sceminiscum manibus conspurcemus: cui nō modo si contra dicas aut populo plus aduersares: sed etiam si quæras nō te moueat: nō de se sperfed sero statim adoriat. adeo nihil aliud uult scire suosq; ultro cæcos esse. Quid in nostra Religione: tamen errorē intelligi meum: qui ausim hominē contaminatissimū ac sceleratissimū cum uero Deo: cōmō nō modo imaculato ipso: sed imaculata uirginis filio comparare. & quem Maumethes ipse e cœlo uenisse & e uirgine natum esse nō negat. Sed cōfitemus tenebris lucidamendaciū ueritatē: hoc primū quo infestus: neminem unq; credidisse Maumethi nisi coactū: neminem a Christi fide in armis coactum defecisse. & quum ille sero ut hominis sibi assentirentur compelleret: Christo neq; per ferrū: neq; per mortes uarias quominus assentirent: cohiberi potuisse. Deinde uetat Maumethes disputari de suis præfationibus: prohibetq; suos ab inquisitione Deia studiis Philosophiæ: & rerum omnium quæ in uen cognitione uersentur. Atq; ita uanis dumtaxat fabulis & de liramentis occæcavit quos in tuen lucem prohibuerat. At Christus uix dum annū natus duodecim: diū disputauit in templo cum pharisæis de mysteriis & lege. Tum ut docuit ipse discipulos in teris & Spūm sanctum e cœlo misit qui doceret: & scientiarū omnium splendore illuminauit. Accedunt Prophete: quorū lingua nō ipsorū: sed dei semper est habita. Hi quū de Maumethæ ne unū qui dem fecerint uerbū: Christi conceptum: natalem uitam: mortem: reditum ad uitā: descensum ad inferos: ascensum in cœlos: infusionē Paraclyti. & deinceps facta dictaq; eius expresse runt. Tum Sibyllæ quoq; quum Maumethem ne somnia sint quidem: auenturum e cœlo se sumorū: q; de uirgine habiturū prædicauerunt: nomenq; etiam ipsius literis expresse runt. Et Herodes uix dum natum Christum: natum regem intellexit. Qua de causa iuantes Iudæ omnes inter quos & filium suū iussit occidi: ut constet Octauium Augustū dicere solitū Malle se Herodis porcum esse q̄ filiumq; porco: quo Inde abstinent: paceres filio Herodes nō pepercisset. Et Augustum idem quod Herodes in Syria fecerat de pueris ad bimarū iugularis: nisi obstitisset Senatus Romæ quoq; facere uoluisset: prodiisset in uulgū per eos: ipso dies Deum natum esse naturæ. & paulo post Regem orbis terrarū e Iudæa aduenire. Quod cæci quidam Vespasiano attribuerūt: qui postea in Syria bellum gessit. Hæc omnia Sole ipso clariora: & ne quid dubites non in Christianorum notata scriptis: sed in hominū illius temporis & qui Christiani nō fuerant libris inuenta sunt. Sed quid si hæc non adessent: quam obsecro mentem non mouerent tot miracula sanctorum exscitatos mortuos tranata maria homines imperitos: agrestes: piscatores uno momento & puncto temporis omnes scientias omnium nationum linguas perdidicisse: & repente alios in Indiam: alios in Petridem: alios in Armeniam: alios in Italiam: diuersasq; nationes profectos: ubiq; sermone cuiq; accommodato prædicando non uis sed ratione: non armis sed miraculis: non nugis & fabulis sed mysteriis & præceptis: non inferendo alteri mortem sed ultro ac sponte accipiendo Ciuitates Regna: Prouincias cōuertere. Quam inquam mentem nō mouebūt tot hominum nūlia: qui ut Christiani fierent: & Iesum uerum Deum: ueni Dei filium testarentur in cruciatas & mortes Principes: priuati: uenies: senes: mares: sceminæ: nuptiæ: uirgines: concutierunt: eorum martyrii sanguine tormentisq; poposcerunt: Sed fac aliquid adhuc esse quærendum iure exploratissimum & solis lucem illustrandam. An ipsa Religio nis nostræ sanctitas honestasq; summa: etiam si nulla suppetere argumenta nō omnibus recipienda atq; amplectenda esse uiderentur: quid præcipit: quid suadet tibi lex Christiani: nisi omnia plena caritatis: pudiciæ: diuinitatis. Equidem scio fuisse gentium diuersarum cō plures lectas. Quia natura insitum est omnibus cœlū suspicientes: aliquid esse factorē & moderatore rerum tantarū & tam pulcherimarum existimemus: eumq; quum capere humana mens potest adire: munus colamus: ueneremur. & qui quantūscq; sit intelligere & placare cupiamus. Quia in te necesse fuit decipi multos. dū plus mente assequi q̄ oculis cernerent se posse putauerunt. Sed nulla unq; facies Religionis turpior & sceleratior q̄ Maumethis: nulla honorior & sanctior q̄ Christi. Coluerunt Monadum quidam nō procul a Tanai flumite: arborū truncos. & ut quæq; esset uestustissima: ita plurimū habere diuinitatis arbitrabant: q̄ dei esset q̄ longissimū uiuere. Coluerunt Aegypti bouem: selem: coodrili: usq; quos pau lo uolentius attingere capitis supplicio damnabatur: quædam ab his beneficia cōsequē,

rentur. Coluerunt Thebani Aquilam:q̃ altissime uolans q̃dam habere cum Deo uicinitatem atq̃ ideo uenerandum esse a mortalibus opinabantur. Coluerunt Scythæ ouem:q̃ animalium omnium esset homini commodissimum ac nemine noxia putaretur. Coluerunt Sardi qui fuerunt in Asia etiam simias:q̃ magnam habere cum homine similitudinem: & liniamenis corporis: & industriam ingenii uiderentur. Coluerunt Simitathi in Phrygia mures:q̃ domi e terra nati comites nocturni ac diurni nostri in delictis nostris alerentur: & p̃ domos ac templas ueni & hominum & deorum ministri uersarentur. Coluerunt Persæ aquam atq̃ ignem: his duabus rebus omnia uiuerentis crearentur: ita si quis mixxisset in flumen aut in ignem conspuisset capitale habebatur. Coluerunt præci Romani singulos animi affectus: quorum ut taceam ceteros Scipio ille præclarissimus ingressus Africam pauidi atq̃ audacis sacrificauit. Que quidem stulticia uanitas plena sunt omnium uerum quæ Maumethes couinxit multo uaniora sunt: multoq̃ absurdiora. Nam & inter scorta & flagitia beatum se lubet existimari: & per supra cælum promittit Et asinum sibi datum ait præceptorem & ducem qui eum celestitate incredibili deueheret in cælum. Recte tibi Maumethes dux datus est asinus: qui nihil aliud quam quæ asino conueniunt præcepit: melius tibi deo illo Hellepontiaci: cui ueteres asinum cōsecrauerunt: nec est aliud Maumethes quam priapus: cui ueterum stulticia facit est asinus. Nec aliud Maumethis sacra q̃ iustitiamq̃ floralisquam priapalia. Sed fuerit hæc uanitas: feramus æquo animo stulticiam eius qui hæc præcipit: & sortem eorum qui compulsi sunt armis ut crederent misereamur. Quid quod impietate & sceleris Maumethes omnium exempla superauit? Mastrabant Rhodii hominem: quum essent deorum aut dæmonum potius mentē placaturi. Salaminii hominem ad Diomedis sacra uiuum contenebant. Chori Dionysii: acedæmonii Martii hominem & ipsi uiuum lacerabant. Phœnicæ amicosissimos aduersa tempestate uat p̃helentia interfecibant. Laodiceenses. Virginem Palladi. Curetes puerum Nepium in gulabant. Græci matris tempestatem sedaturi: Regiam prolem immolabantur. Effigem Agamemnonis filii apud Aulidem imolauerunt. Ahdenitæ eum qui esset oim pessimus iudicantis: quorū anis ad templa lapidabant. Pelleini Thraciæ. Viciui in Latio Dianæ peregrinos mastrabant. Omnia hæc plena impietatis & prodigia potius immania atq̃ efferrata: q̃ sacra fuit existimanda: tū in sacris hæc faciebant: terabant exemplo maiorum. religionis specie decipiebantur. At Maumethes hostis humanitatis inimicus: sanguinis omnium machinator: scelus non factorū excogitator: hominē ita iubet occidat nec fratrem parcat fratri imperii causa: & uitam ei eripi iubet quem natura tui similem: imo alterum te sanguinem patris tui matris tuæ imaginem procreauit: & quicūq̃ bello hominem occiderit ei cælum Maumethes atq̃ ætemitate pollicetur. Gloriosissime Iesu q̃ mitis est lex tua: q̃ benigna:q̃ sancta: Non solum occidendos fratres uetas: sed inimicos etiam præcipis diligendos. nec sanguinem potestulus hominis: qui hominis saluandi gratia totus es effusus in sanguinem. Nec est aliud Religio Christiana q̃ pietas: quā ueritas: multis seculis prius prænuntiata quam facta prius monstrata q̃ uisa. Nam uenturum Christum Sibyllæ Prophetæ: oracula prædixerunt: ueni entem. Cæli stellis: stellæ Magis: Magi Herodi: miracula hominibus: angeli pastoribus mōstrauerunt. Postquam uenisset: cæci uisum: muti eloquium: surdi auditum: mortui uitam receperunt. In fidem Christi in ritus & cærimonias Christianas Regna nationes: prouincias cōsecuerunt. Ceciderunt templa ueterū deorū: aut dæmonū potius simulachra corruerunt. siluerunt responsa autospiciū: phytōnū præfagia euauerunt. Quippe Hadriani Cæsaris tempore qui primus uentur affligi Christianos iuluisse orbis terrarum celebrata oracula. & Vates qui predebant ea de causis: uos capitis supplicio affecti referunt: quonia adueniente deo cessare dæmonia oportebat: & fugere tenebras mendaciorum ubi dux esset exortus clarissimæ ueritatis. Tum demū Constantinus: & ante eū Philippus cæsarū primo Christo inuitati: in omē xpianū salutis clypeum receperunt. Gallorum Regum primus Clodoneus. Viteiorum Britanno rum Carthobertus: Normanno rum Robertus: Pannonio rum Stephanus: Visigothorum in Hispania Richardus: Longobardorū Agilolphus. Omnes hi Reges quum fuerunt Regna quoq̃ secum & prouincias contraxerunt: seq̃ omnes sub Christi tutela receperunt: præcipue uestri maiores: qui multos in fide Christi antecesserunt: templa hæc manifesta: & ueluti Regna quædā sic adificauerunt: adificata locupletauerunt: quāto ipsi ceteros obseruantis Religiosis antecurrenti cultu quoq̃ templorum & ornatum atq̃ opibus superant. Et quo maior esset futura de his suis postens cura magna ex parte non nisi Principum liberos præesse uoluerunt: esset Religio cum Imperio imperium cum Religione coniunctis: & quā res exigeret alterū alteri ferret auxiliū. Nec ullū est paulo celebrius templum in Germania: in quo aut maiores uestri præfuerunt: aut tunc fratres aut

tres aut propinqui præsintant paulo post (si per hostem liceat) posterii vestri sint præsuturi. Quocirca par est ut a quibus Imperium acceperitis & uitam ab his hereditaria quadam conditione: Religionis curam accipiatis pro qua Henrici Othonis Federicique maiores vestri tot bella in Europa atque in Asia susceperunt & quam uerissimam ac sanctissimam esse uidetis: & patres vestri reliquerunt uobis sanguine uestro commendam esse uoluerunt eam nunc labentem & iam nisi statim accuratam collapsam tuamini. Neque templa maiores uelut ad cultum deorum ornamentum Germaniae ad praesidium posteritatis exercentia ut spoliata ac deiecta durauerunt ab impio hoste aut quod magis rephandum esset in spurcis Maunathis & libidinis prophanetur.

Secunda pars.

ALTERA est iactura Imperii rerum omniarumque in terris sunt maxime & quae non modo ad dignitatem pertinet uitae: sed etiam ad uitam ipsam aut raro Imperium sine uita deponi turni quod deponi uita saepe cum gloria potest: ut qui pro deo pro dignitate pro patria deposuerunt Imperium nunquam sine dedecore atque infamia potest. Etenim traditum est Germanis praecipuos mortalium omnium trahi cupiditate laudis & gloriae pro qua maiores uelut obicere uitam periculum & relicta patria quaerere extrema Regna Imperiaque remotissima non dubitauerunt. Fecerunt id quod nobilitas tanta postulabat. Quae enim nobilitas aut quae contini uita sine gloria est? A gloria enim orta est atque aucta nobilitas nulla re alia potest contineri & conservari quam gloria. Sed quae gloria inter mortales maior quae Imperii & famae pro quibus rebus nobilissimi quique omnes subire labores & pericula & mortes non recusauerunt. Breuissimum est spatium quod possumus uinere longissimum quod nominari. Et tamen quae aliqui uidetur eternum est eius apud posteros fama duratura. Nec quid uixit nisi qui quum discessit & uitam inter eos qui in uita remanent nominem. Ergo maiores uelut qui ob partem uitae suae splendorem adhuc sunt in luce & nominantur qui iteligerent patriam sibi amplissimam ac potentissimam esse: & oia magnitudine sitas & naturae illustrentur ueluti sedem quae nata ad Imperium maximis semper ac pulcherrimis expeditionibus expossuerunt. Nam de latitudine Germaniae nil attinet dicere: quum ueluti ueteri scriptoribus bitauerint an sine aliquo septentrione uersus Germaniam habuerit. Adeo lata atque imensa aut non iuuentis fuerit illius exitus aut pro magnitudine inueniri posse hoies deperauerunt. Sic illi domi cōcordioris strenui & acquirere Imperium & tantam illustrorum uirtutum multitudinem pepererunt per reliquum orbem ueluti colonis nobilitatis usquequaque deductis famam nobilissimam & Reges propagauerunt. nec ulla sit familia in Galliae Regia quidem nulla in Hispania aut in Italia paulo illustrior quae si antiquitate reputet sua non itam & Germania esse se potest & ueluti & seminario quodam uerit nobilitatis & uobis uenisse gloriam. Nam quis obsecro familiam Gallorum Regum tam celeberrimam laudatam protulit Germania Pipino Germano auctore. Quis Hispaniae domum tam insignem quae uicem regnum obtinet & prope ad Lybiā usque pertendit? Germania Richardo Visigotho Germano auctore. Quis tot nobilissimas familias per uniuersam Italiam tam exculso gremio nobilitatis fudit? peritissimamauit? Germania Henrico Germano auctore qui Ordelaphos Varanos Malarettas Manfredos Galassos Ferreros Vicecomites Gonzagas aliosque innumerabiles & instituit nobiles & locupletauit ut uerit dici possit fontem nobilitatis uitum & perennem fuisse Germaniam mare potius quae omnes Prouincias Europae suo splendore uelut aestu quodam nobilitatis inuadit. Dum in Galliam in Hispaniam in Italiam in nationesque alias propagat ut Imperium & quum duae fuerint Prouinciae uictices orbis terrarumque uirtute partem tenuerit Imperium Italia & Germania. Germania sic illam adaequauit aliquando: quum diu can uerbosius iugant Italiam. Itaque maiorum uestrorum uirtute gloriarebus gestissimum modo praecipuum adepti nobilitatem esse Imperium etiam sanctissimum affectum. Sexcentis XL annis potius rerum Germani estis Imperium: nescio quod malo fato nostro translatum ad Graecos: ceptumque Italiae in Germaniam deuocastis: quum Italia sola potius sublatam Remperit. ccc. septuaginta annis in regnum obduuissetis mos duplo fere diuturnius retinetis. Quumque Italia Traianum Hadrianum Theodosium Hispanos Aurelium Danum Philippum Arabem Severum Aphrum Maximianum Thracem Dioclitianum Dalmatinarum nianum Valentinianum Probum Decium Pannonios perulit uos magnitudine animi inuicti atque excelli neminem externum neminem non Germanum pertulistis. permanistis quoque in his integritate ad hunc diem nullis externis ereptum armis & ita permansit ut nullo hic aspiciat Principes quorum in familia non aliquando & Caesares & Imperium non habuerunt. Pertulistis fuit mactas haec uestra Imperii per illustrius quaque Germanici sanguinis superum non uni alicui attributa ut comune si oibus quod omnia maiores habuerunt & uos ois hunc aut potuistis aut potestis. Quare non est ut quisque uestrum non putet ad se non pertinere hanc

defensionem dignitatis: & alter alterum intueamini ac ueluti nihil ab uos atinentes. Federici Aquilas negligitis: uestra sunt omniū quas & maiores uestri perulerunt: & postea alii quando perferent: & uos Federico ut preferat contulistis. Vt enim signa militaria: quanquā ab uno ut paucissimis feruntur: tamen pro cōmuni salute atq; gloria ab uniuerso defenditur exercitus: & maiestas hæc uestra Imperij: quam unus obinet delatam a uobis cōmuni omniū presidio & uiribus est protegendā. Nec ea deiecta atq; attrita: extincta turpiter. Germanica gloria: & demortuo in uobis splendore maiorum & fortunis & Imperio & uita spoliemini. Quod si tantum est studium in querendo Imperio ut inter arma suorumq; bellicū: inter media tela morteq; decurratur: quāto maior debet esse diligentia in retinendo. Quāturpe erit uobis admittere Turcum ad Germanicum Imperium: qui ne Christianos quidē exterios ad societatem Germanici Imperij recepistis. Agite: Cogitate hæc Germani Principes: sequamini uestigia maiorum uestrorum: qui semper aliena querere Imperia: nunquā sua amittere consueuerunt. Veniat uobis in mentem quotiens externi reges & peregrina arma Germaniam inuasere: quā fortiter eos depulerunt maiores uestri: quibus animis: quā cōcordia atq; consensu finem libertatemq; defenderunt: & q; illi facitarent ne quis unquam feliciter se armis Germaniam aggressum gloriaretur. Vos quoq; quomum si adit concordia: nihil minores sunt uitres: idem faciatis. An non audistis unquam non audistis? & perterritum Diui Iulij exercitum Germanorum aspectus: & Galliam ab eo nō tam Romanis armisquam equitatu Germanico superatam? An & Octauii Augusti fortissimas quondā legiones contra uos nullas apud Casiscos a maioribus uestris: cōcorditer arma capientibus: ad intemionem esse deletas. Et quæ reliquum orbem ad ortum usq; Solis perdomuerāt uni concordia Germanorū exercitui pares esse non potuisse. An & Tyberium qui successit Augusto aggressum armis Vindelicos insurgentibus uestris: concordia auxilio: ibi de discendere & Germania esse coactum? An & Vespasianum: summum postea Imperatorem: Claudio Cæsare cōtra progenitores uestros missum: duabus & .xxx. cōmissis pugnis: qui postea totum subagit orbem: uincere Germaniā nequiuisse? An Anthonium Aurellum & Alexandrum Cæsares: & postuasse a uobis auxilium aduersus captas: & coctos esse presidia: copiasq; omnes ex hybernia oppidisque concordia Germaniæ deducere: & nationem Germanicam æquis conditionibus in amicitiam societatemq; recipere. An & Imperatores alios expeditionem germanicam ueluti insuperabilem humanis uiribus reformidasse. Nam Traianus qui ad Coloniā Agrippinā suscepit Imperium: nō ui aut armis coactis sed mansuetudine & liberalitate atq; iusticia inaudita & incredibili parauit. Sed Cæsares dūtaxat cōmemorauit: qd Reges gēriū extemari. An & illud quoq; nō legitis: nō audistis: Magnū Alexandrum quum domuisset Illyrios: Triballōs: Boethiā: Thaciā: Spartonos: Thessalos: Achaiam: Poloponnesum: omnem: quum Ioniā: Lydiā: Liciā: Ciliciā: Capadociā: Carianiā: Paphlagoniā: quum maiorem minorēq; Armeniā: Syriam: Aegyptos: Parthienē: quū Persas: Thauros: Hircanos: Medos: Sagas: Indos: quum tot populos: Regna: Imperia subagisset: & resistere homines: exercitus: arma: orbis deniq; terrarum quantas est ubiq; nō possideret: terrarum aspectu ac fama Germaniæ: ad Danubij ripā subfuisse. Ita qui oīa orientē uictus: scutis & felicitate uictoriarum ueluti rempessas quædam belli deculcauerunt: a Germaniæ Germaniā inquam terrarum una eius uni repressit: compescuit impetum: audaciam retardauit. Sic Darius Hidaspis filius: Sic Cyrrhus potentissimū Asiæ Reges quam formidandi Germani essent facile ostenderunt: qui traiecit Danobio: eos non ausi sunt attingere. Scythas bello superauit. At multo audacior Lyfimachus & ipse Rex maximus: quum ingenti coacto exercitu Danubij traiecisset: a Romechete Rege nō modo uictus: sed etiam captus est. Infinitum esset: nec suppeteret dies: si uictorias Germanorum: si clades eorum uelle cōmemorare qui aliquando armis Germaniam petierunt: ut natum sit inter finitimos prouebium: Male qui uelit pugnare cum Germanis pugnet. Et bello Pontico cum Dertithes Geta Neoptolomus Chanum ad singularem pugnam prouocasset: & insinulasse eum de fuga dicere: diffidens causæ Neoptolomus: O Dertithe inquit: peius tibi ferro est animo Geta esse prope Germaniam habere. Adeo pereundum omnibus existimabant: quicumq; ausi essent cum Germanis: qui omnium inuidissimi haberentur: prælio uelle contenderent: nō temere Imperatores Romani ueteres illud certatim euixissimeq; omnes contendebant. Vt quæmodū Scipio a deuicta Aphrica Aphricanus est dictus: & alter ab Asia Asiaticus: ita ipsi propter splendorem Prouinciæ Germanicæ cognominarentur. Cōstatq; Tyberij Cæsarem natum sibi filium: ea ipsa de causā quam dixi: hoc est cupiditate exinæ gloriæ: apellasse Germanicum. Et Domitianum ac Nerum Cæsares titulis cæteris quos se natus de tulerat repudiatis: solum Germanicum recepisse: in quo uno plus ornamenti esse: quam in cæteris

ceteris uniuersis positum arbitrantur. Et quum ceterarum nationum homines aut pro pedagogis aut coquis aut histronibus haberet solos Germanos post primum Cæsarem diuinus nocturnis excubis corporum custodes esse uolueruntque eos natura ad robur ad armas ad fidem genuisset. Sed quid uiros tantopere miramur? Proditum est memoriae feminas quoque Germanas sumptis aliquando pro patri armis: ex integro uirorem pugnas instaurasse. & nullam aliam dotem asserre consueisse in maritorum domosque fratrum equis & scutum & frameam. Quod genus tali apud uos primum inuentum est: ut etiam maiores minoresque bombardas: quae non modo rumpi Urbium muros. sed caelum etiam quati posset docuerunt ut non solum bellare semper fuisse acerrimi. sed instrumentorum quoque bellorum inuentores subtilissimi uideantur. Veniebant ergo formine ad arma parate uiros ad iutare. Et ad eadem studia bellica prolem auspicabantur quod alii iam grandes perdiscent: maiores uestri de primis inuincibilis atque in natura ipsa prius initiati atque additi armisque genitum nati esse uiderentur. Tum neque templa ingredimur: forum adire neque de publicis aut priuatis rebus quicquam agere uestri maiores: nisi armati consueuerunt. Armati rem diuinam. armati prophana: armati urbanam: armati domesticam faciebant. Veterum numinum Martem praecipuum: quod bellis praefect coluere. Et inter peritos Astorum constat uim atque influxum. Martis hoc est: appetitum. quandam armorum ardoremque belandi inesse Germanis. Armaturae atque equos ita expolitis sepenot ceteris in rebus a multis aequi diligentia: hoc uno studio. & cura omnes ante se referantur. Et diu apud praefatos uestros mos tenuit ut non alia nomina filiis imponerentur quam equorum: ut quotiens aut aspicere filios aut ad se uocarentur simul equorum quoque & memoria. & cura ueniret in mentem. Nec solum his artibus ad arma atque Imperium quod armis parantur instruebantur sed natura quoque ipsa ad rem militarem disciplinamque bellicam gignebantur. Quae & corpora uobis eximia atque extantia. & uultus quantum pace letos tantum belli terribiles. & oculos impugna minores atque inefectos. & uoces ad perterritae ciedu pleniores. & animos ad rem paratos & laudis & gloriae & impii cupidos dedit. Nec minus habitu corporis quam ipso corpore uide mini rem militarem profiteri. Nam & coma porrecta Lacedaemoniorum more qui omnium fuisse bellicosissimi. & ad pulchritudinem domi & terrorem belli aliter uobis & uestes non promissae & copiae ut Italiam gibbosae & praeterea ut Gallis non fluxae & cadentes ut Graecis non laxae & reiectae ut Armenis & Persis non nodosae & obligatae ut Indis adaptantur. sed quales armaturae conueniant breuiter expedite compaetis membris nec modo artus singulos. sed ipsos prope dicam uentos ac uenas expimentes. Quae omnia sunt bellicam militiam castra. Ita quum caelos quum natura aequum arte aequum institutis ueterumque studio ipsi suosque ingenio quodam consensu atque concordia maiores uestri rem gesserint. & defenderunt antea ab externis armis Germaniam. & postea culmen hoc Imperii in maximum ac dignissimum pepererunt. & Iplédot Ille Italici Imperii in Italia existens in Germania adhuc lucet & lucebit. sepe quid maiorem securi uestigia quod illi uirtute armis: concordia pepererunt id uos uirtute armis: concordia defendetis. Nam quid germania faciet rotarum exigua aliquando Germanorum portio: & incognita insula: coelestis ad Scantiam manubrium omnem Europam & Aphricam atque Aegiae partem subit gauerint? An uos uniuersi nunc non modo potentes quid olim Gothi exiguae pars uestri ponere. Au est minus in uniuerso corpore: quam uno in digito uirtutis. Et illi tam pauci corpore uoluerunt aliena Imperia: nos tam multi uestrum defendere non ualebitis? Et plus olim sceminis uestri animi fuerit quid nunc uobis sit uirtus ad eorum liberatem defendendam? Et dubitabitis ipsi pugnare cum Turco: quorum maiores scimus aliquando contra caeli tempestates atque inundationes sumptisse arma. Et illi in caelum ausi sunt suscipere bellum: quod paulo plus aquarum infunderet. Vos in Turcum qui humanum sanguinem effundit: insurgere atque armari non audebitis. Inuidi inquam: inuidi Germani estis. Si conuenire in unum est animus ut semper fere uestri maiores conueniunt. Si deponitis inestinas simulates: quas nemo sapiens in communi periculo non deponendas existimauit iam uicimus concordibus uobis. & arma cum consensu capientibus. Non homines non exercitus non Regum non Turcorum potentia est extimenda: Discordibus nulla spes est: quia nullae sunt corporum uires ubi corpora corpora esse desierunt. Et direpta atque auulsa membra non modo robur amiserunt omnem. sed speciem quoque ipsam membro rum palchritudinemque perdidērunt. Quum puer Cyrti Regis in Euphrate fluuiio lanissimum esset submersus iratus Rex diuinarum flumen in. ecc. circiter fossis. & traiciit a pueris usquequocumque iussit. Ita quod collectus atque inter latitudine ingenti formidabatur in tot diuisis partibus passim etiam a pueris contemnebatur. Nec ullum est robur tam firmum atque solidum: quid diuifum non de-

mitissime dicam sentiant Turcis: si modo aut in cunis non sunt iugulati: aut non sunt morti in supplicis: aut in uinculis non detinetur. Refer inq̃ mentem ad dieni proximæ incur sionis: quæ obscuritas: quæ tenebræ Carniolæ tuæ fuerint. qui uirorum: qui mulierum uolatus. quæ trepidationis: quæ fuga: q̃ latebræ: qui deinde planctus & eorum qui capti aut occisi sunt. & eorum qui superstites miseris filiis suis euasere: omnia cædibus & omnia cruore permaduerunt. non ætati non sexui parsum est: contra ius gentium & contra pacta humanitatis: contra legem naturæ: contra fœdus hominum: contra conditiones bellorum occisi se nes sunt: pueri & foeminae: laudatum mortalibus malum: non in seruitutem. sed in flagitiũ in libidinem in crudelitatem arrepti sũt. Quos miseros & infelices adhuc putandum est traictos esse in itinere? & si per cathenas flectere eorum liceat: respicere ad patriam implorare re re Cæsarem: conspectare undiq̃: retro a dextra a sinistra si quid usq̃ apparet auxilii miseris: si quis sit qui pro se arma susceperit. Se tibi se deo se hominibus se montibus cum uident se fluminibus cum traiciunt: commendare miseri. quibus nec tu potes: nec ceteri curant auxilia. Videbunt miseri: uidebunt conseruos: propinquos suos: superioris anni predam cathenati cathenatos: desperati desperatos intuebuntur. lachrymæ intercurrũt lachrymis singultus singulob⁹ commiscebuntur. & uidere se ad dolorem & luctum poterunt: ad solatium tangere & affari non poterunt. Sed de illis actum est. Perierunt iam nobis. De his q̃ supersunt: quo pacto saluari possint: immo possimus cogitandum est nobis. Quid si tam longo intervallo tamen tibi insert calamitatis: quid factum censēs quam tibi acceferis proxime. Nec excusationibus minabitur a Thracia. sed ab Illyriis finitimus tuis tota mole bel li iminebit. An tenuis iorem futurum cum censēs sequenti anno: q̃ superiore q̃ hoc fuerit. Lupus quo plus rapit hoc fit effector. Et q̃ semel cupiditate imperandi imperii fines exco sit sui: nunq̃ alieno potest esse contentus. Crede mihi non continebitur in Tribalodorũ montibus is qui nihil aliud q̃ Germaniam atq̃ Italiam concupiscit: qui nihil adeptum se putat nisi in hac noua sede nostræ Impii. & illa ueteri labefacta Cæsarem ac Pontificum no men: maiestatemq̃ omnium ex Germania Italiq̃ deleuerit. Nec est ut aut fidem speres ab infideli: aut misericordiam a crudelissimo: quas & nbi trisissimum esset expetere. & ille p̃ stare nemini consueuerit. Imperatorem Constantinopolitanum & Trapezuntum Regẽ Bosniæ. & Sinopensem si requiras: quos tamen media pace durante adhuc fœdere: oppres sit omnes ne ossa quidem inuenta sunt: adeo cum crudelitate imanis est adiuncta peridia: cum peridia inaudita crudelitas. Et quum nemini parcat: atrocissime tamen nobilissimũ quenq̃ persequitur: nec auidius per gregarios scruit milites & imbecillẽ multitudinem: q̃ per illustrium Principum capita illius rabies debacchatur. Quotum: quum ad hanc diem coeperit multos: confenuit nullum: hos secat medios: hos traiecit palo: hos omni noue suppliciorum acerbitate discruciat. Ita generosissima illa Germanorum nobilitas q̃ parce re aliis gratiam & reuerentiam solet. Turco crudelitatis prebebit incitamentum. An seruatum cum filios putatis uestros: qui olim strangulauerit fratrem suum infantem filium patris sui: qui inquam olim fratrem suum infantem fratris sui filium strangulauerit? An re tenturum uobiscum speciem: aliquam beniuolentia: qui quum ipsa quoq̃ natura humani tatem non teneat? Et eo consilio facit amicos: ut quos apertis uinibus nequeat ioculta pos sit peridia capere. Horret aninius. & cœli auertant om̃em: uerendum est. Sed quid uerendum dixi? uidemus & tangimus: nisi hodierno Conuentu opeza tua Cæsar. & uestra Prin cipes: prius q̃ discessum hinc fuerit de cõmuni ope atq̃ auxilio statuturi: dem nos qd̃ Constantinopolitani quod Trapezuntii quod Bosnienses: quod Sinopenfes perpeffi sunt. & quo nobiliores estis: eo crudelius atq̃ atrocius esse passuros. Nunc nunc insurgendum est frustra paulo post insurrectum: prius q̃ erumpat rotas in nos illius impetus resistendum est. Nam ubi eruperit uelut perfracto magni fluminis aggere: nulla in oculo nullis obicibus poteris continere: quum ruina & sanguinis eluione omnia compleat. Nec minus est pericu lis nostris celeritate q̃ uinibus. quicquid negligitur: quicquid differtur pro mora: mors est: uelut i agroto & ualde effecto corpore: nuli accurras tempore frustra post tempus occurrif Nunc Italia uigilantissimi Pontificis opera pacata est ois ipse q̃ quoq̃ ad hanc expeditionẽ pertineat: auxilia undiq̃ corrogat. Ferdinãdus Rex & aio & consilio clarissimus: magnis sæpe conditionibus socius postulatus a Turco: non mō legatões illius reiecit oēs. sed quod fapienissimũ & cõsulissimũ regẽ decuit: eũ sibi inimicũ declarauit. Interea orã magnimã & portus statiõesq̃ regni cõmuniuit oēs: & classem magnã confecturus: itiremes alias sup alias ædificauit. & indies non cessat ædificare. Et his diebus tres & .xx. itiremes: quattuorq̃ naues onerarias: bello nauigio instructissimas in supplementũ classis Venetæ submisit. & su p̃iore mense cũ de Conuentu hoc Germaniz inrelexisset: spe auxilii uři aggressus: bellũ

Valonā Epiri oppidū incendit atq; ita est de hoc bello sollicitus ut q; intelligit periculū in
negligentia maximū ac manifestissimū in susceptōe uero belli & securitatē postēris suis. &
gloriā sibi amplissimā esse positā. Galeazius dux Insubriū: aetate adolefcentis: anio & consilio
maximis. opibus uero quāns nulli regibus Europæ maiores obtrigere potest uestigia parentū
quoq; alter ut clarissimus & oīum aetātū memoria dignissimus cōuentu Mantuano scim⁹
quāru pñia & consilio iuuerit. altera eodē tpe audita Ragusinoꝝ depopulatiōe Zenonem
Cremosē. clare centumonē mercede sua cōductū. subita manu in auxiliū misit. ut Ragusini
adhuc faterent illius clausime & sanctissimæ sociæ beneficio re eorū p̄stare. Nihil uidetur
pieternissimū quominus se ex his genitū & xpianissimū p̄cipē exhibeat. nec expectare ali
udq; ut ad uegē suscipiat. Veneti supiore iactura excitī magis q; deteriti. oēs se facturos cona
tus & mari & terra pollicent. Alii principes & ciuitates Italiæ. & ipse qbus poterūt auxiliis
aderūt. An igit est uobis hæc tanta occasio: tāta oportunitas quāta nescio an unq; adentis
terminēdā. Vendū est pace Italiæ. dum habet. qā nihil unq; fuit diu concors qd nō ex uni
us uolūtate. sed multorū arbitrio pepēdit. & breuissima est occasio quæ optima. Qd si nūc
in tanta hostis nostri in solētiā in tanta necessitate nostrorū. in tanta oīum expectatione. in
tāto apparatu Italiæ nihil hoc in loco ad cōem salutē deliberent: actū est: fundus pimus.
nihil amplius refugij. & ne spei qdē est. Si hodie nō est hunc diē oēs qdem fuit ut maxime
quia Turcis p̄munt. aut ininiū salutis. aut uitæ terminū expectant. In hoc Conuentu spem
posuere afflicti nostri ultimā. Nolite p̄ imortalē deū cū Christianos nostros profligatos &
miseros nostros. q; paulū hodie erexere aīos reciduo lapsū ad posteriā desp̄ationē cōpelle
re. Nolite Germaniā. Nolite Italiā p̄derere patianiūni truculentissimū hostē inatantē sāgu
ne xpiano nostro quod tuore exarian. Quod si uestri uos nō tāgat misericordia moueat
filii uxoresq; uestre. q; quā capere ipsi arma p̄ aetate & sexū nō possunt uobis se cōmendant
atq; orant. ut p̄ se capiat. Qui si hic adesset & picula intelligeret sua attoniti atq; expaue
facti cōfugerēt & puoluerent ad pedes uestros. atq; ita dicerēt. Accurrite auxiliāmini gent
tores. subuenite nobis genitores: ad eū uitā peti nostrā. Istat qui & sp̄m & sanguinem
uestre exhibent. Auxiliāmini: accurrite nobis: nō possumus ipsi arma capere. Mala nostra nū
dū intelligimus. Accurrite ipsi qui genuisti: qui quātā imineat nobis calamitatis uidetis.
cui aut ubi relinquemur? quæ erit conditio nostra? q; matrū. quæ sororum nostrarū se capie
mur? quæ si fugiemus? ubi aut quō aut quo sustēbimur. Si genuisti facite quod patres
uestri fecerūt uobis ut uiuamus tuti: hāredes uestri futuri sumus ne p̄mittere prius enī
nobis bona uestra q; assequamur: prius iterfici q; crescamus. Saluos an p̄ditos uelitis adhuc
integrū ē uobis nūc accurtatis paulo post nō erit. Alieno nutu p̄bimus: occidimur: ex
carnificabimur: q; alter nos defendere nō potest: si arripite quisq; gladiū: strigite in nostra
pectora. facite qd matres nostræ bello Cymbrico fecerūt: quæ cū euadere manus hostium
nō possent. pueros. infantes quos uulnē gestabāt: humi oēs aliserunt: benignius arbitrare: in
terfici ab ipsis filiis simplici genere mortis q; ad hostiū farietate excutiat. Q uod si uita eti
mus spoliati. nō fodiemur. nō secabimur. nō dilacerabimur. Sciatis q; accident nobis: eade
mus in gremiis uestris in sepulchris nostrorū: sepeliemur. Hæc filioꝝ: quæ relas: quæ obsecro
uestrū non cōmoueret. cuius non pectus mentē q; p̄cueret. Quis est q; non mon p̄nus uelit
q; ad eā uenire necessitate cogat. ut aut pereūdū sit crudeliter filiis suis. aut sine lare. sine tecto
sine dignitate nudus atq; egenus misere medicandū. Proinde ne expectare ut filii uestri
hæc dicāt: qui si mala sua intelligerent iā p̄dixissent uia uociferaret. Quod si tā est impiū uel i
media pace filios desituere: quāto magis impiū in bello capitali p̄mittere in alterius manu
prātēq; uenire. At cuius alter. eius q; nbiq; nōi tuorū libertatūq; sāguis: qui uitæ: qui deorū
Religionūq; pietatūq; humanitari sit inimicissimus. Qui ideo Imperiū affecit tuū. ut ti
bi enipiat uitā. qui nō p̄esse liberis tuis sed occidere: qui nō ideo regna querit ut possideat.
sed ut p̄dat. deleat. extinguat. Qui in maxima & postrema clāmēna genus numeret mor
tis. non morē remittat: qui nō contētis genere mortis simplici & uitato. palū. sectionē. &
nouos alios cruciatūs effertatissime ipietatis ad oēm tollēdā pietatē excogitauit. Qui inimi
cus legibus. fœdera uiolare. inimicus deorū: p̄la icē dere. inimicus Religionis: sacerdotēs in
tra tēpla cōcrema. inimicus cōsuetudini. pueros & scēminas tape. inimicus naturæ. infantes
strāgula. inimicus nobilitati. Principes iterficere. trucidare. lacerare nō dubitat. qui deniq;
in deū. in hoīes turcus est. Ire. insurgite. defendite liberos uestros a tāta & tā truculētā atq; i
niani feritate. Nisi a nobis hodie iueniāt: nullū ampli⁹ a Turco clāmēniā inuēuros. Hoc
illi clamant: hoc religio obsecrat. cōp̄teat. p̄scūt hoc xpiani oēs potētes manibus iplo
rant. Tu uero dignissimē Legate: obliuiscere dignitatis tuæ: eamus: cūcēamus: apprehēda
mus: Cæsaris atq; horū p̄cipū genus: deuoluamur ad pedes oīum. Ne auellamur: ne dice
damus

damus donec spem illam quam hodie porrexerunt xpianisiam exhibeant. Vides quātis in angustis premimur quibus profecti Roma sumus: populationem audiuimus Ragulino: porro altera in itinere est nuntiata nunc in Germaniam in qua quid acciderit nostri. in Germaniam iam penetratum est. Terra in adiuturi mari affligimur: planis: montibus locis omnibus oppugnamur. Conceduntur omnium animi: quia qui id sperare haecenus auxilii possint non habuere. Nunc paululū ad hunc Conuentū recreati: etiam se precibus prosequuntur: orant nihil apud Cæsarem & hos principes pretermittas iustes supplices: obtesteris: & nec uocibus nec lachrymis parcas. In hoc se filio uideat pendere: si nihil hic hodie decematur ad eorum salutē una omnes lapsi ultimo interierūt. Admones Cæsare dignitatis suae: dicas eam ob rem constitutos esse a deo in terris principes ut seruent quibus presint id defendant. tueantur. & eum optimū esse principē qui idem in cōmuni sit utilissimus. nolit neq; frustra decreuisse hunc Conuentū: neq; frustra uenisse. nec frustra tot dies tanto studio omniū expectatū: neq; frustra ereptos esse. & summi Pontificis & Christianorū omniū animos: neq; frustra tot illustriissimos Principes conuocatos. Velit pōdus Imperii quid merito suscepit fortiter sustinere: conciliet Germaniā: quae sint remisit iniurias prius q̄ hinc discedat iusurandū deponat exigatq; ab omnibus ad cōmunē salutem defendendam. Concordibus deinde animis sumi arma iubeat. Dicas id quid est. & omnes esse fatē tuncius arbitriū esse. quem dare statū uelit Germanicis rebus. eum Principes habituros animū ad hoc bellum quem ipse habuerit. Deniq; id accepturos Christianos a Germanis auxiliū quod ipse uoluerit. Addas suā causā agi & propter Imperiū. & q̄ sit peticulo proximus. imo iam non modo proximus. sed implicatus inmersusq; periculo. ne se negligat: me subditos ne Maximilianū hūmē Imperium: ne famā. Hæc dicas: hoc uociferare intelligat id quid iam intelligit & curat. sed defensores suorum & propugnatores Christi anorum esse debere: qui idem & suorum dominus & xpianorū sit Imperator. Gloriosissimē & clementissime deus in sām abantur Impune sanctuaria tua: occidentur impune infantes in Germania niuis & salutis his principibus: Cadet sub Federico & his principibus sagittum hoc Imperii quod septingentis iam annis a Federici & horum principū progenitoribus partum est? Imploro & appello te Cæsar & uos principes oro per gloriosissimas umbras patrum uestrorum erigite mentes: attendite uobis dum est tēpus. facite & Germania: Germania sit. & eos nunc habet propugnatores quos olim habuit. Velitis qui & principes & xpiani nati estis. & principes mori & xpiani. iniurias & acceptas & illatas obliuiscimini. auris id non potestis: tantū cōprimite dum consulatis uobis. cohibere iram animū: ut consensare uitam possitis. date has indutias deo quas uel mediocri datetis amico si rogaremini. date religioni xpianæ q̄ fidem a uobis deposcit xpianam. date cōmuni Impeno uestro quod omnibus uobis peritum est si peribit: māfurū omnibus si permanebit. date erunius & calamitanbus oppressorū nostrorum: q̄ tot sunt: ut iam perfecti amplius & sustineant non possint. date filiis: fratribus: propinquis: ac subditis uestris: q̄ omnes se uobis cōmendant: atq; orant ut furenti hosti: ne eos iugulet. resistatis. Deniq; hoc unum postremum ac solum cōgratentur nūc Turco obstitat: quo in statu futuri sitis ipsi. & i quo filios uestros relicturi. Dixi.

IO. ANTH. CAMPANI EPISCOPI INTERAMNIENSIS SENAE IN
EXEQ VIIS DIVI PII .II. PONTIFICIS MAXIMI ORATIO.

Vnt fortasse uiri Senenses in isto dignissimo confessa uestro nonnulli qui secum ipsi cogitent hodiernam hanc Pompam exequiarū Diuini Pontificis Pii Secundi Romae potius fieri q̄ Senae oportuisse ubi & se des illi fuit uiuenti. & mortuo sepulchrum. & monumeta postea tiscum nūta passim Vrbe totantum plura maximo in templo remanere. Sed hi uelim ita existiment: more maiorum iure Imperii maiestatis illius sedis factū eē. ut Romae sepultus sit Pius: uerū officio appropinquatissimū uis beniuolētie: necessitudine naturae: musq; alibi terrae q̄ hoc in loco Pii memoriam fuisse celebrandā. Illud Pontificatui datū ē: hoc patriae debebat. Cineres & ossa Pii Secundi Roma sibi hēbat. Sena decus & gloriā uēdicet. Multi mortalium hosti li in agro sepulti iacere. Nec refert quo in loco trāngatur hoīs uita: modo honeste fuerit magnificēq; trāfacta. Ac splendor noīs & gloria gestarū rerū penes Ciuitatē remanet: i qua quis natus ē: quū laudes optimorū hoīum lumina quaedā sinat: q̄ omamēta ciuitatū. & obscurae sint Vrbes: nisi quae monumētis ciuiū suorū & rebus praeclare gestis fuerit illustratae. Ea ob se maiores nostri his qui pstantes eēnt habiti aetate sua uiri istas uias medio in foro ce

lebertimo urbis loco posuerūt. quum intelligerēt priuatas illorū laudes nō posse nō conū
 ctas esse cū Ciuitatis cōmuni gloria. sed pertinere ad propinquos: spectare ad amicos oēs
 honestare patrā totam. & ad ipsā quoq; posteritatem redundare. Itaq; uiri Senenſes quū
 hodie de Pio Pōnnice dicerent de laude uestra oīm & de Senenſi gloria diceret. Sed mihi
 tantum minus aggredienti: quod pientissimus nepos Cardinalis pro sūma erga auunculū
 pietate mihi putaret cōmittendū: ego pro āplitudine beneficiorū recusandū nullo modo
 existimaui tanta undiq; obnūt rerū illustriū magnitudo in Pii laudib; numerādis: ut pla
 ne mihi ipse nō conſtemquū nō simplex unius cuiuspiā enarrāda uita sit. sed colligenda
 sint multa in hoc uno multorū hoīm omanenta. Quod si quē laudandū putemus uirū: q;
 cōsilio ualeantatē negotiis honeste contineuerit: multa uiderit: multa consecrerit: maxi
 mis in rebus uersatus cum laude fuerit: occurrerit nobis Pius unus: qui uarietate negotiorū
 laborū: uigiliarū: mīnerū magnitudines perspicieret & industria rerum cōficiēdā: uirū
 Christianū orbem habuit in manibus: ter in peractauit. Quum siquidē censeamus ex
 tollendū: qui Rem. aut regnum aliquod recte administrare uidefent: defendere iurassim āplū
 cauerit. Pī quoq; occurrerit nobis. qui Romanū Impenū: ecclesiasticā dignitatē. Maieſtatē
 Pontificiam sic auxit: ut defenditur a nullo unq; Pontifice studiosius hac & uigilantius
 audādis: deſensa esse uideat. Deniq; si quem nō modo gloria. sed etiam immortalitate
 dignū iudicamus: qui scriptis elegans sit habitus: & tersus: qui monumētis litterarū nomē
 suū æternitati consecrauerit: & hic quoq; idem occurrerit Pius: qui elegantia in scribendis
 atq; copia in orando: eloquētia: cognitione rerū altissimā: in discendo acutissima: quoq;
 ingenia nostrū tps longissimo intervallo superaret: inquitq; de se posteritati memoriā sē
 pietatē. Et quū singulū singula affectui sint uirtutū genera. Pius unus uersa cōplexus
 est. Quare nūti petidificile uisum est: tantam illam tenere & peruulgatam dicendi uia: quā
 maiores nostri statuerunt funebrib; celebrandis colligere uitā oēm: res gestas in medium
 afferre: laudes eius de quo dicitur parce modesteq; exornare. & ita concludere uitę exitū:
 ut si uere fieri possit: cōpositz & sanctę uitę excessisse uideat. Id lōgissimū esset & infinitū
 in Pios licet uix unius hominis uitā uix tintamen multo plures q; tres uel operosius fenes re
 liquit nobis: quę de se & sua uitā dicerentur. Sed nos capita rerum tō res ipsas perſeque
 mus illo adhibito rēperamento: ut neq; nihil dicere uelle uideamur: neq; omnia colligere.
 AENEAS qui postea cognomēto Pius in Pontificatu dictus: natus est in agro Senenſi: Cor
 siniani: cui Pientis nomen ipse indidit. Pius quindodecimo kalendas Nouembri: anno iā
 hinc sexagesimo familia Piccolomini eaq; inter uetustissimas referunt. Patribus Sil
 uio & Victoria nobilissimis illis quidē. sed maiore aliquanto nobilitate q; opibus. Hic ter
 tiū agens ætatis annū: præcipit casu lapsus uix euasit. Nec multo post in bouē comipetā
 quū incidisset: iactatus in aerā: humiq; allisus prope exaltatus est: seruatus diuina: ut putatū
 est: ope. Inde a patre ductus in Urbem. Grāmatice aliquandiu operari quū dedisset: &
 ætas ingenio uinceret. Poetas atq; Oratores audiuit puer: profecitq; mirum imodū: uita ut
 æquales breui superaret. & cū uiris claris ingenio cōsisteretur: ut iam tunc qualē postea
 se preſtaret polliceri & spem facere de se certam uideretur. Adolescēs in studiū Ciuilib; ali
 quantisper uersatus est: q; ea quoq; putaret ad dicēdi artem collatura plurimū. & prope ne
 cessaria. Hic quoq; profecit nō mediocriter & breui. sed animo ad magna cōtendēs: aliquo
 sibi procul eundum cōstituit: fortunam rētatū: ratus id quod uulgo andiebat uſurpari.
 Matrem in plumis & patris deliciis raro locū esse uirtuti. & Honorem ac dignitatē labori
 bus: cōgnitionē rerum peregrinationibus comparari: natus est Dominicus Crapartū uix
 grauem & feuerū a Martino designatū Cardinalem Fimanū: ab Eugenio nō receprū. His
 Basileam ubi conciliū erat indictū profici ſebatur honoreni denegati pillet uendicatur
 Hunc secutus Aeneas animi plenus pecunia uacuus Plumbinū Hetruscū & marinū op
 pidum conſtituit: inde quū priuini liceret per Lugusticū Genuum nauigare. Ingressus
 nauim ac uento permissus: grauiſſima iactatus est tempeſtate. Er quū iam prope eſſet ut
 Genuum appellaret uī magna procellarū correptus in Aphricā uſq; Libyamq; propellitur.
 Mox per Sardiniam reuectus & Corsicā & Tyrreno redditus litton. Basileam pedestri
 itinere contrēdit. Hic Dominico inopia rei familiaris laborāte Aeneas Nicodemō Frīngē
 si primū. mox Bartholomeo Nouanēſi Epīs hærere coactus est: designatus epistolis cōſi
 ciēdis. Vtrq; charus fuit. sed nō contentus ea forte: reuersus in Italiā ad .N. Bononiēſem
 Cardinālē sanctę Crucis laudatissimā probitatis uirum se cōtulit: q; audiebat profecū
 Legatū in Galliā de pace inter Franciā & Britannię Reges adurū. Acceptus est ab illo
 perbenigne. & ope fretus Thomę Sarzanēſis qui postea Nicolaus quintus in Pontificatu
 est appellatus in Cardinalis secretariū coaptatur. Cum eo Basileam iterū profecū: primū

Coloniam

Coloniā inde per Rheni flumen Oluacum Leodiū. Attrebatēsq; descendit. Hic quā de pace agi ceptum esset & Britāni detractarent apertēq; aduersarentur. Aeneas missus ē ad Regē Scythionum aduersus eos sollicitūdum : cuius Regnum & finitimum Britāniis & bellicosum esse constabat. Igitur magis factis itineribus ad Gallēsiū quod oppidum in litore Oceani situm est peruenit. Inde prius in Britannia : mox in Scythiam traiecit. Traiecto mare. Britāni cognitum & suspectū habitum ulterius progredi ueterunt. Igitur remensis Britannicum pelagus & redditus continenti ad Burges septentrionem uersus p̄fiscitur : ut inde recta in Scythiam nauigaret. Internauigandum medio oceano duabus aestuosissimis tempestatibus arreptus atq; depulsus idum Scythiam petit in Noruegiam eieciatur : cuius insulae q̄ ultima esset omnium quasi circumfluit oceāus. Ambitum postea & situm moresq; descripsit. Hic pro salute uotis nuncupatis quum uellet exoluerē nudis pedibus calcata iniciū eius morbi : qui dolore pedum ad uitā finem perduci uoluerat : nus est contraxisse. Noruegia discedens in Scythia fertur ubi conuento Reges quāq; apud barbaros res erat & factū difficillima uidebatur : tamen omnibus quorū causa uenerat diligētissime confectis : pecunia equisq; donatus a Rege dimittitur. Sed non ausus iterum patienti se committere oceanorū consilio Britanno rum in solēniū astu claudit. Quippe habitu mercatoris ingresses insulam : q̄ compendiosior esset futura nauigatio ad Gallēsiū unde priuam soluerat incognitus reuēctus est. Hæc illi prima est decreta provincia. His auspicijs paratus ad omnem dimicationem uirtutis : patientia cum laboribus : consilio cum periculis : magnitudine animi cum oceanorū limbo cum temerissimis insulis : cum grauissimis tempestatibus decernat. Ipoq; initio primo rerum aggressus est difficillima & durissima quæq; superare. iam tunc præferens qua auctoritate futurus esset inter suos iuter ita los opinione : inter humanissimas nationes grāia : qui tantum apud externas & barbaras & a terris ultimis : a commercio ligatæ ab ipsa quoq; humanitate femotas insulas ualuisse. Inde Basileam reuerſus estq; ibi expectantē Legatū audiebat. Quo in loco exorta contentione de sede Concilii deligenda in aduentu Græcorum : qui ut sedi Romanæ conciliaretur hæresi abdicata propediem uenturi serebantur quum alii Auinionem nonnulli Vitiū multi Florentiam anteponebant Aeneas Papiæ Urbis opportunitatem : opes : situm grauisſima & prope extemporanea oratione sic commendauit ut amicitia Philippi Ducis qui Vrbem tenebat. & totius Concilii beniuolentiam compararet. Hoc alterum tactum est illi sūdamētum futuræ magnitudinis. Factus statim scriptor Apostolicus & Abbreuiator decreto Concilii designatus in hospitium familiaritatemq; omnium & ingenii admirationē deuenit : adeoq; de illo statim aucta est opinio ut & Duodecim uir creaturæque amplissima erat & per paucis tributa potestas iudicis ac deputationibus faciendis : & clauis illi plumbeæ : quæ synodales appellatur cōmuni omnium consensu traderentur. Non diu iacet in occulto. uirtus etig it ipsa sese atq; effert. & quo plus inuoluitur obrepturq; negotijs : hoc semper explicat sese atq; exurgit illustrior. Iam Aeneas maximis deliberandis rebus admittebatur. Iam eius iudicium precio haberi ceptum. Prudentia eius intra panettaliæ aequē tie foris utebantur. Ergo quum unus esset qui & ingenio esset perspicaci. & oratione plurimum ualeret Legationes ei uarias & grauissimas detulerunt : ad Argētinam Ciuitatem de potestate Concilii confirmata duas : ad Constantiam eadem de re duas ad Franckfordiā unam ad Tridentum unam ad Sabaudiam unam quas pro magnitudine ingenii sollicitissime obliuit omnes ubiq; flexit ubiq; persuasit. Sed iam ad sollicitiora trahēnibus eum Fatis profectus est inter Legatos Concilii ad Federicū Imperatōrē ubi senēna futuræ beniuolentiæ non ambitione ostentationis : sed uirtutis admiratione inspersit. Desunctus ea Legatione quum Basileam pestiennia ifecisset. & ipse quoq; peste tactus Principis dei beneficio liberatur. Interea absq; designatus est unus ex his qui deposito Eugenio curam suscipere noui Pontificis eligendi. Quod munus quum multi cōpeterent : pauci lpetarent. Aeneas neq; presentis neq; postulanti delatum est omnium suffragijs in eo miro consensu accumulatis. Electus est Amodeus Sabaudiensis : cognomento Felix ad eum profectus Aeneas prius in loco constitutus : archanis rebus preicitur. Vbiq; iam acceptus & magnus. Nouo Pontifice creato quum essent ad Chnſtianos Principes uatii mittēdi oratores. Aeneas his additus est qui ad Federicū Cæsarem mittebatur. & a quo acceptus benignē & inter alios retentus est non inuitus q̄ ex eo turbine & contentione duorū Pontificū subtrahere sese cupiebatur inuidiam fugeret. & neutri haberetur inſensus : rebus adhuc incerto exitu pendēnib; nec satis quē in locū casuræ essent exploratis Ergo apud Federicū diuētēs primo statim congressu & donatus laurea est : & Cæsaris Protonotarius designatus. Quæ duo munera q̄q; erant amplissima. Federicū uirtuti Aeneas magis q̄ desiderio lno cōfessus est

cumulaſſe aliter q̄ eloquētia eſſet clariffima aliter q̄ magnitudie cōſilii & diligēti a uale-
ret rerum gerendatum. nec quēq̄ exiſtimate ſiue domi ad ſuadendum ac deliberandū ſi
ue aggrediendū ſolis & conſciendū cum Aenea poſſe comparari. Erant apud Federicū p̄-
ſtantes multi & preclari uiri quorū ille opera & conſilia cū pace domitum bello ſotis ute-
bantur. ſed poſtq̄ Aeneam habuit inter ſuos hunc unū ſemper ad Legationes grauiſſimas
ad cauſas difficiliſſimas ad omnē de Impēno dimicationem obiecit. Quibus de rebus quū
inducta ſtudiū ſtudioſam induſtriam ſuperaret ſemper uiſus eſt geſſiſſe diligentiusq̄ poſte-
rius geſſiſſe. Prima eius Legatio ad Tergeſtinos fuit qui ab Impēno deſcierant. Eos Aeneas
ad fidem ut redirent perſuaſos imperata ſacere coegit. Altera ad Eugenū Pontificē de ſta-
tu eccleſiae reintegrando. Apud quē & expurgauit primū ſeipſū q̄ contra in Concilio ſen-
ſiſſet. & mandata deinde Federici ſic expoſuit oratione grauiſſima ut duo Principes hac una
Legatione opera Aeneae rem Chriſtianam paulo ante conſecta & extincta reſpiſſe uitāq̄
recepſiſſe fateantur. Hinc admiratione preſtantiffimarū uirtutū affectus Eugenius. & ipſe
quoq̄ Aeneam ſibi ſecretariū deliberandiſq̄ rebus adiutorem aſciuit. Subſiſtite quaſo hic
pauli ſper uiri Senenſes. & anſus hominis uel fortunam inauditam uel uirtutē in credibilē
conſyderate. Aeneas Senenſ. in turbaſſimo ſciſmare in tanta conſecratione orbis Chri-
ſtiani uno tpe uno contextu Secretarius Concilii Secretarius Felicitis Secretanus Federici
Secretarius Eugenii Secretarius in quā duorū Pontificū diuerſa atq̄ inimica ſentientium.
Secretarius unus noui Imperatoris multa ardua. difficilia Caſarea molientis. Secretarius oī
um xpianorū precipuum quos Cōcilii turbo complectebat. quanta ſciuent. quāta geſſerit. q̄
bus cumulis negotiorū quāns aceruis rerū maximae ſuent inuolutus. & tū in tantis conc̄
pionibus atq̄ turbulentis & conſuſ Aeneae Senenſis laudes toto orbe circūferebantur. ca-
pientiae de eo nulle exaudiebantur. Functus eſt & ſecunda Legatione ad pa-
re xpianorū oīum & reconciliatione Anſitum Germaniae. Ad quē ſecundo quum ueniſ-
ſet primū Subdyaconus Apoſtolicus factus eſt. Deinde Tergeſtinus Ep̄s designatus. Vi-
debat Eugenius poſtantiſſimas Aeneae uirtutes nullo uno beneficio contentas eſſe nec quēq̄
tam magnificam in eum conſeri poſſe ſequod incredibilia illius menta non ſuperarent. Re-
liqua quaedā extabant ueteris diſcordiae inter Germaniae Anſites & quae niſi ſopientur
priſtinas flāmas reſumpturae & incendiū ſacturae uidebant diſſidiū maioris. Miſſus Aeneas
nō ſopuit ſolū ac p̄ſiſt. ſed ſūmouit penitus atq̄ extrixit. Hottatus ad cōcordiā ita p̄mouit
oīes aīos atq̄ eo rē p̄duxit. ut Eugenio paulo poſt mortuo Nicolao nihil ſueni elaboratū
in reconciliatione Anſitū ſacienda. Itaq̄ q̄ ſciſma ſublātum fuerit ſub Nicolao totum
Aeneae opus exiſtiterat ſub Eugenio. Fuenit ad hunc quoq̄ nouū Pontificem mittendi ora-
tores ut in ſingulo quoq̄ Pontificatu fieri conſueuerunt miſſus eſt hic quoq̄ Aeneas cū p̄pter
ueterem familiaritatemque illi cū p̄t uato fuerit itum q̄ unus ad oīa idoneus eſſe & maxi-
ma quaeq̄ abſoluere & conſicere poſſe uideretur. & mandatis perſecendis parem diligētiā
fidem adhiberet Accin ad ſe atq̄ admitti inſum Nicolaus amiciffime cōplexus eſt. eumq̄
Vrbis ueſtre praefecit Anſitem. Iam hæc cum auctoribus concilium principibus Germa-
nicis cum potentiffimo Imperatore cum tribus principibus cōnūata grāa quid ſibi uo-
luerit nemo eſt qui non uideat. nemo qui non cenſeat familiaritatem unius Principis inter
dum da rē cōſiderare cum oībus aut eadem eſſe neq̄ unq̄ e gradu quē ſemel cōcenderit
deici. ſed ad alnore ſemper deuocetur uirtuti cuidam incredibili atq̄ admirandae eſſe tri-
buendum. Quum mendicatus ſauor unius hominis temeritatē iniquitatem improbitatē
conuictis eſſe poſſit. Conſtans uero apud omnes & perſeuerans benigniſſima uacare ſumma
laude & admiratione quadam excellentiſſimae exiſtimationis carere non poſſit. Fuerunt
recipiendi Mediolanēſes in morte Philippi qui ſe ſub Impēno ſuturos policebantur. Re-
currunt hic quoq̄ ad Aeneam. Bis miſſus legatus ad eos. ibis q̄tum in ſe ſuit in ſe deſe
conſueuit. Quarebat Federicus Regiam ſi quam poſſet affinitatemq̄ auctum iri exiſtimate
Imperii gloriāſi Caſaria inſignia Regis ornamentis extemiſq̄ titulis honeſtarentur. Itur
ad Aeneam. Aeneas obiecit ut ad omnia iūmmitteretur ad Alſonſum Regem ætatis noſtræ cla-
riſſimū ut eius inceptam Eleonoram Luſitanam depoſceret. Ardua res & perdifficilis hic pro-
pōnebat in diuerſa linguarū uerſis moribus. uix adhuc nubilis puelle grandæum iam illū
ap̄ maritū credebatur. res tamen opera atq̄ intentum Aeneae breui conſecta eſt. Itaq̄ ipſe
eam uenientem in Italiani excepit p̄muis & ad uirumq̄ perduxit. Pertinere Federicus ad
Caſareum decus exiſtimate ut in Italiani ueniret coronam Imperii accepturus. Idq̄ pro
gloria & ſama non minus uehementer cupiebat ut ad conſirmādā fidem ſuorum con-
ducere arbitrabatur. Cui deſiderio uoluntas pontificis & Italiani nani motus aduerſabant. ſpes
ois in Aethra relinquebatur nec quicq̄ erat tam difficile & prolixū qd Aeneae diligētia ab-
ſoluit atq̄

solui atq; explicari posse non crederet. Præmissus igitur ut flecteret pontificis mentem conciliaret Principes. & per Cuiusmodi suspectas uiam tanq; manu sterneret. Venit in Italiam flexit pontificis mentem submouit tumultum suspicionem Federico aios hoium : obsequiū Ciuitatum:beniuolentiam principum conciliauit.Repetebant per id tempus Pannonii Ladislaum Regem admodum adolefcentem quem Federicus iure propinquitatis in tutelam ascitum apud se incertum an inuitum tenebat. Instabat gens serox & tumultuaria iam ad arma concurrebatur. Formidare illorum impetum Fedencus ceperat: diffidereq; uinibus suis. & Regem per uim reddere & turpe & periculosum putabat. Tam insignem contumeliā tū periculum ut effugeret uiam uidebat nullam. res in consultationē deducitur: suffragia in Aeneā recidunt oīanē hunc respiciunt uniuersum esse dicunt qui efferant & indomitam gentem mollire possit & auertere profectus ad illos primo aduētu conuictis: nimis contumeliis exceptus est. Mox ubi uocem illā iocundissimā hortantem: monentem: præcantem audierunt: summo honore profecti: uni. deposuerunt arma. rem in eius arbitrium detulerūt. Federici finibus pleni pacis excefferunt. Ladislaum curæ Aeneæ: custodie Federici reliquerunt. Nec minore necessitate Australium compescuit motū: quū oēs cupidi rerum nouarū uno consensu contra Federicū ipsum rebellassent: quoniam ipetum Federici ceruicibus aduersum miro modo repressum & exstinctum in Turecos mouit. excitauit accēdit. Quotiēns fuit Federico res cum populis: quotiens contentio cum Regibus: quotiens bellum cū hostibus: quotiens sedes cū focis: seniper hæc uni Aeneæ demandata & cōmissa sunt oīa. Nihil deliberauit: nihil gessit Federicus: quod non Aeneæ Senis ductu & opera deliberatum gestūq; fuerit. ut imperium illud Cæsareum octo continuos annos tenuisse Federicus Aeneas administrasse dicere. Taceo quotiens ad Alfonso Regem cum Federici ipsius: tum Urbis uestre Legatus profectus est. Taceo quotiens apud Calixtum calamitatem Constantinopolitanam deplorauerit Christianorum Principum nomine: ita ut in priuata uita nunq; sibi uixerit: semper aliena: semper maxima obieratq; amplissima Regio est nulla in orbe Christiana quā non inuiserit: nulla insulæ ad quas non tranata uerit: nulla tam inaccessum: tam uastum & procellosum: quod non transierit: nulli montes: nulla iuga: nulla flumina quæ non superauerit. Pars nulla Europæ tam abdita & recondita ad quam non penetrasset: nullūq; constitit: nullūq; conqueuit: nō uoluptatis ut sit grā: uagatus. sed legationibus functus rerum maximarū his artibus atq; studiis Aeneas & dignitates primum alias: mox Cardinalium: postremo pontificatū adeptus est. Nec ante est factus Ep̄s q̄ diuinitatē de Cardinalib; ante pronuntiatus Cardinalis q̄ de pontificatu præfugium. Alfonso quum ad eum Neapolim uenisset Ep̄s conuersum ad suos dixisse constat: En uobis futurum pontificē qui fores egredit Aeneas: procul demonstrato. Fedencus Cæsar apud mortem Ciminis: quū inde primū Romanū agrū p̄pexisset & ipse quoq; cōuerit ad Comitētes. Erit inquit tps quāni his locis regnabit Aeneas. & qui nunc impatiens aliqui parebim. Hoc probitas singularis: hoc uita integerrima: hoc præstantissimæ ac diuinæ illius uirtutes pollicebantur. Non solet ex nihilo nasci spes. necesse est ei qui de magnū aliquod p̄mitat indolenti præclarā in adolefcentia: iuuenta modestā integritatem: per omnes uitæ gradus anteire consilium rōnemq; subesse oīa facere cum laude: nihil tentare inidignum uiro liberali: maximis rebus parem animū: difficillimis similē constantiam adhibere: uo dicium in causis: equitatem iudiciis: negocia in ocio quærere: cū diuitia diligenna. solertia cū ita superare: nihil gloriosius nō apparere: nullis laboribus succumbere pro gloria comparanda. Quæ res quum eēnt omnes in Aenea. & facti dictis. cōsilis. exemplis oī t̄p̄is omni loco cunctis negociis: in oī cōtū hoīum admirationem quādā. de ingenio. de probitate: de seipso toto præbuisse facile adducti sunt duo principes ut eam faceret cōsecutam. Itaq; sentirent cum qui per maxima quæq; summus esset: ad summum aliquando locum superemamq; dignitatem peruenturum. Hæc Aeneæ priuati uita uita fuit: transiēmus Cardinalem. Neq; enim diu in ea detentus est dignitate: altius erat quod tā diuinis uirtutibus quærebatur. etiam quāta expectatione omnium: quāto gentium gaudio: quāta lætitia singulorū ad hunc gradum euēctus sit: prætereamus: in quo ita uixit ut & præmiū recipere p̄tenti laboris: & præciū p̄soluere futuri pontificatus uideret. Etiam quibus suffragiis: quo consensu & futuro oīum sententiāq; consensu creatus sit pontifex omittamus: illud uideamus solū quo pacto Pium pontificem gesserit: qui Aeneas priuati gloriofissimæ ægerat. Quæ de re quia tota fere fuit ante oculos & in Italia uersatus est Pius: pauca nos quidem & ea breuiter expedire dicemus. Principio ubi solum ascendit: consiliū cepit Christianæ Reip. defendendæ. Indixit Mantuanū Conciliū toto orbe aut principes ipsi aut eorū legati iussu conuenire. Senexiani inuadit Impetio nouo: nec dū satis constituto nihil duxit antiquis

q̄sse neglecto rerū summa inuigilare. quod ut posset cōmodius Ferdinandū Alphonſi filium
 postulantibꝫ Apulis oīqꝫ Italia Regem declaras ius Regni deferre: corona donat: Tyrannos
 rerum nouarum cupidos coercet: exulcitātū inreſtinā & ditionis incendum comprimit. op
 pida ecclesie in morte Calixti per Picinū occupata quū posset armis: consilio recuperat
 Aſſiſum: Nucetiam: Gualdum recipit in prātem. arces paucas recipit ex fide præfectos: cæte
 ras oēs pecunia redemit. Inde Romæ compositis rebus ad statum diem Mantuum profici
 citur. Illustres multi ac clari Principes aduentarant. Feruebat iam Mantuanus conuentus.
 a darent oīum gentium Legati & de iſerendo Turcis bello iam ratio habebatur. Hic Pius to
 tus intentus ad Turcas illorum intemtionem noctuallorum interdiu cogitabat. & res esse
 in cursu uidebatur: quum subito in Neapolitano manifestius tumultuati cæptum est rebel
 liones aduersus nouum Regem prouocari fieri Italiani totam ad hoc bellum excitari Ty
 burini: Amerini. Vrbeuerani bello inreſtino conflantur. Romæ sicarii duce Tyburnio
 impulsoribus finitimis tyrannis nouas res moliri nunciantur. & Euerſanus comes occupa
 to pro fraude Viterbio non nihil incusserat terrore. Piceni orta ex finibus contēdione ad ar
 ma concurrunt: oppida Malateſtæ oppugnari. Vmbri & ipsi quoqꝫ finium causa quotti
 dianis cædibus cruentant. In agro Romano multi ad defectionē solliciti. in Britannia
 sedes Romano contemnit. in Germania nō pareſ. bella in finitimos: bella in extemos ex
 citant: uia ubiqꝫ pmissa: ſitabantur. tumultuantur. Ilachrymauit hic Pius uicem Chriſtia
 nam. nec consilio uisum est. nec ex usu fore existinauit pacē foris ac uictoriā querere: & do
 mi bellū & calamitas timereſ. Differendū itaqꝫ ratus Asiæ expeditionem in paciora rpa:
 oī studio aggressus est res Italiz Germanorūqꝫ componere. ut totis uinibus unū in robur
 coactis tanto bello fuſſerent noſtri: pareſqꝫ eſſent Turcoꝫ copiis exercitus Chriſtiani. Di
 missi igitur ulquequoqꝫ legatis pacem Malateſtæ qui a Picinino Ferdinandū duo pma
 banſque ſuſta frusta multi tentatiſſent ipſe cōſecit. Viterbiū uī atqꝫ impetu recuperatum. Ro
 mæ coerciti nocturni cœtus: sicariorū tumultus compressi: ſicariatores oēs ultimo suppli
 cio affecti. Picenorū compressæ cædes. Anconitano re atqꝫ Eſinoꝫ contēdō ſublata: recon
 ciliati Vmbri: Fulguriati & Meuanē. incurſiōes. phibere in thudertino canaleſin urbe ueta
 na ſala oppidū expugnata & æquata ſolo: qꝫ finitimos liſtaret inſolentia Sabellorū aīad.
 uerſa oppugnati. n. ſubactiꝫ armis: ſortuniquꝫ oībus ſunt ſpoliati. qꝫ ad hoſtem deſceſſent.
 Picininus hoſteſqꝫ alii compulſi oēs ecclesie finibus excedere agro Romano pax reddita:
 bellum a Malateſtis illarū non repulſum modo. ſed cum inſigni uictoria finitū. Audi puen
 tus. reſertum alumē. ſines ecclesie longe lateqꝫ extenſi. Terracina non obſcura Volſcorum
 Vrbs & manitima. qꝫ Romani iuns eſſet & in Regni primis finibus ſita recuperata eſt. ut ne
 qꝫ iam extremus impetus timeri ex eo loco poſſit. & apertus ſit aditus ad Campos atqꝫ Ap
 pulos ſiquū uim intenter adoriendos. Beneuentani in Pontificū fidem reuocati: iquum diu
 Regi paruiffent. Sorani. Arpinates. Veſtini. Caſſinates & ipsi quoqꝫ primis finibus ſiti eccle
 ſie imperio ſubacti in Picenis. Phanēſes. Metaurenſes. Saxaſerratenſes & quæ finitima ē re
 gio a Tyrannis occupata olim manuē Pii armis reducta in prātem. Tyrāni aliquot quum ec
 cleſie agrum inſeſtaret eieci tyrānide ſaſioſi in exiliū acti: maieſtas imperi ulquequoqꝫ re
 ſtituta. aucta. conſtitmata. Ferdinandus contra rebellionem Principum aduſus: atqꝫ deſen
 ſus bellum eius cauſa ſuſceptum aduersus Gallos anceps & diuturnū cum pace Italicum ui
 ctoria Ferdinandicum ſtatu ſedis Romanæ: cum ſua gloria futurorumqꝫ Pontificum: qe
 re & tranquillitate conſectum. Sed hæc apud nos geſta ſunt oīa. Exanius Italiani. Angli
 Regnum maximum & potētiſſimum quū Legatus ceteritate atqꝫ auaritia ad bellū concita
 ſſet inreſtinum: ſumma ad aduerſione uindicarum reſtitutaqꝫ eſt in Britannia priſtina aū
 thoritas ſummo uo Pontificum pauloante a Regibus preſſa & conſcalcarā in Gallia ſubla
 ta & extincta pragmatica: qua peſte nulla permiſſioſior ad labefactandum primæ ſedis Impe
 rium & ad Pontificiam libertatem interimendam uenenoſior. Quam rem Pontifices ſupe
 riores quonē euellere tentauerunt: itoniens in maximas & turbulentiſſimas bellorum clades
 inciſerunt. Pius autē ira ſunditus eradicauit & cū ea ſimul extirpaſſet omnem belli ſuſpi
 tionem & æternā conſeruiffet inter ſedem Romanā & Gallorū Reges pacē uideatur: ita qꝫ
 malū rot annorū atqꝫ ætarū robore ſēper increuerat ſub Pio penitus ceciſit. deſecit. euanui
 ſit. In Germania quum motus fieri dicerent: miſſiſſatiſſimi legati qui ſedatē pacēqꝫ compo
 nerent in turcis excitarent. Dietherus Maguntinus: nſſes elatus imperio & opibus quum
 perſolue re tributa recuſat ex auctoꝫ ratus atqꝫ eiectus: aliter ſullectus & conſirmatus. Quæ res
 armis: pecunia: auctoritate conſecta eſt. Quum Germaniz principes diſtracti in partes bel
 lum hæc de cauſa diuiffimum ſuſcepiffent. & aliqui uictores eſſent qui Dietherum tuebanſ:
 ſuperati tamen ratione & conſilio fortunæ temeritas ulcit tandem Pii rectum cōſtanſqꝫ p
 poſitum.

positum. Nec quicquid aggressus est quod non perfecit. Quid in Pannonia? nōne gra-
uissimum & piculiosissimum bellū exstiterat quod Federicus accēderat Pānoni subalebāt Turce
simirini: lætabant sine expectatōe ut scellam & exhaustā Pānoniā ipsi occuparent: scilicet
pertraheret impij xpiani. Sed non prius audacia bellū incepit: estq; Pii iussuropa auctorita-
te sumorū. Boemiacæ cōtentiones q; ad Turcorū opem & auxilia refugitur: uidebant: qua
prudētissimū consilio sublate: & tñ nihil Boemis pmisum quod ad eorū damnatā hære-
sim ferendam pīneret. Qua s̄uenerat: qua cēsurā Sigismūdu Austria & eius Regnū di-
cepioni datū est q; nefarias manus in Chnstrū deū comēstissent: quib; auxiliis quannū prefi-
diis holū pecunia p̄sumētiat mox Pānoni Græciq; defensi. Nihil unq; neglēdū est: ni-
hil nō sumā cū diligētia curatū: quod ad defensionē pīneret noīs xpiani & libertatē Ponti-
ficiā cōsensuā. Expeditiōes aduersus Turcos: quarū semp̄ suis studiosissimis tonus xpia-
ni orbis uiribus istitutas atq; incepas ne in morte quidē potuit obliuisci: manū terraq; facti
apparatus: ædificata clāsis uariis in locis thesauri ad eam rē maximi cōparati: Veneti in so-
cietatem eius belli adiuncti: Chnstriani oēs sollicitati: uita in ipsa expeditione finita. Videre
qui cumulusq; inuolucra: q; aggeres amplissimæ rē: remittit: tot ædificia magnificæ con-
structa Romæ Senæ: Tyburæ. Piētæ. Mirto quotidianas occupatiōes difficillimas: contē-
tiones orbis acerrimas: decreta iterponēda: cōsultatiōes uarias: molestias impeditissimas: labo-
res pro ipso grauissimos: q; ita nunq; defuit ut oīa cōplere & tanq; Cētimanus ille quē
tradit Poetæ oēm in partē quater inuoluere. sarcire. & uno tpe centū diuersis locis p̄cla-
ta facinora moliri uisus sit. Dicā Hetruscoꝝ oīum pacē & ueniam: natio uestra oīs conis im-
ris benignam mansuetū semp̄ est habita. Sed qui magis polida domesticæ ac lauricis & ciui-
li urbanitate honestisq; negociatiōibus & liberalibus studiis clari q; bellis affuerit dicebami-
ni. Hanc Pius si qua est absteris notam: qui se ruata semper mansuetudine illa quam ex hoc
celo hauserat magnitudine animi in aggrediēdas rebus constantia p̄positā perficiē-
dis ardore quodam inaudito siue propagandi in peris siue defendendi non modo pontifices
superiores superatū oēs. sed ipsos et quicquid bellorum duces: adæquauit: quum tamē
nunq; necessaria bella honestaq; suscepit atq; omnia ut in rebus Chnstrianis compositis
uaderet Turcos. quod initio Pontificatus & ipso uite exitu declarauit. Quippe quod pri-
mo tentauerat nouissime est aggressus. Italia pacata enā ecclesiastici milites ante hoc rē-
pus imbelles habui. sepe multi paucis contemptui fuerunt: Perticarij interdum agaloneses
non astati milites uocarentur: nunc qua sint opinione post Pium uidetis. Hoc Pii imperiū.
Hic pontificatus fuit: quē nos nequaquā per campos extrēmum oratione fixat fieri solet non
omnium. non amplificauimus. sed breuitate quanta sien potuit maxima tanq; in angui-
stis pressimus: strinximus: conculcauimus. Itaq; q; pulcherrimam hanc pacem totius Italie
concordiam: Germaniæ pacationem: ingenium onum & quietē nationum oīum: gloriā se-
dis Romanæ: hoc tpe florere: q; Turcorū imperiū repressum: q; Pānonios in armis. Illyricos
in expeditionibus. Venetos in classibus esse uideamus. Hæc oīa Pii cura: Pii opus est. Pius
Ferdinando uictoriam: Pontifici dignitatē: Germanis grāiam: Pannoniis p̄sidiū. Rel gīōl
opem defensionēq; reliquit. Hæc illi extra parietes & testā contingerūt: quid domi? quis ē
qui explicare queat? Vrbs inaudita illā & incredibilem mansuetudinem: in domesticos
comitatē & porrectionis frontis in bonos ac moniā & sup̄cilium in malos: qui in nego-
tiis uigilant in audiēdis causis uel fastidiosissimis patientiam: ut deū illum: qui adirent &
perspicerent non mortalem hoīem iudicarent. Quanto strepitu foratq; concursu subsellia:
qua celebritate curia: qua Vrbs gentium extremarum legationūq; frequentia personabant.
Curtebant celenter negotia non trahebant: nihil pendebat. nihil erat otiosum. Causæ in-
tra cubiculū & penetralia: causæ pro foribus absoluebant. enā quū lectica ueheret: utraq;
ad aures dextra læuq; qui obstrepebant audiebat: tñ debet. pagebat. attendebat oēs. repe-
lebat neminem nullū apud eum inopie diurnarūq; discrimen: mō uirtute & p̄bitate non
essent superari qui nitius haberent. Balneis utebatur singulo quoq; uetæ & autumnō: cau-
sas intereundū per scipm̄ interlanandum & consicandum per aulicos audiebatq; ex of-
ficio datū erat. ut de alijs postularis referrent utreq; prius an essent recipiendi discerneret.
Hi erant præcipuæ integritatis uiri: qui neq; fallere quēdā neq; falli a quocūq; consueuissent.
Nam ex hac quoq; uisus est diligētia: ut qua q̄s in re esset p̄fectus clarus: illi eum præpo-
neret officium ars sua cuiq; erat in quæstura & fisco integerrimus. In magistratibus alijs ius
reconsultissimis uiris utebatur in domestico apparatu compositos & nitidos: in cærimonijs
grauēs & sanctos adhibebant legatis Regū extremarūq; gentium excipiendi splendidos
ac magnificos. in architectura summos architectos. nec unq; uisus est cum mediocri orato-

re confisteret scriptis. aut cum obscuro philosofo contendere semper summa semper maxima & suprema cupiebat. Quanta præterea optimum quæq; gratia: quantis præclara & erudita ingenia præmissi a sanctitate morum non abhorrent: profectus est. Nemo eloquens in orbe terrarum aut paulo eruditior quæ non accient gratia exeret donis: omnia uenit dignitatis fortunis: simul gradibus amplifica uentis quorum ultia & fordes ante ingenii uirtutes obruissentur qui primum modestiam & probitatem in his quos esset ornaturus deinde artes & scientiam rerum desideraret: plurisq; faceret integritate præstantes uiros q; doctrinæ quæ illam in oibus semp unâ semp laudis & gloriæ plenam & deo hominib; acceptam esse dicebat hanc in nonnullis perniciosa & infamia. Itaq; nulli turpem & uitios contamiat uirū quicquid uis doctrina præditū extulit ad dignitatem honorem suū & probatū contempsit nullū homines complexus est. nec ullo pacto adduci potuit ut aut bonos non foueret aut malos non præqueret quocūq; in statu & fortuna constitutus: ut in ira quadam ui naturæ cum uirtute & probitate pacem & beneuolentiā conciliasse: cum uirtus & nequitia bellum atq; inimicitias suscepisse uideretur. tantum illic apertus & liberis quantum hic asper & tetricus. Transeo cultum obseruantiamq; Religionis ut templa restructa: fecerit: ad sacella complura fundauit: quæ passim extant & celebrantur. ut solennia sacrorum: cæmonias rerum diuinarum: præces horarias nunquam ne prope mortem quidem obmisisset in hiis in hiis medicis. Vitam in Pontificatu miro distinctiue modo itaq; ita. ut si grauissimis de causis nunquā interuenerit. Sub ortu primo autem absoluebat nocturnas præces missamq; audiebat: re diuina nunq; intermissa. Post rem diuinā aut consistoria. aut sub signationes excipiebant. nam hæc aliter statutis diebus fieri cœperat fuerunt. In quibus ea fuit diuini Principis diligentia. ut consistorium perpetuo Pontificatu nec unum præterierit. Sub signationes etiam extraordinarias siue omni interpellatione secernimus causas priuatorum intelligebat. in de prandium sequebatur simplex de priuato si nūllet pransus cum his qui aderant proposita causa disceptabat: præces inde horarias diuinas reuertebatur: mox paulum quiescebat: ut nunquam plus q; horam edormiret. Hoc & a litudini dabatur & ingenio. Nam prope digesto iam & composito stomacho tanq; in diem alterum exurgebat: integer studijs. Tunc uero tribus continuis horis aut scribebat aliquid aut dictabat. aut exercebat. Atq; ita multo iam peracto die uespertine causæ audiebantur. horis tribus æstare hyme duabus. nisi quid grauius accidisset. Nam grauioribus rebus etiam noctes adhibebat. Euge labar inde ad noctem multo suffulto & compacto tabulato i b; scribebat dictabat: equum chyragra laboraret & meridiana scripta nocturnis lucubranda: bus attexebantur. tandem coenabat q; parcissime. & quod reliquum erat rei diuinæ absolutebat. Hæc illi series uitæ: hæc horarū distinctio & dispensatio uigiliæ fuit: nullius rei maiore q; temporis usus est: parsimonia. Hinc illa tanta rerū gestarum uarietas magnitudo: scriptorum: socia: omnig; aliorum: huic uigiliæ & negotia fuisse. Iter facturus prima uigilia iurebat: prius aut nocturnis professionibus et in Pontificatu perinde ac diuinis usus dicere solebat bene ocularis uinis æque Luna & Solē lacere ad iter faciendū: tenebras excusationem inertiam & desidij esse. si qñ diem dixissem: quia die aut quem in locum eēt profecturus ne nebat propositum: nulla tempestate cællus pluuiarū uentorum nō mouebatur nullus diffusio aut precibus auertebatur. Quam profectiōem statuisset in Turcos i corruptus febre grauis: maq; postea Anchonæ est mortuus: medicis interminatus est ne cui indicaret de febre. sed occurreret potius ualereq; cum bene prædicarent. Itaq; iniecit se itineri a duersa tibus medicis: dehortantibus amicis: duobus nepotibus cum lachrymis ad genus serpentibus. Ludomira sorore ad pedes obuoluta & salutem deprecata: Stabat mens: erigebatur diuinus animus & illorum olium lachrymas incitamentum esse dicebat professionis suæ non dehortamentum. quo plus esset periculi in uitâ: minus spei de salute & uiuendi tempus in certius & breuius: hoc magis sibi esse accelerandum ut immortalis principi deo daret quod paulo post naturæ esset darurus. Et pro Religione cum laude moreretur qui in Religione cum gloria uiuisset. Discedit Roma Idibus Iuliis: ardebat interea febris. Medici tarditatem subfistendi eundi celebritatem expectabat. Vix impetratū est ut aliquādiu aduersus tyber nauigaret: minus a gitanis & quati menibra existimabant si nauis q; si sella ueheretur. Ille la borem quieti præponere: uictus a suis quattuor negauit. Inde terrestri itinere quom medici causas morasq; innectat: tunc Anchonam ferri se iubet: ut ibi Venetorum dux classem expectata in Illyrios traiceret. Sed aduersantibus satis. Dux paulo ante q; Pius excederet uita appulit Anchonā. ut neq; ille Priū adire. neq; Pius illum excipere potuerit. Quom mors infatet ad primum litus se effert: iusserat: classem uideret: idq; bis: quom iam appropinquaret.

quaret. Qua uisa nianu ad genu reiecta suspirare uisus est: in ipso prociuctu rerum defice-
 re se extinguiq; cognosceret nec alterius rei meminisse aut uerbum fecisse cōstat: nisi q; hor-
 tatus est qui aderant ne se mortuo deseri cōptam expeditionem parerent: atq; hoc exitu
 spiritum illum hausit diuinum & immortalem: nam ad propugnaculum tenporum no-
 strorum ad ornamentum & decus ætatis huius ad splendorem & gloriam Pontificum: ad
 bonum omnium & Christianæ Religionis defensionem ut hoc sexennio quo tenuit im-
 perium aucta sit ecclesia: pacata Italia: confirmata Regna: recōciliata nationes: repressi Tut-
 cæ: parata contra hostes Christianos præsidia sempiterna. IAM quæ eius uir: qualis Pi-
 us fuit in Inspecio monstrauimus: nunc uideamus quæ reliquerit ingenii monumenta: quo
 pacto consuluerit posteritati: qui uitam tam præclaris ornamentis uirtutum illustrauit.
 Nam qui se uiuitur de futura existimane & nominis fama non cogitet: huic nihil est
 quod afferat post uitam diuturnior: nec unquā sero occidit qui sine posteritatis spe occidit.
 Viri autem dignissimus is demum est qui semper parat aliquid quod cognitum sint poste-
 ri habituri: memoriam beneficii sempiternam. In tantis Pius occupationibus & mole Im-
 perii ac tam incredibili multitudine rerum domi forisq; gestarum semper aliquid suffu-
 tus est oculi. Principio ut inde ordiamur: profectus in Germaniā libellum integrum cōscrip-
 sit de arte Grammatica ad Ladislaum Regem Pannoniæ adolescentem summæ spei col-
 lectu eruditione & expedita: atq; ut uno complectar uerbo: Regia institutione digna. Mox
 tractus ætate lepida quædam confinxit. & quæ Græci Aphorēma dicunt: breuiter & cō-
 mode dicta possumus appellare. Ad Alfonso Regem scripsit de bono pacis: ad Philippū
 Burgundum uersu ad rem accomodato poemata edidit uaria rotunda omnia: uia: teras
 elegantia: ita ut in oratione præclarum Poeta exhiberet in Poeta summum oratorem.
 Mox aggressus res maximas & flexu ætatis admonitus rotum se permisit Oratoriæ. Occa-
 siones orandi nactus amplissimas: scripsit Dyalogos ad Colonienſes de Concilio Basilien-
 si: & disputationes acerrimas summorum hominum contexit: partim qui labefactarent
 partim qui mererent consilii potestatem. Dyalogos etiam de hæresi Visitarum: Dyalogos
 de studio uenandi. Dyalogos de præsentia dei & de prædestinatione mortalium. Dyalo-
 gos de rebus Boemicis ad Calixtum. Dyalogos de ecclesiastica ditione. Scripsit de miseria
 curialium librum unum: de translatione Diui Andreæ librum unum: de contentione diui-
 ni sanguinis unum. Epitolarum uero uolumina uaria: ita distincta materia est. Prophæ-
 quas edidit nondum initiatus sacris pericundæ omnes plenæq; familiaritatis. Episcopos
 aliquot grauiores: scilicet enim quas Episcopus scripsit appellat. Cardinales referat: con-
 sultationibus magnarum rerum. Pontificales Impenium & maiestatem præferunt. Plæ-
 ræq; de pace & concordia Principum: nonnullæ de rebus ad Religionem pertinentibus
 monitiones: adhortantur ad bene honesteq; uiuendum. Harum quædam inſtar con-
 nent integri uoluminis: nec quicq; habent præter solum nomen q; epistolæ non excedat:
 qualis est ea quam ad Turcum scripsit de ueritate Christiana, ubi nouo armatus dicendi ge-
 nere omnes Maumethæ legis præceptiones uariis exemplis: certissimis rationibus: aper-
 tissimis testimoniis confutauit: nostramq; defendit omnem Theologiam hystoriamq; com-
 plexus & nostrorum & gentium. Qualis etiam quæ & clarissimum Ducem Franciscum
 Sfortiam de expeditione in Turcos suscipiendas ubi beneficia in eum summi Principis dei
 ualitudinis Imperii. filiorum. complexus uirtutes animi: robur corporis: fortunam rerum
 gerendarum sic accunulauit: ut eum Principem non modo ætatis nostræ uitis anteposue-
 rit. sed cuius uel pñsorum Cæsarum comparantur: quæ tamen eo deduxit omnia. ut quā-
 to maiora essent illi a deo collata beneficia: tanto ardentius ad Asiaticum bellum accinge-
 retur. Nec Hystoriam contempsit. Scripsit Boemicam: scripsit Germanicam: scripsit Austra-
 lem. Commentarios etiam rerum a se & ætate sua gestarum conscripsit: quorum mitum
 est cador & per omnia diffusis membra: nec ulla nostra aut patrum nostrorum memoria
 scripta est hystoria locupletior. Contiones usquequaq; illustres distinctæ: aperte: nunquā
 confunduntur: omnia tentat: omnia peruestigat: semper acit: semper pugnat: quum con-
 tendit. ut conseni bellum non hystoria scribi uideatur: alta illustre: præfata locundæ: magni-
 fica gloriæ: omnia splendide politeq; scribuntur. Orationes uero: nemo unquam mor-
 talium neq; rotineq; tam uariis in locis: ne tantis de rebus habuit. Vincimus profecto hæc
 in parte uetustate numero enim causarum: uarietate locorum: magnitudine rerum de qu-
 bus fuit dicendum ueteres Pius sine omni contentione superauit. Extant eius Orationes
 pro Deum immortalem quibus hausit sonibus: per quos deductæ campos. ut nō cupia
 illa quidem. sed inundatio quædam effusissima esse uidetur rerum incredibilium. Prima

eius oratio in maximo conuentu habita Principum Christianorum Papiam Vrbem situ lo-
 cū magnificentiā adium priuatarum salubritate cōlis cōmoditate compositionum libe-
 ralitate Principis cōmitate gentis laurita Vrbis copia rerum fluminum montium lacuū
 feracitate sic cōmendauit ut sibi famam nominis amplissimā. Vbi gloriā sempiternā cō-
 parauit. Videte quae auspicia dicendū aut quo primū in foro praeludia fuerint eloquē-
 tior imperio nata oratio imperio uersata semper de Imperio de Regno de maiestate dimica-
 uit. Hortatus Mediolanenses ad fidem seruandam per omnia honestatis membra euaga-
 re libertatem cum legibus leges cum aequitate imperatoris aequitatem cum moderatiōe
 libertateq; coniunxit. Nec remissius agit Viennae quā Romani Pontificis auctoritatem
 tueretur Germania tota contemni ceptam & conculcari. Tum Ratisponae & Philippum
 Burgundum & Germanos alios ad bellum contra Turcos accendit opeq; totius Christia-
 ni orbis nomine aduersus efferatam illorum rabiem inplorauit neq; alias uisus est Phi-
 lippus ad eam expeditionem factus est ardentior. Etiam cōuentu Boemorum peregit ora-
 tionē graui. & quae auditori Calisto conueniret apud quem non multo post quā calami-
 tate Christianam strageq; deploret & exhibuit ipse suas lachrymas & excussit alienas.
 Pannoniis & Viennae primū & in Austria secundo Federici nomine respondit ut nunquā
 ornatus quēq; & apposite magis orasse saterentur qui hunc dicentē audierunt. Germanos
 uero quō impulsi per mouit aduersus impetum Turcorum aut quem oratio illa diuina nō
 permouisset quae cades nostrorum quae hostium barbaries intera orandum spectari & cerni
 uidebatumq; rapas uirgines scēsa recta liberos in libidinem parentes in seruutem
 adductos iugulatos fenes. infantes pariter aliosos: statuas simulachraq; templorum in ce-
 num in mare demersas in flammās deiecta cōmemorare. Rursus Calixtum eodem fulmine
 atq; impetu perstrinxit. quā die Federici iuramentum exhibuit. & Asiatici belli necessitate
 p̄c̄sui in medium. Sic Alfonso Neapoli ad transmarinam expeditionem uehementissi-
 me hortatus laudes clarissimi Regis & praeterea uitae decus atq; ornamenta omnia in hoc
 uno bello reposita esse demonstrauit. Nec ulla unq; in re uisus est occupator q; uires
 Christianas aduersus Turcorum perfidiam armaret: siue illa uis ingenij & pietas inaudita hoc
 studium tantum patere siue compertum illi esse diuinitus debere sibi tante rei curam per-
 tinereq; ad se Christiani orbis defensionem esseq; aliquando se huic tanto in imperio periu-
 raturum. Sed haec acta Pontificatum acta sunt omnia. ubi etsi par gratia: non tamen eadem
 auctoritas affuit. Nam & eloquentia. ut cetera non nihil augeat fortunam a maius dignitas
 illustret Imperium. Quid Pontifex Maximus creatus? Tum uero immortale illud & infa-
 tigabile ingenij sese quanti esset aperuit nunquā antea totum hic lanissem effusum ē. Au-
 diuimus eam Mantuae hortantem ad arma pro Religione capiendā quod auditum fulmē
 tonare altius q; Pil oratio auribus hominum insonare uisa est. Quis tam constanti fuit pe-
 ctore tam fideis oculis qui non se totum dederit in lachrymas pro misericordia: in iram p̄
 uindictā in spem pro praemiis? Quum ille animos omnium tanquam manu arreptos om-
 nem in partem ageret accensos in odium barbariae crudelitatis doloreq; uastitatis
 Christianarum non rari omnes & circumagi oratione uidebamur: & uno momento temporis e-
 metu in spem & spe in metum trahit tum demum homines nostri temporis quantā uis
 esset dicendi sensisse saterentur. Et quum totiens eodem in loco hīdendi de rebus dixit:
 quotiens fuit de statu rerum: de uoluntate Principum: de responsis Regum: de mandatis
 legationum disserendum semper uisus est dicere diuersa & leipsiani copia: uiu: oratu supe-
 rare. Aegit eodem in loco de iure Regni Neapolitani contra Renatum: ubi decreta maio-
 rum conuenta Pōtificum tributa Regum superiorum obiecta Gallorum & calumnias Re-
 nati artificio incredibili collegis collecta dissoluē dissoluta refellit & confutauit. Romae
 Legatis Ludouici Regis quum responderet: quae unquam est audita tanta iur de quo un-
 quam Rege illo in loco dictum illustrius? Quum uenustatem Regum Galliae magnitudi-
 nem rerum foris domiq; gestarum expeditiones transmarinas Religionis causa susceptas
 bella uaria oīm gesta in Italia pro dignitate summorum Pontificum conseruanda: quum
 antiquitatem familiarē nobilitatem gentis: Reges omnes Regumq; nomina Ludouici ipsi-
 us genus mores imperium recenseret. ut conisset Legatos ea tunc accipisse de Gallorum
 Regibus. & eorum gloria quae Galli ipsi nunquam audiuerunt. Respondit hoc modo ad
 Subaudienses ad Tatraconenses ad Lusitanos: ad omnium gentium legatos. ut omnia de
 omnibus habere comparata in iura incrementa uarietates regnorum uideretur supra q; cape-
 re mortalis hominis possit memoria. Quae praeterea gratia: quo pondere katherinae iene-
 sis metra complexus est: quum eam inter diuas referendam esse declarauit. Vita omni in
 medium

medium adducta: probata: confirmata: quo in loco cultum factorum: & ceremonias rerum diuinarum: obseruantiâ religionis: ritus pontificios: mores maiorum: decreta: sedes Romanæ ita euoluit. ut omnia diuinitus adducta atq; explicata esse uiderentur. Infinitum eēt persequi omnia oratione. Illud aperte constat: post multas ætates oēs quicūq; fuerunt rerū scriptores a Pio uno magnitudine uarietate: copia eē superatos. Nullus est locus in orbe terrarum paulo celebratior: in quo non declinauerit. nullū Regnum aut Imperium Christianum: idē quo non dixerit. nulla Ciuitas liberalis: nulla natio quæ illum non audierit: nulla tam remota & incognita & inaccessibleis Regio ad quam Pii uel notitia uel fama non perueniret. Semper de statu Regum: de concordia principum: de Imperio Christiano & tranquillitate. de pace. de quiete orbis terrarum disseruit. ut omnis eius. oratio atq; uita ad publicā utilitatem omnium. & cōmodum singulorum: ad defensionem & propugnationem Religionis semper fuerit amata: semper in archa canisq; rerum alissimarū cum singulare laude immortalis gloria uersata. Vnum erat reliquum genus: id erat ut Cosmographen nō negligeret in hoc quoq; exercitatus esse: nec quicquā ætate nostra hac in re ut in cæteris illi potuit comparari. Orbis totius situm aggressus Asiam minorem totam absoluit. Germaniā quanta est distinxit interuallis: loca omnia locorum res gestas memoratu dignas contexēs ut eam q̄ legat plenam habeat morum hominum. oppidorūq; notitiam. Erat inter manus quā decessit Asia maior. Acerba mors nobis quæ tantos fructus abstulit illi nūquā nō nata: quanta q̄ semper uicturus est mortuus in hoc quoq; genere distinctus & clarus ubiq; summus ac sui similis. Quis est igitur quis est obsecro quem tantis negociis quicquā studiat in tā to studio quicquā negotii præstare censeamus potuisse: cuius plures uitæ actiones q̄ huius scriptarū cuius æque tanta scripta quantæ huius actiones commemorantur? Quis aut in priuata uita difficiliora: aut Imperio maiora: aut in Pontificatu gloriosiora gessit: aut in oī genere doctrinæ plura nobis elimatoria reliquit. Itaq; uirtutes amplissimū quēq; uel singulæ effecissent. Hæc uniuersæ cunius exaggeratissimis hunc unum exornant: ut in ullo quicquā genere laudis uel mediocriter claruit in qua hic non fuerit longe eminentissimus. Habens iam Pium totum: non quidem quantus fuit ille. Quippe qualem nulla ætas nec talis nec feret. sed quantum imbecillis ingenii tenuitas eum nobis potuit ostendere. Nam eius diuinitas laudes æquare oratione uel solus Pius potuisset: uel nullus mortalium potuisset. Si queritis priuatum hominem nemo tantum absoluit negotiorum in omni uitæ: quantum Pius in priuata. Si postularis Imperium: id quod nemini mortalium contigit & illud Cæsareum magna cum laude administrauit. & hoc Pōtificium summa cum gloria gessit: solus post hominum memoriam æqualem se tantæ sedis præstitisse. illiusq; implese maiestatem uideatur. Si dotes requiritis ingenii: ea quæ nemo adhuc mortalium est affectus & sunt diuersissima. Scripsit artes liberales: scripsit Poemata: scripsit Cosmographia: scripsit Dialogos: epistulas: orationes. historias. Scripsit nulla in re mancus: ubiq; plenus & totus omni uitæ: omni officio satisfecit. gloriosus rebus gestis. gloriosus religione. gloriosus pace. gloriosus bello. in uita. in morte. in posteritate gloriosus: atq; adeo gloriosus. ut gloriæ suæ splendore cum Italiam omnem: quæ illum pertulit. tum imprimis Urbem istā in qua natus est clarissime illum nauet: & habitura sit ætas nostra: quod de se gloria sempiterna loquantur posteri.

I O A N N I S A N T O N I J : C A M P A N I :
PFRVSIAE IN FVNERE MAGNIFICI NELLII DE BALIONIBVS
ORATIO

8

Lueretia illa maiorū instituta ad hunc usq; diē permanere uiri Peru-
sini & morē suū priscū integre seruari potuissent. ut funera clari-
orū hoium a sumis uiris ornatissimiſq; Oratoribus celebrata aucto-
ritate & copia dicendi exornarent: nequaquā ad me cōmendatio ui-
ri optimi atq; illustriſſimi puenisset. Nā & multi ex tanto cōtū fre-
quentiaq; doctissimiſq; hoium existerent qui hāc sibi tā praeclara
dicēdi occasione uendicant: uos ēd id munus impetrandū uires
conatusq; adhibuissent. E ego nūc squalidus ac sordidatus inrer
acerbissimos luctus filiorū. nepotū. amicorū me cōtinerem. & offi-
cio functus meo: cōfectus morte reulugubris: deiectusq; iacerem: la-

chrymarē gementē lamentarer. & quod ceteri faciunt me me dolentiſſime & acerbissimē af-
fistare. Sed quū uideā ueterē illū honestandi funeris morē: siue uetustate annorū. siue opi-
nionū uarietate & cōsuetudine eē sublatū: comprimendū paulisper statui dolorē meū gra-
uissimū atq; acerrimū: nec ulla auctoritatis: aut ingenii ratione habita i quod summi hoies
diuiniſq; oratores ueteri instituto facere solebant optimi & clarissimi uiri funere cōmen-
dationem suscipere: partim ne tani ueritatem nouerim: tamq; acculate laudes taceri oratorū in-
copia uiderentur: partim ut qui summis ab eo atq; immortalibus fueram apertus beneficiis
quoniā uiuenti gratias alio pacto referre non poterā: morienti non sine graui acerboq; do-
lore: hac quōtulacūq; ingenii mei facultate pſoluē. Qui eſi uero eo ne plus illi obſcurita-
tis afferam reticendo per multarūq; splendoris pauca atq; exiliter dicendo: audebo tñ apud
uos qui eū optime cognitiſq; perfectūq; habebatis: nō laudes quidē suas id emini immensū
eēt & prope infinitū. sed indicia quaedam & quasi capita laudum suarum aperire: & ad hoc
funere & luctuosum dicendi genus quanta maxima fieri poterit breuitate referre. Neq; in
eam uos adducam opinionem: aut non ueras a me laudes exquiri. sed cōmentitias ponis &
fictas afferri cenſetas. Laudamus enim plerūq; bonos & probatos uiros: nōnunq; ē malos
& detestabiles cōmendamus. Sed bonos: nescio quo pacto: liberius laudare fronte: multo
q; iocundius illorum facta celebrare conſueuimus. Quod quāq; ita se habet. & hoc mihi ui-
deo multo debere eſſe gratissimū q; uirum nobilissimū atq; clarissimū. Nelliū Balio-
nium non apud ignotos aut alienos. sed apud uos amicos: propinquos: affines qui eū mul-
to melius q; ego ipse multoq; antiquius cognouiſtis cōmendabo. Itaq; si quid afferam ua-
num. fictum. simulatum. falsum. cōmentitium ex hoc me dignissimo loco deiiciendū præ-
cipitandūq; cum hac mea hodierna oratione puretis. Vos ego iudices: uos reſtes adhibeo.
Hoc tātum a uobis impetrari uelim. ne egregias & singulares eius uiri laudes. & amplas di-
uinaſq; uirtutes orationis meae terminis plene contineri poſſe exiſtitem. Immenſe ſūt. n.
& prope infinitae. ut nulla tanta flumina dicendi: nullum tani ueritimum orationis genus
adhiberi poſſit: quod quidem ſit cum eius incredibilibus & pene diuinis laudibus compa-
randum. nullum tam perfectum elimatūq; ingenium: itaq; omnium magnatum ſcienarū
atq; artium diſciplina & cognitione reſectum: quod non exile atq; incultum futurum
ſiſti cum illius illustriſſimi uiri dignitate atq; amplitudine conferatur. Nam quia uos pri-
mum aggrediemur? Quid poſſimum in eo uiro praeclare magnificeq; proferemus? Nū
laudabimus nobilitatem? Erat ut ſcitis omnes: generis: omnibus natura nobilissimus. Nū
modestiam exrollemus? Erat omnium quos unq; ipse uidebam: modestissimus. Num prudē-
tiam: equitatem. manſuetudinem cōmendemus? Er prudētissimus & iuſtiſſimus & man-
ſuetiſſimus habebatur. Attendite quaeso uiri Peruſini. & ueſtras mihi placet aures paulisper
accommodare. Nihil uobis debet eſſe iocundius q; Cuius ueſtri laudes uirtuteſq; ſentire. atq;
Cuius qui iuſtitiā. probitate. manſuetudine parem nunq; in hac ueſtra ciuitate habuit: nemini
nemini: qui ſalutem huius Urbis: qui concordiam ciuitatis: qui ſtatu ueſtri tranquillitātē dili-
gentiſſime ſemper ſtudioſiſſimeq; curauit. Non ego illum ſummu fuiſſe Regem: nō Im-
peratorem praeclarum aut deum aliquem in terris dicam. Sed ciuem fuiſſe omnium qui æta-
te noſtra fuerit optimū ſanctiſſimūq; conſendam. Ciuem inquam: ſino uere Ciuitatis
ueſtrae principem: ceteris omnibus cum hiſpſis uirtutibus: quas paulo ante diximus etiam
gloria ſingulari & præcipua uitæ integritate præſtante. Quāquā in tanta copia diuina
rum laudum difficultius mihi erit modum tenere orationis: q; qui orandum dicendumq; ſit
excoſitare atq; perquirere. Vndiq; ſeſe admirabiles illius uirtutes proferunt: & hoc meum
dicendi

dicendi initium ipsa multitudine demorantur & copia ut quo me ueteram. aut quid poris-
simum aggrediar in tanta multitudine magnitudine uarietate amplissimum laudum pla-
ne non habeam. Sed incipiam aliquando: nec tenebo uos suspensos diutius. Primum hu-
ius omansimi uiri aperiemus dignitatem. Mox grauem atq; acerbum casum uestre Reip.
deplorabimus. Postremo dolore nostrum maximum atq; acerbissimum aliquantum i-
si fieri poterit leniemus. Nani tollere illum funditus tanto amisso Ciuitatis ornameto iac-
radicibus statim extirpates hac mea quidem sententia: medicamenta non possunt. Sed ut a
nobilitate mirum dicendi faciamus: summo amplissimoq; loco & nobilissimis clarissimisq;
q; ortus parentibus quam ipse maiorem sibi peperit uirtute sua. maximum quoq; a mori-
bus nobilitatis splendorem accepit. Quod etsi uos etiam tacente me i ignorare non arbi-
tror: paucis tamen id aperendum. & memoriam uestram breuiter quasi excitandum admo-
nendamq; constitui. Multae sane clare atq; illustres familiae in Hetruria. aliquae enā in Vm-
bria. multae in Picentibus cōmemorātur. nonnulla & in hac uestra Ciuitate domesticae nobi-
lilitatis insignia & habēt & extant. sed pace uestra loquar: nulla in Hetruria: nulla in Vm-
bria. nulla in Picentibus. nulla deniq; tanta hac in uestra ciuitate nobilitasque non aequo
sīr animo a Balionia domo non aequari solum. sed etiam superari: longeq; antecēri patiatur.
Loquor enim libere & uos Optimates omnes nobilissimos esse non nego. Sed finite quae-
so mihi morem gerere & in hoc commendatorio campo solutis habentislibera atq; ora-
toria lege uersari. ubi si quid paulo accuratius laudari uolumus: omnem in id dicendi uini
studium: copiam ingenium conferentes quendam quasi torrentem orationis effundimus
caetera in comparationem adducētes. aut extenuamus: deprimimus: obsecramus: ut aequa
bilibus examinata pari lance trutināq; circunserimus. Balionii etiam si nudum atq; exile di-
cendi genus afferre uellem: ceteris huius nationis familiis. nobilitate potentia. gratia. uer-
tute antecellunt. multisq; saeculis antecelluerunt. Quorum nomen per finitimas urbes i
oppida: ciuitates. omnium deniq; uicinarum gentium loca celeberrimum atq; clarissimū.
ut nihil apud eos nobilius reputari: nihil magnificētius atq; illustrius haberi uideat. Quae
opinio nobilitatis non modo uestram hanc penulas oram: sed uniuersam poene Italiam oc-
cupauit. Quid dicam hanc nobilissimam uetustissimamq; Ciuitatem in qua Balionii mul-
tis iam saeculis Principem semper dignitatis locum obnuenerunt: summo nobilium omni-
um Optimatumq; consensu. Itaq; si quando altenus sacris uin Placem securi summam
sibi rerum statumq; Ciuitatis uendicare potuerunt. Balionios partim Vrbe praecipitatos
atq; electos: partim ferro crudelissime atq; immanissime trucidatos: funditus delere: toraq;
pellere Italia conaruntq; se tuos esse putauerunt qd i illi suis in finibus uel in opes de-
cētiq; morari dicerentur. Secundis uero rebus & Optimatibus in Vrbeni recepris. Balionii
gubernacula gesserūt Vrbi: Balionii ciuitatis instituta mores: legesq; cōseruauerūt Balionii
populum obsequenissimum. Cives chanissimos. Ciuitatem semper amantissimam habue-
runt: ut grana cum dignitate: dignitas cum gloria & auctoritate certarent. Ex qua domo
quor illusterrimos & auis attauisq; uestris coniunctissimos uiros habueritis: & uos recte ut
opinor: uel uobis cognitis. uel a patribus uestris acceptos: memoria teneris: & ego mea
complexi oratione nullo modo possem. Hos itaq; auos atq; attauos ita Nellus imitatus
est: ut maiores suos non aquasse solum: sed eos ipsos longe superasse gratias consilio: integri-
tate uideatur. Dicerem de laudibus Ciuitatis: quae & ipsa splendorem illi nō mediocre
posuit afferre. sed est a nobis alias his de rebus hoc in loco dictum & res est lata atq; amplat
ut uel longissima quidem oratione plene explicari: medium breui orationis parte persingi
possit. Quocirca Vobis uestra nobilitatem: gloriam: uetustatem de quibus nunq; satis mul-
ta dici possent: hoc in loco dimittemus: hoc tantum dixerim: non minus illum Perusiae or-
namenti splendore illi Perusiam attulisse. Sed hic quaeſo animum aduertite uiri Perusi-
ni: & me de nobilitate differenter diligenter ut soletis attendite. Maiores nostri qui omni-
um humanarum diuinarumq; rerum uoluerunt perquirere atq; inuestigare rationem: uiri
praecipuum nobilitatis genus esse statuerunt: non solum in antiquitate generis & uetrum
splendore stimuli in uirtutis ornameto: morumq; integritate constitutum. Si qui igi-
tur recte nobiles haberi uelint: & maiores claros atq; illustres habere oportebit. & sua se la-
cere uirtute & probitate & praeclaros. Porro nobilitatem ipsam antiquorum nobis quasi la-
men & facem quandam esse putauerunt: ut si clarissimis nobilissimisq; parentibus ori: sa-
cta dictaq; illorum sequamur: seruemus: imitemur. Virtutes nostrae ppter maiorem splen-
dorem ac lucem q̄ latissimae proferantur illorūq; ad uitae nitorem clarius eluceſcat. Sin ue-
ro turpes & omni scelere cōtaminatos mores habeamus: rerū nostra flagitia propter illam

Ipsam maiorum claritudinem longe notiora. Nec Clari atq; Nobilesque quidem est uirtus ani mi cum generis uetustate coniuncta: obsecrissimam potius uisissimamq; censuimus. Vt enim neq; gigantis filium si modo sit pusillus giganteum dicimus . nec filium uir sapientis si modo sit insipiens sapientem appellamus. Sic qui clari ortus parentibus si animo fuerit obscuro & deprauato nec clarum nec nobile iudicamus. callignis enim aliquid fidei maius aioribus afferre poterit splendoris aliquid accipere non poterit. Quocirca ea mihi precipua uidetur esse nobilitasque propria omata uirtute: & sua cum maiorum sit splendor: dignitate: gloria: uetustate coniuncta. Qualem fuisse in Nello Balionio uiro i quos aetate nostra uiderim omnino optimo & sanctissimo negare non potest nisi qui ueritatem omnem censeant esse negandam. Quam praeclaram & generis & morum nobilitatem: corporis etiam elegantiam atq; dignitatem exornabat. Vultus per benignissimam oculi diuinitatem gratia uis plenus auctoritatis & gratiae & dignitatis oculorum Imperatoria uidebatur: ut maiorum suorum in illis luminibus haerere ueligia & splendorem quendam nobilitatis profundere nitidissimi uideretur. Cuius si omnem Cursum aetatis consideremus: & calis uariis fortunae: quibus ab ipsis esse incunabulis agitur complexemur. Deinde quanta Industria: magnitudinis animi: patientiae effugerit: resistit: tolerauit reputemus: non poterimus non illud quod res esse existimare cum uitam a Diis immortalibus ad res magnas & praeclatas obeundam maximis grauissimisque periculis diuinitus esse seruatum. Sextumdecimum natus mense patre ab inimicis interfecto: in exilium a nutrice deportatur una cum altera nutrice maioris fratris: qui annis eum paulo plus duobus anteibat aetate. Qui quum Spellum quod erat paruum oppidum: confugisset: essentque annuum totum illic commorati: patris interfectores ne aliqua uia effugere possent: oppidum ipsum magna ui armatorum circumferebant: pauloque post noctu nicens ingressi pueros: in ipso tumultu magno studio quaesierunt. Quos quum a nutricibus surreptos Spoletum confugere accepissent: statim exploratores uanos in omnem partem misere: qui fugientes confoderent. Sed fortuna quae plerumque res humanas suo uersat arbitrio non passa est quos ad amplissimam parauerat dignitatem eos in inimicorum uenire potestatem: nec atque infantes quos uiros statuerat futuros amplissimos. Insequentibus igitur quibus interficiendorum puero rum cura erat: data nutrices iam procul arma sole repercussa: uimque hominum paulatim appropinquantes in insipientes in uicinam aream diuerterunt: & sese in stipulam aeterno una cum infanibus occultauerunt: tunc quum rem omnem ut sese habebat cognouerant: palea densissima contegentibus. Res mira & pro aetate incredibilis. Eum puero m de quo futura est oratio: quum uaginus emittere & sua se uoce prodere coepisset: interminante nutrice: si uagire pergeret ac non statim sileret mamas nunq; se amplius porrecturam: ita statim uocem coeuerunt: ut ab ipsa natura constantiam hausisse & sese id aetatis forticulum praebere uideretur. Paulo post inimicis magno strepitu transeuntibus ac de nutricibus puenisque diligentissimae percontantibus: responsum est transitum illac die fecisse nemitem. Qua re audita illi aliam ingressi uiam. Spellum re infecta reuertuntur. Nutrices q; celeriter Spoletum confugiunt. Sed quum iam undique a patriciis insidiis strui. omnibusque modis laethum intentari uideretur: se enim existimabant: si pueri quos magnas sciebant habere clientelas: aetatem euassissent grandiore mefecuros se in uita fore non posse. Quocirca omni ui atq; studiosos ferro aperte non poterant: clam ueneno conficere conabantur. Hac re animaduersas nutrices nil amplius expectandum tate. Corizantum q; occultissime proficiscuntur: qui quum non multo tutior uideretur locus: aliquot dies commoratae pueros ad fororis ultimum: qui Veretrem Urbem incolebat per densissimas syluas opacissimamq; nemora detulerunt: a quo summa pietate suscepit: fuit & educatis: sed precipuus in hunc de quo loquimur puero m amor confusus est: suauitate quadam morum & in laetabili comitate naturae. Iam tamen indolem illam animi egregiam & praeclara praeferebat: & spem de se polliceri maximam atq; amplissimam uidebatur. Qui quum ad annum aetatis quinto decimum peruenisset & sese bonis artibus quantum locus ille pati potuisset satis instructum putaret: maiora concepit animo q; & aetas & fortuna postularet. Quippe qui secum ipse cogitare: crebroq; id animo reuolueret: maxime se & clarissimis parentibus natum esse. sed ab inimicis prius q; fructus aliquos percipere potuisset: Ciuitate pulsam in exilium & magnis inopiam egestatemq; redactum. nec solum e summo loco amplissimamq; deiectum dignitate. sed ipso etiam parente crudelissime spoliatum. Haec quum saepe cogitaret. incredibili recuperandae dignitatis miciscendaeq; inuincibili ardore incensus ferebatur. Itaque non amplius his in locis morandus: sed illic tanquam ales ubi coluit & nido ad inquirendam aetatem euolandum constituit. Cui si ample facultas

tes summiq;

res: summiq; deerant apparatus: animi tamen magnitudo non deerat. Primum patua coacta manu agricolatum pastorumq; eorum qui finitima rura & sylvas incolabant Colazonum paternum oppidum: quod imbecillitate moenium pauloante in hostium uenerat potestate uic quod deinde munitissimis turribus ac moenibus instructum: & muris latissimis ac uallo naturaq; munitum: nunq; postea ab eius Imperio & potestate defecit. Mox ad Pontem pactolum: quod super Tybris ripa edificatum. egregieq; flumine ipso munitum ab hostibus capi non poterat: praesidium imponendi causa proficiscitur: ubiq; ab inimicis diuturna obsidione facta: prius illi diuturnitate fatigant: q; terrere Nellum: oppidumque expugnare potuerunt. Nec multo post quum excursionem quotidie saceret: agrum finitimum uastaret: hostes insidius ut ferebat necessitas: potius q; aperto bello cesseret: tantum huic Ciuitati incussit terroris: ut nemo portas exire: nemo agros suos uisere longiusq; ab Vrbe discedere auderet. Interea Clientes paternos: quorum ingentem habebat in Ciuitate multitudinem: aliquos precipitari in exilium: nonnullos supra q; fortunae paterentur maximo ere multari: plurimos in carcerem trudi ac securi percuti audiebat. Quae omnia quum molestissime impanens: simeq; perferret: effere uescientem animi ardorem atq; impetum amplius cohibere & frenare non potuit: & quum aetate ad audendum prona: ad agendum inconsulta: tum magnitudine animi ad propulsandas iniurias intenta fretus: noctu hanc Urbem magno cum periculo ingreditur: forum adit: carcerem maxima ui effringit: clientes paternosque uorum nomina memoria retinebat: alios cathenis eximit: alios compedibus soluit: eosq; omnes tanto periculo liberatos Ciuitate deducit. Ipse per medium reuerfus forum clamore ac strepitu omnia permiscet. aduersae factionis hominem ante ipsius Urbis mœnia nocte suspendit. Quibus rebus exterriti qui Ciuitatem regebant: hunc unum maxime ex omnibus metuebant. Sed erant fortasse tam fortia & preclara gesta non naturae: magis & ingenio q; aetatis seruore tribuenda. At uero quae postea fecit considerentur. Num animum remisit unq; Num quicq; abiectius commisit? Immo uero augebatur indies praecleara uirtus & magnis gestis rebus: ad maiores semper gerendas incendebar. Quae res quum inimicos sollicitos haberet: magnae in eum nocturnae diurnaeq; insidiae struebantur. Quas ille quanq; nimia gloriae cupiditate incensus: consilio tamē atq; astu superabat. Dum haec in agro Perusino gementur. Tartalia quidam summæ i re militari auctoritatis quum magnis coactis copiis bellum Thuderinis inferre corpisset oppidum quoddam: quod ad Nelli forem pertinebat: omni traducto exercitu oppugnare statuebat. Quae res quum ad Nelli aures peruenisset: parua coacta manu: per media hostium castra ad oppidum penetravit: praesidiumq; imposuit. Sed quum eam ad obsidionem paratus aduenteret hostis moenia: circumsederet: nec esset discedendi facultas capto oppido dies aliquot arcem ipse totam defendit. mox quum re frumentaria deficeret: nec cibo solummodo etiam poru carentid esset: rursum unam duntaxat defendendam constituit: reliquam arcem hostibus aperiendâ. Quod eo consilio facere instituit: ut & loco esset muniore: & defensoribus non multis ægeret: quo diutius re frumentaria suppeditante: obsidio facilius tolerari posset omnibus totius arcis munientis: & armis: & frumento: & lignis: & aqua: & falo: & aceto: unam in turrim couectis: & ex his qui arcem custodiebat plenisq; dimissis turrim ipsam magna ui animis: summaq; uigilantia tuebatur. Aqua iam deficientes quum nec acetum quidem magna extaret: copias duntaxat quidam rem & dictu sordidam: sed tamen utilem & magno dignam animo excogitauit: qui secum turrim defenderent: unum in locum mistum irent omnes: aliquantuloq; acetum supermixto non tamen pro uoluptate biberent: q; pro necessitate sitis ardorem extinguerent: spiritumq; sustentarēt. Admirabilis constantia: nec nostra solum imbecilli & iam effrenata: sed forti & seuerâ maiorum aetate digna. His igitur artibus uitam extorrem agens: maximam de se ipsem fecerat: ut si aliquis motus in Hetruria fieret: aut si quis in Ciuitate tumultus ori retur: facile statum recuperari posse. Attonitis qui Ciuitatem regerēt: & rebus suis maxie diffidentibus. Ea repestare Braccius Perusinus eiusdem factionis uir maximis reb' gestis in Italia: non solum nomen sibi in re militari clarissimum: sed exercitum quoq; maximum & lectissimum comparauerat. Hic a se ipsis Nelli fratresque quorum amplissima sciebat esse in hac Vrbe auctoritas & gratia: facile sibi persuasit. Ciuitatis Imperium a se qui posses recuperandi status gratia iuuenes in Ciuitate restitueret. Quocirca Imperii cupiditate dissimulata primum agrum Perusinum excurrit. aliquot deinde captis oppidis in nonnullis i eius prætem sua sponte iuuentu causa uenientibus Urbē obsidere cepit: paucisq; post diebus commissum cum his qui ad ferendum auxilium uenerant proelio: mihi ac pronigatis hostibus Ciuitatem omni spe destitutam in dedicationem acceptumque consensu. & eorū

qui paulo ante Ciuitati præsidebant. & Optimatum quos secum in castris habebat quos eo consilio sibi asciuerat quo facilius Ciuitatem illorum præsentia & auctoritate potiret. Aut si libere fieri non posset aliqua intra moenia oriretur seditio. Plæbeis ipis inter se uulgi more acerime dissidentibus. Ciuitate in deditionem accepta: reductisq; in Vrbem Optimatibus & pristinae dignitati restitutis: Nellum ac fratrem primum Vrbem ingredi uertit. Existimabat enim Ciuitatem omnem statim si intromitteretur ad eos uisendos: salutandosq; concursum & sese quem illa paulo ante dominum uocauisset neglectum iti. Verabatur etiam ne quem triumphum uidet Ciues uictori Duct decreuissent: is non tam sibi q; duobus fratribus quos magno studio totius populi expectari audiebat: paratus esse uidetur. Quo circa specie quadam conciliandæ prius Ciuitatis quindecim circiter dies extra Urbem moenia statuit derinendos. Sed longe cum secessit opinio. Nam ubi prius de aduentu iuuenum nuntius est allatus uniuerſa Ciuitas ad eos quotidie cōmebat: partim eorum q; parentem fecuti: filios cognoscere illsq; se dedere cupiebant: partim qui spectu di gratia una cum aliis ferebantur. Quod quum Bracius animaduertisset: uentus ne quid ex ea mora suspitionis oriretur: primum in Vrbem reuocari iussit: quibus uniuerſus populus obuiam profectus est multitudine incredibili: ut omnes aditus: uiae: forum: compita hominum frequentia completeretur. Sic tanta læticia atq; plausus quos fortuna per mille casus exerceuerat: ad domum tandem paternam: uniuerſo comitante populo petuenerunt. Tum uero tota ciuitas læticia compleri: nouos ludos excogitare: festa nuncq; antea facta exquirere horum aduentus: uultu. animo. cantu. læticia gratulari conabantur. nemo sibi tam magnis pollensq; in Ciuitate uidebatur: qui eorum domum frequentare: in uiscula conſerre: per forum longo cœta hominum comitati non sibi pulcherrimum duceret: plurimumq; inde assequi arbitraretur auctoritatis. ut qui propior accessisset: ceteros dignitate anteire pateretur. Statim igitur Nellus paternam amicitias exquirere: clientelas recognoscere: allicere animos populi: omnes humanissime salutare: amicos tueri: omnium deniq; beniuolentiam parare cōtendit. Parentis interfectores: qui in ipso tumultu Ciuitatis effugerant per omnem Italiam petendos: necandosq; constituit. & quod constituit curauit. & quod curauit effecit: aliis p̄ mediam hanc Vrbem equorum impetu raptaris euulſeratisq; aliis ubique inuenti effecit ferro minutissimè trucidatis. Sed quum satis iam parentis manibus inimicorum sanguine parentatum existimaret: omne ingenium ad uitam in comitatem: gradumq; manifestum conuertendum ratione sibi propolita in reliqua uita honestissime semper integerrimeq; uiuendi. Id autem ita statim præstitit. ut ex illo priore alterum natum hominem existimares: seruo illo iuuentutis non ætate extincto. sed morum atq; ingenui bonitate deposito. adeo natura ipsa ad omnem cultum disciplinamq; suscipiendam accomodatissimè: mores pro arbitrio q; facillime cōmutabat. Illudq; crebris solebat usurpare sermonibus. Imperium sæpe et a stultis queri propagatissimè posse: quæritum & propagatum nisi a sapientibus regi & cōſeruari non posse. Quo omni studio ad regendum cōseruandumq; statum Ciuitatis inuenta: ut alias sibi rando uiuendum constituitur & leges ualere seruarenturq; mores & instituta: tum consilia bonorum Ciuium plurimum in Ciuitate uigere: tam p̄ se uero sic suam retine ret dignitatem: ut non ui quicq; aut impetu faceret: uerum auctoritate: gratia: consilio: gesserit: omnibusq; in rebus præcipuam seruaret integritatem. quanq; hoc ab ipsis ut dicitur ita tabulis præſtitiſſet: & manifestissimè habitus esset: & integerrimus. nec plus atas illa rectori libidinisq; matura modestiæ habuisset & grauitatis. Sed liquidissimè admirabilis & diuinas uirtutes: quibus etat præditus intelligendis: singulas seorsum explicantes nihil mixte cōfusèq; agemus. sed omnia separatim distincteq; proferemus: & quo pacto in Ciuitate uoluerit referemus. Diximus de nobilitate generis: pauca quædam adieciimus de moribus: in quibus omnis mea qui dem sententia: nobilitas uersabatur. Tum qua magnitudine animi casus aduersos fortunæ superauerit aperuimus. Virutes nunc alias breuiter aggregedimus: quibus ornatu ille atq; instructus hanc potentissimam Ciuitatem multis iam annis ita rexit: & gubernauit: nihil fuerit illa perfecta calamitatis. ita cōſensu uirtutis ceteris Italie populis diuturno ac continuo bello uexatis: soli Perusini tranquillissime pacatissimeq; uixerunt. Et si scio multos ex uobis contrahere uultum: & hanc communem plurimorum Ciuium laudem huic uni ascendi: grauitè & iniquo animo ferre. quippe quæ sibi cum ceteris Optimatibus communis esse uideatur. Quod equidem non iniuriat: nisi tantum fuisset in Nello auctoritatis: ut ceteri omnes cum unum intuerit & eius prope nutum obseruare. omnibusq; que in rebus obtemperare & quasi parere cōſueſſent. Quod ille in consilio deliberasset. siq; idem dissuadere uoluisset aduersabatur nemo. eius sententiam sequebatur omnes. Sed

unde

unde sibi tantū auctoritatis præter nobilitatem & genus ī Ciuitate comparauerit breuiter aperiemus. Principio ad præclaram illam uetustamq; domesticā splēdonis dignitatem atq; amplitudinem generis de qua paulo ante diximus admirabiles animi uirtutes & qua si doctes ornamentaq; adiunxerat. Honestatem. Mansuetudinem. Liberalitatem. Prudentiam. Fidem. Integritatem. Modestationem. Iusticiam. Pietatem: de quibus sigillarim pauca dicam: cetera uos ipsi oratione admoniti cogitabitis: & uberius q̄ a nobis explicari queant recognoscetis omnia. Primum igitur de Honestate & Modestia uerba faciam. quam sic in illo præstantissimo & clarissimo uiro præcipuam atq; admirabilem inueniemus. Si ceteros ætatis nostre homines q̄ petulanter obscenēq; loquantur & uiuamq; impudica & abiecta sint fronte consideremus. Nunq̄ ille alterum pedem in conspectu hominum & ne in filiorum quidem præsentia denudassennunq; brachium paulorū fieri solet: lasciuus ex eo cui sit: pectus palam aperuisset nunq; ut ne uirgines quidem uel illæ Vestales honestius pudorem seruare: q̄ hic natiuitatem & uerecundiam retinere potuissent Nullam unq; turpitudinis aut flagitij protulisset uerbum: non foris: non dominum cum filiis: non cum amicis: non deniq; cum aliquo genere hominum impudentius aut locutus: aut uersatus est. Familiam quoq; eadem integritate & modestia præditam & sanctissimis moris præceptisq; instructam honestissime domi: multoq; honestius foris & loqui & facere instituerat. Exemplum quoddam domesticæ sanctitatis ante oculos parentem habebat: quo se filij tanq̄ ad speculum intuerentur & auitus sese comerent ornamentis. Contemplamini quæso aliorum domos: & q̄ proterue uiuatur considerate. Nullum tam pudendum membrum in nobis: nulla tam flagitiosa turpissimarum rerum uocabula: quæ in eorum ore non quotidie tanq̄ magnificum quid gloriosumq; uersentur. Hic amores domi ad fenestras decatat suos ille amicæ nomen aut simulachrum atq; imaginē per tabulas: parietes: ianuas: perq; ipsa uestimenta pingit atq; iuxta. Alius meretrices noctu uel etiam ut est audacia uel libido interdiu domum deducit. Omnis præterea sermo de cultu & præstantia mulierum. Nonnulli si q̄ uerbis niaculam infundere & depetulare queunt: in id omnes ingenij neruos intēdentes: quam factis contaminare non possunt uerbis deturpare obsecrareq; nituntur. Tum noctu per uicorum angulos tripudiis: cantu: strepitu tanq̄ debacchari per uas gātes: nihil tam dictu absurdum: atq; impudicum: quod non illi ad amicæ hostium concinere: uatioq; genere instrumentorum nocturnos mariti somnos: de muliere non dicam: uicinate perturbare: que conentur. Platiq; phaua Deorum immortalium nefartis libidinibus polluere: uirgines Vestales sollicitate: nihil quod ad flagitium committendum religionemq; sanctissimā uiolandam pertineat: intentatum dimittere. Deos atq; homines ad explendam animi libidinem contemptos habere non dubitant. & quo plus habent dignitatis: opus: diuinarum potentia: eo sibi plura sceleratioraq; licere arbitrantur: ut difficillimum sit hoc tempore cum summa fortuna morum integritatem esse coniunctam. At uero quid simile in Nello: cuius os diuinitum quoddam oraculum: sanctitatis: honestatisq; plenum: nihil unq; molle aut effeminatum: nihil fractum muliebreq; nihil deniq; obscenū aut turpe proferebat. Domum uero bonis exemplis institutisq; plenam: uacuum illecebris atq; flagitiis. sermones integri: uerba incorrupta: mores optimi sanctissimiq; decorabant. Nec erat quisq; tam abiecta fronte: tam nullo pudore & uerecundia præditus: qui ubi illam intrasset domum: tanq̄ sacrum ingressus locum: non omnem statim petulantiam: obscenitatemq; deponeret: quadam non illius atri solum: sed rotius domus familiæq; reuerentia & quasi maiestate sanctimoniaq; percussus. Quippe ut in templis suis Apollo: sic Nellus domi nihil nisi honestum: sanctum: decorum: aut loqui quenq; aut facere sed omnia caste atq; itegre agere uolebat. Quæ res sic animos persuasit omnium: ut rem existimarent impiam atq; nefariam & acridignam supplicio: quid unq; eius in domo non dicam in præsentia indecorum effusum: non fecissent modis: sed etiam cogitassent. Quid dicam sumam inauditamq; modestiam: qui ne que factis unquam: neq; dictis quenq; nisi iustissima de causa laceffuissent: multaq; nix in tanta potentia & dignitate patientis: sic pertulit: sæpe non paruis prouocatus iuuuissit: ne unum uerbum resuderet cōtūelias: & ut sunt qui uetustate generis elati superare ceteros omnes uolunt: nobilitate per insolentiam atq; intemperantiam abutentes: cum factis: tum dictis Deos hominesq; contemunt. Alii uestes ornatissimas aut purpuratq; intextas ostentare solent. Alii magna caterua hominum stipati per medium forum erecto collo: latis humeris graui passu incedere: platiq; longum equorum ordinem nobis ultro inculcare omniaq; ad ostentationem iactantiamq; referre. & quod illi summam & tanq̄ Cæsarem putant nobilitatem: homines imbecilles noctu in foro cadere: diuitum fortunas diripere atq; inuolare:

inuleros conculcare omni generi hominum inultraria feceromnia deniq; uolenter in-
hi) moderate agere. Quæ q; nequitur fiantq; moleſte accipiantur non ignorat. At ue-
ro Nellus nubius uite præſenti: & cum potentia dignitate anteponi poſſit eſſet præ ſibi
proprio officio atq; humanitate faciebat. Pares utroq;mo aliquot inferiores: parem eni
in hac Ciuitate habebat neminem tanq; ſuperiores obſeruabat. Nam de uelut quidem ni-
hil attinet dicere: non ille in tantis opibus diuitis aurum aut gemmas ad locupletandam
uariatamq; purpuram equi reſtat uſitato & pœne populari uetiendi genere conten-
tus uix quibus mediocres Cuius delictis uidebatur. Dicere enim ſolebat animum non ueti-
precioſum eſſe oportere. Et erant illi maxime ut ſcimus atq; ampliffima facultates: quan-
do non cultiſſimæ auriſeſ. Magnificæ liberalitæq; conferebat. Quumq; maximas habet-
ret in Ciuitate clientelæ omnibus domum eius incredibili frequentia celebrantibus. au-
plurimq; ſolus aut uo duobus ad ſummum comitatus in forum ueniebat: cœtus & mul-
titudinem ſpatorum ſe ſpectabat: ut plurimos qui ſeſe aliquando ſequi uellent abi-
luſus tacita quadam uultus acrimonia & perturbatione repelleret. Tum in quo cæteri
tanquam ænem obſident nobilitas & ornamenta lætium dextrumq; laus ſe ſolebat con-
temnere: ut nonnunq; ex infinia plæbe hominem medium ſibi: aut dextimum incede-
re iuberet. Ipſe uero ſe nulli quantum ad loci ſpectatæ dignitatem anteponebat. Cæ-
teri nifi magna turba conſtanti eantiuſi medium tenentes locum longis utroq; hominū
quaſi alii cinguntur niſi famulorum catæue ordine longiſſimo ſubſequantur & ſua ſtatim
conſent nobilitas atq; præcipites eſſe deſectos. Ille ſe ſic nobilem exiſtimabat ſi quos ante
ire poſſet honore eos ſibi uel anteponi uel ſaltem pares eſſe pateretur. Eſſe enim non uide-
ri uolebat nobilis. Quocirca nemini detrahere: nullius inbecillitatem ridere. nulli facere
iniuriæ: diuſi uere nemini omnia q; moderatiſſime facere. ludebat quos opprimere ſuper-
ba potentia ualuiffet eos manuſuſſime ſubleuabat humanitate. Qui aliquem in Ciuitate
locum aut dignitatem habere niterentur niſi modo id honeſte facerentur modo: nõ ob-
ſiſtebat: uerum ſua interpoſita auctoritate opem ferebat: extollebatq; ad ampliffimum gra-
dum homines. Qui quum in eo eſſet ſtatu rerum: & fortuna conſtitutus ut multa ſibi licere
in hac Vrbe atq; impune fieri poſſet cognofcerent: nihil tamen unq; agit uolentium: nihil
indecorum flagitioſum coſiſt. Cuius ille uxorem aut turpiter concupuit. aut cœcupit: niſi
uiolauit? Quem ſero aut percuffit: ipſe uat alio quod percutiendum curauit? Cui man-
us quam intulit uolentis: Quem uerbis plæbeum cædit? Cui diuiti fortunæ opesq;
eripuit. Quem deniq; inuidia aut maluolentia perſecutus Ciuitate deiecit? Quem in euſi
un pulſum dignitate ſpoliauit. Nullius ille aut Ciuiſum eorum qui eſſent in Ciuitate agrū
nullius domum: nullius fulpulleſſime uſurpauit. Hoc eſt modicius colere & iuſticiam
æquitatemq; ſeruare. Hoc uirum bonum & ciuem præclarè eſſe. Itaq; bonos & probatos ui-
ros: qui uitam recte agerent: ſcipia compledebat: charitate. malos autem & ſceleratos q;
præuè turpiterq; uiuerent: ingenti detrahebatur odio. Sed inſoſ & turbulentes: iniquito-
res ſtatu Ciuitatis: tanq; hoſtes infeſtiſſimos atque inimicos perſequabatur acerrimis.
Ciuitatem non armis & tumultuſoſ ſeditionibus ſollicitari. ſed in ſecuriſſimo ocio & tri-
quiſſiſſimo ſtatu uerſari cupiebat. honores. officia. magniſtat non ſibi arripiebat omnes
ſed unumquemq; in ſuo gradu & fortuna quoad eius fieri poterat conſeruabat. Quamq;
niſi celeriter hæc percutimus. Aequitatem inq; animi: manuſuetudinem ingeni: ſocietate
naturæ quæ non illi tanq; diuinitas datas admittabat. Accedebat ad hanc bonita-
tem aliamq; præcipuam: bonitatem & integritatem oriæ æ lingue: incredibilis modera-
tio. Nunq; ille ſe uerbosus extollere: nunq; facta dictaq; ſua inſolentis prædicare con-
ſueuerat. ſed erat quædam natura ipſa taciturnitas cum ſumma rerum omnium & pœne in-
credibili grauitate coniuncta. ut ad maioreſtrem quâdam Regiam atq; Imperatoriæm naturæ
eſſe uideretur. Audire enim multalocū q; ſpaciſſima uolebat: uerum ei paſſi q; loquere:
tacitum tantum pondus præſentem: tantum gratiæ conſilii grauitatis habere uidebatur. ut os
illud non humanum quæſerit eloquium. ſed diuinū potius oraculum eſſe conſecraret: uidq;
ſepe uerbatur in ore. Datas hoī quidem aures: diſſiſſimum autē uisumq; in medio ſitam
ut multis utring audiret: tanq; arbitrum media ſeſſis nõ niſi pauca uerq; loqueretur: enim gar-
ruliſſe & petulantiæ cōtrouerſiæ agere. ſed ueritate & iudicio ſententiæ ſerre conari. Itaq; nõ
blanditiis capere hominum animos: non conſitiis contumeliisq; laceſcere: non proci-
ter uerba nugari: iſtare ſed quantum & honeſtas ſerebat & neceſſitas loci perſuadebat.
Quand; in illo tacito pedeſte magnæ res & ſummo plenæ conſilio uerbantur. Illic ptiua
ta domeſticaq; facta: illic publica Ciuiſiaq; negotia gerebantur. Tum quod ſumma uide-
tur humanitate

cur humanitatis

tur humanitatis alienas laudes non supprimebant aut tenebant inuidia: sed præcipua cum
 eharitate proferti atq; exrolli cupiebant: detrahere nemini laudare q̃ plurimos alienos erro-
 res blande benignèq; castigat: benefacta præmiis exornare in maximis delictis mediocri
 pena contentum esse. nec ferro iniurias persequi: sed beneficio maliuolentiam extingui di-
 cebat oportere. in iniiciis nulla nisi publica causa suscipiendas. nullius sanguinem ap-
 petendum: sed omnium saluti consulendum esse. Ex quo auctoritas & gratia sibi compa-
 rauerat singularem. & quod paucis natura dedit mortalibus: nunq̃ fortunæ inuidit alienæ.
 Si quis magnificentiis quicq; ægesser in hac Vrbesi conuiuia lautissimis: si ludos equestres
 quæ res plunium hac in Ciuitate uiguerunt. si natiões celeberrimas. si ceteros magnos
 elientum. si ostentationes opum. si productiones insignium atq; imaginum. si edificationes
 templorum: deniq; quicquid ad priuatum cuiuspiam laudem gloriæq; spectaret: non so-
 lum neque inuidia tangebatur aliqua ac liuore neq; iniquo molestosq; ferebat animo: sed
 ingenti affectus læticia: ad decus ad ornamentum Ciuitatis omnia referebat: ceterosq; ut
 idem pro se quisq; faceret hortabatur. Acerrimus alieni honoris propugnator: & laudis di-
 gnitatisq; defensor & prædicator. Quanta præterea māserudo domestica: q̃ leuis consue-
 tudinisq; benigna facilitas & comitas in familiam: ferro: frustibus: uerberib; in magno im-
 petu: maiore strepitu persequuntur: cedunt: uerberantur: uasa uel corymbis frangunt: mensas
 delictum: domo uniuersos exturbant. Tum continua nocturna diuinaq; iurgia cum uxore
 bus: nec cibum placide: nec sonnum tacite capere patiuntur. At Nellum Balionium nemo
 unquam neq; foris neq; domi uidit iratum: inueni cum coniugem: nemo cum liberos: nemo
 cum amicis neq; priuatis: neq; publice paulo contentiosius decertatam. Animus beni-
 gnus & temperatus nunq̃ ad iracundiam: semper ad hilaritatem. nunq̃ ad odium: semper ad
 beniuolentiam. nunq̃ ad detractionem: semper ad laudem. nunq̃ ad inferendas iniurias: sem-
 per ad honores conferendos. nunq̃ ad seditionem & tumultum: semper ad pacem & con-
 cordiam flecebat. O uerani summamq; nobilitatem O animum diuinum: nunq̃ infla-
 tum aut elatum superbiunt: unquam alio incensum aut maliuolentia: sed præcipua i omnes
 mansuetudine studio beniuolentia: charitate flagrante. Quibus rebus singularis benefi-
 centia & liberalitas in omne genus hominum adiuncta erat. Quum enim duo sint genera
 mortalium in quorum manibus opes pecuniæq; uersentur. Mercatores & Principes. Illorum
 est pecunias undiq; terra uariq; domi peregre exquirere atq; unum in locum coniectas ex-
 aggerare. Ad Principes spectat exaggetatas non in archa parte: neq; auare detinere. sed in
 opus aliquod gloriose magnificumq; conferre. Itaq; Nellus ipse: cuius animus magnus
 & sempiternus gloriæ semper & immortalitatis cupiditate flagrabat: pecunias nequaq; ac-
 cumulare: sed eas ipsas aut magnifice contemnere solebat: aut i recta panetes ædificia: & quæ
 diuturnitatem nominis afferre possent accommodare. Quor ille diu boni pulcherrimas
 atq; ornatiissimas domos condidit. Quot porticus amplissimas ædificauit. Quor præda-
 ra sui nominis atq; egregia reliquit monumenta. Nullum habuit agrum: nullius oppidi cu-
 ram gestit: nulli deniq; terrarum in loco uersatus est: in quo nō panetes: muros: turres: atq;
 alia mille consecrerit ædificia. Quibus oppidis ipse præsidebat: quorumq; habebat ditionē
 ea munissimis & turribus cinxit & mœnibus. Domos quæ ante reditum suum in Partiam
 panennæ fuerant: duntaxat ab inimicis atq; incense instructissime amplissimeq; ædificauit.
 Agros hortos: cœnaculis ac pomariis decorauit. Villas casis altissimis erexit. Pia quædam
 lanissimo circo fundauit. nec quicquam fecit reliqui. quod modo ad gloriæ atq; immor-
 talitatem uiam sibi atq; aditum aperire iudicaret. Itaq; plurimis i locis mœnia tefid. Verbis
 ambitum propagari nouis ædificiis ornati Ciuitatem summo studio uigilantia contende-
 bat. Quæ omnia si quid diuturnum in uita esse potest: memoriæ eius faciēt apud posteros
 q̃ longissimam: nec occidere illius famam & extingui nomen atq; subito interire panentur
 Tum munificencia & benignitate tanta in omnes erat: quantum nulla uis ingenii: nullum
 flumen copiaq; dicendi complecti posset. Victus domi largus: & retum omnium affluentis-
 simus. Nulli horrea frumentaria: nulli cellæ penariæ claudebantur. Domus abdita nulli ap-
 ra oib;. Famulos quorum mirabilem habebat multitudinē: alios agros: alios domib; alios
 p̃dium: nonnullos pecunia: oēs suppellectili donatos: datis uxorb; quæq; ad uxores prinerēt
 tanq̃ in colonias deducebat. Quotum omnium ministranti fidem & præcipuam pietatem
 tacitus præterire non possem. nisi uos ipsi uniuersos grauissimo dolore confectos & calami-
 tatem suam atq; incommodum suum deplorantes aspiceretis. Huc enim ad celebrandas cla-
 rissimæ uiræ exequias mutatis ut uidetis uestibus conuenerunt: quos illam dum uixit maxi-
 mis atq; immortalibus affecerat beneficiis. Nec quenq̃ negotia illius gestisse constat: qui
 non sit abunde locupletatus. Decipi enim ab aliis sese q̃ decipere: consecrerat res suas beni-

gne q̄ eripere alienas cupide malebat. Auditis per deos immortales. Audite nouum genus liberalitatis. Spelli: quod est Vmbrie oppidum: millicus in agro quem fodiebat thesaurum repperit non mediocrem: cuius reria ut uidebatur pars ad dominum oppidi Ciuium iure de ueniebat. Qui thesaurum inuenerat tertia parte pecuniarum in quibus ueterum Imperatorum imagines erant exculptæ ad Nellum delatatum: is oppidi erat dominus: sese ut reliquæ pecuniarum suam esse paretur commendauit. At Nellus ubi bene magnam ueteris ac puri auri quantitatem inspexit: fronte illa benefica & liberali Accipio inquit tibi thesaurum totum: cui si fata prospera benignaq̄ esse uoluerunt ego aduersus atq̄ auarus esse non debeo. Præclaram sane uocem atq̄ Imperatoriam: liberalitate & munificencia plenam: alii tortores statim aduocassent crucem: aculeum: & crudelissima quæq̄ tormentorum instrumenta: quæq̄ proposuissent: durissime deinde tortum atq̄ excruciatum facta atq̄ infecta sateri coegissent: per uim atque iniuriam rapientes uolantemq̄ omnia. Nellus uero singulari largitate & beneficentia præditus non tyrannos & prædatores censuit imitandos: alienis fortunis auidissime inhiantes: sed animum largum: beneficum: liberalem: imperatorum exhibendum putauit. Cæteri qui curam gerunt hominum & Ciuitatum: dolo si fraude uel pecuniâ ex extorqueant alienas. Ille largitus est suas. Nec unq̄ plas auri diuinarumq̄ in omni uita concupiuit: q̄q̄ ædificiis consuecendis ac amicorum præsidio satis esset. Propinquos & cognatos eos quibus rem familiarem angustiam esse: uixq̄ ad uictum suppeditare animaduertisset: tanta charitate complexus est: ut aliis domos reueret: aliis uestimenta procuraret: nonnullis uictum quotidianum præberet. & quos paulo grauius egestate premi nec laborem ferre cognouissent: domum ad se alendos sustentandolq̄ ita duceret. Quæ omnia tumq̄ ad ostentationem & iactantiam: sed ad humanitatem: quæ sibi natura iniuncta erat: beneficentiamq̄ referebat nulla cupiditate aut ambitione adductus: sed insigni magnitudine animi & benignitate pernitior. Hanc enim sibi uiuendi legem a natura datum existimabat: ut omnes utilitates: commodas: fructus: emolumenta: quoad eius fortune paterentur in omnes mortales: quos dignos beneficio iudicasset nulla sua propolita utilitate conferret. Quid hac illius liberalitate præclarius? Homo erat condonatus: pœne infimæ: quem uulgo Ciachonæcio an propter rei familiaris renuitareni appellabant: is quum ænis aliis magis tudino præmeretur creditoribus permixtus: quos iam diu illuserat in carcere: rem addici contentendibus ad Nellum tanq̄ ad commune præsidium ægestans confugit: & quo in statu essetq̄ magnum periculum immaneret declarauit: commendans sese per deos atq̄ homines ut auxilio esset ne in carcerem duceretur: tibi cum importunitate creditorum: rum inopia sua moriendum sibi: si duceretur: non dubitaret: cui neq̄ fortunæ essent: ut satisficere quibus debebat posset: nec fidei uisores rei familiaris tenuitate perterritos inueniret. Moverat animum liberalem: miser & calamitosi hominis preces: dataq̄ dextera: bono animo esse iussit: ipse priuam cum creditoribus de temporis dilanone agendum tentauit. quod quum parum proderet uideret: quia pecuniis careret: rog: impalliuu: a se argente a sceno in exponenda accommodauit. Quid hac inq̄ benignitate insignius? Nec sola quæ nemo: raulius: sed alia permulta extarent exempla liberalitatis: si modo & tempus & animus non deesset publice referendi. Quicquid ille in aforuni uestim: ingenium. Quicquid de niq̄ præciose suppellectilis ad domesticum & usum & ornamentum habuisset: id omne amico: q̄ temporis uae conuocandum: utendum: miscerendum: & si opus fuisset uendendū præstabat. Dui immortales q̄ sepe in magna difficultate rerum & caritate annonæ: quum maxima pars amicorum fame grauissima præmeretur: saccos frumenti plenos in media portica dimitti nocte iubebat. ut q̄ frumentū aperte petere pudore nō auderent: opulenti necessitate clam sibi noctu asportarent. Quod quum plariq̄ fecissent: tidēs dicere solebat. Vtinā qui mihi frumentum surripuerunt: saltem redderent succum. Quibus uerbis intelligebat nonnulli eum decora opera frumentū ipsum noctu surripendum: asportandumq̄ relinquere. Quæ res ut & securus caperent. & saccos redderet efficiebat. Hac autem largitate & beneficentia non modo in suos: quauq̄ in eos plurimum. sed etiam in alienos sic uerebatur: ut abire a se neminem nisi re aliqua impetrata pateretur. Tum uniuersæ Ciuitati ne inopia rei frumentariæ laboraret: priuam publiceq̄ consulebat magno cum studio & uigilantia: ne quid deesse posset: cum maxime Plæbi: rum reliquo populo: ut si qui Ciues plus haberent frumenti: q̄ ad usum domesticum satis esset: id aut statim promerent: uendendūq̄: aut ad Ciuitatis præsidium constituto precio seruarent. tum si quid ad Ciuitatem uniuersam spectaret iureiudicium in forum conuectum. minores q̄ priuatorum Ciuium uideretur. Nec omnibus q̄dem ea emendi facultate data. sed his duntaxat qui maxime uiderentur indigere. Quæ comoditas quum ad Plæbeculam non facile perueniret. sariis publico in loco expositam

positam minutim ad libras atq; asses uendendum curauit. Quod eo consilio fecit ut qui uel pondera maiora emere tenuitate pecuniarum non possent uel paucitate familie non egerent libris atq; assibus minutim emptarent. Quibus de rebus factum est ut cæteris Italice Ciuitatibus fame grauissima laborantibus solis Perusinis nec defecterit frumentaria res unquam nec carius quam tollerari posset constiterit. Nam quod ille in agro Clusino ægerit ad publicum Ciuitatis commodum spectare arbitror. Ager est spacio quidem amplissimus solo autem longe fertilissimus omnium qui in Hetruria excolantur qui quum publici fuisset iuris mutato plerumq; statu Ciuitatis singuli sere Ciuēs quorum auctoritas uel nobilitas et uel factione uel aliqua causa ualuisse talique sibi priuatim usurpauerant & quod uniuersi erat populitini paucorum iura deuenerat. Quocirca Nellus quāquam & ipse prædium habebat omnium fertilissimū ex quo centenos quot annis in rici modos fructusq; alios uberimos percipiebat. Agrum tamen omnem ad communem populi rationem & supplementum censuit referendum omnibus qui quicquam illic haberent agrorum ad se spectantibus nec ullo modo quod ipse maiore sibi usurpassent redditurum existimantibus Primus igitur aduocata Condone prædium suum quod ducenta pœne iugera populi consuetudinibus resignauit. quod ille quū fecisset reliqui Ciuēs partim pudore adducti partim uiri potentissimi & Ciuitatis Principis exemplo admoniti partim publico decreto cōpulsis quod diuersi priuatim multis iam annis nō sine magno Reip. detrimento possederant unum in corpus cōmunearq; publicum redegerunt. Quæ res maximas huic Vrbi peperit utilitatis parietes semper. In summis enim difficultatibus temporum quum reliquæ Ciuitates Italiae uel calamitate agrorum uel bellorum excursionibus ubi segetū depopulationes euenire frumenti succidiosis heris aliq; permulta accidere necesse est graui atq; intollerabili fame nō nunq; afficiantur uobis tanq̃ maiore præsidio munitis plena horreatum priuatatum maxime publica sic uisum annonāq; suppeditant ut finitimis Ciuitatibus sæpe aliquid rei frumentariæ conferatis accipiat nūq̃. Quod unius huius præstantissimi uiri benignitate & munificentia factum esse constat qui cōmunem rorū populi utilitatem priuatæ atq; suæ statuit anteponendam. Qui ut Reip. consulere familiarem domificamq; contempsit. Qui ne reliquis populus aliquando inopia & caritate præmi posset ueteri se uictu & sustentaculo spoliare. & liberos familiamq; negligere nō dubitauit adeo plura Patriæ pietate m quam suæ domus charitate putauit faciendam. Nam quid dicam in Deos immortales aliā putabat rationem charitate incensus & pietate. quum in Deos multa tum plurima in homines beneficia conferbat nec tamen titulos parietibus insensibiles imagines in templis effingit aut statuas in foro collocaret omnium Deorum atq; hominum animos beneficium deum. & quæ cæten uana faciunt adducti ostentatione ille sola impulsus humanitate faciebat Quibus rebus fides admirabilis singularis constantia & animi magnitudo incredibilis erat adiuncta. In maximis enim moribus Italice crebrisq; tumultibus populorum nunquam ille postq; Ciuitatis gubernacula per ætatem suscipere potuit a Summis Pontificibus deficientia Romanoq; Imperio deertandum putauit. Et quum bellorum tumultus undiq; exaudiret humanisq; discrimina rerum atq; pericula ante oculos uersari uiderentur nunq; illi pertimuit quicquā nunquā in magis gerendis rebus animum gessit remissioem. Clades uero calamitatesq; domesticas interitū natorum uxoris propinquorum ita constanter moderateq; pertrahit nō lachrymas fundere non uocem eiularumq; emittere nō uictum mutare uisus sit tacito gemitu & mœtore contentus. quāquā erat suorum ut scimus amantissimus uel pietate in liberos uel amore in cōiugem uel charitate in propinquos cederet ne minus sed tamen coherendum uim doloris animi magnitudine & acerbitatem omnemq; molestiam superandam comprimendamq; statuere quid molle atq; indecorum. & sua indignum auctoritate cōmitteret tum quod ad animi magnitudinem pertinet nihil unquā uoluit quod non attentauerit nihil attentauit quod nō perfecit. In quo illud præclare præstaturum omnia eius proposita conatus studia uoluntates ad unum semper finem spectarent honestatis. nec bonum offenderet quempiam nec defenderet malum. Si quos paulo accuratus ueri uoluisse ad omne se periculū inimicicias odia impetus obiectisset nulla in hominē aut nimis nulla gratia perternis quominus amicorum saluti consuleret & dignitari. Vna nox erat & consensus uniuersæ Ciuitatis eum fortunatum esse quem ille defendere miserum atq; infortunatum quem idem oppugnaret miseritimum & calamitosissimum oim contra quem paulo studiosius ille certaret. Certabat autē cōtra sediciosos perturbatores status & tranquillitatis Ciuitatis cōtra inquietatores Ciuium cōtaminatores æqui-

tatis contra iusticiæ & moderantiæ perueriores deniq; contra omne genus hominum: qui
 uel lingua disseminassent discordiam uel manu tumultum excitassent: uel flagitiose quicq;
 nefarieq; molientes in uersu tales instituta contempsissent. Atq; ita ceptabatur in nul-
 lo unq; Ciuili certamine pugnaq; iustitiam nisi uictor deposuerit atq; ad eo nil tam magnū
 tam difficile periculosumq; huic Vrbis potuit imminere quod ille inuicti animi robore non
 superauerit: nemo tam inimicus atq; infestus Ciuitati quem non præcipitem Ciuitate deie-
 cerit: Quem unq; oppugnauit quem non peruenierit: Quem pressit ut non eundem concul-
 cauerit: Quem periculis effugit domum atq; patriam non ademerit: Contra uero nemi-
 nem amauit (amabat autem eos solos qui recte uiuerent) quem non defendenter ornauerit
 & ad amplissimam dignitatem erexit: Sed nec amicos in turpi causa defendendos: nec
 inimicos non honestas rationes conseruandas existimabatos: alios si delinquerent desituen-
 dos: alios si recte uitam agerent non lacerandos. Itaq; priuatas inimicis si publicæ utili-
 tatis causa deponendas dicebat: eas deniq; gratia si res exigeret suscipiendas accerimus. Atq;
 hæc omnia firma & perpetua stabilitate animiq; constantia efficiebat Fortitudinem in pe-
 riculis. Patientiam in aduersitatibus: animi magnitudinem in rebus maximis gerendis sem-
 per præstavit singularem. Fidem quoq; per omnē uitæ cursum quibus aliquo dieictus esset
 officio sanctissime integerrimeq; seruauit. nec prece nec precio flecti ad perfidiam potuit.
 In sita iam erat omnibus inueterataq; opinio: eum uirum nulli unq; fraudem excogitasse
 minime dolo aggressum: nulli genere hominum insidias struxisse. Quæ semel in omni quā
 uis magno negotio pepigisset: uide expeditæ præstare: quæ pollicitus esset accumulan-
 sis perfoluere: omnia creditis rebus plene integreque satisfacere. oppida quorum habebat
 ditionem sic administrare: ut eius Imperium & gubernacula probarent omnes: peniteret
 neminem: nihil per tyrannidem agere: omnia per æquitatem & iusticiam gerere. Itaq; domi
 honeste sancteq; uiuendo: omnibus honorem atq; opem nullis uim atq; iniuriam infer-
 endo: laudes suas nunq; ostentando: alienas semper extollendo: dando largiendo: semper
 Patriæ & Ciuitatis priuatiq; publicæq; consulendo beneficia omni generi hominum conse-
 rendo: iusticiam nulla de causa uiolando: defendendo bonos: malos acerrime coterendo.
 omnibus in rebus fidem: integritatemq; seruando: tantam est auctoritatis opinionem apud
 omnes consecutus: ut uno omnium ore prædicetur. Neminem unq; natum in hac uetustis-
 sima Ciuitate meliorem. Quæ fama sic increbruit apud omnes: ut eius non in istis Vrbis an-
 gustiis teneretur clausus: sed per finitimas ac remotissimas quasq; nationes propagatæ &
 longe lateq; extensus: magna cum laude & admiratione uagaretur. Vir foris domiq; præ-
 clausus: maiorem nobilitatem insignis: sua insigni o omni genere uirtutis ornatus: decus hu-
 jus Urbis ornamentum Ciuitatis: nec nostra solum ætate admitabilis: sed omni temporū
 posteritate memoralis. HACTENVS de dignitate diximus: de qua non quæ pro rei ma-
 gnitudine dici potuissent complexi sumus: sed quæ dumtaxat uisa sunt memoratu dignio-
 ra. Nunc ad Ciuitatis graue incommodum transeamus: in qua utinā mihi Diuinitas
 cōcedat æquitatem: ut posito paulisper merore: cursum orationis meæ persequi sine me-
 tis confirmatione possim. Quāquam hoc minus uideo eloborandum q; tantam uos Ciui-
 ratis uestræ calamitatem atq; iacturam non solum taciti sentitis animos: uel unq; manifestā
 eladem atq; incommodum: uoce: uel uestibus: uel edemitur: squalore: lachrymis: indica-
 tis. nec quicquid est uestrum tam ingrato animorū dura ieræq; mente quā non intelligatis
 appetere cognoscere ornamentum Ciuitatis: amatorem concordie: status & tranquillitatis
 acerrimum defensorem hodierna die & uita uobis esse sublatum. Quod si recte maiores no-
 stri statuerunt: eam Ciuitatem præclariorē habendam esse: quæ Cives haberet illustres.
 Non in ænibus: sed in Ciuibus. non in domibus ornatis: sed uinis magna uirtute prædi-
 tis Ciuitatis splendorem esse uoluerunt. Qui si acerbæ atq; immature moriantur: splendo-
 rem illum Ciuitatis extinguere necesse est. Pacem & concordiam & Ciuitate si tollamus: salu-
 tem omnem & otium tranquillitatemq; tollemus: Nam si Ciuitas a conuentu & cōiunctio-
 ne nomen habet: diu est concordia in Ciuitate: nomen illud retinetur. eadem sublatam
 men quoq; tollitur Ciuitatis. Quocirca qui Ciuium concordia studeant: & Ciuitatis de-
 fensorem appellemus: & si uita discedat: Vrbis calamitatē deploremus oportet. Neq; enim
 late re nos potest: præsidia populorum: propugnacula Vrbium: munitiones Ciuitatum: non
 in muns & signis esse: sed in uis fortissimis: Reip. amantissimis contineri. Quocirca erat
 qui locum egregiæ naturæ ualloq; munitum plus ualere ad defensionē Vrbis existimāq; ut
 ros fortes. Muti corruūt machinis: mille funditus profleruntur. iæla non semper magna
 intorquentur: uis sed plerunq; segnitèr emissā languent. Viri fortes partim gloriæ cupidita-
 te incensī: partim patriæ cupiditate flagrantēs: nunq; a Ciuitatis defensione desistentes: peri-
 culu adire:

cula adirentalis sese obiecit: ut mortem si res exigit oportere non dubitant. Vit fortis dum cōsuluit Patris: illic pro liberis: pro fama: pro gloria: pro rerum omnium dulcissima & charissima libertate dimicabit. nec ullo tormento aut balista a moenium propugnaculo diuelleret: nec prius Patrios amitteret lares: quā uitam. nec tardius uitam deferret quā Ciuitatem eā q̄ uel consilio si poterit uel si non poterit defensione uirum & sanguinis etiam effusione seruat. Qui communi saluti sic consulat: tum denum arma capienda censet: quum leges ac iura contemni nec feruari mors atq̄ instituta uideantur. si sunt quos uere dixerim praesidia atq̄ ornamenta Ciuitatum: quibus si caendum est nobis acerbitate mortis quid est quod possumus dubitare Ciuitates ipsas luce: praesidio: splendore esse canituras: quae calamitas eo est habenda maior: quo sūt haec quae paulo ante diximus Urbium praesidia atq̄ ornamenta: rariora ut in multis seculis uix ex omni multitudine mortalium duo tresue inueniri queant qui boni haberi uiri: quos eosdem fortes licet appellare & auctoritate habuerunt atq̄ cōsiliū: & animum gesserūt pro salute Patriae inuisum atq̄ excelsum nullis turbinibus: uoluntatibus inimicis: nullisq̄ libidinibus & uoluptatibus succumbentem: quibus et rebus conflatur dignitas uirtutis atq̄ integritatis opinio comparatur. Itaq̄ ex hoc genere hominum pendet Ciuitatis status: in illis decus: in illis ornamentum est Urbium: illis populi tranquillitas defensioq̄ uersatur. Nec est quod possumus dubitare ex multis iam actis seculis neminem fuisse Nello Balionem: neq̄ defensionem Patriae neq̄ uitae integritatem comparandum. Neminem uel charitate in Ciuem: uel moderatione & iusticia in omnes: uel magnitudine & animi & cōsiliū in regenda atq̄ administranda Rep. confitentium. Reperantur monumenta maiorum: ueterum gesta considerentur & ipsi deniq̄ antiquitatem tanquā in puluerem atq̄ aciem explicemus: quis unq̄ tantum huic Urbi contulit ornamentū? Quis totius opes Ciuium: liberos: capita: fortuna: saepe clade uel incendio: suture seruauit? En quod maxime ad splendorem pertinet Ciuitatis: quis nomis sui famam propagauit lanius? Quā quidem temetcum sepe alias audire: tum maxime hoc luctuosissimo tempore prospicere atq̄ intruere potuistis. Quippe ubi primus de morte rumor circumferri cepit: continuo ex oppidis Ciuitatibus: summo Pontifice uel legati ad filios uel litterae perueniunt: partim qui dolorem suum maximum atq̄ grauissimum indicant: & calamitatem in hanc nostram grauiter: acerbēq̄ serenipartim qui ad lugendum illustrissimū uiri mortem exequiasq̄ decoratissimas lachrymas pollicerentur & gemitus. Quos quidem si ad finem peragendum admittere filii uoluerint: hominū plus quā sena milia lugubri squallore affecta mutatis uestibus: gemitus hic effundere acerbissimos uideretis. Quos quoniam filii optimorum Ciuium consensu reiecerunt: domi nunc lugere & amantissimi uiri mortem tristissime ferre existimandum est. Quid dicam Summū Pontificem: ad quē quū ipse litteras detulisset: quibus tam grauis significabatur casus: non potuit non grauissime commoueri: atq̄ in hunc nodum rescriptis ad filios. Accipisse eorum litteras quibus de morte patris certior factum non potuisse sese a lachrymis continere. O rem admirabilem & aetate nostra inuaditam. Summum Pontificem priuati hominis morte temperate a dolore & lachrymis tenere non posse. Cur ita? Quoniam eum inquit uirum solum Perusinum Ciuitatem prudentia & consilio tegere solitum: solum praesentia populi saepe furorē atque impetū repressisse. Recte senis Pater sanctissime atque optime. Solus Cives in concordia. Ciuitatem in tranquillitate omnes in pace atque in orō conseruabat. Solus priuatis inimicicias. Praebes seditiones & tumultus gratia: in iniuria auctoritate sedebat. Solus res magnas obire pro statu Ciuitatis: Patriae penicula prouidere ac propellere diligentia & magnitudine animi. Solus Ciuium curam gerere & Rem. administrare consilio & grauitate solebat. Nec quinquam uestrum esse arbitror: cui non sint iam pridem haec persuasa & cognita: quique plane non intelligat ornatisimi uiri mortem non solum propinquorum calamitatem: sed etiam uniuersae Ciuitatis incommodo deplorandam. Lugent oppida & finitima: gemunt Ciuitates: & illae rurique contabescunt: quorum omnium salus ex huius Illustrissimi uiri pendebat salute. quo uiuentē: nihil sibi peniculi metuebant: eodem mortuo: nihil est quod non sibi putent esse timendum. Ager Perusinus squalor totus ac necessicia affectus: tutorē patriotum: conseruatorē fnum plantibus: ululantibus requirit. Porro Ciuitas ipsa mutatis ferre omnium uestibus: tota in mœrore: luctu: plandus: acerbitate uersatur: plane constat uleros: nulleres: senes: iuuenes: omnem denique aetatem & lapides prope dicam huius Urbis Illustrissimi uiri morte grauissime esse commotos. partim eorum quibus propinquitas ipsa affectu dolorem: partim qui maximis affectu beneficiis non possunt non indulgere lachrymis & mœrore suum grauissimum sic indicantur & graui animi praebet exemplum & maximo sese incommodo affectos esse fateantur: partim etiam immo uero plus q̄ partim

eorum qui memoria pristina facta repetentes maxima uidentur huius uiri morte pericula impendere Ciuitati. quam quidem is cum saepe alias tum maxime hoc anno a nefaria clade periculosissimo incendio liberatur. Vidi equidem uidistis & ipsi omnes exagitata magno atque infesto tumultu Ciuitatem homines nocturno strepitu partim timore attonitos partim ira & furore concitatos armatos omnes in forum concurrere iocos plateas forumque portus. Vrbem denique uniuersam armonum strepitu resonantem faciem horrentem præbere. nec aliud undique quam fremitus uirorum mulierumque ululatus exaudiri. totam Ciuitatem attonitam & pauescentem pestilentissima strage Ciuium suum iam iam intentum atque excidium expectare. Agmina illa inter sese inimica atque infesta paulatim appropinquare ceperant. inter qui lugulandos Ciues crudelissime statuerant. erant qui faces atque incendia in alienas domos coniciendas proposuissent. erant qui ferro Ianuas excedere fortunas alienas diriperent. uirgines uiolarent & nefariam animi libidinem exatrate contenderent. Quæ huius nisi grauissimi statim uiri occurrisset auctoritas. euenissent omnia & quæ nunc uis opera pacatissima est. Ciuitas uestro tunc persuasa & cruentata sanguine maduisset. Qui quædam erat confectus senio uibi primum sonitum exaudiuit armorum nudo uis erat peccatorem enim lectum quiescentem conscenderat domum egressit. parauit stipulas cæterus & baculo in forum armatis & iam in suam perniciem reuentibus hominibus refectum peruenit. Turbam illam truculentam & concitatam primo statim aduentu sedat alios repellit. minis alios gratia flectit. baculo nonnullos credit. uniuersos nutu atque auctoritate perterriti. furorem illum ardentissimum & effrenatum impetum populi quasi missus diuinitus presentia & grauitate restinxit. Mox omni sedato tumultu uiuifero stipulas populo domum reuertitur. & quæ iam iam casura Ciuitas ac paulo ante funditis interioribus debatatur. uis huius uiri aspectu presentia auctoritate reuixit. Contemplamini per Deos immortales uiri Persini non sunt hæc audita uobis & tanquam fabule decantata in trauis. sed uidistis ipsi nec solum uidistis sed interfuistis sed obscurissima nocte in forum omnes armati atque attoniti concurristis. Contemplemini inquam & etiam atque etiam contemplantini cogitate quantum huic pro tanto accepto beneficiis quousque liberos uestros qui opes fortunas lares templas parietes Vrbem denique rotam a clade uis iræ in incendio liberatur. Qui quum totiens alias tum maxime hoc anno ne Ciuium inter uos sanguinem manderetis efficit. Quod si Romani illi ueteres a quibus nos omnem beneuolendi accepimus disciplinam quorumque sumus instituti exemplis. M. Tullium Ciceronemque Caninam hominem seditiosum & turbulentum e Ciuitate deiecit. Patrem Patriæ uocauerunt quanto uos rectius Nellum Balionum qui non uisus hominis audaciam sed uniuersi populi furorem impetumque repressit. Patrie parentem appellare debetis? Si illi Trebio & Minutio Augurino quod semel frumentum cum procursasset statum alteri ex tra portam Tergeminam alteri in Capirolio dedicauerunt quanto uos honestius Nello Baliono cuius opera atque munificentia re frumentaria namque indigeris abundans semper statum am uel medio in foro decematis memoriamque tanti tamque amplissimi beneficii faciatis apud posteros sempiternam? Denique si illi P. Valerium quod semel Plæbis seditionem compressisset Si Quintum Fabium quod quadam contulisset in Rem publicam beneficiis suis in rogum humeris portauerunt recte uos quod quidam publico fecistis consensum soli humeris uestris in rogum portare sed eius funus atque exequias uestribus lachrymis & totius populi luctu condicare uoluistis? Qui totiens pro salute uestra dimicauit & maximis sese obiecit grauissimis periculis nolle uobis hodie est extinctus qui nisi fuisset Vrbis uestra ardentissimo conflagrata cessisset incendio Ille qui nisi fuisset qui nunc in pace & quiete tranquillam atque otiosam uitam agitis in maximis discordiis continuisque Ciuium uestrorum claudibus crudelissime uersaremini. Ille qui Ciuitatem a periculo. Vrbem a flammis atque excidio uos liberatque uestros a furore atque impetu liberauit. Extinctum est uobis lumen illud nobilitatis clarissimum & splendidissimum quod perpetua luce bonorum exemplorum Ciuitatem uestram illustrabat atque illuminabat sanctissimis institutis. Ille qui Vrbis incolumitatem qui concordiam Ciuium qui salutem omnium uestrum studiosissime semper diligentissimeque curauit hodie uobis discessit & uita. Qui quum ex hac fluxa & caduca uita discessit præsidium & Ciuitate discessit splendor discessit gratia consilium auctoritasque discessit. Vos ego lapides phanate templas parietes. Vos sanctissimi lares sociique penatesque obreptos uos ille nubilentissima nocte a telluris infestissimis ardentissimisque facibus conseruauit. si sentire possitis atque loqui lachrymas profecto in hoc luduossimo funere conseruatoris uestri tenere nequiretis. Ad te gloriosissima Ciuitas quum ille totiens a fame furoreque defensionis ex impis scelatorum epipuit manibus quanta possim maxima atque altissima uoce cœlo meum ubi uirum

tibi uinum hodie esse præceptum: cuius salute tua salus tranquillitasq; constabat. Eum tibi
 morte præceptum qui quamdiu fuit in uita nulla tibi pericula nullaq; tempestates nocere
 poterunt. At nunc uidere mihi uideor nauim quãdam: solito carente gubernaculo æstuo-
 sissimis fluctibus & procellis agitari. Video accipiem & quasi decipitatem Ciuitatem soli-
 to custode patris: defensore spoliatam: & qui paulo ante munissimam uidebantur Vrbis
 uestre muros tanto amisso sustentaculo funditus esse concussos. Dicem quispiam. Quid
 alii? Num carent oculis? Num consilio uacant & prudentia? ut Reip. studiis inuolare sed-
 q; regere & administrare & qualem a maioribus acceperunt: legibus moribus institutis re-
 tinere & conseruare non possunt? Vnam cõseruare uere hoc possum. Sed ueluti in magno
 quodam ædificio fundamenta quæ primum iacta cum opere ipso creuerunt sine concussio-
 ne & ruina moueri atq; alio transferri non possunt. Sic in statu atq; administratione Ciuita-
 tis qui primi rem atq; Imperium fundauerunt: quique una cum imperio creuerit plus nescio
 quo pacto uidentur roboris ad Remp. statuendam & cõseruandam. quos si contingat mo-
 ri Imperio ipso ad alios de Iaronecessè est uel morionem fieri Ciuitatis: uel Reip. casu & ru-
 na totaliter collapsæ. Tum quisq; sibi satis esse consilii ad Remp. putantiam si sit re-
 rum imperitus omnium. Nec est qui sequi expectationem & auctoritatem metiatur suam.
 Quæ res una sedandis tumultibus componendis seditionibus & Imperio conseruando ua-
 let plurimum. Quis est iam ne uobis quas blandiamini quis est cui uniuersus populus
 pareat? cui uini incermi cedat armari omnes cunctis motu rota statim Ciuitas uel ab armis fle-
 ctatur an pacem uel a pace ad impetum concitetur armorum: cuius deniq; consilio atq; au-
 thoritate regantur omnia? Quis tanta pietate in Patriam qui non Reip. priuatam atq; sua
 statuit antependendam. Ereptum est a uobis hodierna die prædium illud constans atq; fir-
 mum: cuius ope freti nec Deos nec homines timebatis: qui libertatem uestram: qui pacem:
 qui omniumque salutem studiosissime atq; acerrime defendebat. Qui non populum uexaret
 non seditiones faceret: sed sedare tumultus inimicicias extinguere iniurias propulsare om-
 nium honorem dignitatemq; tueri nitetur. Quo sublato: nihil est quod non minuid
 uobis existimet: inactiones discordias iniurias: contemptum finitimorum eorum omni-
 um qui paulo ante non solum potentiam timebant uestram: sed minimam quamq; offen-
 sulum minuebant. Nunc quid illi cogitent potestis considerare: ereptum uobis esse du-
 cem & moderatorem uestrum: id est uestræ caput atq; prædium Ciuitatis esse præceptum:
 cuius consilio & prudentia tanq; signo quodam & classico: hostes uestri atq; inimici pene-
 trare nomen quidem uestrum: paulo ignominiosius appellati: neminem iniuriam nobis fa-
 cere aliquid conantur. Nunc quid nō audebunt? quid nō molientur? nō uirtute sua fortiores fa-
 ctis: sed calamitate uestra non q; illi ducem adepti sint meliorem: sed quia uestro uos uide-
 ant spoliati esse. Quocirca non ego Nelli Balionii optimi & clarissimi uiri deploro mor-
 tem: Ciuitatis uestræ potius casum calamitatemq; deploro. Scio illi nihil euenisse mali: nec
 esse nobis cur eius morte sua causa doleamus. Ciuitatis causa dolendum est si quid est do-
 lendum: de cuius incommodo breuiter quæ erant dicenda diximus: nunc quod in irro sue-
 ram pollicitus dolorem nostrum: quem necesse est esse grauem & acerbum: leniemus ali-
 quantum: neq; spero: nec mihi persuadeo tanto nos onere atq; molestia totaliter leuare
 possent: satis erit mihi si noster dolor nostrum grauissimum aliquantum fecero dicendo leuior-
 rem. Quod ita fieri posse arbitror: si non solum nihil illum niali consecutum monstrauero
 quod uita excesserit: sed plurimum etiam adeptum boni. quamquam res est magna & pe-
 difficilis ut non modo quotidiano & uulgar genere dicendi contenta non sit oratio
 sed ænoreo quandam desideret ingenii saculariorem: subtilioremq; disputationem: abhor-
 rea em ab opinione uulgi: agitatem & uiris doctis. Pleriq; enim ad sensum referentes om-
 nia: nihil motum indicant: pauci nihil melius datum a diis hominum generi existi-
 mant: & quam nos eam molestem ferendam putamus inter naturæ munera numerari cen-
 sent oportere. Naturam uero quæ omnes uitæ partes quam apertissime stabilierit: hac ul-
 ma qua monedum instituit: deficere atq; errare nullo modo potuisse. Qui si id paululum
 quod inest terroris magno contemnimus animo: & mortem ipsam paulo diligenter qd
 sit: quo seruiant quid tandem auctat confideremus: profecto id quod res est: nihil mali in-
 uenimus in morte illorum dico mortem quorum uita præclara actante diuina atq; hu-
 mana contemptum iustæ: nec turpibus sese illecebris uoluptatibusq; contaminauerit. Nam
 hi qui se rebus in uita demeruerunt: hi ne in morte quidem erigere sese: & ad supremum il-
 lum coeli nito rem superuolitate poterunt: ad quem animi nostri diuini & sempiterni remi-
 gra tanquam ad suum pristinum domicilium cuperunt. Sed quam animo constemus & cor-
 pore mortales omnes: ille nobis e caelo datus simplex atq; æternus: nulla sui parte confu-

sus aut caducus: Corpus terrenum est & fluxum: muliarumq; cōmixtione rerum obscura-
 tum in quo quum animus & cœlo delabitur: candorem illum diuinum: corporis contagio-
 ne obrectum exerere & pristinam dignitatem mentis atq; memoriam retinere non potest.
 Tum uanis affectus morbis: quæ nunq̃ antea sentire poterat: ira: odio: amore: gaudio: dolo-
 re: læticia: & omnibus quæ in hominem cadere queunt perturbatio: nubis agitata: quæ ni-
 si corpori cōmixtus implicitusq; sic esse per singula eius membra quasi perflusius esse uide-
 tur: sentire nullo modo posset: itaq; siue digytus limini incutiat: siue concurciatur na-
 nus: siue capillis unus euellatur: excutitur animus: & dolorem ipsum cuius suapte natura
 est expressi se transire: siq; perturbatio quædam communis: quæ solius debuerat esse cor-
 poris: & qui paulo ante cœlesti intendebat splendore inter mille uermes: sudores: pituitas:
 cæteraq; corporis fordes innumerabiles inuitus habitat. Quid dicam tot molestias: mor-
 bos: carus: ægritudines: libidines: amores: odia: & inimicicias: formidines: spem: timorem:
 luctum: læticiam: quæ animam ipsum per omnem uitam sic oppugnant: atq; exagitant ut
 nō nunq̃ & media uita cogatur discedere. Quales permultos memorare possemus: qui uel iras
 uel dolore: quod translatum in animum: corporis dolorem perferre nō possent: sui uel manu
 sese interemerunt. Tum algorem: famem: sitim: calorem: quorum causa laboramus solli-
 citiq; sumus: animus ipse simplex ac liber non sentiret: cōiunctus alligatusq; corpori & sen-
 tit & patitur. Huc adde innumerabiles casus fortunæ: iniurias indignæ acceptas: exspoliatio-
 nes agrorum: direptiones opum: uexationes fortunarum: contumelias: percussiones: igno-
 minias: calamitates: orationes filiorum: defolationem patriæ: strages. Cuius: clades pro-
 pinquorum: mortes familiarum: hæc omnia oportet uidere in uita: hæc sunt in quæ nasci-
 mur: alimur: uersamur. Pati deniq; hæc oīa est uita: uestra laboriosa sane res & oīno misera-
 bile: & tamē quum ex hac miseria discedendum est nobis & e corporis uinculis tanq̃ a car-
 cere: quodam euolandum: uti memimus: gemimus: lamentamur: & cœlum ac terram comple-
 mus ululatu. Dicit aliquis ergo melius actū esset nobiscum si nunq̃ essemus: nati: quos ro-
 manent erumnae & miserie inuitabiles. Mos est Thracibus uitæ dies: quos felices habent
 candidis: quos infelicitas nigris lapillis obseruare: qua uero die quis nascitur eam nigro
 notantes iuter infelices censent annuerandum. Fuitq; olim uir sapiens quidam: qui ubi
 censebat homini primum optimum fuisse: nunq̃ esse natum: proximum uero si statim ubi
 esse natus moreretur. Cum quo & si ortum probasset de morte minime dissensit. Genuit
 nos deus illa supremis & sempiternis: itaq; lege in hanc infamam atq; obtusam terræ pla-
 gam & summo illo & clarissimo loco deiecit: ut parua inclusi arcet: antidiu habitaremus ter-
 ras: custodiremur hanc corpoream & caducam molem: donec Imperatoris nostri ius-
 su esset dicendum. Sufficientes interea aliquando cœlum hoc patens atq; apertum:
 quo tanquam tecto quodam lato atq; amplo undiq; circūtegimur: tot distinctum imagini-
 bus: rot stellis passim rutilantibus ornatum: agnosceremus magnitudinem patris nostri
 atq; admiraremur: qui mundum ipsum omnem regit atq; gyrat celeritate incredibili: & pa-
 triam illam auitam unde in terris quasi præcipites delapsi sumus: toto animo: tota mente
 complectentes: sursum cogitationes nostras omnes: consilia: uoluntatesq; dirigere: mus: eā-
 q; ob rem cœlum ipsum cæteris rebus pulchritudine præstare uoluit: ut eius nos cupiditate
 incenset: terrena quæ sunt tanq̃ minus pulchra despiceremus: nec obtusis & mortalibus cape-
 remur rebus: qui claras atq; æternas intueremur. Quæ si tam nobis nunc uidentur pulchra
 eam longo intervallo suspicientibus: quanto quum accedemus propius pulchriora uide-
 buntur? Voluitq; idem Deus qui nihil unq̃ ægit temere: siccaro terrena hæc nobis molesta
 esse: quo sit cœlestia illa futura gratiora. Quapropter enim pulchra: grauiorq; patimur uiuē
 resitatio quum excedemus & uita alacrioris in cœlum lætioresq; migrabimus. Sed eam mi-
 grationem sola mors: quam nos tam grauem: tam acerbam: tam miseram & luctuosam exi-
 stimamus: potest præstare. Quādiu sumus in uita beati esse nō possumus: mors uel una pōr
 nos efficere beatos. Quum igitur animus ipse diu in terris agitur: & tāq̃ omni genere ro-
 mentorum excruciatibus discedere & corpore: pristina originis suæ recuperata dignitate. li-
 ber simplexq; reddit in cœlum: & terrenam hanc uallem: in qua tam demersus contaminatusq;
 iacuit cello quodam & candidissimo loco despectans. incredibili afficietur uoluptate
 ut qui longa tempestate matris agitatus: paulo post delatus in portum uasitatem equoris
 & uim uentorum longe lateq; furentiū & litore prospectans. ratos se fluctus euasisse: procel-
 larum uehementer gaudet. Sic animus noster ubi & tantis morborum uoluptatib; tempe-
 statibus liberatus in pacatissimū quietis portū confugit: humanas libidinum: ægritudinē
 uoluptatum fluctuationes & cœlo despectans. incredibile uidetur sentire uoluptatū. Repe-
 tit enim quæ tormenta: cruciatib; pertulerit: cōtagione corporis: indignos excellentia &
 magnitudine

magnitudine sua: quot curas alienas & sollicitudines suscepit rerum ad se nihil omnino pertinere turbidam hanc & spurcissimam habitationem terrene fecis: qua inuolutus demersusque iacuerat detestatur. atque exhortetur odio incredibili: disputetque quam reuincatur in tanta fordium spurcicia & sorditate diuinus esse uersari. Quod nili uerius esset in iussu Imperatoris. Dei ex hoc commissio sibi loco discedere: prima qua in corpus ipsum penetrat: diestanta cognita eluione effugisset in cælum: nec tantis sordibus tanque sibi dissimilimis committere sese & splendorem suum candidissimum commaculare uoluisset inuitus itaque animus preclarus atque eterne mus in corpus obscurum mortaleque trahitur habitatque una non sponte quidem sua: sed iussu atque auctoritate diuina. Quum uero discedit & corpore quam nos discedem mortem appellamus. Dii boni que lætus iter illud sublimis: leuis expectatusque capit: totusque iam sui similis superuolans: nulla tabe nullo morbo nulla denique terreni ponderis mole retardatur: quominus statim recta uia proficiscatur ad cælum. Nam si uerum est quod sapientes quidam dixerunt: tria hominibus maxime solere esse locunda. Portum his qui nauigauerunt: Peregrinis patriam: Captiuis libertatem. Qua tandem iocunditate animum affici putamus: quo gaudio atque læticia completique tam diu corporis angustissimo deinde carcere milleque uitæ huius tempestatibus iactatus: tam diu peregre persectus & quasi relegatus in terris liber securusque factus ad patriam illam autem propinquosque reuertetur. Nam si nos imagines & simulachra Deorum immortalium: necesse est animosque quidem nostros aliqua illis affinitate & propinquitate debere esse coniunctos. Si enim existimandum est sublimem illum excelsum Deum animos nostros non ex hac fece terrena qua sumus obuolui atque immedis: sed ex sua potius diuinitate genuisse & concretis corporis reisque massis principes & moderatores esse uoluisse: Corpora autem nostra nihil habent commune cum Diis sunt enim spolia quedam & uestes animorum. Nos autem animi nostri sumus. Nam que loquimur: que intelligimus: que præterita repetimus: certum præsentia & futura preteritaque quasi præfagi diuinamus: que omnem mundi plagam incredibili cogitationis celeritate percurrimus: que Deorum atque hominum uini naturamque cõtemplamur: nec uis omnis est animi: qui quum solutus hoc carcere migret in cælum mens nostra: immemoria prudentia: consilia uoluntates: studia: cogitationesque nostræ: & denique nos ipsi in cælum una migramus: spolia uero nostra delecta remanent in terris: quæ uel condantur sepulchro: uel aperto sub cœlo relinquuntur: emarceant necesse est: & in terram ipsam unde sunt profecta conuertantur. Quocirca recte Socrates qui unus testimonio deorum sapientissimus est: iudicatus: quum iam morti appropinquaret: rogatus a Critone amico quoniam modo uellet sepeli. Frustra inquit operam se consumpsisse: qui Critoni qui tam diu secum uersatus esset non persuasisset se nihil sui in terris esse relictum. Digna Socrate uox. Corpus enim nihil ad se putabat pertinere: animum autem sciebat in cælum euolaturum. Quo exemplo adducti nonnulli quid nam animus esset: aut quo pacto corpus habitaret: sepe quaesierunt. Sic multorum sententis ultro citroque oblati animum alii rem diuinam alii Dei imaginem: nonnulli minorem quendam diffiniturum deum huic paruo corpori tanquam illi uniuerso mundo præsidem: atque mouentem: eumque tanquam aut aurigam in curru: aut gubernatorem in nauis iudicantes: corpus ipsum cum uehiculorum nauim appellare uoluerunt. Curru uetustate fracto: aut impetu aliquo conculso nihil patitur detrimenti: auriga quærit nouam materiam uehiculum aliud ædificet: quo peruehat: uetus illud dissectum collisumque iacebit. Eodem modo nauim multis tempestatibus agitatur & iam uetustate ipsa consumptam: qui clauum tenet: atque suoque eam regebat Imperio: ubi compages solui tabulataque & foras riuinis operiri uidebit: statim deseret: uetus illa fluctibus obruetur: gubernator noua descendit nauiculam: quam possit moderare & regere. Sic animus noster ubi corpus aut casu aliquo subito collisum: aut morbo debilitatum atque solutum: aut longa uetustate languescit: aut consumptumque uidet: in alio statim euolans: corpusque derelinquens meliore domo: maioremque imperio poruit. Corpus factum atque abruptum iacebit in terra: nihilque iam ad illius splendorem atque nitorem: siue sit nauis: siue etiam uehiculum nullo modo potest eodem quo animus peruenire: quem admodum si uel auriga eminentiorum aliquem cõscendere locum: uel in Urbem nauita redire uel in eum locum trahi: curru: enim nentem nec nauis subdit potest. Quocirca quum nos in cælum illud summum atque patens unde est origo nostra: reuertimur: corpora nostra in puluere atque aqua tanque nauim curruque relinquent. Quod si qui editum aliquem montem superare aggressi: quo facillius facere id queant uestes deponere omnes: solent: quanto magis animum ipsum in cælum uolaturum spolia ista corporis grauia & ponderosa deponere oportebit: que non auxilio subiectis sudori potius atque impedimento futura esse uidebantur. Quocirca homines quæ uitæ

excedunt fruuntur illi quidem animo: corpore autem ipso non utuntur: siue q̄ mille folles afferte molestias: siue q̄ in eam proficiscuntur plagam: quo terrena ista suapte natura grauius & ponderosa superuolare nullo modo possunt. Nos igitur quum nihil nostri relinquamus in terris: cur tantopere migratione uitæ doleamus non eundem inrelligo. Mentem enim nostram rationemq̄ & preciosissima quæq̄ nobiscum gerimus: fordes ægritudines & ulisissima quæq̄ relinquimus: iteq̄ separatim quædam rerum caducarum ab his quæ sunt æternæ: mortalium ab his quæ nunq̄ moriuntur: corruptibilium ab his quæ corrupti non possunt. Vt igitur deputat aurum: sic animus noster morte ipsa ab omni rubiginis contagione secernitur. Nec aliter separatim illa fieri potest: quemadmodum segetes diuturno exultæ sole fructus illos tam diu expectatos: nisi succis: contitæ: & postremo diligentissime purgate non reddunt. Eodem modo nec animus quidem nisi conciso contritoq̄ corpore & quasi per narium excusso atq̄ delecto purus remanere nõ potest: quem immortalis ille semperitulus deus ab omni terrena sece: tanq̄ a folio paleæq̄ purgatum recondi in cælo: corpus tanq̄ stipulam neglectam dimittit in terra. Nihil igitur illud ad nos attinet. Sed quid si qd si etiam attineret: esset perfectio summa ui a nobis summoq̄ cœnati abiiciendi: res igitur: sœda detestabilis. Cogitate quæso & quid intet corpus atq̄ animum interfit considerate. Ex illo pediculus: scabies: pituita: sudores: pedores assidue manent: Anim? prudentia: cõsilio: memoria: cogitatio: uiget. Illud ad turpes illecebras obsecrasq̄ impellit uoluptates. Animus ad sapientiam: ad diuinatam humanarũq̄ rerum noticiã trahit. Corpus nulla pr non exposita morbo. Animi uis omnis iocunditari parata. Illius causa unguenta: pollentia: libidines excogitata: Animi gratia pulcherrimæ rerum contemplationis inuenta. Corpus si exomies: nel purpuram sœdabit. Animum si modestia uestias: omne expoliet uitam. Corpori si lautissimi cibis: potus dulcissimi porrignantur: scimus probe quid reddat nobis: honeste tamen affari non possumus: Animo si fercula sua præbeas: id eum saturandum intẽdas: bonas atq̄ sanctissimasq̄ refert instituta. Animus paruo momento cuncta percurrit: Corpus tardum atq̄ habes testudinis more graditur. quod tamen ipsum facere non posset nisi animi ui atq̄ impulsu moueretur. Corpus quum senefcat: quotidiæ magis deformatur. Animus uetustate fit atq̄ antiquitate luculentior. Corpus mille uulnibus expositum: Animus sensum omne atq̄ obitum effugit oculorum: ut nec serro adini possit: nec aliqua us atq̄ impulsionẽ uoluntario nihil est ab optimo illo præstantissimoq̄ genitore & Principe Deo mellus procreatum. Quæ quum ita sint non modo corporis lætura moleste ferenda non effudit ultro ipsum si fas sit: ultro est a nobis abiiciendam. Quocirca illud quod res est teneamus nos quum nos migramus & uitam nihil præclarum: nihilq̄ nostrum in terris esse relicto: sed lucidos æternos simillimosq̄ Diis immortalibus euolutos ad cœlum. Nec enim aliud est dicenda mors q̄ scilicet commutatio. Qui paulo ante lauteas domus: easq̄ per exiguas: & quasi speluncas incolamus: qui iter homines & pecora uersabamur: qui mille agitabamur periculis: in medio stellarum nitore æuo cum Diis fruamur sempiterno: nec metu aliquo aut fortunæ impetu feriemur. Nam supplicia illa dura atq̄ aspera quæ apud inferos commemorantur: uel conficta sunt ad terrorem his qui non recte uiuerent inueniendum: uel ad malorum nequitiam puniendam excogitata: qui non corpus animi imperio: sed animum corporis illecebris subiecerunt. nec quicq̄ ad bonos possunt supplicia illa pertinere. Bonis immortalitas: bonis scilicet parata est sempiternitas: Proinde quid dolemus: qui Nelli clauissini & sanctissimi uiri inuidemus fortunæ: Vixit ille quidem: uiuereq̄ semp Nec uita defunctum credendum est: sed uitæ periculis & tempestantibus liberatum: eoq̄ profectum ubi nec frigus senectus: nec æstus ardoreq̄ patietur: ubi nullis morbis aut cupiditatibus angere poterit: unde ciuitatem hanc a se totiens conseruatam longo despectans intervallo minime secum ipse gloriabitur. Vos uirtute sua incolumes & a maximis pencilis erectos: incredibili charitate complectetur. Expectabitq̄ unumquemq̄ nostrum: qui quamq̄ diuerso spatio: ordine tamen longissimo subsequemur. Quod si etiam malam aliquod afferat mors. non est cur quicq̄ timeamus: mortuus est: extinctus est: uita defunctus est: & id ipsum terroris quod erat in morte formidolosum atq̄ horrendum euauit: nobis potius ipis timendum est. si quid est timendum: quos certe exitus ille incertus manet. & cum sit nobis omnino ex hac terrena plaga discedendum: quo pacto: aut quando discessuri sumus: ignoramus: quod si cum his preclare agis: beatosq̄ esse iudicamus. qui cum diu honesteq̄ uixerint: placide & tranquille moriantur. Quid est quod mortem huius optimi & clarissimi uiri moleste ferre debeamus: quæ quidem ea fuit ut non modo non perhorrenda: sed expectanda potius fuisse uideatur. Nam ut ea pretereantur quibus mortui fruuntur felicitate sempiterna: ut etiã omnia quæ uitæ putantur bona ut alia multa pretereantur: quid illius morte potuit esse

potuit esse leuius: quid minus durum: minusq; dolendū. Non enim impetu aliquo morbi violēto acerbe raptus est. Sed ætatis flexu mature extinctus: ea enim ætate est mortuus: neq; inuentus desiderium: neq; decrepitas fastidium posset afferretur: demum est mortuus: cum & omnes uitæ fructus q̄ accumulatiſſime percepisset & sēsum aurium: oculorum mentis neq; anisisset. Quod his fere solet contingere qui uitam diuturnā laborioſamq; uixerunt. Ea in ciuitate mortuus in qua natus: in qua summa cum dignitate uersatus: quam saepe a ferro atq; incendio tutatus est. Carus populo. Ciuitati iocundus omni generi mortalium gratus atq; acceptus: his in domibus extinctus: quas suis ipse (ut ita dicam) manibus certe suis auspiciis ædificauit. In eorum expirauit amplexu quos ipse genuit. Quod si mors quoquo modo adueniat: felix putanda est: tum si sic contingat multo est feliciſſima iudicanda: ut plane mihi uideatur: neminem ex hac uita neq; felicius neq; præclarius potuisse discedere: nec dolore attulisse nobis q̄ sit extinctus. Sed læticiam potius q̄ ita extinctus sit reliquisse. Quid erat quod ab illo amplius expectare aut etiam expectare deberemus. Num splendorem domesticum. Num gloriam regēdæ atq; amplificandæ ciuitatis. Num laudes uirtutum diuinarum. Num propagationē filiorum: hæc nobis q̄ accumulatiſſime perſoluit omnia: fundus est ille officio: uita: suæ curriculum: summa cum laude consecit. Corporis cui paulo ante Deorum imperio præſi debet custodia: nec in iussa quidē dei deseruit. Vehiculum illud quod dux atq; auriga moderabatur: regebatur non casu factum aliquo: non impetu concussum ipsa ueritate solum reliquit: nec quicquam fuit illi præſtandum in uita: quod non præſtiterit. Cur igitur nos affligimus: mœrore nisi fortasse nostro non suo in cōmodo nocereamus. Discessit quidem ille & uita: sed num solus: num primus: num postremus & uita discessit? nū etiam infans iuueniſq; discessit? At paulo immaturior uis nō est: poterat uel annum superuiuere. Nos præſidio tegere. Ciuitatem consilio iuuare: regere populum auctoritate Cives in concordia retinere. Aliena nos igitur incommoda sollicitant: non ſua. Sed nū expectabamus ut oculorum & aurium: ut omnium deniq; membrorum amitteret sensum: ut prudentia deficeret & memoria: ut amens fieret & priſtina rerum getendarum auctoritate careret. an illud fortasse uolebamus: ut eius mors arbitrio peteretur: nostrorum ordine naturæ poſceretur: quæ tamen paulo poſt fuiſſe omnino deſopenda. Quod si malum aliquod afferret mors: quam boni potius multum ostendimus. Stultum tamen eſſet moleſte ferre quod aliqua eſſugere uia atq; ciuitate nō poſſes. Nam enim ſumus omnes: ea legem ut quando moriamur: nec multum intereſt. Statim ubi natus: ſiſan paulo poſt moriaris. Et enim nihil eſt ſub hoc parente ampliſſimoq; cœlo: quod non eius motu cōtinuū & celeſtate deradatur: nec quicquam augeri poteſt: quod idem non decreſcat. Nihil accendi quod non exſtinguatur: nihil naſci quod non occidat: nihil deniq; componi: quod non aliquando diſſoluatur. Suprema illa quo mortui proſiciſcunt: eterna ſunt omnia: nec motu carpuntur: cœli: nec ulla teniporis uerſtate conſeſcunt: infima: hæc & terrena ſic ſunt comparata: diuturna eſſe nullo modo poſſunt: nec quicquā eſt ſublime globo: quod quidem poſſit eſſe æternū. Arbores ubi fructus peperere: conſeſcant atq; concidunt. Domus uerſtate labefaſtantur & corruūt. Vineta quā ad ſenectutem: inculca deſertaq; cōmoriuntur. Vrbes quoq; diuturne admodū eſſe non poſſūt. & Troia ſcēſa ē: & Corinthus Athenæq; perierunt. Altera ui uianq; Altera tps uerſtate deſcēt. Quod ſi Vrbiū & Ciuitatum ætas diuturna eſſe non poſſit: quid eſt qd nos hominūci uitæ breuitate doleamus? Si ut re ſumus: ita nomine mortales appellamur: cur quod nomine ipſo proſitemur: re atq; opere præſtare nolumus? Nihil eſt aliud gigantes hiet & Oſſam atq; Olymponi armani contra Iouem: niſi decorum immortalium non probare. Non igitur repugnemus Diis: hoc ponus nobiſcum ipi cogitemus: nōn ſolum ſolum: ſed omnes qui ante illum fuerūt occidiſſe. Reges occidiſſe: deniq; omne genus hominū occidiſſe: produxiſſe eum uitam naturæ: atq; omnibus ornaſſe corporis atq; animæ: fortunæ miſiſſis ornamentis: nec quicquid fuiſſe homini mortali expectandū: quod non ille ſit q̄ accumulatiſſime conſecutus. uitæ diſcrimina imenſa & periculofa: quæ neceſſe eſt eueniant: ſuperaiſſe omnia: fructus amicorum: propinquoꝝ: fortunatarum percepiſſe uberrime. ſpaciū uitæ & longum & felix ſumma cū gloria & ampliſſima dignitate conſeciſſe. liberos: nepoteſq; ſuperſtites: nominis præclara relictā monumenta. uitā deniq; omnem & præclare actam & feliciſſime conſuſam. Reddendum fuiſſe naturæ: quod acceperat. In quo illud eſt ſperere. Si benigne placideq; reddatur quod & ſi noliſ reddere cogatiſ inuitiſ. Vt enim maxime cōmendādus eſt qui quod ui extorqueri poſſit: per liberalitatē conſeruat: ſic ille maxime eſt laudandus: qui quum parentes aut ami-

in uita diutius retinere nequeat: eorum discidium ac mortem tranquille ac moderate ferat. & largiat dici solet: manu concedat naturæ: nec lachrymis indulgeat: quæ nihil sint profuturæ. Nam & illud summæ est constantiæ: nec mortem timere antequam ueniat: nec eandem ubi aduenient perhorrescere. Sic illud summæ uidetur esse prudentiæ: in morte propinquorum nihil omnino luctus: lamentationisq; afferre: quæ aut non senuntur momentibus: aut molestia futura sunt: di forte sentiantur. Quid igitur potest esse stultius: q̃ id agere quod obscurum nbi sit: profuturum nemini. Mos est Litiurum neminem ad funus peragendum admitti posse: nisi qui muliebri sit indutus ueste. Pro instituto aperte declarant rem esse uanam: mollem. fractam. nec ad uiros quidem. sed ad solas mulierculas pertinere. Quod igitur Liti gens inculta atque barbara cognouerunt: nos q̃ clarissimis maiorum sumus institutis exemplis. non cognoscimus. Feruntur nonnullæ in Asia Ciuitates ubi quum nascuntur liberi. incredibili onines mœre ore afficiuntur. quod ad miseriam putant natos & labores uitæ sempiternos. Mortuos uero magno plausu prosequuntur: tamquam ab omni laborum & miseriarum tempestate liberatos. Sed quid barbarorum exempla perquirimus? Mulieres nostræ quum funebus intersunt propinquorum: nuq̃ nos emittere solent eiulatus: concutere manus: comas laniare. pectora cōplangere. genas unguibus lacera: re: omnia ululatu & stridore complere. sepe enam sese in rogum conicere femianines. Quorum ista tam magna consternatio? Quid afferre potest utilitatis. Non sic solent uiu. Sunt enim pulla uestitacitoq; gemitu contenti: nisi qui mulieribus sint q̃ uiris similiores. Nec uultus lacerant. nec uestimenta prosciunt. At sacerdotum qui aliquanto propius accedunt ad sapientiam: interpretetq; potantur esse Deorum immortalium: funera ipsa cantu & lætitia prosequentes. nihil niçtium præferunt. nihilque triste & luctuosum. sed rem. uelut ipse opinor inlissimam. uel enā si esset inutilis Deorum imperio constitutam æquo animo lætaq; mente accipiendā demonstrant. Ergo nos qui uiu sumus mulieres molliculas atque inconstantes. nihil sapienter: q̃ Deorum interpretes malumus imitari. Multa memorare possem exempla maiorum: quibus intelligere liceret mortem: pro maximo munere atque dono a Diis nobis esse oblatam. ut eos qui quum templum Apollinis edificassent: Deum eundem orauerunt ut quid dari posset homini optimū: id sibi pro tanta pietate largiretur: moxq; inuentos esse mortuos. Tum alii gemini fratres quum matris curri ad sacra pficienda suis ceruicibus traxissent: orante matre. ut maximū illis a diis immortalib⁹ daretur munus: post die simul ambos esse mortuos. Quid igitur possunus dubitare: cur quod optimū ē mutare deo: dardū existimamus malū. Nec enim est aliud huius clarissimi uiri mortē nō probare q̃ dona repudiare: satisq; aduersari Deorum immortalium. Quod statuerunt dii non hominū reculemus. Quod illi pro munere maximo atq; optimo nobis obtulerūt id nos duxit ingratusq; accipimus. Hoc potius cogitandum est: bonam esse mortem: si ne qua nemo peniculis uitæ libera: nemo deos adire: nemo ætemitatis particeps fieri potest. Et quum multa sint uariæq; mortis onera: illud esse facillissimū: quod non manu aut uino in insidiis aut ueneno inferatur. sed maturitate annorū: flexu ætatis & ordine pueniat: naturæ. Quæ sic nobis a primis incubiculis instituisse uidetur: atque in id iter unū uersum genus animantium: direxisse: quo recta ut dicis uia festina remus ad mortem: ad quam siue paulo citius q̃ ceteri: siue aliquanto tardius perueniamus: perexiguū spatii potest interesse: ut in hoc uelocissimo cursu moriendi alios paruo ante spacio alios non longo intervallo sequi: nonnullos eodem contendere passu. & ad hoc facillissimū præmiiu paribus uestigiis ire uideamus eorum oium: qui quidem antecesserunt: ubi festi nix tam attrigunt nos expectant. & cursui paulatim appropinquantium summa cum lætitia spectantes: se priores tanquam in olympia metam attrigisse gloriantur. Qui autem e tergo ueniunt magno cursu: plenus ut dicitur uelis: uestigia nostra subsequuntur. Quod quum ita sit: illud est longe uilius in hoc cursu atque innere nullis impedimentis retardari: quo matarius ad deos ueniamus: imortales ubi sedes data est nobis sempiterna: ubi pristinum animorum nostrorum domicilium omni periculo: molestia: perturbatiōe uacaturum. Illuc profectus est noster Nellus: qui quum satis & ætan & fortunæ uiuere: decurso uitæ spacio nos paulum expectare iussus antecessit: non multo post secuniorum quo negare non possumus actum esse præclare: quod nunc tamen e uita discessit. Nam quum uilnius uitæ dies spectandus sit omnibus: diciq; ante obitum beatus possit nemo nihil est qd & ad hanc nostrāque caduca est & fluxa: & ad illam quæ stabilis & æterna est: beatitudinem de fuisse censeam. Quid si adolescentia: si non otio & uoluptatibus dedita. sed negotiis & uirtutū intentia fuit. Si iuuentus nō ad perniciem. sed ad salutem patrie inuisitauit

tria inuulgauit: floruitq; maxime cū dignitate. Si senectus auctoritate & gratia prædita singulari patriæ præsidio fuit. Ciuesq; sæpe a maximis periculis liberantur? Si omnis ætas honeste acta. Si omne genus hominum affecit beneficiis. Si iuuit cunctos: offendit nemi nem. Si opes fortunæ diuitias & accumulauit amplissime. & accumulatas in præsidium Ciuitatis: sustentationem inopum in auxilium amicorum in omnium deniq; beneficentiam liberalitatemq; conuulit. Si filios genuit: aduocauit erudit. & ad patriæ defensionē ornamentumq; instituit. Si nec iuuenis acerbe præceptus est: nec decrepitus fastidiose extindus. sed extrema senectute assumptus. Si non peregre. sed domi non manu. sed natura. non ferro aut ueneno. sed ætate confectus est. Quid est quominus eius uitam ex omni parte beatam iudicare debeamus. Nam de morte nihil attinet dicere: quæ & per se ipsa optima res est: & si honesta uita antecesserit beatissima. Scio Nellum nostrum optimū & sanctissimum uirum recta ut aiunt uia migrasse in cælum. & animum illum purum atq; simplicem & omni terrena fece denudatum: nullo coinquinatum flagitio nullo crudelitatis aut impietatis scelere contaminatum ad Deorum immortalium domicilia peruolasse. Quod si uirum animi si honestas corporis si moderato gestatum rerum si obsequantia iusticia. Religionis. æquitatis. si fauor Patriæ. si defensio Ciuium si protectio Ciuitatis. si modestia. si fides. si integritas. si deniq; uirtutes oēs & bona oīa quæ in hac nostra uita peraguntur: alium ubi corpore excesserit: possunt efficere beatum: iniqua quæ nobis dubium esse potest Nellum fauorem bonorum consensuorem Patriæ: amatorem concordie. uirum animo. corpore. uita. factis. dictis integerrimum ad deos immortales: quomodo erat prope simillimus: accessisse: ibiq; participem sempiternarū rerum foelicē futurū esse: ut non solum non sit nobis dolendum qd uitæ labores effugedit. sed summo pre lætandum qd sedem tranquillam atq; æternam adeptus sit.

IOANNIS ANTHONII CAMPANI PERVSIAE IN FVNERE PARENTIS DOMINI IOANNIS ARCHIEPISCOPI BENEVENTANI: TVNG PERVSIAE GVBERNATORIS: ORATIO.

Ellem equidem præstantissime domine in hoc funestissimo: laetuosissimoq; munere: mel non tanto affici dolore: quantum me: cū ipse sentio: uel acerbitatē hanc: summamq; molestiam: quæ ex optimi atq; illustrissimi patris tui morte: concepi: tamen sper deponere: dū per breuē hanc & pœne incogitatā orationūculā meā partim in eius laudē gloriāq; cōfertē: partim ad leuādū dolorē tuū: mororēq; accōmoda. Quod memoriæ p̄ditū est: prius illos in clauissimorū uiroꝝ mulierūq; funeribus facere cōsueuisse: ut q̄cūq; uel magnitudine rerū domi nilitatēq; gestarē. uel aliqua uiuēdi gloria floruiſſet: uel cū excessisset & uita quāta ornatissima fieri potuisset: funebri oratione laudaret. Et p̄piquoq; luctū: uel salte ex pte leuaret: uel rotaliter prius illa & pœne diuina dicēdi ubertate exiguaret. Sed nec ego is sum: qui p̄stare hoc possum: nec si possum. grauissimus me⁹ dolor: acerbiſſimāq; molestia facere patiuntur. Tum hoc subitū & pœne improuſum dī cendi genus: nihil luculentū atq; expolitū: nihil graue & magnificū afferre potest. Quo circa ignosci mihi iure meo postulare uideo. ut si neq; splendor orationis atq; copiose q; tantorum hominum frequentia: neq; tanti tamq; clauissimi uiri laudibus satisfecero: id partim dolori meo grauissimo: partim temporis breuitati tribuendum puteris. Equidem quum deformatum te ac sordidatum cum luctu mœsticiaq; confectum uideo: moueor animo. & calamitatem istam tuam moderate ferre nō possum. Sed hoc me uel mediocriter consolatur: tanta te præditum esse sapientia: tantaq; magnitudine aī atq; cōstitia. ut etsi nihil ullo unq; tempore molestius accidere potuisset: nihil in omni uita grauius acerbiusq; contingere: æquo tamen animo ferendum putes: quicquid est: uel a natura profectum. uel a Diis immortalibus stabilitum. Florentem. n. Principem omnium quos ætas nostra tulerit optimū atq; clauissimū paulo ante accipimus uita fuisse defunctū. Siue natura ipsa seniumq; confecerit. Siue immortalis & sempiternus Deus ex hoc uiuēdi circulo euocandum educendumq; putauerit. Quo mortuo nō modo tu queni amor paternus: quem iusta charitas: quem pietas incredibilis ad dolendum lachrymandūq; quadam naturæ lege compellit: sed omnes qui uel te colimus: uel illum cognitum habemus: miserine simus afflicti. Nihil enim calamitosius amicis atq; clientibus: nihil uniuerso Regno Neapolitano: incommodius: nihil deniq; tristius hoc tempore dolentiusq; eue-

nire potuisset. Extinctum est lumen illud non nobilitatis sed lumina ceteros Regni optimates anteibat. sed consilii æquitatis atq; prudentiæ quibus uniuerso Regno tanq; coelestem quandam lucem effundebat. Nemo clarior. nemo nobilior. nemo beneficentior habebatur. nemo fide iusticia. prudentia. moderatione præclarior. Singulare quoddam exemplum integritatis & uirtutum omniumque ad sanctissimum uirum ornatis finibus Principem pertinerent. Et ut est uita nostra imbecillis atq; fluxa nulli sui parte cõstas. alius uirtute præditus effidit alius abundat alius his quæ sunt corporis. forma. robore. celeritate. nobilitate aliusq; generis claritudine pollet. Quæ quidem singula consequi permulti uniuersa uero nonnulli paucissimi potuerunt. At uero paritum tuum optimū & præstantissimum inficiari non possumus fuisse omnia q̃ accumulati sine consecutum nihilq; illi ad illustrissimi uiri clauisimiq; principis magnitudinem defuisse. Cuius tanta quidem nobilitas erat tanta claritudo generis atq; præstantia. ut non solum ceteros regni principes propinquitate adiret. sed Regnum etiam genus affinitate contingeret.

Quotus enim unusquisq; Ducum Principum Optimatum in Regno qui cum illo affinitatem aut non adiecit aut non affectauit. Antiquissima enim inter totius Italiae familiæ domus tua. ut nō solum hoc tempore clara atq; illustris haberetur. sed supra ostēdit eos pœne annos multa uestigia uetustatis certissimæ nobilitatis monimenta proferret. Quod si uiros amplissimos & præstantissimos Duces qui ide per superiora tempora: quasi & quodam nobilitatis fonte proflexerunt: repetere uellenu & hac mea quam tu uoluisti esse breuissimam oratione complecti hodie quidem dicendi finem facerem. Extantq; de ætate nostra permulti bellicosissimi militibus studiis ornatis quos in præsentia statui silentio prætereundos. At Illustrissimum parentem tuum inter illos tantq; coeleste quoddam sydus elucet omnes obseruabant. Huic uni pro singulari eius prudentia parebant ceteri omnibusq; in rebus obtemperabant. Non Optimates non Principes non deniq; Reges ipsi eius consilio uacate uidebantur tantam illi tamq; amplissimæ auctoritatem adhibentes tantam oīum rerum consensionem: ut nihil fere nisi quod eius esset sententia faciendū decemendūq; esse putarent. Regios itaq; magistratus plurimos obuii. Urbem Neapolitanam nobilissimam ac potentissimā cui ipse Regis externa bella gerentis loco præsidebat incredibili studio uigilanti iusticiæq; custodiuit. Apuliam si bi decretam prouinciam tanta moderatione gessit. ut sapientissimi iustissimiq; Ducis norien. & omnium maximam quandam & pœne incredibilem beniuolentiam reportaret. Qui quum nihil unq; flagitiose nihil auare nihil imaniter atq; icrudeliter ægisset in uita non solum est inter hoies æquitatis opinionem maximam atq; amplissimam consecut⁹. sed Deorum immortalium adeptus fauorem. Quorum religionem ita coluit. & sanctissimis deoq; acceptissimis uiris obtemperauit. Ut supra q̃ Imperii tō pateretur pœne sanct⁹ diuinusq; princeps haberetur. Siue enim adolescentiam iuuentutemq; cogitemus qualē a patribus accepimus. Siue reliqua ætatis tempora contemplemur nemo unq; habitus integrior. Nemo pietatis iusticiæ: religionis obseruantior. Nam & diuitiis quibus maximè affluēbat partim relictis a parentibus partim sua uigilantia comparatis sic utebatur. Ut uel in ædes: tēplaq; deorum immortalium. & religionē amplificadā. uel in liberalitatem aliam munificentiaq; conferret: iusticiam & pietatem omnibus humanis rebus anteponeret. Quibus rebus auxit dignitatem sui fines imperii propagauit. Et quod ad societatē pertinere Peripateticis plurimum arbitrantur. Liberos plurimos procreauit. Et eos ipsos tum animo cum corpore præstantissimos. Ut parentis sui nō uultus solius. sed more: grauitatēq; effingere uideantur: eiusq; imitant uestigiis. Quos quidem sic ille cum publicis tum priuatis institutis. & pacis bellicq; studiis erudiuit. Sic ad gloriam amplitudinem direxit. Ut in hoc quoq; & uiri præstantissimi & optimi parentes numerare sicut ē censetur. Quocirca uidetur mihi cum Metello illo quē nostri maiores societissimū appellauere. Quamrū ad humanā societatē attinet: comparandus. Ad diuinā uero tanto fuisse superiōr quāto xpianam putamus religionē gentilibus illis superstitionibus anteponendam. Nihil aduersum uidiri in uitam nihil funestum iustusq; perpeffus: nihil unq; nulli quod ferendū non ē putaret. In morte uero cū quasi decursu spacio ad quietem se tranquillitatēq; oīum perpetuā reuocaret. Quod est multo beatissimū iter filiorū nepotūq; lachrymas atq; amplexus migravit ad cœlū. Sic. n. persuadendū est nobis de his hominibus qui maximo imperio nullis se cædibus clementerū nullis contaminauerūt flagitiis. Nullis uitam scelibus: turpitudinibusq; polluerunt. Et diis sese immortalibus clementia & misericordia fecerunt prope simillimos. Quorum in numero parentum tuū clarissimū atq; illustrissimū: uere optimo censeo collocandum. Cum propter ingentem

quandam

quandam humanitatem: charitatēq; in omnes: tum uel maxime propter inauditam illā & pene incredibilem mansuetudinē & misericordiam in eos ipsos: quorū prouiciam: gubernaculaq; gessit. Hōiem itaq; piissimū atq; optimū immortalis & sempiternus deus gloria liberis. & dignitatibus exornauit. & q̄ta longissima in uita dari potest ætatem uixit enim ille diu. Et quod ante postremū hunc uitæ diē recte dici non poterat: beate uixit. At nero tū demū discessit e uita cū nullo pacto uinēdū sibi iam plus esse putaret: uixit atq; satis gloriæ: quā maximā sibi suisq; & posteris amplissimā comparauit. Vixit satis liberis: quos omnes magnifice educatos ceteros bellicis: militariibusq; disciplinis instruxit. Te uero sanctissimus princeps immortalis ac sempiternus deo tanq; priuatiū dedicauit. Vixit ēt ætatis sæsiquā cū diuturnā & pene inmensā attigisset octogessimū natus annum migravit e uita non aliqua morbi præceptus acerbitate. sed sola ætatis maturitate confectus. Qui cum oēs uitæ gradus felicissime pertransierit: uobisq; iure munerib; de se: se obierit tantis rebus superq; uixerit. Nihil est quod ei ad beatam plane uitam censam defuisse. Si modo uita cuiq; potest esse beata: ut non modo extitit: sed felicissime uideatur. Sed in cœlum tanq; in pristinū domiciliū: omni deposita terrenæ mortalitatis caligine nudus expeditusq; deuolasse. Nec uerendū putemus nō ita nobis persuadentis aliquid contigisse in morte mali ei qui iustissime sanctissimeq; iuxerit. Paratus est enī in cœlo locus eis qui recte uitam peregerūt: in quo beati cū diis immortalibus æuo semper non fruuntur. Nullisq; amphus turbiniibus & tempestatibus exagitantur. Nam quid obsecro mors est aliud q̄ finis uitæ. Quid porro uita ipsa. nisi assidua dolorū: et numerarū: periculorū: & oīum deniq; dolorum cum perpetua quadam miseria & calamitate perpessio. Ita nulla pars corporis: nullū membrum in nobis quod modo mille doloribus & quasi tormentis morborū expositum esse uideatur. Nulli præterea sensus: ex quibus nō multo pauciores uoluptates q̄ molestiæ capiūt. Nam uidemus sepe quæ nolumus: audimus aures quæ non probamus. Pestifera iterdum & pernitiōsa gustamus. tangimus. odoramus: periculorū & calamitarū plenus sunt oīa. Quæ quidem deuitari nisi una morte nō possunt. Cur dolemus igitur & tantopere mortem a cœsumus oīm laborum ac turbiniū oīum: periculorum tempestatūq; refugium: ac portum longe securissimū. Quo nihil potuit nobis dari præclarior. & nihil melius oprabiliusq; concedi. Quo fit ut quā sempiternus deus per uarios nos uitæ labores exercuerit: statuerit tādē eē morituros. ut laboribus ac periculis uitæ: finē tandē ac modū imponeremus. Nā quid aliud arbitramur tot doctissimos ac sapientissimos uiros ultro sibi mortem ipsis intulissent: nisi ut hanc mortalitatem uitæ seditate atq; æternitatem exuentes: tot se periculis: turbiniibus tempestatib; liberarent. Licuit uiuere Catoni: quo nemo apud Romanos habitus est sapientior. Sed tamen mortem sibi ipse conscivit. Licuit Themisthoci apud Græcos: qui si mortem ipsam qualem uulgus opinatur malam existimasset: profecto non Themisthodes mortem q̄ exilium. Nec eandem Cato q̄ Cæsarem ferre maluisset. Potuit se morti subtrahere Socrates. Quem non humana solū sed diuina ēt testimonia sapientissimū iudicarunt. Sed eam sic aio magno contempsit: ut iam poculo illo poenæ confectus: melius secū astū diceret q̄ moreretur: quam cū Atheniensibus qui remanerent in uita. Digna Socrate uox intelligebat: uir sapientissimus spes nostras in cœlo: quo boni proficiscerentur oēs reponēdas eē: non in rebus istis terrenis infimis collocandas. Ista nos in uita diuersos ac precipites agūt. Cœlestia illa morte illuc ferrente consequemur. Multos equidē memorare possem: qui uel cupiditate moriendi: uel miseriæ: quas in uita pari necesse est: fugiendas: gratia seipsos interficere. Ut Themobrotū quendā cui quō nihil accidisset in uita mali: i mortalitatem animi & futuram cū diis habitationem: ac gloriā contēplatus in mate se deiecit. Idē Scalcius Hydus: & Siculus Empedocles se scisse traduntur. Vtrūq; enim ferunt nulla urgente calamitate: aut desperatione motos. Sed mortis cupidine incensos in ignes sese ardentissimos coniecisse: atq; ita extinctos esse. Tradit ēt Eutripides uetus auctor: & plen⁹ fidei: quādam esse in Asia nationes: quibus quū liberi nepotēq; nascuntur lugubri sese & miserabili morte consistant. Quod in labores perpetuos: quod in angustias difficillimas: quod in sempiternā deniq; miseriā nati esse uideantur. Mortuos uero in genū plausu & læticia prosequuntur. Rem enim putant adeptos esse præclaram. & malorū omnium finem atq; exitū cōsecutos. Sed id a te ego non posulo nec mortē: uel tanq̄ bonā affecturi: uel exprobari tanq̄ malam: accusariq; contendo. Sed animū appello tuū: soli tuo robore magnitudinēq; nirentē. Ut constanter grauiters ea ferenda ducas. Quæ non uiolenta quadā manu. sed diuino potius demandata imperio & maiestate proueniūt. Ut istam luduosiūmā acerbitatem tuam: nō plāctu & lachrymis. sed animi potius pati-

entia persequaris. Quorū mulierum est alterum; alterū uero sapientū. Idē recte apud
 Litios mortuos deplorare non licet: nisi qui id facturi sunt prius mulieribus uestimentis
 iduantur. Rem enim putant mollem atq; effœminatam & ad uilles duntaxat muliercu
 las pertinentem. Quod si Barbari rudes atq; imperitri propinqorū mortem tam mode
 rate fuerunt: qua nobis patientia: qua equitate animi ferendam esse censeamus. Si sapien
 tissimi uiri nihil effœmelius remon uerbis ostenderunt. Quid igitur eum tantopere nos
 lugere debeamus. alios per multos referre possem: qui filiorum: parentū amicorū fume
 ra grauissime quidē: constāntissimeq; tulerunt. Sed noui animū tuum tanta moderatōe
 & sapientia præditū. Vt nec legibus aduersetur. Nec q; nulgus facere solet humani gene
 ris conditione torqueatur. Te uero propter singulārē atq; admirabilem prudentiā tuā.
 Nec lachrymis indulgete quæ minime profunt nec morrori succūbere: qui pluri mū ob
 sit. Non ille primus: non postremus uita functus discessit: e uita: multi enim antecefferunt
 Et ille quoq; non nos deseruit sed anteceffit. Ea conditione in mortalē hanc in arē ad
 missi sumus. Vt aliquando tandem exiremus. Cōsumimur enim omnes paulatimq; car
 pinur. Et concitari sima ut uideamus continuāq; astroq; celeritate deradimur. Et enim
 ex tot maximis innumerabili busq; rebus: quas sub hoc aperto & uolubili cœlo spectam?
 Nihil æternū est nihil firmum: nihil constans atq; perpetuū. A robore siccantur: eruiūt: do
 mus: urbes atq; oppida labefactū homines moriūtur: scemina moriuntur. Quæcūq;
 sub hoc lunæ globo nata sunt omnia moriuntur. Nec sunt ista humanis decreta legibus
 sed diuini sunt: potius nutu atq; imperio: constituta. Itaq; nihil est quod ab hac diuina
 & cœlesti constitutione discedens non aliquando parere & uiuendi numen finem im
 pendere cogatur: pauperes occidunt: diuites occidunt: Reges: principes: imperatores occi
 dunt. Sed o caducam nostram fragilemq; naturam: nostram inquam naturam fragilē
 atq; caducā. & imbecillē conditionē humanā. Quid nos tātope extimescem? formida
 mus: exhortem? tot nobis machinas tot laqueos tēdere inexplicabiles. Vt quæcūq; sumus
 in hac fluxa & miserabili uita transitori: mille nobis a morte dolis: fraudes: insidiasq; struā
 tur. Alii ferro crudelissime trucidantur: ueneno cōficiūt alii. Maris alii: tempestatūq;
 fluctibus obruunt: alii a latronibus iugulant: alii ab hostibus confunduntur. Multi i cru
 ce torquentur: multi etiam ardentissimo flāmā: incendio concremantur. Vt mille mo
 riendi generibus simus obnoxii: Vt illi mihi plane uideantur beati esse qui bus tot uiolē
 tæ mortis insidias nocere uitam adimere nequiuērunt. Sed nec ferro parentē tuū illa trā
 simū hostes interfecerunt: nec inimici ueneno: nec latrones insidiis consecrunt: nec deni
 q; uiolenter fata uitam eripuerunt. Vt uideatur mihi nō solū in uita scēlis extinsisse. Sed i
 ipsa etiam morte fuisse beatus. Proinde collige te præstantissime Gubernator. & mœro
 rem istum tuum angoremq; depone. Vt dignitatē tuam nō solum in prosperis secundis
 q; rebus serues. Sed in quauis etiam aduersitate studeas ne debilitari ac frāgi fortunæ ca
 sibus uideare. Omnes enim quos hic uidēs aflare tenta multitudine hominum: atq; fre
 quentia: te unum intuentur & quo pacto calamitatē hanc feras nudiq; circumspectant. Si
 modo calamitas dicenda est quam non aliqua uis aut imperus humanus. sed uel natura
 ipsa uel alii potius imortales intulerunt: a quibus quæcūq; nobis inferuntur bona im
 mo optimā in partem accipiamus oportet. Quod si parentē tuum illustrissimum lachry
 mas istas sentire non putas: cur te afflictes? cur uanam pietatē exhibeas non sentiens?
 Sin ueto angere te mœrore: sentiat maximā profecto capiet ex isto luctu atq; acerbitate
 molestiā. Vult ille te casus humanos moderatē tranquilleq; ferre. Vult te nō angere quod
 nunc amiseris. sed lætari quod uiuentem se diuissime habueris: fructusq; sis ab eo cumu
 latissimos atq; amplissimos consecutus. Cuius quū omnis uita fuerit honestissima: mo
 res sanctissimi. & ad cultū religionēq; propensi uita quidē diuturna: nulla contaminati
 casu aut calamitate. Mors uero nec acerbat uolentem: nec uiolenta ut perturbatiōem
 nec externa & peregre uitæ desiderium afferre potuisset. Satis existimare possumus exitum
 & uitæ finem in quo diū illum imortales suis id cœlum manibus sustulerunt: non modo
 non lugendum uideri. sed summa potius lætitia & congratulatione prosequendum.

Ioannis

IOANNIS ANTHOII CAMPANI EPISCOPI INTERAMNIENSIS
IN FVNERE CAR.SANCTAE SVSANNÆ SAXOFERATENSIS
ORATIO.

Onestius actum esset mecū dignissimi Antistites in luctu fune-
 stissimo: si ipse quoque cuius idem est uulnus inter hos quos hic
 uidetur mutata ueste squalidus ac fordatus iaceret humi: & affe-
 cta cervice rictus ac tacitus ingemere fortunā meāne qui dolo-
 re ab illis nō uinco nofficio & humanitate uideri possim supera-
 tus. Sed cū in hac pompa funebri ad eū sit oratio delata: quē nō
 tam alienā uitā recensere quā suā deplorare acerbitatē oportet:
 b parebo obsequēs his qui detulerunt & nihil recusabo: nō quod
 unus sim ex tanto cætu hoīum clarissimorum: qui optimi & sanctis-
 simi Cardinalis mei uirtutes suscipere possim cōmendandas. Neque enim mortalis & obtusi
 ingenii est: quæ diuina sunt hæc humana cōplecti oratione. Sed quoniam inuē sum ex oībus
 qui hanc mihi delatā puīciam recusare nullo modo nec possum nec debeam: quoniam
 p ranteis in me beneficiis: p tam insigni atq; eximia charitate præstare aliquid uiuenti nō
 potui. Quando ita placitum est deo testimonium uitæ afferam morienti: quæ res neq;
 noua est neq; inusitata & psci cōsueuerūt ut qui fuissent cōiūctissimi mihi funebri cōmē-
 dationē susciperēt. Neminē enim de rebus gestis neq; uenias neq; cumularius dicere posse
 arbitrabantur: quosque fuisset uita cōsuetudoq; cōis. Itaq; & liberi parētes suos sæpe & parē-
 tes liberos nonnunq; cōmendarū mihi erit luctus obscurat atq; interrūpt orationem: ut
 splendet inter lachrymas nequeat cognicio tamen rerum gestarum & ex actæ uitæ: unde
 laudes oriuntur multo est ad ueritatem propensior. Cōmendatio enim, omnis e uita
 nascitur: quæ hoc in loco ita est tota aperienda ut nihil dicatur ad offensationem inge-
 niū multos locos afferemus: nihil amplificabitur. Nemo sit qui hoc die faleras & pompas
 expectet uerborum: nihil superq; gestum laudabimus. Satis habet laudum qui ita uixit
 ut in emo sit qui secum ipse nō censcat nullam laudem esse tantam: quæ ad magnitudi-
 nem meritorum possit accedere. Alexandro Cardinali origo fuit ex Saxoferato Umbriæ
 ut scitis oppido: parentibus ortus est modicis: patre Alerentio: matre Ioanna: educatus
 primum rustice atq; inculte apud Bucelinum rus duobus milibus passuum procul ab op-
 pido: ubi nunc quoq; casæ quedam agrestes per pauca aspiciuntur. Hoc in loco tertium
 agens ætatis annum cum flores ut solent pueri sedisset: proximum in fontem concidi-
 dit. A dear foror Margarita triennio maior hæc fratris lapsum conspicata non ausa ipsa
 descendere in fontem: ad proximas resurgit casus: ululatu omnia complens: statim in fon-
 tem delapsam opem atq; auxilium clamata: accurrit quæ proxima erat matrona Diana-
 bra nomine: ubi puer & qua parte cecidisset percontata: coniecit se in fontem: in quaesitum
 aliquandiu correptumq; puerum suspendit in oracrusculis sublati: ut quas hausisset a-
 quas refunderet: in terra marer audito ululatu & ipsa ad eum locum percurrit: ubi exani-
 mem uidit natum uellit comam. Ianat excecataq; genas. & filium nequiquā appellans
 nomine: eiulatus in cœlum rollit. Jam horis circiter nouem mortuus iacuerat puer. Hic
 mater cui erat coma in tergum reiecta passis ad eorum manibus factusq; in orbem gyro
 tertam deosculatur. Inde ad templum conuersa gloriofissimæ matris: quod procul inde
 celebrabat uirginis opem implorati filius si reuiuiscat uouet ex templo uisus est: puer pri-
 mum mouere labella: mox tollere oculos: matremq; appellare. Quæ attoniti qui ad-
 erant puerum subito ad templum deducunt: offeruntq; altaribus hic sacrum ingressus
 sorte dalmaticam uidit uestem in cuius lympo simulacrum inerat uirginis auro intertex-
 tum. Conuersus id mater puer: dalmaticamq; complexus simulacrum digito offen-
 dens mater inquit mater hæc mihi ciathum porrexit in fontem: hæc opitulata est: nec ali-
 quanto spacio adduci potuit ut inde discederet. Id miraculi nō clam fuit: oppidani oēs
 & exanimem reuiuiscere puerum. & quæ de dalmatica dicta sunt qui per ætatem superant
 attestantur. Sacellum in fonte uirgini erectum miraculi monumentum. Parentes expe-
 ctati biennio quo ætas paululum confirmata: et uerum sacris initiarunt professum di-
 ui Augustini ordinem: qui illo ipso in templo uirginis tenebatur. Jamq; quæ initia reli-
 gionis: quæ reliquæ uitæ auspici fuerint uidetis. Non desperatione aut inopia adducti
 sunt ut eum initiare ope sanctissimæ uirginis seruatum. Illi cum dedicatum a qua ser-
 uatus est. Prima rudimenta ingenii in partu fuerunt: ubi grammaticæ daret operam: cū
 cœpisset Atelicæ quod prope initium est: oppidum perfect. Inde sexdecim natus annos

Animum profectus cum in dyalericis quātum ulsum est oportere profecisset: Incubuit philosophice porro philosophiæ studia Anmini inchoata: Bononiæ perfecta sunt. hac in urbe octo continuos annos ita exarsit philosophandi studio: ita altissimas noctes euigilauit: ut iam tum oculi ei facti sint hebetiores: quod cum multi per libidinem & intemperantiam soleant subire. Hic ex uehementissima quadam subiuit inhaesionē studio. Et tamen cum uigilantiæ eum æquales & ingenio non uicerent: ipse uenerfos mode stia & uerecundia longo intervallo superauit. Idq; etiam adolescens semp̄ habuit in ore homini nullo esse difficilius atq; præclarus bonum esse quā doctum. Nam alterum natura & occasum. Alterum uirtuti & proposito uideri tribuendum. Bononia relicta. Perusiam petiit ad theologiam percipiendam ubi eodem candore uitæ: quum aut publice legeret philosophiā. aut theologia audiret uiginti cōmoratus annos: per omnes gradus quos habuit in clarissimā nostræ ætatis theologia euasit. Conscripti etiā multa: & discipulos reliquit complures non obscuros: qui eius uestigia & doctrinam & uitam secuti sunt. Et cū adhuc in illa licentia sui ordinis solutus uiuere: nihil tamen æguitūq; quod probatissimū & obseruatissimū religionis uirū decederet. Interrogatus ab amicis quo pacto inter conuentuales fratres posset tam obsecratiue uiuere: nihil inquit phibet inter curiosos sanū esse: aut iter ismor ualidum. Perusie cū generalis fratrum conuētus habere turquūq; iuitum & recusantē: oēs pari cōsensu prouicialē declarauerūt: quod munus tam recte moderatēq; gessit: ut contra decreta ordinis ppetuo triennio de successore non sit agitatum: nec antea est abdicatus q̄ profectus Rōmā pcurator ordinis designatus: ab Eugenio. fūmis iugiter restitit ne designaretur. Sed quum in altiores uitæ tempestates ferri se uideret q̄ perferre sine periculo posset: totū se contulit ad Religionem obseruandam. In id animū in id studium conuertit. Hac de causā pecunias publicis salariis coparatas propinquis & pauperibus in capita distribuit. Ipse obseruantia ingressus quicquid habuit librorū suppellectilis fortitūq; cūmad totū in cōmune contulit: nihil sibi fecit reliquū. Hoc modo abdicatus cū: rēti temporalium omni studio ad prædicandū uerbum domini euangelicūq; disseminandum contendit. Quare ad Cardinalem Tarentinum protectorem ordinis nunciatus: iurātur statimq; dehortarentur. Eunt una & Eugenio litteræ: quæ hoīem ad curam ordinis & pristinam uitam reuocarent. quas hic adiuturas dum præfentire: clam oībus abiit in syluas & uno contentus comite: duobus circiter mensibus inter nemora saltusq; delituit. Aperto quodam heremita fuffētatus. Instat interea crebris litteris Tarentinus: mouet hortatur: suadet ut seipsum tanta gloria doctrinæ & nominis fraudet: redeat in publicā Gymnasia in quibus Principis locum obniteret nec ordinem deferat. Ad quæ illē rithmo quodam matrem: conscripto ita respondit: ut diceret gloriam non nisi. Nūi quæ ex Deo essent aīnorū nuditiū esse comparandā. nec aliud esse q̄ fornum quandam rudem & inanem. Obrestatūq; est ut persisteret sibi in proposito liceret. & ei seruire cui patere Regnum esset non seruitium. Quod quum honeste negare non posset: tandem impetauit. Rediit deinde statim in publicum congressum: & quod conceperat ad ortus: totum se prædicationibus permisit. Quare in re breui tantam est gloria consecutus: ut qui ætate nostra fuerit acceptior non uideam. Nulla fuit Cuius in Italia: quum ille sanctissimis præceptis non ut prope dicam reformauerit. Nullus gladius in hostem atrocior fuit & capitalior q̄ huius lingua in scelera totq; flagitia. Prædicauit uerbum domini Neapoli: prædicauit Florentiæ. Venetiis. Bononiæ. Senis. Ferrariæ. Mantuæ. Italia tota prædicauit: semper maximo concursu hominū qui eius altissima rerum sciencia delectantur: uirū impitū exemplo mouebant. Nulla ne suspiciuncula quidem exorta de ius uita. Hoc progressu rerum uicinus totius ordinis constitutus lustrare orbem & p̄num pedibus ire. Mox ualitudinarius factus a fello uehi cepit. Tū instituta ordinis & decreta maiorum reintegrare: aggressus: coercuit Religionem fratrum similitates per prouincias omnes compressit: diremit lites: Tempia cultu atque ædificiis auxit: omnibus in locis obseruantiam introducere conatus est. Quæcūq; adit loca ea omnia redegit in formam atq; religionis cultum reuocauit non sine maximis contentionibus quum improbitissimi aduerterentur. Nec defuerunt calumniatores qui q̄ aliud non possint: durum illum & seuerum appellarent in eos qui minus seruare Religionē dicerentur. Quæ calumnia qui habet aliud q̄ suam laudem: Nec sacris duntaxat studuit rebus: etiam profanas non neglexit. Senis eadem illam cruentam & Ciuilem sic cōposuit: ut multū sint qui eius se opera capitis periculo liberatos esse fateantur. Perusie sæpe auctor concordie Ciuium fuit. Quum tumultuaretur Florentia nonnihil agit. De istam Ciuium: familiaritates Principum ea de causā diligenter aucupatus: ut posset prodesset: ualereq;

desseuaretq; auctoritate quotiens uellet quicquā suadere ad communem utilitatem. Capitales inimicicias & priuata odia quocunq; profectus est prestis: sopinitextinxit: omni conatu intentus ad extirpanda uitia: fouendamq; uirtutem ad honestam uitam: ad pacem: tranquillitatemq; suadendam. Electus est deinde generalis in Conuentu Picensi: sed ita electus ut palam clamaret ne se eligerent interminaretq; electoribus persecutorum omnes: quando singulorum uitia moresq; calleret. Hoc quoq; officium tam ille se & custodientiam integre & præter omnem auaritiā gessit: ut quanquam esset instituto ordinis iam ueteri sexcentis aureis nummis salarium constitutum: nihil tamen attigerit nisi quantum ad sumptus itinerarios & uitaticum fuit necesse. Reliquum exigi uetuerit. Nullum habet uirtus repagulum ad gloriam si se ipsa tueatur: penetras perit: sumptus superat: omnia & sublimi uicta pede ad altissima quæq; peruenit: donec flagitium occupet. Hæc cursu bonorum quos semper reiecit nunquam concupiuit: semper ad altiora: semper maiore cum gratia atq; auctoritate conscendit: in opinione de uita eius nunquam immutata. Sed qua probitate: quibus artibus: quo temperamento ordini suo præfuerit: quā diligentia commissa sibi & priuata & publica negocia confecerit: uiderit Pius Pontifex: qui ut est omnibus in rebus supra q̄ dici potest oculatissimus: nullius precibus inuitatus intercessore: quæ prima fuerunt Comitia Cardinalium collegio uestro non solum consensientibus uobis: sed etiam approbantibus cooptauit: solumq; dignum iudicauit ex omni orbe terrarum quem ornari uel non petentem oportere. Nec cum se felicit opinio: tantum se gloriæ apud homines: tantum gratiæ affecturum: in quantum communis totius Italiæ: multarumq; gentium lætitiā declarauit. Pii prudentiam. Pii iudicium omne in cœlum extulerunt: tam clarum Pii facinus homines: Vrbes populi ipsi prope lapides loquebantur. Nemo fuit qui Pium non tolleret ad cœlum: qui sua sponte uirum tam sanctum: doctum: præclarum: tam perspicui nominis ad amplissimum gradum honoris extulisset. Itaq; uir sanctissimus cæteras dignitates quas adeptus est suscepit inuitus: hanc unam nunquam postulauit. Ac dicet quispiam potuit recusare. Fateor potuisse. Sed cur: ut ipse dicere solebat: id recusaret: quod quanto plus haberet in se periculi: tanto maiora essent proposita præmia: si recte gereret. Quid ægrumquā in hoc gradu indignum priorē uitæ? Qui dixit? Cui iniuriā intulit? Quem affecit contumelia? Quem hominum læcessit aut conculcauit potētia? Cuius imbecillitatem oppugnauit? Quæ rapina: eius aut flagitia circumferuntur: aut qua in re est habitus insolentior? Quæ prædica comit fuit? Quid argentia: aurigemarum accumulatum? Quid imminutorum sanctorumq; Principio quid largitiones maxime fierent tota Italia nihil antea accipere ausus est q̄ per summum Pontificem ediceretur: ne quid recusaret quod pertineret ad ornandam dignitatem: & tamen sic quoq; modum adhibuit muneribus accipiendis: ut tantum ab his reciperet qui essent ditissimi: cæteros repudiaret: semperq; illud diceret. Boni Principis liberalitatem eam esse oportere ut nihil accipiar nisi a diuorib: cæteris ipse largiatur: alioquin rapiam eam non liberalitatem uideri. Nam rapaces aues escam ab imbecillioribus capere illonumq; exorbere sanguinem consueuissent. Missus in Piconos ad bellum inter Anconitanos atq; Esinos componendum. Qua processione pro Deum immortalē quot munerum diuersarum rerum: qui cratheresque uasa argentea uarii generis confluxerunt? Oppidulum fuit nullum quod non argenteis occurreret uasculis. Nec tamen tam ta fuit illo rum in exhibenda liberalitas: quanta huius constantia in reiciendis etiam quæ ad uitium quotidianum afferbantur. Et quum dicerent ipse per iocum. Quantum. M. Curius Marforum bellorū tantum nos in Piconis ægimus prædæ. Nam quum iustas ille nihil se præter sanguinem gustum: quo sacrificarat eo bello reportassimos nec quæ ad gustum quidem faciunt attigimus: conuersus ad me. At inquit. M. Cuius uenit in Marfos ut prædaretur: nos uenimus in Piconos ne prædæ fierent. Etiam rerum quæ dabantur nisi his cuiq; extoritur per iniuriam: multis multa per beneficentia relaxauit. Stephano cuidam cognomento Capano qui nuper Laucullensis ecclesiæ præfectus est: quum quadraginta aureos nummos deberet ex ædibus conductis: dicebat sibi soluendo non esse. At inquit si tibi soluendo non est nec mihi erit accipiendo: tibi & liber esto. Amicos quos numerata pecunia non poterat: pignore aut sponsonibus iuuabat. Quod ex rerum inuentariis licet intueri. Operam iusta postulanti bus nemini unquam denegauit: petenti bus iniusta præstitit nunq. Familiaribus domesticis tamen quibus nō esset semper plus dedit q̄ quispam postulasset. Quod ut faceremus audentius inuitabat ipse sæpe ad postulandū: aut ubi subesse necessitatem intelligeret: non expectabat dum postularetur: ipse sua sponte occurrebat. Elemosinas præterq; quæ præsonibus sunt ad ostentationem & maximas facie-

bat & occultissime. Romæ familias quattuor septimanis sumpibus aiebat. Iudei q̄ esset ad fidē conuersi mensurus sustēbat pecuniis. Græcos alioq̄ extorres priuino: frumē to pecunia fouebat. Eorum Ducem quum uelle se redire in Græciam diceret aureis nummis quinquaginta donauit. Conuentus fratrum cenobia. & templa omnia suæ cōmissa curauit: q̄ paterentur facultates curabat. Plagari in agro Perusino quom anno censu centum percepisset in refectione ædis sexaginta contribuit. In Cœnobio sancti Emilian[is] in Eugubinis anteq̄ quicquam esset percipuum uiginti ad sartum teſti ecclēsiæ: Camerisquadringentos ad canonicam ædificādam. Ad ædem sanctæ Susanæ iam collabi cœptam: quum nihil adhuc acceptum esset emolumenti: centum quinquaginta erogauit. Ad ædem sancti Stephan[is] in monte Coelio ne quid ædificia intermineretur: mille aureos nummos matunis q̄ erat pactus & iniquo suo tempore perſoluit. Templo gloriosissimæ uirginis in Saxoſetrato: cui se dedicauerat. & ædes fructuarias coemit. Romæ autēis nummis circiter ducentis & calices argenteos: libros missales: uestes sacras: paramenta altarium: testoria parietum largitus est. Hæc diuitiæ fuerint: hi thesauri horum causa negociatus. Hoc modo uir sanctissimus mercabatur. Nec tamē publice hæc iactabatur: occultata esse iubebat quæq̄ contulisset. nemini ocludi hostium uolebat elemosinam postulant: pauperum dicens esse quæ bona ei obuenissent non sua. Germanis & propinquis non quidem quantum ipsi postulassent. sed quæ ad uidus partem cederent: nec tamen sine permisso Pontificis: conferebat. Interrogans quum ob rem germani fieri militem procurasset. Vt inquit ex Magistratibus industria uiuat sua: non ut ex me quæ parum sunt asportet. Priuatas cærimonia intermisit nunquam. Præces horarias non abſorbebat: facinus pleriq̄ omnes. testor hoc sacratissimū in quo sumus templum singulis diebus sex illum horas solitum consumere officio exoluendo: adeo uerbum ſeuigabat uerbo: clausulam clausula dirimebat pondere uocis raro & aperto. Audiebat missas tardiuscule quum esset liberum. nec antea q̄ qui conuenissent aliquid acturi audisset omnes. Interrogatus cur ita faceret. Quoniā inquit ad opus dei expeditum accedere oportet: non inuolutum negotiis. Pendebat in missa attentius: collachymabat: non nunquam extra se rapti uidebatur. Quum quid esset non recte curarum a suis in missa celebranda illud semper afferebatur: erat obiurgatio. Maledictus homo qui opus Dei facie negligent. Festum occurrebat nullum in quo suos non hortaretur ad quiete honesteq̄ uiuendum. Hæc duo petere se a suis aiebat. Concordiam. & Honestatem: cætera omnia ex arbitrio permittere. Familiarem quod in æde sacra ſœminam saluasset domo eiecit. Quum quid audiret cōmissum a suis flagitiis erumpebat in lachrymas: seq̄ & conſpectu tristissimum eniebat. Mensa parca & proxima priuatis: quum conuulſe essent: actutur: familie quantum abunde ac laute esset apparati uolebat: nullum aut per q̄ tarum inter eius cenam & familie discen. Vini supra q̄ ualitudini expediret paucissimus. Abstinuisset & carum efusi: medici ueniſſent ualitudinarium & ſenem. In cena & prandis aut sacre historie: aut omeliæ sanctorum perpetua mensa legebantur. Vbi si quid esset scriptum dubiuscule ipse interpretabatur: cæteris in rebus silentium erat. Prandium disputationes quotidianæ excipiebant. De rebus sacris porro quæſtiones duas in horas trahebantur: nunquam minus q̄ in unam. Vbi esset disputatum ingredientem cubiculum qui uellent alloqui subſequebantur: nemini aditus intercludebatur. Audiebat omnes ea comitate: ea mansuetudine qua ſolent priuari. Mox paululum ſedens quieſcebat: ita ut plerumq̄ non dormiret. Inde diurnas horas: non nunquam ad dictandū aliquid. Nam & legendi & scribendi uſum iam pridem intermiſerat oculorum causa. Cubiculū & ædes totæ tapetis ac auleis ornare ad dignitatem: ſecretiora facris imaginibus familie ante eam mortuum iucognitis: intermiſebant continen[n]bus pannis parietes. ipse aut duo cilicio premebatur. Stabat pro foribus lectus pluma purpureaq̄ inſtratus ipse nunquam nisi quotidiana in ueste dormiui: habitu illo cucullari ne in morte quidem intermiſſo: pannis lineis uſus est nunquam: foris fastum & delicias ostentabat: intus se quorū diuini afflictamentis emacerabat. Continebat se perlibenter dominis: quum aut Pontificem adiret: aut uisceret collegas: aut templa Maior[is] & populi frequentaret. Nā hæc duo loca continuatis adibat Sabbatis. Quod si ea die per pluuiam aut aliud impedi menti non licuiſſet poſtredie aut ſummu[m] perendie repetebat. Hæc uenatione: hæc diuerſoria fuerunt. Inter equitandum amicos qui comitarentur uocari ad se iubebat: suo quoenq̄ ſpacio ne quid eſſe poſſet inuidiæ. Sermones læti: ſeſtui: periocundi ſemper: tamen sancti: pudici: honeſtiſſimi fuerunt. Verbum turpitudinis perinde ac ipſam turpitudinem detestabatur. Iurabat poſt ingreſſum obſeruantiam mendaciam ſe in omni uita

dixiſſe

dixisse nullum. Quod quidem ueniret in mentem: duo genera hominum peritiosa esse dicebant qui essent mendaces. & qui commissa secreta non continerent ceteros sciri posse. Congressus hominum litterarum & probata uite incredibile dictum est quāti faciebant ceteros et si pro humanitate non aspernabantur tamen declinabat. Viris prophanis ad studium & custodiam corporis non libenter est usus. Initiatis sacris nudum se uidendum tangendum: tractandum permittebat. Iam propinquus mortui quum somno graue moliti excitarent & consisterent conuersus ad Malatestam unum ex suis. Abi inquit fili mi Malatesta ne me tange: iam prophanus es. Etiam a nepotibus quod diu in se fuit tangi se non esse passus. Cogitare quæso quantum illi censamus a secus & metetricibus fuisse alienum & abhorrentem: qui etiam a pudicis suorum manibus noluerit attingi. Mortem ei præcognitam fuisse multis coniciamus argumentis. Sex diebus antequam cepisset ægrotare discedentibus duobus familiaribus Gallis: quum menses tres ad reditum postulassent. Non inquit me inuenietis. Ruteno mortuo post consecutas exequias quod domum redisset: uincidissetque in mensa de oratione habita mentione cito inquit Eps meus pro me oraturus est. Romæ in sacello quod domi ædificauerat. Sepulchrum erigi clam iussit in scrinio speciem ita ut aperiri facile posset. Intus imago incrat depicta Cardinalis mortui iacentis eo habitu: oris & uestium his liniamentis quibus ipse erat inscriptumque in interiori latere sepulchri. In omnibus operibus tuis memorare nouissimam tuam & non deliquis in æternum. id sepulchrum ipsi nesciebamus. Scrinium arem Striptorio: raris pictor eo mortuo confessus est se iureiurando adactum ne cui patefaceret. Aperiebat autem ut postea cognitum est: quousque oraret ibique speculabatur: nuper enim mecum cuni de æde sanctæ Sufanæ suffulcenda loqueretur. diceremque ego: & commodius & magnificentius futurum si ædem totam demoliretur: alteramque substitueret subductam & exiguiam: quod ex materia ueteris templi tenui sumptu fieri posset. Erras inquit fili mi: nam morte statim subsecutura deserta ædem relinquerem non resectam. Scripserat iam pridem sermone circiter centum de ortu saluatoris: de cœna domini: de peccato in spiritum sanctum & rebus uariis: eos cum iam annos multos suppressisset paucis ante mortuum diebus enitendos edendosque suscepit. kal. maiis delato ad eum libello quodam mathematico in quo euentus anni huius contineri dicebantur: cum nescio quid de morte Cardinalium diceretur etiam inquisitis hic tacuisset de me sciebam: togam & cuculum cuni quibus fuerat ingressus obsecrans iam annos iam sexdecim diligenter seruati iussit: ut in eisdem moreretur: profecturus Tybur expandi eos iussit secumque deferri: quod quum esset neglectum: ne mentis forme indoluit: misitque statim qui desertent. Interrogatus saepe ab eo qui curaret domum quomodo mentis provisionem fieri uellet: semper illud respondit. Si septembrem uidebimus nihil deerit. Repetens nobis & annos cum multis uisurum contendere: tibus: ac inquit nondum Augustum superauimus: quæ omnia per contentum quendam sui tunc dicta arbitrari: nunc & niente & oraculo dei fuisse cognoscimus: hæc præflagia aperte suadent ut existimemus præsensisse illum de morte. Mortuus est autem anno ætatis sexto & quinquagesimo: quem numerum mathematici absolutissimum & perfectissimum esse uoluerunt. Initium morbi paulisper suppressit: siue ducenibus satis siue arbitrariis: nihil noui mali adesse: ubi uis inualuit acciri medicos iubet: primūque oium affectu eucharistia quæ cum prius symbolum nicenum altissima scientia exposuisset: constrictus humi passus ad retrahi manibus pronus in longumque protensus lachrymans ac singulis acceptis. Vespere autem cum ardensissima febri extuaret. & fide christiana quæ uera esset & quanta propolita præmia copia nūquā antea audita differuit: inhiæbentibus medicis cum iam uox prope defecisset. Medicis autem ipsis iniunxitur cum: appropinquare prænosceret mortem: inungi se iubere: tunc sine unctione decederet: quod diligenter factum est. Gloriosissima uirginem extra se semper habuit in ore: illam sibi noctu astaret: illam interdicta dictans. Interrogatus quo in loco uellet sepeliri animam inquit iam pridem deo uouis nunc corpus pio relinquo: ubi is uolet ibi me sepelitore. Interrogatus etiam nunquid uellet mandari suis: nihil inquit nisi ut boni sint & recte uiuant. Cuni iam certissima instaret mors & ipse salutem desperasset dicenti nobis ne quid timeret: quid inquit ego timeam qui ad nuptias eodique saepe repetisse auditus est: ire se ad nuptias. Recte sentis pater mi optime & sanctissime: pergit tu ad nuptias: nos relinquitur in luctu & lachrymis: tu ad principem contendis: de cui in omni uita defuisti: nos a te cui seruimus relinquitur & destituitur in planctu & mœnore. Misera & cæca sortis hominum cum ad ista euentus est dignitate: murbes: populiminationes personauerunt plausu & lætitiis: nunc te mortuus flent amici: luget curia: talia omnis in mœsticia esse pauperes quos alebaste amici

quos complectebaris te collegæ quos tanta profecutus es reuerentia te boni te docti te religiosi lamentantur. nemo est qui non censeat extincto te lumē curiæ decus collegii : sacrarum religionis ornamētum litterarū specimen uiuendi esse extinctum : nec nunq̃ in quoq̃ fuisse uel mediocrem uirtutem : quæ in te non uisa sit eminētissima. Stultæ & inanes cogitationes meæ : quo euanuisti : pater mihi dux mihi hucce reciderunt spes meæ : hos ego fructus colligo ex te : ubi complexus illi quos prope moriens mihi exhibuisti ? Cum uocari ad te iussum teneres : stringeres lachrymantes. Ecce p̃soluit tibi quod ipse diuinasti futurum : cito de te orationem essem habiturus. Heu mihi me miserum hoc cito quanto fuit citius q̃ existimabam. Infelix mitra quā nunc capiti admoui meo : quibꝫ auspiciis indui te de qua ille dicere est solitus : cupere se ut mitratū me uideret. Ecce mitratum sum : & nō me uidet. ecce lachrymis mado & non me sentit. Crudele & impium Tyburita ne nos affecisti misere. Ita ne sanctissimum caput per omnem orbem libere uersatum cum gloria tu solum eripuisti nobis. & in quo salutem quaesiuimus : inuenimus mortem. Hæc spacia metam hæc diuerforia præstidisti nobis. Calamitosa & misera domus cuius uita erecta es ad dignitatem : eius morte deiceris ad præcipitiū : quid agimus ? quid scimus ? in quo nos possumus cōsolari ? amissimus enim cuius splendore oēs illustrabamur : nunc sordemus in obscuro omnes. In quo spes nostræ certissime ac tutissime residebant : nunc quid sperare possumus non habemus. Quo superstitie cuncti faciles nos futuros prædicabant : nunc eo mortuo nemo est qui nostram miseriam non deplorat. Sed hæc nostra est querela : de illo autem nihil dubitandum est nobis. Quod si uita op̃nis sanctissima actus iuratus amplissima : uita & labe nulli es labores pro religione suscepti : maximis ardor in deum & fides indubitata quæq̃ possunt efficere beatum. Nihil enim dubitandum est tibi illum iam ad gloriosissimam uirginem cui se dedicauerat nascens : quā moriens implorauit profectum esse. & eum principe deo : illis esse nuptiis ad quas ire se dicebat ibiq̃ in sempiterna gloria permorari.

IOANNIS ANTHOII CAMPANI EPISCOPI INTERAMNIEN. IN FVNERE VRBINATIS DVCIS ORATIO.

Itantut fortasse pleriq̃ uestrum Proceres : uosq̃ alii uiri summi qui adestis : hodiernam hanc pompam exequiarum susceptam pro sermina temporis nostri : modū ēt pro uiro : morenq̃ lugēdi ueterē atq̃ usitatū excessisse. Et Fedencum principem cū aliis eximisi uirtutibus. Tum præcipue cōsilio atq̃ modestia ætatis nostræ clarissimum. Semper alias inuictū animo : nec ullis ante hunc diē casibus rerū humanarū succumbentē. Nūc constatatū & delectum charissimæ uxoris iam dies mortuæ atq̃ sepultæ de siderū ferre non posse. & puinciales quorū magnā hic partem uidetis : sordidatos atq̃ affictos oēs nouo & inaudito dolore mutasse uertē. & tot sumos uiros ex omni hac Italia missos esse ad honestandū funus. Tum me quanq̃ hominem alio quin abiectissimum : tamen Antistitem & hoc tempore aliquo in loco summi principis personam sustinentem uenire huc uisum. & qui pro uiris quantū uis amplissimis debuisset recusatē : uisus foeminae funebrem cōmendationem suscepisse. Verum quā admirabiles eius diuinæq̃ uirtutes & quantas mirum est mortalem capere naturam potuisse. & miracula quæ ad summarū laudum nunq̃ antea tot simul in quoq̃ inuentarū audieritis : desinetis mirari. & Federicū dicetis optimo consilio aduicissimisq̃ causis fecisse quæ fecit : nec præterire sine magna impietate potuisse quin faceret. & pōpam hanc quāq̃ est maximam : tamen pro meritorū magnitudine exiguam & minus apparatam uideti q̃ conueniret. Tum prouinciales caufani habuisse iustissimam doloris. & non modo uos qui adestis. sed Italiam oēm : partim affinitate illustrium familiarum : partim tantarum uirtutū iactura in luctu esse & planctu oportere : me autem non modo non penitere suscepti muneri. Verum ad imortalem deputare gloriam q̃ suscepimus : nec illustrissimæ foeminae nullam fuisse adhībendam mediocritatem in morte : in cuius uita amplissima quæq̃ eminentissimæq̃ fuerunt : quæ omnia celebrius atq̃ accuratius : uel ideo fuerunt pagēda quoniam pro foemina peraguntur. Vt enim adoramenta atq̃ gemmæ maiore sūt in preciorū ubi nasci non cōsueverunt : quā sit semper raritas ipsa mirabilis. Et arbores iis in locis plus habent dignitatis & gratiæ : in quibus eas natura nō protulit. Ita plus q̃ uincles & plus q̃ mafculæ uirtutes in foemia : eo plus habēt laudis : quo minus inueniri cōqueuerūt in foemina

mina. quantum enim sexus trahit de opinione uirtutis: tātum probitatis magnitudo cōmendationis addit & gloriæ. Quāobrem ne putate me nūc de fœminæ laudibus itaq; de fœmina. Sed de his quæ huic supra fœminam contigerunt esse dicturum: atq; ita dicturum ut quāq; superare multa fidem propter magnitudinem uidebunt: tamen enarratoris sim dumtaxat exploratissima. & quorum testes hic assunt qui aut omnia aut plerūq; audierūt uiderūt experti sunt ut de nobilitate clarissimi generis de sanctissima acta uitæ diuiniq; laudibus. Quibus de rebus sumus dicturi falli non possint. Bap̃sta Sforcia patrem habebat Alexandrum Sforciam clarissimū bello & fortissimi animi uirum & quem nemo est ustrum qui propter magnitudinem rerum gestarum nō nonit: frat̃r Constantium Sforciam summæ sp̃ci iuuenem. & qui nulla ex parte maioribus suis inferiorē se proniuit. Patrum habuit Franciscum Sforciam. Apud quem aliquandiu est educata summū Ducem. Et cui ex eo plurimum debuit ætas nostrā: intra claustra quem possemus cum pr̃scis illis Cæsaribus magnitudine rerum in Italia gestarum cōparare. Mater ei fuit Cōstantia Varana laudatissimi nominis fœmina: litteratura uero tanta ut quāq; familia erat nobilissima. & qua nescio an aliqua sit in Italia uetustior plus tamen celebraretur q̃ nobilitate. Oratione & uersu uiris eius temporis probatissimis comparis Grauitate uero & modestia tanta ut iure hoc inditum illi nomen Cōstantiæ uideretur. Auam matrem habebat: Sabectam ex genere Malatestarum æque nobilissima æque & ipsa litteris apprimē imbuta: commendationē uitæ adeo claret: ut existimetur inter ceteras nostræ Vestales quibus se addixit longe sanctissima. Quippe quæ relictis opib; libetis imperio. xx. iam annos nūq; in hanc publicā egressa lucem: intra claustra se mactat. Proauiam enī matrem habuit Baptistam ex familia ortam Vrbinatium pr̃cipū gēnem Federici. Vnde huic nomen ad imitationem est inditum: celebratissimum super notum temporis sc̃ninarum. Cuius doctrina atq; eloquentia admirationi parī etiam his qui doctissimi eloquentissimiq; fuerunt ut conuict orasse aliquando apud Sigismundum Cæsarem. & Eugenium Pontificem maximū in credibili cum admiratione utriusq; neq; minore cum gratia. & scripsisse nō pauca de conditiōe uitæ & religione: cui potius maximis relictis opib; sese iniunxit exemplūq; præbuit filiæ idem faciendū. Responsa etiam ad eā legūtū summō hominū de philosophiæ cōmentariis & sacris questionibus redditā in quibus nescias eloquentiæ ne plus inuenias & doctrinæ: an religionis f̃ctimonie addiscas. Iam uidetis quæ feminaque radices pulcherrimū hunc & præciosisimum fructum protulerunt. Ut si patrum in sp̃cias genus facile intelligas: siue multitudinē summō Ducum: siue rerum gestarum magnitudinē siue latitudinē parti imperiū esse nunc in Italia primū. De matre autē quid dicam aliud misis cumulas esse omnes naturæ uires ad tres nobilissimas fœminas producendas ut essent uide nata hæc quarta per earum uestigia cresceret: tantoq; illis euaderet clarior: quanto maius est alienas uitæ res iunxisse cum sua. & imitari uoluisse maiores suos potuisse superare. Admirati sunt Græci ueteres Saphon illam Mytileneam: Romani Afraniam atq; Hortensia: q̃ illa poetica scripsisset: hæc causas ægissent in foro. Quibus de rebus summo honore habitæ: non men sibi clarissimū pepereunt: famanq; de se posteritati imortalem reliquerunt. & tamen scimus diuersas eas in locis diuersis tēponibus floruisse. & temeritatis accusatas esse & damnatas impudiciæ adeo difficile: uidef illo in sexu tres simul uirtutes: doctrinam modestiam: pudicitiam posse cōiungi. At in his nostris quid nō admiremur: non uanis ætatibus natis. sed uno sæculo nō diuersis in locis. Sed uno filo stirpis: nō temeritate aliquid notatis: aut impudicitia. Sed molestia admiranda & incredibili religionis obseruantia probatis: ut si in comparationē ueniamus cum pr̃scis nulla sæcula uon cessura nobis in hac illustrium fœminarum laude uideantur. Et qui has nō laudet nō efferat: nō admittat: parum amicus haberi possit temporibus nostris. & huic ætati ingratissimus iudicari. Hæc Baptistæ Sforciæ paternæ hæc materna stirps fuit. Iam uideamus q̃ hæc se illis ac cōmodauerit. quantum ipsa præstantissimis illarū uirtutibus potuerit adiungere alienis enim laudibus niti nihil est aliud q̃ uideti suas proferre non posse. & parēndū nasci præclaris. nec illarum splendorem adaugere: obsecrare est maiorum genus nō imitari. Baptistæ octauum decimum mensem nata amisit matrem: educataq; apud patrem: per ingenuetate ætatis anno ediscere litteras cœpit. Quarto reducta Mediolanum a patre: tunc proxime imperio illius Urbis ponto: inter populi acclamationes cōgratulationeq; publicam. Et interfuit ludis puellaribus & oratunculam latinam recitauit: admiratione oīum tantā ut qua ætate nondum linguam soluere solent ad loquendū: ea hæc uisā sit instituerē se potuisse ad petorādū. Et in quo uiri iam facti sæpe lapsi animo ex-

elidere memoria consueverunt. hæc his qui aderant miraculo potuerit esse memorie: si-
 ut autem patruo adeo chara: ut diu remittere eam ad patrem quantq̃ maxime instantē re-
 cūsauerit. Tādē reuocata in Pícnos a patre: nō oratores: nō legatim: nō Cardinales: nō
 principes: ulli unq̃ Pisaurēsiū fines attigerunt: quibus hæc illustrissima puella oratione
 plerumq̃ extemporanea. & tamen semper eleganti: nō ita sit se offerret eo q̃q̃ omni ad-
 mirationi impleatur: consistit multos dixisse: qui audierant prius hanc latine scire q̃ cæ-
 teras id ætatis puellas solum torquere didicissent: hæc qui cogitet nihili dicat aliud q̃ aut
 bibisse hanc ipso cuni lacte doctrinā: aut prius q̃ lacteset in uisceribus doctissimæ matris
 perdidicisse: aut interlinamenta formanda spiritum illum clarissimū maioris auiæ per-
 fusum imixtumq̃ fuisse: aut cōmodo uim illi tantam ingenii: ætate tam tenera: iniectam
 esse diuinitus. Facere enim quæ supra hominem sunt nullo modo humana uidentur exi-
 stimanda: & si assit in nobis quod in homine rerum natura nō gignit: nō aliunde putan-
 dum est proficisci q̃ ab eo qui supra omnē rerum potest esse natura. Grandi uiscula iam
 facta quum scēminam se natam esse perspiceret: quæcumq̃ ad grauem & maturam scēmi-
 nam pertinere: nādhuc puella perdidicit: Nec ulla fuit Persaurenium matrona paulo in
 structior in telluri acuti phrygiis openbus: in omni mūdo muliebris: cuius hæc præcep-
 ta & rudimenta nō quæreret: reus familiaris instituta: cum litteris: litteras cum institutis
 familiaribus affectu: aut nihil tenere adhuc deesset puellæ: quod in consummatissima
 desiderati matrona potuisset. Satura rerum familiarum: curam domus officia matro-
 nalia ita puella præstabat: ut reuixisse ad hæc omnia mater Cōstantia uideretur. & quod
 incredibile ipsi quoq̃ patri uidebatur: studium litterarū partebatur cum re familiarī: ut
 quicquid alteri suffragi poterat temporis: alteri impenderet. Quæ si cuiq̃ mediocritas &
 nō summa uideantur: ueni illud cogitet anteire ætatē. & quæ sunt senectutis in ipsa pro-
 pè infantia præstati nō modo mirum potari: sed uideri atq̃ esse diuinum. Ita quū iam sa-
 ma tantæ indolis per Italiā omnem curcūferretur: & diu esse uirtus in occulto nō potest
 etiā propter patris: matrisq̃ splendorem quantq̃ nōdum annum attigebat undecimū po-
 stulari passim in matrimoniiu capta: quædam uelut Athianta illa quā tra dunt procorā
 ita hæc illustum principum contentione deposcebatur. Summū enim decus: scilicet
 itaq̃ maximā in eo nobilissimus quisq̃ reponere: si hanc assequeretur: gratia onis exi-
 miam: formaq̃ totius corporis eleganti: nobilitate & litteratura quantā audiuisset. & quan-
 ta etiam si fuisset in uiro uideri admirabilis potuisset. Deniq̃ muneribus nature atq̃ for-
 tunæ omnibus ita prædita ut cumulata i ea & animi & corporis ornamenta nescio quid
 regum præ sese ferre atq̃ imperatorū maiestate quadam maiore q̃ humana uiderentur.
 Ita quū multi undiq̃ peterent: digni alii nulli inuenirentur: ad Federicū uentum est: Cu-
 ius nomen atq̃ gloria maximis aucta uidoris comparisonem iam omnē superauerat.
 Instante inde Alfonso regum omnium ætate nostra orbis terrarum præclarissimo. Cuius
 hic copiis Etrusco bello summa cum gloriā præfuerat. Inde Francisco Storea puellæ ut
 diximus patruo: quem hic idem Piceno abeuntem bello Eugeniāno domi exceperat:
 ipsum: familiā exercitumq̃ eius omnem sustentauerat: bellumq̃ ab Eugenio ea de causa
 illatum nō recusauerat. Tandem nobilissima puella. Nobilissimo principi despondetur.
 fuitq̃ statim una uox o minūneq̃ illam præstantiori uiro nubere: neq̃ hunc digniorem
 accipere uxorem potuisse: nec desuere qui dicerent. Quū Federicus auctor quondam fuis-
 set: ut Constantia mater Alexandro patri desponderetur: hanc clarissimam puellam pri-
 mo puerperio editam iure illi tanq̃ præmiū quoddam debere cōciliare: affinitatis: quasi
 quā de illorū ægisset matrimonio ide suo iam tunc præuidisset. & quū qua die quis uxo-
 rē ducit: ea scilicet infelicitatēq̃ fortitū atq̃ omnē reliquæ uitæ societatē & conditio-
 nem statueri sibi existimetur. Nemo fuit qui scilicet futurum hunc scilicet matrem
 futurā illam nō reputaret. Tertiodecimo ætatis anno deducta ad uirum quas artes atq̃
 præcepta domi apud patrē edidicerat: quas illi dotes atq̃ ornamenta incumulauerat: na-
 tura: ea omnia lucere & splendescere in manti principis domo ita inceptunt. Con-
 silia alissima: exactissima rerum domesticarum diligentia. Cura penigil: ordo in rebus
 seruor in negotiis: negotia in ocio: reuerentia familiaris & moderata quædam ciuiliq̃
 religio tamq̃ noua quædam Lux per domum primū & ciuitatem: mox per omnē prou-
 ciam uisā diffūdi. Dedit autē & illi occasiōē ueræ laudis & propnæ uirtutis discēssus. Nam
 quæ antea fecerat uideri poterat illius ductu: iperitq̃ scisse. Etenī quū Federicus Dux
 esset: declaratus copiarum Italiæ aduersus Galios Ferdinandū Alfonsū filium regno eli-
 cere conantes. & moram subiti hostiū motus excluderent: unus uisus qui impetus Bar-
 barorum comprimeret: ueritq̃ libertatem Italiæ uirtutibus posset: cōsilio scire: animo uel-
 let: oblitus

Ienobilitas rerum aliarum totus intentus ad hoc bellum: curam domus atq; imperii subiro di scessu non tam cōmisit uxori quā di misit. hic uero gloriosissimi animi adolescentula non demorata uirum blanditis atq; illecebris ad molliciem i sed exhortata praeibus ad gloriam accelerauit illius discessum. Curam domus atq; imperii ipsa suscepit estimansq; iam se uirum quoq; agere oportere. Conuersa ad custodiam finium irecensendo arces: distribuendo praedia: praefecturas recognoscendo reddendo iura ad libellos: sua manu subscribendo: edificando magnifice: magnificentius hospites excipiendo. Cōsultando cum ciuibus de rebus maximis. De maioribus cum legatis gentium exterrare deliberando. Iam id effecerant ut abesse prouicia Federicus. sed geminus satis esset & alter belli rem gereret: alter moderari in prouincia uideretur. Quoddam enim accesserat temperamentum seueritatis atq; dementiae. ut nunquā a iusticia miseri cordia: a misericordia iusticia discederet. Conis facilis mansuetudo cum bonis: ceteris tristio rem se con tractio remq; praebat. ut omnes obseruarent maiestatem: mansuetudinem colescerent: non iam iudiciūq; pertimerent. Tum domi omnia redagebat ad disciplinam & exemplum: ut reuerfas mox cum uictoria Federicus nō se domum. sed templum: non familiā sed religionem inuenisset confessus sit. & omnia nō modo supra q; destinauerit: uerū supra q; humana fieri diligentia atq; industria potuisset. Hic ille felicitatem eam quā passim homines coniectauerant Ipse atimo conceperat: agnouit. Iam se tuto militiā intenderet. Iam fors gloriā illam bellicā: inquam postea tantā quae uirum potius querebat: continuatione militiā iam habere seipsum domi etiam cum abesset iudiciū: industriā: diligentiam & remansura domi cum coniuge. & secum itura in bellum perspiciebat. Incubuitq; post hanc ductam rei bellicae: securus rerum domesticarū uehementius: unde tantam adeptus est famam atq; gloriā: ut non modo sit in Italia primus: uerum etiam apud exterarū nationes supremus habeatur. Quam gloriā nunq; fuisset tantam: consecutus nisi domi reguatiōem hanc & uere natam ad imperium reliquisset. Vocauit eam al quando habuit: nna secum in hybemis apud Mallianum Sabinorum oppidū ubi quāram Vrbini atq; tota in prouincia ciuium: tantam in castris militum admirationē simul & grām comparauit: addiditq; ipsa maiestatem & reuerentiam castris ipsis: nō illi castra molestiam & grauitatem eniperunt: fortunae oppidanorū ubiq; in hybemis adeo turata est absente uiro ut quū milin nihil adimeret: praeter licēnam oppidani quicquid habent rerum quū domi tum in agro seruatum sibi ab hac una & custoditū esse fateantur. Fuit illud ante omnia praclarum puellas ac matronas percirat fama tantae probitatis: ex omnibus oppidis certam ad eam non tanquā agentem in castris inter arma & milites. sed ueluti media in urbe aliquo in templo residentem confluisse: puto re tanto apud eā obseruanti atq; uersatū: ut quae uitia turpe est feminas admittere: apud hanc nefas eēt & sceleratissimū nominare. Ex Sabinis accita Romana a uiro quem bello gallico implicitum biennio toto non uiderat: proinde in occursum ciuitate. & orationibus gentium diuersarum: quū esset pro more singulis respondendum: id fecit semper oratione diuersantia: q; admiratione sacundiae & grauitatis impleuit omnes: ut complures dies nil aliud Romani nil curia q; hanc unani loquerentur: uiruteq; in forma tantas admirarentur. Audita est a Pio secundo pontifice maximo tanta cum attentione: aut stupore potius. ut excusauerit se illeparem adhibere orationem non posse. & dolere atq; angī q; tantum miraculū eloquentiae publicae & frequenti collegio non admisisset: facturū id fuisse affir mautis: uel didicidum sperasset ex femina: nec minore admirandē profectus est familiarē eius sermonem: castratarum & modicum: grauitatis simul & prudentiae plenum. ut saepe repetierit hanc unam eē quae recte sciret & multum & parum loqui sensissetq; nūc dicendi uim in forma quantam nunquā antea percepisset in uiro: & inique actum esse cum feminis: quibus passim erepta esset occasio dandi litteris operam: quum in earum aliqua tantum natura cumulasset ingenii. Quamobrem possumus cogitare quanta illi suauitas fuerit in ore: quae in lingua concinnitas: quanta in dicendo prudentia: qui ornatu: quae copiae: quū Pius: Pius inquam cuius diuinum fuit ingenium: cognitio rerum omnium incredibilis. iudiciū exactissimū: immortalis sacundia: & cui ut uno explicem uerbo saeculis multis par uiratus est nemo. grauitatem sententiarum admiratus isiorentissimū quēdam eloquēdi nitore obtupuerit: & aduentū dictaq; eius cōmentatis quos ipsius uidimus: innotauerit: dignamq; eam famā atq; laude immortalis existimauerit. Romae quū urbis omnia templa & sacella illustrasset: nullum conuentum honestarum form narum religioni addictarum praetermisit: quas nō adierit: & religionis pracepta quibus bonis: quomodo precandū eēt nō perquisierit. quod institutum & domi quoq; tenuit

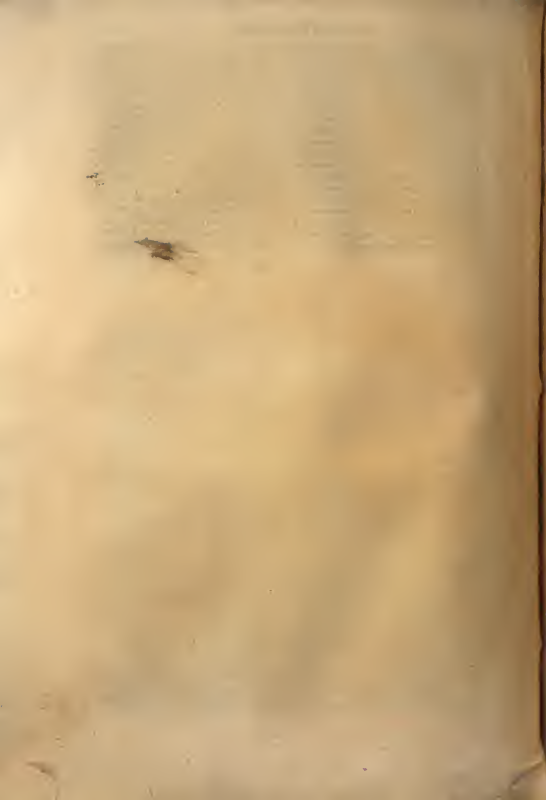
semper: quotiens enim per negocia liceret secedens ad Vastales dies cum his totos se cōtinebat. Ieiunia septimana illarum morte in pane & aqua peragebat: præcabatur in singulis horas faceret dōtū more: & nec punctum quidem unq̄ diurnus de precibus: nocturnisq̄ remittebatur aderat imbecillitati atq̄ inopia: elemosinas intermittebat nunq̄: occultatq̄ esse cupiebat: puellas nobiles quæ penuria rerum domi heterent: multas ex toto infinitas ex parte dotabat. Festa nisi quæ essent religionis inuita celebrauit semper: ut nato ei nuper unico filio quum prouinciales omnes lætitia incredibili exultarent: plaususq̄ & tripuitiis agri: oppidauibes personarent: ipsa nec ludos equestres sustinuerit: nec signum aliquod præbuerit lætitiæ plusquā mediocritis. In templis tamen omnibus gratias agi: ut tamq̄ puero & successu optari procurauerit ut plane uideretur non tam læta esse de filio: quam esse sollicita ne aliunde id acceptum munus putaretur q̄ a deo: nec ullam unquam uocem audiuit acerbiorem & tristiore: a uiro quā quum purpuram induere atq̄ aurum aut gemmas ferre iuberetur: quod si quando aut in obsequium uiri: aut ad retinendā, dignitatem scississet: non ornata se uerum contaminatam existimabat. & quoni esset corpore atq̄ a spectu longe formosissima: nulla re minus cupiebat uideri: formosa q̄ forma. Quare mihi studium hoc tantum profectumq̄ in litteris: tantam curam moderationeq̄ in imperio: tantam in uita modestiam: in fortuna mansuetudinem: tantum in religione cultum & feruorem cogitanti: omnia gloriosissima: sceminæ huius mune a uident fuisse diuina: & mens illa archana quædam habuisse consilia remota atq̄ abstracta a sensib' nostris: tanquam terrena hæc & mortalia nunq̄ negligeret: semper tamen de æternis & cœlestibus cogitare: ut iure merito Federicus non locum ea mortua: non quietē inueniat: quod si quoquo modo faces illæ tedæq̄ sanctissimæ nuptiarum amandæ sunt: & ut est in ueteri prowerbio. Vxor bona amanda: ferenda mala. & bonæ coniugis beatorum uirum testimonia esse diuina fateantur. Et multi ueterum clari nominis uiri mortuis uxoribus non dubitauerint seipsos statim interimere. Quidam etiam uitam illarum anteponebat suæ: & ut illas seruarent oblicere seipsos fato non recusauerit. Quis est qui accusare Federicum possit? aut quis potius qui laudare pietatem eius tantam nō debeat aut cui tot eius lachrymæ non præ: non sanctæ: non necessario fuisse uideatur? Quid n. habuit Comelia illa quam prædicant. quid Orestilla quā Baptista præclarus? Quorum alteram maritus seruam morte sua uoluit. Alteram uir non dubitauit sequi morientem. Nullum est in terris uinculum beniuolentiæ sanctius q̄ uxoris & uiri: quorum anior castissimus nunquā aut accusari potest ut nimius: aut ut impudicus reprehendi: qui quum est inter bonos: nihil uidetur esse aliud q̄ consensio quædam cœlestis: consortiumq̄ diuinum. Quā obrem ut aliquando ad te conuertar: magnā Federicæ immortalis deo gratiam debes: qui talem tibi dederit uxorem: non minorem uxoris quum esset talis tantū te dilexerit: ut uisa sit omnes affectus atq̄ habenas charitatis in te unum relaxasse: nec unquā graue illi fuerit quicq̄ aut molestum: quod tu iuberet. Duas enim felicitatis species sibi constituerat. Alteram in deo: quem quotidie in successus tuos præcanta magis prope dicam tibi cupiebat q̄ sibi esse proprium. Alteram in tua gloria. Diuinas laudes libensissime audiebat: tuas nihil o minore studio referebat: resq̄ a te gestas omnes tanquā dignis numerabat. Quotiens aliquod in bellum proficiscere: uisus pro tua salute atq̄ gloria ad subitos nuncios anxia atq̄ attenta lustrare: templa urbis cum sanctis Vestalibus adeste ad omne simulachrum sanctorum præcari non desinebat. Assueta iam de te nō nisi uictorias audire eo securitatis uenerat: ut quotiens tu expeditionem suscipere aliquam: totiens illa ad nouam se lætitiā compararet. Existimabat enim eum qui tot præliis uicissim: nullis uictis esset uinci non posse. Sed hanc unam postremam quam tu nuper Volaterrano bello reportasti uictoriarum non modo tuarum. sed omnium quæcumq̄ nominentur longe maximam & gloriosissimam perferre non potuit: quippe ut erat consilio & prudentia diuina intelligebat: nihil homini ætatis nostræ superiorisq̄ multarum euenire potuisse Volaterrana expugnatione gloriosius. Et quod olim Demetrio Græci attri buerunt: expugnator Vrbium cognominaretur. Id ubi potius uideri iustiusq̄ esse tribuendum: qui quum alias innumerabiles: tum hanc quæ oppugnari non poterat expugnaueris. Itaq̄ plus hic fuit lætitiæ q̄ præcordia capere humana potuerunt. Quod si uerum fuit illud: Romanas enim mulieres bello punico lætina ex aspectu filiorū suscepta: quos ad Thrasmennū caesos esse audierant cōcidisse mortuas: & Sophoclem uictorem in tragedia declaratum: & Chilonem cum filius in Olympia uicisse ad studium nunciat: lætina subita extinctos esse. Quid dubitamus charissimam atq̄ amantissimam coniugem tuamq̄: quæ omnē suam felicitatem in tua gloria collocauerat? Audita uictoria tam celebratam

br̄itiam illuſtritam incredibili & plena ætemitatis excitaffe ſpiritus gloriæ incaleſciſſi: ſanguinem nouo gaudio. & per uenas tantū læntie eſſe perſuſum ſur non modo geſtire exhilaratione. Sed etiam ardere inſlāmatis; potuerunt. Itaq; gladius ille tuiſſille inq; tuus gladius quem tu nuper ad uolaterras uictor perſtruxiſti: ille amanſiſſimæ Baptiſtæ tuæ pectus ſeritū uulnerauit: perſoditū quod pace tua dicani: nemo alius uideatur illā in reſ feciſſe q; tu nō haſta. ſed lætitiā non ferro: ſed gloriā non metu periculi. ſed magnitudi ne & celebritate uictoria. Sed hoc in loco pauliſper ſubiſtere mihi libet: in genubiceſq; miſeram ſortem noſtram quū uideamur ea nari conditione ut nulla poſſit nobis adeſſe ſc̄licitas. & nec læticia quidem: quæ nō ſtatim paratū habeat tantundē poſt ſe calamitat̄is & mœoris: ut uicta cenſeri poſſit quorundam uetus illa ſententia. Pareni oino eſſe meſuram atq; pondus rerum omnium: quæ accidere nobis inuita ſecū dæ atq; aduerſe potuerunt: enī uerū cœlum continuo moru & ſolem lunæ lunani ſoli occurrere: ita triſtia lætiſ: læta triſtibus miſceri: confundi q; uidemus. Quid obſcuro & erat & uidebaſ hoc tempore ſœlicius in Italia q; tu: ut taceam ſplendorem illum ſerenitatemq; domieſti cam. Fines patrii atq; auri regni laſiſſime propagaſti: amplificaſti hoſtes quicquē tibi ob tigenit: unq; ſuperaſti omnes. Pontificum ſummoq; maieltatē: quonies iuſti implora tus fide armis conſiliis protexiſti. Ferdinandum regem preſtantiffimū inuafum a Gal lis ſœlicitate incredibili deſenſum primo in regno conſtituiſti: tibi ac tuus poſte ris ſempiterno atq; imortali beneficio deuinxiſti: quādiu enim culmen illud regii altiffi miq; ſalſigni non inhabitet: tam diu tuū erga regem: ſtupemq; eius beneficium celebrabi tur. Galeatio Sfortia inſubrium principi Baptiſtæ tuæ patruele ad mortem patriis in gal lis agendi in maniſeſto motu rerum nouarū accuſti: moriſq; ſtatim omnes tua præſen tia: tuis conſiliis oppreſſiſti: perturbatores pacis & tranquillitatis Italiæ quonies in noua re aliquid uoluerunt: totiens tu cogē conatus celebrare incredibili repreſſiſti. Loca omnia Italiæ clariſſimis monumentis uictoriā tuarum inſigniſti atq; illuſtraſti. Tot ceppiſti urbes: tot exercitus proſligiſti. & quū prope uniuerſis copiis Italiæ & olim præſens & nunc præſens non tot geſſiſti bella: quorū uictorias: triumphoſq; reportaſti. proxima deſe ctione Volaterrana quū res ineluctabilis uideretur: ipſe ſtatim es impetratus: qui ſupra re ineluctabilia conſueuiſti. Viſiſti urbem quam olim Lucius Sylla magnæ partis Asiæ domitor: qui Pyrrheum ceperat expugnauerat Athenas. Urbem Pericleſi ſiui municipi ſiam diſpuerat. Conſecerat Iugurthā Myrtradē potentiſſimum Ponti regem proſli gauerat: trece rat. G. Marium æcenrum nūlia hominum continenſibus bellis interſecerat. Occupauerat imperium Ro. ex magnitudine rerum geſtarum ſœlix cognominari pro meruerat. Quam in quā urbem hic tam potentiſſimam ſœlix uir uniuerſis imperi Ro. uiribus: biennio circūſſam non antea capere potui: q; a deſenſoribus ſame deſertam. Eam tu in genio roſt cœleſti: conſilio diuino: arte militan: præcellenſiſſima ſæculus noſtras ma iorumq; noſtrum inaudita quāq; natura inſuperabilem præſidio militum inſinitorum munifiſſimam: uarro & uigefimo poſtq; obſeſſa eſt die expugnaſti: ceppiſti & diripuſti. Quæ dies clariſſimis rebus tuis tantam attulit lucem atq; ſplendore ut cætera quæ geſ ſiſti: potuiſſe humanis uiribus gerere: hinc unam non niſi diuinis conſecraſti auſpicijs uideare. Viſiſti quod uinci humanis uiribus nunq; putatum eſt poſſe. Superaſti quod om nium iudicio nō poterat ſuperari: oſtendiſti uires corporis & animi tuas æquales eſſe na turæ: ut nihil tam illa ſepum: tam montanum atq; ſperum cōmunierit quod tu pari robore atq; animo deicere & labefactare non poſſes. Plenus itaq; triumphi atq; gloriæ: il luſtriſſima uictoria clarus tot muneribus Tuſcorum cumulatſ maximis atq; pulcherrimis. Quum nihil aliud Italia q; te ut uim loqueretur: quū oppida uillæ agri obuiam pro greſſi auctore tantum admirarent & ſanta rerum quū ſemp alias: tum nuper a re geſta rum obſtupereſcent. & ad reditum illū ruum gloriōſiſſimum frondeſcere (ut ita dicam) arbores læticia: geſtire lapides gaudio uiderent. & tu eam gloriā nō tam charā habe res: quia uiciſſes: quā ut amantiſſimæ cōiugi tuas uictorias anhelanti: talem tantumq; re offerres. & quū ad eam tota mentis toto animo: toto affectu læntiſſimus gloriōſiſſimūſq; properares: ecce nunci frequentes alii atq; alii afferunt: iubente te accelerare ſi uiuam eam aſpicere & extremū excipere ſpūm uelles. hic tibi ſubito expaueſcō deſecere ſol & lux in caliginē uerti uſarā: animus: lingua: cor concidit uno momēto & ſœliciſſimo in ſœl ciſmus factus ad illam miſerabilem & calamitoſam nunci uocem teiſum: mēiē tuā: uictoriā recentē triumphoſ tuos omnes nouos: ueteresq; perdidisti attonitus atq; ex animatus nullius rei niſi celeritatis memor calcaria ſubdis: domum aduolas: cubiculum itumpis: chariſſimam uxorem: tuam amanſiſſimam Baptiſtam tuam iacentem in lecto

tendentem ad mortem complexus: coniecisti: te in illius gremium lachrymās & singul-
 tiens auerso aliquantisper uultuine hanc adderes molestia morienti: si uideret te lachry-
 mantem: quem nunq̃ antea uidere nisi lætissimum consueuerat. Lētescebat in ulnis tuis
 charissima coniunx: Et quia loqui iam lingua non poterat: ungu ad læticiam-composito
 intuens: consolari te oculis conabatur: manuq; perstringens ostendebat cōmunes libe-
 ros pignus sanctissimi amoris: eosq; nbi tacita cōmendabat: nec aliud dicere uelle uide-
 batur q̃ læta se discedere & uita: q̃ prius te uidisset q̃ & uita discederet. O inquam miserā
 & cōcām sortem nostra: miquem clarissimū triumphū: quantis inuoluisti tenebris quan-
 tam serebas domum læticiæ: quantum inuenisti luctus. Quam tu tibi ætate atq; annis lu-
 niozem destinaueras superflitem ad præsidium filio: quam senium mox tuum confutu-
 ram sperabas: ita tertiadecima postq̃ rediisti hora: te: liberos tuos: lucem hanc & uitā de-
 reliquit. O diem oblitum & tenebrosū: O maturam fatorum acerbiteratem: quū sextrū
 & uigessimū ætatis annum nondum conticescisset. & multo longius esset spatium q̃ uicē
 adhuc poterat q̃ quod uixerat extincta est: extincta simul tot præclarissime uirtutes: quæ
 apparere solum poterāt nobis uitæ spatio tam breui diu illius frui negatum est: Extincta
 & magna ex parte splendore illustrissimæ domus de qua iam illud passim cōstabat propter
 mutuat uiri uxorisq; pietatem. & uirtutes utriusq; diuinas: ut qui hoc tempore Vrbiniū
 nominaret domicilium humanitatis Italiæ: habitaculum gratiæ & hospitalitatis Italiæ:
 Sedem uirtutum omnium Italiæ nominare uiderentur. Nūc morte sanctissimæ scēminæ
 omnia lugent: omnia sunt in obscuro: ut nemo sit in prouincia paucissimi in Italiaq; hoc
 die uestem nō mutauerint. & sublarum spectaculum rarissimæ uirtutis nō ingenuit. Lu-
 ges tu & heu q̃ iure luges nō es iam qui fueras: non es: Altera pars tui amissa est: nec
 potes amplius & foris & domi satisfacere? Amisisti contubemalem tuam. Socrā thori
 matrem filio: tuorum præfectam domus tuæ: omnium cōsiliorem tuorum: omnis tuæ for-
 tunæ participem: misericordiam ætatis nostræ primariam. Et ut uno complectar uerbo solā
 inuentam te dignam. Luget infelix pater & ultro mortem exposcit: quā mallet diu an-
 tea in se esse perpeffum q̃ nunc in filia uidisset. Luget misera Aula detestaturq; annos
 & canicem suam. & q̃ huic luctui superuixerit: infelicem suam sortem lamentatur. Luget
 Constantius frater. & quia matris memoriam nō tenet: nō modo sororem perdidisse ue-
 rum etiam matrem amisisse in sorore se dolet. Luget Robertus gener dignus æa focu &
 te socero. Vir & iam clarus Dux accusatq; fortunam suam. & q̃ ante amiserit focum q̃
 accipere illius manu spōsam potuerit. Luget Octauianus germanus tuus uirtutis ampli-
 simæ uirane uxorem tuam mortuam. sed sororem suam: nec sororem modo. sed matrē
 extinctam esse conuenit. Luget Antonius priuignus: nec liberatam nouerca. Sed ma-
 tre pietissima orbatum se uideret. Lugent parua filiæ & quantū intelligere mala sua pos-
 sunt: se id ætate & a matre charissima destinatas lamentantur. Solus filius infans & uix
 quintum natus mensis: quod uidere potest crudelius: extra luctum est. Parue infans nō
 intelligis iacturam tuam. & hoc tecum actum est calamitosius: quod tuam sentire cala-
 mitatem non potes: prius amisisti matrem quam posses cognoscere. & scire qualem eua-
 dere te oporteat filium qui matrem talē habuisti. Lugent provinciales: qui abis tu nō
 habent in quo se consolentur. & pristinam curam moderatōneq; desiderant. Si remane-
 as domi: gloria tua bellica triumphisq; affueris fraudabuntur. Ita nec carere te poterunt cū
 pristina patientia nec solita cū gloria. Lugent Vrbinate: extinctam regatnem illā suā
 tam beneficentiam elementē pati non possunt. Lugent Eugobini. & fortunæ instabili-
 tatem accusare detestantq; futurum acerbiteratem nō cessant. Quæ illis paulo ante filium
 principis unicam spem familiæ nasci in ipso: urbe uoluerūt: nunc in eadē ipso: urbe
 matrē unici filii cōsortē & splē dorē principis eniperūt. Lugēt hæc tecta atq; tēpla nunq̃
 āplius ab hac custode pietatis & pudiciæ frequētāda. Lugēt matronæ & puellæ quæ
 alteræ i hac filiā nō dñam: alteræ matrē nō hærā recognoscant. Luget domus & familiæ
 omnis amissa altrice: atq; præfecta & conscissa omnes ut uidetis ac ianuari die ad solem
 nocte ad lunam conueniuntur: plāgunt: uociferantur: pauperes amissum præsidium lu-
 gent. Diuites custodem fortunarum suarum erapti lugēt. Vestales sublatum exem-
 plum religionis & sanctimonie lugent. Focinæ lugent. Viri lugent. Villa: oppida: pro-
 uincie lugent. Sed hic luctus hic mæror noster est: nos agimur qui tam amissimus: nos
 cruciamur Sanctissimæ scēminæ: ad meliora p̃ficēti nihil triste potuit accidere in mor-
 te. Cuius ea fuit uita ut nihil minus posset timere q̃ mortem. Nemini enī durum aut peri-
 culosum monuisti ei qui male uixit. & qui ita mansit in corpore: ut nunq̃ se ex corpore
 discessum cogitaret. Baptista semper in templis: semper cum uestalibus: oppressus in

renta: parata in opibus: in senfa elationi: atq; superbie atrox inimica: atq; insectatrix uitio-
rum omnium: rerum humanarum & caducarum: preterq; honores & uin eximia cōtemptrix.
Mortua huic uitae & his sordibus etiam quum uiueret: uidebatur. Et ne queri Federice
quiesq; possis: Reliquit tibi tam circuncisa aetate: quicquid tu ab annosissima expetere
matrona potuisses: tantam famam pudicitiae ut ne aspicere quidem nunq; sustinuerit sce-
minam impudicam. Et quod rarissimum est: etiam uiris eloquentiae gloriā atq; do-
ctinā: ut mulierum uirorum ciuium: peregrinorum omnium: qui eam allocuti sunt: aut
uiderunt beniuolentiam incredibilem. Vixit tibi triennio diuturnis q; mater sua patris
florenti illum iucundissimum iuuentū in spem tibi omnem: aetate feneſtā nullo affectit.
Reliquit tibi filium ne sine regni successore deederes. Reliquit unicum: ne heredum
diuisione regnum debilitates. Peperit puellas octo: ut filii imperium id quod iam ex-
pleti: finitimorum principum affinitatibus confirmares. Vos autem filiae hoc precipuum
& singulare munus relictum habetis a matre: ut cum patrem habeatis unicum imperato-
rem militiae nostri saeculi uictorem bellorum: nunq; uictum Expugnatorem rerum in ex-
pugnabilem: nunq; expugnatum: tot innumerabilibus triumphis & immortalibus ui-
ctoriis clarum: uirtutibus omnibus quae desiderari non solum in maximo possint prin-
ce. sed etiam in optimo atq; sanctissimo eminētissime praeditū: nō mimis tamen possi-
tis gloriari matris memoria q; patris. Calbi anno salutis. M. ccccxxvi. In kalendas Mar.

FINIS

EPITOMARIVS IN EPISTOLAS INDEX

LECTOR. seu tu unus e magna es eruditor: turba: seu mordaculus tabula: nescio an mihi laboris plus sit allatum ex te dum morsus conor effugere tuos q̄ omni ex operis cōcinnatio ne. pleriq̄ omnes effis procacioris maledicti dum uestrum præclarum ingeniu p̄tendere atq̄ ipsi suscipi in populani solo uerbortū periculo annitimini. Iam uideor quassantē te na res intueri: neq̄ fers intendere his oculum epitomati bus. Fuit hoc arbitriū nostri sic conscri bere. Et quæ mea est: uita uoluptas in communi noti discretim & uni tibi qui tua ogganis proterua consulere. Canipam epistolæ rerum sunt adeo locupletes ut contrahi in artū nō possint sine iniuria Vbiq̄ densus ut nō cōstet tibi ratio magna in paruis fusa in angustis cō gendi amplumq̄ rerum acerrum archula cōponendi. Ego id conatus sum ut epitomatis specie indiem habere te magis arbitraberis (& quod aiū) repertoriū. Ne quæso date uino quod ue stri studiosus ingenio tam liberali edo Ne me sensum (nā sum natura totus spiculo sus ubi in solertia desides lacesunt industriamq̄ inertes citant) eo perducatis ut in clament iabidos nos canes: ut sunt deterrimi hodie mores: alienā lacetare plus q̄ immaniter famam ipsos tamen quo uestra illa præcelsa ingenii acuties dispici possit nihil unq̄ edere. prouoco igitur ad æquissimum censorem Senen. Cardinalem cuius gratia spero tutam me fore.

¶ Cui sospes quisquis etiam omnes una charitate completor: atq̄ hæc imo iam plege.

LIBER PRIMVS.

Percurri nup. ¶ Papien. Iuditiū p̄sent cōmē tatoriū Pii & historiæ Germanicæ a se illius lusu p̄cursor. Inde multa de Pii uita & opibz ab eo conscriptis quosq̄ laudes p̄sequit Vna epistolam omnium elegantissima & longissima.

Vane undiq̄ multos. ¶ Ad Secundinū. Re fert cōmoda & icōmoda quæ cōseq̄ ex eba tu eidē a Pio tardito: & quo isciis creat? sue rit & cōmemorat laudes Pii de se: & laudes. Cronotatiū gentiq̄ uetustatem. Demū quā tum & Pio & Papien. teneatur explicat p̄læ re: multaq̄ cognitione dignatur.

Niliū eum te esse. ¶ Ad Papien. Enixissime ro gat sibi defendi bona p̄desundi cpi cui fuisse dūz ipse erat & commemorat in se collata beneficia.

Petis ut ad te. ¶ Ad Papien. Valludinē suā admixtis carminibz iocossissime explicat Tū Teramū describit & quātam inde capiat uo luptatem longa est notione digna.

Suades pro pietate. ¶ Ad Papien. Ostendit lā oia sua studia p̄basu illius ad ecclesiasticā cognitionem spectare & cætera damnat stu dia & religionis & eruditionis plena epistola eademq̄ longa.

Quo in statu. ¶ Ad Nicolaū Lucensem. De scriptio Tyburis pulcherrima.

Magna me libido. ¶ D. Marthæo Vbaldo. De urbe Roma olim splendida: nunc illuue & omni pudore de secedata.

Caldarine mi. ¶ Caldarino. De situ & pul chritudine urbis Veronæ.

Quod Neapoli Cezillo. ¶ De urbz Neapoli tana.

Quod tibi Saluiato. ¶ De urbz Florentiæ pulchritudine.

LIBER SECYNDVS.

Quo in statu. ¶ Ad P. Sicolū. Explicat quā ta cum gloria habuerit orationē apud Perusi nos initio studij. mox concludens excusat se cur ita gloriose laudes suas ad eum perscri pserit.

Litteris tuis locū diffimis. ¶ Ad antoniū. Do leta d o m a t i o r e epistolā conscribens. tēp̄ sibi nō esse inde corrigi quædam in sua oratiōe emendariq̄ postulat a quodam uiro docto si qui alii sint errores ad calcem commendatio nem factam refert amice.

Ego te ob singulārē. ¶ Ad Perinū Pulcherū ma ad excitandum iuuenē ad studia litterarū ex igeniū bonitate & maiore exemplo.

Pridie kalē Nouēbris. ¶ Ad Almenū. refert bit nihil se illius oblitū cum uirtute rū natu ra sua. Admonet quō se gerat in custodiēda arce sibi creditā: explicat fabulā Mitemæ & de bona ualitudine cuiusdam pauca subiicit quæmpeit litteris illius hortari ad studia bo narum artium.

Quid tu hois. ¶ Ad P. Repetis libellū græ cū suū: gratas refert fuisse lras: q̄ Sulmonen. uō sit abscessurus monet. Inde pollicet ope rā ut ipse sufficiat: Indocissimos doctores car pit & Theocritū petit ad amicum remitti qui illi spem fecerat exscribendi.

Postulas renūciari. ¶ Ad uiaū. Iocola respō sio rerum quæ gerant: Inde deridet quēdam mathematiq̄ quendā. M. i balneis ēē refert curāq̄ pro eo habitam significat: mox monet scribat crebrius ad suos qui de se queruntur memoria abolē.

Et si litteras meas. ¶ Ad Trebatū. Initurus amicitia cum hoc scribit quantorū tempore carperit illum obseruare. Quid deinde de illo ad maximā suā laudem p̄dicari secum Sulmontinus. Ac laudes sulmontini profe quens adeptam gloriā in disputatione habi

ta cū quodam matholo refert. Mox subdit bina epigramata sua: & ad murā beniuolentiam dictis incēdit aliquātiſp longa. fo. eo. Nō eſt q̄ ſuccenſas. ¶ Ad Inſtrū. Refert impedimēta qbus neq̄ ſcripſerit neq̄ ad ſe accedere potuerit: & p̄dium cuiuſdā narrat qui ī enēdis libris auunculi illū anteuenerat & reddidit pecuniā rurfus in iudicio repetat. eo. Sape me hortatur. Ad. P. Cū eſſet. xliii anno: cepit ſtudere græco naſtus p̄ceptorem Demetrium: perit igit librum ab eo quo græca latina uerba abſoluunt. fo. x

Hominem cauillantiorem. Ad. P. Maxia uerboꝝ licētia qualis ferri ad amico intimo debuit: accuſat q̄ nō mutet ſibi libellū græcum. Inde de Demetrio laudes q̄ non ſit ille quem ardeatretur q̄ eſt Platonius eoꝝ ſibi ac ceptior. fo. xi

Audio nō fruſtra. Ad Grifum. Gratulatur p̄ adeptō Romæ beneficio hortat ad uirtutem & dolet cum eo non poſſe petere Neapolim quo ille tendebat & ipſe idē cupiebat. fo. eo. Tota erras uia. Ad Iacobū. Cū cæteros amet hunc maxime in quo cauſa minima non exiſtat & docet in amicicia nō eſſe ſpectandam utilitatem ſed nec deſperandam. fo. eo. Reddito mihi ſunt. Ad Lucium. Ioatur ad interrogata uellit ne quopiam p̄fici. Inde reſet Patauium ſe ſitū mox de hircis ludit ut ſe abluat quo bene olens amplexu ſuo ſe conſerre poſſit. fo. eo.

Ex obitu parentis. Ad And. Cōſolatoria de obitu miſi illi me hercle breuis & aurea. eo. Qualē uoluptatē. Ad Peirū. Quāta uoluptate affectus ſit q̄ quidā. P. dignat⁹ ſit apud eū diſcūbere: & qm̄ ille minatus erat rurius non uentur⁹ ad tam laudatum conuiuium ioco ſe aridum conuiuium paſſe explicat quo ſibentis ille accedat. fo. eo.

Quæris ex me Hercle. Ad Antoniū. Quæri illum iniuria docet cui ſepe ipſe ſcripſerit doletq̄ itercidit epistolā quas ſimillimas dicit eſſe ſtatui ſmo anteponeudas Tum arguit eum prauitatis qui eo diſſidentia uenerit ut ſuſpice excidiſſe illi memoria. Ac ſub inde demonſtrat. At. puellam quæ mortua erat inter ulnas amantiſſime expital ſe. Ideoꝝ commemorat qui & quæ ob amorē cū uiris & puellis occubere ſuis fabularis & hitoriarum plena cuius cardo eſt oia curpere in rem amatam ſe traſſerre. fo. eo.

Curego reſerū. ¶ Ad Philip. Potētiſſima ad excitandū negligentē ad reſcribēdū. fo. xii Vereor ne furdo. Ad Fuſcū Efficaciſſima ad excitandū negligentē in reſcribēdo. fo. eo. Cupio ut nihil ſupra. ¶ Ad Liuiū. Cupe ſe ire ad eos ubi poſſit uidere ſuum Calienū quen

dam.

Hunc litteray meay. ¶ Ad Turtium. Cōmē daticia eademq̄ uehementiſſima. fo. eo.

Ego ſulmonē. ¶ Ad Sicū. Reſpōder ad pauca quædā & Sulmonē. laudar inde excitat ad curā. negociū ſuū & cōmēdar q̄ndā. eo. Caſtelun⁹. ¶ Ad Mariū Accepit ſe a quodā q̄tæ eruditōis ille ſit & mira lepiditate dū ſingula negar illius uirtutem extollit. fo. eo. Perlocūdā mihi. ¶ Ad Galunū. Gratulatur p̄ decanatū: hortat ad uirtutē docēs q̄tū conducit hoib⁹ i uirtute p̄cellere hortat etiam ad obſequendū ep̄ſkopo ſuo de quo multa faciunt ut poſſit bene ſperare. fo. eo.

Guidus tuus. ¶ Ad Venturū. Scribit de amore cuidam in puellam a q̄ eluſus ille miſitice extitit, dū periculū de illius in ſe amore ardētīſſimo cū loco noctū ſacere nitit. fo. eo. litteras accepi. ¶ Ad De calamitatibus regionis ſuæ & p̄digiis mox aſſigat p̄ morte Nelli Balionii heri ſut: & reſert orationem ī ſunere illius habitam qua ampliſſimam laudem eſt conſecutus. fo. eo.

Videns hunc ad te uenientem. ¶ Ad Cōmē daticia eſt & efficaciſſima. fo. xliii Inuitus me Hercule. ¶ Ad Mira libertas cū amico ad quē nō erat ſcriptur⁹ niſi tractus a quodam alio pallio fuiſſe iratus qm̄ ill le raro ſcribat ſud monet de negotio. fo. eo. Maximo tibi. ¶ Ad Nulla diuiniore episto la litteris aureis mea ſnia ſcribēda ad excitandū ad ſtudia eos qui nihil magis oderunt q̄ diſciplinā & litterarum ſcientiam ſuo. Littere tuæ. Ad Tota ſpectat ad uogtia huius cui ſcribitur & uaria. fo. eo.

Niſi te in meis. Ad Montia iſtius pollicet obſeruare accipitq̄ qm̄ ea cognouiſcit ab ardētīſſimo amorē p̄ficiſci q̄ niſi ita acriter rephēderet uehementē amari credi n̄ poſſet eo. Credo renūciatū. Ad Gilifonū theſauranū Pulcherrima plena ſpei ex uirtute cōcepta In qua quærit de ſtupēdio inotat peruiſos & pe trati ſibi fieri poſſe ſtatem abundi. fo. eo.

Audio & quidē. Eidē. Quantū læteſoratio nē ſuam ab eo laudari qm̄ efficiat ut dignum eum laudibus cæteri arbitrent. fo. xv Montiarū ais. Symoni philoſopho Sapiētes contemnū hodie & irridet. fo. eo.

Ecdā agis tu. Targno. Ardentiſſimū docet in illum amorem iſtū maximis beneficiis & uirtute conſlatum. fo. eo. Scripſi ad te. Americo. Explicat q̄tas diſſicultates patiat dū diſſugiūt peſtē & calamitates Urbis obeūtūq̄ lamētantiūq̄ memorat utq̄ ſibi p̄ſpiciat uitamq̄ tuæ rogat. fo. eo. Litteras tuas. Eidē. Cur nō ante ſcripſeritis ualitudinē oſtendit de reb⁹ ſuis de ſalubritas ſper

EPITOMARIVS INDEX

tis sperat ex ea solitudine Intelligere quatuor
suauitatis habere hominum frequentia so. eo.
Litis tuis lectis. C. Io. bap. Alfonso. Q. d. iue-
rit amicum sibi ab eo comendatum. eo.
Mitto ad te pete. C. Carolo Fortebra. de bra-
cii pris suis historia ab eo scripta quam illi do-
presentat so. xvi.
Fateor hoier. C. Oddoi. Deputare ad bona
fortunam quod historia brachiana celsure sue sub-
iecta a quo malit reprehendi quod ab aliis laudari
& pauca attingit in laudem eius historie eo.
Cui tardior. A. d. Lucetinus. Festiuissia epla in
qua mira ante maxia laudem suas attingit. quod ho-
nor exceptus sit ubi pferri a sigismundo quod re-
ditu iter e factus. atque de hinc que in suo re-
sionio sed propria laboraturus si uis: eo quod uis
honore dignum non existit ostendit placia e.

C. Liber tertius
Scio te plurimum. C. Papien. explicat omne ai isti-
tutum suum quod studiis a diligenter captaque mi-
ro ingenio gra rogat ab eo cui non nodum erat
apud nepote potius tunc Cardinalis creatus se
collocari clausurus epistolam spectare ad po-
tentes semper auxilium ostendit eo.
Plae intelligis. Io. B. Crispoli. Locat prius accu-
sado quod nihil scribatum d. quod Veturus: P o-
strero d. urbe roma quod illud prius aduenit studit.
Non mediocri. C. Carolo Fortebra. Odit la-
tari se plurimum quod amore uel absentem non desti-
tuat ac hortat ad studia ciuilia so. xvii.
Magna fuit. C. Sigismundo. corretio? sermo
huit de eo Vrsat quod ptes illi desedit iacer-
time cui uel ob id debeat plurimum quod cu sor-
tuna non mutatus in priori offio pstitit eo.
Fortius ego. C. Papien. capiat deuolentia: quod
iter sit factus in scite cupiran dum potius illi
comendant eum solus esse ex oibz ostendit quod de
eo iudicare & iurare illi maxie possit eo.
Quae prius C. Sigismundo. satisfactus iussus scri-
bit d. reb' ta & si leuib' qrit maxie de itinere
molestissio iordiet itermissa studia quod blan-
din & affectu ia incipit comendat fluctuatio-
nes curiales & magno se aio pnaugaturum
spem facit eo.
Amicitia tua C. Mario. desedisse se amicitia sua &
iustus de casis quod amicitia & sociam pbat eo.
Nec his qd. Arduo Q. d. abnt sp cemat &
quod amet illi Gentiles comoditates pari se
multas locorum refert ac pperatur: quo illi
maturius iungatur so. eo.
Putasne. C. Filoco. Nittere se carnia: excusat
se quod iustus sit pingere re non ante agnitam in
quo ostendit si uisecisse officio deuolentia
haud ita fortasse illius cupiditati so. eo.
Ex lris Cosini. C. P. Beunio. Non ee uulgaris
beniuolentia: tanto studio illius lris depolce-
re ceteris: illum in se esse multo negligentio-
rem hoc genere pulcherrima so. xviii.
Aliquid mecu. C. P. canonico. Laudat igeni-
um & spe ex illo maxima monet a uolupta-

tib' cauere: & quod b'hortat ad lras i pria studio
rum altrice so. eo.
Eu hermones. C. Lucio equi. Summa capita li-
belli de regedo magistratu p eu copoliti. eo.
Ne unum quide. C. Cosmo. M. locofissima quod
contendit epiteris Inde querit de amicis co-
munib' uel sit nauigatur ad Sigismundum que
laudibus effertatende sine: quia nauigand
pendula erit signum i puppi formica. so. eo.
Litteris tuis. C. Papien. Decernit tandem flusti-
bus curiae illi fretum se pmittere. so. eo.
Cum Antonio. C. Stephano. Quantum teneat
Antonio a quo latronib' elapsus multa cha-
ritate fuerit adiutus. so. xix.
Sin quatu. C. Papien. Inuitat ad balnea: que
habeat medicu quod ficedulis interdicit ipse ardi-
piat qui illud expectentur raro scribat quod non
habet amplius quod petat. falsib' plea. so. eo.
Cum te. Papien. Cones quod cotatura se pollicetur
erat ante de principium missa p oraculis hnda e.
Gentiles reges tu. C. Ad Gentile. Locat expo-
nes omnem itinens cursum ut sit Gentiles ani-
mo exciderat nunc deum subiens cum & pi-
cula cessant & conuiua. so. eo.
Si p & belli. C. Collegio Sueffio. Excusat cur
non possit accedere ac se proinde exhibet. In
quo pulchra mihi est uisa epistola. so. eo.
Ia uides. C. Setio. Locat prius modo prius adre
amici. Inde pponit quod dici in capricioiose
suo uelut cunctis litteras mittitrat de ubi on
dit esse periculosum musis adferari so. eo.
Ita ne est. C. Tutio. Denidet hoier & duar res
i publicu usum & exercitacione expositae cete-
ris pnter eo modo cotutans in se obiecia &
Gentile quod ludu litterarium exercuerit. so. xx.
Binis tuis lris. C. Braccio Excusat tarditatem
scribendi & cur nunc ea scriberet ostendit. Inde io-
cas d. du nistio capite & dulcissio d. lo sciat bla-
dis uerbis pueria saepe designati. so. eo.
Qui me mortuu. C. Petrucio. Rectius illum
mortuu quod dormientem appellasse & curadis re-
bus suis non dandis litteris se uolueret referens
quantum effecit quod so. eo.
Nunc illud tps. C. Iacobo anst. Explicat sua
quenda negocia & litteras reddi nodum obli-
gnatas ubi eas legerit quo cosultu re pagare.
Gaudio e mihi. C. Ad Neniu placet secessisse
illu uer: monet credat se nisi locis murtis ne
latrones eu inadat uis: oim iuditio peciosu
Mitto nbi oratione. C. Ad sinu. Composue-
rat orationem pro hoc cui mittit. so. eo.
Mel mihi fuerit. C. A. d. Marti. Locat de reb'
nobis haud intellectu facilibus. so. eo.
Quid agas tu. C. Ad Marc. Mordacissima &
breuis epistola ad eu qui nunc scripserit. eo.
Ex Diamate C. Ad Vrsu intelligit quod imore
adnetu suu. Erat Diamas si Surianae. so. xxi.
Vbi Bononiia. Iacobo. agut de secretis ioco
se querit de ualitudine quod d. signat ide de

Itinē suo ut paret se ad excipiē. illū & cōmē
dat suū quēdā hylarātē scripta epistola. eo.
Breuib⁹ litteris. ¶ Morando. Cauillat cōtra
eū qui accusabat q̄tūmuisset accessiōe fortu
nā ubi dixerit sup dicto Anstotelico aduersa
ri fortunam amicitiae so. eo.
Accepi litteras tuas. Ad Mapheū Quae demo
rent desiderium illius cōueniēdi so. eo.
Memoria teneo. Ad Viriatū. Cognoscere se
quantum illi debeatinota finem. so. eo.
Accepi his praxis dieb⁹. ¶ Ad pñā. Cognosce
re amorē i se & quātū illi teneat quē ita amat
ut i multis supatus i hoc ceteri uincant. eo.
Nō ego pgratus. Ad In negotio amici q̄
obliuiofus ad cōsultū mētoriofus. ide de sca
bie articulis & fado illis cognita: mox de far
cina litiana. Et bellante ad sudorē finita eo.
Est ita ut dicis. ¶ Petrucio. Quærete ex se ali
um quēdā qd ille agat cū imo ad eum scri
bere ipse pgratus debuerit. so. xxii
Ego hic tabellariū. ¶ Scipio. de libro ut eū
scribi faciat & uitia fferet posteq̄ iuditū eo.
Binis in litteris. ¶ Mario. Curatq̄ se illi iue
nias bon⁹ locutantū i pñi ne acceleret q̄m
cum fuerit tempus admonebit. so. eo.
Scipi ad seudum. ¶ Nicolæ. Petit cutari rñ
sum litis & docet qd suspiceat de illo qdā de
uxore. so. eo.
Quid tibi rei. Tachino. Inuidet q̄ quidā quo
ipse sui caperet sit apud illum so. eo.
Vet⁹ est puerbiū. ¶ Vidonio. Quāta obser
uantia illū psequit⁹ a quo cum maxima bene
ficia accepit maiora pollicet⁹ indies. so. eo.
Gratissimæ fuisse. ¶ Frāscico. Post mēse gra
ues quidē lras esse redditis. Inde de suis quæ
dā defūctis de decūde basilioide Surjana e.
Significasti. ¶ Gilardo. Oium sibi iocū diffi
mū fuisse curata sua diligētē negocia & tarā
i se pietatē eo iocundiorē ostēdit esse. so. eo.
Hic tabellarius. ¶ Dulcio. Hortat⁹ ad uirtutē
si admiret⁹ facere se ita debere: pnde qd faci
at quibus caueat perscribere so. eo.
Audio illustrissimū. ¶ Nicodemo. Esse hui⁹
familie Colūnesi dōdis benefacere eū se illi
cōmēdare rogareq̄ anre principis recessum
historia diui Frāscici sibi scribēda deserat eā
q̄ ob causam Nicolai gesta Picinini reppulsi
se tōnibus quæ referret so. xxiii
Quātū repetere. Ottoni. Affici⁹ magno dolo
re q̄ nō uident hūc & d oratōe habēda corā
duce p Baptista nō hita eo abūte. Mox pfecti
bit qd cōposuerit usq̄ i illū diē: & de historia
Brachii multa i laudationē i petiq̄ historiā
Ducis Frāscici scribēdā ad se deferri so. eo.
Qd scripsisti. Dulcib⁹ cōsuleti loco. se reci
piat salubritatē Gētilē seq̄q̄ debent i quo cō
ueniat quoq̄ differant. locaturq̄ unde tanta
aioq̄ cōueniētia hortat⁹ Mātū ad se uēiat. eo.
Sit tūdi⁹. Roscio. captat ex loco epistole scri
ptōnē cū iā qd senbat aliqd nō hēat sic cui ma

gna defūt leuia cōsectet⁹ necesse est. so. xxiiii
Torsiano. Dulcio. Incōmoda quæ ppetiūt
fugientes pestem. so. eo.
Adoard⁹ uelher. Charistio. Cogitasti cui scri
beret hic i mēte uēit cui⁹ refert⁹ bñficiā: & de
ide cōmēdat uehemētē quendam quē ait
esse uerecūdiæ maximæ in postulando cog
promptius petit adiuuari. so. eo.
Vani nūti. Hautophilō. Nō lachrymari se q̄
dē quod est mulier⁹ ex aduersa ualitudie isti⁹
sed tñ minifce excruciat⁹ & refert⁹ ut illi tātū
afficiat⁹ mea snia efficax & pulchra so. eo.
Nō potui i discessu meo. Eidē. Dolet i disces
su nō potuisse uidet⁹ & rogat i aduētū Postu
cis illi sit auxilio. Et qd ceteri cōaruti sint: &
eū i eo torū icūbere q̄cuid expediat sol⁹ nō
uit breuis in hoc genere polcherriima so. eo.
Libero te. Calandano. Nece Pandulsi Balio
nii & alioq̄ doluit acerbissime & petit eam
plagam litis nō renouari q̄ ille sibi se exhibe
at pēpsectū id sibi semp fuisse so. eo.
Campan⁹ saluere lubet incurdē. Baccio. In
eudem eū appellat cui nō desinat postulator
iprobis esse & refert multa quæ exercitatio
p̄stabiliora sūt: & iudit qm hui⁹ criminis cām
sit acturus apud eum iudicem quo secūdo in
iudiciis nihil solicius. so. xxv
Placet iocari. Genili. Qualia esse debeant
pauegyrica poemata orq̄ solute oratiois epi
gramataq̄: hac epistola doceris habere eo.
Erras si existimes. Senec. Incognita nobis p
scribituti gesta sint oia quæ spes & q̄nta ho
mini constanti in aduersis gloria. so. eo.
Accusa tu quantū. Disiulisse se respondere su
is littens quib⁹ i amicitia recipi postulabat
quo stabiliore sibi cūctis exploitatis eū face
ret amicū. Laudat deīde ingenium. so. eo.
Nō sine robore. Phylēo. Dignitatis accessiōe
nihil elatū se iure quidē accusari posse & sta
tint nō scripsit neq̄ prius fuisse munera expē
tandauere distulisse ut peractis certis reb⁹ so
lidius gaudium posset afferere. so. xxvi

LIBER QVARTVS.

Mitabens p̄stabilissime. Antistiti Magutino.
Hortatur⁹ ut uēiat Romā a uirtutibus suis or
sus laudes gēris suæ psequit⁹. Inde laudat Ita
liā ide. Romā. Demū obdiit studiū Card. Se
nec. i illū. Memorat postremo aliquos q̄ spe
stādæ. Italici & requi orbis grā ednissima lo
ca cōscēdere. Quæ oia ita p̄scripsit cōcludit
qm existimauit fungi officio p̄batissimū uiri
eū ad gloriā sui scēdere quā uno hoc aduētū
maximā cemeret illū consecuturū esse. eo.
Hete mi. Senec. Fulgincani profectus possit
it equos scribit tāta libertate ut nō possis ob
stupere. so. xxviii.
In capū expediēda acies. Papien. Rñdens
epistola Papien. ad se scrip̄ta in q̄ iocose ille
cōsulat⁹ erant cōsūtata obiecta Cāpan⁹ spicula
aq̄ retorquet tanta libertate ut ide cōstet mā

seste cōiunctis nihil hōi hōiū memoria Cā
pano & Papien fuisse. Hanc quicūq; Campa
ni acutem ingeniū leporem & simul illorum
incredibile famularitate demerit ut s ab
iecto lege supercilio. eo.

Ego si rusticus nar. C. Eidē. Capi se nulla de
lectandō turdore capiendū neq; eā gulā sibi
placere delectari se iā tandē cōsuetudie urbis
odulose rusticationē laboriosā neq; eū se pu
tare lautā cenā ante quā op' sit desudare eo.
Læricia. C. Loysio. heras ex spe sobolis petitu
rū se parni aduq; grātas Regi p immitate
domui suæ suā cōdonata. Quid significat cē
romittit grāmatā. Laudat Papiensem quo
familiariū utatur. eo.

Extorserat mihi. Gētilis. Ad līas Gētilis qb'
petebat ille i filioli accepi tanta hūanitate re
scribit ut ondat optatissie sibi iugisse ut ami
cia iter eos foret & eū hortat ad se laudā.
qd iceptū & qm tāti uiri cōmēdatōe delectat
Pericula ingenii exhibet sui Deiq; tota est mu
taz charitatis plā. attēde in ea pulcherrimū
athletā placere Herculi mimū Roscio. xxx.

Smerat Petre. C. Petro. M. Plurimis īsinuatōi
b' & multo ambitu deposcit qndā patrie ted
di Maxime Petri laudes complectet. eo. xxx
Minutule ut faciat tesapiētē. C. Minutulos De
rebus uariis uerē uisitū testamētū quoddā
coheredū mendicitas solat postea ad calcem
siles exerceat eis solis intellectos. eo. xxxi

Vbi lauitas. C. Senen. Struit pugnā tutusq;
hero in iocos pfunditur & sunt icognita no
bis refert. Ite laboriosam uēationē & ide de
præda peritat in iocosis. eo.

Insania nulla maior. C. Papien. Ficus digyta
les qdrasq; centū nō saluē imprecat. ostendit
illi qd suo piculo ceteri eum eo. Conficit
nox pacem & deniq; cuncta salibus aspergit
ut solet ad Papiensem semper. eo. eo.

Montāne sororis. C. Senen. cōsolatoria de
obitu sororis mea sententia pulcherrima eo.
Instat Monachus. C. Papien. Importuni ipor
tunam importunitatē explicat monachi mi
ra cum acrimonia & gratia ut is ipsi uideatur
diabolus q monachus. eo. xxxii

Redi tandē. C. Eidem. Inuitat ad primā nūl
sam in epātū suo. eo. eo.

Dolner & acetbe. C. Iuliano Medi. Cōsola
toria de morte Cosmæ cuius explicat i se bēl
potentiā & refert uirtutes & hortat ut obse
quentē se Laurentino præstet si manibus pa
tris gloriā cupiat conculcare. eo. eo.

Flonano. C. Laurentio. Commendaticia sed
talis quæ efficacissima. eo. eo.

Sex rotos dices. C. Quarqualio. Hec iuui
se scribit utq; uēat rogatus subnuit. eo. xxxiii
Cōmēda uerā tibi. C. Papien. Cōmēda uia
Saluati ut ceteræ suæ efficacissima. eo.

Ego te oratorē. Sen. qdā cogita illis de mor

te patrelis & mīrre suæ apud quos orbat'
pīe educat' fuerat & petit & se cōsolari ut sal
tē pīet se oratorē cōsolādis aicis si pag astro
logus repial tēpētatiūbus pīoficitādīs eo.
Antoniū tuū. C. Frācisco Iuo. Vidisse studio
se. qd eū mīxie referat hortatq; Romā remit
tat ubi pīcere & iprobū uix eadere possit.
Minutole Laurētiū. C. Minutolo. de lite qd
dāde falso rumore pīfectura de testamento
corrupto & scribā quent ad calcē papiū. eū
diligere cui ipse illū cōmēdauit. eo.
parauerā. C. Papien. Longe līx depierunt &
Lūi in pīos reciderunt quia interceptus ta
bellanus quent' reuocatā donatiōē & ioco
sa eis cogita ad calcē quē attende. eo.

Marcū Tulliū. C. Senen. de oratoribus Cice
ronis & philipicis ludidum. eo.

Quē tu. C. Papien. Flexile durissimū caput a
stu lātari qd hūm' sit apd Fulgine statē suū
& qd successit cubiculo suo successurus & pl
leo expectat Belfarionē. Et d Surtio idē sērit
qā pī nō eē nō pb' qd sit illi' ad calcē iocāt' e
plumb' līis. C. Senen. Min' diligētē se in scd
bēdo fuisse qd cemeret nō op' eē & de cuna
uicina ac de calidē qd ferant a Turcis xxxiii
Ego iter. C. Antonio Vbuetano. Explicat
q's iernatet delinas ut nihil pīet eū delit eo.
Beatissime pī. C. Pio. ii. Dolere se qd non pos
sit ire deosculandū illius pedes ante abscessū
pressum infirmitate; confecturum tamē cū
licuerit per ualiditatem. eo.

C. Liber quartus

Magnū iieicist. C. paulo. ii. Laudes historiz
cōplexus hortat paulū ad curā adhibendam
historiz de se scnbēde exemplo multorum
q res gestas a se dū uixerūt līis mandari pec
uauere. Epistola est eruditioris plena & or
nanissima & laudū pauli plena. eo.

Nō i pūā. C. Regi Ferdinādo Hortat Ferd
nādū regē ad bellū contra Turcos quosq;
exponit imānitatē & clades illatas multa d pō
nificis pauli laudib'. multa de regib' Apuliz
& calabriæ q p fide pugnārūt & ostēdit non
tā utile & honestū uerūet necessariū p picu
lis & gloria ab illo' forti eē in aio obēdum.

Lucis eruditioris & elegantiz plena. xxxvi
Si curæ tibi sū. C. Papien. Ad bonā ualitudi
nē reductus festiuissima epistola pīo quā be
ne ualeat ostēdit ide uenationis papiens ex
plicat. Mox qū affectus sit morte pīo postre
mo quō gloriā pī cū paulo iunxerāt finē
rogat in pauli gram imitti: ubiq; carmē mī
tando lepore admiscet. eo. xxxvii

Hodie. C. Eidem. De improuiso & cōmē
datina efficacissima: attende cum air nescire
se in pīcipiti. eo. eo.

Dispi fortūa. C. Papien. Ex ilere captat benī
uolentiā q ille cōmiret eos cū nō moueat ba
chano trāsērib' acclamat' in tergū Turcus.

A iii

rō iūneris. *Valtudo melior dñi Sesi. de epi.*
stola papien. ad gētes &c. De stilo illius dicē
di notanda. Ad calcem caue intelligas uerba
Interpræta mihi soli cognita eo.
Anteuertisti ppetranē. C Minutolo Defuisse
tabellariū secundū archanula socrifidēre pluri
mū illi. papien sp anxiliorē quo sine nunq
bene nauigauit. agit inde sales. De Volaterra
ni ualitudinē æstia Romæ quæ tēpora atq
uit uitādā dolet ex obitu amicipi philosopha
turq; inde redit ad locos. Fuit cū hoc mira fa
miliaritas & ad nū mutua itelligētia. xxxix
Sero quidē. C Philiberto. Nihil iuuenile i il
li epistolis: sero sed aliquādo tñ accepit. Lau
dar eloquentiam quantū plō teneat cui me
morā pollicet scriptis mandare eo.
Et rēpus admōet. C Seneñ. statuerē se apud
eū degere cuius maxima itē se fuerint benefi
cia quorū refert aliqua ut ea fruaris saltē de
sedatione quādo uidet referre se nō posse.
De itinere perasiam usq; inde ad eum. eo.
Quantum suauitatis. C Cornelio. Neapolita
nam lambere in mortuō opus fuisse uisita
tione indiscessu locatur monerq; ne secū cer
ret qñla morum fuerit. fo xl
Quod teneas studio. C Eldem Cupere ho
mines hoc falli ut eū beniuolentia dignum
arbitrentur: pulchra argutula. eo.
De amore. C Gentili. Ociosā amicitia nūq
exceat: nō contulisse se quidem bñficia sed
paratū conferre fuisse attende finem. eo.
Litteras tuas. C Roberto. De prura quam pe
rit Senis iocatur q salaces poetæ quibus præ
tura non cōueniant ueneri hoc ciues: sed ha
bere eum uxorem ubi refectas: ideo nō despe
rare futurum oīa se officiosissime. eo.
Venit istuc. C Leonello Referta rebus mille
scitu dignis breuissimū de societate Græ
cis latinos anteponi quibus laborer morbis
qui uxorem ducit. Commendat Montanū
ueteranū insignē uictoris. Imitari illum mi
lites. Carmina: præstet cito nec dicere faciā
nota stulti fortunati diuissimū impenū. eo.
Hic a quo. C Laurentio. Commendācia effi
cacissima Salua ceruici. Saluato. De salua
cū pñt cæteris articulis pñt an & testiculis e.
Dar mihi. C Gētili. De frontino de aquadu
ctib; corrigēdo. eo.
Tristis acerbaq; Seneñ. de morte patris & fi
lii miserabili longa lectu pergrata. eo.
Res est. C Quasqualio. de contentione cō
petitorum & alia pauca. fo. xli.
Ego quidem. Achilli petrocolo. pulchra q
huc maxie coluerit ppter uirtutē: hortat ad
contentionem scribendi suscipiendam. eo.
Audio F. Archiepo Florentino. pro Syrenu
la uergotanti canonico sufficiat. eo.
Salutate uigila. C Saluato. Exageratissima
brevissq; epīa q ipedit i negotio: peurādo. eo.

Scripteram proximis. Venturæ. Nulla pulcra
or uilior ne ad dignoscendā qd elegia. qd
Saryra quidq; elegia exigat: & quæ sit iter ear
differentia. & primo iocatur erat qscipississet
min' agiolice & rettulit oper am exhibitam
amici: & quo sit in eo studio q maxio fo. xlii
Queris qd gen'. Seneñ. Quod epistolarū
genus probet ipse: qd scq; sua inia eē debere.
Amisisti parentē. Cæliani Cnspolito. Opor
tete eū sua uirtute erigi mortuo fici: hortatur
ad studia parentis se exhibet loco. fo. eo.
Veni hodie. Donato Astiainolo. Factū se p.
pnoze Gentili uerū ut olim garnulitate illū
superauit nunc quoq; quando ille ad se non
scribit silētio superatq; nō in saceta est. eo.
Nec respōdes. Xandō. De stimulis & freno
nusq; lepidi: ipa se breuiss explicat legēda eo.
Nō scripsi. Ant. Vrbeueta. Factus archip̄sby
ter sci Eustachii Romæ locat: morat nām ca
luldā q sibi etipī putat qd aliis datur fo. eo.
Exigis rōnē. Domitio secretario Bessariōis
In secessu qd fecerit post iocos onidit qta ex
cellētia Bessario iudicauerit Platonē atq; Ad
storelē dum utriusq; uitā & scripta percontet
epistola luculēta certamīs & glorie. B. plēa e.
Fixus iā clau'. Papien. De se an de illo haud
liq̄ dicat in p̄cipio de dignitatē Terami ma
gistratib; iartē de elegantiam ad finē. fo. xlii
Cætera quidem. Ferusino. Cernis icerta nō
esse antepōnda Romæ omnia esse incertas
agit grauas p munere: & hortat ad officina
in amicū præstandū. eo.
Ego pro ea. Laurentio. Quātū dilexerit Sy
renulā hac dat dispici. Sup fructib; benefici
illius ex iure & grana: attende finē eo.
Vide quid tua. Gentili. Capta beniuolētia ro
gar eeleritatē uide quia arguta ad calcē eo.
Aperui tibi. Ruffino. Possē illū uēire Romā
nā sibi parauit locū sed eē prius cognandū tā
git mores curiæ: heu ergo sic semp illa fuit. e.
Vide q statim. Eidē. Agnoscat hui' i alii suā
causa collata officia quæ ita cōmemorat ut i
telligat debere se illi q maxie est pulchra. eo.
Egrotat hos. Papien. Locat de trebiano &
cōmēdat quēdā. argum ad calcē nota. e.
Aquamellatā. Cosma proto. Credo iocari
Tute Apollinēni præsta. eo.
Acerbe me affecit. F. Petrucio. Dolet de obit
tu patris explicat familiaritatē cū illo & mo
res qbus cum laudandus fuisset diuor est ha
bitus i filiū & cæteros & maledictus accusat
qui libere q nō placerent i probaret ita refert
i quo damnet ut in eo semp illum probādū
fuisse ostendat attende finem. fo. xlii
Ego petre. Petro Me. Captata bēniolētia cō
mēdat quēdā ut pmitat illū colere agyē de
quo ē cōtētio cuius in finibus sit cū uadē da
turus sit p uestigali ubi adiuuati fuerit & do
cet poscere rem hostēstā cū nefas sit phibere

tellare colli qd sanctæ leges omni studio curare hēt etuditionē atende qā accuta. eo. Scribo ad. Gentili. qd uelit eū apud. P. curare peti lras quas cū accipit lachrymas. Inde cōmēdaticia & cōuenta p illū pstatutū se ait. e. Scio nō ingratū. Eidē. attende quo ingenio cōmēdet iudici causā auctorē pī locat accutū fando q nō scriberet tota edificentia. eo. Romā redi. G. Teramo. Attende q efficaciter postulat confici rem ad uotum amici quē sibi duo Car. cōmēdassent. eo. Vereor ne. Falconi. Queris neq rescribi neq exaudiri & qrit d. Papien. nota ppe epistola uide q licetia & quāta ac redie nā & pulchra & acuta. p discissū. Senē. q gesta sūt i cā Pilosi mōachi ptenuide illius sugalibellos i se por rectos & aliq ad eā rē. Si accedat petitur ueni am sit apud fēd & subilicit aliqua alla. so. xlv. Priuonib lris. Eidē. In causa pilosi qd agi qd dixerit ille mox in fugam dederit se Laudat Vicariū nouū & pilosi ptenuiā explicat. e. Scripserat. Eidē. de piloso qd adhuc hēt q i cā Et demū qm itelligat illū affligi morte cuius dam arguit illū qm nihil pferit Tusculane & reliqua philophiz studia quibus potuit edoceri nō esse uiri mortem deplorare. eo. Plurib iā. Eidē. de piloso pauca postea mōet qd actū i aduētū Cardinalis minorū ut allocutū cū fuerit occurrerit & amicitia suffricuerit at & igēio mox quō ad se iit uērtus. e. Mititit Minop. gēriū. gratā habuisse salutationē suo noie facta & ceteros fē cōtēnet unū papien colere hōtas scribat ad papien. ū de locosis & docet se affuturū p tridū. so. xlvii. Longū esset pscribere. Papien. celebratus i epatu suo conat allicite hūc Teramū spe iniecta lustrādi amēnissimū itinētis. Inde d. catelā iter locos ferio pūgit. ad calcē epigrāma. e. Vellē initiū. Stephano. Cōsolatona de obitu filii tota sui similis & philosophiz plena. eo. Est ne imperiū ullū. Papien. Cōmēdaticia p magistris Herculano & Dominico frambus Augustinensibus studiū & ipenī tota plena. e.

LIBER SEXTVS

Iā plane uērtū. Gēliū. e. germāia ad gētilē epistolā hāc scripsit tāta igemī acutē quāta admitaberis si legas pām carminib hūscū uariis ad mīscet mīra uērtutē & lepore nīsi de gustis i credibil. unū uel primū utilitatis hēc q oēs uiros ei arētis doctos pēnter. so. xlvii. A. d. xliii. klen. Papien. nulla lepidior aqlz ad grūē redierit Mortuū in Germania uiuūt & ibi u uere est bibere: attende epigrāma & si nem nō cōtinebis risum scio. so. xlviii. Litteras tuas. Eidē. reddit rōnē pāsti itinētis i germaniā de magūino cōtēstite. de matchio ne Brandeburgi. i laudē multa scribit q cōueniunt iā & pollicet quā ad diē fient. eo. Viuimus si nō. Eidē. Viuit si iuta ē iiter barba

ros expectant cēsare i quo salus oīs si uolens factioſa germania & dissidet Boemi. so. xlix. Mirant q pauca. Eidē. pauca i cōuērtu fieri magna cogitari expectat cēsare reliq uērtu spantur ubi is appulerit quē audiūt danubio ānā & d boennicis s bdit aliq quo qsq respiciat. e. Cū scribat. qd legat qd ipse i honore & unitatē conēxpectat Cēsare & refert incōmodo quā pferūt & captati cō benuolēniam & latrocinū totam esse germaniā cōtēdit. eo. Quotiens de te. Eidem. Medio lunio frigenit recordatur delitiarum Italiez hortat ad curandam ualitudinem. eo. Cupim' ābo. Eidē. Italiā Itallā sp cogitat Italia augeri cōuērtū. Atrox facinus pūrtū. d. boemici q mūse domitū. Sacerdoti exēta a puella lingua dentib' & nota heu q nō cēsare. e. Pendemus i aduērtū. Cōpatn. Electores imperiū iā aduentatē nō possēt Impator differri de germania i cōmōda oīa & oīa mala uide si tibi nondum bene nota germania est. eo. Domitio meo. domitio. accusat qd solus nihil scribatur nihil scribat beſſarioni pīono suo Cardinali niceno: q parū spectet de cōuērtu in quo segnitur fiant oīa atende finē. so. l. Homiū q uiuant. Saluato. nihil de cō itelle xisse tanto tpeā & copiam & inopiam Germaniz scribit notione digna epistola est. eo. Perscnpserā tibi. Papien. Explicat p' aduērtū Cēsaris q acta Tridentiū ep'm p Cēsare gēntes egisse recitauisse clades & multos cōuentus ne quicq sacros tepenisse. sequēti die orta cōtrouersia inter electores & oratores burgūdos de pcedentia: ea sublatā Burgūdos ac Venetos orasse: Aystatē noie cēsaris proposuisse nō placere legato: pposita: oīa posse cōfici sep curet cōcordia Germaniz factū esse delectū eorū q pposita cūrent: polliceri oīa Cēsare & Cōuentū esse q maximū. x. milrū equorū. eo. Posttridie nō. eidē. quo die credebāt pfectof curz cogēdi exercit' dēbere referre qrelis & tu multo oīa agitata: ppositū scelus d' frē q frēm i uicula tēneret. uērtū q Spiren. sedē iter electores lectasq lras de claudibus Turcarū ad q dormit egregie Cēsare. ad calcē de boemis & Hūgans. Quā ah nō. Eidē. uēisse Saxones principes agi d tollēdis discordiis palatini & hēri rōnē redditū ad cōtībueūdi spēs idios principes accipere cōditiones sperare bā. eo. O solis o cœli. Eidē. Aurea gēmis cōstita adeo carpit Cēsarem germanos & tempora Desidentū Italiz primo: postea transferit cōuentus causa palatini interturbat Vidit coronatum Cēsare: dē rhyra qualis sit. so. lll. Scripsi ad oēm. Eidē. Desiderium illius nō scribere quoniam alloquet hos qui interfuerunt. Oratores Hūgaros. Boemos: polonos adesse Turci redierunt maiore manu: ipi ēē dormire inter querelas. eo.

Nō scripsi. eisdē cognita illi nescio q̄ seomosa
& mauult p̄r q̄ ier barbaros diuti morari. e.
Fuiſti haſtenus. ¶ Conſue cura ut reuocet cu
ra ut reuocet. In Germania nolebat amplius
eſſe acutiei plena. eo.

Quid tu de me. ¶ Domitio. quanta ac q̄ ne
ceſſaria ſir In. B. ſua obſeruari hincq̄ inſinuat
peritionem praſidatū poſtea q̄ redierit. eo.
Crucias me. ¶ Eisdē. Accepiſſe ex alijs geſta
Romae: pponit ſpē in illius amicitia ſuauit
local de gladio & cantu & ſtulticijs ſuis. eo.

Si meū cōſilium. ¶ Andreaz Lucentino. ſi ex
cōſilio ſuo actū de migratū Germania fuiſ
ſet iam pridem. Poſtea de ſuis & illoꝝ litteris
ultimo queritur iam nō pudere peccare. eo.

Niſi ex liſis. ¶ Car. Ravenat. Pulchra excuſa
tio q̄ nō uoluimus ſcribere ea quae ſcimus il
lum ex alijs ſcire. B. tamen reſert aliqua geſto
rū in cōuentu ut credas quicquid i alijs ſit lati
ſum hic fuiſſe collectum. De turciſde lenti
tudine Caſaris. de diſcordiis palatini: de rōne
cogendi exercitus: de tranſlatiōe cōuentus. e.

Sum tibi p̄ximus. ¶ Griſo. quā dā eis cogni
taſſe ante de p̄cipiū & p̄ coclea latemā. hii
Debeo peruiſis oibz. ¶ Papien. legato. co.
mendatus uirū peruiſū cōmemorat in ſe
maxima peruiſionū bñficijs uti donarint ciui
tate p̄ſecerint munibus ciuitatis & alia. eo.

Læticia incredibili. ¶ Eisdē. gaudere ſe ex ho
nore & glotia quam cōſequat ex adminiſtra
tione puinciae ſactioſiſſimae. eo.

Ne ceſarano qdē. ¶ Papien. nouo amico pa
rū debent Valerianos cōmendat: mlti in pu
ſinos charitas quorū parietes uallet ſua ea ne
dum homines eſſe cōmendatos. Et pinellum
cōmēdat in p̄fectura quē laudat. & qui mot
uus illi nunciatus erat: iſa faciet ut intelligat
ſe uiuere crebris cōmendationibus. eo.

Quod p̄ximis. ¶ Papien. ex taſſip̄a Norim
bergā inde ad Bambergā pinxiſſe Caſarē tri
hil ſculpiſſe pacem p̄nunciavit omnibz mul
li deditū faciat oī facit mihi. Cape nil aliud
q̄ huius. inde de legatione peruiſa ex qua eſt
ſollicitus cauſis quae reſert. eo.

Ocioſa beniuolentia. dānat ocioſā beniuolē
tiā & aequē eſt in benificētia p̄ſtare: ac cū nō
poſſis cupere: mox querit ſe tā latinū homi
nē p̄miſit inter barbaros cōſeſcere: rōgat
agī p̄ redditū apud. B. quātiſ conditione q̄ nō
potent eſſe niſi āpla ex dignitate illi. eo.

Ad illam. ¶ Beſſariōi petitur ut reuocet il
lū ex germania i Italia: inſinuat laudes & ro
gat ut reuocet illū ad aliquē locū dignitatis
non tanq̄ ab exilio reducat: & quidem artis
plena eſt. eo.

Tam grāte ſeruit. ¶ Tetameſi. grātijs fuiſſe
litteras de p̄poſitura illius in qua ſūt optima
mīta de cōuentu & mutatiōe illius Norim
bergam Et iocatur ad calcem. eo.

Ecce ſperabim⁹. ¶ Beſſariōi. philoſophat ſol
licit⁹ de morte pōnificis. labori confirmandis
animis germanoꝝ pōſſice mortuoſ diligētia
Caſaris ad tollēdas diſcordias. Cupiūt pōſſi
cē ſtudioſum huius pugnae illū uenerant &
cupiūt Pauli inſunt laudes non modice. eo.

Ceſes auſu. ¶ Domitio. p̄az uenerandiē nihil
auſum ſcribere. B. & deſiderio tenet maxio q̄
creetur papa & oſtēdit quantū id ē ceteri oī
bis populi cupiūt: & rei cōducet chriſtiani
affectū ſe læticia incredibili cū audiſſet orato
rē Venerū illū nominantē ad q̄terin oratiōe
Tota applaudit Beſſarioni. eo.

Ira ne abātes. ¶ Minutolo. agit ſemp cū mlti
rolo de rebz abſtruſis: rede eos ueſtales non
meditari podores nota uerſus. dat fortia ma
nus quibus ē nocitura &c. eo.

Durū qdē. ¶ Nico. eſpo. Mutiſ. Adtere ſe
dere illū tanto ſpe non uſum. aiendū i tri
ſtibz ut ad lēta pueniri poſſit: eſſe ſe poſtula
ta. Pingat egrotum dū non erat quo papa ſta
tuit. Tota ſtudi & amoris plena. eo.

Scripti tibi. ¶ Eisdē. cōuentus ad finē reſpicit
reſartiet negligētiā epiſtola elephantina. eo.
Lucētime iuſta. ¶ Lucenrino. Lucenſinus iſte
eſt ſpectatus uirille Aquilanus. D. Andreaz in
domo Senē. ad quē ſcribit de auctoritate &
gratia legati & petit ut inſert reuocari. eo.

Litterae tuae hoc. ¶ Fabio lucenino. Attende
chantatis plenam epiſtolam i q̄ cū ſit iuuenis
hortat ad uirtutē ſectandam. Nihil hēt tante
cōmendationis quantū ipſa ē ſiniarū & pater
nae admonitionis plena. eo.

Sum iſa. ¶ Papien. Herbipoli cedūt. Catā p
reditūophym ſentiet ex liſis ſi oſſecerit. eo.

Nihil. Hieronymo Terāno. læticia dolore ſi
mul ex liſis affectuſignōſeat breuitari. eo.

Diomedē. gentili. non potuit efficere in ami
cū quod par erat Papien. perdit illū Occupa
tiſſimus ex diomedē intelliget omnia. eo.

Anime mī. Cherubino. Occupatiſſimus. eo.

Alter ego. Gentili. Vide p̄cipiū lepidū Vi
cinior Scythiſ q̄ tubi uicinior ponto q̄ Tybe
ri. Vicinior Meotidi q̄ Traſimeno. & epigrā
ma concinnū. Inde ad Papien. & petit cōmē
dari ſe & cōmendat Syrenulam. eo.

Viuo ſed inter. Papien. nota uim uerborū &
mutus & fundus ē Italia oīno petit reuiſere. e.

Leonelle mī. Leonello. Viuere iter barbaros
aliquanto minus eſt q̄ uita. eo.

Quae gyraut. Galderio. Pettunt auxiliū ipſi q̄
dem non Italiae poſſicent. eo.

Cum ad te rediero. Moroni. ſubebit illum la
uati cum redierit ſepties & ſetorem explicat
Germanum. eo.

Sinolphē. Sinolpho. Irā in miſericordiā ubi
accepit ſebim obſtitit ſcripſioni. eo.

Stacolo meo. Stacolo. ſcire cupe de plote ut
reuerentius tanq̄ patrē familias appeller. eo.

Fabii cū scribant. Fabio Maihatostæ. Petit ut scribar sepiissime uel excolēdi ingenii causa in de de pomponio mire laudes eruditiois. eo. Scripsi ad te iam ter. Domitio. Nota quibus earent in Germania que in Italia abundant illic miraculi modo sunt. fo. eo.

Iniuste querens. Silestro. Ab astris oia ergo in casum mortalibus ois cura de papa cre ando & laudat patronū istius & nota uirtutes quibus imperio illum cōueniri ait. eo. Cum nōnullis. Sisto. iiii. Candidi ad Victorinum de diuina generatione liber quē mittit ad papam diuindicandū dignus sit ne edi. In Germania inuentus nota hinc. Victorinus pceptor diui Hieronymi. fo. li.

Redimus in Italiā. Narciso Mellesē. post reum in Italiā tū se ad epātum suū inde ad regem Neapolim iussendū quod ipeditus nōdum fecit per ea quæ refert. nota. Quoties nō facimus quod cupimus & calcem. eo. Cū ad Ratiſponā. Papien. Cū puenit Ratiſponā scripturū oia Tabellanus istar. nescit nisi gaudia ordiri. Et absens iperiosus est. eo.

LIBER SEPTIMVS

Rulmus ruin⁹. Papien. Ex Tuderto cul pside bar mira libertate deplorat ruinā nrām cū hi nō occurrat piculis q maxie deberet factiōes & negligētia accusat patrū qui factiōnū capi ta Romæ cōsolueri i puicia itera cūcta ferro agunt. Enixū se quātū & dōuit & potuit. Cætera illi currēt elegās & pelsa epistola. fo. eo. Dura mihi decreta. Eidē. Laudat retentionē prædæ factam rogatq paueret & pdonibus auxilia subducit. fo. liii.

Qd mihi grauisimū. Io. Frā. pto. Vebinat Dolore q nō potuit i discessu cōuēire qb re b⁹ cōcordat spes sublata i ex petat adesse Domitii cū quo locūdare i ad dir epigrāma. eo. Nihil das. Saluiato. Nihil occi distractus a studiis An nōdum intelligis. Iaco. Volaterra nō. Perdidit illum Papien. meditat arma ex campo Hercules futurus. eo.

Diuina. Papien. Gratiās agit q succurrit Tudertioꝝ calamitatib⁹ mirāda epistola breuis. nota hinc: gloria ptiū memora posteris. eo. Vide q misere. Eidem. Afflicto ex calamitatibus subditorum. eo.

Senē. Io. Bap. pto. Sabellio. Caput exitii cognoscit dabit aliqd cōmendatōi suæ i gnauiā pōnificis: sua solertia ab hostes a factiōib⁹. eo. Res eodē est in statu. Car. de Vrsinis. Conat⁹ Matthæi & auxilia suasef accelerandū propter proximani mensem. eo.

Dusanctū. Senen. Nihil ptermittere ad expugnationē Dusanctide Tragula & cæde facta & cruciatu qui sit ab hostibus dū dentes sagittæ alligatos acri iactu euellunt. fo. liiii.

Ego nulla ex pte. Eſo pisauren. Thesaurario Cōparandū se illi minime a mare se Andreā

Verū q adheret Matthæo hosti nō posse eū nō psequi multa talia nota principū & sinē. e. Redit Thesaurar⁹. Papien. Certe idignatio nem maximam ur prorumpat usq ad merdā est non negligenda. eo.

Quantū licet conicere Senen. Abdicatum in se pſidatu Tudertino cognoscit de pſecto & orationibus ad papam & cuium ad se concurſus queritur fieri iniuriam & se cōmendati nota supplicem epistolam. eo.

Habesiam mitram. Eſo Pſauren. Thesau. de mitra & aunculis: suader secessum nihil nouit egi i beniuolennā cōmendari petit expeditiōes suas medicat mercedē laboꝝ suoz. De ualitudine cuiusdam. Cautelam referat pſena rerum & leporis. eo.

Pius q dimidiū. Salutato. Quib⁹ In discreti mibus uerſet extra urbē & in urbe Tudertina factiōibus occurrat tene principū. eo.

Quod egisti. Natinben. Rebello Matthæi quanta it rogat certū in locū mittat qui prædam adorian & auferant nota finem. eo. Gratiſſima quæ. Senen. Populū iā deniq cædē maximā edicturū quando cernat nihil pareri breuib⁹ & hostē foueri se abiturū. Inde nisi accurat: petit ignosci sibi. fo. lix.

Rumor hic. Eidē. Rumor admoueri eū & caſtellanū quo urbs rota expauit: petit scribi uerū manu suadoloꝝ se urbis causā nō suā. eo. An nōdum sentis. Senen. Cōsolatoria de obitu cuiusdam miranda. eo.

Agapitus. Syponrino. Tirillatio de illius & Bestianōis memoria Matthæi exulis explicat nefanda gesta un nō possit pposare iniurias oppido quodā egrefſurus illud uastat. eo.

LIBER OCTAVVS.

In myropolio. Iordano spole. Fulginæ nſtam Lyſandri cupit habere per horam nota finē: obligatioꝝ quo prior. eo.

Nō q te. Remboro. Neminē cōtemnit. Rebortum magnificat. eo.

De facie donib⁹ Vicario aprutio. Istac es nides qua uia cōprimenda audacia de subdito turbulentio. fo. eo.

Hec salue. Senen. sacerdotes mittit Phrygios ab iſtato monituros: scribit quæ dono mittat & tides quō opidae i puicia uiuor. e. Nō ē q multis. Hieronymo eugubi. supellectilem reſupinauit totam: commendat quosdam arctissime. eo.

Quæ de ser Marioto Vicario. Quid agat qd pſter talia in rota. fo. lx.

Emiliā tuo. Grſo. pſtitit qd unū potuit frōtē latā amico diſtici cōmometā puiciale uocāt nullā uult sibi iſpetrari āplius puiciale. eo. Falconēſes. Archieſo ſpole. de Falconen. e. Si quod aliud Numen. Ia. Minulo eſo Nucerino. Tyndaridas tergeminos interpretetur Apollo sic ſemper ad hunc. eo.

Vnicū nūmen. Papien. Gloria Papien. ex gesta puincia: factiōes suffumare. Tépoꝝ eē uita Succesit illi: si uirtutes Papien. dīderāt ī eos. Innegitas praestatur. eo.

Nō dubito. Fidē. Vna labes puincia tū cō uoluet de mēstris aureis q̄ sibi solūm p Papien. Tot p̄oni unū cliēē nō substībūt: sine culpa Fulgiarū magīratu abdicabī & talia. e. Cum proxime audierim Car. sci Sixti. Legato se cōmendat ne abdicet p̄sidatu omnis ex eo fortuna dependet. fo. eo.

Saluate mīsi saluā. Saluato. Quāta iniuria sibi fieret si p̄sidatu abdicaret nota fidē ubiq̄ terrarum. nōrū esse se & sua legi scripta. eo. si dignatiōē tūx. Car. sci Sixti. Agit grās legato de amplissimis p̄missis illius: laudes completit elegans sublimisq̄ epistola qua maxime principis laudat beneuolentia. fo. lxi.

Saluate mī ne quere. Saluato. Praestit puincia qua dubitabat amoueri. De epigramatib⁹ nihil ualere nisi sint mordatia Iturus in Apurtium Inde ad Aquilam: cōmendat & litteras reddi petit. fo. eo.

Gravi me dolos. Eפו suefano. Oñdit quōdū sua negligētia sed culpa sui coq̄ līas nō accepit: subicit de p̄stioē facta centurū bñficiōrū cōtrouersia & transactioē exinde facta ibit ad ep̄atū suū exhibet se totus illi deuor⁹. fo. eo.

Cruciat me. Papien. De toxicatis q̄busdam & auctoritate necato ex Cāpano Cēturio. eo. Cū hāc scripsissem. Papien. Iuditiū eē sibi dissimulandū de iudistia prorogatio p̄fectu. rāz salutē ad semestre p̄ quodam attende efficiam petendi ad finem. fo. lxi.

Est spoletī Iordanus. C. Eidē. Pie Numē istumē nō thure numen in odorē In Iordano de fende Campanum Vna est oīm cōmendat. ciarū efficiaciōissima eademq̄ lepida. fo. eo.

Ludouicus hic. C. Car. sci Sixti. Aduerte q̄ reuerētia scribit nō audet plane necessitatē latīnā seruare uti uos p̄ teatris & reuerētiā plena. Loquitur de exule spoletino uiro bono: & de insolentia plebeorū. fo. eo.

Ego si qd feci. Car. Papien. Captator na uerba beneuolētiā. Inde ludit de secessu & p̄iēnis celanti q̄b⁹ sitī suā cōmēdari petit. attē de finē sup epigramate de Platone & Roscio. fo. eo.

Salue mī si. C. Gregorio. d exule spoletio cui remitti depositū exilii si ex rep. eo. sit: arden tet loquis ut ualere spoletinus iā dicat: epistola officio quidē plena cū amicū ausit appellare proditorum si nō amantem. fo. eo.

Dulci meo. C. Dulci. Hō sportun⁹ sed officio suū: alius fortūatio fides maior. d exule spo. letio uide Cāpā i amicos: sūmā charitatē nūlus illi amicus mediocrius qui amicus. fo. e. I

Fratris tui sic acta. C. Papien. prorogata puinciam quantūq̄ sit suus Legatus: & nota in se puincialium utilitica nota. fo. lxi.

Here salue spo. C. Senen. d bñficiā legatī. e. Cerasi mī salue si putas. C. Sancto cerasio. Iste fuit ī p̄sidatibus secretarius: ludit de amore & lucerna & epigramā uacuum curis oportere esse uatem & petit se cōmendari. fo. eo.

Cāpanus genili meo. C. Gennili. Quanta suat cū Gennile beneuolētia: quot subiturus ille sit ex mitra ī cōmoditates. d papien. q̄ Romae hē is q̄ epigramatib⁹ dī laborē. de libertate uenandi añ mirā illi erepra. de reb⁹ aliis deinde attēde principū de eudoxo & Vlyxe. fo. eo.

Maluissē. C. Honofrio. de pōte edificando ostēdit ex oib⁹ accipere illū aduerfari īdebit & multa ī hanc rē multū cōfident. fo. eo. Retulit mīhi. C. Gennili spoletino. de multis huius causis in quibus nihil terminauit quo ex snia illius oīa peragant. iudiciis ad partē epistolam attēde. fol. lxi.

Binas litteras. C. Ant. Pistorien. de pedagogo petit ingenii periculū. Quibus rebus moueatut populus. fo. eo.

Numen meū longū intuallo. C. Papien. de morbo comitali suo. Poeta oīi porro p̄latu futurus. De līs & negligētia ex securitate de Senen. cōgratulatione exhibita opa: de reb⁹ aliis mirāda epistola digna memoria. fo. eo.

Ad cetera tu quidē. C. Eidē. de Theane. aut Tricarice. episcopanbus quos petebat obtineri: debes existimare ingenii hic eum uires omnes adhibuisse. Tu eam lege. fo. eo.

Animo cupiē. C. Papien. de Theane ep̄ata refert beneficiā in se multa. Solidum petitū sticon. Vehemens & affectata. eo.

Dominū siluestrum. C. Eidē cōmendat quēdam quem locat in domo Papien. eo.

Predixi tibi rabiē. C. Eidē. Amotus p̄sidatu Fulgineo mutū Tyseinū p̄agit sarū suū: dolet destitui a pientinis: frigidus Papien. egrotus Senen. ceteri sua quicq̄ studia sequūt: ad uersant etiam nonnulli. Vallet pientinismū fumos petit: & minatur. fo. eo.

Eximī pietatis. C. Gnsfo. Agere se minime posset pares gratias. de beneuolentia iſe Cardinalis sci Sixti de fisan. Gnsfum in illius sue cedere locū studio in se & diligētia amicitia ociosam & tota elegantissima. fo. lxi.

Non adhuc possum. Fero fino. Ceme eloquētiā ceme ingenii dextritate: nūdolet ex morte Car. sci Sixti. Captat beneuolentiam ex fratre cui hūc felicissime contingit inferuire. memotiā pollicet: scriptis celebrare. eo.

Breues q̄ dē Papien. Spei plenas accipit litteras ab ipso amicorū oīum puuatio quicqd id sit confici postulat. fo. eo.

Q d Assisianb⁹. Papien. Habet grās q̄ affuerit Assisianb⁹ suis quorū uel ē & mores desci bit ut digni uideant oīum hominū ope. eo.

Breui intuallo. Alfonso duci Calabz. Respondet uirtutes ī illo. maximas cōmemorās

EPITOMARIUS INDEX

& captata beneuolētia se cōmēdat reddi Cā
pāzē postulatū spectat hoc ad pentionē Thea
nesi. In qua tanq̃ domi & in patria quiescere
desiderat. fo. eo.

Hoi cordato. Andreaz grasso Lucano. Bre
uis epistola uolumen magnū aut amicus aut
proditor prestat in amore. fo. lxi.

Pietatē i me tuā. Antonio Petrucio. Cur tan
topere Theanesi. cuperet ecclesiam. eo.

Priuatorē hoim. Regi Ferdinando. Principū
esse q̃ plurimū pdesse. littera credentiā sicut
uulgus nuncupat. eo.

Non adeo accusari. Antonio Gazo. Virtus
semp elucet afficiit ad supmū breuis sed hoc
genere rara. eo.

Ex Perino. Seneñ. Excusat se ab accusatiōe
paucorū nouatorū q̃ illū isimulabant q̃ ma
gistratū octo uitorū Fulgineaz amouisset. at
tende finē qua gratia habitus ubiq̃ nunc pri
mum indebit accusetur. eo.

LIBER VLTIMVS.

Veni Tysemū. Seneñ. Venisse Tysemū ac
cepisse omen ex uexillo Pii in scripto insigni
b^o iunius cuius naturam oimq̃ ciuiū i illū ob
seruatiā explicatū subdit de Theanesi. Pulchra
mihi uisa epistola Tysemū describit. fo. eo.
Tudertū suē. Patriarchē. Gaudet illū Tuder
tum uenisse sed iprobat cōsilia huius q̃ nunc
etiam cupiat in piculis se obiectare flammaz
& Tuderti cōponēdi difficultates exptus ipse
memoratū & oī rei quletē esse pponē. q̃ ipse
deniq̃ cupit facere grauissima epistola consilio
& patientia plena. fo. lxx.

Minutolo meo saluē & fortunā. Minutolo.
Exaruit illius desiderio ubi p prior factus est
de Tudertino statu suo & Tysematib^o. fo. eo.
Hec ciuitas pī. S. Sixto. iiii. pont. Fatalis epi
stola in qua dū quaz sentit recte libere ēt scri
bit odiū pperuū cōtraxit quo nō libertus est
donec intēnt. Par Philippice Ciceronis quaz
illi mortē sicut huic exiliū & deniq̃ calami
tosum exitū ui eloquentiaz & libertate bouis
osbus laudanda attulit. fo. eo.

Attulit mihi serenitatis Terami. Duci Cala
briaz de disigentia & laudibus huius in com
ponendo Teramo. eo.

Anceps iusticiā uultus. Antonio Gazo. Vi
de quanta arte cōmēdat hūc q̃ male dixerat
de principe. Cautissima epistola & quaz semp
p honestate mira gratia depugnat. fo. eo.
Amantissime Saluatiē mī. Saluatiō. Causaz
recessus sui ut eidē augeat grām comins Hie
ronymi scribit qd actū in leniēdo pōnifice li
bertatē lingue accusar suā dū uidet uera scri
beret nō posse in odio pōnificis uiuere q̃ sibi
tot consulēt merita q̃ explicata quo audit
pbiam Perusiz. De Nicolao Vitellio pūce
fationū Tysemi q̃ Romā pfectus erat agūt

cū illo & cū Comite sicut sibi in rē suam me
lius expedire uidebit. fo. eo.

Incōsiderati erroris. Sixto. iiii. pont. suppli
cat Sixto ueniam sibi dari incōsiderati erroris
cōsideratissima p sua clementia & memorat
in se officia. fo. lxxviii.

Benignitate tua. Car. Māruano. Incōsiderate
celenitatis ueniā sua intercessiōe petit ipetrari.

Errorē meū intelliges. Epō Mutineñ. Petit
auxiliari in rē quam hic sibi lator expōet. eo.

Vetus amor. Eidē. Cōmendat patrueles suū
nota pūcipiū & ad qd amici tī nō aliqñ pfutu
ri breuis ē tota ipa qdē hoc genere aurea. eo.

Quarquali salus. Quarq̃lio. Neapoli eueni
se quō susceptus & q̃ spe rogat opē suam ad
q̃ pstandam tenet attende uim igeni i reb^o i

ceteris quō explicat oīa uē uitate mirāda. eo.

Quid audio mi Saluatiē. Saluatiō electo Pi
sano. somniant uere audit esse eū epm Pisa
nū electum. Inde de se qbus scripsit q̃ leue cri
men suū p mortali pō imortaliter plecti

Quid agat docet. desperatus est. minas iūce
dit cōmendat Frañ. una mihi ceteras uisa ē
superate sed in singulis sic euenit hac tamen
ardentissima. fo. eo.

Quid scribam. Nucetino. Explicat quō cōti
gerit q̃ tam ardēt & incaute scripserit ad pō
nificē. Vnde tantopere plecti rogat opē iū
gnē contumeliā ostendit. fo. eo.

Grise nū qd enim. Griso. De fide & ceteris
Crisi uirtutib^o quō susceptus Neapolice cōmē
dari pedib^o papaz rogatū nota finē dtrahit pū
cipi qd de clementia deporat. fo. lxxx.

Aio destinato. Staccolo. Nō sua negligētia
sed in structorū historā Comitis Hieronymi
pfectā nō esse quaz spes in Neapolitanis satis
ex curia mercedis cōsecutus pze ceteris co
rona sibi iusticiā. attēde principium. fo. eo.

Officiosa diligētia. Luca Lucēñ. Quazdam
haud satis explicata. nota principii & finem.

Officiosa diligētia & docti doctos. fo. eo.

Ego litteris. Antonio Petrucio. Grauius fa
miliola dum expectat Neapoli effici pmissa
crateres ab alieno rogat opē celerē. Vide ho
minū fara. O litterasio temporā. fo. eo.

Neapoli ueni. Duci Vrbini. Quā insigniter
iuidia aulicaz sit elusus Neapoli. Nihil pfecti
se illi cōmendationē quo magis dolet redit

Teramū Petit supplementū historiaz suaz ad se
mirtinā ioino ē pfecturus nata palerū obūce
re uirtutē piculo. quē dē de fortuna & collo
quium cum rege inopinari. fo. eo.

Nō possū. ¶ Illis. Duci fo. de Aragonia. De
sidenū sui cōparatū. Dolore nō posse uersari
apud eū de cane carmen heroicū. fo. eo.

Cupiebam qd tu. ¶ Cōfessorī eiusdē Ducis.
Dolere nō potuisse apud eum principē esse i
quo spē oīm suā locarat Camina & cōmē

dari petit addit de cane sagaci. fo. eo.

Nomen meū. ¶ Papien. Quō oīa in bonā partē accipiat a Senē. in re Franciscl sul de Archipfoyteratu sci Eustachi. Laudat Fran. cui ob uirtutis & futuræ spē pbitatis mun^{id} cōsulit ne uirtuti desit auxilium. Quātū despet Neapolitanis. De duce Atagoniæ uti de se multa cū illo in laudē collocutus sit illi⁹ mores & naturam explicat. De rebus aliis Curiz scitāt⁹ de litterarū sacre reddēdo cur de patria illa nihil scribat. texta rerum copia & elegantia incredibili. fo. lxx.

Pabi mi salue. ¶ E. Lapiō Tempus ætas fortūa uirtus oīa possunt rogabi⁹ aliquādo accipere quod iūc cōsequi nō pmitit. fo. eo.

Ad singulā. ¶ D. Io. de Aragonia. Solā uirtutē felicissimā facere principē attende quia Mortalis de cane epigrāma. fo. eo.

Querit cur libi uerba imerito tāta data sint. merdet & demulceat rogat amouere milites ex certis hibernis tēdit teramū quia nihil habet ad se diutius sustinendum. fo. eo.

Dum hic Neapoli hæreo. Lucē Lucensi. Quāntū debeat buic. Quā insigniter a secretario elusus. ¶ Petit Teramum inde Romā usu ris aliena clementia quam inter suos non inuenit. fo. eo.

Ad hunc usq⁹ diē. ¶ Antonio Gazo. Abscedere se iam tandem Neapoli ubi præter magnificas pollicitationes nihil ē cōsecutus. Dolere nō posse inuenisse dñō Io. de Aragonia. Inuisurū cōmatrē & alia eialmodi. fo. lxxi.

Accepti litteras. ¶ Saluato. Dolet de cōtornia Pisani episcopus & indebite illū repudiari ostendit de orationē petit diē scribi ut sciat quid facere. fo. eo.

Scripserā proximis. ¶ Duci Urbini. Vti elusus sit Neapoli natus de documentis pro historia mittendis. fo. eo.

Postea. ¶ Archiepō Amalfitano. Hora noctis tertia uigiliæ natalis dñi appulit Teramū multis hic difficultatibus pexatus. Venationē instituit. Nasutum canē tot ineptiolis peritū petit & se cōmendari. fo. eo.

Causa harū litarū. ¶ Car. sci Petri ad uincula. Cōmendata doctōris Vicarij. fo. eo.

Fui Neapoli. ¶ Papien. Numini pstanteo suo Papien. Qua fortuna accepit Neapoli de moribus filiorū regis ubi futurus sit. fo. eo.

Quāto dolueram. ¶ Pinne. epō. Cōsolato na de obitu scis istius sublicit alia pauca. eo. Ego si qd. ¶ Ad Laurentiū Medicen. Sufficisse se semper defensionem honoris sui nuper Neapoli ubi sermo contigit de illo. & uirtutes refert & horrat ad bñicētiā. De Saluati cōtornia sup Pisā archiepātū & talia. eo.

Hec mi salu⁹ ius. ¶ Senē. Teramū & Neapolitā reddisse qd illic pfeccit. De archipfōta sci Eustachij & Syrenula sua q⁹ merito diligit canfam corā expfiscetur. fo. lxxii.

Meorū qfcs. ¶ Papien. Leuatio aduersitatū qrela post su⁹ Papien. & cōmēdat quēdā. eo. Mitto nūc. ¶ Federico. d. Angeli d. Urbino. Cōmēdat quēdā de istoria Urbinaris se idignū scriptorē sed testē tēpōs & admiratōrē futurū de liberatē calami & errato suo alios nocentes Impunes carmina cōdidisse se uero nulla culpa plecti indigne. fo. eo.

Iā diu nihil. ¶ Q. ues⁹ q⁹ nihil scribat de fortuna sua cōmendat quēdā. fo. eo.

Male mihi igit. ¶ Frañ. d. Castello. Pūgit ne cessariū suū excitatq⁹ ad sua negocia curdā spat de se amicā fortunā. Cōmēdat quēdā & Quarqualiū salutari petit. fo. eo.

Clamo corlū. ¶ Saluato. Cuncta agit atq⁹ lūūq⁹ deposcit nemo succurrit de reb⁹ h⁹ renu laude ceteris tot⁹ incūbit i cōmittē. fo. lxxiii.

Dolent amātiissime. ¶ A. Lucetino. Cōsolatoria de obitu uxoris epitaphium addit pulcherrimum. fo. eo.

Thesaurus. ¶ Archiepō Amalfitano. Thesauri loco lias suas habere agit grās p his q⁹ se la dūru pollicet Cōficiat orat Comitē Mahalonis nris laudib⁹ psequit⁹ Curet ne itercidat līa Papien. ad cū Neapoli nūscit⁹ facēdū fuisse p denegato cauēquantū aduigilet. A. j. scribēdo qd iussit. Venatōes mēorat de spicet uziā cacerat exatit⁹ scacathēt multa pulchra. eo.

Clarissimæ dñæ. ¶ Ant. Gazo de egritudine sua Vertigis ubi cōtracta & d⁹ populorū oīum medicis ad se missis quō pass⁹ Neapoli. lxxiiij.

Sero qdē. ¶ Duci Calabrie. pmissum librū mittit q⁹ emendatissimū euerfas bibliothecas & copia in Germania librorū q⁹ maxime obseruant⁹ & de morib⁹ eorū qui de se ad singula nostra colloquia loqui putant. fo. eo.

Verē accidit. ¶ Antonio Gazo. Cōmendat q⁹ diligentissime amicū qui cupiebat Neapoli in iudicem deligi. fo. eo.

Cū scribā. ¶ Saluato. Cradelissimū appellat q⁹ nihil scribat. nota finem & de tēpōre rerum omniū uisore. fo. eo.

Numini meo. ¶ Papien. Cōmendaticia quā nulla potentior. fo. eo.

Cū secūdiōres. ¶ Papien. pro beneficentia & argento misso gratias habiturū se epigrāmaturū delectum sicut cupit. De Cavellis & Senis scōmata & disticon. fo. eo.

Quæ cupiā. ¶ Saluato. Ex Antonio Senē. intelligit oīa quē mirifice laudat de epistolis quorū uolumē crescit nota finem q⁹ ex mota crescit uisura. fo. eo.

Griseuales. ¶ Griso. Hūanitate sua factū ut il lius pinde accipris utat⁹ rebus. Cōmēdat Antoniū suū enixissime. fo. eo.

Illis dñæ. ¶ Duci Urb. de historia sua pfecta & laudes cōplectit illi⁹ quātū sent epistolā ad uinasq⁹ extollit uirtutes. fo. eo. ¶ Finis.

PIICOLA MICHAEL FERNVS PIUSEI CAMPANI RESTITVTOR
 PICOLOMINO F. CAR. REVERENDISSIMO
 AVSPICI SVO
 PIENTER REPOSVIT.

On possum satis demirari Pater amplissime in tanta librorū im-
 pssione quæ ita obliuio quæ rāta nescio dicā negligētia: an
 bono ingenio: liuētia nostrū Campanū iter latebras: in ob-
 scuro desordescere: obliterari: & ppe deperire patere: alte: cet
 te nostri xui decus & ornamētū. Vnicum uiuacissimi ingenii &
 eloquētiæ: nō dico ransimæ: ue: post unū Ciceronē nunq: po-
 stea audita: & quale posteri requirēt in suos: exēplū ab natura.
 & diis immortalibus ad ostentationem potentæ iux & delicias
 in mortali corpore uno oīum uirtutum concumulandas prodl

tum Heu desidia: heu linor. Equidem nulla admiratione capior cum cogito tot præcla-
 ra ueterum mōnimenta concidisse: quibus non solum res lanna illustrari poterat. Verū
 etiam quæ si ex tarent multarum regē cognitionem nobis afferret: sicut Liviæ: Deca-
 des. Salustiana hystoria: Trogi Pompei Q. Curtii: Pastorū Nasonis: multorūq: aliorum
 pars bonas: qñ constar formas has nās litteras uōdū in lucē tūc pdisse. Et erat oīa in-
 gēti comparāda nūmō: ut is inter speciosissimā diuitiæ: ostentationē maiores crederet
 conlisse & ppe regias opes: qui numerosiorē bibliotheca congestisset. Et potuere bella
 & impetus Barbarorū multa delere. Nosti tu hæc oīa quotiēs non libris modo. sed cate-
 ris & opibus spolata fuit Italia. Cæterum longe dispar Campani rō. Nemo illius scripta
 non admirat: non iter peninsula scēnia Thelaun loco recondit. Et dū disceptū uniuq:
 q: illum sibi afferant: membra plaq: impie & imaniter diuellū: corpus nisi non curant.
 Nemo bonus litarum cultor: nemo uirtutis studiosus: ppagator: nemo ingenio: ū illitū
 uerus amator illius gloriā quā singuli admirantur: in sūma Italix quierant mirifica ipref
 forū facultate & copia curare uidebat. Vtinā aliqui delectus ab istis mācipibus habentur
 qui dum oīa somnis cōmittūt nullo delectu rem litarum contaminare mibi uidentur. Et
 quo uno nostra gloriari poterat ætas inuento uero: nē pstabilius nō iueniri fuisset. Ne-
 mo tam illatissus: & tam postrema nuditati: tam obsoleti ingenii nebulō: qui iēptias su-
 as depromere nō audeat: ætēritatemq: ex petulantiā & temeritate sibi depōdere. Si quos
 bonos auctores nanciscant eos domi magistros ad imitandum sibi in astruso habentur
 quod inde desumpserint si ipsi nup attulisse: frontosi hoies uideant. Quod unū mea sūa
 effecit: ut bona ingenia plerūq: diutius delituerit: semper edita prauissima: quæ dū lucem
 sibi querūt caliginem a nubem nobis piceā imponent. Nō potui ego deniq: Pater Re-
 uerendissime ubi tantus mīt innotuit mibi conuiescere quin ad iuā gloriā Campanū uel
 maximo meo in cōmodo: meo maximo sudore taperē. Furebar bella. Galtē dopulatu-
 ri urbēq: ex cindere iā uidebant: cū itaq: ferto igni cessura. Hoc ego ardentior engebar.
 Campanus mibi noctū. Campanus stuihi interdiu in foro in mensante oculos obuerti-
 batur: Pereant si cætera polite Campani uiues. Tu saltem ære sonoro tibi conciebis.
 Campana media in Italia sono incredibili sopitos excitabis: dissipatos litteræ: cultores
 cōuocabis. Per deum immortalē quid aliud: qd aliud mortales quærim? quo illas opes
 tanto anhelitis cōsumas? si nō excolitur quæ uia superstes nobis erit uirtutis: nō curet
 ingenia: si bonis litteris nō est præmiū: si contemptui: obprobriū habetur studiosi quæ
 reliqua mansura de nobis est gloria? Fatebor equidē nec gloriosius de me loqui: qñ ita
 euadubitabo. Quantum meus quantus est in cōquiredo uirtū & cogēdis pecūis labor
 Totus eo spēdat ut ad uirtutē cōse ratiū si proficiam exultet: id nō lentescētis & prope
 exanguis conatus nostris: sed fortune nescio qua cōtingit inuina: quæ me ad forū uel in-
 uitū educauit barbaræ plenū In quo dū nō alia se mibi obtulit cōquirendi uirtutis rō ppe
 hoc exiguū emarcuit līræ studiū paulatimq: suo more detradit: & cæteræ uirtutes iniret
 dormiūt: sed ad Campanū. Tuas ignē propere peti xdes q: illius disciplinis tumorem re-
 imbutum audierā: placq: illum & immortalia ex te & a duo illo Pio auūculo tuo: Pontifi-
 ce maximo: nunq: gloriā uirtutis: rebusq: maximis gestis interituro beneficiis: cur uobis
 peculiare fuit & genninū celeberrima quæque: si ipnis quæ consecuti essent: confore
 re ingenia: rettulisse. Hinc ab Lucetino uiro qdē pbanissimo multis pēbibusq: illata maio-
 ri q: plurima habui. Tu cū in sermonē de illo q: uulda ppe beniuoleit: manentisq: chari-
 tatis & obseruatiæ pedibus necū uenisses. Ita illum picutus es: ut discipulus gratissimus

IOANNIS ANTONII CAMPANI
EPISCOPI INTERAMNIEN. A PRVTINI.
EPISTOLARVM LIBER PRIMVS.
CAMPANVS I A. CARDINALI PAPIENSIS.
DE COMMENTARIIS PII. II.

ERCVRRI nuper Commentarios Pii Pont. rerum a se gestarum & Germanicam historiam. Caue censeas quicq; neq; nostra neq; Patrum nostrorum memoria scriptum esse luculentius. Distinctus ex pressius uera est historia & quod in ea primum desideratur fides in est rebus omnina ut dictatur gesta sunt ita enarrantur. Non sibi. Nō amicis parit scribenis auctoritas atq; inimicorum praeclara extolluntur facinora. Atq; obscura deprimuntur amicorum. Rumores i se hominum aduersariorum male dicta conuitia detractorum sic ac

cumulat. ut ipsum sui factum accusatorem existimes nec diluit quidem quā facile possit Scribendi genus leue ac temperatū & collectum nisi quod quum opus est aperit se tanq; Campestris oratio. Recipit deinde sese totaq; colligitur. Ardent uerba quā bellum geritur ut pressa angustis pugnatq; sententiā ut non legere historiā sed proelio in tēte uidearis. Omniū tamen splendorem exuperat & pene extinguit luxilla concionum hic illustis & plenus nusquā totus nisi quā hic laxat habenas. Nulla pars animi oge quam nō oppugnet. Laus locus est nullus quem nō exornet nihil turpe quod nō euerat: per omnia tanq; spiculis densus & uehemens. Mirum est quantum assurgat affectibus concitandis sedandis demittatur. Nam quod intendit explicat atq; inculcat & quod inculcat munit: uallatq; argumentis & pondere. Tū aduersariorum dicta paulatim primū enervat mox tota mole insingit & dericit. Nihil est aut illorum tam efficax & robustū quod non confutet & dissipet: aut suum. tam infirmum: quod nō cotroboret perpetua dimicatio de dicendi acer & pugaxi sunt alioquin placidus & leuissimus quā obscurus aut durior. Nam prae ter ubertatē & copiam suauitate quadam allicit affectus rebus ipsis ex ueritate dignitatē: & quod maioris est gratia: candorē orationis nunq; intermitte uel uersat humi cedatq; materia suae erecta & sublimis efficitur semper distinctus & patēs de scendit interdum ad fluminū oppidorumq; situs describendos: nonnūq; ad edificadi rationē Nō est qui fuerat alium credas e milite factum architectum aut agricola: aut dimenso rem putet. Omnia ponit ante oculos: & partitur intervalis. Nihil hic habet pristinae eloquentia: nouam induit. Proh deum imortalem quae aura qui strepitus quae fontū murmuraciones audiuntur: uerba ipsa iam poetica: & nata cū spūs: ut currere cum aquis uacere sub arboribus umbras captare: lasciuire inter riuulos: & tanq; tripudiarū uideatur ad numerum quendā solum. collecta rotunde & perpolite. Et si amoenitatē ne quid afferat fastidium nonnūq; exasperat leui inuersione uerborum. Tum cognitio rerum antiquae intermixta iis quae sunt aetatis nostrae: quantū uarietate allicit atq; detinet magnitudinem ne quae & nouitate delectet & serie suspendat lectorem. Nullius oppidi occurrit mentio: cuius originem nō repetat: situm nō notet fortunam loci: & qui uiriquibus in rebus quae aetate clamentur nō incredibili memoria complentur: nunq; una re immortalis plerunq; sit historia etiam quae ieiunissimae scripta: ut est quicq; rerum ad se patriamq; pertinet: nū natura studiosius. Nec id in Italia: aut Germania solum: etiam Graecas excurret ad insulas. Cyprionim imprimis uetustatem Ambitum insulae imperiū ingenia cōmemorat. Orditur iam inde supra Troianū bellum. & pares. & incognitas: ita situ dignissimas ad nostra usq; tempora breuitate non obscura delabitur. Inde ad Lesbion eadē maiestate descendit. Quae hic radices: quae latebrae antiquitatis aperiantur: quanta illustrium uiro rum exaggeratio prodit i lucem? Sic Mytileneos Rhodios altissime repetit. & omne uetustatis excutit puluerē dum cuncta peruoluit initia incrementaq; disquirens. Nec tamen interrumpitur historia: quū quid affert rerum exterarum inueniūt ipsa ad locū quae scribuntur non accersita aut coacta: sed ita intextentia sese ut ex eodem esse glomeris hilo uideantur: nec ullo modo, fuisse abicienda: neq; n. uagat fusi: quē ex usu sit historiae: & re rum postulet dignitas: uerum illud adhibet temperantia: ut neq; suppressio magnitudinis detrahat neq; uagatio breuitati. Admiramur hanc ingeniū sollicitatem: & quidē ce ca sunt ei ornamenta dicendi. & propria ut ad haec natus: ad haec educatus atq; instructus

esse uideatur. Magis tamen mirabimur. si omnem colligemus uitæ cultum: & labores ac peregrinationes uarias atq; impedimentissimas considerabimus. Nulla est natio Christiana in terris. quam nō adierit. Mare nullum quod nō nauigauerit. Alpes totius orbis terrarū difficillimas atq; asperissimas: incredibile dictū est quotiens superauerit. Transiit in Scythos. Britannos sæpe uidit. Adit Pannonios: ad ultimos Oceanī accolae penetrauit. Germania aliquot ægit annos. Ad Gallos sæpe profectus. quicquid est. Fluminū. Montium oppidorum. inter occidentem solem: & semper uenturionem id totum perlustrauit. Nec ea fuit ratio peragendi. ut priuatus uagaretur spectandi uoluptatem secutus. Legationes enim maximas & grauissimas perpetuis itine nobis obiuit. Sæpe ad reges: sæpissime ad Romanos Pōrifices hoc munere functus ē. ut plures obigisse ei legationes q̄ anni fuisse uideantur. nec principes fuerint ulli apud quos nō amplissimis de rebus ægerit. Federico Imperatori domesticus. Alfonso regi omniū qui unq̄ fuerint in Italia clarissimo famularis. Eugenio. Nicolao. Calixto acceptissimus. quorū primus ad ecclesiam Tergestinam: alter ad Senensem euexit: tertius Cardinalium collegio coaptauit: in eo orando non mēdicatus uniusculiuspiam fauoris sed omniū ex præstantissima uirtute conciliata benignolentia iudiciū confirmauerit. In tantis occupationibus semper est aliquid ocii suffutatus: ut alieno in somno uigilans plura scripserit: q̄ qui nihil egerunt aliud: plura ægerit: q̄ qui se totus ad uitæ actiones contulerunt. Pontificatum eius quot turbines agitaueint: nemo est cui q̄ tibi sit notius: qui omnibus deliberandis rebus etiam priuatis interfusiit. Principio bellum in ipsis uisceribus ecclesie paucis diebus ante eius Pontificatum exoruit: ista tim eo Pontifice sublato Assisium & Nuceria ab hoste recepta. Pax Malatestarū quum difficillima factu uideretur confecta. Mantua eius opera atq; præsentia cōuentus Principum habitus. Bellum Britannicū per Legati temeritatem excitatum: eius auctoritate suppressum. Pragmatica quo genere pestis nullum esset periculosius: & iam uetustate corroboratum malum profligata & extincta. Bellum Malatestarū manifestis de causis susceptum cum uictoria finitum. Alteri Ducum cōditiones datæ: alter tyrannide eiectis. Fines ecclesie & imperii limites: quantum nunq̄ antea p̄pagati. Terracina uetus urbs & martina: quod ad ecclesie iura pertineret recuperata. Beneuentani quorum eadem esset conditio: reducti in potestatem. Picem propter fines domesticis agitari bellis: reconciliati. Vmbri simili contentione cum maximis se cædibus eruentissent: sedati. Senensium res constitutæ: reuocati exules: optimatibus iam pridem eiectis ciuitate. Munia publica p̄missa. Seditioes sublata: inducitur noua facies reip̄. tutior & quietior. Vitulinum pre fraudē occupatum pati impetu recuperatum: quo amissum perfidia Sabinorū anima diuersa cum hostem publicum transitu. cōmeatusq; iuissent. Romæ grauissimi tumultus Siccardiorum & Sinibus ecclesie sublato bello: ceteri deterritima aieestas imperii aucta. Confirmatus in regno Ferdinandus: & aduersus Gallorum potentiam aditus atq; defensio. In Turcas expeditiones maximæ partim institutæ. partim iam scep̄e Germanicæ res quum grauissimè tumulari dicerentur: non neglectæ. De Boemicis publicè priuatiq; actum Bellum Federici imperatoris aduersus pannonicos eius opera compositum Maguntinus Antistes male ad Romanam ecclesiam sentiens: sede depulsus: alter suffectus. Vide quæ catetur: qui orbis rerum maximarū accesserunt. quotidianæ occupationes intelligendi causas diuersarum gentium inhibendi: decernendi adiudicandi. Quibus rebus nunq̄ uisus est desuis sequi: quāq̄ ualitudinarius & senex: ut semp̄ præstantissimi animi robur aduersus corporis imbecillitatem contenderit. Accessit & aliud studium ædificandi. Tot ædificia magnifice cōstructa Romæ. Collapsæ iam uetustate scalæ templi maximi ad Vancianū: grauissima inspena instauratæ atq; resectæ. Vestibulum palatii egregie munitum: tum ad tutamentum locitum ad dignitatem. Atea pro templi soribus strata latissima. Tybure atx nuniatissimis turribus erecta: inquam ipsi liberius locati sumus: opus quāq̄ sublime & præclarum pro necessitate ita acceleratum: ut diceretur Tyburinam arcem ante perfectam esse q̄ inchoatam. Senis porticus fastigiata: amplissima. Pientie templum reuerentia celebre: ædesq; orantissimæ: & si ad priuata respicias Italie totius longe celeberrimæ: & quibus facile possimus de magnificencia ædificandi cum uetustate certare. Hæc pacis belliq; opera uno triennio p̄acta sunt omnia: & tamen interea nihil se remisit: scilicetissima ubertas ingenii. Scripsit Cōmentarios rerū a se gestarū quod diximus. Scripsit de sacris institutis. Et Germanicæ & Boemicæ res multis uoluminibus absoluit. Epistolas digessit in tempora

tempora ut quas prophanus quas initiatus sacris quas antistes factus quas Pontifex maximus consecratis quasque uoluminibus colligantur. Orationes usque quas diuino illo spiritu habitas nemo est qui non habeat in manibus. Leguntur tanta omnium cum uoluptate tanta cuncti admiratione sunt audite nec quæ post hominum memoriam fuisse censeas qui omni foro in omni concione orbis terrarum & sæpius dixerit & disertius. Et tamen pro hominum fidemque orationibus de rebus habitæ: demum uetustari apparet illiæ diuitias uerborum & Ciceronis testis: nitore elegantia reliquam uisum lateat nihil horum pro orationibus defuisse. At uero copia quid æquamus uetere: numero uincimus. Neque enim plus Cicerone se inior: aut sicior uenit ad dicendum: nec ille paratior ad forum oraturus quicquam ad solium accedit. Nam & locos cõplet oēs. & uarietate quadam de liis inflectit inueta. Et tamen quæ suum studiū & ætatē ad hanc unam rem. M. T. contulisset neque totiens neque tantis & tam amplissimis de rebus neque etiam tot in locis orauit. Egit ille sæpe priuatis contentionibus nonnullis publicis. Nam & Sabinum & L. Pisonem: & P. Clodium in omni cõmuni utilitate sua causa laceffuit: publica fuit ratio in Cathilina: publica etiam in C. Verre quod alter in tempore coniurasset. Socios expulisset alter permixta fuit causa Pompei. Nam & ad priuati amicitiam: & ad communem utilitatem usum est pertinere ut bello præficeretur. Extant pauca quædam quæ totæ sunt & re perit ut de provinciis de lege agraria & similes. Cæteræ omnes priuatis studiis sunt conflatae quas: quidem non acculouit quæ amicorum fortunæ: captae tuerentur. Sed illud contendit & Ciceronem rariuicula publicis de rebus disseruisse: & Pium nunquam de priuatis. Sed statuisse illum plerumque ad suum cõmodum. Hunc omnia ad cõmunem generum utilitatem retulisse. Quæ res ad magnitudinem & præstantiam multo uidetur esse propensior. Iam & initia ipsa dicendi huic altiora quæ illi extiterunt. Prima eius oratio non de Sexto Amerino defendendo. Sed de Concilii sede deligenda in contentione græcorum ubi Papæ urbis opportunitatem ex situ loci: adium priuatarum magnificentia. Clemētia cœlicõmoditate conipotationum: liberalitate Principis: fluminis: lacu montis feracitate sic accumulauit gloriam ei urbi peperit sempiternam. Mox Federici legatus Mediolani de imperio urbis hæreditario disseruit: & fide seruanda. Viennæ de auctoritate Romani Pontificis conseruanda. Ratisponæ præfuit Philippo Burgundorum Duce detestatus est imanitatem Turcarum efferatam & barbaram: ubi omnium cum lachrymis calamitatem Christianæ rei publicæ deplorauit. Egit de cõuentis Boemorum apud Calixtum. Pannoniis Viennæ Federici nomine grauissima oratione respondit. Rursus iisdem in Austria Germanos in maximo conuentu principum ad bellum contra Turcas hortatus est. Ardorem omnibus iniecit incredibilem. Romæ iuramentum Federici quod exhibuisset tota fuit eius oratio de bello Turcis inferendo. Pari ardore Alfonso Regem perpulit ad expeditionem maritimam orientis bello faciendam. Inde Pontifex maximus creatus in conuentu Mantuanorum impetum quas lachrymas nobis excitauit. Quod omnes Christiani orbis: aut Principes ipsi aut eorum legati conuenissent: eosque ad expeditionem Asiam & Turcense bellum hortaretur quem tunc non uidimus erectum spe uictoriæ: incensu cupiditate ulciscendi: misericordia cõmotum eorum qui essent crudelitate Barbarorum: uexati tanquam uniuersi dicentis nutu omnem in partem orationis flexu rapentur: impetumque ut tracti dissilerent. Tum eodem in loco totiens orauit: quotiens fuit illi nouis legationibus respondendum. Illudque usum est mirabilis: quod fere semper iisdem de rebus diceret: semper usus est diuersa dixissetque ita ut a seipso uinceretur. Vbi Gallorum querimonias & calumnias Renati tribus actionibus accerrime confutauit. Nec minore gratia Catherinam Senensem laudauit quod in Diuag. retulit numerum. An non pari admiratione eloquentiæ Legatos impleuit Ludouici regis: quod nobilitatem regiam laudaret. Gallorum splendorem afferret in medium: uirtutes Regis: & extinctionem pragmatice in cœlum tolleret. Maiores gentis Italia familiæ. Beneficia regum. Tot nomina. Tot res gestas. Tot ætates cõmemoraret? Quid loca aliam nationemque plurimam? Nullus confessus hominum nulla orchestra in orbe terrarum: quæ non eius oratione istemuerint. Vbi etiam aliquando minoribus de rebus semper tamen publicis & salutariis dixit. Infinitæque sunt orationes. Fuit itaque huic alia ratio dicendi semper apud summos Principes: plerumque de statu Christiano omniumque illorum imperio discurrunt omnis eius oratio ad pacem Regum: ad concordiam Principum: tranquillitatem nationum: defensionem religionis quietem totius orbis terrarum: semper fuit armata: semper regia atque imperiosa: quasi

iam tum diuinaret futurum suū christianū imperium: cum tanto imitaretur studio: tāta cura: diligentiāq; defenderet. Hæc illi sunt una perpetuaq; materia. Neminem lacescunt. oratione infectus est neminē. Forum illi oribus terratum fuit: cause: religio & cōmune imperium: unūq; eo delapsus est: ut studio sui ad contentiōnem rapetur. Quis est igit tam iniquus iudex: qui existimet aut Ciceronem: aut quēuis alium: uel magnitudie rege quas complexus est: uel frequentia dicendi: uel uarietate locorum Pio esse comparandū. Accesserunt epistolæ ad ciuitates: ad Reges: ad nationes: ad omne genus hominū: quos uel ad religionis arma incendendos: uel flectendos: ad pacem: quibus præter nomen & latera nihil uisum est defuisse: quod ad grauissimam orationē pertineret. Est etiā & carminis par gratia: uersus pressio: & festiuitati q; magnitudini ac cōmodationi: nōnūq; grauis & mordax quū locutus extant epigramata referra salubris etiā poemata leguntur orationi æqua prope lance comparanda: nisi q; hæc iuuenis edidit: orationi reliqua incubuit uita: ubi etiā nō contempsit poeticā: munus tamen studiū uisus est contulisse: siue magnitudine rerum gestarum inuitatus: quæ semper ei maximæ atq; amplissimæ contigerunt. siue quoniam secutus ætatem grauitatem cum annis induit: licet illam poeticā ingenii esse lasciuientis arbitatus: orationem castigatā & grauis idelectatus est etiā mixto scribendi genere ad philosophandū aptiore. Scripsit dialogos de rebus uariis: de ortu Nil inde studio uenandi: de fato: & præsentia dei de hæresi: Viitæ: neq; Platoni aut Socrati disputandi partes dedit: ut solent qui uetustatis baculo nituntur. Amici fecit ut loqueretur homines probati: & nostri tēporis: quo magis ei debet ætas nostra etiam hac ex parte. Pii opera producta in lucem in longumq; uictura. Vsus est & stilo diuersissimo: dum Asiā ad Eufratem usq; describit: quantum concione fufus & patens: tantum hic angustus & breuis. & hac quoq; parte consumatissimū impleuit oratore: ut oīnē orbem terrarum: aut adiecit præsentia: aut diligēna penetrauerit: totusq; sit ei ante oculos exploratus & cognitus. Collige hæc omnia: quid dices aliud q; congesisse naturam in hunc unū finitorum hominū ornamenta: ut recte alluisse nomini uideantur: qui pro Pio Pan diēdam inuenerint: tanq; ad omnia totus nulli rei mancus: cuncta unus perferent: quæ nulli conari nequiuissent. Quis est qui nō miretur: in tantis illi in gerendis rebus quicq; scribere: aut in tantis scribendis aliquid gerere potuisse? aut quæ i eo principe summa: in ueniens quæ uel mediocria etiam priuatis gloriam atq; immortalitatem pepererunt. Sed nihil est quod illa uūq; intermissa natura nō efficiat: nulla uitæ actione uagario quidē ocio fasit semper plura negotia: q; passus illi esse uideantur. Adde principis modestiam: dum qui summus est: in ima quidem continetur ingenia: & eorū se iudicio pmittit: qui nulla in re sint uel mediocriter docto uiro comparandi: facta est mihi ab eo potestas: cūcūdi quæ supuacua: corrigendi quæ intorta uiderentur: & illustrandi quæ obscuriuscule dicta. Sed ea uisa est omniū elegantissimis splendor ut nō solum aliena nō ægeant manu: ad agendam dignitatē: sed manifestam afferant desperationem imitari cupientibus. Vale.

Campatus secundino suo. S.

A nix undiq; multoq; ad me litteraq; deferunt: partim eorū qui accessiōi dignitatis congratulant: partim qui dolent hominē paulo ante solutū ac liberū tantis curis: & tā grauissimis repente imersum esse: afferūt illi uitæ ornamentū: & spes amplissimas: aditus ad gloriā & honorē parentissimos: honestamenta quædā: & tanq; præmia uirtutis: al salutis ductimen in mediū adducunt: iacturā ingenii: abdicationē oēni uoluptatū: licentiā illā sodaliciā ereptā sublatam congressus amicorū: & urbium nationūq; eternæq; lustrationes: iam nulla nisi publica causa faciendas. Quibus oibus aut oīno abstinedū sit homini religionē: pñitentia: aut certe modus quidam adhibendus seu enior & castigator. His ego magis essentior: mā q; antea elatus animo haberi poterā: nisi comitatē illā retinuissem: urbanū: & popularē nūc nisi penitus abiciā nisi colligā memē: & grauē ac reconditū induā uirū: effluens sim i intemperas iudicandas. Ante hūc diē: noctū an interdū uisus: an comitatus: urbe: an agro spaciare: par exultatio honoris erat. Idem uiri graues: idem amici sentiebāt: & cohibere uiuēdi modū poteram: & laxare quoq; illud molestia: hoc licentiæ dabat. Nunc uero tanq; in scena positi unū oēs intuent: undiq; oculi intēdunt. qui paratus: qui incessus sit quæ uitæ actiones: tanq; ad omniū hominū spectaculū expositi ē uideamur. Nec tagis modo de ambulationibus interdictum est: sed abditū. & ielclum. horas singulas metiri oportet. nec solus incedere si uelim. licet nec cœtus si libeat. cogere fas est. Quā iocūda diuersio

diuerforia illa ad amicorū domos: q̄ grata cōsuetudo: & suauis familiaritas eorū: quos ames quos tibi iam ab ipsa prope infantia deunxeris: hæc una hora destitutæda sunt oīa: oībus est bellū indicendū: querendæ familiaritates hominū grauissimæ: quas ut repente quæ rare pīculo sum estituta cōparare difficile: cōueniendū intra penetralia: ubi fores si patet: in decorū censens: si occludant: superbū: adhibendū silentiū: pōdus rebus oībus adiciendū obseruandū est: deniq; quicquid antea cōtemnebā. Vestes & reliqui ornatus ad impedi- mentū usq; & fastidiū cōparandi. Toga longa nec æstatis q̄ hyemis expeditor: tū quod omniū maximū est: difficillimū: quæ studia id inde ab unguiculis cōplexus sum: in q̄b⁹ alterā iam ætatis partē cōsumpsim⁹ solum intermittere oportens: sed penitus omittere ne cesse est: neque religionis instituta violens: sic senex futurus sumantēq; senex. Sed hæc dicit aliquis: incitā mēta sunt uoluptatum: atq; iccico abiiciēdas: uel ut uelis uerfari: qui quū libitum est: iactari ad libidinis impetum. Quid q̄ opes maximæ proponuntur? Fateor proponi maxinas. Fateor etiam spem maiore nec egestatem ullo modo cadere nisi eum qui sacris sit initiatus: modo ad Pontificatum accesserit. Sed hæc opesq; sunt periculosæ: nisi conseruantur: porro conseruari nisi pīe sancte: liberaliter non possunt: quas si habeam⁹ potes ad præsidium tuorum adhibere: non ad largitiones: splendoremq; domesticum. & explendas uoluptates: sed ad eorum sunt opem accommodatæ: qui maxime ageant. ut difficile sit tuorum odiū non subire. nisi largiatis: aut summi principis dei offensionē. nisi abstineas largitione propinquo rum. Si autem non habes & prematis inopia. miserum est dignitatis maiestatem tueri non posse quando non elucescere te religionis splendor. sed fodefcere atq; obscurari uideat. ita homini tanta in dignitate cōstituto inopia dedecori est. copia pīculo. ut q̄ plura habear. discrimini propior uideatur. nisi recte utatur. in maxima copia rerū. atq; affluentia id uitæ genus est adhibendū. ut effusissime uiuamus egentibus. parcissime nobis. nec est opum magnitudo. quas religio peperit. reserēda ad ostentationē & iactantiā. ut i cōmuni uita fieri solet. sed ad liberalitatis modū reuocanda est. quæ ita sit cuni pietate cōiuncta. ut existimemus oīa sanctissimæ charita- tis studio esse facienda. Taceo ludos. iocos. amores. aliaq; laxamētā animi. q̄bus & diffi- cile est abstinere. q̄n in his sis educatus. & nisi abstineas. euertas fūdr⁹ religionē. & maio- ram præcepta cōtemnas. nec ulla est ultra coinquinatio. q̄ religiosi hoīs in temperatē. il- bidinosēq; uiuētis. Accedit huic oneri sarcina multo grauior. nā si iter oīa uitæ officia il- lud maximū est & difficillimū: hominē ipsum ita sibi uoluer. atq; ita sese exhibere ut ac- culari nequeat: quanto maius est & difficilius eorum curam suscipere: qui quales futurū sint: ignores. aut si scias traducere ad honestatem. & cōmunis uitæ iustitua nequeas: hoc si non cogitemus: solum & perniciōsum estis cogitemus: uitā non locundior. & tamē id itineris ubi cōceptum sit: peragendum est omni spe sublata redeundi. Nec tamen ea de causa hæc colligo. ut acceptum beneficiū uelim extenuare. Equidem sic censeo nullū esse genus ingratorum detestabilius. & magis alienū ab officioq; obseruare uerbis alie- nam in te liberalitatē. nam qui inficiant. qui supprimunt. qui inserunt iniuriā eia quo beneficiū acceperūt: uia nā cā ipellī pnt. qui aut magnitudini detraxerūt acceptarū. nil aliud uidetur efficiatq; uelle ultro ingratos esse. Video me esse infimo loco ad fastigium euectū amplissimæ dignitatis: abiectū ad hūc diē: atq; incognitū ita repēte factum Pond- ficem intelligo: quod minus eo maius fuit existimandū: qm & competitorēs erant uariū qui non modo summa gratia: maxima auctoritate: excellentissimūq; doctrina niterē- tur. Sed potētissimū regis ac principū multoq; cōmendantōe cōtenderent. & mihi ultro. neq; petenti collatum est. neq; cogitatū. ut ipsa alioq; contentio gloriæ auxilise uideatur. qm summi uiri nō admissi ad dignitatē: nō tam reiecti a Pīo: q̄ a me supati uideant. Ac- cessi Pīi ipsius Pontificis maximi oratio: quæ ita meas est complexa laudes. ut media in concione seipsum accusaret: qm & leto me omasset. & minus nūc et contulisset: q̄ uiuitis meo ratio exposceret: ipse de me retulit: nouo uotē ipse repente & tanq̄ de iprouiso me noiauit: interrogatōne ipse interposuit: cui cū grāas agerē. Pontificia in toga. ut fieri cō- sueuit. multaq; eas in me beneficia cōmemoratē. ut Perulæ legemī suarū priuato ære instituerit. ut Mantuā pfecto soli ex oī turba Poetarū rescīpserit. ut Senis re p me nō ro- gatus. & nec amonitus quidē subsgnauerit. ut tandē Crotoniatibus pfererit. Decretūq; interposuerit. ut q̄b⁹ ppter nouā dignitatē ex cidentē: a mihi itēgra sortē restitueret: q̄ oīa. Illa fuit prima uox humanissimi & liberalissimi principis: beneficia quæ cōmemorat⁹ seminiora extidisse. & uirtute mea. & desiderio suo. Multa deinde de pbitare de inge- nio in medium attulit: multa pollicitus est. ut uel ex diuinum & præstantissimū pī- cipis animū deprehēdas: qm in illa imensa beneficētia erga me nō qd dedisset. sed quid

clatus cōcogitare uideret. Quo qd ē in liberalitate magnificētijs: q̄ splēdoris gloria
 ī p̄ncipe illustrior: nec ulla ī re uisus ē occupatio: q̄ ī me amplificatio: extenuādo bñficiū
 Quā su munificentiā: quā liberalitatē: cū hac cēseas cōserēdā. tū ne qd largitiōis defecit
 uelut huiusmodi p̄ncipio: gratia oīa transfigi iussa sūt. Addita dono bona idem mortui Annstis
 ad hūcū manifestō iure deuoluta. hac oīa si unū ī locū cōgerant: cūcululus erit bñficiō
 quē ornamētō: exaggetatio. Tanti ne iniquis Pontificatū istū facis: q̄ si nō sis in extre-
 mā Italiz orā tanq̄ relegatus. Quid. n. Calabris obscurius: qd abiectius ac remōsius: aut
 quē gens. quē natio iculitior. tū q̄ fruct⁹ dignitatis. qui cēsus reꝑ. Ego uero ut taceā rot
 cōpōtores: quoꝑe gloria oīs ī me trāsīta ē: qm̄ sūt cōtētiōne sup̄lati: uel a nō repugnāte
 locū nullū existimo ī Italia noīe ac uetustate clariorē. Nec dubito diuinā Pii mentē hoc
 ipsū cogitasse: tanq̄ ad uetus gymnasiū phoꝑe mittendū statuerit. Nā quē gens ī eo uita
 genere Crotonianbus celebrationib⁹ & plures pbi & meliores. Nec uideo quā urbē ma-
 iora illustrauerit monumēta uetustatis. Quod ī ḡt Pythagorā uiz: tantū nō puduit: id
 me hominūculū pudebit: si ille Samo pulsus. Crotonē sibi ex oī orbe terrarū delegit: philo-
 sophiādi locū: ego illo missus nō exul. sed ad ipenū nō p̄ficat⁹: nō arripia mibi hāc occa-
 sionē: eū mibi locū nō gloriōsissimū putabo. Nā Almiō quidē & Philolā q̄q̄ Pythago-
 rā nō requarūt gloria: ambo tū ea ī urbe natū multū splēdoris attulerūt. Quoꝑe aliet pri-
 m⁹ dīspatasse de reꝑ natura fert. retrulisse aliet oīa ad celestē armoniā & necessitatē co-
 ētioneꝑ naturē. Taceo Hippasim Metapontinū. Tarentinū Architā: qui haud p̄cul inde
 nati ad eū locū p̄fecti sūt philosophiādi grā. Sic Empedoclesis ē Epycarmus aliq̄ cōpla-
 res phiani illo ipso ī loco didicerūt. Nec minus hōꝑ ingenio claruit ea urbsq̄ aut Milo-
 nis Lacertis. qui & ipē Crotoniates tūꝑe toto gestabat studio. Aut Leusis elegantiꝑ p̄e
 stantiorē naturē formā eo ī loco iueniri posse existinauit. dū Helenen pingeret. Cro-
 toniatū uirginū fretus exēplari. Vides quā mibi urbē Pius cōmiserit: unde hī uenustati re-
 uoluas: cū uirginū ista hominū qui arma ferre possēt: cessis acie iuuenis. Si ad ne-
 strā referas ætate: nō ē urbis illa cōtemnēda: neq̄ magnitudinē: neq̄ opibus: neq̄ gloriā in-
 ter finitimas: ut quæ & marinis cōportatiōib⁹ sit exposita: & soli felicitate excellentiā ma-
 re sinuosum primū ac recurū. Mox Ionii iter & Tyrtheū illissime exit ī pelagus: utrā-
 q̄ in p̄te nauigabile. Cōmeāt tui Veneti orbe terrarū potēssimi. Cōmeāt qui iūeto mari
 cōmercant. Vnde & igenia sunt cultiora q̄ Calabris & undiq̄ ad uitā spectāt usum in
 portant. Tū solū felix atq̄ amēnū: amplū etiā: nec ualstis mōnibus: aut stagnis ipeditis:
 sed libere & patēsūt siue mari uelis siue terrarū lassissime possis euagari oculis. Prospēctus
 tū ī pelagus latiores: qui ī lōgissimū recedunt: & a leua Tarēniosa: dextra Brutios: a frō-
 te Siculos: Ambrachios: Calonios attrigūt. A tergo Salēnnos. Metapios. Apulos. Vide
 quē noīasque locasque spectaculoꝑe luxuria excitat: aio: cū hac legis. Quid mibi futu-
 res. cū oculis lustrabunt: p̄pagrabunt: pedibus: cum līe paulo licentius lasciuemus: re-
 moti ab hoc fastu & strepitu: quo tetiemur & p̄mimur. Vix extā p̄ncipa uetere Crotoīātū
 & uestigia iugiteris tā lōgo iteruallo uetustatis. Desūt qui cingāt urbē uiuēs: p̄cipui son-
 tes desūt orti iugui. Sed ide salubritas aeris: celiq̄ clāmētia: idē ab ultia reꝑ: p̄ducta
 ī ætates: sc̄nptoriꝑ celebrata monumēns. Quippe p̄dirū ē Crotoniatas nunq̄ sen-
 sisse terremotas: neq̄ pestilētia laborasse. Idēq̄ euenisse Locretisū finitimi: credo eodē
 tractu maris: ac terræ haud diuersam fuisse uim: sydeꝑ stellarūq̄ despectū: solūq̄ suapte
 natura beatissimū ifici nullo mō posse. Cæcēliū uero inaudita teractasur horreū ifulsi
 horreū cōtinnēri eē uideat. Accedunt arua & loca herbida: pabulis equoꝑe accōmodata:
 nā equi quoq̄ illic eximie p̄ncipitatis nascunt: maiores nōstratib⁹: hac oīa & magna sūt
 & titulis maioꝑe illustri: sūt nō solū cōtemnēdi nō fueri Crotoniatæ: a uiro philosopho
 lo. sed oī conatu expēdi. Quid de censu dicāneq̄. n. sūt eiūsmodi dignitates: p̄sō me
 tiēdā: p̄ar splēdor ē oīum atq̄ gloria: pat auctoritas siquid iteritū: id torū nasci a uitāq̄
 excellētis maior habēdus: sit minor qui uicat. Neq̄. n. aut Paratimoratur Verotēis: aut si
 quē alii opes extollūt ieterorē me cēleo mō fāctitates uitaz: obseruati religiois: maioꝑe i-
 gnitate: & officis illis. P̄ncipis nō fueri supatus. Taceo tāū ordinis maiestatem: epiſto-
 lā modū nō teneā. Nūc solum expecto ruā: quā siue tu ad hūc reletas uiuēdi sc̄lū. opinio
 neq̄ cōmē: siue phoꝑe iſtituta reuocēs: nō eqdē laboro. mō qd tibi uidea trāffetas: nō qd
 mibi uideri uelis. Collige hic oīū: libertatē: sodalitia. uagatōēs: cōgressus: aliaq̄ oblecta
 mēta: iūinde res magnas: spes maioꝑe: familiaritates: p̄stantiū uiroꝑe: p̄sō: hōiē: gloriā
 cōplectere: rursus utrinq̄ tanq̄ ī trutina labores: picula cōtemptiōiā expēdesimul
 hac libra simul mibi locū expiū: de agere grās possim. Cū Pio. il. Pont. maximo. tū etiā

Papiensi meoque alter amplissimis ac pluribus ornatu beneficiis alter non solum ut ornaretur: efficit sed me prius mortali in lucem dignitatem non iam summo principum eduxit atque in omni fortuna acerrime constantissimam me defendendo offerat quod pollicear: nunc dedi meipsum: exiguum est tuis me dedere: nisi fuissent ipse non eum. Tu quod allatus utilitatis cum oia mea nec egerat ut egeret: & uideretur ipsi suo iure. & ego sine summa fide decisse non possem. Concedat & pmitte me priusquam dedam de uocemque minimam est hoc quod est nescio: an unde sit futurum aut si sit non ad animum erga illos me sed ad meritum magnitudinem referri debet. Nunc non monumenta posteritatis. & hac meam ingenii mediocritatem: quoniam cum illis hac ipsa in recoprandis: Quis Pius & dicendi & scribendi arte sublimior: quis certior oratione breuior: oia foris oia concione orbis terrarum: quod & sepius dixit & disertum: ita ut nullum oino oratorem iuenias aut potest meliorem. & qui post hominum memoriam eloquentia & magnitudine animi maiestatem tantae sedis solus ipse uideatur. Tu Papiensi meo quod accurrat. & grauior utroque in genere & hoc soluto. & illo sanctiore: quod utroque scriptor monumentis celebratur. Aut quae nostrum temporis ingenia in hoc non desudauerunt. quibus ego nescio an ulla sim ex parte coparandus. Proinde alia mihi ostendas uia necesse est. Nam haere late: inofculari manus libere humi pedes obuolui genibus. & circūgyrare oculos totum est efficiamur & blandientis nihil opus est uulgaribus. Aperi mihi locum aliquem ex illis intimis graecorum penetralibus. Ego tantum id intelligo nullum officium esse tantum illis tam graues labores: nulla pericula tam dura & capitaliaque non sint a nequitiis rex exigeret sponte subeunda. Nam opes & similia tam polliceri exiguum est quam non stare praedium & ingratum. Leua quae me hac molestia nostri epididymum apud Sophoclem. Vale.

Campanus cardinali papiensi. s.

ISI est te cognoscere: quod accumulare tuis soles non imputare beneficiis: quod nihil est illa tua summa atque imensa liberalitate magnificentissimi: nihil oia genere largitor & beneficentia illustri. Equidem nequaquam ausus eum ita te quotidianis sacessere postulationibus. & tamquam agmine negotiorum meorum oppugnare: cum plura solus abs te impetrauerim: alium nulli petierunt. Sed cum ea sit diuini & praestantissimi tui magnitudinis in tuis omnibus non defatigens. & quos semel excitaueris: donec cōstiteris nunquam cōfescas. Existimaui non uideri temerari tam diu perere: quod ad tua in me beneficia ita eluceant neque ego egerem externa ope ad uita sustentandam: neque tu sollicitus esse de me possis. Bona superioris antistitis: quae spectare ad me haereditario quodam & successore iure uidebantur: si tecepta sunt atque ab eis itecepta quod nihil afferunt nisi comēntia quaedam & conficta ad me euerrendis. Auiant nescio quod fraudis comissum ab eo: uero in pecuniis decimae exigenda: idque per Calixti papae. eaque ob rem ad sicum recidere oportere: si ad hunc diem neglecta res est: mirum cur nunc tandem excitentur: quia quae uiuentem accursare non erant auium mortuorum tutissimum oppugnare arbitrans: uide id esse in causa putet: quod existiment debili cum aduersario rem fore. Nesciunt spes meas oēs in Papiensi uno oium: qui uiuam collocatas esse & constitutas. Nesciunt fortunas ad hunc diem mihi desuisse: animum nunquam desuisse: semper paratum te mihi intelligi defensorum: uerendum cuique sitne hoc mihi exiguum non praestare quia maxima atque amplissima praestitine opem ei non ferat: qui quātus est: pepercit: pendet: ex te totus. totus in te uno mortali cōquisque: qui et alienis & incognitis opitulans: non me acerrime defendes in causa uisum: qui et ubi nullum ius suberat defendisti. Proh deum immortalem quae tibi parata anima uideo ad me defendendū: poteris inopia afferre meae poteris legitima actio decetare & sanctum & aequū uideri bona inde morti Annistis ad sustentum deuolui oportere: non cōuenire fieri mihi iniuria hac una in re: cui ceteras ultra iuris metas promissa ope tua sintetiam illud poteris afferre non hic agi ad te amplissima Exiguum est quod penitus pauculum suppelletilis tuis: id & prope obsolescentes: bellos: tapetes: atque auleae id ueritate expilata: & nescio quod argenti. quae ut exigua sunt: ita mihi admodum necessaria uidentur. ultro mihi a Pio max. collata beneficia: ultro me ipsum declarasti: quibus per nouam dignitatem excideram: ultro restituitis & confirmasti: ultro gratis oia transigi uoluitis: in tanta ignota multitudine beneficii: in tantis ornamentis hanc mihi extremam fieri iniuriam patiemi. Adde hunc calculum ad cumulos altissimi beneficii: in me tuorum: quae quod eo magnitudinis euaserunt: exerecere nullo modo possint: ut hoc desiderant reliquum: quo absolute atque exaggerat oia ex parte uideantur: ueluti Campanum tuumque solus in hanc lucem dignitatis in oculos hominum clarissimorum: ipsum denique uita splendorem eduxit: nec uero uerbosior in tua ope deponenda. cum eo sis ingenio in conseruandis tuis atque omnia.

disat admoneri cupias:rogari non feras. Vale.

Ad eundem interamniae seu terami descriptio.

ETIS ut ad te q̄ latissime scribam: nō de ualitudine solū sed de omni statu rerū: fortunarūq̄ mearū. Ego uero nihil ēē censeo: in quo & tibi parere iocundus possim. & me utilius etiam libentius exercere. Nam & tu sum manu capies uoluptatem: quū omne Campani tui rem familiarē & quasi suppellectilem: nō leges solū: sed tanq̄ positam ante oculos euolues: in sp̄s desse considerabis. & quæ ex dignitate erunt. & modum nō excedent probabis ut digna stipatorio. Quæ autē maiora uidebunt: q̄ Campanū: aut minora: q̄ Antistitem deccant respicienda iudicabis. & mihi quoq̄ gratissimū erit: cupienti amico diuitias omnes ostentare: quo ut magnificētia (si qua sit) laudari poterit: ita tenuitas augeti. Primū ualitudo est qualem lætari possint: qui nos ament: dolore q̄ti oderunt. Membra iam omnia uiuat: pingui teretia: niacis & squalor abierunt. Pedibus utor meis: familiarē & quas longū pedes deambulo: adiutor neminē: ne baculo quidē. Hæc tibi si exigua uideantur accipe maiora. Minus ille quē nostri iam incipio saltare: quanto autē sp̄s sublimis: uaria conditio est plano in solo pedes tricenos: non uno saltus in lubrico sum cōcitationis arduo pes unus: mæta est ultima: uideor mihi factus athleta. Mane in gymnasio: uesperē ā gymnasio deungor tanq̄ lufurus palæstrā: quanq̄ prope est ut olympiā medite: nec taturus uel tecum pro coronatecum in quā certaturus. Nam pili illi erecti atq̄ hyssidiqueos horrebant: iam rediere equæ scabri & hystrici atq̄ antea fuerant sunt truculētū & tetrici: q̄ quū expauescebas: pernicias pedū: robur lacertorū facies corporis: ita constant: ut nota imutata hæc mihi: sed tanq̄ serpentibus exuuiis: comua ceruis in nouata esse uideant: fuit itaq̄ mihi morbus hic tam diuturnus. & grauis pro sonie illo poetæ: apud quē tradunt inimerfos Senes extemplo iuuanescere: iuuenes repuerascere. Tam sum uenustulus tam obesus: & pingualis q̄ ante morbum Elucens: nō dētq̄ oculi: flagrantia uincūt Labra rosas: uincūt Decia mala genæ. Frons nitet. & nullis rugis fulcra decorā. Per cōca demittit tempora Cæsariem. Qualis etiam quū sepe una concurrimus olim. Et meus in cāpi puluere uicit equus. Sed mitto uetera cōmemorare: ne qui cū fortuna pari acie dimicasset: animaduertere in eū pergat: cui tot ultro iniurias intulisti: ut sepe ulciscendi magis cupidus est: qui minus fuerit offensus. & uindictā quærit: qui læcessit: habes ualitudinē: accipe statum. In urbe sum: quanq̄ diuturno exhausta bello. & pene exinanitū amoenissimā atq̄ pulcherrimā. Sita est inter duos amnes: qui muros abluūt. Statimq̄ urbē prætergressi: confunduntur. Alteri nomē uiriole. Tordini alteri. Sūt qui puteat Treuētini: nō nulli Iuuantini uocauerunt. Inde Interaminā dixerūt ueteres. Nostri Teramū appellant. Hæc flumina æstate modico: hybernio equino ostio colligētibz niuibz crescit. Tordinus aliquāto maior: & ubi confluit nomen retinet. Vitiola dimittit: uterq̄ ex editissimis montibus pari spatio labunt. Tordini ora patientio: dimissis mōnibus: cōualles secat tractu leni ac placido. Vitiola plerūq̄ præceps. & dissiliens rupibus stringit. Vrbis igitur in angulo posita cōmiscētū sese fluminiū Paulo ædiorē planicie distendit: habetq̄ hoc grātiæ: ut lato in campo tanq̄ in mari insulæ plana profurgat. A montibus duos pelago quindecim passuū milla recedit ad occidentē. Montes: unde aurā capiat æstate ad onera tems adriaticus sinus: unde teporē hyeme recipit. Neq̄ mari tā propinqua: ut æstui uapo resiat: auster noceat. Neq̄ montibus tam adiecta: ut hybema glacie rigescat & niue quū tū utrūq̄ cōmoditates maximæ hinc lignandi: uenā di: pabulandi: unde nauigandi atq̄ ipotandi habēt. Ad septentrionē oliueta distenta collibus: uinetq̄. Ad meridiem uineta solū & ipsa quoq̄ collibz iteriecta aspiciunt. Quo fit ut urbis ipsa ima planicie p̄surgens: cleftera leuāq̄ colles uideat exortos montibus. & ad mare e regione porrectos. A tergo autē & fronte: liberos exit in cāpos: quos medios Tordinus fecat. & irrigat. Ille agri ad pelagus usq̄ ut iocundus: ita perpetuus comes: quacūq̄ de fluit: aut cardus syluis: aut uiretibus pratis adūbrat. Vrbis moenia qua flumina nō abluūt: quātū itercedit spatium: totū complent orti irrigui: quoq̄ eximia est uiriditas & phennis: ut ne bruna quidem arefcat aut algeat: ipscationes mata nō desq̄ extius: ante oculos hybema cietamēta flumio: ante oculos in aspectu orti in prospectu colles sunt. Cāpi item pingues & læti cærealibus: & candentes niuibz montes uarietate delectant incolæ: salubritate cōseruant. Inde senes passim multi q̄ ānos cētū nō uiuāt solū. Sed qd̄ uetustitas ē recordē: c̄ plerūq̄ sublimes & erecti sola canicie senes. Sed redeo ad urbē: cuius ambitus paulo plus minusue q̄ tria milia protenditur.

protendit. Ipsa plana distincta nec tam lata q̄ longa: ueluti in angulum deficit: fluminū alueis inter quos media surgit statim mox coeunibus: urbis uicinalia: ad latitudinem: ad longitudinem alia: porrigunt: utraq; a muris ad muros: a portis ad portas: quanta urbis est magnitudo decurrunt. Nihil hoc uiciorū ordine distinctius quacūq; accurrunt: secantq; se: fenscopita faciunt: quattuor in partes urbem totā aspiciedā. Pars coctilibus strata est: Pars compactis aequata lapibus: quae ubi deficiūt sufficiūt sabulosi: aequae hyeme atq; aestate ad deambulandū inuitent. & in fluuios singula quaeq; pluuia: sordes: & purgamenta deuoluat. Sunt tamen priuata aedificia p̄sa atq; humilia. A latitudini obstat materia: quae durissimi lapides ut colligari nō facile possunt: ita nec coaceruationē patiunt. Conniugatio altera fastigiū cogit. Concamerationes rarae sunt. Priuata aedes: subductae in longum: latumq; parent. & altitudinem cōmoditate redimunt. Coctilibus quae sunt altiora: tabula tiscy conficiunt. Tempia marmoribus cōstant: ad medios usq; fornices: plataq; sublimia ampla testudinea. Portae urbis totidē. quot ostia Nili: Romana impitius celebris: sic enī appellantur: quae Romam ducit: regiamq; Neapolim. Quae Piceos: a praeter labente flumine uicino dicunt. Caeterae a finitimis quos ad eū capere nouit. Singulis portis singuli fontes exundāt. Vberissimi oēs & plucidi. Est & uiciolus per urbem totā perfacilis: denota tui fossa: haud amplius octingētis passibus ducta. Media urbe prominet templum maximū uirginis matris sacrum. Eius basis tota silicea est: reliqua moles latericis tollitur. Conus templi testudine praeleganti fastigiatur. Alae porrectius illae quidē sed tñ subductius parent: materia tegulisq; contextae. Fores ter geminae: caristio niarmore expoliunt: quae una recipiūt orientem solem: alterae ostendunt occidentē. Terrae uergunt ad septentrionē: quae spectāt pro sonibus scalae marmoreae tractu longo porrigunt & surgūt. Conus mediae iminet templo: despicitq; altare ad perpendiculari: ut tot templi: quot templi latera esse uideant. Ordinati sacerdotes quattuor & uiginti. & in praecurinis nō inculsi. Callent rem diuinā ad unguem omnes. Caeimoniae cultus nusquā solēnior. Ministri factorq; complures extra ordiem tenent horas: obseruant momenta: & quae noctibus ac diebus utunt: studēt i primis musicae: seruatō more maiora quibus illustrant. praedicant. Zacharum musicum suū dicunt ostendunt domos: praedicanepotes: etia discipulos eius inuenta pro oculo habent. Impluuū templi ad mendicē excipit uerus amphitheatrū ex paneris q̄ ex se nouis fornices apparent: magna ex parte deieci: & ubi constant ex aei uetustate. Penitilii formā anni eripuerunt. Sūt & alia uestigia ultimae antiquitatis. Sacellum Syluani & Pnapī simulacrū. Monumentū praeterea lunoni Lucinae instituit Ailron pro filia. Visunt statuae ueterū attexae nouis ediculis p̄sco habitus: caelestiq; Senatoris. Trophea item incisa marmoribus. & sepulchrorū epitaphia. Epigrāmatū quoq; gratia antiquitatē redolet: rotunda: polita: eleganti: abreuitatē quā teneat: terficiam nō relinquit. Quae nonnulla indicant Teramū Martialem fuisse Coloniam ductū a. T. Tattiae: non sed haec intra moenia. Extra urbem sepulchra: lapidesq; itinerant: extant aranti agricolae: nōnūq; umae refectae: cineribus: quod genus humanionis recessit a nostris. & multarū est aetatum. Nec stetit diu p̄scis hic mos: ut igni cremarent. Sylla instituit. Sublatus a Nerua. Templo maximo cōrigne sunt aedes Pontificiae: nisi quod uiculo solo dirimuntur. Hae aedes haud quāq; respondent ad tenipii magnificentiam: apte tamen magis q̄ pulchrae: libere undiq; atq; expedite in arcis modū assoluunt: ipse atq; triplex forum primū i quo animalia: alterum in quo metes ueneant. Tertiū a tergo marcellari. & ceredones complent: habetq; hoc uoluptatis fenestrae: ut cuncta desiciat. Quicquid undiq; comportionū rerū: uel ualium propter oculos eunt: propter oculos redeunt. In oculis proponantur. Inde cōmoditas uictus si qua rerum incessit libido prope est: unde haec depromant. Audiuntur auctores: obstrepuunt: fremūtq; uerba: claudunt in empotius cōsuevit. Cuius uariis artibus: i primis lanificio. & mercaturis dedit. Natio omnis uasra: callidat: arguta: libertatis magis cupida q̄ capax. Tyrannidem summo consensu nupet exuerunt. Arcem opera & situ munissimam adorti uiribus. & impetu expugnauerunt: expugnata: equarūt solo. Regibus ad omnia parent. Caeteros autē nō recipiunt aut interimit receptos. Annistes urbis maximo i honore habet. Me cōsumme obseruant. Menō p̄sule modo ciuitatis. sed & Principē uocant. Idq; uetustissimis iueniūt senatū. Quod uasatā hostili incendio Urbem ac funditus deleatam. Antistes refecerit. Quae res maior decretis est confirmata & celebrata monumentis. Habes Urbem totam: habes ualitudinem. Nunc statum ut intelligas: accipe montes. Nam hii nostri sūt omnes per montes: qui

EPISTOLARVM

bus duo passiunt milla recedere urbem dicebamus. Castella quinquarces duæ. Pagi duæ. ceter quadraginta spatuntur. Quæ omnis nostra regio est. Hæc Campani regnahoc imperiũ ex ponatoragrestiq; opillione factus sum regulus. Audi nũc quantæ ditionis. & montana ne despice. Parent mihi mortalium paulominus q̃ quatuor nũliain quis quĩ arma ferre possintostinginti inueniuntur. Si me ad pugnam prouocaueris:hoc exercitus his copiis licebat occurrere. In hos ego liberam habeo uitæ necisq; potestatem. Solum ipsum adnitionĩ deuexa etiam olei ac uini ferax. Suprema iugaperpetua hyeme niues occupant:nec quicq; gignũt:quod æstate metatur. Serunt quidem frumentũ in uallibus sed parum colligunt infœcitate soli. Vino qui sunt ditiores utuntur importato. Cæteri autem resouetur. Pomorum ac pirorum eximia feracitas. Hyeme tota obruti nũibus:Sub tectis habitant:uictui necessaria cõgerunt per æstatem & autumnum. Bruma tam possunt easus efferre pedem q̃ uolare. Nix increuit hoc anno continenter altitudine pœdam duodecim. Ripæ fluminũ quæ dixi orta montibus ad urbem conflueret:exitũ nõnunq; præbent:quod & pressiores sunt:& niues currentium aquarũ propinquitate dissolunt. Sed quæto Brumæ asperitas grauior his in locis:tanto est æstatis amœnitas & clementia maior. æstia prætulæ:æstiu fontes:frigiduli:geliduli & platanibacietesq; uindulæ:mirũ est quantum affectant uoluptatis. Ita si quãdo urbis fastidium cepit:aur æstus sit ardentior in planis:huc me colligo naturam secutus:quæ hoc sibi diuersorium æstate se legit. Per anni domicilium muti:hyeme urbem interdum. & maris litus inhabitat:æstate montes. Est unde hoc uiuendi genus acceperim:oues imitatus:quæ per brumã:maritimã:p æstatem montana festantur. Quæ uicissitudo si pecori liceat:hominĩ nõ liceat. Si igitur aui & bruta ouis hoc uidet. hoc sequitur. Ego qui quocq; idem uideo. Idẽ quocq; nõ sequar. Neq; enim pecudis uitam:hac refectiõne animi:hoc leuamẽto corporis:digniorẽm censeo esse q̃ hominis. Multa genetia uenationũ in montibus:multa & expeditiora i planis. Syluarum nõ una faciessẽdam aperte & distinctæ arboribussalix confusæ & densæ. Hæc apros occultat. Cæuis ille inhabitat. Colles item tonsi & nudĩ:Colliumq; cõuallesle porum ac uulpem exhibent. Apri spuma quũ fremunt inter uepres. Cerui saltu delectant in nemore. In arais lepus cursu placet:gyro & amphraetibus uulpes. Illi sedere potes ad rætia. & amitem sustinere. Hic lassare canem ad tempus. & irritareutrum placeat in arbitrio:ut ætas quemq; excitat. & remittit. Ita & quiescere in alieno labore põt & inquiete laborare. & tamen pari omnia cum uoluptate. Possẽm tibi mille fontes:mille riuulos de scribere:qui per saltus occurrunt & murmurant. & uenationi auxiliandum lassos recreant ceruũ retinent:morantur aptum & uulpes:ac lepores aut sistunt aut auertunt:apta insidiis loca complent laqueis. Cætera impediunt materia. & subditis. Feruent quortidianæ uenatiões quũ cœlum patitur:rætia uicim sũt. Singulæ tribus aut portæ textũ sua. Caput:extapellesq; ferarum his dantur:quocq; rætibus fuerint interceptæ. Cætera diuidunt in capita:ulnitim tamen:nã pueri sunt extra sortem contenti quicquid ex liberali tate dantis accipiant:ũmodo sint expertes. Nec desunt etiã aucupiasine illa ociofa quũ autum traiectiones obseruant:mane ad escam exuentiũ:aut redeuntũ ad syluam uesperĩ sine quũ exagitantur gleba & strepitu:agũturq; in insidias:sine quæ sibilis sunt. & cõuiscia tionibus. Seu quem canes:accipitresq; delectent:magna copia est agro toro. Multosq; id aucupicii genus exercet:quod predicatorũ uocant. Coturnicem:afframq; gallinam. & iornicam attagenæ singuli uepres proferũt & stipulæ. Nam fœcedalatum:turdorũq; ingens multitudo:illæ rætibus & uisco:hi etiã arte illectamentisq; capiunt. Quibus ex rebus sit ut nulla possit esse facietas:hæc studia scẽdandũ. Nam est uarietas uoluptatũ retumq; omniũ condimẽtum. Me aut delectant hæc omnia. & quidẽ æqualiter omnia:mĩ quod ex pectare feras libentius soleo:ad clatros & rætia:q̃ persequi fugientes. Habet hoc dignitatĩs. Antistes urbis ut uenari liceat:& ferre hastam & uenabulum. & si opus sit incedere armatum:purpuraq; uesti:etiã iudices cãus cognoscendis statuere. & testamentis:tabulisq; consiciendis:quæ res præter solum Regem toto regno pmissa est alteri nemini. Nam accipitrem nutrire. & gestare manu:cõmune fortasse:sed cum pancis. Possẽm prædia nostra latissima:possẽm opes templi cõmemorare:uariarq; & urbis & ciuitũ omamenta. Sed hæc satis futura existĩmaui:quæ te etiã mea somnia postulantẽ occupent & impleant. Si longiore dicas hanc esse epistolam q̃ cõueniat:cogites nõ me scripsisse longam:sed te longissimam postulasse. Si autem breuior uideatur:etiam illud consideres non idẽ esse librum quod epistolam petere.

Vale.

CAMPANVS

CAMPANVS CARDINALI PAPIENSI. S.

VADES pro pietate in me tua. ut quod ipse effectus carnis reiectis studiis
 præsertim poetæ in cūbam Euangelicis: hæc salutaria & sancta illa ob
 scena & punitio uideat. Nec cū fudo tibi res fuit in sua des & plane quod
 scades in psuaueris reiecti ueteris academiæ oēm: quos antea lectitabā at
 quoque libros: nec aspicio nūc quidē ne uideat legere: sic isti animo: sic
 tua sanctissima ihæserūt monita: mecūq; sūt semina: ut quoties aut historice occurrit: aut
 poeta aspiciat: aut orator ueniat in manus: expiandū me censet. Cogito quod ipse toties
 monuisti: consecratū esse. Euangelio os meū: admissum me in sorte domini: & unū de ex
 cubantibus ad fores tabernaculi esse factū: nō dignū exēplis: ad id quod iussisse uidet
 Apostolus exemplū sum fidelibus in uerbo: & omnis sermo malus ex ore meo non pro
 cedat. nec potest nō malus esse: qui sit natus: qui nō ædificet: qui gratiam audientibus &
 utilitatem nō afferat. Datum est nobis os ipsū: nō ad scurrilitatem & mendaciam: sed ad
 id quod propheta decantat in psalmo. Domine labia mea aperies: & os meum annun
 ciabit laudem tuam. Illic deserti illic eloquentes esse & doctissimi & debemus ubi non ma
 gnitudo desit laudatæ rei: nec copia laudatoris: sed quid aperies inquit: nisi ut itelligamus
 reconditam linguam: occlusum os nostrum esse oportere in rebus cæternis: in una dūta
 xat Principis dei laude exoluendam linguam: apertum os esse: ut ad hanc unam rem
 nati: hic toti quāsi sumus occupemur: quicquid agimus aliud: aut dicimus mētiā: ut ne
 cesse est: & prædamur omnes qui loquimur: mendatium: nec potest nō mendax esse qui
 aliud quē ueritatem: quæ Christus est: loqui: in illo uia: in illo norma est & meta ad quē
 tendit. qui nolit errare: os: aures: oculi: & sensum membra cætera nuntii sunt rerum exte
 rnarum ad mentem nostram. & præterea testes ipsius mentis: ad externa tam quod illa co
 gitat: hæc aperit: ut quod hæc porrigunt mens cōcipit. eam ob rem nemo potest de san
 ctimoniis loqui qui sancta non legit: qui sancta non cogitat. qui non audit uerba doctri
 næ. & prophetam non attendit exortantem. Venite filii audite metimorem domini do
 cebo uos. Quis est qui ascendere possit in atria domini? nisi qui loquitur ueritatem in
 corde suo? & non agit dolum lingua sua. quæ autem ueritas in corde esse aut cogi
 tari potest: nisi qui ait Ego sum uentus & uita. & qui credit in me uiuet in æternum: celi
 decipit elusq; penbit. Quid dolum nisi poetarum mendacia absurda & uenifica? qui
 bus mulcentur aures animi decipiuntur. An possit quisquā nō falli si poetæ sectetur? qui
 non inuestigatores sed & confectores atq; inuentores fuerunt mendaciorum. An esse nō
 lasciuus si inter illos rum fabulas: cannilesq; uersetur: refertas pruritu & rinatione uolu
 ptatum. libidinum: flagitiorum. Nam quod tu flagitii genus in poetis non inuenias ex
 tolli & prædicari? digni illi quidem: qui & uates & uini dicentur ministri eorum deo
 rum quos habebant profligantissimi & perditissimi quæq; postulantes si modo erant si
 dii. & non stulticia potius eorum qui hæc confinxissent: referentes omnia ad appetitum
 quisq; suum insanum & a mentem. Extollebant foue qui adulteria probabant. Venerē
 & Cupidinem qui uoluptatibus immersi. finem ii in rebus modumq; beatæ uitæ statuē
 bant sic Bacchum & Cererem qui uentri & ingluuiæ dediti. Matrem qui proeliis delecta
 rentur. Dianam qui uenationibus. Palladem qui sanificiis: quæq; etiā erant honesta: inter
 dum erant tamen indigna: quæ tantopere laudarentur: ut deorum loco ponrent: quæ hæc
 excogitauissent. Itaq; sinxerunt sibi sermones nequam poetæ: Locum est mendaciorum
 illorum. & secuti sunt banitatem: ad increpandum uerba concinnant. & sermonem pro
 tulerunt inuentū. & tamen nescio quam sibi persuadent gloriam nominis: quæ aut nul
 la sine comparatur: cum uita exnata memoria. aut nihil est profutura si comparatur. quo
 rum insignem stulticiam persancte capiens Hyeremias ecce inquit uos confiditis in er
 monibus mendacii qui non proderunt uobis & securi deos alienos in Balaam. id est in
 uoraginem & præcipitium declinatis. Ad unguem de poetis est Hyeremias sermo. poe
 tas irridet. quorum totidem dii sunt quot nugæta pernitiosi sibi poetæ pernitiosi cæte
 ris si lectentur. eam potest quisquā inter illorum scripta non enumerare: q; in igne nō uni
 in aqua nō perfundi. i. fecerit nō fordidi. & enim qui tangit picem inquinabit ab ea. & p
 difficile est inter impudica uerba fieri nō impudicū. ratio uitæ nostræ præceptis cōstat &
 exemplis ut quisq; sibi auctorem proponit ad imitandum optimū. ita fit ipse optimus. pes
 simus. ut pessimi. præclare uero continentiam ediscas iis in libris qui ea de causis sunt
 scripti. ut te doceant qui bus modis fieri possis incontinentissimus. Quid aliud ab Ana
 creonte poteris percipere græco auctore nisi ut discas a deo tuo. sequaris alienum. ut

quem alienū: spurciſſimū & flagitiū quem honeſto nomine A more uocant ipſa ſordid.
 es quædam ſœdiſſima eſt: o dormitor iquit rerum & dux amor en ſupplex genua amplex
 ſtor tua pulchrum me Hercle deum: quem colas: cui ſupplicetur: a quo perimetur impe-
 tres: deſperes ſalutem: qui quo tibi ſit præſtatione hoc crucietis atrocius: arctiusq; inuol-
 ueris ut diſcedere ſi uelis a malo nullo modo poſſis. Sed erit præceptor alter e noſtris qui ſe
 mons præſectum fateatur. Quem uenias artiſcem teneræ præſecit amor. Et tu cenſes
 poſſe te aliquid honeſte edoceri ab eo: qui ſe magiſtrum cõtendat turpitudinis. Extollũt
 omnes una uoce poetæ uoluptatem ea ſe illaqueari cupiunt eam auso & regno potiorẽ
 arbitrantur: hanc prædicant: hanc complectuntur: quoq; unus ex præcipuis dum huc ua-
 cat Regum inquit magnæ deſpiciuntur opes. Alter magiſter ille quem dixi media in ue-
 nere exringui ſe ait cupere: ut rite tuis conſonetur qui uixit perdit: moriatur perdituſſi-
 metur quiſq; tali ueniens in funere dicat. Cõueniẽs uitæ mors fuit iſta ſuæ. Taceo qui lo-
 cuti ſunt impertiſſime. Proh deum quas turpitudines: quantas illecebras inculcant nobis
 demus: ueniam erroris ignoſcamus amenitiæ impudentiũ tantum quis poſſit ferre? exa-
 cuerunt ut gladium os ſuum cogitauerũt. & locuti ſunt nequitias: iniquitates: in excel-
 ſo locuti ſunt poſuerunt in cœlũ os ſuum: & lingua eorũ tranſiit ſuper terram? Itaq; tan-
 tum abſunt a pudore flagini ut flagitiis maxime gloriantur: conſiciunt & illimant aures
 prurientibus fabulis: ut penetrantia uenena non ſentias. & Syrenarũ more tunc maxime
 perimunt quũ delectũt: uenenum alpidum ſub labiis eorũ: & inſanabilis eſt plaga quam
 inferũt. Sed ẽ durũ dicit aliquis & ingratiũ accuſare eos qui te quãtuſque amas eſecrunt
 nam ſi quid eſt nobis facultatis in dicendo Id nos a poetis tanq; manu uidemus accepit
 ſe Hunc conatum: hanc umbram eloquentiæ quam præſcrimuſ illi aut præſtiterunt ſolũ
 aut maxima ex parte contulerunt. Ego uero & quod a Platonẽ factum eſt in ea ciuitate
 quam uoluit eſſe optimã: poetas quidem omnes repudiandos cenſeo: ſed alteros ubi de-
 ſeruiunt. mittendos manu relinquẽdoſq; libertati ſuæ: alteros præcipites ac longe abiti-
 ciendos. eos ſcilicet qui nos obſcœna labe quotiẽs uenere in manus inſiciunt: quoq; nu-
 mero & Marialis & Catullus: & qui ſunt ſimiles: quoq; nihil eſt elegans: quod nõ idem
 turpe & obſcœnum. Cæſetur uir ſanctiſſimus atq; oĩno eruditiſſimus Virgilius nõ legen-
 dus modo pueris: ſed imbuendos: ſignendosq; memoriæ: ſed cenſet dumtaxat pueris qui
 ornatum poſſint capere & elegantiã. Laſciuiæ ſi quid ſit ne quicq; ſentiant: aut ſi ſennã
 nõ corruptant. Quũ enim dictũ eſt qm̃ tu ſciẽtiã repuliſti: & ego te repellam ne facer-
 dotio ſingularis in qua: rerum ſcientiam putamus repelli non oportere: omnium arbi-
 tronq; ſunt honeſti: liberales cæteras: abiciẽdas. Quippe lectio nõ aliena pro Roſcio
 ſit quantũ hautimus ex ueterum ſcriptis: tantum refundamus in cæteros capienti illi: nõ
 quod ſua eligunt indiſtincta: quanq; is morbus nullam habeat ſed quod nõ percipiunt ex
 emplo: & perceptione quam habent: pendunt ex noſtro iudicio: ſermones noſtros atten-
 dunt: nituntur: uitam noſtram de comparati: monitis noſtris: præceptis noſtris obtemperant
 ueſtigis noſtris innitunt. Deniq; ad nutũ nõ modo actiõnũ noſtrarum: ſed & uerborũ
 imitantur. Verba noſtra uirgulæ ſunt Iacob ut illarum aſpectu oues: ſic oratione noſtra
 & exemplo cõmiſſi nobis homines inuertuntur: & tanq; peone illo quem Greci conditã
 dis milibus ſolebant adhibere: honeſtis ad ſanctã: turpibus ad infandã impellitur uul-
 gus. Quo magis cauẽdum eſt nobis: quid quẽq; doceamus. Et enĩ ſi quod lectitamus
 diſcimus: quod diſcimus doceamus: nec eſſe qui ad hoc ſumus inſtituti ut lucem pro-
 ſeramus: ſint lucernæ ad tẽtes in manibus noſtris. & luceamus nobis: luceamus & cæce-
 ris. Si igitur lumen uerum quod aſſerimus: dirigat nõ præcipitet: ne qui ad lucem poſi-
 ti ſumus alioq; iuſſi obrenemur. Deus qui dixit de tenebris lucẽ ſplendẽſcere: ipſe illu-
 xit in cordibus noſtris ad illuminationẽ ſcientiæ claritatis deĩ nõ poetarum: non nuga-
 rum & mendaciõ. Etamus tenebræ qui in his fabulis uerſabamur: facti ſumus lux: qui
 e terrenis ad cœleſtiã: ex mundo ad chriſtum cõmigramus: cuius regnum nequaquẽ eſt de
 mũdo Sumus luminaria in caliginofis locis: æfulgeamus tanq; ſol in clypeos aures &
 ſplendescant montes a nobis: qui ſumus lux mundus: ſed terræ: genus electũ: paſtores do-
 mini ad cuſtodiam uniuerſi gregis: in quo poſuit nos ſpiritus ſanctus: ſeparauit nos ab oĩ
 populo ut ſeruiremus ei. Tonſa coma: producte & candidæ ueſtes: præclaræ initiationes
 in templis factæ: ſacramenta religionis ſponte ſuſcepta nos ad mouent: quibus uti uerbis
 qua eſſe uita: q; honeſtiã: ſanctã: q; diuinã quæ legantur. Quare lucratus es tu animam
 fratris tui. Exo iam mi Papienſis auctore te uetus ſermentum. Nouum hominẽ auctore
 te induo ut ſim de quo ſcriptũ eſt. Cũ ingreſſus fueris Vrbem: obuiã habebis amicũ pro-
 phetarum

phetar. Et insurget in te spūs dñi: pphetabis cū eis: & mutaberis in uirū alteꝝ. Vtinam possim p̄stare quod cupio: nō magis me sociū poencis studiis olim habuisti: q̄ habinamus es euangelicis. Poetaz scriptaz: & scia oīs mūdū: sūma stulticia est: & ob hoc stulticia sum: maquia mūdū in quo nihil non sum me stultum: si hic consistam. Vale.

De Tybure Campanus ad Nicolaum Lucē.

q

VO in statu simus hoc nostro secessu æstiuo: ubi paucis acceperis par pari referto: habet hoc boni rerū cōmunicatio: ut si a beniuolentia oriat: & prospera iocūdiōra fiant: cū enūciā: ac aduersa leuiora: hic cōsta uina: cruda cū aqua decertant: panis ater ac insulsus: poma abunde partim nanuaspartim exotica: piscis: uina: p̄fica passim undiq; ramis pendunt suis usq; ad delicias ut nusq; melioraret: mala ponica. Nam cetera nō sūt huius temporis: & ueni reseruāt: cetera important a finitimis. Nullius rei copia maior quā uetor: oppugnamur usq; quaq; ab austri: libero auditu die ac nocte sonitu magno seuientibus. Crepitus aquarū hēt nescio qd sultatis. Quippe casu p̄cipiti delapsa: mirū est qd grata ad dormientium aures resonare: dulcesq; illabi uideant. Prospektus sunt in agrum romanum defluentem: Anienē patensissimū: ferri oculi in longū: & cum ipso abire flumine longo itinere possint. A tergo montes prominent: partim asperinudi: & salebrosi: partim lenes & uestri at boribustum recurui omnes in lunæ nō dum plenæ speciē mecum quidem limite exurgunt: nam scindunt. Anienē: faucesq; efficiunt angustas primū: & paucis uuentis: ex utraq; p̄te ripa fluminis distinctas. Mox in cōualles exeunt aliquāto latiores: quæ uel ob hoc memorandæ sunt: qm̄ uestigia retinent ultimæ uetustatis. Aspiciuntur aquæ diuinae sublimēs & pulcherrimæ: diuerso tractu excurrentes: securi æqualitatē solanō regionis q̄ ad huc itegri atq; erecti multis in locis ita constant: ut certasse cum annis: nec dum uicti & supati eē uideant. Prodeunt autē montiū primis radicibus: & cōualles p̄tergressi. p̄ aliorum montiū dorfa labunt: nōnunq; sub terra recōditi: quorū uocem facile exaudiri cum pedibus ferunt. Tum uetera edificia quorū magna iacent uestigia: totū honestant agrū nec magnitudine solum te ad spectādum uitant. Sed et uetustate quæ ostēdūt & seruāt p̄isco more edificādi: nescio qd p̄æferēte ambigū: uolūtum: p̄plexum. Quædam se re itegra patetibus p̄perum seruāt ordinē: abitumq; penetraliū. Visunt cōenacula non nullis i locis paulo editiora. Visunt & i auguradi arez i orbe quatuor interualis aspicientes. Latent ē usq; quaq; christo porticus: & ueluti ceruice renus se ostēdunt. Cetera ex p̄te itra terrā abire. Tum agro passim toto sepulchra ueterū Romanorū: aspiciunt ē itatue marmoreæ: quarū dignitas nobis antiquitatē ostētat: & suum laudare artificē uidēt. Exant intermixtae holbus uolutes: seræq; & exp̄sæ marmoribus agitare alas q̄tere conuas occurrere totis atq; unguibus: ut nili qd nō moueri uiuere uideant. Igit̄ egressus mœnia: quocūq; te ueras: iter p̄iscos uersas & in uetustate eē te reuiseas. Nā est agri gratia q̄ oppidi maior: nihil lauticiæ: nihil urbanum oppidanis. Sordēt oēs ut incluti. Tum fontes in oppido nulli exurgunt. Sed ex Anienē crebre factæ deuinationes eius iseriora p̄fundant: inde diuerso exitu subiectum agrum: quo nihil cultus p̄st̄ irrigere si expediant. Ostendūt icōsæ Sybillæ domos: Ostendunt Quintiliū p̄dium lacintq; ex noie coniecturā. Et iū illā Hadriani quā uetus Tybur appellat. Centum ac totidem distinctum formicibus. Tum aduerterē portā edificia pulcherrima: & quæ auctores exprimant. Possent nbi alia multa calano tanq; digyro designare. Sed aliquid uolui mihi reseruare: ut cum hui uenias: quod facere te uehementer cupio. Plus iuenias spectaculorū q̄ qd nbi fuerit meis litteris demonstratum: & superata expectatio aduentu uideatur. Cum imprimis magnificum sit pauca pollicentem multa p̄stare. Vale & tunc tandem redde.

Campanus Mattheo Vbaldo suo.

m

AGNA melibido inceserat uidendi Romam: cum p̄pter rerum antiquarum magnitudinem: quam adhuc extare cogitabam: qualem plurimū rerum scriptores posteritatis memoræ mandauerunt. Tum ut summum Pontificem quem antea nunquā conspexeram adorandū: & mea expiandi gratia conuenirem. Sed o utinam nunq; accessissem: omnia etenim longe alte enecere quā funerari opinatus. Primū magnitudinem uidi nullam Vrbs magna sui parte dirutā multisq; in locis funditus delatā: mihi lachrymarū excussit. Quadra tē enim lapides antiquis litteris incisū: iacentes ubiq; conculcant. Edificiorū reliquæ paucissimæ: & quas uetustas ex oī p̄te exedit si potuit. Colūnz passim occurrūt eximie magnitudinis longe lateq; distictæ: quædam pro aliquo cōstratē uel consumptæ uetustate.

Gens ipsa barbaris multo q̄ Romanis similior: a p̄pectu sc̄da sermone uaria: disciplinis iperita: cultu agrestis: rusticq; uidet: nec mirū: quæ ex oī pte orbis tertia: in eū locū rāq; in uitiariū seu le cōfluxerit. nā si ad eius respicias: paucissimi sunt q̄ specimē illud p̄ricæ nobilitatis retineāt. Nā gloriā & splendore militatē magnitudinē iperiti: seu ueritatē morū integritatē uitæ: tanq̄ uetera atq; aliena despicientes in luxū mollicieq; estatē: infotētā atq; in effactā libidine praperūt. Dignitatis oīs i sacerdotibus: quos aut claritudo generis in eū grādū aut uirtus eximia puenit. Hi sūt q̄ Romanā. Romā eē faciūt qualē nō Ro muli fortitudosē fide Numæ Pompiliī sanctitas fecisse serf. Sed nec oēs sacerdotes esse possunt. Ceteros seruos turbā i iudicandā putes quorū alios coquos: alios factores: lenones: alios scurras nebulonesq; censeas. Hi sūt q̄ arcē obrinēt Capitolinā. Hi Garullos. Scipio nū Cæsarū domos habitare: classissimas illorū statuas atq; imagines pedore: uiolentia fumo culina: & oī deniq; spura: cenoſa seditate deturpāt: obſcurant: delēt: q̄s alio tam duro: tam ferra mente ut illorū clarissima gesta recenſens: ſūmos atq; repetens honores a populo: a Senatu: ab exercitu decretos maximas atq; amplissimas cogitans dignitates: non eo miserā uitā & fortunā ibecillitatē dānare: accusareq; cogat. Cū uidē in tanta ſp̄ticipiem tantū ſqualore & ſeditatē clarissimas eoꝝ imagine obduxiſſe. Domos illuſtiſſimoꝝ hominū: Ducū Imperatoꝝ a Sicciariis: coquis: lenonibꝰ poſſideri. Titulos eoꝝ aut fumo culinaꝝ obſcuratos: & ſeditatē rerū pedore funditus eſſe deletos: aut pum cōtemptu deiectos: partim negligentia & uetustate cōſumptos.

Campanus Cerilo ſuo. S. /

VOD neapolim ppe diē iruri ſiſis gaudia: urbē uidebitis nō ſolū Regiā ſed ſemp Regiā: cū ſituitū cœli clæ mentia & am̄enitate pulcherrimā: nā de ſaracata agroꝝ plura dicēda eſſent q̄ dici poſſent. qd ubi toſani a media hyeme uirētia: qd poma illa ſua uia atq; odora cūm̄more? qd dicam Vrbē altera pte monticulis ſubiactē: altera in planitiē longiſſimā extenſam. nā tertia ad mare ppetuo fluctu ſinus habet paulo remonētes: nec altrū nimis & hominū & nauū patientē portū. Vna eſt totius Italiæ ciuitas rerū omoū abundantissima: nā ritū ſportationibus & ſoli beatitudine ut q̄ eius urbis delectatione nō capiat ceteras poſſit reliquæ Italiæ ſatiſdare. Et uereor equidē cū eo pueneris totus tantæ urbis ſpectaculo effuſus omnē noſtri memoriā abicies. Verū uale atq; ita ut cū ualido te & redueſ: quantum oblectatus fueris liceat longiſſimo ſermone iocundiffime diſcurrere.

Campanus Caldano ſuo. S. *

ALDARINE mi ſalue millies! Venerunt ad me agmine propinqui tui: duce Ioancola noſtro. uenit & Landus iam ſenior. Nō putabā tanti te eē: ut etiā abſens ciuitates i amicoꝝ occurſum ſollicitates. Excepi omnes ea fronte qua te cum ſpatū nō ſugam meditatīs. Ioancolā & priuata mea bene uolentia & cōmuni tecū ita ſum complexus: ut maximæ lætitiæ acceſſe ritū: tuuſq; noſter ſtudiū in illo eſſe perſpectum. Landus totus eſt beneficii tui. Andreas Bartholomeus: Angelus facile oſtenderūt quantū te amant: qui mihi tua cauſa politici omnia fuerunt. Ceterum deliniae Benaci nihil bibendū ad Athaſim ſuit. Cane poſt hac officioſum te p̄dices: qui amicoꝝ inopiæ ne in ſumma quidē copia cōſulas. Theatrū nō dum inuiſi: audio eſſe pulchrum: & quod ad hūc diem uetuiſti: repugnaueris: ſclatū i lud quoz; harenā appellat: patereq; ad congreſſum: & quod ad ſpectacula erectū fuerat ſeculariū ludoz; Nunc ad quotidiana ſlagitia p̄ſtare: Vrbis quantū inſpicere tranſeūti licuit. Viſa mihi ē agro: moenibus: ſummine: priuatis publiciq; edificiis permagnifica. Ciuium aſpectu longe magnificentior: intelligo nunc tan dē quantū alpes accollere. Cœlum eſt lætum & perpurum: nulla caligo eſt. expeditum ſolum non paluſtre: tranſimæ ne bulæ: oleam nō patitur modo: ſed eſſet & porngit Vrbis ita poſita colles. ſumina intra moenia uidet: extra moenia & campi latiſſimi: & editiſſimi montes aſpiciantur. Sed de Vrbe tua quantum opus dicere tuarum eſt patitū: mihi ſatis erit uoluptatē quam oculis corpi: nō ſuppreſſiſſe: accepti ſumus miſitico apparatu: nihil deſuit ad remanihil ad oſtenditatem. Auxit gratiā Episcopū noui opens in quo deduſti habuimus in oculis Athe ſim habuimus arces. Sed heus tu! tranſiſti: q̄ ſquis edificat alteri: ſibi non parit. Hermolaus noſter quē ego inter amiſſiſſimos habui: corraſit undiq; nec ſine offēſione dignitatis: ut habitarent cōmode: q̄ poſt ſe Annites ſufficerent. Itaq; læſerat multos: & plane arripuit ſtudio excreſcendi qui edificat: nec cogitat unde ſed quantum congerat ad ſatiſgiu Et qua late ſpatietur. Tu qui ſapis columbis teſta non erigis. Vale.

Ioannis

IOANNIS ANTHONII CAMPANII
EPISCOPI INTERAMNIEN. A. P. V. T. N. I.
EPISTOLARVM LIBER SECVNDVS.

Campantus. P. Sciculo suo Salutem.

VO in statu res nostræ sint: & nūc & alias scribemus uberius: diu-
tiis enim ut nō multum pollescit & nec ego quidem multū glo-
ria uero (nihil enim occultare possum Sciculo meo) plusquā i iuue-
ne satis est polleo .xii. kalen. Nouembris orationē habui apud Pe-
rusinos longe gloriosissimā. Aderat Beneuentan' Antistes Vrbis
nunc Perusie Gubernator. Sic eum qui ciuitati præideat appellare
aderant & iuriscōsulti octo & quadraginta: quid tibi dicā medicos
grammaticos oratores poëte innumerabiles: quales sunt oratores ho-
die: si solum nō barbare illatineq; loquantur: præterea hominū plusquā tria milia qui ad
me (de quo aliqua præcesserat expectatio) audiendum cōuenerat frequentia incredibi-
li: aderat Gilisfortis summi Pont. thesaurarius: quē iure ut arbitror quæstorē licet appel-
lare. Cæteri q; ciuitatis magistratus ad Campani tuum oratorem dicamā aratorem ad-
diendū. Quid te moror. orati horas tredecim cum assensione auditorum: quantā tu
quē senties admiraberis. Primū initium atq; iuētores singularum scientiæ atq; artium
explicauī. Mox qui uti in unaquaq; facultate clamerūt ostendi. Postremo qd unilitatis
ex singulis consequeremur: aperui breuiter & luculenter. Rem sane pulcherrimā & lon-
ge plus inquisitionis q̄ artis exposulantem. Politicā deinde aggressus: gubernatorem
paucis in cœlum tui: eam uero in partes digessi duas. Ius ciuile & scientiā militarem:
quas multo uberius in multoq; ornatissime prosecutus imperatorias artes appellauī. De-
inde ad ciuitatem conuersus: duabus iis imperatoris artibus illustrem ostendi. Nec ullā
esse huic neq; legibus neq; armis in Italia comparandā: repetiq; initium & processum
Perusie unūquodq; trahens ad utilitatem nrā: uidet ad splendorem & gloriā ciuita-
tis. Tandem ad eloquentiam omnis gloriæ conseruatricem ita me conuertī: ut tota una
atq; eadem esse materia uideretur: hic perusinos adeo uehementer excitauī: eorūq; accu-
sati iis in studiis negligentiam: ut quā auos atq; suos loquentes & sepulchris obse-
ra ueste pallentibus genis egressos: & sese cōstantes: q̄ obliuioni perpetuæ traderetur
iduxissim: multis tum excussim lachrymarum. Vltimo orationis meæ loco ad studiū
fos conuersus: ita sum ardentem hortatus ad studia tum legum: tum rerum aliā: ut concū-
tari & proflare quidam in ipsa interdū oratione uiderent. Deniq; tam artificiose conclu-
si: ut stupidi omnes atq; attoniti redderentur. Pronunciatio quidem ea fuit: ut longe pl'
celeritatis q̄ moderatiōis & grauitatis habuerit. Sum enim ut tu audire potuisti paulo q̄
satis est in pronunciando celerior: sed tamē nō ingrata semp auditoribus illa celeritas: si
quando amplificatione atq; acrimonia quadam: quum crebris ictibus deceremus. cur
autem ita rem accelerassem multa me in tanto cœtu hominū hortabant. Primum q̄ res
erant percurrēdæ quidem multæ: perorandæ uero q̄ paucissimæ (neq; enim singulas po-
teram sciētias perorare: tum quoniā hoc tempore hominis plerūq; ignari atq; impetiti:
nō tam grauitatem scientiæ: q̄ uerborum quasi torrentem admirant: memoriā præ-
terea summā & quasi diuinā esse censent: quoniens res tractu orationis non interrupto
prolate quodam ueluti dicendi flumine puehantur: quæ si rariū paulo aliquitūq; præ-
ius: castigati uisq; efferantur: nō artis esse iudicant. sed alias diminutæ: infinitæq; memoriæ
quod equidem nisi præstitissem: non tantam fuissim ea die dicendi gloriā consecutus.
Qui quodam rem omnem præuidi: manifesteq; cognoui: effecti ut rotum triduum i gens
quidam in ciuitate stupor ac tumultus eē uideretur: non in me loquebantur: tum plurima
rum rerum noticiā uiu in maxime memoriā cōmendantes: digitis me quocūq; item
ostendebant: qui tibi uis dicam: neq; enim est mihi comea fibra: ut laudari memam: &
quod omnes cupiant: uis ego nō cupiam: ad quod & ætas me mea laudis auidā & stu-
diū natura gloriōsum uehementer impellit. Scripsi tibi quæ homini nato scripsissim ne-
mini ne plus apud te temeritatis habere atq; iactantiæ q̄ laudis: gloriæq; uidere. Sed ita
sumus a natura comparati omnes: ut nihil nobis gratum & iocundū esse possit quod nō
eum optimis & charissimis cōmunicemus amicis. Ego uero quia chariorē te habeo ne-
minem: statui suscepim ex tanta gloriā læticiā in te refundere: quā tacitus capere & con-
tinete nullo modo potuissim.

Vale.

C

Campanus

suo. S.

ITTERIS tuis iocundissimis respondere statim ut uoluisssem delatorum inopia non potuimunc quoq; quo minus ornare ad te rescribam: causam affert festinatio tabellarii. Doleo equidem & uehementer angor litteris tuis & primum & ornatisimis mutuum scribendi gratiam referre non posse. Tu nunc pro ingenti humanitate tua dabis ueniam: inos pro officio nostro

alias scribemus uberius. Orationem uero meam a dominico Sabino tantopere commendatam esse tui gaudeo: non quod eius commendationem plurimum faciendam esse non censeam (scio uultum esse quod doctissimum. & Ciceronis imprimis imitatore). Sed quod uero et beniuolentia potius motum quam animi sretum iudicio commedasse. Amat ille te ut & ipse mihi coram aperuisti quum essemus unus & litteris deinde perscriptis longe plurimum quo fit ut me quoq; ab eo uehementer amari non dubitem: quippe ita sumus natura comparati. ut non amicos solum obseruamus: sed eos ipsos etiam qui conlatur ab amicis: eadem prope charitate & beniuolentia complectamur. Iudicium ab omni esse debet aut o dio sic etiam amore sciugatum. Huc accedat quod percurrenti mihi pridie exemplar illud unde fuerat oratio ita transcripta: error quidam occurrit: nescio an mihi puto tamen ei potius qui transcripserit tribuendus. Quum enim Perusinarum mentionem fecissem: scriptum erat Romanis primum apud Cremeram. Mox apud hunc uestrum Thrasimenum: postremo apud Cinas maximis atque acerbissimis cladibus affectis. Cremeram scripsit: quum Trebiam debuisset. Credo fabios somnians: siquidem homo est haud illitteratus. Ad Trebiam debuisset. Credo fabios somnians: siquidem homo est haud illitteratus. Ad Trebiam enim primum ab Hannibale uicti fuere Romani: siue maius ad Ticinam meum errorem si minime aduerterit Dominicus noster: inептum iudicem habuit oratio mea. Sin (quod magis arbitror) aduerrens emendare noluit iniquum. Proinde sic illi tu dicito: iudicium a me suum non improbari quidem. sed tamen aliquantum uideri suspectum: huc tu mi Anthoni totum illud tuum dicendi genus adhibito: totum tecum tuo in Dominico de nouero. Operam meam quantulacumque est: in rebus omnibus pollicetur. Cremeram uero funditus deleuo: si cremanda nobis potius ista Cremera uideatur: cremato: ac Trebiam pono. nihil est enim a uinis doctis: si praefertim qui historiam profitentur alienius: quod non minus personas loca temporaque confundere. Si quae praeterea uidebuntur errata: eo te rigenda ea deferat Dominicum nostrum: ea lege ut iudicem se non patronum praebear a quo emendati res measque ab indoctis atque imperitis commendati malim. Caue igitur ne in uulgus hominum errata nostra perueniant. Scripsi etiam Arionem Corinthium: quum aut Lesbium aut Myriletheu debuisset ruerum id ego uitio dandum esse non puto. Corinthum enim a Delphine deuectus est Arion. id haud in magno pono discrimine uerum arbitrio uestro relinquo. Quantum ego te quaestori ut tu recte appellas commenda uerim: non ad te scriberem: nisi factum prius a Bisconte nostro certior putarem: quod officii tui te mei esse iudicatur: non praetermisi quin & ego te apud illum non summi opere commendarem: ille desiderium tui coepit non mediocre. Vale.

Campanus suo. S.

Go te ob singularem modestiam tuam penite ac me ipsum amari. Et quod zetas a me tua postulare uidebatur: semper ad moui ad uirtutem ad liberalium artium studia frequentissime hortatus: optimi cuiusque uitae ante oculos ueluti quoddam uirtutum speculum proponebam. Equidem ea mihi de te feceris conieceram. ut facile ad summum posses litterarum ac dignitatis fastigium peruenire. Erat enim in te singulari quoddam ingenii acumen: tenacissimaque memoria: quarum rerum utilitatem a uatura datam ita ab attentudine & exercitatione confirmari esse oportet. ut egregium naturae munus. & per quod paucis mortalium largiri diligentia cura & ratione roboret. neque inertia & desidia torpeat. Quippe ut arbores ac semina quaeq; bono solo iactantur diligenter exculta deperunt. Sic uis illa ingenii: nisi ad usum: exercitationemque accedat: omnis intereat necesse est. Quia in te diligentiores esse debemus: quoniam qui munus naturae & ingenii bonitatem aspiciunt & negligunt: maiori sunt dedecore atque ignominia afficiendi. Quid. n. absurdius & a bonis uinis alienius esse potest quam oblatum sibi a natura munus: per inuerti & negligentiam praeteriti: quae obrem animi intradas uelim. & ad studia litterarum oes conatus adhibeas. Litterarum. n. non utilitate solum: sed summam esse afferunt delectationem: summum esse ornamentum uitae. Et quod est rebus oibus anteponendum. Gloriam atque immortalitatem parit cognitio litterarum. Quid. n. aliud arbitris Christofori auunculum tuum ad tantam dignitatem rerum atque auctoritatem extulisse: nisi bonarum artium disciplinas: qui praedictus

præditus atq; ornatu: uniuersam Campaniâ suo noie repleuit amplissimâ patriæ suæ ce-
lebritatem atq; memoriâ dedit. Quæ paulo ante abdita atq; obscura uidebant. Nunc il-
lius uirtute & noie misericentissime elucet: omnibus cognita in frequentiu omniû sumo-
ne uersat. Idem tibi faciendum censeas: & eo uigilantius quo spem oibus q; maximâ de
te feceris: quanto teneris annis studiosior: neco matura ætate doctior haberi possis para-
tam tibi gloriam si studeas: q; amplissimâ. Sin desidas atq; inertis te dederis: uideo te oib;-
bus ludibrio futurû. Credo te audiuisse fabulam. Turgida olim facta tellus: & nîrû imo-
dum tumida magnû aliquid paritura uidebatur. Accurrunt finitimi: stupet agricolæ ter-
ræ partû inter spem atq; metum expectanti alii Tipheû illû Centimanû alii montes eru-
pturâ putabât. Apertæ terra: prodit mus: & qd miraculo fore oibus at arbitrabantur risum
atq; loci cõuerterit. Tu uero de me ita tibi psuadeas: si litteris (ut iam copisti) incumbes
neminè tui fore amatoriẽ. Sin ista me expectatio frustrabit: neminè a te magis alienû:
uirtutis tuæ pretiû uidebat: ut te diligere: quæ si euauerit: quo obre te diligere debeâ nõ
intelligo: habes auunculû: habes alios q; plurimos: quoque exemplû imitere. Vale.

Campanus Americo suo. S.

P RIDIE kalẽ. Nouẽbres tuas litteras accepi: p breues illas quidẽ uerbis
& sententiis ornatissimas: quibus significare uidebaris uereri te admodû ne
mihi memoria atq; alo excidisses: quod quidẽ fieri potuisse nullo mō putes.
Amicos enĩ soleo mihi facere hoc præteriri tẽpore q; paucissimos sed
eos ipsos quos feci anticos tanto amore charitateq; cõplector ut rebus cæ-
teris anteponam. Quare nihil tale de tuo Campano uetere: & cum uirtuti tuæ confidat:
quæ ut te aniem uehemẽter impellit: tum etiam naturæ metæque altera facit ut amem
te iure plurimû altera ut seneci amatum obliuioni tradere nullo modo possim. Tu uero
enitere. ut in dies dignior bono: & amicitia uideri possis: quãto enim uirtus tua futura ẽ
amplior: tanto te amabimus uehementius. Quæ si langueret aliquando & uitii obruere
tur: quod fore nõ arbitror: noui singularem modestiam tuam: nõ amorem in te meû accusare
posses: sed negligentiam tuam: quæ amari ab iis uiris: qui aut sunt aut uideri uolunt boni di-
gna nõ esset. Opumû locum nactus est: & plurimû tibi utilitatis allaturûda operam ut
uõ minus tu illi decoris affectus: q; ille tibi nõ ferro tibi opus est: ad attem in qua nunc es
defenderis. Sed fide & constantia singulari: quanq; etiã & ferro si res exiget decerni
dum est uiro sapienti. Audisti ut opinor fabulã Minervam illi enĩ dedicatæ sunt arces sine
matre natã Iouis cerebro armata profuissẽ. Scis tu quid hoc sibi poetæ uelit figmentû.
dicã paucis. Custodiendis arces: id minima sapientia opus est. & cerebro uigilanti. nõ som-
no atq; ignauia dedito. Armatos ea de causa oportet esse custodes: ut hostiles ipetus sin-
gulari fortitudine repellant: arceant: & oibus se periculis ac laboribus censeant obiciẽti
dos: quod ad matrem attinet: quid sensisse eos aliud arbitraris: q; nihil molle ac mullebre
custodû animis inesse debere. sed fidem & constantiam insidere singularem. Cæteri ab ocio
tibi & desidia tanq; ab hostibus cauendû intelligo. Ociû aõ nõcet: desidia corporis offẽ-
dit ualitudinẽ. Solent præterea frequẽter usurpare medici exercitatione medicamentis q;-
bus præstabiliorẽ. Hanc tu quantum honeste fieri poterit ne cõtemnitio: ne ocio & desidia
cõtabescas. Quod ad nos attinet scribem' ad te sæpius. Loduicus noster optime ualet
unna fit optime studeat: ut & corpore & animo sanus euadẽs dignus uideri possit amici-
cia nostra: si quando ad eũ scribes: quod sepe facias uelim. ad studia bonæ artiũ uelie
menter hortator. Vale

Campanus. P. suo. S. D. P.

Q VID tu hominis es: grãciam libellum meũ non remisisse? Nescis quantitas
lites: quantitas iurgia intẽda tuis statim remittas. Sed litteris tuis quid mihi to-
cundius: tum quia rare quod maxime ad uoluptatem accedit: tum quia res
& in primis ualitudinem tuam cõtinuerunt: discessum Sulmonẽs nostri
nequaq; futurû puto: qui etsi abeundi potestatem fieri sibi instanti sine po-
stulauit: ad hũc diẽ impetrare nõ potuit. Cui si esset discedẽdũ: datẽ quoad pos-
semus hic tu legẽdi grana cõducere: inũc uana hæc spes: tum paucitate salanitũ: enam
doctore indocissimû: & multitudine atq; arrogantia. Si foras se quod minime arbitror.
Solmonẽs alio quoq; emigrabit: manibus: pedibusq; cõfẽdemus: tu quoq; doctis-
simus es inter indocissimos doctores haberi: & locum & cætera & pro singulari sapien-
tia tua: etiam multo ampliorẽ cõsequaris. Vellem Theocritum illum Roberti Siculi opti-
mũ atq; humanissimũ uiri q; primum nata occasione remitteres. Pollicetur est copiam fa-
cere: submouitq; ut ad te perferberẽ. Tu uero quo soles tuis mihi de rebus obtempera-
re eo magis obtemperabis alienis. Vale.

Campanus Viuæ suo. S. D. P. 6

OSTVLAS renūciari tibi quæ nā hic rerum negotia gerant: quod quidē
 affluere ipſiuis eſt difficillimū: nā ut uaria ita icognita atq; abdita aliud
 pſtores aliud figuli Inter dū tñ idem effingit aliud figuli exercent: & ut
 infiniti hoſes ita infinita negotia ſunt: quod ſi non ſinguloꝝ diſtincti: ſed
 omniū genere quodā conſuſo atq; p̄mixto negotia ſcire cupis: expediam
 paucis: Indunt iocant: ſtudent: plerōq; illud hoc nō niſi paucos delectat: qua in re eo ſūt
 ipudentiores q; negligentiā arrogantia ſequitur. Videni enī uolumus oībus iu rebus eru
 diti q; utinā eſſemus in paucis. Nā ut alios prætereā quid Beneuenerano noſtro magis ut
 ſibi uidetur mathematicum. ut uero mihi iſanum ac temerariū. Fert ſecum aut Proleme
 um aut Alfragtū: aut ſi qui ſuere in mathematicis paulo clariore. Si quando illius do
 mum ingrediariſ Euclidem in ueſtibus eundem in ianuā atq; in cubiculo uidebis: &
 hunc ipſum aureum coronatum circinū amuſumq; tenentem: neq; exculpendo ſolum il
 loſed media Inter ſomnia uenerat: ſiue de philoſophia ſiue de copia dicendi ſermonē
 ſeceris: ſtatim cōfugit ad mathematicos: laudat Pythagorā: laudat Archimēdem. alie
 rum q; oīa numeris cōplexus ſit alterum q; meriendo fuerit necat. Nō una hæc facultas:
 quanq; colligat atq; affines oēs ille uero ita p̄ſeruit ut unam. Eſt etiam quod mecum
 rideas quum audieris: heri uel p̄ter: qua hora ſtella paſſim claro cœlo uagari inſpicimur.
 Beneueneranus erecto uultu dū annotaret ſydera: q; erat ea nocte ut ipſe aiebat Saturni ac
 Lunæ futura cōiunctioſ: ſaxo ingenti obuius ita quū reliquū corpus tum maxime caput
 illiſint liuores adhuc & cicatrices non unas oſtēdat: hoīs mira temeritas etiā id ipſum
 quod fuit malum mathematica rōne p̄ſcruta ſi inſcular Saturni q; plerūq; mala euenta
 portendat: afferatq; calamitates non mediocres: quod equidē nescio an in aliis afferat: ip
 ſi certe attulit. Marcus noſter eſt in balneis: puro ſatis iā ſe deſicuiſſe lauſe uenxiſſe: quā
 obrem ſperamus hic prope diē affuturū: ubi primū redierit: rerū tuarū curā oprime plu
 debi muſ: hætenus etiā perq; negligentem: curauit tamē tanta enī ſcabiē fuiſſe affectus ut ui
 gilantiore ſe præſtare nequeat. Ceteri familiares tui non mediocriter neq; iniuria que
 runt q; nunq; aut q; rariſſime ſcripſeris. Siue q; litteræ tuæ tabellariū in itinere fortatiſ ex
 cidit: ſiue q; eos oēs memona deleueris: ægre illud quidē ſed hoc ægerime ac mole
 ſtiſſime ferre: qd illis egoꝝ excuſo equidē quoad poſſum: ſed excuſidi quoq; calculus ha
 bendus eſt: me hīdem quā ſalū excuſationibus præſtiterunt.

Campanus Trebano ſuo. S. 7

Tū litteras meas te uehementer admiraturum exiſtimo. q; ne paruo quidē fa
 miliaritatis ueſtigio: nec cōſuetudine tecū aliqua deuinctus moneor ad ſcri
 bendū: tū multo uehemētius admixaberis: quū quinquenniū iam a nobis
 e c occulta quadā beniuolentia te obſeruatū intelliges: & enim adoleſcentulus
 hic eloquentiæ atq; humanarū artiū ſtudiis quanrū uel ætas uel regio patieba
 tur miſericie deditus: quū ſolere moīa epistolæ atq; orationū genera p̄quirere. Et Vena
 ſtram quod eſt Capanæ oppidū auūculi uiſe di gratia me cōtulſiſſem: forte illic Sueſanū
 quendā offendō. diuinū in medicinis hominē & p̄hm ut omniū ſiſiā ferebat accertimū
 cōpoſum: ubi uidet me haud mōltū a ſtudiis humanitatis abhorrere: multis de rebus
 p̄conatus eſt: tum ad eloquentiā: tum ad p̄hiam uel maxime p̄mētib; quibus cū ſatis
 facere minime potuiſſemet: enī nō minus in diſputādo lubricus & uariuſ. q; acutus &
 cōpoſuſ: uſus eſt cōſinuo ſucclamāſſe & Trebanū nescio quē puro te in cœlū extuliſſe:
 te ſi modo tu ille es Trebanus nō admirabat ſolū extollebatq;. Sed oratiſſimā quan
 dā orationē tuā ſecum deſerebat: ſuberat prætereā & carmina quæ diſſe illa ego memoria
 nō teneo: quoq; grauitatē dignitatē: elegantā mirū imodum extolſiſſe tum Ciceroni
 rū Virgilio cōparādū exiſtimabat. Quid plura? ſiue noua: p̄ter: q; cupiditate: ſiue ampliſſi
 mæ uirtutis tuæ laudibus: quibus ab illo eſſerebaris alleſtus nō prius deſtiti perq; mole
 ſtus hoſ eſſe. q; orationē & carmina detorquerē. quæ ſi in patriā redire & bibliothecā
 repetere liceret: nūciā te mitterē: ut plane intelligeres amorē in te meū p̄ diu iam fuiſſe
 q; maximū: quē ut ſemp abditū ita nunq; intermiſſum Nicolaus Sulmonēſis uir nīa tem
 peſtate miſicia & nois claudine celeberrimus: oī p̄terea humanitate: ſides manſuetu
 dinate: q; omniū ſcientiarū ac uirtutū genere reſeruiſſimus: ſic auxilium adident quod diſ
 ſolēt: calcaria ſponte currenī. Quū enī in tui ſermonē aliq; incidere: diu iſ mortales
 quāta te euſidione quito ingenio prædicabat: accumulatiſſimū id nun? quidē ampliſ
 ſimū atq; integerrimū uirū iudicio laudari: quē niſi ſcirem nihi ad oſtētatōē: adulationē
 ue. ſed oīe ad cōſcientiā: ueritatē q; reſerre parū illi ſidei putaſſem adhibendū. nō quo nō
 eſſes tu

esses tu oī laude dignissimus: sed q̄ ita ex animo laudaretur benignolentia poti⁹ q̄ iudicio laudare uideretur: quoq; utrunq; est uel mea snia maximum: uel q̄ ita te diligeret ut laudaret: uel q̄ ita laudaret ut nō parum diligere uideretur: Congratulor me Hercule amplissimis tuis laudibus: quas miro oīum consensu tibi paraueris: isti quoq; cum tāto uiro familiaritati cōgratuli. Hūc ego aut Phnū illū Appollinē medicæ artis reperorē: aut ipsius quē tradunt filiū Esculapium audeo noscere. Ne dici qdē pōt quanta sit in disputādo acutiei in repetendo memoriā in cōfutando uis: quanta ī curādis morbis solertia uigilātiāq; subtilitatis gloriā cōsecutus hoīs doctrinā sibi planū facturū artis reperorē: aut Mathiolus Perusinus uir medicina simul & philosophia oīum iudicio haud mediocriter erudit⁹ patriam ingenri oīum cum expectātionē repeteret: quanq̄ est inter eos silentium diu habitum Cœpit in Sulmonensem nostrum clam primum: aperta deinde uerbosē petulantia lacerare. Erant Mathiolo cuncti fere optimates īpedito quo minus id cōsequeretur quam obrem extēplo furore simul īsimulq; ambitioe p̄ceptus elatus ciues oēs orare obtestari: imperiti hoīs cōgressu sibi interdicere: se planū facturū artis reperorē: aut ipsi arbitrarē in Sulmonensī facultatē esse: sed oīnū opinatū p̄terea populariū animos illum sibi nō sciatē astu cōciliasse multoq; familiaritates: quoq; nō scientiæ p̄stidii niterē: nō decere hoīem philosophia ceterarūq; artū quas sibi physici assumūt disciplinā & cognitiōe referre: in oībus p̄terea hulus nostræ herpetiæ gymnasiis summo cū honore: summa cum dignitate uersatū ab ignoti uiri cōgressu & repellē in plebē medicorū tanq̄ in sapientissimū & oīum reꝑ expertē deici. Neq; tantum tabernaculū esse militiā q̄ Sulmonensius quod non armis nō claritate generis nō deniq; uirtute aliquas p̄tatio dūtaxat non mediocri sibi cōparasset. Addebat etiā militiā & si multū affert oīanē itamē neq; philosophianē: neq; modicā facultatē afferre: pluri faciendā esse doctrinā in gymnasiis philosophorū q̄ miliciā. Hæc ille. multa q; alia in eā afferebat ut se longe Sulmonensē doctiorem faterē suaderetq; q̄ plurimis. Sed hæc in angulis apud uulgares plerūq; raro tā aperte apud eruditōs hoīes loquebat. Quæ cū Sulmonensī oīa reiciuisset hoīem aggrediri impudentē. imodestū. temerarium: imperitiū: intemperantem appellanq; neq; pudorē: neq; modum in se haberet ullum. Cōdentia simul & stulticia plenus esset. Velle ne conferte secum quicq; uellet de re quāpiam disputare facile se illi ostensurum petulantia ne uerborum inaniū natura rerum cogitatione sapientes essent appellandū. qui id sibi non minis uendicare studuissent. Ad hæc Mathiolus quum multa intrepide ut solet confidenterq; dixisset. (Est enim oīum quos uidē lingua q̄q; īpudēniū asolutissimus) ea sē tentia discessit: ut post tridū cōclusiones (ut garrulitas dyalectice dicere solet) positu: se nescias iam magis diceret q̄ minaret. A fuisse unā mī Trebane. & enī Mathiolū adeo īplicitū: ideo argumētis inuolutū cōspicātū sumus. ut quæ decies antea dixisset: totiens eādē negare coactus in apertissimā cōtradictionē. Sed temere dixi cōtradictionem quā eandē fere decē: atq; in iocōsam oīam irrisiōne deuiniret. Hoc. n. physici ac dialectici ut ignē atq; aquā effugunt: nihil apud illos turpius: nihil ignominiosius: nullū uerius ac certius ignorari: signū q̄ sibi ipsi differendo contradicere Quid hoc obsecro errore manisset: p̄portione quadruplā duplā eē ad duplā denegabat: me Hercule ridiculā. & dictū absurdissimā īstabat Sulmōrinus: adq; p̄portioniū p̄cipiū accertime contēdebat. & cū efficacissimis rōnibus: tū dignis auctoritatibus nitebat: oēm. s. quantū ipse accepi p̄portionē: ex duabus p̄portionib; & qualib; iter se cōpositis ad utrāq; cōponentiū eē duplā: cōpositam ex tribus: ad quālibet esse triplā: ex quattuor: quadruplā ex pari iudicio deiceps: quæ cū negasset ille: oēs qui aderant (dico eruditōs) nīsi emori uidebantur. Rursus p̄bante Sulmontino quæ ab illo p̄stultitiā negabant: adeo cōnfirmatus est Mathiolus ut ad iurgia cōtumeliāq; cōuersus: diceret p̄cipiū illud in honuomeris. sed magis homogeneis. non aut in eterogeneis quæ physici appellant finitilla dissimiliaue eē itelligendū: qd quanta irrisiōne & reprehensione dignū censeri debeat: cū P. Pergulēsi eiusmodi reꝑ quanrū ego audio pitissimō cōmunicabis: quā obrē Mathiolus in sacra scholasticorū turba & reliqua oīs frequentia clamabat. Quū aut & post diē eius diei: & sæpe alias in angulis circulariter ut solēt disputādī grā cōuenissent: disperse nisi īplicit⁹ ille semp cōclusus: in suū domum reuersus est. Iam uero honoris & cōcurrēdi despes in mediū nō nisi q̄ transisse proditiōibus iam neglectū: oīb; cōtēptū est: neq; iniuriā qui alienos honores deturpare: bonos afficere ignominia. & optimū quēq; detractiōibus p̄sequi cōsueuerit. Iam caput ad cautes illisit: quāle obsecro Sulmontinū nostrū uirū arbitrat⁹: quātā gloriā: cū regno nostrō Neapolitano: reliquæ Italiæ: futuꝑ. Sed quid

futurum: quô iam ita eluceat. ita celeberr ac notus oïbus: ut et si quortidie auget: uix aliquid in eo splendoris (nâ accessit ad cumulû) augeri posse uideatur: quæ oïa eam ob rem perscripsimus: ut si quis de illo sentiant aut se hominẽ ignorare fateantur: aut puerissime iudicare: & seipso temerariũ iudicium præsturos intelligant. Est aliquin uir facetus: & iprimis perurbanus: epigrama facilius a me cõtendit: dices qualia? Duo hæc præsentiarũ accipito quorũ alterum in Lesbiam potidem a me dum una heri iocaretur elicit: si modo is ego sum: quo quicquid elicere possit. Alterum ad meã Syliam pertinet. Lesbiam defuncti faciem uisita maricæ lari i fondo secerat urceoli. Inde meto plenum solo ut pleuerat haustu: feci ait ut uideam cõiugis effigiem: hoc ad Lesbiam. Sylia capanus inter celeberrima nymphas. Hic iaceo caro contumulata uiro. campanus mecum iacet hic cui carminis artem. Et facile ingenium materiamq; dabam. Vita duos olim tenuit cõcor diuer una. Vna quoq; extinctos oculit uma duos: hoc ad Syliam. Quotum dices hæc ut intelligas si quid unq litterarũ ad me daturus sis: non oẽm te operam perditurũ & me quanq; magis arduæ saculari ut phiæ: ut mathematicæ operi nauitem: nõ tũ ab ista tua pingui Minerua. Sed ut iam ad me redeam. Est ne tibi cordi Campanũ tuũ nõ amicitia solu. sed necessitudo. Sed si quid est etiã artius cõplecti: atqui ut ego: te mihi respondeam. Quid nõ cordi: quæ te antea q̃ uidem dilexerim: antea q̃ norim obferuauerim.

Vale.

Perusæ idibus quintilibus.

Campanus.

suo. S. 1

ON est quod succenseas nobis si aliquanto tardiusculi fuerimus ad rescribendum multa fuere impedimento: cum q̃ infecta pace rari tabellarii inueniebãtur quibus litteras ad te dare potuissimus: tũ qm̃ adhuc pendimus. & diu q̃ dem (ut opinor) pendebimus: nisi quid dii nos: & nostrã innocentiam prospexerit: & Labatini nequissimi atq; immanissimi uiti depresterint p̃diciam: quæ me mirũ imodũ defatigauit distraxit & excruciauit: hic me tantisper demoratus est: quid nã negotiũ cũ illo? longũ est repetere oïa. Attingã tũ rerũ summa (ut aiũt) fastigia. Antonil auriculi mei eius q̃ superiorib' his diebus nõ sine oïum nostrũ lachrymis migravit uita. Libros emere uolebã: qd me nõ tam ipso: cõmoditas q̃ religio quædã ipellebat. Inĩ quĩ enĩ atq; infaustu putabã nisi ad cõsanguineas manus deuenirent. Atria etiã id ipsum uehementer cupiebãt qd faceret: quanto magis cupiebãt: atro minus sperabã: uideo libros expositos: accelerationẽ nõ minus q̃ pecunia opus erat Labatium offendo: dico opus esse decẽ aureis dici etiã quare opus: cõceditur: nescias libẽ ne magis an mur? ut q̃ facile se offederet. nõ tam necessitudine q̃ pudore concedere: cui ego plurima bñficia p̃stitissem. Postridie uero quũ ad libros uenales accedo (plurẽq; & meliores uenditi erãt) doleo uehementer negligentiã simul atq; inopiã inculans q̃ nõ maturius cũ meo sobriño pepigissem. Labatio pecuniã restituo: iago grãs nõ mediocres. Mox renũciatũ est mihi Labatũ dolo atq; astu libros mercatũ effendi: simulasse ne ad aures meas res pueniret. Vide hoĩs nequitia: nõ potui eqdẽ nõ molestissime serre: hoĩem ad ortus: idco tẽ indignã se: idignã me indignã nostra quoq; amicitia fecissem: neq; iurgis ultro citroq; pepimus: at qui homo scelestissimus addo etiã uerutissimus Capane (inquit) nõne decẽ es aureos & qdem pbenigne a me hodie mutuatus? mutuatus inquit: bonus uir extẽplo litẽ itẽdindiciã pecuniã repetit: quã restituerat: neq; enĩ licebat iñficiari qd essem palã apteq; cõfessus: neq; testes afferre q̃ restitutã pecuniã cõfirmassent. Si quidẽ nulli cũ redderem affuissem: iusu randũ illi cõmitendũ minime putaui: neq; deos neq; hoĩes: neq; iurpẽ dẽiq; exitima tiõnẽ uere: quã obtem uereor: ne sit illi ex integro p̃soluendũ: hoc me nõ modo ut ad te nõ uenirem: sed ut ne scriberem quidẽ effecit cũ primũ ab hac contentione me absolue roustuc euolabo.

Vale.

Campanus.

suo. S. 2

EPE me hortatus es ut q̃ maturime possem grãcas litas addiscirem: id mihi solũ deesse dices: quominus eẽm disertus atq; iprimis eruditus: qd eqdẽ cũ hortatu tuorũ meo etiã consilio diu antea fecissem si nãdõ precepto: rellĩ cuiuset nõ q̃ discẽdi iã etatẽ p̃terierim (tres enĩ & uiginti años natus sum) Sed quia mirũ imodũ etas illa tenerior: ad rem oẽm aggrediendã p̃sertim ad studia ualeat. Nũc uero occasione habemus nobis ultro delatã. Venit græcus qdã hoĩ ex illa (ut aiunt) recentiore Achadenia: q̃ quãta sit & græcay: & latinay litay: eruditione refertus: quãta etiã humanitate atq; prudẽtia ad te nõ p̃scribere: nisi sperarem oïa hæc ab aliis propẽ diem auditurũ. Cœpit me & quidẽ fideliter edocere: cuius discipulus ob id q̃ maxie delector: neq; græcus q̃ athicus q̃ etiã Demetrius illustrẽ illã atq; excellentem anti quoq; græco: & sapiẽtiã: mores: elegantiã uidet effingere. Platonẽ mediũ fidius si hũc uideas magis

deas magis tñ si audias existimabis. Sed de eius laudibus alias accumulatis. Redeo iā ad id quod te uolebā. Habes libellum quendam græcum superioribus his diebus a te sūma cum diligentia transcripsum ubi quantum a Martino accepi græca uocabulata latinā absoluantur hoc mihi uel maxime est opusida operā ut non solum uerbis uidearis horatatus. sed te etiā sis futurus adiutor quamobrē ne pretereat qui euestigio mittas. Constitueram Patavium p̄sciscitamen hic quem dixi Demetrius demorabitur Vale.

Campanus.

suo. S. 10

Omnē cauillatōrē te uidi neminē. mendatōrē quoq; neminē. addo etiā ī manē atq; crudelē. qui cum possis ad summū me fastigiū pmouerētā lente tam duretā deniq; ihumaniter mecū agas librū habes græcū: ut tu qdē ais inutilem: ut uero ipse arbitror longe utilissimū diceret. licet inutilē at cur trāscripseris qui nullā tibi utilitatē eēt allaturus: dices aliquā. sed p̄pamē sed p̄tenuem. sed pexiguam. Cur uero illa mihi perexigua denegaueris: uolui Theocritū transcribere: uolui hunc alium erat ineptus. Eriam Saluam tuam si uelim & ita erit insulsa.

h

Quæ nam est ista inhumanitas ita mihi illudis ita cauillaris ac si longe tibi alienissimus essem: quum si longe omnīū quos habebas cōiunctissimus. Doleo equidem uehementer te & mihi & tibi male consulerē: mihi q̄ non mature ut cupiebam græcas litteras uideor consecutus: tibi uero q̄ aliquid impartiri ne potero si quando erimus una. Vide quantum sex septem uel diebus in græcia profectim. Demetrius noster græco sermone tibi id est bonam ac sc̄licem dicit actionē. Est enī ex animo tuus neq; mitum quando est neuus. Neq; est ille demetrius quem tu arbitraris. Solum iam hūc triennium migravit in Italiam: quanq̄ est cum Theodoro ipso quem scribis ar̄tissima familiaritate coniunctus nunq̄ tamen neq; tecum neq; cum Theodoro ipso Ionicum nauigauit: nunq̄ Siciliam appulit: sed plana ur̄ aiunt terra quantū itineris ratio p̄mittebat Athenis Romā profectus est: necias fugiens magis futuram Constantinopolitanā ur̄is & reliquæ græcie calamitatem nā p̄sentem imānemq; barbarorū tyrannidem: quibus quot anni græci ut ipse refert nō pauca uedigalia persoluebant. Placet illi hæc nostra hesperia: nec solū regionem: sed homines etiā ipsos uehementer laudat: nescio tamen adulatione in quo morbo græcia q̄ maxime laboratā potius ex conscientia laudet. Homo est quantauis & grauiter & auctoritatis: acutus dilectus: copiosus: & quod me maxime delectat Platonis atq; Achademīæ acerrimus æmulator. Vale.

Campanus. suo. S. 11

Vd̄io nō frustra nauatam operā q̄ Romam te contuleris: & me Hercule uehementer tuis nbi tum ætati huic nostræ congratulor. Tibi q̄ remi fueris dignam te ac tum maioribus cōsecutus. ætati uero cum uideā uirtutē ac sapientiam nō omnino cōtemptui datū iri: sed bonos interdū etī non magnis mediocribus tñ p̄miis ornari. Tum uero ita te cōparatō ut nunq̄ dignatē aliquam uidearē consecutus etiam amplissimam: quin maiore semper atq; ampliore dignus habearis. Sic enī & te & donatōrē a temeritatis iudicio uendicabis: ut nec tu indignus accipere: nec ille largiri temere uideatur. Scio nō opus esse hortatōibus: noui enī prudentiam & singularē modestiam tuam. Est illud tñ amiciciæ p̄pium & charitatis: ut quēq; maxime diligimus ita studiosissime moneamus: etiam si ne opus quidem itelligamus. Sperabam te exemplo post ipetratam rem huc regressurū: uetum frustra ut audio sperabam. Aiunt enī prope diē Neapolim profecturū: non est quod te deterream. Sum enī ut id faceret frequenter hortatus. Doleo tñ uehementer sublatam mihi esse occasiōē ut id itineris tecū una cōficerē: qd si memoria tenes p̄diu antea cōstitueram: deos quæso & iter tibi & oīa fortunent. Vale.

Campanus suo. S. 12

Ota erras uia si res tuas cuiq; æque ac mihi curæ futuras existimes: nemo est me (dicam inipudenter sed tñ uere) in colendis amicis obseruandisq; fidelis: in quibus oībus si prosperam sc̄licēq; fortunam tibi longe prosperamam ac sc̄licissimam cupio: non q̄ illos minus a te colendos existimem. Colum tur sane a me omnes & p̄inde ac tu amant quos semel mecū amicitia deuinxit. Sed q̄ rebus tuis & secutus & libentius un possim. Sunt illi pleriq; ad rem tenacior neq; hæc propterea loquor: ut is sim qui utilitatem aliquam statuat in amicitia apponendam. Equidem Philippum illum Macedonē hoc uel maxime odi q̄ cæteris in rebus clarus ac p̄stantis amicis sola ut aiūt utilitate colebat. Sed est libera quædam nec p̄scripta in amicitia mæta: ut si utilitatis causa nō cōparent amicitiam tñ quā est opus non oīno aspemur: neq; rei cramus: qd etiā nō quæritū plerūq; iudicat esse p̄standū. Vale

Campanus

suo. S. 13

Eddite sunt mihi iocū diffimā līe tuæ: qbus petere uideris. Sim ne hoc aio quopiam pfecturus. stolidā me Hercule postulatio qñ ad claudicantem ali quē istec pferperis. Num cōsuetudinē ignoras meam: q fueris mecum tā diuturno tpe uersatus. Nemo est aliq: pace dixerim me ambulanti: ne mo uagus magis magisq oberrans: nunc ad forū nunc ad phana. iterdum ad agros accedo. Sæpe rētia ad uenandum. Sæpius hamos ad piscandum soleo portare. Tu si sapiš huc q primum te confereas. Tunc enim nobis cōmodius consulemus. Credo tamen me Patium profecturum: dicis cupere te una mecum: nisi mihi sis fatutus impudento: facis in pudentem: tantum mihi obliicias in humanitatis: ut quos semp etiā in piculo amicos habuerim eos me putes comites fastiditūsi uidebē eūdū ahi te co mite locundius: sin qd nō magis opinor remanebimus: nihil te discipulo grati. Tu si sta tueris ut ais oībus mihi i rebus obīperare ad nos puola. Plures nā istic salaciū hircosq greges q hoiū capita esse puto: quā ppter cū huc uenies i Tybri prius teterq: quaterq lauatoine nobis hircū oboleas: dehinc lotus ac bñ olens ad suauissimū familiariū tuonā amplexum: i primis tñ meum accedito. Vale Campanus suo. S. 12

X obitu parentis tuæ optimæ & spectatissimæ mulieris tantū ceppi doloris atq angustię ut nō minus lachrymæ ipse profuderim q tu q ea fueris orba tus. Cum q me pinde ac suos liberos diligebantū q molestias tuas atq in cōmōda ægre nō secus ac mea fero. Verū qd faciēdm? æquo aio quæ a diis immortalibus agunt accipere: pati q debemus & quo sapiētor quisq atq prudentior eo uitæ huius imbecillitatē ac fortunæ ipetus patientius pferre debet. & suā ut in prosperis secundisq rebus: sic in aduersis dignitatem seruare: ne debilitat ac frangi fortunæ ictibus uideatur: quā obrem te obsecro acerbitatē istā patiētia poti? q lachrymis psequete. Quorum est mulier: altege est altege: uero sapientum. Et enim si oībus in rebus uirtus q maxime elucet in aduersis tñ multo clariū illa pspicitur aduersa sapiētes dūta xat forti atq inuictō aio recipiūt. Si modo illa aduersa dicē da sunt quæ nobis a deo: atq a natura tanq lege quadam inferuntur. Datum enim est ut moriamur oēs: nō a fortuna aut casu quodam a diis in quoq: potestate sumus stabilituri. Quid plura tecum: qui lon ge melius mihi ac ceteris consilium prestare: q a nobis accipere posses. Vale.

Campanus. suo. S. 13

Valem uoluptatē ac læriciā Tantulum illum aduētū deoq: ceppisse serū: cū eius domum conuiuiū fere omnes accessissent: ea nos & si fas est dicere niaio n hodie affecti sumus. Cum P. Cardinus germanus tuus uir oīum hac tem pestate doctissimus in parua casellam meam accedere nō sit dignatus. Mi ram humanitatem & mansuetudinem suam ostendere nobis uoluit: & uehe mentem etiam amorem quo & ille & sui omnes in hanc nostram familiam afficiuntur. Nam quod obsecro signum manifestius beniuolentiæ: quod apertius & simplicius amo ris iudicium q tantæ autoritatis hominem conuiuiū nobis accessisse. Visus est profecto totā hanc domū illustrare aduentu suo parietes mediū fidius recta ipsa pauimenta illius aduentui congratulanti: & gratias agere uidebantur: nihil nobis iocundius: nihil gratius sua presentia offerri potuisset: cuius frugalitatem etiā sæpe alias mihi amplissimam perſua seram: hodie non potui nō admirari. Carpere & luxuriā nreā damnare uidebatur: nimis scilicet lautum parasse cōuiuiū: quod etiam equidem uidēri sibi andum atq illu tissimum existiabam. Gallinis quattuor octo quidem iquit homines accepisses. Quid opus coturnicibus: quid turdis: quid auiculis aliis: cur tantus apparatus rerum: ut nesci as succensuerit magis an reprehenderit comminatus: tamen se ne secundo quidem uen tūrum si tam lautus esse pericuerem. Quid tum si quando illum pducere ad me pores di cito paratos sibi caules & ne minutim quidem cæſos: paratas castaneas crudas: coctas uet & quod illarū maiorem imōdū delectabit: capas oleo pipereq conditas. Vale.

Campanus. suo. S. 14

Vereris & me Hercule iniuria. Plurimas iam tibi litteras dedimus: sed eas tu quantum ex tuis epistolis percipere potuimus: aut non accepisti: aut (ut est in genium tuum) accepisse dissimulas: grauem ne Hercule iacturam patimur si non acciperis. Cū q erāt pſeuerat: & quæ mirū imōdū ab istis te illecebris atq amoribus dehortaret. Tū q nulla earū apud me copia remāserit: qd ego nō minus ægre fero q tu si quas parasti statuas amississes. Si quidē non magis te atq imaginē tuā statuas q līe: i genū meū uidentē efficturā: uerēq posteritatis ad memoriam cōparantes ille non te, magis q artificē suū cōmēdabū: hæc unī mihi: & quos ipse cōmēdare uelī afferēt apud posteros

posteror omamentum certissimum: tum ingenium rerum mearum testimonium futurae. Sed haec fans de litteris. Verens ne mihi animo atque memoria excideris: stultum cur ita ueteris: quæ ego supra oēs mortales amauerim: meam possem & memoria deleter: prae ut uideo de me sentis: qui tantā in me statuis inhumanitatē: tāq; detestabile flagitium obieceris: quos semel amicos & quos cōiunctissimos habuerim eos ex aio tanq; picturā e tabula posse deradere. Nequiciā in hoc tuā ostēdere. & patescere te uideris. Veneri enim pro uerbo traditū est: quæ sibi quisq; ipse sentis: de cæteris suspiciat. Quid nisi Ingeniū tuū optimū sanctissimūq; mores: simul in rebus fanis cognitos habuissim: multa de te cogere suspiciat. Gaudio Decanū extinctū sibi est cōmodo. Sin nihil profecerim: quid habeam quod illi mortē: quāq; inimicissimī & hoīs gaudeat nequissimi equidē nō intelligo. Sic enim a natura sumus iustitiatū pietatē colamus & humanitatem: atq; miseret cordā. & quæ cæteris aialibus inhiat: sunt lachrymas nobis natura ideo dedit: ut feritatē illis nobis uero humanitatē & mansuetudinē colendā ostēderet. P. uicinā scribis occidisse. & quod miserimū atq; infelicitissimū putas: inter amātis oscula atq; amplexus expiras: seilongē falleris opinione. Si quidē nō occidit qui ita perire uoluerit: animam tuā desereret: quidē sed amanti certissima fide cōmitterent. Nā si quē admodū præclare inquit Lucretius amantes tot corpore in corpora migrare cupiant: eamq; ob rem osculādo: eundiq; appetitū oriāt: ut oculis aīa: mīcorpus coitu i rem transferat: amata quid illi felicius euenire potuissetq; corpus in uulnū aīam uero in amantis pectore fuisse reconditā. Si enim nō bonū id ē quod oīa appetūt: malū necesse ē appellē: qd oīa fugiūt. Solēt enī apud physicos p oppositas qualitates rerū cōtraria distingui. Occidere uero quū nemo rōnis pnceps desideret: cupiat malū appellamus oportet: cum bonū minime dicendū sit: quod oēs abhorreant atq; formideant. Migrationē uero amantis i amatum utpote rem oibus: oīi ut atq; studio appetitā nō modo bonū quidē sed felicitatem ipsam: ite præsertim iudice nūcupabimus: nō igitur qui ita felicitet migrat: et uita recte eū dicemus occidisse: quū illud me iudice felicitissimū: hoc uero te auctore miserimū & calamitosissimū uideat. Quæ quidē cōgruere inter se & cōuenire nullo modo pāt. Multos equidē memorare possem: q; amore quodā ardētissimo: uitā suā spōte finierūt: eos mortui frequētē quos amauerant. Quoq; aliquos etī uidēt i epistola supuacū: & eos te ignorare nō arbitror: adducere nō grauabatur aperte intelligas: nihil amantibus iocū diuis atq; felicius euenire possim: hūc optatus q; uitā una cum iis agere: quos amauerūt. Vel si uitā fata nō patiant: una mori uel quod tu in felicitatē quandā appellas i amātis gremio expirare. Cornelia sancta ipnīmis & præclara foemina: ciuiliū bello euentum Romæ quidē se mori multo tutior expectare potuisset: comitari tū Pompei quē ardentissime amabat: per mille rerum piculā maluitq; sine illo secuta domi remanere. Hysicratē quoq; Myrindatis Ponthici coniugē: cum quo porro quadraginta ut serūt aīis bellū uanā fortuna gessit: semper manū comitatā accepimus. & sese tonīs capillis & muliebribus uestimentis atq; habitu abiecit: se quo armisq; assuefecit: scuitum deinde uirū a Pompeio p asperitas regiones & effretissimas gētes secuta: nō minorē uoluptatem i postremis calamitatibus præbuit: quā accepit. M. Plautiū in Asiam Senatus ipeno traiecit: ut profecturū Orestilla uxor est comes secuta: quæ cum Tarentum appulisset: inter classem traicere cōstituerant: graui morbo affecta decessit: tibi exanimatus Plautius unde plāctus atq; oscula ferro incumbē: quia uiuā secū ferre nō poterat: mortuā deferere noluit: itaq; eam obrem rogatus ut erat eodē in rogo ab amicis positus atq; crematus est: monumētum tumq; grecis litteris iusculptum marmoreis: ut ingentē illius amorē testaret: græco uocabulo cōdiderūt. Portia Catonis filia post Brutū mortē audiat: quia feruū sibi negabat: ardentes carbonēs absorpsit: ut uelcias Catonē pro libertate an pro amore Portia glorio sus occidisse. Cæterum Arthemisia Mausolei regis Cariae uxor iuuenem psecuta uirum mortui ossa bibisse tradit: quia se uiuū sui nō posset: eā illi mortuū sepulturā donaret: qua nullā acceptiorē existimabat. Audiuit Cleopatrá. M. Antonio ut in uitā se etiā in morte comitē accessisse. Sigismundā (si uulgo credimus) id fecisse cōstat: quæ cum Guiscardū quandā ciuius mutuo amore tenebat: pte iterfectū aīaduertisset: ueneno accepit: ut ita mortēq; trāsegit: prius tū obfretata parēret: ut ad funus una cū amāre sepeliri pateret. Sed qd istis re denique: quæ poetarū testimonia suppeditat: q; quātū ad amores attinet. Cæteris re: scriptoribus sunt anteponēdi. Thibēn Babiloniā scribit Nāso eodē gladio fuisse uitā: quo Pyramus eius amator sese paulo aū cōfoderat: deos deinde ac parētes rogasse: ut eorū quos certus amor quos hora nouissima uiderat: eodē timore cōponeret. Leander Abideum quum ad Hero puellam natando traiceret: deos imortales precabatur

ut eunti opem ferrent: redeuntē submergerent: quem turbulentissimis procellis obrutū.
 & in littore a Delphino ante suos oculos deportatum quum conspicaretur: ex altissima
 se senestra precipitem deiecit: ut Leandro uel inortua iungeretur. Prætereo Laodemiam
 Prothesilam. Prætereo Argiam Polinici coniugem: quæ dulcissimam & suauissimam uita-
 tam esse duxerunt si mortuos uiros. & ipse quoque mortuæ sequerentur. Phædræ quoque
 prætereamus: quæ quoniā uiuum Hyppolitum ad suum amorem trahere nō poterat: ex-
 trinctum ac discreptum æquis sua morte uindicatum: ad inferos psecuta est. Credo equi-
 dem hæc tibi testimonia sufficere. Sed ne frivole tibi uideantur rationes meæ: addā aliud
 multo mea sententia efficacius. Stagnum est quoddam apud Litiam si uera canunt. & si
 credenda poetæ: cuius aquæ perlucidæ: solum limpidiſſimum nō canne in eo palustres:
 nō steriles & aquaricæ ulnæ: nō denique acuti ac flexuosi iunci uisunt: cuius littus uitidi ces-
 pite. & mille coloribus herbis prætexitur: hoc Salmacis nympha incolebat: cuius studia
 erant: arcus tendere: non Dianam sequi: sed pectore capillos: sese ad speculum intueri: illo
 docente uultum componere: incingere caput floribus: fectisq. in perspicuo se stagno la-
 nare. forte illuc Veneris ac Mercurii filius Hermosfoditus se contulit: quem ubi Salmacis
 a spexit blandis primū uerbis mox amplexibus adhortata est. & cum nec uerbis flecte-
 re nec amplexibus manſuſcere posset. Dii inquit qui loci huius potestatem ac nomen
 aquarum habetis: uos ego amans puella obtestor: tuæſtanti opē imploro: ut iubeatis nos
 unum in corpus eademq. faciem coire: ut nulla unq. dies illam a me deducat: nec illa me
 ab illo ſeuingat. Morti deinde Dii ita fore iusserunt: unum corpus una facies manſit loco
 ſam me Hercule fabulam. Sed quæ altissimum ſenſum intra ſe latantem habere uideatur.
 Oſtendit enim quandam amantium conditionem atq. naturam & paſſionem ut quædam
 modum Lucretius opinatur quod paulo ante memorauī tranſire in rem cupiant amari:
 hoc Salmacis deos ac numina precabatur: quod uicina nostra prope conſecuta tantū uide-
 tur ſœlicitatis adepta quantum nō deſuit: ut in ſuum amorem anima & corpore immi-
 graret. Quo circa minus culpandi uidentur illi qui ſi recte accipimus: ubi eorū parentes &
 propinqui moriuntur: conuiuiū parare. & parentū corpora decoctā: cōiuiis apponere di-
 cuntur ſatius eſſe dicentes a filiis atq. affinis: q. a uermibus ac ſerpentibus parentes
 abſumi. & eū in locum poſt mortē reponi quo nullū uiuentis chariorē habuerūt: quo ſit
 ut uerū illud eſſe putem apud quosdā nationes: pulcherimū amoris ſpectaculū eſſe: cer-
 tiſſimūq. inditium beniuolentiæ: cum uxores in mortuorū uiroꝝ rogos ſponte ſe iniiciūt
 quæ uero id ſubterfugere ex uitis ſuperſtites eſſe uoluerunt: ſi ſames reliqua uita deſertant
 hæc habent: ſui ſecundis nuptiis dignæ iudicent quæ uita ſine uiro q. uita ſine uita habe-
 re maluerunt. Habes ualidiſſimas ut opinor rationes: quibus non modo nō miſerrimam
 eſſe Arginillam iudicare poſſis: ſed per magnam potius ſœlicitatem adeptam: quod in
 amantis gremio expirauerit. Vale.

Campanus

ſuo. S.

VR ego te ſerreuſ: ſi manē: iraculentū & ſi quid dici pōt crudelis nō appel-
 lem: qui cum mille iam a me litteras acceperis: uel ſemel (ne ſciamus q. cu-
 rauis reſcribendū) reſcribere noluiſti. Aues ubi coeperunt ſibilibus a nobis
 prouocari: tūc cantu ſuauiſſimo: nūc querulo murmure blandiunt. & au-
 res noſtras mira quadā & canora ſuauiſſitate demulcēt. Pueri ēt quos bleſo
 interdū alloquimur ore: ſiſu quodā infantili nobis aridere: reſpondereq. uident. Tu autē
 marpeſis canibus: atq. ipſo ferro durioriam totiens a me litteris compellatus minime
 reſpondes. Vetus prouerbiū eſt. & multoꝝ cōſenſu probatū. Neminē ſurdiorē eſſe q. qui
 audire diſſimulat. pfecto haud æquū ſacere uideris: q. tam inhumaniter mecū agas. Scio
 te dictū nullas unq. a me litas accepiſſe. & cui tuas dare potuiſſes iueniſſe: neminem
 excuſationibus cauſam tuam defendas oportet: uana excuſandi ratio ſuperextat: quo ſe-
 rius eo accumularius reſcribes. Vale.

Campanus

ſuo. S.

EREOR ne ſurdo fabulā decantauerim. Qui quū tonitruſ iā ad te pſcrip-
 ſerim: hoc unū mihi ex tanta lſaꝝ copia cōſecutus uideo: ut quem antea
 longe mihi amiſiſſimū exiſti mābā: cum ita meis litteris exaſperauerim ut
 factus Plane omnīū inimiciſſimus uidearis. Multa equidem de noſtra ma-
 tua beniuolentia mihi perſuaſerā. Sed ea omnia quanrū ad te attinet præ-
 ter ſpem oēm euāuerūt. Nam ſi meæ tibi litteræ ſaſidio ſumūq. ludibrio fueret: quas
 hoſtes quidē dēſpicere aut cōtemnere cōſueuerūt quid ſpei reliquū habendum in te pu-
 tem: equidē nō intelligo: quod niſi te uehemētiffime diligere: cōſeque obſeruarē. & inau-
 ditio quodam

dito quodā amore cōplecterem: iam pridē scribendi mihi modū finēq; fecissem. Sed singularis mea in te charitas & beniuolentia nequāq; id passura uidebat. Spero te aliquādo & tarditatē istam tuam accusaturū uidebiturūq; & amorem in me tuū oī abiecta negligētia aliqñ propensius ostensurū: ut qui nō ignotas turpissimū esse in amore & beniuolentia supari. Non me latet te plurimis rerum domesticarūq; negotiis impeditū distentūq; & in erudiendis adolescentibus occupatū: parum habere oculi ad me scribendū: quāq; nulla tā arcta loca. & tā angustæ fauces inueniunt claudere latus ut in alterā paritē colligēdi tui gratia flectere te nō possis: nunq; profecto tam īplicitū negotiis te arbitror: tanq; gerēdā rerum studiis inuolutum: uel illud scribere nō possis. Viua ualeas saluto. D. Ortinus quo uterq; nostrum familiarissime unum retulit te uehemēter cupere uideri Pliniū. Dabimus operam ut in hoc fanisfecisse nostræ amicitia uideatur. Vale.

Campanus

suo. S. 17

VPIO ut nihil supra in istam tuā rogatā Galliam me conferrem: nō tam si diū me ament causa meaq; ut uicinior uobis factus. & cernere oculis Galie nūti meum possim. Et si quando opus etiam foret opitulari. Date omnes operam ut ueniam. Galienum meum tibi quanto maximo possim studio cōmendo. tabellarius uehemēter instat. Vale.

Campanus

suo. S. 18

VNC litterarū mearū latorē tantū tibi cōmendo: quātū aliq; nūq; ante a cōmodauerim. Est enim & mihi & germano meo archissima familiaritate beniuolentiæq; cōiunctus: hunc tu amplectione osculorūq; & operā tuā omnibus in rebus mea gratia pollicitor: amor in me tuus præcipuus semp est habitus & cognitus multis: idā operā ut huic etiā tam benentam claretq; cæteris. Innotescat: milies de me pcontator. Quid agā? ubi sim? qua & in rerū fortuna cōstitutus: rogato quid uelit? qua in re tuo illi auxilio opus sit? Postremo domum introduceo: accipitorq; opipare: uides ut secure imperē que abs te uelim īpetarū: tu uero libere imperantibus libens obsequare: ne quod turpissimum est uidearis in amicitia supera: tu uicini enim bello fortunæ: est amore aut humanitatis. Vale.

Campanus

suo. S. 19

CO Subinonensem nostrū quē ad modū ipse scribis hortandū esse nō putomeq; enim fieri posset arbitratur a suo tam præsto quidē honestoq; pposito pmute: homo est sūmā fide & præcipua integritate uitæ: honore cæteris rebus anteponit. Tum ipse hoc illi suadere nō audeo: enā si audem tantū psuadere nō possem: in rem turpē nullis meis hortatiōibus flecteretur. De negotio meo scribis mihi Perieione: sed nōdum tuæ diligentiæ diffidō: da operā ne falso te putemus diligētē. Nescis quantæ sim futurus tibi uoluptatis: hinc me diuallēs. Galienum studiosius quā soleo facio tibi cōmendatum. Vale.

Campanus

suo. S. 20

ASTELLVTIVS & ad me & ad Sulmontinum lras dedit: oīa ferme istius gymnasiū magnifica & præclara opera cōtinētes. & te me Hercule impemis eruditū. Sed ego fidē illi adhibendā eē nō puto: noui altas dormitiones tuas. nō noctū q̄ interdiu longiores. Noui oculi nō philosophia: sed de litis a te frequēter accommodatū: quæ nullā mihi tuā eruditioē psuadet. Credo illū uel a te ut ita scriberet subornatū: uel ut i falsā me cōiiceret uoluptatē. Alio testimonio op' ē. Tuis lris nō magis credere q̄ Castellutiū: quē i laudādis amicis cōstāt omniū eē mendacissimū. Famæ credendū est: quæ & in multorū ore uersat. & si uana est interdiū postremo qualis sit sese ipsa demonstrandū: enim falsā perseuerare nō pōt. Vale.

Campanus Galutio suo. S. 21

ERIOCVNDÆ mihi fuerūt litteræ tuæ: cū q̄a nouā dignitatē: quādiū tu quidē optaueras cōtinebāt. Tum quū nō oblitus beniuolentiæ nostræ participē eius me rei faciendū putasti: quod iudiciū amoris ē nō pexigui. Quod igit' Decanatū a dept' sustitibi mihiq; cōgratulor. Sic enī statuo qd tibi boni maliq; eueniat: id identidem euenire mihi. Qd uero me feceris certiorē gratias habeo nō mediocres. Voluptatē enim coepi quantā antea nunq; nō tā expūti cōmoditates: quæ & ipsa negligētia nō est: q̄ q̄ aditū tibi ad altiorē dignitatis gradū uideo eē parūq; mei officii ac potius amoris eē puto: magnopere te hortor ut iis cōtēus

nō sis: sed ad maiore te cōpares dignitatē: quā ita ut spero facillimē cōsequeris: si quibus uestigiis iam pridem ut coepisti iisdem per reliquā uitae tempus ad uirtutem accedas. Po-
ne tibi ante oculos eum uitum qui ex isto in quo tu nūc es loco deiectus: nō tam amisit
dignitatem: q̄ illa se ostēdit indignum. Quid inter uirtutem ac uiuium interit facile dis-
cerni potest? Ille summa olim in dignitate cōstitutus: sua ignauia & turpitudine priuatus
eicitur. Tu uero nullam hactenus habens dignitatem: prudentia & integritate tuam suum
mo nunc fastigio collocatus. Memini hominē istum turbulētissimis semp contentiōi-
bus & controuersiis agitantem multos in inuidiam sibi cōflasset: atq̄ odium plurimorū:
ut etiam praestantissimū ac sanctissimum ciuitatis nostrae antistitem ferre nō posset adeo
sibi summā infima uidebanf. Sed quorsum enaserit uides. Tu uero Antistiti uelim tot⁹
adhuc eas: quem tu si sapiēs ut unicum habes dominū: ita eum unice obseruabis: hūc fau-
torem si habeas: nocere tibi poterit nemo. Et quod ait poeta tuus: iniusta iusta habenda
sunt: quae faciunt domini: quanq̄ nihil iniusti ab eo tibi uideo merendum: hominē om-
niū quos unq̄ uidetis humanissimū atq̄ optimū: quem nō ambigo (sicut æquum est) co-
las atq̄ obserues: maximū tibi decus ac praedictum praestitū. Si uero contemperis: non
melius acturam tecum q̄ cum aduersario tuo. Vale.

Campanus Venturæ suo: S.

VIDVS tuus iam pridem amat Gratianam: eam quæ est apud Phanū Her-
culanū: nō niteris cur hæc ad te scribimus: nam & Guidus nō solus amo-
res suos nobis colaudare: sed alienos etiā carpere consueuit. Gratianā suā
omnibus forma & uenustate anteponens: illam tollebat in cœlum: illam
loquebatur semp. & nunc uitam: nunc animā: nūc uoluptatem suam uni-
cam appellebat. Amorem quidē dicebat esse mutuum: ut illa uitum alium amaret nemi-
nem. & ipse foeminas ceteras unius huius amorē cōtēneret: nullamq̄ præter hanc ex-
peteret mulierem: non si cum Venerē de forma & uenustate certaret: hoc nobis in uiuā
hanc in cōiuiui inculcabat. Pridie uero quā apud Anthoniū nostrum cœnasset: opipare
ac paulo plus baccho: ceteraq̄ incaluisse: ad suam rediit Gratianam. hic multo liben-
ius prædicare amorem suū coepit: ut libere loqui solent: quia a Libero patre liberant. Forte
fortuna affuit Gēdilis noster uir ut tute nosti peturbanus: qui quū saepe decantatam Gra-
tiane fabulam diutius ferre nō posset. Heus inquit mi Guide grauida est: an egrotat? Gra-
tiana tua? respondenti grauidam: fateor inquit si ita est: amanti te ab illa longe plurimum
prægnatibus enī & egrotis ea insita est natura: ut homines cupiant altissimos: cibos ue-
ro appetant immundissimos: ut carbonēs aliquādo comedere audissimē consueuerint: nā
quæ etiā altera tam sœdum tamq̄ incultum & lutulentum hominem amare potuissēt?
pannis anniq̄ oblitum. & solius nasi affluentia diuitē. Sed ego stultior: qui tibi fidē cen-
seam adhibendam: quem ne muscibula quidem posset amare: subratius ille planum fe sa-
cturum ait: quantum a sua Cratianella diligatur (sic illam tunc nescio an propter contem-
tionem appellauit) si secum una nocte uellet accedere: quoniā inter diu nō auderet: dicūt
noctem sequente: ut tempus: locum constituunt. Prima fere uigilia: ortulum quendā Fa-
no subiectum ingrauiunt: puellæ iam fenestris appropinquantes suspensis pedibus. &
quasi ad trutinam exæquaris passibus incedebant. hic Guidus arrectis auribus primū sub
sibilare: mox paulo pressius uocare. Gratianā. Screare demum ac rursus. & lapillos in fe-
nestram puellæ conuicere: auditur interea nihil illi discendū cōfessitatis se percipisse
quanta niendax homo in re persepe nulla confingatis adhuc paululū expectare iubet:
Gratianā suam altiore iam uoce compellans. Tum demū fenestram perextinguus quidā sed
frequens tamē crepitus subauditur: haud procul hinc laurus quædam opacissima mediū
prope ortulum obumbrabat: hic Genilem abdī q̄ oculūissime iubetur & amantiū uer-
ba posset. & a puella libere locutura uō cemeretur. Tum ille paulo proprius.

Campanus

suo: S.

ITTERAS accepi tuas: quibus de calamitate regionis nostrae certior fa-
ctus: nō potui non grauissime cōmoueri. Tam etiā plurimis ante diebus
tantū prodigum parētis nostrī litteris plenissime scripsi acceperam. Sed
erant recentiora omnia: nec fortasse tam diligenter uestigata. Vereor ne
aliquid magnum malum uel regioni nostræ: uel quod nō minus dolen-
dum esset: regionis principi ponendatur. Dii res nostras aspiciant. Scio quā cupias scire
quid agam: quanq̄ ego nūc quidem nihil ago. nisi hoc sit aliquid agere: in summo luctu
grauissimāq̄

grauissimæ acerbitate uersari. Nellus Balionius qui me unice diligebat paucis exactis diebus migravit e uitæ nec sine meo magno & acerbo dolore migravit: quo uiro nihil ætate nostra præclarior. Cuius laudes ita funebri sum oratione complexus ut mihi honorem illi gloriæ pepererim sempiternam. hoc mense magis confectis in iuneribus: primum Aliquam deinde Romam profectus triginta continuos dies: ne unam quidem horam quietis nactus sum. Roma rediens funere nondum celebrato: æ quæ dixi orationem commendatorem habui summæ consensu auditorum omnium laudem sum amplissimam consecutus. Vale.

Campanus

suo. S.

u IDEM hunc ad te uenientem: summa est mecum beniuolentia. Summa etiam familiaritate deuinctus: huic ego tantum a meis (quod dico a meis dico a te) auxilium atque consilium præstari cupio: quantum ab illis mihi maxima in necessitudine præstaretur: quæ ipsa a primis ut ita dixerim inconvincibilis instituit & quantum ipsius passum est ingenium erudui. & pro singulari et modestia perinde ac tu tuos liberos a maius comendo ergo hunc tibi atque ita comendo ut uehementius commendare non possim. Tu ergo dabis operam ut neque frustra se intelligat commendatum: neque me sibi de nostra beniuolentia esse mentitum. Vale.

Campanus

suo. S.

i NVITVS me Hercule ad te scribiscor: siquis iussus quæ litteras tuas aut nulas aut quæ rarissimas accipio quod nisi Martinus iam totus ex arte atque Achæmia nostra calamitum chartarumque parasset: neque toga acceptum scribere compulsethas si dii me bene amant minime habuisses. Negocium tuum quam euaserit paucis accipito. Ex Tuderio litteras accipimus: quibus renuntiabat nemini apud eos conducere: nisi qui decennio antea gradum consecutus esset. idque non consuetudine solum sed etiam instituto cautum esse. hoc autem anno etiam si ætas gradusue impedimento non esset conducturus esse neminem. Siquidem Fulginatæ quendam uirum ut ipsi aiunt natum grandem. & in modica facultate optime exercitatum antea conduxere: cuius industriam non minus expetunt quæ laudant atque admirantur. Ego uero ut de his rebus certior factus ad te rescriberem: quendam conueni Tuderinum scolasticum hominem quem ubi sum ea de te diligentissime percontatus: restituit non ea solum quæ litteris enuntiabantur sed uisus est maius quidam adiecit: neminem qui per id tempus ante gradum consecutus non fuisset non solum non conducitur ne curas quidem suscipere ac medicare apud eos possit: etiam si ciuis esse. Ex Tiphemo nihil adhuc. Vale.

Campanus

suo. S.

m AXIMO tibi cessisset honoris: si quo tempore dilu es mecum uersutus: ad hæc te humanitaris studia cõtulisses. Nihil domui tuæ cõtingere potuisset post hominum memoriæ gloriosius. Sed quid uideam tempus atque operam perdisse: paucis te admonere: hortarique cõstitui: nec pati in hoc te diuitius erto te uersari. Tu si sapias epistolam meam: quo animo leges: quæ quid sit satis certe scito tibi fore iocundam uero non fore ut uisum euenire solet: nullam sere salutarem medicinam esse dulcem. Er enim cogitanti mihi mores tuos: eosque sæpe mecum animo repetenti: absurdissimum uideri solet. & ab humanitate penitus alienum: te destitutus audis litterarum adeo temeritate ac stulticia deditum esse ut in his omnem operam studium: tempus: otium consumas. Quid obsecro arbitrans homines: claros efficere solet: nisi disciplinam atque scientiam. Ceteræ & enim fortunæ: aut igni possunt: aut aqua: aut bellis aut mille denique tempestatibus immutari: uel eripi uel furpi facile possunt. Sola scientia nulla unquam tempestate mutabitur: nulla in nullis studiis enpietur. Te scilicet si scientiam cõsequeris: multis nunc ridiculo es atque ludibrio: quibus si euaseris doctus eris: honori atque formidini inditus enim fieri pauperes facile queunt. Docti qui sunt: indocti nullo modo effici possunt. Diuitias diuites mille uix clauibus custodire satis querit scientia uero tute sine omni clauē seruat. Diuitias si parentes habeas: tuas appellare non potes. Si fratrem opus est cõ illo partiaris. Scienciam tibi si uendicabis propria erit: non cum fratribus: non cum parente cõmunicanda. Plura tibi scribenda statueram: sed quo minus id faciam: impedimento est festinatio tabellariarum: scribimus uberius. Da operam ne ex eo genere animantium haberi possis: quæ non nisi baculo ac uerberibus promouentur. Vale.

Campanus

suo. S.

I

ITTERE tuæ læticia me affecterūt incredibilis lætor quotiens aliqd ad me scribis. & uehemēter afficio: qd tibi pſuafum eſſe nō dubito. Socrū tuū cui tu litteras ad me dederas: puro iā Neapolim puſſeſſeſſe ei litteras ad parētiſ: ac patrū deſerē das. Pecuniā a. N. Canino nō purauī fruſtra poſtū landā: noui hoīs iſtū & peniculū q̄ ſapīſſime feciſſas lani hēc & corā explicabimus. Latorē litterarū tuarū: quas ultimas accepi nō dū uidi. detulit enim ad me Philippus familiaris meus. dixitq; tabellariū nō niſi cōuento me Aretū reuerſurū. Si qd illi opus erit preſtabo diligenter. de re tua nihil eſt actum. & tu me ſæpe huc illuc pellis: ut animū aliqua in re figere nō poſſim. Retulit enim mihi focer tuus re q̄primū in patrā rem iſtā gratatū: qua annis poene quattuordecim abſuiſti: quo circa ſui paulo in inq̄re da re negligentiſſimū q̄ ita mihi retulit focer tuus: tum q̄ nihil tu mihi ultimis tuis in litteris preſcripſiſti. Vellem itaq; animū tuum expedire unde q̄ pateſaceres: ut quid eſſem facturus ſtabiliſſū haberem. Spero nō deſuturam tibi fortunam tuam. Locum enim inueniemus & honori & utilitati nō in cōmodum. Vale.

Campanus

ſuo. S.

n

ISI ſe in meis ſummis grauiffimiq; negotiis ſautorem ſemp adiutorēq; perſeſſiſſimū maximam tuæ mihi litterarū admirationem attuliſſent: q̄bus adeo me acriter obiurgati ſunt a priſtino me uiuendi more penitus reuocaueris. Sed cum mecū illud cogito beniuolentiam in me tuam ſemp fuiſſe ſingularē: minō ſecus obiurgationes tuas accipio q̄ a parentibus liberi cōſueuerūt. Vetus enim prouerbiū eſt: ut quiſq; te maxime diligit ita ſtudioſiſſime atq; acerrime reprehendit: caſtigat: admonet: uel ut nō incedas in errorem: uel diſce das ſi fortaiſſis incidereſ. Hinc illud ſolet euenire: ut chari parentes quantumq; ſuos liberos uirtute præditos intuea: nūnq̄ tū ab acerrima quadā & continua obiurgatione deſiſtant. & perpetuo quaſi latratu pſequant. Quibus autē tu curæ nō ſis longe aliter facere ſolētiſ: quidem tam in botis q̄ in malis actionibus bliadienſi quo genere hominū nihil me ſentētia pū eſſe peruerſus. & a beniuolentia magis alienum: aſſentiendo enim ac blandiendo ex ſtultis (ut ait poeta) inſanos faciunt: atq; dici uulgo ſolet Occidat ille catus qui tales porrigit anguſtes uultus uulgatiſſe terga lætētia pungat. Tua uero monita ab ardētīſſimo quodam amore proſiciunt: quo & in me & in meos omnes eſſe diu iam antea cōſueuiſti: quo circa ſedulo euitare poſt hac tuis præceptis obtemperans ſimul cum uita cōmutas nō ſolū baculo ac uerbis: ſed quous exiguo tui ſtimuli nutupmoueor. Vale.

Campanus Giſiforti Theſaurario ſeu queſtori Peruiſino.

c

REDO renunciā: tū ſem noſtrā plæbeis cōtentionibus inſeditā heri ueſperi nō potuiſſe: multorūq; nobis ſuffragia deſuiſſe. Homo male fortæ tus apud plæbē: quid agam neſcio? Vna ſpes eſt amor. & beniuolētia tua reliqua in incerto ſunt: omnia nec dum ſatis de me habeo conſtituta: multa me quominus hic maneam dehortant: gens imanis & gloriæ ſatis auda quidē: ſed eæ rerum contēptrix: quibus gloria ipſa paratur. Negligentiā præterea litteratū: nullam enim gentē uidiſſe me nemini: adeo a bonis artibus ſtudioſiq; humanitatis adhorrentē: quæ ſtudia ut cætera niſi apud eos q̄ ſolentiſ: quiq; ſecentur prætio haberi nō ſolent. Quo circa ſtatū ſi nbi uidebitur ex hoc loco tanq̄ maniſeſta Barbarie deſignandum. Satis hic temponis otioſq; cōſumpti: per exiguae uirtutis meæ quæ potui ſpe ſtacula exhibuiſſis: n̄ arbitror proſeſſura ſi diligentem naſta fuiſſent atq; idoneum ſis ſtatore. Sed quis apud cœcum arbitru de nigro candidoq; contendat: quæ pertinere ad me ſum arbitratuſ: dedi operam ut eſſi nō quāto decuit at quanto potui ſtudio uigilantiſ: q̄ per ægeni quæ uero ad fortunā ſpectant uiderint alii Cōtēpnūt hi me neſcio tamen an propter inopiā: meo uero ita me diuitem cenſeo ut eos omnes: fortunāſq; eorum animi mei magnitudine roboreq; contēpnūt: ſum enim quātaculumq; rerum fortuna cōtēpnūt laudis & gloriæ: quod ipſe mihi nollus auxilio fretus præſtare potuiſſet: ſatis cætera ut ipſe mihi præſtare non poſſum ita equidem illa nō curo. Officiū ſtudioſi mei eſſe putari ut dignus aliqua in re eſſiceret cui eſſent præmia cōſerenda aliorum culpa eſto: ſi nōn conferantur. Si probabis hanc meam abeundi ſententiā nihil erit moræ ſam enim ſarcinulas colligo: ſi fortaiſſe pauliſper expectandum eſſe uideatur. Diſponam ſupplectilem & pedem & medio ſam calle referemus: nihil eſt enim in quo non tibi ſtatuam obtemperare: ſatis equidem amorem in me tuam beniuolentiāq; perſeſſiſſis tibi curæ

tibi curæ fuisſeque foreſeſ aliis in locis opus eſt mei curam ſuſcipiaſ: uereor ne parum hic prodeſſe poſſis tanq̃ egroro diuerſo ut dicitur in aere cōmorāniux ulla poſſunt me dicamenta conferre: plenæ ſortiaſſe deſperatiōis literas meas dices ſum ſint fiducia: potius ſcio enim mihi quocunq̃ ituro domos hoſpitiq̃ parata qualia illis parari ſolēt qui ſua ſecum omnia ferant. & ubi uis orationem q̃ hic locum inuentum. Vale.

Campanus eidem. S.

VDIO & quidem a multis orationem meam uehementer a te cōmenda-
 tamum copia multarū rerum quas ſpatſas lateq̃ diſſeminatas māu qua
 a ſi in ateam uideoſ congeſſiſſetum enī am ornatu & uarietate dicendī. Ego
 uero iudicium tuum nō probo ſolū: ſed adeo pergrate pericundeq̃ acci-
 pio ut nullā ex eo maiore ſi omni uita cēperim uoluptatē. Laudari enim
 natura cupimus omneſſe eam demum præcipuam laudem. gloriāq̃ ampliſſimā iu-
 dicamus quā ab optimis boni. & docti a doctiſſimis cōmendantur. Vulgus enim quid
 cōmendet ignorat: culus iudicium etſi ſape nō eſt contemnendum: tū maxime proban-
 dum oprandum uidetur cum nō opinione dictum ſua: ſed ſapientiſſimorū hominum
 conſenſu trahitur ad iudicandum: quod mihi nō ſine magna læticia uideo cōgiſſe: oēs
 enim in cœlum me tollunt. & maximas atq̃ ampliſſimas laudibus proſequunt: a quibus
 ſi rationem petere liceret: cur ita me laudent nō dubito reſponſuros: quoniam a te ſenſi
 fuiſſe laudatum. Gratias itaq̃ tibi habeo imortales: qui & me cōmendati uehementer. &
 ut a cæteris identidem cōmendaret effectiſi. Vale.

Campanus Simoni Philippo philoſopho ſuo. S.

ORITVRVM ais riſu fuiſſe Democritum ſi hæc tanta & tam quortidia-
 na noſtorum temporū delyramēta uidiſſet. Ego uero cum quo ſtulticiæ
 m uentum ſit cogito nō ſic exiſtimo: ſed fuiſſe illum ſi forte reuiuifceret oī-
 bus diuerſi ludibriq̃ futurum iocorumq̃ nobis materiam præbiteret q̃p
 pe qui nō ſolum ſtulticia & tementate noſtra contenti nō ſumus. ſed pru-
 dentiam quoq̃ ſi qui prudentes ſint: ſapientiamq̃ cōtemnimus. & quorum uereri debe-
 mus auctoritatem præſentiam irridemus. Vale.

Campanus Tarquinio Pirinello ſuo. S.

CQVID agis tu mi ſuauiſſime Tarquini? Et qd Pirinellus meus ſaris ne
 lens recte? cupido id equidem uehemētē. Tuam enim ualitudinē longe
 e ſi diu me bene ament pluris facio atq̃ antepono meæ: ſed et mihi in animo
 ſedebitq̃ ſemper iocundiſſima memoria uirtutis tuæ. Sedet amor & bene-
 uolentia noſtra ſingulari uirtute & p̃bitate cōſtata. Sedēt mores ſacillimi
 atq̃ optimi: nec ulla unq̃ temporis uetulaſtate delebunt. Dii modo ſuperſtitē te eſſe meq̃
 ad ſenectam uenite parantur: multa futura qdē quibus aperte queas animū in te meū &
 amorem diligentiāq̃ perſpicere: diū te perbegnine proſpereq̃ fortunatum in illi p̃fecto
 gratius mihi eſſe poſſet q̃ aliquam nobis dari occaſionem ut omnes pro te fortunati ho-
 norem: dignitatem exponem: capitiſq̃ periculum adireliceret: ſunt hæc magna quidem
 ſed multo ſane minima iudicanda: ſi ad tua in me maxima atq̃ ampliſſima beneficia cō-
 ſerantur. Habeo gratias diis imortalibus qui tanta nos amicia deuinctos eſſe uoluerūt
 cuius ipſe cogitatione ſic aſſiciot ut & ego litteris explicare non facile poſſim. & tibi ſit
 diu ætea perſuaſum. Cura igitur mi Tarquin! ualitudinem & quū uactus eris occaſione
 de omnibus tuis rebus ſacito me certiore: miſcio tibi nō deeſſe tabellarios per quos id fa-
 cere q̃ ſæpiſſime poſſis: niliil erit mihi in tanta præſentia aeris rēp̃tate iocūdius. Vale.

Campanus Amenco Campano ſuo. S.

CRIPSI ad te ſuperioribus diebus ut ſi quid iſtī ſuſpitiōis aut metus ha-
 beretis: huc ad nos q̃ primum ireſ: conſuetam tibi donum non exiguiſ
 s ſed hiantem ac ſemi dirutā ut ſunt hic ſerme omens magna ſui parte cor-
 cuſſæ atq̃ deiectæ. & cum paucitate hominū tum ip̃a uetulaſtate cōſumpræ
 Nūc uero mutata ſentenna pauliſper etiam tibi cenſeo expectandum. Eſt
 hic oppidum Zocchum ducentis paſſibus proculiad quod cum priniū iſta lues hanc no-
 ſtram Vrberem inuaſiſſet: aliquot Peruſini uitandæ peſtis gratia conſiſerunt: ſed ea fuga
 ut mihi qm̄dem uiſa eſt admodum ſera: nō multum ſalutaris fuit. Mortui ſunt una in fa-
 milia pueri duo qui cum ueſperi cōceſſiſſent poſteti die morbo conſecti perenerunt: ue-
 reor ne iſta cōtagia in plures ac latius peruagetur: ſitq̃ nobis necēſſe ex hoc etiam loco
 demigrare: ſic ſunt ſata noſtra quinquies iam mutata ſedē locum tutum ac ſalubrem iue-

nire nō possumus. Fortunati tñ q̄ ex oppidis in oppida continua tempestate iactati plus timoris q̄ aut periculi aut incōmodi subienimus: quo iam icerti deferimur: quo fugiemus gentium: oppida si qua sunt finitima aut ipsa malignitate sui coeli aut alioꝝ p̄pinq̄uitate tabuerint in longinqua uero nec accedere cum tanta familia ualeamus: nec accedere peregrini ac incogniti recipiemur: adeo hoc tēpore sibi quisq̄ timet: ut homines ab hominibus amici ab amicis interdum etiā a parentibus liberi deferant. Proinde cauendū nobis mi Americē etiā atq̄ etiā censeo: nō ut mortem timeamus: quæ tamē omni est conatu mea quidē sententia fugiendū: uerum ne in eū incidamus morbū quo deserti ac derelicti cogamur: mortaliū hoc tēpore inopia destituti alii insepulti: multi etiā uiui sepulti moriunt. Audio tantā hoc nouo lunæ ambitu stragem Perulæ fieri: ut quorū tidie sexageni septuageni uel homines efferant: quoꝝ alii septima die: multi quarta: pleriq̄ secūda: nōnulli statim morbi aduentu moriūt. Turba omnis perterrita fugiēdiq̄ impedita in templis deorum misera atq̄ afflicta lamenta: diuinaq̄ implorans opem: mœrens ac tacita futuram iam iam mortē expectat. Hic filios lugent: ille parentē conclamat: alius fratrem foretoreq̄ desiderat: multi ad uxores manitosq̄ suspirant: incredibile dictū ē q̄ multæ quaq̄ uariæ lugendi species prædicent. Perunt uniuersā ciuitatem squalidā miserabilē q̄ uidetis: uestes pullas: comas incultas atq̄ impexas: cernitūdiq̄ gemitus: ac lamentationes nocturnas diuinasq̄ audiunt omnibus in locis luctuosissimā atq̄ obfcurissimā faciem apparet: omnes miseros qui tam procul a patria in hanc pestilentissimā & periculosissimā incidimus tempestate: totis igitur uisibus nobis est enitendū ut uelis remissiq̄ incumbentes: tandem incolumes redeamus: nec tam æstuosis procellosisq̄ fluctibus obtuamur: quod una uia efficere poterim* si nec ita timebimus ut metu ipso cōficiamur: nec ita secuti sumus ut incauti atq̄ improui in id quod timeamus incidamus. Alatos hoc tēpore esse oportet: quacūq̄ salutaris aura nos euocat: aut deferet: illo statim est euolandum: nec expectandus imperus in nobis quem alii sustinere sine certissima morte nō possunt. Vale & tui curam diligenter habe.

Campanus Americo Campano suo. S.

1 ITTERRAS tuas acceptis irabella nū cui dederas nō uidisti statū nō responderim oēm in illū culpā refundendā putato. Post illud tempus uariæ me cutie res impediē: tunc habui cui litteras ad te dare potuissem: nūc dilem natus delator ē uoluit te de rebus meis oibus quo i statu essent certiorē facere. Quod oīum primū atq̄ optimū diis gratias bñ ualeo. Si qd habeo molestiæ. id æquissimo fero aīo: m̄a hæc fuga tā laboriosa tā deniq̄ diuturna & si mihi molestissima fuit q̄ amicis atq̄ urbe carere: sine sumo aīo dolore non potui: fuit tñ usq̄ ad hanc diē salutaris: dii nos dies non minus sospites atq̄ incolumes tueantur. Ex Neapoli Nicolæ Mariæ optimi & clarissimi uiri ornatissimiq̄ militis litteras habui: fuerūt illæ mihi multis iustis de causis acceptatissimæ atq̄ gratissimæ: sed hoc quidē longe gratiores q̄ patris atq̄ oīum p̄pinq̄uorū: prosperū statū: bonā ualitudinē cōtinebāt: uis ātea uiderēt illi necne nō plane cōpetrū habebāt: qd q̄ ægere molesteq̄ ferre potes existimare: nūc ei ipse līx oēm i aīo meo molestiā: oēm egritudinē absterferūt. de re mea nihil actū: nā ista quinquē talia comitia p̄pter hanc acerbissimā p̄niciosissimāq̄ pestē hætenus haberi nequērūt: spero q̄ primū pestis cessauerit bonā me operā nauaturum: eo q̄ etiā nullā ob rem aliā: mea tñ de causā iuros in suffragia ac rem ipsam ex snia cōsektoros interea pendendum nobis est: & quæ rerū cūctæ sequant̄ forti magno & cōstātī anio expectādū: quā Penasia ueniūt bonā præ se spē uident ferre: nā & cadūt iā pauci. & ex his pleriq̄ pristino supato morbo sanant: quib⁹ signis adducti medici finē iā huic cladi portēdi uolūt: reditūq̄ nobis ad paucos dies tutissimū pollicent: qui ēt si hodie futurus ēt: tēq̄ desiderī ē nostri q̄ tardissime esse uideret. nūc plane itelligo q̄ habeat suauitatis frequentia hoīum: quā id ēt uolupratis cōsuetudo cōiunctissimorū amicorū. Tu mi Americē ualitudinē diligentissime cura ut tandē ad ceteros illos urbanos: sociūdiūmasq̄ societates nostras ex hoc solitudinis scopulo tuti saluiq̄ deuehamur. Vale & Adorandū nostrū saluū esse iube: quē spero ad paucos dies cōuenite unaq̄ in urbe cōmoratū. Iterū Vale.

Campanus Ioanni Baptistæ Alfano suo. S.

1 ITTERIS tuis lætis: hoīum quē tu mihi tam magno studio cōmendas: primū bono aīo ēt iussu domo excepi: mox pulso metu: meaq̄ fide iterposita ad Æstētē itroduxi: cū quo plura locut⁹ sic oēm illi iracundiā furorēq̄ restitui: ut & ego aliqd apud eū pōderis habere & tuæ līx apud me plurimū posse uiderentur.

uiderentur: aliqua plenius a delatore ipso cognoscere omnia. Vale. & si quid præterea facere me hac in te uelis rescribere.

Campanus Carolo Forrebraccio Imperatori. S.

Itto ad te parentem tuum non linamenta solum atq; articulos qualis e
 pñorum manibus prodire solet effigentem sed loquentem: pugnatem
 & nunc tandem excitatum ab inferis in hanc denum ad te lucem exeun-
 tem. Amplissimum profecto munus quo quidem ornatus fortasse: certe
 maius nec ipse tibi dare nec tu a quoq; accipere potuisses. Nam de tuis ge-
 stis quæq; magna sunt post te qui erunt superstites iudicabunt. Vluenti raro gloria sine
 adulatione aut inuidia contingit morienti neq; inuideat unq; nec oculi assentantium un-
 guibus effodiuntur. Tu modo inire ut facis parentis tui uehigiis non deerunt qui effu-
 gere tecum caducam mortalitatem conabuntur. Quod ego mihi cum parente tuo spero fe-
 cissent pari cursu ille gestorū: scriptorum ipse contendisse ad imortalitatis spem uideamur.
 Quia in re quam non nihil mihi fortasse debeas: plus tamen Petroiani nostro tui
 nominis ac generis amantissimo debebis. Ille me ut hoc scribendi munus suscipere hor-
 tatus est hille cuncta ut explorata nobis compertaq; forent indagauit. Iacentemq; parentem
 tuum & iam multos exemptum annos suis una mecum manibus excitauit. Tu uero hæc
 epistolam simul cum opere transcribendam nemini dabis: ne quod ipsi non fecimus ni-
 mis amice scripsisse historiam uideamur. Vale.

Campanus Oddoni suo. S.

Ateor hominem me esse fortunatum: qui quæ ineptias meas ad charissimum
 ducem Carolū Forrebractū destino iudicem te habiturus sum cuius iudici-
 cio reprehendi res meas q̃ alioq; laudati malim. Spero te id ipmms cogi-
 taturum: non oēs senecas esse posse. & si quid est in me uel artis uel ingenii
 te tanq; Rosium e sumo theatro primā hanc meam actiunculā: spectaturū
 puerilem illam quidem. sed hoc magis uenia dignam iudicandam quia puerilem: qua
 in re quanto potui studio conatus sum sic seruare historię dignitati: ut magnitudinē
 gestarum rege orationis amplitudinem accommodarem. Et quæ magnificentes gesta
 forentia: & grauius & illustrius explicarentur: cetera pressius iacerent. Oratiōes et plenas
 spiculis non illis oratoris atq; forensibus. sed quib; histona tanq; in acie cōmunis uti cō-
 suevit. Sed quid hæc tecum? uide: corrige emenda. & Campani tui sic tuere dignitatem
 ut e tuis manibus & laudatur & emendatus exeat. Vale.

Campanus Luceū suo. S.

Vt tardior q̃ eram pollicitus redierim quibus etiam tempestati bus agita-
 tus fuerim plenius audies quam crimus una: mare mihi molestum fuisse
 re: locundissimæ: ne putes aut Cæsarem quum e Gallia rediret: aut Genti-
 lem nostrum tunc cum per urbes ducebat exercitum magnificentius a
 quoq; exceptos esse q̃ ego sum a Sigisnuundo Malatesta principem omni-
 um quos uiderim: quos audierim: quos legerim liberalissimo. De his etiam coram: hoc
 adiecerim: non magis Cicetonem Italicæ humeris reportatum Romanū q̃ me aliena cru-
 mena toto hoc terrestri itinere sustentatum. Vidisses utinam Campanum tuum in ex-
 nem illum quidem. sed armorum militum catena stipatum: per Appennini iuga incede-
 dere. & sese tuto grassarum insidiis obulum dare: sed hæc etiam coram. Tum qua læti-
 tia Perusie acceptus fuerim: hoc quoq; coram: tu modo si coram audire hæc omnia uo-
 les: fac te lætum: fac dominum non iratum inueniam: nihil erit coram si ruga certaueris
 nostri probe q̃ sum eritio pessimis. Blandiēti lenem me compositūq; præbeo: citatis & in
 clamantibus cristosus spiculis osusq; occurro: sic ut si quibus ego non minus sum hirsutus
 facere consueuerunt: proinde iam nunc para mihi festiuissimam frontem qualis Campa-
 num tuum deceat hominum qui uiuant omnium festiuis in sinu hic tabellarius quia terra
 proficiscitur facile me ante uertit ipse nauali itinere primū Ferrariam ad meū librum redi-
 piendum: mox Mantuam ad te contendit: ut uere nates. & equo defessus ad undas cō-
 fugio: tunio est durior an uomitus? fuit hæc mihi pfectio multis quidem de causis q̃ gra-
 uissimæ: hoc tamen multo gratior: q̃ me totum quasi ad speculum circūplexi: exptus quā-
 ti me homines facerent ad quos nominis mei uel notitia uel fama perueniretur hæc in
 quis ad me ut tu quoq; in me excipiendo fias considerator: homines enim exemplo ut
 boues sunt. ut tractu formicæ trahuntur: permagni refert qua me opinione esse apud cæ-
 teros putes: si mihi credas homo sum: quanto uis honoris: quanto uis auctoritate dignissi-
 mus: si non credas tua pertinacia non meo testimonio laborabis. Vale.

Campanus Cardinali Papien. S.

Cio te plurimum admirationis ex mea temeritate suscepturum qui cum nullo unq tecum officio deinctus fuerim. & uiderim te nunq ausus sim tamen rem a te grauem & perdifficilem postulare sed ego aliam rationem putauisi quidem hominem te esse scio atq eum hominem qui nihil a te humanitatis existimes alienum. Tum est nobis mortalibus natura listum ut quos nuq uidimus ipsa tamen impulsu humanitate diligamus: quare res ut ad te scriberem utq me me ipsum comendarem effecit: eodem accedit prestantissima uirtus tua: cuius tam incredibilis fama p

erebit ut summa in te amplissimaq spem iure mihi uideat collocasse pauci enim mortalium sunt qui in summo ipsi statu & fortuna constituti ceteros praesertim inopes atq imbecilles fouere excitare: & in rebus difficillimis opem ferre soleant. Ex quo genere hominum si qui fortasse reperiantur hi non cum hominibus conferendi sunt. sed cum diis potius immortalibus comparandi: quoru illud est proprium & sempiternum omni generi animantium prestare & conferre beneficia: quo sit ut ad eos uel deos uel homines in nostris necessitudinibus confugiamus: quos maxime sciamus esse beneficos. Ego uero cu tuam ingentem beneficentiam in singulareq liberalitatem intellexerim: ad te tanq ad deum aliquem praesentem & beneficum confugiendum perueni. Quod autem te mea causa facere uelim paucis aperiam. Ego ab ineunte aetate mea quae iam septimum & uigesimum attingit annum: in his liberalium artium studiis uersatus sum in hisq omne meum tempus studiumq consumpsi: quibus in rebus si parum profecerim: natura mihi fortasse defuit: uigilantia certe non defuit: si meo studioz meorum eum mihi proposui ut si quid unq consecutus facultatis fore: maiusque principem me conferret uitamq illi meam omnem deuouerem: in uic quum creati sint Cardinales tres: natus mihi uideoz occasionem proposui perficiendi: quod tamen fieri posse sine tua intercessione non arbitror. Tu uelim apud aliquem eoru: tuis me manibus collocare: & si fieri possit apud iuniorem Pontificis nepotem: nam & aetas est ut facile ad beniuolentiam flecti augeatq possint: est meus erga illum animus: nescio quo pacto propensior non dubito bonam te operam nauaturum locumq mihi q aptissimum & commodissimum & inuentione tua dignum inuenturum: q si me hoc immortalis afficies beneficio: primum officio fungetur tuo qui bonis omnibus benefacere consueuisti: deinde me nisi sim ingratus: tuum effici es: nihil homini gloriosius esse potest q qui humiles abiectiones sint: subleuare atq ornare: eosq non adulatione fortunae. sed proprio beneficio suos facere.

Campanus Ioannis Baptistae Crispolto. S.

Lane intelligis q parum me ames: ad quem tam raro scribis: q diu te: sed taceo: nolo enim mihi meo male dicere: nescis ut uideo q alie mihi inside as animo: non dubito q respondeas esse occupatum: non dari occasionem: deesse tabulario: friuola haec omnia & plus q irrita: illi te rationibus excuses oportet: si uero quo modo: si quotiens potueris non scripseris: totiens quum non possis scribas fieri hoc inquis non potest: illud fieri non debuit: uides ut facile cadis in plagas: expecta litem cum rediero: para tibi singularem excusationem: qui si causa excides pugnis te totu exoffabo. Ventura nondum rediit. Lustrabit orbem uno orbis extremo angulo. & tamen cum redierit quae hominis est uanitas noua lingua non noua ueste. Barbatus ex occulto se nobis ostendet: fortasse unde hoc sciam quatenus nihil habeo compertum: nisi quia scio omnia illi placent quae sordeant nobis: excrucior desiderio uidendi hominis: non tamen magis q tui amplectendi. Arno familiam tuam quanta est tot tamen: nec ita ut sit paulo familiaris amo. nam & multa extant uestra in me beneficia. & ego quia par pari referre non potui: animo fui semper ega tuos propensissimo: ingratus igitur dicendus ego minime: satis enim refert: qui etsi non refert quia non potest: cupit tamen referre si possit. Sed cupis fortasse scire quid ego quidem uisum uiuam an mortuus sim: nescio: tot albentes equi phaleratae mulae: tot & tam longae togarum caudae: tot deniq praeter cursantes: praeterea uoluitantes sacerdotes: me mihi eripiunt: ut quid uideam aut ubi sim nesciam. Vale.

Campanus

Campanus Carolo Fortebracio. S.

n On mediocri sum affectus lætitiæ qui uiderim eum te esse qui fueras in ec
amorem in me tuum aliqua ex parte imminutum: quod plerisque usu solet
euenire ut præsentia duntaxat amicorum incallescant: frigeant absentia.
Ego uero mi Carole sic uelim tibi habere persuasum: neque uinci mea quæ
beniuolentia posset: neque eos qui se mihi commiserunt nulla unquam tempe-
re deserturum: maxime te cuius animum multis uariisque periculis sum expertus: & quasi
ad speculum introspexi totum. Vtinam eo in statu aliquando futuri simus ut intelligere
possis: semper te mihi supra quæ litteris demonstrari queat fuisse gratissimum altissimæ in
sedisse animo. Nunc quod reliquum est te magnopere hortor oroq; in ciuilibus studiis
ardentissime incumbas: ut dignus possis euadere cuius curam & ego geram & optimus
quisque suscipiat. quod nostri erit officii cum primum ætatis ac disciplinæ ratio paries di-
gnum te ac familia locum perquiremus: interea scribe ad me quæ sepius mihi facies rem ut ti-
bi non inutilem ita mihi iocundissimam: nam tu exercendo ingenium excolas & ipse non
exiguam tanquam ex semine mea capiam uoluptatem.

Campanus Sigisfundo principi Arimineni. S.

m Agna fuit de rebus Italici concertatio cum magna pars eorum qui pacem
quæ bellum malunt: impetum exterarum gentium in irruptionem in Italiam
molestissimæ ferre uidentur: reliqui erant quorum uoluntas a tuis rebus ab-
horret: tibi causam quidem omnem huius belli in te reiciebant: uerum id li-
gnum esse confitebantur te qui semper a Barbaris Italiâ defendisses a Bar-
barica gente oppressum ab Italicis omnibus esse desertum: sic partim nepharium hoc
esse bellum: partim iustus de causis susceptum ut cuiusque erat studium contende-
bant omnes: tamen in hoc conueniebant ut ingrati cum reliqua Italia tum maxime Hetrur-
iam iudicarent quâ tu capitis periculis defendens tonens ab hostium manibus eripisses
Nec defuere qui absentes dignitatem de causa belli acerrime tuerentur: horum princeps fu-
it Vrsatius quem nostiauit si non nosset cognoscendus tibi uel hoc uno beneficio uide-
re etiam quod in tanto cœtu non hominum solum: sed diuersarum nationum & gentium te de-
fenditarum exempli charitatis quem nulla in te inueneris: nihil unquam contuleris orna-
mentis: me te tibi in tanta præsertim acerbitate rerum præstitisse defensori quod eo mi-
rabilius uideri potuerit: quod nihil tam leue nihil tam inconstans sit & mutabile quæ a moi-
tali in uarietate fortunæ. Feruntur. n. plerique non quo curius honestas & officii imi-
tetur. sed quo secundo statu uentorum tempestatum rapiuntur: ac non diligimus qui sunt
diligendi. sed quorum status paulo firmior uideatur: uariat fortuna mores cû contra po-
tius mores fortunam debentur: unde ergo quantum Vrsanio debeas ne in tantis quidem
bellorum procellis partes tuas quas fortasse nunquam suscepit deserti eius oratio tota
fuit contentiosa ut non uerba modo defensionis tuæ: sed quod ardentius fuit et animum
atque spiritum accommodaret: nec uentus est grauissimam regis offensionem subire cum &
illum Barbarum quotiens in eius mentionem incideretur appellaret: & tyrannidem obli-
cere quidem non illam cruentam. sed quæ est in depopulatione pecuniarum minus acer-
bani fortasse. sed hoc turpiorem quoniam non inimicis: non metu insidiarum. sed quæ
turpissima est regibus: auaricia inducitur ad iniuriam inferendam.

Campanus Cardinali Papie. S.

f Ortum ego acerbiter an tu importunam meam temeritatem accuses il-
la me quali in angulo deprehendit ut pedem referre non possim: & ego ti-
bi molestior sum quam occupationes tuæ. uel mei ratio patiat: ego hodie com-
scendam nauiculu: uidelicet primū Ariminū mari: mox deinde Petrasium p-
secturus: quid autem facturus ex Gili forte utriusque hostium amantissimo po-
teris intelligere cû eo priusquam Mantua discedere rem omnem communicauim: te latet quâ-
ta sit pendens animi expectatio: cuperem si quid in rem meam ageris: eius me ut fac-
eres: tuis aut uerbis aut si fieri possit et litteris certior non dubito quin tota expanderis
uel si modo occasio non defuerit ad me Pontifici commendandū. sed eam occasione na-
tus sis: nec ne id est quod scire uehementer cupio: erunt mihi tuæ litteræ: acceperunt
tum: non solum ad naturandum reditum. sed et ad spem atque animi confirmandū: tu si
deficias actū de me est: nā ceteri uel non possunt auxilium ferre: uel si possunt quid sit in
me dignum auxilio non cognoscunt: sic fit ut partim iudicio carent: partim quod animo
sentiunt: tamen illud præstare non possint: utrumque tibi tua uirtus dedit ut iudicare de
me quæ uerissime. & opere iudicium confirmare quæ anplurimum queas.

EPISTOLARVM

Campanus Sigismundo principi. S.

Væ prima data est occasio scribendi non putami cōmittendū: ut quæ mihi
 forte amicū parafsem meū patrū officio non cōferuare. Nam & tu hoc ab-
 eunni mihi munus iniunxeras. ut ad te q̄ sapissime scriberē. & ego id ipri-
 nus existimo ad verā amicitia p̄nitere: ut fallamus abseniam & quid agam-
 mus ubi gentiū simus: quia p̄ntia non dat qd̄ p̄ximū est illi iteliganus
 qui etſi nihil habui qd̄ eēt ad te eum dignitate scribendum malui tū rege exiguitatem q̄
 meū erga te officiū accusares: quāquā p̄scribere possim tibi quantum ex hac infestissima
 mea peregrinatione capiam molestiæ: cū qd̄ graue est hoc ocioſi & apte studiū profitemi
 trifupaciū laboribus ætatē terere: tū parim quāter noſtrū ſanguine ipſa graue atq̄ in-
 quietum ē: prim q̄ p̄ ea loca diſcurrat: ſiquib⁹ nihil amoenū aur delectabile: nihil urbanū.
 ſed oīa dura: aſpera: inculta. ut ſolent quæ a ruſticitate coloniū: dū hoc quidē quo ſi acce-
 dant hoīs urbani deliriæ nihil pōt eē durius. Itaq̄ ſæpe me ipſum accuſo: nec ſolum hæc
 mea euenire culpa intelligo. ſed multa p̄poſita maiora atq̄ acerbiora cognoſco ſi in hoc
 opinionis p̄ſiſtam: intermiſſa ſtudia oī mihi cibo. potu. ſomno chāiora. deſtituti libelli
 alteri comites mei quoq̄ cōgreſſus oē uoluptatis genus facile anteibat: ſermones ſemp
 antea pulcherrimis honeſtiſſimiſq̄ in rebus uerſari iam neſcio quibus nouis adulandi ca-
 pitationibus accōmodant: nec mirere cū dico accōmodant. nā mihi quoq̄ par rō eſt blā-
 diendi quæ cæteris niſi q̄ illi magis naturā principis calluerūt: ut quē diuſius hoc curri-
 culo uerſatioem in partē rotam nec ſemel inuenterūt. Igit̄ quo in ſtatu ſim uidet: tollere
 bili fortæſſimū meliōre fuiſſem cū uiuebam mihi: cū neini niſi meis aurbus blandie-
 bant: habet hoc magnæ ſœlicitatis recordatio. ut dū nota p̄ntia efficiat ēt quæ ſūr medio
 eria. ſed hæc una eſt querela & quæ ut mihi parū uoluptatis afferat: tibi & doloris &
 moleſtiæ multū. neg. n. dubito quæ mihi acerbior ſint ea tibi eē nō poſſe. & qui amicitia
 uiuicūntiam tūc incipiunt non ſuis ſolū laboribus angī cū uiuicūntur: ſi q̄n ſcribes
 ſcribes aut ſæpe abſente hanc totam a me moleſtiam p̄ſtābunt: hoc mihi tibi lriterē.
 ut eſſe interdū cū meis & loqui cū amicis uidear. nam hoc rpe his p̄ſertim in locis ſi-
 ſolus ſum ut quē alloqui eleganter poſſim habeam neminē. Nam de amore quidē nulla ē
 dubitatio: opus mihi apud imperitū gregē inuidiæ eſſe q̄ gratiæ: moſti p̄be hæc cū iuratum
 maria: quibus odioq̄ p̄cellis agitent. & ſi nihil ad hūc diē aduerſus me tempeſtaris hui⁹
 inhorruerit: quicquid erit quod in noſtra eſt poteſtate magno nauigabimus aio: & uētos
 iſtos ſimulachrū quicquē ſe offerant contemnemus. Vale.

Campanus Marino. S.

Mitam tuam honeſtiſſimi noīs ſociam eo diligētius defendis: quod propinq̄-
 tatē tuamque ualere apud me plurimū debet p̄bitariſ fama cōmēdat: utrūq̄
 enī officioſum putaui. & quia tuam & quia honeſtam defenderē: qui ſi in tant
 to innocētis atq̄ imbecillæ ſociæ deſuiſſem diſcrimi: nec amici boni nec pa-
 troni uiri officiū p̄ſtiſſem: quoq̄ alterū tibi dandū erat: alterū mihi tribuēdū. Defendē
 enī amitam tuam quod ad te p̄tinuit: defendē mulierē p̄bam ad officiū meum. Vale.

Campanus Ardicio ſuo. S.

Ec his quidē in locis poſſum te carete uerſari ante oculos ſemp: nō hos oculo
 ſ quibus exteriora & rerū cortices aſpicimus: ſed hos quibus nima mur intima.
 & in aliſſimos morū ſecceſſus penetramus: occurrunt mihi ea humanitate
 ea fronte qua ſoles quū ſumus una: ſermones illi tui honeſtiſſimiſ de reb⁹ ha-
 beri ſoliti nō parū aſſerūt abſenti ēt uoluptatē. Addit calcanea currenti Gentiles noſter
 uir oſum quos uiderim amicitia tenaciſſima: amar te: amat me. & cū æqualiter utrūq̄
 utrūq̄ tū uidet ardenſius. ut cū paria laudat: utrum ſuſceperis defendendū id alteri ante-
 ponere: non dici pōt quā cupiamus te conuenire. Augēt porro deſideriū noſtrū loca hæc
 quibus miſeri erramus inculta & agreſtiā: tantrūq̄ a noſtris moribus q̄ a noſtris ſtudiis alie-
 na. Ergo para totum fruendū nobis cū ueniemus. & ſi qui amicorū alii te uolent tanquā
 Plautina illa Phylēnū ſcribas in foribus occupari: uos iter inatrabimus ut quoq̄ habe-
 re poſſis qui tibi non uulgan & trita ſed rara & ſingulari amicitia iunguntur. Vale.

Campanus Philo ſuo. S.

Vt aſne me hoſtem eſſe uerboſum & nugacē ut quod tibi eram pollicitus
 id non ſtanim abſoluerē: uide q̄ longe ſallentis opinione uimto uerſus mul-
 to plures q̄ quod poſtulaueras. Nā hoc quoq̄ ad beniuolentiā tantā p̄re
 te ſum ratus. ut expectationē res ipſa ſuparet: placēt illi quidē bñ ē: ſūcti
 ſumus officio noſtro: ſin minus uidebūt & ad ſamā & ad mores accōmo-
 datia

datiæ tota uestra est culpa: qui fecistis ut in obscuro depixerim. effingere enim quæ nō uidens. aut laudare quæ non cognouens. rari est periculosum & incertum: accedunt eo dem spicula quædam amatoria quibus nō solum ad laudandum. sed etiam ad amandum excitamur. & certe ita sumus mortales natura comparati. ut aliter amore. aliter iudicio laudemus. crescunt tibi laudes: hic satis est si non prætereantur quāquam uidere potes: in causa nostra plane utrumque nobis & amorem quia non nouerim & quia non uiderim iudicium defuisse: utrumque tamen est moris: uo suntati tuæ gerere q̄ officio nostro consulere maluius. neq̄ enim officii est de re incognita sine omni cūctatione iudicare. sed facile patitur culus: rei crimen subire dum amicitia satisfecerimus: quantum in altero accusari possem: tantum debeam in altero commendari. Vale.

Campanus. P. Brutio. S.

X litteris Cusini nostri acceptis q̄ moleste feras q̄ in tanta frequentia epistolarū
e nil ad te scripserim: daminabis quantum libet negligētiam meam: ego charitatem in me tuam sic amplector. & plane itelligam eē te studiosissimū mei: cui litteras tanto pe desideras. Neq̄. n. uulgaris amoris iudiciū est. sed rarissimæ beniuolentiæ exemplū quē p̄rem intueni uon possis: eius absētis litteras tanto cū studio postulare. Habeo itaq̄ tibi gratias ingētes. sed illud demiror: cur me tu quidē aliquid ad nie scribere uolueris: nisi prouocatus: sic fit ut in negligentia crimine censendo ipse prope negligentior habeatur: accusces me: nihil ad te: quasi tu ad me multum dederis: literarum nisi ea est ratio accusationis tuæ: ut prior controuersiam occupes: utrumque res sit sic meū in te studium & beniuolentiam confirmasti ut cupiditate nū accensus: idem a te pe tam: quod ipse a nie et ad conuiuium postulaueris. Scribe igitur quæ prima erit occasio ad Campanum: de quo sic nbi persuasum uelim. ut cum fortunis ingenio & doctrina uincatur a multis: chantate & doctrina & obseruantia in amicos a nemine superetur. Vale.

Campanus. P. Canonico. S.

Liquādiu mecum dubitauit scribere ad te prior: & quasi hoc ipsum munus
a atq̄ officiū occupare: aut tuas ut fortasse par fuit litteras expectare: omnē tamen hanc dubitationē excussit beniuolētia in te mea: quæ sic ad cūm lū peruenit: nisi maioribus iactis fundamētis augeri nō possit: porro ut spero fundamēta in dies firmiora: maiora iacent. Nam hoc ætatis præstiti oīa: quæ præstari ab adulescentia aut possent aut deberent: quæ ut te quantum aliu neminem amare: ineffecerunt. sed expectantur ēt maiora quæ nō diligētia tua quæ sūma est. sed tps affert. ut. n. planctus quæ quāquam oī sui pte cōstans atq̄ exurgens ad fructuosam illam magnitudinē & quasi maturitatē non puenit: tū laudanda ē quia pmitit. Sic uirtus tua: quāquā est p̄cipua ut ætatē antecedit. & si laudat a me nescio quid maius mihi tacita pollicet: nec despero fore ut quantū illa tantū meus erga te amor & beniuolētia crescat: quæ non solū ut nunc prior scriberē. sed ut maiore in te spem collocare esse cit. Tu modo ne me fallas oro. & si scio si ab hoc quo cœpeisti curriculo non deflectas: sal li me nullo modo posse. Cauendum iprimis a uoluptatis illecebris: nec tñ oī ubi putes interdici uoluptate. sed ea dūtaxat quæ ad molliciē aī & libidinum gurgitē deuexa aut in ocio aut in turpi semp negocio tota deuoluit. est tibi ab ea mi. P. longe magis q̄ ab hoste fugiendū: hostiū. n. inuidiæ raræ sunt: multisq̄ artibus eunt. huius aut inuidiæ & q̄ una uia defugiunt si rō tibi honestatis non libidinis ipetus moderet. studia litterarū nō exiguum hnt uirum ad resistendū si modo non primo speru expugnent. His tu armis uelini te munias: habes ingenium præclarum: doctissimum præceptorem patriā studio: rum alticem. & quasi parentem quibus si non despicias tanq̄ speculo ad uirtutem cōpōni possis: non dubito facturum oīa diligenter ut cū cæteris oībus qui te amant: tū uel im primis nobis qui ab illis amore non uincimur satisfacias. Vale.

Campanus Lucio equiti. S.

Vm sermonem de regēdo magistratu quem habuimus Senis quia ita postu-
e las nunc demum in epistola angustias reductum ad te nitimus: quod munus in hunc diem distulimus: non oblii postulationis tuæ. sed impeditionib⁹ ne gociis occupati quibus tandem per discēssum pontificis magna ex parte liberati: inno labore & desiderio tuo & officio nostro satisfecimus: sateri possimus in integrum li bellū: hac ipsa de re proximis diebus cōfessisse quā potuimus tps atq̄ oculi suffragati: quē quia nō dū ians ad limē emēdaui. & officinæ atq̄ incudi reddendū putam⁹: inō mitimus ipm quidē. sed eius quasi florum cacumina decepimus: quibus & ipse capere uoluptatē possit: et utilitatem: & nos in torū descisse nō uideamur: quā in partē suscepimus

EPISTOLARVM

Tria dicebamus seruare diligenter oportere: cum qui præsit magistratui: primum colere imortalem deum. & religionem tuere: ex quibus rebus nascitur opinio boni uiri: quæ ad populi motus uel sedando uel concitandos ipsimis est necessaria. deinde ut iudicia reddantur nullis animi perturbatiõibus corrupta. ut odio. ut amore. & eiusmodi uanis animorum impulsibus. isq; admittantur consilia bonorum ciuium: quorum sit uita laudatæ prudentia autem probata & cognita. Tertium ut existimet is cui munus hoc gerendum sit nihil ad suam utilitatem referendum esse. sed omnia ad publicum Cuius multitudinis cõmodum esse statuenda. ut non tam crumena locupletata q̃ gratia Ciuium. & singulorum hominum quoad fieri potest bona de re opinio reportetur. Hæc sunt uelut capita & fontes unde membra quædam. & uiuuli exoriantur: nam religione nascitur pietas i deos. patriam. parentes etiam extinctos. Nascentur charitas in cæterarum multitudinem. & misericordia in afflictos & calamitosos. A iudiciis autem æquitas pendet: uel æquitate iusticia: unde oritur obseruantia legum & cõmunis iuris. ut pacta. ut consuetudines. ut quæ sunt eius generis iudicata seruentur. Quia in re deerrari uix pōt si consultatiões bonorum ciuium adhibeantur: quæ assensio in hoc ualet plurimū: quoniā ut extollere cum summa laude cupientia iprobati non poterunt: quæ ipsi tecum una peragerunt. Ex ultimo præcepto cõis utilitas nascitur: solidas uera laus reipublicæ diligenter administratas nascuntur gradus quidā ad altiores honores obediens: ut usu euenire solet: qui parua eleganter moderateq; gesserit: tū dignū uideri ampliori dignitate. Habes libellū totū: ita isquis libellū. Ita totū ut in equo Trotano duces achiuos oēs: ut in iuoluto & p̃ fenestras suppellectilem. Vnde sūma rerū nō res ipsæ aspicunt: subij libellū euolueris patebūt hæc oīa tanto latius: quanto milites cum Notariis p̃deunt in aciem susus ornatusq; gradiuntur: patebunt exempla & uestimenta earum rerum quæ hic angustæ & nude explicant: ita aut ex re modica multa & magna deprehendes ut cogitantes solent. Vale.

Campanus Cosmo Medice S.

m E unum quidem obolum uincere tecum possum: scribo caput durissimū: non placet: scribo molliissimum displicet: scribo tenerrimum & succosissimum: accusa: scribo ferreum & saxum: intendis litrem nihil utar amplius tecum epiteris: saxum dicam non saxeum. ferrum non ferreū. aut si ne hoc quidem atrideat alia tentabimus: uiaudicam melidicā sauū: dicā fabā molliculam & cucurbitum inflatā: dicā quicquid igni molliū aut aqua possint ē in delit tuis perites dicam ocellum: corculū: labellum: micerebellum meum: aut si ita uis ocellum & lactucellā. Fac modo scia quo genere plurimum delectens: neq; tuæ deero uanitati: neq; stulticia: meandūq; occurrent quibus istā puicacem ptinaciā multo mellesq; demulceat. Sed mitto locos: quid agunt nri oēs: de tuis dico: nā hi maxime nostri sunt qui sunt: tū quid Gratianusque est ualitudo? quid Gaspar de singult ne? an adhuc eodem quo prius excan desort incendio? quid cæteri oēs? utinam sic ualeant ut cripio & ipsi de me meriti: nri sunt oīum quos uiderim humanissimi. & quos ego quantū aniem atq; obseruē tacitus sentio: explicare non possum. Scribo ad Brunum tuū ut cū nbi tum illi ut debeo satisfactione de q̃ ad unguem studeat tibi morem gerere. A timinenses fratres si fatent se mihi plurimū debere nō decipiuntur illi quidem nā eos Sigismūdo principi sūma cū diligentia abeūt: etiam hinc cõmendauī. Sed expectent alia maiora: quippe ad paucos dies si p̃ maris tempestatem licebit Ariminū p̃hiscari: quid illic negotii inquest: nihil sane nisi ut ei principi obtemperare: uoluit hanc sibi fidem ut cum Perusiam p̃fecturus essem quia terra non facile possem: mari ad eum diuertetem: quod ut cõmodius facere possem equos. famulos. pecuniam est pollicitus. ut inde recta Perusiam comitatus: honoratusq; contendam. Vide principem nostri temporis rarissimum & liberalitatem artis regū incogitatum: si uidere me cupies. nam alloqui non poteris: ueni primum ad littus: deinde me longo intervallo perspicies nauigantem: & sordum præter oculos euntem salutabis: erit signum in carina formica pendula. Vale.

Campanus Cardinali Papæ S.

I Iteris tuis facile perspexi: qua die me in tuum accepisti: quantū mihi fortuna promiserit: uideo firmissima reliquæ uitæ iacta esse fundamenta: sic equidem statui pandere uela uentis & tuum imperium: tuum consilium: deniq; tuos pedes: tua uestigia sectari: quem ego primum habui adiutorem: primum quasi ianitorē ad curiam ingrediendam: deest ad ætate meā omnē statuendam. Veniam igitur ut iubes & mare latissimū tuis auspiciis ductus subito: meū tantum erit ut neniam: reliqua in te uno sita erunt omnia. Vale.

Campanus

Campanus Stephano suo. S.

c Vm Anthonio-Volaterano quem mihi cōmendās haud ita multo uetustior tibi familiaritas est q̄ mihi. Eum annum iam hinc septimum amare coepicū aliis de causis honestissimū tum uero mihi imprimis q̄ me in Hetruriam uestrans per media hostium tela fugientem & peregrinum & incognitū libera fronte complexus est. ut nūc eius negociis adsim indignus sum; quem nunquā alias hoies complectantur. Vale.

Campanus Car. Papieſi. S.

s In quantū te expectemus in balneis quāru qui in balneis siciunt: expectat uisūserimus una; quantū urbanitatis & iocū: si non una proprietū quantū imutationū gressū nos Auinione tu haud procul inde aut ibi: fortasse si ibimodū te nudus exossabosū nunc te iuitoscio ad quidiad pugnos in balneis quantū mihi curae obuerſat animo: quantū prandiorū. Videbis ueterē conuiuiū tuū q̄ nunquā ante detentatū & edacē reliquū est ut uenias q̄ primum. Fabiano meo incredibili lēritiā fuit quū dixit te uenturū: crede mihi nunquā iocundiores haufisti dies; quos nobiscū exiges. Ita īquis: ita sed caue in istis & rugofus accedas. Ego enī quod tuū est te pollicor tibi. ut si qualē praestare te soles uenias: aduiciemus non nihil nos ēr uoluptatis: si iprimis q̄ tuo aspectu urbanissimus fieri soleat: alius asper & terribus: qualē meruit qui minus possint cōtēnant qui plus: qui aequē aspernent & rideant habemus medicū oīum quos uita tua uideris facitissimū: uetustissimū: edacissimū: & quī ficedulis & obelo nardo iterdicat egrotis: utripiar sibi. habebis Fabianū nostrū cū qui tecū de praestātia cōtēdebat: uide quo tua te fortuna sustulerit: quē habes parē in cursu honoretū longo post intervallo reliquisti: amat te ut ego. nihil. n. dici pōt arctius obferuat ut alius nemo. Rettulit mihi Blasius nēfarius tuus: quē te q̄ raro scribā: uita tu quī dē sed iniusta quāreris. tua enī fit cōlpa: qui uel unis lris crumenā tibi extorqueri passus sis: qui auiculā ad primū sibilū eſcā porngit. & eſcā & auiculā p̄dit uentre uacuo accurit accipiter saturo audite: ego quia crumenam quā uolui primis lris impetraui nūc quā quod ipetare cupiā non habeo: nō scribō: si lras uoles expecta famē. Chnſtoſorū fac duas tecū ad balnea ut crura coequeat: idem ut utroq̄ fiat claudus qui utū habet intortū. Cōmenda me oī genen hoīum qui te amant: ceteros dii perdant. Vale.

Campanus eidem Cardinali. S.

c Vm a te iſtinc diſcedere ultimū illud fuit uerbū: statuisse te aliqd magnū in rē meā conari q̄ uocē sic accepit: nihil unq̄ in oī uita iocundius & magna spe plenius uideat accepisse. Quā quod existiſtami non temere id re mihi eē pollicitū: tam qm̄ aditū quendā habiturus mihi uidebar ad mea iura deſoſcēda: quippe maiorū principū p̄nuſſa p̄ oraculis habenda sunt. Itaq̄ eos conatus uehemēter expecto: qui ut fortunati ſint ſaxit deus: tu modo conare ali quid: non dubito ſœlicia conaturū. ut eſt diligētia ſape cū fortuna coniuncta. Vale.

Campanus Gentili ſuo. S.

g Enniles requires tu fortasse ſtūdium meū ut qui parū fructus officio uidear nihil ſenſens: dabis ueniam errori quū intellexeris negligētiā cauſam eā mihi fuiſſe quā multis Primū mans aliquā diu tēpeſtate agitati. ut īge nee fateartus excideras. neq̄. n. facile recordari amicorū poteramus: cum noſtris praestitū tantis & tam certis uitae periculis iactatemur: mediis in fluctibus: uenti nobis ueluti cōi hoſti undiq̄ bellū intulerunt. nam ipſi quoq̄ inter ſe ad nauim obruendam uario occurſu decertabant. Aquilo maxime nobis inſeſtus & maior es ciebar undas & uelū tumēt ſtatu antennāq̄ ſtringebant. Imperitis nauigandi maxie terrori fuit undarū magnitudo: quippe nūc in cœlū tota mole conſurgere: nunc ad inferos praecipiti lapſu recedere uidebamur: ſic aut pendebamus maris dorſo ſublimis elatis aut imo atq̄ obſcuro ſtagno. p̄te obruti cōdebamur. Hac quotiēs erāt ſubedat ſemper ante oculos duriffimum genus mortis intētebat. Egreſſos deinde in terras ipſo in litore la: rone adonitum: relugimus in nauiculam extēplo oēs: reddimurq̄ tēpeſtati: rotāq̄ noctē incerti nauigamus: mento iam deſinente: inde rursus in terras expoſiſti rursus in uadimur. ſed agnita a milirū praefecto (neq̄ enim erant latrones) in tuta deducimur. Tandem An̄ nimum eſt uentrū: ibi totum triduum conqueuimus a Sigimūdo principe regia magnificētia excepti. Hic ē in tanto rerū apparatu excideras: neq̄. n. Ieuus aduerſa ualent q̄ ſecunda ad memoriā caligandā. Poſt triduum ad iter accingimur: nerant alpes tranſeūda: multū Bracianorū ſtationes tranſitus occupauerant: p̄ media agmina tentan-

da uia: & quo remotius a Castris hoc suspectus incedebamus: militibus usquequaque discurrentibus. Comitabantur nos uiri robusti. x. armani hasta clypeoque quos Sigismundus hanc ipsam ob rem subsequi nos iusserat: ut a crastionibus tuerentur: & hic quoque suspensio mihi exciderat. Inde Vrbinum primum deinde Eugubium tandem Perusiam profectus quoniam mihi lites ad hyberna concesserant: itine est trepidatum: Perusiarum rerum omnium immutatus status memoriam quoque immutat. Conuiuia mane: conuiuia uespere certamen inter amicos ita dirimebatur: qui prior uocasset ad coenam aut pradium ei aderam: ceteris diem alterum pollicebar. & hic quoque de te mentio nulla: nunc quia & peticia & cōsilia cessant: in memoriam rediisti. Vale.

Campanus Collegio Sueffano. S.

I p & belli & anni tempestate licet non equidem misissem quæque istuer sed ego ipse meo sanctus officio uenissem ut uestris. P. me me exhibere: uerum quid & itinera suspecta sint & mare hoc tps non satis tute solet nauigari: aduentum meum in meliorem occasione differendum putauis: dabitur ueniam rege ipontunitati. & hanc meam tarditatem non aio ueniendi cupidissimo. sed tpi difficillimo tribuens: interea uero dum a uobis abiero siquid opa mea opus sit equidem facultas mihi perexigua. & quæ nec montes possent nec aurum polliceri. sed fide in collegium: obseruantia in ciues: uigilantia in utilitatem urbis studio erga uos omnes uestrumque honorem amplissimum inuenietis. Vale.

Campanus Sextio suo. S.

Am uidet ut etiam mittari insulatiq; iocantur. Infinita sunt huiusmodi. Excidunt etiam inuito ut solent qui in umbra stomachantur: dum tenditur unguis dentibus. & mordentur labia: & in re nulla montes rerum edificantur. Vide qua te afficio uoluptate quod tu ingratus si gratiam si par partem non referas: scio quantam Galla tua eliciat cannularum dum penulatus

Citharædus media nocte clamitas ad fores: Amice expergiscite iam puella & audi quæ clausas tibi canter ad fenestras: & quæ sequuntur: sed sans iam iocorum ad seria ueniam. Tabellionem illum de quo scribis tibi factum reddam sed tempore opus est & morula: esset etiam pecunia sed dabitur hoc tibi dabitur etiam affinitati quæ mihi cum illo est. Quod autem facere te uelim in rem eam id quæso attende diligenter: conficio diligenter. Principem nostrum quid primum potens conuenito: dato tu has quas ad illum scribo litteras materno sermone conscriptas. Mox ubi rogo accipis: compellat hoicem non regis esse: non liberale: neque ullo modo ad principem pertinere pugnare cum musis. Vetus est illud Protogenes Rhodii qui cū urbe obsessa in suburbano pigeret captus ductusq; ad Demetrium atq; interrogatus qua fiducia extra urbem pingeret: Respondit quoniam sciret Demetrio cū Rhodius non cū artibus bellum esse. Quod igitur picturis & figmentis apud hostes licuit id musis apud amicissimum principem non licebit: tute sint ut honori habeantur: quorsum mollis bellus: quorsum exercitus cogit nisi ut gloria non spargat. nam imperii & fortunarum satis habet: porro hæc gloria quod diuturna quod clara nisi musis illi lustretur: at uero inquit actus est: confraeti nerui sunt: confraeta lyra nihil mihi cū musis iam negotii est: non recte sentit si ita sentit: nunquid fuere paratiores: nunquid armatores quod nunc sunt. Iam canere incipit altius iam fertile messe Proseret ingenui plena iam salce colonus In segetem setan æstiu bobusq; relictis Grædia maturæ cōplebunt onera fruges. Principi Tarentinorum ubi declaratum me Annistitem ex Cortoniatis intellexit: non solum non aduersatus est: sed etiam gratias Pontifici per litteras agit amplissimas quod uisum (ut eius uerbis utat) talem perfecisset. Ergo ille quem nunquam uiderim: quem nunquam nominauerim: quo cum nihil erat mihi neque humani neque diuini fœderis: me in epato accepta ueritatis suffulserit: prouentus etiam aliquot annorum qui publice seruabantur concessit. hic uero in cuius urbe educatus: eruditusq; sum: de cuius imperio semper optime sensus: cuius patria eadem ætates non multum diuersa: me in exiguis ac prope minimis beneficiis non admittit: o crudelenti & immanenti si ita faciet si non amplectetur nisi prohibebit adde minas: si precibus non flectes quasi dices. ut dicas clamaturum me ad cælum: ad stellas principis mei opera uitam me & dignitatem tuam non posse additio est si opus erit: acerbiores iodium omnium poetarum atq; oratorum imprecaturum si me reiciet. & si ne hæc quidem ualebit: addito acerbissimas fore. ut qui in eo principe summam spem collocauerat aliunde mihi intelligam expetendam operam ad uitam sustentandam: spero secies Cubellum nepotem meum Canonium Sueffanum. & animus meus omnis in eo principe situs est. ut si quando per tempora liceat ad eum quot annis æstiuis secessionibus diuertam: cura tu ut soles

rem meam

sem meamrem a Paulo fratres cognosces. Vale.

Campanus Tutio suo.S.

TA ne est illud uerū quod uulgo dicit. Nulla te magis cōmōneri homi-
nū alios q̄ quū uera obiciunt:equidem ita esse nūc demū intelligo utdū
i. fti ægre cucularū senē ægrius pedū senescenū tumidū inflatum morbu
Credo q̄a recentior fuit ea plaga ut minus inficiari poteris ita grauius ef-
se cōmōrē:Sed quoniam uera quæ sunt æquo animo pati non potes: ex-
periar falsa qua mente patiaris pro cuculato senē Bullatum puerum aut Calamistratum
adoloscentem aut permitidum & luculentum uirum cōmutabo:uis me alienis in rebus
est liberalē, Magnificentiū q̄ tu q̄ parcus in tuis.Nam hoc angustū illud ampli animo
opus:Mirum prudentiā tuam apud me tantis laudibus extulisse quasi me lateat q̄ sis pruden-
s & distinctus agricola q̄ diligentia tua adductus ad aquam fodiendam te destinaue-
rim:sodem in aqua sapiens agricola:quare tibi fidum alueum intende neruos & intus i-
undas incute ut merita est iactātia tua.Nam qui mihi agrum publicum obiecit:facis qd
me decet imaginē uiri publicis rebus admittuntur abducti nullis. & tutius domus quam
multi incoluerunt habitatur:q̄ quæ deserta: etiam templa eo sanctiora putantur quanto
celebratiora:immo si putei priuatores:sunt fontes publici:plus habent nitoris:& aquæ lu-
nares:quo sæpius mouentur hoc plus uidentur habere suauitatis:quid in ferculis nihil se-
re placent nisi misceantur tum doctius uibrant tæla qui publicis certaminibus & quoti-
dianis proeliis dimicant q̄ qui priuatis & tatis. Hæc me & Gentilem nostrum adduxe-
runt ut excrendi ludi gratia aliquando in publicum prodiremus q̄ in priuatis parū esse-
mus eruditi:neq̄ enim in foro pla solēt ludere nisi qui in angulis itea domesticis parie-
tibus sint exercitati. Tu uero edisce in te pati:quod in aliis ægisse gloriaris:neq̄ molestus
seas exprobari tibi uerbis quod te ipsa etiam si uellis inficiari non potes. Vale.

Campanus Braccio suo.S.

INIS tuis litteras quas simul acceperam nondum respondi: non q̄ obli-
sim officii & amonis uestri qd fieri tā pōt q̄ cœlū ruere:uerū qm̄ nō data ē
b. occasio rescribē:deufuere quibus litteras cū fide cōmitterē:nūc Gratianū
nostrū redire ad te uacū minime sum passus: nā qui lras dedissem si huic
nō dedissem hōi utrūq̄ nostrū amanti ssimū? & tuæ dignitatis acerrimo
defensori.Tu igit nō me accusēs negligentæ:si tardius q̄ uoluisses. & ipse debuissē ad
te rescriptum uestri Terentianū illud: si nō potest quod uis uoluissē exemplo post ac-
ceptas litteras fugi officio meo:nō affuit tabellarius: cur igitur me accusēs si quod uolui
nō potui: nūc fuissem accusandus quū accusandū uoluntas atq̄ animus desuissēt:hæc autē
ideo uolui scripsisse ne quid hō ut aperte loquar Sicophanta aliquid mihi litris intrēderet
nouī calumnias & cauillatiōes tuas nodum in scirpo:an manū suliginē quæris.Scripsi ea
pau durissimum illicet indixisti bellum & pro durissimo dulcissimū postulasti.Sed habe
tibi dulcissimum:habe si placet etiam suauissimum dum tamen scias blandis nominibus
multa peruerse ac supine designari. Vale.

Campanus Perrucio suo.S.

VI me mortuū appellas:facis rectius q̄ si dormientē:qui enī dormit aliquā
tandem excitatū:nūq̄ tñ excutit somno qui morit. sed crede mihi dādis
q. ad te litteris nō uisū:curando tñ honori & augēda de te hominū opinio-
ne nō uiuo solū sed lingua tāq̄ gladio decetor: quæro qui famulā tuā nō
amant niodo: sed tollere in cœlū cupiant:scici tñ tibi Lionorū amicissimū
quod negare nō potes opera mea. & cœptum amicū & cōfirmatū:possum id tibi etiam
si nolīs exprobare qui sic me mortuū uocas:alterū deinde tibi nō amicum nō beniuolum
sed fratrem sed parentē sed si quid potest dici maius atq̄ artius cōparari:possum hoc tibi
de meo Liolio polliceri futurū illum tibi parentē alterū:atq̄ ita futurū ut ab illo ipso
q̄ te genuit amore in te & beniuolētia nō uincat:habebis hoīem qd dicā non possum ex-
plicare qd sentio inec tu quidē possis credere nisi cuni uideas: tu uero scribe ad illū q̄ se-
piissime & ut causam tuā suscipiat rogatorū quanq̄ id sua sponte facturus ē:maturnius tñ fa-
ciat si rogabis. & faciet qd em fidētius: de me autē ita statue ac si nusquā me cognouissēt
dico autē quantū ad lras:aux unq̄ ad te scribā nisi lacessitus iniuria: nūl me mortuū sopitū
& mero sōno: graue appelles:poteris hoc mō aliqd elicere: alioquin surdo fabulā decā
tabis:sum equidē occupatissimus. sed ita tñ occupatissimus ut si raro ad te scribā nūq̄ p-
re tua cessē iui gilate:qd inges posses tu hō nullius qd ego possum mortuū nihil pñt uiui
oīa bona uerba dare:facillimū id qd em est dādis aut tu fides fiam:q̄ uero iprius difficilē

EPISTOLARVM

num dico de te: dico de beniuolentia tua: facis tui mirabilia prædia: libertatēq; extol-
lo. mansuetudinem in cælum effero erga amicos obseruantia in de amor gignitur. inde
animi conglutinat & conflatur opinio: hæc tibi si parua uidentur. non est quod a me
maius expectes. horum dies sum. cæterarum rerum inops: expendo pro te quod habeo:
non culpa est mea si quod non habeo non expendo. Vale.

Campanus Ia. amantissimo suo. S.

Vnc illud tempus est quo tu totis utare calcaribus: pungas diffidentes & oī
conatu excites dominum Laurentium nostrum: responsum Reuerendissi-
mo domini mei procuret. maturet. acceleret. quoad enim id festinantius
fiet hoc me citius habebitis: esto tu quoq; diligens adiutor litteris reddens
dis ad quos diriguntur. litteras. d. n. Lucennensi. patris mei unici & Re-
uerendissimi. d. Papiesi. non obsignati. ut uos quoq; legere & Reueren-
dissimo. d. meo ostendere possitis antequā reddantur: si modo id uidebitur Laurentio
meo: quæ res eius arbitrio tota permittitur. Ego iter faciam per Perusinum fortassis etiā
prius per Ispellanum agrum. nam moenia ingressurus sim nec ne nondum habeo consti-
tutum. quāquā Perusiam certum est ingredi. si quid uis fieri tua causa scribe ut sciam: cu-
rabitur probe & diligenter.

Campanus tuo. S.

Audire est mihi non mediocrē q̄ intelligam in Albanum nostrum seces-
sisse: suspectus admodum erat mihi Romanus aer: præsertim æstiuus. Sed
quāquā una me leuat molestia: amœnitas loci: suborta est tamen grauior
dubitatio statu rerum imutata: ardēt bella undiq; passim. undiq; insidie
struuntur. Nec solum iuenera suspecta sunt. sed etiam minus munita loca
non satis tuta sunt a latronum iniuriis: aut agmine a crassatōibus & quo dolo nequeat.
irrupant impetu. oportet hoc tempore uirum pecuniosum qualem te multi existimāt
tanquā Agrum illum quem fingunt poetæ omni ex parte esse oculatum. atq; omnia ci-
cūspiceret: quam obrem tutiorem in locum uelim secedas. ubi te si opus fuerit: nō solum
muni. sed etiam homines tueantur. nihil est quod temeritas non audeat. ubi spes subest
rapinæ. & dubiis tempestatibus præsertim bellorum nunq̄ tantum cauere potest ut non
magis cauendum sit ei qui falli nolit. Vale.

Campanus suo. S.

Itro tibi orationem si qualem tu cupiebas: bene habet. sin aut longiorem
recidimus aliquid: aut breuiorem addemus. aut iaculentam splendoris
aliquid si possumus infundemus. tu non uoluntatem sed ingenium accu-
sa. Vale.

Campanus suo. S.

El mihi fuerint litteræ tuæ: hoc tamen dulciores q̄ uos ad pristinum mo-
lōq; asinariam redisti: uos autem solū acerbis parēte in area uagamur
ueror tamen ne plus istic olei in pistino molēti præsertim q̄ hic in area
trici decudatur. In uideo equidem & id inneris si per miseram seruitutē
licuisset tecum una libentissime concessissem. Sed quia eo me fata miserū
compulerunt in mea sella quiescere & palpitare non possum. oro te per eam quæ tibi me
cum est beniuolentiam. ut eam ipse conscendas equumq; quotidiano cursu pungas &
excites: nec fræna desint: quæ denibus quasi lingua mordeantur mole & blande lunge-
re officio amici ut soles non negligentis absentiā meā præsentia tua fallens: nec te
quominus meis partibus satisfacias tanta equorum multitudo copiasq; deterreat. Vos au-
tem siquid hic reliquistis agricultotē me certiorē: coletur egregie: iocundetur arabitur:
irrigabitur. & quæ mea est possibilitas uiuis omnibus satisficiam: tuo tamen multo uigi-
lantius polliceor tibi non ingratiā operam nillico nauaturam: ut qui pro deide & iam
pedum morbo senescente dominō iuuenem & robustum & integrum habebit. & cui pi
li pro neruis intendantur. Vale.

Campanus suo. S.

Vid agas tu? quid agā ipse nec tu nec ipse scio: præclara sane amicitia: cū
nulla molestia alter alterius afficiamur proinde uale bene: sin minus id po-
tesse sentienti ualere aut si forte securus atq; ociosus id censeas nihil neq;
ubisic neq; quid agas ad me scribas: ego idē cutabo. ut uiuam an mortu-
sim id tu scire non possis. sed hæc alias possum ego abs te elicere uel unas
brenes līas breues inquam. Nam uix magna cupiunt qui parua desperant. Vale.

Campanus

Campanus suo.S.

X Diamante nostro accipies quid me quominus aduentum meum accellerem demoretur nec demorabitur quidem diu: ago tecum paucis: nam & tibi ad legendum fortassis otium non multum. & nobis ad scribendum hic in foro per exiguum. Vale.

Campanus suo.S.

u BI Bononiam uenisti. & si nōdum de aduentu tuo cognoueram: nescio quid nouae me leticia titilabat: quasi diuinaret animus futurū ut ad paucos dies te uiderem: quod hoc tempore multis de causis mihi est iocundissimum: primum tamen omnium: quia maximam molestiam (ut ait Comicus a floribus) amoui meis: nec est quod amplius de te existimare esse uerendum. Farebor ingenue cum Perusia discederem nihil magis q̄ tuam illam callidā prudentiam timuisset nostri probe quid dicam: ubi dominus non adest discursant serui cuncta foris domiq; permittunt: quid post meum discessum ageris nescio: si supplantasti si sodisti bene est: saluus est ager: si in aratum incultūq; reliquisti: tutior hoc quoq; modus fuit omnia disperere mihi ardeam te uidere. sed quid uidere dixi: imo amplexari: habere & deosculari totum. Sed obsecro mellicratum attulisti? an totum in itinere est affuturum? Christoforellus meus ualent bene an non? si nimis ualēt orādas est deus: si ualeant nihil oratu opus: porro orandus deus esse debet igitur ualere: nam: lequando erit illa dies cum magno strepitu irrumpam ad te: cum a fenestra anhelantem properantemq; despicies: adest adest inquit: occurrant homini: scio non potens te continere quin exemplo togam abiicias: quasi me pugili palestra non hospitali cœna sis accepturus: equus meus est in hybernis: puro factum pinguis simum. sed terra ueniam an aqua nondum habeo constitutum: si terra: uidebis hominem alberti equo inuestum quasi triumphantem. Si forte quod magis arbitror aqua: sic quoq; erit quod & ridere & mirari possis nautam aspicias: myrtho coronatum & quasi tumi demum e nauis ad te pro silientem. & primo tecum occurru omnia strepitu leticiaq; permittentem. Para cubiculum: para equos nauali itinere uenienti opus erit equis: neq; enim potest na uis ad duo circiter passuum milia apropinquare? Christoforellus & Laurentiolus meos o q̄ cupio ad tripudium inuitare: non diem non horam uidi lætam ubi a te abiis: ergo tanto magis erit mihi lætandum: quanto minus ante hunc diem potui lætus esse. Habes istuc Gabrielem Perusinum utrum peritissimū & mihi non uulgari amicitia uerum arctissima si quis est alius familiaritate cōiūctum: eum tibi quem do plurimum accipe hominē. Si nullo alio officio certe mea gratia charissimum tibi futurum. Alexander tuæ dignitatis dies ac noctes diligentissime studet: ne eum obsecro labores & uigilia frustentur sine i qui & si scio nihil opus esse monitorem: nihil tamen poterit nocere si moneam. Vale.

Campanus Morando suo.S.

b REVIBVS litteris hominis ut amici ita ut ociosi aut profecto nō magno pere negociosi multo est breuius respondendum ab eo qui sit grauissimis occupationibus inuolutus. Accessionem fortunarum meae: tulisti ægre tu quidem. sed mitum est ita infirmū esse i amicitia cōseruanda: uel paululum taciturnitatis meae perferre nō possis: in oculum tollis Aristotelem. qui putat aduersari fortunā amicitia. sed quantum sent opinio charissimi philosophi honesta sententiā praece est interpretatus: ait ille inaequalitatem fortunae hoc facere ut dirimatur amicitia. Causam uero quare ita faceret: nō attulit: affert: ipse indicare te: caue tñ primū existimes de sapientia amicitias eius fuisse secretiā. Cōstat illa: & cū fortunā nō timeat nec sequatur: qui dēde uulgari amicitia loquitur: cū ita loquitur ubi cum fortunato amico inuident nō se ad parē dignitatē uenire nō posse censet. sed quare hominū teineritas tanq̄ destitutos arbitratū paulo te sum fortunatior qd accusas quod assequi iple nō potes? Calligat (inquit) oculi & te ipsū in tantula terū accessione non capis: imo uero tu hunc tam exiguum aut honoris aut utilitatis gradū quo te atcesci quasi supatus indignans: pari interuallo a sumis infima q̄ ab inimis summa conspiciunt: q̄ si oculi tui ad fastigium meū euaedere nequeat. Cur miraris meos ad saluti tuā non posse descendere? Accusas taciturnitatem meam: putasq; illā ad elationem ai nō ad ipeditissimas occupationes esse referendam. Sed uide ut tuo te gladio refecti: si minus fortunatus addo ē occupatus minus amicos oblitus es quid facies ubi ad eamquā mihi exprobas fortunam accesseris. Itaq; Aristoteles quē ais suam probo quidem. Sed eā ita interpretandam censeo: ut non minus culpae i humili amico si inuideat q̄ in sublimi si contemnat iudicandum. Vale.

EPISTOLARVM

Campanus

fuo.S.

Ccepi tuas litteras nunc q̄ raptissime scriptas. Nec cessas tu quidē amorē
in me tuum apenre. Scribis de omni p̄fectiōe nostrae me q̄ ut primū ueni
am hortatis nō ago gr̄as: facis pro certa charitate in me tua. Ego uero to
tus ardeo desideno tui conueniendi: existimo tamen aliquanto tardio
rem aduentum meum futurum: non quia ipse rem non accelerem. Verū
quoniam non ita mature pecuniolas meas exigeret: suppellectile colligere: quos parei
uestes ut aliquanto tu nostri togatiores sarcindas curare potero. sed hęc fient omnia q̄
celerrime ut nec uiginti occupatas dies existimes: ego igitur si Bononię nō potero. Mā
tuz te conueniam. Vale.

Campanus

fuo.S.

Emoria teneo: quum omnem mei curam in te unum reieci: quanta me hu
manitate & beniuolentia suscepisti: nec opus est multa in eam sententiam
afferre: ut te orem: tua uirtus hoc prę se fert: ut orari ad beneficiēdum mi
nime uelliss me pręsertim cuius curam omnem tāto studio complexus
es: ut ante quo pacto opem ferre posses cogitaueris q̄ me cognoueris: non
agam tecum longius. Trahe me istuc ad te q̄ potes primum. Quid offeram? quid police
ar futuri me nbi deditissimum parum est: an non futurum ingratum? Quid ego refer
re nisi animum possum? certe hoc possum polliceri? Cognoscere me tantum tibi deberet
ut e memoria deleri non possit. Qui enim se cognoscat uisisse miserrimum: non potest eo
rum per quos excitatus & adiutus fuerit non recordari. Vale.

Campanus

fuo.S.

Ccepi his proximis diebus litteras tuas & elegantes & singulari beniuolē
tia refertas: uidi qd p̄suaseram esse te mei honoris dignitati q̄ amanissu
mum: quod cum sępe alias te ostenderis: nunc in litteris apenisti. Ego ue
ro nisi te tuosq̄ omnes charissimos habeam: uiden possim ingratus: quo
scelere tui homini libero detestabilis. Dū res tuas secundi aspiciant: de
me aut statueret ut de alio nenuim poteris: uerba quidem hęc sunt quę magno non con
stant. sed si facultas & occasio detur: cognosces manifestissimus argumens nihil me tibi
de amore in te meo & beniuolentia esse nientium. Vince tu quidem me diuinis uincens
etiam dignitate: charitate: beniuolentia: atq̄ officio non uincēs. Vale.

Campanus

tuo.S.

On ego pergratus sū homo qui tamdiu te i mentē habeo: id diu mihi uer
sar ante oculos. Videbis igr̄ cui tu bonitū negonū demādaueris: sed nī
me quanti sum totū: cōiuiua nemo melior: legatus deterior nemo: mira il
lic ueloxq̄ edacitas: hic tarditas desidiōsa. Itaq̄ quonies me ad cōnā iuita
bis missa si qua erant negotia: missos comites faciebā extēplo quasi sūptis
aliis euolabā nihil tūc in Campano negligentia: primus ad uestibulū: mane ultimus ue
specti a cōna discedebā. Nūc in litteris illis conficiēdis cuius rei curā mihi delegaues.
Pene memoriā obdormiui: quę sint i aut qd demum continen uolebas: aut ad quē diri
gi hominū postulabas. & litterę & homines memoria exiderunt. Videor tamen nescio
quā facio: p̄ operationē somnare. Quippe inciani ad sunimū sacerdotiū cupiebas: id si ē
curabis q̄pnū sin est aliud quod uelis resiccare memoriā litrens: q̄ si scabiem digyris
oportet. Vterq̄ enim mihi est morbus. sed ille molestior mihi: hic amicis incōmodior
nam & scabies si quando ad ignem scalpatur mirum est q̄ titulosam soleo capere uolupta
tem: alietia tamen nianu q̄ mea longe gratiores: tu si adesses scalperes interdum & ignē
incendio adderes. Tūc etiam nunc articuli quos pessime hominū mihi tanq̄ mure
næ dorsum ut caput sō nei contriui: uix sardi nostri Cycrothecis a uento mununt: a ni
ue etiam. Sed de sardo quidem nihil attinet dicere: dedit inutus: at asinari ludus quo
me tanq̄ absentem depilasti: multo fuit nequior: etiam nūc in plumis uolo media bruma
medis niulbus ouem torondisti: experior q̄ sit misetum per ignotas gentes errare uacua
crumena: ubi tūc nbi aut aurū aut argentū uideant credunt nihil adeo in crumena fidem
ut in fronte oculos intuent. Sed quem tu obsecro uidisti hominē animo q̄ ego sum grā
diore: magisq̄ impudens: cui cum nihil sit pecunię: tamen magnis etiam in rebus ne
gotiari non desino. Linium totum tam magnum codicem emi: nō dicā quanti ne mihi
de pręcio pręferbas. Illud tantū dicā Lruū a ccepi: pecunias nō p̄solui: additū est onus
peregrinanti. Expeditus ante hūc diem: sardiniam incedam. Sed grauius armati milites
tardius mouent: fortius dimicāt: qualis est simia tua illa uetus quę q̄ plus oneris habet
a tergo: minus quidem discursitat: sed ubi natem ferias etiam ad sudorē bellatur. Vale.

Campanus

Campanus Pertino suo.S.

EST ita ut dicis:parua quidem me tenent:tñ officioſa negotia atq; ideo nō negligēdane ſi parua contēnā maioribus dignus eſſe nō uideat.B. Cardilius noſter ſuſpenſo eſt animo:ſuſpenſo inquā:hoc tu effecſti: ut ille te ſine graui moleſtia carere nō poſſit:adit mequid ſentiam de aduentu tuo male tecum ſortunatus amicus:cui per alium ſignificetur quod per cū aliis oporteret.Habet hoc amiciā ut grauiora ſint quæ putamus minima ſi ptereaſ. Vale.

Campanus Scipioni ſuo.S.

GO hunc tabellariū quæ mea ſuit celeritas anteuerti. Baiulantiū ad quæ litteræ dirigebant nūſquā inuenio:librum Bononiēſi meo tui obſeruatīſ ſimo dedi deſerēdū:acceperis nec ne haud equidē ſcio:puto tamē accepſiſ ſectū uero cura ut q̄ primū fieri poteſt exſcribaſiſi modo dignū cēſeas quæ exſcribi ſacias:nō dubiro deprehēſurū p multa:quæ nares quariāt:exaggetationē præcipue nimīā exemploꝝ & inflatū quēdā tumorē magniloquētiæ.Sed & hoc totum ætatis & ſeuoris ut nullo habito rerū delectū omnia elatē:mōnulla etiā turgē de efferant.& ebulliant cum annis. Et ſi ſcio q̄ inque ſciam qui tibi quaſi meram imponam iudicandi dum cauſas affero:leges tu quidem amice:ad dō etiam diligēter. Sed eo pacto ut luxuriam illam ingeniū quantum præſentis uitæ habere:tantum future ſpei polliceri intelligas.Quicquid enim excreſcit & expandi ſi minus diligentiaſiſa tamē ætatis maturitate tanq̄ ſalce retunditur atq; amputatur. Vale.

Campanus Mario ſuo.S.

INIS in litteris quid animi haberes ſignificasti. & de uolūtate quidem in te mea nō deciperis. ſed non ſerme ſenipſidem poſſumus quod uolumus nec momēto temporis cuncta uertunt.& tu cū cupis ad me uenire & ego ſi ex te fieri poſſit nihil optarem magis. Verum occaſio qualem uterq; noſtrum expectat nōdum adeſt. Tunc ueniendū erit:cum & tu cōmodo mecum eſſe.& ego te accipere nō incōmode potero:nunc pendent oia æque frigide q̄ ſolebant cū fuiſti meū. Nec quid de me agam firmū eſt. Si quo res inclinabit hies exemplo meis litteris certior. Illud tñ ipſimis tibi perſuade me neq; manuſurū diu in miſeria eſſe. Neq; tibi quæcunq; cædet fortuna deſuturum tu aliquantulum diēſ fer æquo animo ſi non te reuocamus:curaberis a me diligenter:qui ſi mecum domi eſſe non poteris:prope ut ſis dabitur opera. Vale.

Campanus Nicole ſuo.S.

CRIPSI & ad Fenſum & ad paulum: nec tñ id quod maxime cupiebam mihi reſponderūt:cura tu ſi me amas ut q̄ primū & per hunc litteræ: meam delatorem reſpondeat. Id ne ptereat quæſo: oroq;. Nicolaus ſperat in uenturū ſe uxore m. Subodorauit eſſe Romæ: te ipſimis habet ſuſpectiſſimum: multa dixiſ:plura cōtendiſ: ſed laborat pertinacia ſua:nec inde auelli poteſt:ne principem rei fuiſſe:non credit ſolum ſed affirmat. Vale.

Campanus Iachino ſuo.S.

VID tibi rei eſt cū Herculano meo: rapax atq; ſuide:colligere me uolebā cū illo una incluſinū tuū:uide quæ mea gaudia iterceperis:ū hoīem tibi tenes ſuide quidē. ſed tñ laudo coſiliū tuū: qui tibi cōmodū q̄ alteri malis: ſin quoq; delegaſti hominē inuidia nulla tecū:ire pmaſ:quæ quid iſpe nō eras habiturus:mihi eripueris:ſubtraxenſiq; una eſt reconciliā diſ uia ſi Herculanū ad me. ſed erraui cū dixi una:nā & me iſtuc ad illū potes adducere. Vale.

Campanus Victoro ſuo.S.

ETVS ē puerbiū:ut ſunt boues ſic ſermone hoīes uinciūſ. Ego qui dem ſatē poſſum q̄ ſatis eſt negligētorē: eo ſermōe quæ p̄ximis diēb' habuiſ mus Senis:ita me tibi torū ampuſiſti: ut quæ hoc tpe maiore obſeruatia p ſequar:habeā neminē:nō amici tu quidē ſed parētis chariſſimi erga me ut diuiſe p̄ſonā uiſus eſ. & cū magna contuliſſes:has a me expectaſti gratias: ut maiora pollicerens:itarū exemplū bñficii & p̄ſtantis uiri qui cū gratiā collati a ſe bñficiū ſperare poſſit:magis tñ cogitet quo pacto queat & plura & maiora cōſerre:qd ipſe in me incredibili humanitate p̄ſtiſti:nō ſuit fortasſe magnū qd effecerat: idē in multo fieri cōſueuit:mihi aut uel hoc maximū uiſum eſt q̄ tñ animū tuū p̄ſepxi grauifſimis in rebus futurū in mea uſilitatē & laudē p̄penſiſſimū. Nec uolui ſcripſiſſe ut intelligas me tibi dediſſimū eſſe factū. Scribē etiam ad Nicolauū noſtrū. ſed qm̄ ſtudiis inardet magis ocioſum tempus reſeruaui. Vale.

EPISTOLARVM

Campanus Francisco suo. S.

Ratissimæ fuisse mihi litteræ tuæ: quāq; tardius ad me profectæ: uel torū
mensē deerrasse uidentur: quæ tantum mihi dicendi pondus & grauita
tem uisæ sunt habere ut excusatione dignas existimem: si hoc paululum
itineris non ita statim conficere potuerunt. Legi eas eo animo quo solent
qui fessi sunt flabellum agitare. Mirum est q̄ occupatissimum animum ad
se & pellexerunt & recrearunt. Vidi quanta de me conceperitis dum iudicium confun
dit opinio & me qui nihil sum neq; futurum spero (quāq; nec despero quidem) ad alta
tollitis sed nihil est quod beniuolentia non promittat quæ sepe non quod putat uētū
rum sed quod cupit futurum pollicetur. Iacturam litterarum mearum eo tūli molestius
q̄ iam torum biennium nihil habui comperitum de meis: q̄ uiuant an mortui sint certo
scire non possum. Hoc me consolatur q̄ si quid accidit aduersū Casparem nostrum latere
non potuisset: mala diutius occultari nequeunt. Quāq; edocuit me fortuna mea non
magnam uel in nostra uel in propinquorum uita spem esse collocandam? Eodem anno
puer parentem: quo Ciccum germanum amisi. & quod dolentius fuit alter filii: fratris al
ter lachrymis caniscum uterq; moriens ultimum desiderium uel significassent. Absen
disq; nomen inuocassent. & alter fratres mihi meos: alter nepotes infantulos commendaf
sent: quæ res quotiens de meis cogito: animum exulcerat. Quod mihi decimis signifi
casti audieram equidem antea. sed non eo ego turbinum progressum arbitrabar: quāq;
decimas rerum omnium & priuitias offerte deo prisci homines conseruebant: tamen
rerum omnium (ut in Chyro ait Zenophō) magistra necessitas est. Basileus uisus est mi
hi schaphium olfacere: cum litteras tuas legeret & plane glaucus uultus pallore medium
pigmentum effingens: accedunt manicæ suppario patientiores. & famuli de industria
ronsi. & penulati. sed loci gratia q̄ Surianæ nostræ & parentis tui impulsu hæc scripseris
Habeo illi gratias: quæ me in maximis negotiis impeditissimisq; iocis reficiēdum curarūt
Ergo credo mihi Franciscæ nullum mortalium antepono. Vale.

Campanus Ghilardo suo. S.

Ignificasti tu quidem multa. sed (quod omnium fuit iocundissimum) tuā
in meis conficiendis negotiis diligentiam. Nam cum multi sunt quorū
amicicia proferatur a quibus autem exhibeat in absentem amicum & di
ligentia ppauci. Nec me ad philosophorum calculum referre amiciciam
potes: de hac nostra loquor: neq; tā sancta neq; tā firme & in qua philadem
semper inuenias. Sumus enim ut in eligendis amicis uulgatiores: ita negligentiores in
conseruandis: quod tu demum solet accidere cum non iuditi adhibeat maturitas. sed
uoluntatis propter impetum offeratur. Raram igitur pietatem in me tuam esse fateor
atq; ideo locundissimam q̄ raram. Et mihi quoq; iam quod opes exaggerare incipienti
aurum gemmæ prædia & deniq; omnia præterq; amicorum cumuli & quasi thesauri for
duerunt: ii sunt qui rerum omnium quas uulgas admiratur longe preciosissimi uideat.
sed cæteros ut minus expertus sum ita si non quanti te faciant non est cur illi nie nec pos
sint nec debeant accensare. Vale.

Campanus Dulcio suo. S.

Ic tabellarius non uult sine meis litteris ad te redire. Ego uero quod ad
te scribam habeo: nihil tūi ut cures ualitudinem diligenter. Impetrasti de
ueste qd postulabas. Et crede mihi si recte uixeris: nihil a patruo defuturū
sin te inueneris: ipetus rapiet & illi molestiā afferes: tibi magnæ rerū aufe
res occasiōes: fac boni & sint & habeant quibus q̄ uerseres: fac non minus
ex uirtute tua q̄ paruo tibi compares ornamentū: ut dignus ille te tanto tu illo iudicet
persuadeasq; tibi plus honoris ex eius dignitate quā licentiæ consecutum: ante late
bas incognitus. & quod facere collibuisse: ipune faciebas. Nūc omniū oculi te obseruat
& qd agasq; hæreras quo pacto fortunā tuā feras tacti circūspectant itaq; tibi faciē
dum quod solent mimi & ioculatores qui q̄q; in occulto incultissimi ubi ad spectaculū
uenerit te uel unū capillū icōcinne moueant studiosissime cauēt. & enī positus es in al
tissimo prospectu unde si non tuo certe patruo lumine quā longissime a spectatoribus ui
deare: caue uel uno uerbo quēq; offendas: caue ostentationē & elatū animi tumore præ
tere feras. & cū honeste loqueris: honestius uiuas: magna impas: i dices ita opus est magnis
in rebus nō mediocri possumus imperio esse cōtenti qui si minus decere me censas to
tus eras. & uolo te motiete & debeo. Quod enim monitis debes mihi multum qui ita
facio tanq; egeres. Vale.

Campanus

Campanus Nicodemo suo.S.

Vdio illustrissimū Ducē quē nos aliquantulū hic morā facturum putabamus:cras prima statim aurora discessurum:spes nostra omnis in te sita est uno.Ne paritare per immortalem deum quod mihi exigui natura tribuit ingenii: id in tantis curialium rerum fluctibus contabescere Legi Petrarchæ eum librum quem de ignorantia scripsit: collegit oninem ætatis suæ concursum.& tum multa in se collata beneficia multorum: tum maxime a clarissimo Stephano Colōna adiutum subsecuturumq; fateatur. Non igitur nouum est tuæ illustris simæ familiaris iacentes litteras excitare. Nam de te nihil aliud dicam nisi quo d res est: neminem hoc tempore eruditorum hominum inueniri quem tu nō humanissime complaris: q si me parum tibi litterarū quarum sum expertus concilient.Sunt tamen alia permulta quæ debeant commendare: fides & mea & eorum qui cum sint deditissimi nulla in re magis operam tuam taciti desiderant q̄ iam in me conseruando. Spes etiam quam mihi iam pridem quasi manu porrexisti: ut non tam orare a te opem possim q̄ repetere. Accidit etiam illa tui liberalis tāquā familiaritatis plena: tuæ frontis hilaritas qua me suscipere consueuisti: quod si cætera deficiant illud est longe potentissimum: homines cum possis adiutare proprium diuinitatis: ut quanto maior sit dignitas tua propius accedat ad eum tantum benignius tui debeas: quorum in te curam uideas esse delatam. Quāq; hæc omnia superuacua ut quæ non ceteræ spei. sed diffidentis animi uerba esse uideantur. Cur aut tantopere deferri mihi hanc historiam postulem: causæ sunt multæ. Primum cupiditas gloriæ: quam mihi ex ea te uideo esse propositam. Deinde rerum gestarū amplitudo: quanta si scriptis consequi poterō societatem me & in litterarum studiis fortunatissimum iudicabo: præterea exercendi ingenii tam fertilis tam grandis occasio. Vgi permisso equo toris habenis patentissimo campo decurremus: Tum ita cogito nullum tam magnum esse rerum detrimētū: quod cum ingenii possit iactura comparari. Iam inde post q̄ me iare iutando Senis adagisti ad hanc historiam conscribendā. Totus perii: nihil ægi nihil elaborauimus ut tibi cuius in me auctoritas est q̄ amplissima satisficerem: tum q̄ existimabam fore ut q̄ primum contextum rerum ad me deferendum curares. Quædā post illud tempus fuere proposita scribenda quæ nos tanq̄ occupati reieciimus: omnia erant enim qui ad res gestas Nicolai Picinini complectendas non mediocriter hortarentur q̄ & magnæ essent. & Brachium cuius uitam scripsimus serie quadam & temporum & rerum gestarum subsecuturæ uiderentur: quod eo potissimū recusauimus: me huic quæ a me postulasti historię quasi nebulæ quædam infunderentur. Nam & si euentus rerū ut sese habeant pueniri non facile possunt certe consiliorum. rationum. causarum. consilium explicationes aliter ab his qui uicerunt aliter q̄ qui uicti sunt proferuntur. Illi uel & consilio uicisti: sed fortuna & dolo circunuentos esse contendunt. Ego si Picininum prius absoluissem: multum huic & nostræ historiæ derogatum esset: neq; enim interfui. nius ipsi gerendis rebus ut pure integritas qualem oculis accepiissemus & uictoris & uicti seruari posset. Sed erant omnia ab his perquirenda qui Ducem illum secuti pace belloq; uiderissent: quorum studia non dubitas fuisse futura & ad extollendas uictorias & extenuandas calamitates propensiora: hæc ratio maxime omnium me ut nihil susciperem scribendum detinuit. Iam nisi q̄ primum meis me studiis reddas nisi materiam paratiorem tendem litem nec solum presentis oculi. sed etiam præteriti temporis: quod tua causa perit: erimen obiciemus satis. Cura obsecro per immortalem deum tui meam: breuis est uia: poteris Ottoni negotium committere: poteris ipse fauillas accendere: neq; enim dubito facturum. sed stomacho pperanti ēt quæ præco quia sunt tardissima uidē. Vale.

Campanus Ottoni suo.S.

Vantum repetere memoria possum nonus hic agit annus ex quo Capuæ re uidi: conueni. & quæ tua fuit humanitas: amari a te coepi. Iam inde si parum officio satisfeci q̄ neq; ad te scripserim unquā: neq; ipse adieci non dubito totam hanc te culpā non mihi sed tā longo iteru illo imputaturę. Nam cū Perusiam transires meo nescio quo fato non uisus a me decessisti nec latuit me quidem Ducis aduentasse legatum. Sed quis is esset tui denum intellexi cū discessisses: quæ de re quando fuerim affectus dolore: ipse potes cōsiderare. Nunc uero cū te audisime expectare. In hoc illustrissimi ducis aduētū nō dici pōt q̄ ægre tulerim: q̄q; acerbe scilicet fortunā meā q̄ in tanto cœtu nobilissimorū horum solus ipse quē solū cupiebā defueris: sic quo prior erat spes eo molesti fraudat' uideat desiderio meo: sed nō cōmittam quid te cōueniam ante pontificis discessum & si incertum est nobis quan-

do sit discessurus Ego interea Baprista tuo sic fruor ut solebam te: parauerat ornatissimā orationem eamq; partim ad confirmandā autē ducis beniuolentiā partim ad clarissimās illius uirtutes belle pacisq; accomodauerat. Nolit tamē orare te absente: erat omnia & inuenta peracute & q; apertissime disposita. Tum hæc perfluens quædam ac uehementis eloquendi uis adortauerat nec deerant ordine suo distinctæ: & rerum & uerborum dignitates & spicula illa oratoria ad delectandum suadēdumq; parata. Nam & attollebat ubi opus erat orationem & deprimebat ut neq; per magnas res explicandas turgidus neq; p paruas anidus atq; abiectus ire uideretur: nihil erat nostri temporis: uetustateni omnia re dolebant. Vide quantum utriq; nostrum attulisset aduentus tuus. Sed pariemur æquo animo si non bene ualeas id diligenter oramus: non puto ingratus esse tibi si pauca de me scripsero. Nam post illud tempus quo Capuæ me uidisti, & ego parum functus officio meo, & magnis rebus occupatus fuistis: nec ipse ad te scripsisti de meis rebus: nec tu aliunde potueris audire. Veni Perusiam anno hinc septimo ubi primum philosophiæ auditor mox oratoriæ aut si ita uis aratoriæ professor uilitatis aliquantulum: nominis nihil sum consecutus. Nec desui ipse mihi quin & euilgarem littens & ingenium uariis rebus scribendis exercebam. Jam primum ut ordine incipiam scripsi in delegatione Perusino librū unum nec misere cum dico librum: nam & orationes multorum legatorū ad Rō. superiorem Pontificem: continet & oratū omnium rerū explicat de ingratitudine fugiendā: libros tres: opus etiam a doctis uiris non illaudatū De sceleritate Thrasimeni unū De uita & gestis Brachii sex. Versus quorum pars est amatoria: pars amore non uacata d tria milia: orationes funebres duas: persuasorias tres. Epistolarum libros sex. Reddidisti tibi tantūq; parenti: rationem oculi mei reddamq; semper. Nam cui gratoria mea sint q; nbi habeo neminem. Loquar tecum paulo gloriosius qui hanc historiam nouissime scriptā legunt: sic afficiuntur ut omniū sit iudicium nihil iam post septingentos annos scriptū magnificentiis. Nam & cōtionū ardor historicus apparet & æqualitas rerū castigata oratione profluitum multa loca summa cum diligentia describunt. Deniq; sic sum conatus rege seruire dignitatem ut si legas uestitam historiam non nudos cōmentarios legere uidearis. Eius historiam suauitate pelecti Otto & Nicodemus cū ēt sum morū hoim iudicio mouerentur patierant a me ut res gestas illustissimi Ducis suscipere scribendas. Recepi me facturum: cum quia sperabam fore ut omnia q; primum ad me explorata & cōperta deferrentur rerum magnitudine adductus. sed eorum negligenna res tota definguit. Nā dum uerba dant nec conueniunt quidem res a Duce gestas & me spe quadam iniectā de morantur: quo minus aliud aggrediar. Inprolo igitur opem tuam cura ut hæc mihi pro uincia decernatur ut si libentius dicendum ne mihi ante tempus: idē ante cōfectam historiam succedatur. Scio q; soleas iacētes amicos excitare: neq; enī præmii gratia hoc me tāto studio petere arbitrens: satis est præmii ubi laborē gloria: laus industria cōitaf. Vale.

Campanus Dulciboni suo.

VOD scripsisti nobis habentur gratiæ nō mediocres: neq; enī quo minus aliquāri nos faceret nequicia nra deterruit: q; at theginos nō tōtes diuerso nū facietatis ut arbitramur tibi delegens: pbanus consiliū tuū ueremur tū ne frigidiōra sint loca ista q; pati ualitudo tua possit. Quippe nō dum satis firma tūq; solū modico uero decutit. & delicatior indiget cultu: rēpe, ratioreq; plagatū montes istos quos scribis uicinos Alpiū radicibus: atq; ideo gelidissimos a ualitudine tua penitus alienos existimamus: istum minus ppe ad Alpes accedit tuus erit cōsiliū tuū. Posses hic mecū esse fortasse cū Necio. Sed errauimus cū nobiscū diximus. Nos enī tanq; lupi p nemora saltusq; diuagmur. & dū Rheno aluēū quærim⁹ turgiores sumus q; ipse Rhenus: nusquā nobis quietus locus quasi iā nūc sit nobis cū aqua & flumine de istabilitate certādū. Quāq; Cāpanus sēp in umbra ut quē nūscā gremio so. uerūt suo. Gennilis totus natus ad culticitatē sēp in agnis: hō nequā: dolosus: insidiarū plenus. & cui tu nō facile uel egyptiā credas: ob hoc fallacior: q; qd auidissime cupit id dissimulat callidissime. Hoim uersutiorē: uasiorē: astutiorē iuuenis nullū. Is priā frōte sāt⁹ castigatus uoce ad emulcendū tractandūq; blanda & subdola: ceruice aliorum intorsa & pendula. Quid tibi hoc hominis non promittit ubi proprius in ueris: olex uulpem spirant a nare dolis: fraudes: insidie. uersutia: ab ore. nugæ & mendacia prodeunt. Quid in Campano: totas noctes quietus stertit: uideas medio in thoro hominem nudum feris omnibus horridiorem quas sylvarū alunt: pedes uncōs: curuas & hirsutas manus: nares perlatas & parentes. & subductam frontem: turgidum iam nouis ferculis: ferculis & inflatum uentrem: membra breuia: teretia: corpulenta: & uris etitis histidibus asperiora.

Quod tu

Quod tu monstrum huic homini comparabis? mirū est tam diuersos homines tam iter se n' inficere cōuenire. sed non sp' extremis interiora respondent. Sub pilis illis multæ laræ mollesq; delitæ: homo est ex aio quem appellare possis mansuetus: nequā tamen & callidus. ut sunt lenta flumina periculosa: raro solus incedit quāquam domi q' sonis affuetior. Somnari Mantum & nescio quid magnū uersat animo: mirū est tam pusillū hominē tā altis cogitationes edificare. sed edificat & montibus mōtes imponit. Etgo tu quoq; Mantum nos sequere non solum cōsiliū tantis edificiis. sed et opem allaturus. Sed nec tu consilium capias huc ueniendi fugies. ubi primū olfactus ubi degustabis moriere. Itaq; nos miseri quotiensciq; bibimus morimur. & tāquā Prometheus ille quem in cuculo pictum Mantuæ uidisti ad pœnam sitimq; renascimur. Vale.

Campanus Roscio suo. S.

I tardius q' eram pollicitus ad te redibitur quid causæ futurum: quod ipedimentū existimabis? num niues totos undiq; montes nec iuga modo. sed ipsas radices occupauerant: pluuia hæ quoq; niues exceperūt: quasi cum cœlum grandine geluq; duratum in mellem rosculum & tenuem aquā humorēq; dissoluitur. Num et fortasse delitæ meas nondū me habet Hercule neq; adiuu neq; uidi est ruri prata iter atq; uirgulta. Inter phylomenas potius ad delitiosissimū caput mane uespere nocte concinētes: aut si ita maius iter stultitiā amētiāq; meam qui quod nō amo quo pacto fieri hoc pōt inquires: mon dubito cognita esse tibi ea ratione constare mihi oīant quæ non sint ea eē contra quæ sint ea nūquam esse uideant. Sic quia regnū non habeo regē me esse ludico: i illam aut cū habeam eam nūhī habere non uideat. Non dubito quia lenē me & quasi scripseram appelles cū eadem sit semp materia ridendi. Sed heus tu cui grauita defunt aut nihil agat aut leuia seſtes: necesse est tibi nihil ad te hoīum quos uidi oīum scrupulosissimum scriberē: quæ iurgias: quas ruihi tu lites intēderes: grauita uero idē mihi aut quo ex trunco suppedientis iter saxū ferrumq; distictus tuam istam tam proteruam importunitatē: & meam tam ancipitē necessitatē: una uia fugiendam esse cognosco: si cum scribam aliquid nihil tamē scribam: quod meis litteris si cūcta perſpicies facile deprehendes. Quippe multa cum legas nihil tibi legisse uideare: q' gladio cum sole atq; umbra deceret: ubi tum multum crebroq; circumſerias: nihil est tamen quod fenatur. Vale.

Campanus Dulcio suo. S.

Orsiano uenimus ad lacum Thrasimenum: nec adhuc tamē sedem statuere fugiendiq; finem facere potuimus. Pestis hic late serpit: oppida iam oīa peruagatur: si qua sint quæ salubritate ualeant sua ea aliorum propinquitate cōtingit: turſic quo fugiamus uix habemus loca: quærimus d' eſerta loca inaccessa: tanq' feræ nemota syluas monte habitamus: quæ res una me solebat maxime deſtare: deſtitamus hominū frequentia quod exilium durius: quæ acerbius relegato aut eiectio: exules qui sunt nouas adeunt ciuitates ubi iocunde uiuant & multa cognoscant. Nos cœtum oēm nō secus ac pestem ipsā extimescimus. Illi inimicos habent quos fugiant & possint salui eſſe. Nos qui fugiēdi sint aut quo eundū ignoramus: occulta in nos tela coniciunt: sed nimis diu tecum quærant nihil aliud q' molestia additur: tu uero da operam ut salui ad Salum redeamus: quod plane facies si monitis præcibusq; nostris obtemperabis: quibus nihil fuit molestius q' q' te in medio piculo incendiū in media f'rage relictu nōdum potuimus reuocare ut iam eo res processerit q' neq; ad nos tu possis nisi aliquo diuerſas ubi aliquot diebus tanq' expurgatus: neq; periculū affeas nobis si huc eas: neq; repulſam habeas si alio proficiscare. Vale.

Campanus Charistio suo. S.

Doardus noster heri uesperti domum ad me uenit. ait parentis accepisse litte-
 a teras quibus exemplo in patriam redire iuberetur. Si quid uellem amicos aut propinquos scribere se postridie prima aurora discessurum. Cœpi ego mecum aliquantulum ad quos potissimum scriberem cogitare: tu primus omnium occurristi: cuius summa atq; amplissima beneficia hæret mihi animo hærebuntq; quoad uiam memoria sempiterna: nec ulla uetustatis obliuione delebunt: sed quæretū materiā nihil aliud ueniebat in mentē q' q' Adoardū ipsum cōmendandū tibi existimauī p' ueteri officio erga te suo & obseruatiā illa familiaritatis: qua tecū uiſus eſt cōiūctissimus nō q' ei opus eēt cōmēdati mea apud hoīem familiaritatis iura tūq; haſta & mucroē defendere. Sed qm̄ nihil erat aliud qd & me hōſtius inſurgere & te libētiſ effice-
 cere poſſe arbitrare: quia in te nō multis utar. Adoardū tuū noſtiſ: ſuit ſemp tibi ſuit etiā

mihī amicissimus ut si negligentior esse uells in meis amicis confirmandis atq; ormandis in tuis complectendis & iuandis ingratus & perfidus esses: nō possis non multa pater. Nam hoc etiam magis iuandus est quoniā modestia laborat suusque quæ exteri petulantius extorqueant: hic uix remisse ac frigide audeat non dicam poscere: nam id non audet sed significare. Quæ res me ad hanc cōmendationem uel prima impulsit: eius uerecundia mea opera excutere: tu si te habitas & sis idem qui fueras: ex taciturnitate postulationem aucupaberis: & hoc magis elaborabis quo eum pudore suis negotiis deficere intelleges. Vale.

Campanus Hantonphilo suo. S.

Arii nuntii quæ de tua ualitudine nobis afferuntur: misere me discruciat: neq; enim sum qui solem suspiria & lachrymas impotare: quod est mulierum. Sentio tamen animo dolorem. Et quod sapientius est cōprimo & mihī soli angor quum angor: de te autem ut sim sollicitus: multa faciunt amor in me tuus & charitas qua me prosequeris & solus ut altius nescio quid sperarem effecisti. solus ad hæc maria uel tempestatū uel negociationū pellexi: si unicus Dux consilioꝝ cogitationumq; meageatq; ideo longe charissimus: quia unicus accedit eodē quod omnium prīmū est singularis humanitas tua. Cane putes me aduerti tibi fuit semper id a me alienū: placent mihī multæ præclaræ amplæ uirtutes qui bus es præditus: placent etiam fortuita & externa: fauor principis status dignitates non mediocris diuitiarum quantum ipse mihī sæpe satis tibi esse dixisti: studia litterarū: quæ & tenes & amas: hæc in quam placent omnia: sed illa comitas illa tā liberalis frontis tuæ humanitas illi iocundissimi & ad mansuetudinem paratissimi mores tui: nescio quid maius habent & ad beniuolentiam omnium promouendam uehementius. Illa superiora dignitatem possunt afferre: sed etiam inuidiam: possunt gratiam. sed magis insidias. Hæc posteriora æque omnibus charum te & iocundum reddunt: & ut nihil odii & cōtemptū ita gratiæ & auctoritatis afferunt plurimum. Credo equidem apud omnes ut qui de me facio coniecturis: sed mihī tanto hæc omnia gratiora sunt: quanto fortasse notiora. Cæteri statum tuum: ego etiam uitam moresq; cōsidero: nec iccirco hæc scribo ut tē mihī redam beniuolentiam humanitatem tuam factum est ut ad eum culum beniuolentia tecum accesserim: qui multis magnisq; tuis meritis exaggeratus nullo pacto augeri posse uideatur. Sed ne quid ualitudini tuæ afferam rediū missa hæc faciam. Illud tantum a te postula re ne uel ipsum quem unicū habes fratrem magis sollicitum: magisq; suspensum de salute tua censeas esse q̃ me nec dubito quin tibi ita esse persuideas quam obrem si eo in ista tu es ut rescribere ipse manu tua possis: nihil neq; certius neq; iocundius: sin id per ualitudinem non liceat: fac ut sciam quous modum deerrunt quibus iniungere possis ut scribant. Ego nuntiiū certior tem expecto: ueniam ad te q̃ primum si morbus ingruerit: qd facturus inquires: si nihil aliud ad adest nbi qualis soleo q̃ facitissime possim. Vale.

Campanus eidem: suo. S.

On potui in discessu meo te conuenire: quam rem non dici potest q̃ moleste tulissus meo in te officio defuisse. sed noui animum tuum: non tam ebbanditas amicorum captatiunculas q̃ fidem simplicem uelle. Nec excusabo me pluribus: para te ad arma pro Campano tuo suscipienda: cum istuc ad Pontificem ueniemus. Spero Cardinalem futurum mihī per omnia fauentissimum adiutorem tenā: & ipse sua sponte multa mihī pollicetur: curā uidetur de me suscepisse nō mediocrem: si modo facta uerbis respondeant. Interea si quid de me in ista re ad aures Pōtificis possis: cura hominē omniū quos habes tibi dedidissimū: melius tu uel somnians q̃ ipse uigilans: quod in rem meam cedat intelligis. Vale.

Campanus Calandrino suo. S.

IBERO te meū istonam & si amicissimos omnium qui uiuerent nepharior fecere propinquorum amissi: non tamen is sum qui duorum hominum beniuolentia contentus essem: reliqui sunt complures quorum & si minora in me beneficia extiterunt. Charitas tamen paruicere nō multo minor fuit: dedi lachrymarum quantum oportuit: sortassis etiam ultra: mihi fortis & compositi dignitatem. Tu si quando alias ad me scribes quod sæpissime uelim facias: si dissimulare communem iacturam possis: noli obsecro utrumq; nostrum noua plaga exulcerare: cum tantum facinus & tam acerbum atq; indignum: nec scribi a te sine dolore: nec a me legi sine lachrymis possit: idem tu dum polliceris acta agis: id si exciderit: id iam pollicitationem istam non solū factam a te: sed etiam a me receptā Itaq;

Itaq; quod mihi partum est ad tu in litem uideris adducere dum offers: & nouum exposcere libellum amicicia: quæ multis ac maximis testimoniis confirmata non modo non negaris sed nec dissimulari quidem potest. Vale.

Campanus

suo. S.

ST ita uidicis parua quidem me tenent: tamen officiosa negotia: atq; ideo non negligenda: quia parua: ne si minima contemnā maioribus dignus esse non uidear. B. Cardillus noster suspensio est animo: suspensio inquam hoc tu effecisti ut ille te sine graui molestia carere non possit: adit me: percontatur: & quid sentiam de aduentu tuo: male tecum fortunatus amicus cui per alium significatu. quod per eum aliis oportuerit habere hæc amicicia ut gratiora sint quæ putamus minima si pretereantur. Vale.

Campanus Baccio Vgolino. S.

Ampianus saluere iubet incudem suam: sic enim libet appellare eum qui asiduis negotiorum meorum ictibus feriatur: & pferat. Cogitavi tecum in hoc secessu nostro æstiuo: qua in re possent tibi laboriosus eisenra consuetudine non discederes: lenescit ager cum non uersatur: frugi est cum excolitur & etiam si sementē non iecens arandus tamen est. & tanq; laciæ exercēdus Ita nunc quū nihil habeam quod tibi iniungā laboris? scribo ad te ut cum me: legas la bore non uacens: nec aratū uomeremq; detrahes. Cum ad iugum uenies: feriat enim semper agricolis nocuere: non solum qm cessat opus. sed etiā quia iuuenti redire scūt: scripsissem ad te prius si quid auribus tuis: aut opera dignum habuissem: uerum cum neutrum adesset. distuli ad hunc diem: occasio quæ sita est: non admissa negligentia quæ tū potest fieri cum est mediocris. Sed homo ineptus pedetentini in mea errata delabor: qui dum pro pelere crimen studeo: uideo cōfiteri: utcumq; sit in tuto res est: & i portu nauigat: cum apud te causam dicturus sum Nihil felicitus in causis secundo iudice. aduerso infelicitus: nihil ubi redierimus si dignum supplicio putabis: non recusabo uel crucem si uideat interea da operam ut saluum te inueniam: cætera forum iudicabit. Vale.

Campanus Gentili suo. S.

Lacet iocari te tecum de Syrenula: uerba nihila te data esse non placet sed stomachum in te meum ex endecasyllabis: errores tuos ex tetrastico intelliges: uidebis in te morsum tam lepide: iure morsum nisi stultus sis non ridebis: non est idem ad me quod ad Papiensem scribere: illi scilicet perdit sua dum te perferat: mihi etiam est tecum: de ingenio summa contentio. Laxiorem fuisse me dicis q̄ oportuit: & nūc me tanq; e campo recepsissem negaturum te fuisse meos esse ueris quos edidi: quantū uideo tractum ingenio putas & tantæ teineq; modum neq; iudicium adhibuisse: sed uide tu q̄ diuersa sentiam. Ego angustias accuso meas in iis uersibus: tu obicis laxitudinem: & quod tu probas nihil mihi placet minus q̄ me in exitu collegisse. Poscunt collectam & rotundā breuitatē epigrammata: & tunc probantur maxime cum exacuuntur spiculis & sale: ut quanq; cito non tamen lenitur inglutiantur. Longe diuersa est ratio in panagyricis: late fundimur nullus est locus paulo apertior in quo non spatium ubiq; consistimus: ubiq; explicamur. Risisse armū & illius undam factam gratiorē: plausisse fenestras ac uias: & cœlum Papiensis laudibus & cantu plenum late sonasse. Chantes itineri accessisse comites: & alia eiusmodi plausu & læticia p fusa: nihil habent tugosum aut contractum: carent talis ac dentibus: fusa & læta sunt omnia: quod proprium est generis eius quod dixi posuimusq; est totum in festiuitate sententiarum: uerborumq; luxuriæ: & uolunt panagyrica omnia prope supra fidem & plena miraculis si a poeta traduntur: remissius præstare hæc oportet oratorem: sed ita ut a iocunditate & copia non discedat. Accedit uarietas rerum dicendarum. quæ nisi exornentur & pateant: nullam possunt afferre gratiam conculcate. Nec unusquisq; est locus certus in panagyrico: per omnes uagatur & surgit: per omnes exultat. Epigramma unum eligit atq; attendit locum quem uulneret: uimq; omnem positam habet in dextra: nec unq; re est sententiæ cum celeriter & uulnera tunc insert grauior tum tanq; improvisa. estq; gladiatori per simile: cuius ultima est laus. una plaga conficere aut iactu in uulnere aduersarium. Habes meam de utroq; genere sententiam. tu si perstes in proposito & omnia cōfundas non labero. uolui iis in uersibus meo iudicio satisfacere. non tuo satisfacturus. etiā & tuo cum tu iubebis. nihil enim potuit tam ample dici in Papiensis laudem quod non angustie dictū uideretur. Endecasyllabos meos non quæro ut laudes. q̄ppe multum ex illo: dignitate detractum putauerim si ab eo probentur quem læcessunt. tetrasticon si uis etiam

EPISTOLARVM

dilacera: dum modo scias me non tam uersus tuos corrigere q̄ mores: uoluisse non q̄ cō-
tendam crimen inesse epigrammatis: sed qm̄ neq̄ quid scriberes: neq̄ ad quem scriberes:
habuisti rationem. Vale & Syrenulam mitte. Iterum uale.

Campanus Cardinali Senensi. S.

Rras si existimes mihi non esse mortuum: et si canis non sum: illo ta-
men. tum etiam asini mordent cum amant: & hoc uehementius quo sunt
e incitatores. Spes mea atque pender ut antea: aliquanto min⁹: q̄ scio nihil
magis aut præclari cogitare Lapidarium. Galli fabulam audiui: si sequar
consilium tuum: & quod soluere non licebit arrumpam. etiam si cœlum
ruat non peribit Campanus pro Cocodrillo. Eligam de tot locis unum: quanq̄ spero pri⁹
us te rediturum ex balneis q̄ ego in Senensem agrum perueniam. Transiū facia p̄ Peru-
sinum accitus arbitrer in longa contentione prædiorum: uagabor ut tu fecisti forsita ne
quid me superes etiam uagabo. Thralimenum meum quem alias descripsi recensibo om-
nem iure meum symbolum accepturus ab accolis quos ornaui. Collegam mihi datum
dubiis temporibus uehementer gaudeo: atq̄ eum collegam quem ego si mihi quoq̄ in
suffragia fuisset eundem non modo cooptassem auguratuus: etia proconsulem statuis-
sem. In re tua nihil est prætermisum quanq̄ ad hunc diem frustra laborauimus. Ego Ve-
sinum Spoletanum. Theanen. Rauennatem. Papiensem uerbis accendi ardentissimis.
Questus est nequam Socculo Papiensem sibi immutatum esse. Vsinus dedit uerba The-
nensis propter aduersam ualitudinem non potuit adesse ipse quidem: mittit tamen qui
cæteros excitent: polliciti sunt omnes summam operam: nec sperant tamen solus Vsi-
nus censet cum Socculo elaborandum. Datus affirmauit se nulla dicturum cum Papa.
Ego iurare possum factum pauca: nam uideo qua fronte promittat. Cæteri dicunt sum-
mis uiribus contendisse: nec esse exauditos. Ventum est in eam sententiam ut apud Papā
intercedant: non quidem de re ipsa quam putant factu difficillimam: sed de expectando
aduentu tuo. En quo recidimus: & durandum tamen: omnia uincit qui perfert. omnium
egritudinum medicus dies. Tu uero si censeas hanc tibi datam aream in qua uires exerce-
as tuas: id est ut animo uincas qui fraude oppugnat: non est uirtus in campo decurrere
sed in lubrico non posse auelli: homini sapienti nihil iocundius q̄ iactat procellis ut quo
studio atq̄ animo id uinci possit ostendat. Nihil post mortuum Pium accepisti iniun-
xeris quod tibi ad gloriā non cessent maximam: plus his aduersis reb⁹ adeptus es laudis q̄ fue-
ras illo uiuo secundis: quare ride hæc delectamenta ne augere ne perturbare Vincemus in
quam omnia: nec unq̄ sine insigni laude superabimur. gloria est nostra quicquid infligi-
tur. Instat tabellarius. Oro te atq̄ obsecro ualitudini & quieti studeas: conuenias cætera
præsertim cum iurare possim quicquid accipias crescere ad summam laudem: augentq̄
de te apud omnes iudium. Bene uale. Rauennæ.

Campanus Dnato Acciarolo. S.

Cusa tu quantum uis uel iudicium de me tuum uel meam erga te nescio
an dicas insolentia: nūquid tecum sic ægerim ut ingenium tuum & doctri-
a nam & liberalitatem plane uisus sim contempnissse. Ego uero cætera for-
tasse temere: amicos autem diligere non nisi consulto & ratione adhibita
summa consueui: quippe q̄ sic existimem eligendos. ut locus poenitentiae
esse non possint habendos ut dimitti non liceat. Nec unq̄ apbaui periancticum illud:
sic agendum cum amico tanquā si futurus inimicus. Habeant sibi eius generis amicitia-
am. immo amicitia: umbram porius leuissimi homines non minus conseruandis amicis
instabiles q̄ eligendis inconsiderari. Mihi quidem ratio placet firma constans diuturna
ut teneam semper quod semel acceperim atq̄ ideo eos accipio qui semper posse teneri ui-
deantur. Ego te qui esses aut qua natura qui ad me scriperas ignorabam. & de doctrina
quidem audieram multatam mihi scribendi elegantiam antea sæpe profeceram: sed hæc
fructus pollicebantur amicitia: amicitiani ipsam non promittebant: neq̄ enim sere idē
est eloquentem esse quod amicis: quorum alterum ariis & ingenii est: alterum naturæ
& probitatis. & illud studio procedit: hoc officio continetur. Eam ob rem ad responden-
dum elegantissimis litteris simul q̄ plus oculi desiderabatur: sum factus cunctatior etiam
q̄ absente me Romam delata: aliquanto postquā fuerant scriptæ ad me peruenierunt. In
primis tamen q̄ pacisci mecum uelle uidebaris: & pacisci de re granissima in qua ne pos-
sem falli: cauendum mihi enā atq̄ et iudicari. Petebas ut quoniam Gentilem meum es
sem complexus te quoq̄ pari uinculo amicum acciperem. Eam ego conditionem etia
reiciendam: nullo modo existimabam: non tamen ita statim putauit accipiendam: cum
nihil sit

nihil sit in quo seffinetur periculofus: quid enī aut tam facile parit aut tam tuſpiter dī
 mitit q̄ amicis? Noſti puerbiū de ſale: ut plane coſtet amicitia recte cōſiliandā neq; di
 em neq; menſem ſatis idoneū teſte eſſe: itaq; plurimū reſert: precipitemur ne lubrico paſ
 ſu in benivolentiam an ſimio gradiamur: illic paruo momēto dilabimur: hic nullo quis
 magno impetu poſſumus deici. His de cauſis hæſi primū ad tuas lras: ſubdubitaui de te;
 cuius neq; dum humanitatē intellexerā: neq; de moribus habebā competū: & ut arden
 tiſſime cupiebā hāc mihi facere acceſſionē amicitia: ita maxime ne imprudēter: facere me
 tuebā. Gētilis mei teſtimoniū hēbā ſuſpectū: uehementius enī extollebat q̄ qd̄ carcere poſ
 ſet ſuſpitione: neq; quicq; laudatur icentius q̄ quod nimis. Viſum eſt deniq; illud imprimis
 ad rem pertinere ut de te percontaretur: tuumq; enim ſum: mē uidebatur negligenter aut
 habere amicū culus uitam non explorafſem: aut nō explorare quem cum gloria eſſem
 habiturus: pcondatus ſum igitur de te multos. Inuenio tam opinionē apud oēs: ut & pu
 deat cunctationis huius me nō mediocriter & dignū te cenſeam cuius amicitia nō mō
 recipienda ſuſcepit oī ſtudio atq; conatu expetenda: proinde quod tu a me paulo ante po
 ſtulabas id ego abs te nunc ſummis præcibus contendo: ut nobis amicū te præbeas: &
 illud cogites amicitiam tuam eo mihi futuram chariorem quo plus adhibuerim iuditiū
 in comparandā: ſere diutius perſtant quæ tardius coaluere. Eſtq; multo cōſtantius qd̄
 iudicio elegiſſe q̄ quod caſu incidiffe uidearis. Reddidī tibi rationē tarditatis: neq; uer
 boſius forſas q̄ decuit aperte ſentientē: ſed dabis ueniam & ſi ſero tū aliqui poenitenti:
 aut ſumes ſupplicii ſi uoles non reſuſo uel capitale modo illud intelligas: plus utruq;
 noſtrum hac ipſa tarditate pſeciſſe: q̄ ſi exemplo reſpondiſſem: aucta eſt de re opinio: nūq;
 hi ratio conſtat cōſiliatio: nis tuæ: iam fructus capere ex hac noſtra beniuolentia ſcepi ma
 ximos. Roma proſectus cū Papienſi tuo Demetrū & Carolū magnum perpetuo itine
 re habuimus in manibus: quæ tu dum uitam ſcribis: alterū ex inſima græcia: alterum e
 media Barbarie utruq; e tenebris in lucē reuocaſti: non contempſi ſtudiū exercitatio
 nis tuæ ingenium tam ad omnia facile uehementer ſum admiratus. Habet enim inter
 ptaſio difficultatē nō ſolum quia per ignota & peregrina uerſatur: ſed etiā propter equali
 tatem: & ut ſic dicam quadrationem expremēdi: in qua ſi oī a teneas niſi ſollicitas afficit
 genii multa aſpere quæ dā etiā obſcure inueniant. Edicto noui opis plus habet induſtriæ
 totaq; eſt inuentio: nis & hoc difficilior q̄ labore conſtat proprio & tuo: mirū eſt quantū
 tu utraq; in re ualeas: q̄ diſtincte atq; appoſite: quanta luce uerborum abſoluas oīa. Dicam
 aperte quæ ſentio: maiorem te inuentio & doctrina & ingenio iis in libellis q̄ exiſtimarā
 Eſt & Papienſis noſtri idem de re iudicium: ita ſentit ut ego: quanq; maiorum eſt illi uis i
 iudicando: nihil eſt quod non perſpiciat alienis in ſcripſis: præſtet in ſuis. Jam tui exit of
 ficii exhibeas re oculis illorum quorum manibus libellos exhibuiſti: non nimis iocūde
 te aſpiciemus q̄ illi ſunt leſti.

Vale

Campanus Phylemo ſuo. S.

On ſine rubore quodam ad ſcribendum nunc tandē tam ſero ſum adduct⁹:
 quod ſtatim poſt acceptum munus tuū digniſſimum facere debuiffem: aut
 n ſi priſtinæ noluiſſem noſtræ beniuolentia ſanſſacere: nō erant a te neq; litte
 ræ: neq; munera expectanda: ſed exemplo poſt designationē ſactam redde
 re te de mea dignitate certiorē oportebat: quæ dignitas ut neq; ſperata ſu
 it a me nunq; neq; poſtulata ita ſubitis atq; ingentibus curis inuoluta atq; immiſcuit acce
 pre: de qua re non dubito preter cæteros noſtros maximam te læticia ac uoluptatem ac
 cepiſſe: qui me ſemp̄ unico ac ſingulariter dilexiſti: ſed quo tardius tibi reſcribere: ni cauſe
 hæ potiffimum extiterunt. Primum q̄ erat multis aliis reſcribendum quibus inoleſit: tar
 ditas mea ſuſpectiorq; fuiſſet. niſi confeſſini reſpōdiſſem (ut ſūt plerūq; infirmiores ami
 ci) confirmandi) ne ſe continui ac deſpici arbitren: de te autem nihil erat tale quod ſuſ
 picaret qui nunq; de mea ſingulari atq; uehementiſſima beniuolentia dubitā: & deinde
 quia nondum omnia erant confeſſa deerat quædam ex quibus plenā ac ſolidam cape
 res uoluptatem ut ſolēt quæ minima ſunt interdū rerum ſummæ detrachere: efficeretq; ne
 ex oī parte plenæ eſſe uideam. Illud ſolum ne ſuſpiceris. Ideo ante hunc diem non fuiſſe
 ſcriptum a me quia languidior ac frigidior dignitate effectus animū extulerim: nunq; tā
 ta dignitas eſſe poſſet quæ uel obolum mutui amoris noſtri poſſet auferre ſimo uero quā
 to maior dignitas tanto animus ad amandum eſſet ardentior.

Vale.

Finis tertii libri.

E iiii

IO ANNIS ANTHONII GA MPANI
EPISCOPI INTERAMIEN. A PRVTINI.
EPISTOLARVM LIBER QVARTVS.

Campanus Antistiti Maguntii. S.

IRABERIS præstantissime Annistes: qui nullis tecum sum de uinctis officiis: nulla in re tibi usus fuerim: nihil dixerim: raut præstiterim in tuosita nunc repente sine causa ad te scribendū erupisse. Et uereot ego quoq; ne me nimis impudentem existi- mates & temerarium: qui obscuro loco in finia fortuna: nullo in genio: apud te principem genere illusterrimum: amplissimum: opibus gloria & uirtute omarissimum me igesserim: nisi scirem eum te fuisse semper qui tantum splendore nobilitatis: pari con- dietis mansuetudine: & gloriam cum humanitate: opes cum moderatione coniunxeris: ut si utra in re magis excellas habendū

luditum fuerit longe plus in te uirtutis q̄ fortunæ aut nature iudicetur. Hæc me ad scribendum perpulerunt: ad mitemur alii quantum uis splendore tux gētis obstepeat præclaras res gestas maiorum tuorum: & latitudinem inpenitissimæq; uetustate metianf. Ego & si hæc maxima cenfeo: pluris tamen facio omamenta tua & propria. Gentilicias opes: & autiam gloriam tui maiores peperant: easq; tibi & cæteris suis posteris reliquerūt præstantiam uirtutis ipse tibi tuo quæstisti studio: non aliena industria comparasti. Ad- æquasti te ipsum: ut probitas cum nobilitate: nobilitas: cum probitate contendat: & talē te præbuisse: qualem tui te maiores esse uoluerunt. Intellexisti quus fortunatissimū princi- pem nisi pari uirtute fuerit peditus: maximis præstitis: minorem se ipso iudi- cari purpara & statu: uetustatis sunt: nihil ad nos attinent: nisi cum meremur: & quanq̄ afferunt hæc aliquid posteritati laudis: & elucet in nepotib; auorū splendore tamē hæredi- taria quædam sunt & ueterum industria comparata bonæ: neq; satis magnifica in nobis: cum ipsi non fecerimus. neq; admodum præclara iudicanda: eum non ipsi nos. sed no- stri potius maiores illustrant: ita ueterum omamenta nullam afferunt nouam laudem si præstantissimum dedecus & turpitudinem si negligantur. Quorum autem est ta- rio coniuncta ut enim præclari nati sint. & ipsi se fecerint præclariores: aut si superare non possint maiores suos tamen adæquantur: horum est illa solida & expressa nobilitas: quā philosophi laudant ciuitates extollunt: nationes populisq; uenerant: ut colunt posteri: & qua qui sunt præditi diuturnitatem nominis quantam præstare mortalitas potest asse- quantur. Quamobrem ita tibi persuadem: neq; Ludouico: neq; Rupertis: neq; alios ma- iores tuos: quorum res gloriosissime gestæ memotantur: plus tibi afferre laudis: q̄ quas te uita tua gesseris attulerunt: quāquam non inficior palcherrimum esse inclyta fa- milia natum: te principem habere monumenta ueterum ante oculos: illisq; inniri: atq; ea familia natum: quæ non modo Imperatores eligere consueuit. sed Germaniæ sum mos duces dedit. & Italiæ Cæsares: quorum ne uetere recensamus. Auus tuus præclarissimus cuius tu refers nomen Ro. regnum ita gessit: ut iam Bauarii uel soli in Italia celebrentur: soliq; experantur. Auxit ille rem. & secunda usus fortuna cum pleriq; feliciter prospereq; gessisset: summa cum moderatione administrauit. Impenitissimam cum gloria de- cessit. Minus bellicosus quidem pater tuus Ludouicus. & quem religioni q̄ armis aprio- rem iudicauit. sed cuius laudes in pace q̄ Ruperti in bello nequaquam minores exire- runt. Beneficia in rem christianam poriora: quæ cum tribus uno tempore Pontificib; cō- sistorum: contēniones aliquādiu perpeffa acerrimas: discissa in partes grauissimas in cō- modis affectat: breui in præcipium iura uideret. Surrexit unus pater tuus: uenit Cō- stantini: concilio ipse interfuit: egregia nauata opas: discordias sustulit: pontifices ut om- nes se pontificatu abdicarent: persuasit: Ioannem id facere & patre decreto recusantem: atq; omnia conuoluentem ac perturbantem comprehendit: comprehensum assensu pri- cipum reliquorum coniecit in uincula. Creanone Martini oib; gentibus utilis: statui q̄ christiano necessarium procurauit. Schisma oium quæ unq̄ fuerant: diuturnitate tem- poris uarietate ac numero eorū qui contenderūt: atrocissimū ac periculosissimū eradica- uit. & ut q̄ breuissime dicam: stabiluit religiōem discissam: domini tunicam refecit: & so- lus rem christianam in eo quo tunc est statu maximo atq; amplissimo collocauit: red- dit quietem ecclesiæ: dignitatem sedi: pacem uniueris. Successisti huic tu religionis: atq; imperio

BIBLIOTHECA HAZ
ROMA
VITTORIO D. I. V.

imperiour tu patri filiussille auo nepos exorti. & altet alterius studia complexi uideam
 inuicem iuictus belloru religione clarissimus: frater armis ac militiæ deditus: tantam sibi
 ius in rebus gloriam comparauit: quātam germanorum ætate nostra aut patrum nostro-
 rum affectus euit nemour iam eius nomen longe lateq; diffusum: nō theonores modo
 sed gentes omnes: nationesq; compleuerit & nihil in te bellica Palatino dici possit illu-
 strius: nec quicq; ei deest ad illam Cæsaream amplitudinem quam diu meruit præter no-
 men & Aquilas quæ eius præstantissimæ uirtuti debet: illi referantur: & animi eius ma-
 gnitudine liberabit: uitæque desiderat. Nam cum hæc duo maxime expectantur imperan-
 ti: ac præcipua & ad augendam maiestatem & ad retinendam esse uideantur: alterum ut
 uincat bello eos qui uelint contendere: alterum ut uictos & qui ei se dederint clementia
 & benignitate conseruet: exhibeatq; sese omniū largum: magnificum: liberalem: ea om-
 niasie elucet in fratre ut iam nunc possit cum omnibus qui iam aliquando imperium
 tenuere: harum rerum laudibus gloriæq; conferri. Vicit quotiens pugnavit: pugnavit autem
 sæpe & atrociter uictoria potius: cum semper alias tum uel potissimum: quanto iam
 hinc anno incredibili atq; inaudita ut plus ipse uno prælio consecrit q̄ diuersi impera-
 tores multis omnes fere Germaniæ p̄ncipes & nobilissimi quicq; pugna superari capiti
 uicti i eius potestate peruenere quos ut præclara uictoria deuictis: ita deuictos & captos
 præclariorē magnificentiā conseruauit & quos cum iure belli potuisset occidere aut ur-
 bes oppidaq; corrumpere: aut citra omnem assensionem humanitatis: ære grauissimo mul-
 tare: maluit suis commodis illorum salutem antepone: quo beneficio quæ tota paulo
 ante exæstuat armorum tempestate Germania omnis pacata est. ut facile fuerit intelle-
 ctum in eo principe totius nationis fortunam sitam: pacis belliq; fuisse. Cum tamē adhuc
 ea esse ætate ut uix militem agere nedum exercitus cogere posse uideretur. Itaq; ille i suo
 cursu laudis est totus. Tibi autem diuersa ratio uitæ: non diuersa gloria. Quaturnatus
 annum sacris es initiatus: ut qui religioni debebas ætatem cum religione transigeres: iu-
 uentam illam uero lubricam licentiā præcipitem sodalitis iniquitatis: conhibuisti ut
 prius moribus senem te factum iudicantiq; intellexerint iuuenem: octo & uiginti annos
 in oculis coloniensiū uersatus: talem te illis exhibuisti atq; eam de te fecisti opinionē
 e a deniq; uitæ tuæ factis ductiq; exempla præbuiisti. ut te cum annis essent ætatem cum
 cuncti intruerentur. in te mentem oculosq; conuicerent mortuo Antistite cum cōperitores uā-
 nis partim qui summis opibus: partim qui doctrina atq; ingenio uiderentur. suffragia in
 te unum uniuersa colaria sunt quæ animorum consensio sententiarumq; frequenna uisa
 est diuinitus contigisse: a duersante nemine raro fiunt sine inuidia hominum comitia: &
 nisi quoddam sit supremum atq; excellens distrahuntur hominum iudicia: uariantur
 qui sunt intercessuri: dum nemo est qui se dignum censeat auxilio approbationeq; multo
 rum. Quare cum unum in te coniecta essent omnium uota: repudiati ceteri: necesse fuit
 eximiam quandam in te fuisse eminentemq; naturam: mirificis atq; illustribus quibus-
 dam exornatam dotibus: quam eligant: cui uelint parere: cum qua neminem compa-
 rarent. Itaq; solus es nominatus: non quia solus dignus esses i inter tot tantosq; summos
 uiros: sed quoniam maxime omnium dignissimus esse uideare: quem rem lætica populū
 plausus ciuium: congratulatio principum acclamatio gēnum declarauit: te uiri te femi-
 næ te senes te pueni: te omnes sexus omnis ætas dari sibi Antistitem postularunt: postula-
 rum acceperunt. acceptum summis usq; quaq; ad cælum laudibus extulerunt Nec tu illo
 rum de te iudicium seculisti. maiorem illis præstisti q̄ futurum esse cōceperant. sit enim
 gessisti rem. ita ecclesiæ præfuisi. ut & qui te elegerūt & quibus præfectus es pari consen-
 sū i te elegisti tibi sibi præfectum esse gloriarentur. Auxisti iura uestigialia & quæ penie-
 rant. bellorum impactu arrepta: aut ære alieno exinanita. & imminuta magna ex parte cen-
 sus: ac iam prope absumptos a feneratoribus recuperasti. Oppida quæcunq; supenote tē
 pote a fide defecerant. aut ab hostibus fuerant in te recepta: redagisti in potestate m. nec so-
 lum diuisionis tuæ fines liberaisti a tyrannico impetu. sed etiam alienas ecclesias tuis præ-
 diis defendisti: & quæ tua causa non moueras. in defensionem ecclesiasticæ dignitatis cō-
 uertisti arma. Ludouico Lanigrauiō La deburgensem Antistitem opprimere: statimq;
 enipere conannaliquot milibus hominum collectis occurristi. uitam. fortunas. imperi-
 um discrimini putasti obiciendum. ut oppressi episcopi dignitatem tuereris. liberaisti
 amicū. hostem non repulisti solum. sed quod longe fuit maius reiectum atq; dissipatū
 insigni uictoria prostrasti. Exeruisti gladium ad amici periculum propulsandum: non
 enim ad iniuriam faciendam perstrinxisti. mox pacasti regionem. conciliasti principes

& exortas publice prsuasimq; discordias sustulisti. prouinciamq; tuam omnem & quantum in te fuit etiam alienam: ita pacatam habuisti ut facile ostenderis si tui fuisset arbitrii nunq; iturū te ad arma fuisse qui pacem dederis finitimis: quietem tuis defensionem oppressis: humanitatem alienis: non modo germanicis in rebus ubi maxime præclarissima tua uirtus enituit: sed etiam dignitate primæ sedis conseruanda pro qua tu sumptus nimis labores difficillimos in nera longissima nunq; recuastis: non modo sacrificisti. Pil pontificis opinioni de te sed spem quam maximam de diuinis uirtutibus tuis cōcepram plane superasti: extulit ille ad hanc dignitatem sine omni controuersia: quando dignissimum iudicauit quem ad hanc dignitatem sine omni controuersia efficeret: nulla in te seru stratus es: qui aut te erexerunt aut stabilierunt erectum. Hæc sunt quæ te exornant quæ tuum Pontificatum decorant: quæ optimum quæq; ad amandum admirandum celebrandum excitant: qui tanta gesseris q; nulli officio defueris: & ita temperaueris fortunam ut splendorem domesticæ mansuetudo: amplissimas opes liberalitas: imperiū magnitudinē prudentia exornauerint. Sed hæ tuæ laudes quanq; sūt maximæ & quæ supra hominis naturā uideant: adhuc tamen intra ianuam ut sic dicam latuerunt: & indicantur te nobis atq; huic nostræ Italiae non ostenderunt: implesti Germaniā te ipso totam: & thetones omnes aut uidisti oculis aut bello superasti: aut qui illusterrimi sunt affinitate conregis ut fieri non possit quominus iis omnibus q; non sumus: qui non auderunt solum eximias uirtutes tuas: sed præterq; suis ipsi oculis prospexerunt: fructusq; ex iis uberrimos perceperunt. Expectat te iam Italia cui quanto maior est fama tui & fratrem nominis: tanto illi ardentiorē uidendi uestri cupiditatem iniecit. Er tu quoq; tibi ipsi hoc debes: ut Italiam uideas: arcem orbis terrarum: natam ad imperium & magnitudine rerum gestarum seipsum sineq; suos longe superantē: cuius termini & si sunt angustis potentia tamē. & uisibus & orientem & occidentem solem attigerunt: & ipsa facies atq; aspectus orbis dominā ita præ se fert ut qui primū Italiam aspiciant: maiestatem quandā genitalem aspiciere & reuereri uideantur. Ex hac tui maiores ortum habuere. Boi enim in Italia fuerunt uestri Rheni accolæ: eos proditum est orto seditione reliquisse patrias sedes: & ita cetero cuncto temporum primū in Germanici litoris oram delatos: mox non procul a Rheno uersu incoluisse loca: & Bouatios appellatos uetustate etiā nomina interpellante mortalium. Ex ea gente multi postea gloriosissimi exorti principes impetium quod in Italia relinquerunt Germaniā tenuerunt: etiam ipsam aliquā Italiā propagauere. Quā obrem necessitudine quadam naturæ rāgi debes: ut natalem sedem inuias sanctos maiores & genitis tui lares: penatesq; salutes: tum ut exhibeas te oculis illorum: qui famam tui nominis au dierunt: te ipsum non cognouerunt. Aspicias cum cæteram Italiam facie lætissimam: scilicetissimam solo cultu atq; amoenitate beatissimam: tum in primis urbeni: Romæ caput orbis: domicilium principum: factarium religionis cuius officia sic obstupebis: ut uel parietinas ipsas & moles passim deiectas: reliquū sperare orbem: quantum est totum fateare: tot colossos: tamq; prægrandes obeliscos: & omnis generis spectacula uidebis: ut quod ubiq; fuerit in prætorio: hic iactant: nonnulla adhuc uetustate superata priorem retinent gratiam: omnia admirationem quandā etiam stuporem iniiciunt spectatori: & ut paucissimis dicam: Romam qui uidet: tutius orbis terrarum miracula uidet. Enit quoq; te dignissimum. ut qui unum habeas in terris cui debeas parere: & supra te sit Pontifex maximū ad eas salutes: ueneris: & quæ in rem tuam ut ecclesiæ tuæ cōmodum fuerint impetres: Offeras præter tot summis uiris quoq; es suffragiis confirmatus & illi quem ornant in tueant: & suum de te iudiciū comprobent. Sunt in collegio præclari principes: qui tibi af ficiunt: quoq; ut taceam cæteros: unus Senensis adeo in te fratremq; tuū propensius: cū cæteram nationem misitice complectat: uos tamen semp habeat in ore: & illius animū: tuam modestiam: utriusq; summas laudes loquitur semper hæc una illi est assiduag materia: qui etsi ea est ætate ut annis deesse possit auctoritas. iis est dotibus. ea natura. ut quæq; in quodq; possit desiderari spem doris: in hoc eluceat. ut nescias. Pius hoc nepote: in hic Pio auunculo dignior fuent habendus: grauitatem uel loquētiā: consiliū ab illo accepit oīa humanitatem illius præ se fert totam: nisi quantū ipse eam conatur efficere maiorem: idū se non effert iuuenis. quantum ille non senex efferebat erga amicos idem effert studiū. eadē integritas animi. factis dictisq; uerus nemini ultra affectum eblandit. adulatur nemini. Germaniā omnem præcipua completit charitate. nec inficiat se ex germanis. esse quo rum cōmertia linguæ: ac morum habeat. ubi educatus eruditusq; fuent unde fortūa: initium se dicat accepisse. Germaniam tabella depictam semp habeat ante oculos loca iter

uallag

nallaq locorum sic callet ut in ea tota natus uersatusq; putetur germanorū rebus ita studeat ut suis. & multa praeſtiterit ea eſt modestia ut plura ſe debere maioraq; contendat tua uero tuorūq; negocia ſemper anteponit ſuis nec quid in te eſſe citiſſed quid eſſicere poſſit cogitat. Qua læticia cenſes hunc te uiſurum in Italia quem nunc in Germania agere tam incredibili ſtudio & inaudita beniuolentia complectatur. Cæteri quoq; fama rerum a maioribus tuis in Italia geſtarum. & ſplendore domeſtico ſtudioq; præſtiſſime uirtutis tuæ ſumma te gratia intuebuntur: pari honore proſequentur. Multa de te uit claus Georgius Heſter. tuæ familiæ deditiſſimus: multa de fratrenihil prætermittit quod ad laudem nominis ueſtri cedat. & prædicationem uirtutis obit omnia ſuma fide: inaudita diligentiſſia affectuq; admirationem ſummam omnibus de uitæ religione tua ſed tamen aliter hæc omnia in te perſpicimus q̃ ex hoc audiimus uirtus ſola ſemper eſt ſua fama maior: gaudetq; ſpectaculoſa ſcelera ac uirna cōſpectum reformidantia queruntq; latibula. Proinde exibe te oculis eorum clariſſime Princeps: quorū aurbus exhibuiſti molī fraudare ſua gloria uirtutes tuas: proſer in lucem quod in tenebris non paſſus eſt latuiſſe. Aſpice Fedencum Caſarem: annis grauem impenio accipit emilibetis popularis ſuſpectum: tamen Italiam petere quam alias uiderit: totamq; luſtra uerit uide ut non ſatis eſt uidiſſe: mel cum tamen nulla religione coherceatur ut æniat quid tu facies ætate iuuenis? fortunis tutus: omnibus locis tranquilluſ: qui in Italia non fueris. Romam nunq; uideris. Pontificem nō conuenieris. & plurimum religione tuearis: qui ſi omni uita ſtuderis ut clarus fieres ad eū iā locū cōſcendas oportet: unde ſax tui ſplendoris lanſſime poſſit elucere. Spectaculo orbis Roma eſt: ex oriente atq; occidente confluunt ſūma ingenia: maximæ reſ: pulcherrima ſpectacula: quæ qui non aſpexerit maximam ſibi uitæ iocunditatem adimat neceſſe eſt. Veterum ſummos principes Inſtaſſe orbem legimus. & alios He mum monrem conſcendiſſe: quod falſo audierant: ex eo loco proſpicī Italiam poſſe. Alios in Caucaſi eualiſſe iugum ut orientem ſolem intruerent: alios ad ætæ uerticem contendiſſe: regionis late conſpicerent. Ad ſpeculandum enim natus eſt homo: indeq; fortitius nomē apud Græcos fertur: ut alte ſpeculetur: incipiatq; noſſe omnia: qui omnium natus eſt imperator & cuſtoſ: nec hominum uoluptas eſt maior q̃ noua mirabiliaq; ſpectare recreantur animi: paritur noticia diuerſarum rerum: niſi uir quæ ætæ homo uidebat: ſingit uulguſ Macedonem Alexandrum uitrea incluſum caueas: quam Græſes traherent cœlum ac terras ac tandē mare ipſum uolatu petiſſe: ut oculis cuncta luſtraret: nec aliorum ſignementum hoc ſpectatq; inſitam eſſe mortalibus cupiditatem atq; ardorem omnia uidē diſci rei etiam natura præſtitit adiumentum: ut quanq; minimi ſunt oculi membrorum. omnium tamen latius ac ſpacioſius peruiagentur. & uno icu longo intetuallo cuncta perſpiciant: quod membra cætera nequa q̃ potuerint auribus heberior eſt uis & amputior ut neq; iam tam procul audiamus q̃ cernimus: neq; omnia poſſumus audire: quæ præ natura obmutuerunt. Prodi ergo in ſpectaculum clariſſime Princeps atq; in id ſpectaculum: unde cerni uirtus tua ampliſſima ab iis poſſit qui totiens audierunt: unde tu ea uidebis quibus omni uita gloriabere: ſummam perceptus uoluptatem cum Romam atq; Italia uideris: iis te offeſſens: qui ſibi ac tuo generi afficiuntur. Ego uero ſi paulo hæc tecum egi libetius ideo uelim exiſtimes eſſe factum: quoniam nihil amplitudini tuæ poſſum afferre aliud q̃ gloriæ incitamentum & hortari ad eum cumulū famæ quem ubi attingens futurus ſis ut in Germania ſic in Italia clariſſimus. Vale.

Campanus Cardinali Senef. S.

Ere mei iuueni Fulgineam exceptus gratia qua ſoleo ubiq;. Maius eſt nomē Campani q̃ putabam. Sunt hic ex meis aliquonti cum Senas redibis inuenies iſtias. Remitto equos: gratias nō habeo ſecifici quod unum & alia multa ex Pii teſtamento debebas: mittam ad te mox de manu ſculis minutis aliquid: ut ſentias nie eſſe Fulginiz. Cæterū eſt in prouincia mea Viſum oppidum: quem in locum mox proficiſcar. Diſtat inde Tetamum iter paulo plus q̃ unius diei: uel ſupplicares domino noſtro ſanctiſſimo concederet: ut quatuordecim diū taxat abeſſe prouincia poſſem. abſui a meis annos iam totos quattuor. & ſum ut noſtri totiens poſtulat: hoc ad gratiam depoſco ſingularem. & reſponſum expecto. Felicitæ ualeat. R. D. T. cui me aſſidue cōmendo.

Factura tua Campanus

Ex protographis.

EPISTOLARVM

Campanus Cardinali Papieſi. S.

Vr par pari teferam Papieſi. ſalue.

N campum expedienda acies accingimur enſe. Septi armis: galea obſedit
Papienſi ad arma prouocaueneret Fecciales: indiſtum bellum eſt. Papien-
ſis hauta cõiect in agrum. Animal eſt nullum tam inualidum quod iri-
tatum nõ exandefcat: nec quiſquã feritur audacius quã qui non referit.

1

Alcionem nie uocas littonibus dumetiſq; cauentem. Nunquam ſpinæ mi-
hi placuerunt nauigari nunquam niſi quia procellas fugo: aſſero ſerenitatem quocunq;
proſiciſcor homo tempeſtatis plenus non ſinis me quietum eſſe: in ultimas terras fugien-
tem infectariſ: inceſſiſq; maledictiſ: non diſcediſ ab ingenioſiſqui cum mari careaſ: iaccolis
tyberim ut eſſe poſſiſ in fluctibus Addiſ ciſta cubiculari dignam phylomenam: nõ ſum
quem cauea delectet: libertate gandeo: nemini inſeruire poſſum niſi tunicato: pileatoſ cõ
temno magnificete in primis: nimis me grauatur impertum tuum: ioci tui uenenum ſunt
inuoluſ me arguſiſ. & ita laudaſ ut pungat ira pungiſ ut laudare uideariſ. Si auiſ ſue-
ram compatandus: cur nõ potius appellatſ Meleagrideſ nam ut illam fratremus interit:ſ
ita me Barduli torcillium interpellauiſ. Dyomedidem dixiſſes uerius quæ amicoſ etiã
immutata non deſerit. Nam ego quoq; te nõ iam Campanuſ ſed cuiuſ oblectioſ quippe i-
ter aquaſ aſſimuiſ: qui Romæ ingebamus. Memnouidem aut Atdeam ſi dixiſſeſ mihi ad
rẽ apriſ: uiræq; enim ſauilliſ ortæ: eodẽ quo ego ſagratunt incendio: iorum eſ exuere
noſtem in balneiſ. retinere grauitatem. & adicere ponduſ cum abiiciatuiſ: ubi qui ſapit
deſipit. & qui pudens uidetſ ſtudeat: ſiat q̃ impudẽtiſſimuſ: locuſ i licentia eſt nihil fieri ci-
ta dignitate poteſt: quod ſiat in balneiſ ut coporiſ neruoſitaſ frontiſ rugaſ aquæ illæ
dilatant. Illic in cinetẽ totum Vinionideſ undæ In cinetẽ totum Tuſca puellæ dedit
Heu glicete glicetẽ nũc cum te nomino ſurgunt ulcera. Conuellis uiſcera nũc Glicere
da glicete: da oculoſ da formiſſiſſima rerum. Qui me diſturiant da Glicere: da oculoſ.
& dedit & fuiſmoſ noctuſ ſinuſ. Hei mihi qualeſ noſtem habui. qualeſ cum memini
emorior. In barbã tuã. & ortuli tui penduliſ: ſicciſ: glaſ reoſi. Cenſebaſ mittã & richã
& delyramenta illa quæ memoras eripere potuiſſe me mihi Hiſ: ſatiſ edituſ ſum i lucẽ
ut amẽt: ut tam ſine amore eſſe non poſſim. Quã ſine ſole dieſ: undarũ aſpergine pon-
tuſ. Eſſe tuuſ uateſ tam ſine amore poteſt. Tu uero qui me apellaſ miſeriolũ. Quid Ro-
mæ Tyberim nie cieſ cum tranſiſ & undaſ? Quid Romæ te Sena uocat: quã Bardolon
odit. Iam te Sena colit: propterea Magnetis ad urbẽ uenit ferrum correptuſ: ubi una eſt litte-
ra quæ te impedit. M. ſi a diſmaſ magnetrica uincula ſolueſ. Dulciſ cõmemoratio quæ ue-
reterẽ ſufficiet cicatriceſ: plagaruſ non exulceret. Magnetica dixi. Canuſ amatur etiam
cum hæc loquor tirillariſ: ueterẽ & iam effectum agrum commemorauit: teneſſor ſeges
noſtra eſt: qui pinguiſculi ſimuſ. & ætate integritate accepta rudeſe ſupremiſ gradibuſ
theatri me deſpicieſ in circo atq; arena dimicantẽ miſpectatore te ræte iaciẽt. I nunc ex
cita Scabroneſ. quaſi poſticã illi tuã minon ingrediantur cum medio nat flumine leni-
buſ Inueſtaſq; grauiſ prædam noſtramq; ſurta. Enſem feriſ qui laceſſuſ Campanum uno
conuiſito. Prandia & cœnæ & oculi illi exciderunt: ſidenti pauperpate nihil turuſ. Tu
uero ſi quod procul ſiſſoſſendi te non putes poſſeſ: longe falleris: aut Neſſum Herculeſtiſ
Papienſẽ Campanuſ uel ſagittis aſſequetur: ſagittis inquam. & ut magiſ timeaſ uene-
noſ illiriſ. Impie qui matrem ad te ſuſpirantẽ non conſolaſiſ: & deſertam eſſe pateriſ:
nam eſt deſerta quæ filii cõſpectu non recreatur. Ingrate qui ſenam ubi ad altiſſima eue-
ctuſ eſ deſpicieſ. & illuſ talibuſ tanniſq; delitiſ tyberinaſ nebulas Romanaſq; mammaſ
anteponiſ. Tranſſuga qui a Campani ſocietate ad Barduli bellum tranſiuiſti. Quid non
ad dam etiam nebulonem qui uel una æſtate carere non poteſ iure iſto Braſſicario ad-
pato. Cur non etiam patricidã & ſicariuſ qui lingua tanq; gladio homineſ tui ordi-
niſ imprimiſ Barduluſ iugulaſti. Quid obiciã: nõ ignorãſ: cum te recitantẽ audi-
ret ſtatim eſt mortuſ: guttur illi tu mediũ execuſtiſ: nec reſert quid ei accideret qui mo-
ri uoluit cũ te audiret: puto qm̃ teſteſ aſſe tebaſ: me q̃ teſtib; nõ cõtendi haud magnope
exnuiſto: obdormiuit aſtionem nieã totã. Papienſẽ etiam extra forũ recitantẽ perſerre
nõ potuiſ: ſed hæc rerũ ſunt crimina. & danſ fortune nõ nunq; plætaſq; faciuiſ iuſti quæ
diſplicet & uelleſ inſectaſ: ipſa ſe ipſeſ in gladiũ nec ullũ eſt uulnuſ ignominioſuſ
q̃ inuidiat

q̄ inuidiæ: feruente nemine ipsa se uulnerat. Quid? tacebo ego cætera: non faciam? tu uero tam patienter audi tua crimina q̄ petulanter confinxisti alienam negabis te superbū & inflatum esse qui Campanum uirum talem: tamen hominem tam familiari fronte ac tam amicis oculis appellare audes amiculū miseriolū? Proh deum ego miseriolus qui nec unum seruate possem quadratē in crumena: qui tam fū liberalis: ut nihil mihi sit reliquū quod possit largiri: sed animum fortasse exprobas nō fortunasse: non est mihi sena miserū esse sed putare: nec inopia carere opibus: sed expectare: quia in te me uincit Papiensis meus: cui etiam Augusti kal. nō satis sunt ad aucupandum: non laborare solum ea cupiditate sed exudare uideans: rætia tua tunc tenduntur maxime cum cessant alienæ: in ocio colegram negotia: dis illorum re excitant somniatq̄ illud præcipue mirum est q̄ etiam uigilias illorum ætueris: solem prospicis anteq̄ oriatur. & aliorum aurora tibi meridies est: noctibus toris cum utaris: diei nullam horam occupas: uigilans operam: immo dormiens uigilas potius. Verum est quod de Argo loquūtur poeta: desino iam fabulam putare: credo te auem esse iunoniam. Quid igitur mirari oportuit: si te omnia posse cum uelleris: si facere atq̄ inficere scribere: si fraudari ego te quinq̄ ut ait uerbista tibi unum id maximum ac præcipuū suppressisti: nam ego conficere fecit dixissem. & tu perficere reficere: sufficere deficere afficere addidisses. Proficere tamē nō adieci: si homine ut auguror sinistro. Cum neq̄ scribenti mihi neq̄ tibi rescribenti uerbum illud occurrerit: plane uerear neq̄ te necum: neq̄ me tecum profecturos esse quicquid. Nugas appellas negotia mea: fabellas saria uocas: bene Hercle res haberi: ac rem patronū nacti sumus: in portu nauigarunt cōmerita nostra: nūgæ sumus apud Papiensem cum postulam operam: mel & uoluptas cum canimus in Cistella scilicet delicatæ tibi sunt: aures concentus noster illas emulans: postulatio peruellita: uigetq̄ fastidia: stomachum & bilem tunc maxime concitamus cum poscimus: cæters in rebus Cassia & cynamum funus. Sed exciderunt memoria quæ petebantur. Urinum somnia. hic Campanum non intelligis: ætifica mea memoria est repetenda postulatio. Volebam ut cum illo una e superiore ortuli tui limitē in medium tybri m atq̄ illic ambo quod taceo. Id si præstiteris fundus eris officio fanisces nobis abunde & amiculo tuo inconstanti morem ira gesseris: ut nihil illi efficere possit optatus. Inconstantem me uocat Papiensis. Papiensis me uocat inconstantem: magnifice dictum. Eia lupa: quid cessas quin me postribulam: qui cum initio litterarum me & phylomenam cubicularem & uoluptatem & mel & stulticiam tuam appellaueris: in calce urte quierit sinam nec peragam molestus esse monuisti: media epistola interscriptisti nomen tuum: mox delectatū iura te prodidisti in exitu non apposuisti oblitus uercordia fuisse: uolens: inflata elatio utrū fuerit incidisti rætiæ: agisti quod nō oportuit: quod oportuit nō agisti: tota epistola concessus meos ita contemnīs ut petas ita laudas ut accusesi deniq̄ ita mordēs ut blandiri uidear: spes tibi in lubrico est lingua gladium perfecti: auides me dicere non eundem esse semper: fateor non eundem esse qui fuerim: uera loqueris nihil mentitus citra morem agis. Emancipio factus sum hostis: e Campano iaculator. Caue tu Roma: caueat Senæ quæ fenestras occupant personatæ: cerussatæ: uermiculatæ: quæ uultus proferūt sandaracatos & ita splendent ad solem ut stellæ uideantur: auis sum diuina: radios facile perfero: arcus mihi oculi sunt: ut corda tremuli: sagittæ nutus: deperant necesse est quæcunq̄ feriantur nisi ad me tanq̄ ad Achillem Thelephus: nunquam uiuus in hostium uenio potestatem: morior statim in prælio antequam cadam. In te non iisdem utimur iaculis: uibranda oratio est: intende nunci: quacunq̄ nudus inuenieris: feriens. nunc Gregarii militis loco dimicauim: mox senies cathaphractatum si repugnaueris: arma huc o mifer: arma huc o helicionides arma. Inferite & læua clypeum & dextra in pede strictum ensem: atq̄ arripite hunc medium. depellite castris uitibus. Egregium fateor. sed fraude rimendum. dic culpam & labrum fieri q̄ irritaueris arma. iterum etiā ignauos. Quid me oportuit cordatissimum aïs transis: per tibi memoriam mei esse. dū uideas in oculis aut legas scripta. Credo equidem & ex me ipso facio cōiecturam. qui tum demum tui memini. cum ego cum spero aliquid. hic mihi tu sepiissime occurris cæteris in rebus India mihi es. aut illa inaccessa Mauntania quam nemo uidit aut nouit. Audierunt pauci. Vale.

Campanus Cardinali Papieñ. S.

Go si rústicus natus nō essem. & inter uepres spinetq; educatus: facile ea quam tantopere mihi prædicas tangeres uoluptate: sed quæ animum alle-
 e ctant tuum: iam ego perfunctus sum: quod tibi delitæ mihi facietas est: uoluptatis condimentum est raritas. Turdos ego tot puer cepi laqueos: quot uix tu omni ætate ratibus inuoluisti. Quare quod laudas & tantis extollis uerbis mihi iam fastidio est: rusticationem urbanis negociis inmisceri iocundū est: anteponi indecorum: aspicienda sunt homini rura nō incolenda. Et Oratius & Quintilianus & Cato & alii permulti uillas habuerunt: non ut essent ubi habitarent: sed quo p- ætatem aut tūnnūq; secederent: easq; diuersorum non domicilium esse uoluerunt: ut illo tum demum cum essent defessi reclinarent: nemo rura uillasq; concupit nisi quem ur- bis facietas inuasisset: non est recreatio animi apud uillam: sed cessatio laboris: inertia atq; desidia est: quam appellas uoluptatē: petis uillam: teneris rure: uenaris: aucuparis: piscaris: etiam quorsum hæc omnia nisi ut grauiora quæ sunt: molestioraq; defugas. Ego qui omnia perfero non quæro hæc animi laxamenta: aut si quæram satis est aspiciere uillam: non immorari ut diuturnam sitim una forbitum cula sedamus: breui constant inplemē- ta uoluptatis & quæ uehementius appetunt: turbauiunt: celerius uoluptatis comes fuga est: nusquam immoratur: celeritatem alis: momentum pedibus defert: dum maxime hæret uelocissime effluit: in seipsam. & illud semper fludet ut cesset: nō uult illiqua- ri cum est maxima: iam quid de uoluptate sentiam uides. De turdis lacullis habeo qd responderam: stultum est ultra gulam quære: qui gulæ studeat: neq; enim ad rem pertinet capere turdos: sed esse apparatus ministrorum: sunt prandia cōuiuarum: si oblectat te tur- donum uolatus: potes quos ceperis illa: sos dimittere uelocius fugituros: sin capere atq; it- ratire iocundum est: cur eos perdis quos possis iterum atq; tertio prendere. Iam ad gulā recurretur: omnia fieri ut expleamur: expleri alieno labore iocundus est qd nostrum: nō pla- cet sudare cœnaturum: aut si sudandum sit tunc est sudandum cum cœnatur. Cœnat illi beraliter atq; illaure quisquis laborat ut cœnet: gulæ iam expletæ tantum satis sunt quæ non apparantur q; quæ apparantur: nec ulla pœnitentia tam grauis q; uel pluculum appa- rasse nec ullum penituit patce cœnauisse: effulse multos. Quid curiamus ad turdos cum domi es: iam atq; ipsis porro in ortis babeamus. Sed intelligo quid uelis afferre permix- tam quandam ex illis rebus cōmunemq; uoluptatem: uidere agros tendere laqueos: sistere insidias: auiculis currere: clamare: profilere: inhi uero hæc omnia ita fordent ut nihil uelim minus: placet spectacula urbis: congestus: sodalitalis: liberales: iocundisq; sermones cqm amicis: hi turdi mei sunt. Vale.

Campanus Loytio suo. S.

AEticia me affecisti summa q; spem sobolis iniecisti: habebis quo cum tes-
 tuos: patriamq; tuearis: molestissime ferebam sollicitudinem tuam obno-
 1 xiam periculis: præsidio uacuum. & tandem in seipsam descituram. Habe-
 mus uterq; nostrum Alouisi gratias: q; utiq; filiū pollicerunt: tibi pol-
 licetur: mihi aliquanto plus datura: parebo monitis tuis nisi quid impedi-
 menti: restam ætate prima patriam: cui omnia debeo reuisam propinquos & amicos
 quos nequaquam debeo negligere: te imprimis cui propter ueterem. & tot annorum spa-
 tio confirmatam beniuolentiam quantum mortali nemini afficio. Regem quoq; no-
 stram conueniam: acturus gratias q; meam domum honestatim munem declaratam.
 Reuocas me ad ueteres locos nostros. De Contione qd sentia pconferas: Pocius aliqd ex
 meis scriptis: sumis enim mi Alouisi sumus olympiones: currimus in stadio ad matiq;
 contendimus: nostri laberianum illud non possumus primi esse omnes omni in tempo-
 re: magnam partem nostri tempus: maiorem morbas: maximam negocia corraferunt:
 minimum relictum est: reiecta sunt ueteris ingenii: quæ postulas. Contiones ego lin-
 eos existimo esse cincinnos & laçera lintea: quibus charte conficiuntur: audirent habe-
 re mihi uideor Casarem in oppugnationes Massilie sæpe in eam ut uidetur significatio-
 nem repetentem ēt libro Columellæ. & enim Varro nē utrūq; in re rustica. Petronū quo-
 q; qui meretricē affert centonē exerta ueste pferentē: sunt q; existimēt sagum uillosum si
 significari: græco. v.

id est pungo trāslatiōe ducta q; paulo sit asperius: pōr tū ēē
 de utroq; cōiectura: de priorē potior tū si aliter sentias nō est cur me excites. Hæc oia iam
 pridem obdormientē. Scripta mea utinā tā elegantiā q; multa: sed plurimū refert quo po-
 tissimū genere delecteris: ratioēs nescio qd grāde & turbulentiū alienum a tuis studiis:
 quorum est

quorum est ratio pacata & pressatur neq; curialibus fluctuente procellis: neq; ambitionū uentis exagitantur: hystoria grauem fert sarcinam & incommodam uiaorū. Poemata minus sūt iocunda quæ grauiā. & ego uoluptatem uolo tibi non laborem afferre: illa uides quo reciderimus: restant epigrammata: festiuiora illa quidem: sed quæ non puniunt semper: aut iunguntur: peribula ideo nec molesta uiaorū. Mitto ex iis ad te quæ damno uer ea maxime probem quæ mitto: sed ut intelligas quibus cum ingenii consistemur. Magna est familiaritas cum Cardinali Papien. unius neq; acumen neq; copia est ætatis nostræ: inter p̄ficos est totus: iocor cum illo ut tecum libere: etiam licentius pauca q̄ recum: uidebis q̄ sit argutus & grauis leges illius: leges nostræ mon ut de iis senrentia feras: quorum nulla potest esse contentio: sed ut ingenia nostri temporis ætatem in summis uicis: maximisq; principibus deprehendas. Vale.

Campatus Gentili suo. S.

Xrosferat mihi nuper breuiores q̄ uolebam litteras festinatio tabellarum: cum paulo libentius agere tecum statuisset: ueni ad me nocte iam multa: rogare nunquid uelim ad te scribere: se prima aurota futurum in iunere: tolli ægre simul & dari & enipi occasione scribendi: malui ramen breuem me diceres q̄ negligenter accusares: repetam: quæ proximis tuis litteris continebantur. Et cognitum te mihi & familiarem te scitebaris fuisse: tibi diuturnam consuetudinem cum meis scriptis: lectitasse epigrammata: mecumq; uerfatum magnam conciliationem beniuolentiæ ex illis esse factam: exnisi preconem laudem mearum: addebas orate te filii loco: ut acciperem: futurum studiosum mei. & ad commodum utilitatēq; propensum. Cui hæc mihi Gentiles nō summa omnia: non eximia & plus q̄ in mensis uideantur: quid mihi contingere potuisset optari: si q̄ laudem esse a te tuo præconio: meas laudes celebratas: confirmatas testimonio? Ego uero quantum populi aures & uulgi opinionem acclamationesq; contempsit semper: tantum summorum hominum quid me iudicium & eruditissimorum laudem commendationemq; experiri: nec inficior si quæ fuit unquam in me ambitionis. aut cupiditatis unius huius rei cupidissimum semper ambitiosissimūq; fuisse. Nec uideo quid in hac quæ nunc sumus uita contingere possit homini beatis præclaro laudator. Tolli in cælum a uulgo & efferti laudibus: nihil aliud est existimandum q̄ eblandira quædam adulatio fortunæ: ex qua illorum pendent iudicia qui nihil habent ab ipsa fortuna se iunctum: cōiunctum cum uirtute: probari autem & ex rolli ab iis qui sint ipsi probantissimi solidam & expressam afferre gloriæ laudem: quæ iudicio constat: non fluctuat errore: uulgi enim quid commendat ignorat: nec unquam recte iudicat nisi cum aliena sententia trahitur ad iudicandum: discedit a suis: quia mobrem tantum abest ut celebrari a te laudes meas negem mihi esse iocundum. & debere me tibi plurimum fereor q̄ hactenus laudaueris & plane omni abiecta ueracundia petere a te aut sim ut idem deinceps & apud omnes & q̄ sapissime facias. Tanta enim mei si quod est ingenii aut doctriæ fama predicabitur: quanto tuo tu testimonio confirmabis: electatū esse te meis scriptis uehementer gaudeo cum pulcherrimum sit athletam Herculi placeat: aut mimum Roscio: habent illa conatus fortasse aliquid atq; iudastis: & splendoris autem & elegantie nihil. Sunt pleraq; ex angustia: hebetas: obscura quod ita demum licet in tueri si cætera possimum tuis inuentis comparentur: cuius sunt omnia uiua: excelsitatis illustrata ut mea in tenebris obrepere tua clarissima in luce extare uideantur: stringeris cum res exigit & intra mætā sic agis ut bonus ibi collectusq; decurras: uagari autem si oportet lanusita spariis ut non tu campis sed campi tibi desse uideantur. Quid in illo argutior genere & quem tu non statim inuoluis atq; occupas? Ego uero epigrammata ut cætera nostri temporis libenter lego: ætariq; congratulor: tua uero sic amplector ut nō ram teneam ego illa quam teneat: habent nre torum accipiunt: nihil festiuum cum iocantur: æla ex omni parte laciuntur cum mordent: quid illud? Mars rursus concidit in Venerem & quæ sequitur q̄ apposite q̄ acute reperiita uetustas est: non potui ego id æquare: quanquam conatus sum maxime nam soleo & antiquorum multa per ociū inuenerē. & nostrorum nōnulla modo digna uideantur: tum optima quæq; anteuertis: lasciuiebas tu paulo apertius: nihil rectius fuit agendum. Marrem qui domuit succubuit Venen. Vicerit & quāuis Medices: fert uincula uictor. Sudar anhelat: habet præmia qui cecidit: uide mea deliramenta illa quidem: sed qui studio tuo non contentione delirauerim: me: quaquam accessi ad te: sed beniuolentiæ fuit: uoluisse accedere: et dicitur a seque non potuisse: mediocritatis corpisse appropinquare. Patiūr hæc studia inter bonos sumā graniā amoris: inter malos cōcertationē & iudiciū: q̄rē tāru utiq; nrm cuiusdū ē ut alter atq; diti

gamus: quoniam opinionem cupimus perspectare bonitatis: quod ad me attinet consulo p libenter. & eos omni mihi studio deuincio: quorum familiaritas & uincenti gloriam & extendo memoriam possit afferre. Vnde quam aperite me prodos: quas tibi subnecto be- niuolentiae technas: quas tu etiam cum uideas uero possis effugere: breuissima est uita qua uiuimus. & omnium uoluntate cōcitantur: etiam si Macrobius superemus illos quos uolue- runt esse uiuacissimos: semper initio primo cogitationum aputamur. & tunc incipiunt sentire uitam: cum extinguimus posteritatem uero quisquis negligit nita se indicat indi- gnum: quam longissimam posset efficere contempsit. Non erunt autem sempiterna tua scripta: nec id ego mihi persuaserim: qui sciam nihil omnino quod quidem sit infra lunam posse consistere: agi cum ipsis orbibus & atteri et adque omnia uetum illud habeo ex- ploratissimum quaecumque tu scripseris: futura diuturna. & si afferre immortalitatem non possint: tamen quod est homini maximum posteritatem allaturus itaque non modo ample- ctor te ita postulante: sed etiam si diffugere manibus elabique contendere: tenerem re- arctissime inuenerem atque insererem nunc hic tecum ne posses abire: quippe in quo sum- mam spem non diuitiarum: quas sum per aspernatus: sed laudis & glorie locum in qui- bus non solum elaborandum mihi censeo: sed etiam si opus sit immotendum: nec de- spero fore quin ex hac tam leui impendio quaesita beniuolentia: fructus sim in omni uita consecutus: ubi ubertim ossetiam ubi uita excesserit: cum & hic audiri sunt de me multa quae tecum uersabuntur. & illic postea cogniturus: proinde exhibe te mihi Gentiles mihi qualem polliceris: quantum est in te beniuolentia & amoris: id totum effunde in Campanum tuum quem tu ut doctrina & ingenio uincas: nunquam superabis officio. Vale & illud caueto ne aut mihi obtusior fuerit lyra quam Orpheo aut Petro nostro ingenium quam Platoni durius.

Campanus Petro Medice S.

Tatueraui Petre clarissime id quod modestius uidebatur expectare: quic- quid tu in calamitate a mihi deliberasses: ne extorquere uiderer crebris literis uelle: quod impetrari oportere: sed cum rei magnitudinem quam pos- tulo mecum cogitare maius est imutandum esse sententiam: uisumque est satis perire: quod supra meritum peritum. Tu uero ignosce uelim natu- ram meam qui in arduorum fortunis iuuandis tam sum uehementis: ut omnia in me non modo crimina obiecta: sed etiam discrimina inferri malim: quam illos non tueri: qui mihi afficiantur. & siue tu prociacitatem hanc meam: siue petulantiam appelles: haud equidem laboro: modo amico mihi profuturum: nisi enim haec subeam: nullum deferam necesse est. Cui si haec desit occasio non intelligo quae sperari possint affutura. Scio rem me petere grauissimam & supra dignitatem atque officium petere: egressumque modestiae terminos: nec quis sim: nec quid de te meritis plane cogitare: sed cum magnitudini conatus mei contempleris: uires ex tua metior clementia. & quicquid aduersum est in causa cum incre- dibili humanitate tua ponderans: omnia mihi uideo posse sperare: quoniam in te spe- rem: etiam quod iudeo salutem huius hominis cum summa laude tuam: nec minore mea glo- ria esse coniunctam. Crede mihi Petre neque patrum splendorem: neque opes tuas a nup- tis sumas: neque potentiam in re publica maximam: neque moderationem ciuitati statuendae singularem: neque liberalitatem erga omnes inuaditam: tantum tibi attulisse ornamentis: quantum salus Ciuium tuorum attulit: quos te paulo ante cum iure posses perdere con- seruasti: haec summa hic cumulus exaggeratissimus laudum tuarum: quia in te quanquam es impletus in cursu totus: adhuc hortari ego te nunquam defangabor: enim abiicienda sunt pu- trida & ciuitatis corporeaeque nullo remedio sunt reuictura. & possint esse periculosa & quae aut cura emendauit aut ipsa per sese inuiguerunt: etiam si sint minima nec quaquam sunt contemnenda. Vidisti iracundiam: cohibuisti animi impetum. & quod natura con- cessum est nobis iniurias ulcisci cum posses: perferre maluisti: liberaisti seditionibus patri- am: te ipsum ut humanitati consules inimicis non liberaisti: nemo enim tardius me- moriam abiecit iniuriae quam qui intulit: praclarum fuit seruasse patriam a periculo: sed ciuium tuorum caede seruasse longo praclarus: nam pelli ciuitate rerum nouarum cupidus ne- cessitatis fuit: liberis autem dimissis ut neque uitam inimicis: neque aduersariis fortunas esse ademptas: summam humanitatis tuae: ut quantum illis eorum obfuerit cupiditas ad exilium tantum clementia tua contulerit ad salutem: plus apud te charitas Ciuium potuit quam odium maluit inimicorum: uerit hoc mihi apud te semper laudum tuarum praecipuum argumentum. Ceterae tuae res: quas tibi uel fortuna dedit: uel industria comparauit: non gloriam tibi aliquam: sed glorie occasionem prestiterunt: neque enim dicendus beneficus est si possit

si possit quis benefacere: sed ita demum si benefecerit: unde uera & expressa oritur cōmendatio uirtutis: ex qua decus: gloria: ornamentumque nascuntur: quæ tu tibi paulo ante perperisti omnia: cum tot hominum quam ipsi tibi a demerant uitæ custodieris: sed noli nunc quæso in hoc cursu tantæ laudis edificeres: qui hætenus nunq̃ defecisti: nō habent finem ut desis hominum beneficia tam diu conferenda: quādiu sint quibus possint cum dignitate conferri: noli huic uni nō parcere: qui nemini unq̃ ad te refugienti nō pepercisti. Andree quidem offensiōes perexiguæ & iam expurgatæ: exilium diuturnum fuit: parentis culpa nō sua: fortuna tenuis: perispecta probitas: spes in te amplissima: animus ad tibi in omni uitæ parendum destinatus. & cum tu omni studio primum ad patriæ cōmodum. L. uigiles: deinde ad famam tui nominis in iisq̃ defudes nihil præstare poteris cum illi utilius: tum tibi gloriosius: q̃ quod hætenus præstitisti: aut in ciuitate saluos esse uelis: quos ciuitas sine periculo possit habere: quod & si est te dignissimum: quantum ad Andream attinet: huius tu uitam: res propinquos uindicabis tibi. & me si qua ratio habeda mei sit beneficio deuincies immortalis: hunc reuocaueris. Vale.

Campanus Minutolo suo. S.

INVTOLE uis ut facias te sapienter? libero te metu de ualitudine Senes. mei: libero spe de mea legatione & ille cōualescit indies. & mihi nihil eiusmodi muneris collatum est: omnia quod uigilans cupis: sed nō sum ego tāquā possim præesse prouinciæ: grauissima res est magistratus: mollissimi mei poetæ. Multa de Fauennis afferunt: eorum fines uastati: tyrannū esse in

armis uenturum ad te si per hostes liceat: obstant non nihil oppidani sancti Archangelis: qui hanc sibi fieri iacturam moleste ferunt: q̃ per eorum agrum sit ducendus exercitus: abis tamen ad te uel fuga si aliter non liceat in te opem omnē repositam ac præsidium censet quando Hetrusci ueteri cum stipendio fraudarunt. Ego neq̃ ex asse neq̃ ex semisse nominatus sum: hæres: nescio an facta sit impostura in testamento: tabulæ nūquam inueniuntur: hæreditas nūquā: satis erat præteritū fuisse q̃ frustra nominatum solatur me nō nihil inopia coheredūd quos æque non peruenit hæreditas: nisi sortasse corraserint suppellectilem: aut pecuniam: uasq̃ supprescissent: ut cūq̃ res habeat nō nihil in hoc solatio me affligit illorum aut uera aut nimis simulata miseria: homines antea ditissimi & uiuo testatore locupletes: dum mendicant mecum hostiati: diue patrimonii dissipauerint: ne non attingerint. Saluatuna tuum uideo tantis q̃ te solebam. Cæteris in rebus accipio condonem. Epigrāmata quæ mittam non habeo: tu te igitur nūc te inter Bessos Cætasq̃ soleris: uenient Sarmata: querit equum. & ueniet pharetratus: habetq̃ in utraq̃ sagittam: per te qua scribitur: erit. Vale.

Campanus Cardinali Senes. S.

BI laritas lucifuga: qua uesterq̃ ianua suffugisti? an ex triario factus catula quo te gentiū subsequemur? Lucenn' homo est: quos uideri in omniū cōsultissimus: lecticam ante misit ad studiū: abi colluctetur singulari certamine: dimicabit qui acie consueuerat mira pugnam qua cum mitas semper pugnat egregie semper. Tergestinus pro exploratore eliquaerit quo in loco sit dimicandum: eius rei ipeculator accenimus: tu caue pugna: ne te cōmitas: nō cutaro corpore: uetus est institutū & militare: inuiturū pugna exercitū: curare corpora: etia reliquū quod est copiarum: si expectes maiore manu hostem aggreddiere: ueniemus nos quoq̃ succenturiatū: subfidiana est legio quā ducimus: parata ubi uos defeceritis: accurre: reuertit hostiū reliquias persequi: scimus prima uigilia mouenda castra: tertio paulo ante auroram te ducendū exercitū: nam ætate prima sollicitari oīa fuerunt: cogi stipendia: haberi delectus: militem in aciem educites magno apparatus: silentio maiore transigi: quo itur sumus: quibus illaturū bellum incertū est. Hetrūsi cōiiciūt multa: facile adducunt credam: hic ego pedē pedispectus: pectoris: gradū gradū confecta si q̃s bellū intulente dormientī agimus. qui paulo ante i atris spatiebamur. addunt mihi amici delum morbū ut est apud Eschinem. secum ferunt. cum discedunt irato Appolline. q̃ hic sepulti iaceamus. facit me tuus cibus otiosum. Roma nunc tota in mea est potestate: tibi fructu: nequa q̃ deesse per quæ sperans. ego ad amicos diuerto. iocor. cum Papien. tuo. Campanū iolus callet. nudius tertius uenatum me compulit. imo perpulit potius prandii spe iniecta in syluis. nunq̃ pransus sum laboriosus. tota die uagati agris. præda ægimus ma-

quam illam quidē sed quod ad fortunam accessit meam etiam uariam & noui generis Capeolos cepimus quattuor uno cursu uno cane quo inquis modo tā multos? qui cur tuis tantus? Matrem cepimus huiusmodi tres: quos gestabat in uentre breui editura: tum lepores duos uulpem præterea. & quod magis mirere Tassum atq; seleni critium matem & coctas tres hæc prædada omnis meis auspiciis parata est uenationes enim ut cætera au spiciis cōstanti quid uis prædari me uocasse præda abstinet. Medicum audisti uena toribus si opus est nos habebis fortuna atq; industria præditos: expectabo quoad iue ac derisino uocatus nō ueniam. Vale.

Campanus Cardinali Papien. sicut digyales quadratas centum.

NSANIA nulla maior q̄ cum quo sæpe feceris periculum cum eo assidua iactura tua uelle contendere: quod unq̄ in me coniecisti rælum ut statim
 1 in te illud nō retorferim? Ex leui plaga quam infers altissimi tibi subeū dum est uulneris cum Campano decertes. Iam ingenium decalles meū leniendus sum præcibus non minis exaspetandus est stultus ego qui tot uictoris miles: cum mirmilione contendam. Ad pacem te deo daturus conditiones non accepturus ita mecum agis ita me salutas? an non satis tibi fuerat meum a me Senen. auerisse? tu mihi tantum ornamentum rebus meis ita tam præclaram & immortalem gloriam eripuisti. & tamen ungues medios fuscq; inculcas non contentus una iniuria eaq; detrimentosa & maxima iam & taliter incunes fronti nisi me defendam: cotumacē imitatus quo sæpius uictus hoc grandius sonas. & cum semper fugias semper redieris ad pugnam. Quare pacem do si modo es qui conditionem possis accipere. Primum caue ne me lacesas amplius: deinde nisi in conuiuiis Campanum te nominis: postremo Senā nisi me comite adeas nunq̄ Pientiam facile concesserim hos terminos si trāsgrediare pax nulla bellum integrum effo: sed noui animum tuum: consecrata pax est: amici iam sociiq; sumus: uexilla repono & cædo uictor castris uictumq; saluto. Salue mi Papien. & me am plectere ut ualeas? ut res se habent rux: quantum Sene sanguinis fufum hoc anno? Romam q̄ pridem rediisti? inuenta ne salua omnia? qua fronte collegæ tul? quo uultu te ceperunt? quibus te oculis summus Pontifex? quibus plausibus uicinia. Ut omnia fuerint sæcundissimam uix iocunda se Campanum non uideas: qui tibi non derentes modicos & illa quærat uidere ut possis aliis nbi oculis uigilandum est q̄ olim uigilastialia uoce instandum est: cum nauigante Vlyxe res est nobis: sed cæra tibi molliori non potest igni opus est adeat impetu ardoreq; uerborum ego quid hic agam ex Mancino intelliges postdiscessum meum nunc primam manum ad mouiditeris adeo oculum nullum occupationes multæ sunt porro libelli mei Romæ sunt omnes: ego hic corpore animo istic uiuio. & tecū sæpe aut loquor: aut in orto deambulo: aut aut proximus obsequio. Vale.

Campanus Cardinali Senen. S.

ONTANINE sororis tuæ obitu tristissime afflictionem mouet animū pater
 nus: mouet matrem affectus: quorum iocundissimam senectutem & in
 21 ter fortunæ munera exultantem una calamitas oppressit: am uenera mors filia: repero parentis tui uerba interdū & alta suspiciā: cupere se iam uita ex cedere ne qd aspiceret triste quod tantæ felicitati interfugeret: angor & tua cā erat uita soror ut condimentū inter tot fratres nō facina eē uidere: tum quæ do res: quanta gratias erat corpore erat aspectu: erat monb' simillima tuinec quicq̄ tui in illa præter sexum desiderabat: par humanitatis: par comitas: nam disciplinā sexus illi nō ingenium abstulerat: decessit poene adulescentula. & decessit sine prole ut abrupta affinitas & sublata nepotum spes sit. Verum hæc argumenta sunt doloris nostri & acerbitate addunt uulnera nō sanant: nunq̄ magis recrudescit plaga quā cū exulcerat. Curandi sumus qui dolemus: cura autem omnis ex uobis est: nulla alperitas animi est tanta ut eam ratio nō leniat: hæc tibi proponere innitere: frustra tam diu uersati sumus inter ueterum sapientum præcepta si cū maxime opus sunt tunc potissimū contemniamus. Quid habenus inter tot instituta magnificentius & tutius quā in oī fortuna sequi rationē: cui quod aduersa tur temere agat: seq̄ ipsum præcipiet necesse est. Exincta est soror: necit quod omnino erat factura: appulit quo currebat: quo eam & ipsi subsequemur: florenti ætate extincta est nō est nostrū diem statueret mortalibus: aut si sit tutius est in omni dimicatione fortunæ ante mittere quos diligas q̄ relinquere: exploratus est nbi omnis cursus sororis tuæ: quæ fuerit uitas: qui exitus extiterit: quod assidue timendū erat ne quid illi accideret mali time re desinuit. Nemo illius pudicitia: nemo facie iſidia: sic uixit ut gloriari familia tua possit: sic est mortua ut iam dubitare de ipsius probitate nō liceat: prolem autē nemo sapiēs quam non

quam nō habuit concupiuit: nulla spes noīs incertior q̄ quam pollicetur posteritas: tum stultum est omnia tibi polliceri secunda de posteris aduersa non cogitare: possint aequē qui maculam & tenebras generi infundant q̄ qui lucem & splendorem nascimur affinitatem tollit mors foeminae si inter viros conflet officio & gratia continetur nec refert quāta tibi sit affinitas in ciuitate. sed quanta beniuolentia a qua discedere propinqui & affines possunt: amici non possunt. & tamen si petere ab ea fas sit non vult illa quous ulta conciliauerat: eos morte sua ab affinitate discedere: vult te vult uirum sic praestare in gratia ut retinere memoriam ille uxoris tu sororis uideamini uult ita perferre ipsius mortem: uult esse nobis laetitia causa non tristitiam afferre uideretur. Multa sunt quae frustra impendimus morientibus: quaedam etiam ingrata atq; molestia impendimus ut melitiam: uult laetum diuturnum & uestium comaeq; squalorem quae omnia nos affligunt: illis non excitant: & ne tuant quidem immo addunt doloris aliquid si sentiantur. Sed prouectus sum longius q̄ statueram. Medicina omnis & cura non exiis uerbis quae statim aut mox labuntur: sed ex tepso petenda est cogita te uirum esse & perperum passurumq; acerbiora q̄ sororis mortem non id tibi sollicitus est anteceditate inquam uirum nullum excipere tam grauem idem oportere quem non perferas. Infelicitas omnis animi est succumbentis & paui sollicitas praestantis & magni illi quicquid pungit conficit hūc uulnera etiam quae alta non atterunt.

Vale.

Campanus Cardinali Papien. S.

1 Nfat monachus apud me plurimum existimat causam totam tua in manu positam una mea epistola posse finire: tanti & te istic esse & me tecū posse arbitratum: nec iam Cardinalium suppetias agit: ipse sua fronte: suo ore molitur audaciam: & quo perripit: semel quotidie penetrat: urget: stimulat: enecat.

Quisquis monachus idem & diabolus est: omnia temptat: ubiq; pangitur: diq; insidiatur: deniq; meire ubi nequit incacat: & cum maius desent esse sit pessimus: ait rem sibi in perime adiudicatam: non satis habet uicisse iudicium: nisi me teq; una exerceat Tibi hoc leuius quod non aequē obtunderis. Ego quotiens euntem ad me hominem uideor: autem ad tedium & fastidium comparo: fronto postulatote nihil impudentius: quod si sit monachus: contaminatus nihil pro ueste picem induit non cuculum illenit seles implicat: conglutinat: inferatur: nec unq; abitu: nunq; dimittit nisi cum lituratiā si liberare me hac molestia cupis: aut offam illi in buccam coniecit: ut quantus est totum omnem leuam dextrum praecipit. Satiū tamen arbitror futurum: nisi offa conseceris: nā etiam praepes datus diabolus circumuolat & stridet. Aut igitur rescribe nauarum ope ram: aut desperationem etiam & metum incute mihi: & si gratus fuerit: siquid nauaueris tamen ut cuius res erit: caue redeat ad me amplius: abige uel cruce diabolū si nequeas opera.

Vale.

Campanus eidem suo. S.

1 Edii tandem in precutinos nostros: & confatigatus curialibus molestiis rediit: non mansurus modo cum meis: sed etiam immoraturus dabitur ad te scribendi saepe & occasio & ocium interdum & congediendi. quod officium fors tulit ut tu possis praecupare si uelis: uelle autem non dubito si modo tu non impediat: quanq̄ ut est in prouerbio: uolentem impedita non tardant Celebratus sum nouam missam aut primū: porius rem diuinam facturus sollempni more die sanctissimae trinitatis: aderunt & praetati alii: sed mihi si tu desis deesse & illi etiam cum aduentu uidebunt: tu unus ornamenta omniū cōcumulabis. Inuito ergo te ad Campani tui nuptias: nō ut amicis amicū: uerum ut patrem filius: ut si amici amī cōdeserunt filius patri deesse non possit: quare accinge te si fas est: cur nō fas: cum traditum si uel summos reges ut uestigialium suae festa honestaret: itinera suscepisse longis sima: ego & si tibi uestigialis nō fuis: quod proximū est paratus sum esse.

Vale.

Campanus Iuliano Medice. S.

d Oleret & acerbe tui parentis tui mortem: uisus iactura in ipse quoq; qui dem graue fecisset uirum amissimus inter quos nostra tulit aetas praestantissimū. & qui in fortuna amplissima longe plus uirtutis haberet q̄ fortunae In me autem singulari erat beniuolentia: omniaq; pollicebar. uēi ad eum aliquādo iacentē i lecto ut solebat paulo pressiore. hic me assidere iussus diu multumq; complexus est. uisus minime recreari eo cotigressu in horas circiter duas sermonem produxit. cum ceteris fortasse longissimū. cum Campano per breuem uisum

F

multa de meis laudibus nonnulla de Cosina patre paucis de statu Italiae locutus est: mihi autem tantum concessit. ut non plus tibi concessurus. aut Laurentio uideretur: testatus est tuum ac fratris tui caput neminem mortalium esse cui mallet prodesse q̄ mihi adesse sibi fortunatum quantum supra ciuini uideretur. peterem. caperem arbitrio nec omnihil non praestitum cum interea meam semper dextram teneret. & coelum testarentur se ex animo loqui anxius in hoc uidebatur ne non postularem: maximum iudicium beni uolentiae. nec minus liberalitatis in eo qui mēni non cōsueuerat. Nunc illo mortuo magno praesidio destitutus sum. & grauissimo affectus incōmodo. Sed nostra causa indole re alienam felicitatem. nec amicum nec pluri est: debes & tu quoq̄ mihi Iuliane qui illo sis orbatus moderate ac pariter ferre. Nihil erat amplius quod tua causa ab illo desiderares: praestitit omnia: persoluit tibi quicquid pater filio debebat. et autem nihil est quod doleas: percurrit is quantum datum erat in stadio spaci: peruenit ad metam iam inde a uitae initio constituta: perfunctus suo munere commissa sibi prouicia decessit. & decessit magna cum laude sua cum gloria suorum: pelagi huius aeluosissimi supāuit tempestates. & quo ad nauigaturus erat iam peruenit. Nihil amplius habet in illuni a iuris fortūa. & quod liberius est iam & natura nihil ex harum ereptus manibus in libertatem se uēdi cūuit. & quidem ueram solidamq̄ libertatem. ut nec temptari possit ciuilibus fidiis amplius nec morbos extimescere. Sudauit hactenus in laboribus uitae huius grauissimis: nunc ad iocundissima alterius praemia accitus est: habitat nunc cum principe deo qui tu perime inter homines uersabatur. Nec est quod de illius salure dubitemus qui cum alia permulta sanctitatis & officii plenatū ut patria salua. ut ciues sui liberi essent procurauit. nihil enim inter homines pulchrius ac deo acceptius q̄ tuen patriam ciuefque defendere. Nec ita decessit uita pater. ut aliquid subiret in morte inolefuit: cum omnino esset moriturus: mortuus est inter filiorum: propinquorumq̄ complexus. & eo in statu ut omnia relinquens tranquilla fuis: nulla re tristior migrauerit cū uita: nec ita contracta se innotat quanta nientem decesserit: nec ita robusta. ut difficile fuerit auelli. Tum ualitudine aduersa aēos iā multos conflictatus senire dolorē desit & sibi ac suis molestiae eē: quippe quo maior ē uirtus hoīs & uita cōgressusq̄ iocūdiō: eo dolemus graui illū excruciatū & uexatū morbo. Nec ipse p̄ uictū sibi optabat lōgiōrē: q̄ ut res ciuū & filio: stabiliensq̄ cum sint peracta: existimādū est non iuuit decessisse. Sentiebat uir omniū prudentissimus non esse diu manendū sibi in uita: meditabatur exitum semper expectabat idē: mēse se ad mortem componebat: nihil illi accidit in speratum: discessit omnibus munit̄ praesidiis: reliquit quod solum potest relinqui in terris: praeclearū nomen: probitatis eius nūq̄ delebitur memoria: quo diutius aberit a nobis: hoc magis illius fama celebrabitur: bene facta desiderabuntur. Proinde sic cogites parentem tuum omnibus defunctū in malis bonorum omnium factum participem esse: & beatiorē q̄ hic habebat uitam assecutum. Tu si quid illi gratum cupis efficere & felicitatem eius omni ex parte reddere cumulatissimam: affectus omnes paternae pietatis in fratrem refunde: hunc cole: hunc attēde: argutis obsequiis: nihil amantissimae umbrae poteris efficere iocundius q̄ si quicquid aetatis ac reuerentiae parenti exhibebas: exhibeas fratri.

Vale.

Campanus Laurentio suo. S.

Loriano Bononiensi. uirto imprimis officioso: quantum afficiat non est huius temporis cōmemorare. Est unus ex iis quos ego non tam fortunatū q̄ probitatem complexus sum: p̄moctauit mecum Florianus nōn uñq̄ quares ad innummū secessum amicitiae peruenerat: datūq̄ p̄pauis. Cupio illū iam tibi fieri familiarem atq̄ est mihi: cūta noctes tamē: nam est tibi tanto noctium longe diuersa. Floriano satis est si diem sole m̄q̄ concessens: & si tangi aspiciq̄ parare: sed ita ut esse in eo Campani tui partem existimes: & enim mei pars altera in amicis sita est: altera in mea uita: cui amicos aut comparo: aut si res ferat etiam antepono. Tu uero Floriani statum noli contemnere: est illi tecum magna quaedam similitudo: magna q̄ diuersitas: optimus noli concubas: ditissimus pauper: nimium: utrum contempnis indignam rem uirtute tua indignamq̄ diuitiis secens. quarum alteram humanitatis commendat altera liberalitate illustratur: sed ego a te nihil aliud meo Florianō q̄ oculos frontemq̄ depono: etiam uinas ut aspicias salutes: amplexere. Cetera etiam non petita adhibebuntur si haec intercesserint. Gentiles noster tecum est nūc quoq̄: cum est Romanus: sed opere praerium est aspicere susculum personatum: saltabit etiam nūsi per te reuocetur: quare scribe ad eum: non conuenire barbaro uiro nec esse & dignitate nebridem ciuē cūferre.

Vale.

Campanus

Campanus Quarqualio suo. S.

f Ex totos dies in itinere ad Perusiam usq; consumpsi. Perusiae quindecim
iū totos commoratus inde ad Romam quinq; intercefferunt. Vide quā
tūm fuerit spatii ad curandum negotium tūm: curaq; tamen & te apud
Protonotarium Vrsinum uirum suo genere dignissimum¹. Campanoq;
amicissimū collocaui. Venire potes arbitrio tuo iā ad dieni prope te expe
ctantibus: uult tamen idem togatum te incedere id est ueste longa ut sacerdotem prae se
re non scutiferum uideare. tu ueni & cætera comparabunt ut. Amicos meos anxietatis
plenus meo nomine amplexare: quæro. L. locum sed præter eum de quo dixeram nō in
uenio: obstat etas illis & esse commode poterit ad do etiam commodissime auctoritate
mea: tu rem sic perage ut Campani: cætera hoc alienum uideatur. Vale.

Campanus Cardinali Papiensi. S.

c Ommendaueram tibi superiotibus diebus Salutatum meum cupio intel
ligat Campanum aliquid sibi apud Papiensem. p. fuisse: & dignus est quem
complectaris cum quoniam mihi est dedinissimus: tum quod officio dis
gentia industria cedit nemini: ut illius opera i negotiis meis omnibus;
& quod est hoc tempore in amicitia summū uitor & rebus: debeo illi quic
rum post te in curia nemini iunxit me pecuniis sepe: absentes causas sponte suscepit: nec
labores mea causa quis: grauissimos defugit unquam quid a te expectem uides: non pos
sum: ipse illius erga me officis & plurimis & maximis satisfacere. Hæc tæ sunt partes cuius
maxime interest q; multi mihi afficiantur: gratum est cum quid agis i rem meam: multo
gratius cum amicos meos tanquā ad te pertineant tuearis quorum unus præcipuus est.
Salutatus: nec est in quem magis rationem haberi uelim uel inuolentia: nostræ: quicquid
illi hodie per te accesserit: mihi acceperit. Vale.

Campanus Cardinali Senesi. S.

e Go te oratorem: non astrologorum aut geometrarum conatus: sum facere: &
ramen si a me discedens præceptorem consulisses: non essem passus Volui
iunio te cōmittere. Turdorum partem habuit Gentiles noster qui ut est ad
omnia fortunatus: muneri affuit: partem commat ut iusseras particulam
ego. Sed grauissimum atq; acerbissimum dolorem meum neq; Turdi leuare
neq; liti eræ lenire poterunt. Amisi Paulum patruelem eundemq; consobrinum meum
& quo cum una ab ultima iam inde infantia creueram. Educauerat me illius mater: mea
matertera cum parentē poene trinus amississem: noctes dies: uestis: mensa studia litterarū
deniq; omnia mihi cum illo illi mecum communia fuere. Venerat ad me Romam anno
superiore in omni congressu amicorum de me loquebatur: ædes nouas cōstruxerat meo
nomine: specie nostræ temporis & magnocum sumptus gesserat magistratus aliquot a Re
ge cōmissos tanta cum laude ut ad maiores postularetur: & quod altius uulnerat erat me
biennio minor: reliquit patrem uel ob hoc miserum atq; infelicem quod & filio & uni
co super fuit iam pridem sepeliri: reliquit & matrem: sed heu acerbitas. ita reliquit ut statū
attraxerit secum: in secula in morte cum a sepulchro filii ægre esset auulsa: sine cibo sine
potu sine somno agens uix ad diem octauum superuixit: ut dubitari nō possit uictam ma
gnitudine acerbis: ac desiderio inortuam: itaq; additum est uulnus uulneri matertera
ego facinoris omnibus quæ uiuerent pietatis anteponebam. Patruelem uiris nūc uno ca
su una iactura utrūq; amissis tristissimum atq; infelicitissimum fuit: accedūt ad cumulum
rerum nāq; sex puellæ inuuptæ: & duo pueri quoq; maior uixdum decimū attingit annum
ut nihil minus curæ pueri postulerent q; puellæ: tum patruus ætate iam grandi & præsentī
calamitate attritus & prope exaninatus: quid hic a me desideretur: facile intelligo: præ
stare non possum: erat patruus consolandus præsentia nō litteris. Vxor quoq; fratris ad
custodiam liberorum confirmanda: recensenda domus: propinqui ad officium pietatis
cohortandi: hæc q; præstari a me nequeant uides: dolore omnia penfo iuicio iam agno
scere mortalitatem meam morte meorum: cogito quid de me futurum sit: cum quid de
illis factum sit uideam: consolare me litteris: & si quid a me didicisti: leni argumentis acet
bitatem meam: ut si parum astrologus fueris tempestatibus uitandis orator consolandis
tuis inueniare. Vale.

Campanus Francisco suo. S.

a Ntonitum tuum eo uidi gratius q; te gestu: oculis: effingit: nec potest nō mi
hi esse gratissimus qui te ita per omnia referat ut alter tu esse uideatur. Acce
dit ingenium ueneris acerrimum. & minifica rerum multarū cognitio. Vale.

F ii

me mirum Immodum : & ut dicam uno uerbo tam eum iam amo q̄ paucissimos : prope dixi q̄ reconsultum est meum ut iuuenem tantis muneribus præditum allestemus : & nostrum uide est curialem faciamus : magnæ tibi utilitati cedit . magnæ mihi uoluptati : nam & res tuas absentis curare poteris : & mecum ut est tuorum studiosissimus sæpe uersabitur proinde hortare . impelle . coge ad nos q̄ primum redeat . non est forum Cornelii quod Roma . Flaminia quod Latium . Vale .

Campanus Minutolo suo . S .

m Inuole lauræus tuus iam ablit interfuturus nuptiis fratrem . singraphū est apud Galsparem nostrū . Iutat se ad duodecimū diem irurū a d te quæ ad litterem pertinet consecuturū : falli nō poteris sine insigni perfidia : de præfectura portenti simile est quod scribis . Liuerodum istum tuū sine causa mentitum esse non puto . Illud scio Campani mentionē nusquā fieri . cur

Inquis sciam . aut unde . nō legi tū uidi registrum : sed illud scio : non esse huius temporis fortunā meā . Prioribus litteris ideo sum usus : Notario ut intelligeres corruptum eē testamētū . Ego maxima & pulcherrima & opatissima hæreditate fraudatus sum . Quarendum est unde uictum comparem : cui ex testamento opes amplissima p̄ueniebant : dura per se paupertas senis ætatem tunc est intollerabilis : cum post diuitias uenit . Bene uale . Aliquem scribam tui si inuenieris : gratam rem feceris . modo Faentino nō sit inferior : plurimum refert te mēdate scribas an mēdose technita nostra ut testā sint cura . Papien . nostro te cōmendauis amat te amat me : contemnit utrūq̄ . cur nō cōtemnat ? Fauentiam habet in potestate : ut delectus fiant & milites comparentur . Iterum uale .

Campanus Cardinali Papien .

p Araueram quo tuæ importunitati satisfacerē : longissimas litteras amnien sum erat quoddam atq̄ infinitum quod proponebat : sed interceptus est ut audies : tabellarius & Liuli in Persios reciderunt . sublaris nugis quid ad testibam habeo nihil : porro nugæ Archetypo non placuerunt : quiddē uidetur de me quo tu ut habes multos : fortuna atq̄ opibus poriores fide & beniuolentiam unum quidem poteris habere qui me uincat : iam si ira scōr facere id uideor meo iure : non solum falsa spe me illi existi hereditatis : sed etiam quæ inter uiuos do naueras te uocasti : ita q̄ neq̄ legatarius tibi sum neq̄ donatarius : ignosco tamen imoderatis sumptibus tuis cui q̄dū aliquid deest : nihil omnino satis est : nisi habes omnia : nihil habes : quare si paulo nō esses profusior succenserem magis & rapinam hanc dicerem : nō reuocationem appellarem : de hæreditate sero multo modestius : nam reuocano ad te pertinet & tibi est usus fortasse . Ex hæreditatio uero quid mortuo possit afferre nō uideo : eripisti mihi quod ipse nō eras habiturus : utinam hic esses ostenderem causam reuocationis te nullam : & testamētū donationis conditionē habuisse : ad paucos dies Sarmatam habebis . iam coelestes illas animantes quas ex hoc loco uenerari uis q̄ generi humano salutem nuntiarunt habes tecum : redemptorem paulo post habebis : uide ne sollicitate perdati tuas : mitto fabulas . da frænum currenti equo : par erat si bonis patemis amicos eras spoliaturus : uita & sanguine nō spoliare : hæc seria . Vale .

Campanus Cardinali Seneñ . S .

m Arcum Tullium Ciceronem cum in omnibus suis scriptis fuisse longe eloquentissimum : & quod ipse gloriatur copiose : somate distincte dixisse uideamus : ut tamen adeo & tanto sint in prætio quæ scriptis præcipue orationes effecerunt in quibus tantum mea sententia crescit : tantum exurgit ut i aliis demittere se : parem q̄ sui temporis ingenis faceret : in iis enigi atq̄ attolli : & quod de Antheo tradunt poetæ : humerorens supra omnes extare uideatur . Oratio uero quamq̄ sunt quæq̄ illustrissima : ardentes tamen possunt uideri quæ non modo ad odium inimici : sed etia ad æmuli contentionem sū habitæ . Ita cum cæteræ hoc præstiterint : ut amici defenderentur : philippicæ hoc quæq̄ uidentur conatæ ut uno studio & cicerent Anthonium & Demosthenem . Vale .

Campanus Cardinali Papien . S .

q Vem tu flectere nō poteras præcibus : astu Cāpani emolluit : simulauit non unam itam nō unam iam quæstus iniuriā : pro rebus summa cum fide maxima cum animo : nec minore periculo gestis : abdicatum me esse prædica tui : & quem ille frequenti Senatu iure totiens laudasset : nūc notas idurere indelebiles : flexi tandem curam uinā pmanfuri . Fulgientes amplectar ut tuos : si trē ut meū : nō nihil accessit rebus meis sollicitatis q̄ cum te habere nō possum habiturus

habituſiſim fratrem: fortuna enim mea omnis & pendit & pendet ex te: pendet ex tu
 is: ego quod proxime ſcripſeram uel ex eo maxie gloriſ q uideo ſucceſſiſſe tibi: uno cu
 biculo tuo: ſucceſſiſum & pileo. ſum hic multo quietior q Tuderſi. ſed negotioſior: erat
 illic quod plus agerē hic plura quæ agā. Expecto Beſſariore tuum deſiderio tanto ut
 cum ille non dum Rauenna diſceſſerit: ego ad occurſum me compatem. Quid enim ex
 peſtare poſſum hoc tempore magno Beſſarione præſtantiuſ: quid poſt te unum uiſui au
 ditum non inatū iocundiuſ: ſed nolo decerpere fructuſ tāræ uoluptariſ mature colligam:
 cum hic aderit. De Surrino recte ſentiſ tu quidem eſt ea alioquin quoq in dubitata ſen
 tentia: nec poteſt non frugi eſſe uir qui tuuſ ſit non probatuſ: qui multorum utinam age
 re licuiſſet: tecum hoc anno de familia herciſcunda. aut ſutido diuidundo: i unus omnia
 inuoluiſti: gratuluſ tibi crepo mihi ſolus ad clauum: quid ultra hunc florem. nemo nibi
 hoc anno deſlorauit: nemo ſicum poſticariam: nemo ortanam roſam præripuit Vale.

Campanuſ Cardinali Senef. S.

Rioribuſ litteriſ ſi nihil reſponderim. Lucentini noſtri ſuit culpa: rogita
 ram quæ prima foret occaſio ſcribendi: curaret: nec ignorare mi ſum & ip
 ſe ut noſtri paulo negligentiore nec niſi ſtimuliſ excitantiſ uidebam: tanta
 i amicitia te nos eſſe uir nullo egeretis ad uoluptatē præſidio: mare
 alludebat: mulcebat uentia: littora delectabāt flumina gratiam: montes
 umbram i uineaſ muſcatellum. illud roſarum uiolatuſ ambreſiatum eſſerebant: nul
 luſ fuiſſet meiſ litteriſ locus: in ſu præſente Vt veneraſi. minime erat opus: tacui quando
 qua de re reſcriberem: aut cur ueſtrum iocundiſſimum ſeceſſum interturbarem non ha
 buiſ: nos hic. Senæ ad oculoſ uſq Viterbruſ & Bampene liqueſci muſ: pœne demergimur
 reliquiſ ueſtriſ ueſtigiiſ noſtriſ iſiſtrur. Habemus hic prope curam totam. Ego neminiſ
 ſum in impedimento. Nuntii de Calcidē uari afferunt: alii capram urbem: & caſoſ ad in
 terminationē noſtroſ reſerunt: alii proſtigatā Turcæ claſſem a Venero eſſe: & Calcidi præ
 ſidiuſ immiſſiſ: uiriſ eſt magni diſciminis. aſpiciat deus rem chriſtianiſ. noſ certiora ex
 peſtamus Maturate rediſ. ut quod reliquum eſt noſtri ſeceſſuſ. una ſimur. una lætemur
 & ego meiſ non expeſtor modo. ſed poſtuloſ. Vale.

Campanuſ Anthonio Vt venerano. S.

Go inter deliſiaſ nato: roſa ad naſeſ: bacchuſ ad labia: cætera papant: iſal
 lant: blandiuntur: noſtu cantatur: inter diu bibitur: umbram in ſole capta
 mus: in laboribuſ cyathum. deniq in potum toti conſultamus: reponore
 gurgitatio inter ſtudia. inter negotia conſtrepunt: i nuſq agas æſtatem
 libentiſ ad cumulum delitiarum: una reſ deſuit præſentiaſ i aſſuiſſer tua
 iam uentum eſſet ad ſummum. Sed eſt quod deſileam etiam in tanta uoluptate. Marianuſ
 inter cæteroſ luſuſ noſtroſ offendiſ eſt. Galliſ iam ita incipit eſſe ſaſtidioſ ut nihil hoſtiliſ
 uſ. ſed omnia coram. Vale.

Campanuſ ad Pium. li. pontificem maximuſ.

Eat iſſine pater & clementiſſime domine humilē ad pedes cōmendatio
 nem. Non eſt paſſa illa ipſa fortuna mea quæ me non uni iam menſem in
 leſto mancum & deſectam continuit ut hoc poſtremum quod expecta
 bam gaudiuſ deguſtarem: ſcilicet ut clamentiſſimoſ pedes tuos deoſcu
 lam: i ſactorem meum adire & intueni liceret: paran ſeceram humilem le
 cticam: ut quoniam nec pedibuſ nec equo ueſtari poſſum: leſticariſ nie cōmitterem. Sta
 tueram enim aut mori aut ſanctitatem tuam uidere ſi Viterbio tranſitum ſeciſſet: ſat: uo
 luntat dei. & non ſicut ego uolo. ſed ſicut ille uirſ cui idem eſt poſſe quod uelle. Ego. n.
 quāquam meliuſcule me habeam: & medici non diſſidant ita exinanituſ uita contradi
 ſum ut uiſuſ ſim nec ne ampliuſ S. T. neq onim no deſperem neq cete ſperem morti
 q uitæ propinquioreſ: dixeram domino Auguſtino Patricio ſtauiſſe me ſupplicare clā
 mentiſſimoſ pedibuſ tuiſ ut in hac gloriſiſſima expeditione: qua nullam neq maio
 reſ noſtri maioreſ dignioreſ aut ſanctioreſ audierunt ſequi ſanctitatem tuam liceret. &
 cum ea aut gloriſe mori. aut ſceliciter uiuere. Laudetur gloriſioſ deus non dignuſ ha
 bituſ ſum: & peccata mea prohibuerunt. Hoc tamen certuſ eſt ſi quando recte conuale
 ro non me diu in Italia ſine ſactore meo in ſumm: modo ſanctitaſ tua permittat cuiuſ
 nutuſ & uiuere & mori tan uolo q debeo. Feliciſſime ualeat ſanctitaſ tua clāmentiſſima
 cuiuſ ſanctiſſimiſ pedibuſ me aſſidue ac humillime cōmendo. Ex balneis Viterbienſib⁹
 die. xlii. Maii. M. cccclxliiii.

EPISTOLARVM

IOANNIS ANTHONII CAMPANI
EPICOPI INTERAMIEN. A. P. R. V. T. I. N. I.
EPISTOLARVM LIBER QVINTVS

Campanus Paulo. ii. Pontifici maximo.

Agnam inieciſti mihi cupiditatem maxime Pontifex rerū quas tu
geſiſti quaq; geſturus eſ ſcribendarum: cum quia ſūt ampliffimæ
& ſperantur maiores. Tum q̃ a te ſummo geſtæ princepi: quam a
ſcriptore non poterunt ab auctore dignitatem conſequitur. Ego
uero de mea ratione ita ſentio: quicquid eſt in me ingenti atq; in-
duſtriæ: quorum alterum affectaui ſemp: alteram ſum nunq̃ aſper-
natus: id totum ad ætatis meæ meiq; ſummi Principis laudem cō-
ſeſſi oportere. Nam cū ſint mihi amici deſenſoreſq; pauci: ſolus
eſ tu ſub cui⁹ ſuni imperio: & cui omnia a me atq; ab optimo quo-
q; debeantur: quantum de mea erga te fide atq; obſequio detraxerim: tantum de meo
officio: meaq; integritate detraxerim. At uia res eſt: & perdifficilis hiſtoriam ſcribere: alia
uerba ſalias ſententias atq; ſeriem: aliud item dicēdi genus poſtulat q̃ oratio: uult omnia
ſonantia: grauiora: iocunda: ſummum ordinem: exquisitam diligentiam: ut preſſa diſtincte
grandia magnifice: illuſtria ſplendide: & deniq; omnia ornate politeq; ſcribantur: ſic cā-
dor orationis non interruptus aut æſtuans: ſed quātum fieri poteſt ſedatus & profuſus.
Tum ut conſilia euentuſq; conſiliorum explicentur: deſcribenda loca ponendæ ante oculos
acieſ: deſt ita res ipſe aperiendæ ut hiſtoria quam ſcribas: non fabula eſſe uideatur. Te-
nendus modus: ut nihil addatur præter hiſtoriæ dignitatem: ſubtrahatur nihil ſit breui-
tas illuſtris & clara aut claritas & collecta & breuiſ: ſemineant conſonæ pauloq; ardenti-
us efferantur: hæc qui in hiſtoria non præſtiterit: magnam faciet ſcribendis rebus iniuri-
am: quæ lucem expectant a ſcriptore: reſplendoremq; deſiderant. Vinam præſtari a me poſ-
ſent hæc omnia: conſeſſi tamen plurimum quæ quis facturus ſit ſcri: adeit ſtudiū: fides
in re tanta non deerit. Tum intelligo hæc mihi propoſita præmia: primum ingeniū exer-
citationem in rebus magnis: alterum uero: quod non mihi conferam ætati: deinde q̃
meo eidemq; ſummo Principi deſeruiam. Poſtremo quod mihi quoq; cedet ad gloriam
quoniam præclaras res gerere non datum eſt mihi: quod proximum eſt eorum ſcripiſſe
qui geſſerunt. Tu modo noli pati occidere res tuas quæ ſunt tantæ ut non modo diutur-
nitate hæc quam pollicemur dignæ: ſed etiam æternitate uideantur. Ab iuente ætate am-
pliſſimis eſ uerſatus in rebus muneribus: deſunctus maximis: cum ſumma laude adeptus
ea ætate Pontificatum in qua uix altus concepiſſet. Auxiſti rem eccleſiæ: atq; ita auxiſti ut
prius uiſtoriam & pacem habuerimus q̃ intellexerimus bellum: compreſſiſti ſeditiones:
Vrbium ciuiles tyrannides ſubſtuliſti: magiſtraibus adhibuiſti modum: expilationes p-
uinciarum ſicci uetiſtiſte de coercendis largitionibus popularium tuſti legem: neminē
affici iniuriā quoq; nulli eripi fortunas paſſus eſ. Iuſticiam legumq; moderationem ſu-
pra Pontificem omnes quorum extet memoria cuſtodiſti: & tamen ſæuentiam legum
non laxauiſti: ſanguine & cruciatibus ſic abſtiniſti ſemper ut in ſumma iuſticia clamē-
tiam ſummam adhibueris. Coluiſti pietatem: etiam priuatus oppreſſis opem: egenis
præſidium contuliſti. Primus omnium ſic ægiſti Pontificem ut eundem omnes intellex-
erint: meq; odio præcipitum ad uindictam: neq; de miſſum ad patientiam gratia: & cum
conſtantiam probent omnes conſilii magnitudinem adiuuantur: titacritum tamen in deſi-
berandis rebus inauditam: perficiendis grauitatem obſtupescunt. Vide quæ laudem in-
gentium argumenta: quam nobis materiam ſunt præbitura. Sed hæc quaq; plena ſūt glo-
riæ occidunt una cum ætate omnia niſi ab interitu uendicentur. Superuacuum me dicam
ſtultum eſt tantis laboribus contendiſſe. ut optimus ſis: & præſtantiffimus habear: ſi ſint
breui in obliuionem itura quæ feceris: & quorum gratia contendis. Ridiculum quoq;
diuturnum ſuſcipere laborem pro breui uoluptate: tum uero nephas eſt cum uitam om-
nem ſic egeris ut effici poſſis immortalis: non tamē curare quo pacto immortalis efficiā
regio nō omnis eo maior habēda eſt: quo ſi futura diuturnior: nec quicq; poteſt magnū
ac præclarum in homine: quod breui manſurum ſpatio: una cum illius uita ſit interiturū
Tum iuſte & conſtante r̃ uiuere. Imperium cum laude adminiſtrare: ſacina præclare ge-
rere quicq; ſunt magna: non tamen carent calumnia dum uiuas: plena eſt uita detractori-
bus. nemini parciſtur. nec quicq; erit tam ſapienter excogitatum: aut tam ſictū prudent.

ut non

ne non parati sint in uita qui accusent. mortis ea est gloria & posteritati reseruata: ubi cessant hominum affectus. & iudicia meritis non arbitrio liberantur. es tu quidem iustissimus amplissima hæc tibi erit apud posteros commendatio. At nunc quonenses esse. qui aut aliter sentiant. aut moeste ferant. ita fieri quod rapinis & fraudi assuetos reuoces a cursu ne flagitii esse pararis. Es constantissimus: qua laude nescio an ulla sit in principie maior. quod multos arbitraris esse qui accusent atque doleant constantem esse. & ad eorum libidine immoderatasque postulationes non posse flecti. Es compositus & splendidus. quæ res & si est pontifice summo dignissima. non desunt hic quoque qui aliosum quod res est interpretentur. nec ad splendorem domesticum id referant & maiestatem tantæ sedis. sed ad superuacuum quendam cultum & delirias accipiant. Vis tu Romam & tuos esse in læticia & recreari spectaculis atque ludis: quod facere summi principes consueverunt florenti Imperio. Num puras hic quoque deesse detractores: & qui eos ludos ac festa non plane probent? Fers opem Illiricis aduersus Turcas: quid hoc sanctius & melius? & magis necessarium: non desunt & hic qui aut minorem ferre dicant quod oporteat: aut maiorem quod hæc sedes possit pati: hic destitit Dalmatias: illi exhausti: illi publicum ætanium: ut cuiusque est libido confingunt: denique quicquid agimus in uita in lance sumus vulgi: semper diuersa: aut potius peruersa sentientis: non sic posteri iudicabunt. summa factorum exquirentia non facta deprauabunt. Laudamus nos multas res gestas antiquo tum quas multi illius temporis homines non probantur. Clementiam extollimus. C. Cæsaris quam multi secuti factiones accusauerunt: quod inimicos non sustulisset. Admiramur Alexandri liberalitatem: quam sui milites detestari ferre uix potuerunt: quod Persæ cæteræque gentes a se uictæ donarentur: & se contenti existimarent. Catonem & Scipionem iſectati sunt ueteres: nos nomina ipsa illorum ueneramus: illi alterum rigidum & pertinacem appellabant: alterum elatum & superbum. Nos hunc grauem & sæuerum: illum magnificum & splendidum ita laus illorum tunc oppressa erant nunc in patentissimo est. Nec ullius hominis tam recte potest ratio constare in uita ut calumniam fugiat post mortem in qua ea est cuiusque proposita gloria: & quanto remonius a nobis audientur res nostræ: aut legentur: tanto plus erit habitura dignitatis: plus gratiæ atque auctoritatis assecuturæ: cessabit liuor detractores non obmurmurabunt: non cupiditates hominum insanæ interpellabunt iudicium: affert ætas cum rebus aliis: tum maxime historiæ grauitatem: crescit cum annis auctoritas: quoniam decreuit cum annis inuidia: & semper ea probamus magis quæ minus ad nos attinere longiusque a nostris sæculis recesserunt. Ita est laudis cumulus omnis in posteritatem: & multa quæ nunc homines nostri temporis accusant posteri commendabunt: quæ autem nunc uel mediocrem habent laudem: habitura sunt apud posteriora sæcula summam reuerentiam. Eam ob rem Principes fuerunt nulli quorum magnæ res gestæ memorarentur: qui non commendari famam suam litteris: posteritatisque uoluissent. Argonauræ quorum unus fuit Hercules. Orpheum Thracem hac ipsa de causa secum habuere in classem esset qui eorum facta celebraret: ita nauigationem illam tantam & tam celebrem frustra suscepissent illi: & nos eam non teneremus: si hanc Orpheus non perscripisset: nec Herculis gloria prædicaretur tanta nec cæterorum qui una nauigauerunt. Secundo deinde Troiano bello quod Helenæ causa susceptum est: ita tota Græcia Idumeneus Ditiſm Oretes sem habuit in Castris non commilitonem solum: sed etiam scriptorem rerum: apud Troiam gerendarum qui & si minus magnifice conscripsit quod res tantæ postulat: inueniunt tamen aperuit Homero & scriptoribus aliis qui postea isdem de rebus ornatus acumulariisusque conscripserunt. Sic Cyrius Asiatico bello quod aduersus Scythas & Massagetæ & alias nationes gessit raro sine Xenophote teste putatur: est dimicasse sæculus de Cyri & uita & bellis extat historia. Alexander uero & Calisthenem ab Aristotele cognaro postulat: qui eius res gestas colligeret. & Aristobolum scriptorem habuit secum: & Onosicytum historicum in Indiam usque perduxit: ite res tanto labore & periculis gestæ: tanta quæ sit gloria breui extinguerunt. Fuenit & Romani quoque eius gloriæ cupidini tacem publicam curam ueterum Pontificum: de Annalibus Habuit Polybium Scipio Carthaginensi bello. L. Murena. Athenæum. Asiatico. M. Cato quonque gloriæ contemptor uideri uoluit. Athenodorum Tharsensem In Ciuili fretus est Iulius Cæsar ingenio suo. & quæ gerebantur interdum noctu scribebatur. Pompeius uero & a Possidonio amico: & Theopha ne Mylitorio suas uictorias scribi procurauit. Augustus a Polidoro & Xenarco suas. Tyberius Theopompo suas. Nec ipse sibi defuit Augustus. Imitatus a uinculum Commentarios rerum a se gestarum ipse conscripsit. Nerua Helianum & Frontinum ascitit sibi. Traianus Plutarchum & Dionem: ita ut Dion sæpe eodem cum uictaretur: alii alios habue-

re. & quisq; optimus fuit princeps. & res gessit maximas ita sumam adhibuit curam hi
 stona ut illustraretur suisq; hæc semper summi morum hominum diligentia: ut quoniam
 omni conatu atq; studio contendissent pro gloria non essent in obscuro quæ gessissent:
 ne ue uis eorum uita confecta atq; extincta deleberentur. Etiam religionis nostræ sumos
 uidemus uiros multa scripsisse ad gloriam. & moleste tulisse detractores: nec quicquam
 gestum est in nostra lege quod illi quattuor uetissimi testes non expresserint literis. Tū
 clāmentem primum iocantos septem constituisse qui sanctorum hominum facta dicta
 exempla supplicia colligerent. ut illi sua gloria: etiam hac terrena non fraudarentur. &
 nobis exempla suppeterent ad imitandum: quare etiam his hæc est quæ sit gloria: q; sem
 per contenti gloriā uioluerunt. Etiam a poetis quaquā non tanta inest fide: celebrari
 præci homines quæ iurē quam rem inuidisse fertur rex maximus: Achilles manibus q;
 Homerum nactus esset laudis suæ præconem. Et eundem Homerum Crephilus Samius
 hospirio & familiaritate complexus nihil aliud q; ut poemati inscriberetur postulat: tum
 Ennium Scipiones q; Comeliam celebrasset familiam in sepulchris maiorum putati fuit
 collocasse. Habuitq; hunc comitem Fuluius Etholico bello. & uictor suauis ipsius te pura
 tum est Ennii ædem musis consecrauit ex hostium manubis. Et M. Antonius Boetii
 malum poetam pessimum ciuem defendit in Asia: q; eius in Philippis uictoria: scri
 psisset uerbis. Mitto alios innumerabiles: qui aut domi scriptores aluerunt. aut duxere
 in militiam: aut præmiis affecerunt maximis q; ab his posse se immortalitatem assequi
 putauerunt. Sed quid mirum hos uiros hæc concupisse: cum sit traditum summos orato
 res non contentos sua gloria ab historicis illam postulascent. Iocratem ab Ephoro. M.
 Tullium a Lucio: alios ab aliis q; intelligebant omnem commendationem laudis nisi quæ
 esset ab historicis: esse uideret suspectam: affectamq; censeri atq; ideo neq; diuturnam esse
 posse: neq; cum studio legi: neq; iudicio probari: neq; in exemplū afferri posteris. Sola est
 historia cui credatur quæ habeat assensum: & fingitur nihil merui: nihil polari ex omet q;
 omnia. Fidelis nūctus testis uerus. benignus interpretis diuturnum monumentum: firma
 indubitataq; memoria. Nam ædes & statuae & trophæa. & triumphales atcus. & nūmi
 mata & huiusmodi cætera quæ ita in longum uideantur: non tamen affixæ loco: neq;
 ea uagantur late: neq; tam diu durant: neq; aliquam præferri tantam afferunt noticiam
 neq; certa sunt: & propria ei qui hæc edificauit: paucis aut signis immutatis aut nullis i.
 uetis: aut loco auulsis: aut tempore exesis obliuerantur: ferunt concessisse aliquando Ale
 xandri Athenas spectandæ urbis gratia. Cui cum ciues magnifica passim edificiā: glo
 riabundi ostentarent: non ego inquit uiri Athenenses uestris edificiis inuideo: sed rerū
 gestarum monumentis. Intellexit rex clarissimus cætera cum annis defecere: & nec mini
 mam partem exprimere factorum: multos colossos atq; obeliscos esse caduca edificiā: &
 etiam si sint ferrea tamen ex diuultate. Constat historia semper & eo firmitus quo plus
 accedit temporis: sitq; in hac sola ut nihil æque gratiam atq; robur augeat q; uetustas: nō
 inuertitur: non immutatur: illius est semper in cuius nomen est texta: non incenditur: non
 frangitur: non exeditur: non nouatur per tempora ex uno loco i mille perducitur aspiciunt
 ab omnibus: legitur ab omnibus: & legitur cum uoluptate: omnia enarrat: aperit res i co
 gnitas: ostendit ætates: factaq; ætatum: profert in medium uiros clarios: prælat exempla
 omnibus in rebus: & etiam cum defeceris exhibet te tanq; manu tuis posteris ducitq; per
 ætates atq; urbes: ut uideant qui nondum nati sunt: te audiant: te laudibus prosequan
 tur: facit ut semper sis in manibus: semper in ore uetis hominum: facit ut te Barbari
 Latini: eundem Græci complectantur: & quem sua non norunt lingua interpretetur alie
 na: omnes illam & uehementer cupiunt & facile possunt intelligere: nec habet quicq; ho
 minis uita præciosius: & quo magis in longum extenditur: hæc inquam uita facit ut exti
 sti uiuant: mortui loquantur: redeant præterita tempora: & quæ longissime sunt a nobis
 uerſan nobiscum & in oculis esse uideantur. sola est quæ parat homini aut æternitatem
 in terris: aut quanta maxima esse possit diuturnitatem. Non cessamus igitur mortales ad
 illius opem confugere: quæ sola benignitate sua in terris nos efficit immortales. Ne cessa
 ru Paule sanctissime huic re: & tua omnia facta dictaq; committere: aut nunq; intentura.
 aut sero si commiseris. Dices nimium de me sentire. qui polliceri ausim rem tantam. non
 esse tantum laudis in historia quantum in auctore. ego uero non id quidem inficio: sed
 illud cogito hominem me esse ætatis huius. neq; nullo i genio: neq; sine omni disciplina
 scripturum. omnia cum fide erunt. qui inculto addicent ornatam uerſem nudo. Ego tā
 tum hoc passum præstare ut habiturus sis. si non idoneum scriptorem. non locupletissi
 mum testem rerum a te gestarum. pauca deficiunt. Vale

Paulus ut

Paulus ut ad aeternis puenit templa Mineruz
Perfusus lachrymis procedit ante deos
Auxiliū in Turcas cœlestiaq; arma p̄catus
Non sibi sed populo poscete dixit opem

Nūc p̄cib⁹ superi:nūc nūc itēdite. Paulus
Nō fat hēt uonis posceredat lachrymas
Corde gemē:oculis udis cōstrat⁹ ad aras
Nī flexin lapides credimus esse deos.

Campanus Regi Ferdinando. S.

On ita primam accepimus plagam inclyre rex ut tibi quī proximus es pen-
culatorem possit occultare: nec sinit ferus hostis iniurias dissimulare: quas in
culcat augetq; indies. & confectos uulnibus ferire non cessat. Audiuisti
irruptionem Turcorum nuper factam: quā Illyrios inuasērunt in uasos di-
ripuerunt atq; omni pubertate cæsam seruitutem mulieres pueros in fan-
tes asportauerunt. Continuerat se domi aliquandiu illorum rabies: sanguine nostrorum
totiens repletam: nunq; satiati timebant nostri. & quod factum est futurū intuebant⁹ ut oc-
cupata Græcia subactis Ponticis nationibus atq; omni ora Euxina redacta in potesta-
tem aut Pannoniū aut Illyriū qui essent debiliores minusq; parati inuaderentur. Scieba-
tur parasse Turcas exercitum ingentem: sed quo moturi essent explorari non sanis pore-
rat. Quippe ita dubio in loco se collocauerant ut utram in partem mallent proficisci: su-
bito possent altera spectabam Illyrios: altera Pannoniis inminerebant. Vtrog; quantum ī
se fuit Ro. Pont. auxiliarius est utriusq; pecunia est missa. Fera bestia non tam ubi pugnare
cum uiris q; ubi occidere imbellem multitudinem posset: uerū impetu uindixit. Pāno-
nios qui erant parati ad resistendum inuasit Illyrios qui satis parati nō poterant: facta est
cædes quantam audiuisti: faciet mox maiorem nisi resistat: resisti sine te haud quāq; po-
test. Caput est religionis christianæ summus Pontifex habet oculos unde uideat nostror-
um clades. Habet aures unde gemitus audiat christiani populi: robur in membris est in
ter membra præcipuum es tutam illi uicinam ad defendendum q; ad ostendendum Tur-
cæ finitimus. In te magna ex parte sitæ sunt illius vires. Sine te audire & uidere pōt
christianas calamitates: auxiliari sine te & subuenire non potest: tecum omnia poterit. Quæ
illius sint vires cognitum est tibi: ceteris exercitiis magnis ī amplissima umbra nominis
exiguum corpus latitat: ceteris exercitiis magnis: classem & uaugia non habet: pecuniarum
quantum obuenit: quarum magnam partem custodiendis arcibus & cærimonis ne-
cessariis consumit: partem iam ad Hungaros: sæpe ad Illyrios misit: partem paratus est
mittere. Ad hoc illius pecuniæ expositæ sunt: nec unq; ille alia de causa concupiuit: nisi ut
Turcarum impetum posset reprimere: sed non sunt tanti illius thesauri ut queant suffi-
cere: perdere est exiguum olei ingenti flumine tantum obiectandum est quantum pos-
sit exinguere. Nec est amplius consulandi tempus: nullus uerbis relictus est locus: factum
opus est: atq; utinam sufficiant facta: unnam non sera sint remedia nostra: perniciem cura-
mus non uulnera: ad cor ipsum penetrauit setrum. Non agitur iam de orientis imperio:
septentrionem magna ex parte amisimus: imminet occidenti ruina. Nam quicquid Moræ
in periculum crescit: quantum de nostris uiribus detrahatur: tantum inimicorum accedit
robore. & dū singuli carpimur uniuersi condicimus. Maiores nostris his a sœda Sarra-
cenorum seruitute Hierosolymam uendicauerunt. Nos in Italix faucibus habemus Turcas:
quotidie sūt propinquo: res: nulla dies in qua christi greges nō īminuantur. Audaciore
facit lupum canis qui latrat & fugit: dū multa nequaq; loquimur dū concilia cōuentusq;
celebramus: crescent hostium animi: cōtemnūt ignauiam nostram. & tanq; rapaces aues
fuga & errore nostro ad impetum maiorem excitant: nec soli metuendum est Italix: quāq;
huic maxime: sed omni genti christianæ metuendum atq; ita metuendum ut iam metus ī
dolore sit: iam cepimus quæ timebam: misurum & miserabile est tot provincia an-
nisse. Pontum Capadociam. Galatiam. Bithiniam. Pamphileam. Phrygiam. Misiā. &
quæ græco nomine cōtinent natiōes alias: hoc postremū ē uulnus nisi statim accuratur
ferale & mortiferū: dū nō est qui resistat debiliores inuadunt: ad robustissimū uentū ē ad
lugulum perit sumus. & Pannoniæ & Italix cōterminū est Illyriū montibus: illos uero
& mari attingit & littore: tū quod perniciosius est: merui Italix attriti sunt: Illyrio deper-
dito ad hunc diem re nauali a Turcis non sumus superati. Sæpe Veneti soli obstitērunt
illorum audaciæ: & ne in Italiam transirent impetum omnē repressērūt: fratri Illyriis qui
& callerent rem nauticam. & conduci exigua mercede consueuerant: nunc illis amissis
patebit hosti Ionicum pelagus: in initium Adriaticū cum uolet penetrabit: quot remiges

noſtri ad illius claſſem tranſierunt: & quibus tuebamur nos ipſos nunc ab eiſdem oppugnabimur terra Hungari deſarigati ſunt: mari Venetus non audet occurrere in anguſto miſeri præſimur aut Heleſpontum penetrabit hoſtium claſſis: aut in Illyniſ comparabitur: utrum uolent in arbitrio erit: peninſula eſt Italia: omni ex parte non a Pyrratis & Cilicæ prædonibus ut olim infeſtabitur: ſed a maximis copiis un de quaq; inuadetur: obſidebitur: in pietur. & nec hiſ contentis hoſtibus conſlam mabitur. & ſi aliquandiu abſtinebitur Italia q; ſit in armis. & potens habeatur: expoſita eſt Sicilia ſine claſſe ſine armis: ſine præſidio: nullo labore ueniet in hoſtium poteſtatem. Sæpe a Sarracenis occupata fuit ea inſula cum & ſtaret. Græcia & Italia florebat. Quid nunc timendum eſt? proſtigata & ita deleta Græcia Italia prope obſeſſa: non eſt Sicilia continenda: nihil magis ad hunc diuſum eſt deſendiſſe Illyrios q; ſterilitas agrorum: ubi q; ſaxa & montes incolant haberi magni exercitus nequierant. Sicilia omnium quæ chriſtiani obtineant poſt unâ Crætâ ſeraciſſima quaſuis maximas copias poteſt alere: portibus habundat commodiſſimis ita poſita eſt ut Ionicum pelagus ſinumq; Adriaticum æque atq; in Tyrrenum & Gallicû & Gadarianum poſſit excurrere: poterunt in ea inſula Turcarum & Sarracenorum qui ſûnt in Libya fieri cômertia: coniungi claſſes & communi bello res geſti quorum eadem eſt ſecta. & par in chriſtianos exercent odium: quæ ſi accendant ædum: ita chriſtiani omnes intermiſſum quanq; ſcimus fluctuare nos poſſe: id emergi niſi nos inter ipſos demergamus non poſſe: ad hunc diem nulli qui recta ſenſerunt oppreſſi ſunt. Fons errorum omnium Græcia ipſa prima exhausta eſt. Boſſinenſes Manicheorum inſcidi labe nuper conciderunt. Vtinam Illyrii non actius plectantur q; peccare. Multis ex ea gente uicinitas oſ fuit: idum aut cum Boſſinenſibus habent cômertia: aut Græcis aſſentuntur. Decepti ſunt ſed non ſemper tuti ſunt: etiam qui optimi. & ſæpe negligentia pro culpa eſt. Nec finem habent propoſitum Turcæ quatenus correpturi ſint omnia: parant incendere: nunquam incendio daturi modum: donec ſuperſint chriſtiani: quos igni & ferro proſequantur: nec imperium quærant noſtrum: ſed excidium meditantur: neminem putant uiſſe: niſi cû aut occiderint: quod æque miſerum eſt: uiderint quem uincerunt. & tamen neq; occidere ſine acerbis ſimis cruciaribus: neq; uendere ſine ſumma ignominia contenti ſunt. Aperi oculos: intende aures optime Rex: accede in partem ſollicitudinis cum parte tuo ſummo Pontifici: uia illius conſilia ulciſcere ſtaris: tuos qui petierunt: ſubueni: aliis qui niſi tu ſuccurras ſtarim ſunt perituri: aut cædes facta ad uindictam: aut fuga ad miſericordiam te exciderit: rota Apulia Illyriorum fuga reſerta eſt: cateruarum ſe in ſcapas piſcatarias & nauigia coniecerunt: parati potius pelago immergi q; uiui in hoſtium manus incidere: te appellant ad auxilium ſui: ad uindictam ſuorum. Ii ſi te non tangant: moueant liberi uxoresq; tuorum: quibus idem propoſitum eſt periculum: niſi reſiſtant. Aqua opus eſt non clamorem. Ardet res chriſtiana: præcipuus es tu: qui ſi celeriter occurras incendium tantum poſſis extinguere: per ſtipulas an idas hæc hætenus uagata eſt flamma: debiles ſuerunt noſtri qui ceciderunt. Nulla adhuc cum fortibus arma conſeruit Turcæ: niſi cû Hungaris: quos ad hunc diem ſtrati numero oppugnare ſæpe poterunt: expugnare nunq; potuerunt: nec nūus acceperunt detrimenti q; intulerant: ſed nec expectandus dum uirgultu reſcindat hoſtis quo truncum poſſit excidere ne uires quas nûc habet diſperſas paulo poſt colligat toris uinibus in Pannoniâ ſi modo prius abſtinebit Italia: cui rotas imminet nunc nûc quanq; ſero: tamen pro reliqua ſpe inſurgendum eſt: niſi me ſi ſpatium det Turciſ: ſiſe recreandi ex iſ laboribus quos nuper ſuſceperûnt integris uiribus. & recentî uictoria audis nos adonantur. Nec eſt quod propter illorum multitudinem deſperes: non tu ſolus molieris bellum gloria prima erit tua qui primus armaberis: labores cômunes cû multis: re Hiſpaniæ Galliti Germani ſubſequentur: alios pudotalios æmula gloria multos religionis ſtadium excitabit: nemo parietur ſe unum ceſſare in hoc bello tanto maximum erit incipere: cætera ſua ſponte conſiciuntur: nondum Anconani perueniret Pius traieſſurus in Aſiam. & iam hominû qui arma ferret pluſq; triginta milia cõuenerant: parati omnes ſuo ætenuſſus ſtipendio pro fide militare. & tamẽ omnis Gallia atq; Germania. Hiſpania quoq; omnis eſt in armis & accingete ſe ad hoc bellum ſerebantur: quid futurum fuiſſe cenſeas ſi traieciſſet: nec ſtatim migraret & uita: maius eſt ſtudiû religionis q; arbitrarè: nemo niſi qui ſint ignauiſſimi aut pietatẽ exuerit oſem non modo pugnabit p; deſenſiõe religionis: ſed etiâ moti recuſabit. Dicat fortæſſe qd ad me hoc bellû: nûc caput ego religionis: nûc imperator chriſtiani exercitus designatus: nûc publicû collatû æſnum

asnam ætate maiorem nū armis ulris pecuniis plus cæteris possum. Quod sunt qui me omnibus his rebus antecedunt? Est Pontifex maximus est Imperator est Gallorum rex sunt & alii quorū opes pares auctoritas nō minor habeat. Ego uero præstantissime Rex non te cæteris maiorem esse dico sed cæteris gloriosorem fieri cupione peruenire ad te potissimum expeditionem hanc censeo sed te primum hanc præclaram prouinciam suscipere affecto gloriæ opes & fortuna faciunt nec gloriosior est qui plus possit q̄ cæteri. Sed qui magnificētiæ studet præstare quod possit nemo regum christianorum qui uisunt regnum aut peperit aut defendit partum maiore uirtute q̄ tu in aperto est gloria tua: multum hæc tuis multum exterius pollicetur atq; hoc maior est omnium de te con cepta spes quo constantius fortunæ imperium superasti. Tum peculiare fuit regibus nostris: in Græcia & Macedonia in Asia pro religione dimicare. Guiscardus qui sextus primus ex iis quorum extet memoria regnasse in Calabria partis copis: maxima aggressus & Sarracenos Apulia deiecit. Hic ephorum Græcorum imperatorem q̄ eis faueret cum septuaginta milibus hominum fugauit. Michalem imperii consortem interfecit. Alexiū alium Imperatorem quanq̄ Venetorum classe adiutum profligauit subægit Dirachium Henricum Imperatorem Pontifici infestum Roma deturbauit. & nisi apud Ioppen insulam morbo fuisset extinctus imperium in Italia statuere posse uidebatur. Pari gloria Bo mundus filius qui primum paternis mox suis ipse auspiciis bellum gesserat in Græcia Cum Rogerio fratre in Apulia consistens subito ueluti furore percitus serica ueste in medium affert iussa. & sibi & suis crucem quam pectore affuerat consecit. Vexilla idē tē deni cruce distincta engit: atq; ita profectus in Asiam primo impetu Niceam urbē recuperat in prælio quod aduersus Persas atq; Arabes cōmissum est: leuam obtinens cornu quadringentis sexaginta milibus Sarracenorum centum milia ad interitionem profligauit. Cæteri longissima fuga dissipati in intimam Persidem refugerunt mox ipso fratre cum paucis amisso Antiochiam obsidione. Ptholomædam prælio subægit Tandē maximis gestis rebus recuperata per duces Hierosolymam in Italiam gloria plenus reuertitur. Eius nepos Tancredus qui Boemundum ipsum Antiochie captum per fraudem liberauerat: seruauit Antiochiam. Laodiciam prælio expugnauit: facinora pro religione maxima & præclarissima fecit. Rogerius & ipse Guiscardi neposis qui Gallit, obsessus a Pontifice mox ab eodem coronatus est. Magna classe atq; manu aggressus Affricam Lybiæ regem in pugna superatum pendere tribum coegit: quod annis circiter triginta perfoluit Manuē Græcorum Imperatori q̄ prohibet christianis copis transire. & ad Sarracenos esset propensior. Corcyram insulam & Corinthum ut atque armis eripuit. Ludouicum Gallorum Regem a Sarracenis captum superata illorum classe liberauit cum in Palæstinam contendens forte in hostes incidisset: mox Constantinopolim amoris signis suburbia incendiisse traditur. & Iponia ex regis ortis sua manu decerpisse sperantem nec opem ferente Hemanuele. Quid Guillelmus Rogerii filius ultimus e familia Guiscardi quo animo: quanta pro religione molitus est: nonne Tanaos ægyptiorum populosissimam Urbem prælio captam spoliavit etiam Græcis aduersantibus. Andromico Imperatori qui tutor relictus a patre Alexium pupillum præcipitauerat in pelagus Regnumq; occupauerat. & Latinos atroci persequabatur odio Thessaloniceam enpuit. Urbes alias in Thracia atq; Græcia partim affixit: partim deluit. Classē aduersus Saladinum Sarracenorum regem quadraginta triremum misit. Cyprum consensu christianorum suæ custodiæ traditam conseruauit. Saladinum maximis affectum incommodis reiecit in Syriam. Federico primo cæterisq; traidentibus in Asiam. & nauigationem tutam præstitit. & annonæ ex Sicilia atq; Apulia quantam opus fuit sumministravit. his accessit ex eadem natione mon ex eadem familia Carolus qui & ipse naualibus copis ad ortus Affricani & tributum a Tunisinorum rege & ut libera esset nostris hominibus per Africam prædicandi facultas simulq; ut uellent impune christiani efficerentur extorrit. Vide q̄ propriam est regni nōstrorum ut foris dimicent ut religiōem lare tueantur quorum tu exemplo mei debes & eos tibi præponere imitādo qui fuerē præstantissimi in familia Aragonum unde tibi origo est q̄ multi fuere summi Reges qui religionem defenderunt: defensam extenderunt atq; amplificauerunt. Ferdinandus gentilis tuus a quo tu non modo nomen & stirpem accepisti: annis iam hinc ducentis quadraginta cum alia

permulta gessit religionis gratia cum in primis Valentiam Urbem & Baleares insulas ereptas Sarracenis: primus ad christianum nrum cōuerit. & ut taceam auū tuū summum regem: aliosq; qui illum antecesserat. Alfonsus parenguo rege nihil ætas nostra parentumq; nostrorū uidit aut audiuit maius: quot bella cum Mauris gessit: quot inde reportauit triumphos: quæ tributa exegit: quāta impensa Tyrthenū pelagus tutatus est. Quotiens ille classem quam in Asiam mitteret comparauit: Quas Illyris subsidianas manus quot annis misit: quas arces media prope Asia quæ nostris essent salutis edificauit: Quotiens Hellespontum penetrant illius Triremes: præuidit ille tempestatem hanc nostris temporis. Nicolaum Pontificem ad expeditionem Asiæ suscipiendam crebris legationibus hortatus est. Calixtum habuit suspectum: sed tamen & iuuit cōmēatibus exercitum & classem quam una mitteret edificauit: mors tantis rebus & tam necessariis eripuit eum nobis. Eius uestigia tenenda sunt nūtiatq; eo diligentius quo meritis astrictior ille ecclesiam aduersam: tu secundam habuisti. Multæ & præclare uirtutes tuæ sunt: sed nulla præstantior q; q; accepta beneficia nō modo nō dissimulas aut inficias: sed extollis & prædicas. Eugenius a ciuibz Roma depulsus, Alfonsus pater quanq; ab eo bello laceratus restituit Picenumq; illi sua pecunia suo exercitu recuperauit: modis omnibus rem ecclesiæ auxit. Tu destitutus a suis & plane proditus cum regni maximā partem amisisses. & opti mates fere omnes ad hostem defecissent: Pío sic es adiutus: ut omnis tua calamitas stimulus illi fuerit atq; incitamentum ad te defendendum: reddere iam debes florentibus rebus tuis quod attulis accepisti: fer opem fluctuanti ecclesiæ: in qua tu opem tuæ tempestatibus inuenisti. & si communis res agitur ut neq; tu sine illius iactura neq; illa sine tua pemice cadere posse uideamini: nec est Turca cum quo societatem inire aut socius possis: foedera apud perfidum fidem nō habent. & iam pndem iuratum seruant nullū se christianis ius nullam fidem seruatarum: quare ne existimes stare nomen: n tuum posse si ceteri defecerint: una labe inuoluet omnia bona: dire tui corpora seruiunt uxores & filii: libidini dabuntur: serro non dentur: paulo ante Gazarum & Besomenum reges dati sunt. & nunc in Illyrio si qui sunt dantur. Nec ullum adhuc iudicium apparuit in Turca clementiæ: cruore nostrorum effertat humanitatem abiecit omnem: nam in suos crudelis ut sperare nō possint alieni innata pñidia ut et ceteri illi nō possit salutem pollicenti. Innata crudelitas ut nihil apud eum possit misericordiam imploranti: omnia eius consilia in sanguinem & prædam uergunt: sæuina in spectaculo & libidine est: nec facis patitur auariciæ: nec crudelitas iustitiæ. & cum nunquā auditum sit ut in mulieres & infantes & atrocissima de causa sæuieretur. Turcæ primi conditionē bellī: pacta humanitatis: gentium uiolauerunt: q; si est in armis quod æquū sit ualeat & illi uictoria cedat: qui pugnet honestius: iam palma in manu tua est: qui pro capite tuorū pro uita tua: pro nomine christiano non modo iustum bellum: sed maxime necessarium sumpsens. Vale.

Campanus Cardinali Papien. S.

I curæ tibi sumus & ipse mihi persuadeo. & tua in me nunq; intermissa beneficia declaratiocundissimum tibi futurum arbitror: qua ualitudinem sum intelligere nō hominū opinione: aut incerta fama: sed testimonio meo.

Sūt mihi q; fuerant: uultus est robur & ille

Pristinus in uiuo lucidas ote color

Iam uigiles ridet oculi: latebrasq; relinquunt

Stantq; genæ. & tonsa tpa aperta coma

Offa latent: nec iā costæ numerant & artus

Nec cadit ardenti concita uena face

Iam uides magnifice de me sentire morbo tanq; hoste superato: nec fuit ulla unq; pugna audita truculentior: ut quod est de Carthaginensi bello dictum propter periculo: fuenim qui uicerim. Factus eram paulo tenuior: dum egrotarem: obscura claris: maxima minimis paria existimabam: tanq; omnia eodem exitu paulopost defutura. Nunc cum uiribus corporis etiam animi cupiditatis insurrexerunt: nec tam qua morte decedendum mihi sit cogito: q; quo pacto laute opipareq; uiuendum sit: sæpe quæ propiora sunt cernim: ad remoniora colligamus. Desolat me mirum immodum libertas: uitæ remotum a fastus strepitusq; populari. Idem tibi euenire intelligo.

Silens ubi

Silens ubi anna stringit alta populi
 Er quercont cacumina.
 Sagace cinctus aucupe. & latrantium
 Caterua non una canum.
 Patentem agrum undiq; obsides Quiritiū
 Humi repositis casibus.
 Hians & in prædæ ad alta montium
 Diolola tendis rætia.
 Nemus pet omne confitrepens:reconditam
 Agas ut in plagam feras.
 Vel alitis superbus arrogantia
 Maritos prændis turtures.
 Edacibus turdis seuus imminens
 Dolos his mille conftruis.

Mirum inquis unde ad me ista tua uluendi conditio peruenierit: nulla est cōiectura quicquid agas quocumq; eas dispositi sunt exploratores: nō illi militantes quos odium rapita sed qui in summa charitate esse cōsueverunt: sollicitudo cura: desiderium: unde pcontatio nascitur in me & in amicis meis & necessariis studium: qui tum tem grauissimam mihi facere posse se consentire: cum de te significent. Petis quo pacto me habuerim in Pii morte: quo animo tulerim hoc tu posses ex te ipso iudicare: Neq; enim maiora in te fuerunt beneficia: sed merita in te minora extiterunt: ut nihil maius tibi Pius contuillisse q̃ mihi uideatur: etiam fortasse minus: nam tu dignus eras uel maioribus ornamentis: mihi super meritum contigit. & te pro summis laboribus: pro præstantissima uirtute tua: me pro sola summa beneficentia exornauit. Igitur quo uulnere affectus sim accipe.

Nūc cytharā nūc plestra miser Cāpane recōde
 Pendear ciecta tinnula chorda lyra
 Nō laurus hedreratq; iuuetū nō thespias unda
 Teg nega extincto uiuere uelle Pio
 Ille tui suauis fuerant quo iudice cantus
 Ingeniū fautor concidit ille tui
 Nūc cytharā nūc plestra miser Cāpane recōde
 Pendear ięcta tinnula chorde lyra
 Noctē licet centū sparsa uolumina surgant
 Et totidem crescant ubeiora die
 Aure caris: laudat nemo: idat premia nemo
 Nec te quod possit pungeret: calcar habes
 Offa Pii ingeniumq; tuū studiumq; tulerunt
 Quæq; Pii hæc eadē te quoq; busta tenent
 Nūc cytharā nūc plestra miser Cāpane recon
 Pendear ciecta tinnula chorda lyra

(de
 Dubitare nō potes hæc al cōsternationē esse magnā. & nisi quia ex Pii. ii. morte suscepta est mollē & in decoratū potuisse iudicari: nec ira frangi oportuisse uirū sapientulū & philosophulū: ipse me soles appellare. Sed quid de Pii exitu? fateor aliquādo negligentiorē me fuisse: sed id fastū est ne qd temere aggredere anteq̃ essent cōperta oia quæ ad illius gloriosi Principis laudē ptinerent. Porro laudis cunulus ille ē aplissimus cū ita emigratus uita ut e maximis opib; se sūmo impio discedere sine molestia uideamur: qd audio Pio Ponr. in eius exitu cōtignisse. Sed hæc inquā tūc dicent uberior: atq; illustrabunt cum erūt explorata & cognita: cui rei tu præcipuus eris adiutor. Sed uide quē admodum uafra illa & subdola caliditate mea gloriam diui Pii cū noui Pōtificis gratia coniunxerim.

Dū pat adiacū cōfendere nauibus æquor
 Auxilium pressæ ferre uolens Asiæ.
 Dura Pii magnū: cuius par gloria cœlo est
 Exemptum nobis fata dedere Ioui.
 Siue hunc maluerint preponere sydera cœlo
 Siue ducem hunc terris inuida sustulerint
 Hostibus an potius turcis fuisse putandū est
 Bella quibus terra: belle mouebat aqua

Modo iouis sub arbore alta sibia
 Vocant inuiscandas aues.
 Solo modo pagentem sternis aream
 Resectis a stirpe arbutis.
 Modo per alta passerum cubilia
 Metasq; ripas ueneribus.
 Reconditis in sepibus latentia
 Minora tendis rætia.
 Nec ante sydera Archadam micantia
 Vagasq; cœlo Plyadas
 Domum reuerrere oscitante uemalla
 Portisq; dormientibus
 Manu resecta uel fugace damula.
 Vel apromel lepusculo.

Thæstias incolumi seruat si stipite natū
 Moxq; dar ardenti fratribus orba rogo
 Cōiugis Alceste moriens si fata redemit
 Admetiq; animam prætulit illa suæ
 Visa tua ut Græcho ē potior Cornelia ul
 Cuius tuam posset perdidit ille suam: (ta
 Vtq; Machaoniis proles Thæstia succis
 Materna Iliacus uixit ut arte puer
 Cur mihi non etiam fatis opponere fata
 Aut uti extra non licet artis ope
 Si stygias mouit uates Rhodopei undas
 Et quæ tunc pnimum uix paruere fures
 Cur mihi q̃ cythara ē sidsbus caret illa so
 Heu n̄ Strimoniz par fuit illa lyra: (notis

Turca quid exultas: nō est ita mortuū ille
 Omnia ut extincto sint tibi parta Pio
 Et uluens hic se Venetis cōiunxerat armis
 Impenium Venetis deturū & maiorens
 Cuiq; Pius quondā fuit iplacabilis hostis
 Nūc magis ut timeas i probe Paulus eris

EPISTOLARVM

Iam tui erit officii quod cum Pio agisti in Pauli non dico noticiam: cum satis sim cognitus sed gratiam ingeras. Nam his ego natus sum satis ut nisi unum Papiensium opera fortu natus esse non possum: scio tuam illam ardentissimam sitim nondum expletam esse. Sed aliud est recreare sitientem aliud explere. Et mihi hoc quoque adhibendum est temperamen tum scribendæ cui uoluptatem uel illam afferre: afferam tædium aut qui in fatigante fasti dium in recreatione satigationem subueat. Itaque hoc nuxtum scribendi genus aspera tus in cæteris tecum maxime utonut si cætera nequeant uoluptatem uanetas ipsa possit afferre. Vale unicæ prædium Mancipoli tui. Et si æquū est Reuerendissimis dominis Senen. meo. & Rauēensi me cōmenda. Terami. xv. Martii. M. cccclxv.

Campanus Cardinali Papien. S.

O die discessimus e balneis. & quidem siticulosi & bibuli: paraueram epistolam paulo curiosiorem: quæ tibi de omni statu nostro significabam: de balneis multa de cælo quæ plurima. Sed eam hodie cum cætera supellectile Senam imprudens misi. Qui de improviso nactus sum nuntium: de improviso scribo. Epistolam accipies: cū Senam peruenerimus: nō sum ego qui ita præcipiti sapientiam aut masas cōsulam in cursu. Venit Romam Anthonius Senen scriptor apostolicus. & domino meo Senensi quæ gratissimus defensuras causam suam. Senensis est: Pii familiaribus est illi uiuenti: quantum eius tulit ratio inferui: ut ne mortuo nepoti inferuira Pio accepit quod nūc defendit. Vide quæ uincula: quæ cathenæ te stringant: ad eius defensionem suscipiendam cōmendat eum ibi Sena tua. Commendat Pii dignitas: qui te omnium suorum propugnatorem constituit: eius in omnes tue aris beneficia. Cōmendat etiam dominus Senensis qui eadē de re ad te scribit. Etiam ille superciliosus Cāpanus tuus: aut malus Barduli collusorē dicet tibi cōmendat atque ita cōmēdatut Falconis mei offēsiōnē sic agas: ut hic: quē tibi cōmendamus: nihil accipiat iniuriæ durum est inquires: canes de præda contententes conciliare: quam aliter teneat: aliter de poscat. Sed illud est ingenium tumuit etiam quæ fieri non possunt: cum uel ita faciat quid in causa sit: aut qui modus interueniat: nemo uidet melius quæ tu nemo concludit melius quæ tu: nemo conficit: inficit: officit: efficit melius quæ tu uelis modo omnia in portu erunt: in uno sunt potius: de uincis tibi hunc ipsum cuius res agitur: propinquos omnes qui non infimo sunt loco. & qui ei afficiunt: uel obligabis. & nos alii commendatores uiuere apud te. & aliud posse gratulabimur. Vale. & illas litteras ad gentes &c. mittas & sermonem meum de spiritu sancto: cuius copiam habeo nullam: temeritas oro ut possim: ut tu: sic ego mea legens intumescere. Cōmendo me. D. V. R. humiliter Pientiz. xxv. Iunii. M. cccclxvi.

Campanus Cardinali Papien. S.

Ispari fortuna: par amor. & tamen nihil hac nostra diuersitate coniunctius iter nostrum comitatus est Papiensis. Romæ cum remansisses: nobiscum ueniebas: si non tecum de te seimo habebat: discessimus repente oēs. Fuit iocundum adiisse te: nō modo patronū meum acrem: sed etiā censorē gratem & sœuerum: quæ tua fuisset querela: inno calumnia potius: si te insalutato discessissem: iter neq; mihi neq; hæro meo laboriosum tanquā infulas illas: quas uocant fortunatas cōiungantibus: ubi omnia læta: molestum nihil: prima die uenimus ad Cremeram flumen siue Baccanū: siue maus stulticiam meā. & comitatu uenimus teutoniam: graue & bellicum est germanicū dicere. Post die primum Roncione pransi sumus: deinde de Viterbiunt contendimus. Roncione sinistro omite accepti fumus: quærem siue palatium custodiunt transeuntibus nobis Turcum. Turcum uoce altissima congeminarunt: idque sepe & ingredientibus nobis: & egredientibus congeminarunt: horruit omne: nō accipimus. Visum est propter recentē nuntiū. & Epyrotum calamitatē indigissimā uocem illam: inno me: audire inimicissimū. & præter sanctissimi dñi nri dignitatem id fieri nō posse: iudicauimus: dicent fortasse unum fuisse qui clamaret: nescimus an unus fuerit: certe multi aut hortabantur aut assiste bant: leuis est res: sed pro temporum cōditiōne grauissima: intelligo id prælati omnibus transeuntibus fieri: sed in cæte ros ferri fortasse in Cardinalem nō debet. Tu si quid facto opus sit facies: etiā quæ minima sunt: pondus habent cum pendet trutina. Ego quantū in me fuit iparientiū tuli. Viterbii per diem placuit subsistere: quæ Cardinalis ex itinere ac morbo defessus aliquantisper uiuus est recreandus: hodie Vulsiniū appellimus: scelum iam prope patrū. & clameus nescio quid polliceri mihi uidetur de dñi ualitudine: nō sitis eadē ardētique prius non tenacitas

nō tenacitas hāret spūti. & efurit ad horam. & concoquit quæ sumunt hāc spem faciunt cum accedent balnea ad pristinam ualitudinem reditura scripsi hāc ut incipiam iam nunc parere Papiensi qui me ut singula perscriberem hortatus etiam in irinere liberū esse nō sinit. Tu quid promiseris nō ignotas primum litteras illas tuas ad gentes & regna inde interuentū apud uisurū litteras & si curo nō magnopere ita tamen cum sciam te impemis dicaculum esse. & orationem tuam subdola acutam penetrantem. & quo impetu nequit blanditiis & confiscationibus penetrantē ut nihil scriperis tam grauitent nō putem grauiora scripsisse qui sagittas loqueris saxa moues iūstis flumina. & eadem cum opus est manus ac lingua sellemelleq; decernat negotium & interuenient curosi qui iam sopitus erga me uidens exercitari aliquando debes ocairbmi ozem otasi inepte scribo: proximum montem qui uiuos homines in somnum rapit accusa. Cætera loci gratia. De Tarco plus q̄ serio scripsi. Dominus meus tibi ultra q̄ cæteris mortalib; deditissimus iussit quotiens scriberemise tibi cōmendarem si quid eum uoles facere: rescibito. Ego ad ea quem tecum locutus sum & pilosissimus & paratissimus accedo. Feliciter ualeat Reuerēdissima. D. T. Vulsuui. vi. Julii. M. cccc. xvi.

Campanus Ia. Minutulo Luceſ. S.

Nte uertisti properantemerant tabellæ iam obſignatæ cuni tuæ ad me litteræ peruenierunt non deerat tabellarius uia tam celebris defuerat tamen a qualem archanula nostra expetebant: non sumus quos oporteat pascere populum fabulis. Nam & si nihil ad te scribi potest nisi sanctum a Campano. Iocamur tamen nonnunquā libetius. & quod tanta postulat beniuo-

lencia recreantur litteris ac omni porrecta ruga supercilium fronteq; laxamus: ut sæpe leuioribus gaudet quæ grauiā sanarunt. Quare distuleram non ad te scribere quod is feceramus cōmittere quæ scripsissem. Diligentiam tuam de qua me diffidere arbitrans tam habeo prospectam & cognitam in quem res nostræ liberius reclinent: habeam nemi nem absente Papiensi modo desperabam negotium confici posse: repeti carum nitæ omnem ex quo me permissi curialibus undis nunq; feliciter nisi illo duce nauigauim. Ille nauis ille Remex fuit: quotiens ad portū ueni aliorū dictū aut naufragiū factum est: aut iactura: aut plane nihil lucri reportatum. Egroti salus plerūq; in medico est: ac pluriūq; refert qua erga illum sis opinio: qui te curet præferam in quo speres. & te sæpe a maximis ac grauissimis periculis liberauit: tū sæpe causam ornauit auctoritas patroni. Defendi hoc tempore Campanam a Papiensi pulcherimum est. Exinſto Pio solus est qui tæuat ingenia: estq; eius defensio non modo patrociniū causæ uerum etiam mexiti testimoniū. Sed hæc in cæteris mecum autem eo nentum est ut neq; ego aliorum opem implorea: neq; ille me deserere honeste possit. Sciebam itaq; præcipuum tibi esse studium rerum mearum. Sed de mea quam dixi fortuna dubitabam quæ ad hunc diem omnis ab illo uno uisa est pendisse. Amicorum quos alios multos esse dicis si non pari consilio atq; auctoritate non tamen frigidiore animo. Scio mihi turbam esse magnam sed turba sūta nocem afferunt adhibere: quas uel tibi non habent omnem tamen dubitationem tollit diligentia tua. hæc mihi & Papiensem ipsum & omnem fortunæ auram pollicetur. Iarum tuum quem tantopere dicis expectare non equidem intelligo: somnio tamen fronspicium posticam. Sybillina sunt mihi tua scripta: adeo me frondibus inuoluisti quas nesciam componere. Europam & impluuiū appalpito ut parietē cæcus: obſtinatū quoq; neq; mentem nisi coniectura non assequor. Volaterani morbus æque me habet sollicitū amore enim erga illum a te non uincor: spem tamen scit Gaspar mihi qui ex Michaele fratre melius scire illi esse intellexisse se ait: idq; cum iam esset in itinere: hoc unum uelim homini persuadeas. Romæ omnē æstiuū morbum mortem esse nisi secedaturum propter ancipitis cœli occultam uim aut tabem optius tūm q̄ æstus sunt ardentiores q̄ ferri possint: uel a robustissimis: Inſta q̄ pores enixissimè uincunt statim ut abscedat priusquam autumnus inuolatur. Nam & si æstus grauiſſima est Romæ aurum tamen longe perniciossissimum habetur. Periculo meo edoctus hæc scribo. Respuit medicamenta omnia Romanæ cœlum per hæc tempora: nec ope aliqua potest attolli qui egrotat. Vinam istam effem ut simul & te ualentem & illum infirmum aliquo exagratem simul ipse uia fugerem. Tu quoq; in uigilia si sapias tibi. Auroram si uoles uidere: salutato ebrius: lectus matutinus & meridiana umbra & delictiarum multum: curarum nihil tibi sine comites: sol tibi per rimas interspicendus est: caue per fenestram intueare: respulueri danda pax esse nullum bellum turbulentius aut fordidius spectaculum. & quod ita male stranguet spectatores. Iecur ferit: obſtūngit fauces & plane hominem uiuum atq; ambu-

lancem securam periculi iugulat: nisi stila forbiciuncula palatum oblinias: gingiuaq; totis illutef. Pomis ante pleyadis occalum aut nō uescare omnino: aut lenē adhibeas quæ plus do deante nō ferat. Tūior eris si excludant menfarutissimus si foribus deturbentur & ubi superiori corpori modus est adhibendus: modus inferiori adhibeat. Sed heu q̄ iniqua & confusa mortalit̄i forsetia in ut lœta tristibus permiscēt: lætis tristitia: quid aliud amicus q̄ gloriofa molestia: ut plures qui habet doleat sæpius. Sinolphi nostri tam acerbam iacturam audire non potui: sicis oculis in mentem inreneris fratris. & amici luctū ex meo dolore mensuram partem magnā acerbitatis: in me accepi quā in amico sum maximā arbitratus. Statueram consolari cū litteris: sed ueritus ne uerba animū nō æquarent: tacitus cōmunem mœrorem pertransibo: nisi quid tibi uideatur. Hunc ludimus qui uisimus ut aut lugeamus nostros: aut quod aquæ miserum ē lugeamus: nec cōditio cōditio tollit: unutraq; subeunda est ei qui diu uixerit: sed mitto tristitia: scribam ad illum fortasse dolore sedato. Nūc acerbior est plaga q̄ quæ tolli possit unguentis: sed ne sel cœnā claudat mel accepi. Carina non fluctuat cum remone derinetur. Non semper esse in portu classis oportet: uaga nauis frugi est: peregrius merces nō fert: anchora: uel aquæ: uel timor portum quæruunt. Naturæ ægyptum petiere: opta secūdos uentos: qui thus expetitas: iam festa celebraturus. Ego in tuo renione cōquiesco: qui utrūq; polū ita calles ut stellam non possis amittere. Vale & uetus uine.

Campanus Philiberto suo. S.

Ero quidē: sed tamen aliquando accipi litteras illas priores: quibus ut ipse ais quædam iuuenilia scribebas: utinam nūq̄ minus iuueniliter sentias: q̄ tūc sentiebas: omnia erant graula: omnia senilia: moleste ferebas. Pii mortem nō tua causa: sed cōmuni iactura rei publicæ christianæ. Dicebas: cupe re te aliquid in eloquentiæ studiis ediscere: modestè loquebaris cum aliis: quid diceret qui multa didicisset. Postulabas ut Pii exitum nō negligerem: quid horum nō plus q̄ senile? Addebam prælatum te iuuenem: nihil plusq̄ ad forbitatē aut comedere aut bibere: nō est hoc iuuenis in uoluptatem omnia referentis: sed cōtinentis & modesti uiri: uideo te eundē fuisse aduersis in rebusq; fueras in secundis: ut neq̄ illic attritus: neq̄ hic elatus iudicari possis. Exitum Pii libenter ornarem si haberem: exploratum: quid est enim aut illo diuino Principe dignus: quod laudetur aut obligetur Campano q̄ laudet? hoc interest solum q̄ Pius ab omnibus est laudandus. Campanus unicum Pium debet laudare: si quempiam debet: hoc tamen scias: fateri me: omnia debere nō solum Pii memorie: quæ apud me ut esse debet: ita est eritq; sempiterna: sed etiam omnibus qui Pii tã affinitatem q̄ amicitiam uel longissime attigerunt: sed hæc superuacua: nam & illi opis meæ non egent: & si egerent: præstare ego quid possem? Fient hæc. Igitur in Pii laudem cum omnia cognouero. Vale.

Campanus Cardinali Senesi. S.

T tempus admonet. & officium postulat. & ualitudo patit ut iam ad te radeam. Volui scribere tibi uiuo Pio cū magna fortuna floreret: nec licuit & fortasse potuisset mea seruitus haberi suspitione: cū fortunæ adulari & meis cōmodis studere nite homines iudicarent. Vtinam nunc liceat ueterem operam refarcire: tanto studiosius: quanto & maiora tua in me beneficia intercesserunt & secutus a fortunæ suspitione deseruiam: officio magis daturus quā spei: quicquid impenderos: satis iam mihi fortunatum est: ope & magnificencia auunculi tui principis Pii secundi diues sum: nullius rei ego: quæ citra ambitum sitille mihi do micilium: nulle suppellectile: nulle imperium dedit. Nam imperium est & quidem amplum: cui omnia uel sine labore suppeditent: ad uitam transigendam. Itaq; omnia mihi habundantē sunt: sed non iocunda futura nisi tecum uisum dubito si adire Pium liceat. & loqui sara paterentur: hoc mihi imprimis iussurum: ne cui uiuens me dederat se mortuo ullo unquā tempore: a nepote discederem. Accedūt eodem beneficia in me tua: quæ tanta fuerunt ut fatari possim: non me magis ornatum esse a Pio q̄ a te: consensum: quia a me nulla ipse in te unquā adiutus ita subitaueris in hoc meo grauissimo & tam diuturno morbo: ut ne illi ipsi quidem qui me genuerunt diligētius potuissent: sed hæc sedent animo & quia re nō licet referre iocundum est. Expecto iam quid facere me uelis: illud tamen dixerim si uenia tua liceat: facturum me Pecunia transitum: ut illis nobilissimis sceminis de me omnia mentis obtemperem: quæ hoc a me & litteris & nuntiis instantissime postula runt: si tibi aliter uideatur cedam: temporis causa uero mea nullum pro illis periculum subterfugerem. Vale.

Campanus

Campanus Cornelio suo. S.

VANTVM suauitatis: quātum gratia in tuis litteris: quā inter hac meliq;
coriectæ spinæ: oblectasti me una & pupugisti. & Neapolitanū est in mo-
su lambere: uereturis offensus. & subitatum me tibiq; secedentem nō salu-
taueris: ut uerbo liberem te uno offensus fuisset si salutasses. Occupaturū
de improbitō Tuscos nostros: nihil æque ac nioram fugiebamus. Cunctā
ter omnia & dissimulanter factū neq; detineremur: ita clam noctu subiti defugimus: neq;
illaturū amicis molestiam discessu nostro: neq; accepturū. Quare nihil est q̄ dubites ira-
tum me tibi nec offensum quidem: de fide uero & estimatione sero nos sollicitas. Iam
peditem paruis quidem in rebus. sed tamen decoxisti: debebas sudatoria & manicas pul-
uisculum persolusti molliculum & leoninum. & præterea exoticum unguentū nescio
musto an lorio infectum. Etiam prouocas me ad ueterum contentionem nostrā quātrū
uideor: totiens a me uictus: tamen domari nō potes. Lupum canes: semones uulturnos &
calculū & cætera extius minitaturis: facis paratiorē dum accendis. & acuit hostē qui cū
irritat non oppugnat: iam nunc seruo aliquid quod te conuoluat: si iterum nouo peri-
culo cercior q̄ nihil ualeas: q̄ male agas peditem equitēq; parumq; regem tueatis. Enī nūl
Corneli modestiæ tuæ parcere tandem parietis: quem quo plus ferias: hoc altius uulnere.
fac inueniam te ualentem: cætera in pugna decemuntur. Vale.

Campanus eidem S.

VOD tenearis studio mei & habeo tibi gratias & paratus sum ita conten-
dere tecū hac pugna beniuolentiæ: ut nūq̄ uideri possim superatus. Tu quā-
q̄ longe de me falleris: oro tamen ut in sententia perites: dignū me cēses
quæ ames: nusquā enī tā decipi hoies cupio q̄ i hac de me opiniōe. Vale.

Campanus Gentili suo. S.

E amore in te meo tu quidem minime falleris: quis enim non cumulatis-
sime amelia quo prius sit ipse amatus: dicam prope q̄ cognitus: beneficiis
meis in te quid debeas non uideo: quippe qui nec contrulerim i te aut tu-
os quicquam nec somniauerim quidem: nisi fortasse id quod ipsa res est
beneficium putas non quod quis præstiterit. sed quod paratus fuerit præ-
stare si potuisset. Ego & singularem uirtutem tuam nūntio amplector studio. & amore i
me ac meos omnia debeo: audiui de statu & ualitudine tua. iocundissime cura intelligā
quotidie quid agas quid Campano opus sit: o cū est amicitia nisi exerceatur: exerceri
nūl mutuis beneficiis non potest. Vale.

Campanus Roberto Ariminensi. S.

ITTERAS tuis lætissimus legi. Prætura hæc statis temporibus designa-
tur. Prætoresq; imo prætorum electores sorte dicuntur. Expectatio & dia-
tuma & anceps: fanius fuisse legatum ad populum Senei. q̄ ad Campa-
num scripssisse mihi de te adeo persuasum ē ut omnia tibi æque ac tu ipse
exoptem: ambibimus ciuium primores quos rei tuæ affuturos putabim⁹:
tuos eleges non omnes intelligunt: si qui non ii sint: suspectum habent. Amatorum Præ-
torem cogitant q̄ periculosum futurum sit committere homini licencioso potestatem: &
poetas quidam sapientum pelli ciuitatibus uolueret: q̄ molliores sint q̄ uel priuati ferri
possint. Iam quid in magistratu sperandum sit uide. sed est unde omnia refutetur. Habes
uxorem: habes liberos: est ubi æque pati iacturam possis q̄ inferre hoc uno argumēto sus-
picionem hanc omnem abrademus. Ego mi Roberto sic agam ut nō te pœnitear ad me
scripsisse: nam promissa illa tam uetera protius exciderant: quod capi poterit spei ampie-
mus: cætera ex euentu aucupabimur. Vale.

Campanus Leonello suo. S.

ENIT istuc: aut rediit potius Fabri⁹ noster: Inuideo illi inuideo tibi: ille
cum angelotū cū Gabriele uerfaberis: coibit cœlum: uoluptatibus uestris.
Latino sermone si delecteris ualde placet: potero tecum multa hoc i gene-
re cōmunicare. Tu enim quantū eloquentia illa cœlesti me uincis: tantum
latinitate superans: grecos utroq; odimus: nō quia nō sint eruditi & habeāt
multa quæ non fas sit contemneremur quia latinis plus est seueritatis. & placet ut ait
poeta grata proteruitas. Rurior circūsonat nos quoq; prope dieni redituros: tu in su-
ne pendeamus. & quo casu sumus nō potes ignorare: qui in trochea ludis. & restim ha-
bes in manu. Io. Ro. uicem acriter doleo: inplici laborat febri: qui & iacet. & ducit uxo-
rem in quincupli qui & iacet & ducit uxorem. & egēstare primatur. Cum Hieronymo
G

EPISTOLARVM

Qualiterio anice ut te habeas oro: quod illi presteris cōmodi Campano p̄stabis. Montanus noster misit hic desideratū homo est callidissimus: partem iam tot uictoris palam retinet nouum periculum non querit & pars magna milites est: cum uires decrescant cessare militiam nullae sunt missionē postulare: ita cum summo pro olympione habeat refugium iam certamina quibus & nerui & aeras auxiliant. Rusticum illum reticum & ceruicolum abs te ut abicias: hortor: stulti fortunati durissimum imperium est: Fluuiū mi Leonelle fluuiū anines: bibendum in limpido est: nec labra cum gregibus confūdenda. Nō te decipiant futurae mendata linguae. Certius est feci dicere q̄ taciām: Cras mihi cū rauca dicant Cornice cicade. Dicat amans hodiā praebeo dicat heri. Magna res est expectatio tūc uero longe maxima longe pulcherrima: cū superāstrem teneas. Vale.

Campanus Laureno de Medicis. S.

h
Ic a quo litteras accipies meas parer est eius dolescentis quem superioribus diebus ad te misi: tu mi Laurenti nē homines sortem fastidies Campanū tuum aspice. & tamen nunquam magnificentiū confertur beneficium: q̄ cum in pauperem uetus enim prouerbiū est. Diuiti nunquā magis dat pauper cum nihil dat. Contra diues nunquā recte benefacit nisi cum pauperi. Crescet is iuuenis beneficio tuo testimonium futurus beneuolentiae nostrae: si a te orabitur patrem ideo ad te misi ut cum res eueniret: petere possit audentius qd ex te quoq̄ promissum filio intelligit. Ego multa quidem a te magna atq̄ praeclara. sed gratus q̄ hoc atq̄ optatius nihil expecto. Vale.

Campanus Saluato suo. S.

s
Aluia ceruici prodest & salua dēti. Salua gingiuis: salua luminibus: omnibus & mēbris cum prosit salua: quæro An tumidis prosit salua testiculis? Hæc Braccius scribere me compulit: mi Saluare nostri q̄ est herbosus: & si de Salua questio est herba sit an arbor. Verum si herbosus non sit Braccius frondosus est: tamen quid aliud scribam: nec labeo nec Braccius pateretur Lauda quamuis hominis diligentiam: causas omnes reliquit abruptas: meam imprimis: rape hominem sublimem: conice aliquem in focum ne possit aufugere & enim fugam meditatur. Vale.

Campanus Gentili suo. S.

d
AT mihi hoc negotiū Senen. tuus ut eas bibliopla urbis: quæra q̄ an quis q̄ Frontinū de Aquæ ductibus habeat: ubi inuenieris aut tu aut is cui tu putabis cōmittendam: scias fragmenta quæ in hoc sūt libellos: quæ ad te mitti corrigaturq̄. Vespasianus ut audio Frontinum haberi: cura rē hanc diligenter aut soles cætera: est cordi. d. hic libellus propter materiam dignitatem atq̄ cura ut & quæ desunt suppleantur. & quæ corrupta emendetur. Vale.

Campanus Cardinali Senen.

t
RISTIS acerbaq̄ iactura duo Atincherii pater uixdū senior: filius adhuc iuuenis eodem mense: eodem morbo extincti sunt: ambo equestri dignitate ambo prætoras & multas. & cum gloria gesserunt: uterq̄ in patria gratiosissimus: filius etiam literatura insignis fuerat. Pater Romæ per hyemē Senator: ætatem Romæ ætæ semper formidauerat: sub mortuū dum colligit sese paulo diutius q̄ uolebat incidit in febrem: & quidem principio latentem ac remissam mox apertam & grauiorem: attonitus subito nuncio filius Romam a duolatopatri affuturus aduēto primo anxium & æstuantem inuicē recreat ingratue: tēre morbo cura & sollicitudine. & nocturnis uigiliis circa patrem emaceratus & ipse collapsus effudit simulauit: qd id patri quo ad magnitudine mali uictus est: tūc quoq̄ me mororem adderet seni: multa supra uires ægit: clam se roq̄ & per lterualla quo patrem falleret lecto se dabat eger morienti sic astitit: ut hic sequi uideretur patrem uelle. & ille quod factum est futurum in filio metueret: clausit oculos parenti paulo post moriturus filius. Reportatum corpus Senam est iuuenis diligentia: elatumq̄ funus magno luctu non propinquorum modo. sed Ciuitatis prope uniuersæ: filius lectica infecurus patrum corpus: iacta ui morbi in itinere subditit: Inde studio suorum & quia patrium cœlum profuturum medi ci arbitrabuntur: eadem lectica reuectus est Senam itineribus breuissimis: & quæ sæpe in temitterentur: uerum seu labore itineris tam longi surigatus siue ui morbi occulta cōstiente uires siue morore extincti patris ita deiectus est: ut nullis excitari fomentis potuerit nihil a focero nihil a focruā ad eos diuenterat fūctata paterna domo: nihil a matre: nihil fratris patre: nullum. & quod indolendū magis est: ciuitas tota sollicita de eius salute fuit

salute fuit: multi propinquorum amicorumq; uotis sese damnauere: & conquisita undiq;
remedia & pleraq; uisita allata. Sed frustra implores medicos aut remedia quæta ubi
mors imminet: paulatim extenuatus ad ultimam recesserat maciem. & ipse labi se fuisse
sentiebat: quiqua medici non desperabant: nisi natura paululum potuisset attolli: uocem
quatinus amissit prius q̄ moretundum loqui potuisset afflicto: & miserabile fuit: audi-
re: quo ponderes quibus argumentis Annam socrum consolabatur: ut diceret uelle exce-
dere eum uita non cogi. Mortuus est post exactum annum quo die inierat in patria
magistratum. & enim urbanos omnes & peregrinos multos obierat cum uix
attingisset trigessimum annum non coniecisset. Comitibus decem uiribus cum de sufficiedo: i
qui in demortui loco esset ageret: non omnes qui ad petendum descendere longo inter-
uallo suffragiorum superauerat: modesta multa erat in ore multa in uerbis: tum dignitas
quanta desiderari ad gratiam posset. Corpori procerum & erecto gracillitas inerat non
indecorata: facie candida & uiua plena dignitatis & gratiæ. Adolescens Senensium ætatis
suz longe formosissimus habitus: mercedia tanta ut omnem corruptum improbita-
tem deterreret. Mox quod formæ anni detraxerat addiderat maiestatis: iura erat libera
non licentiosa: consilii multum ac ponderis & fortis & domi. Oratione considerata non ite
dilectissimus cum opus esset: præterea contractus & modicus. Gesserat anno supe-
riore præturam Penuinam ea integritate. ut ex ciuitate donatus fuerit. & addita insignia
eius urbis quæ: dan his demum consueuerunt qui fuissent probatissimum argentea ga-
lea perpulchra extra ordinem: deniq; ea cecidit Penuino beniuolentia. ut & tunc p-
rogam præturam: & mox iterum designari Prætozem postulauerint. & morte audita pu-
blico nomine deploratorem destinauerint. Primum magistratum gesserat Luce: opera
ut audio Papiæ: nostri admodum adolescens cum annu ageret unde uigilissimum. &
ita gesserat ut nihil ad grauissimam senectutem desideraretur. Mox pari sanctitate Ferra-
rie. Deinde Mutinæ designatus erat in annum sequentem Senator urbis ita uestigia
senis patris adhuc iuuenis æquabat. & tamen in hac multitudine uarietateq; magistratuum
nihil est de eo auditum aut factum superbe ut solent iuuenes aut auare ut q̄ hoc questu
uiuunt: aut crudelitate ut qui gloriam inde per hominum supplicia quæunt: omnia mo-
derationis liberalitatis fauente benignitas in benignitate fauente laudabatur.
Mortis testamentum edixit: mitterentur ad ciuitates eas quibus præfuerat qui quæstus
rent aut cuiq; fecisset iniuriam: ei q; satisfacerent: si quidem nemini factam recordari nec
agisse in magistratibus quod antea poenitisset: aut tunc poeniteret. Vxorem amiserat
quinquennio antea: iauera q; eam unice: superfuere liberi duos: Virginia puella: & Alfo-
sus Bonifacius illa undecim uel sexum annum nati Virginia sic educata: ut & litte-
ras noscat. & saltandi arte quantum ad ingenium spectet puellani inter primas habeat.
Alfonus nondum litrens per ætatem deditus. sed destinabatur. Intellexit uterq; suum
casum: nihil in funere tam excussit omnium lachrymas q̄ poeri confusa: adhuc. sed tamē
intellectæ querelæ. sed id ætatis sine aui sine matre: sine patre destitutum lamentatur.
Extant & germani quinq; pleni spei ad fructum nondum omnes maturere. A ringheri-
us. Alexander. Albertus. Marcellus. Camillus. Atinghetius illum antecederat ætate: ce-
teri ordine subsequabantur. Et Alexander quidem iuuis scientissimus: ceteri suo quæstus
diu dediti Vide familiam tam illustrem: ita subito prope extinctam. Magnus luctus in
funere patrem in filio longe maxime: ciuium multum etiam qui nihil attinerent uellem
mutauerant: non uisus domus priuatus luctus. sed mæsticia publica ciuitatis uisus moue-
bat: ætas: mouebat spes: mouebant clarissima ornamenta & uotis patrem: dolor tam re-
centis cumularis in filio uidebatur. Clausæ omnium fores concursus undiq; ad funus &
omnes in gemiscere: omnes fortunæ accusare acerbiter: omnes ad publicam iacturam
deputare audiebantur. Vidi ipse longissimum & obsecutissimum funus: adire propter na-
gitudinem doloris ausus non sum. Amaueram eum a pueris: obseruaueram patrem. Se-
nior me ad spectacula inuiauera ludorum Romanorum cum quem illi commendasse
paulo studiosius nihil contabatur opem & omnem & subito afferebat: loquebatur de
me libenter cum suis & audiebat: cum filio plus familiaritatis fuit: nec officii minus mul-
tum me illi conciliauerant studia paria. & delectabatur meis scriptis. & exposcebat. Inter
dum & amulabatur. Venerat ad me superiore anno consulatus in re uxoris delectatus
sum minime dum in re tam graui meum quoq; iudicium posceret: datur id paucis. & da-
tur comississimis. Vide quem amicum quem socium studiorum amiserim: expecto qua
uia me consolere: poteris diuerso modo. sed nullo efficacius q̄ si memoriam optimi pa-
tris: clarissimi filii tui illustres litteris. Vale.

EPISTOLARVM

Campanus Quasqualio suo. S.

Est tam nunc pendet q̄ antea pependit Rumor exortus in uulgo est F. po-
 1 sculatam. C neq̄ affirmat neq̄ inficiatur. Competitores sunt permulti: sūt
 qui officium sunt qui pecunias Pontifici: sunt & qui pr̄dia ecclesiæ polli-
 ceantur parua res magna contentione peragitant: ad officium recidem⁹
 nominaberis & tu quāquā. C. palam cōminatur capiti alem sibi futurum
 Infimicum qui se inuito ad petendum descendet. Ego proletem in te de labor consilio
 opus estipennius ni dissimulemus nulla te iuuari niagis poterimus q̄ negligentia tua: di-
 ligentia mea. sed ego mi ad manum tibi ad casum omnia polliceor tu genium tuū pr̄-
 care utinam redeas in gratiam. Cum fortuna: Thure illi farteq̄ liranum est: aut tauro po-
 tius ut uel Ioui non cedat. Pontifex pace Italiae aut confecta aut mox conficienda: ad di-
 uum Marcum incertum diuertit an cōmigratit. Vale.

Campanus Baccio Vgolino. S.

Onuenimus proximis his diebus Antistitem Arretinum quemadmodū
 c ex Cia. nostro intellexisse te arbitror. Arretinus cum nihil uoluerit facere
 tua causa facturum. omnia pollicetur negat a se scriptum quicquam scri-
 ptum quo nomine non negat esse istic ait dyplomatanos suos: & esse com-
 plures hos litteras ad quos uelint quales uelint conficere se perpeto ex-
 lior nec dedisse ad quēquam litteras nec accepisse: deniq̄ ea sententia discessimus ut dice-
 ret expectare uelle dum quid hac de re significaretur per procuratores suos te incognita
 factum omnia: quæ tu cupies. Ego orem Cardinalis exposcat. Vale.

Campanus Achilli Petrutio Senesi. S.

Go quidem multum mi Achille Tuscis omniibus tibi uero propter exinil
 e am doctrinam: præclarumq̄ ingenium tuum mirifice afflictio auget atq̄
 accendit hoc studium humanitatis in te tanta quantam qui non amet ul-
 deri possit q̄ immanissimam quibus tibi uinculis alligatus sum uides.
 Sordent mihi quæcunq̄ sunt mediocria. Inter Senenses tuos cum multi
 sint uiri eruditi: unus mi uisus fuisse eloquentissimus. Et audieram de te antea permul-
 ta sed quæ nostri esse temporis. non ueterum putarentur: ubi nitorem in dicendo tuum
 & uim neruos copiam perspexi discessisse a nostris uisus est. & ad p̄sorum eloquentiā
 concessisse: tum auget eam dicendi gratiam comitas summa: nulla ostentano. ut cū om-
 nia teneas existimari uelis ignorare q̄ plurima. sed latere aliquantisper potest uirtus: diu
 abscondi non potest: nihil est amplius quod de te dissimules: satis diu me decepisti: para-
 lam te ad dulcissimam contentionem scribendi: in qua uer uicturus: pulcherrimum utri
 q̄ erit fecisse periculum. Ego tibi sic iam sum deditus ut paratus sum quauis conditione
 uinci dum sim tuus. Vale.

Campanus Archiepiscopo Florentino. S.

Vdio Franciscum Guesam canonicum tuum grauiter egrotare: idē pr̄-
 a cor hominis uitam tueat. Sed cum illius nutu uiuamus omnes: uoto suo
 nemo ioro te si quidem migret e uita. Francisci mei imo Campani tui me
 minens: me canonicum facies cum illum facies: itē per potest uirtus: diu
 me æternam testimonium beniuolentiæ nostræ. Vale.

Campanus Gentili suo. S.

Vne illud est tempus quo implere expectationem de te meam officiosissi-
 mē potes: accumula facta: dicta uerba operas: & quicquid habes reliquum
 n quod in Campanum tuum pollicitus fueris: effundere. Vacat canonicus
 sancti Laurentii mortuo Francisko Gueso: cūta sufficiatur Franciscus me-
 us aut tuus potius: ita mihi pollicitus Laurentius nosse: ita tu spem fecisti
 hoc illud est singulare quod ego ex te rotos hos duos annos expostulo proinde senten-
 tia esse te quem mihi persuadeo nullus sum nisi quod tantopere oro exorem. Vale.

Campanus Saluiato suo. S.

Aluiate uigilia surge: curre: Laurentium nostrum quare: atripe: tene: roga
 obsecra: obtestare: & si hoc non pericias modo stringe: coage: preme: extor-
 que ut Canonicatus sancti Laurentii qui morte Francisci Guesi nunc ua-
 cat: Francisko meo conferatur: nihil hoc beneficium mihi inquit conferet
 tu preces minas: lachrymas: querelas: & quicquid oportere intelliges inter-
 & te perfecta Romam proptera. Vale.

Campanus

Campanus Ventura Pontano S.

Crispetani proximis diebus ad te Lucentinūq; nostrū una: & scripserā festinus: q; a rugosis & agiolicis probaretur multa de nemusculis multa de Sybillis mentio. Gaudet litteras ad te nō peruenisse. Nā & tu agiologus si non sis nec rugas habes: deterior es q; agiologicus. Sed mitto iocos. Recinensem aut maus Racanensem paternū amicū tuū uidi dātātaxat semel

& uenit accitus pollicitus sum illi operā opēq; meā amicorūq; meorū omnīū quod n. ei qui hī esset in Blancha cōmēdatus non polliceretur prēstare. ut raceā lucios meos: & quorū ea esset in me fortunatq; meas auctontas quae esse possit in quēq; maxima:q; uita maxima ut quos mortaliū & teporū uobis habetū tūllo cōfēti paucissimos. Sed de nemusculis cu pio scire quid agens: tūdos capēns an acedulas: guesian regaliolos: cupio & de Sary rae: & aglogam uolui dicere: me tu facile discēdis a nemore syluis delectaris: & cantatur in syluis libet. Placet uagari: laet placet seras ex tuto ligere: sed copiosior & plenior & modicior Sarya est: quanquā isti aetati uix conueniat: nec uicē quidē pōtine ad & aglogā redi. sed uide hic quoq; qd agas habet & agloga legē postulat humiliā uerbā nati rudi Consilia hebenia: affectus in gregē totus cantus inconditos. sed frequentes: magnā scientiam pecoris pascendi: educandi: tendendi. cōmīscendi habent: haec sextera quēdā solis cognita pastionibus. Poetae non fere explorata tum res alias rerūq; temporā magnam habet grānā quicquid ad rem conuenit: nullā quod aduersum est. Verū non deterunt te cupio sed incitatum per facile prēstabis omniā si pastorē indues. Versus aut ratio nō eadē quae Sary reatuli: & agloga ueluti modos quosdā ad quos canter: suauē expeditos simplicitatis saltem. sed studiū plenos. Sarya praecepit abruptos amarus nequiciae selleg confectos salantes non ad cantum sed impetū ut quicquid dicat: neuomatiquicquid attigat: mordet: nō implicata. suspecta. nodosa omnia nihil apertū nisi quod turpissimū sentias tamen & media ductas philosophia: multā historia pōtētarū rerū: multā uotitia praetensu: sententiam quoq; sumi: mā ut ea obicit maxime quae sunt: molestissimā: turpissimū. & facie: & urbanitatis. & ut uno dicā uerbo Sary rae: is dicit optime qui pessime. Plura scribēre de Sarya nisi magis uiderē magis ad & aglogā inclināre: quā praeceptas partes obinent affectus rusticī tamen & inconsideran quales sili sunt. Ha ego uos post hac quando mea rura uidebo. Et pingues hēdos: & laetū ad carmen Alexim. Quando ego & exēda pendentes rupe capellas. & similia ardentior elegus & concitator & sublimior. Tyndaridas nō sentit amans. Nec sole perulso: sit hycareūq; canem Herculeūq; feram. Ille per & ianā in pōthiq; per alta fesequet. Aequo: tūa: hīpoboreos atteret ille nives. sed de elegis nulla questio. Sary nō mordaciorē aspioret & magis interrupti. Quale est. Et spondā uendens credit lectoq; domoq; Donatus ueten quantū capis amphora uenis. Nil perit ingulubris: constat gulas: praecipitat se luxuria in uentrē: plus est hic quod capis exgo. Sume merum: ides uxorē: sitit ille bibis tu. Iā existimo poetā se factum. Vale. Seneca.

Vēris quod genus epistolarū maxime pbēsus cuiq; rōisū indicū ē: mihi illae placēt: pōssimū quae sunt familiarissimae: quae mordēt: quae blandiunt: quae narrāt: tanq; in aere aliqd; Theatrū & plausū nō postulat. & ut dicā aptius. Eā ego cēso epistolā elegantissimā quae prae grām sermonis nihil habeat: ut elegas uideat: ut sit ad manū qd; scribas & excidat: nō emittat: sed inq; ut loq; ad angulū cū amicis: nō sōnare ad forū uideatur: ut cur nō inq; in teritū & ad forūcū ad Senarū aut populū scribatur: id qd; desiderat euenit: & tō exigit. ut q; cū tibi res sit uideas. Sed nescio an epistolam uelis dici quae in historiam exeat. Vale.

Campanus Caesari Crispolito suo. S.

Misisti parēre ea arate: ut eē sine duce nō recte possis: ducē q; te ipsū meliorē hebis neminē. Engas aium oportet. & uicas te ipsū: nō idulgendū adolefcētū: ē: ei qui pūit familiarē: nūc tibi cōuenit: qd; uiuo prae cōmēnēbat: prae studia lē ap: crefcit illa cū annis: nec prius honeste deinde q; ipsa uita. & ille uiuit diutius: q; nouit plura: pōtes multa igenio: tuomoniū: & ceptis: cōsilio: mox: oia: utaris. Cōplexus sū ego parēre tuū minico studio. Cupio te euadere: qualē ipse cupiebat: facile id affectū: si qbus ille te studiū desinuerat: uicissit. De me sic tibi nūc pūadear: ut olim de pētorum: si ille me erga te charitate non uidet. Vale.

Campanus Donato Accaiolo. S.

Enit hodie Senas qui est postmodū Idus Iul. factus sum & tibi & Gētili nostro propinquior. & si de Gētili nihil est quod me moueat: thomo in magna fortuna parū amicis: cōtēmit quicquid iura se despiciat. Mēis tani quattuor nihil

omnino ad me scripsit uerum constat & mihi silentii ratio: etiam si ceteras ulcisci inuideras possim uincere & que silentio atque garrulitate iam uictus est. Vale.

Campanus Xanto Cerasio suo. S.

Ec responde nec quid agam curas: tum nec ambitu Urbis nec situm perscripsisti nec quid abs te postulauerim cogitas. O stimulos o calcaria: quae inquis: quae boues: quae asinos: quae desides excitant. Etiam o frenas: & ais quae: non quae cursum. sed quae mendacia cohibeat: tui aeglogarum elegiae: meaequidam subtrahere: me decipies. Is maxime fallit qui pollicetur amplissime: & nugator tunc coelum dat: cum daturus est nihil. Vale.

Campanus Antonio Vrbeueta. S.

On scripsi ad te quicquid expectaui ut ea pacta te mea cois foret: laetitia scriberem: la ego quoque sum archi. sed pbsi: & tu archi: sed diaconus Tertius est Vrbeueta nri Mar. quae acceptatus sit titulu nondu deliberauit: sperat & ipse multo maiora: quae si scires: & relasio illi eripiant: quae danf alius: adeo nihil nostru est: quod suu non esse debuerit. sed haec & alia coram rectis facies si aliqui ad nos uenies: expectemus te magno cu desiderio: mea intelliges: de homine mutum: ut loquar addes: & tu gladium gugulo. Vale.

Campanus Domitio suo. S.

Xigis ratione aestatis: & quid tanto secessu fecerim: rogas magna fuit multa: uagatio uoluptatis diuerse quidem. sed quas homo superciliosus & tetricus desiderat tibi possis accusare: in nobis non possis. piscari. uenari. aucupati. interdum spectati. & ad ocium sumus: tu quid Herufco caelo: Herufca aestate iocundius: studii fuit par. sed erraui cum dixi parum. nam cu scripserim pauca multa legi. & hoc quoque erraui: opus legi distaxat unum. Et possum non errasse. nam uno in opere multa copia. multa subtilitas est penetrari in intimos sinus philosophiae: quid istuc inquis legisti tam solum tam multum. tam recoditum? Magni Bessarionis nostri quinq; libros in defensionem Platonis: iam quae amia dicendi tractata. qui repulsi impetus cogita: oppugnari enim Platonem magna fuit audacia: defendi per oia consilia maioris. Primum quae tanto grauior est plaga. quanto sit abiectionis. qui inserat. illi scitior qui uulneretur. ubi uero coru sine ueneno. sine permine istuc est. & tuc maxime peritur iugulum cum & dolo & ex impari dimicatur. deinde quoniam semper plus diligentiae postulat curatio: quae uulneris: quorae alteru quis potest aliter uix. nisi qui peritissim. Postremo quando in contentione Platonis Aristoteles adducitur. Vir post Platonem ipsum longe omnium qui unq; fuerunt eruditissimus. & quem potuisse uidetur naturae solus Platonem noia retinere: & maximus esset philosophus non unus ostenderetur philosophiae uires: no adeo exhaustas primo esse ut facere & secundum non posset: qui quoniam & posterior subtilis: & Platonis auditor illius industriae addidit sua. & quicquid tor ex illius scriptis probauit. arripuit. ut uno in Aristotele & Platonem inuenias: nisi quibus in rebus aemulatur: atque ita uocat. ut damnet. non doctrina. non ingeniu. non mores. non uita. non natura. non labor in tuo est oia Platonis adimunt. concumulant Aristotele. Ad haec Bessarion quinq; libris ita respondit. ut quae antepom Platonem non minus quae ille ipse aduersari Aristotelem laudet. opus est plenu in odestia. scienae reru alius magis atque ingeniu plenus. Euclytam dicas oem Grecoe. Lanioru auctoru suppellectile. neque eni una est consuetudo. quae impetit argumens. pugnat rebus. premit exemplis. uimque oem aduersari ratione enervat: deicit copia. uanitate labefactat. modis oibus fragit. dissipat. calcit. ut non corruisse mo quae sunt obiecta. sed euangisse oino uideant. nec cenfeas re tantam uim esse conatus oes artes. oes artu loci aperiant. oramai uero est tanto. ut cu aliis oib. tu hac picipua re dignus uis pures Bessarion. qui Platonem tueat. quippe luce quadam uerbos. sententiaruq; maiestate quicquid dicit illustrat: sed haec ingeniu est felicitas. quid arcana illa reru diuinarum: nihil de mente dei. nihil de caelo murum aut inuolutu dictu ab illis quod Bessarion non (ut ita dicam) resupinauerit. posuerit. In aperto. quod totu est recodit: cuiusdam infinitae doctrinae. tum in iis quae sunt religionis & naturae. quanta ueterum cu nostris monstrata consensio. & conexio. & ueluti concordia opinionu diuersae. ut quae alieni a religione abhorretes ab istius nris uidebant: non aduersarios pductos dicas a Bessarione. sed testes: dicam apud quae sentio: memine aliu neque Platonem potuisse deesse: grauius neque de Aristotele: modo tati us loquar: quae distinctius & uenit de utroque sentit: & Platonis atque Aristoteles

pretaxati omnes ubi ubi inueniantur q. F. ad iudicari parenti contradantur quatenus ad aureos triginta perueniant si quid desint ipsius monachi bonis quem uerisimile est in alios usus uersis si suppleantur quod reliquum fuerit creditoribus aut cui libitum est distri buantur nescio an iusta deposcam hoc scio nō iniqua poscere nemini dubium est: si ex- acti sunt a monacho prouentus plebis non alio q. ad plebem spectare idē quā summa pa- ctus ex prouentibus prouentibus deduci oportere creditoribus aut ad pater- na monachi bona aut certe ad ea quae extra plebē erant ius exiat. haec de iustitia uis mi- hi sunt quae ad te nunc scribere. Transeo ad gratia: hoc ultimū mihi destinauī argumen- tum quo si cetera defuerint in causa superare hoc singularis muneris loco abs te postulo ut bona inuenta domi nostrae exacta ex prouentibus nostris debita ex conuento nobis non amitti a quoq. antea patiare: q. nos triginta aureos ex corpore toto bonorum deduxi mus aliterum petimus beneficium ut nos nostraq. omnia sic tuearis sic faveas. ut id quod sumus tui esse uideamur nihil est tam magnū qd mihi tua humanitas ac beniuolētia nō permittat. Et quod ego e clarissima Medicū familia non sperē proinde Campanū q. tuus est oro non sit ē beneficium. Pauperissimus est pro quo oro & qui praeter hāc plebē neq. so- li neq. tecti habeat quicquā. Et est educatus a me līsis a me imbutus. Et ut dicā aperte nō potest qui me diligat hunc non diligere: quē ego quantum & quantus est feci. Vale.

Campanus Gentili suo.

Ide quid tua faciat integritas: delegatur tibi iam altera causa Florentinam ihl postulo aut te aut me indignūrem tantū ut iuste transigas peto: si quāq. no- lum hoc impetrari quod ēt me non petente factū te sciam illud deputabitur beneficii locosū quod facturus sis celeriter feceris. Vale.

Campanus Rufino suo.

Penit tibi proximis litteris sententiam meam ergo dignitati tuae nūquam de- ero sed uide & cogita quae tpa: qui principū mores: praestare absenti cōsiliū facile possumus id integrū est quid potissimū deliberes: pnti opem ferre. ut ma- xime uolueris minime potero. nam quod antea scripsi res inter petram fa- xūq. relictū nihil luci expectes in tanta ariditate in tanta duncie: nec poenitentiae locus erit quod te moueas ubi iam cucuristi ille locus tibi paratus est qualem iam percipis. & q. dem in eo genere atq. fortuna optimus. & quo nescio an haberi possit Romae cōmodior sed quod saepe iam repetō ratio temporum me terret: & captae umbras solida relinque- re cum uanum est tum periculū plenum. sed quo sis animo fac rescribas. Vale.

Campanus eidem suo.

Ide q. statim q. mei sis efficiant. Equasti me beniuolētia ergo Antomeam be- neficiis lōge superasti qui cū nihil accepit ab eo cōmodi hūanitaris tantū exhi- bueris quantum ipse qui oīa ei debeo nō potuissim. Iā quib' uerbis cōmēdem meos tibi nō uideo cū parua significatiōe beniuolētia in hūc meae oīa pō- teris: hoc unū uelim existimes uideri me tuis nūc manibus salutē accepisse q. qui mihi ad- iutores fuisse in ea cōseruanda tā studiose cōplectens: addis quodtidie aliqd cumulo tuo- rū in me meritorū. nā maioris addere quicquā nō potes adeo oīa iā superasti. Vale.

Campanus Cardinali Papieſi.

Grotauī hos decem dies totos: Trebianum tuū ualde me recreauit. & Her- cule non minus molestum uisum est non adisse te: perdidisse tua prandia q. egrotasse Trebianum fecit ut tecum esse in mēsa proximēq. accubere ul- deret ad iacturam accedit dies ēt hodiernus: continent me domi frigoras uerum pro prandio tam debito tam legitimo tam praescripto operam po- sco: nec posco mihi quāquā mihi posco: quicquid suppeto amicis. Thomas germanus iā ēt ex Susanā ex rectoris ex me non nihilum pendendū tui ei uerba: capitur. raditur. con- sumitur. penit si redeundum sibi fuerit sine praesectura: diuine re uirtutes multae sunt uerum nulla praelatio & fanctor q. q. mortuos amicos pan prosequeris studio q. soles uiuentis nec unquā apud te qui senile tui fuerunt moriuntur. nam tua fecit ut rotiens ad te recurrat tua quotiens opus praesidio fuerit: cum tam multa soles praestare q. pos- sis. & operam tuam non est uis laboribus. sed ex amicorum cōmodis metiare. Proinde ue- lim inſites apud Rothomagēnē. Vicēnūq. & inſites ualū quo soles cum uis impetrare ne discede ab ingenio tuo: ne deſere paruis in rebus quos in maximis cōſouisti una ope- ra & uetera officia: & dignitatem illius familiae & mēmonā auiū iā mortui cōſimabis. Scio quanti est Papieſi. bucca cum stringitur uno ſtatu uel ſaxa conuellit. Vale.

Campanus Cosmae Protodnotario Vſino.

Aquam

Quam mellatam tuamquam prisco nomine Lotam puro nō gustauī modo
sed haufisſit mihiſceſed qd nō ſapiat & cōdita melle & mihi a te miſſa i qui
bus nihil poſſe dulcius Nam mel dulcedinem oēm tu mel ipſum ſuperas.
Velim modū pondusq mellis ad me ſcribas Quarequalio poterat ad me mit
tiedoctus in Loraquem & interpretem ſi adhibeas modo ſortaſſe diſſoluet. Vale.

Campanus Franciſco petrucio. S.

Cerbe me affecit patenti tui obituſamaui hominē beniuolentia nō uul
gati nec ipſe uini ſe patiebatur & amauit annos ſam duodecim quod tē
pus multa magnaq officiā mulle offendiſes contingerit. Cui ſiſtic ſece
dere qd ſere ad hūc diē ſingulis aſſatibus ſeci i adibat me quotidiē tar
daniē aliq ad multa aſſatē excitabat liſuſu ueniebat ad mea ſape nocte ſi

media expectatū de rebus publicis ciuitatis de ſuis domeſticis cōſulebar quicquid pperā
a ciuibus heretis quicquid a ſamilianb turbare aut cōſule meū querebaſ ſape me in ho
ras qtuor occupabatis ea qtaur dolere cū deſimeret loquimilitauerat ſub uariis duci
bus. Inde ſermo ſōgiſſimus hiſtoriz ſimilis Inde ſati diū nullū. Erat cū liberis tecum in
primis diuiniſculus. ſed p erat & parerū mos habet in maximis ſtudiis filiorū ſōge maio
ra deſiderare maiora depoſcerent puerbiū noſtri. Peſſimus eſt p iſ qui indulgentiſſim⁹.
Attriuerat nō nihil tē familiarē dū negligentior uolebat uidere q eſſenpicala tēpoꝝ ſuſ
pectiſſimorū magno conſilio maion patētia ſupauit. Inuidia non potuit effugere ciuiſis
exiliū pſis minus egre tuſiſe q oportebat. & filiū & unicū. & quē ille ad ſpem rerū ma
gnare educaſſet. Verū maluit ſolus perſerre motū ciuitatis q ſimul perire cū pſe & expro
braſſe aliq illius tenentatē atq audaciā ſerperſeſſeſq diu ante exitū i ac praxiſſe
qualē ipſi poſtea uidimus. Itaq capiebā ego cū ex memoria rerū praxetia q incredibilē
uoluptatē conſiliū ex prudentia futura ſalubritate uero aperta atq ad oīa prompta
mihiſce delectabar. Ita loquebat inter amicos ut ſentebatur de & male dicit contraxerat
nomen ut nemini placer de ſe audire quod facere ipſi non diſplicet. & dolere ut quic
quid ad uinū ptingeret alioquin officiōſus. & alienis negociis q ſuis diſpentione op
tione quoq pſinaciz ſubierat non quia ſeſſet & pſuaden nō facile poſſet. Verū ex libe
tate recuſandi qua nihil dabat niſi iuctuſu uincebat aut q ſacillime ubi cōtentionē tenuiſſis
ſeſſat tēcando & cōcortando inſupabilis deniq uir fui quē ſi libera patria natiū cogites
grauē ac uerū poſſis exiſti mataſſentando & blandiendo nō modo ineptiſſimū ſed oīo
tū alieniſſimū dicas. ſed hoc tēhoc me conſolat q ita uixit iura eſt mortuus ut eius u
ta nulli ſuū obnoxia cōmune mors deſiderium reliquerit. Vale.

Campanus Petio de Medicis. S.

Go Petre præſantiſſime hunc maximū capio fruſtū ex tua beniuolētia q u
deo multos quorum res apud te agiſſad me cōſugere. Cuius quāqu nō ma
gnam apud ceteros auctoritatē eſſe ſciunt de gis quanta mihi tecū ſit nō du
bitat horū unus eſt Paulus Saluanus Seneſ. Is habet prædiū in oppido Col
lae de quo extat inter Flotētinos & Seneſ. utris in ſinibus ſit longa cōtentione qua opo
tuit Paulū nō nihil offendere oppidanorū cū publica patētia pſinaciz tua iura tuere
tūre nō dem diſſita prædiū in neglectū eſt. & neq aſſat neq excolitur. Cupit Paulus
hæc duo per ſi illi ab oppidanis ſperant primū ut ueniā deinde deinde coll prædiū pe
mirantiquod aut ad uetiſſa gilia & exactiones pſinaciz ſponſorem polliceſ ſi oppidanis ius
ceſſent & prædiū in illoꝝ eſſe agro ſinibusq cōſtitent ſe oīa pſoluturū. Quod ueniā pet
at digna res eſt ingenio & natura tua quā uſitā ceteri nō cōſideriſſent nō. n. tor nōc in
cendius extierat Italia ſi manſuetudine tua ſui q abun ciues maluiſſent. Ita q Saluanus
nihil alienū a tua poſtulat gloria: cū ab oppidanis dari ſibi pet te ueniā poſtulat maxime
uero cū & leues ſuerūt offentiones & patētia ſtudio ſibi offenderit q quā ēa tuis di
micare cū res exigat necceſſe eſt. Quod licere ſibi excolere ſundū expoſcat ubi cauſū ſit de
uſe gilibus & ſandū & uile uidet expoſcere. Coli agrū cū ab oībus & cōmodum ſit &
ſalutare hoc qui uetat non nihil uidetur deſiderium aſſerre uniuerſis nec eſt in quo ma
gis ledi poſſit humanitas q ſandū: ut Prisci dixerunt telluris iura uiolādo quæ oībus be
neſicia nihil aliud deſiderat q ut excolat q ſi leges. xii. tabularū multā hoiem iura qui
arbores ſucciderat ſegetē corrumpet ſtatuertū facile poſſumus intelligere q ſi in
quum prohibere ne aut arbores naſcant ſaut non foueat nata: & cetera quib⁹ uiuimus
& ſubſistentur non gignantur quare nihil eſt quod a te qui ad publicā utilitatē natus
eſt peti poſſit honeſtius q ut & gratia inter homines conſer præſentim ſinimōs & præ
diorum prouentus adiuti ab omnibus a nemine impediti ſurgantur. Vale.

Campanus Gentili suo S.

Scribo ad petrum nostrum in rem amici: aut eius potius qui se pollicetur
 amicū. & scribo lacesitus. Partū erit tuarū: Petrum cōmouere ita demū
 me petereit nihil ab eo cupiam impetrare quod eius animū offendat: aut
 statim perturbet: aut cuiq; cedat iniuriarū: nō possum non moleste ferre du-
 tumū silentiū tuū: iurare autem nō posse me lachrymas continere: lachry-
 mas dico illas dulcissimas & plenas noticiarū quum quid ad me scribisquare noli tam diu
 fraudare me tāta uoluptate. Ego ad biduū Romam contendā: transitum faciā p Petrus-
 num agrum aut Penasiam fortasse. Supioribus littens cōmendauī tibi Io. Lapum patrem
 pueri nostri. Scio quantū illi pstitens praesidii mea causa ea est hoīs fortuna ut nō dubiū
 sit mihi quicquid in eum contuleris mea dūtaxat gratia contulisse. Vtinam capax esset eius
 benignitatis: quae est mihi cū Petro nostro: quideres quanto studio cōmendare: remere
 fateor. sed nihil est in beneficentia nimium. Tunc enim cum caperis cuiq; benefacere: maxi-
 me accumulanda sunt bñficia. Quā ob rem Lapū sic amplectere ut intelligat factam sibi
 accessionem aliquā cum mihi filiu pro te dederit. Intelligo premi hominē non nihil a te
 alieno id si est cura ne iniuriā patiar detrimētosam. Paratus sum ego paulatim oīa exol-
 uere p ea tempora quae tu statueris: modo dilaciūculā aliquam interponas. Ego quicquid
 per te conueniet praestabo. Vale.

Campanus eidem S.

Cio nō ingrātū esse tibi quicquid scribā modo aliquid ad te scribā: id ego
 si faciā rarius q; cōueniat: est unde petere possim uenia: tantū dē taciturnita-
 tis tuae quae & si mihi aliqñ est pmoesta: nūc ita auxiliā ut uideā posse
 tecū scuto ad scutu dimicare: nec minorē isserre plagā q; accipere: for-
 tasse etiā maiorē: quis enī postq; a te abii unas tantū dederim ad te lras: de-
 di tñ uel unas rē nullas acceperim. sed dabit uenia si supplicabis adiciē ēt multa nō gra-
 nis ut dūtaxat resarcas qd uisus es lōgi silēni tractu dissiisse: supra multā etiā aliquid aut
 aū multam potius: ut secūdū habeas multatōrē id aliqd accipe. Cōmissa tibi & Braccio
 nro agit apud te Florentino: duorū causa. Scio te magnū esse iudicem delegatū sed nō
 minus rogisum & seuerū q; magnū: res agit inter extemos & agit magna cōtēsiō: nec
 quantū audio miore aequitate. Cōmendo tibi in ea causa Angelum adorem amicorum
 meorū: longe amicissimum. Multa pnt p̄stari a iudice seruata integritate ea ut ei Angelo
 p̄stet uehementer rogō: nā maiora tā est iniquū p̄stare q; petere: Et ego quod pro eximia
 & singulari probitate tua facturū te scio: mea etiā causa id ut facias cupio. Vale.

Campanus Gaspari Teramano suo S.

Omam redii pridie nō. sanuat. Statuerā q; p̄gre p̄fecti solēt cogitatus
 aliqd & ubertius ad te scribere. & scribere de oī secessu meo aetiuo. sed tan-
 ta ē de nra beniuolētia & tā uulgata opinio ut accelerare oportuerit quod
 maturū faciēdū decreuerat: uix Romā puenērā cū adoriūt me Cardinales
 duo Papiē. & Seneñ. rogāt scribā ad te cām F. B. de S. Geminiano qui ē
 utriq; eorū: dedistissimus: cōmōdē. Vide quē fructū amoris tui: quā gloriā expeire uenisse
 ad me duos Cardinales: petiisse operā apud te plus gratiā meā tecū ualueram q; suam au-
 thoritatē arbitrator: recepi facturū cum q; reculare eis quicquid putabam indignū: tū ut tan-
 ti amoris opinionem diffidētia non iminuerē qd postulēt non ignores. Eiectus est uir
 ex aede diui Andreae quae est ad uicū Florentinum. & quantū ex ipso intelligo eiectus in
 iuna: patronum habet istū: qui suam causam honorē q; tutatur omnino nemini. nisi qd
 obstat quod me lateat & sit occultū dignus est ope & patrocinio tuo: iurare possum me
 neq; uidisse alias unq; hominē: neq; plane auduisse ut suspicari non possis tractum studio
 mei eius apud te causam suscepisse. Cardinalium duorū precibus motus suspēciam si de
 trahi quicquid nolis de tanta opinione: quid facturū te oporteat intelligis. In manu habes.
 quid de amore nostro sentire homines uelis: at qui homines? q; cum sint Cardinales &
 tibi amicissimi: quandā esse eximīā & excellentē amicitiam nostrā ac propriā Gennh &
 Campani existimarūt ut nihil tam postulatu magnū sit quod impetrari nō debeat. Vale.

Campanus Falconi suo S.

Ereot ne immanitatis obduxeris callum: i qui me totiens ad te scribentem tā-
 tis precibus tuas litteras postulante nō exaudias: ita cum summa uoluptate
 me fraudas: nō nihil officio detrahit tuo Gētilis ille tātus amicitiae assertor:
 tātus beniuolētiaē p̄dicatō: addo exhibitor tātus clamātū mihi. & tuas polli-
 citates repetēti nō ridēsan ex amnis hic ut saepe fugis calamitatē. ita nūc amico: iactu
 tā itulit itercedūt mihi & qdē capitales inimicitiae cū Papiē tuos nā meū dicere quo min⁹
 possim

possim grātissima res facit pollicitus operam amico non praestitit: q̄ si inimico iniuriam postulat scindit suffragium si iuit ut nō contentus fecedere aduersam in partem ceteros ut fecederet ut amicum meum proderent horatus nunquam conuenit quo ad me in signi nota repudiandum curauerim nam ego in amici repulsa non minus repudians sum q̄ qui repudians. Papies. an dices id facere potuisses: sed. & quod est longe molestius ultro fecit nullus error nulla obliuio nihil umbræ aut calliginis affuit. Campanum suum aperta fraude uolens uidensq̄ decepit enibi hominem in quo speres: in quo fortunae collocas tuas operæ primum est audire q̄ impudenter se excuset: negat se pollicitum aper te inter nūm q̄ cumq̄ dedisse ait uerba: & neq̄ certam fecisse spem: neq̄ desperationem manifestam adhibere uoluisse uidere frontem cum suaspe ingenio audacem tum fortuna licentia osiam si is erat apud hominem qui & esse debuerat & ipse semper fuisse me dixerat: facile potui amico operam imperare: quam ei erat negare non facile aut si res tu lerat ut negaret: quanto modestus erat id afferre prestare non posse scribere tu ad illum si uideatur nobis iurga tu quoquinuat nos quantumlibet fortunis: uincat saluta officium: & dignitatem tam nos possumus tueri q̄ amplissimus quisq̄: nec excusat fortuna cum qui cum amicitia creuerit summorum hominum illam erga infimos uiolauent. Vale.

Campanus Cardinali Senes. S.

Off discessum tuum hæc aucta sunt libelli cum plures cōtra Pilosum gra-
P ues querelas intulerunt quadraginta extitisse referunt: cū tamen aliquot negligentia eorum qui sero iudicium postularunt non sint recepti. Pilosus per religionum cōnochia lantabundus dissipat. Primum ad mon-tem Oliuetum secessit nesci ne tuo uisum dum hic adesses caperetur. Inde media nocte clam omnibus ad monasterium sustinæ se recepit: haud tamen plus biduo commoratus Postremo suasu Complicum ad Oliuetum reuersus fugam ut audio subor-natio illi dictus est dies. Iudices ante triduum nihil uidentur factum: nam is datus ē terminus quo se tueretur: si non parebit & dabitur facultas in uincula totum quantus est rogatum manitatumq̄ coniciemus. sed neq̄ ad diem uenturum arbitror: neq̄ iudiciū expectaturum hoc triduo. Iudices reum esse iubent. Borgesius præter expectationem ho-nim nostro plurimum studet: hoc uespere uēit ad me: ocreas & pileum Pilosi postulauit nescio an ex Vicario caduceatorem facturus: respondi fieri non possene: uia mea esse po- testate quid illi restituerē quo ad omnibus sancessisset: subnuat Borgesius Pilosum om- ni alia destitutum spe refugitutum ad te & ueniam errati petiturum tu apud te ut sis uide- to test enim misericordia Longe indignissimus: oblocutus de te cum monachis: de pa- tre tuo de Vintimiliensi & Lucenino nostris fortassis etiam de me. sed me monachi uo- dum nominant mihi quæ dixerit atq̄ confinxerit audies cum enimus unatotus illi po- pulus sic est infensus ut solliciti omnes de illius damnatione uideantur. Sacerdos adhuc detinens nihil noui concessus est nisi q̄ se misistit Pilosus Moniales uictualis alios ex re- bus quosdam infuls explauit: nōtem pilosum pilosorem ex tuorum pilis facturus. Gra- tissimus fuit decem uirg accessus meus: multa de tua humanitate prædicant. Sardonē sem quancūq̄ commēdaui diligenter tuo nomine nondum rederunt nec quantum conicere possum sunt reducti q̄ factioſi & nimis studentem rebus arbitrentur nun- quam nisi confecta arce quietorum ibenigne tamen responderunt decem uiri: si eorum statum arbitriū sit atim tunc tuæ postulatione fuisse obtinueraturos sed statim eius rei totū ex populi suffragiis pendere: ad quem statim referre de reductione decreuerunt resine- scio quam ob causam protraxit in longum æque pendet ut antea. Sacerdotem illum: quē n- norum sacris iniiciendum demandaueras & notari affirmant eximi uinculis in iussu Pont. summi non posse: damnatum enim esse ad carcerem quo ad sedes Romanas aliter decerneretur: ita extare sententiam. Res Castulensium odioſa est: & gemus ranien con- silio. & neli in telle commissiſimus. Ego expulso Piloso: cæterisq̄ peractis rebus itinere me committam nisi quid immoran me iussens. Quis exinus excepti Ioannem Thomā nescio si fortasse decessit: uae Romam ita statim contendas. Contemnere enim pericula nunquā bonum est cum necessaria. Vale.

Campanus eidem. S.

Rionibus litteris significauerā Piloso nōstro dictū ēē diem & cætera quæ ad
P causam pertinebant: a iudicibus esse pacta omnia nūc quod futurum p̄dixeris audio Pilosum ipsum tacita manu iussisse calcaneum: & relictis omnibus occultā fuga e monte Oliueti recessisse: decreueram mittre qui assequen- tur fugientemq̄ comprehenderent. Sed neq̄ iudicibus uisum est: neq̄ quo se receperit

aut quorsum profugerit compertum est: expectabimus quatriiduū elabatur: statim deinde hominē aut damnabimus aut si quod nequaquā arbirotur in ius uenerit conciliemus in uincula. Venit hoc uespere nouus Vicanus uirum prae se fert grauem atque integrū: exceptus est a nobis omnibus porrecta fronte incidimus in sermonem de piloso: exemplū illi uel taciti proposuimus qualeni se sit exhibiturus in obeundo magistratu si ueli. & tuam gratiam & suam gloriam important. Pilosus cum querelarum libellis esset oblatas: & uenire in causam iuberetur conuersus ad monachos tot inquit mihi obiciūt: ut ubi sim ne sciam: refutabo tamē conuincamque omnia in me multo post postica egressus. Iam tunc uale re iussu discessit: audio equū ad uēcturam comparasse: atque autem dedisse adulternum pro uēctura ne honestius fugeret quā mansisset accesserunt ad eum duo fratres quos nuper offenderat. Augustinus & Simoni ii cum digytum in oculos conciderunt & furem ex parte latorem: praedonem appellarent nihil motus pilosus inquit uin dictam aspersit opem praedonem Pilosi fabulas audire: quotidie noui afferuntur libelli. & nisi reiciissemus taxas duas allatas iam ad centum peruenissent: quae sequuntur mox intelliges. Roma paulisper abstineas uehementer rogo. Vale.

Campanus eidem. S.

Crispī tam significatum mihi de fuga Pilosi: nec dum tamen compertum fuisse quorsum effugisset res ita habet tertio iam hinc die qui fuit .vi. kal. Nouemb. Cum responsurum se in iudicio & obiecta consuturum iactasset exemplo clari monachis egressus fores ad Iustinenses ubi nocte priore deliquerat reuersus suam illis salutem cōmendauit: ducemque iheris. & praeterea qui comitarentur & in tuta deduceret: exorauit rogatus quo uellet perficere respondit ad tesulimum conatum facturus ad te mitigandum: atque ita media nocte duobus comitibus cum ad meridiem simulasset iter ad septentrionem conuersus relicto Senensi agro in Florentinam se recepit. Ita & iudiciū frustratus est: & ignominiae ac miseriae plenus: quae turpiter inuoluerat turpius dimisit: tam nunc iam negligēs quā oliminos quod reliquum est iudicii perageamus: condemnabimus: abiciemus: & terminabimus sententiam solēni more roborabimus. & si quido uelit relatare parata habeamus offam quam reprimatur. Ex litteris Lucennii nostri ad Ser. Lucam intellexi te plus aequo affligi. Ioc. Thomasi morte: grauem plagam accepisti: fidelem seruum a mittere: tam est durū quā difficile inuenire: & fidem nihil magis probat quā obsequii diuturnitas: tum iter turbato rerū domesticarum impedimentum professionis nostrae suspecta habitatio tuorum non nihil possunt mouere. Sed obsecro te quid tibi Tusculanae contulerunt: quod accepisti aduenis in rebus ex Cicerone praesidium: quā attulit tibi utilitatem: toties a te laudata Philosophia: quo pacto didicisti tuam ferre uocem: qui ita petturbaris aliena: au nondum satis es persuasus nihil illi accidere mali aut miseriae: qui moritur praesertim si & honesta uita. & composita morte moriatur: noli te mihi amplius neque sortem neque sapientem appellare. & neque uirum si ita perseueres: perfolue iusta morientis superstites amici ne desere amorem & beniuolentiam refunde in posteros: haec cum praesentis nihil est aliud angustulispiani interitu quā insani reuam si lugenda mors est: cur aut non semper luges tuos quia uitae excesserunt: aut te ipsum non deploras quem sis excessurum. sed haec satis ad molliorem castigandam agam aliquando uehementius: nunc Hadrianus istat ad ianuam: quē intelligo ad illustrem germanum tuū uelle proficisci: si fiet scribito ad illum manu tuas res meas tueatir imo suas: nam quid mihi quod ex uobis non fuerit acceptum. Vale.

Campanus eidem. S.

Luribus iam litens quo in statu esset Piloso causa ad te scripsi hoc altero elapso triiduo damnabitur repetundarum adiciemus & multam: quā ut exposcere illius errata uidebunt. Venit superiore nocte Cardinalis minor: quem iam pridem expectari nunciaueram: progressi obuiam cum ad multā noctem tenderet reueris domum non occurrimus mane perno profectus ad eum congratulatus sum tuo nonuine: congratulatus etiam ex meo prima (scilicet uerba nulla me alia de causa insum remotari Senis nisi ut eum exciperet. & iam cepisse domū apparere. sed cōcursu statum & obiurgatione retardatum quā nūquā alibi eum excidi quā in ipso claustro paterent uictum a fratribus me esse: nec dubitare quin tu ubi id intelliges mihi esses succensus: uentū est inde ad supplantationē amicitiae: durū est uincere in stadio ueterē olympionē: infleximus & ipsi non nihil ceruicē collipendulam. & si uincere non potuimus: non tamen passi sumus longo intervallo superari uidetur optime de te sentire: quod ad me attinuit cōmemorauit ueterem disciplinam & nunquā dis-

simulatam necessitudinem amoris te illi pollicitus sum amicissimum nec ipse inficiatus est. & dum fuisse & sperare futurum te sibi propensissimū. Ego quod id sepius scripsi dā nato Ploio ad te. sed per Penusinum ueniam. Felix uale. & si fas est Sipōnio & Madra-
sensi tuo me cōmenda quorum iocundissimam consuetudinem non possem non tibi i-
uidere nisi spes esset ad paucos dies me una affuturum. Vale.

Campanus Gentili suo. S.

INISTER minorum saltem mihi dixit tuo nomine gratum id ē gratias
scripsisses delectat me quicquid est tūcum quia elegans i tum quia tū-
m est motus illud a te missum sic habebat neq; te missis neq; ipso mis-
sum esse penitentem etiam accipisse. Cum datur occasio nobis ali-
quid si nihil aliud hoc ipsum Gennies ualet felicitatis in re magnam par-
tem meae constitui placet hac tempestate me natum qua tu es: gregem hominū cōtempni
semper me ita contempni ut despexerim. Superbū id quidem. sed ut nihil in eis locauerū
spei meae non ignorem statim mox defecturos te mihi nec posteritas quidem poterat au-
ferre. sed hanc suspētiā inter cōiunctissimos. Accepi litteras a Papie. nro i iubet si quā
do ad te scribam amubeam saluere amas me mirum in modum nec posset non te amare uel
ab hoc unum cum me amescribe ad illum frequenter de rebus nō iocosis i sordet quicquid
est nūmū pferim in tanta fortunā induē iam Gētilem & scribe ad Papie. Poetam & La-
cobum aut mille oīno aut intermitte potius. Ego post triduum Romā. sed per Penusiam
contendam recensurus ueteres amicitias si quid heri a me uelut fac sciam. Vale.

Campanus Cardinali Papie. S.

1 ONGVM esset periclitare ad te omnia sum occupatissimus: rem diuinā
uenditurū parō nuptias utinā & tu sponso posses deesse. Inuitati sunt fini-
tini omnes ciues magnos apparatus nec minorem pompā moliturū esset
humanitatis tuae nō fraudate me tanto desiderio: inter est omniū qua unq;
fecerimus longe iocū diuinū: flumina ubiq; buisseta ubiq; fontes ubiq; p

Reatinū maxime nā illac continentur dextra atq; leua buisus occurrit tanq; tonsa & appia
nata: porro buisus fonticuli mille intermurmurant saluntq; inter praetereunt pedes
quosq; glara uel Margaritae uidetur expirare tam sunt minutissima candidula q; Mar-
garitae Reatinum egressae occurrunt furcāe fauces ad .x. milia passuum findentes Ap-
penini lugum ad fauces usq; Melini amnis qui Nareni influit: inio incidit potius ex sum-
mo praecipitans monte perpetuo trinare comes a dextra est: prope fauces dūtaxat ad le-
uam post fauces Campi laeti faelicetq; aestates quosq; gratiam aures nō capiunt: oculi per-
fundunt inatantq; uoluptatibus cū per Furconia prata uagantur a leua occurrunt idēq;
ueteres Amitemi fornices & breue nec tam rotundū q; oblongum amphitheatrū: A dexte-
ra Aquila urbs quinq; milibus passū procul surgit prospiciturq; post Furconios praecu-
tinose saltus: memora diei unius iter impediunt nec tamen ita impediunt ut careant gra-
tia: iacent & in omnibus aprici passim campi cōuellerq; amoenissimae referae leraturū
uario geneteo occurrunt ob iter cerui & pro oculis mita luxuria uagant. Inter labitur &
parua flumina gāmaris & pisculis plena: quos manu possis intercipere & prēdere si uelis.
Inter inueniendū piscari quod & ipsi proximo fecimus reditu in cōte ueste consuata &
duabus petricis alligata pro rebus usi i in agrum deinde nostrum mox i in urbem des-
census non grauis: uerum si quid capenis molestus per flumē in urbe recreabens i atq;
agro caelo omnium quos oculi suspiciunt laetissimo & uiuo. Sed de urbe atq; agro quo-
niam alias descripsi. & te pro studio retini meae legisse non dubito: nihil dicam si uene-
ringentium contempleris meum qui tam praeclaras res tam iciane descensierim. Catel-
lae tuae casum imo nostrae potius nam aequae mihi blandiebatur i molestus uideris ferre
q; deat. fed danda est uenia Cardinalis enim consuevit sacerbus Catellae aut Cardue-
li iactura q; hominis interitū doleris i quod quanq; ita est tū praemrū statuere repetitū
nō solebaris Condi di Epigramma quod postulas arcam uel comicibus rostricocis imple-
bimus. Nū cūdis facient quod prope est nō pennā agitant hoc anno quā reuicimus
tanta est praebita diligentia nidus explorandis. Sed accipe Epigramma.

Nō ego pferatis lambebam curra puellae

Nec Cocodrillet marida philtre pedis

Nec facere excubias nocturnaq; futura notare

Nec grege ab atronro pellere docta lupos

Nō lupus est cūcti captus nec nare Corumix

Nec mea phasiacū caudam retexit inum

Chara tū dūo cum quo cōmunia semp

Hae fuerant sedes iercula lectus iter

Lactia placui nulli nō grata Caella

Accut pedibus saepe duobus hero

EPISTOLARVM

Campanus Sephano suo. S.

Ellem initium hoc litterarum ad te mearum iocundis rebus tuis: non tristibus factum esset: Verum & beinuolentie postulat ratio & natura mihi peculiariter fuit: semper accurre aduersus amicorum casibus: successibus non præfultare: quorum alterum leuamento eget alterum etiam si silentio trāseas nihil accipere solet detrimenti. Ego mortem filii tui sic fero ut par est eum qui te sibi quoque patrem existimerne tuum amore erga te meum his quotidianis ostentationibus meritare: sic te animo complexus sum semper ut quantum externis non apparuerit studium illud mecum tantum mente auditum sit & propagaturum quare necessesse est quicquid tibi acciderit aduersi me quoque: ut prope dicam tantum idem permoueri. Sed casus hi cum omnibus accidunt mortalibus: ut aut amittant suos: aut destituantur: idcirco est omnibus ad remedium patientia ut cuncta æquo ferenda sint aninio: quæ aut sumunt certe uidentur facta diuinitus data & prudentia: ut neque ea re affligamur quam effugere potest nemo & leuiorem affert molestiam si preferantur. Erat filius omnino moriturus: si te præcessit illud cogites & mox assecuturum. & illum iam extra miseras esse: quippe uita hæc nostra omnis miseria est: nihil habet pacati aut tranquillius: sed uiamus quādiu sumus in uita. & per mille procellas rerum tempestatesque iactamur: nec quicquid habet boni uita ipsa nisi quod alibi parat. hic quicquid dilabi nunc quisquam felicitas esse: quippe recte moriturus: stultumque est senectutem desiderare his qui iuuenes occiderunt: anni ad prædicem addere aliquid semper ad felicitatem raro consueuerunt: cogita filium eo minus necesse quo minus fuerit in uita: accessisseque ad eum locum ubi & plurimos amicorum: sodalium: propinquorum offendent. & ceteros expectet: in rota mortales deuoluimur: continenti omnes impetu correpti nunquā conquelescimus: quo ad desinimus uiuere: quæ est plane felicitas quædam morbo non ferro aut ueneno Domi non inter Barbaros mori. & in complexu propinquorum expirare: non inter ignotas gentes destitutum. Hic uelim cogites mi Antoni nihil aduersi accidisse filio nisi quod natura statuerat. Vale.

Campanus Cardinali Papien. S.

Si ne imperium ullum iocundius quæ cum seruis domino imperat: fili patris. & imperare est quicquid ita postules ut uelis impertare. Duas ego tibi prouincias de mando. sed ita duas ut uix diuersæ uideantur. Alteram ut M. Herculano Perusino imperitionis Generalatus quantum in eo est dignetur adesse. Alteram ut M. Dominico Scarpatione. in prouincialatu Pisano consequendo: nec miseris hæc in eo ordine tam insignia: tam magna me petere. Er enim prorogatiua quædam mihi est in Augustinenses quod cum eo Cardinali apud quæ laborare pro his. & uariam & multiplicem impendere operam oportuent: auctaq; post illius mortem gratia est: auctoritas non imminuta: dum hi retinent memoriam beneficii. & ego accumulare quoti die magis: non imputare conatus sum. Herculanus res per se ipsa scilicet est. Vir est doctrinam moribus: experientia rerum æque insignis: est ex Perusinis nostris: qui tibi quæ alteri qui ulnar nemini afficiuntur: uixit cum duobus generalibus. & ita uixit ut res ordinis magna ex parte ipse transegerit: illorum honores ipsius onera extirpauit: eduxit hunc a pueris Cardinalis sanctæ Susanæ uir sanctus: & cuius memoria Herculano prodesse apud te plurimum debet: & quod uelim efficacissimum ac potentissimum esse Herculanus Campanum erudiuit: Philosophiæ libros qui leguntur. & dyalectices ab eo audiuit: nec magis tuum præceptorem se mihi exhibuit quæ postea in rebus meis adiutor est: Est etiam in ordine uniuerso gratosus: non potest tibi magnam assequi gloriam: quæquid Herculanus præstiteris adiumentum: Dominico autem ut assis & meo nomine & amicorum depositulo. est enim ab his comendatus: quibus plurimum cum debeam: uelim quando per me non potest per te satisfieri: hæc serui tui pissa hoc imperium. Vale.

Finis quinti libri

IO ANNIS ANTHONII CAMPANIEPISCO
PI: INTER AMNIEN. A PRVTINI.
EPISTOLARVM LIBER SEXTVS.

Campantus in Germania Gentili suo. S.

AM plene uentum ad stomachum est: nō ad mores modo. Sed ad nomen quoq; Germaniæ subnauseo. Nihil hic quod oculos nihil quod manus: nihil quod sensum aliquem humanitatis delectet. Nam cœlum illud patens & agri lanissima facies: iam autumnino primo inhorruerunt & tollerari per ætatem potuerunt: nō iam homini tam delicato non poterunt fastidium auget: recordatio meorum & absentes delicias cum præsentibus & quotidianis sordibus comparo. Te imprimis habeo ante oculos.

Cui non satis est uitrea lauisse tumentes Flore: rosas inter continuante manu.
Mane oculos primo cū pede surgis aqua: Nec satis appositā uario cōspargere cœnam
Quid nobis accidat prope stomachor dicere: dicam tamen q; parcissime.
Hic fœda & pingui digitis hærentia tabe Tantaliæ possent Causa ferre famem
Quærit forsitan quo feram alos: aut quibus oculis potius: quid inuitis & refugientibus.
Durandum tñ est: uincit qui durat in armis Omnis in abiecto est. & sine laude fuga.

Nec unam cibatorum censeas esse molestiam: Adde sitim atq; oculos lachrymantes iter acerba pocula: Nam ad cytharum q; bibo tam lachrymosi: Tahot incredibili uoluptate in ueteres lusos nostros: Musas repetens ex interuallo tam longo: Nec pates habitare hic musarum aliquam

Nec faciles hæderas: nec opacas frigida lauros Terra genit: Musis credis an esse locum.
Ego uero egrege comparo me ad reditum: aut fugam potius. & si nulla re alia quā ad huc habeam exploratam. Ipe studio cupiditate me comparo. Vt eo: ne si diutius hæream: aut eripiat a Barbaris aut Immuter.

Barbara me tell' ut te quoq; Naso recōdet 'Ni Tuscos repetam dum noua luna meos.

Vix fieri quidē id potest: Vix sed ut possit

Fleste deos precibus: Votis insiste per aras Fac uideat saltem cœreus ante deos.

Quid enim impetrari facilius potest q; hominis salus a superis? Verum cogita ubi me sis exceperis. Amicus amicum. Vates uatem tam proculitam peregre redeuntem plenum tui desiderii.

Phāgus expectet pleno crathere sacerdos

Nec bibite e media dicar ut ante uia

Fac uocet in plenam nō uua & sicub' ædes

Nec malo ante dentes excutiente nucem

Vege ubi l' accipit plumescere clunib' Anser

Quaq; ubi Veneri mensura faciat aulis

Perliberaliter quoq; uti alii me exceperunt. & ita passim ut idem ostenderet uelle uidere: tanquod nec ipse ignorabam esse te Hetruriz regulum sacrificulum.

Ostio flana tuus Tabularum

Nobis spona dedit negociator

Torrens quoq; poma Cæsiani

Et uini cyathos decem uenasti

Nusquā neglectus a te habitus sum q; Florentiæ: nemo me salutauit tuo noiesuo multo. Sed recte me admonuit Tuscia nostra: est ne eodem statu & tam pacata q; solet?

Quid nisi Medices Tusculi dec' aurea Læde Pignora: statema nū bene mente ualent?

Tum Martili nostrique ualludo obsecro te rediit ne dū in gratiā cum Perypatheticis: an adhuc continet se intra Achadeniā: cumq; uno uersatur Platone quem transfudit.

Martili cytharā crispus si tenet Apollo

Et dextra & Cantu uictus Apollo cadit

Et furor est cū cantat amās cantare puella

Ad flexum ad natū percutit ille lyram.

Delicias Arretinas non uideo cur exprobrerem gallos istos ne uidi quidem: & si maxime cupiebam quod audieram ad te pertinere. Sed de Arretinis meis ne recusa quicquid homines sentiant indignis qui utitur nihil indignum fecit.

Strangulet electos. & rauco guttute gallos

Aduenti funem mundiq; testa meo

Phigia tūc nobis celebrare phangia dicā

Digna tui es uatiscarmine digna meo

Atq; adieci nosterq; amica uerba

Neuter diripuit togam rogato.

Tunc ardent oculi: tūc planta exurgit utraq;

Et quos nō didicit comperit ille modos.

EPISTOLARVM

Arretina duas uno sub tempore musas
Mi Geniles de me sic habe.
Sola placēque sunt rarissima: secula uatē
Cū mea te nulerint: totq; inter milia solus
Cum libeat suauis serias causa sydera cantu.

Sed de te dixi. Quid de nostro nomine?
Multos Roma uidet diuersa frōte galeros
Vnū mittit Campanus: adorat & unum
Quilatiū quantū sonuit te consule Cæsar
Aut Cicero forū mūc iplet. & itonat illis
Altioris hic ut sim totus modo deditus uni
Nō cādētis equi faciunt fulgētia multo

Sed hæc de Italia: quid de Græcia putas?
Nōne uidēs quātus mihi sit deus alter: & oī
Tpe cūq; suo pariter uicturus Homero
Nāmeq; a magno uincamur ut aī Platone
Bessario: cuius sub pectore totus Apollo est
Sed feror altius q̄ licere in Germania putabam: & habet hæc natio grandem: nescio quid:
& sonorum cum loquuntur. Quid alterius ordinis summos uiros quo studioqua obser
uantia prosequor.

Quā mihi Piceni Sipontia musa Perocli
Hetrusci colitur: tam mihi musa Dathi
Adiunxit Latio Picena bilinguis achluam
Et celeris: & penso: cum libet acta pede
Nec solos eos putes a me obseruari: qui biberint ex Helicone: obseruo & qui cupiunt bi
bere. Qui si nondum canunt ipsi aliquid: non tamen attendunt dum canimus. Et quos
uoce adhuc non audiunt: adiuuant uois.

Verū hæc prima meo debet gloria Cosmæ
Qui gremio Vatum carmina semper habet
Cui nūc Quarqualis cātā: Cāmus & ipsi
Dignus erit cantu nec minus ille tuo

Sed & hæc quoq; alidior q̄ conuenit humiliora tentemus
Baccius sumpta cythara per Vr̄bem
Noctē sopitas canit ad fenestras
Ut prius: Cantus Amasina Bacci
Laudatur olim
Ebibit amnem

Sed uix arbitror: noni q̄ sit officio susinisi fortasse quod euenit. ex amāte factus sit amens.
Sed patum quicquid faciat laboro
Sic Comes nostri modo Salutani
Sed pono iam lyram: ad officia transeo.

An dum noxter ab arce Saluiatus
Obscura exiit: impiisq; reclus
O q̄ sepe habuit deos secundos
Sed de meo Saluiato diu sum misere cruciatus: quod uidebatur ex corporis morbo tam
diuturno conceidisse & in animi angustias. Quare pedem referens a tribus ad lætiora re
uerter. De Quarquali meo quid subodoras? meo inquam. neq; enim fortis admīror
hominum: implector ingenia.

Quarquali uultu fusco. sed mente serena
Phœbus amat: phœbi pectore numē hēt
Læta canit: dulciq; uocat Leberides ore
Pro quibus & dentes p̄didit ille duos
Multa sunt Romæ: quoniam nuncium a te expector: locundissimum erit quicquid a kal.

Sin defossa cauo dissecerit ossa sepulchro
Sparserit in uero si precesserit an pedibus.
Et Platina: quidem qui non ignoscat si sit iratus? Sed patendum est mortuis: quibus q̄
male dicit facile ostendit non audere se certare cum repugnansibus.

De grege Pyæio factos memorem? amicos Arceat a nobis nulla querela deas

Dominium

Domitium meū non ignoras q̄ amem. Ingenio est uluo & acti dignissimus. quem & tu quoq̄ habeas inter familiarissimos. Nemini uidetur cessurus eloquentia. nemini gratia poetica. utraq̄ præstat egregie. Et est quem possis latinum græcum nominare. In Italia natus. uersatur cum Græcis & loquitur.

Vnū habuit uatem Verona. Domitius illi
Cum crescat recte dixeris esse duos

Nec minor hic fiet molli mihi crede catul
Nūc maiore ēt: cū calet igne furit. (lo

Vide sollicitudinem nostram repositis undique extant & offerunt se præclara ingenia iam ad
frontem certaturam cum prificis.

An te præteritū quā nūc Pomponius arte
Instituit Romam. & Latio apta docet.

Et ipse plane uidetur id cupere: ut quoniam nasci Romæ nō conigit, Romæ moriatur.

Doleo Vallenfer meos relictis nobis transfugisse ad Leguleios.

Lelius hos genitor musis phœboq; dicavit. Et plena biberent ex helicone manu
Nec ramen indixisse bellum existimes: uersantur adhuc nobiscum nonnunq; & cantant
cur: licet.

Posse videntur adhuc Martęq; Iouęq; decere

Sine foras acies fulminata siue canant.

Alter bella tonas Latio mostrauit homeru

Et ferro excisas Laumedontis opes

Nec sola Roma est: quæ proferat ingenia.

Vna duos olim nobis dedit Vmbria uates

Vmbria ab irriguis fontibus apta ly

Callimacho accessit:ulcitq; Propertius illū

Tertius & nomen nũc Sigismundus habet

et datus est illi potestas doli totius:

Florentinū sodalem eius eundemq; collegam & Vincentinū. Manūanumq; meum : ac duos infubres alioſq; permultos nominis aſperitas eripit nobis. An igitur non putas aliam in eſſe ſeclicitatem & nomini eſt uero magna.

Nec mihi tā Dromo gratus q̄ Cæsar i ore ē Mercibus ut redeat confetta naue Sabeis

Persephonēq̄ minusq̄ phylomena placer   Laudibus ab ingenio plus feret ille suo

Ar Gryphus cui nūc uento fortuna secundo In duras uenit hic acies & mollia furta

Spirat: & optatū navigat ad zephinū. | Aoniog: potest currere quae pede.

Et ne quid suspiceris fuisse et olim hoc meum de Grinpo iudiciū. Audio Minutulo nostro
coopratum esse collegio tuo: id si est pugnam collegam accepisti. Et qui iam pridē
didicisti tueri cōmunem dignitatem. Nani Picena illa fugamō pugna fuit: et ipse inter pri
mipilos dimicans eā die utrum se praeberet.

Sed quo post pugna victoria mouerit arma. An ne Fauērius: etiam nunc finibus instat

Qua uictis pacem conditione dedit   Aut fractis illis altera bella parat.

Si scias quo sub duce militaveris, definas mirari tantam esse in eo bellicam disciplinam et ardorem in tantum proeliandi.

Sed nō patiar incognitum tibi esse ducemque adeo militem admirari.

Moenia restituitur quondā Romana Camillus. Causas uetus agit, cedit sub sellia uero

Nunc Latio victor praefidet ille foro   Enlus pro sanctis legibus acta probens

Minum esse uerum esse eum qui poeta fuerit: Nam de Camillo non attinet dicere: sicut in-
ter rarissimos.

Nemo alius s' cecinit prae dura sonantis arma Nec dominae flavit mæstius ante fores.
Facit idemq' quod sed ex intervallo & cum se foro suffragatur Sed de Camillo dū co-

ergo rursus pector in Tuscos. Eos enim ille ad Sarrum fudit.

Donari venit in mentem facundia nostri. Dell'ias natura fuas huic contulit omnes

Qua nihil auditur suavis aut legitur
Huicque suas omnes Tufcia delicias

Er est aliquanto maior Tufum effat hominem

Moribus in genit: cultu pulcherrima gleba. Terræ Campani Tufæ sedit eque.

Verum de mea Campania tacendum est cum contenditur quippe quā nemo trahere in

comparationem alim concedunt omnes.
Hic deus Elifio campana & regis hanc

panosio & regna beara   Hic natura luas com
Brinde cane quid fontis   Camerius fare

Sed de Landino grauis est & iuste querela. — Rhenall. Tufconchis fum. neolestis ch. illo

Sec de Landino graui, et & iusta querela
Pertinet hæc phœbo cauſa fed ire meo est

Perit hic phoebo caularum ita mea est   Jam nunc tu rediens uidero dico diem.
Nunc tu variis de rebus effertur. Audis? Illud laus. Nuncini magis deestum effe

vinciam congratulor quibus ē præsuturus.

Delicias veteres. Vmbros Tuscosq; uidebit Moribus hos sancte quos hēt ipse reget.
Nihil dicam de Sena. Cypria ad Marrem rediit. Sed est facilis excusatio iter finimios
Ego interea consolor me non nihil cum æqualibus meis qui & ipsi ad Italiam suspirant
mecum semper. Nam de legato superuacanea est querela. German' est. linguam: iasum:
ingenia callet.

Nos miseri extremos pipere scrocei uimus ungues Iā me si uideas pſytacon esse putes

Est quoq; illud graue uno prandio per ſæcula in cœna decurrere.

Et solem lunæ longa cōiungere mensa Et nocti ad cœnam cōiungere diem.
Quare magnum atq; ardens est desiderium nostrum: ad omnem nūmū suspendimur
Ne Montanus in hoc cedit tibi Cassia uotis poscitur: & meum soninat lapices.
Vsq; adeo extremū malit fugere ille Tharētū Quā glariæ: & niuibis fumo ue pite diut.
Atq; ubi flegræo proxima Leuca mari est. Et Thermas inter foridiciq; mori. (no
Nec mediocritas erit iactura uirum talem noticia præditum rerum plurimarum: & quem
nihil in historia lateat atq; annis & studiis in philosophia tritum: ac iam plane philoso-
phum nobiscum petiisse.

Quid de Patricio sentis: quia nare madentes Inter Germanos uiuere posse putas.
Nec est patricius contemnedus. Sylliam dicas Ciceronis adeo scribit o marulæritus &
cerimonias tener. R. creant me & domestici quidem mei. Sed remissius effector propter
audoritatem retinendam.

Spellanū inuitat dulci Syrenula cantu Cōcurruntq; simul diuersis uocibus ambo
Æmulus in carmen surgit uterq; meum Tris uates unā dixeris esse domo.
Eos quoq; negligi per iniquum est: & negligimur omnes nisi reuocemur. hoc ruū: hoc
amico rum omnium est: precari reditum.

Porrige mane preces supis: & uespere clama Nil aliud q̄d illi redite: templa sonent.
Implora & Staccoli nostri preces collipendulas.

Staccolus in mensa Iouis est. epulisq; deore Præpitit & magno pocula sæpe Ioui.
Nihil nō impetrabit Staccolus: si uota nūcupet.

Exorate data potuit si numina prole In reditum potuit flectere & illa meum.

Videat mihi esse inter meos dum de uobis & cogito & scribo.
Nostra uides quali pcutā gaudia lingua Dum uideor musas. Italiamq; loqui.

De Germanicis omnino idem non possum.
Accitus quis precibusq; rogatus Apollo Inuertit nares: oſfaciensq; fugit.
Volui nunc tentare an & de Italia possem. Gaudere nondum istic mortuū me effici: & ita
uiuere ut si sciam in Germania aduerſi in Italia spirem. Vale.

Campanus Cardinali Papien. S.

D. xliii. kalen. Iunias. Rosam primā legi Ratisponæ adeo serū est in Ger-
mania florere. Iam si maturari putas nostrum reditum precoc inditum ha-
bes. Cæsarem tam nunc expectamus: q̄ cum uenimus. Aquilæ ad Græcam
redierunt. professionem nostram perscripsi tibi omnē. Idem. faciā de mo-
ribus gentis. At quid inquires in Germania ingenio dignum modo multa
quidem. Sed illud iprimis: hic mortui uiuunt: nec putes cœli clamētia fieri: si morib;
Ego qui miracula nostri temporis nō odi modo: sed horreo: inſquā uersus sum o mu-
mea uita fastidiosus. Sed dices perpulchrum est mortuos uiuere perpulchrū. sed malim
hic ego & uiuus mori. Nam cum feterant qui ambulanti feterent mortui nō ambulatē
Aneps fortuna mea est. Quanta calamitas naso: tanta auribus felicitas inest. Dū om-
nes sentio. intelligo neminem. O Epigrammata.

Tu forte miserare meā: fugere repullæ Atce sedet Bacchus: cessit neglectus Apollo
Pierides: hyſtrū Flora Venusq; bibunt Nil hic est aliud uiuere q̄ bibere.

Ne accusēs breuitatē: mox resarient omnia: nunc comparo me in aduentum Cæsaris ha-
biturus orationem qualem Italia legat. Germania nō capiāt. Incredibilis est hic ingenio
rum barbaries: rarissimi norunt litteras: nulli elegantiam. Vale.

Campanus eidem. S.

1 Iteras tuas quæ scriptæ fuerunt Eugubii ad. iiii. kalen. April. pridie kale. In-
nias accepi Ratisponæ. Longissimum iter: nō mirum si tardiuscule conse-
runt Legit eas non minus iocunde legatus cuius mentionem faciebas q̄ ego
cui dingebar. Memoria tui apud me ita sedet ut tamē sæpe inter tot nego-
tia subdormiat: nunq; moratur: accelerabimus reditum: aut quantū in nobis
erit breui

erit breui absoluemundiscesum exVrbe duo denigesima Martii ingressi sumus Ratispo
 nani kale. Maris tribus & xl. diebus in itinere consumptis substitimus diem unum Viter
 biis tridni Senae. Florentiae. Bononiae. Mantuae singulos. Veronae. Tridenti. Bolfani bi
 nor. Ad pontem Herii cum Sigismundo duce Austriae tridui. Ad Lanfium cum Ludou
 co duce Bauariorum biduum ubiq; supra usitatam magnificentiani excepti Ratiponae
 solos inuenimus Oratores Allobrogum qui hodie Sabaudientes appellantur. Conue
 nientur post diem tertium Maguntinus & Marchio Brandeburgensi. Vterq; maximus in
 Germania princeps. Et quibuslibet sit cum quatuor Caesaris eligendi. Maguntini uirigeni
 mansueti & qui neq; aspectu neq; mansuetudine Germanum pfe ferat. Marchio uir acet
 eloquens uasens & quem nulpem Germanae uocant. bellicosissim? & pugnatissimus om
 niun qui in Germania laudentur. Prius Achillem appellauit. Cicartibus totus manib?
 pedibus. uulso collo excuatus saepe singulari certamine dimicauit: quo genere pugnae
 nunq; uictus est: praelio semel a Ludouico Bauaro eius confobrinio. Oratores Burgundio
 rum cum eo uenere ad uiros triginta. ciuitates Germanorum fere omnes & Duces mult
 misere legatos Imperatorem circa Pentecostem expectamus. Si uenerit aderit & Princi
 pum magna frequentia etiam eorum qui legatos praemiserunt. In aduentu illius tota spes
 est: absente eo referri de multis deliberati nihil aut exiguum poterit. Scribam tibi ordi
 nem quaeuq; in conuentu peragentur. Vale.

Campanus eidem S.

Iulius si modo uita est aliqua esse cum Barbaris. Caesarem iam prope me
 sem expectamus: moram hoc leuat quod scribis se uenturum Maguntinus
 Antistes & Marchio Brandeburgensi. & alii quidam nobiscum sunt: at Ca
 sare praefolantur. Treuerensis & Spirensis. sunt in itinere. Res omnis i Ca
 sare sita est: nisi uenerit nequidq; laborabit: neum Principes omnes intuen
 tur. Conuenientiq; omnes si ipse aderit: dico ego tecum quod sentio fieri omnia posse in
 salutem christianam si Caesar uolet: nihil si tergierabitur: in fathosa Germania est. Amici
 enim facillime consequuntur ceteri. Quod magni est in hac gente Caesaris nomen &
 multa potest praestare cupiunt recociliari & rei communi adesse. Boemica disident. Vi
 nam non ad caeteram felicitatem Turci hac quoq; accedant: est Boemica uires & Hun
 garas & Germanas ad se contrahuta omnes quod si acciderit: pectus funditus. Vale.

Campanus Cardinali Papiensi S.

Iteris q; pauca de rebus Germanicis scribanis: praeteritis quae in conuentu
 nostro agunt. Sed persuade nbi. aut exigui. aut nihil esse quod agis: mul
 ta & magna quae cogitant. omnia pendunt in aduentu Caesaris: frequen
 tiu principu atq; Oratoru indices fit maior. sed pars maxima. aut domi adhuc
 manent. aut cognita mora Caesaris in itinere subfiterent. O es tamen ubi
 de Caesare intellexerint uetoni existimantur. Ego legatum non desero: dignitate uestra
 id est apostolica sedis inter furdos eloquentia reor. Fama increbuit Caesarem in is
 sol uisisset. & per Dannubium annauigare. hoc exploratū ad uerum nondum est. & multi
 tera cum equitatu uenturu arbitrant. Magna est eius auctoritas in provincia undiq; factio
 sa. uerum ita magna ut multum umbratione tantū corporis habeat. Si queris sententia
 meam: illud sentio magnam spem propositam esse nobis. si Caesar instabit. exigui si len
 teceat. nullam si tergierabit. Boemia tripartita est omnis. alii cupiunt Poloniū magna
 pollicentem praesidia. ad hunc diem nulla praestant. si sunt haeretic quidam. sperant im
 punes se uicturos sub eo rege. in cuius regno infinitae prope sunt haereses. Catholici Hun
 garum cum iusurandum pferunt. magna ex parte sequuntur. promiscue utruq; multi.
 & Catholici & haeretici Albertum Saxonem amplectunt. Germani ad hunc iuchinat om
 nes: & metu Hungarū & quod uere omnes intima affinitate iungunt: quāquā hactenus
 multum consilium nihil auxilium miserent: dudum si conciliare de mente Pontificis possent
 quin auxilia undiq; subministrarent. Vale.

Campanus eidem S.

Vm scribas legatus ad te quotidien speruacui esset aliquid pro me signi
 ficari nbi de rebus Germanicis: & litterae ad casum comitunt. Hoc unum
 uelim scias: legatus nihil facere: nihil cogitare aliud q; quo pacto. & hono
 rem sedis apostolicae & gratiam inter hos Principes augeat. Ego quoq; & si
 idem facere cupio: tamen eo sum in loco: ut neq; intelligani quae neq; in
 telligam. Si Caesar uenerit quae admodum speramus fortassis uilis fuerit opera nostra: talio
 quin & operam perdidimus & impensam: nam nisi uenerit exigua erit hac dieta. Prin

ripes ægre & pauci cōueniēt. Omnes Cæsarem intuent. Et quia periculum factum est se penon uidentur se moturi nisi prius ille se mouerit. Qui iam uenerūt & paucissimi sunt : & ad solam spem Cæsaris detinentur : quæ si euanesceret statim reuolarent : tædia Germania infinita sunt. Verum omnia ferenda sunt senis pro domino : soliis p patre : membris pro capite. Oratores Veneri adhuc Patauia : quæ est ad ripā Danubii metu latronum se continentibus : Cæsarem prætolantur : distant a nobis minus q̄ trium dierum irineret. Scribunt infidias undiq̄ sibi structas esse. Nam ut uno dicam uerbo : patentissima Germania est : potentissima nobilissima. Sed ea tota unum latrocinium est : & ille inter nobiles gloriosior qui rapacior. Apud principes solos securitas est : sed dātaxat cum promittitur. Nam nisi publica fide acceptæ eorum quoq̄ fines infesti sunt omnibus. Sed hæc querela in Italia erit iocundior. Vale.

Campanus Cardinali Papiæ. S.

Veniens de te cogitamus & loquimur q̄ sæpe ueniunt in mentem Romanæ delinæ : nedio nunc Iunio frigemus quid futurum ad Decembrem existimes in Germania? & an resistere uiros posse in Italia natos? Vbi flumina plerunq̄ uniuersa gelent. Sed durabimus : & quo celerius defugamus tor icōmodis maiore instabimus animo q̄ si in delitiis Italix uerfaremur. Tu fac saluū & ualentem te setus aspectu iocundissimo tuolabor : simul & periculoꝝ oblitus. memoriam omnem pfectionis Germanicæ deponam : uideborg semper i Italia fuisse cum tecū fuero. Vale.

Campanus eidem S.

Vpimus ambo : & tu scire & ego significare quid i Germania faciam. dicā : meditor : facio nihil dico parum : meditor unum. Italia. Italia ē. resonat mihi dulcis in ore Italia. Italia fixa mihi est animo. Amplissimum conuentū speramus ut fere semp altius crescant arbores quæ tardius. Habemus Treuerensem. Spirensem. Eystatēsem. Nam de Maguntino iam pridem laudiam. Vnus sed nostram cunctando destituit rem : & quantū perspicio grus illa nō præstat : transit iā in comices : scribit Cæsar heu heu q̄ nō Cæsarem tridū se uenturum. sed hoc tridū iam cennidū est. In moras fuit Pancherii insignis latronis & conspiratoꝝ quorum dam supplicium : aut supplicia potius. Nam Pancherius auctor coniurationis securi percussus est : & cum eo qui proxime sequebant. tertius flumine nescio an Danubio demersus : magna res & minime oportuna consiliis. Sed tū magna. Cæsarem tam mitem principem aliquando incaluisse : nā incruduisse tam iusta causa nō dixerim. Principes qui assūr eo uidentur animo ut aspirante Cæsare sperate nō pauca possimus. Sed quid dicam : rarditas & cunctatio ipsa desperatio quædam est : ut raro acriter insurgunt : quæ lente se moueant. De Boemicis iam puto ad te esse perlatum : filium Poloni ex Ladislaw qui ueneno adolefcens perit : natum sorore : regem appellatum. Sed ab iis dātaxat qui & religioni & Hungaro aduersant : & cum Georgico sentiebant : nec refert. Georgicum dum habuerint regem : nunc habeant Polonum : tam se impunes futuros sub hoc rege uident : q̄ sub illo iam fuerāt : & periculum est ne contagio serpat : & augeantur uiribus qui destituti uidebāt. Cæsar qui faueat incertum est : an i q̄ Hungaro propter ueterem contentione m & Pancherii causa putatur incensus. Nō possum de omnibus certa psciberet : & multa sic pē denat minent potius q̄ cadant. quædam contra casura existimentur. quæ nondum inclinare. Sed de alienis hætenus mi Papiæ. muse dormiūt : nec unq̄ excitant : nisi cum per stormachum non sicta res est : ad uerum narrat. Sacerdos sella obuiam puellam amplexat : deosculatur : quænam sit id in Germania uulgo ac passim id acius instat & puince. reblandis ac nequicia prestat. Linguam lasciuuiscule in fert : puella cui minus & res & ætas hominis arderet : lingua dentibus ita pstringit ut excecet res ita forū pducta est : metueret factum : de iure lis est. Lege Epigramma. Legatus puellam nodū expiauit. Nec satis habet cōstitutū an sit piaculo opus : mihi nulla subest dubitatio : non opus esse piaculo. Sed audaciam potius esse impudici hominis reprimendam : in quod impetratu quoq̄ turpissimum : sit uelut per uim extorquere. Vale.

Campanus compatri suo. S.

Et idemus in aduentum Imperatoris quem cū prope dicam manibus teneamus : tamē quæ uerba nobis adhuc dantur : initer spem desperationemq̄ suspendimur. Cōuentus autem crescit indies magis. Habemus iam tres Imperatores. Quamobrem cessare Imperator sine summa infamia : & illorum pati confusione nō poterit. Conspicere mi si scires q̄ cupio te uidere : circulator meū. Italiā omnes noctū somniamus interdiu loquimur : agimus gratias deo qui nos in

qui nos in Italia nasci & educari: ac uiuere in Italia concesserit: hæc terra crede mihi rerum omnium quas terra pariat inopiamdamna est. Cælo aspera solo sterilibus grexibus tuam infesta latrocinis: umbræ fœda: spurca: tam est a nobis natura diuersa q̃ uerbis. Sed tuto dicitur quod ueterum est curare q̃ diu cruciemur. Felicitas nostra omnis in eo sita est ut q̃ primum Germaniam reliquamus: q̃ si ætas nos Germana tam uetere quod factum hyemem: quid restat nos impetentem quilonem existimemus? aut gelan frigore oportebit. aut ferore ira estuaria mon. Et ut itelligas quid hic mali ætas habeat: si nihil aliud durissimum illud est non posse sine lachrymis bibere. Nam aqua in quoq̃ si bibas uentris tormenta patietis proinde miserece nostri.

Vale.

Campanus Domitio suo. S.

Omitio meo sal. In tanta multitudine eorum qui ad me scribunt. Solus Domitius qui est omnium diligentissimus cessat. Cupio de Bessariõe nostro: de te de nostris de tuis quoq̃ urbanis delitiis itelligere. Si habeterna quæ nostro Bessarioni scriberem. digna tantis & oculis & auribus facerem petibenter. Sed omnia pendunt in aduentum Cæsaris: quem ad singulas horas uenturum iam totum mensem non uenientem expectamus. Ego si meam sententiam rogas. cum salus nostra non magis in auxilio quã in auxilii celeritate consistat uix sperare aliquid possim a tanta tarditate. Res christiana eo in statu est ut cum uelocissime currendum sit a coclea testudineque curtatur. Sed uana querela omnis est. quæ non profutura.

Vale.

Campanus Saluatio suo. S.

Omnium qui uiuât charissime saluus sis mi Salutate post discessum ab Herutria meum neq̃ conualueris an Romam tediens. an decretum in causa tua secundum te fuerit: potui itelligere: neq̃ tibi de me quib' sim in locis gnificare. O quantum inter Danubium & Tyberim est iterualliq̃ diuer si mores: q̃ cœli: q̃ soli diuersa felicitas. Inuideo non eundem tibi quem semper omnibus dignum & muneribus & commodis existimaui. Sed cæteris omnibus qui Romæ aut in cætera Italia agant. Nihil hic deliciarum: nihil urbani: & si quid sit diuersa lingua non percipiam facit. Pane uestimur: ex siligine confectos atq̃ ideo arto insulso putrido inuoluptuato acerbissimo tamen quod i Germania superiore nascitur: ex Italia raro: sed uenit etiam pretio non minore tanto itinere constat. Poma nondum gustauimus sero mature sunt quedam nunquã. Oleam ficum amigdala & fucentina: aut Caletana nostra non colligunt. Lactis ingens copia: scammium quoq̃: sed minor quã putabamus: quã prædicabatur. Edificia foris ornatiores quã intus. Tabularis magna pars regitur & ad excludendam hyemem: & ad pulchritudinem. Piscium assiduus est usus: gammario roni præcipua magnitudo. Tyberinios lupos & mulos & syluros meo iudicio mea gula non equant. Facinus nunc & periculum ætatis: multo duriora ad hyemem expectamus sed hæc in cæditu narrabuntur. Nunc uero uale mi Salutate.

Campanus Cardinali Papieñ. S.

Ersciperam tibi de aduentu Cæsaris: & apparatu eorum qui Cæsarem sequebantur: & quæ spes esset proposita nobis de amplissimo Conuentu: & quantum nec ætas nostra uidit: nec grãdissimi natu Germanorum recordantur. Deinceps hæc acta sunt ad octauum kalen. Iulias post peractam rē diuinam in Prætorium secuti Cæsarem conscendimus. quem in locum conuenire Principes consueuerunt de rebus Germanicis acturi: hic Antistes Tridenntas nomine Cæsaris prodiit in medium oratiõe germanica: quam e uestigio ut externi quoque Oratores itelligerent: latine est interpretatus. Primum Cæsaris moram excusauit q̃ ad diem non uenisset. & capita contentionum quæ domi post indictum Conuentum ex ortæ eum detinuisse: benarratitæ: gr̃as gr̃as & Principibus & Oratoribus q̃ nō sine iactura rei familiaris & sumptibus grauissimis alterum prope mensem expectassent. Causam deinde aperuit quæ ad indicendum hoc in loco: & hoc tempore Conuentum impulsisset Præteritis calamitates Christianorum: & recentem Carniolæ cladem deplorauit potentiam crudelitatemq̃ immanissimi hostis. quã breui tempore quantum occupauit finium nostrorum quantum christiani sanguinis fuderit. & in Europa & in Asia ostendit: re petitaq̃ eleganter ueterum non una historia: clarissimas ac prope innumerales Germanorum expeditiones. & pro religione christiana & pro imperio. Germanico suscepas commemorauit: hortatusq̃ est Principes omnes. oratoresq̃ Ciuitatum Germaniæ: pat-

tam a maioribus gloriam conseruarent occurrentibus imminentibus periculis. Et religionem in qua patres eorum uixissent & ipsi essent nati atq; educati tueretur. Addidit. & postremo Cæsaris preces auxilium & communi libertati omnium & priuato suo periculo implorantis. Post Tridentinum Legatus graui & ipse oratione: propositum Cæsaris & Principum aduentum commendauit. Egitq; gratias Pontificis nomine uniuersis: hortatus ut quam christianis ex Conuentu porrexissent eam sumēdis armis exhiberent: nec se carpi singulos parentur: qui uiuere non modo resisteretis profligare hostem q̄ facillime possent. Conuentus multos reperit nequiq; in Germania habitos: ubi si obreperatum fuisset consiliis eorum qui futura pēcula prauidissent: non eo discriminis uenturi fuissetur quem facile tūc potuissent ex omni depellere Europa: nunc ipsa in Germania perferendum extrema essent neglecta: ad intima hostem penetrasset. Adiecit & preces ac uerba: uultum animum Legato & tantis necessitatibus dignum accommodauit. Principes Germanico more paulum segressi atq; inter se locuti: gratias Cæsari egerunt: q̄ aliquando Germanicæ libertatis & publicæ salutis curam suscepisset. Separatos per omnia uite fortunamq; discrimina illius imperii sequi. Ituros in expeditionem si ipse aut eat: aut iubeat irmissuros si iubent mitti. Lætus eo responso Cæsar laudare Principibus conuenire sequentem in diem iussos dimisit. Postridie pari frequentia reditum in Prætorium est. Sed initium consultandi ab controuersia ortum: omen belli futuri: ad impediendum potius fuit suspensum me habet. Oratores Burgundi potentiam sui Principis & in Gallia & in Germania maximam. Electores parem nobilitatem ac uenustum honorem obiciebant: seq; e corpore Cæsaris cum essent regibus quidem si qui ad desensu cedere oportere coniedebant. Quæ contentio cum tres quippe horas consumpissent: non antea est sublata quā Burgundi alteris subfellis ad fontem Cæsaris: inter Oratores regios locarentur: demum & ipse auxilii Principis sui dignitatemq; in ordine absentium Regum federenti & Electores seruasse existimationem suamq; exclusi a primis subfellis Burgundi essent: in debant tutum omnes confedere. Primi Burgundi surrexerunt: quorum unus locutus est oratio ne ideo parum accommodata: q̄ plus in criminando rege Gallorum quā in proposito uinandi belli uisus est occupari. Regem rupisse scedera: uiolasse publicam fideni: media pace oppida Burgundi expugnasse: conqueustus est pauca quædam adiecit ad rationem belli: & quæ tuncibi potius excogitata: q̄ domo adducta uideretur. Altera fuit oratio Pauli Monicini Venerorum Oratoris breuis & collecta: accersisse cum Turcis Venetos annos id ducentos: eorumq; iures atq; impetus solos & in Thracia & in Illyrio subtrinuisset Enixus tamen proximas anteis mari cum his ac terra gessisse bellum: propugnatoresq; nostros fuisse. Iam non tam defatigatos aut exhaustos q̄ a cæteris christianis destrutos eē. Communi ad eum diem periculo solos excubasse: creuisse nunc hostem factumq; ex aliena sō nolenria magnum: & quantum iam proferre christiani utinam uigiles possint. Instrare illum ab Illyria: Pannonia. a sinu Adriatico: non manū terra: quietos nostros finire. Genua belli quale esset ipsos perspicere. senes occidi. stragulari infantes: cæteram multitudinem sine sexu ætatisq; discrimine in seruitutem Asiaticam trahi. Consilium tamen planius dei intra templa concremari: igni & ferro ad excidium ultimum uastari omnia incipere iam Germanos intelligere q̄ durum fuerit Venetis tam diu bellum gessisse cum Turcice tamen desperandum esse: modo eo sint animo Germani quo quisq; esse debeat ad uitam suam: libertatemq; suorum defendendam: habere se per magnam classem & præsidia per Illyrium Græciamq; dispositam militare eorum stipendio ad hominum qnq; & uiginti millia: iuan & a Ferdinando rege maritimo bellosi iuuentur reuerti a Germanis: Breui & futuros ipsos in tuto & cæteros extra periculum posituros. Misisse Ferdinandum tres & uiginti triremes: quatuorq; naues oneratas in augmentum classis. & alii as prope diem esse missum: ipsos triremes sexaginta: nauisq; aliquod instruxisse. & parare iam esse deductas. Centum triremibus ac duo ē. xx. rostratis nauibus bellum maritimum aggressuros. Si terra quoq; detrahatur hostis utrobique laboraturum. Post eum Legatus magnificis uerbis & rem Venetam & Pontificis diligentiam & Ferdinandi apparatam complexus parem Germanorum curam: quorum notū dispar esset periculum postulauit. Secundum Legati uerba præsul Eystatēsis iussu Cæsaris progressus in medium hæc postulauit.

postulauit. Primum ut decem milia ad præsentem necessitatem: quarta pars equites: cæteri pedites cogentur: qui per fines extremos Germaniæ dispositi: hostem ab incursibus prohiberent. Alteram deinde manū subsidiariam ac paratā in omnem belli euentum & ad quauis hostium impressionē compararent. Postremo urde summa totius belli quātum geri ueniens uiribus Germaniæ posset in annum sequentem constitueret. Ad hæc Principes q̄ digna consultatione res esset: ipsanū postulauit. responsumq; in diem sequentem polliciti præsentibus quoq; uerbis spem Cæsari addiderit. Magna uis est omnibus Cæsaris postulatio nec minus necessaria q̄ magna. Sed & meo & multorum iudicio præpostera nec Legatus ordinem approbauit postulatōe. Laudare se dixit cōsiliū Cæsaris de auxilio præstide subsidio parato de expeditione futura. Sed eum ordinem non placere primūni: cum fama potissimum bella cōstent: nec minore in re bellica terrore q̄ proelio conficiantur. Itaque essent hostes tam exigua manū & uires Germanicas ex decem milibus militum extimata ac tanquā omnem expressam Germaniam in tanto Conuentu nihil plus præbere uitium q̄ decem milia potuissent: si possent agere resq; in castra uenturos aliquando esse. qui nunc ut darent noīa compelli nō potuissent. Deinde spem omnem exceptam in. Ciuitatibus nostris finimur Turco: concassuros nimium animos: cum primūni de numero audierint tam exiguo: & quicquid nunc præsentē Cæsare: assistantibus omnis Germaniæ Principibus. tanto habito Conuentu in eorum salute factum non sinitur posse amplius desperabunt. Postremoq; ubi decem milia contulerint Germani Princes: contulisse se quantum opus fuit existimabunt: ut sepe semper grauius est quod additur ponderis: q̄ quod imponitur: & maxime impatur quod primum exactum est proinde suam esse sententiā: ut de summa uniuersi belli deliberetur. Vires omnes Germanorum inspiciendas nomina militum: quotquot & ubi sint conscribenda: habendum quantum habere maximū possent ex omni Germania dilectum. At cū demum ex ea summa primū decem milia educenda: prædidimq; ad impressionē ne eadem submittendum. Cæteras copias destinatas conscriptasq; & primo quātū tēpore paratas habendas esse ita futurum ut hostibus terrore: spes nostris adiciantur: illi se contineant: nostri ad resistendum cōfirmetur: & cuiq; exploratum sit quo tempore: quid facere: quorsumq; qua manu ire debeantur. Magnam uim habere & animi & rerum apparatum. Laudata est magnopere Legati sententiā: non tamen Cæsaris propositum immutatum: unde orta suspitio est nobis remissiorem eum futuram ad hanc expeditionem q̄ sperabamus: & consulere uelle præsentibus periculis: futura non cogitare: quāquā Legato respondit bono esse animo: se nisi te ad summam uniuersi belli perductū: Responsa non discessurum. Principes quod erant polliciti sequenti die responderunt: se ad omnia quæ Cæsar postulasset esse paratos. Vnum orare simulatē Principum ciuitatūq; discordias: quod facile auctoritate sua possent Germania tollere: magnam partem uirium Germanicārum occupari Principum seditionibus: quibus sublati: uno robore: communis manu: copiis uniuersis: inferri bellum posse. Cæsar studiosum se ait semper fuisse concordiam Principum: & nunc quæ ad pacandam Germaniam pertinerent omnia esse facturum. Nouissime designati sunt quinq; uiri ex familia Cæsaris: ac totidē ex consiliariis Principum: qui cum Maguntino: cui est primus inter principes locus: de cogendis statim decem milibus & præsidio superando: & de numero copiarum Germaniæ in annum sequentem præstidendo: & de præsidio d Imperatores ac de omni ratione: nō mouēdi solū bellū sed etiam continuandi inter se agant. Et ubi deliberauerint ad Cæsare & Principes referant hoc in statu res sunt. Legatus nihil neq; de excitandis Principibus. neq; Cæsare incedendo prætermitit. Ego ea lūm nunc sententiā: qua nuper fueram: cum primū de Cōuentu ad te scripsissem: de omnia ex Cæsaris uoluntate: qui nisi omnia uelit: quæ ad inuendū bellum pertineant. Nihil dicam aliud quā fato malo perituram rem christianā. Depopulata Carniola: & igni ferroq; uastatam: si excitetur: non uideo quid sperare possimus ab eo auxilii calamitatibus nostris: qui suis non moueat. Auctus conuentus est in credibili multitudine Principum. Nudius tertius uenit Langranus Hassiæ cum equib⁹ quadringētis. Hec Antistes Colonienis exiguo comitatu. Fratres Saxones quorū est magna inter Germanos auctoritas ad triduum expectantur. Conuenisse seruntur ad hūc diem paulo plus minus ut q̄ equitum decem milia: pulcherrimum spectaculum nobilitatis Vniū equæ profuturum. Feliciter uale.

Campanus eidem. S.

Ostendit nobis. Iul. quo die opinio fuerat. Quinq; viros de Principum decretis releturos. Volgangus Bauarus frequentissimum confessio. quædam noui sceleros intulit de Christo foro fratres qui ab Alberto & ipso quoque eorum fratre in uinculis detinetur. Orauit Cæsarem tam immani & inaudito ante eum diem exemplo impietatis: clementia sua & pro dignitate Imperii occurreret quem naturæ charitas non teneret: a ueritas iudicii a maleficio coherceret. Breuis accusatio ingens uulnus uisum est: precipititq; omnium animos fratre aduersus fratrem pro fratre contendere nec causa modo: sed promissa barba & mutatio uestis & lachrymarum in immodica effusio certare pro duobus fratribus: altero captiuo: altero sponte sua exule uidebantur: & habetur alioquin Albertus summa inrer Germanos Principes gratiandi uitate corporis & sacundia quæ tam capere gens potest: non nihil & litteris præditus. Altera fuit contentio Spirensis episcopi: qui primum nomine Colonienfis acceptus in Conuentu inter Oratores Electorum confederat. Sed ubi Colonienfis ipse aduenit iam Palatini loco se gerens: uentus a Cæsare est: tunc ubi prius hoc est Electorum gradu locareturq; nec decreto suo Palatinum Electorem esse contederet: nec oportere duos simul fratres potestatem habere Cæsaris eligendi. Iam: uides quæ ab eo pacis tam necessaria fundamenta iaciantur: & quantum de concilianda Germania cogiteti qui exortas contentiones non comprimatinous exuscitet. Vereor Papien. mi ne ad unguem diuinaueris. Memini quo die locutus sum tecum de professione Germanica: dixisse te nullam spem habere in Cæsaris mente dubii & Iarebrosi consilii: hominem nihil ad communem salutem: omnia ad suam utilitatem reuocare. Post hæc lectæ sunt litteræ Carniolanorum plene effertissimæ immanitatis: nullum relictum templum: nullam agrestem casam a Tutis in Carniola. Iacere passim cadauera occisorum: ienuni atq; infantum: & iam coelum fetore corrumpti. Abrepta præterea esse ad milia hominum setne. xx. Communis se Turcos loca quæ iam uide excurrere q; latissime ac recipere se incolumes cum præda facillime possit. Implorat Cæsar & Principum & omnium mortalium opem Recitare etiam Strigoniensis & oprimannu Hungariæ quibus significabat diuisum esse bifariam Turcos exercitum: partem Carniola in fines Cæsaris conuigere: partem ad ripa Sauu fluminis cõfedissee. eo consilio ut exitu aliquo explorato & cõmunio excurrere. & depopulati Hægariam possint. Centu iam annis pugnatum ab Hungaris cū turcis esse: exinanitū iam & uisus & inibus regnum nisi ope quoq; iuuetur externa non posse diutius tam assiduam tamq; potentem hostem sustinere. Communē causam agi se. & si propinquiore sunt periculo: non tamen solos petituros. Monere & orare Cæsarem inu conuentu prope omnium Principum Germaniæ & quantum nūquā antea anplissimo remedii aliquid christianis uulneribus adhiberet: oportere eum præcipuum esse christianorum propignatorem: qui idem christianorum sit Imperator. Idem quoq; a Principibus postulabatur. Cæsar & ad contentionem Volgangi & ad utraq; litteras egregie dormit. Respondit Maguntinus nomine Principum: hoc unum agi præterea nihil: ut ea Carniolanus & Hungaris succurratur: hoc in statu res est. Ex Boemia crebri nuncii afferuntur Saxonem qui præsidio Pragæ cõmunerat post electum Poloni filium ad Hungarum inclinare. Ego mi Papien. scripti scribamq; tibi omnia diligenter ut plenos a te annales habeamus rerū ætate nostra gestarum. Vale.

Campanus eidem. S.

Væ ante nonas Iulias acta sunt in Conuentu binis simul litteris: hisq; longissimis: quas tabellario Mantuano deferendas ad te dederam: accuratissime me scripseram. Ad decimam Iulii Principes Saxones quos prope diem expectant dixerant: aduenerant: cum equitibus paulominus septingentis armatis sese omnibus magnificiorem ingressum eorum Cæsaris occursum fecit. Postridie qui uenerunt uocati Principes: non quidem amplius in Prætorium: sed in domum Cæsaris. Quæcunq; acta essent ordine Saxonibus enarrant: Saxones contra quæ in Boemia ægissent & moram excusant. Continuis deinde multis diebus acta est causa Palatini: graues: diuersaq; accusationes æque magnis defensionibus audiat. Albertus Saxonum: alter Otto Bauarus: Antistes Eysterensis missi a Cæsare pro educendo uinculis Christo foro Bauaro: nihil proficerunt: & opinio est ex contentione Palatini pendere: quam breui sublarum in speramus. Designati ad eam tollendam Legatus Hermannus Saxonum fratrum maior: Ludouicus Bauarus cognomento Diues: & Sigismundus dux Austriæ

dux Aufrix. Interea Cæſar mutata ut uidebatur in deterius ſententiā. ex. x. milibus quos ad præſentē neceſſitatem poſtulauerat. Sex milia detraxit. affirmans ſatis nūc ſutura milia quattuor. magna undiq; murmuratio exorta. & conſiliates deſignati ad rationem cogendi exercitus. ne quicq; dies multos in prætorium conſumpſerantq; grauari multi uidebantur. Hæc. xviij. Iulij a quinta hora dici ad multam noctem conſultatum eſt de ſumma expeditionis. & demum ita conſenſu omniū decretum eſt ut in ſumptis belli quicq; prouentus annuus mille ducatoꝝ habeatis equitem unum conducat. Peditem qui quin gentos. Cæteri proportionē fortunarum ad eam ſummā. Cæterum ubi de prouenitibus haberi ea ratio nequeat de capite habeatur ut cui mille ſint autem quinquaginta habere i prouenitibus cenſetur atq; ea computatione contribuat. Fieri poſſe hoc modo ingentē exercitum aiunt. & facillime ſubſterni etiam longiſſimū bellum. Et ſunt qui affirmant ſi ad unguem res exigeretur ducenta prope hominū milia cogi poſſe. Nos erimus minus octoginta contenti. Principes mitto aſenſu conditionem receperunt. Cælix uale. Boemil hæretici filium Poloni accierunt quem ſama eſt cum. xxxij. armatorum ingreſſum Boemiam. ylij. kal. Sextiles Cotonam acceptum.

Campanus eidem. S.

o Soliſio cœli: o deorū domicilium Italia. Quidō qñ Papien. mi hoc grauiſſimū eſt nobis carere Italia: ſed illud multo grauius in maximis negociis fieri nihilq; greſſente ſegniter procedunt omnia: hoc tamen nō deſperandum. quia pcedunt. Significau proximiſ litteris quæ. xviij. Iulij acta in Conſuetu fuerant. De ratione cogendæ pecuniæ. & exercitus cōparandi.

Post id tempus dormitum egregie eſt. Conuentus Norimbergani propter rerum copiā tranſſeretur. Hic cœlum paulo grauius eſt egrotant multinec omnia ad Cōuentum tã magnum tam longum ſuppeditant. Cæſar clauſis oculis optimo eſt propoſito: nihil tã ſonorum tam ſtrepens q; illi excitentur nihil tam magnum atq; arduum: quod is ſe factum nō prædicit. Si tam bene olim pugnabit q; nūc fertit uicimus. De Boemicis rebus nugæ fuerunt quæ ſcripſeram. ſam & ſi manant Poloni ſe q; primū uenturos ingenti manu ad regnum capeſcendum. & ſunt qui conſingant adoleſcentē illum uelſe diſſimulata in Boemia uiſum: graui ſunt adia in noſ ſed hæc litteris non plane cōmittenda. & aſtu Legati qui omnia ſubodorat facile opprimunt. Cauſa palatij ad hūc diem nequicq; diu multumq; acta interturbat omnia. & tumor eſt coegriſſe eum quantum nūq; antea exercitum. Is multa petit Cæſar pauciſſima uidetur conſeſſurus. Spes tñ eſt in neceſſitate Cæſaris aliquatibet qui auribus Inſtillent. & plane reſerta eſt hæc natio malis pulſmetatis Data ſunt regalia nudius tertius Langrauiſ Haſſiæ Fui operæ pretij aſpicere Cæſarem coronatum pulcherima eſt illi thyra: ſed nihil ad noſtram: aut multum fortaiſe. Cēmæ ſunt magnæ: diuerſi coloniſper lucidæ & multæ. Sed quantum ego hac in re ſapio. Germania uincit: nec diſſimulatur omnino cōtentio. O temporario impenſio luminatio beatorum qui ſuccedunt miſeros qui gloriantur ſultos qui conquirunt: tan te quoq; nō niſerit cōditionis humanæ. Sed propterea tabellanus. Vale.

Campanus eidem. S.

s Cripſi ad omnem nūnū in quietos dies in ſomnes noctes ducimus: pariter noſtri te ſomniant: mienſe tecū uigilant: unus ubiq; es nobis. Reddeſtibus Balthaſare & Luca denſiſſimis clientulis tuis: nihil eſt quod ſcribam de rebus Germanicis omnibus interſuerunt. Ego miſere crucior: te ſpecto ut tu aut eripias me hinc: aut enpiendū ab alio cures. Nō poſſum amplius eſſe Germanus: ſi diutius uiuens inter mortuos uerſariſe omnia cū dignitate. Aſpiciant cæli rem noſtrā: habemus hic Oratores Hūgaros. Boemos. Polonos magnis uerbis maioribus uentis res agiſ: ſed Cæſar immotus ad omnia. Reddiſſe Turci ſerui in agrū Camiolanū. & rediſſe manū maiore q; antea. & tamen poſſumus etiam inter diu querelis medijs indormire. Vale.

Campanus eidem. S.

n On ſcripſi ad te antea: nec ad me tu credebam nō eſſe Romæ. Quæ ſecuta ſint indies: redibunt fortaiſe tempora tuæ uſtinam exercitum ut olim ſiſſe maiore cum premio ducas. Ego crucior. Mutinenſem noſtrū noctes ſomniodies alloquor: creuit ex aduentu eius deſiderium: neſcio an fortaiſe re dierit ad clauſtra: diuſſimum eſſet: q; ſi eſſet: reuoca tu eum ſtatim: temporis ita depoſcunt. Ego inter Barbaros & ſolus uiuoramicis omnibus ſodalibusq; deſtitutus. Malim perire q; ſic diutius agere. Vale etiam tempore te accōmoda.

Campanus Cosmæ de Vrsinis. S.

Visti hæcenus in me tu quidem longe officiosissimus: sed alieno tempore & in quo nec tu poteras aliud præstare q̃ animum: nec ego aliud sperare quâ tempus. Nunc ut uno explicē uerbo: cura ut reuocet. Scio quantum & auctoritate & consilio ualeas. Vide quantum mihi de te polliceam: nihil scribo ad Numen nostrū: ex te accepimus quicquid mihi ex illius clamentia prouenerit. Redde nunc in reuocando me tam propitiū quā in delegēdo hæcenus reddidisti. Cura ut reuocet. Satis iam grati animi significationem ut mihi uideor feci. Cōse necesse inier Barbaros tam latinū hominē: nec tibi pulchrū est nec ē numē nostrū paties: cura ut reuocet. I. ad. circū: ab iuxta: ista: discite oīa. Cura ut reuocet: cura ut reuocet Italiam post hac si linquere forte uidebis. Iratos in medixeris esse deos. Vale.

Campanus Domino suo. S.

Vid tu de me: quo in loco ut sim curas. Ego ex numine nro totus quātus sum pēdeo. Nec est mihi numē in terris aliud q̃ Bessario. Nā cæteris quicquid exhibet obseruatiō: ex fortuna est: huic uni ex magnitudine incredibili meritorumque in eo sunt tanta: ut enarrari de cæteris sine adulatione aperta non possint: referri de illo sine detractioe aliqua nequeant. Nihil enim tam amplum de magno. B. dicit: q̃ nō longe diuinis ipsius meritis nō superet. Redde eum tu mihi nunc quoq̃ beneficium: qui hæcenus propitiū liberalemq̃ reddidisti. Ego multoq̃: quidem: sed nullius æque ac magni. B. beneficiū expecto. Habet hoc quicquid ille hominibus præstat: non modo utilitatem accipientis: sed eximiam quoq̃ gloriam afferat. Quāobrem & si iocundum mihi erit quoquo modo redire in Italiā: multo tamen erit iocundissimum magni. B. opera reductum uidere. Iamq̃ tuæ sint partes quid ex tanta beniuolentia expecti optime intelligis. Sunt numera publica Romæ. Sunt prouinciae: sunt arces: sunt anniua præsidia. Si impetrare mihi maxima non poteris: poteris mediocritas: quāq̃ propitio numine nostro: nec maxima quidem despero. Vale.

Campanus eidem. S.

Rucias me cum scribis: cum nō scribis enecas: adeo & pereo desiderio tui & litteris incendor. Scriem omnium rerum gestarum Romæ iam pridē acceperamus: & rumore aliquanto deteriore q̃ re: aduersus uiuimus satis mihi Domitius: atq̃ ideo uiuere diu salui nō poterimus. Existimo proximas litteras meas cū is quæ ad magnū B. scriptæ sūt de re: diti meo: iā ad te esse perlatas. Quæ spes mihi sit in tua amicitia uides. Felicem te si redieris: nam galli iam exeti uocē nō habent. & tu euigilate sine cantu nō consuesti. Ego lyram afferro: & lyristam & Germania uocalissimum: annis natus sexaginta. Sed adhuc ita sonorum ut nec Tracalū desires si hunc audias. Gallos omnino fastidies: nisi q̃ ad horam cantant. Vale.

Campanus Andreae Lucentino. S.

I meum consiliū ualuisse: neq̃ tu præsentiam nostram: neq̃ nos Italiam desideraremus. Fuisset enim iam pridē e Germania decessum: uerū siue ratio est aliqua manendi: siue libenter sumus: imperio adhuc hæremus. & litteræ tuæ suadent reditū: nō iubent. Existimamus proximas litteras nostras quibus missionē petebamus nōdum ad te peruenisse: cum nouissime rescriptisti nunc perlatas esse. & datam per te operā nō dubitamus. Quæ gesta sunt Romæ & si uanis modis referunt: tamen pertinent omnia: ut minime poeniteat nos abfuisse. Labimur mihi Lucentine: nec clam labimur: undiq̃ res contrahit. & ad eum Licentiam uentum est: ut iam peccare nō pudeat. Vale.

Campanus Cardinali Rauennati. S.

Isti & litteris Ferrariensium. statum rerum Germanicæ: tibi cognitum esse putarem. Scriberē ad te ordine: scripsissēq̃ hæcenus omnia: sed inculcario laboris esset: nō officium obseruantiæ: aures occupatissimi Principis sæpe iisdem de rebus obtondere. Cōuentū habemus omnium. qui unq̃ memoria patrum nostrorū habiti sunt. & præsentia Cæsaris & Principum multitudinē maximā: agitur grauissimis de rebus: nec ignoramus expectationem omnium nihil minore esse conuentu. Sed spes ea proponitur nobis quæ haberi ex mente Cæsaris possit. Vtinam is sit qui debeat esse: nō qui cōsueuit: nihil leni calamitatis nostrorū paruitur. Camiola una ex puiculis auitis eius supiore mense direpta: de populo: tanta incensa est. Nūc maiore manu redire hostes serunt: & ulteriorem fasturi impressionem. & oppida quibus nuper uastato

nuper uastaro agro abstinerunt oppugnaturi magno in discrimine ut simus: nō tam hominum uires q̄ nostrorum tarditas: nec dicam ignauia facit & contano Cæsaris. Nunc quoq̄ in tanto conuentu Principum nihil æque displicet q̄ lentitudo. Principes ea sōt mēte ad expeditionem suscipiendam: ut qui periculi intelligant magnitudinem: occurrere nisi uniueri nō possint. Pacem Germaniæ Cæsar omnibus pronunciauit: nulli dedit & quam tunc licet perspicere: nec deponit inimicitias: nec exercet. Legatus ad omnia desideria non mensa illi non nox libera est: omni fomite: omni materia Cæsarem conatur accendere: sed nescio an nunquā accendit possit is qui nunq̄ incalcescit. Decretum est proximis diebus de stipendio militum: ut qui mille habent in prouentibus: equitem unum cōducant. Peditem qui quingentos. Qui prouentus nō habent ex capite computatio sic fiat: ut quibus mille sint ex capite. & us quadraginta esse ex prouentu censentur. Aggressus duos de uiginti denarios uirum soluant. Summam fieri permagnam hoc modo. & ita gentem posse confici exercitum putant. Sed facile est Cæsari decemere: exequi Federico displicuit uno dicam uerbis omni pacem Germaniæ: uniuersæ consecrerimus: omnino nihil fecimus: huic uni intenditur. Capita sūt discordiarum. palatinus & Cæsariæ uerbis illis armis rem interurbant: cum alter maxima petat: alter nec minima quidem uidet cōcessurus. Hos Germani omnes & propinquitatibus & studio partis sequunt. Multū Cæsari auctoritatis & uirum ē Palatino plus arum: quam q̄ nec uires habet: q̄ sic habet ut nō habere: etiam auctoritas exigua est: illa quæ magni minister desideret. T. aduocemus euentum: Nozimbergam sperabit in proposito Cæsar. Ibi autē absoluemus quod enim reliquimus: arripemus. Vale.

Campanus Griso suo. S.

Vm tibi proximis litteris cōgratularus. nō est cur iterū faciam: quod esset uel semel fecisse suspēdum. Habet enim fortuna eam conditionem: ut ne laudari quem sine adulantis suspitione etiam tunc possit: cum laudari maxime debeat. Quod ad monendū te putui altissimo in fastigio positi hoc præcipui fuisse: alius q̄ sis spectes: quia nihil a casu periculo tutius q̄ quod in plano est. Sūma uero quantū spectaculantiū & periculi habet. Sed de philo sophia haftenus. Io. Comēsi cubiculario Senec. mei nostri quid eripueris: neq̄ enim te fert precibus: nisi in extorqueas: quod alter fuerat habiturus: si per te huius. Nunc eo loco es ut tuto agere uel thyromoniā possis: hoc est a leua in dextrā: dextra in leuam trahere: reddere: pro cyathis cantharum pro coclea latramam: proinde cognita q̄ sit præclarum homini beneficii magnitudine uincere. Dabitur non una occasio cōmutandū locus ille neq̄ dignitati tuæ conuenit: neq̄ fortunæ. Comensem patria tuas tuas ratio commendat. & quicquid est ad manū prope dicam: nostrū est mihi Cæse filius feret. Comensis negotium fouetur ille potissimū habeat quod tu sis relictuus: qui olim reliquit ut tu haberetis: hoc nihil neq̄ Senec. meo neq̄ mihi gratius efficere poteris. Vale.

Campanus Cardinali Papien. Legato Perusie.

Ebeo Petusinis omnibus ualutū: & ciuitate me donauerunt. & repa gnante nemine publicis muneribus pſecerunt. & redeuntē aliquādo sece dentem: per æstatiū: in præcurianis meos: ex Tuscia transeuntē omni profecti sunt: manifestant: quæ præstari & priuatim & publice possent atq̄ ita ut certe singulis concurrere uiuere in me omando uiderent: sed fuit peculiaris quædam beniuolentia cum Valerianis meis: quoq̄ primas cōparentitate mei cōiunctus est: taliter familiaritate nō mediocri. Postremus tot tantis officiis: tan facere nisi te adiutore nullo modo possim. Venit aliq̄ Romā ad me iacentē in lecto: petuix uim magnā nō obtulit: mōsed cōcedim: misitq̄ lūm recusantis. Eum paulo post ad balnea maiorem submisit: perperua egnitudine mea ita sollicitus: ut ex Laciniano ulq̄ medicū magni nominis Romā ad me pduxerit. & tū ex plurimis paucissima numerasti: Vides quo studio cupiam cōmendari tibi cum uis tanta ex me debeant: ueniet ad te. & ueniet ea fiducia: quæ ad me solet. Quæ postulat intelliges: præstabis Campano tuos: quæq̄ Valenianus meis pſerim huic iunior pſtrens. Vale. Romæ. xliii. Iulij. M. cccclxxii.

Campanus Cardinali Papien. Legato Perusie. S.

Aetia incredibili effertur: cum quicq̄ audio: audio autem quā sepiissime quod te in opinione hominū cōfirmer. Nulli Prouincialium Romā ueniunt: qui nō ea de præclarissimis tuis uirtutibus prædicent: quod nō tui nos sis: nunc admittio apud ceteros: q̄ fueris semper expectatio mea. Per-

magni refert primam lagationem q̄ præclare in ciuitatibus. & populosisimis & factiosissimis geras: idem domesticam moderationem. & familiaria officia tua intelligebamus iam pridem omnes. Industriæ & consilii publicis in rebus nodum periculū feceramus. Prouinciam accepisti rario gloriosissimam tibi quanto fuit iis qui ante te gesserant difficilissima. Quo circa eo maior est apud homines tua gloria: quo fuit cæterorum tui ordinis in tanta expectatione multorum discessus remissior. Ego uero non inno nemine. Quippe quoque fuerit exitus nō diuersus: de te autem hoc eximie dixerim inter factiosos & turbulentos ea fuisse constantia: gaudere patientia: ut omnium de te idem si testimonium. & ab uerisq; pari iudicio lauderis. Communis mihi hæc gloria tecum anisi q̄ maiorem ego capio uoluptatem q̄ tui quicquid enim de te audio. & efflorer licentius. & adulationis suspitionibus careo sed Forti guerra instat. Tu uale. Romæ pridie non. Februa. M. cccc. lxxii.

Campanus eidem Papieſi. Legato Perusiæ.

E Cæsario quid ē illi amicoꝝ studio cōcesserim: nec solum ualde uolo sed oīno uolo quæ uolo. Modo ad amici uel dignitatē uel utilitatē pertineant. Vetera sūt beneficia Valerianoꝝ: sed ideo apud me recentiora quia uetera: amicoꝝ enim illi minime debemꝰ: cui nouissime. Tu uero ne p̄ſci bas mihi oro: q̄ multos tibi Perusinoꝝ aut quātū cōmendē. Patres medī uſſidius illius Vrbis uelim tibi mea gratia eē charissimos. Sūt Valeriani iter paucissimos mensis ita ut centum sint Perusiæ quos paulominus a me q̄ illos: decē quos cōparē: nō nulli quos antepōnam. Reuolue fasciculos litterarū mearū quas proximis decem mensibus e Germania dedi. Videbis quātū studio quanti precibus Perinellos meos tibi cōmēdauerim. Censes ne parua esse beniuolentiæ pignora: quæ tam procul in tantis occupationibus rerum ualere mecum potuerunt. Tum Marianū Balionum ueterem uicinum & prope æqualem meum uiculus uxorem ut olim uirgunculā modestissimā ita nūc probissimam scēminā: his prope nianibus educaui. Mariani quoq; auūculum uirum Surianæ meæ putas ne posse fieri ut non omni tibi studio cōmendem. Philippo Perinello Præfecturam eam postulaui q̄ maiores sui nunquā habuerūt: ipsi magna fieri iniuria uideatur si nō cōsequat. Vir est grauissimè regendoni quietus: si nō industrius: familiarē nō minus modestæ quā magnæ. & cui si cætera desint: hoc satis esse apud te poterit q̄ meus est. Sed qd hos nomino? comparā ad ſſidium aures nisi provincia decedas. Iam quem mortuum Perusini tibi nunciauerunt: quotidianis Perusinoꝝ cōmendationibus intelliges uiuere. Cūpio te ualde nec ut omnia uideam. Vale. M. cccc. lxxii. Romæ.

Campanus Cardinali Papieſi. S.

Vod proximis quoq; litteris scripseram: ex Ratisspona uenimus Nonimbergam. Inde mox ad Bambergam secuti Cæsarem. Cras eodē redibimꝰ. Haud amplius q̄ tridū in immorari: ex eo loco dimisso Cæsare Herbipolim cōtendemus expectaturi quid de nobis per nouū Pont. statuant. De expeditione & summa belli nihil habeo ulterius quod scribam: nisi Cæsarem omnia quæ ad tem faciant eximie pinxisti: sculpsisse nulla pacem Germaniæ omnibus pronūciari: nemini dedit: inditia ubiq; cōstituit: nusquā peragiti deniq; in maximis pulcherrimisq; negotiis omnia cum faciat: facit mea sententia nihil: nec patiens eius uoluntatem accuso: desiderio operam: quā so tasse minus illius animus: quā tēpore difficultas eripit nobis. Conditionem Germaniæ nō est q̄ nūc per me intelligas: quā diu olim maximis ex rebus per te gesti intellexisti. Nos nihil aliud quā Italiā cupimus. Intelligo Vmbriæ te & præterea Petusiæ legatū designatum. Dignitas placet: tempus maxime displicet. Vereor ne illa tua singularis & diuina integritas aliqd ex ea legatione accipiat detrimenti: non obuinisse provinciam: sed uendiisse suffragium existime: si quod & si scio cadere in te talem ac tantum uirum. & tam moribus in rebus probatū nō potuisse: tam multū refert qd cæteri suspicient. Proinde te obtestor. Scribe ad me o ordine omnia: ut possim libera fronte quod hætenus scēimō modo patronū me habere maximū sed etiā optimū gloriari. Tantum enim accrescere mihi existimo scēlicitatis: quantū tibi accessent gloriæ. Vale.

Campanus Dominio Secretario Bessarionis Cardinalis Niceni.

Cioſa beniuolentiæ: nihil odiosius: nec tu hætenus scripsisti ad me quicquā nec ego ad te. & tū scio me tibi te mihi mutuo esse charissimū: officia uero si ex me nō aliqua intercessere: ex te multa parata fuisse intercedere: nec minus est præstare beneficia cum possis: q̄ cum non possis cupere. Sed mitto p̄biam

Vides q̄

Vides q̄ procal ab Italia: quas inter gentes: quibusq; moribus: quo sub cœlo Campanus tuus confisteret: q̄ indigne lannum hominē Barbari occupent. Per auxilium obsecro tu quoq; infra apud numen nostrum. Nam quo alio appellem nomine eum qui p̄ter mortalitātē nihil habet quo nō homines excedat: superis aequetur. Infra inq̄uā ut reuocari me cutes: nec p̄scribo quo modo aut cōditiōe me reuocet: qui pro magnitudine & clemētia sua non possit sine dignitate reuocare. Vale.

Campanus magno Bessarioni Car. Patriarchæ Nicenæ.

D illam incredibilem ac diuinam magnitudinem laudū tuarū hæc quoq; accedēdo q̄ neminē eorū: quos uel semel fueris amplexus in abicō esse p̄terit: gloriāq; eximiam censes cōmunicare fortunā. & tantū p̄stare q̄ hominibus auxiliū: quantū es asecutus: conferre q; altis ingēnita beneficiū: tanq̄quid uirtute tua diuina atq; eminentissima p̄perit: dignus p̄fecto in quem tot fuerint diuinitus cumulata ornamentaq; ornare ceteros nūq; desieris. & cū sis ipse muneribus iis quæ parere sibi quīq; uirtute atq; industria possit: mortaliū omniū maximus: in eo tuam repositam magnitudinem a arbitraris: ut maxime pro his ceterisq; spes si cōmunis est omnibus: quid ipse mihi de te p̄sue dēam facile intelligis: quem mihi uel fortuna mea uel incredibilis humanitas tua potius conciliauit. Quid autem nunc expectam unum est p̄cipuum & solum? Cupio tua opera in Italiam reuocari: sed eo mō ut accitus ad locum aliquem dignitatis: nō tanq̄ reductus ab exilio uidear. Id mihi p̄stare solus & pro magnitudine tua potes. & pro natura debes. Quō obrem oro te per numen illud genii tuiquod ideo te protulit ut esses in quē unū ornamenta omnia: quæ uniuersi capere mortales possent: cōcumularent. Tua ut opera q̄ primū in Italiam reuocata: acceptus quæcūq; mihi obtrierint in reliquam uitam fortuna & beneficia tua. Vale.

Campanus dño Gaspari Terameſi. Auditori Rotæ. S.

Am gratæ fuerunt mihi literæ tuæ: Responsūq; uinū Tridenti. & ne censear parum esse in pretio Tridentinū: inuentus est hic qui iure Pontificatū si habeat maximū: libenter illud cum tua p̄positura p̄mutaturū: quā omnis generis uina producant. Nos etsi sumus in amplissimō Conuentu Principū: tardiuscule agimus omnia: uerba magnifica & potentiam aliquid facti habitura sint nescio. Spei multū proponitur: certi nihil dubius ad quadriūduum Norimbergam cōmodiorem locum tantæ multitudini Principū habituri: quæ sicut per scribam p̄positæ ordine omnia. Interea Lelium nostrū saluam cupio: nō gustauimus hoc anno Muschatellam Tettamanam. Securus a suribus es: nisi quā Marianus struat infidiam. Vale.

Campanus Bessarioni Cardinali S.

Cœ sperabamus uitam & mors uenit: nihil cuiq; ut uideo certū sub cœlo est: nisi q̄ moriemur. Agunt fata pedem: nō sustinent: nec unq̄ quietos nos si nunt donec sustulerunt. Anxius me app̄time habet Pontificis mors iam subitā s̄perata. Erat status ecclesiasticū propugnator statarius & firmus & a quo cūpi aliquid citra dignitatem poterat impetrari nō poterat. Eī mors tum mihi omnibus de causis grauis: tum ex hoc grauior q̄ omnis mutatio rerum perturbatio quedam est. Magnus mihi quoq; proponitur labor: Principum animis cōtendendis: existimant extindam cum Pont. curam fidei: ut oīno interpellatam. Ego modis omnibus eam existimationē refello. Sed eo potissimū q̄ Collegi nō Pont. esse dico de rebus tantis decernere. Agimus nunc de pace Germaniæ cōficienda. & ut corpus habemus ualidum: membra curare cōtendimus. Palatinus & Monacenses adhuc me ex ceteri spe tamen sum indies meliores: p̄sertim adiutore Cæsare: cuius quantū oderam negligentiam: tantū nūc diligentiā laudo. Mitum est quo tenore cōsultationibus p̄bet. & agitur plane sua causa: nec ipse agi inficiat. Principes Pontificē cupiunt huius tante expeditiōis studiosum: te omnes uenerant: in eorū spem postremā reponunt. Sperant ipsi: spero ego: aut auxilium a te: aut si id fata negabunt nostra auxilii operam. Valete.

Campanus Domitio Secretario Bessarioni S.

Enser a usum me quicq; scribere: Diuo nostro non sum ausus: tanta illius maiestas: tanta mea obseruantia ut etiam in Germania agentē me terreat & plane nihil habeo quod scribam: omnia illi per Legatum significam: gerere me tantis rebus. tam archanis nec pluriū ne tutum est: O uitam q̄ utinā utinā: sed nū Domiti operæ pretium erit uidere: quā curæ sup̄

simus christiani salua res est. Si Bessarionem ut est omnibus in rebus: quas capere humanum ingenium possit longe maximus. Ita & titulo quoque maximū faciemus. Alioquin dubio uento inter fluctus nauigamus. Tu uero te erige. Vrinā ad effem: quid inquires? clauem in furetem: uociferare me se perderent ne religionē unico quod superest præsidio fraudarent. Illum Græcillum Latinillum Pánoniæ illum uoce una tota Germania postulat. Quia læticia affectum me censes cū nudius tertius clarus uir Narcissus orator regis Ferdinandi apud Cæsarem inter orandum quater Bessarionē nominarent tanta cum laude: quanta aut nullus mortalium: aut solus Bessatio meretur. Tu de gallis ne cogita. Vale. & si quid curare absenti honoris aut cōmodi potes ne negliges.

Campanus Ia. Minutulo episcopo Nucernino. S.

Ta ne absentes mortui. an nusquā alibi terræ homini uita q̄ Romæ: tum quæ imanitas extorqueri uicturo hæreditatē nō captati e morituro. Agā tecum uindicta: gaur damni illati potius inani e fenestra lanuam fieri non damnum illatum modo sed furtum est. Sero in accusatiōem Fauentini descendis in qua tamen nihil tibi perscriptum a me censens: paratus sum rē integram restituere: nisi q̄ prædium accepi aliquanto quā nūc est cultus neglectus reddam. Sed tamen audio rem rusticam exerceri diligentem: quando cætera sic & agri sentiunt an nos. & in Fauentini quidem pax est. Bellum ad Salinariam transiit. Verum pugna omnis in gallinaria latrocinium est: sed fortasse nōdam itum in syluam est. Campaniani caue: quicquid extra syluam patet agri Campani arant: suū esse contendunt: graue te iudicium manent triplo multabit: si quinimo quadriplo. peculator qui nec sacris quidem abstinuistis: sed forum est. Dat fortuna manus quibus est nocitura secūdas. Ridet ut alliciat: porrigit ut capiat. Sed quantum p̄spicere fuit in libris elephantiscis: negotiatoris publici breui decoctum uidebat. Venimus ad Histriā: quid rumicareo delictis Romanis Campanis. Hetruscis: duriusculū est hoi p̄sertim delicatulo. Sed ubiq̄ sol est cū sol elucet. Romæ si non funi fiat Germania Roma

Quodq̄ mihi fuerat Tybris & Hyster erit

Gratius est culus longū intermissū usum

Nō eadem cœli facies nō gratia terræ

Nauseat ad dulces copia multa dapes

At placet æstiuam tangere posse niuem.

Sed scribendum est multis. & tabellarius uel momentum exportabat Vale. Rati sponæ. ylii. Augusti. M. cccc. lxxi.

Campanus Nicolao episcopo Mutinesi. S.

Vram quidem semper: sed hoc tempore longe durissimū est mihi abesse Romam: ades. Ego multos habeo quos cupiā uidere. Sed te ardeat: æstuo depetere: an nō satis est septēniū iam rotum ita fuisse diuulsos: nec semel contingere dextram potuerimus. Sed est cœlem: sūt superi. Nos uiuamus lætimō tam q̄ sit cur lætemur: sed quo uiuere diutius. & peruenire ad læta possimus. Hærici nostri postulata proposui Legatorum: aut nullam facier refectionem: aut hanc primā facier. Tu si potes ad Casinates ne redi. Nam quid illic nisi nebulō. Hæresimuladole. & tamen citra dolorem aliquanto ad meridiem iace. Dum alium quempiam Papa detinet: ualidissimus est: si infirmissimum fingito. Vale.

Campanus Nicolao Lucei. episcopo Mutinesi. S.

Crispi tibi proximis diebus: nescio an redditæ litteræ fideliter fuerunt. Cōuentus noster prope est ut ad finem respiciat: quid te nobis futurum sit: nō dum habemus exploratum. C. nostro excubabis silentium: refectur epistola Lepantina. Vale.

Campanus Lucentino. S.

Vcentine instas: quid facies: neq̄ tibi neq̄ nobis iā expedit ut diutius hic herceamus: pendemus ad omnem nuntium de suscepto Pontifice. Quicūq̄ is sit crede mihi in rem cōmunem erit. Italiam reperi. Fecimus In Germania quod facturi in Germaniā uenimus: gratia mira comparata Legatorum est auctoritas quoque. & quod difficillimum est: omnibus sine cuiusquā iuidia eolitur: fieri id perdifficile & magni ingenii fuit: seruati in longū inter factiosissimos posse nō arbitror: p̄sertim sine opinione quadam ignauiz. Ita quod hæcenus grauitati atq̄ integritati datum est: tarditati atq̄ ignauiz dabitur. Sed quid plura cū uiro sagacissimo Vale & tu omnia consilia: dida facta nostra: feliciter nos reuoca.

Campanus

Campanus Fabio Lucentino. S.

Ittere tuæ hoc mecum effecerunt ut qui antea modestiam amabam tuam nunc & ingenium admirem quæ teneans studio mei habeo gratias. Cæterum
 1 ut multis rebus me uincas in quibus benivolentia nec tunc alius quisque super
 rabitis suadeat tibi me tuum sic esse & fore ac si te genuissem excole modo
 ingenium ut facis exhibere te non modo compositæ amicitiæ clarior homi-
 num. Sed etiam dignum. Ornamenta uitæ omnis iaciunt a pueritia ab adolescentia cõ-
 firmantur reliquos cursus ætatis perinde est ut ab illis incipit nec unquam non recte crescit
 quod apte & cõmode ab initio fuerit. & resistere adolescentiæ stimulis nõ minus hæt glori-
 æ quæ laboris pinde gaudeo uehementer ita nunc & his annis te instituit fructus beni-
 uolentiæ crescere cum ætate & augeri doctrina atque ingenium cum annis uideat. Vale.

Campanus Cardinali Papien. S.

Vnus iam nudi: qui ausones fueramus. Venimus Norimbergam ur-
 bem Germaniæ totius opulentissimam & pulcherrimam fecissimus enim Bam-
 bergam nunc Herbipolim contendemus. Ego sæpe & te & tuum lectulū
 1 sonioris sed mutato statu renunquæ spes nobis proponatur incertū est
 nisi quod meliora non desperamus. Redi nunc. A. noster uir doctrinæ & inte-
 gritatis eximius: utinam & nos subsequamur. Tu cæram pro reditu simulachro natus uir
 ginis appende: plenus sum saltidum auleæ fetoris. Senties ophyrim si tabellas olfeceris.
 Vale.

Campanus Hierosolymio Tetamano. S.

Nil mihi iocundius nihil tristius tuis litteris. Nam qua me effecisti læticia
 dum tuam ac tuorum nuncios ualitudinis: quæ rursus tristitia cum nescio quas
 1 nebulas aut tenebras potius domi meæ exortas addidisti. Sed excuriam
 mi Hieronymi excuriam quicquid fuerit tenebrarū. Tu ad paucos dies me
 expecta & ignosce breuitati cum multa inissent. Vale.

Campanus Gentili suo. S.

Iomedem uestrum non potui tam benigne amplecti quæ debebam & cupie-
 bam. Papien. noster egregie me perdidit in tot uoragines in præcipitia
 1 me coniecit ut emergere & confirmari non possim: quæ sum occupatissimus
 ex Diomede tu intelliges: quem deus in columæ gallicæ tradat. Italiæ red-
 dat. Vale.

Campanus Cherubino suo. S.

Nime mi milies saluus si mihi occidatis ueniam Diomedes quibus in
 1 turbibus sum refectus: uis quæ quisque implicatio in uoluptuosa occupatio.
 Vale.

Campanus Gentili suo. S.

Iter ego. & nescio quid plus ultra quæ ego saluæ. & si manus tam longas ha-
 1 beamus: dicere me amplectere. Sed o ubi egon ubi tu: quot montibus quot
 fluminibus: quanto cœli spatio distinguimur: quanto terrarum intricum mul-

to Scythias dicor esse quæ tibi. Vicinior Pontio quæ Tyben. Vicinior Meotidi quæ Thraciæ: in
 quas censes querelas ad Danubii ripam: quæ suspensa nasci dum amum cogitamus?

O trebiana tuorum autum: uincientia poma. Dū memini sitio uideo mihi plena uide
 O mugellanæ sangui iuncta uia. Pocula uin delicia frigidiota nunc. (re

Quando eni illa dies quæ tua rura uidebo. Quid de ille facit niqua fronte uideo.

Quando quæ dederit iusticia dextra bibam. Te solet: est ne memor quæ solet ille mei?

Papien. dicom si deus ullus in terris est ille mihi est. Sed nescio an dū repetens Tuscos
 tuos. Si est granulo tibi. In uideo si cum Papien. nostro. Cte do illi aut cogitare tā Senā
 aut agitare. Si per Pontificem licuit uellem tibi non modo: sed omnia sentire. Verum in-

discessu Anthonii nostri tot suis scribendū ut cogar breuior tecū quæ uellem. Si Floren-
 tiam rediisti Laurentio & Iuliano nostris me cõmenda. Miraberis nisi addam aliquid de

Syrenula & eum & patrem tibi cõmendo. Cæsarem non uidemus expectamus Impera-
 torem. Cæsar an uluor nescio. Bene uale nui Gentiles. & cura ut saluum inueniam.

Campanus Cardinali Papien. S.

Iuoced inter Barbaros: procul a te: procul a multis: quid scribam aliud: an nõ
 1 est satis multū mali est inter Barbaros esse. & ita esse ut mutus & surdus sim
 nec intelligam quem quæ inquit intelligat. Cupio arde ex anhelos candescos
 incendior: est tuo. & te & Italiam reuicere. Vale.

Campanus Leonello suo.S.

Eonelle mi salue. Campanus uester adhuc spirat. Nam uiuere inter Barbaros aliquāto minus est q̄ uita. & cœlū haurio: sensum humanitatis amisi. O uos felices: quibus est pia mœnia Romæ. Aspicere. & media uiuere in Italia Consolamini me obsecro litteris: facite sclicitatis uestre participem quē præsentiæ nō potestis. Vale. Campanus Balderio suo.S.

I

q

Vae gyrant aliquando sudent necesse est: quod in nobis etiam mæta perstabimus. Auxilia imploramus a Germania nō Italiæ pollicemur: aliternus in arbitrio est præsente quod petimus: in nostro petere: quod præsente cupiamus. Vale.

c

Campanus Motoni suo.S.
Vn ad te redieronisi quatenus quinquies: septies iusseris me lauare in arē et iuges. Nihil tam scetidum q̄ Germaniæ aspectu sūt omnia iucundata: tu refugas: olatu grauiora. Moro mi amplectere nie: porrige dextram: iuro tibi per nomē illud sanctissimum beniuolentiæ nostræ in ipsis fauibus Italiæ Italiam reliquisse. Comparo me ad Barbaros mores peregre. Sed corā

intelliges omnia. Ago grāias q̄ Blancae cōmatemitati affueris meo nomine. Vale.

Campanus Sinolpho suo.S.

s

Inolphe quantū uideo uicisti: eram subitatus: sed ubi intellexi laborasse te leui febricula: ira in misericordiam uersa. Quare do tibi ueniam: sed cōditione ut cum per ualitudinem licebit tres simul aut plures litteras ad me consendas. Vale.

s

Campanus Stacolo suo.S.
Taccolo meo sal. Litteris illis Comitibus per tabellariū Senesi. respondi. Cupio scire an prolem & quam qualemq̄ substuleris. & oporteat te post hac tanq̄ patrem familias paulo reuerentius q̄ consueueram pisco more salutare: tū quæ sacro sanctio intercesserit meo nomine. Locari enim paratius uolo cum Comparre q̄ cum. P. & ita lex iubet. Vale.

f

Campanus Fabio Mathatoste.S.
Abi. cum scribant ad me cæteri. de te nō possum nō mirari: cur Idem non facias: quia cæteros apud me & studio & beniuolentia nō æquas mōdes largissime uincis. Quare ne prætereat qn̄ semp habes paratas ad me litteras: quas possis primo: cuiq̄ occurrerit tabellano cōnūtere: multū me recreabis. & tu & alii qui hoc nostrū prope dicam exilium litteris hincis:

abs te uero peculiariter id postulo quem cupio excolere ingenium. Et quod hactenus domi intra parietes didicisti in apertum aut certe inter eos quibus sis charissimus efferre Pomponium nostrum ne deferere nihil potuit habere ætas tua scilicet quā Pomponium præceptorem: in quo tantum inest latine puritatis atq̄ elegantie: ut non possit qui illū sequatur nisi q̄ eloquentissimus fieri. Doctrina illius ueræ: cognitio rerum reconditarum maxima: diligentia in te summa: ingenium tuū ad omnia facile uirum te nihili breui eruditissimum pollicentur. Vale.

Campanus Domitio suo.S.

s

Cnippi ad te iam ter: facies recte si uon exules in memoriam habebas: durum est exilium nostrū. Interdictū est nobis siccibus: una pane frumentatio: uino: prouincialis sabaio: zimo: lauro: pomis aureis: rebus mille fructibus tunc carere nos intelligimus cum postulamus: nec inueniuntur. & nec intelliguntur quidem & miraculi loco habentur si fuerint importare. Vale.

I

Campanus Siluestro suo.S.
Niuiste quærenis: si scripseram ad te iā bis uerum longa est uia: multe ambages itinervis: prophetas quos scribis: ueros fuisse non admiror: modo siue stupeas: ab ætatis est uita nostra: quod si est quid laboramus: quid solliciti sumus de uita: de fortune: de morte ipsa? Sed hæc deo & cœlis relinquenda: nos inter homines cū uersamur humana sapiamus cōuentus hic breui

finietur: nec spero sine fructu cōmuni & priuata laude Cardinalis meritis prudentiam ego noui: cæteri admittantur. Sed quem obsecro Papam facietis? Vnani fors in iussu est solus: quē ego uirum censam: fronte libera: uerbis apertis: animo præsenti: amicicia mulorum fretus: nulli ambiguus: nusquā duplex. & ut uno dicam uerbo: qualis Campano placeat: Imperio conueniendi simulatio omnis aut simulatio: ois omnes est fraudis. Inuigila mi Siluestre: magna res uertitur: unius horæ spatio uitæ omnis fortuna disponitur. Sed non multa tecum. & sum alioquin occupatissimus. Vale.

Campanus

Campanus Sixto. iiii. Ponti. maximo. S.

Vm nonnullas Germaniæ bibliothecas nuper euoluerem libellum inueni litteris quidem scriptum peruetustis uerum situ atq; puluere ita cõsumptum ut iam legi uix nisi magna cum diligentia posset. Quem cum Cædri ad Victorinum & Victorini ad Candidum esse perspicerem. Alterius oppugnantis diuinam generationem multo uisus defendit: uisus est loquem ipse statim excubere: cum dignitate ac magnitudine reorum etiam doctrina atq; auctoritate eorum qui contenderet. Inter exscribendum uero taurum mihi acumentata subtilitas argumentorum tanta uis in utroq; est uisus ut admirari utroq; possem iudicium mihi ex maiorum sententia ferre non possem. Et Victorini quidem ea est auctoritas: ut Hieronymum suum fuisse præceptorem gloriatur. & Romæ primum fateatur eloquentie locum tenuisse. Candidus uero & si in obscuro antea fuit uix nominetur tamen & improbando acerrimus est uisus. & in exornando grauissimus: quia hoc in libello nihil prope si bi uendicat eloquentiæ omnia ad altissimam philosophiam. & ad diuinæ scientiæ reconditissima archana referuntur. Mitto eum nunc ad sanctitatem tuam: quæ & altissima rerum diuinarum scientia quanta in nemine temporum nostrorum fuit cognoscere: & sapientia quæ inter mortales est auctoritate indicare poterit: non de te ipsa quæ iam pndē cognita & recepta est omnibus. Sed dūtaxat de doctrina atq; ingenio contendendum. Iam sanctitatis tuæ erit uel suprimere uisorem erroris si quid scriptum sit a Candido: quod minus per Victorinum confutetur. uel si plene dissoluta atq; enarata sunt omnia uenta tis de consore publicare: me aut occultetur aliquid quod prodesse. aut edatur quod nocere mendacio possit. Felicitissime uale.

Campanus Narciso Meliteſi. S.

Edimus tandem in Italiam nostram: utinere diuēto q̄ profecti fueramus multoq; asperiore. Sed cupientibus patriam facilia omnia & plana uidebantur. Ego ad paucos dies repetam episcopum meum. ubi nūsem demoratus Neapolim ad te cõtendam exhibiturus regi nostro quod annis iam multis debui præstare ob temporum difficultatem non potui. Sed hæc tecum laus locutus sum Ratisponæ. Spero idem cum Rege factum interprete te cuius mihi ea uis est probitas. ut credere. nec doctrinæ tuæ tantæ uideatur. De Rege ipso nihil dicam amplius q̄ studium in maiestatem eius meum simul cum ipsius gloria creuissē. Negligentiam annorum superiorum tecum excusauī. Multa cupinus in uitamque aut præstare temporibus prohibemur. aut consilio differimus. aut casibus intercipiunt. Quæ omnia mihi quo minus officio erga Regem meo satisficere obfuerit. Initio cum adire illum destinasse. & morte Pii & morbo meo grauissimo sum demoratus. Viuo Paulo neſtigia mea quoq; sic obſenuantur. ut ne Romæ quidem carere suspitione uideretur. Eodem mortuo aliquandiu Germania detinuit. Iam expedita & plana atq; aperta & tuta sunt omnia. Tu igitur ad exitum alteius mens Neapoli me expectas: fuit & illa quoq; perturbatio non mediocris: q̄ Regium natum uidere minime licuit quatuor prius q̄ ipsi rediſſemus Roma profectum: quia moleſtiam illud nescio leuauennan & auxenit post ad patrem omneq; regnum nostrum redundare: quare ut tanta gloria maxime tangor. Ita non aspexisse illum non interfuisse eius legationi grauissime fero. Sed quæ fieri non possunt nec optari debent. Vale.

Campanus Cardinali Papieſi. S.

Vm ad Ratisponam peruenero: quod biduum spero: perscribam. Immo mittam potius quā perscripi professionem meam omnem iter laxa: mon testes: nam hominem nusquā fortissimus duro. Nolui hunc tabellarium sine hac una quid dicam nescionam instare: & ego ordinem nisi grādia: & nisi spacio non possum. Italia & dulces Latii (diu omnia) campi: quando erit illa dies: quādo erit illa dies. Ista bestia tabellarius. Et Lanxut ultimo Aprilis. Mitras pro domino Iuliano Canonico sancti Eustachii: quæras ab eo quid opus sit: & cõmē datum habes. Volui etiam absens imperiosus esse. Vale feliciter. Genuli nostro scubam ocoſionis saluta tu cum

EPISTOLARVM

IO ANNIS ANTONII CAMPANIEPIS
COPI: INTER AMNIEN A PRVTINI
EPISTOLARVM LIBER SEPTIMVS.

Campanus Cardinali Papiensi S.

Vimus ruinis in Papiensi. Non sumus amplius nobis curæ: nō deo. Volumus conficere Turcarum bellum: & tam diu Tuderti nam clades in oculis sustinemus: Vndeclum iam mēsem uexa tus agere nēscis uillæ: direpta atq; exusta oppida: interfecti op pidani: factæ in agro factæ intra urbem cædes nihil nos moueri aut dormire istic omnes: aut omnem exiit humanitatis sen sū: aut deum: & homines & flammam floccifacitis. Vbi maie stas illa pristina istius amplissimi Collegii: quod non modo ex ortas in Italia contentiones opprimere. sed in ultimo terrarum orbe iter potētissimos reges: atq; imperia mota bella submouere pacem ubiq; ueluti ma nu quadam conciliatrici ferre consuevit. Ita ne ab omni pristino more me dicam uirtu te decidimus? Illi quicquid in Asia atq; in Aphrica fieret in Italia moderabant. Nos quæ in Vmbria atq; in ipsis prope suburbis geruntur negligimus. Si peccauerint ciues cui nō statim plectebantur: si non peccauerint cui uexantur rā diu. Et si pauci suerit ius culpa cur omnes dantur in prædam? Qui modus: quæ ratio huius belli: aut quæ latebræ potius consiliorum uestrorum. Si reducendi erant exules: & dignitas istius sedis ita deposebat nullius iniuriarum aut calamitatē perferre cur non statim reduxistis? Si ex te non uiscebas futurum: reducere: quid tam diu illorum spem aluistis? quid aut non reddidistis. tūc illis ius. aut non compressistis iniuriam? Quid expectatis? quem exitum tantis cladibus dari statuistis? Quæ mens & sententia uestra: uultis reduci exules: reducantur arma atq; arcē habebitis in potestate: uultis excludi pellantur agro: liberam metu ciuitatem relinquat. Capita factionum Romæ cum habeatis: quid restat amplius? cur una aut non conciliens tuta aut non opprimatur? ardent hic bella subditorum uestrorum & auctores belli apud uos non modo sine pena aliquas: sed etiam cum spe premiū retinetis? & plus a uobis spe rant qui fecerunt atrocius: atq; eo impietatis apud uos iam uentum est ut animos ad mī sericordiam eorum qui hæc patiuntur: aures ad clamores eorum qui hæc sentiant oculi sisse uideant. Quæ tanta est audita negligentia: ut neq; iacturā fisci: neq; calamitatē prouinciæ: neq; factiōum grauissimarum per finitimas ciuitates: motus periculosissimos neq; quid de uobis homines passim & sentiant & obloquantur: attendatis oblati officiū dignitatis uestre: & loci in quo positi estis: inualia eorū qui uestre cōmissi sunt curæ: p cali ginē inspicitis: per somniū cogitatis. aut si qua subit harū rerū cogitatio plus uobiscum ualent priuata simulatē q; cōsilia publicæ: nemini ratio habet: uel quid imperio cōueniat uestro. & ad maiestatem istius sedis pertineat. Oēs priuatis studiis ad odiū gratiæ uo distra hitur: & fortunas prouincialium nō animi iudiciū. sed ad suā quisq; libidinem refertur: ut ēt de me ipso reddenda sit tōnqui ea gessi nō quæ placerēt omnibus. sed quæ ad placidā primū ciuitatē: deinde prouinciā sedandā Postremo ad retinendā dignitatē uestrā facta. uidebant: quid enim aliud attulerūt in inuina aduētus mei: nisi omnia pacata atq; itaq; uilam nō inducias statim indixit: & reuocandis ciuilibus primo quoq; tēpore mentionē in tulit: nō eorū numerū redigere ad paucissimos uoluit: mox ad nullū redacturus si condi tionem accepissent quā nō uolūtas dabat mea: sed tēporum necessitas proponebat: non decreuit Pōnticus de restituendis oppidis exhibui: nō prius q; arma inferre: cū decreto nō paruissent septies ad monui parendū esse pōntifici: nihil mea sententiā gessi indignū officio meo: in eo q; exules erant cōplectēdos humanitate: cōsoluendos monitis: et iugendos spei oīa leniēdos: nec calamitatē calamitati adiciendā æsti mauisq; intelligebat eorū salutē æque ac Ciuitū alioq; ad me pertinere. Sed cū iussis maiorū nō paruissent nec uideretur paritumcū me atq; panēna abuterent. Cuni præda in oculis ageretur: tum omnia Urbis quotidie inuaderet: tunc tēmeretū mea iussa: monita litteræ nunciū dēterēt. Colle gi animū: cogitauī personā me Principis gerere: & huic prouinciæ ea demū conditiō eē præfēdū: parere omnes meo imperio cogere. Itaq; inuitus cōuersus ad arma: finitimarū ciuitatū auxiliariā: nō ausu temeraria: aut licentia mea. sed pōntificis noiē & decreto cōuo caui: Perusiū: Meuanias: Spoletini: Ispelani: & Vmbri alii: Namieſi. Amerini: Vrbeue tani. Quibus cū nulla mihi fuerat consuetudo: an mihi priuata auctoritate paruissēt? p ferretim pleriq; partū diuersarū. Nam Bracciani equites nullo a me accepto stipēdio ita properassent:

propetissent? Si mea hæc fuit gratia mirum est hominem exterum tantum his in locis potuisse quantū me ne qui hic nati sunt. Quod poterūt. Si pontificis auctoritas cur ipse tandē accuset: nō accusatis inquis equidē nōdum in iudiciū vocor. Sed mihi improbati a factiosis quæ gestī accusatio est: quod si liceat percūctari calumniatores meos: uelim cum fide nō seruatiūm ruptis induciis: omnibus diebus: i oibus horis oppugnari. Cū cōtemnerentur litteræ meæ: nūci ludibrio haberētū quid facere me uoluissent. Cū eodē Vrbī datum. Præfectum prouinciæ & quod corā pace ac uenia dictum uelim his in locis pōtissimè personam sustinētem. Percūctari hoc ēt uelimquid ipsi: quo animo tulissent tam insignem temeritatē: an quod ipsi quidā inerti factionibus fuissent factissime q̃ semper factiones sum detestatus: facere idē prohiberent. Itaq; Mathæum magno & delecto pediatu moenia urbis oppugnātem: diripiētem agrum illas incendētem. Oppidū igni ferroq; uastantē. Captiuos omni genere supplicioꝝ: excruciantē: me litteras nūcioloꝝ meos auctoritatē Pont. decreta uestra mitissime cōtemnētem atq; eludentem opera cōsilioq; meo auxilio finitimorū quos dixi Mōticula exiit Soprano depulsi Rosari fugere coegi. Quadrellis electisq; p̃cui hominis audaciam: incursione p̃zationesq; cohibui. hæc cur fecerimus. qui nō uidet. modo factiones illis oculos nō eripuerint. Intelligebam & perspiciebā deberi exulibus patriæ. electis domum. exclusis reditū. Verum neq; per ignē neq; per ferrū. neq; per ullum genus iniuriæ deberi. & alios recōciliandos eē ciuitati ad quietem: nō ciuitatem illis perendam ad eadē. Intelligebam nisi depositis armis recōciliationi locum esse omnino nullū: & nisi prius sonis arma deponerentur: ponti arma in tra urbē nō posse. Intelligebā exules nisi spe aliqua iniecta nō facile abduci posse ut arma deponerēt. Hanc spem quantū in me suis quibus non pollicitatōibus porzati atq; auxi. An & hoc quoq; nō adieci mus si parent pōtissimū citam illi & collegio fore necessariam. ut aut eos reduceret. aut aliquem in quo agere possent locum assignaret: hæc operari hæc consilia mea. Quæ si ex mente pontificis fuere: nullus est calumnias locus si illo inuito gesta sunt: nec tot illius breuibꝫ ex collegarum tuoꝝ litteris decepti sumꝫ uerum de me satis. Caput omne discordiā: ex uobis est. Vos optimo pōtissimè per factio nes abutimini. Vos seditiones & sustinetis & alitis. Vos in eos qui ciues suos uectigales uestros depulerunt nō animaduertitis. Vos eos qui bellū patriæ per ignem & per ferrū & omne genus cædis intulerūt non cohercetis. Complettemini diuersis studiis utraq; factionē. Me qui mederi huic morbo pro dignitate mea pro maiestate uestra: p̃ quiete urbis pro beneficio prouinciæ cupere: neq; armis meq; consiliis adiuuatis. Muliercularū more de lana & fuso gallina & ouo dissidentium inter uos contenditis. Metimini quicquid quod libere nemo quod liceat cogitari: nec est mea hæc querela. Clamāt prouinciales uociferant: suspent finitimis: & officiū uestrū curāq; requirunt. Iam audent in uitamores: q; uestros pro rūpere. Nihil sit a nobis quod in hac tanta negligentia nō exprober. Vna est oīum uox & tanq̃ exprobatō. Crescat hīc: pereant prouinciales: et hoc bello ne ignoretis nita excūta sūt partiū studia. ut nullum ne minimū quidem oppidulū non sit erectum in ueterem factionē. Cunctatione uestra leuis plaga breui in profundissimum ulcus dilatabitur. Video cladem quā nobis uaticinia minant. Mihi satis est ad cōscientiā iudicii mei restatum esse q̃ tuimus: aut si qua spes est his in rebus ita censeo pellenda esse ex agro Tudertino exulum capita: recipienda oppida: mouenda exulū deprimenda. Ciuium arma magis tratus reformandos: adhibendum prædium ut improbi compiantur. His pactis omni studio reuocandis exulibus incūbendum: & eā reuocationē: quo sit res futura diuturnior non uiuam meru. sed gratia & consilio querendam. Vale.

Campanus eidem. S.

Vra mihi decreta prouincia. Quid. n. Tudertinis rebus hoc tempore fluctuosius: recreauit me nō nihil singularis bonitas tua: quæ prædam huius miseræ ciuitatis detinet ad balneum ragium iusserit: et reliquum tantæ clementiæ idem & in posterum & tota prouincia facere debebit nbi hæc ciuitas perpetuo se totam pro tanta pietate ne dicam beneficioris ex ciui li bello ad turpissimum latrocinium transiit: exules aspernati breue pōtissimū: nec oppida restitunt: nec armis abstinēt: & ne quid desit immanitatis: a gressus ciuium casus & oppidula passim incendunt: captiones agunt. & nec templis quidem parant. Indixerā quindecim dierum induciās: scripsit rursū Canaleses seruatiuros: nec seruauerūt. Ego ita iussus a Pont. nostro arma armis conabor extrudere. Inretea te oro ut non solum in eo perfereretur: prædatores impediatur: sed et ut prædam quo restitui dñis possit integrā seruet. Tum ut auxilia Mathæo priuatim per clientelas uestre prouinciæ missa reuocent: nec

Campanus Cardinali Senefi. S.

VSANCTVM quod oppidum milia passuum tria distat ab urbe iam biduum obsidemus. Machinæ hodie admovebunt neq̃res habemus haud amplius quinquaginta sagittarios paulominus q̃ trecentos omnibus copiis Prilianensem præfecimus. Continenēdis primis Castris erumpenti bus qui aderant præsidio militibus præsentibus nostris atrox proclium cōmissum est ut inuicem ex nostris aliquot ex quartor castris complures a sagittatis (quod necesse fuit ex multitudine) confosi. Obsidio ad frontem magnamagisq̃ procedit. Oppidum cōmunitum est ualido præsidio: opeditum septuaginta. Ego trigulam edificari q̃ firmissimam iussu loco angustissimo & conferto militibus magnam ut arbitror detrimētum atq̃ porro itagrem allaturam. Excitat me honor impmmissæ dignitas istius fedisculus gloriam augere sic cupio ut si uita exponenda sūp̃paratus sim omnibus periculis exponere deinde crudelitas hostium quæ tanta est ut superare ingenia tormentorum uel uideantur. Crua exeat fronte ossa denudent uellunt ungues: dentes alligatos & balistæ idu miseris discutiunt. Vidi ipsi iam tres: audio complures etiam primæ ætatis pueros ita misere edentatos ut senes facti esse uideantur tanto cum cruciatu: ut Turcos domi habeantur & aliquanto imaniore q̃ Turcos. Hæc si mentes prælatorum non tantanquid amplius religionem profiteantur aut a quo satellite humanitate nō uideantur. Trigulam meo cōmunito impendio curas facienda in quod uel attinet nihil neq̃ operaretur consilii prætermittam quod ad uestram dignitatem tuendam & seruandā eius maiestatem pertineat. Vale.

Campanus Episcopo Pisaurensi. Thesauratio. S.

Go nulla ex parte sum tibi comparandus. Agrestis & ultinæ plebs homo principi Nobilitatis illustri monibus probatissimo: experientia rerum grauissimarum admirabili. Apud me autem tantæ audientis tantæq̃ alius qui uiuat fortasse aliquis maioris nemo. Andream Laurentium anis tam quindecim a me nō cum apud illam gloriosissimam memoriam Prosperi nostri Columensis. Et aliquando mihi illius in mensa ministravit. Sciebam non posse non esse tuos qui illius fuissent. Itaq̃ Andream cum adhuc Mattheum sequeretur & dextram porreret & omnia factum quæ ad salutem eius pertinerent sūp̃ pollicetur: deinde inclinantis rebus Matthei misit ad eum qui & ipsum & arcem tuerentur nec plures nec alios q̃ ipse postulauit hæc si feci non admonitus quid monitus sim facturus cogitat? accedente præsertim hereditate. Intelliges me non alium esse q̃ semper fuerim. Vtinam Mattheus consilia secutus fuisset Campani tui. Iam aut non esset in exilio aut cum paucissimis esset. Verum aut secutus libidinem eorum qui eum comitabantur aut quod post se arboris coactus sequi omnia egit præposere: q̃ si aliquando breuius summi Pontificis: quæquā omnibus modis sum habitus ludibrios intelliget neminem futurum sibi fuisse sibiorem si paruisset: semper enim illud cogitabo. Non illius mihi & dignitati meæ detrahere. sed rei suæ & suorum consulere noluisse. Vale.

Campanus Cardinali Papiensi. S.

Edit thesaurarius: & redit ipse quoque tam infecta q̃ alii. O deum: o homines: o tempora: & adhuc Campanus accusatur. O gladium o laqueum bis clausus est quæstor Perusinus qui bis uenit semper Campanus: semel Thesaurarius: & tot breuia spreta. Quid dicam aliud q̃ moni cupio: ut spe ro de præfecto meliora: q̃ si ipse quoq̃ ludificabitur. Pont. expectamus: si fortasse Collegium prius. & tamen interea belli auctor uobiscum est. Quid dicam aliud q̃ o secem temporum o amurcamio merdam. Vale.

Campanus Cardinali Senefi. S.

Vantum licet conicere præsidium abdicabor si mea culpa queri non possum. Si aliena temeritate non moueor. Præfectus quatuor postquā ingressus est urbem opera mea omni & reuerentia & beneficentia exceptus a ciuib⁹ diuerit ad arcem in qua siue dolo siue sine negligentia aliena sine iussu Pontificis suum præsidium imposuit habetq̃ arcem in potestate nudius tertius interprete Christo foro Foroliuēsi. Instantissime contendit ciuib⁹ ut se urbis Gubernatorem postularent. Oratoresq̃ ea de causa ad Pontificem mitterent. Cuius lachrymabundi me adeunt. Consilium atq̃ auxilium postulante auxilium negauit me posse offerre. Consilium quod uisum est dedi. Ostenderent se paratissimos omnia in re eius facere. Nam si ex mente Pontificis sit & Collegii præficere eum huic urbi non posset

nec tutum esse recusare. Sin recens eius consilium. aut aliena impulsio hæc sitæorum po-
stulationem moderatam & consultam nihil momenti habituram: & utique futurū hæc
terguerfationem in tanta licentia periculosissimam fore. Mittunt atq; Oratorem : hæc
quæ scribimus postulatū quo casura sit res non intelligomisi me si amouear obstrictū
ære alieno: desitutum spe omninisi tua ad extrema uenturum: qui & si omnia possum p-
ferre debeo tamen tibi curæ esse ne peream. Sunt alii præsidatus. nam Amennum quo.
q; quāquā adhuc nulla est mentio hæc eadem labe inuoluetur mihi insignis fiet iniuriæ &
munis tecum. Insta apud Principem ne me in desperationē adducat ultimam. Ego ex te
pendeo: fortunam habieris quam mihi tu dabis. Vale.

Campanus Epō Pisauriē. Thefauratio. S.

h Abes iam mitram habes auriculas. sed non quales Quisquiculus nostri:
qui omnia in leuitate & insolentia uersat. Nam inter nomis & asini au-
riculas multum interest: gratulor dignitati. Cupio uero modum tuam. Esse
re Romæ hoc temporis moleste fero. Si potes & est tibi liberum secede
hunc mensē totum uel Tybat uel Viterbium: dicerem ad nos. sed non
opus est cōmissariō non auriculato. Quod in te mea fauens diligens: noui ægisti nihil
& contra rationem beniuolentiæ nostræ nihil. Reliquum est ut huic nouo Thefauratio
Perusino cōmendes expéditiones meas: duobus iam mensibus nihil accepti & ppe men-
disco: quod tibi turpe est. Campanum etiā mendicare mercedem laborum suorū: te i
loco constituto an non tibi turpe est? De Pandolfo nostro diu sum misere excruciatu.
Cupio scire an cōualuerit significa orō: ualde me recreabis. Falconis nostri cautam ad
oleum te secuo. M. & totam familiam saluam cupio. Vale.

Campanus Saluatio suo. S.

p Lusquā dimidium Campani tui salue Nulla quies: nullum ociūm: nulla
tranquillitas mi Saluate. Ego natus ad pacem inter arma diuersor: hoc p-
tinacia eorum facit: qui summum ius summa iniuria quærent. Nam prop-
rios lares poscere iustissimi munus: atq; in cædio poscere iniustissimum.
Vide tu quæ mea difficultas in tebus rantis: qui neq; hoc summū ius red-
dere. neq; iniuriam summam repellere potuerim. Iam tu obsecro cōsilia mea: quod una
ratione fieri potest. si quis efficiat ut possim utrūq; uerbis ago quicquid ago. ago autem
nihil: ago multum. Nam si uincere non possum extremam factionem: hoc curo ne eadem
intra urbem opprimatur: & labor est hic tantus: ut prope bellū superet nisi q; ille armis
hic consilio consistat. Cogita quid sit iram. odia. contumelias. cædes quoq; sic comprime
reut adiuuentur alteri. non in te manum atq; uim alteri non subfinere. Vale.

Campanus Natinbeñ. suo. S.

g Vod ægisti in rem pauperis Affellari gratū est mihi: officio sum tibi. Exu-
les Tuderinorum qui oppida inuasērunt: prædas ægerunt: iussu S. D. N.
non paruerunt: nam rebelles sint quæris. Num Natinbeñ. ctedo cognitum
esse tibi Campanum tuum ab omni omnino factione abhorrentem. Mat-
theum nisi rebellis esset non insectaretur. Tribus breuibz iussu est resti-
tuere oppida. Virimo quod nudiuz ternius Thefaurarius Perusinus attulit. Iussu nō hoc
solum: id est oppida restitueret: sed copias ultra quadagesimum militatum ab agro Tu-
derino amouere. & ipse Romam proficisci. Quod & Gabneli quoq; iniunctum est: &
iam Romæ est. Mattheus cum nec oppida restitueret: nec amoueret copias: nec ipse Ro-
mam concesseret: & in breui ira contineatur nisi pateat subito rebellis ipse: confiscata
sua bona habeantur. & bona eorum qui Mattheum sequuntur: aut potius qui oppida il-
li prodiderunt: sint nuperitine per Thefaurium ipsam Camera ad iudicat. Et ego iure
ex Roma decretum in Consistorio sciam prosequendum esse eum armis. D. N. qui non
pareat. & iam imparato sit exercitus contra Mattheum. Intelligere potes q; in aperto res
sine præda sustinenda non hortor modo benignitatem tuam sed pro iniuncto mihi of-
ficio demando. Nam heri quoq; .xii. mensis magnam prædam ex monte Casturlo abdu-
xit. & puto per agrum uestrum transituram in Senensem. Nam in ditone ecclesiæ nō po-
test retinere. Quod in argumentum est eius quod quæris. Quia te te horret mi Natinbe-
ne statim mittas: qui ad ultimos fines Vebeetanorum prædam adoriantur: eamq; deli-
neant. Constituturq; per te premii aliquid ablato: nobis: quod isti pauperes oppidani p-
soluent. Ego tuus sum: atq; adeo tuus ut nullius aut paucissimorum magis. Vale.

Campanus

Campanus Cardinali Senef. S.

g

Rauissima quæ hic ex aduentu Theſaurarii acciderunt intelliges ordine ex domino Iuliano. Hic populus uidens ſe deludi inanibus breuitibus & ſpe uentofa contineri amplius non poteſt: cades hic generalis & direpto niſi accuratur q̄ primum. Cui iam uere cernere ſe dicant Matthæum cōſenſu. D. N. omnia ſeciſſe quæ fecit: eam quattuor ſpectis breuius nec copias amouerit: nec oppida reſtituerit: nec captiuos liberauerit: & ramen eadem gratia & ſanore ſuſtineatur. Ego quod pridie ſcripti Ameriam ſecedam niſi ſubito mittatur auxiliū: iam aliter promideatur. Prouideri autem non aliter poterit q̄ ſi oppida reſtituantur. Inducias ciues ſam non recipiunt ea de cauſa q̄ ſuſpecta ciuitate omne cōmercium pemiſioſum eſt: & tam cuſtodire aſſiduus uigiliis urbem oportere inter inducias q̄ per bellū oportere. Theſaurarius parum ſolliciter inchoata re infra arcem ſe continet: niſi apud me diuerſiſſet magno in diſcrimine fui fuiſſet: nec ipſe a periculo tutus. Ego illum meo in cubiculo exceperam. Cætera ex Iuliano cognosces. Supplico &. S. D. N. Supplico & D. T. & domino Camerario me excuſatum habeant: ſin niſi fiat ſubita prouiſio hinc diſcedam: quod potui facere uerbis id ſecime quod poſt aduentum meum ſcandalum excitarent. Iam uerbis fides eſt nulla: & ciues deſperatione ultima adducti non niſi atrociffima cogitantur tuti eſſe ab inſidiis domeſticis eſſe poſſint. Vale.

Campanus eidem. S.

i

Vmor hic exortus eſt hodie Caſtellanum & me illum arcem: me gubernatione amoueri: magno in tumultu tota ciuitas ſtatim ſuit exules ita iactantur Nicolaus Vitellus quem facere a te cupio Præſecto arcis ita eſt ſcriptum. Scribe oro rem ad uerum niſi nil te moueat Campani tui cauſa: rā hoc pati poſſem q̄ ſoleo cætera. Cauſa ciuitatis me moueret: quæ ad hunc nūſum ſtatim nulla ſeriet: in fugam & eadem uerteretur maxime propter arcem. Ego cenſuram nullius timeo: iudicio contentus & tuo: & eorum qui niſi extra iudicium quærit Oro ſcribas tua manu: quia ſiater ſer Valentis dixerat te Celanum conceſſiſſe. Epistoſa querelarum in Papienſi. direxiſſe mendacium illius eam intenerunt: poſtularis eam ſi uoles ut libertatem meam etiam inter anguſtias & pericula uideas. Vale.

Campanus Cardinali Senef. S.

a

N nondum ſentis quotquot ſumus omnes eſſe mortales. Ita ne tibi uidetur debet improuiſum: & quod cum ſemel ueniat ſemper necesse eſt euenire: idem inter moritur familia noſtra: aut non dolendum eſt nobis: q̄ erat omnino moriturus: aut ſi quis eſt dolor ex morte gaudendum eſt: q̄ mortui ipſi non una ſumus: qui una mori poteramus. Deſine obſecro diſcedere a cogitatione inſinira rerum: futura tum inſiſte præſentibus: quas qui attendit ſubitam hæbet ex hoc paratam poenitentiam: q̄ ſtatim deceptum ſe uidet: moriemur mi heretice: ſerret aut quo modo. aut quando moriendum eſt nobis: qui omnino moriemur. Sed non uſat in tantis laboribus philoſophari: te comparete æquo animo in aliis quod paſſurus in te eſſet: repugnet ſortum neceſſitati in aliena uita: qui ne in tua quidem potes repugnare. Vale.

Campanus Syronitino ſuo. S.

a

Gapius Tudertinus ſalutem mihi dixit tuo nomine: hoc ideo mihi gratiffimum fuit q̄ neſcio quæ titillatio propinquitatis ſtatim me percurrit. Nā antea ubi ageres. ubi magnum Beſſanionem dimiſiſſes: quanto inire reus abeuntem fuiſſes: neq̄ eius. neq̄ aliorum litteris intellexeram. Nūc & congratulari de reſitu & cōmunicare conſilia potero. Si modo conſiliis locus ſit ubi niſi iure: omnia in una quaeruntur. aut ubi potius ſumum ius ſumma cū iniuria quaeritur. Nam Matthæo debet patriam: quis neget. Per ſertum atq̄ ignem perſi quis patitur. Ego tui ius reddere hoc ſumum nequeo q̄ propulſare iniuriam hæc ſum non poſſum. Conatus ſum tamen utrūq̄. Rem ab initio quanta potui moderatione & conſilio aggreſſus. deinde cum hæc non ualerent. armis perſectus. Matthæi uel te meritaſſet uel neceſſitatem diutiſſime pertuli. Cum primo colloquio niſi in nouaturū promiſiſſe. eodem die ad portas uſq̄ uerbis uidete me: & ſonitum amorum: ſenſiente de latere eſt impetu q̄ nunquā antea maiore. Qua die & captiuos tres ex aduentu meo ſecurus periculi & pecora quædam abagrit militibus his quibus comitatus: niſi ad Roſariū occurrerat: hora diei xv. cum. xciii. incurſionem poſtea fecerit: poſt die cum ex conſenſu eius ac ſtatis. xv. dierum inducias feciſſem. & ipſi ambo ſe ſyngrapho ſubſcripiſſent: continuis diebus pecora aggreſſes. clam palam ue corripuerunt: oppida alia oppugnauerunt

EPISTOLARVM

illa noctu inuasa diripuerūt atq; incenderūt hac mihi prima exhibita reuerētia. Cum in terea nihil quod ad redcendos exules pertinere p̄meruissē. Cuius rei testem habere potes locupletissimū dñm Iacobum Auditorem & uicariū tuū: & Xantem Cerasiū Viterbiē. dignitatis tuæ studiosissimū. Quoq; alterū bisualterū quinq; ad Mathæum misissimū conditionē proponens quā & ratio temporū posceret: & mihi fas esset offerre Quæ cum agerent & Mathæus iusticiā reddi sibi uerbis exposcere: re nihil iniustissimū p̄mitteret. Breuia summi Pont. alter Mathæo alter mihi sup̄uenere. Quibus Mathæus reddere oppida que occupasset omnia. Ego recipere lubebamur. & cum nūciis ac litteris instarem p̄figi mihi diē quo die esset oppida redditurus. Ante primam aurorā Rosarium oppidum egressurus muros duobus in locis perdidit: domibus duabus ignē coniecit: nix concursu accolage compressum: familias oppidanorū prope omnes sedes uictos alios sponte secutos asportauit. Mox siue ad ortus ui oppidum Quadrellos siue ab oppidanis intra mœnia uocatus: nam id mihi clare non constat.

IOANNIS ANTONII CAMPANIEPISCOPI INTER AMNIEN. APRVTINI EPISTOLARVM LIBER OCTAVVS

Campanus Iordano Spoletino. S.

N Myrrois unguentum querat si ungi uelis libros in bibliotheca si legere uitam Lysandri Lacedæmonii mihi iuenire in Vmbrā possim non habeo. Audini iam pridem q̄ sis uerū uoluminū diligens inuestigator. Et si Lysandri uita paucis ante annis egræo tradita est: me quoq; paulo ante cæteris adiuncta ut unū esset uolumē in quo p̄scope uitæ continerent id opus Romæ relictū est. Oro si apud te sit aut eos quoq; tu reb' ui possis cura ut ad me statim mittat. Satis mihi erit ad horā habere: nō minore & celeritate & diligētia remittetis q̄ qua tu miseris Scilicet p̄feram de aliis duabus. sed ex Fulginei cū sint repetæ satis erit Lysandrum mittere. Ego cum tuas cupiam fieri ut cauti solent: prius accipere uolo beneficium q̄ p̄stare. Ob hoc tibi futurus obligator q̄ prior debebo. Vale. & me ut tuo utere.

Campanus Remiboto suo. S.

On q̄ te aut litteras tuas cōtempserim: nihil haftenus respondi: contēno enim neminē. Remibotū ē magnificio. sed fuit ratio tempore. Velim scias esse te mihi q̄ charissimum: esse etiam curæ. Senties aliqui me nō minus factis p̄sequi quos amo q̄ uerbis: benefacere si aliquādo ad nos decurseris. Tui sumus. Bene uale: Tudertinos omnes saluos esse iube.

Campanus Vicario Aprutino. S.

E sacerdotibus Montanis uelim recte consulas. Agrestes montaniq; sunt. Vistu uiuunt inculto atq; aspero. Prouentus habent modicos. Ser Iulianus si est adeo seditiosus ut & tu scibis: & ego aliorum litteris intelligo. Aut abige procul a ciuitate: aut ita cogat exire in cœtus & factiones nō possit multa pertuli. Sæpe monui hominem: perest igitur in turbulento genio suo. Istic es: uides qua uia comprimenda audacia sit. Vale.

Campanus Cardinali Seneſ. S.

Ere saluē: mitto tibi sacerdotes Phrygios uiginti matri Deoq; dedicatos: omnes ab intestato mortuos: Caseos montanos & quos Sybilla demul sit decem. Cossalia uisana conduplicata sex. Conditorum fulginiū scō. broſ octo: partem quidem aliquā eorū inter quæ ipse natus: sed exiguum. Nato enī ad sup̄mū labrū. Vnus quæ tota sunt Vmbria optima quæq; delibo. Nulla ē gula paulo delicatior: quæ nō mihi decimeſ. Bibo ex oīum quæ sunt in prouincia optimo: comedo ex optimo. Importatorum oīum cursus rectus ad me est. Iunipero focus ardet lucem ab balsamo. Rident testa nisi q̄ in cubiculo tholus ingratus est inuisq; dormienti. Sed hoc me consolatur q̄ tā insignē sculpturā stulicia fecit. Vale.

Campanus Hieronymo Eugubino. S.

On est q̄ multis te obsecrem in meos: noui te noui patrē: noui ēt auū tuū domū: sup̄pellectilēq; tuā totā p̄pe dicam resupinaui. Proinde quantū de te sperē in hos meos cogita. Quoq; alter a me p̄ima p̄ce ab infantia educatus

eratus institutusque non aliter mihi est charus quam si genuissem. Aliter fratri germani filius is est in quo non exiguum posteritatis spem reposuerim. Quod doctrinae quod operae illis impenditis Campano tuo censeberis impendisse. Vale.

Campanus Vicario suo. S.

q Vae de Ser Mariotto nuper ad te scripturae scripti conditione. Si nihil aliud quam quod et ipse fatebatur et tu scripseras deliquisset cuique enim fas est tuam dignitatem suam. Eodem tenore et in eos qui Ser Mariottum iniussu tuo cepissent animaduerti iubebam. Fatentur Praetor iussu a te hominem neminem cepisse id si est nullus relinquitur locus querelae. Cobello cum uolens israel fieri Antonium remittit habeo istuc compatrien charissimum Nardum Franciscum si quis a te petet liberaliter ut praestes uolo Bene uale. Rem Ser Io. nostri studiosissime me commendo.

Campanus Griso suo. S.

e Miliano tuo quem tu Apellem. Ego Polignatum uoco quod praestarem praeter oculos et frontem non habui. Audiui enim laetissimus tua gratia. Caetera fors et tempus et illius merita maxime omnium Grisi gratia dabit. Grisus habet quicquid Campano larga dederunt Numina; Campani pectora Grisus habet. Sed o mi Grise nihil post hac mihi imperaueris profecturum? Arcem in aliquam me truderis potius ne punctum quidem temporis intergrum est. Momenta etiam prouinciales uocant. Mula negotiosum otiosa reliquerunt. Proh nescio qua inani gloria mihi ipsi misce intereo. Sed haec querela non huius est tamen potius quo nec queri est liberum. Vale scilicet.

Campanus Archiepiscopo Spelaten. S.

f Alconenses de quibus proxime scripseram ad te audio nunc ex abrupto concurrere ad fines terminandos. Meuanianibus nec accitis nec monitis contra Meuanianos se ad arma parare. Oro te hanc scintillam prius uelis extinguere quam mihi incendium excandescat. Mitte aliquem ex tuis et iube ut ab omni inuouatione desistat ne quod illi in faciente nostra estimatione plebs hoc de gratia singulari a te depono. Poterimus postea ductu atque impio tuo contentione definire studiosissime commendo hanc rem tibi et me ipsum. Bene uale.

Campanus Iacobo Minutulo Ep'o Nucerno. S.

s I quod aliud per numen me orasset facile fuisset exaudiri. Candidianum illud quicquid centies precatus sum me semel potui flectere quidem itaque deum tuum quem tantopere commendas immemor nummis tam in laudem tuam ratatus infensumque te. Alia mihi numina intendas necesse est. Si exoratum cupis Gallicana illa miracula tam celebris acum Delphi et Phytio absoluerant. O cetera hominum uota. Germinos illos tyndaridas coluissent ne tergeminos colere. Sed quia fluxa et manca sunt omnia tanquam fluxus et mancis utendum est. Sed dum poma cadunt nascuntur et altera poma. Succre scit mentis mēlania quae nihil. Theodorus fecit infatum quem alteri etiam follicitus nondum de dedit alteri comitis tua causa. Quid enim tuum quod idem non meum? Cura ualitudinem Reuerendissimo communi domino ut facis me commenda. Numina istec superbe contentum iudicia et clamentia colito. Mi Minutule uale.

Campanus Cardinali Papieñ. S.

n Nunc numen meum salui Rediisse te Romam uehementer gaudeo consilium et neruis et oculis et amicis est. Pro rebus uero in Hetruria gloriosissime a te gestis partim congratulor partim inuideo. Forianorum enim et Lucignanensium cōtentiones tot iam annis inanis debachare cadibus; tua uero opera oppressa atque sublata habet summam gloriam et dignam ingenio illo diuino Papieñ. me ipse caetera uero et hanc de digitis oibus et caput et oculos delineatum nunc in prauicaminiis quidem turbulētis multo laboriosiore quam antea. Quippe scitote hic uarietas si non ardent suffumant tamen nisi manu assidua cōpreffe teneant; ad omnem negligentiam facile possint excandescere. Verum mi Papieñ. tempore est haec culpa non praesentis. Fontem qui turbat uentos hic inscit oēs. Infinito ramus nec fert sua pondera truncus. Sed accedit hic felicitatis sum inter tuos atque porto ipsi inter auspicia mea quae sine te nulla mihi unquam cōsueuerunt. Mirifica sunt hic in te prouincialium studia et quod rarissime euenit his qui suscipiunt prouinciam sunt aequae oīum. Itaque refunditur in me quoque gratiae tuae aliquod acceptus omnibus successisse nimis alieno iudicio sed tuo uideo; quod si uias uirtutes alias omnes ex me desiderant integritatem tamen experiantur. Vale.

EPISTOLARVM

Campanus eidem. S.

On dubito futurum quod Scribis: ut labe una provinciam totam cōsol-
uat. Malo id quidem meo: quid enim paratius fuisses? tamen aliquāto di-
uiniore. Si addidisses & tuo. Iam nunc menstruum supplementum mihi a
te constituo. Aures pientinos seu maus plifios quinq; mense singulo Ro-
mæ agenti. Nam extra urbem nihil debetur mortuis iuiuo hæc dabuntur
præter cœnas & prandia: & quibus Epigrammata donabuntur. Quorum libertati nec ego
uolo: nec tu potes legem ullam præscribere. Iam intelligis. Calamitas hæc cuius agrum
sit decussura. Nam ubi amotus provincia fuero? ne attentabor quidem? aut si attentabor:
mouebor non eiiciar: & locum mutabo. Non deponam dignitatem: Mihi uero idem est
animus qui fuit semper facile mihi erit fortunam in qua creui. & perferte. Iniuria omnis
uestra est. Qui tantum numen tot patroni sustinere clientem unum nequeatis in causa
iustissima.

Ergo tuū numen facili placabile cæra
Ad uota incipiet surdus esse mea?

An quocūq; pedes labent: ut omnia desint
Qui me sustineat non Papiensis erit:

Qua re ne putes in desperationem me uenturum non modo sine culpa mea aliqua. sed
omni etiam culpe: suspitione electum provinciæ abdicatum magistratû Bardueli su-
percilio scribam alias. Scio q̄ manifesta superbia: q̄ occulte sublabimur: & lucerna tunc p-
pe est ut extinguantur: cum ardet insolentius. sed hæc ut dixi alias. Nunc Perinum meū au-
diens nihil nouum a te peto: uestro qui foles. Vale foeliciter.

Campanus Cardinali. S. Sixti. S.

Vm proxime audierim dignationi tuæ Perusinorum provinciā esse de-
cretam: non dubitavi & Vmbrorum quoq; finitimorumq; aliorum legati-
onem q̄ latam uelles accessuram. Quæ res si eueniet: si magnitudine illa di-
uini animi tui non releuare uerius sumi æstimationem hominum de me
spem futuri honoris: præsidia uiuendi: nisi clemencia tua occurrat statim
amittam. Tuderto in biennium præfectus discedere ante tempus: ne dum quinq; exactis
mensibus coactus sum. Fulginiens præfectura in annum concessa mihi nō sine spe aliqua
protogandæ: nondum sex mensibus gesta. Si nunc amoueatur: actum de omni æstimatione
ne mea est: ut uidear anno uno bis repudiatus. Itaq; omnis fama opinioq; mea in manu
uestra est. Fortuna omnis a clemencia. D. V. pender. Quem statum illa mihi nūc dabit
eum in reliqua uita retinebo: ex ea pendebo quantum futurum sum totum non facerem tan-
ti reuocationem hanc meam nisi fuisset quinq; ante mensibus sine omni mea culpa Tu-
derto reuocatus. Q. uod. D. V. de me statueritis id exequar. Scio magnum & præstantem
ac liberalissimum eius animi beneficium ad se confugientem releuare non iniuria affice-
re uelle. Quam ob rem oro atq; obtestor per dextram illam tuam quam mihi aliquādo
pextexti: recepit: q̄ me in tuum rationem aliquam habere uellis eiusq; toto animo se
dignationi tuæ in omnem uitam dedicauit. Vale.

Campanus. F. Saluatiato. S.

Aluiate mi si saluum me cupiscite: ne ante tempus ne prouicia amoueatur
ne magnitudo tui principis occupet me potius q̄ amplectatur. Scio maxi-
mum & præstantissimum illius animum: non ad cōmodum suū aliquod
quæsisse provinciam. sed potius ad solam gloriam suscepisse. Quæ autem
gloria maior q̄ Campanum tuum fortuna tenuerit: fama non obcurat
cōseruare. Bis in hoc anno in fons fuerim duabus præfecturis Tudertina & Fulginiens eie-
ctus. Censes me uicturum esse amplius? & non potius me in ultimam desperationem uic-
tæ honorisq; uenturum? Quid proderit mihi provinciæ huius administrationi? & iustis-
sime & continentissimæ: addo etiam & laboriosissime gesta. Si nec iudicatus: nec damna-
tus: nec ulla in re accusatus: imo passim a provincialibus omnibus laudatus: postulatq;
abdicari: non homines iudicabunt tacitum esse aliquid in me: quod indignum provin-
cia faciat: trahitur in pelius quicquid non exprimitur. & qui nulla ex certa causa accusatus
tamen damnatur: omnibus accusari iudicatur. Ego cum honorem: dignitatem: æstimationem
meam omnem in manu cōis heri uideam esse repositam: oro te apud illū sic agas:
ut qui in ceteros confouendos largissimus: beneficentissimusq; est: in me quoq; conser-
uando: q̄ meritis aliis uinceret ab omnibus: studio erga. D. V. nemini cedo a sua beneficē-
tia ne discedat. Et crede mihi mi Saluatiato quia tecum nunc loquor. Illustris est & iniuria
& beneficium si Campano tuo conferatur. Cum ne unus sit in Italia uicus: provinciæ ex-
tremæ paucissimæ: ubi nomen meum non fuerit auditum: aut scripta legantur. Vale.

Campanus

Canipantis Cardinali sancti Sixti. S.

I dignationi tuæ indies magis magisque congratulor: nō mei studio id fa-
cto quo futurus sis rebus meis aliquādo propensior. Quid enim hac capta
tione benivolentiae turpius? uerum tacito quodam iudicio: amplissimarū
laudū meritorūq; tuorū. & estimatione quadam incredibili hominū de re
quotidie maiore. Quod enim antea fortunæ dabat: tuæ nūc uirtuti datur

Casu te adeptum quod habes dignitates non meritis consecutus existimabant. Vbi uero
magnitudo illa diuini animi & celestis ingenii tui auxit & gloriosissima mens tua sese
qualis quantaq; esset ostēdit. Nemo est qui non conseat: & longe antea promeruisse quæ
habes & nunq; tot itaq; habiturū quæ tuorū magnitudine meritorū non superent: & tan-
tum optimus quisq; uidet sibi paratum præsidii quantum potes tu præstatur cum pluri-
ma possis omnes intelligant multo plus benefacere bonis omnibus uelle q̃ potes. Nam
quis in tanto fastigio præsentior & paratior omnibus: in tanta humanitate & mansuetu-
dine liberalior? Nihil agis aut dicis unq; ubi clausissimā & generis & animi tui nobilita-
tem non representes animi nobilis excellentia premiti aliquando potest habere non q̃
potest. Scimus per quos labores a quib; in angustis creueris: nec tu pro magnitudine di-
uitiū animi tui dissimulas. Interdū etiam gloriaris. Habiuit a natura ut nobilissimam
scelerata fortuna uero ut primū humiliter cresceres q̃ esset tantus. Prouehere deinde alti-
us q̃ creuisses. Virtute adūc accessisti ut neq; te illic abiectum aut remissum in eaq; hic insolē-
tem non representares. Qui potuit omni fortunæ facere se parem hic dignus est fortunā
omnē superare eam uero si quis cū superauit: sic unq; itaq; nō dum adæquasset: diuinū ne-
scio quid habet necesse est. In maxima potētia & summis opibus iniuncta opprimere ne
minē leuare omnes beneficij: quid potest esse diuinius? uicisti ætatem quæ cum natura
sit insolens & hēctia quadam effertur atq; omnia æstima licere quæ appetitam tu ita
temperasti: ut nihil tibi existimes conuenientius q̃ in omnes beneficia dignitatesq; cōfer-
re. Vicisti fortunā quæ cum difficili⁹ aduersa possit fieri q̃ prosperam: ihū tū adhuc ægisti
unq; in quo tuæ potētiæ quēq; potuerunt tui summā gloriā sic æstimas: ut omnis prin-
cipis uita sit exposita caumina: quæ liberalitate & beneficentia uaceti nec alter opes am-
plas queri teneriq; oportere nisi ita quæras ut ad nullius iniuriam & cōtemptum sed bono
rum omnium utilitatem & præsidium quæsitæ & tenent esse uideant: itaq; uocem illam
tuam gloriosissimā ita probatur existimem nihil dici potuisse præclarius: nihil dignius
principem non alia de causa cupere te posse benefacere hominibus q̃ ut benefaceres. Quid
hac sententia & proposito sanctius? Quid autem ideo cupiunt posse plurimū ut iniurias i-
seruant offendant uelciscant. Iam tum indignos se faciunt posse aliquid cū ita cupiunt
& reprimendi sunt ne audacia tantum noceant quantā fortuna potuerit: quæ calamitas
si quando accidit ut quod pncipiosi cupiunt uideri assequant de uita & salute bonorū om-
niū actum est. Benefici autē conseruendi sunt & cōseruandi semper: ut quod affectū hoc &
possint prodesse q̃ plurimis. Quamobrem nr defangate ipse ut facis in hoc sanctissimo
gloriosissimorū pposito. & semp & omnibus benefaciendi quē tu etiā si uelis nō potes re-
cusare quin ita facias. Natura cuiq; dux atq; imperator est sua. Illa te sic genuit: cū tibi in-
didit animū nullo modo possis nō esse beneficus. Quod autē in exitu litterarū subsec-
disti: precatur deum pro tua salute: fore ut aliquādo intelligā quo sis in me animo. Equi-
dem & precor precaborq; semper & precatus sum ab eo die quo me in tuū accepisti: quā-
quā hæc preces non soli mihi sunt porrigēde: etiam si me nunq; accepisses. Idem precor
omnes debet. Vita enim benefici principis expetenda est omnibus: cum facile omnes ac-
cipere beneficiū possint ab eo qui semper paratus est benefacere. Mihi uero propria quæ-
dam est ratio precanditæ utilitatis oblitus: honoris mei q̃ tui cōmodo rationem habere
maluissimissimū mihi quod tui erat arbitrii auelles eripere: qui ut alteri proflit rem ne-
glexerit suamq; ueram adeptus est liberalitatis & beneficentia laudē. Dare enim alteri quod
ipse non sis habiturus exiguū est. Quod autē est tuū & ad te attinet: alteri si conseras per
magnificum. Sed mihi opus non est accendere te ad eam laudem: ad quam ita uideri na-
tus ut plus unus: hoc non dum exacto biennio præstiteris beneficiorū: pluresq; adorna-
ueris dignitatē ceteri tui ordinis omnes annis multis effecerūt. Sum in scribendo for-
tassis apertior q̃ debeo: sed scribo quæ sentio. Initio dignitatis tuæ obgrasse tibi eam fore-
tem quæ prope adolescenti extra dignitatem posito rerum gerendarū noticiam habenti
nullam uideret esse collocatam. Iam uero tanta est de probitate atq; ingenio tuo: tāta &
de liberalitate & beneficentia opinior: omnes existiment facillimum eam ætate nostra
fuisse actum si aliquot prius annis ad eam dignitatem uenisses. Faxit uale & Campanū

quam cæteris facultatibus omnibus gratitudine animi nullis concedentem ne desere.

Campanus Salutato suo. S.

Aluiate mi ne querere præsum provinciam: sapissime uagor: & tam mente
q̃ corpore scribo ad herum nostrum. & uera scribo. Glorior de illi in me
gratia quotidie magis non minus æstimari de hominū crescit & fama
probitatis q̃ statu. Scripsissem epigrammatum aliquid sed o curas carmina
non minus socium postulant q̃ animum. & ego nondū eo securitatis cū.

D. V. Veni ut iocari possim epigrammate. Mordacia nūq̃ sint uix sapiunt. Ego Senensi meo
atq̃ illi uitam ingeniumq̃ deducaui omne. Viuamus modo chare Salutate: & tardos se-
nium expilet capillos longos noster herus diuq̃ uiuat Campani muneris. sed ociosi hoc
tecum genus carminis est aptissimum: explicat nomen & capit. Cætera non admittunt.
Epistolæ colliguntur lentius fortasse q̃ cupis. Sed colliguntur. de punctis uero magna
spes. Ego cras Aprinium contendam. x. dies in episcopo meo acturus: si ita cordi est hero
nostro hæc res idertam ad Aquilam intēdam. neruos non desperādum de Chylindro
Si contendam scribe quid agere uelit me herus immoriar prius q̃ negocium deferamus
ita uolet Bene uale mi Salutate: hero me humillime cōmendā: dabis litteras meas illi in
citamento tuo celeriter scriptas.

Campanus Episcopo Suesano. S.

Rati me dolore affecti germanus meus Neapoli per Suesiam reuersus.

Ego ne ea fuissē audacia ne dicam negligentiam ut binis litteris tuis nō
respondisse impræstīm quæ utiq̃ ad rem meorum pertinerent respondisse
equidem. & quantum in me fuit pro tanta pietate erga me humanitatem diligē-
tiam aliena negligentia aut casus oppresserit. Etiam Meuanæ cum delate ad me sūt prio-
res litteræ uestre: inuoluebar contentionibus oppidanorum de finibus. Tabellariis ad-
matum nō aderat. Biduum Meuanæ cōmoratus. Fulgineam rediipostidie litteras co-
quo meo dedi: qui aiebat componendæ litris causaui ipse postea deprendi: meretricis il-
lecebris arreptus. Romam cum meretrice proficiscebatur. Non putauī fideiolori altior cō-
mitti litteras posse q̃ domestico meo. Qui cum iam esset in itinere superueniunt uicē
litteræ: quibus quoniam de fide mei non desperabam non putauī aliter respondendum
cum idem quod priores continerent. Tantum rescripti ad Senē sem meum q̃ breuissime
adiectis his uerbis: non opus esse plunibus: cum ad te plenissime scriberem. Coquus po-
stea secutus atq̃ additus meretriciad me minime rediit litterarum rationem: quantum
uideo habuit nullam. Ita res se habet Ego & si sum aliquin negligentissimus cum. D.
T. cuius infinita extant in me beniuolentiæ uincula nūquā fuissē: hæc ad excusationē
anici mei. Cum domino Bonadeo longe dispar est ratio: dixerat se habere quædam be-
neficia in diocesi mea: & ea sine omni controuersia possidere: passionem eam inuiuis
urego illi nescio quas pecunias annuas perfoluerem: extant syngrapha: a me cōscripta
Beneficiorum nomina hæc sunt. Restoria sancti Laurentii Canonica sancti Siluestri. Re-
storia item sancti Titii. Tertia sancti Stephani ad mare. Existimaui diuitem me factum
hac pactione. Reuersus in pratinos meos: muscas inuenio nullum horū possidebat: præ-
ter sc̃m Siluestrū: qd eo pretextu impetrauerat: quia conrector bello regio cum hoste sē-
sisset De hoc paulo post cum Bomanē. episcopo noua conditione transfegit: me
tum in se fuit deiecit & prodidit: ut nūq̃ Reuerendissimus domus de Vsinis interuenis-
set: magna uideretur mihi cum. d. Bomanē. orta contentio: oportueritq̃ cum eodē gra-
ni cum detrimento meo transigere: non tam utilitatis causa: quæ prope nulla erat: q̃ spe
quadam: honoris ne uideret eiectus. Septem iam antea annus hæc acta sunt. Ego benefi-
cia Suesana tenui & possedi semper. Prutina nūq̃ sum affectus: nihil mihi cum domi-
no Bonadeo est reuini: q̃ me decepit. Scribo hæc. T. D. cui de me ipso & omnibus reb⁹
mels pro ueteri pietate erga me sua reddere rōnem debeo. Veni ad episcopatum meum: a
facta mihi per solos. xvi. dies potestate hic manendi: unde iam quinq̃ annis obfueram: ure
dibo ad quattuor dies ad gubernium meum: ubi si quid ualebit & uetus & dedicatus ser-
uulus uester Campanus offendam nie a seruitute ueteri non discēdisse. Vale.

Campanus Papiesi. S.

Rudant me & examinant quæcumq̃ te angunt: beneficiis tuis immortal-
bus fecisti: secūda fecisti aduersa cōmunia: tu uero ne frangere: ita opinio-
nem stant omnia: fecit acerbiorē hunc casum religio. Sed abutimur iā p̃d
dē eo clypeo nō tegimur. Quis neget iure casum eū q̃ tantū ausus flagitiū
oblitus fuit

oblitus suæ fortis & uno scelere & violari familiarem fidem . & perimere simul tot conatus sit magnam partem in fontes uerum tacenda sunt hic quæ & si causam adiuuaret plus tamen addunt ignominie aperta quæ suppressa præsidii auferunt fugiendam non minus labeni domesticam quam culpam censo deiqua sit statim Assilium consilii aliqui d capturus ex loco mihi Brunorus aliter certius flet uix dimidium horæ ante aduentum ipsius casum perceptoram . & honestiore facies quam nos indulsit . Culpa hic in toxicum referatur omissis flagitium taceretur uisum intercepti a Præfecto : Inter capiendum casum ab his affirmant quæ toxicum acceperunt libidinis ne parua quidem circumfertur suspitio Bracchius plus habet uinum : est quæ ad subitam manum parationis si quid ille uiribus tergierat libum ego auctoritatem præstabo . Brunorum admonuit Bracchius liberam hanc curam in se recipit . & fronte quæ nihil habeat rugatum se illi credat . Sin uerba nebulam : oculi uertiginē habent recta ad me redeat . Sunt mihi in provincia fidæ & ueteres clientelæ : unde sint nostri . Spera & amici nouis officiis comparari præfens multa poreroroque tu absente fortasse nō speras . Si res exigit ex Campano centutionē me faciam sequi & multum ipa rato pro familia deducenda . Expecto quid Bracchius respondeatur scire liceat quæ uia qua industria capienda sit deducendis . Tu de his quæ hic agenda sunt ne duceat Capano uiuoi & nō omnino stulto . Tu istic mentem Pont . primus occupa : primus facio sis a quo casum intelligat : obsecratatē mea sententia reticueris . Cætera sic aperientur tanquæ de to sico consistet ob domesticam inuidiam parato a sacerdote . & de cæde a sacrificis factam . uiro atq; adeo infcio Præfecto non dubitatur . Sed quid argo inuigiletur . Bene uale .

Campanus Cardinali Papien . S .

Vm hæc scripsissem rediit Brunorus a Bracchio : alt perstare illum in officio ueteris beniuolentia : & plus polliceri quæ petebamus . Iudicio tamen esse quo & ego Brunoro dixeram nie esse : nō esse discessum hunc familie accie lerandum tantopere . sed potius uelut de industria negligenda omnia metumq; omnem dissimulandum tanquæ iure nostro factum . Id facinuscul pam aut nullū aut exiguum habeat . Interea prorogationē aliquam præseferat eius quærendi uiderique rem maxime iuuare poterit . & petitioni suffragabitur aduersa ualida du successoris quæ nūc Aseuli egorat . Instat oino ut habeatur aut in annū aut si ita neque at fessime sit . Magna uidentur semp quæ sunt recentias dies ut cætera ita & opinione dimi nuat . Bene uale & oino prorogationem aut quantum scripis aar oino aliquam procura .

Campanus eidem . S .

Se Spoleti Iordanus Thomæ uir probitatis & literaturæ æque singularis mihi autem adeo deditus ut ei eius fortis amicos recenscam omnibus statim Iordanum anteponom . Is in motu proximo Spoletinorum multa p pessus : confugereq; matrem coactus refugit ad me . Quid ego possum præstare : nisi quod tu potes ? Velim Campanum in Iordano defendas : illius calamitatem in mea fortuna tuearis nec te ad odium & contumeliam deuoco . Spoletino num meorum gratia impetrari cupio tuas quod mea obtineri auctoritate non potest . Sed quid te moror . Scribe manu tua ad Spoletinos : roga Iordanum complectantur : si fontē tua gratia si in fontem innocentia sua hoc maiore studio non possem petere . Exhibe mi hi nūc in causa amici quod semper ante meis temporibus consumulsi . Efficacissima sunt litteræ : quales prodire a te solent cum pro me scribuntur . Bene ualeat meum nomen . & nunc cum imperatore esse tibi rem puta . Et cui nisi pareas : pice nomen infumum non tu re in odore nui

Campanus Cardinali sancti Si xti . S .

Vdonicus hic qui has desest ad tuam dignationem est unus ex nobilibus Spoletinis : qui nunc exilio destinatur . Reuerendissimi mæ . d . ierualus sum & iam semel omnis fors mea in manu uestra est . Itaq; aperte loquundissimulo cum illa nihil magna infamia : maius periculum tmineat statim eccle siastico si hoc modo in uiros uobiles & affectos ecclesie sine causa : sine ita re facias . Si ad plebis nutū uiuifacium ubiq; de bonis uiris est : ad dedecus accedinhabe mus illic acce munitissimā & nō timef . Est Spoletum in uiscibus ecclesie . & tamen im pune debachatur res mala effectū : peior exemplo est . Qui iam populi nō incitabunt ad scelus ? Si qui minus debet posse peccare : impune iam peccat . Magna & incredibilis est gloria uirtutum diuinarum uestrarum : quæ indies magna : magnaq; perlucent . Sed hic parata est ea palma : qua nescio an ulla dignior illo diuino & cœlesti animo tuo possit occurrere in uita unq; . Rem ecclesiasticam in hoc potest dignatio tua optime stabilire .

Quid iuris habent duces in ciues? Iam exilia & relegationes quæ solius sunt Principis: si bi plebeculæ arrogat. & plus audeant qui sunt indigniores. Erigat. D. T. mentem illam suam ingenui & consilii plenam. & ad suam ignominiam pertinere existimet quicquid hodie in ecclesia delinquitur. Ad suam laudem atq; gloriâ quicquid plebitur & ponitur Puniri autem ea scelera tam est facile hoc tempore q̄ necessarium. Quid in medijs facerent bellorum incendiis qui in tanta tranquillitate pacis tumultuantur. Italia peccata ecclesia concordiatæ cõmunia D. T. prouinciz præfidente. Ex impunitate paucorum in finitorum crefcit audacia. & ex supplicis unius priuati hominis: tote interdum ciuitates deterrentur. Sed nolo pluribus fatigare. D. T. scio illam honorem atq; gloriâ cæteris te bus omnibus habere potiorẽ: oppressos hos Spoletinos. & ius summum & humanitas ipsa cõmendat. Felicitet uale.

Campanus Cardinali Paplesi. S.

Go si quid feci aut facio in rem tuorum: iure scio quid enim a me præsta ri possit: in eos tantum quod tuorum in me beneficiorũ magnitudini res ponderet. Sed ex Brunoro nostro omnia plenius. Is pro ea qua est diligẽtia scribet de omnib⁹ ut arbitror diligenter: est honoris tui tuorumq; studiõsissimus. Nos hic ea peragemus: non solum quæ Brunorus exposcet uerum quæcunq; ad fratris salutem factura uidebuntur. Non est res tanti ut periculum tĩ meamus. De fecesu non inuideo solum sed rumpor. Ego satis distractus: non equis. Regnum illud nobiscum forte quantum uideo iniquissima diuisi. Galli & gallinæ mensæ sunt uestre: Pientina & Turrina & subterraneæ cellæ me excruciant: deliciz ueteres ime moriam renouatæ repetitæq; in horas singulas exulcerant plagam. Epigrammata ex iudicio nascuntur: ingenium nostri periculum ueterorũ: aut odii uera dicturus: aut assentionis confecta. Nam quid libertate nostra licentiosius? Si permissit passurum animo: quo tentabo fortasse aliquid. Sed refert ad quem scribas. Excitauit a liquando Platonem auditotum. & Roscius nõ idem domisquod in scena. Bene uale. & cœlo Senesi. & pientinis cellatis Campani fidem cõmenda.

Campanus dño Gregorio Spoletino. S.

Alue mi frater. Ego in amicis conferendis defangari non possunt. & uetus prouerbiũ sic habet: Anians qui nõ amicus: proditor. Simulatione & dissimulatione & furo omni carere amicia debet. Porrexisti mihi proximis litteris spem aliquam: imo plurimam de Iordano. Ego uero sic illi cupio adesse ut a Spoletinorum meorum uoluntate pedem non moueat: pareat: parebitq; semper Iordanus dum mihi erit amicus ciuium suorum imperio quod & sponte sua facinfaeturumq; pollicetur. Verum ubi Campanus? ubi mea cum Spoletinis meis gratia? Cõmendatus a me: tamen relegatus. Quæ relegatio si est in rem publicam nihil mouet. Vitam enim meam & dignitatem pro salute Spoletinorum meorum cum res exigeret indubitanter exponerem. Sed cum uideam exilium Iordani nõ eo sperare ut ciuitas in tuto situr comprimatur factio aduersariorum aut pro sceleribus puniat sed ut ciuium decreto pareatur: non possum desistere a defensione amici periclitantis. Cupio tueri eum: non armis sed precibus: non impeno aut auctoritate aliã. sed mera atq; sola gratia cum Spoletinis mea. Quæ si amicis meis proderit nullum lucri Tudertino bello solum consecutus: si prodesse non poterit: idicã qd dici solet: nullis q̄ simul isetur: inserui nemini. Peto igitur ut aut Iordano exilium remittatur: aut si nimium id est. & merita superat in ciuitate mea: nam uoluntatem nunq̄ superabitur relegatio cõmutetur in locũ minorẽ. & si fieri potest apud nescin hoc quoq; plusculum esbides saltem aliquot quibus mecum esse possit concedantur: ad curam filii qui pede constrecto moueri uis potest: quanq̄ hæc minima est gratia quam postremo poposci. & si necessaria q̄ si ad nihil horũ exaudiat: nihil dicam aliud q̄ ualete mei Spoletini. Non estis quibus cum gratia atq; officio ceteretur. Peto enim quæ aliis concessa sunt. & quorum minima est ratio: ad Campani erga Spoletinos animum conferantur. Cura igitur mi fratres: uiaat cum Spoletinis meis Campanus. & sit istic aliquid inter eos: pro quibus si maximus esset: maxima præfata re: nunq̄ cessaret. Bene uale. & cura hanc rem diligentissime.

Campanus Dulci suo. S.

Vici meo salutem. Dicant importunum qui uelint. Ego officiosum me noceo. & tuen amicũ aduersa fortuna inter amicos laborantem: nulla importunitas: summum officium est. Proximo nuntio scriptũ ad te nihil q̄ existimabam

mabam semel admonendum esse amicum uoluntatis nostræ non obinde dum quoti
dies & sæpe idem postulare ab eodem diffidena est. Itaq; satis mihi uidebatur semel Dul
ci meo cõmendasse Iordanum . Sed quando altiora sunt illius uulnera i q̃ que uno pos
sint curari medicamento i scribendum iterum a te duxi . Mi Dulcis amicus . est mihi for
danus amicior tui longe amicissima ciuitas . Itaq; amicum apud amicissimos conseruare
non posset desperatio quædam est . possum dicere . Potui ego septem Spolethinis meos
apud meum illorumq; hostem seruare . Spoletinum unum apud Spoletinos meos retine
re & seruare non potero . Appello te mi Dulcis : est ne dignus animus in Spoletinos me
osque tu taliquando dependisti ? est inquam dignus qui unius hominis casum possit
apud nos subleuare . Longe mihi maior est animus q̃ fortunæ fides q̃ animus . Non possi
præclarum aliquid & magnũ conferre Spoletinis . Cupio tamen aliquando posse . & qd
maius est semper cupiam nulla me duellat ab obseruantia Spoletinorum meorum : sc
tuna nulla rerum permuto : est mihi amicum quantum sortis meæ aleni fortasse ne
muniamem unq̃ sum complexus amicum : quem quantum in me fuerit deseruerim me
minem habui quem & nunc non habeam . & semper sim habiturus . Hæc scribo ut inrell
gas tantam fidem non indignam esseque & a te & Spoletinis nostris exaudiat . Ego il
li rem Iordani cõmodo abisti aliquando tibi idẽ accideret uideres quibus neruis quod
conatu insurgerem ad te uosq; omnes protegendos quid factum me putares pro amo
eo maximo : qui tantum cupiam pro mediocri : quando nemo mihi est amicus medicus
qui est amicus . Quare defende mi Dulcis in Iordano Campanum tuũ Comple mihi hæc
gloriam dde hoc & nunculum & lignæ Campano tuo ut prædicare possit tanti apud Spo
letinos suos esse ut poruent apud eos hominem in causa ancipiti conseruare : & di
gnos esse Spoletinos omnũ amicis : qui tantum posse amicos apud se uelint . Enirent
mi Dulcis tua hæc palmarũ opus est . Noui & amiliũ & ingenium & fidẽ tuam noui & altis
sima cõsilia . Ego hoc beneficium a multis peto : te precipue expecto . Bene uale .

Campanus Cardinalis Papien. S.

Ratis tui sic ad ea res estur nihil scilicet reliquum . Ingressas arcem Lega
tus mihi & expiationem & impunitatem iniunxit . & arcis præfecturam
non modo in semestre concessi : uerum & in annum prorogauit . Præfe
ctus & ego ægimus gratias tuo nomine : præfecto aliquid consolati nis
est adhibendum aut leuitatis potius : nihil illi magis desperanem facit

q̃ taciturnitas in eum tua . Scribe obsecro & hominem unum & uulgo te præbe : ignosce
& compatere quibus opus est . Calamitas etiam quæ minima est maxima efficitur . Si ad
lutores nõ habentis tuis litteris & illius micron & meo in eo desiderio satifacies . Vale
præterea Legatus iam quantus est . Campani est : accepit leges & senatus . Multæ sunt qua
rum quædam hæc sunt .

Sic mihi fas sociæ cubitum flexisse fenestra . In faciem liceat dicere si qua uolo .
Prorogatus est magistratus meus nõ quantum illi expediat uerum quantum ipse deposcam
adiuenerunt me prouincialũ munificæ uota . Ego a te meo in regno nõ uincor . Iterũ uale .

Campanus Cardinali Senen. S.

Ere salne . Spero ad paucos . sed omnino polliceri nõ possum : fore ut te ducẽ
germanos parenteq; tuos uideam . Legatus uero tam tibi Cardinali est : de
tissimusq; mihi episcopo effectus . Vidit me audiuit : erigit : deuulsi : ample
xus est : præfecturam quantum in se est in infinitũ prorogauit mihi illius ani
mo diuini & præstantius : plus præstat q̃ postulat . Natus ad beneficentiam & grati
am merita hominum non fortunas amplectitur . Sed hæc alias . Cupio omnem familiam
bene ualere . Feliciter uale .

Campanus Xantho Cærasio. S.

Eras mi salue . Si putas me aut oblitum tui : aut remissorem in beniuolentia
factum ad te non scribere : male de Campano tuo sentis : tanti enim te facio q̃
tu soles lucem . & eo pluri quo Cærasius clarius lucet : etiam si cœrent
ad candelam . Sed nostri occupationes cum assiduas : tum fastidiosissimas : me
dubito te quo in loco quibus in laboribus sum cogitare .

Deposcit uacuum thalia pectus

Er curas fugit ociosa Chlo

Verum aures itaq; cennes flagellat

Horæ qualibet ille postulator

Litteris Reuerendissimi cõis domini ualde sunt recreatus : uideo in tanta bonitate & mĩ

Atq; alia una datur quies labori

Si quando ulgilo ad tuam lucem .

fuetudine fortunam non tantum potuisse: ut memoriam ueteris contubernii extinxerit. Commendabis me studiosissime. ageſq; D. S. ingentes gratias meo nomine: q; Campa-
tū seruuli ſui tam benigne recorderetur. Ad Grifum meum quæ mittam non habeo. Colliguntur indies ineptiæ noſtræ: dabimus operam ſi modo quoc; ipſe uolet ineptire: ut ſtatim exſcribuntur. Bracchiana hiſtoria eſt Senæ: remittetur poſt alterum meſem cum fuerit exſcripta: ita recepit ſe facturū qui nunc habet. Cura ualitudinē mi Cæraſi ſerua te Campano tuo incolumem. Io. noſtrum aromatarium ſeu magis Mitropolam ſaluata & amplectere Reuerendiſſimo. d. Cardinali ſancti Pe ad Vincu. cū datur occaſio ſtudioſiſſime ut me cōmendes oro multū ac prope dicam infinitæ illius beneficentiæ debeor. m. a. ſuetudinem & modeſtiam maxime colo. Bene uale. & ad me ut facis ſæpiſſime ſcribe.

Campanus Gentili ſuo. S.

Ampanus Gentili meo dicam: ut Eudoxus Vlxi ſalutem. Quo uero alter Troiano bello: alter multis poſt ſeculis Athlanticum pelagus inrer gentes mutas elingueſq; oberrant. Quid enim hac noſtra taciturnitate moleſtiuſ? Quid lotio & ſymphonibus digniuſ? Loquebatur Italia beniuolentiā noſtram. Affectuſ noſtros Anguli omnes audiebant: nec deerat in uidia multorum qui partim dolebat atq; angebantur: partim ei uſde forti eſſe cupiebāt.

Nunc Gentiliſ agit mi. Tuſca præſul in ade Priftina: nō illi eſt una reſiſta dies

Fraudat miſas: cepit & eſſe miſer Audire agreſtes: raudas diſſoluere litres

Campanus multo te ſtultior: otia prodit Cogitur: & labore eſt p̄dere quicquid agit.

Sed hæc querela alterius erit epiſtolæ. Nam congratulationis rationē uideo nullam niſi q; mecum una intelliges q; miſera uiriquantis laboribus & ſtulticijs petiſ: de Papienſi. nō ſitro nō loquor: qui nunq; eſt iſ qui eſt niſi cū Romæ non eſt: adeo nūc intermiſſiſ ſeſceſſibus: ſaſtidit eam uitam: cui parandæ olim imorlebaſ. Credo te tuo: nō illius conſilio mirari accepiſſe. Ergo inquit inſanus. Ego quidem nunq; te niſi ſaniſſimum: nūc pace tua dicam: conſultum & dementem iudicau.

Aura olim Romanæ canē ſubiſciſ & enſem Coena erat in pratis: comites te mille ſecuti Dum peteret toto liber eras Latio.

Currere te uidis ceruoſq; æquare fugaces Ianua nūc clauſa ē: ueniūt ſaſtidia: habendi

Et leporem miſſo prændere in arua cane Suut comites: multi ſcrinia ſtrator: æquis

Et alia multa quæ modum ſue excedant ſiue non attingant: patati ſunt qui de te iudiciū faciant ſed hæc tecum ſecuriuſ: cum eris expertuſ. Venit ad te Bartholomeuſ Atreſtinuſ olim fratris mei proximis annis aliquando etiam & meus hoſpitiſ: dignuſ eſt quæ non miſus tua cauſa q; mea ſuſcipies cōmendatiſſimū. Sacerdotem enim habere in eccleſia probū: quædam præſulſ ſcelicitaſ eſt. Vale. & nunc nō aliter q; Campanū tuum amplectere. Laurentio & Iuliano cōmendatū me facio. Laurentii amico: pro quibuſ a liquando ad me ſcripſit: ſaſtiſ fauorabilioribuſ q; uerbis ſum proſecutuſ. Egi aliquanto fideliuſ q; mecum actum eſt. ſed ex errore fructum expecto. Iterum uale.

Campanuſ Honoroſo medico. S.

Aluiſſem hæc coram ſi & tibi & mihi per negotia licuiſſet. Verum cum tibi non liceat munuſ tuum publice ſuſceptum dimittere. & mihi neſaſ fit

decedere prouincia: uolui litteriſ agere: quas uelim optimam in partem accipiaſ. Monuerat me & hoc & ſuperiore anno cum Fulginia diſcedereſ:

ne pontem quendam imminentiſ proſpectui domuſ tuæ permitterem

ſecti. & adhuc factuſ non eſt. Proximis diebuſ cum apud prioreſ ea de te ageretur me qd aduerſuſ honorem & cōmodum tuum decemerent: cauſam traxi ad me: illiſ ſilentium i-

poſui: nec fine calumnia aliqua. Nunc ciueſ multi & primati me ad eunt: pontem edificari ut permittam: ne uel Paulum impediam poſtulant. Pauli magnam neceſſitatem: tuum

omnino nullum impedimentum proponunt. q; tam alte pons erigetur: ut proſpectum ſe-

neſtræ tam turū in forum nihil impediat: parieteſ tuos nūnime attingūt ſuiſ utrūq; medi-

ficet: pontes eodem in uico complures aſpiciant: acceſſi ipſe ad locum: hæc (ut aſſerūt) ita

eſſe ſp̄ſpecto: gaudi multoſ cur a te fieri nō eſſet antea pmiſſum: filiuſ ueterē offeſſionēſ: &

effoſſum panerē tuū offēdit. Illi cōſenſu Pauli conſingūt eſſe factū. Cæteri natura: tenbi

qd ppoſuerit p̄tinaciſſimū eſſe tident. Quidā te eo cōſilio id facere exiſtimāt: ut cogere

Paulū uelle uideariſ ad neceſſitate uēdendæ domū. Ita q; filiuſ irate facere te puta. Alii p-

tiaciter. Quidā ē t̄ tyrānicæ: hæc iō rectū ap̄ſequi cū p̄te illi loquor. Accedit & rō populi q; ē iuriſ ſui uēdicator acerrimū. dicūt pmiſſū ē paulo ut ſup mēbris illiſ q; ſūt populi edi-

ficet atq; ita alte ut p̄ſpectui tuo officiat nihil. Ego cū te ſingulari beniuolētia p̄lequar. & clariffimas

clarissimas uirtutes tuas carere omni calumnia cupiamus oro ut hanc rem meo arbitrio permittas intelliges ita honorem & commodum tuum mihi charum essent si tu adesces melius transigi res non posses. Expecto a te responsum. Bene uale. & si liberius scripsi in a tua ignofcas meam qui simulare cum iis quos diligo nō consueui.

Campanus Gentili Spoletino. S.

Etulit mihi penitus nescis q̄ grauius conqueſtus de me sis. Ego si Treulenſes trahere ad tuum deſidenium potuiſſem: peracta res eſſet. Venum cum il li ad ſummam centum triginta florenſ. offerent: procurator tuus centum ſeptuaginta ducatos ad ultimum poſtularer. Quæ ſuma per. d. T. d. doneſi & Eugubinum decreta dicebatur. Non uſum eſt mihi te a deo grauare ut magna ſumma ſrangereſcat debebas inquis cogere: quis cogat eos qui de tuo iure ſeantur inſcientur de ſumma: & ſe quantum debeant perſoluere paratos polliceantur. Fal conſenſum diuerſa ratio eſt. Negant omnino debere tibi quicq̄. Sententia p̄ ſe laras atq̄ teſtauit. Vicelegati litteris inſeſtan prohibentur. Ciuitas Fulginienſis propter antonæ charitatem ægræ ſententia non eſſe liberū acceſſum finitimis ad urbem. Vicelegatus ſer pſit ad ſe cauſam pertinere. Mouit interdicere procurator tuo: ne quid in Falconenſes & Treuieſ. moliretur in iuſſu tuo: utq̄ populus quæritur fatigari ſe diuerſitate iudiciorū. Nam & Romæ agi cauſam: & commiſſarios eſſe non unos: & hic in provincia neſcire cu ius ſententia pareat. Conſilium. P. Neronis affirmat de centum ſeptuaginta ducatis. Vo lui de ea ſumma tantum detraxerit: ut ad centum triginta florenſ. ſubdeſcenderem. Concordiam eam utilem tibi non uidi: cogere aduerſarios certam ad ſummam quam negat non potui: Quid facere me cupias: ſcribem tibi ſine cauſa prætermiſſum eſt a me in tua cau ſaq̄ ad conuentionē non eſt uentū: ſciam quod iuſſeris. Bene uale.

Campanus dño Anthonio Piſtorienſi. S.

Inas litteras tuas accepi eadem de reſeſ diuerſa ſententia. Domitii cauſam quis nō doleat? Gener & nepos eius qui penit magna pertinacia laborant Domitius i priori multa exſoluendoſenā donū uēdidit & filii libros i quē ad ſcolam Peruſinam hoc anno deſtinauerat. Ego ſi quid elici poterit p̄cu rabo. A ſinem tuū cuius nec tu nomen ſcribis nec atare. Curabo i annū ſequentē. Nūc enī Nicolans Milonius Reatinus cōductus eſt cū Quirico Fulginatē ad iurores: mea ſententia ludi pedagogoſcribis nomē ipſū mā atare: quib̄ in locus proſeque ritico ſub præceptorum uſquā publice docentiaſcribat ad me aliqd̄ noui: ut ue tera p̄ſerit popuſi tam difficile eſt ſeſtere. q̄ facile arteſuaſu. precibus auctontate: gra tia & cōſilio ducitur. Ego pro te & tuis ad oīa paratus ſum: & reſeſ eſſe paratūſi da bitur ut p̄culū fiat. Vale.

Campanus Cardinali Papienſi. S.

Vmeni meū longo Intervallo & temporis & loci te adoro. Cū magno in diſcrimine poſitus de me cogitare dolebam. nō miſ me tibi penite q̄ mi hi: & puto grata mea factū ne p̄nerim: prope tibi creptus ſum mi Papienſi. morbo graui & noīe ipſo non minus q̄ reſeſ formidando. Ter extra me ſuit. Ter ad me redi. Qui morbus inquis? uerus morbus comitalis: ſe d̄ natus

a ſtomachō: & quē Caſar aliq̄ p̄ſeſſus eſt. Sed mi Papienſi. caſtigans caſtigauit me dūs: & morti nō tradidit me. Videbis Campanū tuum p̄latum: quē olim poerā p̄ſeſſiſti: ac plane te adhorror ad aliter uiuendum. Tu me & ego te intus & in cute nouimus. Ventus & ſomni ſumus: & ſpuma æſtuans uanitate atq̄ libidine. Iam uenio ad litteras tuas hac hora p̄ Laurentium luſtinū ad me delataſſe: eſt ita ut tu ſcribis: negligentia ſecuritas facit: & ſemp̄ ſtudioſus attingimus quæ nō habemus. Sed reſeſclamus diligētia quod diſſi nam negligentia eſt. Senenſem meū ueniſſe ad portū: eſt: quod illi. tibi. mihi: cuius cōgra toler. Diſcitis periculo ſuo & noſtro q̄ ſtultū ſit ſine ſtulticia ſanare. Offers operam & pol lueris accipio ſiducia: aqua ſoleo potes: & me inter cōpetitores nolarem: nō ut ſperem quicq̄ adhuc ueſ: ut intelligant oēs eſſe me tuūſi Papienſem non fortunæ hominum ample ctuſeſ fouere menta & ingenia tuen. Iniuſxi hiſ Oratoribus Aſſiſtiatis & eorum Can cellario ad triennū prorogādo: dabis operam & mea & dñi Fabiani noſtri cuius alūnus eſt gratia Bene uale. ix. Decembris. M. cccc. lxxii.

Campanus eidem S.

D cætera tu quidem ſanctiſſime ad petitionem Theaneſi. nihil reſpōdiſti: hoc quantis optauerim uoribus: q̄ tibi eſt exploratus? Ad Regem ſpectat inquis: an me tam cenſes obſcurum: ut regi ſim incognitus: tam infidelem aut inoſſi cioſum aut ingratum. Petiuit pro nepotibus Cardinalis Senenſis. Miſera mea

conditio: tanto tempore secutum Cardinales tñ sine præsidio Cardinalium esse inò & est e
re còmunì contentionē tantam suscipere. Scio nò esse e re. sed expedire utriq; nostrum.
esse te inter Patres maxima gratia: odio minimo. Sed interea ætas fuga labitur & subuo
lar tacita: subripiuntq; anni uires: & ingeniū obtrahat. Quid me obundis inquis? Thea
num haberi nò potest. At potest Tricaticum Regis consensum nunquid desperas? nò a
deo inuitis uiuimus superis: sed facillimum: & difficillimum. Quis enim consensum & petat
honestus: & facilius assequaturq; Papien. pro Campano suo: præsertim absente. Quam
ob rem assume hanc curam mi Papien. aut alicui ex tuis demanda Oratorem & Regium
alloquere. Ad Regem una consenbite. Si Theanen haberi possit scelicè me fecisti. Sin al
teri est promissa ut. F. meus scribit: pro Tricaricen poteris & cum. Rege & apud Pontifi
cem instare. Gratiior & optatior Theanen. utrum inopia quicquid impendisti: niagnum
est etiam si sit exiguum. Cum regio Oratore quicquid uoles conficies: debes uelle mi Pa
pien. Nò tibi sum cliens indecorus: non infidelis seruus: non si (ita patetis) in gloriosus fa
miliaris. Neruis tuis omnibus opus mihi est. Bene uale: & alterum cõfice. ii. Januarii. M.
cccc. lxxiii.

Campanus Cardinali Papien. S.

Nò cupiēti facillima difficillima: & difficillima facillima sūt. Spē cū multa
adimant. Papien. unus ad omnia reddit: de Theanen. ecclesia loquor aut
si desperanda hæc sit: de Tricaricen. Nunquid taceri me in hoc congressu
parlere: quem præteriti in cominis Cardinalium negas te cū passurum cõ
tendere: cum tanta potentia in curia: tantis erga Regem metis: prædurū
est: dices nullam ego in dimicationem te uoco: nullam propono contentionē: quam ta
men si tu subires: quis non ignosceret Papien. pro Campano Cardinali doctissimo: pro
episcopo nò oino indocto. A uulisti olim prædicatum Tudertinū a reliqua tua prouincia
Fulginatē: quantū in te fuit prædestinasti priora beneficia: ut & infinita & maxima ra
tio. Sed hæc prope dicam seruilia sunt & momentanea: nataq; ex nutu alienæ fortunæ.
Solidum & stabile est quod quæro: nondum tempus est inquis? est uero tempus. Si non
solis & lunæ: stellæ tamen & auroræ breuissima est occasio quæ optima.

Alari pennis sugunt uelocibus anni Perimicq; uolat tempus ut aura pede.
Cum Oratore tentādū est regionē: assume personam quam debes: etiam si non ad presen
tem occasionem: tamen ad spem futuroꝝ suffecturus. Sed hæc cumulatus alteris litteris
quas Anthonio Meuanitri proxime dedi. Bene uale.

Campanus eidem S.

Ominum Siluestrum Baldolum Fulginate amicitissimū meum mira in
cesserat cupiditas nris famulandi. Confirmauī semper consiliū eius: est eo
dem proposito nūc quoq; Mea sententia indignus est: qui reiciat: tum o
nibus & presentia grauis: facundus eloquim & uetudine gratus: litteratu
ra hæc nostra plus q̃ mediocritatis plus habens reconditi q̃ aperti pro se
rat: uocationem expectat indies. Veniet non ingratus: etia si desint cætera quia a me com
mendatus. Iterum uale. iiii. Januarii. M. cccc. lxxiii.

Campanus eidem S.

Redixi tibi rabiem illam B. aliqñ in me seuitur. & flecti aut leniri nō pos
se: an dubitas nulla alia de causa q̃ ad uindictam Fulginiensī me pelli prædi
catu nunq; me sefellit hominis implacabilis pertinax obstinatusq; natura:
pro nullo errore acerbius me plektor quo studio mitigare conatus sum: ut
mollire faxem pectus: litteris non comittam. Scio qui cum mihi res sit co
ram (si qñ dabitur) intelliges & ridebis & stomachaberis. Postridie q̃ prouinciani esset
ingressus hominē adiuui. Munuscula obtruiueniam errati (quod nullum meū fuerat) po
stulaui. Vide imanitatem cogita duriciem inflexibilis permacis: & memoriā iniuriæ i
delebilem consyderata. Primū eius fuit uerbum: cur Auditorem meū nō eiecissē? nā ita
se cum Senensi meo cõuenisse. Negauī quicq; mihi de eiectione significatum. Miran
us: cum petere ego an reici ei uellet: expediebat inquit antea iam nō expedit: ut fa
cile & dolere q̃ nō esset eiectionis Auditor: & pudere subere tūc ei eici uideretur. Misi prete
rea Auditorem ipsum: uultus fuit idem qui Romæ. uerba paulo mitiora. Nunc q̃ eximie
bellum quod aliquando indixerat. fructuū uidet. Ego uero in scilicet facer dotiū iniui
sexdecim annis attritus in cunauix unum beneficium assēcutus: præsidium habeo nullū
Pientinus a pientinis extrudor. Accepi iniuriā: unde præsidium expectabam. Ratio nul
la rerum bene uilescit gestis. nulla cõsideratio tam quiete: tam etiā opera mea pacatæ
prouinciæ. Vota prouincialium intelliges postea: nūc etiam lachrymæ illoꝝ mihi
suspectæ

suspecti sunt. Quo nunc mittat itelligo. Minister futurus tyrannice libidinis si obsequar
 Nō pmanurus quin ignominia diu si aduolabor. Verum mihi tam facile enit regi q̄ fuit
 regere hoc dolose hoc angor. Spem mihi esse in pientinis oino nullam in te p̄teritum.
 Cuius clypeum ad omnē contentionē de me restitutum mihi suadebam. possum iam di
 cere ualete pientinō solū inuile: sed detrimētosum est mihi patrociniū uestrū: ubi ubi
 opem implo-ro: statim subditur. Quid agunt: nōne tibi assit? Ego uero qd
 contra referam aliud nō habeo: q̄ Papien. frigidum. Senē. egrorum esse alios sua quoq̄
 studia prosequi a nonnullis etiam oppugnan. Quamobrem iure id reperamus: ualete p̄ien
 tini. Ego mihi ipse non deorouos ut gratiores sitis Pii memorie opto. Vale & mensur
 nos quoque ut es pollicitus etiam nunc para aut fulminai in Barduelum directam te ex
 p̄cta. Iterum. Vale.

Campanus Griso suo S.

Ximie pietatis in me tuæ plura iam extant monumenta: q̄ nē dignæ agi a
 me gratiæ possint. Superasti expectationē: nō dicā uirtutis tuæ: sed meo
 in te meritoꝝ. Verūta men res mi Grise sic habet. Beniuolētia cum ē oio
 fa fastidium est: nec ea proponitur ratio. Vter amicoꝝ plura præstet. Sed
 uter possit maiora præstare: facis te dignū loco quem obtines: & quod for
 tuna de diti aliena ipse uirtute tua uideris: & constantia peperisse testimonia beniuolētiæ
 nostræ: apud posteros adhibebimūq̄ montura: multum mihi de te pollicebar. Vt amor
 continuatum studiū: mufirma obseruantia: quicqd unq̄ tu posses erga me op̄at: aut dili
 gentiæ promittebant. Sed hanc tam eximiam curam suscepim de me non modo non
 audebam postulare: sed nec cur sperare quidem deberem intelligebam. Iactura sed
 gloriosissimi principis mei Legati maximam: eius ego gratiam comparaueram: mihi tua
 etiam op̄at: a merita: non nihil & studio meo. Iam eo familiaritatis uetum erat: ut quic
 quid ipse peterem: recusare ille non posset. Mens alta & benefica nata ad utilitatem ho
 minum omnium: quicquid conferbat benefici ipsū accipere uidebatur hoc tāto amio
 so præsidio. Successisti tu quanto auctoritate inferior ad me orandū: tantum memoria ue
 tens consuetudinis interior & paratior. Itaq̄ mi Grise iam id attestor Campanum for
 tunamq̄ eius omnem tuo præsidio uiueretis auspiciis & conseruare presentem dignita
 tem & maiorem non desperate. Vale.

Campanus Ferosino suo S.

On adhuc possum: quæ me facere per. F. nostram eō monuisti. Si quis ē q̄
 sit consolandus in tanta iactura ipse sum. Alios plaga: me uulnus altissi
 mum ferit. Nosti quæ eram apud illum gloriosissimū principem gratia
 q̄ nullis meis meritis comparata: sed nata ex illius sola clemētia & opi
 nione de me postulo paulum temporis: dam dolor resideat. & sit animus
 ad cogitandum de illo confirmatior. Senties me non ingratum erga tam eximū patro
 num & defensorē qui semper gratus fuim: uel erga mediocres. Si quid est in me inge
 niū: quod est aliquid magis testimonio tuo intelligi q̄ iudicio meo. Conaborne dicā
 efficiam. ut tanta liberalitas tam rara & inaudita munificentia non ita statim extingua
 tur: poteris tu quoq̄ hac in te mihi auxilio esse. Collige laudum omnium argumenta.
 aut capta potius argumentorum quæ plura tibi poterunt occurrere: q̄ mihi potuerunt.
 Debetur illi a nobis cōmunis labor: quorum fuit necessitudo cōmunis: sp̄det scribere: q̄
 enim polliceti quicquā audeat sorte tam abiecta q̄ ego sum. Verum me intra fortunam
 continebo meam. & quæ eripere mihi potest nemo: hæc pollicebor officia pietatis quæ
 debentur. aut possunt præstan mortuis: omnia me illi præstiturum: præces in re diuina
 assiduas. Monumenta memoriæ & nominis. Cætera uero quæ uiuentibus dari conse
 runt: extincti non capiunt. Et germano eius & omnibus qui illi inferuerūt omni me stu
 dio exhibiturum. Itaq̄ maxime tibi congratulor: cui uni contingit. ut quod omnes de
 beant: multi cupiant: ipse sus affectus. ut pietatem ac fidem quā illi dedicaueras: germa
 no impendas. Ego quoq̄ cupio tua op̄at fieri illi de ditiſſimis qui fuerat obligatissimus
 fratri. Non ero illi aut molestus cliens. aut amicus inglorius. Vale.

Campanus Cardinali Papien. S.

Reues quidem litteras tuas. sed nescio cuius spei plenas accepi. Scribis eē
 in portu rem meam. aut parum abesse quin sit. Amicos mihi multos non
 deesse. Ita spero te non modo amico: sed patronorum meorum omnium
 amicorūq̄ primario. Verum quæ res hæc mea sit: uix intelligo. Cupio ta
 men quæcumq̄ ea sit per te iuari. Vale.

EPISTOLARVM

Campanus Cardinali Paplesi. S.

q

Vod Affiliariibus meis affueris: habeo gratias: digni sunt & tuo & collega-
rum tuorum patrocinio: & quos Pont. max. omni humanitate & clemētia
prosequat. Discors olim ciuitas & aliquando seditiosa calamitates pertu-
lit multas nulla ciuium culpa bis direpta est: sed malum omne a praefectis
duarum arcu uenit. Qui ad omne motum nouitate secuti studia diuer-
sa fidem contēpere. Arces aut dedidere studio partiū: aut hostibus pretio uendidere. Sic
ciuitas suis incōmodis edocta: leges tandem amplexa est: & officiosa omnibus nullius
iniuria uoluntate atq; opibus creuit. Mirum est qua obseruantia Collegium: qua fide Pon-
tificem colunt: q̄ boni & æqui pertinaces religione sunt: quāta nō modo in Vmbria: sed
nec in cætera quidem Italia nulli hostes alunt religioni. Adictos circiter quadringentos
templum habent orbe terrarū magnitudine & structura celeberrimum: tum alia templa
& i montibus & in planicie nō contemnēda. Largitas quoq; in omnes eximia est: ut dici
possit liberalitatem in Vmbria si sit: in Affiliariibus effici: & amicos frustra in Vmbria quaeri
nisi Affili querant. Est etiam soli par grana. Clemens cælum: mons collectus & editus:
expeditus undiq; pulcherrimus. Colles item Aprici & passim irrigui. Planicie quoq;
tanta feracitas rerum omnium: quanta uel in Campania uix possit optari. Pomorū diuersa
genera: & maiora & sapidiora finitimis. Magnaq; uis olearū: & quæ fructus non solū plu-
rimos: uerum & optimos proferunt. Nihil me æque in Vmbria tota delectat: uis dispat
man suauem q̄ cæteris. facies ipsa ciuitatis pacatior & tranquillior. Ager cultu: a spectūq;
pulcherrimus. fuit hoc diuersorum meum toto fere praesidat. Me amantē patronū uo-
cant: ad nomen quoq; tuū memores beneficii reuenter assurgunt: nō dissimulant si qd
debeant: & magnam partem referunt beneficii qui sarent. Quamobrem gratum est mihi
talibus te uisū dedisse operam: & ciuitatē optimā de nobis merito non desuisse. Nec est
Affiliū contemnendum Vmbria: totias quædam arx est. Perusinis imminet. Tuscos &
Picanos attingit finitimos populos cohibet: persistit semp i ecclesiæ fide: nec quid nisi ab
arcibus oppressa deficit. Quare & tuum & collegarū tuorū officium est non modo cōser-
uare hanc urbem: sed etiā omni largitione adaugere: nec pari ut quod paulo ante est sa-
ctum ludibrio habeantur. Inuria enī eos maxime exacerbat: qui minime sunt inuita di-
gni. Vale. p̄ma Martii. M. cccc. lxxiii.

Campanus Alfonso duci Calabriae. S.

b

Reui intervallo binas celsitudinis tuæ litteras accepi: utraq; non una de
causa grauius: ap̄mū quoniam ita uidens: sentire de mesur sperare opera
& patrocinū tuū ad omnia iubeas: deinde quoniam incidisse me hac ætate
in eum Principem in quo sunt omnia uirtutū omnium ornamenta: ad meā
quoq; felicitatem & seculi nostri splendore atq; gloria deputato. Pri-
cipis enī clarissimæ facies sanctissimæ: lucent: & quantum illius impem protenditur: tantū
& ui splendoris illustrat. Video & certum habeo cum te futurum principem: quem uete-
res sapientes animo magnū: consiliis grauem. gloriae uirtutiq; incumbētem. Custodem
& defensorem bonorū. oppugnantem malorum: superemum & cælo diuinitus missum: i
terris expresserunt. Et cum duæ sint rationes ad imperiū una bellica ad comparādū. Al-
tera quæta ciuilibis ad conseruandum: utraq; sic obtrines. ut ætate tam tenera & plūm p-
pe dicam q̄ ap̄ior armis bellicis studiis. Patrem pacis: consiliis autem ad æquas uideans
Magnitudine clemētis & beneficii animi atq; hominū gratia utriq; superasse. Nihil ui-
dit ætas nostra diuo Alfonso auo tuo magnificētius. Nihil. Ferdinando patre potentis-
simo. In te uero utriq; p̄piciū: ut belli temponibus & pacis ocio summa cum gloria &
dignitate deferuias. Verum dicere de tuis diuini & praestantissimis laudibus. Nō est epi-
stolæ in qua nihil æque q̄ breuitas & castigatio laudat: hoc tantum de me addideci: na-
tum esse hac ætate in qua tu es: & natum tibi patri ac regno tuo: & ad illud & ad te per-
nere haberi rationem de uestris. Ego sextum decimum annum Ro. in cu. dego. Sub Pio
Pont. uixi. cum sine aliqua gratia & opinione: qua de te habuit me odio Paulus ut habu-
it cæteros qui Pii memoriæ afficerentur. Sextum uero quo sum usus in philosophia præ-
ceptore: aliquanto habui propensio-rem. Sed fortuna mea omnis a regno est. quam mihi
tu & pater tuus dabitis spem ad hanc erigar. huic inistam. Qua te te oro & obsecro: di-
gnissime & sanguinis altissime p̄nceps errantem me tot annos redde iam patriæ. red-
de meis. & tandem Campanum Campaniæ redde. Nunc Alfonso meis faueas dux in-
clyte notis.

Non obscura tibi gloria factus ero.

Vale.

Campanus

Campanus Andreæ grassio Lucano. S.

Omini cordi ito breuissima epistola. uolumen amplissimum. unis litteris
 exigui quidem & fortis abiecti sed tibi nō ingratum neq; in offi-
 cio sum hominē cōparasti. Sed habet hoc præcipuū amicitia: ut ubi semel
 complexus quēpiam fueris: deserere sine perfidia tota uita nō liceat. Ami-
 cus autem ut est in prouerbio: aut amicus aut proditor. Perge igitur mi An-
 dreæ aut perista cōspicimē defatigare in me diligendo: quem in amādo nec tu: nec alius
 quispiam superabit. Vale.

Campanus Anthonio Petrado. S.

Letatē in me tuam uiz præstantissime iam pridem agnouī. Nunc ut cal-
 canbus instes nec a te ipso discedas oportet. Et nobilior & diuor est epi-
 scopatus Aprutinen. q̄ Theanen. Sed uocant me meiallicis patriæ chari-
 tas attrahit uicinitas & propinquitās regis: & uestrū omniū. Necessitas ua-
 litudinis urget: Nam cum profectio Germanica in eas incidit egritu-
 dines: quas efficere solet mutatio cœli. Medicorū cōsiliū est: nūq; uā me uictorū salubritas
 q̄ ubi sim natus. Proinde si chāra est tibi uita nica. Cura mi Anthonio ut id assequar quo
 tot causæ ut magnopere optem adducunt. Vale.

Campanus regi Ferdinando. S.

Riuatorum hominū cum multa sint officia. Regnū atq; Præcipū illud
 est solum ac præclarum tueri & prodesse q̄ plurimis: ut seruent & oment
 multosq; multis sunt præfaturi: & soli esse non possunt. Ex Pallante in-
 terligit serenitas uestra desiderium meū. Supplico iuuat eum. qui cū tuo
 tēpore tua sub ditione sit natus. Non indignus erit beneficio atq; auxilio
 tuo. Cætera ex ipso intelliget serenitas uestra quæ felicissime ualeat.

Campanus Anthonio Gazo. S.

On adeo occultari uirtus potest: ut ad me quoq; singularis tua hūanitas non p-
 uenerit. Effertur passim: prædicaturq; ab omnibus: ut scelerum & facilegum
 me confestim: nī si tibi officio beniuolentiæ coniunctissimus. Clarissimis
 meritis effecisti me tuū opera quidem exigui: Verum fide atq; studio amicorū
 tuorum cessurum nemini. Vale.

Campanus Cardinali Senesi. S.

X Perino cognoui accusari præsidatū meū in Vmbria gestum: & tibi quo-
 q; non placuisse: quod agrestes amouerim octo uiratu: aut passus fuissim
 amouerihæc calūnia eam ob rem mihi uisa est grauior q̄ in tribus gestis
 prouincitiis: nunc primum a te accusor: plane res est pergrauis admittere
 nouitate eum qui prouinciæ præsit: oportere enim intelligo non modo
 corpora ciuitatum curandas: sed & articulos quoq; ipsos nō negligendos: ut id quod el-
 se profitemur. Et gubernatores simus prouincialium & conservatores: tuenim nolum
 ceas errasse me: aut studio partium: aut negligentia: aut causa aliqua quæ iudicium de me
 tuam possit inuertere. Sunt mihi complura ad excusandum argumenta. sed illud præter
 mittam q̄ eo tempore comitia octo uirorum capta sūt: quo me mortuum audiuit: quo
 medici ne quem admitterem ne qua de te paulo grauior cogitarem: me legemine scribe-
 rem admonuerunt: hæc mihi excusatio nulla sit omnino. Ad rem ipsam uenio Fulgient
 prius q̄ in ecclesiæ ditionem uenissent: agrestes ad munia ciuitatis nunq; admitterebant
 ubi ecclesiæ se dediderunt. Inuenti sunt qui comparandæ gratiæ inter agrestes. Inter ci-
 ues potentiæ causa nunquā conquierunt. Quod promiscue plebei cū optimatibus. A gre-
 stes cum ciuibus rem pu. sine delectu aliquo capecerunt. Proposita mercede dicam an p-
 sūt: ut nisi quattuor aureos singuli consules perfoluissent: designari in octo uiratu non
 possent. Ad dita mox & altera conditio est: ut inuiti rem pu. purpureo aut coccineo pa-
 ludatu uestirentur. Quo effectus primus ac supremus ciuitatis magistratus ornatior. Agrestis
 um magna pars: hoc est Montani omnes conditionem repudiauerunt. Cæteri qui sunt
 in plano uel opibus potentiores uel nouatioribus illis quos dixi consuetiores acceperunt
 nec sine graui molestia retinuerūt. Ita ppetuo præsidatu meo nemo Montanorum est de-
 signatus. Cæterorum cum partim poderet immeritæ dignitatis: partim in sumptuum ita
 apparatu faciendorum poemtetet: uenerunt ad me sæpe aggerationem sumptuū pleriq;
 ludibrio haberia cinibus destituti solos incomitatos procedere ad ignominiam se illic
 positos querebantur. Orabant ut detrimento simul & iniuriæ & consulerem. unam esse
 uiam docent ad utrumq; faciendum. Si & onere aureorum exoluendorum liberarentur.
 Et ab octo uiratu abdicarentur: & in pristinum statum reponerentur. Egi hac de re cum
 primionibus ciuitatis: quæ elias agrestium simul & remedia proposui. Quid ipsi faciendū

conferent interrogari? Responsum fuit eorum rem hanc non leuem esse. Videri publico in consilio deliberandam: dictus est dies consilio venire iterum Agrestes: queruntur ita- rum. Postulant idem. Iterum ciuitas alioquin perelegans indignum rata turbam obsole- tant & pannofam primo confundi atq; misceri magistratum Legato præsentem re- dultum mihi ut hæc inlungeret poposcit: & quod poposcit pro illis manserudine facile pe- trauit. Eo mortuo non cessant ciues Agrestes in proposito perstant. Ego noua delibe- ratione opus esse respondeo. Extincto legato non mihi iam integrum esse quid facerem Clamant extare summorum Pontificum priuilegia: designant nem urbanorum ciuitatū permittentium: Aiunt ad eos pertinere quos aut quomodo designet: priuilegia exhibet priuilegiorum confirmationem afferunt. Quid ageremus: quid intercederemus? cum & ciuitas id suo iure tuegetur Et Agrestes nō modo non recusarent: aut moleste ferret amo- ueri magistratu. Sed id fieri instantissime postularent. Quod si aliqui queruntur qui aut perpauci aut omnino nulli sunt: hos illi ipsi nouatores studio eodem excitant: quorū etiam parentes hac ipsa de causā: hoc est affectatē tyrannidis in uinculis occubuerunt: si in eadem suspitione consenuerunt: hæc iam totam excusationem meam. Non dico egrotasse me dum hæc fierent: & nec audire popularium uota: nec deliberationibus inter- esse potuisse. Dico decem hos præteritos annos Agrestes montanos in magistratibus ut banis non fuisse. Sed iam inde ab initio sese ipsos sponte abdicasse. Dico ceteros qui sūt in plano idem a me contendisse: me autem non amouisse: aliquem a pristina dignitate. sed ciuibz ut priuilegiis suis uterentur: & decretis non prohibuisse: pepercisse. Agrestibz sumptuosissimū & ciuitatis ignominia consuluissē. Reliqui ciuitatem illam & provincia omnem adeo concordem & pacatam ut nunq; magis enīam ueritissimū recorderent. Di- scesse tanta cum provincialium omnium gratia: ut ad hunc diem nihil eorum perniteat. Quæ in provincia gressi: expecto quid senasiam sim tibi abunde expurgatus aut restet ali- quid: quod uel officio meo uel gloriæ tuæ: uel diui Pii memorie: nebulam aliquam ca- lumniæ possit afferre. Vale.

I O A O N N I S A N T H O N I I C A N P A N I
E P I S C O P I . I N T E R A M N I E N . A P R T I N I .
EPISTOLARVM LIBER NONVS ET VLTIMVS

Campanus Cardinali Senef. S.

Enit infernum exceptus tanto apparatu rerum quanto ne lega- tus quidem potuissē maiore: urbis ambitu est quo Fulginia: uerum quantum Ipse potui conlicere aliquanto populosior Si- tu autem & aspectu fluminis ac montium æque amena. Tybe- rim habet ab occasu præter labentem: abluentemq; muros. A se- prentione suspicit Appenninum diuerso tractu. Planities secū- dum Tyberim prælargat: & exulta rerum omnium: quæ ad usū expetuntur: præter q̄ olearum fetacissima. Me uero & si dispa- r ponebatur: conditio tam Vmbriorum qbus præfui: multa hic re- creatiue uellit ipnims in quo arma diui Pii expressa cōtineban- tur manib⁹ meis a primoribus traditur. Eadem quoq; arma in portis: in templis in aula: locis deniq; omnibus publicis conspiciuntur. Quæ re omen priō ingressu ciuitatis cōce- pi felicissimum: pacatissima uidetur ciuitas. Factionū mentio oīso nulla. Tyrannidem neq; audiui: neq; legi tranquilliorē. Ciuem unū nescio plus timeat an colant: formi- dent an uenerent. Summam rerum quæ ad statum pertinerent mira cōcordia ad hūc de- ferunt: cæteris in rebus legibus parent. Deniq; huic nō aliter assurgunt q̄ dñs: non aliter attendunt q̄ parentem. Mirum est quanta sit hominis gratia: a patre patriæ passim appel- lant. Si quid boni factum est in ciuitate: hunc prædicat auctorē: Si quid cōmissum aliq̄ ad necessitatem & populatū studia ascribunt. Vir est notitia rerum externarū incredi- bili. Historiam Pri tenet ad unguem. Loca sitaq; locorū exactissima diligētia si rogetur enarrat. Fuit sub Eugenio Romæ: copiam libroꝝ ingentem habet: inde rerum noticiam Quicquid audit attendit. & si quid prætenitur: poposcit ex integro. Aspectu est periclitos- lancia quadam ingēnita. Ridet semper: a se igitur nunq; Modestia quāta nemini maior: per- quā paucissimis. Sed de homine plura dicere suspectum est. Exploratori cognosces idē- es. Aduentu meo læuissunt omnes. Credo q̄ prælatū habere prædicem: qui antea idem habuerant miro modo gloriens. Quæ re mutationem præsidatus mei tam & si intelligo odio atq;

odio atq; inuidia factamiseram animo quo cætera consueui. Cæll subito mutationem. pus aduersum pluuia per aliquot dies continuæ prope me p̄didit. & ex male affecto pessime infectum reddiderunt. Spes omnis in balneis est. Itaq; quotidie ad petriolana su-
 spro. Quo ad exitu Aprilis nisi quid accidat impediementi proficiscar. Res Theinesi. ne-
 scio quem habuerit exitum: aut si qua spes sit reliqua. Habeo duos ex meis Neapolitici
 negotium procurant. Si qua uia tua præsertim opera effici possit ut assequar reddes me
 felicissimum Vale. Campanus Patriarchæ. S.

Vdertum (sive ut uetustissime) Tudert uenientis gaudeo. Sed utinam uel
 consilio maturiori uel fortuna meliore q̄ cæteri. Si proprius accederes
 occurrerem Perasiam usq;. Qua sub umbra longa cōsolationis amplexus
 accurissimi nascerent. Nunc Campanus tuus ad appennini radicem relega-
 tus nihil transibetum atq; Apuliam cogitat. habetote uobis Curialium
 felicitatū amplissimo fructus quidē sed tedii simul & fastidii plenos. Sed cæteris Igno-
 sco omnibus te unum satis mirati nō possum hominē liberū attritum legationibus ho-
 nestissimis nō solum terra cum laude sed etiam mari cum uictoria uersatum. Adhuc tū &
 luditia hominū uaria & laborum nō una pericula querere. Si quietem expetitis Tuderti
 nos utraq; salua seditione infanctis prius & delirabitis q̄ assequamini. Non antea crea-
 tus est orbis terre q̄ orta est seditio in cælo. A frivolis lā suspecta est: frater fratris nō cre-
 dit patrem filius aut nō pariter domo eadem aut optat exringui. An ætate nostra nō ul-
 dimus patris in filios insidiis consista regna? depopulas amnis provincias esse aut
 nulla esse omnino pōnauit esse debet ordinata societas. In qua si caput desit nulla est ordi-
 nis ratio: pariterne credimus in cæcis. In tenebris frustra laborat qui querit quod Inueniri
 nō potest. Cede his turbinibus mi. L. Relinque discrimina grauissima. Iis quibus sunt pa-
 ria proposita premia. Subquiesce Romæ: aut usq; alibi hoc uite quod tot periculis sum-
 traxisti annam liceat hæc coram? Nosti apud templū uirginis angelos: quā mihi tuam
 esse mentē aperuisti. Desessum laboribus: deternū periculis pro ecclesiæ imperio susce-
 pris. Constatuatur defendenda: provincialū curis: cōtemptū animo tuo nihil amplius ap-
 petere: nisi honestam solitudinem. Cui consilio si accipies Campanū comitem nō dedi-
 gnaberis. Vale & mundi uices quaslesquales sunt accipe.

Campanus Minutolo suo. S.

Inurola meo & salutem & fortunam optimam. Vbi audisti factum te mi-
 hi propinquiores: exat si desiderio tui si paulo propior accedes: aut arde-
 bo rotatus: aut te amplexibus fatigabo: si lutis: deuorabo. Facias me certio-
 rem quid acturus q̄ proxime uenturus sis: ut uel ad decem passus possim
 occurrere. Cōmuni dño ut cōmendatissimū facias oratio dño meo Patriar-
 chæ: quæ scriptis tui uidebis. Scribo q̄ sentio: aut illa ciuitas uno l̄ statu: aut altero ē relin-
 quenda: aut omni despetanda concordia. Ego hic tranquillissime ago: uon tam consilio
 præteritorū Principum q̄ præsentū ciuitū beneficio. Qui uis ut ego arbitror causa nō le-
 uisus ipse prædicatur. Sūma necessitas seditionis finem stabiluit. Bene uale mi. Minutolo-
 le & si istic mansurus es diutius de omnibus ad me scribe.

Campanus Sixto. Ilii. Pont. Maximo. S.

AEC ciuitas pater. S. ut raceam de me q̄ ludibrio habeor: & huc illuc trās-
 mutor: pessimo in statu est. Sperabat quietem a. S. V. & pacem. & ecce oia
 in fudore & bello uersant. Ad me attinet scribere quæcumq; senio: uel te
 sanctitatis erit providere. Ferē huc uenire ecclesiæ casta liberū Ingressum
 petentia. Ciues habito consilio. Responderūt metuere armatū multitudi-
 nem omnia in ferro. & licentia reponentiū paratos esse omnia seruitutis obsequia lega-
 to. V. S. quæ sine status eorū periculo petunt præstare: cum exercitu ingredi armato dis-
 criminofum esse: ut Tuderto & Spoletu paulo ante fuit. In causa dispari dicunt se omni
 uacare culpa noua. Antiquam si quam habent remissam esse a se. me. Pau. ii. prædecessore
 uestro Timent aduersarios: timent capita aduersarios. Idem quod Pauli tempore pete-
 runt postulantiā: misera uidet res. Focinas & pueros: omnēq; Imbellem turbam extra
 urbem pellit lachrymātem. Remanent autem soli ad arma parati & mortē. Si. S. V. aliter
 nō constituat. Quid est hoc aliud q̄ perturbatio? scilicet Turcomenō christiani mon sa-
 cerdotis nō quæ sapiat saluatore: Quid egerunt castellani: cur plectunt? quam pre-
 buerūt huius belli causam? Si fas est iudicio contendere. Iudicium a. S. V. depolcut. Sed
 ne putet S. V. metu eos trahere ad iussa faciendum. Capiunt prouocati pessima consilia

EPISTOLARVM

quæ & qualia cum .D. Le. referent. Nō sunt oīno destitutis habent adiutores occultos: paratos omnia facere uel in aperto. De munitione urbis superuacū est loqui. Muris fossis equis hominibus tormentis omnis generis ira sunt cōmuniti: nulla sit in ditione ecclesie ciuitas magis. & causa tū iniusta. Annonæ quantū ad multos menses sit satis. Scripsi dño Le. caueat ne quædam modum cæteri urbes magno impendio quaerunt ipse tantumdem exponat in amittendo. Felix ualeat. S.T.

Campanus Terami Duci Calabriae.

Tulit mihi serenitas tuæ litteras uir præstantissimus Autho. Cazo secreta rursus simul & cōmissarius tuus. Quo uitro mea uita bonitate aperta dilige-
 tia uigili dexte ritate exactissima clariorem uidi neminē. Fide uero & con-
 stantia in negotiis peragendis tanta quantā in eo esse oportet: qui maxi-
 mo principi assit. Beneficiū serenitatis tuæ in seruanda hac ciuitate mi-
 ra gratia nec minore integritate p̄fecit. Vix biduū cōmoratus: factionū radices funditus
 extripauit. Magistratus reduxit in formam. Rapinis atq; iniuriis occurrat: uitæ spem Ciui-
 um qui bonis artibus student. Deniq; effect ut iam hæc ciuitas ciuitas uideat: quæ antea
 fuerat potius latrocinii. Ego illi (quod serenitati tuæ litteris facere iubebar) libentissime
 affui: præstari quæ potui in reconciliatione Ciuiū. Reuocati sunt exules opera eius & be-
 neficio tuo. Ciuitas optimo in statu est corpus sua membra recognouit. & uere Principi
 gloria magna ex parte sita est in uirtute ministrorum. Graues dominus. Rex: gaulores
 tu ex hac perturbatione ciuitatis molestias pertulisti. Nunc pacata uobis & quieta sunt
 omnia. Breuis opera magnū impendū fuit. Vale.

Campanus Anthonio Cazo. S.

Necps iusticiæ uultus: nunquā toto obtuitu se inclinat: nec unq; ita unam in
 parte aspiciunt & alio se cōuertat. Accedit hominū praua ingrataq; natu-
 ra nunq; præterita beneficia: semp cōmoda præsentia cogitantū. Vidi he-
 re uespem iuuenē captū educi cubiculo uinctū: horruī omen. Quid id eēt
 iterogauī. Dicit minus bene locurū de illustrissimo Principe nostro. Ma-
 ximū crimē: maxima audacia est. Ingratitudoq; nō minima. Si nihil illustrissimū princi-
 pē tot scipissimæ litteras: toriens misisset: qui eadē p̄ponerent. Sed uenisse tandē ipsum pro
 salute ciuitatis. Postremo confectis omnibus te talē tantūq; uirū tanq; extirpandas. re-
 liquas simulatū misisset. Quid potuit præstare malus & laboriosus q̄ præstitit: & tū ita est
 hominū uel amens audacia: uel inconsiderata temeritas: ut nihil recte factū putent: quod
 ex ipsorū cōmodo factū nō sit. Itaq; hic iuuenis uere temerarius & linguax & licentia: si-
 mul stimulis plenus: protulit nescio quæ indigna sane & indigna Principe nostro: sed
 protulit. Tū fuit officiū animaduertere in eos: quoq; nescio temeritas: an simplicitas ma-
 iorū ad personam illustrissimū Principis nostri referas. Quid illud præclaris q̄ proprias
 iniurias negligere: alienas uindicare? Quid clamentius q̄ quorum facta cōtemnant? &
 uerba contendere? Quid istius q̄ implorantibus locum iudicii non denegare? Petit hic
 ut ad Capitaneū ciuitatis & poenā a lege decretam remittat. Subiturus quicquid ei errato
 imponet uel permittit legi uel Principis clamentia statuet. Ego a te nec impanirarem
 hominis expetere: nec in recenti cōcordia excitari uetera odia. Sed haberi & Principis no-
 stri rationē & temeritatis iuuenilis deposco. Arbitri erit tui quicquid hac i te statuet. Ego
 id ad gratiā deputabo quicquid deliberaueris: quē scio nō nisi optima deliberaturū. Vale.

Campanus Saluiato suo. S.

Manissimè Saluiate mi. Nostri qua celeritate discesserim: & p̄issem oīno
 nisi festinasset. Cælū illud aduerfabat: morbi reliquæ adhuc extabāt. Ita
 q; discessi iurissimus. & si cætera nō curare tua non ita: quib; sup̄sedendū
 suadebant exulcerant. Sed scio uirū tibi meā q̄ cætera oīa esse chariorē.
 Nūc mitto latorē hunc: qui tecū de omnibus meis cōsiliis referat. Oro te
 ut gratiā illustrissimī dñi comitis mihi & seruus & augeas. Et quid cū sanctissimō dño no-
 stro acutum esse de leniendā illius mente ad me scribas. Nō est propositum meū uiuere in
 Pontificis odio. At cuius Pontificis? Eius qui me in philosophia primus instituit: deinde
 honoribus auxit: postremo litteras apostolicas gratis ad me mittendas demāduat. Si sci-
 rem conficiū esse me alienici aut cōmissi aut cogitati facinoris: nūc me iugularem
 nerū inconsiderata libertas linguæ me perdidit. Vera loqui & scribere cum mihi uiderē
 protrahere sum acerbior q̄ conueniret. Si culpa est: poenam nō deprecor: paratus sum uel
 in carceres ire: si error fuit: recti ignoscendū subita mutatiō iurūq; res habeat. Spes mea
 primum in

primū in deo deinde in benignitate Pont. postremo, dñs Comite & prima & maxima omnū i re. Audio uenisse illuc, d. Nicolaū Vitellū & rem ad mentē S. d. N. esse cōfēdam si potent haberi aliqua rō de me. Gratū ent mihi nō oīno petiisse. Sin p̄stabit in aduerso fati me ad patientiā malorū cōprobabo. Cura & uigilia mi Saluatorecū dñs Nicolao & cum illustrissimo Comite quod tibi & iudicio tuo prudentissimo uidebitur. Vale.

Campanus Sixto. liii. Pont. Maximo. S.

Nōcōsiderati erroris poenā cōsideratissimā luo. Nō dies xgimō noctē dor
mloam qua nō milles cogitauerū magnitudinē erratū mei offendisse me
i scriptis animū. V. S. a qua semp amatus honoratusq; sum. & nisi inatā clā
mentīā. V. B. cogitassetmā uenisse i manifestissimā desperationē. Pecca
ui demēs. & peccatū meū ingemisco. Supplico mihi p̄nate & clām
tia sua & dei amore uelit ignoscere. cōtinuareq; in me beniuolentiā & fauorem suū sine
quo uiuere nō possum nec debere qui ob hoc misericordia sum dignusq; nec uoluntate
delinquere opertesed ex cursu pennarū curretis ad imperā. Sit. S. V. in me misis & miseri
coriaq; esse in ceteris piensissima & clāmentissima cōsueuit. S. V. cū irem in Germani
am me domino Senensi cōmendauit cū redirem Tudertinis me p̄fecit. Deinde Fulgi
nēsius prapofuit. Postea Tisemanib' restōre istituit. Bullas apostolicas ad me mittere de
mandauit. Miserū me si semp fugi igratitudinē & scripsi aliqñ aduersus igratos Nūc pri
mū in. S. V. deliquerim. Sed unde uolnus accepti spero etiā medicinā Et quā cōsiderata
temeritate offendi. B. V. eius cōsideratissima clāmentia releuat. & ita supplico pater bea
tissime si nō aliis mentis salte ob gloriosam memoriā dñi sancti Sixti cui fuerā nō igrā
tus. Felicitate ualeat. S. T.

Campanus Cardinali Mantuano. S.

Inignitate tua & clāmētia sicut si nihil egerim beneficio dignum intēta
mei pro magnitudine magni & gloriosi animi uestri sperē abs te quā ab
b aliis eiusdē ordinis uiris nō tā sperare uanū est sed optare. Errorē meū itel
lexisti qui nulla malignitate. sed dūtaxat incōsiderata celenter promouit
Cupio gratiā promereri. D. N. S. opa & intercessione. V. Quā de re. F. hic
lato p̄hū tui cōseruasia me eductus plenius referet Obsecro tenuissio mihi seruitoti tuo
dedisti adesseut semp seruitorib' tuis affuisti. & loqui cū. d. Le. q̄rīs opus sit. & causam
Campani seruali sui ita suscipereut & spes mei expectat & natura tua pollicet. Dñ uale.

Campanus epo Munneñ. S.

Rorrem meū intelliges ex hoc inuene. Et plane uerū est illud nullam esse
disciplinā in qua nō peccando discat. Offendi nō nihil litteris meis Pon.
c animū. Suscipias uelim tu patrociniū meū. & apud. S. D. N. & apud. d. Le.
& ubiubi uidebis esse opus auxilio & patrono Exhibe mihi adiutricē tuā
& dextrā & linguā hoc te oro p dulcissimā memoriā non alicuius bāficil
mcl. sed animi ad inferuendū paratissimi Vale. Campanus eidem. S.

Eius amonocognita fides explorata diligentia me impellunt ut hunc pa
truellem meū tibi cōsēdē igratis error & exēplo ipso q̄ re grauior. Sed
n aliud ē comittere scelus q̄ flagitiū facere. Quid amici si nō sūt aliqñ p̄su
tura? humana res ē qua deliquit humanius ent imperū cōtendere q̄ uindi
care icōsēdetatā fragilitatē. Satis habet supplicii quē flagitiū poenitet. Tū
res eo deducta est ut nisi clāmentia apostolice sedis & opa dñi cōis cōsulat. Discrimē &
cades parati uideant. Oro te p uetens & cōtinuare beniuolentiā charitatēq; officia ut
patuclī sic assistas ut intelligat me etiā cū Romā nō sim aliqd Romā potuisse. Vale.

Varquali saluataq; iterum salue nū Quarquali. Quarquali tanto nomen
mihi dulcius ore est. quāto cū sitio dulcius opto merū. Quorū tuarū ma
q se delicatissimā? quorū Campani nemonia? quorū ille suauissimē hec
ptinacissima cū sitipotes me nō sentel recreare si uelis. Velle aut nō solum
debes & potes sed etiā obligaris. Quid her' mus? qd Florētius Antister
quid porro tota Vsinoy p̄genies agit? Vni q̄ in seruitutibus inseruit. Ratio seruitutis
nō aduersa est uerū semp extrema pugna. Victoria i extremo curriculo marta est. Veni ego
Neapolim qd aditus inq; aut nihil aut minus q̄ oia sed uenissimū aliq̄ ueterū ita
diorē recognoui. locū de accepturus a Rege. Alibens aliquāto locū diuina ceteris quo
rū nomē extet iocundissime. Cetera sperant magis q̄ appareāt. Si q̄ris eo o in quā quā
cupio mihi sed & tibi & aliis quorū sunt merita magis posse prodesse q̄ mihi.

Tu modo cœlestes senip itās p̄nus ad aras   Nō eris in turbanō & de plebe minuta
Sollicito nobis ore secunda toga   Vnus multorū solus habebis opes
Sed hæc somnia & nugæsi nihil aliud hoc afferūt uoluptatisq; & mihi & tibi legē præ-
senbuntis eueniant: si sumsi frustrabunt. Adibis Saluiatū quid aut quem admodū agat
sciscitaberis. Num mutata fortuna mutaret mores. Ego hanc eximiam capi uoluptatem
q̄ Saluiatus meus profecit in Cuna. De me tu uideris ad te quoq; pertinet qua sim apud
homines opinione perueffigare. Vale.

Campanus. D. F. Saluiato electo Archiep̄o Pisano.

9 Vid audio mi Saluiate. Somnio an uigilo? An uera nuntiatur? Si est quæ
felicitas cum mea: nam tu nō cogitas: cōparabitur. Creatum esse te Anti-
stitem Pisānum: uel audiui uel potius somniaui. Adeo res humane certis
nuntiis designantur. Miramur tot milibus passuū: Castorem & Pollucem
Romanosq; uictorias nunciassē Cogitauī fateor de te post. F. reditum. Nā
is & mortem Antistitis Pisani & cōtentionē suscepim pro te significauerat. Multa animū
circuuehebant consilia. Imprimis promissio tibi facta in disceptatione Florentina &
amor Principis. & uigilantia tua incredibilis occurrebat. Quare si lætens exultem ipse
cogita Exporior in me ueterem priscorum sententia: amici fortunam nostram esse. Sed
expecto literas: fac ne fallar expectatione de te. Ego quantum naturæ debeo tantum for-
tunæ nō debeo. Quod uel nullum crimen: nullam culpam leuissimū erratum: atrocissime
plector. Quid enim atrocis odio summi Pont. nulla ex causa concepi. Sed errauī cum
dixi nullam fuisse aliquam sed impronisa. Sed quæ pietate horum pellebant. Non ut Pontifi-
ci optime de me merito male dicerem impellebar. Scripsi ad amicos alios. Nemo iuuenē
qui causam susceperat meam. Scripsi etiam ad eos qui mihi debere se negent: ingrati ul
deantur. Reliqua spes in te uno est: hæc porro in illustri Comite: cui quantum debeam nōsti
Me miserum: quē occidi? quem interfeci? Cui uenēdū cōmisui? cuius uitæ sumi insidia/
tus? Dices scio nulli. Sed erratum fuisse grauissimū ita scribere: fuenit grauissimum: Sed
possum ego modo aliquo nō scripsisse: possum eē ad integrum restituerē: profecto non
possum. Quid igitur pro mortali crimine plector immortaliter? Iam si carcerem eram
emeritum poteram subire. Si non par erat: iudicio periissem. Danari non iudicatum cō-
tra leges est. Odio haberi diuturno: contra præcepta sanctorum est: lecti eē ignoscendū
non posse contra humanitatem est. Non occidat inquit ille sol super iracundiam ueram.
At nihi & sol occidit. & luna cursum confecit. Proinde mi Saluiare sume animum: fac
intelligat dominus nostrumq; mihi molestum sit non esse gratum cœlesti Principi. Et ei
Principis qui benignitate & clemētia cæteros superat. Donūm Comitem adhibe ad
tutorem. Neros si itendas pro me. Scio q̄ profecturus es. Nōsti q̄ fuerim domino. S. Six.
to nec debeo uiuere in summi Pont. odio. At cuius Pont. profecto eius? qui benignitate &
clemētia certauit cum omnibus semper: nam nemo unq; ē superatus. F. meum imprimis
tibi cōmodo. Cupio uniuersos effectus beniuolentiæ nostræ: id illum cumulati. Multa
potes. Ipsum audies: ipsum cum audies me cogitabis. Nō possum frātius ad te scriberet
Si quid testat per suadeas tibi omnia me precari pro eo. Adiuuandus est. Iam a te quoq;
maiorē in modum q̄ a me tibi educatur & crescit. Tibi eruditur ut mihi. Bene uale.

Campanus Nucernino suo. S.

9 Vid scribam? unde ordiar? quos accusēm? quibus debeam icertus sum. Ti
fermo depulsus: quattuor & quadraginta equitū turmis oppugnat? ob pie-
tatem erga miserum populum habitam irrisus: ob litteras nulla malioſita-
tia aut p̄iſidia scriptas: calcar? pessūdatus: attritus: fumosa res ē sic negotiū
habet. Scripsērā illa turbulētia miserimæ ciuitatis ad. D. N. si solē tuſcu-
las litteras Cū uiderē imbellē multitudinē & scemina: cœtus ululantes urbe depelli. &
tabellarius esset paratus. Scripsi fateor ad. D. N. paulo protenus: nam cum essem ego in
in ea ciuitate: nec motus aliqui retum nouarum excitarentur: nobedia quita a libi nuf-
q̄ haberetur. Vetus offensio deleta aut esse aut diceretur: uisa mihi indignissima res est.
Cum propter manifestum meæ salutis periculum. Tum propter iacturā icolarū: aut enim
me tanq̄ p̄iſdiæ reum nullatissent: aut turpissime (ut misissime agerē) urbe depulſissent:
utrum euenisset

utrum euertisset: & de omni ulta estimatione q; mea uidebatur. Calamū itaq; arripulifer-
uote atq; Impetu quo hæc ferebantur exarsi. Scripsi D.N. nisi sua. S. occurreret inania-
tem eam uideri imanium Barbarorum: nō Christianam: non sanctam: nō quæ speret sal-
uatorem. His uerbis omnē memoriā bene gestarum rerū atq; adeo ueteris beniuolen-
tiæ obliteraui. Duo de uiginti diebus audius nō fuisse: tamē interea & mane & ue-
spere portarum ianitores defatigassent: hoc mihi D. tui litteræ contulerūt: quibus esse me
sua in protectione significauerat: hoc modo misit ueteranus. & iam annis: panniſq; attri-
tus i cuna cōtemnor. libet tecum hæc fieri. Vrinam eeteri: quos D.N. dignos prouinciis
fecit ita sint alari. & erga. S. suam. & erga. D. Le. nepotesq; alios: qui ipsius memorie de-
beant. Minus. mi non hæc exposcebat Campani iam compertissima merita. Ego. tamē
& plecdot & querelas inanes: non tamen falsas aut iniustas effundo. Tecum locutus sum
D. tuo cōmendabis obsecro fidem atq; obsequium meū. Bene uale.

Campanus Gnio suo. S.

Rise mi. quid enim locundius & nomine & præsentia tua? Nūquid addā
& cōmē. plurimam quasi nō fuerim semper nbi plurimum cōmēdatus?
g Si quis est qui hoc possit. Ego de fide & constantia In amicos tua phibere
mansuetissimum testimoniū possum. Nam humanitatem. uirtutesq; all
as incredibiles ita sum expertus: ut mihi temoti & potius eē uideare. Veni

Neapolim acceptus a Rege gratissime. A liberis quoq; multo gratius. Multa offeruntur
quædam etiam & præstatur. Constituta ē mihi pensio quantas si non satis sit ad uictum
nō tamē fame deperibo. Sed nō te fatigabo diutius meis litteris. ex. F. itelliges omnia.
Cōmendo me tibi. & si dignus sim. ut etiam pedibus. S. D.N. cōmēdes me oro. Sed cue
nō dignus: peccauī grauitate sed leuitate potius q; iniquitate peccauī. Tum ut ait ille mul-
tum detrahitur: Principi qui de illius clemētia & pietate desperat. Vale optime.

Campanus Augustino Staccolo Vrbinati. S.

Nimo destinato: quicquid obicitur moræ impedimētum ē: historis illa illustris-
simi Comitis inchoatā a me nō mea tarditas: uerū quod Rome cōquestus
a fumalio: & negligētia distulit. Mihi uero & si hoc medio tempore: graues
infirmiuitates acciderūt: propositū nunq; desui: continuas diuē nūc qdem
desit: sed instructores: sine quibus historia nullauictor unum eēt. Scribe
obsecro Staccolē mi quibus nbi uidebitur: ut habeā explorata. & q; primū habeant: po-
terunt opera tua dirigi ad me Neapolim: ubi nūc sum & sum māturus & expimētū for-
tuna q; diu aut māturus plus est in alieno arbitrio q; meo. Tot gessi. Tot legi. Tot scripsi.
Tot locis & iā prouinciis præfui ut satis exstīmē insignē me ex curia uestra mercedem
reportare: de reliquo reposita est mihi corona iusticie. Bene. uale Staccolē mi. Germanū
tuū saluta & Trapezuntium & Raphaelem.

Campanus Luce Lucensi. S.

Fficiosa diligentia nihil antiquius. Nō agam iam tecum multis. Cui hic
substituerim: quia spe: quibus cōsiliis ipse nostri. Aut perficiēdum est propo-
situs nostrum. aut nulli sumus. De. D. i eo secrete. & si omnia spero. Cum
occupatōes rerum grauissimæ: impedissimas cogito: diffido nō nihil.
Reliqua spes est in reatq; adeo reliqua ut sit tota. Sorte mihi & fato te de
bes mi Luca: Lucensis es: quo cum hominū genere tanta mihi fuit consiliatio beniuolē-
tiaz: tanta officiorum uicissitudo: quantā nunq; sum alibi cōsecutus. Litteras illas iam ex-
aratas quas scribis expectamus. Bene uale. D. secrete. me cōmenda Alexandrinum illud eo
gitet. Docti doctos seruabunt si erunt docti. Iterum uale.

Campanus Anthonio Petrucio S.

X litteris Luca: Lucensis nostri qua mēte sis In meo negotio conficiendo
intellexi. Non mihi dubium est: nō animū tibi sed occasionem desuisse ac
celeridime uero cum alia multa impediātiū præcipue tenuitas rei fa-
miliaris nuxime urget. Veni grauius familiola: quanq; uero nō innumera
illa quidem sed tamē grauius. Nō putabā tam diu me hic Imoraturum:
quod cū ex tua excellentia deprehēdi. Statim suppellectilem argenteā exposui uenalei
Cratheres sex in usum domesticū abalienaui. Quæ pecunia iam & ipsa consumpta est
Vna spes est in excellentia tua: oro dignetur ad. D. Palchadium scribere Regis noies & q;
reliquū est in negotio meo peragere. Iniquū & imane excellētiæ tuæ foret me sub illius
spe ludibrio haberi. Vale.

Campanus illustrissimo Duci Urbini Federico.S.

Epistolam ueni eodem ut uideo: tenore fortunæ: quo & Roma discessi: literas tuas utraq; accepi. Et quæ prius per dñm Ioannē capellānum meū delatæ sunt. & quæ postea per F. confectorem uestrum. Itaq; frater litteris tanti Principis ueni ad hunc locum: ubi ut egregie fœtare insigniret reuerbas sum. Sunt fata est hominū fortunarum quia obicere uirtutem ad pugnam pulcherrimum est. D. Io. Baptistam casus acerbitas distraxit a curia: Indolui honoris tā præclaræ detrimētosa acerbitatē. & teste deo lōge plus idolui q̃ q̃ mihi adesse nō potuit. Rex more suo uagatus: mōdum redierat: ubi rediit de mirando filio sollicitus nō uidebatur quē admiserat. A dñi secretarium Comitem Mathalon. Comitē Vrsūm D. Pascalem: ubiq; blandissimis exceptus sum uerbis: ubiq; nulla cum te. Tandem intromissus ad Regem mentem aperuit: operam sumi pollicitus: fortunam cōmendauit. Desperat me Rex ex senectū superio. n. cum iussus sum scalas cōfendere: locutus sum quæ prius uenerunt in mentem. Desiderium meum non abscondi: etiam quod per te experiam: quod & Rex ipse confessus. Quid dicā amplius? Secretarius plus q̃ plus q̃ centies rogatus a me. Tandē si quid uellem syngraphum quod Albaranum uocant: pollicitus est. Cæteris in rebus nugas esse respondit. Non potui non cōmoueri animo: turbatq; uehementer. Multa colligi: plura suspicamus sumus: fortunam aduersam: inuidiam Curialium: intelligentiam meam moleste tui. & damtaxat intercessionē uestram. Cætera feram animo quo aduersa consueui. Quo circa redeo nunc Terranum quantum uideo spe meliore q̃ fructum: nam fructus nullus. Spes amplissima nobis offertur. historiam tuam non mea culpa: sed potius dicam pace omnium uestrorū negligentia nō continuauit. Scripsi ex Tiferino esse nie nactum oci aliquanto q̃ Fulginia: plurculū. Mittere reliqua documenta non miserū: ita & opera & tēpus deperierūt. Res in eo est: ut simus adhuc i expetitiōe Tuscorum: ubi Florentiæ cum Sigismundo conuenistis: post conuentum illum admodū pauca enarrantur. Cura ut ad me q̃ primū mittant: inō ero negligens: ubi erunt missæ: statim resumetur materia cum omni dignitate: cum omni conatu: aut immorietur: aut persoluiam quod tantis in me beneficiis. & tam eximii meritis debeo. Vale.

Campanus illustrissimo Duci Ioanni de Aragonia.S.

On possum nō dolere illustrissime Princeps nō quidē fortē meā. Cōsueui iam pridē cum fortuna dīmicare: sed ponis desiderium tuū cōparauerā.
 n Quantū mihi uel natura dederat ingenii: uel ars instruxerat uel exp̃stet cōsuetudo: ut Campani seruuli uestri saltē aliquid remaneret infixi uestri gratia: dicitur est fortunam uolūtas inopia: meæ hæc fuit culpa: potestis in tempus reficere. Tanti bene omnia spero absens q̃ bene præsens sperauissimū dabit scēbam ad res: ut ut memoniam tēctam tanti Principis: aut confirmem beniuolentiam: sed dūtaxat ut meæ in te uoluntati satisficiam. Tanta est enim clarissimæ indolis uestre apud me admiratio: tanta bonitas: quanta possit esse homini de summo & consummatissimo Principe. Spes mea in te residet: interea ad exilium reuertar meum.
 Extra hominū mūdūq; uias: extra ultia regni. Duce: nam si tu mittis non inuidia furti
 Claustra tui: quo me salui cū dentib; apti Arguet. & tristes diffundet ligua q̃ relas
 Exercebo. Canem si tu modo misens unum. Sed domū magni dice: Principis. Ergo
 Nare bonū: postq̃ me regia iussa uerant. Mitte canē: nare q̃at nō dent placere
 Furari: & me cū nemora in precutina ligarū Quāq̃ ē: & dētes: sed nans quærimus usū
 Vale.

Campanus dño cōfessori dñi Ioannis de Aragonia.S.

Vplebam quod tu dolo: quod tu dolesses: fecit fortuna modum: sine q̃ malorum. Nō uno semper stat maris unda norbo. Occultum foras: aliquid certe quod mihi sum conscius: aut patere oculis possit. Deliqui nihil
 Ego præclarissimā indolē & plus q̃ regiam demiratus in diuo Principe nostro. Spes cogitationeq; meas omnes in unum coniecerā. Nō ad opes dēctas: nō allectus ad præfecturas: non ad honores inuitatus: sed eximia uirtute illius correptus. Cui & esse & fieri cupio adiunctissimus.
 Sed me p scopulos atq; inuia laxa pcellat. Sed pereat mōs: nostri pia cura Ioannis
 Semper agunt: munq; inier ita mans. Vel mundi percat machina: curo nihil.
 Pater mi

Pater mi neminem alium habere cupio Interpretem q̄ resac conciliet me filiolum tuum in gratiam domini. Non Romæ non alibi nam ei senator inglorius. Bene uale & de ca ne sagaci cōmenda me.

Campanus Cardinali Papieſi. S.

Vmen mecum secundissimum bene salue. Diuerſa ratio idiuersa natura i quo minus a Senenſi nostro exaudiremur effecterunt. T̄habuit quicq̄ ita dio suoq̄ si charitate mei factum est quæzi ego non possum. F. nō debet si consilio meliotespermittamus hoc & meliora & honestiora prouidentū Fuit tuum ut als concardinalem precari uis illi non fuit asserendum. Ego quoq̄ non sum adeo demens. ut etiam cum illo gratiam q̄ q̄ Franc. non sit satisfactum non existimem lōgo interuallo poriore. Crede mihi mi Papieſi. nihil ex illius iuuenis expectatione decipimur. Longe plus habet uirtutum in fecessu q̄ ostendat in fronte. Sed occasio grandis & rara & felicitas quædam ex eo munere parata & alia quædam ad sal conem nostrum conscriptat ita facerem nec cum de ferere suadebāt. Inopiam si gemit. leuabitur. Studia interrompere si ipse sibi adentit non cogetur. Quis laborauit lopia maior q̄ ego? Quantum a domo quantum a parentibus fuit collatum præditiū uixi tamē adiutus a multis præcipue uero adiutus a te magnis laboribus magnis difficultatibus nihil aliud potui oblicere q̄ uirtutem. Quæ & si uento non semper secundo nauiga uissemper tamen auspiciis ipsa suis peruenit ad portum. Quod iuuenem fueris consolatus fuisse pietas & si Romæ adhuc est ut iterum facias idem obsecro meo nomine. habet uiam & occasione paratam ad studium habet me non ita statim ut multorum spes est moriturum aut si sum nec ipse parum comparat & instructus ad fortem cōmencem nec ego parum gratus impoſteror inueniemur. Quod Neapolim uenerim hoc tantum gau deoq̄ factum illis uiciniis me affluerunt. Cætera ex te ipso conſecta. Regis animum nec dum habeo nec quando si mi habiturus intelligo. Mihi ipse plane res est. Attu li necum non illa tam multa quæ experuntur pectus & consilium uiuax industrias re⁹ gerendis fortunatis. Audaciam in periculis aduersionis sustinendis laboribus patientiam non memoratam ueterum beneficiorum non præsentium bonorum fortunam non opes non præſentis dignitatem non animum ad patranda quæ accepta sint regibus saeerdotibus indigna uideantur. Quā ob rem quantum sperem i quantum promittam mihi tuum iudicium esto. Sed tamen promitto aliquid in tanta copia rerum. In tanta competitorum gratia diffido. In tam eximia Regis moderatione non omnia despero. Cū illu strissimo Ioanne Aragonense iam factum est initium beniuolentia. Altissima uirtus adole ſcentis firmissimum pignus est ad te complectendū. Iuuenis frōre latissimus ore pergrauis eruditus uaria disciplina Gratia sermonis persacundus. In summa licentia modestis simus. Magna liberalis longe plus præſtat uirtutum q̄ promittit & si quid adici possint his ornamentis nullum sibi uidetur facturum modū q̄ diu sit q̄ possit addiscere. In summa licentia & potestate non diſpari uitam agere uis ordinis ueſtri non indignam. Trahūſ exemplo ad præclara facinora etiam Principes laudant quos audiunt laudari quos laudati audiunt etiam imitantur. Multa illi de animi tui multa de ingenii magnitudine cū prædicauerim diuinamq̄ ostenderim cupit fieri tuæ dignationi conlunctissimus. Nunc uero cum per Regis absentiam liceat diſpacia inſeſcit ad Lympham cum redierit ſungat officio non negligentis. Interea fortasse & ego quoq̄ in præcutionis meos ad dies al quos remigrabo. Velim de Tifematibus meis aliquid ſcribas. De Fulgineſibus quoq̄ ſi argumentosa materia est. Scio in curia nec eſſe nec futurum uideri quod recreare me poſ ſit nisi cum tu præſidebis. De noſtrantibus quod ſcribam habeo nihil. Nam gratiam urbis orbe terrarū a meſſimæ exclamantiam cœliſeracitatem rerum omnium commemorare nec tibi expediret mihi citra patris amoris ſuſpitionem liceret Fabio ſi eſt iſtic conſignari iubeas hūc faſciculum litterarum. Sin diſceſſit ne pigeat obſecro Penſum uſq̄ diſingere. Bene uale & penam decimarum ut euitas ad ſcribendum accipere. Si nihil aliud aliquid de meo Saluato. quem tibi cuiuſſime cōmendo.

Campanus. F. Lappio. S.

Abi mi ſalue doleo prius ex. d. Papieſi. q̄ ex tuis litteris exitum rerum tua rum intellexiſſe. Tu uero ne angere. Tempus ætas i fortuna i uirtus etiam omnia poterunt. & quod nunc obtinere nequiuiſti aliquando rogare ut acceptes. De Saluato meo nemo aliquid ſcribit. Cura ſciam quid agis qua eſt in ſpe. Etiam de Tifematibus noſtri quā cupiam aliquid intelligeſ

re. Bene.

Vale.

Campanus dño Ioanni de Aragonia. S.

D singulari quāq; occasione libenter moueor ad scribendum tibi sic res habet. Vota mea uniuersa in uno conquiescunt: unum admittantur unum prædicare non cessant. Extollit alii supremum fastigium nobilitatis. Alii Regiam stirpem uenerantur. Cæteri fortunas & quas nūc obtines: & quæ paratæ complectuntur. Mihi uirtus & humanitas tua instar sunt omnium. hæc efficiunt ut nihil tibi cōtingere possint quo homines non gaudeamus. Es nobilis in natura fuit ut ita nasceretur. Es rege procreatus. & alii complures hoc habuere. Fortunæ uero gloriā nemo ad uetam scēlicitatem deputauit. Animi uirtus non aliunde præbita: sed ex te ipso suscepta: & humanitas quæ neq; uendi neq; emi neq; deponi potest: isciat in te in omni uia tua scēlissimum. Quod si quis idem demum scēlix est q; habere omnia quæ possint optari uideatur. Non uideo quis mortalium hæc tibi scēlicitatem uel excipere queat uel imminuere. Sed mihi unica est querela de cane Præcutini seu magis Præputiani. Constat enim Annibalem Carthaginensem sollicitum Apulo: Samnitūq; promissis. Transiit per agrum præputianum fecisse. Extare etiam hoc tempore templum uirginis præputianæ. Quo in loco si canem miseris: spero me breui futurum: cum futurum cum uerō in basili aut figere apum licebit: aut quod erit tutius data uia exteris demonstrare postulatorem maiore fronte & pertinaciorē q; me uidisti neminem. Ad canem redeo.

Cum puer in syluas irem clarissime Princeps Semper ego post hac gestare minantia tela
Vno nos apros capimus octo die Sueui: & odorata ducere nare canem
Seu fuit augurium: seu uanitas laboris Si me igitur cupias inter uenabula tutum
Causa. Canem suauis nocte premere lupus Vrgentemq; seras prendere mitte canem.
Vale.

Campanus Antonio Petruccio. S.

I mihi aut census annui aliquanto maiores suppeditarentur: aut aliqua uiuere honesta industria liceret: aut frugaliore uita fallere (ut aiunt) geniū fas esset: nequāq; præsidium aliquod postularem: cōposuissem mēme ad omnia extrema in commodatis uel mendicatis potius argumenta me redigissem. Nunc episcopi per seipsum exigui: & annuis decimis exhausto Me aut natura a negotiis secularibus abhorrente: & hæcenus nō semper in miseria uersa to. Durissima res est: non tam denegatum mihi esse præsidium q; extraxi rem uerbis i longum: & interea facultates meas omnes exhaustas esse. hoc mihi (pace dicam) scit excellentia tua. Tu mihi aliquando ut Regem adirem perscripisti. Tu rem hanc qualis: qualis esset cum duce Vrbinati constituisti. Tu postea q; Neapolim ueni bona esse spe expectarem: q; Regiam uoluntatem iussisti. Tu in exitu ipso rei deliberandæ non rogar: non stimulatus: non etiam uia aliqua præmonitus fronte libera progressus ad me transfutum esse negotium meum dimidium Regem. Alterum dimidium Regis filium contritutum pronunciaſti. Si erant hæc uera cur nunc tandem deludor. Si alia mens fuit Regis: atq; tu loquebaris unde id meritis abs te: quā tibi unq; iniuriam intulit: aut tuis? Proinde mi domine feri labrum: culpam aliquam proficere: comparare ad patientiam: aut qd nunc aut negligentia non effecisti: aut aliqua efficere noluiſti: cum erit occasio id ipsum diligenter emendes. Cæterum ne explosus uiderer ab omni gratia. Sunt episcopatus mei complura castella: seu uillæ potius. Est ibi positus quidam serrantes de uiuare ad hybernandum. Grauior est illis oppidanis q; possint subſtinere. oro te ut datis illi aliis hybernis decedere ex eo loco iubeas. Ego iusta petam: nec te incertus sum. Ad te prudentissimū scribo: in tuo arbitrio simul & præsidio reponens: i obſtor te iterum digneris me commendare pedibus. S. R. M. Ego quia Neapoli supellectilem pignori obſtitam reliqui postea quid amplius obpignorem habeo nihil. Terarum redeo. Bene uale.

Campanus Luca Lucensi. S.

Vm hic Neapolim hæreo diutius q; putabam. uenit ad me Antonius germanus meus. Retulit q; magnitudie bñficiū: pterita æstate se iuuenſidū effert: hac a me missus: plura tibi debebam mi Luca quā existimarem: quo fortunæ gratias habeo: quæ si me cuiq; obligatū esse uoluit: tibi possimū obligauit. Ego fortū tenui: sorte abiectus: animo tamen nō oīno deiectus capio beneficiū: se ferre nō possum. D. Se. me cōmendabis: cui si fas esset nō mediocriter subiraſceret. Eius spe iam multo: anno: alligatus: & præsentibus promissis confirmatus: plane delusus sum. Itaq; mi Luca cras aut perendie in Aprutiū: mox fortassis & Romanum proficiscar:

mani proficiscendū aliena clementiam inter meos aut non tempore imploratus ut indigne nequaquam inuenio. Bene uale.

Campanus Anthonio Gazo. S.

D hunc usq; diem Nespoli sum nullo cum fructum cum magnificam pollicitationū emolumēto. Post Regis Ducisq; discessum uerbis extraxi illustri Io. hortatu deliberationē Regis dici. an secretarij expectari. Tandem littere. d. Io. ad me scriptae ex Lita meā expectationem finierunt. Si significat enim non esse Regis mentem mihi aliquid impēdi. Se uero neq; posse neq; debere & Regi & parenti refragan doleo me cōpater data mihi fuisse uerba. Magis tamen angor & longe molestius fero Ducis Vrbinatis suscepcioni frustra pro me conatum. Longe omniū molestissimū ē mihi nō posse illustrissimo. Duci nostro quēdam iam destinatam totis & animi & corporis uiribus inferuire. Altera est molestia mihi compater q; tearendum aliquid eū. Redibo iani recta ad ep̄atum meum. Cōnatrem tū prius inuisam meamq; pro me apud cōpatrem meū procuratricem: patronaq; constitutam. Interea bene cura ualitudinem mihi compater. Praepositus iam aliquot elapsis diebus a me discesserat. Salutabo eum tuo & cōmatris nomine milites. Vale.

Campanus domino Salutato. S.

Cepi litteras tuas si pro meo desiderio breuissimas. Si pro expectatione molestissimas. Sed me ip̄mis consolatur Saluati mei praestans & nulli succubens animi magnitudo. Loquar tecum fidētius mi Saluiatensi. D. N. uir est q; semp̄ suisq; ille. D. Comes charum te habet hac perturbatio tua felicitas est. Sume animū Saluati te interde uires & nervos enge & expāde uelantur etiā hic Nespoli q; tibi fauēt. Sunt Florēnae cōplures qui partim dolēt partim irascunt. partim etiā indignant. Te ciuem honesto genere optimis parentibus nātū uirū indultum uilem futurum ciuitati designatum a Papa. Patrum collegio confirmatum: nulli crimini obnoxium. Repudiant & pro quo? Extorre ignobili quāq; litteris praedito: hinc dura la uence Senbam si uidebitur ad. L. sed neficiusq; profecturus diffidam in ā plusculum. De oratione in Capella per te habenda nisi dies certus habeatur. quid agam aut fominē nescio? Gratia Pont. D. Comitibus beniuolentia. Ira & indignatio Partum quid possint in te tua cogitant uiribus atq; ingenio utere. Vale.

Campanus illustrissimo Principi Federico Vrbinati. S.

Cniseram proximis diebus quem in statam esset res nostra deducta breui addita cedula qua deliberationem ultimam explicabam. Vere illustris. Princeps uterq; nostrū delusus ē nō meamō tua culpae uel ligni tēpoze avaritia uel. d. secretarij tergiversatione. Qua die Rex ex hac urbe discessit cum adissem secretarium fronte blanda & ut loquar tecum quae sentio nugarū plena progressus ad me Campane inquit p̄cta res est. hēi uesp̄ri decreuit Rex quod cum. d. Io. conuentū est. Cū peterem expeditionē pollicitus est cum primū ad aliquid locum appulisset: expeditionum. d. Io. curandae inquit ualitudinis grata ad biduum postea secessit ad Litam ea mente ut per. d. Paschalem mihi significaretur cū esset negotium confectum. Ego diem hic expecto & poene consumptus sum. Litteras acceptas d. Io. dolere non potuisse impetrare quod & facillimum sperabatur: honestissimum arbitratore. Accepisse se litteras Regias quibus refragari neq; posset neq; debere: non esse mentis Regiae praesidium aliquid contribuere. Proinde ne tēterem frustra tempus Nespoli uana praestolando. Adduntur promissa magnifica de ecclesia petmutanda. Sed mihi iā p̄missa ad tediū sunt: nisi cū impleantur. Quia obres nunc Terani redeo: hyme reliqua illic cōfecturus. Si mittes illa documenta historica: Terani mirtes: in fortasse iā misisti: sunt in itinere: iubeas q; primū ad me deferri. Si d. Io. Bap. uenturus Nespolim sitoro re: re aliquid ē tuo nomie conquerat: cum d. Io. secretario si modo tibi uideatur. Ego iam satur sum rerū Nespolitanarū. Tam mihi suppeditabat ad uitā quod habeo: q; quod non habeo ad desiderium inflāmbat. Si tibi uideatur aliquid excogitare pro meo seruo tuo fidelissimo consulat. Bene uale Princeps illustrissime.

Campanus Archiepo Amalitano. S.

Optea q; a te discessi fuit mihi iter per q; difficile & plenum molestiarum. Nam praeter cōtinēs pluuias & uiarū eluisiones: & erupta ut aquae praecipitia: & licentiosa fluuiorum euagmēta. Et solui natura lubrici asiduo imbre per madefactum: ubi haec cessassent saxorū moles impeditissimae: atq; incōmoda me miseris modis exereuerunt. Galliti diem unum cū

substitissem nō fuit spacium ad tuū Carpinetum diuertendi. Tum etiā a spediē atq; ipor-
tunitate uiaequa eundem: candendū descendendumq; fuisset deteritus. In ociosius tē-
pus omisi. Nō præteturus quin primo quoq; tempore ad eum locum diuertam si nulla
alia de causasti studio tui. Perueni Teramū uigilia natalis dñi hora iā noctis tertia ut in-
telligas nihil mihi fuisse spacii plusculum ad euagandū. Altero q̄ perueni die ab te diui-
na orsus uenationem institui. Culus rei quanta sit cōmoditas ut possis intelligere: Tera-
mum ipsum alias descriptum a me & studium publicum uenationum ad te mitto. Nō ac-
cusabis ut arbitror importunitatē qua uideoꝝ usus in cane ab illustissimo dño Io. depō-
scendo. Spero ubi occasione acceperitis & te curaturq; & illum effecturū ut canis nasutus
habeatur ab eo qui a tanto Principe tam crebris ineptiolis exposculauerit. Non ero tecū
uerbosi oncum dabitur occasio faciam te litterarū meaq; participem. Interca commenda
me dño don. Io. de Aragonia Prīcipi nostro clariss. mo. Decanum quoq; Malfitanū tuū
Thomam & alios saluta. Orationem ut recuperes hortor. Bene uale.

Campanus Cardinali sancti Petri ad Vincula. S.

Ausa harum litterarum hæc est. Cum sit mihi compater. d. Io. decretis de
mōte monacho celebratissimus doctor doctrina & bonitate æque præcla-
rissimus & qui aliis in locis summa cum laude uersatus est. Volui eum ti-
bi cōmendare qui bonos omnes & doctos natura tua amas & fones. Co-
gitauī cum esse cum dño uicelegato Marchiæ per te cōmē desicco qua
integritate & qua conscientia sit & q̄ timens deum. Poderis de eo iōformationē habere &
a. D. Lunē. cui insensuiui: & ab eodem uice Le. cui nō est incognitus. Fuit etiam hic Tera-
mi aliquor annis cum summa laude & opinione non disparis & omnibus ciuibz charus
est. Non dubito uitrum idoneum esse omni seruitio & tuæ fidelitati. Vale.

Campanus Cardinali Papien. S.

Vi Neapoli magna cū spectū fructū aliquāto minore uideo & hic fortunā
aduersari cōsiliis meis. Rediī Teramum promissis magnis oneratus. Spes
est aliqua in regis liberis: quoq; natu maximus usus est non nihil teneri
desyderio mei. Nec minus tertius clarissimus mea sententia adolescens: &
cui nihil desit præter coactiorem fortunam. Tameñ cum præsentē sic pu-
gnat: ut nulla ex parte superari se patiatur. Scripsi de illo ad te alias uberius. Ego fortunā
Neapoli neq; spei uacuum neq; præsidii plenam reliqui. Cum scriberē rad me pro huma-
nitate & pietate tua uoles: litteras aut Aquilam aut tunius Asculum diriges. Bene uale me-
um numen & præsentaneum.

Campanus epo Pinneñ. S.

Vantum doluerim quantum acerbitatis acceperim ex morte præstantissi-
mi fratris tui non est oculum explicare. Grauius & multo ferrē molestius si
te alium uirum pendente totum ex aita populari & fortūæ statū cogno-
uissē. Opus est uirtute tua præstantissima qua nequaquā discedas a te. Vi-
cem humanā. ut humanam caplas. Nō te pudere poterit memoriæ fratris
non generi tuo nebulam aliquam subuereri. Cætera in manu Principis omnī modera-
torisq; dei. Cæterum habet Iocabellus filium Ant. iuuenem optimæ indolis: litteratum
& magna spe. Adueniente septembri cogitar mittere eum istoc. Sperat aliquid elabora-
turum pro iuvene: & benemerito & nequaquā alieno. Vale. Paulum Morosinū uirum præ-
clarum quem in Germania cognoui ut salutes oro. Iterum bene uale.

Campanus Laurentio de Medicis. S.

Go si quid de te cogito aut loquor mi Laurenti si aliud afferre tibi non
possū utilitatis: hoc certe afferō: q̄ secundos tibi successus precari non
desino. Calumniam si qua sit de uita modesti q; tua quam habes a parē
tibus maximam: modis omnibus diluo. Existimo ad me pertinere quic
quid ad tuam dignitatem pertineat. Cedere ad meam quoq; gloriam
quicquid accedat ad tuam: eam legem inesse amicitia sentio: ut sint aut esse debeant affe-
ctus q̄ simillimi. Cum essem proximus his diebus Neapolim deueni in mētionem aliquā
de te: uirtutem quantum & potui & debui tuam prædicaui: ciuitatē nulli in Italia
fecundam pacatissime simul & quietissime regē ut crecent in te potentia atq; gratia: ut cō-
siliū auctoritatis auctoritas consilio non desit. ut æquasti auum prudentia patrem ani-
mo uicisti: ut rursus ciuili beniuolentia superasti: sine inuidia præsertim aperta sic uixisti
atq; uiuisti charus omnibus: insensu nulli. Nemo sit in ciuitate qui non se tuo sub arbi-
trio uiuenti tibi omnem accrescere auctoritatem gloriatur. Hæc mihi ex animo cum dice-
entibus &

rentur & huberius q̄ nunc ad te scribo. Erant a tergo Neapolitani aliquot: nescio an etiam Florentini nonnulli & ut est natio loquax: recte inquit ex his unus aut reutem patris atq; aui exempla laudatissima. Cui leges publicæ despiciantur. Cui ciues optimorum familiarum optime de re publica meriti conculcentur. primum quam unq; affinitatem autem quam pater externam concupivit: quæ hic ædes erexit aut instaurauit templæ: aut cœnobla edificauit cuius hic ciuis calamitatem tenelauit. Conciderunt aliqui sub parente qui sub auctore felicissime rem mercatoriam egerant huius uiri tempore familiarum decoxerant adiuuentum nullum inueniunt ab enignitate Regis nostri aliorum principum Italici cum eius res conficit auri non cogitet imprudens aut si cogitat ingratus est. Addiditq; Volaterras periculum fecisse alienæ constantiæ non suæ grauitatis testimonium præbuisse. In contentione Tyfermatium: & offendisse. Pont. Animum & Tyfermatibus non profuisse. Quæ nunc cum gratia esse cum Rege? Quæ cum summo Pont. benigniuentia? Quæ cum Collegio Patrum obsequantia? Quæ cum ciuibus moderatione? Mortuo Anstite Pisano quid ad eum de ecclesia Pisana pertinebat? Quid prius de ecclesia Florentina? obtinuerit Aretinam uirumq; illi dignum præposuerit. An iam etiam & Pisanam & Volaterranam: & alias si quæ sunt rebelles Romano Pontifici: decretis quæ patrum effecerint: scilicet tu mortuos Florentinorum animos qui semper alias domus huius beneficiis coluerunt tyrannidem obuii initium caperet opprimerent. Aus Cosma quantam in ciuitate habuit auctoritatem. Vnde obsecro te nisi pulcherrimis ornamentis: amplissimis edificiis: innumerabilibus beneficiis comparatam: Innocentiam septimam unice coluit. Ioannem. xxlii. Martinum. Item & eugenium incredibili pietate obseruauit. Creuerunt illius operes: quia in solido edificabantur: nulli per iniuriam eripiebantur. Pontificum gratia procurabantur. Mallebat ille prodesse suis ciuibus auctoritate q̄ pertinacia nocere. Impetrare uolebat quod ad alios pertineret non extorquere. Pater quoq; & si habuit esse publicis in rebus animosiorumq; eo insolentia prorupit: ut non haberet dignitatis rationem: quid ad quem spectaret. Certauit & ipse cum aduersari presentem Legatos omnesq; exhibuit in deponendis amicitia reuerentiam. Causa an consilio dimicationi interfuerit Legatus incertum est: nisi q̄ in parentem tuum uisus est fuisse propensior. Quæ res auctoritate simul & gratiam peperit. Ergo uterq; humanitate in ciues rem publicam ad ministrant: familiam nullam iniuria labefactarunt. Ego & si iuuenem eum diuere dicere uidebam & ex animo. Minus tamen acquiescendum existimabam ne dicere uera crederetur. Primum exempla maiorum nec tibi esse contempni: nec ut contemnantur ab aliis pati. Iura publica & priuata uiri suam apud te habere: legum nullam ne minimam quidem præuocationem esse. Ciuium haberi non unam rationem cuius sua dignitatem constare suum ordinem patere: Affinitates non semper arbitris sed iustitiam & temporis esse. Quærit plerumq; cum externis si cum suis nõ digne inueniant. Aut quæ ciuitati magis prodesse possint occurrant. Edificandi rationem diuersam parenti fuisse q̄ auoidiueram Laurentio q̄ parenti. Nam Cosmam plerumq; ad necessitatem ad religionem quædam ad suam gloriam: quæ nondum eminebat passim multa exedificasse: nonnulla quoq; ad commendationem posteritatis: suorumq; uoluptatem: & tamen trahi quemq; studio suo. Petrum nulla iam necessitas impellebat. Laurentium copia prene ipsa uel deterreret uel demoraret uel fastidio affici multitudinis. Tot undiq; occurrere familiarum huius edificia: ut difficile sit haberi in urbe locum: ubi nouum aliquid emolatur. Et iactura est non modo rerum: sed etiam famæ sine causa nouos sumptus facere. Quod ciues multi decoxerunt. Fuit hæc temporum conditio: nec Laurentius desultum multis iuribus compluribusq; optulit res in rem publicam Florentinorum gestasse: unius beneficium: unius esse non omnium. Quæ ab Rege aperta sunt: Regis esse benefactam: oportere inimicis reliquorum principum esse ubi Regis amicitia interit. Tyfermatibus sua causa defendit: P6 tunc non offendit: fecisse Tyfermatium causa quæ potuit: plura facere nequiuisset: & tamen uoluisse iam ab initio rem Tyfermatium componere: non Pontificum in Collegium: non ciuem aliquem contempnere: ecclesiam Florentinam recte collocasse uirum illi esse præfectum genere nobilem: moribus nobiliorem. & cui nihil obici possit nisi q̄ ex tenuis non ciuis est: ualuit affinitatis ratio: ualuit auctoritas: & Romanorum fauor par ratio nouit in Aretinam uirum grauem litterarum: compositum curauit præficiendum. Cui quid aliud obicias nisi crimine idem q̄ ciuis non est. De Pisana contentio grauior: repellitur Ciuis non quia indignus est prædicari: est enim non obscuro loco natus ipse non

ignatus non impeditur ut in diutius uisus cuius opera uti possim uergetur tempore hæc difficultas nemini magis conuenit rem Pisinam concordem esse quã tibi iã in factiones cũ uentũ si necesse est ut aias factiões. ut quibus uitis ciuitates cõmittas consideres. Scio te nõ ideo aduersari Saluatiõ quoniã Saluariũ odio habes scio illũ semp bene de te sensisse bene locutũ fuisse de tuis fortunis non possum nõ mirari cur hæc exorta cõtenio est: non possum oĩa colligere. Quæ tum huberime gessi pollicitus sum ad te scripturũ quæ nũc scribo Accipias hæc uel in animo quo scripta sunt. Si est i te erratum nemo sit ad emendandũ te ipso parator Ostēdes tam te laudẽ hominũ capere q̃ calumniã posse Sin error sit nullus nemo prohibet tuorũ ciuiũ & scriuare fortunã & graniã promereri i amplissimis fortunis i potētissimũ statu. Nihil potes nec amplius expectare nec maius expectare q̃ hominũ beniuolentiam. Quam ut modis omnibus procures & erga omne hominũ genus & p̃sertim erga tuos ciues oro atq; horro. Tunc eni nbi beneficiũ referetũ minime cogitabis nec est ratio mensuris iis rebus. Et cũ benefeceris & cũ nocueris parati sunt qui utraq; uia tecum officio contendant. Vale. Terami. xvi. Ianuarii. M. cccc. lxxx.

Campanus Cardinali Seneñ. S.

h Ere mi saluus sis. Teramũ redii magnis promissis oneratusq; p̃stabant ad referendas gratias me comparabosũ abibunt i uentrũ. Facile erit tentasse fortunam: & notam aliquã cõtumaciã diluisse. Jam ad omne euentum paratus tã secunda capere q̃ excipere aduersa potero. Interea hic Terami sub quiescam defatigatum peragri nariõibus & prouincijs attitum. Satis magna spectacula in oculis hominũ affixerunt hoc semp mihi persuaserim. nullam exare auitatẽ aut improbitatis calumiã. Quod nõ factũ Fustuchio aliter uisum tibi sit non me leste sero. Fuit ratio & consilium & Frañ. quẽadmodum mihi proxime scripsit abunde satisfactum cum sit esse omnia habent. Diligo fateor eum iuuenem: & teste deo quantum mihi sum cõsiliũ merito diligo. Sed causam coram afferemus. Nũc bene uale & saluti q̃ nihil in ternis melius intende. Ego ad Iubileum fortasse ad balnea oĩno decursitabo.

Campanus Cardinali Papien. S.

m Eorum quisquis Romã uenit nisi ad te ueniat nequicq; uenit. A deo fortunarum mearũ omnĩũ portus in te uno est. Ab hoc eodẽ licebit intelligere Quæ spes consiliorum cogitationumq; mearũ: quo sim animo in negotiis quo in casibus p̃serendũ nulli aduersitati succumbam: Sed quod inquit ille contra audenior ire nõ dubitem. Saluo te in tuto nauigatur. De aliis quid sperem aut desperem nõ uideo. Sed grauis est iniquis hæc fortunã perpetuẽ & cõtinens lamentatio. Grauis & mihi quoq; sed aduersa ingemiscere quidam alleuiario est malorum hunc Præpositum Camplesẽ familiariissimũ meum uirum nobilem & domi clarum: quem & tu mecum una alias in mensa excepsisti ut oculis solitis aspicias oro. & me commendatum habe. Bene uale.

Campanus Federico. d. Angeli de Urbino. S.

m Itto hunc Præpositum Camplesẽ ad dñm cõiunem. Cui tu pro humanitate simul & consuetudine tua aduersi hortaberis quoq; ad ceteram cõsecutionem historiã suã. Cui ego si per uos non stet sum totus intentus: nec ui deo cur stare per uos debeat. Quæ eius gloriæ & nomini iure merito tantũ affidimini quantum a plissima mentis & diuinæ illius uirtutes exposcunt. Non sum ego dignus enarrator: nec dicam laudator rerum tam integritatẽ claretatẽ magnificẽ glorioseq; gestarum. Sed erit aliquid uel præuissẽ initium his qui post me sequentur: uel uiam aliis scriptoribus offendisse: uel quicquid euenturum sit me uel testem tempore uel admirationem hominum tam illustrium accessisse. Cetera ex hoc ipso intelligesi adiuuabilis: rogabilis principem nostrum meminerit iniquum esse Campanum in ipsius oculis inuicem subitine. Quem errata grauis non sordes uite accusarunt. Sed libertas calami inconsiderata & excurrens imperus ad calamitatem ciuitatis fecit nocentem. Sed hoc me in infelicitate maior est uisa q̃ alii & aduersis indignos ediderunt. Alii calumnias graues perpessi sunt & premia receperunt. Ego solus neq; animo nocens: neq; mente malus grauissime plector. Bene uale amantissime mi Federice.

Campanus Nucerin. S.

Am diu nihil ad me scribis: ut subdubitẽ de te & constancia tua parum. Multa potes: & quod potes quin uelis & scias haud dubito. Nostri quãto intervallo spes meæ post patrocinium initum communis heci retrocesserunt. Exigua mea culpa. Nã nulla non dicere. Mitto nunc ad te. d. Præpositũ Camplesẽ Audi cum

Audi cum si me amas. & quod te postulat facito. Vale.

Canipanus Francisco de Castello. S.

Ale mihi agitur cum necessaris meis quorum tu omnium primus & coniunctissimus. Nihil facis pro memihil uigilas nihil loqueris aut curas denique

m Quod est molestissimum. & nihil scribis. Mi Francisco gaudius est amiciciae pondus quam existimamus uerum ego quid blateror? An nescio nihil tibi magis fuisse cordi quam causas negotiorum mea agere curare optulari? Sed danda est uenia excludo. Erunt adhuc nostra sidera uiuemus aliqui secundis astris qui nunc uimuis aduersis sed haec haec. Venit isthuc praepositus Camplensis pernecessarios meosque audies. Domino ceteri commendabis. De domino Ni. Vitellio quid sit aut qua spe significabis. Bene uale mi Francisco Quarqualium salutabis.

Campanus Francisco Quarqualium salutabis.

Campanus domino Francisco Saluato. S.

Lanio coelum terrasque commisceo quid de te? quae fortuna? quae spes? quae expectatio rerum futurarum proponitur? Quae ratio auxiliorum pergitur?

c Et tamen nec tu respondes quicquam ceteri te certam denunciant. Si me amas mihi Salutate fume hoc paulum laboris. Fac intelligam tuis litteris haec omnia etiam rem Francisco nostri quo tramite pertranierint ubi con-

stiterit significa. De ceteris meis rebus nihil scribo ad Comitem quantum suum respectio. Illi me ut comendes oro. De oratione quam gloria reportaueris cupio scire Bene uale.

Campanus Quarqualio suo. S.

Tiam si esses bestia non te contemnerem pluris enim facio Ingenium tuum quam aut alii credant aut tu arbitre. Quam in hoc fallimur plerique omnesque ingenii sicut rerum aliarum extimatio uana est porro ex extimatione pretium oritur. Quisquis tanti est quanti cuique est. Mihi uero

Quarqualis plus est unus quam cetera Roma

Sit licet ista uultu fuscus ista canit.

Sed tamen ad nostros reuocat me Musa poetas

Quid de Domitio? quid quoque Sancto meo est

Expectas ueterem consuetudinem scribendi meam? sed tempus abit. redeunt noua saecula. Vnum uno & rapimur tanquam non bona nostra die. Papienlem meum quam frequens adis ut te uidet libenter? ut illi scribis aliquando.

Campanus domino Andrea Lucentino. S.

Olenet amantissime comparat acerbum accepi nuntium optimae & sanctissimae comatris meae. Sed mihi iam pridem ita de rebus humanis persuasum est ut tristitia & luctuosa nuntiari aliquando possint noua & infueta non possint. Vno ictu filio tui tuam puerili aetate ac infantili porius & perturbatio domus. & dolor confusse orbitatis animi mei pertulerunt. Quam sancta scemina quam benignae hospitalis quantus praedita moribus interit nobis. Verum ut ait ille fatius aliquando cecidisse quam semper pendere in cruciatu. Non potes non dolore non conqueri non augi. Fecit te patrem septennio sex liberorum: quod uni mulieri satis esse ponatur ad fecunditatem hanc tibi tam breuissimo spatio exoluit ut uix secessisse iam parere uisa est cum maturam sobolem. & numero & indole praestitisset. Mihi compater non mihi animus: noui prudentiam & constantiam tuam: seras haec non tanquam humanarum sed potius tanquam sacra diuinis. Ceterum Epitaphium seu maius Eulogium conscripsi mihi nusquam eleganter sed quantum inter luctum & dolorem adhibere ingenii licuit poteris consilium petere uel Patricii nostri qui est his in rebus assuetior & tritior uel si ad carmen inclines nostri Papiensis. Mihi carmen uisum est elegantius: non quia uetustior si haec consueudo. Sed quoniam habet nescio quid & ad memoriam & ad delectationem carminis gratia. Tu uteris arbitrio tuo.

Iuncta uiro coniunx septem katherina per annos.

Sex illi natos: pignora chara dedi.

Doribus eximis quantum fuit altera nulla

Sed fatum non est uincere cuncta rapit.

Sic quaecumque uenit rebus mortalibus hora

Esse potest nobis ultima uita fuga est.

Si prola fuerit gratior quae & rerum noticia impleat magis lectorem & breuitate delectet poteris nostro Particio uti Ego sic contenderem. katherinae Piccolominae Andreas Lucentinus coniungi beneuolenti fecit. Vixit annis &c. Bene uale.

EPISTOLARVM

Campanus Archiepo Amalfitano.

Hefaurus præciousissimus uise sunt mihi litteræ tuæ non solum ob illam
 ipsam:quam mihi promissisti diligentiam.& dñi secretarij litteras tua ope
 ra conscriptasq; propter cæteram pietatē in me tuamita uideodita sentio
 scilicet mihi ueteres amicitia & quas priuatus & pauperimus compa
 raturus quas magnis laboribus summa fidei cōtinuata obseruantia perquisi
 tis facis mi dñe quod te & ueterem pietatem tuam nō decebat. Quod ipse de te mihi
 nō solum persuadebam sed firmissime promittebam. Sed in cursu primo cum sis ut cal
 canbus insites & equū urgeas opus est. Cū secretario qua sim opinione minime ignoras
 cum Rege elaborandum cum illustissimo duce contendendū est: cum dño meo Comite
 Mathalonii quem ego uirum nō solum uirtutis omnibus nostri temporis anteponis sed
 priscis quicunq; sint grauitate & prudentia comparo instandum. Illi me cōmendes. Cui
 me nō tam fauore ingessi q̄ uirtute dicaui & cuius opera consequi mediocri q̄ alieno stu
 dio maximo malim plurimū refert unde accipias beneficiū mihi fortuna non placet nisi
 quæ cum uirtute cōiuncta. Io. Illa. mentione mi iucundissimam libenter accipionis q̄ de
 cane aliquantisper succensui re pulsam hanc ferre animo æquo nō possum. Tu pacem ut
 cōficias necesse est. Scribit mihi dñs Papien. ex Vrbe dedisse litteras ad me Neapolim.
 Id si esset non ad alium q̄ ad te fuissent delatae poteris apud mensarios peruestigare. Ego
 Romam ad Regem præpositū & ad ducem Vrbini quid agat aut egerit nescio. De Ab
 batia cuius feceram mentionē cum duce Illu. & Anthonio Carbone. agendum est. An
 thonium Senec. quem tu Franciscum appellas cōmendat se tibi uehementer nō oblitus
 quid illi iusseris iam clamor illos omnes scribendo detruit non die nō noctu cessat ab
 opere. Vinimus in ciuitate lætissima. Venationum nostrarū neq; Rex neq; dux decima
 tionem exigit. Piscationes præsertim hibernæ permodicæ sunt. Neapolitanis pisciculis
 somnia mus expectamus ætatem flumina euerfuri. nō adeo sumus miseri ut arbitranini
 Vera est illa sententia Philosophi præclariissimi. Nam poetam hæc in parte nō dicerem
 Fortunam pol mer ipse sibi fingit sapiens: nulla sententia clario: nulla sanctio: nulla pro
 batio. Quis est qui se felicem nō possit putare si uelit uel le autē unumquēq; quis dubi
 tet? Citra patriæ nescio q̄ occultam charitatem: quis me beator? libertatē agnosco meā
 Interpaciandū Cardinales & Pontificem ex cao incao decacoretā si Papien. meus sit.
 Cogitationis & curæ subit nescio quid tum demum cum crumenæ peculium desit per
 cætera scilicet sum. Cardinalis sum. Pont. max. sum: sed delirando protractus sum longi
 us q̄ arbitrabar. Faciam finem scribendi non tam desiderio consulens q̄ modestiæ ordi
 nis. Bene uale.

Campanus Anthonio Gazo. S.

Larissime domine & compater mi affectuosissime salue. Molestiæ non ni
 hil mihi attulerūt litteræ tuæ. Sciebam nusquā uacare iuidia uirtutis sed
 insufurari tam aperte tam conficta fronte tam porrectis oculis tam uoce
 impudenti quæ nescias nō modo audacia summa sed flagitium plus q̄ im
 mane est. Cognita est omnibus ualutudo mea: quanq̄ suspicionis aliqd in
 tulit morbus iam inde Fulginiæ contractus homines ignari rerum & imperiti pertur
 bant omnia. Vertigine quadam affectus passus sum aliquam perturbati capitis motionē
 Caducum ut aiunt aut lunaticū aut epilepticum sensu nūq̄. Ita res habet cū essem Neapo
 li & sermo cum domino Io. de me incidisset: aperui omnia non esse me qui olim fueram.
 Aperui & cum Amalfitano meo detractam esse ueterem ualutudinem. hic morbus nūq̄
 ne nominatus est quidem. An puderet compater morbum hunc confiteri? Quem sciebā
 & Caium Cæsa rem & alios complurimos esse perpeffos. An puderet quod nature neces
 sitas esset id me ad uerecundiam deputare? Fulgineæ cum essem nocte media somno gra
 ui oppressus itaq; ita ut excitari nō facile quieuerim: composui fateor me ad mortem. Re
 tui multis remedijs adiutus paulo post passus sum iterū. & tertio. Intra. xx. dies acta hæc
 omnia. Accidi medicos undiq; iussu qui præsertim inter uicinos uulgo probarent. Cōue
 nerunt Italice probatissimi. Honofrium Fulginatē Perusini sine p̄cio miserunt. Petrum
 Grassum Iulius Camerinen. ad me etiam cum aliqua pecunia destinauit. Io. Cassianum
 Spoletini nō admoniti nō requisiti ad me magnis cum obligationibus uenire iusserunt.
 Fulginitas medici qui aderant me nūq̄ relinque rūt. Omnium horū sententia fuit egro
 tare me stomachi fumosquem & græci uocant. O dñe deinde cōtinuus men
 ses sanus ualensq; fui. Veni Neapolim passus iterum in pontecul uertiginem quam dixi
 uel quod

uel quod detractores ut libitum est nominent. Nihil scribo ad te mihi compatenquod nō
 fir q̄ exploratissimum habes de mea ualitudine totam rationem. Mihi uero neq; Neapo-
 li esse neq; nō esse discrimen est ubiq; Campanus sum. Hæc cum Amalitano meo cōma-
 unices oro. Vale & cōmatrem atq; filium millicies saluta.

Campanus Duci Calabriae S.

Ero quidem gloriosissime princeps promissum a me munus uerum nō si-
 ne causa in hunc diem delatum hunc tandem ad te mitto. Malui celestia-
 tem meam desiderares q̄ exposceres fidem. Librum habebis mea senten-
 tia q̄ emendatissimum addo etiam q̄ integerrimū & quo nihil possis suspi-
 cari erroris ipsa quoq; exceptione uetustissimum. Codex ē in Germania
 quidem compertus. Cæterum quantum licet coniecere nobiscum in Italia natus. Quæ res
 permultis accidit nō modo uoluminibus singulis sed uniuersis interdum bibliothecis ut
 calamitatibus ueterū affiduis ad arbitriū uictorum Cæsarum transportarentur quo quisq;
 paulo plus afficeretur & omari ueluti nostris spoliis maluisset. In magna fortuna summa
 q̄ licentia dotes ingenti dispares. Comparare libellos perfacile naturam bonis artibus
 imbueret nequaq; potuerunt. Gens uictu asperat inculta monbus studio uenandi & mili-
 tiæ barbaricæ dedit. Quæ ad rapinam q̄ ad iustum congressum multo etiā parator hæc
 studia humanitatis nō tam nō attingendū nō potest capere. Ita mihi uisum est ut cū cæte-
 ris artibus magnos haberi & uideti cupiant se scibari nō appellari non inficiant. Magna
 copia librorum uetustissimorū in tota Germania est patent adiutus omnib; uinum inio-
 dum obsequium nulla arte tam capi possunt q̄ poetici sunt. Si quem libellum ab his
 postules nō aliter potes impetrare q̄ poeticum affectu parū. Vbi ubi aut oculos inten-
 dimus aut in angulum interloquimur et el decipi sese nō summi aliqui uel saltem contē-
 ni suspicantur. Sed barbari sūtilia ignauia plectuntur. Ferocia puniuntur humanitati nō
 alleuuntur. Sed quantum ad libros atque testamentis nobis est quod usurpatum ueteri ē
 prouerbio. Atma nō semper artifice cōuenire. Tu autem humanissime princeps cū hunc
 lege leges autem pro tua diligentia per sæpe animi mei fidem nō fortunam cogitabis.
 Vale facilliter.

Campanus Anthonia Gazo S.

Ere accidit mihi præter animi mei deliberatam uoluntatem ut quotiens
 mentem sentit aliquid ad te scribendi ultro aliquamocorū occurrat. Qui
 q̄ proposueram interuentant. Iocunditatem omnem animo cōcepit per-
 mutet in iustitia & curas hoc partim ex me qui sum ad omnia facillimus
 partim ex innata & admirabili humanitate tua prouenit partim etiā inter-
 dum ex hominū meritis quibus nō adesse apud eos qui iuuare possint nefarium est. Fuit
 hic Terentius præclarus iuuenis & nunc peritissimus legum doctor. D. Paulus de Palestra
 quem ego iam a p̄mis annis ita cōplexus sum & cōplector ac si genuissem. Genit nunc
 præfecturam in guardia Grelis cum gratia tanta quanta esse possit in homine præferunt
 extremo. Cupit in oculis hominū uersari & si fieri opera tua possit esse Neapolinod uel
 facilius efficere queas. D. H. regens quattuor habere penes se iudices cōsueuit hic ut unus
 ex his eligatur exposcit. Scribo de te tandem ad dām Regentem. Scribo etiam ad te ut
 ea facias dicat q̄ fieri ac dici hanc in x̄ni pro homine tam eximie merito consue-
 runt. Deniq; hanc gratiam ex tota cuna unus pauperq; deprecor. Relaturus si gratiam ali-
 quam nullam certe animum liberalem. Bene mihi compater cōmatrem meam nobilissimam
 solemnam saluam esse iubero. & Vincenium filium.

Campanus Saluiaro suo S.

Vm scribam scribam ad te quotidie cum sit litterarū tuarū exarescā ho-
 minum crudelissime nihil referbis uideo tecū factus aranea. Quisq; in
 tela incidit arumpit in occasione scribendi mora nō una cōuoluitur. An
 sum ego indignus cui de rebus fortunisq; Saluari mei significet? Quid
 agas qd speres qd desperes? cui cōdici diffidas uel. Scio uictorē oīum re-
 rū esse temporē adiunctū in dūstria. Merito qua gratia nūc habeari qua uolubilitate iactē-
 mur. hoc tam rū ut intelligas desiderium meum. Vale.

Campanus Cardinali Papien.

Vmini meo unico. Anthonio Senen. queni nunc & amor patriæ & studium
 suorum ad se rapit mandata quædam ad te dedi. Eum ut audias atq; porro ut
 exaudias oro. Magna petet uerū in tanta spe atq; adeo in tanta diueritate for-
 tunæ quicquid mensura nō potest. & etiam si maximū sit & exiguū est. Pii nū-

EPISTOLARVM

monia: beneficia tua præterita. & officiorū cōtinuatio: pollicitationesq; nō minores offi-
cui omnia mihi de Papien. meo promittitur. Bene uale.

Campanus Cardinali Papien. S.

Vm secundoiores afflabunt uenti. Maioribus ex loculis recreabimur. Ego
animū tuum magis q̄ meam necessitatem consideto. Alter ad omnia sup
petat. Alteræ nūq̄ offerri potest tantū ut nō plusculum expetatur. Gratias
c tantæ beneficentiæ a me sed uel ab ipso: cui accersit hæc gloria apud po-
steros nobiscum iustitiam a Pii nostri beneficiis apud quem quātus fue-
rimus quantūq; efficere conateris. Sit in retum a te gestarū silentio. Datis me premi uiuo te
nō cogito. De professione ad Ferdinandum ipse uiderit. Mihi satis est præsentia non de
fuisse: ordine intelligi omnia quæcūq; acciderint. Epigrammatum quando ita est iudi-
cium tuum habebimus delectum. Quæ uentura ad posteritatem uidebunt auctore colli-
gemus: quæ minus habebunt toboris & gratiæ: aut contemnent: aut supprimuntur. Deed
pimur plerūq; studio nostris: sed tamen in lyram afferent. Gratiore enim uersus: quos
ipsi emendabimus: q̄ quos ceteri forniciabūt. Nulli deest interpretatio suæ: nec grauis est
is labor etiam pro Cauellis: ætas admonet. Cani iam diu receptui cecinerūt. Sed tibi ma-
gis cauendum est senis ne dum milites recensentur aliquid interrea effluat temporis dura
securius dormitur isthic. Multa meæ quondā tuto potuere Cauellæ

Sollicite mollesque nequire Senæ. Vale.

Campanus Saluiato suo. S.

Væ cupiam: quæ sint opus intelliges ex Antonio Senen. meo iuene or-
natissimū nō uestitur: sed moribus. Addo etiā & doctrina. O beseco remit-
te cum ad me & q̄ citissime & q̄ optime expeditum. De cane retum fortu-
narum nō est nisi dubia atq; incerta possessio. De epistolis: creuerunt in no-
lumen: quod ipse conscripsit: sed celeritatis tuæ: si tarde mittentur nō mea
culpa: nō sua sed occupationū: dabis ueniam si uoles: si nolis ser hanc dilatiunculā æquo
animo quando quotidiē ctescit usura. Vale.

Campanus Griso suo. S.

Rise uales an nō: nunquid tua prospera uota Fluctuant in tumido nostra
carina: mari sit mea cyniba notis iisdem tā nauigo felix. Quam uenit ad
g cursus aura secunda tuos. Et est plane mea fortuna coniuncta cum tua. De
rebus tuis patrocinio tuo deniq; quicquid est tui uitor ut tu. Accidit hoc
felicitatis: quoniam omni caret suspitiōe benignolentia nostra semper fui-
sti mihi qui nunc es: semper me habuisti quem nunc habes. Proinde si quid peto quod ni-
miūm censeas: accusa ueterem humanitatem tuam: noui supercilium: nihil addas. Amantis
sime Senen. meum ornatissimū iuuenem audias oro iuues: dirigas. Eo benignius quod
absente me. Nam datus plerūq; hominis præsentis: quod inportunis extorquet magis
q̄ quod officiū præstat. Fæe Anto. redeat conipos honesti uoti & beneficio tuo assecurū
se gloriatur. Bene uale mi Grise.

Campanus Federico Duci Vrbini S.

Llustissime domine: domine & benefactor mi unice commen. Opus tan-
dem ab Illa. domina tua mihi iniūctum peregi quidē sed ita ut res quæq;
magna ex parte assolutem: maiore tamen ad telam relinqueret. Magnū stu-
dium: mehemens desiderium: uoluntatē tamen æquæ nō potuerūt. Igno-
sces imbecillitatē ingenij nostri & nō quid ægerimus: sed quid agere no-
luerimus: considerabis: uetus est usurpatūq; prouerbiū. Nō possumus primi esse omnes:
omni in tempore. Est etenim ratio diuersa fortunæ q̄ bellinabi tu sine omni controuersia
obtines principatum. & tamen non omnia quæ ad militiam pertinent pro modestia tua
prosecutum te confiteris: obsequendi tuis maioribus diligenna imperandi tuis milinibus
seueritatem. Municipibus quoq; & prouincialibus tuis honestam libertatem & habes &
amplexaris. Et quod est a Gabria dictum. Eum esse optimū imperatorem: qui hostiū cō-
silia maxime noscat. Quia diligentia nemo est ætate nostra præstantior: qui non solū qd
hostes cogitauerint præuidit: sed consiliis occurrunt semper. & tanq̄ semp cum fortuna
dimicaueris. Solut ad res magnas ineluctabilesq; reseruas: quod ceteri nō ausi sunt at-
tentare. Ipse diuina uirtute & animi magnitudinē consecisti: unicūq; perflugiū rerum ma-
ximarū quæ in Italia geruntur. & tanq̄ Themisthocles alius: platanus es omnibus oppres-
sis: qui sub tua umbra recreentur. Nec una dūtaxat uirtus probitatis in te est: quacūq; de
gloria fiat sermō: in mediū si uenias sumus prædicaris. Res bellica iam pridem extincta
in Italia:

in Italiamunc per te sic est exsuscitata:ut uenisse ad cumulum uideatur. Modestiam tuam nō mirantur solum homines: sed passim obstupescunt: clementia tanta es usus: ut bene tibi uelle prospera opare nō solum ciuitates: sed & prouinciae faveant. Egisti quod ueteres censuerunt optimū imperatorem cum esset cūlis opera q̄ plurimi saluentur. Sed nimis uagatur oratio nostra. Res tuæ gesta loquunt: & prædicant: cum omnes oīari te uelint uirtute tua superati: minora semper de te dixisse: q̄ ratio exigat iudicantur. Vale.

Finis epistolarum.

PERVSINORVM AD PIVM.II.IN OBEDIENTIA ORATIO.

Notissime ab Angelo Vbaldo uiro spectatissimo. Percusio allata. Campani fertur tamen ex nidiis suis illius nō uidet eloquentiae fontibus hausta. Pulchra est ideo nec omnino hoc genere sperenda. Fer iudicium Lectornā spero fore edidit: qui suis: eius te lectioe nō minimum delectatum plane faretur.

Illa unq̄ ciuitas. & res publica Pater sanctissime atq̄ optime nouo principe gaussa est. & læta uehementer: eam Percusio: in isto gloriosissimo principatu tuoq̄ incredibili totius ciuitatis plausu: uoiūq̄ ordinū gaudio studio: atq̄ læticia singulorū: dicendū esse cēsemus. Nā cū primū renuntiā tum est ciuib' nostris te ad eā diuināq̄ Pontificatus excellentiā & fastigiū peruenisse. Tanta extemplo exhilaratio atq̄ iaudirū gaudium animos omnium incessit: ut successis facibus. & per urbis moenia dispositis ciues omnes: stipulis cantuq̄ ceteras: ac nomē tuum in cœlum efferentes: tota urbe incredibili plausu uagantur. Alter alter simul rem aperientes: simulq̄ diis immortalibus gratias agentes: te sibi principem ac dominum sua coelestidiuināq̄ prudentia fatusissent. Cognitam enim habemus singulare tuam animi æquitatem. Imperandi mansuetudinem atq̄ prudentiam. Cuius animus ita semper integerrimū habitum esse acceptamus: ut nihil unq̄ in omni uitamisi sanctiū honestum. & omni laudum genere dignissimum egisse uno omnium ore cēsereris. Quā obtem & ante adeptum Pontificatū omnes ad te unum cōuertebamur: te nobis dāi potuisti: m optabamus: qui & mansuete scires imperare. & æquitate atq̄ iusticia ceteros mores tales anteires. Et legibus ita uiueres: ut exemplum esses sancte uiuendi ceteris. Iura quoq̄ humanadiuināq̄ tam minico studio complexus: ut nemo unq̄ tempestate nostrā in his tibi potuerit facultatibus cōparari. Profecto nō humano cōsilio: nō cān. & tementate fortūne: sed diuino quodā auspicio factū est: Pater optime atq̄ sanctissime: ut ex tot clarissimis & p̄stantissimis uiris unus omnium cēsereris: elegereris: solus dignus habitus qui sumus Pontifex creareris. Aderant permulti sanctissimi quidē illi uiri. & toto terrarū orbe delecti. Sed nequāq̄ tibi neq̄ sanctitate neq̄ sapientia cōparandū: neq̄ in regendū: gubernandū: ampliandūq̄ imperii scientia cōsuetudi q̄ uis enim uel regere cōsultus uel gubernare sapientius potuisset: q̄ qui diuinā humanarūq̄ legū: quib' regunt & gubernent omnia: plenā fuerit p̄fectamq̄ noticiā consecutus. Et animū habeat nō solū natura manifestuē: sed etia iudiciā & bonis artibus. & iprimis sanctissimāq̄ legū institutis exornatū. Beatas fore res publicas & ciuitates: quæ a sapientibus regerent. multū quidem p̄clarū uiri memorias p̄diderūt. Litterisq̄ mandauerūt: sed eis nos multo beatiore: ac omnī felicitissimas existimamus. Quæ nō a sola sapientia præditis: sed a sanctissimis deoq̄ acceptatissimis hoib' gubernant. Qd cōtigit nobis in isto gloriosissimo Pontificatu tuo uidemus. Scimus enim te nō sapientia solū: quæ ceteris mortalibus antecellis: sed diuina quadā ac coelestiq̄ p̄ditus es sanctitate: oīa moderaturū atq̄ gesturū. Hōies enim quā: tūcunq̄ sapientes uel hoc possunt q̄ sapissime errare. Qm sūt homines: ceterum q̄ sancti sunt. Et de orū immortalū familiaritate p̄sidioq̄ muniti: ab oī sūt errore & stulticia prorsus alieni. Quale te sanctissime Pater. & tui mores integerrimi. & acta sanctissime: tam pridē uita pollice: qui spemq̄ fidemq̄ religionēq̄ deumita semp obseruaueris: sancteq̄ colueris: ut admirabilis apud omnes uirtutū & morū opinio cōstaret. & sanctus iprimis: ac deo familiaris haberis. Quæ cū ita se habeant: quis tā barbarus: tam immanis: tandā a suis alienus rōnibus: ut pontificatus tui creationem nō maxime p̄bet. & sibi ipsi atq̄ huic nostræ

tempeſtati & chriſtiane imprimis religioni grataleſ. & tuo imperio pareant omnibuſq; in rebus obſequat. Quapropter ciuitas noſtra Pater ſanctiſſime primum ſcelicitati tuæ ue hementiſſime congratulatur. Diſq; agit immortalibuſ gratiaſq; ea te in dignitate conſtituerunt qua nulla maior in orbe terrarū nec eſſe pōnec excogitari. Poſtremo tuo imperio ſeſe dedens præſentē ſtatū ſanctitati tuæ ſumopere cōmendat. Ciuitatem enim habebis ut pace ſic & bello glorioſa nec armis q̄ conſilio inferiore. Cæterum ſupra q̄ didiſti ſide integritateq; pſtantiem. Nam q̄ gerendis bellis Perulinæum ſcientia militariū animi magnitudine ualeant ignorat nemo. Nuſquā plures & bellicoſiores cum militib; tū duces ordunt ſiue ætatē nſani cōtēplemur ſiue ſuperiora tēpora memonæ repetamur plus ex Peruſiniſ ductūq; militū ex cæteris Italiæ populis tepetimus. Eaſ uires militariēq; diſciplinam aut induſtriam rerum gerendarum in fidem opemq; ſpſidum Romani Pontificiſ conſerre conſueuerunt. & quotiens res exigetet conſerteret. Neq; unq; & tuendæ religioſi deſecerunt. & in ſide ſemper atq; officio quacunq; fortuna permanerunt. Quæ uero ad pacem pertinent ſtudio nullo in loco meliore. Leges in ea quotidie nō legunt ſolum ſed nouo quodam modomonac; ſolentia interpretant. & in totū terrarum orbē quaſi riui quidā à latiffimo fonte perfundunt. Studia uero humanitatis & eloquentiæ ut philoſophiæ atq; artium reliquarum longe celleberrima. Quæ omnia ſanctitati ueſtræ etiam atq; etiam cōmendamus. Fides uero ea fuit ſemper ciuib; noſtris ut quicq; ſiue domi ſiue militiæ geſſerint unq; a ſide potuerint atq; ab officio remoueri & a cōditione Peruſia maximū pberint cæteris cōſtantiæ & integritatis exemplum. cum erga cæteros mortaleſtum maxime aduerſus Pontifices quorū imperio paruimus ſemper. & in ſecundis aduerſiſq; rebus. & in omni deniq; fortuna obſecuti ſumus. Satis conſtat ſanctiſſime Pater: pſentem hunc ciuitatis noſtræ ſtatū nunq; Romanis Pontificibuſ neq; pace neq; bello deſeciſſe nō in exilio nō in calamitanbuſ uel ſcelicioſe uel turriorem extiſſe. Quippe quotiens ſūmi Pontifices uel oppreſſi tyrātiſ. uel Romanorū ſiſtioniſ pulſi ſacriſ ſediſ exulaſſent: totiens nobileſ atq; optimateſ quos penes ciuitati noſtræ imperium ſuū maximas cladeſ calamitateſq; perpeſſoſ partim intra moenia trucidatoſ partim in exilium fuiſſe deiectoſ: eoſq; ipſoſ nō ante reuocatoſ in patriam q̄ Romani ſūmi Pontifices recuperato imperio reuerteteſ. Huic ſpeſ fortunæ noſtræ ſempiternū periculū & peſtaſq; pependerunt. Pontificibuſ pulſiſ noſtriſ optimatibuſ locus nō erat illiſ receptiſ tota noſtris patebat Italia. Hiſ compoſitiſ rebus. & te Pater ſanctiſſime Pontifice adepaſiſ huiſ eſt quod ampliuſ tum maxime Peruſiniſ tū cæteri quoq; populi uereant. Nulliſ unq; proceſſiſ tāto ſtreti gubernaculo. Nulliſq; tempeſtatiſ exagitatū: nemo noſtriſ fortunæ ita:q; inſidiabitur. Nemo noſ agniſ nemo eluitate depellet neq; inferre nunq; bellum opus erit neq; propulſare: ut tantum diſtemuſ a metuſ quantum qui firmiſſimo ſunt in rerum ſtatuſ atq; optimo conſtituti. Deoſ obteſtamur imortaleſ: ut rebus cōſulaſ huiſ manuſquem ipſi uel ſoli ad totiuſ orbis gubernacula deligerunt. & ab omni moleſtia morbo atq; aduerſitate tuerantur. In cuiuſ ſalute omnium ſaluſ & tranquillitaſ conuenerunt.

Finis.

Quisquis terſiloquum ſcribendi concupiſ uſum
Hunc tibi Campani ſcripta decora dabunt
Hinc ueterum ſeruare poteſ cum potdere legeſ
Priſcaſq; maietaſ fulſent illa tibi.
Hoc doctei hoc ſuaue hoc & gratuſ. & omnia pulchraſ
Hoc Cicrone poteſ ſcribere digna duce.

I quid unquā a diis immortalibus peti Pater Reuerendissime in quo mihi bene optatum esse censeam. Id imprimis fuisse cognosco cum illi a me rogati fuerint mihi quomodo uitam mea mistudina mea actiōes omnes meas meos omnes cogitatus tibi uouerenti dicere possem occasione praestarent. Non dū mihi prope quid esset Roma. Quia uestri Senatus gloria. Quae uitae urbanae ratio notum erat cum diuinā uirtutis tuae clementia aures meas circumsonabat & me ad taciturni quandam in te deuotionem excitauit. Porro ubi ad hanc uestram Terrarum Dominiānam urbem fata me perculerent animo te oculis semper ita contemplatus sum ut non maiore cultu & reuerentia quopiam numen uenerari & obsequare poterim. Certe nā quanta in te patriae nostrae sita esset gloria. Quia prudentia quae dexteritate quae omnium beniuolentia apud illusterrimum & reuerendissimum Aescanum meum totum te dederat sublimia & excelsa natus ad imperia gubernanda cuncta administras. Et non id conicerem modo hunc amplissimum in te dignitatum fastigium sed inueneri prope & suspicere uidebarum te tua diuinā uirtus uel inuitum ad aliud extolleret. Praestantissimam uirtutem tuam: prudentissimā gesta omnia. Alissima consilia palam in omni sermone praedicabam litteris mandabam in omni hominum congressu tuam gloriam: tuam ingenii sublimitatem uires integerrimas afferebam. Et iam nemo in tota fere Vrbe fuit qui meum in te studium: meam in te deuotionem & non admiraretur & non obstupesceret. Haec quod non obfuscari iam pridem potuisse te argumentis nosse cogitarem: nec me lateret uiros summae apud te auctoritatis id saepe tibi testatos fuisse. Unde spem tua mihi humanitas cā fecerat ut de te mihi polliceri possem quae de quocūque optimo & beneficentissimo principe. Non ego tamen conuincere animo posse uidebar. Donec meum hoc in te studium & obseruantiā insigni quopiam munere & memorando tibi postea manifestum facerem. Cui desideo cū nihil satisfacere magis posse quod litterarum monumenta ducerem. Ex omnibus quae olim Campanus ille Antistes Terentianus uir unus multorum memoria saeculorum in his liberalibus studiis & dicendi gloria summus & quae edenda ego illius ingenii captus amore suscepi conscripsi operibus: Pii uitam. II. Pontificis maximi uiri in litteris & imperio gloriosissimi. quā tuae dignationi dicere delegei. Paruum sane opus. sed Pii ipsius gloria & splendore oium quae ediderunt amplissimum. Et in quo cum admiratione caelestis ingenii fortunae felicitatis: rerum ab illo gestarum magnitudinis: tui etiam in imagine quadam & futurae felicitatis faustissima auguratione summa delectationem possis accipere. Equidem cum omnes illos ueteres percontor: magna illi quisquē implerint uolumina: quem huius uel in litteris uel in imperio gubernanda conferam plane ex omni Graecia atque nostra hac Romana Vrbe uiro rum praestantissimum habuero nemo seminario neminem habeo. Neque puto Campanum alioquin uirum facundissimū & qui nisi grandia strueret neque nisi grande aliquid & eximium illius manibus tam de benemeritis deberet sine consilio & exacta ratione tanti uiri uitam id res gestas in tā augustum libellum coegisse: quasi illa spaciola uolumina plus ostentationis ingenii quod ueri tatis habeant & fidei: Pii uita exemplaris: & nobis tanquā formula semper ante oculos habenda in latos historiarum campos diffundi non debuisset: quae longae lectionis ratio pno sci non posset. Quā obrem & tu Pater amplissime operis exiguitatem tam depicere non potens quod non debebis. Quando quidem & nostri in litteris non animi magnitudinem sole sed auctoritas eruditionem: rerum quae conueniunt dignitatem spectari. Et facile cognoscis potuisse me ingentes librorum fascēs tibi dicere Verum non quāuis me ostentatione & strepitu laudum aucupari tuam in me beniuolentiam. At quidem geniali opusculo augurium quaedam & archana praesagia pro uois & cupiditate protendere. Et spe-ro equidem tibi omnia euoluens nihil me tibi gratius dare nihil conuenientius potuisse scire. Nam quid a me tibi optabilius dari poterat quod eius tibi uitam inspicere tam proponere in quo quandam prope tuam imaginem tanquā in speculo posses intropiscere. Quando enim mecum Pium illum contempler illius fortunae primordii: gentilitia signa: res gestas: animi magnitudine. Principium beniuolentiae deo: hominum beneficentiam in te cum illo paritatem inuenio quanta non possum ab admiratione desistere. Ardēs utroque & uiuida uirtus ad praestantissimos honores euehit. Eadem utroque caeli sidera praestitere.

Vtinam sic cætera augurio respondeant ut quos lura eadem coelesti agnitione illu flet
 lidem principes excoluerunt: par hominum benivolentia complectitur: eosdem quoq;
 ad paria dignitatum culmina fata perducit. Coluit Pium & ueneratus est usq; adeo glo-
 riosissimus princeps noster Sforzia Franciscus ut nulla maior inter Pontificem & unum
 principem benivolentia & munæ charitatis obseruantia extitisse perhibeatur. Te quan-
 tum & inclytus Dux Ludouicus excellentissimus Cat. A scanius illo nati dilexerintem l-
 nentissima tua hæc dignitas ostendit. Pium Calixtus in hunc uestrum ordinem sponte
 intulit. Te Alexander illius nepos ita dignum ea dignitate iudicauit ut cæteros illis co-
 mitis sine te nõ creaturum fuisse creditum sit. Et cum oia pari quodam diuorum fauore
 contigisse cernantur: hoc tu præcelluisti q; per dignitatum gradus ad purpuratorum or-
 dinem ille euectus est. Te ad culmen tanti Senatus una hora ex protonotario substulit.
 Dabunt hoc quoq; uotis nostris superius sicut ille Calixto successit: tu quoq; Calixti ge-
 nus imperio consequare. Et in quo illum hætenus non exples: possis aliquando eodem
 lunarum numero pari sub quinis zonis in omni orbe terrarum potestare æquare. Hoc ti-
 bi nostra hæc dicatio auguratur: hoc illa tua animi magnitudo & excellētia in rebus ge-
 rendis: liberandis: decemendis summa moderatio & sapientia promittunt. Ego immor-
 talem deum precor ut hæc nos desideria non fallant: Vale atq; augurium accipe.

.. A D .. E V N D E N ..

Accipe quanta Pii fuerit Lunate secundi
 Gloria: qui uitæ splendor in urbe fuit.
 Hunc tu Pontifices dices superasse priores
 Moribus ingenio: religionis fide.
 Nec minus hunc cunctis prestare fatebere prificis
 Gestorum numero uinbus iore: pede.
 Tunc habuit ueteres in quo confunderet ætas:
 Vni cesserunt sæcula cuncta Pio.
 Edere ne similem posset natura creauit.
 Vel si quem uoluit modo factus eris.

P

Ius secundus originem duxit ex Sena celebri Tuscorum urbe sa-
milis Piccolominea nobili ac puerit. Patre Syluio postumo
qui aliquando militares duxit ordines. Matre Victoria equae no-
bili & fecunditatis eximia: quippe duo deinginti & ex
his gemellos aliquot puerperis edidit. Natus est quiddecimo
kalen. Nouembris Constantinianum quod oppidum duo & .xx. milia
passuum distat a Sena in fundis gentiliis quo parentes paucis
ante annis se receperant studio patriâ a plebe deieci. Nomen puero
Aeneas Syluio inditum: in memoriam aui. Prima rudimenta

Constantiniani peregit a modum puer. Senae propinquis comendatus celeriter: & in poetica
& in oratoria profecit. Ius ciuile sero amplexus & lente breui omisit: nata ad poetica
inclinatore. Initia famae ex rhythmis comparauit. Hetrusca lingua editis. Mox oratione
& uerbis laudari coepit multa scripsit ad emulationem aequalium inter quae & Iulius
culae quaedam fabellae cum excidissent aliquando postea suppressimere conatus minime po-
tuit. Italia tota peruulgata. Petrus rerum domesticarum simul & quaedam gloria: cu-
pidus Basileam Heluetiorum urbem contendit in loco diu antea inditum conciliū
tunc aduersus Eugenium pontificem habebatur. In itinere obliquo & perdifficili propter
ortum cum Florentinis finitimis bellam quo metu nauigaturus secundum tractu Liguri-
caei littonis: cum populonia solasset aduersam incidens tempestatem. Cosica omni ac
Sardinia uiuentium circuitus in Lybiam usque propellitur. Reuersus in Lygusticū pe-
lagus: & expositus incontinentem: cum diuersoria deessent radio rerum nauticarum &
recenti periculo territissimè mortare sub dio quod redire ad nauem maluit: reliquum iter per
Genuum atque Alpes agit. Basileae quidem haberi in precio & salutari ob ingenium
coepit. Sed rebus minus quod sperauerat succedentibus in Italiam reuersus est: nec diu perstitit
secutus Eugenii legatos: repetitaque rursus Basileae Coloniam Agrippinam secundo Rhe-
no ad nauigauit: breuique ibi comoratus descendit Attrebates Belgarum urbem quem in
locum Gallorum reguli Britannorum conueniant. Hinc ulteriorem in Britannia nunc
Scotiam missus ad Regem aduersus citiores Britannos qui paci aduersabantur solchi
tamdiu ad Caesarem ingressus oceanum graui exorta tempestate poene demersus: ex
cursu a nostro caelo in intimum oceanum perpulsum. xii. dies ad casum nauigauit: reie-
ctus tandem in Britannicum litus: agnitusque a regis specularionibus ac prohibitus ulterius
us progressi: remittendo quoque oceano duas subiit tempestates quarum altera dum Sco-
tiam petiit Nonuegiam pellitur: ex eo loco delatus in Scotiam percellere quidem ad
bellum Regem non potuit: effecit tamen ut legatos mitteret qui de pace agerent & auxi-
lia Britannis deinceps non administrarent: ipse quoque duobus asturconibus donatus a re-
ge estumione adiecit quem matri destinaret. Hac in insula uotis solue dicitur inter fluctu-
um aeternis uirginis matri nuncupauerat: initium eius morbi cotraxit qui dolore articulo pe-
rmanens ad uitae exitum. Glacie decem milibus passuum nudis pedibus ad Phanū usque
calcantans redderet in oppidum non aliter quod lectica ponerit. Scotia decedens non ausus
potenti se committere oceano: habitu mercatoris repetita Britannia regios speculatores
astu elusit. Basileae. xii. uiris qui conuenit praerant coaptatus: concilium uero Papiam tra-
duceretur frustra suscit. Italici Florentinae Germanis uinū. Gallis Auinionem praeferen-
tibus. Munia cuncta obiit fere omnia. Primū scriba: mox abbreviator maior designatus.
Postremo & inter deputatos conscripserat: et epistolis concilianibus praefuit. Legationes
praeter Scoticam quam diximus eo in loco noue suscepit. Ad Argentinenses tres. Ad co-
stantinenses duas. Ad Fransfordenses totidem. Ad Allobrogas & Tindinios Rhetos sin-
gulas. Profectus est in Noricos ad Albertum Caesarem designatum breui apud eum man-
sit: traducere in sententiam Basiliensium conatus: an potuerit subsecuta statim illius mors
incertum fecit. Occidit ad conterendam Eugenii dignitatem institutum recusauit:
quid saepe oblatum: haud legitimum ratus natus: statum: quae tanta de re pnuati infestus
sent. Felicitatem tamen antipapam aliquandiu secutus est: quo Legatus missus ad Federicū
Caesarem Alberto suffectum: lauream donatum: quod poetarum insignie praecipuum Ger-
manis habet: Alberto & iter amicos Caesaris relatus: ad scriptumque secretarius haud multo post
profecit. Est. Ad ultimum ascitus inter consultores imperii: inuidiam quaquā Italici in-
ter Germanos breui superauit. Prima legatione Caesaris nomine ad Tergestanos fectus:

seditiones in ciuitate exortas compressis: actis in exilium qui motum concitassent. Altera
 ad Eugenium aduerfantibus amicis q̃ offendisse illū grauitet uidebatur: oppugnata toti
 ens ad Basileam eius dignitate. Eo reconciliato & rebus ex sententia cōfectis diuerit ad
 partē: ultimum iam contactū senio: nec enī deinde uidit amplius: paulo post mortuū. Eu-
 genius quoq; secretarius factus est absens: quo munere apud felicem conuentus nondum se
 abdicauerat. Tertiū inde obiuit legationē ad eundē Eugenium de duobus electoribus Cae-
 sarum testitendus: quos ille Fœlici assensos & grauiā in ipsius dignitatem molitos exau-
 torauerat. Profectus est eadē de causa Francordiā simul ut neutraliū conuentus dissol-
 uerent. Si erant qui dissidentibus ceteris: neq; Eugenio: neq; Fœlici paruissent: ueluti ad
 noua consilia atq; incerta spectātes: rediitq; iterū Rōniā: ac rursus Francordiā: de condi-
 tionibus acturus: inuere hibemo & cui magnitudine niuiū ac ui excrecentiū fluminum
 prope succubuit. Reliquis contētionum Germanicarū. Tertiā demum legatiōe sublati
 exceptus est Rōmæ ob operam prospere nauatā oīum ordinū supplicationibus. Egrō ā
 ti Eugenio Germanos quoq; opera uocatus in iudiciū fuerat reconciliari secundū sup-
 plicationē de rebus Germanicis. Præfectus est Tergestanis: rumore tenere orto de Præ-
 sulis morte. Cōperitōnibus multis qui ad subitū nunciū coorti sunt ab Eugenio repulsi
 Mox cū uinere Antistes nunciaret: Ispodiocanus efficit. Eugenio mortuo cominiorem
 custodiā p̃suiuitubente Collegio: q̃ uito opus est ad eam rem minime factiofo. Nicola-
 um qui Eugenio succensus est multo habuit p̃pensioiem: p̃pter uetus in Germania cōtra-
 bementū qua & ille functus legationibus fuerat Eugenii noie. Itaq; & cōfirmatū decre-
 tos ab Eugenio honores & nouos ipse addidit. Iussu qua die est coronatus aurē crucem
 anteferre & cōsui de religionis sūma abesset: profectū deinde Roma certiore allato nūcio
 de Antistitis mortē: id quod Eugeniū destitauerat Tergestanis p̃secutignarum eius
 rei donec in Germaniā puenitibi & Nicolai ad Federicū & amicos: ad se litteris rem co-
 gnoscit. Missus paulo post ad Mediolanēses cohortādos ut mortuo Philippo duce sine
 legitimā stirpe. Federico imperiū iure se dederēt: exclusus est. Erectis in libertatē ciuium
 aui missis: simul q̃ Germanicis inuēnis: reperta priorū tempore memoria abhorretē: breui
 deinde circūfessis a Francisco Sforcia Philippī genero: uisus iterū redire: collegis ad
 Noui comitū metu subsistētibus. Ipse magno cū discrimine ingressus urbē. Ciuius in cō-
 tione uocatis: maiore partem eorū perpulit. Federicū acclamaret. Et cū armis quidā op-
 pressuros alterā factionē pollicerent: recusauit: indignū nec e legatione sua esse dicens in
 stabilidū iusto impio ciuitate cuiq; uim fieri. Fuitq; cōstantis opinio mansurā in fide ci-
 uitate. Si subuentū in tēpore oblessis. Mox legatione altera aliam excipiente. Neapolim
 missus auctor fuit regie affinitatis Leonora Lusitano: Regis sorore Alfonso nepte Fede-
 rico desponsata: interea designatus est Senensiū. Antistes absens quis insensa nobilitati
 ciuitas aliū postularēt. Senæ oī relecta pompa maiore maiore: urbe agroq; lustrato rediit ī
 Germaniā: quo tpe & matrē amisit: dū de septuaginta annos natū. Inter redeundū sum
 mouit bellū quod Veneti obfesso Tergestæ de contētionē finitū intulerant. Extēplo ubi
 ad Federicū puenit ad Boemos mittit arma sumptuos nisi pperasset. Cū enī Ladislaum
 Pannoniæ ac Boeniæ regē admodū puerū fratris filiū Federicum metu insidiarū: & q̃ re-
 gno imaturus adhuc ēt: atq; iniuriæ obnoxius apud se educaret: adhibitis custodib⁹ ne
 clam subduceret: Boemi indignū rari custodit: arcetq; a regno patrio regē: coactis co-
 pias bellum nisi dimitteret cōminabant: horū conatus statim cōpescuit: tōne adhibita.
 Cui ita fieri oportere maxime iniecto metu uenien: quo paucis post annis dimissus a pa-
 truo puenit fraude Boenica assumptus est. Veniente in Italia Federico recedens ipse cū
 ciuitatibus de transitu cum Nicolao de coronādo Cæsare ageret. Suspectus habet Senē-
 sis: copinueritis ne spē uendicandi imperi ad Cæsarem mutandū ciuitatis statū ipel-
 letet: electis populānibus: qui rerū patiebāt ac nobilitate ad pristinā libertatem restituta.
 Qua de re inter se cū ageret & facta eius dictaq; clam: palā ue exploraret: nec prodire ob-
 nam: nec ubi domū uenit frequētes salutauere. Cogitatū & de inferenda clam necesa po-
 tentionibus rumor fuit. Quis ob rem decē uiros adiens delere eam suspicionem frustra est
 conatus. Auxit inuidiam mortuus collega Fullendorius: & in æde uirginis matris loco
 celebri sepultus: quā rem argumentū adesse iam recepti imperi querēbant: homine exter-
 no ueluti p̃dita libertate in ciuium sepulchra delato. Tum demū ut tēpore cederet. Thela-
 monium se contulit: ueluti Leonorā excepturus ex Lusitania man uenientē. Accitus iter
 hæc a Nicolao minime paruū: ualitudinē causatus: suspicionē tū eius litteris subfuit q̃
 uulgatū erat: constare inter coniectores: Nicolau aut moriturū itra kalēdas Aptiles: aut
 in uinculis futurū: p̃culū ex Federico portendi nouo impatore: urbe armis uēdicaturo
 quo meta

quo meta Nicolaus Federici aduentum extrahere in antumum cupiebat: fatalem diem occupaturus Sed Aeneas Iiris confirmatus proposito abstitit Leonoram comitatus regio haud procul a Pisus descendente et nauis Federici nomine primus exceptus: quæ agere scribitur Germanis: qui aderant Federico propinquus Pisus ingressus Florentini ex multitudine suspitione iniecta. Cum depellere moribus uellere: eius gratia atque auctoritate uis abfuerunt. Idem ad Volaterras factum: quæ hæc urbes altera subacta armis exposita uideret ad omnem motum nouitatis: altera in finibus sita esset. Senæ ad aream posuerit ipsa Federico exhibita orationem habuit perelegantem: quæ puellæ Lusitanorum regis laudes complecteretur. Extrat adhuc pro portis marmorea colūna pompæ congestus: monumentum. Cui ciues aduentu Federici nobilitatē relegissent: armata undique iuuentus ad custodiam urbis: eos metu solueret: non obscura opera Federici discessum acceleraret. Ac tum demum remissa suspitione & propitius mobilitate: quæ osum reuocata: in publico ciuitatis noie legatus ad Nicolaū designatus: omnem itinere Federicum sequi iussus: in quo resalutandis Cardinalibus: qui obuiam prodissent: interpretes fuit linguæ Germanicæ ignaris. Nicolaū primū adiens cum oia septa armis inuenisset metu liberauit. Postridie orationē habuit de impatore coronando & uariā & plenam uetustatis interpretes ac noderator osum quæ inter Nicolaū & Federicū acta sunt: utriusque in se gratiam auxit. Federico Neapolim ad Alfonso coniugis auunculū euntes: Romæ subitū idoloze pedis demoratus: simul ut regem Pannoniæ adhuc impuberē in aduentū patris asseruaret. Orationem in reditu Cæsaris duas habuit. Altera grās agit Nicolao & collegio patrū. Altera hortatus est ad bellū aduersus Turcas suscipiendū: & posterio re quidē ita mouit ut extemplo ipse legatus cū summa potestate ad Pannonios: Boemos: Nonicos: ceteraq; Germaniam destinatus sit. Cū Florentini Federicū Pisana & Volaterrana iniuria offensū ac deinceps Neapolim ab Alfonso incitatū existimaret: atque ideo transitū prohiberi dicerent. Præmissus utriusque suspitionē ademit. Fertanæ Borsum a Cæsare Munienū ducem nominatū primus salutauit: laudauitque orationē clarissima. Venetis quoque p munificentiā in Cæsare iussus est grās agere. Eodē paulo post a Nonicis obfessio: cuius ad hostes altera q; exierat horū obfisione dissoluit. Quo tpe & Boemos Nonicis ipsis cōcilauit. Intercessit et rogationibus Germanorum de maiorē decretis annuādis: cū magna contentio res ageret: contra Cæsaris dignitatē futurā: si decerneret Pannoniorū apparatum bellicum Federico iminentem discussit legatione bigna. Quarū posteriore & pacē consecutæ: quæ toto biennio petita. Legationē Germanicā in Italiam susceptā de bello Asiatico p oēm Germaniā circūtulit: quæ de causā pegit & conuentū Ratissponzubi pgressum in cōtinuum oibus qui aderant excussisse lachrymas cōstante deploratis Grecorū calamitatib; & recentis cladis Constantinopolitana in mediū exposita: cupiētem iam tedire ad suos: multa re alia Cæsar potuit cōtinere q; spe iniecta Asiatici belli: pollicitus sequētī anno expeditionē quantis maximis posset uiribus susceperūt. Profectus eodē studio Franciordiam: quod in Ratissponzū conuentu fecerat ad suscipiendū in Turcas bellū exiuit. Ita ut passim arma caperent: conlitis ex eius sententia ducibus qui essent publico noie rerū summe psumi. Ceterū subsecuta statim Nicolai mors: oia peruenit. Opinio fuit Nicolaum uoluisse et coactare Collegio Cardinalium. Sed importunitate regū suū cuiusq; postulatione nec recipere cōpetitores cogere: nūc hunc neglexisse. Mortuo Nicolao: orationem principum Germaniæ priuato consilio euerit: petentiū id quod diu tenuisse Galli dicerentur: quid Pontifici Ro. statuere de templo: nūc præfeditur liceret. Legatioē ultimā missus ad Calixtum Nicolao suffectum: ubi iussurandum exhibuit Cæsarem illi paritutum: hortatus senem ad bellum Asiaticum suscipiendū & lachrymas excussit & in statim edificari trinites ad ripam Tyberis iusserit: effecit: bellūq; martirium ad ueris iuri inferri. Perpulit mox & Alfonso ad eandem suscipiendam expeditionem Neapolim ad eum profectus: simul & bellum deprecatus est: quod idem Rex duce Picinino Senensibus intulerat: quī minus astitisse ei bello Hetrusco uiderent. Constatq; regi consensum: pro palam extortam sibi ab hoc pacem uel orationis notū impetratum: cum frustra Senensibus antea legationibus postulasent: mansit autē apud regem conpositis iam rebus: menses aliquot: tum demum sero egres dimissus. Ultimo discessit aliquotens obuiolus pedibus: regem sic accendit ad bellum: ut extemplo & ueterem classem recensuerit: & nouam iussent edificari. Tum demum reuersus Rotnam Cardinalis postulationē Patris designat. Quæ de re: atq; Calixto sunt gratiæ ac patribus Germanorum: Pannoniorūq; principum noie. Fuitq; statim multis in ore prouidum senem Calixtum esse qui adhuc uiuens successorem sibi creauisset. Fuit autem illi adeo charus ut exercitum ab eo

annem peruenit. Legati Senensium obuiam progressi restitutos gentiles ad munia ciuitatis cum nuccia uenit accelerare lecticarios iussit Corsiniani haud amplius q̃ triduū moratus ubi Senam uenit ceteram quoq̃ nobilitatem restituit beneficio populi quanq̃ diu recusantis dispersitq̃ per trib' ut coire totum in corpus ciuitatis uiderentur restituere conatus esse & duodecim uirales familias ad capita aniplius quadringenta aliquando nobilitatem secutus. Sed uisus remissius postulasse non tenuit. Statuit Anisitem urbis Metropolitensem in iurisdictionem adiectis Grossetano: Massano: Clusino: Suanenſi. Ciuibus Radicophanum munissimum Hetruriz oppidum quod diu antea bello ceperant consensu Patrum in perpetuum sub tributo concessit. Cum legati Cæſaris & Beticæ ac Lusitaniz regum & Philippi Burgundi Senam conuenissent omnibus sequi se iussis. Florentibus trium dierum itinere contendit. Tribus legationibus apparatu diuerso excipientibus inter quas & Galeacius Sfortiz filius sextumdecimum natus annum a Mediolano usq̃ præmissus a patre & cum eo Arinenſis: Fauentinus: Forolisenſis: & Porocomeliensis tyranni occurrerunt. Cæteris auream sellam per uices subuenibus: Galeacio per ætatem annum apponente: postrie ludi theatrales decreti quibus leones cum equis concurrerunt. Mox cauea per medios spectatores dilapsi. Consultauit & de rebus Italiz cum Cosma Senæ sui temporis prudensſimo: opibus uero quantæ nulli ne ueterum quidem priuato fuerunt: templa quoq̃ ab eo facta: reliquaq̃ edifica percupide inuoluit. Sigmundi Ariminenſis causam qua proditoris accusabatur a Ferdinando Rege distulit in conuentum Mantuanū. Bononiæ septem equitum turmas quæ secutæ Galeacium illic subſisterant: priusq̃ urbem ingrede retinere coegit: furas in ipsius potestate fuisse: ciuitas in trepidatione armata: circa opum maiora domos inuentute: ne quid innouaretur. Auxit metum Brogma orator quidem uehementis: ceterum consule in gratulatione publicæ ciuitatis conditionem deplorauit. Qua de re mox preuicationis reus in exilium actus est: non ante Pii reditum remissum a ciuibus Ferrariam lembo delatus est per flumen Padū: omni genere magnificentiz exceptus a Borſio. Cæterum postulata eius de immunitate ciuitatis & remissione tributorum reiecit: causatus temporum difficultates: quibus augenda tributa in Asiaticam expeditionem essent non minuenda. Quam ob rem Borſius Ferrariā discedentem ad Stellatani oppidum secutus uetatum se Mantuam cum recepiſſet poſtea minime præstitit. Ad eum locum Ludouicus Gonzaga Mantuanorum princeps occurrat: classe utraq̃ innuamachiæ speciem concurrente. Ingressus Mantuam est fexro kalendas Iunias quadri duo prius q̃ Romæ subscripserat. Pompa eadem qua Perusiam: nisi q̃ hic Regum Principumq̃ legati lecticam subire. Præſeduræ urbanæ: uigileſq̃ portarū parere ei iussu quem ipse statuiſſet de conuentu acturus: orſus est a re diuina ſupplicationibus per urbem rotam continenti in duo decretis. Exposita ratione belli ſuſcipiendi in Turcas: paucis luuentis eorum qui se conuentos erant pollicini: religionis simul & Italiz uicem deplorauit oratione admodum mæſta & plena deſperationis. Sed breui frequens eſſe conuentus coepit legationibus transpadanis. Mox & Gallica ac Burgunda Caſimiri quoq̃ Getarum regis splendorem q̃ barbarorum apparatu. Venit & Blancha Franciſci Sfortiz uxor: Philippi filia: foemina ſpectare probitatis. Comitibus eam quatuor aliteris liberis: quorum Hypolita natu maxima: iunior Alſonſo deſponſata: latine orauit per eleganter. Pii ſtadium in religionem complexa: Galeacio fratre orationem eius excipientemq̃ ambo patris aduentum promiſſere. Inter hæc nuncio de Turcarum impetu in Peloponneſſum accepto: ſexcentos pedites mitti: quorum centum Blancha mercede cōduxit. Centurione Zanono Crenionenſi ad eum terrorem acceſſere legati ex Rhodo & Cypro & Leſbo & Epyro atq̃ Illyrio uenientes omnes perituri auxilium. Auxit trepidationem Sanderoula munitiſſimum oppidum in ripa Danubii proditum Turcis. Itaq̃ Ragufinus auxilia pollicitos triremes duas armare nauigareq̃ primo quoq̃ tēpore in Græciam iuſſit. Bellum exortum in Germania compeſcuit: miſſis legatis Verdaq̃ oppido erepto Cæſari iuſſo reſtitui. Dedit Sigismundo Ariminenſi pacem conditionibus quas tunc acceptas: breui Gallico bello abruptit. Franciſco Sfortia cum quadringentis purpuratis uenientem demum non expeſtatis: cæterarum gentium legationibus rogationem ſulſit de bello ſuſcipiendo: habuitq̃ orationem omnium que circumferuntur ipſius nomine longe grauiffima: ſecundum quam conſenſu omnium qui aderant bellum decretum eſt. Alteram tulit rogationem mari an terra gerenda reſeſſet: & Italo milite an extremo & q̃ magno exercitu opus foret: & unde cogendum ſtipendium: ac ſententiam ipſe ſubiecit ad ſingula. Militem conducendum cum qui uincti a Turcis non conſueſſet:

præcipue Germanum exercitum : neq; minorem comparandum q̄ satis esset repellendo hostes; maiorem q̄ alere provinciæ possent . Pecunias in Italia exigendas eorrogâdas etiam in Gallia atq; Hispania esse . Cum de Imperatore exercitus referret qui cômuniibus auspiciis rem gereret . Francisco munus per ætatem deprecante . Legan Burgundi Philippo eorum dum reciperent uotis quoq; ad eam expeditionem damnato . Misit & Gorum Lollium Venetias ad cômunicanda clam consilia belli . Rhodiis ad trirèmes celeriter edificandas sexdecim milia aureum nummum dedit ex pecunia Gallicana . Sed hæc belli cōsilia mutataq; undiq; res oppressere . Nunciatum sub idem tempus trirèmes quatuor & uiginti ad ripam Rhodani edificatas ad usum Asiaticæ belli Renari Galli filium correptas aduersus Ferdinandum eoarmasse : ac motis ad Gennam rebus : i classeq; ad Lyrim annuē delata Campaniam uexare . Optimatas regni plerosq; ad Gallos deducere . Romæ Tyburtium & Valerianū fratres illecebra iuuentute Agrippæ phanum cōmunisse : tractis per uim ad stupra ciuium liberis : ac cæsis qui minus obsequerentur . Piccininum ad Gallos cum parte regis exercitus trāsfluisse . Sabellos Piccinini præsidia recipere . In Picenis Sigisfūm dum raptō fœdere oppida regia inuadere . Efinos & Aneconitanos & in Umbria Fulgintenses & Meuanenses propter hines tumultuari Britānos eiecisse regem . Hispanos maiore fratre depulso minorem regno imposuisse nec ab Germanis quietiora affectuntur . Pannonios & Boemos rege ueneno assumpto : distrahere in partes regnum . Noricos intra se armis certare . Magunnnis Dieterum Antistitem inserere bellum . Ad hæc tot simul cohors ita mala uisus non nihil animo succubuisse . Rediit celeriter Senam : nec sine dicitrimine Pado inter nauigandum glacie districtorut necesse fuent securibus excidi . Ad res Germanicas sedandas Legatum misit Bessarionem Cardinalem Nicenum principem Collegii . Regi subitaria collecta manu auxilium sūmisit : eoq; mox ad Samū proligatos nihil cunctatus uetere instaurauit copias : ac nouas addidit Duce Anthonio fororis filio . Piccinino Federicum Vrbinatem & cum eo Alexandrum Sforciā opposuit . Sigismondo Neapulionem Vrbinum . ac mox & Federicum qui illud ad Senegalliā magna uictoria fudit . Romam Centuriōem aliquot sūmisit & equirum præfecta : qui Siccarios Tyburtianos cōprimerent . In Britāniā Legatum præfulem Iuteramensem : quem mox abusu legationis & pugna Britannicæ i mixtū cōiecit in uincula p̄sulatu quoq; amorū . In Hispaniā etiam qui fratrem maiorum restituerent . Rediit post hæc celeriter in urbem exorta i Campaniæ & Picenis ac Sabinis bella ex p̄pino suppressus . Sed undiq; exante motu rerum . Bello ita incubuit ut aliquando quatuor & sexaginta equitum turmis res gesta nō ante deſicnt q̄ subactis undiq; hostibus : quod multis ætati uix contigerat . Vniuersæ Italiæ data pax fuerit . Bella suscepit iuitus nec unq; nisi lacerissus : & nec sic quidem nisi prius cōmonuisset ad iniuria desisteretur : & Sigisfūdo quidem tō ante inferi arma iussit q̄ ter denunciaſſet : misit etiam Legatis qui oppida repeterent : media pace per fraudem occupata . Sabello syngrapha manu sua scripta condiciones æquissimas proposuit : quanq̄ obſeſſo & rerum omnium inopi : utrunq; deinde ui ad deditionem compulsum seruauit quidem . Cæterum erepta bello eorū oppida neutri restituit præfactus iniuriam eatenus remittendā esse secundo posuit inferi . Sigisfūdo conditionem quoq; adiecit ut Peloponnessum Dux belli aduersus Turcas proficeretur : ubi postea biennio maria fortuna bellum gessit . In Germania Dieterum Maguntinū Antistitem tribus legationibus monuit mox decretis ipsius parere recusārem abdicauit : quanq̄ familia ortum potentissimam alterumq; suffecit uisus est crexisse calamitatis animum . Cum nunciaret deletum in Picenis eius exercitum : & domesticis suprimere nunciū conarenti ubi rescuissit nihil morus . Sigisfūndus inquit . Si decios prælio uinceret : semel uictus fuerit bello uincet ut quod mox instauratis coplis tuenit Ferdinandus ad Samum profugit : uincit ut quod Gallis . Fortuna inquit belli nobiscum est . Nam ea quos primū iouet : postremo destituit . In Germania quoq; uictis insigni calamitare qui eius auctoritate bellum gerebant nostrum inquit erit iam uincere qui uicti sumus . Que tria bella quis principio deteriori conditione ubiq; fuerint breui ex sententia confecit . Expugnat neq; casibus fortunæ aduersis : neq; nimis potuisse ex eo cōstare : post susceptū bellum inueni pacē dedit nisi uictor : quāq; & a Sigisfūdo post uictoriā Picenā & a Gallis post suas regias copias postulat : cōditionibus ut accipere nō dare uiderent . Auxit hines ipegi Beneuētō & Terracina iure fœdens i Ferdinandus acceptis . Sabinos qui ad Gallos delecerat & Soranos atq; Arpiatis : & in Picenis ac Flaminea a Metaurēſibus iu Cesenatem usq; . Arimino exceptor : armis obrinuit . Phano fortunæ : manū simul terræq; oppugnato : Vinctorum quoq; classe : quæ illatur a

quæ illatura præsidium uenerat: opera Anconitanorum profligata. Cefenates iureiurando adegit ut post mortuum eorum tyrannum Sigisfrundum fratrem i urbem atq; agrum potius dederent: quod breui quâquâ ipso iam mortuo fecere. Canale Tudertinorū oppidum longa obliuione pressum cum machinis undiq; dirutum: non tamen ante promissa defensoribus premia expugnari potuisset: & laudauit qui defenderant & Ducem eorū præfectum militum constituit. Quædam & sine bello obtigere in Aquitania Valentiniensis & Diensis Tetrachies: quæ sunt ad ripam Phodani a Ludouico Rege incertum datæ sponte an maiorum testamento relictæ. In Peloponneso quoq; Manouasia munitissimum sitū oppidum a Paleologis traditum. In agro Tolphano prope centum cellas: mōtes aluminis patefacti: ex quibus proventus annui aureum nummum paulo minus percipi q̄ centum milia feruntur: insolentia eorum qui minus iusta peterant: uolenter constantissime resistit. Oratores Cypriorum natum ex concubina regis filium exclusa Carlocta ex uxore suscepta regem dari sibi postulantium reiecit q̄ Cyprium uetigalem promississe regi Syriæ: iurasse quoq; in eius uerba diceretur Georgici Boemorum regis q̄ Fantinum Dalmatini Legatum coniecisset in ulnula: & mox q̄ male de religione sentire regem publicauit. Sigismundo Notico Cæsaris parueli diem dixit: q̄ nulla fretus auctoritate custodiri Cardinalem eundem antistitem Brixinnensem iussisset: interdixitq; aqua & igni: quâquâ priuata amicitia inter præcipuos habito. Sigismundum Malatesta obloquentem de religione atq; ideo in ius uocatum: nec compitentem damnauit. Simulacro quoq; eius Romæ uicatim incensum: nec multo post scædas Gallicum in quo & Sigismundum continet Galli conuendebant recusauit indignum dicens inire cum eo societatem quem paulo ante damnasset. Tudertinis tyrannicum morem creditorum magistratum subleuitatis legibus quibus rem publicam gubernarent. Incepit Senensis q̄ legem tulissent: ne qua deinceps rogatio fieret de nobilitate restituenda: atq; adeo acriter ut extemplo legem abrogarent. Arcem in Ianuensi magnis sumptibus edificatā a Colūniensibus & loco munitissimo demoliti extemplo iussit Veliternis iminentem. Mitente Cæsare legationem paulo obscuriori recusauit audire: postulauitq; clariorē Burgundam quoq; ueluti superbiorē iniustaq; decreta postularē. Martiale Gallū q̄ uitginem incesisse uasale tebeatur: præfectura amouit: quâq; scelus non constare subdēs in religione præfectus: suspensione non minus uacare oportere q̄ crimine. Gallum alterū Armeniaci tyrannū cum sorore consuetudinē stupri per spēm cōiugii habentē in iudicium tractum multauit: cōiectis in carcerē qui falso decretū Calixti corrupti tabulis adhibuisset: atq; res est magna conuersione propter familie nobilitatem. Quædam minus uisus est uindicasse: Perulæ Panduli Balionii ac filii cadē a patre in spem hereditatis securis illaram: & in Piceno ad Sentinatē eadem de causa a patruo: captiæ mox strigulati. & in priore quidem causatus tempora extorqueri sibi parricidium: quaestus est. Sentinatē obsessum: mox sub conditione deditum dimisit: oibus exint rebus affectis tamen supplicio qui iuueni manus intulissent. Nonnulla facietis: excepta uitæ morsu. Ludouico rege Gallos nisi copias in Ferdinādū auxiliū missis & Campānia reuocaret: multa minitante: ac tursus nisi desisteret auxilio. Gallos qui Romæ essent reuocare simulante nihil respondit aliud q̄ & habitabimus laxius: & turgas non audiemus. Castigata simul insolentia gentis & leuitare. Triballus confirmari sibi quem ipsi nominassent regem postulantibus: negauit esse sui iuris. sed ad Pannos pertinere: contēderibus liberos esse. Quid inquit feruor te postulat? Præfecturam Rhodiensem exhaustam a Gallo: Hispano cōmuni dicens: Gallicū morbum Hispaniensi medico curandum esse: Galli profusi: Hispani profugi haberentur. Conuentu Mantuano cum Burgundi duo milia equitū: quatuor peditum pollicerentur. Germani hominum armatorum duo & quadraginta milia. Vngari dimidio minus. Ragusini duas triremes. Rhodii quattuor. Cypri rotidē. Legati ex Cilicia hominū triginta milia: dicentibus Gallis nō antea exierandū foris peregrinū bellū q̄ ipsoꝝ domesticū sopiret: mirū inquit Gallos qui semp alias uicerunt: hodie uertborū magnificētia uinci. Borsū quoq; legatis trecenta milia aureū nūmū pollicentibus cū fidē non fecissent: non inquit tor opus est minus dimidio contentis. Cum Veneti ppter inritū cū Turcis fœdus palā aduersaret: unclam tū habita rōne quarū essent collatum. Sūmam belli: naualis dan sibi postulat: & classē in super triremū sexaginta & .xx. nauiū rostrum: ac peditū delectorū octo milia: & annuas decimas: & p̄terea quindē dies cēna milia ex publico: hoc inquit Veneti est recusare non petere. Nos uero adeo uobis molesti non erimus: ut oneris tantum feratis. Hispanorum assertiōem de iuraculis eius q̄ cū patre de

regno contemderatiqua a seueratissime instarent. Iras fuditque egre sententibus: an nefcis inquit: uita miracula fieri non morte. Germanis offensis quod inter respondendum Marthianum Pannoniae regem appellasset: tanquam ad eos ius regni pertineret. Sinire ait Marthiam tantisper nos regem appellemus: dum eum uos regnum tenere permittitis: temeritate finiu & ignauia exprobat: subdiditque armis regna diuiduari non legibus. Clementem eum fuisse inditio est: quod nemini petenti ueniam non facile ignouit: alioquin peritina cibus inexorabilis. Bello regio parci Arpinatibus iussit ob. C. Marii & M. Tullii memoriam: quod multi oppidanorum ita uocarentur. Donadeum oppidum Sabinorum direptum suis grauiissime indoluit: opinio fuerit cogitata eum de ducibus exauctorandis. Cor reposita suis greges Aquilanorum ad quinquies centena milia: quod uolara fide ad Gallos defecissent: restitui indicens non esse muldandos infantes: greges Agrestium & multitudinis essendefectionem a potentioribus factam: quia liberalitate dedere se uolentes. Aquilanos releuit ad regem. Expeditiones non nisi ex consensu patrum & sero suscepit. Suscepit ita incubuit ut aliquando non suppeditante eratio: atque egre conferentibus sociis: accitis questio: rursus iam inquit si opus est uendi me lubeo. Pecuniarum usque ad nitium negligens: ut nec aspicere quidem sustinuerit. Impensa belli ingrauescente contraxerat aliquando ad ducenta milia aeris alieni: quod ubi ex rationibus exarari percepit: questio: nongrauitur succensit: iussus prima quaque occasio dissoluere. Questore urbano usus est Iulio forti Pisano: iactis & animi & ingenii uiro. Sed contrahendo aere alieno in sumptus bellicos paulo laxiore: quo factum est ut exaustus uectigalibus unde suppeditare domesticis sumptibus pecuniam posset: aliquando laborauerit coactus unum in triclinium & ipsum admodum frugi familiam omnem redigere: ut aliquando exclamauerit: & qui appeteret & qui conerneret pecuniam stultum esse. Sed neque rationem fisci uectigalibus aut portoribus auxilium: decimas antea exegit: bello Turcis inditio: & tunc quoque moderatiorne adhibita: ne prophani ultra quam trigesima grauarentur: ne ue ad maiorem summam infirmi magistratus quam supremum: iudeorum uigesima non ex prouentibus: sed ex capite deducerentur. Instituit quattuor uiros ex collegio Patrum de luxuria coherentia. Primum Germanum. Alterum ex Callis: reliquos in Italia. sed homines diuersarum nationum ac morum: diuersam cunctantur ipse e uita decessit. Nouum etiam collegium abbreviatorum ad uiros septuaginta litterata & moribus ex omni natione promiscue delectos. Redacturus ad castigatorem: in elegantiore stilum acta publica uidebatur: quod iam ab initio pontificatus destinauerat. Sed deteritus diuersitate controuersiarum ac legum difficere se in magis otiosa tempora non omittere testatus. Pro uocationem ad futurum concilium tenere a nonnullis illam edicto summorum Sceleratorum esse periculum cum iudice petere qui natus esset. Episcopos Proto notariis ordine subsecutorum anteposuit: mutata conseruetudine maiorum: quaque plerisque regio genere ordinis Cardinalium numerum duobus comitiis auxit undecim adiectis. Laudauitque singulos oratione diuersa. Sed nec priorum contempnit: suffragia: nec de quoque retulit: cuius ratio non oibus constaret. Testamenta eorum quae Romae decessissent libera esse uoluit: qui intestati obissent eorum bona ita deum referri in aeternum est passus. Si nec propinqui comparuissent. Questore eius quaedam supprimere uolente ad fiscum deuoluta: cum reddere iis quorum fuerat iuberet & ille uendita a seueratissimis subdidit redimant. Nobilitati & studio sui & ex Germanorum consuetudine fauientes publicas non aequae uisus probasse: diffiniebatur multoque esse tyranni deseri: quae optima haberet: in ea non minus bonis quam malis periculis esset uitae premia non fere nisi apud principes inueniri. Thomae Paleologo ac liberis Peloponnesi imperio depulsis in Italiam: fugientibus: occurrere ad Anconam iussit: atque omnia regio more subministrari. Carlostani quoque reginam Cypri: regno deturbatam a fratre atque ad socerum Allobrogum nauigantem deicendere ad Hostiam ac Romae excipienda: equis quibus iter reliquum terra conficeret: uianco etiam prosecutus. Accitus Romam fere omnibus quos Turcae patria eiecerant. Pecuniam ad uictum annuum constituit. Cerimonibus solemnibus permagnificis: ceteris in rebus habitus est intra modestiam. Caput diui Andree ex Peloponneso delatum prosecutus est maxima pompa. Alexandro Cardinali Sentinari Anconam missus: qui a Graecis acceptum: Narniam usque deferret: ubi in arce reconditum exacto post anno tribus missis Cardinalibus diuersis ordinis & decretis itinere toto supplicationibus Romam iussit afferri: progressusque obuiam ad pontem Militum medius in praetis excepit: Tabernaculo extructo ad teni diuinam faciendam: ubi mox & sacellum erexit: Ligustico marmore: & in Vaticano cella dedicauit: simulacro argenteo confecto: Vinctum: festum eucharistiae petegit in solito apparatus: trita undique sagis putrecis urbe:

pureis urbe uelataq; linteis: quibus aureæ stelle ueluti cælesti affixæ globo interlucébant ut excludo cælo inter flores ad digyti crassitudinem. & diuersi generis catus supplicano procederet. Syluestres etiam homines hædera uestiti cum leonibus atq; uris congressi uidebantur artificio mirabili. & uersus passim heroici caneabantur. Fonnunq; fistulæ utriq; ex aduerso sese ferientum murmure continens demulcebant. Strauitq; omnem répli ambitum purpura. Catherinam Senenseni cuius multa extare miracula ferebantur in diuinarum retulit numerum apparatu aequæ magnifico. Rituum factorum & cærimoniarum ita ubiq; tenuit ut ad Sub lacum cœnobitas cœnam eodem apparatu quod illis ministrari sibi biduo iussisset quod & Capriolæ in Hetruria fecerat. Et ad Cœnobium diui Benedicti in Mantuano & in Florentino ad Certusiam cum ibi subsistisset. Lustrandi orbem & uagandi adeo cupidus ut aliquando dedit Calumniam locum. & legationem quidē Scoticam non inuitum suscepisse constat. Britanniam uero ininere obliquo. & unde circūspicere multa posset obliuisci simulata ueste Landonias ingressum uoluisse etiam ad Orchadas nauigaret. Sed deteritum male totiens tentato mari dixisse: ritum illud: plus q; temere neptunum accusare: qui tertio iactetur. & Scoticam quidem Nonnegiamq; descripsit facturus idem de Britannia si tedit ad exactiorem inquisitionem licuisset. Amecumq; Allobrogem qui incertum specie finitimoniz an aucupandi pontificatus gratia solitum se dederatq; locum delegitq; amoenissimum ad ripam Lacus Lemani fete batur ultro addi in locumq; descripsit. Habuit inter delicias & uallens Sarentanam. quæ est in Rhetis fontium ubertate atq; gratia eximie lata mibi & ædem consecutus est. Professione Mantuana cōmoratus Clusii diem unum reliquias laberinthi uetustate collapsi p̄quisiuit: & ad hostium fluminis Mincii diuertit in uillam: quam constans est apud accolas fama: fuisse Virgilii agrum. Tusculanum & Albanum & Tiburtinum studio uetustatis circūlustrauit omnem uiam quoq; Appiam & aquæ ductus. & Hostiam & Traianum portum diuersis secessibus inspexit. & in Appia quidem obeliscos ad hyppodromium iussit excuari. Hostia uero in discrimine fuit: grauiissima exorta procella impulsus metu inūdationis nocte media cubiculo excedere. Phalerios quoq; adiit q; audierat muros adhuc extare lapide quadrato: & oedocoli eadem de causa subsistit. Circū nauigauit Thrasimenum & Vulfinium lacum & utrobq; in altera insularum pernoctauit. In Thrasimeno subscriptio des bellarias fieri quæ in lacu factæ notarentur. In Vulfinio summo iugo insulae enigi sacellū iussit: ubi est Chnstinæ uirginis phanum. & certamen cōcurrentium nauicularum depexit propositis accolis premio. Fontes sereno die adeo cupide frequentabat: ut sæpe inter glaream & marginem cœnam postulauerit. Augustam & Alburnam & denique Anienis uia Claudia ad Sub lacum usq; inuisit. Salenam quoq; uia Tyburtina ad leuand flexens Augustam ubi contegi ad uitādum æstum audiuit egit accolis granas istar miq; accurrit. Struxit & Senæ fontem in ortis prope pomerium aquaductu subterraneo denuenta ubi diem sæpe totum decemendis rebus exegit: quem cum noctu quidam dissiçiens adeo tulit molestus ut discedere statim uoluerit: questionem tamen ultro offerentibus ciuibz interponi ueluit: dicens satis magnam penam suam cuiq; stulticiam esse. Monti um quoq; delectabatur ascensu ut in Romano & in Tyburtino prope nullum prætermisisset. Sed præcipue qui uiderent arbonibus. & in longissimum prospicerent. A miatam in Hetruria editissimum conatus ascendere ad media subsistit isticis ægæ subeunibus. Senæ cum diuersaretur sæpe Capriolam secedebat quo in loco iugum est pinu: cupressos illic æ lauro consitum. Semitis per gradus sub umbra distinctis. Nisi per hyemem aut pluuiam raro sub tecto aut prandebat: aut spaciabatur. Secebat singula quæ æstate ab ortu caniculari quæ re grauiore distineretur aut in proximas urbes: aut si liberum esset in Hetruriam. Itineribus usus per æstatem nocturnis. Stationes libenter secundum fontes habuit: aut flumina & riuos si fontes non occurrissent. Inter eundem aut interrogabat proximis de iis quæ prospiciebantur: aut ipse loquebatur. Historiam loci cum posset ubi q; subnectens. Vere atq; autumno Viruui balnea tepetebat aut petriolanæ destinauerat aliquando & Baiana petere. Sed reuocatus precibus Senensium diuertit ad Tuscanam laubatur perficabaturq; a paucis & exiguo apparatu: ne quem deterreret eorum qui prope lauabantur quæ de causâ ne horam sibi ullam prescripsit. Absterfus paulo plus minus ue mille passuum uehebatur. Perpetuo pontificatus lecticatus usus ubi nauigatio deesset. Annandi leuiter secundis fluminibus cum posset occasione uidissimæ arripuit: q; & minus quateretur. & lecticatus parceret. Diem ac noctium rationem ad horas usq; distinxerat. Surgebat æstate ad primam auroram: hyeme ad alterum gallicid nium. Studium ita partebat ut ut inter legendum aut scriberet: aut dictaret panibus

prope interuallis: nisi cum histotias texeret: quas cōstat & uerissime & festinantissime scripsisse. Plerūq; duas in horas nunq; minus q̄ in unam protrahere studio. Exceptorē habuit Augustinū Patricium: quem aliquando ad horas quattuor exercebat. Sed dūtaxat ualitudinatus & cū Cyragra laboraret: deinde uel aderat rei diuinæ: uel ipse operabatur. Mox aut cū patribus consulebat: aut dabat subscriptionibus operam quæ duo munera senis diebus obiri solita: nisi cum senæ aut solemnia prohibuissent: nunq; intermisit. Subscriptiones etiā extra ordinem in quaque postulator occurreret & in mensa & in cubili faciebat. In itinere ubiubi subsedisset: acciri postulatōres iubebat: nec unq; ad fontem aut umbram accessit sine pugillaribus. Secundū consultationes patrum aut subscriptiones: pr. mū oratores: mox priuati admittebant. Cum aliquatidō unus e cubiculariis senē uerbosiorē facere dicendi finē clam sūmonisset: aduertens repeti omnia iussit. Conuersusq; ad cubicularium irato similitis tictis inquit ex quo iniui ponēficatum aliis me uiuere oportere: nō mihi. Neminem plus triduo demoratus. Oratores saepe qna die uenisset: ceteros posttridie admisit: præscepta cuiq; hora ne quem expectando fatigaret. Integritatem eorū qui secum uerarentur exactissime perquisiuit: repudiatis quorum fama minus probaretur. Initio pōficatus secretariorum numerūq; offerri quædam tenere dicerentur: ad paucissimos redigite: pauloq; post ad duos Gorum Lollium consobrinum suum: & Iacobum Lucensem spectatissimæ probitatis uiros. & alterius quidem ingenium ac uitam ita probauit: ut paulo post Antistitem Papien. mox & Cardinālē effecit. Quid deputatis referent homines sibi afciuit moribus & doctrina probatissimos: præcipuum uero Agabium Cynciū Romanum clarum in poetica quoq; Sed iuris scientia longe eminentissimum: quem p. mūm Anconitensem: mox Camertibus præfecit Antistitem: uia maiora collatus: si diutius uixisset. Constantissimus fouendis quos semel esset amplexus: gloriabatur inter suos neminem sibi fuisse inimicum sua culpa. Dilexit ex priuatis Marianum Sozzinum Senē sem iuris consultum ueterē æqualem suum. & Procopium Boemum: quē aliquando in Germania collegam habuerat. Ex regibus Federicum Cæsarem & Alonsūm Aragonē. & Matheum Pannonium: extremo tempore & Franciscum Sforciam quem bello regio sociū habuit: Præcipue omnium cōplexus est Federicum Vrbinate: cui rei bellicæ summā cōmisit. Ex patribus maxime Bessarionem Græcum Cardinalem Nicenum ætatis suæ doctissimum: quem & orare aliquando secundum se iussit. & legationem Germanicam cōmisit cum summa potestate. Caruaialium quoq; Hispanum eiusdem ordinis clarum uirū quem iam senem & atritum legatiōibus ex Pannonia reuocauerat: dialogosq; aliquot scripserat. Ex domesticis plurimum apud eum potuit Gollus Lollius. Catherinā & Laudomiam forores æque dilexit. & Laudomiaz quidem uitam ad equestrē erectum ordinem. Umbriæ præfecit. Ex quattuor filiis primū Anthonium in familiam regiam adoptatum Marlorum ac Lucanorum imperio præficiendum a focero rege curauit. Alterum Franciscum uiginti annos natum coaptauit Collegio Patrum: reliquos duos Iacobum & Andreā ad mediocres extulit opes. Catherinæ uero cum unicam haberet filiam minus uisus est præstitisse. Cæterum & præfecturas dedit genero. & ipsi ad .xx. milia aureū nummum comparauit. Auxit familiā numero adoptiuorum inter quos fororis filios & Gorum consobrinū. & Cardinalem Papiensem & cubiculariorum aliquot gentilicis donauit. Alexandrum præterea Miraballum Neapolitanum: quē initio pontificatus ob eximia liberalitāte familiæ reiq; domesticæ p̄fecerat. & oppidum Frascatū in Latio secessus æstui gratia cōcesserat. Amicis & propinquis raro se subtraxit. Sermōne gaudebat libero & festiuo. & q̄ modice exiret in locum: fuitq; ipsa natura nō in facies: urbanitate extempore. Occurrentibus aliqui in itinere Lusitanosq; legatis: inquit ad hos: an hi ad nos ueniunt? Exeunte eo ad cella palatii cum germanus senex arrepta lectica ius sibi reddi ex clamarent: una inquit de rean de oībus? respondēti de una: statim subdidit recte sapiens: ad eum de te fuerat si de oībus postulasses. Alteri se ipsius pedibus cōmendanti: melis inquit: o stulte q̄ debiles patronos imploraueris. Cotiniāni quo in loco natum eum diximus nō cōparentibus sodaliciis. Solus ait meorū conuiuio desum. Paternum etiā fundum cie cumuisens: in quo pinus erat a patre qua die ipse natus est consista iam præ alta. Cum ad eam defecisset: hæc inquit me admonet esse iam grandiusculum. Ad lacum Vulsitum contententibus accolis de lectica subeunda. & ut gladios stringerent: repelli omnibus iussit: q̄ stulte inquit simul & onus & periculum queritis? Ad amiatum porrigente pasto re Cymbium lactis: ori admoit: quanq; admodum fordidum: ridentibus qui aderant: & hoc inquit dulcius quam Artaxerxis poculum. Et qui sitis uitro non eget. Edificandi studium bella interceperunt. Cæterum in Vaticano cellas templi maximi promiscue passim

passim edificatas discilci iussit: ac mox secundū parietis tractum collocari: quo reddita est facies interior templi angustior & patentior. Addidit & cellam diui Andree ad primū angulum templi læua subeuntibus ubi postea & sepeliri se iussit. Scalas quoq; instaurauit pro foribus templi uertitate collapsas: strauitq; aream amplissimam uestibulo palatii cōiūcto turri excubatoris: choatam supra scalas marmoreas porticū impeditē reliquit. Est & ipsius arx Tyburtina opere tumultuario confecta: nec prohibuissent transitu & inuissent comeatu hostes & recipere intra urbem ipsius prædicia recusassent: exprobrauitq; dubiam fidem. & diripi eorum agrū est passus. Fuitq; & nostrū disticō. Tybur habes arcē q̄ non tibi credis: hic n̄ est: Aeneas phryx est. Tybur es agricolū. Cornelianum ex oppido urbe m̄ Pieniam appellauit: designatis magistratibus urbanis in speciem iustæ ciuitatis/Episcopo & prætorio edificatis Episcopum & triuittos instituit. & certamina gignica p̄ gradus ætatis. Construxit & ædes gentilicias eximia pulchritudine. Symmetria quadranguladapide suffuso extanti incrustatas ad digyti crassitudinē cōmissiū paulo recedentibus: duplici ordine fenestrarum: anullis & cratibus ferreis: addiditq; porticum ad meridie duplici concameratione: cōniguatione in super accliuū. & triclinia æstiuā atq; hibernā. & cellas promptuaras alte suffossas: ortosq; peniles. Templum quoq; cgregia structura. & aream pro foribus. & cellas in ambitum templi aramq; subterraneam: uetuitq; in eo quemq; sepeliri præter sacerdotes & antistitem: quibus & tumultum seorsum assignauit: tam uiolant̄ panetem picturāq; insignia: ut appendi iconias: aut cellas engia: ut altaria præterq; ipse destinasset. & prædia in sumptus annuos coemir. Architecto ad summā sumptu impense longe præmentito: post præfectū opus addi centum iussit: dicens desipere architectū qui de impensa quam nemo sit facturus ante præfinit. Fecit & senex porticū gentilitiā concameratam: ædes quoq; adiuncturus: quare iam atq; strauerat. Erexit & cellam ad phanū diui Frāscisci. & in ea sepulchrum parentibus marmore Ligustico: hoc itici fo distico: quod ipse considerat. Siluius hic taceo coniunx Victoria mecū est: Filius hoc clauduit marmore papa Pius. Cogitauerat Amenē ad Tybur usq; nauigabilem reddere: portum quoq; Traiani reputare. & in Piētiū lacum facere orcia flumina ocluso ac uiuo ex Amiantæ radicibus eodem denuato. Ingenia sui t̄pis minisce fuit. Sed dūtaxat probariis manueret: nōnūq; alio: epigrammata uisusq; contēpisse mediocritatē: cōtra xit inuidiā: dicere solitus oratores & poetas: aut sup̄mos: aut nullo in loco esse oportere. Laudabat in dicendo candorē & uim oratiōis: apparatus uerbo: nimis dicēis ocium appellabat. Iuuenis delectatus poetica Niraphilenticum scripsit uersū magis facili & expe ditō q̄ accurato. Poemata quoq; i epistolas: modū cōplura flexu ætatis oratiōi incubuit iuitans rerū & legationū magnitudine. Scripsit ad Ladislaum regē Boemoe: adhuc adolecentē libellū unū de arte Grāmatica: mox alterū de regia institutiōe: cum in Germania ageret. De rebus Boemicis ad Alfonso. Ad Federicū de Noricis integros cōmētarios: Rerū sui t̄pis i Italia gestas: libros. xii. quod opus nōdū absolutū cū uita finitū: uetuitq; publicari nisi emēdaret. De Eutialo. De ortu Nihil. De studio uenēdi. De hæresī Hussitarum. De dignitate Cæsaris. De præte cōcilli. De sanguine christi. De ueritate christiana ad Maumethē Turcā. De gloria belli suscipiēdi ad Franciscū Sforciā. De erratis Basilienis de Fortuna. De defensionē poetices De miseria curialiū singulos libros: quos: magna p̄ dialogis cōstat. Descripserat in Pontificatu Asiā minorē: maiore mors intercepit. Inchoa uerat & aliqñ historiā uniuersū orbis rerū ætate sua ubiq; gestas. Sed omisit: uentus ne parū explorata colligeret: illoca libet̄ ex c̄nipsit stilo extēptaneos: mox castigaturus. p̄ter Scotiā & Noruegiā atq; Luaniā. Rhodon quoq; & Minlenē & Lefbon. & Cyprū expressit accurata breuitate. Et historiā quidē tempore: recētiore: nemo putarus est & quæsiisse di ligētius: & uerius renouisse. Reliquit epistolas: quatuor uolumina disticta t̄pibus Orationes nemo tēpore: n̄ ipse & nec ueterū quidē tot habuit: oēs fere de rebus aplissimis. Cæterū sentētis q̄ uerbis illustriores. Copia mira & ad magnitudinē rerū extēctē: de uerborū delectu nōdū nihil illi Germania detraxerat: cōcasto sæpe apud barbaros cultiora negligere. Sed eas: magna p̄ exceptos: negligētia petiit: quatuor & uiginti extāt. Pronūciabat uoce sonora & graui: uerū eodē spiritu semp & crebris interuallis ut dicer̄: ex tēpore & sine cura uideret. Persuadēdi longe potētissimus. Neminē ad se dicendo nō traxit. In cōuentu Raniponēsi male sustentatas a Legato Cæsaris p̄es ipse suscepit orandē ex tēpore: ane: ubi dicenti aduersario & quādo deimes molestus Germanis esse. Cum inquit in c̄pites illis molestus nōtū esse. Præuidisse illum futura ex longo interuallo creditum esse: prædixit quatriennio ante se in belli apparatu decessurum hoc uersū quem ipsius manu uidimus scriptum. In Turcas bellum dum parat: occubuit. Senenī adultero asserenti

de rivali quærelam nisi discessis inquit breui occidere: quod accidit nõ dum exaëto mense. Legatis Venetis in conuentu Mantuano societatem aduerfus Turcas recusantibus fore ait ut quod tunc relicerent: decimo post anno sero essent rogaturi quod euenit. Nam decimo post conuentum anno amissa æuro: opem ex omni Italia implorari circumferre. Cum Lodouico Allobroga uir Carlostæ haud procul a Mantua transisset. Cypri mari periturus: nec eum ut par erat saluasset: breui inquit recta ad nos reuenteretur quod se quenti anno fecit Cypri regno depulsus. Statuta fuit ifra mediocrem: corpore per adolefcentiam modico. Flexu ætatis aliquanto plenior: oculis læti quidem. Sed qui torue ita itam exanderent: capite compacto & ante diem cano. Facie subcãdida annis senio re. & ad minimam quãq; ualitudinem statim coincidente. Fuit laboris & mediæ q; frigoris atq; æstus patientior. Calculo nexabatur prope menstruo. & assidua tussi. Pedum usum iam pridem amiserat: cum rigore riuali quem duximus: tunc etiam superueniente podagra: chytragra sero offensus & raro. Astrologas se manus habere iocabatur: quinoctiũ tumore præderent: quæ omnia adeo patienter tulit: ut constet legatione Germanica impeditum grauiter podagra: tamen a collega ut diem unum subsisteret adduci nequiuisset & in aquis petriolans petulisse duas in horas fistulam deuenire. Romæ quog; inter maximos calculi dolores continuasse orationem uix obtorto leuitur ore ac submotum paulum labro deprehensum. Magnitudinis eius signa quædam antecesserunt. Mater nocte posteriore q; peperisset: nã est in fornibus puerum mitratum peperisse: diu grauitur sollicita de onine: donec designatum Tergestanis Antistitem audiuit. Coriniani septimum agens ætatis annum inter ludos pueriles Pontifex Max. saluatus ab æqualibus singulos ordine ad oscula pedis admisit. Alфонsus uenientem ad se Neapolim e fenestra digyto amicis ostendens. En inquit nobis Pont. maximus. Federicus quog; Cæsar cum e Cymnio monte Latium prospexisset: eo accidi ad se iussu: cito inquit his in locis regnabis Aeneas: & qui tibi nunc imperamus: breui parebimus. Romæ unus ex regibus purpuratis ad eum iam Cardinalem ueniens: cum lunas sagis intextas aspexisset. Exclamauit fore eum Pontificem maximumq; agens ipse aliquando in Calabris audisset esse in arcanis proxime futurum Pontificem ea signa habiturum Qua in hora creatus est Pontifex Romæ eadem Laudoniæ forori Coriniani est nunciatus: octoginta milibus passuum spacio: nec uisus amplius qui nunciauerat. Incidit sæpe in discrimen uitæ. Puerum pene trimum de didisse præcipiti loco. & prope exanimatum constans boue quog; impeditum comibus: ac ter iactatum præter spem euasisse: multis in locis confossum. In Britanniam cum a cœna mercatoris amici reuenteretur: qui funabulum præferebat: ipsius in oculis occisus est: prope ut ad eum uulnus perueuerit. & transiteratione Britannica fereno die cum ad nauis gaudum inuitatus: serius ad nauem iam soluentem uenissetq; posset admitti: exorta mox tempestate: nauis & qui in ea erant haud procul a littore ipsius in oculis demersi sunt. Mediolani cum febrem incidisset: grauiore accepto pharmaco pœne consumptus profusio est: cum alterum medicus supparasset: pixide casu afficta: periculo eximitur: nec multo post Basileæ pestilencia contactus paulum ab interitu abfuit: ab amicis omni bus præterq; ab Andrea Panigalio destitutus: quem postea inter precipuos habuit. Alpes Vindelicas hiberno equinoctio ingressus paulum absuit quin liquentium niuium lapsu obrueretur semel ingenti globo deiectus. Apud paludes Pontina: cum noctu per flumen ligulam nauigare: tribus horis lymo inhælit: nauis quæ eum sequebatur cum undecim uiris a bortata: ad cumas quog; nocte eum appulisset: nauis oppressa est. Sed citra cuiusq; discrimen q; haud procul a littore nec profundo admodum mari subsidesisset: quog; die coronatus ad Lateranum est in periculo fuit ne a turba congratulantium opprimeretur: necesse fuit per fractis Scipionibus gladiis arceri multitudinemq; idem postea & Namia cõtigat. Insidiæ illi bus structæ: primum ab Euerio tyrãno adiutore Boccardo Piccinini scribasculis interceptæ sunt ad eum litteræ habere se uenenum: quomodo simul paulum lædica illi. narietur statim periturum: se quidem corrumpere aliquos ex læticariis uoluisse: uerum neminem inuentum qui facinus recepisset: adhībendam eius auctoritatem & præmia nã lora preponenda: quod ubi rescituit: tantum admonuit Pazaliam præfectum custodiæ corporis: ne quem parũ cognitum læticarium admitteret. Altere a Sicaniis Tyburtianis. li ex Hetruria ad exitum autũni redeuntem: nõnullo subornauert: qui ueluti libellum porrecturi pugione conficerent. Sed illo prope tante modum confirmatis ad scelus animis: prius q; uenisset ad locũ insidiarũ: patet facta res est. Et credidit aliqui se facile omnibus fiducia tanta: ut professione Mantuana aliquando per hostilem agrũ sine præsidio transiit. Mors quog; eius p̃cognita: tumore passum dissipato ad extrũ anũ sexu decessurũ

& ipse

& ipse in pratis Quintilis cum ex Vrbe discederet. Conuersus ad mœnia: uale inquit Ro-
manumq; amplius uiuum me uisura. Qua die atq; hora decessit Anconæ in Hetruria Ca-
maldi quod est in Appennini iugis Senex Germanus uictu aspero sex & quadraginta annos
intra Sacelli claustra emaceratus atq; inter cœnobitas miraculis clarus ingressus ad linē
primum uestibuli uidere se exclamauit magnum sacerdotem corona triplici & candido
amictu deferri in cœlum: cantantium uirgularum cœru & nubecula septem Attoni-
tis qui aderat. & quid id esset coniciens: quanto post die quantum itineris Anconæ
distabat nuntius de morte eius affertur. tempore & habitu conuenientibus. Expeditoni
in Turcas uehementius incubuit & festinatus q̄ esset & ualitudine & alieno tempore. Cū
reccens rediisset & balneis obliuientibus amicis senium & ualitudinem. Patebit inquit cœ-
lum reditus Si Romam non dabis. & Phano expugnato sublati in cœlum manibus ire
de inquit habet. Iam uocor ad bellū meum. Acceleratū eius profectioem Philippi Bur-
gundi magnificis promissis. & pretea Thelephi Armeniæ & Georgii Persiarum: & Asiæ
Mesopotaniæ. & Gorgoræ maioris Hyberię. & Vitebecchi minoris Regum Oratores Ro-
mam uia ad eum nūssinduerat lingua habitu dispari. & cæteris quidem tonsi erant in mo-
rem nostrum capilli. Mesopotaniis globus unus in cinctu speciem telictus intonsus. Ves-
tes omnibus laxæ deiecit: pileo plato & sublimi. Horum cum unus dies singulos uiginti
carnis podo deuorat. Si in conuiuio inquit & umbra his sociis dimicandum erit no-
bisiani uicimus. Oratio eorum grauis & sticta: Centum uiginti milia arma uorum polli-
cebantur. & Pancratium Hyberum socium belli uirum magnæ in re militari auctoritatis
quā summam cum audisset non creditam & luxuriæ q̄ bello apriorē ratus alere inquit tā-
tum exercitum difficile erit Europæ. Maturandi causam etiam Pannonii dederat: quos pos-
tulasse a Turcis pacem constabat cōditionibus admodum iniquis. Quare misso stan-
equitum mille in annum unum stipendio: ac spe aduentus sui facta in hunc continuit Cru-
ce signatorum etiam cōkursus ad Anconam factus: quos ad triginta milia ex Gallia atq;
Hispania error attraxerat: uulgato tēte re Pōuicem omnib; qui ad bellum transmarinū
proficiscerentur. & nauigium ad traiciendum. & uictum ad finem belli suppeditarum
Igitur pmissio ad eos in aduentum suum conuēdos Caruialius Hispano Cardinali ac
rebus per Italiam omnem compositis. xliii. kalen. Iunias Roma proficiscitur re diuina in
templo maximo ad Vaticanum pactam quo descendere quotiens urbe abiret. & aras sin-
gulas ordine uenerari consueuerat: ibi omnibus ad pscandum rerum successum inuitatis.
Festinato ad portum Milutum lēstica delatus est. Auidius suscepto innere incidit in se-
briculam: principio haud satis cogniti medicis. & ipse ne quid moræ obiceretur aliq̄-
diu suppetest: ita iam aucta magis q̄ ut dissimulari posset: medicos inuabit ne cui pare-
facere nūtiare iurando & imprecationibus adactos: Ad pōtem Patribus ac turba omni di-
missa: cum paucis lembum descendit aduerso Tybeni nauigaturus. Cum effusus patenti-
bus pratis ciuitas abeuntem consalutaret: ac reditum audienti preterea: pcepit in lachry-
mas. Sustitit nocte prima ad Castellum lobeum: confessus nauigationem eius diei dif-
ficillimā fuisse: cōtratio flumine colluctari quod ex imbecilli ponus ualitudine q̄ labore
accidisse putatum est: nec ausus in ripam deicendere: graui delatione confectus: nocte
totam egit in lembo. Postridie quanq; inhihentibus medicis maturinum inter mul-
to ante solis ortum soluere cum iussisset ad oppidum Phianum puenit nauigatione lon-
gissima: quadraginta milibus passū uno die confectis. Cū pridie illius diei ad decimum
milianum substitisset: noctauit & secūdo in flumine hoc in loco dū ageret de pte classis
quæ sticta ad portū Pisanū penetrare in superū mare p̄ sretum Siculū iubebat: i uenireq;
Anconā ad copias expiendas: inuincitūq; esset trimes Genuensium & naues onerarias
quæ ad summā classis princebant nōdum esse paratas: & pretea Philippū Burgundū pfe-
ctionē uerbis extrahere: cōmotus aīo est: auxit molestiam prolapsus & ripa demersus: in
oculis adolefēs ad remigiū mercede conductus: itarde accurrentibus nauitis quod a deo
tulit acerbeur p̄catus ueniam: exiit & abominatus casum nec lachrymas continuit.
Ad radices montis Soractis tedio nauigationis simul & merore extincti iuuenis exponi
se primū nauicula iussit: quæstus semp male sibi nauigationes cessisse quod uerbū finitū
accipientibus cubiculariis. & quid committeret se toties p̄n peniculo iterrogantibus: itatus
ad detetrendum se ab transiteratione Illirya dictūq; sciebat inuitis multis se Italia ex-
cedere: nemine inquit cogimus: nec aliud locutus reponi in lembo se iussit: prouectū ad
xv. milia passum lēstica confectis. Supra Oziculum maxime confectus est obuia cru-
ce signator: multitudine: quos more impatientes retinere Caruialius minime poterat
& agmine cū reuerterē: nec lapinis abstinebat: quo circa medici auersuri eo spectaculo

illis oculos obduli lecticæ uellum perpetuo itinere causari uentos iusserunt . Ab Octo-
colo per Narniam Interamnâq. Spoletum ægre & itinere quattuor dieb. peruenit: con-
euiq. totum tridui. & ære cômunita p̃sidium auxit . Iter deinde a læua per Fulgineses
agens. Fulginesium quosdam subsequi ad Assisium iussus relegauit: p̃stumo in reditum
suu exilio ausos & coetus cogere: & p̃fecto Urbis ubi ille Italia diuisesisset iam tunc insidi-
as p̃struere. Tyrânidem sibi per eadem arreptos. Instaurari & Assisi utrâq. arcem iussit.
Superior deinde ad Fabrianum Apenino. Iter flexit ad Phanum uirginis Lauretaneæ uo-
ta nuncupaturus: ubi & aureum obtulit calicetæ patetæ eximie magnitudinis. Ingressus
Anconam. xy. kal. Sexnles. Supplicationes trium dierum decreuit: p̃fatus in nia reum
deo. Cætera uisrui cômendanda esset. Nuntio allato de incursione Turcarum in agrum
Ragusinum milites ducentes ad corporis custodiam comparatos: cum paucis sagitariis
triremi expedita nauigare extemplo Ragusium iussit. Triremes Venetas numero duode-
cimû quibus & Venetorum dux aderat ubi appropinquare intellexit deseri se iussit ad
primû litus classem inspecturus: eaq. inspecta sub genuis truna edita uoce: nuper sibi na-
uigandi occasionem defuisse: nûc occasione se desitumum. In cubiculum relatus: solui sta-
tim profuoluo cœpit. Medicis nihil periculi promittentibus. & hæc quoq. principum ma-
iestas ex inquitine in morte quidem cædere assentatoribus. Postulauitq. eucharistiam: qua
& triduo prius acciperat. & paulo ante ad Laurentanum: Accidi deinde Patribus iussis hor-
tatus est in expeditione peristerent. Triremes & quæ in porta erant. & quas uenire per fre-
tum Siculum nunciabatur: tradi Venetis iussit. Pecunias ad aureum numum quadragin-
ta milia ex decimis exactas Mathiæ regi Pannoniorum mitti in sumptus belli. Cum dis-
cere uires sentiret recidens sese in Cardinalem Papiensem. Filii inquit curam meorû ipse
suscepit. & huic expeditioni addesto. Interrogatus ab illo an sepeliri Romæ se uellet: nō
tenuit lachrymas subdens & quis id procurabit? Illo recipiente se curaturum: refici uisus
est. Vocauitq. Patres ordine ad osculum: postulatâ prius a singulis ueniam: ii minus recte
rem christianam administasset. Lachrymâibus omnibus & Bessianio eius uerba de re
christiana sanctissimæ gesta excipiente: iterum amplexis omnibus inungi se iussit. Vi b̃ co-
cunet & ipse precibus inter hymnos expirauit: uoce ultima ægre edita: rogare omnes p̃
se precarentur. Decessit anno ætatis nono & quinquagesimo religionis nostræ Milleesimo
quadringentesimo sexagesimo quarto. xviij. kal. Septembrium: ex quo pontificatum
inierat anno sexto. Polinobres curato corpore: conditissimum affirmat uenire: præcordia
exactâ in templo diu Chyriaci recondita fuisse. Corpus decreto Patrum subsequen-
tibus ipsis relatum Romam est: & in cella diu Andree sepultum ad uaticanum.

Vita Pii a nobis paruo conclusa libello
Digna elephanini tergonis orbe fuit.
Largisef hoc illi Papienis uenae nec unq
Dum caeli stabunt emorituradabit
Campani exigua & riuo deducta minuto
Nó explet:primú uix rigat illa labrum.
Cum tua mox aedes núc pressa uolumina dicent
Campanus dormit:fulcitat iste Pium.
Debilis at quisatq: omni man ca labori
Magnú li terigit:dextera iuuat onus.
Sic ego pone sequens: & post tua terga priorē
Laudabo:atq: auctor nó egestis ero.
Finis.

Esse hoc in tumultu Pium secundum
Ne tu credas Pius petiuit astra
Terris gloria nominis uagatur
Præterq̃ ossa nihil reliquit urnæ.

Oppidorū: Ciuitatum: Montiu: Eluminū: Complurimorū: nō sunt annotata noia: quōdē mī
ra in hīstoria hac copia. Inquiret lector: nā nusquā tanta locorū in oī Aūfonia: Campania
Apulia: Calabria: Pelignis: Samninibus: in ipso Latio: in Vmbria: in Tuscia: q̄ta hic notitia.

Quo tpe scripsit hīstoriā li. primo. fo. primo
ad finem proemii.

Brachius unde noīatus & Andreas primo
dictus. li. i. fo. i.

Mōtonū patemūi Perusinis oppidū. li. i. f. ii.

Cōtractū Brachii latus ex vulnere. li. i. fo. ii.

Crus nō admodū expeditū. eodem

De amplitudine īperi Perusini olī. li. i. fo. ii.

Deploratio Italiz cui discordiz ciuiles m a
ximū detrimentū attulere. li. i. fo. ii.

Imperiū perusiniū priuū ab optimatibus

Bonifacio pontifici traditū li. i. fo. ii.

Brachii magnanīmū responsū ad hostem

sub quo recubabat militare li. i. fo. ii.

Aspirat dux Galeacius ad īperiū perusiniū uo
cantibus plebels li. i. fo. iii.

Xliiii. oppida defecerūt ad pōnificē. li. i. fo. iii.

Mille perusini equites uirtute Brachii capti.

Apud Viterbiū defuit Brachio pro cena pe
cunia Vide liberalitatē hospitiū li. i. fo. iii.

Brachius sub Alberico militat contra Bono
nienfes calus uirtute Alberici maxima per
cula euasit cum exercitu li. i. fo. iii.

Bellū Venerorū cōtra patauinos li. i. fo. iii.

Defertur uexille militis ui erepta ad Brachiū

tantus in eū militū omniū amor li. i. fo. v.

Consiliū Alberici de occidendo Brachio &
fuga illius ac littere Alberici ducti penitētia
cum responso Brachii li. i. fo. v.

Stipendiū rēctoꝝ equitū a Legato Bono
nienfi li. i. fo. v.

Tres papæ Gregorius bñdictus Alexander.

Roccha cōtracta pma uenit ī potestātē bra
chii fundamentaq; & initiū dedit tanto Du
ci & Imperio per eum acquisito li. i. fo. vi.

Pugna memoranda centum aduersus septin
gentos. li. i. fo. vi.

Verba brachii ad suos in periculo li. i. fo. vi.

Pax & colloquium cū Ludouido Firmāo ui
sto & ad desperationē deducto li. i. fo. vii.

Defectio asculanorū a Ludouico: auxiliū bra
chii: pugna & direptio asculanorū. eodem.

bellū aduersus Carolū p Camertibus. eodē.

Premissæ equæ sangatis equis quo illi oī
mouerentur. li. i. fo. vii.

bellū cū Cingulais & cruetā pugna añ mœ
nia & repulsi illi intra menia. eodem.

Societas cū tyranno Saxoferranensī. eodem.

LIBER SECVNDVS.

Ladislaus occupaturus Hetruscos mittit Le
gatos ad brachium. li. ii. fo. eo.

Consultatio cū ductoribus militū de sequē
do Rege Ladislao belo Hetrusco. eodem.

Virtutes ī brachio quibus milites cum semp

coluere

li. ii. fo. ix.

bellum īn Tudertinos ut iterum nō haberet

militem in ocio eodem.

Capit Roma a Ladislao eodem.

Legati perusinoꝝ qui dedūt perusiam Regi

si exules habeat pro inimicis eodem.

Litteræ Orini ad brachiū ut caueret a Ladis

lao si saluum se cuperet eodem.

Mittit a rege qui brachiū dissipato exercitu

in uincula haberet li. ii. fo. x.

Florētinoꝝ mores & eorū legati ad brac. eos

Obsidio Arretina & stipendium mille quin

gentoꝝ equitum brachii eodem.

Vigili equū decē peditū milia fusa eodem.

Obsidio Cortonæ & dedūt se regi Ladislao

primi Corton. eodem.

Iocosa Ducū irritamēta de Cœna li. ii. fo. xi.

Perusiz Ladis. eodem.

Exitus belli Hetrusci. eodem.

Ludouicus Rex Galloꝝ a Florentinis accit⁹

in Italiam. eodem.

Virtutes īn brachio eodē. (fo. xii)

Ex militib⁹ pastores nist fecisse brachi⁹. li. ii.

Verbis perusinz cū agro descriptio eodē.

Aggredit brachius pusiā spe peditiū eodē.

Perruptis portis uastat suburbii eodē.

Siēnius impator exercitus Galloꝝ Italonūq;

cōsensu aduersus Ladislau li. ii. fo. xiii.

Gratitudo uersus hospitē notanda eodē.

Rex Carolus & rex Ladislao ardentib⁹ ani

mis ī pugna p̄sentes eodem.

Pellit rex ex Vrbe sequit⁹ brachius ī inimicū

regnum ille se recipit eodem.

Pontificis uerba ad brachiū q̄ brachiani dū

ce pugnabant brachio ceteri pede eodem.

bellū īn perusinos & pugna apud Torsianū

post diceffum a pontifice li. ii. fo. xiiii.

Paulus Vrinus & Sforcia cōueniūt brachiū

cum suis copiis. li. ii. fo. xv.

Vnius diei supra fidem gesta li. ii. fo. xv.

Calāitates & tumult⁹ miserabilis pusiōꝝ. eo

Oratio brachii ad Camientes li. ii. fo. xvi.

Virtutes īn brachio eodem.

Sforcia auxilio mittitur perusinis a

rege li. ii. fo. xvii.

Pax inter pontificem & regē li. ii. fo. xvii.

Dimissus perusinis sequit⁹ pontificē ī expedi

tionē. bononienf. eodem.

Cruenta pugna contra Fauentinos phiben

tes transitum li. ii. fo. xvi.

Contra Miccheleſtū pugnat & capit Mic

cheleſtus eodem.

Paulus Vrinus obsidet a regio exercitu & li

berat auxilio brachii cū magna prada eodē

Liber tertius

Fabricius Cápánu a Rege púsinis missus.
Restant pons patulus & Maríanum reliqua
brachii Fabricio cesserant.

Inferior numero brachianus miles sed ultro
te potior li.iii.fo.xix

Quales milites eligebar brachius eodē
Viginti milia equitum octo peditum i exer-
citu Regis eodem.

Obsidet Tuderti brachius facta eruptione ca-
piunt quattuor equites aurati & remittuntur
honorati eodem.

Colloquium cū Rege. Trecentamília nūmū
a Rege pro stipendio & una ciuitatum quam
optaret promissa pro stipendio si sub eo mi-
litare uellet eodem.

Pax cum Florentinis. Moritur Rex Pórfex
ad consilium li.iii.fo.xx

Suspicio ne capes a pótifice ac neci dareť eo.
Abreute pótifice pñficetur Gubeinátor bo-
nonienť & etiam provincie eodem.

Bellum aduersus Foroliuē eodem
In phanē.animineť.pisaurēť.agro uno die
facit pñdas maximas eodem.

Defectio bononienť & eo adueniēte aperiūt
portas & eo rurť abreute rurť deficiūt .eo.
Deprecatio bononienť defectionis dātur ob
fides qui tandem redditii pro lxxx.milibť nū-
mum li.iii.fo.xxi

Martinus pontifex deposito Bonifacio. eo.
Tertium bellum in perusinos pro recupera-
tione patrie eodem.

Prælium ad portas perusinas li.iii.fo.xxii
Canes latratus perusiam seruauere eodem.

Paulus Vrsinus auxilio púsinis li.iii.fo.xxiii
Florentinorē Legati ad brachiū ut desisteret
a bello aduersus perusinos eodem.

Responsum brachii pñclarum eodem.
Carolus Malatesta .d. animineť auxilio ē pe-
rusinis spe póniūdē Vrbis li.iii.fo.xxiiii

Fit Tuderti dominus eodem.
Legati perusinoē bis ad brachium eodem.

Crispola familia perusinoē eodem
Desunt muris perusini studio pugnādi &
tela uenenata li.iii.fo.xxv

Anceps cingit brachium in tanta hostiū mul-
titudine duplo maiori eodem.

Læticia Perusinoē ex auxillio & festa eodē.
Nova agminis ordinādi fora li.iii.fo.xxvi

Primus brachius tuertatim docuit pñclari
in Italia eodem.

Peditum officiū inter equites nota eodem.
Oratio ad exules eodem.

Oratio ad milites li.iii.fo.xxvii
Oratio hostis ad Milites contra brachia-
nos li.iii.fo.xxviii

Præliū cū Carolo Malatesta .d. Animineť
ueniente auxilio perusinis eodem

Captus Carolus pñoiatus cū multis pñcipi-
bus cū summa brachii gloria li.iii.fo.xxix

Liber quartus.

Desperati petusini agunt de tradenda Vr-
be li.iii.fo.xxix

Rogāt brachiū ad capefendum imperium
perusie & recusat brachius eodem.

Legati ad brachiū deferētes ipiū li.iii.fo.xxx
Consultatio cum exulibus an suadeā capiat
ipetiū qñ ipse nihil factur sine illis erat .eo.

Legari Vrbem dedūt precibus exulum bra-
chius capit impetiū eodem

Fœdura inter brachium & Perusinos nota
ritum eodem.

Contentio inter ueteranos & exules de pñ-
dentia in ingressu li.iii.fo.xxxi

Ornatus Perusie urbis in ingressu eodē
De genio moriť & uirtute brachii eodem.

In Allisates compositis Perusinis rebus mo-
uet li.iii.fo.xxxii

Aduersus Paulū Vrsinū & interficit eodē.
Reate & Narniēť sub brachio eodem.

Legati Venetorū ad brachium pro Carolo
Et brachii magnificum responsum eodē.

Redimit Carolus centū milibť nūmis eodē
Tributarii plærig & Vmbria tota brachio
paret eodem.

Occupaturus Romā ad mouit exercitū glo-
rie cupiditate eodem.

Oratio Legari ad Romanos eodem.
Roma in potestātē brachii eodem.

Pestis inuadit exercitū dū obsidet mola. eo.
Tudertini Vrbeuetani iteramineť Elini Spe-
lani Camarineť Rearinī Tñbutanī. li.iii.

Ludi Perusinoē eodem. (fo. xxxiii.)
Legati Perusinoē de confirmando imperio
brachio ad Martinū papam eodem.

Religionis deuotus hostis a pótifice habitť
brachius eodem.

Filia Oddi Fulgiatū tyrāni filio nupřit. eo.
Senē beneficentia in brachium eodem.

Ludouicus firmatus dū recusat soluere .iiii.
cogit soluere octo milia nūmum eodē.

In Lucenses subitum bellū qđ soluit. L.M.
nūmum finitum li.iii.fo. xxxv.

Nursini p pace. xiiii. M. nūmū soluūt eodē.
Legati Florentinoē eodem

Spoletem dedit se brachio eodē.
Traiectus pedit Gregatius miles manu ne-
ter hic pedem ab humo ille manū a tigno
diuellere nō poterat eodem.

De Iōāna Ladif. sorore figna. li.iii.fo. xxxvi
Alfonfus Valentinoē & Siculorum rex ad-
optatus eodem.

Sforcia contra brachium a Regine eodē
Mittit q Tartalia amicissimū suū sepeti. eo.

Circūuento Sforcia capti milites eodem
Deserit pñde Tartalia brachium eodem

Ingens

SVMMMA HISTORIAE BRACHIANAE CAPITA

Ingens ducū apparatus cōtra brachiū eo.	Neapolitani Venafrani perfrāt in fide eo.
Virtus in brachio eodem	Legati Reginæ ad Alfonso ad optium
Pugna ad Afisium cruenta pri mus fertur in	Legati Alfonso ad Reginam eodem
hostes brachius li. lii. fo. xxxvii	Legati Reginæ & Alfonso ad brachium ro-
berta uxor Moritur eodem	gantes auxilium eodem
Tartalia Vrbeuetanus sollicitat dedāt ad pō-	Nicola uxor secunda brachii uxor & nuptiæ
tionē & uix ipse euasit uerso in eū dolo per	celebrantur eodem
eudem proditorem astu brachii eodem	Immane scelus præfecti arcis ulciscētis adul-
Legatus Matthæus Vbaldus ad ponni-	terium uxoris contra dños li. v. fo. xlii
cem li. lii. fo. xxxviii	Legati iterum Reginæ & Alfonso ad brachi-
Fuit hic Matthæus auus secūdi Matthæi au-	um & soluuntur brachio ducenta milia nū-
ditoris Rotæ uir eo tēpore clarissimus mul-	um pro stipendio eodem
tarum reꝑ cognitione præditus in rebus ge-	Filius domini Asculi obfes brachio quo
rendis maximus cuius cōsilio & ingeni præ-	usus est in bello cum laude eodem
stantia sepe usus brachius cum gloria eum	Eundo in auxilium Reginæ primo in
unice dilegithuius prudentia & auctoritate	Samnites mouit & multa capta direpta
permonus pontifex brachio deniqꝫ amicissi-	qꝫ oppida li. v. fo. xliii
mus redditus est multa præclara de illo me-	Iacob Caudola Fabricius Capanus : Miche-
morantur tantaꝫ adhuc durat illius uenera-	lectus Sforcia duces exercitus papæ eo.
rio & obseruancia ut ad singulas hoīum præ-	Vulturius amnis ad Capuam eodem
stantissimorum comparatiōis unus Martiæ	Turris inexpugnabilis astu capta iuuenis
us Vbaldus semper excipitur quasi qꝫ alios	habitu sceminæ uestiti eodem
uirtute & gloria præcelluerit dignus non sit	Alfonso Rex nouus applicat Neapo-
qui inter ceteros uulgo nominetur.	lim li. v. fo. xliiii
bellum & Eugubinos. eodem	Cadit Alfonso egressurus nauim multa
Sforcia & Tartalia in Tudertinos contra bra-	sententia perfusus eodem
chium eodem	Mors Alfonso regis quanto tꝑe ante scriptā
Laudes Nicolai picinini eodem	historiam & illius laudes eodem
It brachius Florentiam ad Martinum cum	Primus congressus Alfonso & brachii
pompa mirabili eodem	baleares insulæ Sicilia : Corsica : Sardinia : Ca-
laus Florentinorum & quanto honore sit	talonia : Aragonia Alfonso erant eodem
exceptus a Florentinis eodem	Hispani natura blandiores eodem
Statura brachii eodem	Neapolis magnificentia & exhibitā intranti
Brachii uerba ad pontificem Marti-	primū Alfonso pompa eodem
num li. lii. fo. xxxix	Verba reginæ ad brachium eodem
Martini uerba ad brachium eodem	Fogiæ Comes & Capuæ princeps creatur
Ornatus palatii quo exceptus brachius eo.	brachius eodem
Ludi equestres Florentinorum eodem	Conestabilis & totius regni gubernator ac
Brachius inuictus omnem debellat gentem	torius exercitus impator brachius eodem
Martinus papa non ualet quadrantem : per	Alfonso ad brachium de laudibus suis &
Vrbem carmen eodem	belli potestate eidem data li. v. fo. xlv
Pontifici acceptior Sforcia eodem	brachius ad Alfonso eodem
Fœdera cum Martino pontifice per brachiū	Cōparatio militiæ barbarorū & Italorū eo.
percessa eodem	De antiquis & nostris belli ducibus & mili-
	tibus li. v. fo. xlvii
¶ Liber quintus.	Hispanos & Gallos nūero Italos supare hos
Filia brachii nupsit Robto Malate. li. v. fo. xl	artē & cōsilio illos furore dimicare eodem
Nunciari curat brachius Reginæ Sforciæ	Loca uetusta apud Neapolitanum & ba-
apparatum contra se eodem	ianum adita li. v. fo. xlviii
Bellum in bononienses iussu pōtificis eo.	It in expeditione brachius & ad Samum
Quadringenti pedites trecenti equites con-	uterqꝫ substitit exercitus eodem
tra septuaginta equites brachianos eodem	Virtutes in brachio eodem
Antonius bentiuolus li. v. fo. xli	Suspitiones inter Sfortiam & Tartaliam do-
Sforcia discedit a Regina eam allocutus de	lo brachii iniecit
feneſtra finito stipendio eodem	
Bellum Neapolitanum a Martino pontifice	¶ Liber sextus
gestum eodem	Tranatarunt Lyrin nūqꝫ ante uado tra-
Proceres regni Item Apuli Lucani Calabri	iectum li. vi. fo. xlviii
Gamnites deficiūt ad Martinum : Campani	Effusissima præda in Sueſanos eodem

brachii uerba ad Capuanos	eodem.	rusiæ sollemniter Attende ritum	eodem
Capuani accipiunt brachium in principi	li.vi.fo.xlix.	Legati Florentinorum ad granulandum	
pem		brachio	eodem
Pacanus custos turriū ui & magna brachii		Diffidium inter alfonsum & reginā	eodē
uirtute expellit spoliatuſ oibus bonis	eo.	brachius in fines aquilanoꝝ	eodem
Carolus filius brachii natus perusiæ ex Nico		Aquilæ descenptio	eodem
la forore Camertis tyranni	li.vi.fo.l.	Instabilitas Reginæ: pellitur alfonſus brachi	
Acetrani obfessi dēdunt se brachio	eodē.	us hostis: Sfortia imperator exercitus a Regi	
Genua duci Mediolani subiciit	li.vi.fo.li.	na declaratur	li.vi.fo.liii
Tartalia occiditur a Sfortia	eodem	bellū aquilanū in quo iterficiſ brachi⁹	eo.
Sfortia in frumentatores Capuanos	eodē	Florentini supati a duce Mediolani	eodē
Sfortia ad brachium	eodem	Grauiſſimū Inſus in agro aquilano	eodē
Brachius ad Sfortiam	eodem	Sfortia mersus Atemo piscaria alio nomine	
Sfortia reconciliatur reginæ	eodem	appellato moritur	li.vi.fo.lv
Finis belli Neapolitani	eodem	Iacobus Caudola: Frāciſcus Sfortia Miche	
Sfortia regis copis iteꝝ ꝑficiſ.	li.vi.fo.lii.	lectus: Laurentius Cotignolanus: Nicolaus	
Prouincia Samnitū gubemanda brachio a		Tolentinas duces Reginæ	eodem
Rege data	eodem	Nicolaus picininus iuſſus ꝑhibere eruptio	
Bellum in Tyſemates	eodem	nem aquilanorum	li.vi.fo.lvi
Virtus perusinoꝝ in bello	li.vi.fo.liii.	Mors brachii	eodem
Dedunt se Tyſemates	eodem	Præſagia mortis	eodem
Fossa Thraſimena ꝑ brachiū fieri iuſſa	eo.	Nicolaus fortebracius pulſo ꝑōtifice Roma	
Legati alfonſi acciētes brachiū. Et ꝑmiſ		corpus perusiā reportauit	li.vi.fo.ultimo
sus Nicolaus picininus	eodem	Peruſini oſſa ſublimi loco in templo loca	
Sfortia male acceptus a Regina	eodem	runt	eodem
Coronaſ brachius principatu Capuano ꝑe			

Finis.

ANTISTITI PERVSINO IO. ALEX. VI. PONT. MAX.
 .: D A T A R I O .: O P T I M O .:
 PERENNI MEMORIAE .: ET .: IMMORTALI GLORIAE.
 D I C A V I T .:
 MICHAEL .: FERNVS .: MEDIOLANEN.

n

ON parua est gloria pater Reuerendissime ei urbi cum principido
 minari contingit unde aliqui uiri clarissimi bello paceq; domi mi-
 litie prodire: Communisq; prope est cum principe ciuium etiam
 demortuorum splendor & gestorum famas: uic ea gloria etiam no-
 stra censetur: & nobilitas quam ex gente nostra maiorum aliqui
 peperere. Inter opera quae praestantissimum illud Campani Episcopi
 postea Aprutini ingenium procuditque ego edenda meo summo
 labore studio bonorum litteratorum suscepi: celebratissima habetur.

Brachiana historia: aut pote in qua is omnes eloquentiae nervos qui
 totus sublimis & excelsus in omni scriptorum genere fuerat. Iam cum iunior natus
 plane doctissimus quisq; fateatur: uisibilis ab annis mille citra scriptum maiori gratia: seu sti-
 li maiestate quadam & elegantia: seu luce: fide historia: & rerum gestarum dignitate & ma-
 gnificencia. In qua re uisus Brachii culus olim & principis huius tunc inclite urbis: cui
 Pontificem tua te praestantissima uirtus nulla suffragiorum mendaciorum: propriis uirtutum
 comitiis sufficit complexus uisus est mihi Q. Curtium imitatum esse Qui uisus Alexan-
 dri Macedonis uitam: bella: gesta: uictorias: consilia: dicta: facta: complexus fuit: nisi q; cū
 par illi semper incedat: precellit interdum: unq; deficiat. Et hoc grauior esse perenniorq;
 potest historia q; integra extat: illa plurima sui parte deperit. Et Campanus in concionibus
 ubi historiae uis tota defudat uehementior. Vni dius penetrat: utget impēsius: suadet
 dissuadetq; uelocius in proponendo uationis irritando asperior: sedando & dissoluendo
 aprior & facilior. Summus in delectando: ubiq; docet: ubiq; delectat: ubiq; afficit: semper
 alacris grauis & magnificus: splendor e uerborum & sententiarum grauitate ubiq; admi-
 rabilis. Vt cum nec Curtius quicq; quod in historia expeti possit in commendando uno
 Alexandro post habuerit: facile tamen deprehendas interesse plurimum Italo & Barbaro
 Et gloriae Brachii nihil deuisum: nisi q; illis praescis saeculis nasci non cōtigit. Quibus cum
 multi certe gloria cum Alexandro pethibant: uerum gestarum magnitudine: foeli-
 citate & successu. pauci etiam anteposantur. Brachius quidem: & is aliquanto etiam inter-
 uallo anteponi potuissent: qui nec maiori militum numero pauciores pugnas obiit: nec
 minoribus cum regibus preliatus: tenuiores opus fudit: deleuitq; ubi hoc ad gloriā ac-
 cedit: q; in media Italia cum res bellica floretet: pugnacissimos contra imperatores semp
 uictor extitit: uictus nisi in morte unq; fuit. Hanc ego tanti principis historiam cui dicarē
 dubium me plura diu detinere. Et erant tam magnifica gesta Principi dicanda: & cui dicā
 da integrum non erant. Tua religio. Tua sanctissima uita a sanguine: & bellico fremitu alie-
 nastam natura q; moribus & uitae instituto pium aliquid ex adytis diuorum. & de sacris
 penetralibus exposcebat. Videri me gloriae cupiditas tua: expugnauit illa ipsa in te tuaq; Pe-
 rusinam urbem disciplinarum alticem deuotio Quasi nefarium me piaculum commite-
 re sentire: nisi quod unum non multis ante saeculis florenti illi & imperio maximae
 affluētia: afflūx: iam & factionibus detritae urbi lumen intra principes suos continere.
 Et iocundior me sub tuo numine ciuib; tuis magnanimi olim principis sui lectionem
 redderem Teq; haec immortalitate cui semper labores omnes meos: fortunae: sanguinem
 uitam deuotas habui apud ciues tuos condonarem. Fuere etiam complura quae me in
 hanc sententiam & allexerunt alia & confirmant. Nam si paulo accuratius poteris hanc
 historiam percurrere: fuit hic genii tuae deditissimus: ut pro his asperissima bella gesserit. Et
 deniq; pro illorum imperio stabilien. opes: sanguinem: uitam non uocerin modo: sed
 uel etiam effundere non parerit. Quotus enim nationis tuae hunc nō summa ueneratio-
 ne ne te modo dicam non prosequatur quo cōstet Alfonso Aragonens. regum qui unq;
 in Italia regnarint pace bellog; clarissimum: cuius nepotem alterū Alfonso: atq; alterum
 Ferdinandum pronepotem hoc anno tantis uestris periculis aduersus Gallorum tē-
 pestatem defendere adnixi patrio quodam studio estis: chariorum neminem habuisse. Et
 cui maiori fide se exetrum: imperium: fortunae: uitam deniq; ipsam cognouimus com-
 misisse. Huius ille uirtute in regnum appulit: huius industria uigiliis labore: studio paca-
 tissimo regno potitus. In hunc unū cū sanguineas acies cruentus Mars concitaret cū nō

tam de imperio q̄ de salute & uita dimicaretur securus quiescebat hūc In regiam stirpem
 ascuithuic Capuanū principatū tradidit & præclaris & immortalibus beneficiis affect.
 Porro cui non iocundum & plenum summae uoluptatis non esset illas Thebas: Athenas
 Megaras illam Corynthem. Lacedæmonem. Babiloniam. Macedoniam. Nouo prin-
 ci perlustrare: & pro religione quadā suspēso pede tātoꝝ memoria ducum peragrate: &
 quærere qua in urbis parte ille Epaminondas ille Agesila' ille Alcibiades: ille Themisto-
 cles illi exactissimi naturæ exp̄ssores diuertarent. Sēno iā mecū illam mirificam cordis di-
 tilationem: solidamq; delectationem. Hanc historiam cum legeris: quonens aut negoti-
 um eo te postulabit: aut secedēdi uoluptas alliciet. Vbi illos Bartolos: illos Baldos: illos
 Angelos: ille legum scrinia & sunicōs ultorum uberrima pectora: gymnasium omne euo-
 lueris. Achademiam omnem percensueris. Vbi augusta moenia perlustraueris. Fidem Pe-
 rusinorum robur & uetustatem cōtemplatus eris. Quæres postremo: nisi quod magis au-
 tummo In primis ubi illa alta Balionum domus in qua tam celebre Brachio isonuit præ-
 conium: ubi illa ællus quæ Brachium ipsum tantum imperatorem sustinuit. Qui-
 bus altus in ædibus: quo sub tecto tanti principis uita peracta. Aderant canī senes qui a p̄-
 genitoribus fide integra hauserint oīa: recensebunt stupido tibi angustias imperii Perusi-
 ni auctas & unius huius uirtute consilio & robore amplificatas. Quæ tibi expressior quæ
 optatior potent conuigere uoluptas: Ego tibi semper nescio quo sydere propensissim'
 fuisse coluite Numinus iustar habui obseruauī. Cum hæc mecum cogitasset non potui
 equidem hanc non historiam ex qua tantam concepturus esses cum tuæ gloriæ recogni-
 tione delectationem: paruum quidem munus: sed quo nihil inopsi qui sola uirtute nitat
 p̄stare maius possit dedicare. Tu cuius ingenū unicū est quo totus obstupeat orbis: q̄ nūq̄
 rerum magnitudines: nec ille quidem Brachius olim frangeris: si non bella: singul-
 nemicædes bellicosissimi Ducis probabis. Ingeniū tamen illud Campani nostri proditū
 ad lumen & gloriam sæculorum nostrorum: qua soles præclara omnia charitate com-
 plectere. Certe saltem quibus præesse te dederit uinis: cuius & q̄ gloriose ciuitati deus. Et
 cum per oclum leges tui additissimi Mancipii Michaelis qui in te totus uiuit didiceris
 memor esse.

Vale.

.. AD ..

E V N D E M ..

Desine mirari ueterum iam dæniq; pompas
 Fortunas. animo: sp̄æclia clara Ducum.
 Non minor en nostris uirtus & gloriæ par est
 Pectoris Ingenium: corpore robur idem.
 Quantus Alexander: quantus uel Cæsar in orbem
 Tantis & in Lario Brachius iste fuit.
 Non contra reges: populi non Roma. nec urbes.
 Vix contra soli præualuere dei.
 Inuictus semper prostrauit cuncta. nec uni
 Francisco puduit succubuisse. Ducl.
 Ille uirtos inter nostros. mortalia certe
 Inter nec fuerat corpora Diuus erat.
 Aspice sed quanto nitidus splendore peragit
 Noster Campanus. qua quoq; cuncta fide.
 Audio cum diuina fuit sacundia dices
 Historiæ cunctas hic habet unus opes.

I O A N N I S A N T H O N I I . C A M P A N I .
DE . V I T A . ET . G E S T I S . B R A C H I I .
P R O E M I V M .

Itam & Res gestas Brachii scripturus si nihil aliud hoc certe spe-
ro me affecturum laudis. q̄ ætati consulere conabor meæ. Nā
quid alii sentiant nescio: mihi quidem illud imprimis uidet so-
let honestissimum. i. quā quisq̄ nat⁹ sit tempestate. eam omni cu-
ra efficere præclarā: & quo maxie potest studiosius factis aut
dictis illustrare. Nec pauci eos occides qui summa ope ut immo-
tales sese facerent studuerunt. Nec est in quo magis accurati ne-
gligentia nostra possit si quæ tempora nos in lucem ediderunt
ea nos incognita præteritis: & abdita iacere in occulto plus q̄ in-
grati patiamur. Vt enim anni uices pomadic ætates in gentia suo

decori atq; ornamento pepererunt. Nec tempus ullum fuisse censorio quo & qui gerere
præclaras res: & qui gestas scribere possent: natura abunde nō rulent. Alteros ut tanq̄ me-
terent gloria segetem. Alteros ut horreo pœnuq; repositam instructam posteritati atq;
familie alendæ referuarent. Nullum enim iucundius est animi alimentum: q̄ memoria
gestarum rerum: quā qui careatis neq; imitant præclara maiorum possit facinorā: & uelu-
ti nouum quendam cictus i orbem iudis omnium rerum impendit usq; ueretur. nec ma-
ximam ac certissimam naturæ suæ partem dignitatemq; respiciat. Siquidem præfētia bre-
uia sunt: inane suntq; uno istu oculi. Futura uero nulli mortalium explorata. Sola quæ
præterierunt & certa sunt: & in immensum repetuntur ut tandiu fuisse quis in uita: quā
longe repetere præterita uideatur. Sensu enim hominis uita i non spiritu est metienda.
Sed cum tanta sit magnitudo rerum ætate nostra mari terraq; in Italia gestarum: exerce-
re uel summa possint ingenia: scilicet qd solent qui in hortos atq; rosaria admittunt: cum
ita pudent pauca quidem illis: sed tamē pulchriora decerpūt. & grauiora suscipere etiā ipsis
molestū est quæ feruntur. Tūc hic mihi unus uisus est: nō modo quem nostris homini-
bus anteponebam: sed quo iusta acie cum uetustate cettare possit ætas nostras: modo ut
homines: sic etiā tempora consideretur. Quem enim ex omni antiquitate reperies nul-
lus ope atq; auxilio fretum: uero imperij gloriæq; puenisse. Veterum alios Patria atq; Aulæ
extollebant. Regiāliis Ciuitates & Respu. spēndia conimeatus: defectus suppedita-
bant. Pluresq; domi litteris atq; ocio deditos: sauior populi repente ad dimidiam enitite
banquasi idem esset g'adio cettare quod lingua: idem foro moderari quod acie. Qui si
magna peperere imperia: non tamen uno seculum uno priuare opis Ducentantum ac-
cessionis est factum. Nam & magnis copiis: & multis annis: uel circa unam hærebāt. Ve-
rem. Huic omnia contra militiæ & labori deditum uirtus militem: eadem imperatorem
effecit: & Patria nudus electus intra paucos annos parua manu i totam aut domuit: aut
agitauit Italiam. Nec est q̄ uetustatem accuset. sed nostros interdum homines pncis
comparos: quos si tute id facere possem: cur non libenter etiā antefeream? Quo magis
eos demitron: qui uetera conſectandū aliena colerent: sua inculta defertaq; reliquerūt.
sic probant quæ non uiderunt: quæ uiderunt tanq̄ neglectas: improbatasq; prætereūt. Nā
pauci sic penetrare complexi sunt Italiæ gesta: ut desiderium nobis nō notitiam reliquis-
se uideantur. Quorum sublimia & præclara ingenia: nisi q̄ alienis inuigilarunt: etiā in
hoc ipso senbendi genere ueteres æquare potuerunt. Nec tamē illorum me magnitudo
deterrebit. Spero equidem ut senes puerorum solent ludos: ita illos mea hæc acerba atq;
imatura mendicantia summa cum delectatione: nulla cum inuidia spectant: errata ætati:
cætera industriæ daturus: & fortasse in hoc quoq; pueros imitari sumus: qui pro laudis
æmulatione grauiora q̄ ferant humeri: suscipere onera consueuerunt. Vt cumq; tamen su-
tura res est: magno accedemus animo ad res gestas: tūc uiti perſendendas. Qui si annū
quinquaginta ante me natus est: mortuus: tanto nos magis adulandi uacabimus suspitione.
Et qui eius gerendis rebus interfuerunt: ita eas memoriter solent enarrare: ut ipse quoq;
mihi: qui nondum eram uidear interfuisse. Nonnulla tamen: quanq̄ certi erant: auctores
quia superare fidem uidebantur: sponte nostra prætermisimus. Sanis hæc futura arbitrari
quæ tanquā illius clarissimi uiri primicias nostræ ætati redederimus. Simulq; ut cæteros
pari spe aut immortalitatis: aut si hoc nimium est: nobis cæte diuturnitatis excitaremus
ad gloriæ decus.

HISTORIA BRACHII

I O A N N I S A N T H O N I I . CAMPANI.
DE . V I T A . ET . G E S T I S . BRACHII .
L I B E R . PRIMVS .

Rachlorum familiam sunt qui in Brachinos Carthaginenses re-
ferri uelint: auctoremq; originis fuisse Hanni balem. Quod neq;
a uetustate generis & magnitudine gestarum rerum neq; a no-
minis similitudine dicunt abhorрere. Nam & a Brachinis Bra-
chios potuisse dici: & uulgus aliquid: ut solet in tanta diuturni-
tate temporis intercidisse putari. Sed res est pero bscura: & quæ
non modo in ætates multas. sed supra ipsam poene uetustatem
repetatur. Quocirca mihi neq; affirmare est animo propter tam
longam antiquitatem temporum: diuersitatemq; regionum: ne
que negare. Illud satis constat a forti ac robusto eius familia: ul-

so cui primo id inditum nomen forte Brachios appellatos: eoq; Perusæ multis iam sæ-
culi mobilitate atq; opibus claruisse. Principemq; ciuitatis tenuisse locum. Hoc non opi-
nione solū iam iniusta & inueterata: sed certissimis eius Urbis: uetustissimisq; annalibus cō-
probatum extitisse ex ea familia multos foris: domiq; claros uiros: qui partim militaribus
dediti studiis: partim Reip. regendæ: interiri: non paruam sibi: ac suis posteris gloriam pe-
pererunt. Extant enim monumenta maiorum: quæ & si non accurate magnificèq; scripta
sunt: continent tamen aliquid quod legi possit: & sint cognitione digni. Ma. il. præfer-
tim qui non tam scriptorum elegantiam desiderant: q; noticiæ delectantur antiquarum re-
rum. Sed Perusinum Imperium haud sane stabile fuit. Quippe nunc Optimates gerebat
Remp. nunc Plæbei suis uis uiribus inuadebant: & Ciuitatis regimē non æquitate & mo-
deratione: sed ut atq; armis quærebat. Qui uictores fuissent uictos alios cæderat: exi-
lio multabant. Plæbeis Remp. obtinentibus multi ex ea familia cæsi: pleriq; in exilium
pulli. Contra uero quum ad Optimates peruenisset Imperium Plæbeis magna ex parte
Ciuitate electis: paucis etiam trucidatis. Forte Brachiorum auctoritas: atq; opes summæ
habebantur. Illi Magistratus gerere: delegationes obire: & cum paucis Ciuitatis statum de-
fendere solebant. Finitimis quoq; regionibus magni atq; inclyti. Et si scio me de uetusta-
te generis & splendore maiorum: sed de unius Brachii gestis dicere instituisse. Nascitur .
Brachius Perusæ Calendis Iulius Anno Religiosis nostræ millesimo trecentesimo sexa-
gesimo octauo patre Oddone: uiro Iptimis claro. Matre aut Iacoba ex uetustissima Mon-
temelinorum familiarum utrum genus nobilitate præstaret plane esset incertum: potenti-
tamen pateternum habebatur. Traditū Andree huius primū fuisse nomen. Mox propter
ingentem conceptam spem gentili nomine Brachium appellatum. Parentem uero qua
die natus esset: ad Mathematicos detulisse: consuluisse quid puero boni: maliq; portendi
arbitrarentur. Responsumq; in summum: & ætatis suæ clarissimum bello uirum euasisse.
Hinc maiore cura ac studio educari coeptum. Hinc Prædagogos: qui & incorrupte custo-
dirent: & prima litterarum præcepta traderent adhibitos esse. In ierea mortuo patre pue-
riciam sub matris tutela agit: nec minore cura istructus. Iam tum magnitudinem animi
ultra ætatem ostendebat. nec quibus cæteri adolescentes: deditus uoluptatibus: sed equi
tandis: saltandis: currendis studiis intentus corpus per uatios labores exercebat. Traductus
Montonum paterni iuris oppidum militiæ sibi oppidanorum animos conciliauit. Sed
nata ex uirtute: sit. inuidia: qui alterius erant factionis: nam hic quoq; erant similitudines
tendere in eū ac duos nati grandiores fratres insidias coeperunt. quæ quum pagæ proce-
derent. aliam aggressi uia: fratrem discordias ferere. Sed cum nec illi quidem processis-
sent: omnia intestina seditione agitare: manifestas odii faces Populani alis incitare: cona-
bantur: maxime eius adolescentis uirtus ut amicos ad fauorem: inimicos ad inuidiam
& maturandū facinus armabat. Res ad tumultū uenerat. Fratres primū consilii inopes se
dare eū rem omni qua possent æquitate & moderatione tentauerunt. Sed inimicis noctes
ac dies ad iuuenū pñiciem tumultuantibus. Primus Brachius arma coepit uel iussu fratru
qui ætati magis Iputari facinus uolebat: siquid accidisse. uel q; illi magis populi fauebat.
sic clientū collecta atq; armata manu alterius facti: ois: principes auctores seditionis diuersa
uia ad ortus: duos medio in foro obrucant: tertiu q; Perusiā forte prexerit eadē illa die i tri-
nata reuertēte excepit: atq; sua ipse interfecit manu. Quæta res post hæc ab tumultu fuit: no-
uiū a is i eius adolescentis spē erectis. Sed cū iā natura militiæ uidere: ætas decimū octauū
natus annū uel q; facta eū ad maiora uocaret: uel q; aius natura magnus nihil exilitaret
ocio turpius

ocio turpi us. Non amplius domesticis delitiis uires emolliendassed tentandam rei militaris fortunam constituit. quo maiores suos: quorum præclara facinora memorabatur aut æquaret gloria: aut quod magis cupiebat anteiret. Sic animum ad maxima quæ paratum. incertum tamen quo potissimum intenderet uariis consiliis agitabat. Sed quum prid tempus inter Ariminenses & Feltranos bellum esset exortu. Montono sub matris ad fratrum imperio relicto. perexiguu comitatu in Feltranorum castra concessit. Illi per benignæ acceptum. quideim equiribus præsecere. Hoc primum eius spendiu fuit. quod non tam uirtute. cuius nullum adhuc foris extabat exemplum. q̄ generis nobilitate adeptus est: adeo nobilitas ipsa nescio quid magnum. etiani tacita pollicetur. Nec multis post diebus cum acris instaret bellum. glorie cupiditate incensus. maius ætate ac uiribus opus aggressus est. Non procul a castris oppidum Forum Sempronii Ariminensium præsidio tenebatur. quod non solum armis. sed etiam situ naturaq̄ munitum. Feltrani capere non poterant. Hic Brachius suis appellatis milibus. paucis etiam adiunctis alienis hostile agrum excurrit: magnaq̄ præcedat coplunibus etiam capris agrestibus lætus in castra reuertebatur. Tum uero qui oppido præsidebant a fratre statim. atq̄ a tergo ex occulto adoriuntur. Oppidani quoq̄ suos adiuuabant. & clamore pugnantem hostes saxisq̄ terribant. Ingens hic oritur proelium. Illos pudor atq̄ iras hos periculi magnitudo stimulat. Vicit tamen multitudine paucitatem. & qui prædam ægerant. fusi fugamq̄ terga uerterunt. Brachius multis acceptis uulnibus oppidanis morientiu similis capis. Nam inter cætera uulnera. & medio pectore traiectus erat. & alterum tælum ad alteram partem humeri penetrauerat. Oppidani quem pugnantem non poterant caprum interficere cupiebant. non tam mortem quam non multo post putabant futuram. q̄ mortis ac celestationem quærentes. Cessit tamen immanitas auaritiæ. Quippe dicente illo. si se uiuum seruassent duo milia nummum accepturos. tandem uitæ pepercerunt. Interea qui terga uerterant: ut esset fortuna bellis: præter spem resumpris animis tanto conatu reseruntur in hostes: ut imperium illi sustinere non possent: atq̄ ita perterrin. Brachium multis confossum uulnibus reliquerunt. Exceptus statim a suis & reductus in castra magna cum diligentia curatus: tandem periculo præter spem omnium liberatur. Nec multis post diebus quum eundem agrum popularetur cervice uulnus acceptum: quo læuam contractum læu diu manit immobile. Sed ætate fretus & medicorum diligentia post aliquot menses mouere brachium cepit. Illi fomenta illi balneas: illi omnia genera medicamento rum adhibebant: quo reliquo lateri sensum motumq̄ restituerent. Brachio autem libere laxato cruri quidem penitus mederi nequiverunt. Sed tamen non solum ut ambulare possent: sed etiam ut ne deformiter quidem incederet effecerunt. Ea tempestate Perusinorum status penes Opprimates & nobilitatem erat. Sed quo plenius reliqua intelligi possint pauca quædam aliquanto altius repetemus. Perusinorum imperium fama est: satis magnum: potestq̄ fuisse ex altera parte Tyrthæum mare: Adriaticum ex altera cōtingebat. Aterinos. Clusinos. Cottonenses: Thudertinos: & qui finitimi sunt populi in eos: uolunt fuisse potestate. Sed nihil humanis in rebus potest esse perpetuum. Nam quum. Ciues ocio deditis: imperio atq̄ opibus ualenti: superbia simul cum diuitiis aucta est: & quibus finitimi resistere non poterant: in sua ruentes uiscera ipsi sese domuerunt. acres deinde seditiones oritæ: cepta intestina bella. Plæbs factionibus primum elata: mox a nobilitate oppressa in uices acta est. Opprimates deinde inter se dissidentibus. Plæbs ipsa capescit Imperium. Opprimates Ciuitate pelluntur: adiu in exilium acti: donec armis plus possent. In tantis rerum fluctuationibus finesq̄ imperii angustiores facti: & qui ad utrumq̄ mare pertinebant: uix in paucos monticulos: modicumq̄ agri recessere. Cætera finitimi sola concordia potentiores inuasunt. Sans magnu exemplum futurum calamitate contentus. Ergo nostram hanc Italiam Principem omnium terrarum: non exterarum gentium nationumq̄ uictoria illustrant: sed diuersæ factiones: ciuiliq̄ & domestica bella conficiunt. Quæ imperia maiores nostri sua uirtute peperere: ea temeritate nostra defecerunt. confugimus: oppugnauimus nos ipsos. Et quorum: maiores uniuersum terrarum orbem obtinebant: non sibi nos patietes tecta non capiunt. Ciues nostros pellimus ciuitatibus: uicinos & familia res non Vrbe solum: sed tota interdū regione præcipitamus. Et quoq̄ tueri deberem? putā

eorum spiritum ac sanguinem affectamus. Nam quæ in Italia non dicam Ciuitas: sed exiguæ & montana uilla non domesticis factionibus destinet. Quæ ex Vrbe quo ex oppido non exules plures non etiâ rebelles inuenias. Quocirca illa armatillæ uires & conatus ueterum clarissimos triûphos innumerabilesq; uictorias ex hostibus reportabant. Nos quâ nostra cæca in uiscera nostra peritroximus: nostro frangimur impetu & ueluti maris undæ unû in locû ex diuerso concursantes: nostra sola ipsi uisione collidimur. Nâ quis est per deum immortalis: qui nō magis cogit quo pacto Cives suos possit inuadere: q̃ quædamodū fines imperii propagare: ut plane in oium sæculorū ætatiq; sordes: & in postremâ mortû scæditatem incidisse uideamur. Quoq; eadem sunt testâ: idem lares: sepulchra: templa: parietes aspiciere nō possumus. Quibus iurâ leges: instituta diuina atq; humana communia sunt: eos domo exurbamus alienos & peregrinos inuicimus. Sed ne sciamus longi ea tempestate Perusinû imperium nobilitate obrinente. Plæbei partim erant cruciati: partim quo sua quæq; fors ægerat: uaq; atq; exules ferebant. Qui Ciuitati præerant cû Bonifacio sūmo Pontifice scædus perculserant. Non multo post quo tutiores forent ad eûdem Ciuitatis curâ: imperioq; delatori: adeo libertatem suam amittere q̃ alienâ reddere naluertunt. Inter hæc qui alterius legari factiōis oppidû in agro Perusino Derutâ intrauerunt quorum Dux Biordus Michiloctus bellicæ rei laude insignis atq; illa ætate clarissimus: quum magnum in Gallia exercitum comparasset: ubi exules inualuisse: & caprû oppidum a suis accepit in Perusinum cum septem milibus delecto: militum proficiscitur. Castris deinde secûdû Tyberim locatis Urbem obsidere instituit. Qui Ciuitatem tegebât: uel q̃ inter se dissiderent: uel q̃ hostium extrimescerent potentiam resistere hosti atq; in prælium uenire minime ausi. Procedete obsidione: quâ res frumētaria: & quæ ad tolerandam eam rem necessaria sunt indies fierent arctiora oia: legatos qui de pace agerent ad Biordum miserunt. Audiri sunt ab illo perbenigne ut cui nihil patria esset optatius. Pacis conditiones fuerunt legari ad summû Pontificem mitterentur. Ille Perusiam profectû rem stabiliret. aduentu Pontificis cæteri exules: quorū erant circiter duo milia reuocant. Biordus cum omni exercitu in agrû Picenû contendere iussus est: transireq; Apenninum montem: proculq; a Perusiborū finibus cum oibus copiis quadraginta passuum milia decedere. Sublata iam discordia: uel potius sedata uidebatur quum Plæbei maioribus freti uiribus repente armâ capiunt: forni inuadunt nobilissimû quēq; cruciant simplici Opimatium principem Pandulfum Ballonû domi potentem atq; antiquissimâ narû sa nulla confoderunt. Optimatibus interfectis: armati Urbem excurrunt: cæse nobilitatis opes: fortunatq; dissipant: domos aut funditus diruunt: aut igni atq; incendio uasât. Urbe per hunc modû amissa: Pontifex & cum eo octingenti Cines secuti nobilitatem Assisim confugerunt. Multi Optimatium: quos hostes in tumultu capere non poterant: per Urbis mœnia sese deiciunt. Montonû ubi Brachius morabatur profectû oppidû in pontificis fide continuerunt. Quædam etiam Perusinoq; munita castella in pontificis mansere potestate. Fracta quoq; flumine munitû oppidû nullus fidem sequebatur: arcē Turtius quidam Præfectus optinebat. Sed alios hoium mutante fortuna: ubi plæbeios impetum inuasisse accepit: tradendi oppidi consilium cœperat. Quæ re per oppidanos cognita: Brachius quod & finitimu erat oppidû. & inter montiû situm angustias: ut hostium uel impedire: uel aperire transitum posset: parua coacta manu de tertia illuc uigilia proficiscitur: quo aut confirmaret oppidanorum animos: aut si hoc facere non possent: uel subita in arcē irumperet. Turtius uero: qui eius aduentum nescio quo pacto præsenferat: duo expedita agmina non procul ab oppido iussit insidere: quæ transeuntem per angustias ex occulto adorta primo statim impetu cœperunt: deductumq; ad arcem in uincula coniecerunt. Dum hæc in Perusino gererentur Biordus de quo supra diximus: audita primum populi seditione: mox de uictoria suorum certior factus. Perusiam cum omni exercitu contendit. Qui quum & Fractam ab hostibus desecisse: & captum Brachium accepisset: iter Fractam ipsam & Montonum posuit castra: misitq; qui Brachii fratres: qui Montonum tenebant ad deditionem sollicitarent. Illi sepe ante Brachium redimere conati: tradito oppido fratre receperunt. Per Biordus anteq̃ ille rediret ad suos pbenigne hoïem allocutus: obtulisse si secû militare uellet stipendiû quâtu ne apud Feltranos habuisset. Magna & i hoste & in uictore clamor. Illu uero ægisse grâs traditû: & in huc ferme modû respondit. Nō uoluntatē sibi deesse sub illo militâdu: ceterū fortunâ adueniari. Si tua inq; stipediâ segneliaut ipse ignauū me fecisset: aut prius p̃ditor. Si. n. tua secutus signa in acie nō fuero: in tuum hostē

tuum hostē non feriam: si castra deseram: quid nisi ignaui militis & perfidi transfugæ opus ægero? Sin uero inter primos in acie consistero: contra quos erit eundem? Si egregie pugnauero: quos perā? Si fugientes persecutus fuero: si gladiū p̄stinxero: non fratres inuadendi erunt? nō ferendi amici? nō parcia deniq; ipsa uiolāda? Proinde quod fortuna nostra nō paritur: nec tu petere debes: nec ipse p̄stare. Ille animi magnitudinē admiratus abeundi p̄stare facta hominem apud suos sæpe postea cōmendauit: sæpe uirtus enī apud hostes in laudari solet. Brachius amisso paterno oppido armis equisq; spoliatus Burgū in exilium proficiscit̃. Per id tēpus Florentini: uel ut sui fines imperii tuerent̃: uel q̃ bellū finitimi inferre statuisser̃: ingentem peditū atq; equitū exercitū cōparauerant. Omnibus autē copiis preerat duo clari bello uiri. Crassus Venulinus & Binnus Montopolitanus: ad quos scribā cum misisset Brachius triginta equitū stipendiū accepit: atq; ita rebus oībus quæ bello uisū forent: nequis armis militibus cōparatis in Florentinoꝝ castra puenit: anī monūq; amplius rei militaris intermittendæ. Inter hæc Biondosquē supra ab exilio reuocātū oñdia suis interfecto uariæ res secutæ sūt. Exules in spē recuperandæ ciuitatis erectis crebra inter se consilia agitabant: & qui Vrbē obnuebāt morte eius uiri p̄culsi i nouis factionibus laborantes: crebrosq; tumultus facere nuntiabant. Quia spē elatus Brachius paulo coacto milite ad Mitiam quēdam Perusinū proficiscit̃. Erat autē Mitias uir impitimus bellicosus: domi nobilis: ex Oddonū familia: qui & ipsi nō postremum inter Optimates nobilitatis locū obtinebant: hominē hortat̃ ut imperiū faceret in Perusinū agrū: faciens opida quædam in eoz potestate esse uentura Plæbeis capitali inter se odio dissidentibus. Ergo primo ipetu Montē melinū & Castellū uetus duo montana oppida receperūt. Bonifacius quoq; Pontifex haud oblitus iniurias Broliā quendā magnum illa tempestate uirum: legionibus exercitūq; Præfectum bellum mouere i Perusinos iussit. Ille apud Asisium castris locatis hostium agrū excurre: re: populari: uastare oīa: & si aperto bello nō posset in insidiis opprimere conabatur. Sæpe ad urbis portas una cū Brachio sese ostentare: ut & Plæbeios contereret: & Optimatum qui clam fauebant amicos excitaret. Plæbei tantis difficultatibus circumuenti truedæ Galeacio Mediolanensium duci urbis consilium iniere. Missi legati: qui & deferrent ultro imperiū: & ducis auxiliū implorarent. Non igrata res Mediolanensī fuit: missa ad defendendā urbē delecta militū manu q̃dū Perusini in fide mansere auxilium prestint. Anno sequenti mortuo duce maiora q̃ unq̃ antea secuta bella. Brachius: ceteriq; exules: qui nihil nisi de recuperanda patria cogitabant: ipsi per exiguas haberēt copias cum Pontifice agere cōperunt: ut q̃tum maximum posset exercitum cōpararet. exules Optimatesq; reducerent: futuram profectā deinde Perusiā sub Pontificum potestates: quieturūq; ecclesiæ iperium. Optimates q̃dū ciuitatis gubemacula gestissent: summis Pontificibus paruissē semp. Plæbeios quum ad delendum ecclesiæ imperiū finitimoꝝ auxilia defuissent: externa & peregrina iuexisse arma: atq; ex alio cœlo tæla: milites duces acciros esse. Mouere Pontificem: iussit exilium preces. Itaq; nouis factis auctionibus maiorēq; decreto stipendiorū copias q̃tas nunq̃ ante compauit. Duces exercitus fuere quattuor. Paulus Virinus uir armis & cōsilio clarus. Mustarda cuius nomen bellicis in rebus haud obscurum fuit. Comes Carrariæ tertius: cuius ætate nostra multæ res gestæ: uariæq; bella memorantur. Hi oēs Pontificis fratri parere iussi. Ille ducebat exercitum illi datū imperiū mouēdi bellū: sed tamē ut eoz quos paulo ante dixi: cōsilio uterēt: q̃ locorū situm tenerēt: & rei militaris peritiores haberent. Florentini quoq; qui superiore anno cū Pontifice societate fecerant auxilia misere. Duces Florentini exercitus fuere Crassus & Binnus: sub quibus ut supra dictum est. Brachius paulo ante milita uerat. Tantis unum in locū coactis copiis Nonis Octobribus in fines hostiū penenerunt. Perusini q̃d ad se tuendos expedire arbitri sūt. ne improuisos hostis adiret: nequitariū nō parū sed pro tempore nō satis magnū coegere. Brachius oī ui atq; studio duces ut Vrbē appropinquarent hortabatur. Quod eo cōsilio faciebat ut Plæbei aut in desperationē adducti dearent sese: exulesq; reciperent: aut quod magis futurū existinabat totis uiribus in certamen egredierent. Quod si fecissent non dubitabat paucos a multis imperiros ab exercitū posse supari. Ipse interea toti exercitū gratiā iniire amicos sibi ex optimis fortissimisq; uiris plurimos facere studebat. Sed amator uirtutis non deest lā cū dō exercitū charus & ducibus notū nūus q̃ milinib⁹ acceptus erat. Itaq; multi eū benigne alloquim̃: nonnulli suā polliceri operatōē omnes eius uirtutē admirari. Ille quos sibi amicos fecisset secum una ducere ex oī p̄t hostiū fines excurre: re: uexare oīa atq; icendere. noctū haud aliter q̃ inter diū p̄dæ undiq; agebantur. hostibus igr̃s terror incutebat. milites. p̄tere a nōnullos sub omat qui ad hostiū castra transeuntes trāsugas sese eē simulatent: exploraret: q̃d p̄didit

HISTORIA BRACHII

quid speisquid etiā consilii apud hostes ageretur: qui statim iherata facientes: totā ad Brachium ipsum certa explorataq; referebant. Quēdam etiam oppida partim mortu sollicitata partim corrupta promissis sese Pontifici quum dederent: plerūq; unius Brachii nomen interponebant: illum pacis illum sedis auctorem inuocant. Intra paucos dies quattuor & quinquaginta ca stella ab hostibus ad Pontificem defecere. Interea Perusini omnem peditum equitūq; dies atq; noctes in armis esse iubenti quo libere uagātem hostem: aut procul a finibus a tenerent: aut si hoc facere non possent a continuis excursio nibus populationibusq; prohiberent: aut si ne id quidem liceret: hostes non longo inter uallo sequerentur: oppidaq; oppugnare agg. resos: ipsi a tergo incompósitos perturbatosq; inuaderent. Paulatim deinde audaciores tacti: maiorem uisibusq; accitis copiis: cum eptem hostibus oppugnandi facultatem putarent: nō iam illarum propulsare bellum: sed ultro ipsi inferre uidebantur. Itaq; per eos dies quasi deleto & nō a tergo relicto hoste Oppidu lum plaribz sex millia passuum procul ab urbe Perusia situm quo plerūq; Optimates in iorio belli conuenerant omnium generum machinis oppugnare statuerūt. Hac re per tras fugas cognita: Brachius cui pro magnitudine animi cuncta tardius geri uidebantur & uictoria mente conceperat. Ducum tarditatem plarūq; criminatus: nunc per imprudē tiam elapsam nunc per ignauiam neglectam uictoria exprobrabat. Cognoscere illos pro aliena gloria: alienoq; certare imperio: se uero ac ceteros exules pro uitap; pro salute: pro dulcissima patrie charitate dimicare. Hac totis iam castris efferebantur unum esse q; maledicta in duces extorquere non dubitaret. Eam rem plarūq; in bonam: nonnulli dete riorem: ut finem partem accipiebant. Duces ad se uocatum paucis increpant. Mox quid ipse faciendum putaret: quasi ludibrio quærunt. Ille non eos sed cupiditatem suam accu sandam esse respondit: cui pro desiderio Patrie quicquid factum non esset fieri potuisse uideretur. Ceterum si suum consilium non aspernarentur: breui Perusinum exercitum posse deleri: modo dignum putarent: cuius monitis uterentur. Ducibus consilio inter se inito placuit primum quid ille cogitasset audire. Mox omnes eius probata sentētia rem illi uno consensu detulerunt. Postridie eius diei Brachius duces monetur exercitū oēm arma capere: totaq; die in equis esse iubente: se quid hostes facerent expedita manu explo raturum: atq; eorum inuasurum castra: ipsi paulatim appropinquantes: eius fugam ex pectarent: daturū operam ut irritati hostes ultra Ducum castra sese a laua insequerentur. Ip sū deinde a tergo palantes: dissipatosq; adirentur. Affuit benigne fortuna. Nam quum Perusini milites suos qui pabulatum iterant fugientes: atq; inimicorum in sequentia signa conspexisset. magno clamore atq; impetu in Brachium serunt. Ille fugiendi resistendi q; dubitabundus paulatim cedēdo iam a laua suorū castra reliquerat. Tum uero ingen ti sublato clamore simul ipse a fronte resistit: simul a tergo uniuersus exercitus perturba tos insequendi studio ordines: effusamq; hostium aciem inuasere. Pugnatum est magnis utrinq; animis: alteri q; propriis sedibus decertant: quare res excitare potest etiam igna uos: accerrime preliabantur. Alteros partim gloria bellice: reipartim patrie cupiditas i cendebat. Hic unius Brachii uirtus clauit maxime: cum quod eius consilio gesta res esset tum quod ubi gladio decertandum fuit unus multoq; sustinuit impetum: & quē ceperat lo cum quoad reliquae appropinquarent copiae fortissime defendit. Demum ubi permaximae fuere acies: alios hasta pcutere: alios stricto mucrone ferire: hostiū itus scuto excipere: gra dum sibi uictoria facere cenebatur. Postremo cum illi uim hostium diutius sustinere nō possent: alius alium in locum diffugere. Hoc praelium haud sane cruentum fuit: paucis admodum militib; caesis. Ceteri capti equites circiter millesigna militaria & machi nae complures. Hac tam subita uictoria potiū duces nō amplius q; mille passus procul ab Urbē castra posuere. Brachius tametiā oia recte procedebat in summa celeritate: suorū tar ditatem atq; ignatiā accusabat. Ipse cum ceteris exulibus noctes atq; dies i armis: in eqs cē uexare hostes: plarūq; ad Ciuitatis portas manus cū hoste conferere inimicos contu meliose appellare. His reb; premiti Plarbei: qui obsidionē idies acriorē atq; oēm spē au xilli uiderēt esse sublatam: nē q; in Ciuitate tumultus per alterius factionis uitos con citaretur. Legatos ad Pontificem misere: qui pacem peterent: & si alio pacto impetrari nō posset. Urbem imperiūq; deserrent: ob idesq; promitterent. Pontifex ceteris conditioni bus repudiatis: partum se pacē respondit: si modo & exules reciperent: tūq; imperium si bi traderent Ciuitatis. Ad hac legati respondere: de imperio quidem tradendo cōdōrio nem accepturos esse: de exulibus autem recipiendis nihil in iussu populi promissuros. Habere certos legationis suae terminos: ultra quos nihil sine Populi consensu atq; aucto ritate suorum Ciuium possent statuere. Pontifex: ut est natura mortalium plarūq; ad utilia

ad utilia q̄ honesta propensior. Vibem eo pacto recepit in potestatem ut Ciues stipendia soluerent cæteraq; impata facerent: exules autem a finibus uiginti miliū passuū intervallo decederent. Hac te exulibus nunciata: quibus uictoria iam manibus præstis teneri uidebatur. & patrii Lares quo plus afflueret spei: eo magis obuerfabantur animis incredibili dolore affecti sunt in desperationem adductos et in iniuria stimulabat. Quippe qui magna pars plenos extrema subisset periculis: solosq; uictoria Pontifici se dicentem perperis nunc ab illo deceptoris diis atq; honestis delitutos essent: unq; an plius paruos lares: nunq; maiorum sepulchra reuifuros. Sed ubi uis nominatur: una est: etiam si sit iusta querela. Post Perusæ dedicationem cæteri exules q̄ procul iussi erant profugi abiere. Brachius Bimium & Crassum secutus duces Florentiam ad militiam proficiscitur. Inter hæc mortuo Bonifacio: moxq; suscepto Pontifice Cosma Sulmonensi qui cognominato Innocentius sepius est appellatus. Roma tumultus afferebatur. Ludouicum Pontificis nepotē duo decim Ciues Romanosq; seditionē excitassent: securi percussisse: uniuersam deinde Ciuitatem concitatum ad arma in molem Hadriani secisse imperū Pontificem occulte per Ianiculum Viterbium effugisse. Hac te audita. Brachius qui nihil nisi bella quærebat. Romam se contulit: ubi quum forte Mustarda quem Bonifacio copiis præesse dicebantur primo statim aduentu offendisset: militare sub eo statueratq; & illi cognitus esset. & Mustarda summo cōtēderat studio: ut uir strenuus ac manus promptus sub alio quoquam militaret. Sed fortuna totiens spes eius iam conceptas abruptas: postmodum q̄ ipse Romanus uenisset Mustarda per inuidiam interficitur. Nouum consilium capiendum erat. Tandem multis ultro citroq; agitatīs Viterbium petere constituit. septem eum comites sequebantur. Huc quum satis uesperis uenisset: fer cœnæ di gratia in meritoriam diuertisse tabernam. Cœnatum uero quum pecunias: quas hospiti solueret nō haberet: alteram uestis partem dissuissit: atq; gentis lymbis Hetrusco & Gallico more distinctam: atq; eā hospiti pro pecunia dare uoluisse. Illum autem hominis liberalitatem admiratum simul & misertum necessitatem: non solum non accēpisse tunicam: sed ultro quattuor aureos nummos inuito tradidisse: scripsisseq; ad filium qui Volitum forte idem exercebat: Brachium transeuntem suspexit hospicio. & quattuor præterea aureos dono daret. Filium uero parentis iussis magnifice pauiisse Summa profecto libertas: si & dantis conditionem & accipientis fortunam consideres. Brachius omni spe delitutus: quum Florentiam redire decreuisset: iter Fulgineo fecit: sed forte domo qua dormiebat incensæ: quosdam maues: ita uno incendio amisit. Erant hæc ut arbitrio: fortunæ præludia: quo graviora quæ secuta sunt uiderentur. Nodum ducem nudi comites intruebantur: & quid iam miseris gererent: aut quid consilii caperent nesciebant. Qui Fulginei regnabant: diu antea eius nobilitate & familia cognita tam acerbum casum miseratione uestes: quosdam pecunias cōtulerunt. Vbi Florentiam uentum est: quum omnia quæ iora uiderentur in Galliam proficiscitur. Per id tempus bellum inter Albericum Barbianē & Bononienses asperitimum gerebat. Brachius quo liberiorē p̄dandi occasionē nancisceret: in Alberici castra cōcessit acceptoq; duodecim equitū stipendio singulis diebus clā apertæ: uaq; melior dabatur occasio: in hostiū fines imperiū faciebat: speq; magnū hostibus incutebat terrorem. Magna eius facinora utriq; castris p̄dicabant. & quo plus peperisset gloriæ: eo militibus haenor. Duciq; acceptior euadebat. Habet hoc uirtus bellicæ: ut admirationē q̄ inuidia p̄ferat. Bononienses post magnos electus habitos Berardonē quendā exercitus imperatorem fecere. Hic nō minus copiarū magnitudine: q̄ uirtute militū fidens: nō multum procul ab Alberici exercitu posuit castra: hostiū deinde spreta paucitate sæpe anim expediebat: spe ad hostium castra faciebat imperum: quo nō solum pugnandi præberet facultatē: sed etiam hostium animos ad pugnam irritaret. Alberici castra inter Castellum Bononiense atq; Imolam procul a flumine recedebant. Hostiū uero stanōes secundū flumen ignis Sanguinariū accolæ uocant: posite cōspiciebant. Vtraq; acies ad decertādum paratæ: spe tū plenior Berardonis exercitus. Hic Brachius ut erat natura impiger atq; ardens studio gerendārū rerū. Albericū horrauit: ut cohortes i armis esse iubere: utiq; exercitū cōtineat in ordine. Videre hostes q̄dem magno animo capescere bellū. contra uero suos nō parū multitudine et p̄teritis adeoq; opus esse cōsilio. Primū locū occupari oportere quo sui cōmodius i hostes p̄liarent. se cū ceterū delectissimis equibus secessurū in lauiā: p̄culq; idē flumē in mille passuū intervallo traiecit. Mox cū in certamen utriq; itum esset: hostes pugnantes & perturbatos a tergo aggressurum. Placuit Duci consilium: statimq; pauca

pro tempore locutus. Brachio cum equitibus quos nallat abire luffociam & ipfe expli-
cauit. Principio hofteſque quāq̃ maioribus freti copijs militum tamen uirtute repelleban-
tur. Mox paulatim labente paucitate maiore facto impetu ordines perturbant. Albericus
deſperata uictoria terga uerteratſugientem hofteſ perſequebantur. Inter hæc Brachius a
tergo fe offendens mittit qui Alberico nuntiant ſiſti a fuga militem. & in hoftem con-
uerſi ipſe interea clamando perſequentes adortur. Illi ſubito tumultu perterriti in fugā
ſeſe uertere conabantur. Sed iam a fronte atq̃ a tergo inſtante hofteſ omnes ad unum aut
capiti aut caſi ſunt. Pauſis poſt diebus nondum hoc finito bello Albericus a duce Medio
lanenſium accepto ſtipendio nouam expeditionem parabat. Proſiſcentes interfluente
ammene traicere oportebat. Hac re cognita hofteſ non multum procul inde locatis ca-
ſtris tranſiſſum prohibebant. Rhenum flumen uocant accolæ: qui iugis Apennini deſlu-
ens. Bononiſem irrigat agrum. Etat a tergo explicata hoſtium acies parataſi traicere
cepiſſent extremos adorti. Tum fluminis ingens altitudo uadumq̃ perangſtū ut non
ſcāim totus ſimul exercitus: ſed uix ſinguli aut ad ſummi bini equites traſmittere poſ-
ſent. Hoſteſ non procul a flumine foſſa altiffima munierant caſtra animo non prius ab-
eundiſq̃ aut inuaderent tranſeuntes aut fame conficerent. Hac re permotus Albericus in
certus quid conſilij caperet: milites in Concionem uocauit: rum etiam a minimis deſu-
lata ſententiaſalutates ædificandas ſalutem equitatum noctu nationi ſubiiciendum pleriq̃
expeſtandum hoſtium diſceſſum cenſebant. Brachius ſententiam rogatus. Haud dubiū
inquit non antea diſceſſum hoſtemſi nos exercitum traicerimus: quod ſine periculo
noſtro non putant futurum. Habeo tamen conſilium ſi uobis etiam proberim: nullo cum
periculo tranſeundi. Iuſſis aperire. Materiam inquit cenſeo ex proximis ſyluis cæden-
daſitrelq̃ ſimul ædificandos pontes: foſſam poſthæc: quia ſubtilis aduentus hoſtiū: quo
ad traſſiantur cohortes inſupediatur procul inde deducendam. Placuit res duci: multa q̃
deſecta materia tres uno die pontes nō multo iterieſto ſpacio ædificanſi foſſa deinde nō
longe a ponibus duum milium paſſuum complexa longitudinem: ſubdibus: trabibusq̃
ex altera parte munitur. Quod ubi Bononiſes intellexerunt impeditur munitionem
liberum in captum extirneſce tam ut facultatem præberent pugnanſiſq̃ ut intra munitionem
ſi tranſire hofteſ ceperent magno impetu irruerentſiſſoſſamq̃ tranſilientes cæderent
ultimos atq̃ diſcreperent. Interea Brachius: cuius diligentia placebat duci impedi-
menta & leuiter armatos milites per omnes ſimul pontes anteire iubentſtatim deinde Al-
bericum cum cæteris cohortib⁹ ſubſequi ipſe cum deſectiſſimis equitibus ad foſſam quo
iam hofteſ peruenerant conuerſus: ad illorū conatus atq̃ impetum reſiſtebat. & ne ual-
lum tranſilire poſſent impediēbat. Sic ubi omnes copię ad alteram fluminis ripam eua-
ſerunt ipſe paucis acceptis uulneribus: priuſq̃ hoſteſ foſſam ſuperarent: proximo pon-
te celeriter recepit ad ſuos. Hæc res adeo gratæ duci fuerunt unius Brachii conſilio atq̃
opera & uictum Berardonem. & flumen traiectum eſſe ſacereturſtatimq̃ ubi ad ſozna-
ces eſt uentum ſtipendium auxite quos largitus eſt. & qui ante id tempus duodecim præ
erat equitibus ſepuaginta præfecit. Hoc primum uirtutis præmium datū. Paucis poſt die-
bus Albericus caſtris inter Mutinam & Caſtellum francum locatis. Brachium ad ſe ueni-
re iuſſum magnifice pro concione laudauit. & centum quinquaginta equitum aucto ſti-
pendio hortatus eſt cæteros: ut non inuiderent hominis fortunæ: ſed eius potius ſimiles
eſſe conarenturſatis multa præmia habituros ſi illius cum ſidematū uirtutem imitaren-
tur: ſolum eſſe cuius opera & proſiſſaſſet hoſtium copias. & pontem incolum exercitu
traieciſſet. Qui niſi fuiſſet aut ferro: aut fame: omnibus fuiſſe pereundum. Tum nō ſolum
ſtruxiſſe tot pontes & foſſam uallumq̃ duxiſſe ſed cum paucis hoſtium gladijs ſeſe obie-
ciſſet totum exercitum eius conſtare beneficiis: quo dum alienæ ſaluti conſulereſſet ſuam
eſſe neglectam. Proinde uelle oſtendere apud ſe & ignauiam & uirtutem intermoſci al-
teram omaturum ſe præmiis: contempturum alteram & nomine quidem appellaturum.
Hæc quum dixiſſet Acretium. Galdarinum. Amaldiatq̃ alios qui cum Brachio ad ual-
lum ſubſidio remanſerant: ſub eodem militare iuſſos equeſtri ordine & militari dignita-
te donauit. Qui poſtea ſuū ſecuti Imperatorem in clariffimos uiros euāſere. Brachio au-
tem exercitus impediū militarium ſignorum cuſtodiam. & præterea ſua domeſtica inſi-
gnia maiorumq̃ ornamenta conceſſit: quibus eius poſteri in hunc uſq̃ diē uſi ſunt. Dum
hæc geruntur Veneti quorum opes late mari terraq̃ patebant. uel q̃ de finibus conten-
derant uel q̃ latius propagarent imperij terminos. Patauinis bellum inferre coeperunt.

Albericus

Albericus propter affinitatemque erat sibi cum Patauinorū Tyranno: nouo audito bel-
lo: legiones in expeditionem eductas auxilio misit. Tres uiri iussi legionibus exercitiūq;
præfisse. Brachius primus: alter Laurentius Corignolanus: tertius Ruffus Aquilanus: non
nes manu & cōsilio prompti. Paraulum profectus. quod usu euenire solet: ex gloria & uir-
tute liuor atq; inuidia conflata est. Nam Brachiū multa facinora rei bellicæ iortiter cur-
teq; gerentem: fauor militum ingens est subsecutus. Illum omnes conuati: eundem in
acie ducem habere cupiebant. Quos ille duxisset in prælium nō posse uinci arbitraban-
tur. Nam & locum ad proeliandum æquū: iniquūq; dignoscere: aciem q; apertissime or-
dinare. & boni cum militis: ut in impetatoris munus obire: omniaq; & fortiter audere &
consule facere cognoscebant. Reliqui duces tamen si grauiter se habebant: primum tamen
iracundiam tenuere. Mox ubi paulatim intumescens inuidia se amplius cohibere nō po-
tuit: discordias ferere. & seditionis causas captare cœperunt. Postremo imperium: quod
erat cōmune tribus: inuisitū iure suo quisq; sibi in se arripuerunt. Tertio iam adueni-
ente mensis: quo Brachio debebat exercitus: consilio inter se iniurio tradere uexilla recusa-
bant. Rari duobus unum uinibus & auctoritate imparē resistere nullo modo posse. Mi-
lites ubi rem cognouerunt: concitati ad arma impetum in signa sacra: in signiferis cœpta
ingenti cum clamore ad Brachiū deferunt: illum Ducem: illum imperatorem suum ma-
gno plausu fauoreq; appellantes uirtutem in cœlum tollunt: uel auspicis atq; ductu se
in uictos esse: reliquos nō honesta gloria: sed turpi ambitione cōtendere. Hæc de re quæ
tectior erat inuidia in apertum odium similitatemq; conuersa. Litteræ ad Albericum da-
tæ: quæ grauæ ambitionis cū in inuisum a Brachio Imperiū deferrebant. Deniq; ubi cō-
fecto bello ad Albericum redirent: quisq; aut oratione subdola: aut appetitis conuiciis ua-
lebat in sensum illi suspectūq; facere conabantur. Qui ut sunt aures hominum nimis
in re sua credulæ: facile persuasus est aduersante nemine. Quocirca illis ipsis quorum im-
pulsu hæc faciebat ad se uocatis: cōsiliū de interficiendo Brachio iniuit. Vxor erat AL-
berici honesta imprinīs. & mansueti ingenii mulier. Hæc Ruffi & Laurentii orationi-
bus sæpe apud uirum interfuerat: enīminaq; totiens ad maritum delata perceptorat: quæ
cum non in scia consilii uirum magna incensum ira non potuisset mitigare. Brachio per
fidelem nuntium significatū q; p̄nimum Alberici finibus decedere festinaret: cœpisse il-
lum consilium eius interficiendi docet: deinde quo modo & a quibus persuasus id agere
statuisset. Scire se eius uirtutem marito sæpe opitulatam. fidem uero plurimis argumētis
perspectam esse: idem suam etiam gratiam interposuisse ut eum uero reconciliaret: illi
falsa oratione adductum ira præcipitem agi. Proinde suggeri statim: ac temporis cederet
se quidem pati nō potuisse ut & uir ingratus. & parricidæ uoti compotes efficerentur
in nocentissimi & fortissimi uiri morte. Hoc nuntio accepto Brachius: qui procul inde dū
miliū intervallo stationes habebat de tertia uigilia ad hostium castra per fugit. Magna
pars suorum militum nudis equis sine sella sine iræno uesti: tanta celeritate fugiendi festina-
se. Albericus non prius de fuga certior factus: q; exercitus omnis sublatum paucorum in-
uidia clamare: nam homines ignauos: quibus nihil nisi uerba magnifica foras: asscutos
esse quod sæpe antea tentassent: quem ipsi offendere nequiuissent duci perdendum curas
se. Habere tamen gratias deo immortalī q; sceleratorum manibus incolumem eripuis-
sent: iam statim auditos qua gratia hostes essent receperunt: quæ datū uirtutis prænila
nox sensurum Albericum quam accessiōnem hostibus fecisset. Dum hæc totis legio-
nibus effertur. Albericus sera poenitentia ductus scripsisse ad eum: fertur: habere gra-
tias deo: qui ne furor locus esse possent de fuga eū admonere uoluisset. Scire se nihil Bra-
chiū nisi nobilitate sua dignum molitum esse. Memorare deinde cœpisse fortia gesta &
fidem laudare: quā cum sæpe alias: tum proximo bello perspexisset. nec negare de eius
morte cogitasse: affirmare tamen non sponte motum sua: sed alieno impulsu cōcitatum.
satis illi magnas penas & poenitentiam suam & calumniatorum contemptum esse datu-
rum. orare per p̄ntinam amicitiam ad se rediret. id non solum tute facere posset: sed ma-
ius etiam stipendium accepturum: modo iniurias ipse obliuisceretur: sæpe ex huius-
modi suspitionibus arctiores constatas amicitias. Hæc ab illo scripta referuntur. Ad
quæ Brachius in hæc uerba respondit: nextant enim exemplaria litterarū eius sub signa-
ta manu: quāq; uulgari & quotidiano sermone perscripta. Ego quidem Albericū q; diu-
tini secus sum imperium: nulla in re offendi dignitatem tuam. Quod ipse interficiendi
mei consiliū cœpens facile putarem: ignoscendum nisi scire debuisset imperatorem

HISTORIA BRACHII

nemini utraq; aqrem pendere oportere: sed iteram conuictorū accomodare: defendi
son feruare alteram: utriusq; deinde medium iudicari arbitrum inter duas aures sententiā ferre.
Qui autem nūbi de meatur ego cenſeo uirtute: ut ipſi uolunt auiditione detulerunt ſe
cerunt callide. Quod enim ipſi præſtate non poterant: id in altero accuſauerunt. Nam ſi
in acie fortiter dimicare pericula pro laude adire: exercitum aut uictorem aut incolumē
in caſtra reducere: gloria quæretur. Imperatori ſuo ambitione dicenda eſt: ſate boni equidem
ambitioſum me fuiſſe. ſate boni hoc eſt eripere imperium: me tibi imperium eripere uo-
luſſe. Sin que in rem tuam conducerent omnia diligenter executi: mortem tamen ti-
mere a te poti. Non eſt mihi conſilium iterum uel ſidem tuam uel meam fortunam ten-
tare. Magna illa & ampla tua in me beneficia etiam ſi noua præſidia uiolata non eſſent
ingrati cerne me non habuerunt. Saepè periculo capitis mei gratū me cognouiſſe: tæti-
prouide geſſiſſus omnia: que ſi æquum iudicare naſta foret: non tu curator meæ mortis
ſed ulior eſſe debuiſſes. Nunc uero quando ita res tui habe tibi atq; amplectate: qui ma-
gis amicos tuos lingua pelleret: hoſtes manu fugare diceretur. Hi litteris acceptis Al-
berticus quo ſibi eum: aut omnino reconciliandum aut faltem leniendum tentare Pontif-
icis legato: qui Bononiam præſidio tenebat Brachium per litteras: q̃ ampliffime cōmen-
dauit. Legatus cui multa eius uiri iampendim erat audira ſaciora treceſſis equibus præ-
eſſe iuſſit: que res partim eius uirtutis partim Albei cōmendationi tributa eſt. Paucis
poſt menſibus finito ſtipendio ad Mediolanenſi Ducem profeſſus: illo quieto nec bel-
lum cum quoq; gerente ad Bononienſes reuerſus eadem qua prius cognitione receptus
eſt. Quum autem in itinere agreſſes: quod ab pabulationes frumentationeſq; extra callē
nultes exiſtenti impetum in eum feciſſent: in fugam conuerſos: in terra oppidum Oſſam cō-
pulſit: itaq; ex omni parte aggreſſus: fine machiniſis ſagittariis expugnat: incerta
in prædam milibus data: ſiſe quattuor milibus nummū accepit: captiuos liberos dimiſ-
it. Aliquot poſt deinde menſibus Bononienſium finito ſtipendio: animo ad patriam in-
tento in Hetruriam cum ſuo equitatu uenire contendit. Multi eum ſine ſtipendio ſecuti
partim diuturna conſuetudine: partim futuri belli ſpe moti. Exiſtimabant enim uirū ſere
num cupidum gerendarum rerum nullo pacto quieturum. Itaq; magna ad eum militū
frequentia cōſueit: q̃ primū Burgum peruenit: obtingenti equites luſtrato exercitu in ca-
ſtris reperti ſunt. Jam in ipſo itinere Imola Tyrannum quattuor milia nummum dare ſi
bi coegerat: bellum minatus nūi dediſſet. Inter hæc Innocentius Pontifex mortuus: ſuffi-
ciuntq; Gregorius: qua tempeſtate tres ſimul Pontifices creati memorantur. Gregorius.
Benedictus Alexander. Quæ ſeditio a liquor menſibus agitata diuina atq; humana cun-
cta permixcuit. Peruſini quorū res penes plæbeios alterius factionis erat: quum Brachii
ſubitum aduentum intellexiſſent. Jam enim tantum euafat ut inimicis tetrore eſſe poſſet
ſolliciti de imperio: ſi tam ne quid ille de improbuſq; moliretur exercitum undiq; coe-
gere Paulo Viſino omnibus copiis proſecto ſolum in menſem ſtipendium datum. Miſſus
deinde magnus pedittatus atq; equatus ad oppidū Fractā in extremis eorū finibus ſitū ad-
mōniuit: qd ille cōſiliū capet exploraret: & ſi copias taliter in Peruſinū agrū uellet tran-
ſitū p anguſtias facere phiberent. Dū hæc gerunt Ludouicus Firmianus: quē ſuperior
Pontificis nepotē offendit: reliquo Piceno agro armis ſubacto. Rochā contrati: quæ ab
eius defecerat imperio: magno apparatu omnium rerum oppugnabat. Equitū erant cir-
citer duo millia: par peditum numerus. Poſita caſtra non procul ab oppido: quod in mon-
te diſſiſſimo ſitum: niſi diuturna obſidione capi non poterat: montis radices occupau-
rant. Oppidani alterum obſeſſi menſem: cum re frumentaria deficiente: fame grauiffima
præmetentur: duſſiſſima quæq; experiri: q̃ deditionem facere malebant. Conſilio igitur
inter ſe initio: legatos ad Brachium mittendos decreuerunt: qui offendentes quāto in pericu-
lo uerſarentur: auxilium per omnem conditionem implorarent: tarentq; ut obſeſſos
beneficio ſuo liberaret in poteſtate: q̃ recipere: diſcerentq; non ſe ad libertatem reſpicere.
ſed dominum mutare ſtatuiſſe. Brachius data deſtra legatos bono animo eſſe iuſſit:
ſeq; ut biduo: aut ad ſummum triduo expectaret: ad nouiſſimū omnino liberaturū ipſos
obſidione: aut præſidium atq; annonam impoſitum. Poſt tridie eius diei incertis omni-
bus quo proficiſceretur Picenos uerſus caſtra mouit: uix decem milia paſſuum progreſſo
litteræ oppidanorum nomine redduntur: quibus ſignificabatur obſidione liberatos pa-
cem feciſſe: non amplius auxilio opus eſſe: deſceſſiſſe Ludouicum cum omnibus copiis
atq; in ultimos Piceni agri fines exercitum eſſe dimiſſū. Brachius cognita fraude celerius
ſuccurrendum

succurrendum iudicauit: continuoque diurno ac nocturno itinere properanti aliae reddunt
 litterae: quibus idem quod priusbus cōtinebatur. Nec iis quidem demoratus quominus
 quācūq; cūctissime posset in Picens perueniret. Quum iam sex millia passuum oppido appropin-
 quasset: misit qui obliquo tramite procul hostium castris ingrediens auxilium uenisse num-
 tiaret. Venienti portae aperuntur: atque una uoce uno consensu omnium dominus est ap-
 pellatus. Haec prima iacta fundamenta futurae magnitudinis: primū tam magni imperii
 domicilium. Hoste statim abeunte Brachius porta egressus. Calzatorum: quod ab hosti-
 bus tenebatur oppugnare adortus primo impetu irrupuit. Hic triginta equites qui praesi-
 dio erant relictī capiuntur. Oppidanorū opes ditrepae sunt: corpora illae libera perma-
 nescere. Altero deinde die Castronū: quod erat finitimum castellum: eodem impetu ca-
 pit. Ranerius Perusinus cum quinquaginta equitibus praesidio collocatus a Brachio di-
 missus. Ludouicus pro re male gesta in uincula conicitur: continuo proximū castellum
 Montem altum uocant incolae: hūc egregie munitum expugnauit. Huic Rodolphus Pe-
 rusinus cum triginta milibus praesidebat. Capti ad unū quibus redimendi facultas esset
 in uincula coniecti sunt: ceteri sine armis sine equis dimissi. Quattuor continuis diebus
 quadruplici uictoria potius: hoc modo paulatim fundatū imperium proferebat. Interea
 Ludouicus subita suorum defectione atque expugnatione permotus: proxima castella mu-
 nire: praesidium disponere: res murosque reticere. fossa uallosque moenia praedingere. iter
 uariis locis interrumpere: ramis truncisque impedire. denique cuncta quae ad reprimendum
 hostilem impetum conducere parare festinat. Sed ubi omnia uel superari uidet: metuit
 ne subito hostis aduentu inire proelium cogeatur: in extremos Picens refugiendū con-
 stituit sibi diffusus ipsius forte manus conferret: aut in apertum certamen uniuersis copiis
 uenire contenderet. Igitur Praefectis militum ad se uocatis: quid sibi faciendum uideret
 aperuit: adiecitque munita esse uicina oppida: obclusos hosti aditus: angustias proximorū
 montium occupatas: quos diutius illic cū reliquo exercitu moraretur: hoc plus rei frum-
 tariae consumpturos. Satiū esse framenti quod superesset relinqui: oppidanisq; milites
 ne quicquid assumere Brachii impetū per breuem fore frumentum illi & cōmeatus breui de-
 seueros. suis uero si in fide manerent se aliunde subministraturū omniaque belli adiumenta
 suppeditaturum. Plena de desperationis uidebat oratio. Angelus Pergulensis. Perius Na-
 uarinus: reliqui Praefecti militares uno consensu dehortati cōsilio abeundi dānato co-
 eperunt: hostibus cederet nō oppida solum: sed etiam illa ipsa praesidia quae imposuissent
 in eorum uentura potestate. Quae proxima castella non defecturus fugientem aspe-
 xissent illum: quo retentura spe auxiliis ab eodem deserantur. Plurimū interesse fuge-
 re quicquid an timere uideatur. Illud temere desperantis effugere cōsultare: uidendi quan-
 tum timorem quidem praeserendum esse bella gerenti. Probum imperatorem aut sper-
 aut spei simulatione plenum esse oportere. eius frontem atque oculos intuent ceteros: o
 animo exercitum esse quem praestati ab imperatore suo uideant. si timidum: si haesitantē
 si denique rebus diffidentem suis aspectu: timere bonum paria detinere fugientes: si in
 alacrem & magna spe plenum circueuntem & hortatē suos uiderint: tunc in magno qui-
 dem periculo permiscere. Saepē dubitis in rebus spem profuisse: metum ne in sicundis
 quidem luare Brachium hominem esse nouum: non suis opibus: non alieno stipendio
 sed sola uirtute nitentem. Pecunias per paucas: quas ui & rapinis coegisset iam omnes cō-
 sumptas. conductos milites ubi stipendio fraudentur: turmatim transfugituros: proinde
 resistere statim iterum: ut procella: si hunc fugeret quid iudicatorum finibus po-
 pulos. Quo porro in amicicias: quos in societate mansuros. Quod si nec se fortunae cō-
 mittet: bellique discrimen adire statuisset: cōmodius tamen uideri hostes a rapinis: excul-
 sionibusque prohiberi: obistere: a fronte semper in seculo agminem: tamen pugnandi pra-
 bere facultatem. Non illos palantes popularuros agrum: non segetem subcisos: nō in
 oppidanorum oculis aedificia & uillas incensuros. Sin proelio certare mallet: se copias
 periorum fore: praestare numero exercitum suum: tum suis in agris: suis in domibus ante
 suorum oculos pugnaturum. Magnum id esse uirtutis incitamentum: nec minus terroris
 incutere hostibus: quā animi suis addere. Multa in eam sententiam praefecti adiecerunt: sed
 timiditatem animi uix unquam uerborū attollit oratio. Ludouicus multis ultro citroque dictis
 Angelo Pergulensi oppidis praesidiisque praeposito in ultima Picens loca fugientē simi-
 lis proficiat. Remanere in exercitu equites mille & quingenti: pedites fere totidem.
 Sed Angelo ut minus auctoritatis: ita plus industriae atque animi erat. Itaque aut ui ppe-

hostem decreuerat: aut belli dilatione fatigare. Per hos dies Brachius: cui iam non exercitus solum: sed etiam oppidi cura habenda erat: forte ad subterfuentem riuum descendat. Cause descendendi fuere oppidanorum preces: quibus diuturna obsidione vexatis frumentarias etiam molas hostes enpuerant: easque diruerant: illi reficere cupientes quod hostium exercitus prope esse: descendere sine magno præsidio non audebant. Secuti erant Brachium centum equites ex omnibus quos haberet delectissimum: non tam studio pugnandi: quam ne hostes furim excurrentes in se incederent. Quippe incognitam hostibus eam professionem arbitrabantur. Angelos aut sunt praua hominum ingenia per transfugas nuntiatum est. Brachium prima statim aurore cum paucis ad riuum profecturus. Sic ubi primus illuxit dies cum sepringentis equitibus ad eum locum contendit. Prior tamen Brachius ad riuum peruenerat: qui conspecta appropinquantium hostium acie: magno in se clamore atque impetu uenientium equum consendit: conuersusque ad suos. In magno inquit periculo aut fugiendum est nobis: aut fortiter resistendum. Indecorū illud & ignauum militis opus: hoc uero magni est animi & præclara cupientis. Possumus nos quidem tute fugere: sed quid aliud optare hostem putatis? quod fugientium terga despicere? Nō in incursus ad hoc discrimen uenisse: ciebam: hostes impetum in nos esse facturos: eamque ob rem ex omni uos exercitu delegit: hic dies & uirtutem nostram. & hostium ignauiam testaretur. Scio non opus esse hortationibus: nec strenui militis est plus de aliena multitudinis: quam de sua uirtute cogitare. Totius uos exercitus nostri robur obtinetis. Si reliquis copiis decreta rem milites iam dudum de fuga statuissem. gladios uestros nō magis ipse hoc bello uidis: quam hostes sentire. Soli uos in acie dimicatis: soli in castella impetum: in irruptionemque fecistis. Reliqui milites nisi quod ornamento sunt impedimento nobis nō auxilio fuere. Plura dicerem nisi hostis appropinquaret. State animo præsentem. & uenientium impetum sustinete: magnam hodie reportaturi gloriam. Hæc quum dixisset militem in ordinem: atque agmen disposuit: collis proximam paululum editum occupauit. Putabat enim uniuersum hostium adesse exercitum. Nam & ingens uenientium strepitus exaudiebatur. & puluis late surgens quominus omnes eorum cerneret copias impeditabat. Suos deinde iussos expedire hostem in collis radicibus collocauit. Collis autem nō præruptus atque asper: sed molli accliuus: iugo surgebat: in si multis pauci resistere nō possent: in supremum recipere iugum seque equites potuissent. Hæc agentem magno cum impetu hostes adorantur. Armati milites superiore pugnantem loco uenientium agmen exceperant: fortissimeque resistebant. Hostes nunc paululum regressi: nunc recentem submittentes turmam quasi murum arietem percuterent: assiduos in ordinem impetus faciebant. Ille suos ut ordinem seruaret: nec locum nisi dato signo defererent admonebat: ipse nunc eminens hastam: nunc communis gladio uenientium aduersa ora seriebat. Mox lassatos hostium ordines conspiciat: signum manu datur apertos inordinatosque adorantur. Illi imperata facientes in aduersam efferuntur aciem. Mox multa ædita cadene circumuenti a multitudine recepti prohiberent: nunc colligunt sese: multisque acceptis illatisque uulneribus ad tumultum reuertuntur. Hostes instaurant plium. & rectes sessis: uulneratis itegri succedunt. Brachius ne lassitudine milites afficerentur: omnes quidem in acie esse: sed a fatigatis tutiore loco dimicant iubet: obseruatque occasione et impendit: hostes primos in fugam conuertit. reliqui ad subueniendum excitantur. Hoc modo quattuor continuis horis pugnatum est. Denique hostes multis cohortibus unum in agmen acceptis delectam pedum manum in duo contra partem: turhis præcipiunt ut dum equestre agmen ad radices rotis decerant: uulneribus ipsi dextra læuaque in interiora colliculi iuga penetrarent. Hæc te cognita Brachius quod decem equibus descendendum ab equis. & ne delectas acies pugnantem a tergo superne adoriretur: ordinemque perturbaret: iugum mature occupandum demonstrat. Pedes quorum pauci ad medium iam euaserant: collem ab equitibus multis cum uulneribus repelluntur. Interea conferti hostium cunei ad radices uno totius agminis impetu dimicabant. Brachius primus in multam descenderat planiciem: mox paulatim cedendo pro tumuli radicibus decerabat. Hostes uictoriam conceperant animis. & spreta paucitate accertime proelabantur. Brachiani qui quanto numero uincebant: irarant animis & uirtute uincebant. ordinem lassationem expectabant: intentius de ducis nutum uno momēto & recipiebant sese. & ubi aperta hostium latera uiderent: aduersam in aciem erumpēbant. Hoc modo resistendo inuadendo ad nossem usque traxere prælium. nox pugnam diremit. Nec desunt qui affirmant hoc prælium: si numerus utrinque spectetur: oia quæcumque

In Italia gesta sunt periculo & magnitudine superasse. Cæsi ex hostibus duodecim equi confossi terre omnes Brachianionines vulnerati inter quos Spinta quidam equi sub Brachio iam inde a puero militauerat una cum equo centum & quinque cõfossos vulneribus Galielmus Mecha duobus & septuaginta. Res omni posteritate memorabilis. Hæc pugna perterriti hostes nihil minus q̃ æquo loco iustaq; dimicare acie cupiebant. Quo prælio omnium finitimorum animi ut alienati ab hostibus sic Brachio conciliati sunt fortis nam belli magis q̃ fidem secuti. Proxima castella non modo non expectabant obsidionem sed ultro nullis legatis præsidisq; hostium ditrepitis portas aperiebant. Intra paucos dies capri ex præsidis equites recentisq; armis equisq; spoliati; una veste dimissisq; teris incussere terrorem. Angelum quoq; tanti modo exercitus Ducem milites deseruere; atq; ad Brachium assidua bella molientem se contulerunt. Ille cum paucis Firmum concessit. Per id tempus Tudertini orta seditione; qui Ciuitate eiecti sunt cum Brachium societatem iniere. Rebus prosperè gestis Brachius cui nihil ocio & quiete molestius erat; cum omnib⁹ copiis in maritimam agri. Piceni oram impetum facit Anthonitanis specora erepra; frumenta deportata; agri uillæq; uastatæ sunt; agrestes multi capti; deniq; ingens rerum omnium coacta præda. Ergo suo magno incommodo prudentes lætè legatos qui capri uos redimerent. & quanto cõmodius fieri posset de pace tractarent ad Brachium miserunt. Legatis perbenignè acceptis; data pace; capri uos quod legati ipsi statuisserat; præcio restituit; qui magna agentes gratias septem milia animum pro captiuis & reliqua præda promiserunt. Stetit inde cum Anthonitanis amicitia. Paucis post diebus educto in expeditionem exercitu Montem Coscium munitum situ oppidum ui cõcepit. Inter hæc Ludouicus omnes Italix duces sollicitare; spei promissis pecunia allicere; copias undiq; comparare. & omni conatu hostem quem uenientem arceat nō poterat iam præmentem submo uere conabatur. Ascitis deinde sibi Martino Fauentino. & Carariæ comite; equitibusq; ad tria milia comparatis aduersus Brachium qui ad montem Consicium paucis ante diebus captiui statiuam habebat; cum omni exercitu proficiscitur. Eorum aduentu cognito Brachius ne detractare pugnam crederetur; passuum duo milia processerat; ibi parua in planicie struētis utrinq; ordinibus quod erat reliquum diei pugna consumptum. Est pugnatum est aliquot continuis horis; hostium equi attriti multicipi etiam nōnulli bellis finis repulsi duces fuere; qui magna ui reiecti in proxima se castella receperunt. Brachius haud dubie uictorem exercitum in castra reduxit. Fama inuicti ducis iam undiq; per finitimos uagabatur. Sed quem cæteri pacem postularent; soli Fanenses non misere legatos uel q̃ maritimam incolentes oram multo intervallo ab inimicis distare se crederent; uel q̃ Ludouici præsidio tenerentur. At Brachius qui omnem eam regionem aut ui subigerat; aut societate cõiunxerat cum parte copiarum expeditisq; militibus Fanum cõtendit; sine q̃ depopulatus aliquot non satis munitis castellis expugnatis perentibus pacem dedit. Hac fama belli ingens ad eum militum multitudo prædæ copia confluxit. Ludouicus cum uideret nanq; sine suo detrimento. & suorum pernicie contendisse; oppida præterea alia ui expugnata; alia sua sponte secuta uictorem. & quæ in fide m̃ assensuq; pauca erant; nectigalia tardius pendere; placetq; etiam omnino reculare. Milites q̃ libetior prædandi esset occasio quortidie ad hostes transire; aninios Populanos aut repentinis reb⁹ perterritos; aut more suo capidos nouarum rerum odio & societate esse mutatos. Consulendum rebus suis; nec omnium defectionem expectandum decreuit. Mittuntur igitur legati qui cum Brachio pacem atq; amicitiam facerent. In itaq; societate; sedes æquo iure percuterent; dicerentq; placere Ludouico ad colloquium uenire uelle se cum Brachio multis de rebus agere; ipse diem locumq; constitueret; se eius fidei salutem suam crediturum. Legati pace impetrata de colloquio retulerunt. Placuit ea res Brachio; sequens dictus est dies quo die in agru Cingulanum Dux uterq; cõueniret. Ludouicus cum quindecim equibus sine telis; sine armis ultra eum locum processerat. Brachius etiam cum paucis inermibus obuiam profectus est cõplexi in utro se multa in eam sententiam dixere. Nō de sanguine & uita inter se uerū de gloria atq; impetio esse certatur; consuluisset tandem utriq; fortunam; quæ omni subblata cõtentione inceptum bellum uicti ac uictoris amicitia cõposuisset. sperare sempiternam eam fore beniuolentiam modo alter acceptas bello iniurias obliuisceretur; alter illas obliuioni traditas non dubitare. Profecto nihil mortaliū animis cum furore; ultitiazq; amantur pertinacius. Inde cædes inde quæ sedati sæpe nullo modo possunt nodia & similitates odiuntur. Contra quā humanitatē & rōnem

inuerunt nihil mollius flexibiliſq; reperies. Paucis uerbis uno nutu: uno officio: arden-
tiſſima quæq; odia reſtinguntur. Duos duces paulo ante Inſenſiſſimi non prius ex eo lo-
co diſceſſereſq; ex inimicis atq; hoſtibus ſocii atq; amici facti: omnia inter ſe pollicentur
Sæpe inde alter alterius uſi opera. Quibus diebus hæc facta ſunt ex caſtris Ludouici quin-
genti equites tranſſugerunt atq; Aſculum cõeſſerunt. Opinio eſt ſollicitates ab Aſcula
niſi qui paulo poſt rebellionem ſecerunt. & pecunia eſſe corruptos. Ludouicus Aſculi de-
ſectione audita: ingenti dolore affectusq; Vrbs erat ſitu munitiſſima. & a ſuis etiam miſſi-
tibusq; tranſſugerant: defendebatur: modio atq; ira iſenſus: alteros fugere: alteros rebel-
lionis crimine punire poſſet: conſilium capiebat. Placuit tandem militare qui a Brachio
petere auxilium: peneſculum ſacturo an uerbis ſacta reſponderet. Brachius ſtatim ut &
amici & ſocii ulciſceretur iniurias: ſimulq; ut ſuis milidibus prædandi ocaſionem non
denegaret: exercitum in expeditionem eduxit. Vinctis copiis Rogerium ac Fabidiũ ſuæ
factionis uiroſq; & ipſi Peruſia exulabant: exercitumq; mille & quingentorum equitũ
cõparauerunt: uocandos per litteras adiungendosq; conſtituit. Illi acceptis litteris cũ
omnibus copiis ad Brachium conuenerunt. Paratis quæ ad expugnationem erant: paran-
da Aſculum qua parte adiri expugnariq; poſſet tanto impetu ſui milites irruerunt: ut
qui in moenibus erant collocati: omnibus deiecti propugnaculis Brachianorum impetu-
tũ ſuſtinere non poſſent. Tranſſugis omnibus equi armaq; erepta ſunt: fugæ auctores
trucidati. Vrbeſq; diutina pace opulentam nilites dirruperunt: auctores rebellionis capi-
tali ſupplicio dammati: alii in crucem ſublati ſecuti percuſſi. Ludouicus Aſculo
recepto Brachianis quidem milibus dona diſtribuit. Brachio autem ingentes ægit gra-
tias: expertus & hoſtem perniciouſum. & ſocium fidelem ſibi: utilemq; fuiſſe. Dum hæc ad
Aſculum geruntur. Carolus Maſteſtanq; Anminenſibus imperabat bellum contra Ca-
merres ſuſcepit: cauſa ſuſcipiendi non ſatis certis: niſi q; auditas imperii quo plura habet
hoc maiora conſpicit. nec ulla re tam facile poteſtq; aliena calamitate ſatari. Camerti
ni Imperium duo fratres obtinebunt. Il ſuis diſſidentes uiribus auxilium a Brachio atq;
opẽ per legatos implorauerunt. Iam hoſtes caſtellum Rammuni: quod erat in Camerti
agro expugnauerunt: proximumq; agrum ſtrage atq; præda late populati: quæ aſportare
nõ poterant: incendendo uillas: uediſcia dirruendo: cuncta uasabant. Brachius omni cun-
ctatione abiecta cum omnibus copiis in Camertum fines peruenit: eius aduentu perterriti
hoſtes: primum præda rapinisq; abſtinuerunt. Mox illuc adducto exercitu: pugna
facere: nec obſidionem expectare ſunt auiſi. Itaq; fuga præcipites acti caſtellum: quod uſ
ceperant: metu relinquerunt. Tuti celeritate hoſtes fuere. Vix enim quinq; paſſuum mi-
lia Brachius appropinquaerat: quum illi non prius conſulere de conſpectu q; de fuga ſta-
tuerunt: ac Fabrianum inirimum Camertibus oppidum q; celerime conſugerunt. Bra-
chius ne milites longo itinere laſſos nimio ſtudio inſequendi fatigat: tetingreſſus caſtel-
lum unius diei quietem conceſſit. Omnibus deinde corpora curare: uſſis ad inſequendũ
hoſtem proſligandũq; cõtendit. Ipſe de tertia uigilia deſecto equitatu antecedens ſub
ſequi reliquos iuſſit. Id eo conſilio factum: ut paucitatẽ deſpicientes hoſtes: non certamen
uenire. & multi cum paucis manus conferere non dubitarent. Quod ſi faceret facile in-
teruentu reliquarũ copiarum opprimi poſſe exiſtimabat. Sin uero intra moenia ſe illi
continere: totum ſe agrum ante eorum oculos uasaturus. Oppidanorum oculis triſte
ſpectaculum. Hoſtes primum non auiſi ſunt ad prælium: defendere: mox per explorato-
res de eorum aduentu ac numero certiores facti: quadrato agmine ut redeuntes cum præ-
da graues impeditoſq; inuaderent: duo milia paſſuum proceſſerunt. Quippe aut fugiti-
uos Brachianos putabant: aut ſi prælium: inire uellent: prædam eſſe dimiſſuros. Prælium
aliquandiu induſtria tractum: donec reliquæ cohortes: quas ſubſequi iuſſas: oſtenderam
aduenire poſuiſſent. Illæ prædæ cupiditate adducti: diuerſo itinere per hoſtium agrum
fuere: palantesq; uagabantur. Quæ res ubi per ſuos Brachio eſt nunciata: ueritus ne ille ipſe
pugna diſcederet cohortes ab hoſtium equitatu diriperentur. Simul ipſe bellum ſorſiſſe
miſit: ne ſimul mitrendoſq; curat: qui reliquas copias a præda reuocarent: aut ſi ægiſſent
prædam reducerent. Milites ſtatim dicto audientes fuere. Hoſtes ubi ingentem conſpe-
xere prædam: greges atq; armenta abducia: greges uinctis trahi manibus: tabulas: ligo-
neſſas: aras aſportari: magno pudore atq; ira perciti: impetum in diſſipatos facere uolue-
runt. Conuerſos Brachius a tergo adortus: ordines perturbat. & qui recuperare prædam
uolebant: præda & ipſi efficiunt. Capti ſunt equites ducenti. Reliqui Fabrianum præcipiti
fuga delati.

fuga delati. Ibi collectæ reliquæ confutatioq; ad resistendum animi maxime omnium ad iniquitatem loci cogi hostem atq; opprimi posse arbitrabantur. & Brachiani æque recenti prelio & longo discursu fatigati deficiebant. Iam ad Apennini radices penitenerat: quum non procul a tergo Fabrianensium ingentem sub armis manum confpicitur modico intervallo a dextra properantium. Horum consilium erat instare ad montis usq; supra iugata: atq; si possent priores occupare hostemq; ascensu prohibere. Brachium multa impediebant. Nox iam imminēs loca salebrosa atq; ardua & hostibus q; sibi notiora: maxime omnium lassitudine equorum permouebatur. Non illi urgenti calcaribus. Non virgis excitari poterant. Singulo quoq; gradu subsistere: ac spiritus ac spumæ & sudore labore. Milites periculi magnitudine attoniti esse platiq; muniēdæ nallo & fossa castra esse: resque ut prode necessaria uidebatur ita plus periculi. nihil cibarium: nihil pabuli habentibus afferebat. Brachius primum anceps animi: mox omnibus ultro citroq; agilitatis & omni præda equas ante mittit atq; iis equos alios intermisceri alios hæere uestigiis permittit. Illæ recentes stimulis actæ: magno cursu ad montis iugum euadunt. Equi naturæ sunt libidine incitati fortius subsequuntur: cursu quāvis fatigati adæquāt. Hac celeritate effectum ut prior ipse occuparet cacumen: atq; equi lassitudinem quasi natura ita iubente deponerent. His rebus gestis Brachius aduentu Brumæ militem ad hyemandum dimittit. Nec multis post diebus quum apud Roccham hyemaret: nuntiatum est trecentos Martini equites oppidum Lepirum: quod situm est non longe a Cingulanorum finibus occupasse. Quare nuntiata Brachius omnibus copiis ex hyemibus deductis illuc noctu agmine infecto proficiscitur: oppidumq; egregie munitum aggressus oppidanos se dedere volentes non audiuit. Captum oppidum atq; direptum est. Trecenti Martini equites rebus omnibus spoliati dimittuntur. His rebus permoti Cingulaniq; nimis uicinum haberent bellicosum hostem agni tractationem causati quinque milia nummum si agro discederet oppidūq; traderet obtulerūt. Accepta conditione stipedium ex ea pecunia militibus datū est: exercitus iteꝛ ad hyema redūctus. Quieturus iam Brachius uidebat cū Cingulā Lepiro oppido in potestate recepto timere de sortibus suis cōperitūne riti ne Vere adueniēte hostes meliorē nacti tēpēstare aliquā belli causam occasionemq; perquirerent. Nunc demū priusq; periculum incumbere prouidendum esse rati. Consilio inter se inito legatos ad Martinum Fauentinum mittunt: petentes quantum præsidii opus esset ad hostium excursionē: rapinasq; cohercendas malle se affirmantes eius copias suis rebus alere q; hostibus diripiendæ uexandaq; præbere. Fauentinus probato consilio gratias agit: quod in se fidem habuissent: mittitq; sexcentos equites: ex iis quos haberet delectissimos: his iubet ut Cingulanorum fines ab hostium populationibus tueantur: simulq; ne temere proelium cū hoste cōmittant. Satis habere dicens si a rapinis atq; incendiis prohiberent. Brachius datam sibi occasionem fuscipiendi belli nō putauit negligendam: confirmantis suorum animis. Nos inquit bella o milites sæpe quæsiuimus: at illa nunc sua sponte: quū sese offerant nobis: eamus quo paucior hostium longa quiete sopiti ro excitant. Satiū est inferre bellū q; propulsare. augeamus sane terrorem: ne ocio nostro confidentes: erigant animi. Facilius enim opprimuntur qui de fuga & calamitate q; qui de uictoria & præda cogitauerunt. His dictis per omnes stationes militum edicti iubet posttridie in armis essent. Et quæ ad professionem multorum dierū necessaria forent comparare ut. Paucos deinde præmisit: qui a proximis oppidis pererent cōmeatus: negatibus bellum indicerent: ipsi cogendo frumento imprimis hostium finibus eius aduentū expectarent. Quod eo consilio faciebat ut si diutius in Cingulanorum agro morādum esset: magna frumenti suppetere copia. Nam asperitate hyemis rara pabula reperiēbantur. & hostes omnia quæ exercitum alere possent ita ut in oppidum ex agris contulissent: aut quæ supportari nequiverant: incendisse se rebantur. Circiter kalendas Martias cum omnibus copiis in Cingulanorum fines profectus haud procul ab oppido diuum milium in teruallo confedit: iuxta erat munita: quum per exploratores: quibus ille militari moretiam minimis in rebus utebatur: nuntiatum est Cingulanum populum armatum occurrere: esse equitum septingentos: pedum duo milia. Brachius quod equitatu præualebat in patentem processit campum: atq; ibi struxit acie hostium aduentum expectabat. Oppidani magna spe destituti: quod sperauerant de improviso castra munientem adorti: pugnam eo in loco cōmittendam non putauerunt: ne si quid aduersi accidisset recipiendi sui in oppidum: quod procul certaretur facultas esset erepta. Hac de causa paulatim

HISTORIA BRACHII

cedendo ne ordines perturbarentur ad oppidi muros peruenirent parati expectare hostem si manu decernere statuisset. cum locū peropportunum fore: nec oppidanos ab equatu hostium circumueniri posse arbitrabantur. Et si acius premerentur facilem in oppidum esse receptum. Contra Brachianos aut nullam victoriā: aut insignem calamitatem reportaturos. Si uincerent paratum esse victis perfugium in oppidum. si uicerentur quo se reciperent non habituros. Brachius etsi cognoscebat hostium consilium cōfusus tamē nihilum uirtutes belli peritiam quadrato & ipse agmine incede bantur: oppidanos ubi moenibus appropinquassent conuersos in se proclum inituros fieri posse ut freti uinculitate oppidi ab ordine discederent & dispersos facile opprimi posse. Nec sua eum consilia sefellissent nisi qui praesidio erant relictissimi bello uiri in ordine continuissent populum. & quid si non parentur futurum esset periculi ostendissent iubetes ut extra moenia belli exitum expectantes sinerent militem cum milite equitatum cum equitatu conrederet tunc se oppidanorum opera usuros: quum proceli rano postulatet. Quod si omnino aliquid & ipsi facere uoluissent contenti essent procul confectum in hostem coniungere: & lae & pugnantem saxo sagittaque propellere. Inito bello acriter utring pugnatum est. hostes saepe repulsi intra portas se recipiebant. mox maioribus resumptis uinibus in Brachia nos magno cū impetu eruptionem faciebant. quos cum rursus intra portas agerent: ab oppidanorum talis consodiebantur. Perdurant ad noctem proelio tribus continuis horis facibus & lachinisque accensis: & per oppidi moenia dispositis tanto utroque studio pugnatum est. Nam & oppidani uictoriam ex sanguine hoste sperabant & Brachiani bellandi studio tenebantur. Haec duo praelia. Cingulatum & quod apud Roccham gestum est maxime omnium quae gesserat illustria & periculosissima fuisse memoratur: nullus ex utraque acie uulnerati sunt omnes equi praeterque euiscerati: caesi traduntur. Pugnatum est quid pugnandi facultatem hostes fecerunt. Brachius insigni & illata & accepta calamitate uictorem exercitum quod hostem intra moenia compulsi esset. pro Concione laudauit. Medici ex proximis Urbis acciti: qui uulneratos diligentissime curarent. In ipso relictū Fabrianensi depopulato agro. Saxifetrati Tyrannum in societatem recepit.

I O A N N I S A N T H O N I I . CAMPANI .
DE . VITA . ET . GESTIS . BRACHII .
LIBER . SECVNDVS .

¶ Vm haec in Picentis geruntur. Landislaus Rex Neapolitanorum magnis ex omni Italia coactis copiis: quum Hetruscis inferre bellum. Romamque occupare statuisset. legatos ad Brachium misit. Ortinum Neapolitanum summae auctoritatis uirum: & Marthiam Perusinum. qui nobilitatem secutus in exilium cum caeteris Optimatibus eiectione aliquot annos sub Rege ipso militauerat. Legati magnifice accepti Regis mandata exposuerunt. Nunc tempus esse recuperandae Patriae: non negligendam eam occasionem Regē modo seque res haud desuturū: ex libris auxiliū Regem ad paucos dies in Hetruriam magnas traiectione copiasque ipsam in expeditionē esse uenturū. Comparasse equitū uiginti milia quibus nō modo Perusiam oppugnare posse: sed omnē Italiam breui esse subacturū. Proinde seque reret in uictū. Regis auspiciis: nec offerebant sese fortunae deesset. Exules si nunc in tanta rerum opportunitate negligerent non semper eam occasionem habituros. Polliceri Regem stipendii quantū ipse copia: coargisserat non equitibus non peditibus pecuniam desuturam. Haud difficile fuit persuadere cupientem ita tamen ne quid in consule facere uideretur. Legatis respondit. Se quidem tantū Regi in mortales habere gratias uelle tamen cū militibus consulat: postero die quod plenissime responset. Omnibus igitur equitatus peditisque Ducibus a se uenire iussit: prius Regis mandata aperuit. mox etiam a minimis postulata sententia: quum adiecerit nihil sine militum consilio statuere uoluisse: ingens omnium clamor est subsecutus: eius esse consilium capere: utrum statueret in eius arbitrio: & potestate esse. quod ad se pertineat nunquam desuturū imperatori remissum maxima quaeque adituros pericula diceret: mitti quo uideretur. Se quotiens opus esset omnes pro eius dignitate monturos illū Ducem illū Parentē esse. Multis animi studio excussae lachrymae uocē ferre prohibebant. Consilium

Constat enim omnium ætatum Imperatorum neminem suis milibus fuisse chariorem. Nam animi magnitudinem in admirationem conuersam iſta a natura lingue ſuauiſſa adomauerat: nemo blandius appellare milites nemo nec lenius errata caſtigare: nec ardētius ad bellum excitare conſueuit. Tum milites ſumma diſcrimina non mittere: ſed duce reſalabori: uigiliſiue inedia: non magis q̃ cæteri ſuccumbere prædam reliquam militis face re ſibi ſolum impeditum quære: hinc amor exercitus: hinc illa ingens militum beniuolentia conſtata eſt: igitur kalendis Aprilis quattuordecim milibus nummum acceptis a Rege: ſtipendioq; militibus diſtributo cum omnibus copiis Romam uerſus contendit. Erant in exercitu equites ad mille: & ducentos pedites circiter mille: pauci Picentum præſidio reſiſtentes erat per Fulgineatem agrum: ciues eius tranſiitum ægre ſerentes: frumentum & commeatu exercitui præbere noluerunt. Quare permotus Brachius agri parte in feſta poſtulatione uaiſtata oppidum Verchianum deceni milibus paſſuum procul ab urbe præcipiti atq; edito in colle ſitum expugnauit: diuipiendumq; militibus dedit: pleniſſus erat oppidum frumenti quo agreſtes ex omni agro ueluti ad munitionem & commune horreum comportauerant. Poſt hæc in Tudertinorum fines caſtris permotis ſecundum Tyberim aliquot dieꝝ ſtatua habuit: quo ad reliquæ copię quas undiq; acciuerant conuenirent: quum nec Legati quidē. x. q̃ regis litteras expectabant: profectionem accelerarent. Dum in Tudertino moram traheret: milites continenti bello aſſueti ocio torpeſcerēt: collem medium Tudertinorum oppidum: quod non longe a Peruſinorum finibꝝ aberat. Duriffima oppugnatione aggreſſus in Regis ditionem ſubægit. Hac re permoti Peruſini: quibus iam pridem eius potentia ſuſpecta erat. Ruſſum Aquilanum: & Ciccholinum Miccholotum plebeæ ſactionis principem ad proxima tuenda caſtella miſerunt: qui cū apud Detutam munitiffimum ſitu oppidum cum ſuis copiis moraretur: collis mediæ oppugnatione audita in conditum Brachii exercitum & capiendum oppido intentum de improuiſo adoriti: hoſteſq; aut cedere: aut oppugnatione prohibere ſtatuerunt: itaq; uix coepta oppugnatione Ruſſus Aquilanus: & Guido Peruſinus cū quadringentis equitibus a tergo ſeſe oſtenderunt. Hoſ ſubſidiarii equites quingentiſque Ciccholinus præerat: cum magna agreſtium multitudine: quanto intervallo cerni ab hoſtibus nō poſſent ſubſequerantur. Brachius hoſtium aduentu per ſpeculatores cognito. Gulielmum Mechā cum duabꝝ cohortibus procedere: & prælium conmittere q̃ equiſſimo loco iubet. Eius impetum hoſtes ſubſistere non potuerunt: in fugam terga uertentibus Ciccholinus quē ſubſistere non potuerunt: in fugam terga uertentibus Ciccholinus quem ſubſidio ſuis uenire monſtrauerat: in feſto occurrit agmine: factq; in perſequentes impetu. Brachianus multitudinis uim nō ſubſtinerunt. Tum Brachius centum delectos atq; haſtatos immitte equites: iuſſos hoſtem ſuis imminetent: quanto maximo poſſent conatu adoriētur. Il tanto impetu in aduerſam ſe intulere hoſtium aciem: ut pleniſq; æquo excuſſis reliqui in fugam uertentur: non prius ſine fugiendi factosq; detudam ſuiſ: conterritiq; perueniſſent. Brachius nictum ac diſſipatum hoſtem perſequentum militibus demonſtrat: qui imperata ſacientes uulneribus tardatos corripue: repedites ægre fugam molietes ad unū capitiuū: itq; in caſtra retrahuntur. Gulielmus cum duabus illis cohortibus: reliquiq; haſtariis equitibus. perſecutus hoſtem ad Detutæ portas peruenit. Detuta in colliculo paulo editiore ſita planiciem habet ad portas late iacentem: in qua cum alia quædam ediſiciatum memoritæ tabernæ plurimæ uiam qua Romam itur: hinc atq; hinc cingūt. Hic quū omnes hoſtium copię: quæ ex conſpectu euaserant: colligere ſeſe ad inſtaurare bellū cœpiſſent. Auxiliantibus oppidanis: & in Brachianum militem de ſuperiore loco tela ac ſaxa iacentibus. Pugnatum eſt aliquādiu accerrime. Sed hoſtes priore calamitate perterriti: præliq; intra oppidum reſugerunt: capti equites ducenti quadraginta: inter quos & Ruſſus Aquilanus paulo ante exercitus ductor uictoriam inſigniore fecit. Ediſicia illa quæ diximus direpta atq; incenſa omnia. Interea Brachius oppugnationem oppidi nō prius dimiſerat q̃ intra mœnia milites plurimis circum erectis ſcalis irrupiſſent. Igitur duplicata uictoria utruſq; militē: & qui proſigauerat hoſtes & qui oppidum expugnauerat protectione laudauit. Hæc in Tudertino gerenti regis litteræ perferuntur: quibus ſignificabatur captam eſſe Romam. Ad ædem Hadriani: & præterea Phanū Diui Petri obſeſſum habere aditus undiq; eſſe precluſos. Venturę ſe cum olbus copiis in Hetruriā nec opus eſſe obſidiōē ſuo ſpido firmare. Romanos ipſos urbano exercitu: arcē & tēplū obſeſſoſ: roſiſe nullo pacto exercitū diſtrahere ſtatuiſſe: hic ē armis equitū. xx. milia peditatū dimiſſo minore. manaturę: ut q̃ primū totū bellum in Hetruriā. tranſſeretur. orate Bra-

HISTORIA BRACHII

chilum quas coegisset copias ut cuius opus essetne quis atque armis communiret: et expectaretque eius aduentum: interea augetet quoad posset exercitum: & quot posset pedites undique: & sagittarios compararet: his maxime opus esset: oppida atque urbes oppugnaturum. His litteris acceptis Brachius quod existimabat Regem non ita statim uenturum. Munus ad medium collem castris saepe nunc Tuderinum: nunc Perusinum excurrens agrum finitimis magno erat terror. Fama erat Regem nulla humana ui contentum: regna atque imperia subuersam uenire: ei daturum eos qui regnarent: atque exules quorum postea fide ueretur in suas urbes: atque in suam quemque patriam reducendum. Perusini iam pridem hac fama perterriti: abi capta Roma tantas regis copias aduentare ad inuadendum Hetruriae imperium acceperunt: consulendum rebus suis: nec tantam belli molem expectandam statuerunt: ita quae publico initio: consilio legatos: qui nisi de reducendis exulibus nullam pacis conditionem recusarent: comatus auxiliaque promitterent: postremo si aliter omnino non possent: ciuitatem atque imperium dederunt: ad Regem mittere decreuerunt. Legati Romam profecti: de pace primum agere coeperunt: sed Rege in exules propensiore multum diutius ne quicquam pactum est. illi pace non impetrata: societatem facere contendebant. Quem ille impetrasset eundem Perusinos uel amicum uel hostem habituros esse affirmasset: ita tunc armatae lae: frumentum: militem praebituros. Nec hanc quidem conditionem accepit Rex: ratus constantius in fide mansuros exules qui sua opera ciuitatem recuperassent. Hac re animaduersa: Legati frangendum Regis animum imperii cupiditate terauerunt: traditu itaque rerum ad Regem postulatione: noua interposita conditione: ciuitatem atque imperium obtulerunt: si modo exules omnes pro hostibus haberi: & Regio exercitus ac regno decedere iuberentur. Rex tantam inuadendam Hetruriae occasionem non putauit repudiandam: eam unam esse urbem bello quae paci commodior: nec frumentum solum cuius est feracissima suppeditare. Sed uiros bello assuetos: sed arma etiam subministrare posse utraque enim re Perusini abundare se rebantur. Quippe factiones iam inuenerat: crebraque seditiones: & popularium animos ad bellum assueverant: & omnis generis inuenerant arma: Tum saepe ex multis audierat gentem esse sua quadam natura bellicosam. Haec regem mouere. Sunt qui fuerint opinati inter ceteras conditiones rem sceleratam ac nefariam adieciendam esse. Promississe Regem quum primum Brachius ad se uenisset statim in uincta coniecturum. Receptaque deinde ciuitate aut suoque manu necaturum: aut Perusinis necandum traditurum. Quam perfidiam & si a regia dignitate alienissima censeam: tamen quae secuta sunt: uersimilem effecisse iudicauit. Er Rex ille sanguinis glorie audienti multis cladem intulisse se rebatur: atque aliis inedia: alius ferro uitam ademisse post legatorum discessum Rex priusquam traiceret copias ad Brachium: scribit ut quae maturissime fieri posset cum omni exercitu contenderet Romam. Statuisse non ante mouere castra: quum de eo ratione mouendi belli communicaret: exercitumque coniungeret. Quum litterae essent redditae: consuetudine sua Brachius omnibus ductoribus ad se uocati iussus regis impetrata ostendit: simulque edicit ut equos atque arma in parato habeant: prima luce iter ingrediendum esse. Haec dicenti litterae: Otinisi regii legatique diximus asserunt: his erat longe acceptissimum regi & eam ipsam ob rem omni participes consilio: quem Brachius quum legatus ad se uenerat magnifice acceptum honoratque remiserat. Pollicitationes quoque multae quum interceperant utriusque animum summa ut sit beniuolentia & singulari amore deuinxerant. Igitur Otinisi amici magis quam legati officio functus. Brachium de regis consilio certiore faciendum putauit. Litterae suae eiusmodi. Quum Rex legatum me misisset ad te sollicitudinem nihil feci: illud quo minus eius tibi societate persuaderem. Sperabam uestra amicitia regi quidem usui tibi uero & usui & ornamento fore: nec existimaui ut cuius socius atque amicus postulabam: cladem atque exitum importarem. Maiores mei quum opibus & potentia clarescent magis tamen fide & uirtute integritate clamerunt. Habeo proposita mihi exempla maiorum: malle cum fide o petre morte quam perfidia uitam agere. Sic mei me pariter edocuerunt non aliter seruandum esse regibus quam honeste: & cum nullius calamitate seruiendum. Ea ob rem cuius ego curam dignitatemque indignissimum mori sustinere non potui. Proinde caue ne in tegis deuenias manus. Video illum magis alieni commodum sui decoris habere rationem: caue cuique te credas: ne ad eum profectus nullis bona fide capiare. Quid ille parauerit: ne quare nihil tam honeste sileat: quam scelus potest. Valeat & tibi cura habere. His litteris acceptis Brachius suspensus aliquod & attento simul non modo sermone abstinuit: sed uultu coloreque uariatum admirari milites fuit. Tabet maculam deinde ingressus hostio obsecrari iussus: delectaque epistola animi diuersa consilia agitabat: non

tabatno posse credere tantum Regem dolo eum petere a quo nulla in re esset offensus: Id ne Tyranni quidem esset: tum Otinium Legatum: haud temere in suspicionem se coniecisse. Repetere deinde altius coepit iussisse primū Regem: ut ipse cum suo exercitu in Hetruria remaneret: expectaretq; eius aduentum. Mox ubi Perusinorum Legati ad eum uenissent statim mutasse sententiam: & pacem cum Perusinis factā audiebat: etsi nihil ceteri de deditione referrebarumquid eius equitatu Regi opus esse Roma capta? Non hostes prope adesse non illic geri bellum: ubi cōmodius q; in hostium sinibus copias iungi posset. Nam si consuleret de bello uelut quid euntem militem farigare paulo post reditum Si Hetruscos bello petere decreuisset: quid Romā in Hetruria bella gerentem exercitum reuocaret? Cum multa ad suspicionem concurrerent: imprimis tamē Otinii litteris mouebatur: hominis fama & nobilitate clari. Sed ne fraudem odio incenderet ad Regem misit: qui dicerent: aduersa teneri ualitudine: eamq; ob rem statim litteris parere non potuisse: ceterum q̄primum cessaret morbus cum equitatu profectusq; Romam: & quæ esset imperata factum omnia. Eam rem moleste tulit Rex: cum q; uerebatur detecta fraude: legentem Regio splendori maculam profusam: tum q; Perusia q; maturissime potiri cupiebat: cui rei maxime obstatē putabat Brachii salutem. Sed quo celeriter incepta perficeret. Sex milia delectorum equitum in Hetruriam hocissime traiecit. Ducemq; his Troia Comitem præfecit: eiq; imperauit: ut celeriter ad Brachii castra contendens directo exercitu ipsum in uincula coniceret: nec cuiq; profectiois suæ causam: nisi re perfecta patefaceret. Brachius: quem esset nuntiatum tantum copiarum Regem præmittere: crebros speculatores inuenientiū castra mittēdos curauit: qui omni uia: atq; studio tam subiti aduentus causam certam ad eum: exploratamq; referrent. Et quum Thurdertinum ingressi agnam ad decem milia passuum appropinquassent. Gulielmum Mecham ad eorum ducem cum muneribus misit: eiq; imperat ut Otinium: quem una uenire intellexerat hoc cultissime posset conueniret. Ille ut erat imperatum ad castra profectus: hominem conuētum per fidem atq; amicitiam oratur: si quid Brachio impendat periculū: certiorum faciet eum uelut sua opera in Regis amicitiam uenisset: sua opera insidiis non esse circumuentū: nunc accumulandum beneficium esse. Ille rem omnem ut sese haberet edocuit. Pro misissē Regem Perusinorum legatis: ceteros quidem exules perinde atq; hostes habiturum. Brachium uero aut necare: aut tradere necandum: ea conditione Perusinos Ciuitatē atq; impedimentum esse pollicitos. His rebus cognitis Brachius haud amplius expectandum ratus: trecentis equitibus Thurdertino præsidio relictis: ipse cum cetero exercitu in agrum Picenum concessit: primaq; habuit statua iter Senogalliam & montem Aiboddi. Mox Esi Vrbe recepta in potestatem Regis copias: quas aduentare monstraueram: ad Vrbem oppugnandam uenerunt: munitamq; situ & armis obsidione cinxerunt. Hic Brachio eruptionem faciente sæpe acriter pugnatum est. Hostes post aliquot prælia multis acceptis uulneribus discesserunt. Interea Rex cū reliquis Copiis modico Romæ præsidio relicto. Senas placidissimam Hetruriæ Vrbem contendit. q; sperabat inita prius cum Senensibus societate: opportune bellum Florentinis mouere posse: q; agrum Senenses haberent finitimum: & commeatus abunde suppeditare possent. Tum ex altera parte ad inferum mare pertinerent. Qua spe adductus complures onerarias naues ædificandas curauerat: ut quæ res bello usui forent: agitata: tormenta: & alia machinæ: armorumq; uaria genera mari celerius q; terra uerterentur. Florentinorum opes ea tempestate haud satis magnæ erant: sed angustos imperii terminos: insita genti calliditas ruebatur. Iis nullæ gentes neq; animo ad res magnas gerendas: neq; consilio præstant. Sæpe cum finitimis populis rem gessere. quum aut ipsi ultro inferrent bella: aut ab aliis illata propulserant: nūq; tamē succubuisse: sed latius semper propagasse imperii fines traduntur. Non satis bellicosus illi quidem: aut plane possit intelligi bella ipsa non magis ui corporis q; animi consilio procedere. sed industria rerum gerendarum: mirifice prædictum lauitis & Domesticarum rerum magnificentiæ clari. Templis: foras parietes: priuata atq; publica ædificia cuncta sub lunia: multo spacio circum Vrbem altissime surgunt uillæ: nec pressius agrestes casæ: quæ Vrbis domus eteas: conspiciuntur. Florentinum ingressu agrum alium quendam censere patere Orbem. Vbi Vrbem intraueris: alterius orbis domicilium uideas. Hanc Ciuitatem multo Reges: multi populi bello petiere. Sed tanta in libertate defendēda uis fuit: ut sæpe necessitate inueniente: consilium Regum ac populorum incepta: conatusq; perirent: & ubi bellum a potentioribus esset illatum: uino statim momento concita-

HISTORIA BRACHII

rent finitima bella: & cum semper Italiam: tum plærunque magnam orbis partem ad arma impellerent. Reges atq; auxilia: ex alio quodam accite: ut orbe. Iam nunc, relique Italie non tam uinibus: quanq; & illæ supra modum auctæ sunt: consilio atq; astu metuerunt. Ergo ubi: tanti exercitus aduentu acceptæ: impentis rei Militaris ad conducendum ex omni Italia exercitum dimiserunt. Ad Brachium quoq; quætu iam pridem suspectum: regiatq; insensum audiuerat: neorum uenere Legati: petentes ne peregrinum & incognitum Hetruscæ genti Regem Patriam atque Auitum Regnum occupare permittere: nec ulciscendas esse acceptas iniurias: uon solum deceperunt esse a Rege. sed etiam proditum esse hoc ipse sibi persuaderet. Florentinos non ante libertatemq; uitam amissuros. nec ulla rem affuturum deum. Nullis illum laceris: nulla in re offensum a populo Florentino. Quæletis & nihil ad sua iura pertinens: nobis inferre bellum. Quid facturum putaret Hetruria subacta? Quibus insidiis eius caput petiturum: cuius nunc uiolata fide sanguine uendere ausus esset. Proinde resisteret inimici nefarios: scelera toris: uirum ut cæten Hetrusci auxilio ueniret. Regem etiam si esset amicus unum esse & multis periculis expositum hominem: breuius aut suorum insidiis: aut hostili ui. aut quod necesse esset ætatis maturitate & quingentorum equitum stipendium denumerare. Interea Rex motus ad Arretium castris. Urbem muro fossaq; munitam nec oppugnan facilem. obsidere constituit. Quare præuisa. Florentini. Sfortiani non parui exercitus Ducem Urbis præsidio collocauerant. Qui quam se obsideri uideri: uidere: & prius q; ardu' ab hostium Copiis claudere: emittit clam qui Brachium consulerent: quid in tanto discrimine faciendum putaret Brachius. Postridie eius diei ex superiore parte Urbis erumpendum censuit: atque in hostes subitus a tergo pugnantis & altero prælio intenu hostis ordines perturbare: facili hoc modo præclarum aliquod facinus prælio esse facturos. Ille ut erat impetratum postero die intra murum componit agmina: acceptoq; signo extra portas instructam paratamq; aciem educit. Apud hostes undiq; ad arma est concursus: paucisq; oppositis turmis: quæ erumpentium impetum morarentur: utrinq; egregie pugnabatur. Quum hostes armandi sui spaciū nacti undiq; uir magna confluerent. Brachius qui non procul inde ad fluminis ripam se se contulerat: in conditum & temere concurrentem hostem a tergo inuadit. Tantu terror Regi est iniectus: ut repulsus longo intervallo sussipse de fuga cogitauerunt. Cæterum multitudine frater inter resistendi: fugiendiq; consiliū tñum nihil passum intervallo reiectus est. Equi. arma. tela & reliqua belli instrumenta passim iacentia uidebatur. cecidereq; ex hostibus multo: capiti etiam fuere nonnulli. Hac sperata calamitate perterritus magis q; attutus Rex Cortonā uiginti passuum milia recessit: confessus nunc primum scire aliud esse magnaliud strenui exercitus Ducem esse. Quippe fusa fugatq; uiginti milia equitum: decem peditum: paucis non prius consistere aula esse: q; præsequendi in nem hostis fecisset. Cortonæ regnabant tres fratres: qui q; Arretinis: multisq; aliis Florentino: municipiis finitimi erant: eoq; societatem atq; amicitiam sequebant. Rex montanā urbem & muro egregie munitam obsidere cepit: sperans quos ui nō posset: aquarū penuria domiturū. Nec multis post diebus ciues facta conspiratōe: & urbem & dominos Regi prodiderunt. Hoc pñiū peregrinatusq; externi milis receptaculum in Hetruria finitima Perusinos q; temotiores a finibus hostiū erant: non dū adierat Rex. Brachius tante ut bis defectiōe audita: ne hostes nouo imperio exultantes uastato & populato latius uagarent. proximaq; oppida rebellionē Cortonensium excepit faceret defendere nemini: ad castrum illud. Arretinū regis copis natiue occurrendū decreuit. oppidū erat paul ab hostium castris milia

castris milia passuum quinque. Hic licentius uagantem & excurrentem hostem diu in castris continuit. Sed nec faciebat cum uniuerſis Copiis pugnandi facultatem: & dissipatos milia cum celeritate paulatim carpendo proſtigabat: ut quoniam aperto non auderet bello: ante atque infidiis cum hoste contenderet. Tum Florentini nihil aliud quam dilationem querentes iam ab initio ipsius belli: ne collatis signis in pugnam descenderet inhibuerant: ut quibus satis foret si ab expugnationibus & uastatione agrotum arceret hostem: paulo post fame confectum abiturum. Multa secunda proelia a Brachio facta. Nam inter diu si qui hostium frumentatum: pabulatumque exirent: intercipiebant: & noctu ad castra usque magno cum impetu delatus non arma exuere: non dormire sinebat Regem: qui saepe quos in primis stationibus & uigiliis disposuisset: capi atque abduci nonnunquam extremis castris ignem iniectum audiebat. Itaque pudore atque ita parcitus saepe Brachium ad apertam pugnam prouocare tentauit. Quo ille cum parum pcederet: & hic quoque confusus est non se ui atque armis sed: celeritate atque industria esse superatum. Tandem re frumentaria deficiente Cortonae praesidio relicto Perusium proficiscitur. Brachius iussus a tergo insectari hostem Regis auditio discessuque exultimabat alitudo bellum esse moturum Tyfernum. Urbem: tunc Castellum uocantem cum omnibus Copiis pergit. Cuius profectione cognita. Rex hortatu Perusinoz duo milia equitum quibus Iulium Caesarem quandam in nomine quam illustriorem praefecerat: ad oppidum Fractani dimisit. Hic statim ingressus oppidum: ad uicinatorem ad Brachium mitti: qui: ut est hominum uana iactantia: ad coenam cum omnibus suis Copiis inuitaret. Quod si forte recusaret diceret se cum suo ad eum Exeritu coenatum uenturum: atque ante Castellum moenia pulcherime coenaturum. Brachius tam lepide inuitatus ad bellum. Abito inquit quiprimum & isti tuo Imperatozi sic dicito. Me quidem ita consueſse: uocatum in conuiuium reculare nunquam: coenatum raro mea sponte quenquam inuitare: Si qui ultro me appellent: accipio equidem oppidare. Quamquam non adeo demens sum ut uelim meae domi Caesarem expectare. Dignus est quem suae conueniam illi: si me inuitabitis sentiet spero: non parum edacem conuiuium inuitatum: & quod apparitoribus ne ipsa quidem ossa relinquet. Haec ultro citroque delata. utrumque Ducem ad pugnam irritauere. Ergo post tridie et diei Brachius ducentis equitibus Castellum praesidio relicto: orto iam sole: exercitum tuba in expeditionem eductum ita componit: ut quacunque occurat hostis parara atque instructa sit ad eas toto itinere quadrato agmine incesum est. Hostis uerbis quod factis magnificentiore: nihil interea nec de coenae: nec de belli apparatu cogitauerat: ubi Brachium non longe a portis insecto agmine instare uigiles retulerunt: partem Copiarum praemisit: quae uenientis retardaret impetum. Ipse interea partem reliquamur quicquid celeritate se arma uae ratiata primum portis emissum: ita proelium accendit. Postremo omnibus & ductis Copiis: ipse paucis stipatus equitibus fugientibus suis subsidio uenit: trepidos ac fuga salutem si bi petere contentendens excipere: tardos excitare: omnes pristinae uirtutis fove: regiae dignitatis admonere. Sed brachiani Militis tanta uis fuit: ut perturbati hostes: & praetique ipsius excussis equis impetum sustinere non possent. Brachius insecutus hostem quem fugientem in Oppidi moenia compulsiſset: dixisse fertur. Se quidem uenisse ad conuiuium. Sed Caesarem conuiuium suos bona fronte aspicere noluisse. Capti ex hostibus Equites quinquaginta: quos dum hostes ascendente Brachio liberare contenderent: facto a tergo magno impetu Siniducum Brachii Nepotem uagantem extra ordines: & longo intervallo subsequenter caperunt: ita inique non expectato Brachianorum impetu in pro pinquum sese oppidum receperunt. Ea res minus laetam uictoriam fecit. Brachius agro uastato Tyfernum cum uictoria reuertitur. Regem interea multis diebus Perusiae commoratum Thudertini Perusinis finitimi uocauerunt. Illo profectus: post aliquot dies compositis Thudertinorum rebus Romam pergit. Hunc exirum habuit Hetruscum bellum: longe maiore apparatu quam robore gestum. Inter haec Florentini qui consuetudine sua iam inde ab initio bella aliunde operi excogitauerant: Ludouicum ex nobilissima Gallorum familia in Italiam acciuerant: spe quadam iniecta Neapolitani Regni recuperandi: quod a maioribus suis longa uetustate obtentum Patrimoniaque Auitum ad se quoque haereditario iure pertineret facile perpulerunt: auidum Imperi animum: ut quum Copias ea spe paulo post ad ipsos in Italiam traiecisset: cum Florentino exercitu coniungeret. Communem esse hostem asserentes: alterius occupasse Regnum: alterius occupare uoluisse. Populum Florentinum ubi suis finibus expulsiſset Regem: in Regnum iniecerunt

HISTORIA BRACHII

manus:& pro Ludouico bel lum suscepturum. Ergo Florentini magna Gallorum accessione facta paribus copiis Regem insequi decreuerunt. Tum Roma magni motus afferebantur Paulum Vrsinum a Rege defecisse:& eam Urbis obtinere partem: quæ Trans tyberim pertinebat. Regem uero Capitolium.& reliquâ Urbē habere in potestate Magnofieri: apparatus bellicos. Regem a suo Regno integras accire copias. Paulū ab Hetruscis auxilia petere. munitiones & propugnacula in utraq; Tyberis ripa cōstrui. Brachius Florentini exercitus imperator Romam profectus:copias cum Paulo cōiunxit. Sæpe grauis sine pugnarum est:flumine tamen altissimoiduos exercitus interfuerunt magis eniuus tormētis: sagittis:cæterisq; missilibusq; cominus hastis:gladioq; cecidebatur. Bruma iam adueniente Brachius charitate annonæ Roma abiens in Thuderinum hyemadi grana concessit:captoq; oppido Frastrula tota hyeme in hybernis habuit exercitum Frastrula expugnata Perusinis nouus menus iniectus est. Neq; enim Regem præsidio habebat:& Florentinos quorum animos superiore Hetrusco bello uehementer offenderat:ne quid ipsi quoq; alia parte concitarent belli metuebant. Sed trepidatione i sollicitudinem uersa cogere nouum exercitum:stipendia maiora decemere: uestigia iusta atq; iniusta exigere ceperunt. Mox fatis magnis:pro tempore conductis copiis. Tantaliam egregium bello uitrum exercitui præfecerunt. Hic ad opposita inimicis oppida traducere exercitum inlissu Brachio quocunq; proficiscenti sese a fronte montosis:& situ munitis locis ostendebat nec tamen descendere audebat in pugnam. Quæ re animaduersa Brachius ne tēpus ocio teteret. Clusina arua pecorum:atq; agrestium plena excurrere decreuit. Ea Thrasimenus lacum claudunt ad occidentem soleni Perusini tunc agri:nūc etiam Imperii terminus latebat sane:& uaste parentia loca tora herbida partim nemorosa.& cuncta pecori pascendo ac commodata. Ex altera parte Thrasimeno:ex altera Clusinis paludibus concluditur. Proxima etiam castella lignatarum illo:pabulatumq; accedunt. Perusini semper alias opportunitate loci:nunc etiam belli metu pecora cuncta ex oppidis:castellisq; deducta: eadem in arua uniuersa compulerant. Igitur Brachius magnam partem equitatus cum paucis pedibus hosti montanas:altuosq; petenit loca opponit. Ipse cum quadringentis equitibus totidemq; peditibus per medios hostium fines nihil hostiliter agens transitum fecit. Quis iam uiginti milia passuum processisset:tanrū enim spaci intercedebat:in patentes diffunditur campanos. Tum uero pastores nihil tale metuentes:omnes uertuntur in fugam greges atq; armenta passim errantia in prædam abiguntur. Agrestes lignatores:pabulatores capti sunt omnes. Omnium maximum fuit octoginta captiuos:decem milia minorū pecorum:bouum quiq; milia:mille equas per media hostium oppida a tam paucis agi potuisse. Erant in illo Duce multæ præclaræq; uirtutes consilium rerum gerendarum:magnitudo animi:gratia militum:omnina tamen perficendi celeritas superabat. Perusini ausu hostium profectione. Ciccholinum:quem parti copiarum præposuerant ad occupanda munita loca:reditusq; intercludendos miseret:qui magna cum celeritate profectus non procul a Thrasimeno editissimum collemiculus radicibus Brachius transitum facturus erat occupauit. Angusta sane & salebrozana nec solum ingētib; impedita saxis: sed nunc præceps ad infimam ducebar uallem: nunc ardua atq; alpēra: etiam recentem atq; inernem militem sangarura furgebat. cum hinc atq; hinc prærupiatq; altissimi impendebāt limites:ur facile multi a paucis uel gleba si lapides decissent:nedum armis opprimi potuissent. Brachius per exploratores:quos omni sua profectione præmittere consueuerat:inlissiduis cognitis Militibus omnibus præter paucos qui pecora agerent:tequis descendere iussit:utruq; uiz superiorem linire:marque angustias: maxime qua collis radices atrollebantur occupare contendit. Interea qui æquis uehebantur pauci:pars strictis mucronibus: pars inrenis hastis pecora præcedebant. Reliqui agentes prædam:reges atque armenta subsequēbantur. Hostes qui peditatu superiores se fore putauerant: tantam peditum multitudinem conspiciant:non ausi sunt in pugnam descendere. Sed Brachio i superiorem euadente uiam: illi in suprema collis iuga se collegerunt. Jam Milites conscenderant equos: quum hostes equitatu pro peditatu usum Brachium cognouerunt tum se: tum fortunam accusare: q; graues atq; impeditos armis leuiter armati satigare: opprimereq; subiecta atque angusta in ualle potuissent: in reliquo autem itinere securi a tergo sæpe prædam enipere:& quum loci opportunitas affuisset manus consereere tentauerunt. At Brachius qui omnia: quæ euenire possent euentura cogitauerat: aptaque insidiis notauerat loca: equitatum omnem in geminam partium adem: medium

medium recipere prædam iubet. Peditatum non longo intervallo ad occupanda gradatim loca præmittitur. Hostibus plerumq; a tergo adonennibus leuia fiebant certamina. quum nec illi Brachii impetum expectare nec Brachius prædam relinquere statuisset. Militibus in castra reductis prædam vintim distribuit singulis Milibus dena circiter contingerant pecora. Postero die illis unoquoq; sua pecora pascenibus dixisse per iocum fertur. Secum quidem actum esse præclaræque ex Militibus pastores effecisset. His rebus a Brachio gestis. Perusinus qui paulo ante quietus sub Regis tutela uidebantur noua sollicitudo est iniecta. Quippe insensu cæteris finitimis q; incognitum & extremum secutus Regem bellum ipsi suæ genti uel intulissent uel illatum commeatu frumento iamnis ad iuuissent: solliciti ne reliqua Hetruria ob recentem offensionem iuncta cum Brachio societate magnum aliquod. & periculosum bellum excitaret exercitum quantū maximū possent conducendum. & præsidia per omnia castella disponenda curauerunt: maxime qua accendi. & excursionibus hostes prohibendi erant. Inter hæc Brachius a Pontifice accersitus omnibus relictis copiis. ilsq; Iacobo Archipræbytero magnæ inter Optimates auctoritatis atque ex illustri familia uiro præfecto. Bononiam proficiscitur. Iacobus post multa præclara facinora Tartalia quem Perusini Mariano oppido præsidii causa imposuerant captus atq; in uincula coniectus est. Igitur exercitus & imperator absente. & rectore capto Spoliatus quum intra mœnia se contineret. Gulielmus Mecha accusata timiditate animisq; Milium accensis. Gallazonum asperum situm. & montosum oppidū oppugnare adortus est. Prodit per quendam arcei captum firum reliquum oppidū diripiendum Militibus est datum. Brachius non multis post diebus Bononia reuersus a se tot sibi Sforcia bellicosissimo & fortissimo uiro. Torisium Perusinorum oppidum non procul ab Vrbe passuum milia quinq; situm capere cupiebat. Igitur Milites ad se uocatos primum magnam uim scalarum cogere inde corpora ante noctem curare nocte incipiente itineri paratos esse iubet. Deinde postquā eundi tempus uisum milites leui armatura scalis oneratos incertos quo profecturi: aut quid molituri essent: nocturnum iter ingressus: sequi se iubet paucisq; horis ad oppidum multa nocte in itinere cōsumpta peruenit. Torisium quidem magna ex parte duobus fluminibus. Tybri. & propinquiore Chiasio clauditur. Qua uero Chiasius præterfluit nix aliquanto præruptior: salitis atq; alnis obumbrat. Igitur idoneum nacti locum ibi inter fructa sese occultare nec multo ante primam lucem muro scalis admotis oppidum irrupuerunt. Torisio capto. Brachius Sforcia præsidio relicto in castellum Leonis editissimo in monte summum imperum fecit: oppidūq; celeriter expugnato. Milites omnia in prædam habuere. Ingratissima hæc fuisse Perusinis iam enim duo propinqua spicula quotidie oculis inuentum iri. & Vrbi atq; agro perniciem illatura uidebantur. Brachius quo infestior essent omnia: reliquos eductis copiis: solos exules Torisio præsidio collocauitq; sciebat certissimum robur. & belli & huius contra hostes futurum. Ipse a Legatis Thudertinorum: quos ingens exulum manus aliquo occupatis oppidis toto agro infestabant. & Vrbi factiose & intestino malo laborantia uel mediocrem iniecerunt metum sollicitatus motis in Thudertinum castris primo statim aduentu exules Calonicam fugere coactos ad rus expugnauit diripuitq; paucorumq; dierum interposita mora Rucellecum in supremo cacumine editi montis positum iband dissimili euentu captum ui est. & Militi in prædam datum Reliquum erat exulum receptaculum oppidum Quadra quod modico & inuado obtentum præsidio nullo prope negotio redactum est in Ciuium potestatem: nec tamen benignioremq; cætera expertum fortunam. Quippe expectato Militis impetu cuncta in prædam rapinaq; concesserunt. Compertum erat Ticiniani Comitem secutum aduersam factionem: exules cōmeam ac miline iuuisse. itur ergo in hostilem focum signis animisq; infestis: sed oppugnatione loci nequicq; facta. Oppidani cū muros egregie defendissent. q; pleriq; erant eo proelio a sagittariis uulnera: sponte deditionem ea tñ conditione fecerunt: ut electo Comitæ eam ipsi ædificarent ppetuū ac stabile fieri futuram plenus. Qua postea ualido firmata præsidio idiu Brachius oppidanos habuit in fide. Non multis post diebus Interamnenis fines magna atq; improvisa excursionē uexasse compertio. & prædam quam uix unq; antea esse coactam. Nam Interamnenes Regē secuti a Pontificis imperio defecerant. His diebus duo Milites qui Peruliam transugarū specie cōfugerant: questione tormētisq; adhibitis de prodenda Vrbe cōsiliū cepisse cōfessi sunt. q; nocte futurū hoc dixerūt. Brachiū nō pcul ab urbe cōsedisse cōstat. & signo diu neq;

HISTORIA BRACHII

expectato ratum prodicionem detectam ingressu atq; aspectu Vrbis abstinere nequulisse Suburbanarq; ingressum ædificia: magnam asperimamq; gessisse pugnam. Sed quoniam res admonuit ut de Suburbanis dicerem pauca de situ eius Vrbis dicenda constint. PERVSIA nisi q; Tyberis flumen ad orientē relinqt: media iter Hetruriae atq; Vnubriae fines editissimis in colibus præfecta uaste magis q; iuta est. Vrbis ambitus paulo eminenter. & ueluti celsam in arce: exurgens: uetustissimo & quadratis lapidibus erecto cingit muro. Ad eius muri radicesq; in longitudinem porrecta Suburbia exoriuntur. Tria paulo longiora rectorum planoq; iacent tractu. duo sub ipsum Vrbis caput ad Occidentem & Septentrionem paulum recurue excurrentia. tertium in meridiem uergens pauli longitudine in Vrbis ueluti caudam extenditur. Reliqua duo angustiora contractioraq; cæteris per collium pendentia iuga descendunt. Vniuersa deinde perpetuis ac latior cõcludit murus. Igitur Vrbis in medio atq; in edito sita sp̃spectus hēt oēm in partē late pulcherrimos. & nisi q; altitudine p̃stat. Suburbia ueluti stella minores maiore sue radios cõcūfundit. tria q; diximus: ut planiora porrectioraq; reliq̃sita maiora celebratioraq; sūt: angustiora reliq̃ cõtractioraq; magis ueluti minores radii ab Vrbis gremio ueluti recesserūt. Quin q; Suburbisq; magnificæ erectæ portæ: totidēq; extra portas opa struissimī fontes aspicuntur. Vrbem leni cliuopendentes excipiunt colles. hinc uineta uolueratq; doris late constituta cum ipsis collibus delabuntur. Mira omnium rerum fertilitas: nec minor facies atq; amenitas. Hæc omnia paulatim ad orientem & meridiem in amoenissimam desinunt planiciem. Eam quoq; Tyberis fluuius mediam præterlabiturq; alueo lato magis q; alto perpetuis ad Chiasium usq; trāsitur uadis. inde maiores incipiens moliri undas altioresq; fluens gurgiterat præstat & profunda uada. Nihil hac ipsa Tyberis ora felicius: nihil proximis a planicie surgentibus cliuis lætius. Quia enim parte Penus ad meridiem spectat: perpetui quidem illi sed non multum editi stant colles. Eorum collū magna fertilitatis cum amenitate certario. Quippe duodecim milia passuum: tantum enim se porrigit: duodecim castella: pari intervallo distantia: recto per iuga uisuntur tractus: quæ in æquam lenissimam descensum: nec dissimili cultu ad Thrasimenum occidentem uersus proferunt: tanta soli æquabilitate: ut colles sint an campi non facile dignoscas. Thrasimeni ora nulla bea non ueluti ubi multum terræ petagrueris in maritimam plagam te penitorem amenior remq; desinatur. Igitur qui benignius sentiunt: gratum Perusinum totius Italiae cēsent cultu & amenitate pulcherrimū. Qui uero patriæ suæ studio quicq; de trahunt: hoc affirmant: nullam montanam Italiae regionem huic effemēq; aspectum: neq; ubertate comparandam. Sed qua inter septentrionem & occidentem uergit: loca sūt paulo uastiora: quibus rata. & ea ipsa asperatq; montosa prominent castellan: nec lignandi quidem: pabulandiq; copia desit. Sed iam ad Brachium redeamus: qui latio ad constitutum uenisset locum: magnamq; partem noctis in occulto confedisset: ubi uigilias clauis in armis agi & Vrbem diligentius munitam strepita nocturno resonare sūt rectæ aures captuere. Desperata proditiō: uel desiderio patris soli aspicendi: uel quod uerisimilius est: belli cupiditate incensus impetum in meridionale Suburbium facit: ciuitatis portas effringit: inmissosq; celeriter equitatu ad interiorem Vrbis murū: pugnadō: uastandōq; peruenit. Cives partim qui pro stationibus uigilabant: partim ingenti clamore excitati: undiq; ad arma concurrunt. Qui superiore loco pugnantes hostium equitatum summa ut repellere conabantur: tela saxaq; deicientes. Mulieres quoq; alie cinerem: seruandamq; aquam suggerē: antialia senectis: nutu: manu uocē uiros ad pugnam cohortabātur. Inter hæc Tartalia: quem ad urbem atq; agri defensionem superiore mense conductū ostendebant: cum omni equitatu delatus in hostes. tantum conatum in subiectos milites fecit: ut perturbati statim atq; extra portam repulsi: uisus impetum sustinere non possent. Vbi ad portas est uentum Brachio icendentes: milium animos. & iam manifestam sistente fugam: tum uero acerrime pugnari coëptum Tartalia: primo impetu q; reliqua pugna ferociorē intra portas Brachianæ acies compuleruntq; in securus est statim omnis equitatus. Erat res admiratione dignissima inter tot Ciuium milia: nunc fugere: nunc acnus instaurare proclium: nec quēq; nisi armatum gladio hastaq; setite. Et in gentem tælorū ac lapidum uim circumfusa inermium turba in Brachianum nilitem conieciēbat. Dum hæc ab equitatu gererent: pedites prædæ magis q; proelio intenti per Suburbium late excurrere coëperunt. Tum uero ianuas excidere: diripere atq; incendere cuncta uidebantur. Iam Tartalia suis equibus fatigatis intra Vrbis moenia se recipere: tanquā subito ingens armatorum

gens armatorum Ciuum multitudo: quibus arma capiendi temporis satis fuerat cōflue-
re undiq; & in subiectas turmas facere impetum cēpit. Brachius ubi nimis augei hosti-
um copias uidet: uentus ne a multitudine circumuentus caperetur: signum recepti dedit
tandiu hostibus incumbens: donec dissipari & præda onusti pedites: colligendi sui tem-
pus habere potuissent. Mox quadrato agmine paulatim prælio excedendo portas egre-
ditur: præmissio equitatum hostes præcipiti lapsu descendente ad orientem: peditatum
omne obfistere præmunitibus iubet: qui & cōcitatus accurrere & firmius prærupto iugo
consistere possent: & quum opus esset: donec in equiorem locū equites deuenissent: pro
equitatu dimicarent. atq; ita ne urgente quidem hoste in columnem exercitū reduxit. Dū
hæc ad Perusiam geruntur. Ludouicus quem pisas uenisse ostendit. & Pontifex qui per id
tempus Bononiæ morabatur. Florentinum in agrum cum omnibus copiis cōueniunt.
Florentini quoq; suum cōmiserunt exercitum. Brachius a Pontifice accersitus Hetruriā cum
suis & ipse copiis in Florentinorum fines peruenit: atq; statim omnium copiarum sūma
delata est. Gallorum Italarumq; consensu. Tanto coactio exercitus primū Viterbium: mox
relictis impeditis. Romam ad opprimendum Regem proficiscuntur. Quum Vite-
rbium esset peruentum. Brachius statim de suo hospite percontatus: cū magnitudine æris
alieni cōiectum in cathenas audiuiisset: primum creditonibus satisficim: mox uinculis exē-
ptis secum in exercitu postea habuisse traditur & libetaliter magnificèq; tractasse. Rex
interea: omnibus quæcūq; bello usui erant comparatis: ceterior de Pontificis aduentu sa-
ctus: per Transiuberim ad laniculum penetrauerat: laniculoq; occupato: præsidium fir-
missimū imposuerat: ipse ad arcem Hadrianicæ Pontificis fidem sequebatur: uenientes
hostes infesto expectabat agmine. Omnem Pontificis exercitum Brachius in frequentia
partiu erat agmina uincit: cohorti sua signis: suus Dux præerat: nec tamen uniuerso exer-
citus uno gradatim agmine certabatur. Primo congressu duorū exercituum Galli qui
primū cum suo Rege locum obtinebant: ante omnes prælium susceperunt. Pugnatum
est aliquandiu atrociter. Gallis pro gloria bellicæ laudis in hostium ruentibus tela. Nea-
politans: qui sub Rege militabant: nobilitate: atq; emulatione præliantibus. Vtriq; au-
tem q; de regno certari dicebatur pro dignitate sui Regis: fortiter morisq; ruperit fugere
malebant. Aderant prælio fortissimi Reges illi militis illi imperatoris officium gerere:
illi infesto se aspectare lumine. & alter in alterum pertinacius magis q; fortius tela dirige-
re manu quidem dimicare: ac ferro locum sibi in acie facere. uoce autem incendere mi-
litum animos: atq; in suum uterq; hostem irritare aspicebantur. Nusquam certatum est
ardentius: nusquā ætate nostra tot milites prælio desiderari. Galli pugnae diuturnitate sa-
tigati: enses dimittentes: leuissimos incutere ictu paulatimq; sudore simul ac labore deficere
cernebantur. Ludouicus quoq; nimii tabonibus impatiens: quum deficere suos uideret
terga uertit. At Brachius: qui subsidiariā cohortē in parato habebat: ubi uisum Gallum
prælio excedere cognouit: partem copiarum urgent obicit. Regi: ipse cum delectissima
menu: modico intervallo regressus: in angustum atq; inflexum penetrat uicem. Interea
Neapolitanus ne a fessis cum integris pugnaretur: recenti producto equitatu pugna for-
tissime instaurauerat. & iam subsidiariæ quoq; cohortes inclinare: repubblicæ ordines cœ-
perant: quum repente Brachius a tergo adortus hostem: tanta in præliantē Regem com-
pitatione fertur: ut subito statim dissipati ordines. & milites incerti a fronte an a tergo se
defenderent: nihil nisi de fuga cogitantes: perturbarentur. Tum uero reliquæ Pontificis
acies ubi aspecta hostium latera prospexere: omnibus simul Cohortibus aggressi sunt. Ea-
rum aduentu hostes: quum iam dudum impetū sustinere nō potuissent: sui fugati: per
laniculum in alteram fluminis ripam euaserunt. præsidia quæ laniculo erant relictā dir-
ipiuntur. Hæc pugna a deo Regis attriuit animum: ut statim post cōflictum munitionē
pro pontibus faceret: fossam lanissime productam uallo atq; agere percingeret. Quæ
omnia una nocte mira cum celeritate confecta ingenti præsidio firmauit. Post diei eius
diei: quum uaria belli consilia agitantur. Brachius anteq; Rex nouas acciret copias ten-
dandam eius munitionis expugnationē censuit: eam si pertraherent facile Tyberi amne
tracto Regem reliqua Vrbe posse depelli. Galli cum superiore die parum scilicet pug-
natum neminissent: quo prius bellum gloriā uendicarent primū sibi certamen im-
petauerunt. Sed parentis belli q; oppugnationis peritiora Regis militibus multis cum
uulneribus repelluntur. Hos post diei secutus Paulus Vrinus diu atq; acriter ne quicquid
ad hostium munimenta pugnaui. Eius milites magno impetu reiecti. & a Regis sagitta

rils uulnerati recesserunt. Tertiū diei oppugnatione Laurentius Cotignolanus & Rosadi
 Milites collecta nullo Duce maius aggressi sunt impetu q̄ unquam antea maiore. Sed
 hi quoq̄ post multa accepta uulnera aut uicti aut fatigari prœlio excesserunt. Sic Ma-
 tista Anninensis qui Pontificem erat secutus. Sic Sforza suo quisq̄ die munitionem suā
 intra oppugnauerunt. Nam & Rex ipse p̄ nio pontis aditu obsistere bar. & prater incredibi-
 lem multitudinem sagittariorum machinæ uani generis intendebantur. Sexta iam ade-
 rat dies quum reliqui duces nihil profecissent. Brachius ad quem ultinia uel gloriæ uel
 periculi restabant discrimina prater ceteros bellicarum rerum apparatus magnam uim
 aggerum totam noctem conportari iubet. Prima deinde luce uocatus ad se Milites in se
 magnam illius datam ostendit occasione qua ronus Italiæ milites gloria superarent me-
 minissent pristinæ uirtutis non dubitare quin primo aut ad sūmum alteto impera intra
 hostium munitionem intrumperent atq̄ intra uallum proficerent. Gallos inficia & infue-
 tudine belli esse reiectos ceteros duces nimis remere atq̄ incaute suum militem hostium
 talis obicisset atq̄ ideo & ipsos esse superatos. Se uero leui expedita manu fossam aggre-
 re completurum leuissimosq̄ milites. & armis munitissimos contra hostes imissurum.
 nō diffidere se militum uirtutis modo ipsi ducis prudentiæ confidant. Proinde erant ita
 prœlium bono scilicet auspicio hunc illū illuxisse diem in quo si acri fuerint animo siles
 atq̄ robur totius Italiæ reputentur. Ex breui periculo perpetuum gloriam parari oportere.
 Nec segnius hostes quæ superioribus diebus excusa erant propugnacula mira cum
 celeritate resecerant. Putabant enim quodiam continuus superioribus prœliis nihil hos-
 tes profecissent maximum atq̄ ultimū conatum esse facturos. Vallum aliusime muniarēt
 turres & tabulata erexerant atq̄ hæc omnia solida compleuerant terris saxa telas calce-
 cinerem in turres & tabulata conuexerant. Tormenta præterea. & omnium generum ma-
 chinæ a fronte oppositæ minabantur. Hac re atum aduersa. Brachius uentus ne temeritas
 in periculum uerteretur. Militem tandiu continuos donec duæ lignæ turres impositæ
 atq̄ emixæ rotis conficerentur opportunissimum facturatus si pari loco nec alter altero
 superior dimicaret. Turnibus confectis. & omnibus rebus atq̄ armamentis importatis
 grauius armatis miliibus prœlium capere & in munitionem facere impetum iubet. Ho-
 stes superiore loco pugnares ingenia saxa præcipiabant tormentis quoq̄ a fronte di-
 rectis pleriq̄ traieciabant. Virtus militumq̄ in quo loco prœlium committerent irru-
 tum recidebat. ducis tamen hortatum non prius ab oppugnatione destiteret q̄ propugna-
 cula quadam ex parte labefacta deiicerent. Tum uero dato signis qui rotas agebant in
 munitionem quanto maximo fieri ponit clamore atq̄ in ipetū cōlectas militibus turres
 admonerunt. Hostes nihil tale cogitantes q̄ lapidibus se cœturatos existimauerant eiq̄
 ob rem paucas conuexerant hastas & tormenta ad inferiora seriebat telis atq̄ hastis con-
 fodiebantur. Iam ipsi excussi propugnaculis suis intra uallum se continebant. Tum Bra-
 chius leuiter armatis militibus imperat. ut fossam media iure duas acies compleant ag-
 geribus atq̄ intra munitionem intrupant. Breui fossa æquata solo. Brachiani Milites in
 pontem summa ui profiliunt. Rex ipse inter primos pugnabat sed pontis angustia quo-
 minus toto exercitu decerneret fuere impedimento. Vix enim centum aut ad sūmum
 ducentos milites capiebant. Pulsus tamen Rex omnibus deiectis munimentis & pote
 ab hostibus occupate in interiorem se recepit urbem utriusq̄ ne libero aditu hostes se
 adorirentur proxima nocte cum omnibus copiis effugit in Regnum. Ea res mitissime Bra-
 chium conciliavit Pontifici cui uocari ad se iussu per læticiam dixisse fertur. Eius milites
 Brachiosæcæ Pedes Duce dimicare. eam ob rem illos pede fugam molitissimos Bra-
 chio pugnam facere confuisse. Placuit deinde Roma capta fugientem persequi Regem
 Igitur biduo ad quietem milibus dato magnis itinibus in Sorianorum fines ito su-
 gisse Regem audientem cum omnibus copiis peruenerunt Rex ubi aduenit hostem
 intellexit sperans uictoria exultantem ad loci iniquitatem adduci posse aciem ad mon-
 tis radicem explicauit. Brachius mira gerendi belli solertia præditus quum manus
 cum hoste conferre. & paulatim de industria in planiciem cedere coepisset signum
 reliquo exercitui dedit ut inter montem & planiciem ad hostium terga penetrarent. Re-
 gii milites duplici malo circumuenti heri ne si terga uerterent a Brachio cederentur. sin
 acius prœlio instarent reliquæ hostium copię a tergo inuaderent. Hoc periculo perter-
 ritiq̄ propinquum habebant receptum manifesta fuga se in oppidum receperunt pauci-
 que post horis Rex per auersam egressus portam in intimum Regnum concessit. Soram
 statim expugnatam

statim expognatam Milites ditripuerunt. Romam deinde rediens. Brachius cum Pontifice agnitum tacta sibi potestate abundi. Torlianum quod eius tenebatur praesidio petere licere. Pontifex amplemagnificeq; locutus memorare cepit quicquid ille pro sua dignitate atq; imperio gessisset manu atq; opera deuictum & profligatum Regem recuperatani Romam attritum paulo ante & poene extinctum Romanum imperium restitutum; quod ad se pertineret nō inmiorem futurum tantarum rerum bono animo esset uirtutem ac fidem: duo mortalibus maxima bona aditum illi ad amplissima quaq; patefacere. Acciperet suarum copiarum quantum uellet non se pecuniis nō exercitu deiturum. Inter hæc litteræ Brachio redduntur ut q̄ maturissime fieri posset Torlianum contendere oppida nos & qui praesidio erant relictū ad summam rei frumentariæ egestatem atq; inopiam esse redactos. segetem omnem ab hostibus esse succisam. agros undiq; incensos nec portas egredi audere. continuas incursiones pati. His litteris acceptis Brachius maturandum sibiq; occisime cōstituit: ne hostes munito & finitimo oppido quod uel capere non possent fame atq; inopia potirentur. Igitur altero die continuis diuturnis missis etumisq; itineribus Torlianum peruenit. Quod ubi perusia est nunciatum perinde quasi inermem hostem essent inuasuri ad arma concurrunt. Ciccholinus & Tarchalia qui Perusinorum Copiis præerant: omnem peditatum: equitatumq; in expeditionem eduxerunt. Hos quinque milia armatorum Ciuium nullo habito defectu. sed utcūq; libido incesserat secutū tradidit. Qui tanta multitudinea: ut statim profligare Brachius aut ita oppidū obsidere statuebant. Brachius ubi eorum aduentum cognouit: simul de numero hostiū certior factus: simul de industria metu: exercitum intra moenia reduxit: ubi parata atq; instructa acie frequens agmen componit. & quem primūque ultimum egredi uelit ostēdit. Cohortibus per hunc modum ordinatis: primū uiginti equites: qui prælium caperēt extra portas emittit. Quos quum adorti hostes circūuenire conarentur: centum statim deinde hastatis subsidio suas ut erat imperat. Qui uno ueluti globo collecti: strictiq; in confertissimo hostes incurrerunt. At Perusinorum tanq̄ de laude & gloria: non de salute & uictoria certaretur: uniuersa agmina in paucos undiq; tenere conant. Brachianū dum acriter se defenderet: hostium ordines dissipauit: qui paululum secedendo: partim sese capere permittebant: partim ueluti desperato auxilio simulata trepidatione in diuersa fugiebant. Iam hostes insequendo & capiendo sparsim: fuleq; sine modo sine ordine ferebantur. Tum uero Brachius signo erumpendi dato: uniuersa acie per duas oppidi portas educta in hostem telis impetum facit. Tanto quidem conatu: ut non oculos illi aut uultum intueri: nedum Imperium sustinere potuerint. fusi fugatiq; alii ex altissima Tyberis ripa se decientes ad alteram fluminis oram euadebant. Alii in propinqua se recipiebant oppida: Nonnulli dum fugere: armis impediti non possent: passim ab hostium exercitu capiebantur. Capti sunt equites sexcenti: desiderati nulli referuntur Ciuium qui arma ferre poterant: ingens capta multitudo: qui in uincula coniecti multis milibus nummū: quibus stipendium militibus datum: se redemerunt. Hac calamitate mirum in modum attriti sunt Perusinorum animi. Per hos dies Paulus Vrinus. & Sfortia de quibus supra feci mentionem superiore Romano bello societate facta: ad Brachium uenerunt. coniunctis castris: exercitusq; lustrato: iuuenta sunt equitum circiter quattuor milia. peditum numerum perexiguum fuisse comperio. Tantis unum in locum coactis copiis. Brachius ne tempus ocio terneret. Nonis Augusti Torliano ingenti relicto praesidio exercitum mouit: ea die amplius q̄ duo milia passuum progressus inter Tybenim & Bucarelum nunc dirutum oppidum: posuit castra. Postero deinde die prima statim luce signo expeditionis dato per ripam Tyberis itinere celeriter facto ad pontem Patulum contendit: oppidum ad occidentem flumine abluū Tyberi. qua ueto in campos liberos ad orientē exit latissimo cinctū muro: fossa ēt ualloq; munit. Mulus alii de cāis eo potiri oppidū Brachius cupiebat: maxie tñ oīum q̄ potis aditū ad trailicidū flumē necessariū cognoscebat: ubi ad locū pueri oppidanis iprouis: cōcitantissimo impetu pluri b' simul ad motis fecalis: quæ consuetudine sua leuiter armatis militibus ferebant: oppidum capite: ad eū celeritate traiecit: statim ponte i superiora & monticulis posita castris pcurrit. Plurimū dirreptis atq; incensis uillis. & præda quanta nunq̄ antea abacta illo ipso impetu. & celeritate ad Ciuitatis portas se ostendit. Hac de re tantus Ciuium animos inuasit pauor: ut cum superiore calamitate: tum hac subita incursione perterriti: nemo arma capere: aut urbem exire ausus sit. Quarta die post captam Pontem in inferiorem agrum: qua Tyberis in

HISTORIA BRACHII

terfluebat cum leuiter armatis militib⁹ depopulatus Prætulamque in fluminis ipsi⁹ sita est direpta milites incenderunt. Plures eo die molæ frumentariæ affixæ atq³ disiectæ. Cæterum q³ Cives pecora atq³ armenta subduxerant prædæ est ædum. Villæ atq³ ædificia passim igni ferroq³ uastata. Paucis post diebus ad superiorem fluminis orâ castris permotis multa castella sua sponte uenire in potestatem. Petramelin a magnam & munitum oppidum ui expugnata atq³ direpta est. Paulus Vînius quem proximum quoddam castellum oppugnaretur zelo per alterum oculum traiecto confoditur. Ea de re statim est ab oppugnatione cessatum. His rebus in Perusino gestis. Brachius ad Pontem & reliqua castella duabus Cohortibus prædio relictis quo liberius copia frumenti commeatus suppeditare posset. in Thuderinum concessit: commodiorem eum arbitrat⁹ excurrendi ac prædandi futurum locum. Nam Perusini qua parte Tyberis præterlabitur: pecora inter mœnia & munitissima quæq³ proximæq³ Urbis castella compulerant. Postidie q³ in Thuderinum est accessum Perulinum agrum ex aduerso latere cepit excurrere. Sed qua parte Perusia ad Derutam pertinet Tyberis conflente Chissio atq³ undas intermisciente minus frequentia habet uada. Transuentibus iter est per pontemque Nouum appellant nunc quidem totum ponte collapsum pontem tunc uero etiam hominibus habitatum. & arce munitum oppidum. Brachius traiecto per superiora uada flumine. Pontem ex utroq³ latere oppugnare aggressus: duabus continuis horis proelio consumptis expugnauit. Hac re minum in modum elati sunt militum animi: q³ uidebant etiâ si pluuies creuisset flumen libere iam in hostium fines excursuros. Nec multis post dieb⁹ agro undiq³ uastato. Brachius ad lacum Thrasimenum cum duabus milibus equitum proficiscitur. Causa fuit spes potiendi motis situ & natura muniti loci: Oppidū est in Thrasimeni litore positum quo tribus fere lateribus abluuntur: latere lato & eminenti cingitur muro. tam crebra per eius mœnia erectæ turres medium afficiunt & tenent arcem undiq³ foris eminentiâ alte assurgunt propugnacula. Quidam ex oppidanis factiosi homines. & ipsi dum res Optimatum stetit domi potentes: prodendi oppidi consilio habito. Brachium in suos fines uocauerūt. Thrasimenus duabus pulcherrimis & cultissimis interfectis insulstertia deferta adomatur. Earum incolæ: ut cæteri qui extrema incolunt littora: multis uariisq³ nauigis utuntur: aliquo exorto bello nauigia omnia in insulas subducunt. Quod eo faciunt consilio ut & ipsi succurrere finitimis queat. & si qd forte oppidum hostes capiunt: nauigandi ad insulas facultas eripiatur. Igitur cognito Brachii aduentu: gens accolarum multitudo ad oppidum Montem lacu tetraq³ confluit. Quocirca qui oppidum statuerant prodere: perterriti multitudine: signū nō dederunt. Brachius quum multis horis non longe ab oppido confedisset: ubi tem minime procedere intellexit: omni uastato agro: in insula reduxit exercitum. nec multum procul inde Castillonum & Monticellum duo exigua oppida modico impetu expugnata diripiuntur. Præsidio relictis ducenti pedites: qui finitimū agrum uexarent: aliquot post diebus ex omni parte infestaturus hostem: oppidum Casilinum oppugnare aggressus. Iam uallum atq³ pontē transilerat: iam undiq³ scalis muro ad mortis imiles hostiū compleuerant mœnia cū ex aduerso excussa bombardæ. Gulielmū Mechâ altero crure corripuit. Casu tanti uiri non tam ab oppugnatione destitit: militesq³ manifestam dimisere uictoriam. Ille exceptus a suis. & Thuderum delatus ad medicos: paucos post dies pridie Calendas Septembres moritur: uir manu strenuus & suo Duci fide atq³ consilio ipi mis charus. Huius mortem Brachium molestissime tulisse ferunt. Nam citra dignitatem & magnitudinem animi temperate lachrymis nequiuisset. & magnificentius q³ opus esset iussisse sepeliri. Mortuum etiam in castris pro Concione laudatum: non minus sibi q³ omnibus militibus excussisse lachrymarum: multisq³ diebus incessisse squalidum. & illum in cenasillum in se morne appellare auditum. Sed ubi uidet dolorem atq³ in commodum nihil aliud q³ in commodum adicere: accusata hominum fragilitate. & instabilitate fortunæ: animū ad bellū conuertit. Interea Perusini tanta belli mole oppressi: proximis castellis partim expugnatis ac diriptis: partim uastato icenfoq³ agro bellum sustinere nequeunt: ibus multum conatum ad excutiendum hostem facere decreuerunt. Plurimis ad conducendum per omnem Italiam exercitum cum pecunia dimissis: domi igentes apparatus: machinas: arma: tela faciebant. Castella que nondum in hostium uenissent potestatem: omnia præsidio & frumento muniabantur: que defendi mœtium imbecillitate non possent ipsi incendebant. A gri finitimi hostibus ne pabula suppeditare possent: ferro atq³ igni uastabantur.

deniq³ quancunq³

deniq; quacunq; hostes aditum sibi armis facturi quacunq; agrum depopulaturi uideren-
 tunq; in Vrhem subduci non poterant: omnia corrumpabant. Seuire in seipfos crede-
 res: quum uniuersum populum pari consensu sua quenq; parata exurere: incendere: aediti-
 cia demoliri: nullas calasq; uideres. Brachius per uastatū & eximianū agrū iter sibi ad ius-
 tiora proximaq; Vrbi armis facere: pecons quod fuerat reliquum in prædam agere. Iam
 Perulinæ magnæ copię conuenerant: ut obsistere hosti & bellum non modo propulsare
 sed etiam insilire posse uiderentur. Albericus Babianus sub quo Brachius aliquor ante
 annos militauerat: equitum duxerat duo milia & quingentos. Comes Carratæ quin-
 gentos. Ciccholinus sexcentos. Tanti coactis copiis: coniunctoq; trium Ducum exercitu: ni-
 lites qui in hybernis passim per arua morabantur: pleriq; Fractulæ ad Brachium conue-
 nere. Hostes ne frustra tantum exercitum coegisse uiderentur: simul ne paulatim copię
 deficerent. Fractulam obsidere statuerunt. Itaq; eo traducto exercitum: non procul ab op-
 pido stationes & castra muniebant. At Brachius uentus ne si hostes munimenta perfice-
 rent prohiberi commeatibus. & quum uellet exitu intercludi posse: repente capere arma.
 Milites iubet. ordinibusq; intra mœnia dispositis: quadrato agmine & ueluti uno globo
 confertis: sibiq; iustantibus Cohortibus aliquot leuiter armatos: qui fugam simularent. ex
 ifenore porta dimittit: ordine q; longissimo: ueluti copię omnes ex oppido demigraret.
 Hostes qui superiorem occupauerant locum dimissis munimentis in fugientem Militē
 dissipant. Ille ad inferiora de industria tendens: spem capiendi sui faciebat. Hec cum
 essent Brachio cognita per superiorem portam educto agmine: uacuus præsidio ac prope
 derelicta hostium castra nullo capiti negotio. Duces deinde persecutus q; in editum eua-
 serant locum profligare non potuit. Illi soluta obidione: omnibusq; amissis impedimen-
 tis in proxima se castris receperunt. Post die reliquis copiis quæ superiori prælio non
 interfuert ex hybernis deductis. Brachius in hostium fines cōiendū speras. Duces ipsos
 multitudinis fretos præbita facultate pugnandi ad prælium esse uenturos: tum quo ma-
 gis hostium irritaret animos per ipsas oppidorum portas: transitum faciebat occurrente
 nemine. Mariani eodē die profectus q; de p̄dendo oppido agebatur: in op̄cul a mœniis
 in nra fluminis cōsedit. Sed ligno diu nequicq; expectatoratus rem detestatus p̄ Collinā
 frequentibus castellis cultissimā Regionem. Querquetum peruenit. Magna hic hostiū
 conuenerat manus ad oppidum defendendum. & præter innumeros pedites. & eos qui
 confluerant. Comes Carratæ cum aliquot Cohortibus delectorum equitū eius loci p̄
 dio erat impositus. Brachius quadrato agmine ante oppidi portas transitum fecit. Ille pa-
 rata atq; instructa acie eduxit quidem extra portam exercitus: sed pugnā magnifice de-
 tractans: suos munito & sublimi loco: nec multum procul a mœniis continebat. Bra-
 chius ubi uidet metu laborare hostem: leuis armaturæ Milites geminas dimittit in par-
 tes. Alteros ut in oppidanorum oculis subiectum depopularentur agrum. Alteros ut in-
 tra hostium frequentem aciem tela cōiicerent. Ip̄o cum delectis equitibus densō & glo-
 merato agmine paratus subsidio: intentus hastis expectabat. Tum Comes metu dissimula-
 to signum dat extra munimenta profiliendū: ratus id quod erat futurum. Brachianū Mi-
 litem dimissa populatione ad prælium recursurum. Interea oppidanos: qui in agros pa-
 bulatum malignatumq; exierant colligendi sui facultatem habituros. Hic prælio a paucis
 leuiter commisso Brachius paulatim loco cedens: patentes in campos eliciebat hostem: qui
 quanq; suorum confidebat uirtuti: non tamen iniquo loco pugnam committendam puta-
 bat. Vbi in campos est uentum: aciem paulo antea in terrore hosti esset conferatam quan-
 tum opus uisum est: explicauit: atq; magno facto in hostes impetu: ordinibusq; late per-
 turbatis: mira celeritate conuertit in fugam. Capri præter agrestes: quo leuis armaturæ
 Milites interceptant: equites octoginta: ceteri quod proximū erat in oppidū resugerūt.
 Hac celeritate non intermissa. Brachius per proxima quæq; castris excurrens: ad Vrbs
 usq; portas progressus: præda quanta nunq; antea coacta Fractulam exercitum reduxit.
 Hæc uno die uim cursu gesta sunt omnia: ut si iteris præliis interualla consideres: sul-
 tra humanam uim putes: milia passuum circiter quadraginta decursa. Mariani cōfessum
 in insidiis Querqueti cum uictoria pugnatum: uentum ad portas urbis: prædam maiore
 q; superioribus bellis petactam. exercitum cum præda reductum. Hæc omnia uno die ge-
 ri potuissent: uix ipse credo qui scribo: uersi omnia certa a nobis: exploratq; sentuntur. His
 rebus in Perulino gestis: cogitare cepi si quo pacto Montonium recuperare posset Pa-
 tetum atq; autum oppidum. Sed q; erat natura atq; opera egregie munitum: ut ex-
 pu-

HISTORIA BRACHII

gnari non posset agere cum oppidanis ceptis qui ei plurimum afficiebantur de tradenda arce dictum tempus dicta dies est qua die proditio conuenerat in agrum Montonen-
seni cum omnibus copiis sub occasum solis profectus: tota nocte Militem in armis habu-
it. Fecit patema in sylua confedisse exercitum. Sed Militibus ignes nimium late facien-
tibus: reliqui oppidani cognito hostis aduentu uigilias duplicauere. custodis arcis pla-
riq; mutati. exubare circum moenia tota nocte in armis labitur. Re per hunc modum pa-
terfacti milites syluam oninem. & pastoria quædam tigurina latissimo incendio uastauere
quos quum Brachius per iocum increparet: q; in se bellum conuertissent patemo uasta-
to prædiorum respondisse nonnullos. seruit. Immo ueto tu tibi inferebas bellum cum tuis
hostibus belli alimenta præberes. Omnibus deinde populatis finitimis locis ad ripâ flu-
minis Tyberis castra promoueremec procul ab oppido Fractæ quod Perusinorum præ-
sidio tenebatur agere prædam cœperunt. Oppidani nihil hostile metuentes in agro: pe-
cora deduxerant passimq; toto agro suis Intenti studiis aratores aspiciébatur Ingens pec-
corum atq; agrestium captus numerus. Ciccholinum qui Fractæ præsidii causa moraba-
tur milites ad pugnam concitauere. Sed primo Impetu repulsus aliquot amissis equis in
editum & oppido finitimum collem effusissima fuga se recepit. Brachius omni fluminis
ora uexata ad Ponrem Patulum exercitum perduxit. Inter hæc Ciccholinus ex proximis
castellis accito milire Perusinam primam deinde ut hostem anteuerteret Brusam cœten-
dit inico loco hostem inuasurus: hostem sperans iter fluminis: montiumq; angustias: aut
oppressurû transeuntium exercitum: aut si id nõ posset prædam erepturum: aut si ite id quid-
dem daretur incursionibus atq; reliqui agri uastatione prohibitum. Nec Brachio qu-
idem cõsiliu defuit. Composito enim procedens agmine prædam omnẽ in medio col-
locauerat. Tum ubi ad angustias est uentum leuiter armatos milites ad occupandum su-
premû montis iugum præmittit. Qua re cognita hostes uenti ne de superiore loco inua-
derentur: non solum abstinuere prælio: sed etiam loco excedentes liberum iter Militi-
bus reliquerunt. Sed angustias celeriter prætergressi: proximisq; Brusæ collibus occupa-
tis superiores a latere prædam atq; hostem insequiebantur tam modico intervallo: ut duo-
rum agminu sese ad prælium imitantium uerba exaudirent: atq; utrinq; conicerẽ
tur. Quæ res Brachianum nullum ne latius prædari posset in ordine continui: hoste
nec facultatem pugnanæ nec excurrendi potestatem faciente. Brachius continuo itinere
per medium hostilem agrum factoad oppidum Fractulam cum exercitu incolumi re-
uertitur. Illic laudatis pro Concione militibus prædam distribuit. Continuos deinde cõ-
plures dies excursionibus factis locupletam assidua præda militum sua queng; hy-
berna dimisit. Perusini ex omnibus partibus infestante hoste iam non solum ad bellum
acius sentire: sed manifesta premi obsidione uidebantur. Quippe superiorem agrû uex-
gentem ad Septentrionem asperum & montosum: qui ad pontem Patulû præsidio erant
relictî late pabulabantur: inferiorem qui Toriano præerant: qui Fractulæ ditiniebant
Qua uero pertinet ad occidentem solem Castilionum & Monticellum superiorib; die-
bus expugnata finitimos durissime lacebabant. Patua quidem illa oppidat: sed libero pa-
tencia tractu & peditum præsidio egregie munita. Cum igitur tantis undiq; excursionib;
quali stimulis uexarentur: non portas egredimor suburbanos agros uisere uidebant om-
nia pauore atq; metu hæsitantia. Vrbis magnamunita populosa semper nocturnum undiq;
interditi portas clauderet: totas noctes uigilia in armis fieri: plerumq; in ceti tumultus ex-
citari: concurti undiq; in forum cum armis. Urgebat præterea inimica plæbi fames: quâ
exusti agri succisa frumenta maiorem indies acerbiorẽq; promittebant. Et quo minus
aderat spei: hoc plus formidinis inuadebat. Murnura erant uia Rep. miserum deploro-
rantium: micules uirer se diuersa sentire. Principes qui erant Ciuitatis: reliquo populo non
satisfacere: ipsi frumentum abunde esse: ceteros quorum maior esset numerus egere: aut
carius sanguine conficere: paucis de industria trahi bellumq; pacem possent uel pecu-
nia: uel aliqua paucis conditione redimere: cõductum exercitum magis augere famem q;
agrum defendere: quas non uillas incensas: quæ castellat: quos agros nõ ab hostibus esse
dirreptos dicere. Duces omnes esse superatos: seq; in oppidis timidius q; ipsos oppidanos
continere: eosq; ipsos rapinis intolerabiliotes q; hostes esse. illos aperte gerere bellum ut
caueri posset: hos quo nihil esset remedii clam furtis: atrocinisq; uexare. & se magis quâ
hostes lacebarent non modo pecunias publici arat: sed sanguinem populi stipendii
exaustum esse. Hæc palam publiceq; iactabantur & prope erat: ut nisi alia res auertisset
hostem: sedicio

hostem: sed ito in ciuitate fieret. Per id tempus Camertes: quibus Berardus imperabatur quum uaria inter se agerent consilia: magnam domina seditionis: rebelhoisue suspitionem iniecerant. Nam illi quoq; factionibus accerrime laborabant. Quorum pleriq; uel q; seruire domino non poterant uel q; aliis imperare cupiebant eiiciendi Berardi consilium coepisse dicebantur. Quam suspitionem augebant petmulta. Iussi uenire ad curiam non parebant. Noctu per forum armati atq; inermes: ut cuiq; erat libido grassabantur. Nocturnos coetus turbulentes conciones facere. Deniq; omnia insolenter superbeq; agitare. Domini auctoritas contemptui habebatur. Veritus igitur Berardus: ne qua tumultuosior orta seditio Imperium ac Ciuitatem & sortasse uitam enperet. Brachium acciuit ueteri familiaritate officioq; deuinctum: ut est deuinctus qui non referte magis q; accumulare debet beneficium. Quem Brachius a Ludouico Firmiano: quem a Martino Faentino: quem a Fabrianis paulo ante defenderat. Cum omnibus igitur copiis profectus in Camertes: ut si gratia sedare non posset seditionem: audaces ui in Ciuitate depelleret. Urbem placide amiceq; ingressus est: ac post die primum singulos allocutus: deinde uniuersos uocatos in Concionem paucis benigne: modiceq; castigauit: cuius mihi digna uel fa est oratio quam eius gestis insererem. Equidem inquit uiri Camertes non tam Berardi gratiaq; periculo permotus uestro huc ueni. Nam illi saepe alias prodesse poteram: uobis si nunc defuissem amplius non poteram. Imperium ubi est amissum recuperari potest aliquando ubi Ciuium animos intestinae caedes suasere: perpetuum est malum. nec facile sedatur odium quod per uim atq; iniuriam hominum animos inflamauit. Illud in filiorum illud in nepotum penetrat mentes nec ulla potest exringui nerustate ubi semel gladii uis incubuit: ne quicq; obsistat uerbis: aut monendum est: tibi aut quod aequum miserum est Ciuium tuorum clade uincendum. utrunq; sane calamitosum & miserabile. Na pelli Ciuitate: spoliari: uitae sortis. liberis: quid hoc tandem potest esse miserius? Ciues autem tuos ferro interimere: quid hoc magis calamitosum atq; nefarium? Praeterea amicos: affines: propinquos: quos ubi offenderis: metuas necesse est. Nec tui erit arbitrii: quos possumus offendas: diuersam factionem secuturos: & patentes a liberis Ciuili bello saepe dissentiant: Atq; ideo Ciuile dissidium cetera bella immanitate uincit: non barbarum incogniti aut alieni uirtute atq; robore sed tu propinquum sed quod nescio an artius est uinculum Ciues tui erunt offendendi scelere atq; iniuria. Praeterea illorum ipsorum umbras: quos occidentis: quae cotinua uersari uobis ante oculos & magnas in uos concitate furias uidebuntur. Quid dicam ultorem deumq; cogitatorum perfectio scelere penas petit. Ille uobis unas aedes una templa: una sepulchra esse uoluit. Vos uestros Ciues suis in domibus quiescere non sinetis. Ruinis in factiones: perpetuum & periculosum: etiam ualidis uerbis malum. Quid agitis. Camertes: uestrae ne uultis exinanire Ciuitatem? An quoniam uestrum non capitis alieno populo moenia complere statuistis? An & hoc quoq; non cernitis grauiora esse arboribus aliena poma: q; sua? Si qui eodem caelo nati: isdem orti progenitibus: isdem moribus instructi sunt. ferre non potestis: quo pacto feretis incognitos? Quid existimatis si factiones & Ciuilia excitaueritis bellum: ut putatis liberos uestros: nam etiam nepotes esse quieturos. Saepe in matris utero latui: qui paternas iniurias persecutus est. nunc etiam quum haec agitaui in matrum uisceribus ad inimicitias simulatesq; uestras armatus. Sanguis enim atq; ebibitur cum ipso lacte Ciuium odium. & ubi semel est degustatum: fingit: atq; caedibus satiari nunquam potest. Turpe est praedia quidem liberis uestris thesaurosq; relinquere: quos amittere illi uaria fortuna possint: odii autem & inimicitiae quae deponi non possint: uacuos non relinquere. Ponite uobis ante oculos Cruilis belli incommoda: caedes Ciuium: iniectiones liberum: domorum incendia: spoliationes agorum: opum: fortunarumque direptiones: nocturnos: diurnosque tumultus. Tot metus. Tot pericula. Tantas & tam continuas clades. Concta libidine. nulla legibus moderanda. Haec etiam ei possunt displicere qui fecerit: & tamen in incerto est cui belli fortuna arriserit. quae etiam si secundum se ostendat non poterit esse diuturna. Veluti concussa domus cuius altera pars prior laesa: altera condidit: altera diutius constare non potest: nisi q; altius cadant uerbes q; domus. Maiores mel Ciuitate fuere electi & me quoq; eadem fortuna uexauit: quid facere putatis illos ipsos quorum nos maiores elegerunt: non somnium: non quietem capere possunt. accusant parentes atq; uos quod ad haec se discrimina: piculaq; geruerunt: & quae ipsi non conceperunt: odia atq; inimicitias: nunc alere innuiti exercereq; coguntur: qui si etiam

dormirent si quiescerent si nihil timerent periculi humanius tamen putarent nos domi esse q̄ foris. Sed quid hæc cōmemoro. Ego multos annos continuū bellum gero : ut Ciues mei domi esse possint. Vos uestros suauē uosipfos uestre tentatis eiicere. Nō hæc agimus dicitis. Ego quoq̄ scio uos ista non agere habent enim summa mala . leuia atq̄ infirma nonnunq̄ etiam honesta principia : & paræ radices in magnas arbores paulatim excreuerunt. Nondum eo uentum est ut serpit occulte hoc malū : & ubi seniel mentem inuasit recti nullo modo potest. profert sese latius : & cuncta Ciuitatis uiscera peragatur. Nunc eritendum est uobis extirpare nondum corroboratam pestem nequicq̄ paulo potest ubi omnium animos occupauerit extirpaturi. Nami quid per deum mortalem uobis habetis? Quid quæritis nisi uestra uos nimia bona corrumpant. Ciuitatem habetis imprimis opulentam dominum iustum iudicem mentem magnificam liberalem. Quid ab illo concupistis unq̄ quod nō statim impetraueritis? Sed hæc omnia perinde sunt : ut quisq̄ uis. Nam ubi neq̄ tuis rebus contentus sis neq̄ ei pareas cui leges parere te iubeant : quid tandem remediū erit Camertes? Copia in falsidum uobis liberalitas in contemptū uersa est. nec iusticiam in uobis pati uultis : nec eadem in aliis carere potestis. Omnium malorum origo uestra simulas est : quā nisi hodie deposueritis uertor ne mihi quoq̄ dolendum sit qui iam pridem afficior uobis. Superiore bello quod cum Arminijū Duce gessistis : quod opem ferre potui nihil equidem cessauī . implorantibus uobis auxiliū domesticū intermissū bello cum omni exercitū prætorisul. hostem uestrum aut uici : aut fugauī. Satis mihi tunc quieti esse uidemini : ocio corruptis : & in factionem euntibus uertor ne opem ferre non possim ueluti intemperanti ægro nulla possunt medicamēta cōferre. Quia enim in Vrbe Ciuium studia uoluntatesq̄ dissentientiam nulla arma : nulla mœnia tuebuntur. Dicerem hoc mihi satis futurum solatii q̄ quotiēs de calamitate uestra cogitarē : totiens huc me uenisse : præmonuisse futura hæc uobis dixisse recordarer. Magnum etiam in parente nedum in amico solatium. Sed propensior est animus meus in Ciuitatem uestram : quam ab hostium prope manibus eripui : eam a domesticis factionibus defendere. Vrina sic possim ut cupio. Quum uestra mœnia quom uosipfos intrare uidebam nonnulla beneficii mei extare uestigia. Quum uero muliercularum morte de domestica uenustate contendere uos audirem : interponendam putauī : & gratiam : & auctoritatem meam in priora beneficia uestra intermissione delecerunt. Siquid unq̄ ægi pro uobis foriter uiri Camertes : hostem uestrum iam uobis ad portas imminenter a ceruicibus uestris repulsi. si quæ illi oppida expugnauerant : ea ego in fidem uestram potestatemq̄ reuocauī : oro uos obtestor. ut ista odia similitares. dissidia. si nō saluti uestre meæ saltem gratiæ condonetis. ut quos ego ab hostili seruitute liberaui gloriori possim a domestica cæde intestinoq̄ dissidio defendisse. Hæc cum dixisset ingens populi secutor est clamor. Illum amicum. illum dominum. illum Ciuitatis parentem esse. Se uero indignos esse quos ipse cum olim bello. tum nunc etiam in pace seruasset. Iam eo superbie uentum a paucis. ut nullum sui modum irationemq̄ haberent. & domino æquari uelle : quos multi Ciuium dignitate antecirent. Caterum daret ueniam omnibus : sperare nunq̄ posthac in eam demēnam redituros. Componeret rem dominum Ciuibus : sperare domino reconciliaret. Sperare hunc diem Ciuitati : Populoq̄ Camerti : foelicem. faustumq̄ futurum. Multis admixtæ uerbis lachrymæ profluebant. Brachius utendum occasione ratus dum Ciuium animi recentī persuasionē teneretur : totum triduum cōmoratus : omnes priuatas publicasq̄ contentiones sustulit. Erat in Brachio non ficta : & simulata calliditas orationis. sed grauius nudaq̄ in dicendo suauitas non arte. sed natura. non nihil ēt industria comparata. Nemo iratos hominum animos remissus demulceret. nemo hortari uehementius : ardentiusq̄ excitare : in milites blandus . nec tamen rigidus : aut tristis in cæteris. Admixta præterea ingens quedam cum bellica fæueritate Ciuiilis atq̄ Urbana modestia. ut non magis bellimilitiaq̄ uersatus essetq̄ doni ægisse ætatem uideret. His rebus Camerini confectis ad oppidum Præfulā reuertitur. Productusq̄ ut erat in acie exercitus : nouas excursions quotidiæ facere hostes : qui eius discessu respirasse aliquatū tabant : multo acutius atq̄ infestius q̄ antea uexare ne unus quidē aut ad summū alter præterire dies quo non ille ad Urbis sese portas cū prædaciū exercitū ostendat : quū ad Præfulā statim haberent. Brachio nunciatū est. Gualdū qd uocat Catanis opulētū ac munitū Cieccholini oppidū seditionē fecisse. repēte igit̄ expeditis Cohortib⁹ Gualdū summa cū celeritate ē p̄fectus : captoq̄ subita atq̄ ipso uia oppugnationē oppidoneq̄ quā gignat p̄sidio erant

præsidio erant relictæ præde militibus dati oppidum a diſtreptione ſeruatum. Nec multo poſt Fulg uenſum Tyranno quattuor milibus nummum acceptis traditum. Interea hoſtes audita Brachii profectione ſpeculatores ad Fraſtulam miſeres: quod ubi nullo teneti præſidio eſt nuntiatum: parua & expedita manu expugnatum ire ſtatuerunt. Ducenti eq̃es erant quos Petuſini ad Papiannũ oppidum nuendum reliquerat quorum ductor Anthonius Neapolitanus animo q̃ ingenio uafior. Ergo pulcherriſſimo geſturi ſacinus ad Fraſtulae mœnia perueniunt. Forte Brachius paulo ante Gualdo reuerſus: uix equo deſcenderat quum cognito hoſtium aduẽtu claudi portas oppidi iuſſim: metum ab oppidanis ſimulati ipſe interea expediſſimo milite in Cohortes diſtributo agmina leuiſſimæ armaturæ non procul a porta diſponit. Hoſtes rati oppidanos metu laborare iam ſcalas admoũerant muris: turbatiq̃ a ſtationibus oppidanos conabatur. Tum uero apertis portis: ſubitaq̃ militum facta magno cum impetu eruptione: hoſtes ingenti terrore percuſſi per oppidi foſſas ſeſe præcipites dare: fugere: ſilas equoſq̃ deſerere. ſed a leuiter armatis militibus pleriq̃ inuaſi capiuntur. Anthonius cum quinquaginta equitibus in proximâ Thudeminorum conſugit arcem. Sed a cuſtode in interiorem turrim non receptus: inter extrema & leui ſolla tenuiq̃ muro præcinctâ munimenta ſe coniecit: obuſionibus duntaxat equis in arcem ſubductis. Hunc cum paucis inſecutus Brachius cætero exercitu paulatim conſequentem totam noctem munimenta oppugnavit: pauloq̃ ante primam lucem. Anthonius desperata ſalute hoſti ſe permiſit. Cuſtos arcis cum dedere quos ſubduxerat equos recuſaret. Brachii iuſſu emiſſa clam ſagitta traicitur. Quo paulo poſt mortuus: & rursus & equi uenire in poteſtatem. Capti ea profectione equites quinq̃ & ſexaginta. Poſtero die Brachius nulla quiete milibus data Tyberis pôtem: qua iter eſſad Aſilium impositamq̃ ponti turrim occupauit: propius iam inſeſtaturus hæſitantem hoſtem. Nec enim amplius duobus milibus paſſuum diſtabat ab Vrbe. Quattuor deinde intermiſſis diebus duo parua caſtella proxima Tortiano in fidem recepit. Marianum armata manu proſiſcenti oppidani portas ſtatim aperuere. Hæc tanta celeritate conſiſcibantur: hoſtes neq̃ conſilium capere: neq̃ qua parte magis tueri ſe oporteret ſcire poſſent: adeo cum ſta Brachii celeritate præueniebatur. Ciuitatem interea uarij metus: uariiq̃ formidines agitabant: ſive propior: ſive paulo remotior eſſet hoſtis plus ſemper periculi incumbere: plus detrimenti capere querebantur. Itaq̃ publico inito conſilio legatos qui ſignificaret: quo in ſtatu eſſent eorum res: q̃ in periculo uerſarentur: ſimulq̃ ut ſubſidium implorarent: mittendos ad Regem decreuerunt. Acres fuere legatorum querelæ: poſt Hetruſcum bellum ſolos fuiſſe quos undiq̃ bella. rapinæ: incendiaq̃ uexaſſent: finium quoq̃ cum Rege ſenſiſſent: inſeſtos eſſe magnis hoſtium conatibus enipi Imperio. nec tam periculoſum ipſis q̃ Regi turpe eſſe ſuam ſecutos fidem ſuo deditos imperio non defendere. Brachium non iam agro: quem totum aut ſubzegerat. aut uaftrauerat: ſed ipſis Vrbiſ mœnibus imminere. Quod ſi cum finitimiſ de regno: aut finibus certarent: ſiſſe paſſuros. potuiſſe ſe urbano tueri præſidio: nunc cum his bellum eſſe aduerſus quos nihil magis q̃ Ciues extimeſceret. Nec de agro & laude bellica. ſed de uita: ſanguineq̃ dimicari. Nec queri ut nouo pareant Imperio: ſed ut omnibus affecti nialis domo & Ciuitate pellantur: præbeant iugulum. Denique ut perpetuo patria & uita careant. Rex Legatione accepta: i quod de inferendo iterum Hetruſcis bello conſilium teneret: ſimul ne deſeruiſſe uectigales: ſociolque uiderentur: Sfortiam qui paulo ante ſub ſe ſpiciendum facere cœperat cum aliquot Cohortibus Peruſinis auxilio mittit. Sed ante Sfortiæ aduentum aliquantum temporis atque belli intercurrit. Brachius in ditionem accepto. Mariano commodiorem belli locum naſtus cuncta hoſti difficiliora faciebat. Nani fertile ac muninum oppidum intra primos Peruſinorum fines ſitum: & pabulationis: ſumentationiſque magnam copiam ſuggerabat: & q̃ præterlabente abluuit Neſtore flumine. late hoſtibus minabatur. Inter hæc Catana Comẽs: quem Querqueti præſidio diximus impoſitum: ut ipſe quoque regium aliquod moſiri ſacinus uideretur. Marianum ſum agrum excurſus: i quo tutior procederet res: magnam & bene armatam: equitum manum ante oppidi mœnia de tercia uigilia ſub ripa fluminis collocauit: ſperans Brachium parua manu occuſum prædationibus uenturum: caſurumque in inſidias. Sic reliquis copiis late agrum depopulari iuſſis: ipſe cum paucis rei euentum exſpectabat: aut ſubſidio uenturus ſuis: aut palantem: eſſuſumque militem a præda reuocaturus. Igitur prima luce agreſtes: qui partim pecora colebant: partim colebant agros: cum Brachii ſtatiuiſ: tutos ſe eſſe arbitrantur: late diſſuſi per agrum: ab hoſtibus innaduntur.

HISTORIA BRACHII

tolluntur undiq; ad cœlum clamores. nam hostes ut terrori essent: oppidani ut auxilium accirent altissimis uocibus conclamabant. Brachius non temere proceſſum hostem arbitratu: repente omnibus militibus arma capere iussit: duas Cohortes ad occupandum reditum permittit: ipse cum cæteris copiis in palantes effusissime facit impetum. Qui ad ripam fluminis conſederant. Brachianis Cohortibus a fronte sese ostenderunt: factoque in eas incursu manus conſere ceperunt. Comes ubi conſertam aciem eſt conſpicatus: ratus eo prelio Brachium implicitum: de ſuperiore ſtatu occurrentis loco ſuorum conſtituit animos. Sed Interea Cohortibus acti animo ſe defendenti: multes qui prædæ erant: iam uim Brachianorum ſerre nequieuerunt: diſmiſſa Prædâ: conuerſi in fugâ pars capti ſunt: pars ſeſe ad Comitum receperunt. Ille cum icolum exercitu ſe recipere poruiſſet: q; Brachium proelio ad eſſe exiſtimabat: ſperâs capere eum poſſe ultimum belli diſcrimen ad eundem conſtituit. Brachius cognita ſuorum pugna: partem militum mittit ad occupandum tranſitum: quo peruenire duas Cohortes non poterant. ipſe cum reliqua parte copiarum ſuis iam leſus ſubſidio uenit: tanto curſu & clamores: ut hoſtes non expectato impetu ſtatim in fugam conuenterentur. Fugientibus præmiſſæ Cohortes occurrerunt: magnamq; ex his numerum conſoderunt. Comes equi perniciem: per mediû hoſtem præteruectus incognitiſſe euasit. Centum quinquaginta equites capti eo proelio referuntur. inter quos Obecium Comitum filium Brachius magnifice donatum poſtero die remiſit ad partem. Peruſini qui iam ſpe Regii auxilii animos exerceant: confirmato exercitu ad defendendam Derutam: ſimulq; ad arcendum hoſtem exercitum miſerunt: oppidum magis ſituſ: eſt tamē etiam opera munitiû. Huic proximû erat caſtellum. Collempepum uocat incolæ: quod in mōte ſitum Brachius initio belli Peruſini capetan: præſidiſſumq; impoſuerat. Comes in ſpem potiundi oppidi adductus: ſperans incognitam perfectionem ſuam hoſti ſuſcitam: cum omni exercitu ad collem oppugnandum contendit. Quod ubi Brachio per exploratores eſt nuntiatum. Tybris magna cum celeritate traiecto Comitum oppugnationi intentum: a frōte: a tergo: a latere ſimul adortus: agrani commiſſa pugna proſtigauit. Capti equites galeati centum: duo præterea Comitum filii: Oberius quem ſuperioribus diebus captum dicebamus: & Ardicio natu grandior: quos ſtatim cû muneribus remiſit. Poſt hanc pugnam adeo fuerat attrita Comitum copia: ut numq; amplius eo bello: niſi aliis aſcitis Ducibus in aciem prodierint. Dum hæc geruntur. Sforda Peruſinis auxilio miſſus tertio Calendas Maias in eo: ſines peruenit: undiq; cum cæteris Ducibus copiis: ac hoſtium ſpeta paucitate Marſianum obſidione cinxerunt. Brachius ueritus ne hoſtium potentia conterriti oppidani a ſe deſicerent: omnibus copiis quæ in agro Thudertino hyemauerant: ex hybernis deductis: non procul ab oppido poſuit caſtra: aut ab obſidione prohibitus hoſtem: ante toris uiribus belli diſcrimen aditurus. Ducibus inter ſe diſſenſibus: alii prælium ineundû: alii ſoluendâ obſidione cenſebant. Inter hæc Brachius parata atq; inſtructa acie: ne hoſti pugnandi facultas deſſet: iſq; æquiſſimo loco ſe oſtendit. Duces & ipſi compoſito agmine ad ripam Tyberis receſſerunt. Quos ubi fugâ magisq; pugnâ ornare cognouit: quadrato agmine a tergo inſecutus paucos ex ultimis cecidit. Eodemq; ſeruato ordine: quum hoſtes ad alteram fluminis ripâ euaiſſent: ipſe Marſianû cum uictore exercitu reuertitur. Hæc dum ad Peruiam geruntur: poſt tantas rerum fluctuationes inter ſummû Pontificem: & Ladislaum Regem: conſecta tandem pax eſt: haud ſane multû duratura. Hæc res Peruiſinos aliq; diu quietiores habuit. ſubſequentia bella ſunt: ſubſequentes offenſiones: quum Peruiſini ſub Regis eſſent: imperioſi & Brachius Pontificis pacis: belliq; auctorem ſequeretur. Nihil exulſibus quidem in cōmodus accidere potuiſſet. Cinibus autem nihil magis in tempoꝛe atq; nilius euenire. Duces uicti: exercitus proſtigatus: ſuaſtus ager: incenſæ uillæ: oppida partim ſua ſponte dedit: partim ui expugnata. Cives publicè priuatiq; pecuniis exinaniti: annonæ ingens caritas: ingentior famēs: atq; ex hoc ipſo bello nata diſſidia. Hæc omnia inuaſerant Ciuitatem: niſi iubita pax iter ueniſſet: paulo poſt peritura. Per id tempoꝛs Pontifex Romæ compoſitis rebus Bononiæ recipiendæ Urbis gratia proficiſcitur. Brachius ſequi Pontificem iuſſus Fractulæ: ærenſiq; caſtellis: quantum ſans eſſet præſidii diſpoſuit. Ad Pontem Patulum Iacobum Archiepiscopum byterum clarum domi ac militiæ uirum: prædio reliquit. Cætera oppida ſub Berardo Camertiû Tyranni tutela atq; imperio eſſe iuſſit. Ipſe cû obſingentis equitibus: pauciſq; pedibus qui præſidiis diſponendis ſuperſuerant Bononiæ uerſus contendit. Ariminenſes & Fauentini Camertiû bello laceſſiti: tranſitû per ſuos fines facere prohibuit: iſque quingentos equites & tria pedum milia: collectâ agnis & inſuetâ bello manû ad

iter atq;

Iter atq; aditus omnes intercludēdos trāseūd oppoſue reiuſſos ſi arcere aliter nō poſſent manu belloq; decernerent. Ventum erat ad Fauntinorum amnem. Canalem accolę uocant quum ex aduerſa fluminis parte crebre militum ſtationes ſecundum ripam diſpoſitę uidebantur. Poſt ubi paulum progreſſum eſt pontem quoq; inueniūt occupatum. Iā hoſtes non ſolum inſeſta direxerant tēla; ſed ad impediendum pontem ingenium uini trahimē tabularumq; conuexerant. Hic Brachiani equites nouo exorto bello indigna bundi quā impetum facere in pontem uellent pleriq; conſo diuntur pediteſq; temere inuadentes hoſtem pars multis acceptis uulneribus repelluntur; par in ipſo ponte iniectis glariſſime catenis intercluſi capiuntur. Andreas Campanus peditum; Cętario cum quinq; & uiginti militibus ab hoſte correptus. Brachius ubi uidet iniquitatem loci nihil ſuis q̄ cladem aſſerre poſſe milites a pugna reuocauit: eoſq; leuiter increparos docet nihil præliantibus incommodius eſſe q̄ iniquo loco præliari. Noſte interueniente ad proximās uillas reduxit exercitum: milibus deinde iniperat: ut noſti uſi beneficio: alii quā longiſſimas poſſent trabes: robotaq; ſucciderent: alii ſuccifa ad ſuperiorem fluminis ripā comportarent. Duo milia paſſuum procul a ponte ipſe cum paucis: ne quid hoſtes perciperent longo atq; obliquo itinerallo ſegreſſus: quaſi aliud acturus quod materiam comportaerunt milites proficiſcitur latiffimoq; ſtruſto ponte ſupra Canalem ex aduerſum extendi iubet. Mox reuerſus ad ſuos fortiſſimum quenq; præmittit equitē: qui ponte occupato totius militis aduentum expectaret. Quos ubi eo perueniſſe cognouit uix prima expectata luce ſignum militibus dar per fluminis ripam incedē di. Hoſtes ubi moueri copias ac ſurſum tendere uiderunt. ipſi quoq; per aduerſam ripam quadrato agmine inſeq̄bantur. At Brachius q̄ prior in expeditionem mouerat exercitum: quom hoſtes uix medium conſeciſſent iter: flumen cum omni equitatu: peditatq; traiecerat grauiffimo commiſſo prælio. Fauntini dederē terga. Hęc pugna aliquanto cruentior eſt habita: q̄ quibus ætate noſtra uti ſolent. Cauſam quidem fuiſſe ſerunt militum itam indignantiū trāſitu ſe ad alienas terras ne belli quidem tempore eſſe prohibitos. Ego uero non parum cauſe fuiſſe arbitror intermium hoſtium ſtolidum conatum. Agreſtes erant impetiri militaris rei: quos nō uirtus bellica aut animi magnitudo: ſed temeraria multitudinis emulatio domo ad bellum exciuiſſet. Itaq; paſſim aut inermes: aut ad ſummum loncati cædebantur. Nec tamen militis itam auxiſſe cædem negauerim: quem tradunt agreſtium ſanguine perſuſum uix inhiſcente Imperatore contineri a ſtrage potuiſſe. Cædere pedites centum quinquaginta. trecenti capti. equi cæſi per paucos capn ducenti reſeruntur. Hiſ rebus ad Fauntiam geſtis. Brachius magnis inuenibus ad Bononiam contendebat. Eunti Michieſtus Conſignolanus pari equitatu: peditatu multo maiore ꝑceſſit obuiam animo militis. Duciq; diſtripendi. Brachius uentus ne miles re improuiſa moueretur: paucis hortatus eſt: ut priſtinę uirtutis menūſiſſent: neq; hoſtium magnitudo terreter animos: q̄ priuini quenq; inuaderent: pertumperent magna ui in honeſtium equitatum non dubitare pedites primo ſtatim impetu fugituros. Hoſtis quoq; orabatur ſuos ingentem gloriam atq; prædam eſſe paratam. Brachianum militem recēri & diuturno bello locupletatum: præda honoſtum eſſe: facile paucos itinere deſeſſos a pluitibus integris circū ueniri ac uinci poſſe. Hęc & ſimilia quę utriq; Duci ad orandos ſuos occurrere dicebantur. Igitur inter Imolanī & caſtellum Bononiēſe congreſſi: prælium collatis ſignis iniierunt. Pugnatum eſt aliquot continuis horis. Neq; enim de controuerſia Ducum. ſed de militum præda: comuniq; gloria certabatur. Tandem inſtante Brachio & ardentiſſime excitante militem: hoſtes ſe in fugam perturbatis ordinibus conuerterunt. Captus Dux: capti equites quadringenti. multum glorię: nec minus prædę uiſionibus attulerūt. Brachius duplici uiſtori a prædaꝝ potius Bononiam peruenis. Eius aduentu Ponſifex q̄ ſatis iam uideretur habere uirum: multa de conſtituenda ciuitate ac confirmadis Ciuium animis agere cœpit. Nam ante id tempus ſactioſos & diuturna licentia corruptos attingere auſus nō erat: uentus ne quid ſeditionis aut tumultus excitaret: quod futurum ne eſſe erat ubi diuturna licentia ſumnam. impatientiam peperiſſe. Brachio urbem ingreſſe ſocius magis uerū Ponſifcem: modeſtiam & æquitatem tueri. deniq; boni libertatē cognofcere: ubi deſectatum diu ſubire iugum ceperunt. Hęc dum ad Bononiam geruntur Paulus Virinus Romanę deſectōis auctonquum & ipſe ac rege deſeciſſet. Sforza & Malateſta ad eum perſequendum miſſis a Rege ad Roccham contritam perſugit

HISTORIA BRACHII

receptum in arcem regis exercitus obsidebat. Oppidum editissimo in monte situm ascensu perdifficili atq; arduo ab omni erat oppugnatione tutissimum: quod ut primū omnium in Brachii uenerat potestatem ita in eius fide q̄ longissime manit. Tris menses obsequio processerat. Oppidani obsessi longe minus q̄ qui obsidebant desatigati assiduam immanium saxorum molem deiiciebant: quibus præcipiti saltu decurrenibus plerūq; hostium conterebantur: nec iam ipsis montis radicibus: stationes tute habere poterat: sed alio quo intiecto spacio tendere ad multam planiciem tentoria erant coacti. Quippe tum superne deuoluta saxa cum suo decursu tum prærupti montis asperis præcipitiis concitata nō statim sistebant impetum: sed ubi ad planiciem erant delapsi ingenti per campos saltu rapiabant. Brachius obsidione audita iuccurrendum suis omni abiecta cunctatione decreuit: nec iuuito quidē Pontifice. Igitur quāto maximo poterat coacto exercitu primū ad Celenæ portū procurrit. Hic omni excursorū populatoq; agro surgentem medio in portu arcem expugnauit. Capta Caroli Malatestæ concubina: quā illæ tyrannicæ libidinis diuersorium clam uxorē in arcem abduxerat diruta statim atq; incensa: atq; omnem nihil ritam oram excurretantum pecorum atq; hominum in prædam actum: ut nili quæ die atq; his rebus interfuere. alii crederem nēmuni. Pro omni præda obtoginta milia nummum accepta: p̄ cuncta pleraq; ultimum militibus distributa: reliqua imperatoris fuit. Brachius magnitudine prædæ denotatus Bononiensem in agrum reduxit exercitum.

IOANNIS ANTHONII CAMPANI DE AVITA ET GESTIS BRACHII LIBER TERTIVS.

Ecce tum est deinde Hetruscū bellum primū cum Rege morax aduersus Perusinos gestum. Sed mihi eā tēpestatem: qualem a patribus accipi cogitanti omnia diuina atq; humana promiscue tūc exercita: uexataq; uidentur. Rex potētissimus animo uasto magis q̄ magno. Italiæ cunctæ imminebat. nec tam quid ad sua spectaret iura: q̄ quid rapere posset uersabat animo. Pontificem sacratissima domo expulserat: ipse nefaria manu Romanum intraserat imperium. Senesces lacefferat. Florentinis totis uiribus mouerat bellum. Cortonenses fraude subegerat. Perusinos receperat in potestatem. Roma pulsus uictor profligatoq; exercitu ad intima Regni sui refugerat. facta dein de pace nouos apparatus bellicos molitur: ut suis immortalium numinum sedibus inhieret: deniq; iure atq; iniuria cuncta infestatum: dirreptumq; uenire nuntiabatur. Ergo nouo & maiore comparato exercitu rupto scdere: cōtra dei Optimi Maximi phana simulacra: gesturus bellum. Romam iterum inuadit. Urbesibi atq; impeno extorcinō desunt qui pauisse ad altaria sacrarū ædium equos tradant. Mox Viterbium eodē illo exercitu nefario cōrendens Ciuitate est pontus. Sed ne cū solis numinibus gerere bellum uideretur. Fabricium Campanum cum parte copiarum in fines Perusinorū præmittit: eiq; imperat: ut quæ oppida ad Brachium defecissent: ea in Perusinorum redigeret potestatem. Ille iur erat imperatum primum Torsianum expugnate aggressus: oppidanos proelium nō expectantes recepit in fidem proxima deinde castella patu ui expugnata dirrepta: sunt parsitu munitiora sua sponte deditionem icere. Vltimum restabat oīum longe difficillimum. ut Pontem Patuluni: quod ualidissimo fidissimiq; tenebatur præsidio: & præterea Marianum reciperet. His captis oppidis: nihil fuisset reliquū quominus omnem agrum Ciuium impeno subægisset. Igitur omni ad Pontem traducto exercitu: magnos Ciuium habito delectus: oppidum: obsidere ex utraq; ripa fluminis statuerunt. Hec ubi Brachio sunt nuntiata: uentus: ne qui præsidio erant relicti: diuturna obsidione: frumentisq; egestate saugati: ab hostibus caperentur. Tum q̄ obsideti adhuc Paulum Vrsinum intelligebat. Bononia discedens magnus factis itineribus puenit ad Burzum. Nocte sequenti cum parte copiarū: profectus ad Montonū arce per oppidanos prodita: oppidum cepit. Inde suum aduentū Paulo significat. & quid uterq; facturus sit ostēdit. dicta dies. dicta hora: qua eruptionē Paulus faceret. addit se Eugubiu nō pcul ab illo decē milia passū profectus. existimare tū hostes cognito et aduentu obuū ituros qd si facerēt. nihil ipse ampli post auersum hostē: solutūq; obsidione expectaret: sed data eua dendi occasione in sua castra concederet. Sin hostes in obsidione pisterent se eorū castra inuasurum.

Inuasurum præteliumq; commissurum ipse supreme, cum suis impetum in subleſtos faceret. Sed quomodo hostes audito Brachii aduentu obuiam profecti ab obsidione discessissent. Paulus ut erat monstratum aspero saluosq; itinere ad Brachii castra penetrauit. Post iſctas duorum Ducum copias hostibus uisum est nouum consilium capiendum: qui etsi militum numero superiores erant, plus tamen ex uirtute aliena terrorisq; ex suorum multitudine animi capiebant. Eorum exercitus erant duo. Alter ad obsidendum Pontis aliquot iam nequicq; triuerat menses. Alter quem primum Paulum obſe disſe: deinde in Brachium conuersum dicebamus. Sed uerim ne paritæ copię opprimis deleri possent: ad Pontem altero ducto exercitu copias & ipsi coniungere. Fuere in hostium exercitu equitum quattuor milia pedites octingenti. Brachius duo milia equitum: paucosq; pedites in castris habebat: qui quanto numero erat infestior: tanto nihil in uirtute præſtabat. Hostiis pleriq; tyrones. Brachiani ueterani omnes. Illi ornatu equorum: hi armorum nitore subgebant. Illos Regia purpura: auro atq; argento disticta uenerandos: his ingentes hastæ præcursa expeditaq; tela formidanos faciebant. Deniq; illis emolliti domelcis delictis animi ferri aciem expauescebant. Brachianis durata soleuentoq; & assuera uulnerib; cor porane ictus quidem gladiatorum formidabant. Hoc milite non dubitabat uel iniquo loco pugnam maiorem cum hoste committere: ille ad nutum Ducis uno momento currere: accipere sese: nunc a fronte inuadere hostem: nunc a tergo cedere perdidicet: & quo Ducis oculi non peruenissent: ipse sibi moderati seruare ordinem: locum æquū: iniquumq; dignoscere: imperatoris gloria q; suæ prædæ audior. Nam illud quoq; constat: in militibus deligendis singularem usum diligencia: nec magnos aut proceros: ne quod dicere solebat: equos nimio fatigarent pondere: sed breues & infra mediocres: robustos tamē ac bonæ habitudinis conducere libentius consueſſe: maxime omnium quos aduersa fronte citatices & deformara plagis: ac uulneribus membra insignia bellicæ uirtutis notarent. Igitur hostibus in Pontis obsidione præſtantibus. Brachius sæpe cum Paulo ægisse dicit: ut incautos improuisosq; aggredierentur: quem quum suam in sententiam flectere nō potuisset. Thudertum una profecti agrum Perusinum sæpe alias uastatum nouo bello diriperet: exateg cepertunt. Nec multis post diebus Paulos ad Urbem ueterem cum suis copis eff profectus. Brachius in agro Thudertino statim quum haberet caſtellum Leonis: quod ad hostes paulo ante delecerat: subita ui expugnatum: militi diripiendum conceſſit. Mox deinde quo propinquo: metu ſollicitaret hostem. Marſianum quod in fide præmiſſe dicebamus: contendit. Hic noui belli talis ueteres Perusinorum ciuitates exulcerati ceptæ: ager longe lateq; populis: oppida plerq; diuina uis: quædā etiam nocturna fraude debellant. Deniq; ex omnibus locis prædæ agebantur. His reb; perterriti Perusini: ſoluta Pontis obsidione: ad finitimum hostis agrum exercitum promouerunt: uel multi cum paucis apertō decernerent bello: uel ut clam depopulatores: ut finitæ ceptos rapinis: excursioibusq; prohiberent. Aduentu hostium Brachius q; eius copias Pauli discesſus: plures q; dimidio impares uidebat: intra oppidum militem cōtinebat: nihil magis q; apertum fugiens bellum. Hostes quoq; nisi aquisſimo loco magnifice detractabant pugnam: quoq; nimis cauto metu cognito paulatim laſſare militem cepit: & nunc a læua: nunc a dextra per occultos tramites ſubitas excuſſiones faceſtanta celeritate nonnunq; ut intra primas hostium ſtationes irrumperent: & prius q; arma capere illi poſſent: ſeſe in columas cum prædā reciperent. Aduentu deinde hyemis utrinq; ad hyberna ſubductus exercitus. Sed nec hyeme ſemper quies militibus fuit. Plerūq; leuia commiſſa plianſiūq; peditū ſædæ excuſſiones Ciuitatem ſollicitā habuere. Interea Perusini ueriti ne aduentu aſſatus hostium copię auergerentur: nihil itē undiq; conducere nouaq; auctores facere decreuerunt. Paulus Vſtinus magnis promiſſis ſollicitus a Rege: partem exercitus auxilio his miſit ipſe Regis aduentu expectatio: sæpe Brachium clam: apertius magis q; hostem laceſſebat. adeo ſtatim tam præclarum exciderat beneficium. Dum tor belli apparatus agerentur profectus in Thudertinos. Brachius militibus noui anni ſpendium dedit: non expectatio Regis aduentu: quem mira fama præceſſerat: uiginti equitum: octo peditum milia in exercitu habere: tanta mole belli Pontificem inuasurum quāta nuper Hetrusco bello reieſtum. Thudertini qui Pontificis fidem ſequabantur. q̄q; ſitu & loci natura munidit: tamen q; ciuitas eſt factioſa Brachio cum omni exercitu in urbem recepto. Regis ingentem procellam expectabant. tati quod erat futurum: magnos illum ſactum conatus ut media inter Romanam urbem Perusiamq; urbe poſueretur. Igitur Rex aduentu ſuo proximis urbi collibus ac uallibus occupatis urbem cunctis obſidione ſi ferro expugnare nō poſſet.

HISTORIA BRACHII

same domiturus. Brachius q̄q̄ superiore loco facere potuisset in subiectos impetum: cognita tamen fuorum paucitate primum intra moenia se cōunebat. Mox crebra facta eruptione sic iniebat hostem: ut non tam obfidio illa: q̄ pugna uideretur. Iam & multibus creuerat aiur nōnūq̄ facto ipetu ad Regis ulq̄ tēto nū penetrarēt & hostes pcul ab oppido itatione ponere ac sese uallo munire cogere: uisē multitudinem fieri: alii excurrerant agnum alii uillas incendebant alii ad hinc suburbana dirruebant. Etant qui uineta oliuetaq̄ succiderent. Quæ quam ante Ciuium fierent oculos unumquēq̄ sua tangebant incommoda sed quam proximas Vrbis plantulas passim arbutis euelli conficere: tunc demum maximo affecti desiderio: consilium dedende Vrbis inierunt. Mittuntur ad Regem ciuitatis principes qui pacis conditionem: deditionisq̄ deferrent. Impremis legam postulauerunt Brachio cum omni exercitu: quo uideretur abeundi potestas esset. Eam conditionem libenter repudiasset Rex. sed instantibus legatus & regiam fidem ac dextram implorantibus uix quidem: sed tandem est recepta. Statim ad Vrbē recipiendam quingenti pedites missi sunt. Brachius facta potestate abeundi cum exercitu ad oppidum Fractulum se contulit. Sed quum pedites a Rege missi Ciuitatem furis: rapinisq̄ uexarent additaq̄ temeritati licentia domos alienas clam noctu diriperent: cunctaq̄ more militari libidine ac ui uulgo miscerentur. Ciues poenitentia adducti rursus ad Pontificem defecere uocatoq̄ ad defendendam Vrbem Brachio Regis electis signis. Pontificis uexilla fultore. Cinguntur ergo noua obsidione Thuderni. Qua die hæc acta sūt Rex missa suorum manu aliquot equites Brachianos qui pabulatum in subiecta prata exierant: ducentes præterea qui erant in pabulis equos corripuit. Proxima nocte Brachius militibus arma capere iussis de prima uigilia egressus Vrbem tanto impetu hostem inuasit: ut munitionum effractis repagulis: deturbatisq̄ statione uigilibus uallum transiiret: milites somno excitati quum ad arma concurrerent: extra munimenta capere: uindictique trahebantur. Quattuor equestris ordinis uiri: qui Regis præerant signis: dum ad Regis tabernaculum armati festinant: captisq̄ in Vrbem subducti sunt. Brachius ubi hostes armandi sui spacium nactus prodire in aciem uidet: uentus ne multitudine circumuentus caperetur: signum receptus dedit. Nihil hac eruptione inter tot gesta magnificentius. Rex ipse ad Vrbis portas infecutus. lignariorum suam opem implorantium audiebat uocem: qui tamen tanto impetu per collum iuga trahebantur: ut quum Rex ad eos se crederet peruenisse: multo intervallo reclamantes exaudiret. In Vrbem subductos spoliare iam coepit in obscuro miles: mox admoto lum. ne reuerentia retardaret. Vestes erant multo intextæ auro: calcaria quoq̄ aurea pedibus intentebant: lorice galææq̄ aureis lymbis cristatæ aspicebantur. nec equi quidem humiliter erant adornati. phalæx: sellæ: dora densissimo & ipsa interlucerebant auro. Brachius Signarios ad se uenire lussos perbenigne humaneq̄ accepit. Postero die quos redimere belli iure potuisset: prima statim luce remisit ad Regem. Detracti sunt ea nocte ex hostium stationibus equi septuaginta. Fertur Regem a Signariis sæpe de Brachio diligentissime percontatum: cuius quum illi mirum in modum commendassent: & humanitatem & magnitudinem animi: misisse statim caduceatorem: qui gratias ageret Regis nomine. Postero die leui commissio prelio quum captus esset a Regio comitatu. Brachianus miles suo Duci imprimis chatrus: purpurea ueste donatum: remisisse. dixisset cupere se uehementer cum Brachio colloqui. Erant inter duas acies præter uallum & fossam intexta frequenti trabe munimenta: hinc atq̄ hinc armati milites occurrentibus inter se gladiis ac telis consistebant: alteri perumpere trabium obstacula: defendere alteri atq̄ hostem arce conantes. Hic miles Ducem proxime accedens. Regis petulit mandata: ipsūq̄ ex altera ualli parte dinuantem ostendit. Tum Brachius irauit & Regi si quid me uultis esse dicito: illo ad munitionem appropinquante. Brachius galea statim sublatâ: detecto capite: gladio que procul abiecit: ueroque descendit. deflexoq̄ ad terram poplite regio more salutaui. Tum ambo ad leuam secedentes: milibus non procul inde pugnantibus collocati sūt: loquentes interiecta & trabibus munita fossa distinebat Rex in secum stipedia facere uellet trecenta milia tumnum: & totius exercitus impetum obtulit. adiecit præter unam Neapolim: quam mallet urbem suam in Regno delegeret: nihil se denegaturum. Hoc per suam dextram: per Regiam fidem: maiestatemque polliceri. Brachius primum gratias agit Regi: qui se priuatum: atq̄ infimæ fortunæ hominem alloqui esset dignatus. Adiecit deinde sic se institutum esse: quibus parendum fuisset: quorum sequeretur stipendia ei se fidem pure integreq̄ seruare didicisse: nunc sub Pontifice stipendium facere: quo

re quo perduraret etiam si moriendum esset in fide mansurum non præcium amore non metu aut periculo deserturum. nihil sibi fide esse præstantius. ceterum si priuato officio conserre quicquid Regio posset fastigioso demum pacto restitutum esset si nulla in se offenderet Pontificis dignitatem. eius completo stipendioso Regi ac sibi cõmodum uideretur nullius maiestati eadem fide qua nunc Pontifici paritum. His utrinque dictis. Rex eius laudato proposito amiceque multa pollicitus colloquio discessit: prælium sortius est instauratum: utroque ardentius suum militem excitante. Sed nec pertumpere munimenta potuit Rex: popularibus etiã crebra sagitta repellentibus. Sic quattuor & uiginti diebus nequicquã in obsidione consumptis exercitum mouit: nec multis post diebus pace cum Florentinis facta: capto Paulo Visinor atque in uincula coniecto Romam primum: mox in Regnum reuersus moritur. Rege mortuo magna pet omnem Italiam sublata formidines quietiora tempora secuta sunt. Habere se iam Hetruria cepit: tunc recidua & diuturna belli peste uexata. Inter hæc Pontifex ad concilium uocatus: ne uacuum præsidio per uinciam relinqueret. Brachio per litteras edixit: ut mature cum omnibus copiis Bononiam pergit. Ille ut erat imperatum biduo ad se parandos militibus datos: profectionem quocumque accelerandam curat. Lustrato militari more exercitu per agrum Clusinum iter facit. Omni agro Cocchus Senensis uir domi nobilis imperabat. Hunc ferunt anno ante eam profectionem: quum ne suspitio quidem belli intercessisset: quadraginta equosque per suos fines iter iaciebant. Brachio nihil tale metuenni eripuisse. Eam ob rem Brachium uastato agro: aliquot etiam diruptis castellis non prius finibus discessisset: quã triginta milia nummum extorsisset a Coccho. Vbi Bononiam est uentum relicto procul ab Vrbe exercitu ad Pontificem salutandi grati concessit. Duplex est hic. & quidem diuersa fama. Alii Pontificem de capiendõ Brachio cogitasse dicunt. Causas uero capiendi fuisse duas. Alteram Pontificis auariciam: qui quum octoginta milia nummum Brachio e merito stipendio deberane pecuniam soluere cogeretur: interficiendum curasse. Alteram in imperiũ audacitatem. Quippe Perulini mortuo Regem: quum de statu atque imperio dubitarent. Pontificem in rem dicta nefariam sollicitasse: ferebatur: polliciti h Brachium interimeret. Ciuitatem daturus. Quam rem quum ex Pontificis questore rescuisset: uenientem nesci palam cum omni cõmitatu portas Vrbis egredi propter: a præfectis uigilum prohibitis capere: tunc aliquot præmisisse milites: qui excurrentem exciperent: præfectoque cum equis uelocissimis essent: ipsum Vrbis lustratione & quibusdam in locis refectione munium simulata cum aliquot Ciuibus perierat. Vrbe pedetentim uenisse ad portas. Inde paulatim præfatum: exceptum a suis: conscendisse equum: subitoque ad exercitum summa cum celeritate confugisse: quædam deinde proxima capisse castellum: nec prius quã acceptis octoginta milibus nummum restitueret uoluisse. Postea uero pontifici reconciliatum: ad custodiendam urbem: exigendaque uectigalia esse reuersum. Alii negant Pontificem quicquid de capiendõ cogitasse: affirmant tamen ab Hetruria in Galliam accitum. Acciundi causam non aliam fuisse nisi quod Pontifex ad concilium acceritus nõ putabat Urbem factionibus & Ciuium dissidio laborantem sine fide præsidio relinquendam. nec quenquam illi fideliorẽ quã Brachium uisum: cui statim in Galliam profecto Urbem atque arcem tuendam dedisset: proximamque utriusque oppida in fide retinenda: exigenda omnis Gallie uectigalia. Denique Cluuiam curam ante Pontificis discessum omnem in eum esse reiectam. Illum cum Pontifice dies noctesque uersatum. Illum quotidie sine comite siue armis ad cubiculũ introrissum. Pontifice decedente Vrbis præsidio esse relictum. Non uideri uerisimile summum Pontificem innocentissimi & de se optime meriti uiri sanguinem uendere cõmuni hosti uoluisse. Hæc magis animũ inducunt ut assentiant metui imperandi cupiditas animos mortalium plerumque præcipites agitur non tam quid liceat: quã quid libeat soleant cogitare. Vtra fama sit uerior ne illi quidem satis conueniunt: qui interfuerunt. Hoc utrinque affirmant: post Pontificis profectionem Bononienses Brachii imperio totius Ciuitatis consensu paruifficet illi finis timorem tributum illi Urbana uectigalia perfoluta esse. Igitur Ciuitatis gubernatioẽ suscepit: cum ad alios multos: tum imprimis ad Fortiuienses legatos: qui uectigalia peterent missis: illis recusantibus exercitum agro admouit: crebrisque istis excutionibus incredibile dictum est quantum pecorum: quantum hominum in præda sit auersum. Ferunt sexcenta carra frumento onerata. & ex his plerumque cum aurigis: cum bobus una excursionẽ esse correpta. Hæc re iritatis Fortiuiensium animis mittendos ad conducendum Crassum Venetinum legatos: tuendosque fines suos a bello statuerunt. Crassus magnis coactis copiis

HISTORIA BRACHII

qua die Brachius exercitum ad populandum iterum agrum dimiserat in festo agmine palantem militem est adortus. Vix Brachianus miles a fuga reterens est nec sine summa Ducis prudentia qui quaecumque euenire possent omnia tanquam uentura cogitauerat. Equitatu enim in duas diuiso partem alietam leuium armorum praedatum uage fufque diuifue ranalterani delectissimum equitum subsidio relictam: unde laus effert prospectus collocauerat. Haec Crassum in expeditos temere inconsulteq; trasantem circumuenit qui graui commisso paelio uix cum paucis uictus: profligatusq; euasit. Brachius ducentis capti equitibus omnem equitatum peditatumq; ad maiorem copulandam praedam quam latissime atq; effusissime iubet excurrere. Quadringenti agrestes ea die capti referuntur. Militibus & qui equis. & qui pedibus militabant libere usquequaq; populantibus distribuentibusq; omnia ut quos nec hostis nec metus uicto hoste detereret. Postero die cum omnibus copiis in agrum Rauennanensem qui Forliuensis diuisionis erat paulo ante ortum solem profectus est. Hic praedae actum est quantum superiore die in Forliuensem agro. His rebus attriti Forliuenses legatos qui & uestigia perfolueret. & redempta duo decim militibus nummum praedae pacem postularent ad Brachium misere. Data postulantis pax est. His rebus gestis Brachius qui nihil magis quam militum quietem atq; oculi fugiebant longa expeditione exercere suos constituit. Conuocato ex omnibus partibus milite paucisque diebus ad quietem datis: primum Fanuſinde in Ariminensium. Pisauri sumq; fines incredibili celeritate peruolauit triplicique strata acie prima Fanensem altera Ariminensem tertia Pisauriensem agrum eadem die eodem imperio excurrit omnibusq; impetatur Pisurum uersus: quo ipse cum tertia parte copiarum penetrauerat praedam agant. Vt erat insperatum ita milites fecere: cuncta undique depopulata maritima ora ingenue coacta praeda in Pisauriensem fines conuenerunt. Tum Brachius quod per media hostium oppida redeundum cum praeda erat aciem omnem in tria conuersissima partem agnina. Ex his duo praedam anteire reliquum subsequi iubet. Paucis praemissis expeditis militibus qui iter explorarent. Quum in fines Ariminensium uentum esset. Pandulphus Malatesta cum octingentis equis a fronte se ostendit qui per superiores latere incendes colles pro paelio quidem abstulit sed praedae imminens nunquam inde flebat oculos suorum fortunam & calamitatem miseratus quibus praesens atq; uident tam expectatam opem ferre non posset. Tum deum acerimo dolore confectus quum longissimum trahit captiuorum ordinem: suamq; opem implorantium iteretur quorum plerique iam estipulique frustra tendere manus conabantur. Agmine sic tripertito iam extra fines Ariminensium exitum erat: quum ille uel pudore sui uel miseratione suorum lacessere hostem a tergo cepit: leuicq; commissa pugna hostes Brachiani militis non sustinerunt impetum sed aliquot acceptis uulneribus in edita sese collium iuga receperunt: quominus in fugam uersi statim profligarentur: impedimento fuit praedae quam undique intentus milesimo putabat rem certam pro incerta deferendam. & copias diuidere partemq; ad insequendum hostem mittere periculosum uidebatur. Eius praedae magnitudinem uix illi numerare potuerunt qui fuere participes. Quinque continuis diebus eundo redeundoq; consumptis plus quam centum uiginti passuum milia decursa sunt. Praedam quoq; tam longo dignam itinere nihil magis quam ex industria in longissimum spacium captiuorum protracta ordo decorabat. Nam greges atq; armenta uix latissimi capiebant campi. Omnia ubi ad stationes est rediit uictis militibus distributa. Bononienses cognito Brachii discessu orta seditione inter Ciuem defectionem fecerunt: iam Brachium in Perusinum mouisse exercitum diuturno atq; extremo bello uacaturum: se iam excusso rectore liberius omnia tumultuosiusq; concitatos. Hac re cognita Brachius quoniam aturissime sibi accelerandum putauit: prius Urbem obsidione cingeret: quam arcem: quae eius praesidio tenebatur: ex pugnare possent. Accito ex proximis oppidis magno peditatu ad Urbem confedit moenia Bononienses uenti ne simul ab exercitu muri oppugnarentur simul qui acie praerant etiam pationem facerent: statim Urbis portas aperuerunt: militeq; qui dicerent nihil se contra Pontificis imperium esse molitos: ceterum Ciuiles illos fuisse motus: se quidem imperata esse iacturos. Brachius cum exercitu ingressus Urbem: duplicato praesidio arcem: frumentumq; munuit. Mox ad stationes reducto exercitu: alioque mensibus in hyemis habuit militem Sextus iam praeterierat mensis quum in statuis moranti nunciatum est Bononienses in arcem fecisse impetum: sed eam egregie defensam: capere non potuissent. Ciuitatem tota esse in armis: omniaq; tumultuosius agitata: misceant nisi celeriter occurrat ultimum diem Urbis adesse.

Vrbis adest. Tantam enim concitatom multitudinem aut si cædem essent exorsis: nisi totius
 Ciuitatis intermissione fedari tumultus non posset. Brachius subito ad eumquem arci
 præsidio reliquerat litteras datur proxima nocte contiguum arci murum: quatum deest
 simul equites ingredi potuissent: demolendum curaret: quo dirato: pontem extra arcem
 supra fossam eodem spacio ædificaret: ostendit quanta celeritate opus feret. Ille ut erat im-
 peratum: murum diruit: structoque celeriter ponte: prima luce uenientem exercitum rece-
 pit in arcem. Brachius confestim multas bombardasque mediam in Vrbem ingentia
 coniceret: saxa incendi iubet. Ipse quadrato agmine sanctis militum talis occupat forū
 & quo plus Ciuitas incuteret terroris: angustos & foro proximos uicos structa ac para-
 ta inuasit acie. Tum quo suorum falleret paucitatem: bis terque uelari in gyru eundem quasi
 nouum aliumque militem circumduxit: signumque datur ex arce plunius simul bombardis
 ignem admouerent: quibus late excussa saxa domos ac tecta stremet: inæc sonitu minus
 quod idu perterrent Ciuium animos. Bononienses his rebus attoniti: quanquam omnes adiu-
 uis Vrbis trabe cathenæque impediuerant: depositis extemplo armis: legatos celeriter pro-
 tempore creauerunt: Principes ciuitatis: quorum auctoritatem & gratiam plurimum ualere
 apud Brachium cognouerant: qui orarent ut Vrbem pulcherrimam a Ciuibus suis perditam
 a militum incendio seruaret: uo se negare totam Ciuitatem temere ac tumultuose arma
 cepisse: uerum eos qui expugnare arcem tentauerant: paucos extremæ sortis ex infima-
 plebe fuisse hoies: non tam sanguinis quod prædæ cupidos: quos si uellet ulcisci: polliceri se
 in manus tradituros: ceteros ciues qui aliquid haberent auctoritatis: priuato atque intesti-
 no odio concitato: nemini nisi sibi ipsis iniuriam facere uoluisset: igno sceret satis suo ma-
 lo laborantibus: iuerentem eam esse nimis corroboratam Vrbis pestem: saepe alias in suam
 ipsos fuisse perniciem: quos si sanare pergeret: omnia Ciuium uiscera esse dissecanda: alio-
 quin frustra eum meden inueterato iam pridem uulnere. & omnium medullas peruagan-
 ti. hoc eum existimare oportere: si boni regere prauos. & moderari potuissent: nouitum
 fuisse ad arma: non tumultum in Ciuitate factum: fariis esse si in altero peccandum sit: igno-
 scere malis bonorum gratiamque bonos malorum odio persequuntur: quod innocentes alieno sce-
 lere punire. testatur deum immortalem: posthac aut Ciuitatem in fide derentis esse: aut si
 quid accidisset pro Pontificis imperio monituros: igno sceret priuatæ amicitiæ: si publice
 esset iratus. Brachius grauiter increpatis legatis. Non se ignorare inquit tum demum ueni-
 am postulatam uenisse: cum armis nec semec Vrbem defendere potuissent: non uolun-
 tatem præcibus: sed periculi metum affuisse. bis se procul inde mouisse exercitum. bis a ci-
 uibus seditionem excitatam: nunc etiam rebellionem factam signis allatis arcem oppugnasse
 semirum id quid emini si quam ipse abesset omnes inter se se dissentirentur: ideo seditio-
 nis excitata defectionem facerent: quum proprius admouisset exercitum inter se reconci-
 liari: quia quem absentem uniuersi pati non possent: præsentem singuli metuissent: ap-
 pellent quam uelint seditionem. & leni nomine rem grauissimam extenuante: se non minus
 cognoscere: bis rebellionem esse factam. nam quem Ciuium non arma cepisse: quem Pon-
 tificis partes suscepisse defendendas: quem seditione Ciuitate esse deiectum. Non igitur
 blandis intestine simulantis nominibus se demulcerent: quasi in arcem fuissent: qui alte-
 ram factionem tuerentur: atque ideo ad eam uno consensu omnium Ciuium cum armis su-
 isse cõcursum: scilicet illic eorum inimicos: illic sedinosos. & turbulentos audaces factio-
 num potuisse opprimere: quum tanto conatuantur: impetu oppugnare uoluissent. Cete-
 rum animo sibi esse: aut diripere Ciuitatem: atque incendere: aut arduissimo aliquo uincu-
 lo in Pontificis fide rennere. Illi ad pedes procumbentes orant ne se frustra populus le-
 gatos miserum omnem conditionem accepturos: modo Ciuitati parceret: totiens suo be-
 neficio cõseruaret. Brachius quinquaginta obsides: quos arbitratu suo e tota Ciuitate de-
 ligeret imperauit. Conditione accepta quinquaginta Principum atque Optimarum libe-
 ri Brachium in castra secuta sunt. Mansere post hæc in fide Bononienses. Per id tempus
 Brachio renuntiatum est Pontificem quem ad Concilium uocatum diximus: profectam
 Constantiam: Pontificatum abdicatum: atque in eius locum Oddonem Coloniensem postea
 cognomentum Martino fuisse: suffectum esse. Qua re cognita prius quod Ciues nuntius p-
 uenisset: arcem quanto fidissimo potuit: muniri præsidio: Tum obsides diligetius obser-
 uari iussos procul inde mittendos curauit: Hoc modo tam diu stetit in fide Ciuitas: donec
 prioris Pontificis dignitate desperata: cum Ciuibus de tradenda arde remittendisq; obsi-
 dibus ageretur. Igitur acceptis centum octoginta militibus nũmum: quæ illi ex superiore

HISTORIA BRACHII

stipendio debebantur: arcem obsides. & proxima Vrbi castella agrūq; restituit. Sunt qui affirmant Brachium audita noui Pontificis suffeotione admonisse Vrbi exercitum: electoq; ad arcem q̄lanissimo ponte nullitenti in acie composito tenuisse agmine. Cuius nouitate rei perturbatos receptis obsidiis: atq; arce pecuniam eam exactam per ciuium capita tradidisse. Brachius stipendio militibus dato: intentus toto animo ad patriam nouā expeditionem parare. & in fines Insubrium a Mediolanensiu Duce sollicitus: ita ueniendum exercitum simulabat. Interea copiis peditaturaeq; auctus in Hetruriam cōuenerat atimū: uulniam uim conarūq; facturus: ratus id quod res admonebat. Mortuo Rege Perusinis omnino praesidio destitutis. Ponnice nondum a Germanis reuerso. & propter nouitatem rei de suo Impeño sollicito simul q̄ ipse nunc pecunia atq;ue armis ualere: q̄ opportunitissimā inferendi belli. Patriaq; recuperandae adesse occasionem: quā si negligere: nunq; amplius tantam rerum omnium cōmoditatem habiturum: sed quo altius descenderet: uulnus improuisū: nec quicq; hostile metuentibus mouendum instituit bellum. Iam uulgo ferebatur in Insuēres propediem cum omni exercitu profecturum. Confirmauerant eam opinionem pauca de inducta praemissa impedimenta. & Ducis legati quī ad eum sollicitandi uenerāt. Interea q̄ occultissimē potest mittit cum pecunia quī Tartaliā: tunc forte Thulculi cū sexcentis equinibus: nō tantē uocōducentib; hominē plus quidem manūtam etiam consilio promptum. Perusini post mortuū Regem omni agro redacto in potestatem: nihil nisi de pace atq; ocio cogitauerant. Capris Ponte Marisanoq; ex auctorato Cicchulino exercitum dimiserāt: repudian milites etiam finibus pellebantur. Quae quum Brachio essent explorata: omnia sexto Idus Quiniles Bononia mouit tanta celeritate: factō per Ariminensiu fines transitu: superatq; Apenninū monte ut prius Burgum peruenerit q̄ hostes ne de motu quidem ne dum aduentu quicq; scire potuissent. Hac re permoti Perusini ad conducendum undiq; militem uarios nuntios dimiserunt. Cicchulinum & Campaniā reuocāt: Paulo Ursino dedere stipendium: nihil reliquū facientes: quod uel ad improuifum repellendum hostem: uel ad resistendum pertineret. Munita statim finitima oppida praesidia undiq; per castella disposita: sed subita cōsilia Ciuiū p̄cogitata Ducis celeritas anteuenit. Iam ad Tyberim pueniat: copiae: cum tribus occu patis pontibus armū traherāt. Cōtinuos deinde cōplures dies passim ad ea praedicta castella expugnata: nec multū p̄cal ab Vrbe confessum. Oppidū erat tria milia passuū distans a Vrbe: quod Diui Fortunati uocant. Hic ingens peditum atq; equitum praesidiū erat collocatum. Qua re cognitā: tantandam eius loci oppugnationem cōstituit Brachius. Itaq; praemissis qui praesidiarios milites ad deditiōem hortarentur: scalas: uariq; genens machinas comportari & circū mœnia: non longe a propugnaculis hostium: longo ordī nequo magis in sueta rerum facie terreterentur: oppidanorum atimū: disponi iubet. Milites mœnificationeq; cōpleuerant: tanta erat praesidii magnitudo. Quum Brachius aggeres afferendos & in fossas: coniciendos demonstrat: imperatq; ut quicquid quaeuit materiam portis admotam succendat: oppositis a fronte sagittariis: ne extinguere hostes portarum incendium possent. Hac re animaduersa oppidani & qui praetidio erant collocati: saxa ingentia & magnam nūm terrae congentes q̄ latissimo spacio interiorē proportionē aedificat murum. Interea ex uulstis portis Brachius signum datur omniū simul locis admotae mœnibus scalae erigerentur. Sagittarij militē a propugnaculis arcerent: ipse factō ad portas impetu recentem & uix bene confectum perumpit murum. Cohortes iam & scalis in mœnia euaserant: quae intra oppidum proficientes cuncta diripiunt. Milites partim capn sunt: partim ex aduersa parte oppidi sese mœnibus eiecerunt. Centum equites tradunt capri qui equis armisq; spoliati diffisi sunt. Francischinus Miraldola: quem praesidio hostes praefecerant: captus atq; in uincula collectus est. Qua die haec gesta sunt. Brachius praemissa parte equitatus ad Vrbs portas impetū fieri iussit. Ipse cum reliquis copiis ad Phanum Constantiū: quod extra Vrbe ad teli iactum situm est: subsecutus: in geniti coacta praeda Thrasimenum uersus ire fecit: ut ex omni latere uexato hostes: aciora magis q̄ finitima bella concitaret. Iam intra paucos dies omnia quae secundū Tyberis oram sita sūt oppida: aut ui: aut sponte uenerant in potestatem. Praeterea & ex proximis eminentia collibus ab hoste defecerant: partim metu ne in capta: militi in praedam darentur: partim q̄ exulani paribus ueteri malorum amicitia fauebāt. Perusini qua die hostes: impetum ad portas fecerant. Suburbium quod ad meridiem pertinet metu deferuissē. & in superiore Vrbs ambitum domesticam supellectilem conuexisse dicuntur. Quippe

cuntur. Quippe quos superioris belli eodem in loco accepta calamitas admonebat nec minus terrons in Vrbe erat q̄ in agro periculi. Pauca iam oppida obfisione multo paucissima oppugnationem expectabant. Ciuitatis metus desperatio reliquis oppidanis erit Interea multis factis excursionibus Tartalia cum suo delecto milite aduersans copias duplicauit. Quæ res quantum animi Brachius addidit tantum Ciuibz incussit terroris. Huc accedebat ingens exulum multitudo qui patrio audito bello undiq̄ ad exercitum confluabant. Brachius Querqueto & Mariano receptis in potestatem. Papianum. Morcellam. & proxima quæq̄ castella ne uno quidem prælio caput. Postridie uero q̄ cōiunctæ sūt copię Vrbi cum exercitu ad ducentos passus quæ parte uergit ad Septentrionem appropinquauit tribusq̄ sacrarum uirginum templis quæ quaq̄ arcibus munita bello tamen deserta erant occupatis iam propriis iniuebat Vrbi. Postero die facto impetu in portam Suburbium magna ui ingrediuntur sed populo supeme resistentepaucis cæsis militibus compluribus uulneratis Vrbe reiecta sunt. Hoc prælio imitatis magis q̄ territis militum animis maiorem in sequentem diem conatum moluntur in factoque iterum ad eandem portā impetu de militum gloria certari credentes tanto potius animo etiam iniquissimo loco in prælium ferebatur. Sed loci iniquitate præualente maior est edita cædes. tantoq̄ plus acceptum uulnere quanto acius belandi studium fuit. & milites nimis intra Vrbem procefferant. nec minus cruenta res Ciuibz sterit quos simul sagittarii & hastati milites fodiebant simul equites stricto gladio resistentes aduerso fenebant ore. Brachius ubi cædem magis q̄ pugna augeri uidit. & Ciues q̄ iam ad decem Vrbis erat uentum non solum defendere se armis sed præcipiti lapsu ingentia saxa deuoluere cani receptui iussit exercitusq̄ extra portas pugnando simul cædendoq̄ reducto militem magnifice commendauit ostenditq̄ eam loci difficultatem non fuisse subeundam. Cætege ubi itum in certamen fuit neq̄ fortius neq̄ ardentius pugnari potuisse. Perusini duplici & accepta & illata calamitate ocludendā eam portam trabibus muroq̄ & moenia militum delecta impetu celeriter reficienda curauerunt. Qua die intra portam est pugnatu uicinorum oppidorum curatores. Syndicos uocant. Brusini. Collini. & qui his finitima incolunt loca ad Brachium uenerunt oppidorum clauis oleastro inuolutas deferentes petitz pacis ac ultro delati imperii signum. Postero die nulla in reiecta mora uexilla bellica multis militibus signis adornata non procul ab Vrbe iussit collocari quo significabatur obfisione iam adesse non bellum. Ciuitatē multa mala paucorum metus famæ agitant. nec deerant qui etiā in postremo periculo discordias graues fererent. auxilia paronondum cōueniant pars hostili ferocitate descenderant. deniq̄ cuncta magna & acerba mala uersabantur animis. Quicquid ab inimicis de ulta & sanguine certantibus non fieri solum sed etiam excogitari posset rapinas clades stupra incendia niuebat. Castris circa urbem positis Brachius ne uno quidem intermisso die militem continuū irruptionē tentare. & ex pluribus simul partibus Ciuitatem oppugnare iubet. Quæ quum parū procederent exercitum in duas diuisit partes. Alteram ad Phanum Iulianæ. Vestalium uirginum templum quod ad radices meridionalis suburbii situm est oppugnandum dimisit. ratus Ciues aut uniuersos illos aut delectiore manu occurturos. ipse cū altera parte copiarum ad totiens effractam portam quam appellant Solis maiore q̄ unq̄ antea defert impetum quem superiore die Ciues consecrerant petrumptū petnat magna ui ad inimicū Suburbium occupaturus superiorem Vrbem si forte Ciues alio auesu uacua præsidio relinquerent. & dies erat uebulosa atq̄ pluuiæ facile restura dolum aspirante fortuna Sed Ciues primo exaudio clamore diuisioneq̄ exercitus per coniecturam cognita. & ipsi iuuentutem duas in partes diuisere. Alteram ad resistendū a Phano oppugnantibus misam. Alteram egregium ætatis florem delectaq̄ iuuenum robora interiori Vrbi præsidio relictam ut si quid reliqui hostes a Solis porta molirentur paribus occurrere uinibus possint magno utrinq̄ cōsilio. multo maiore conatu pugnatum est aliquot continuis horis alteros bellica uirtus alteros metus mortis. & morte crudelissimi exilium nonnullos ad deuissima odia. & concepit iam pridem animis crudelissimæ cædes amabant. Non hostes cum hostibus de imperio congregidit inimicos cum inimicis de sanguine se uires uel ipsi uultus atq̄ oculi de monstrabat. Brachius cōcitato milite nunc ultimum restare laborem exclamauit nunc præmia tanti belli subesse. Vrbem iam iuuentutem non senes modis de senectris saxo & ipsæ pugnantes foeminae adhortabantur. Nunc pugnandum fortiter. nunc inimicos manus ferro. dente feriendos. nunc deniq̄ pro diis patris pro liberis

HISTORIA BRACHII

pro capite & ulla dimicandum esse: omnino nisi uincant crudelissime oibus esse pereundum. Senes qui per ætatem arma ferre nō poterāt: liberos in potesq; obtestabantur: solum quo paulo post quieturi forent: accitine fortissimeq; defenderēt: tunc procul a patria modicum quod esset uitæ reliquum agere. & alienis in sepulchris: aliena terra miseri atq; inopes iactari cogenter. Nebulæ stragis magnitudinem celebrant. Quippe aut progre dientibus aut regredientibus milinibus magna utrinq; cædes debebatur. & passim fusa humi cadauera pedibus calcabantur. Iam ad Vrbis infenora mœnia uentum erat: quæ difficilis atq; arduus surgebat in forum aditus: hinc Ciues ingentia saxa deuoluerunt: hinc dolia in subiectos lapidibus plena præcipitare. tum mulieres euulsam manu regulam teclumq; deficientes: indigno uulnere seriebant militem. Demū factō a Ciuibz superiore de dolo impetu: milites q; iniquissimo certabāt loco magno telorum saxorumq; impulsu repellabantur. iam saxis: iam cinere supeme cadentibus reculati in æquiorē locum paulatim cedendo recesserunt. Interim qui ad Phanum se ostenderant leui cōmisso proelio reiecti sunt. Brachius fangatur labore ac uulneribus militem plurimis utrinq; desideratis in castra reduxit. Hic dies utrisq; longe difficilissimus fuit. Nam & si milites grauioribus armis peritiorēq; erant iniquissimo tamen loco certauerunt. Ciues leuiter armati & pluriq; insueti rerum bellicarum: uix militis impetum sustinuerunt. Cæsi fuere eo proelio ex Urbana iuuentute plures: ex Brachio plures uulnerati. Brachius desperata Urbis oppugnatione: non amplius loci subire iniquitatem: sed premere Ciuitatem obfidiōe confutit. Postero illucente die partem copiarum aduersum in agrum emittit: qui inter Septentrionem & occidentem pertinet: asperum & montosum. Eam ob rem nunquā antea neq; bello meq; incurfione uexatam auxit prædam oppidanorum nihil tale mentium securitas Mantinianum: Misianum. & quæ sunt finitima his oppida: pars montibus: pars in montium angustis sita ingentem ea die calamitatem accipere. Porro ubi alter illuxit dies: moto ad Phanum quod dicunt trinitatis exercitu: haud amplius centū passibus procul ab Vrbe confedit. Erant aliquor præmissi milites: qui occulte murū in desertiore parte Urbis diruerent. Sunt qui affirmant ut in ueterem cuniculum crebro occlusum muro penetrarent. Submissaq; statim alia militum manus ad superiorem Solis portam oppugnandam: quod superiorem die Ciues fecerant ad eam reliqua relictā Vrbe concurrentem locum. Quod si fecissent cæterum exercitum per cuniculum recipere præmissi milites potuissent. Sed re canum latratu detecta: Ciues reiecto magna ui milite locum firmo præsidio muniuerūt. Brachius ubi nequicq; omnia tentata uidet: tunc tempus aut ocio aut periculoso magis q; utili negotio terere: in castris fossa uallosq; munitiones: ac ualido imposito præsidio ipse quæ circum Urbem essent occupare castella properauit. ratus id quod res ad moneb: annuallam actionem futuram obfidiōem q; si Ciues omni occlusi aditu portas Urbis exite alimētaq; ex agro supportare non possent. Milinibus autem frumentum & cōmeatus abunde suppeterent: si proxima quæq; oppida libere ad exercitū comportarent: uel ipsos oppidanos satis belli facturos: si nec annonam suppeditarent Ciuitati. & Ciuem Urbis egressu prohiberent. Ergo ad inferiorem planiciem: quam Tyberis fluiuius mediam præterlabitur deducto exercitu. Ripam & Colamellam ac proxima castella recepit in potestatem: omnes fluminis pontes: præter Patulū uno cursu occupauit. His per actis rebus: reductoq; exercitu: corpora curare milite iuber. Tertia deinde uigilia in eum agrum quem ad Thasimenum spectare diximus: profectus. Corcianum oppugnare est aggressus: quod oppidū in inarido & olearū feraci monticulo situm totius agri Perusini natura magis q; opera est munitissimū: collectum propenodum ac rotundum supremū montis uerticem complectitur. Muri exercitus præliuinus uero densissima completi terra æquabili accingunt atq; excurrūt solo. Aditus etiam ad muros nō undiq; liberis: quippe magna ex parte præruptis: atq; alnissimis clauditur rupibus. Nec segniorē oppidanorum animi. Nam præter multitudinē quam belli tempore etiam ex subiectis concipiunt uillis: fide atq; ingenio ualent. Nec tam priuatas amicitias q; cōmune sequunt Imperium. Urbis parent magis q; Ciuitati: Nobilitate Urbem obtinentibus parent. Optinibus: contra Plæbeis q; diu illi Urbem teneant obsequantur. Hoc oppidum oppugnare adortus durissimo cōmisso proelio nihil præter militum uulnera: cædesq; reportauit. Mortis inde castis uillis omnibus incensus: proximog; direpto agro ad montem Vbianum contendit. Postero die Spinam munitissimū. & ipsam oppidum magna ui adortus oppugnavit: ubi duobus cōmissis proeliis aliquorq; desideratis milinibus re infecta ab oppugnatione discessit.

gnatione discescit. Scallis deinde & muralibus machinisque oppugnationi usui forent
 comparatisq; saugati milites erant in alterum diem rem distulit. Quo die oppidū ma
 gno milium inualum impetu: captum inireptumq; est sed strenuissimo quoq; aut cæso
 aut vulnerato. Cruenta victoria fuit Spina capta: finitima istam castralla uictorem secuta
 sua se sponte dederunt. Post die q̄ hæc gesta sūt. Brachius incredibili celeritate ad por
 tas Urbis profectus proxima & contigua Urbis ædificia incendit: effregit molas frumen
 tarias: frumentum & qui subsidio uenerat corripuit. Quinq; & uiginti fuisse equites: mox
 eadem celeritate in alteram Urbis partem ubi castra munierat secundū moenia strido ex
 ercitu penetravit. Perusini tantis intra paucos dies affecti incōmo dimittūt qui Pauli Ve
 sini aduentum sollicitent. Item qui Ciccholimo q̄ occasione maturandū signū ostēdē
 dantq; Cuiusmodi ad ultimum uenisse discrimen. nihil ex agro reliquum esset: uix se intra
 moenia continere perterritos Cives atq; pluries inde paulo minus esse deiectos. Huc ac
 cedere intolerabilem Plæbi famem. Legatos præterea Florentiam miserorantes ut pro
 amiciciaque esset Florentinis cum Brachio: eorum interposita auctoritate bellum com
 ponerent. Spem nullo commodiores pacis auctores futuros. Interea Brachio nunciatū
 est per speculatores Paulum Vrsinum quem fama erat Penusinus auxilio uenturum: ma
 gno cum exercitu aduenturam Tyberim esse traiectum iam Vtriculum: iam deinceps
 Namiam processisse: maturatione opus erat cum altero ducum ante confligeretq; tot
 simul copiae iungerentur. Iḡ ex omni parte collecto milite & corpora curare iussimū.
 Ite interpesta mouit exercitum: continuoq; itinere nō die non noctu intermisso ad ur
 bem Interamnam plus quadraginta milium spacio decurso peruenit. Interamnam Nar
 sius uis duobus alueis circūfluit: inde Interamnia: inde Namia: datum nomē: qui tanta
 uelocitate delabuntur nūq; uadiorum nauiculis transiri possit. Interampenses rei nouita
 te permoti: negant se armatis per medium Urbem transire: potestatem esse facturos.
 delectamq; pro pontis & egregie armatam iuuentutem opponunt. Leui cum his cōmisso
 prælio fusis: fugae intra moenia compelluntur. Paulus audito hostium aduentu in edi
 cos Namia: montes se subdixit: ut si cōmittere prælium cogere: munitionis esset lo
 co. Brachius qui hostē repente de iprouiso adoriendū sperauerat: ubi de fuga eius cogno
 uit Interamnensem depopulatus agrum: eadem qua profectus est celeritate reuertitur. In
 terim legati Florentinorū in castra ad Brachium uenerunt iussu exponere mandata: orat
 ut cetera quæ Italia ipse quoq; bello abstineret: in mere Florentinos ne si diuini traher
 etur bellum emulatione partium finitima concitarentur a ma. Iam audire Canolū Ma
 latestam & Paulum Vrsinum utrumq; magno cum exercitu ad Urbem defendendā ueni
 sentotam. Hetruriam armis completam sūt. Iam nunc itinera suspensa effugerat: obsi
 dere uias: nec qui sineret ut quo recipiantur scire licere. Quid futurum ubi tot fortissimorū
 Ducum accesserint copiae: non uias inō aditusq; Urbem ipsam tutiores fore. Nam ut du
 ces militem a præda contineantur supplicium mortemq; proponant: quem utra ex acie
 lationes prodierint cognitum. Tum satis esse uictorem bello discedere & accepta re
 siture oppidūq; uaria fortuna amittere. Quæ si etiam tueri posset: fore tamen illi de cō
 meantibus & stipendio cogitandum. Si facere pacem uelit. Florentinos cōmode interef
 furos: pollicentur quantum pecuniæ conueniret: si ponesse futuros: si modo ipse depone
 ret arma. & agrum Cuiuslibet liberum: pacatumq; reliquisset. Brachius in hunc modum le
 gatis respondit. Sciebam inquit ubi primū de legatione uestra audiui quātum hostibus
 animi speiq; attulisset aduentus uester: nec decipiebantur illi quidem quum de gratia atq;
 auctoritate in me uestra cogitarent. & ego: fateor parendum uobis fuisse pro amicis: pro
 sociis: pro finitimis orantibus uestris. Verū aliter hæc res se habere: de quorum uos salu
 te tantopere solliciti estis: communes Hetruriae fuisse hostes: nisi propterea hoc me abste
 nere bello iubebat: præmentem in acie uestram capita uestrum iugulum petere. Ego pro uobis cum immanissi
 mo & capitis mei inimicissimo Rege dimicauī. Ingrati animi est non recordari quæ ac
 ceperis: hostem contra focum: inimicum contra amicum defendere: impium atq; nefari
 um. Nec leuiter ista cōmemoro: ut aut me poeniteat collati beneficii: aut uos acceptum
 non satis ample prosecuti sitis. Satis præmii est ubi studio atq; amore deuincuntur ani
 mi. Sed quænam hæc est miserratio: hostes uestros domi in quiete in ocio esse: contra

nos illorum vires augeantur. Nos amicos & belli ac periculi socios in exilio confenescere
 realiena in patria moniatque insepultos iacere cupiens. ut vobis si res exagitationem ferre
 nequeamus. Non hic de Imperio agitur: ut sit regnatus. Exilium illi uolunt nostrum
 non Regnum timere. quamquam nec exilio quidem contenti sunt: qui totiens aut uisum fratu
 de uitam nobis eripere tentauerunt. Nec tamen nobis bellum placet: si domi esse possi-
 mus. non arma: non finitima concitamus bella: qui ad patrios latus ad parentum nostrorum
 rum: quos sibi media in pace necauerunt: testis domosque reuertimur. Quid si armis absti-
 nendum est: no bis: nunc isti legibus obtemperabunt: quae uim atque iniuriis fieri cuius pro-
 hibentes: sua cuiusque esse non rapi aliena iubent. Vbi legibus non pareatur armis est decer-
 nendum. Equidem quod hoc gero bellum non mea solum: sed multorum iura causamque defen-
 do. quorum calamitates atque exilia: ut ipsi tacemus. uobis incognita esse non possunt. La-
 tior enim ac diuturnior fuit miseria nostra: quam occulta dissimulari poterit. Num igitur nos
 sumus qui finitima concitamus bella? Praclare uos quidem de latronibus admonuistis
 obfideri uias: itinera esse suspecta. Credo equidem ita rem sese habere. Noui quod late excu-
 sitent militum manus. Sed quae quid si Muliones si iumenta uestra nam his plurimum uti-
 minia latronibus correpta fuerint. Si haec tam procul a uobis impedita itinera: quo id se-
 retis animo? At nos latrones eiecerunt domos: iter ad patriam intercluserunt: fortu-
 nasque nostras contempnerunt: parentes nostros inducta causa interfecerunt. nisi minus pec-
 cauerint qui media in pace intra Urbis moenia: qui in syluis & bello latrocinant. Qui
 quum ipsi latius latrocinia exercere non possent: aliunde infestissimum uobis uisum dicerem
 latronem: nisi ille quoque ad iniurias uenisset: rapinas prouocauerunt. Receptaculum praed-
 andi: rapiendi grassanti Regi praebuerunt. Cum his nobis est bellum: quod non concia-
 tauimus ipsi: sed quia defendere quondam fortunas nostras pace non potuimus: nunc cre-
 bras si diis placet bello recuperare contendimus. Nostra enim repetimus non extorque-
 mus aliena. Nec est nobis pecunia: utrum controuersia. Habeant sibi quas nostra calamita-
 te nostro exilio: nostrorum parentum sanguine accumulauerunt. Patria est quae nunc in
 causam uertitur: uocent domus: satis diuturna exilia persequos. Ego uero sic habeo con-
 stitutum: aut honesta morietur gloriosa uictoria exilium: aut excutiendum esse dicere
 etiam concordantibus scirem nocentes fontium animos nimia teneri pertinaciam nec spe-
 rare. Ignosci sibi ab inimico possit: cui ipsi amico non putauerunt. Ignoscendum autem
 praeferant nos uostro rectorum bellum si propulsare non possint: ne ferant animo: quo nos acer-
 bissima exilia: quo parentes nostri caedes crudelissimas: nefariasque pertulerunt. Nec exis-
 timo Florentinorum gratiam hostibus magis quam sociis: inimicis quam auxiliariis prodesse
 oportere. Faciant illi quidem perhumanes: qui acceptas obliti iniurias: quid ipsi detri-
 menti acciperint: sed quid beneficii conferre possint cogitandum putant. Sed laetor pa-
 ter ea gratia quam mortalium capiunt mentes. Nam prodesse interdum inimico pulcherrimum
 est. Amicum ad omnia iuuare necessarium. Sed nimis stulte sentio qui existimem
 Florentinos alienis sollicitatos precibus id a me uelle extorere quod orat. Saep enim po-
 stulamus quae non cupimus. quod saepe etiam quae cupimus non postulamur. Credite mihi gra-
 tem est nobis hoc bellum. quod si per humanitatem liceret: non solum non dissuaderentis
 nobis: sed ultro ad id ipsum faciendum hortarentur: inuit qui non ignorat: tutius uobis scire
 agi si prope amicum quam inimicum: socium quam hostem habeans. Legati pauca ad ea respon-
 dere. Populum Florentinum in memoria habere quae commemorasset omnia: nec quicquam
 praeter aequum ac bonum quaerere: studere tamen plurimum. Hetruriae pacis sine suo incommodo
 fieri potuisset: plurima accepta pecunia bello discederet. id erat quod postulat id iussisset
 Sin aliud commodius uideretur facile fuisse Florentino Populo uerba praestare belli opem
 implorantibus: atque haec in mandatis se habere. Eo die Brachium praefentibus legatis Pi-
 lam oppidum uic capiti. Posttidie motis castris. Deratam cinxit obsidione. Oppidani bi-
 duo obsessi deditionem sub conditione fecerunt. Legati re infecta Perusiam reuerti sunt.
 Magna spe excidere Perusini: quod existimauerant legatorum auctoritate: quam plurimum
 ualere apud Brachium. Male testam mittunt: polliciti si opem tulisset octoginta milia nu-
 mero daturus. Carolus respondit se quidem pecunis non egere: satis sibi magna esse uectiga-
 lia: nec unquam cupiditate pecuniae Regnum suum in belli discrimen deuocaturus. Ceterum
 si tradere Ciuitatem uellent omnia pro sua gloria & eorum Rep. facturum esse. nec se mercen-
 narium esse Ducem: sed pro magno imperio summa pericula putare adicienda. Legati nec
 deculare eam

reculare eam conditionem nec promittere posse responderunt sperare tamen si libere Clauibus in tanto discrimine rerum subueniret: facile imperium consequi posse ad se defensae ciuitatis. Qua spe adductus Carolus ceterum delectos equites auxilio praeiungit: ipse ad reliquum expediendum exercitum demoratus: militem ex hybernīs deductum in parato esse iubet. ratus ubi tanto beneficio deuinxisset Ciuium animos: paulatim largitionibus paucorum cōmunem Vrbis superbiam emollitum. Per hos dies Brachius ne quid reliquum ex ea parte agri hostibus foret: Castellum Planum & Balneariam: non parua oppida per conditionem receptit: uno intermisso die: castra non procul ab Vrbe quingētos posuit passus. Sed quoniam dies fuit nebulosa atque pluuia: militem in castris continuit. Postero die quum prima statim luce ad Ciuitatis portas infesto se agmine ostendisset: Cuius omnes qui per artem arma ferre possent eodem concurrere: & quod loco erant superiores: & natura egregie munito: Vegium uocant Perusini: cum subiectis hostium Cohortibus praeliabantur. Sed loco fieri cines acerrime fortissimeque se defenderunt. Praelio commisso: multis acceptis illatisque uulneribus: militem in castra reduxit. Idem sequenti die fecit: sed alia parte non tam alpetat: & praecipin aggressus Vrbem: & fracta deiecitque porta miles intra suburbium irrupit: pedibus aliquot qui resistebant caesis. Ciues quod superioribus fecerant praелиis parte inuentis fori praesidio relictis: accenti ad defendendam reliquam Vrbem concurrere: eorum concursu acius instauratur praellum. Sed non aliquodiu dubio Marte pugnatum est: milites quanto magis procedebant: tanto iniquiorē sub eundem locum intelligebant. Sic languidiores desperatione uictoriae facti magno cum impetu repelluntur. Nusquam Perusino bello: quantum hoc praelio sanguinis fuit. Nam & pedites qui pro portis dimicant: et ab exercitu praeterque fuere occisi: & milites eo erant progressi: ut nisi sculis se protegerent: superne coniectis tegulis opprimerentur. Tum tantus utriusque impetus: ut Ciues quādiu a quo loco pugnauerant magna cum itage electi sint donec ad praecipitem fori clium compulsi de loco superiore conuerso in militem impetu magnam & ipsi eadem ediderunt: perturbatoque extra portas magnifice repulerunt. Quae res tantum animum addidit Ciuibus: ut posttride uniuersus populus armatus praedicti praellumque postulauerit. Brachius quod uidebat hostem quid loci posset iniquitas magno exercitus incomodo edoctum: in colle sese egregie continere: uentis rursus ad iniquitatem loci compelleretur: militem & ipse continuit: proximaque nocte nel metu ne quod de improviso repente hostes molirentur: nel timore simulato: ut commodius inuadere securos posset: uel quod magis putauerit: inae tempus periculosa magis quam utili pugna contereretur: motis inde castris ad montem Melinum quingē millia passuum procul ab Vrbe recesserat: quum legati Florentinorum iterum ad Brachium uenire: qui multis ultrocitoque habitis frustra consumpsere diem. Nondum aberant Legati quum Agellani. Paccianeses. Panicani. Cobottulani. Plaganini: & qui his finitima incolunt loca misere: qui oppidanorum clausis atque Oliuam deditionis: pacisque signa deferrent. Ponspatulibus toties ante utriusque belli causa: & Castellum uetus diuersa situ oppida sua sponte deditionem fecere. Iam confecto quasi terrestri bello: ne quid intentatum esset: in Thrasimenum totius Italiae amoenissimum ac fertilissimum lacum: tanquam ad maritimam expeditionem praeficiscitur. Thrasimeni ambitus triginta passuum continet milia. Littusque habet placidum atque arenosum: & in speciem maritimi sinus longe uastaque extensum. Rotundus fere: ac mari similis. Nec recipit alienas aquas: nec refundit suas. Oppida ex omni parte lacum cingentia foelici ac perpetuo iacent littore. Nihil ea plaga nel fertilitate agrorum. nel piscium ubertate foelicus. Medio autem lacu tres interiectae insulae: quatum duae hominibus frequentes aspiciuntur. Igitur Brachius tanquam ad bellum nauale profectus: primum monte Columnolo recepto in potestatem. Passinianum: quod Thrasimeni fluctibus abluunt: exercitum perduxit. Oppido in fidem accepto: qui insulas colunt: uetsti nauigia omnia ueteri more subduxerunt: cognita tamen finitimorum defectione uenti ne aut graui fame domarentur: nauigia hostes edificarent in continētē cum omni classe exeuntes insulas dederunt. Nihil Brachio hac insularum uictoriae gratius. Partim fama rerū gestarum: quod terrestri bello nunc non poterant. partim ne inaccessibilem a tergo hostem relinquere: aut tempus conficiendis nauibus terere cogeretur. His rebus ad Thrasimenum gestis. Antriū populosum oppidū oppugnatū cū exercitu profectus: id quod oppugnationi usui forent: coparat. Legati Perusini ad eum uenerunt. In his erat Cinellus ex Brachii natus matertera: qui iam prope centesimū natus annum aetatis fructus: & pruden-

HISTORIA BRACHII

tiam: & memoriam retinet. Legatio erat nomine: ceterum re ipsa belli dilationem donec Carolus quem omnia parare ad bellum audiebant cum suis aduenteret copiis agerebatur. Legati multum de pace agere sermones longos de industria quæterere: spem magis quam concordiam præferre: denique omnia quæ tardare hostium possent impetum simulabant. Brachius quod dare sibi uerba intelligebat ipse quoque de pace agentes studiosius audire bellum tamen interea non intermittere nec dum discedendum legatis factis propter Urbem transitu cum omnibus copiis Tyberim amnem traiecit. Vix ad alteram ripam uexilla peruaserant quum Torianensium Legati occurrerunt orantes ut oppidum olim suum reciperet in potestatem. non se sponte suasisset obsidione diuturna coactos ad hostem dedecisse. Postridie quod Torianum est receptum. Legati Thuderinorum in castra uenere atque Urbis quam Rex olim oppugnare non poterat deditioem fecere. Tanta Urbe recepta in potestatem: Brachius exules omnes: quos superiore seditione eiectiones dicebant in patriam reduxit: arbitratus id quod erat futurum: reuocatos beneficio suo diutius in fide mansuros. Hac re uehementer permoti Perusini: nimiam Regni accessionem & hostis quotidie auctas opes metuebantur: eo potentia uentri intelligentes: ut etiam si iam conduceret milites resisterent hostium ferocitati: non tamen tantum exactionum diutius pati posse redituum futurum id malum: quum hostis etiam pulsus agro non amplius quam uiginti milia passuum procul mansurus esset: itaque inde perpetua clade Urbem agrum itinera infestaturus. Hæc quum inter Cives agerent: in omni minor quam ei eorum moenia intrasset hostis paucorū & trepidatio cunctos iusserat mæres. Una spes erat aduentantis exercitus: inno prælio bellum omne conficeretur. Nec dubitabant hostem numero longe imparem: aut non uenturum in certamen: aut si ueniret facile a multitudine profligatum ire. Repetebant qui rerum euentus essentque sortis belli. Si aut uictus hostis effugeret: aut pugnam non caperet: magna tamen restare molestiam. Sin profligatus forte caperet: non omnia in tuto atque in portu fore. Hanc unam ex parte tranquillitatis ac pacis spem. Inter ea legatos iterum qui eadem qua superiore legatione uia hostem eluderent mittendos placuit. Brachius legatis respondit illos maxime stultos esse quod aliter confisi stulticia solos sese sapere arbitratetur. lampidem cognouisse quid eiusmodi legationis pacis bellique afferrent sibi unam esse hanc uisumque sententiam: non aliter bello discessurum: quod exules in Urbem reuocarentur. Scire quantum auxilium Cives expectarent eamque ob rem belli dilationem quæterere: sed expectarent sane quam uellent: aut sibi pro suis moriendum esset aut in patriis sedibus positurum miseris Cives. Hæc quum dixisset præsentibus legatis classicum cani iubet armatoque statim milite ad oppugnandum oppidum Bastianum: quod est in agro Asisiatum: proficiscitur. Eunt in itinere Vestonenses: qui legati cum munibus congratulatur occurrere. Accepti sunt præuigne. Vestonenses: qui quod oppidum haberet magnū ac montosum: & natura situque egregie munitum: & Perusino imminentes agro Chiasio amnesque eorum fines fecat transire: & apertis claudere per ambitro possent adeo Optimatum fuerant patribus ut maximis primū sollicitati promissi: deinde annuente incendio & populatione agroque uexatione a nobilitatis societate decederent & Torianum Clubus obsequio comeat: & aliaque res: supplemento iunarenturque opera Crispolitane facti: qui inde oriundi eodem in exilium acti oppidum in fide per extrema & dissimillima quæque tenuerunt. Inter hæc Perusini legationibus elusum hostem tertium misere legatos qui nihil aliud agere potuerunt: nisi quod pacis quam aut quærebant aut simulabant spem subleui reportauerunt. Vicia Ducis fuisse uerba si alia conditione quam de recipiendis exulibus post id eius castra ingrederentur. legationis iura uiolaturæ: & pro hostibus non pro legatis habituræ. Moris deinde castis propius quam unquam antea ad Urbem confedit. pauloque post leui ad Civitatis portas nequeque commisso prælio partem copiarum Corcianum: quod oppidum situ munitissimum esse monstrauimus obsessum dimisit. Oppidanum qui grauissimam oppugnationem magnis sustinuerant animis obsidionem pati non potuerunt. Facta deditio. Antria. Misanum. Mannianum: quæ reliqua ex omni agro præter pauca admodum hostibus superfluerant ad Brachium decedere. denique centum uiginti oppida: & octuaginta uicos redegerunt in præteritum. si solam urbem bella respiciebant nec erant amplius diuidenda: copiarum exercitusque dimittendæ ad unum locum uniuersis iteris uinibus. At ciues indigne obsessi non modo cōtinebant se menibus sed exteriores portas latissimo clauserat muro & ita toties oppugnata urbem sic præteritam

sic præteritam fecerat hostis ut ne custodibus quidem portarum qui pro stationibus & propugnaculis vigilare consueverant credere se auderent. Nam Civitas uana erant studiis dueræq; Cuium uoluntates. Alii domi potentes & factionibus⁹ de uita & sanguine erat dimicatio: quotidie dies atq; noctes in armis essent nec quicq; magis q; insidias prodicione meq; timere. Hos pleriq; postremæ fortunæ homines: prædæ: rapinisq; publicis assueti sequebantur: sed nec hi tam acti erant ad bellum animo: quos uictos uictoresue ut multum rapinarum: ita nihil periculi dignitasq; maneret. Alii erant boni & æqui amatores domi opulenti: pecuniosisq; contenti suis artibus. Hi nec arma nisi coacti capiebant nec belli huius exitum magis q; bellum ipsum extimecebant. quorum maiores sua quisque studia secuti Ciuilibus dissidiis: domesticisq; cladibus abstinerant. Ab his pecuniæ exigebantur his stipendia conducendo militi exortant: nec ulla re magis q; domestica uexati. Tyrannide: pacem quam uerbis petere non licebat: animo audacissime cupiebant. Vltimum erat genus: quorum maiores nobilitatem secutiq; aut frigidiuscula: factionibus studiuissent aut affinium & propinquorum ope freti in exilium eieci non essent in Ciuitate remanentibus nec Magistratus gerere nec dignitates: ciuiliq; munia obire poterant. Hi erant qui maxime omnium suspecti habebantur: etiam ab illis: ipsi: qui ne in exilium præcipitarentur affinitatis iure effecerant. Quippe illa tempestate unis in testis: una unis in testis una in familia: uel a parentibus liberi dissentiebant de uita & sanguine. Inter tot diuersa Ciuium studia et si potentiores erant qui armis: clientelisque: qui suis artibus uiuere: ita ut qui alieno essent animo: tamen metos & suspitiones undiq; in Ciuitate uersabantur. Alios imperiti sollicitudo suspensos tenebat. Alios fortunæ exanimos assidue exactionum magnitudo terrebat. Alii ne quid suspitionis: aut esset aut conflaretur summum periculum atq; ultimos crucians metuebant. Multorum erat timor ne auctores rapinarum: quorum ipsi ductu raperent spoliarentq; aliorum fortissimum impio deicerentur. Hæ res effecerant ne cuiq; portæ Ciuitatis: nisi muro crederentur. Brachius ubi uidet tantum pauoris: ac trepidationis inuasisse Urbem: et si intelligebat unicam spem Cuium in Caroli aduentu esse repositam: nihilo secius quo magis ut peteret attonitos: aut sperantes in certamen provocaret cum quadringentis equitibus: trecentisque peditibus⁹ ad muros Ciuitatis sese ostendit: pugnamq; milites postulauerunt. Cuius: ut est ea gens totius Italie longe bellicosissima: quum portis egredi nequirent: muris qua parte pressio res erant cum armis sese iacentes ad pugnam animis pleni decubebat. Magna conueniente multitudine accennum initum est prælium. Cuius etiam illiusq; quib⁹ bella displicebat studio pugnandi & gloriæ ac laudis æmulatione trahabantur. Qui mun⁹ hærebant dispositi propugnaculis lapides ac tela coniciebant. Multi utrinq; uulnerant: desiderati etiam nonnulli. Brachius reducto nec uictor nec uictore exercitus quum aliquot militum uulnera subito liore intumescerent: compertit tela quædam mortifero tincta: atq; oblita medicamine. Eamq; ob rem mittit qui ad rectores Ciuitatis tela ipsa deferrent: simulq; nonna rentine belli iura uiolarent: alioquin sibi quoq; consilium non defuturum. Insuper hanc pugna: speciem Italici genti: & ne cum barbaris quidem hoc modo solere dimicari. Decem uir tot enim præerant Ciuitati: statim decemunt: si qui eo genere telorum usus fuerit: capitali supplicio esse damnum. Ad Brachium respondere: eius rei se ignaros essent: non placere sibi nec genti: nec belli iura uiolari. Et quoniam controversia esset de Ciuitate contentos esse rem suam non magis aliena perniciæ q; salutis sua defendere. Præconio deinde edici iubent qui ueneno tela inxissent contra Rempublicam esse facturos quo crimine nullo apud eos maiore animaduersione & supplicio dignus. Dum hæc geruntur Brachio per speculatores significatum est inultum copiarum ab Ariminensibus coactum esse. Carolum Malacitam Ciuib⁹ auxilio uenire. ducere i armis equitum duo milia pedum mille & septingentos: iam in fines Asiaticum peruenisse. esse cum illo in exercitu Angelum Pergulensem: & præterea ductores alios non mediocri in re militari auctoritatis. Hac re nuntiata per alios exploratores quos consuetudine sua late dimittebat certior fit. Cicchulorum præterita nocte cum mille equitibus: tondemq; peditibus ad Spellum: quod & ipsum est Vbriæ oppidum confedisse: & sama increbuerat: non prius inde moturum: q; copias iunxisset cum Caroli exercitu. Huc addebant Paulum Vrinum in iungere effeciam Narem flumen esse tractum. Brachius tot simul rebus nuntiatis: aduoziri singulos hostium Duces instituit: ne si cū uiuersis cōsiliendū esset: minimum discuminis ac piculi subire: militesq; a multitudine circūueniendos ad caedem nō ad pugna obfiscere cogeretur: citato statim milite: quod maturandum sibi q; maxime intelligebat sub

HISTORIA BRACHII

occasum solis mouit exercitum: multoq; ante primam lucem tota nocte itinere cōsumpra Spellum peruenit. Hostium pedites itatials circa portas ac muros crebri spūatq; confederant. Fit nocturnus impetus in somno grauē hostem: rum uero q̄tum subitæ res mo menti habeantq; mortaliū animi terreatur maxime parui. Primo iublatō clamore trepidus hostium peditatus nō arma capiendos: sed huc illuc fugiendos iactabannō ordinē nō Ducem: nō signa sequebantur: sed qua propiores essent portæ in oppidū se perterriti recipiebant: mauiestes ita passim relicta: pletaq; in ipsa fugæ trepidis elapsa: atq; humi iacentia calcabantur. Interea Cicchulinus audita suorum fugæ ubi de hostium aduentu cognouit: equitatus quem omnē ne agri pabula uastare: aut instrumentum noctu abspōrtare milites possent: intra oppidi mœnia compulerat: extra portas cōposito educit agmī ne. Sed quo magis res erat improvisa: eo minus explicare aciem proculq; a mœnibus pcedere audebat. Qua re cognita. Brachius in partito agmine tertiam partem copiarum obliquo tractu clā ad occupandas portas hostēq; itercludendū dimittit. Cæteris copiis a fronte atq; a latere inuasurus hostem. Nec consilium se fecisset: nisi oppidani qui uident studio ad mœnia confluxerant: & quātum nō permitteret propisciebantur. Ciccholino iter obliquum hostium nuntiasent. Ille reducto ad portas equitatu: ne circumuenti possent: intra prima oppidi munimenta se connebat. Mox prouocatur: ut sit ad pugna leui commissio prelio: pauciq; ex suis amissis intra mœnia compellitur. Hæc uictoria. q̄q; minor spe fuit: peditatus tamen dirreptione insignis est habita. Brachius q; ex capitiis cognouerat omnes hostium copias in Asisiatum hincbus conuenturas: quod ubiq; erat uitium: unum in locum cōgignū sperans Pauli Vrsini aduentum tardiores in fore: cæterum Carolum animo esse uastorē & gloriæ cupiditatem q̄ periculi metum cogitandum procli uio remine in expectaturum Pauli aduentum existimabat. Hoc consilio ne hostib; quo minus coniungere exercitus possent impedimento esset: in sua castra reuertitur sperans cōiūctis copiis in præliū q̄ peditatu & equatu præualere neq; uē turos. Post die ei; diei hostes uterq; ex diuerso Asisiatum conueniens: castra exercitus coniunxere. Perusini ubi primum de auxilio ei; nuntiatum subita læticia priuatiū publice q; affectu: portas iam pridē intueri. & qui minus lætus ex ea re esset: eum plus læticiæ simulare. Brachius in castra reuersus Tarialia: cærensq; præfectis militibus ad se uocari iussit: edicit ut oīa quæcunq; cōmittendo proelio usui forent: q̄ optime possent: comparatē proximā instare pugnam: aut huius bellī: aut utrūq; futurū in labore atq; exiliū finem. Ipse cum ad multam noctem uigilasset: abemaculū solus ingressus: multa secū cogitasse dicitur. Occurrebat aio dupli catus hostiū exercitus: iduplo suis copiis maior. Pauli etiā aduētus: qui si ante q̄ cōsiliere aduēta esset: futura in hostiū exercitu equitū quinq; peditum fere totidem milia. Tum Populum Perusinum magno numero: maiorem usq; aīs pugnae iter futuri. Iam nunc nondū uictis insultatē & pene citra extremā opem suis uiribus parē se facere. bellandū esse alie no loco. equos suos in acie & diuturnitate bellī confectos: hostiū robustos atq; integros: & nunc tandem hybernis exuentos: tum aut pugnandum sibi esse: aut agrum totum amittendū: nihil alienius esse q̄ prædiciarias manus per oppida disponente: campū hostibus liberū patentemq; relinquere. Nam ut hostes nō oppugnarēt: iam tū esse pereundū. Huc accedebat bellice rei gloriā: ut utq; ante id tempus nomen si hosti cederet magnam: iam ex sue ac nois esse iacturam. nihil paulo ante fundato impio periculosius. Quod si belli discrimen uellet adire: facile unū a tribus circūueniri ac uinci posset: quæ res multo cum statiorē ad bellū faciebat. Repetebat q̄ esset uaria atq; anceps fortuna bellicis: quicq; magis q̄ ne superiorem fortunam noua foedaret calamitas metuebat. Hac tam aucipiti cura distinctus totā noctem in somnem egisset: nā ipse confessus est. Cæterum ut sepe ex longa cogitatione sana & matura cōsilia. potto ex cōsiliis pulcherimum re: exitus omnū multis ultro citroq; unā in rem collatis: placuit omni qua posset uia prius bello decemere: q̄ tot simul hostiū copiarū iungerent. Hoc ut facere posset: quod ubiq; erat militū: sequitū: peditūq; unum in locū coactos: oībus dimissis impedimentis in late parentes cāpos quo hostis erat transiturus: composito atq; instructo pergit agmine. Planities longe magis q̄ late iacens a flumine Tyberi qui a Septentrione defluit in Meridiem recto tractu ad Orientem in Asisiatum pertinet: fines in procul a flumine hinc collis: inde Sanctum Ciliū

ſū Gilium parua oppida a latere prominentiquo ſit ut cætero tractu plane patentēs cant
 pi hoc in loco paululū deuxi demittantur. Qua uero a niendie in collem attollunt par-
 uis ſed tamen frequētibz arbuſculis increuit ſylua. Idibus Iulis Brachius huc omni tra-
 ducto exercitu nō longe a Tyberi flumine: qua hoſtem nō multo poſt trāſiſſe exiſtima-
 bat conſedit. Aciem non in cornua ueterum conſuetudine ſed nouo atq; inuſitato gene-
 re pugnandi quo poſt illud tēpus uſi ſunt omneſin plura cōſertaq; diuiſi agmina. Vnī
 cuiq; agmini ſuus eſt ductor Quadrati agminis caput appellant. Primus enim prœliarū
 turmatim inſtituitante quem non ſingulis primū:& modicis Cohortibus: ſed roto ſi-
 mul exercitu res comā atq; ala gerebatur. Igitur omnibz equitum turmis in ordine ſi-
 apuſſime collocatis: pedites rarios interieciſſiſq; imperauit ut equitibus adeſſēt: illos ob-
 ſeruarent nuſquā oculos ab illis ſcederent: excitarent cadentes: uulneratos ſuſciperēt: ha-
 ſtas pugnantiſq; adminiſtrarent: procula circunſerrent: & quom commodē potuiſſent
 hoſtilium equorum ilia ſuffoderēt. Rebus ſic peractis mittit qui proximo oppido doliaſ
 cadoſ:& uani generis ingentia uafa perferrent. quæ accitis ſtatim nuſtribz ad aquam
 & flumine deportandis media poſt militum ordines collocauit. quæ res uel ſola uictori-
 am præbuit: quod eo ſecit conſilio: ne ardore ſolis belliq; labore deſeſſi milites ab ordi-
 ne diſcederent: ſpiceretq; ad Tyberim cogerebantur. rarus id quod poſtea euenit: hoſtes pro-
 pter anni tēporeſque ſolis æſtum nequaquā diutius eſſe paſſi uos: ſed belli ſinuli labore ſa-
 rigatos ad Tyberim oſtingentorum paſſuum intervallo deceſſuros. Hæc nbi ſūt peractaſ
 paululum temporis perimoratus procul inde quattuor milium ſpacio uenientium hoſti-
 um agmina conſpexit: quorum paulatim appropinquantium arnia ſolis ſplendore per-
 cuſſa fulgebant: & puluiſ ueluti funi uſilate exurgens nebulæ ſpeciem oſtēdebat. Aſpice-
 bantur iam compoſitæ paratæq; prælio Cohortes: quæ uel ſpe prælii uel ut Ciuibꝫ q̄ in-
 ſtructiſſime: bellicoſiſſimeq; uiderentur: magnifice ſe omatiſſimeq; diſtinxerant. Brachi-
 us ubi uidet hoſtem pugnaꝫ intentum ꝑcedere: ueritus ne magna ui populū auxilio ue-
 niret: peditibus aliquot ad occupandum fluminis pontem dimiſſis: cæterū exercitum in
 acies pluriſas diſtributum circunſiens hortabatur. Aliquæ erant exulim Cohortes: quibz
 Malateſtam Balionium Pandulſi: quem a Plæbeis trucidatum diximus: ſilium præſe-
 cerat: ad eas ubi hortando peruenit propior factuſſi in hunc modum locutus fertur. PO-
 TERAM iquit uiri ſutinā dicere liceret Peruiſinibꝫ calamitate ueſtra: & hoſtium iniuria
 contentuſ eſſe: nec eoſ uerbis hortari meis: quos dura ſua excitare debeant ſacta. Tertiuſ
 hic & uigeſimꝫ agitur: annuſ quo nos eieci Ciuitate: uage miſereq; acti nec cælo nec ter-
 ra ſtabilem ſedem habere potuiſmus: nulla re q̄ longa fuga tutiore. Tandiu etiam pater-
 res noſtri multi iacuerunt: quoq; iniurias ut ipſi non ſentiā inoſ recordari ſine maximo gra-
 uiſſimoq; animi dolore nō poſſumus: niſi noſtra mala paternis iniuriis ſuperauere. Nec
 facile quiſq; aliena iſcommoda recordatur quem præmunt ſua. Equidem memoria teneo
 plurimōſ ex uobis cum exiliū mala comploraremus dicere ſolitoſ: ſape ſibi de morte eſſe
 cogitatuſ. Nec quiſq; eſt noſtrum: cui tam miſera & laborioſa uita nō morte fuerit acer-
 bior. Nam ut omittam patrium cælum ut affines: cognatoſq; noſtroſ: qui nō patri nō
 bis poſſunt afferre deſideriū: quid per ueſtram fidem miſeriuſ dici poteſt: q̄ tot uix ſpirituſ
 ſuſtentatoſ annuoſ: non potumꝫ cibum ſumere: non dormire: non uigilare: ſine perni-
 cioſiſſime mortis ſuſpitione potuiſſe. Quotiēſ nos inſidiis: quotiēſ ueneno tentati ſu-
 muſ? Vbi gentium paulo diutiuſ commorati ut nō ſtatim miſſi ſint: qui capiti uitæq; no-
 ſtræ inſidiarent: preciū noſtri ſanguiniſ accepturi? Ex oppidiſ in oppida: & regionibꝫ
 in regionēſ ſugere: magiſ q̄ migrare compellimur. adeo nullo malo noſtro contenti pe-
 niciem q̄ exilium malunt. Qui patentū quoq; noſtroꝫ ſanguine ac cædibz ſunt cruen-
 tati. Pudet dicere quæ pari miſeroſ oportuit. Quā patriſ eieciſ laribꝫ Ciuitate ferro ꝑcipi-
 tabamur: quā parēſ quōſ medio in foro crudeliſſi meſ in aſſinaq; trucidatoſ: alioſ de
 ſormatoſ naribꝫ alioſ manibz pedibzq; articularim cæſoſ ac mutilatoſ relinquebamꝫ
 Quanto maiore effugimꝫ numero q̄ nūc ſumꝫ? Vbi ſunt illiſſi quos fugæ atq; exiliū
 duceſ habebamꝫ? Id a me ſi quæriſ: alii inopia & fame ueneno alii in nullo morore
 atq; erumna perierunt: quorum exilium hoc ſuit miſeriuſ: q̄ in patria uel ab inimicis qui
 occidiſſent ſepeliſ potuerunt. nam ut uiuentibz multiſc moſentibꝫ inuidit nemo. Sed
 quid ego aliorum mala conuemor: quaſi uero deſint noſtra. nec pari noſ iactemur rē-
 peſtate: paulo poſt iſſdem exiliū ſtudibz interituri. Beatum illum ac lætum iuuentæ ſlo-
 rem inſueti generiſ: fortunæq; noſtræ laboreſ excuſſerunt militareſ annōſ & pugnaꝫ ad
 hunc diem ætateſ: quam adhuc celeri labentem paſſu retinemꝫ: paulo poſt etiam ſi ſo-

etiam & quietem nocti erimus senectus absument. Vbi iam exhausta uiribus & sanguine est fera reponemus corpora? Vbi moriemur tandem miserrimi exules? aut quibus ossa nostra sepelienda demandabimus? Hæc tam acerba & diuturna mala sicut sunt ita uobis graua atq; aspera uidentur: non dubito uirtute uestra euitari hoc die posse uno momento: & patientum nostrorum umbris satisfecerimus: & saluti nostræ: quam tot uanæ procellæ & tempestates agitaauerunt: consulemus. Sit satis haftenus fuisse miserorum iugum illud tamē graue nostri exilii ut patiēter ad hoc usq; tempus pertulimus: ita nunc fortiter excutiamus ne nimis didicisse miseros esse & nati ad exilium non electi uideamur. Quousq; inimicos nostros tot scelerum impunes lætos esse & parentes nostros inultos iacere patiemur? Satiū est iniurias ulciscendo mori: q̃ uitam eas negligendo retinere. Nam qui sic moritur: tunc etiam ulciscitur quum moritur. Quo quid post esse in miseria pulchritus? Contra uero qui negligit tandiu acceptas: augeat iniurias donec earum testeni uitam retinet. Nihil animo magno & sortis atq; præclara cupienti potest esse pulchritus: q̃ iniurias ubi patientiæ modum exceperunt propulsare. Quem non natura solum ad uindictam armat: sed etiam excitauit ad gloriam. Aliud est quætere gloriam: aliud ignominiam propulsare. Illud honeste sæpe non curamus: hoc sine summo dedecore & turpitudine non curare non possumus: Quod si gloriæ cupiditate: & maiorum ultione non tam grimum quoniam grauiæ quæ sunt usu sunt atq; assidue ite leuiora: nostra tamen necessitas impellat ad bellum. Sin tot mala perperi æquo possumus animo: liberis nostris: quos media in fuga peperimus: aut si dii uolent in patria pariemus: consulendum nobis est. Quod si hoc sortasse ueremini: ne nimis seueri ultores futuri simus: missas parentum faciamus iniurias: saltem nostra testa nostros lares prædia & sepulchra nostra repetam. Quasq; quæ satis seuera ultio iis: qui auos qui parentes: qui germanos nulla causa interfecerunt: qui nos & nostris laribus cubilibusq; nostris eiecerunt: qui iam pridem inopia & fame pereuntibus domos atq; agros expuerunt. Veremur ne nimis magnam iis iniuriam faciamus: qui nostris iniuriis non contenti: uisitaude: ferro ueneno usquequaq; uitæ capitiq; nostro insidiati sunt. Quousq; quisq; est mortalium? pugno istius paulo conuicio suis aures appellat: qui non ita statim incensus: gladium perstringat? Sed multo maior iniuria nostra est: utinam patientiæ locus foret: & quos habuimus offensores: iisdem petentibus ueniam dare possemus. Sed nec illi sui sceleris atrocitate petere audent: nec nos si peterent ignoscere paterna pietatis iura pateret. Maius est illo: scelus q̃ quod ignosci a nobis queat. Sed quid hæc loquor: quasi illa de uenia impetrandam: non de calamitate accumulanda cogitaret. Agri omnem uastauimus. Thraſimeni oram etiam illam inuigibilem recepimus in potestatem: oppida cuncta quæ munierant aut ui uos subiegit: aut illa sua sponte in ditionem deueniunt. Montosa & asperima situ castella ad nos de fecere omnia. Vbi ut nos quietem aut aliud agerem? agricola obſideret: uo pedē efferre: non portas aperire audent. Videte quæſo indebilem pertinaciarum de recipiēdis nobis uel unum fecere uerbu? Misere illi quidē legatos: sed quid aliud legati q̃ uerba dare belli dilationem quæſierunt? Quid facturos putatis si hinc uicti uageis partibus diffugerimus? Quos intra mœnia nostra coercitos mitigare nequiuimus: eos nobis fugientibus pacem daturus existimamus? Credite mihi: aut hodie uincēdum est nobis: aut uictis misere in exilio moriendū. Nihil dico de gloriæ in nomen ipsum admonere nos potest. Quid exules sumus: nihil tam ignominioso titulo splendoris esse potuisse. Affinitates & coniugia quæ antea finitimis dare negabamus: nunc ignobilissimus quisq; fastidit: adeo nostre fortunæ nostri aspectus omni genti sordere. Semper ne igitur extorres exulabimus? Semp fame atq; inopia excruciat in miseria & calamitate uersabimur? Et quis erit laborum finis? etiam fugientibus pro capite arma ferre opus sit? Hoc illud est tempus in quo modico breuis horæ discrimine perpetuum nobis paratum est occid. Si hodie nostris utemur dextris: reliquæ uitæ nō nostræ solum sed liberarum nepotumq; nostrorū cōsulemus. Nec est ea ratio exules: ut ni liorem belli occasionem futuram sperare possimus. Hodierna pugna totius belli finis erit: & oppida quæ capimus & Vrbs ipsa uictorem sequetur. Nulla iam nec nobis: nec hostibus auxilia opponēda. Quod habent in unū ad hodie in ultimū belli discrimen adduxerunt: quod mearum fuit partium: dedi operam ut q̃ æquissimo loco anee q̃ hostes cum urbano defectu coniungant: cum dimidiis eorum copus præliaremur. A mœnibus uidetis interclusum: si sitim extinguere petgant hostes: ferro iter erit aperiendū. Nam ut acri pugnent animo id curauit ut non cum solis miseresset illis: sed cum ardentissimo & æstu dimicandū. Omnia nobis diis gratias oportune prouisa sunt.

nisi sunt. Delectus locus: constituta in ordine acies parata quæ fatigatis succurrat. Pedes uestro præsidio intermixti: nihil nisi uestros nutus uestros oculos: scrueri iussi sit. Iam & mulieres ne Solem timere possitis auxilio præsto fuere. Si pares tantis apparatis adhuc beatos animos: nos certe ulcimus exules. Quid etiam si hæc grauissima forent: necessitas nos cogeret pugnare: si non ipsa uoluntas impelleret. Pariemur nos ignobilissimū quæq; regnare domi. Patiēmur abiectissimā plæbeculam nobilissimæ imperitare Ciuitati. Do mos nostros sanguine parentum nostro rum cruentatas ab iussis teneri qui occiderunt Equidem sæpe audiuimus uolenta & manu illata morte perierunt: eorum umbras circa domos ac recta uolitare conari sæpe uocem & piacula exposcere. Quid si parentum nostrorum umbræ suas domos circumferrent: quos aspiciunt non interfectores suos? Quid audient: non quotidianæ execrationes? A quibus piacula & parētādis exposculā: nū ab illis qui se nefariis manibus interfecerunt? Opem expectant uestram: non qui ceciderunt solū: sed quos ludibrio inimici in Vrbe retinuerant affiues & propinqui nostri. Quibus quid potest esse miseris: alienum atq; inimicū uultum sumere: ubi doleant gaudere ubi gaudeant dolere: coguntur adeo libertatem animi quæ communis est omnibus dissimulare miseros oportet. Nihil dico de Magistratibus: nihil de diuitiis & libertate Ciuium: nihil de contentionibus Urbis. Iam pridē memoria exciderunt honores & dignitates: quas continue apud inimicos intuetur. Cogitate quantum acerbatis. Nam nobis quoque idem est malum: nisi fortasse minus doleat qui iniuriæ suæ auctores nō semper habet ante oculos: quibus præsentēs metuēdis sustinendi sunt illi qui domos nostras frequenter solebant: dum p̄ci: spoliari: nihil nisi dexteras expectant uestras: qui comitari parentes nostros: qui cum illis Remperere. quoniam magna pars ferro absumpta est. Quas porrigere preces: quæ uota facere: quæ occulte tēdere uobis timidas manus arbitramini? Suspicite quæso illa in quibus nati sumus: moenia quæ cupide hodie uos expectent. Quæso item introspicite: uidete illa interiora templa: illic patrum matrumq; iacent ossa. Quid illa priuata nec tam eminentia ædificia: ibi nati: ibi qui per hostes adolescere non licuit. primis in cunabulis educati sumus. quæ amice nos uidentur acclamare & implorare opem nostram. Quid dicam illos supremos colles? Quid hos campos quibus etiam pueri uersabamur: & hanc ipsam Tyberim: tum hoc patrum cœlum quod in hanc lucem educti hauserimus: quæ pulchre ad bellum contra inimicos inuitant. Vbi aut glorioſius uincere: aut honestius sepeliri poterimus unde fugere turpius? Porrigite mihi dexteras uestras mei ciues: nam sic auguratur animus. Per has ego uos appello in quibus uictoria nostra sita est: ut hodierna die pulchrum facturi facinus pro uestra patriâ: quem uidetis ante oculos: pro uestris rectis: uestris incunabulis atq; fortunis: pro parentum glorioſa uindictâ: pro salute & dignitate nostra. deniq; pro hoc ipso nostro tam pulchro: tam nobis amico cœlo: ita fortissime dimicemus: ut aut fortiter uincendo: aut honeste moriēdo perpetuo in nostris parentumq; nostrorum quiescamus sedibus. Hæc dicentia: reddita est omnium uox. Se aut uincere hoc prælio: aut mori statuisse. Eas acies: Brachius quæ in his plurimum confidebat: primo loco post Tartariæ aciem constituit: singulis in ordine collocatis ad militum magnitudinem progressus: eos quoque hortandos ad bellum: incēdendoq; pro periculi magnitudine arbitratus ita differuit. Q VVM Belli uaria pericula cognito milites quæ me ducē superastis: omnia tanta mihi uirtutis uestre recordatio occurrit: ut nihil noui negotii putem expectandum. Satis erit pristinae uirtutis adinuissis: hodie si ut spero memineris: uictoria in manu est. Exhibere mihi quæso illas uictices dexteras: quibus me ad Placentes: pauci a plurimis defendidistis. quibus Cingulanum populum compulsiſtis intra moenia. quibus Fauentini qui transitum per suos fines facere prohibebant: altius quæ uelle ceciderē quibus Romæ Regem pugna: Gallos uirtute: omnes gloria superastis: non dubito qui fortissimas gentes uicistis: me ignauissimam non superetis: nec uos armorum de terreat uanus fulgor: quæ paulo post uestra futura sunt. Illi clypei: illæ hastæ quas procul uenientes intuemini hostium fugæ non uestre uictoriæ impedimento erant. Gens imbellis & domesticis emollita delictis: quam nimis imperioſus Dux ad numerum non ad pugnam domo exiit. Multū prædæ: nihil periculi affert: ut nos negligentius pugnemus: aciem nostrorum oculorū diutius ferre non possunt. An uero quid nomen ualeat ignoratis. Tremere nunc hostem sub armis non sua magis ignauia quæ fama uestra cogit. Tot magnificæ gestas præliator illustres uictoriæ: tot expugnationes quibus ante hanc diem laudati reputamini: non latent in angustiis milites: sed cunctam Italiam: omniumq; hoium

animos peruagantur. & qui timide accedit ad praelium: de fuga cogitat: non de victoria sperat. Quid putatis facturos hostes: quorum alii bellorum inuétude: alii fama uestra omnes perterriti: homines a liberis & coniugibus euulsi ad domos suspirant: nec magis uos milites premā in frontem progrediuntur studio bellandi: q̄ illi ad terga suorum tugita bundi delitescunt. Veterani si qui sunt hostiū milites quos ille per oppida discedens uxori bus enervandis exhausti: dolosē disperferat: defueta iam bello sunt & longo ocio soluta corpora nequiq̄ nostris cicatricibus: & duratis callo lacertis congesta. Quae ut minus a nobis praelio uexent: citius atq̄ æstus absument. Equi eo robustiores sūt: quo magis exerciti. Nec solem facile partem quem diuturna complexa est umbra. Tūc magnū pugnantibus incitamentum præda est. Opes nostræ q̄ angustæ sūt: ne ipsi quidem ignorant hostes. Galeam lorica: atorace: mœreas: tela: quosihæc nobis eripere uidentes possunt. hæc sunt quibus discrimen belline ipsi quidem qui bello uiuimus putaremus ad eundem: quid hostes q̄ longa pace: q̄ recentē expeditione atq̄ apparatu opulenti. Non nobis: cum armis: atq̄ equis est bellum: quos spoliatis auferamus. pro captiuis redimendi erūt quos ceperimus: non pro milibus dimittēdi. Superiore Gallico bello una excursionē octoginta milia nummum prædæ precium accepimus: quid ex totisimū captiuis sperare debemus. Nam arma illa procul micantia magis sunt ornata q̄ firma. Delecta ex oppidis iu uetus phaleris atq̄ armis tota nitet: cæterę animis igēs & epidator & pavor officit. Quas opes diu immortales: quæ uasa argentea: quantas pecunias Atininienses longa pace congeſterunt. Ii sunt quos iam non longe aspicietis uelut ad nuptias molli apparatu uenientes. Stringite modo gladium: nihil dubito profuturos. Nec enim Atininienses Fauentinis finitims suis fortiores erunt. Idem tractus terræ: eadem ora est: nisi q̄ isti longiore ocio torpuerunt. Quanta cædes Fauentia: facta: q̄ nullo praelio tot milia hominum fusa fugata: q̄ sunt: quum ad Pisauriensē prædam impeditosq̄ inuadere. Quid nunc animi habituros putatis alieno solo pro alieno imperio bellaturos cum iis: quibus suis in sedibus pro suis fortunis congregati nō sunt ausi. Non facile exurgit qui semel delectus est animus Nam de multitudine quid ardet dicere. Fato quodam nostro sit milites ut nūq̄ pari numero congressi sumus: & uos iam pridem uincere multitudinem didicistis. Testis est Michilectus: testes isti ipsi Atininienses & Fauentini. quos maioribus q̄ nunc fuit copiis Ca. meriti agro. Fabrianensiq̄ fugauimus. Testis hic ager Perusinus. ubi quum multi uno intereundi. Duces conuenissent: subito cōspectu nostro ad Tyberim defugere. Testis ut alio: tacem potentissimus Rex A. retio: fugatus. Roma pulsus uestra uirtute milites. Nā alii qd' opis tulerint. non est necesse aliena facta cōmemorare. Diis gratias eo animorum uentum est. ut multitudo contemptui sit uobis: paucitas uerecūdiæ. Nam ille ipsi qui nulla iniuria nisi militari laessere a nobis contra nos aliena capeſſunt bellas: sepe quid uestre dextre ualeant experti sunt. Quo magis eorū Ducis pertinaciam demitorumque totiens cognita pericula tertere non potuerunt. Voluimus transire ad Gallos iter per Atininiensem impediēbar Pisaurō cū præda reuertebamur: præsto nobis a tergo fronte ac se ac militem obiecit suum. Patnam recuperare cōtendimus: uidete q̄ importune sese ingerat nobis. Nimirum hic sanguinem sint nostrum: qui etiam inuitos suos trahit ad alienum bellum: & exilium meum pro regno habet: quo in bello lapides si possent aliquid mihi ferrent auxilii. Hic nūc ex omni Italia est inſectus. Quæ tandem ista est inhumanitas? Si quis toga acceptos suum in prædium diuertere nos uetaret: quā facere teulderetur iniuriā? At hic ne ad patriam: ne ad propinquorum: amicorumq̄ amplexus accedam: nefartius obstat armis. Et quo pacto me uobis eripiat: inimico uenit antmo non hostili. Defendite me ab inimicis milites: qui totiens ad hostibus defēdistis. Si undiq̄ fortiter pro mea dimicatis gloria: nunc per inuictas. me duce dexteras oro: pro mea uita: pro meo sanguine: pro mea illa quā suspicietis patria multo fortissime dimicetis. Ex opulentissimo hoste ingentem prædam: sex me digna uobis reportauit hodie præmia. Reponite ne meis domibus quem tandiu errantem secuti nullo in periculo defersistis. Hæc dicentem magnus uberrimus clamor interpellauit: nec unq̄ magis exarsere militum animi: quos certatim fortissimi cuiq̄ dara ducis manu hasta: magis magniq̄ accendit. Voces magnifice undiq̄ exaudiebantur. His hastis pulcherrimū lacinus ante Ducis oculos esse facturos. Et quo suum quicq̄ studium in Brachium declarare cupiebat: eo de se fortius polliceti. Hunc diem testem uirtutis: amorisq̄ daturū. Plurimq̄ bellandi ardore non expectandum

non expectandum hostem: sed ultro adoriendum censebant. At Brachius quod locum delegerat quod æquissimum: unde aditus fluminis hostem intercludebat: unoquoque in ordine manere iussit: post Tartaliamque exules: quos prima fronte constituerat: militum disponit agmina in crebros & cõsertissimos glomerata orbes. Signa autem militaria & belli vexillum: post sylvam in occulto haberi iussit: quo magis suspensum teneret hostem. Hic inermem & pœne inani læ adiecit multitudinẽ: quod eminentibus supra sylvam hastis integri & signatissimi agminis speciem præferbant. Iam hostes ubi ad mille passus appropinquare paulisper subsistentes suam & ipsi aciem tripartito agmine. & in cornua producto exercitu parauerunt. Primi agminis ductor Angelus Pergulensis in quo equites erant circiter mille pedites octingenti. Alteri agmini pari equitatu: pediatu aliquanto minore præerat Cicchulinus. Vltimam aciem Dux ipse mille & quingentos equites pedites octingentos: collectum ex omni exercitu robur anteibat: nec deerat qui militum animos incenderent: verba nunc qui prædebant: nunc ad sequentes conversus magnifice hortabatur. HABEMUS inquit occasionem milites ulciscendi: tot illatas nobis iniurias. Cum illis bellum nobis est: qui Censentem depopulari agrum: non contenti præda mulienibus cõtra ius gentium iniicere manus. & arcem expugnatam igni ferroque vastauerunt. Cameræ contra nos neque publico sedere: neque priuata inter se amicia: sed capitali odio nostri defendunt. Tum ex Gallia usque tot diuturni itineribus decursus ad nostros fines prædabundi: uenere: pecora atque agrestes abagere in prædam. Villas non hostili impetu: sed inimica manu incenderunt: qui nisi aliquid ultra bellum agitaissent: non tantum exhaustissent laborem. Nunc penam tot scelerum daturi: nisi uana uos deterreat nomina. Nam illa temeritas improbitus nobis terrori esse potuit: nunc consilio ad bellum imus. Tunc numero impares: in hoc duplo maiores: ut circumuenire hostem: nec uictoriam modo: sed certam fugam sperare possimus. Non eodem milite res agitur: nec uos insignia illa decipiant. Nam quos in Piceno uidimus: pars secuti Paulum sunt: queni ut nostra omnis penes uos esset gloria belli expectare noluit: pars Bononiæ relicti præsidio. Hæc exulium omnis est manus: illis nec equi: nec arma abunde sunt: quos inanis spes recuperandæ Ciuitatis exhaustos iam pridem. & uage deiectos: ad partium contraxit bellum. Equi in acie confecti: arma plærisque raro antea capi solita. Sed facere equos arma usum belliarumque corporis atque animi uirescendique omnia egregie hostis habere: quod facile est uincere interclusos. Hinc populus imminet: hinc noster altero tanto maior premir exercitus. Nec homo plus quam hominem ualeat. Suae cuiusque manus sui pedes sunt. Nec quisque magis acer oppugnatorem salutis alienæ: quam cautus defensor suæ. Sed qui terga nent hosti ferendum se impune offert. Nec ulla tam secunda uulnera: quam tergo excipiunt. Contra nulla honestior quam aduerso in pectore: fronteque cicatrix. Quid quod hostem iam nunc timere uidemus: sibi ipsi diffidentem: qui ut falso nos terrent metu perexiguum exercitum frequentia diuiserit in agmina: quasi numero illa non robore constarent. Si uicemus milites: quod scio futurum: omnis hic tam late patens ager: nostro cedit imperio. Vrbs illa cuius tam superba uidetis moenia nostra futura est. Tum hostes uincere etiam si parum foret prædæ: pulcherrimum est. Sic lupos sepe laqueo petimus: non tam prædæ gratia: sed ne quid ouilia nostra corripiant. Omnia tuta erunt nobis hoste profligato. & ultra imperii fines: quos una uictoria longe lateque propagabimus: nihil Regni nostri exactionibus opus erit: huius Vrbs uestigia satis nobis stipendii dabunt. nec solum tuebuntur illa sese nostris auspiciis: sed magna Imperia accessio: quæ uobis quoque cupienda est. Nouarum rerum: magnarumque expeditionum initium erit. Nec solum dico de prædæ: quæ omnis futura uestra: est: sed de gloria multo magis: quæ cõmunis mihi uobis erit. Ite modo alacres ad bellum. & hæsitatem iam pridem hostem: ubi cinctum habebitis: stricto mucrone adoria: ministri culturi hodie tot indignæ acceptas iniurias. Exiguum iam interuallum utraq; aciem dirimebat. Brachius Tartaliam cui primam aciem ducendam dederat cum aliquot suis turmis contra hostem ferruileque subsidio paratas esse iubet. Nec longo interuallo Malarestem secundam agminis ductorem præfissa galea: inrentisque hastis pugnae euentum expectare. & ubi signum daretur paratum esse ad inpetendum hostem. Parique spacio Cherubinum instructa parataque acie constituit. Ipse extremo loco subsidaria collocata manu peditum aliis equiti intemixtis: qui hostium suffoderant equos: aliis ad occupandos dextra læuaque transitus dimissis obliquo cursu triginta stipatus hastatis: suorum agmina prætergressus est. Nec hosti defuit animus. Prodire iussit: confestim aliquot equites: qui manus cum illo cõferrent. Hoc modo

leuiter duobus in locis pugnari coeptum. Angelus Pergulensis parte suorum contra Brachium missa subsidio suis modico spacio ueniebat. Brachius magna ui pugnas repellit. Huius Malarista quem paratum proelio dixi. cum parte equitatus succedit tanto impetuius diffusi pati hostes in reliquum refugere exercitum coegerunt. Capitique sunt equites septuaginta quibus statim spoliatis: equos atque arma pedibus distribuit: iussosque armari in nouum pro ducit agmen. & quid unumquodque facere uelit ostendit. Ipse pugna cressus quid hostis quo tenderet obseruabat: simulque ut quum auxilio opus esset prouisa foret: nihil ordinem interruptura subsidia. Tartalia fortissime pugnantes: uel potius insequente. Angelus cum parte equitatus: quem subsidio uenire dicebam: fugientes suo exceptit agmine: nec ipse firmato gradu procedere ad pugnam est ausus: uel metu tanti impetus: uel quod uenissimum putant: lassationem ordinum opperens. At Brachius ubi uidet hostem uel detrudere pugnam: uel diffenti: cum quadraginta equitibus hodiuni agmen aggressus: magnus cornu pellicere ad proelium non potuit. Quocirca utendum occasione ratus Tartaliam reuocauit: milites atque equos ad dolia subducens reficiendos curauit. Diu deinde in mora stetit utraque acies. Quae res Brachio perniciosa uidebatur. Si aut colligendi sui spaciū desisset hostis: aut cum populo coniungendi: tamen utrinque inuadendi comoditas expectabatur. Vterque Dux ad tempus atque locum intentus tenebat oculos. Carolus more & caloris impatientis promoueri uexilla. & confertissimum suorum agmen in longissimum extensum cornu subsequi iubet. Iam ducentos passus processerant: signa quoque Brachius uetiter ne multitudine hostis circumueniendi sui consilium capessens: simul ne cum populo iungeretur: quem magna turba aduenire missi speculatores referebant: uariis in locis petendum uno tempore hostem constituit: ne tota mole belli aut elaborarent hostes: aut premerentur: ratus id quod res adiuuaret: frequenter haberet agmina: facile hostes a fronte laeuam dextramque posse tentari. Quod si paululum ordine recederent: non pariter arte distincta essent agmina: facile profligari posse. Nec consilium sefellit. Quippe ubi tor simul locis factus est impetus: necesse fuit hostem uno cornu protensum ad omnem simul partem resistere. & alios alio conuerti: nullo nutumullo Duce. Contra Brachianae turmae: singulae quoque suum ducem sequi: suum ordinem seruare edocuit: facillime omnem in partem conuertebantur. Igitur Brachius signis hostium promotis Tartaliae cum eodem equitatu praecipitur obliquo itinere Pergulensem in se infestis pererit telis. Deinde qua parte uexilla erant promota: centum lectissimos dimittit equites: iussos ostendit a latere uexilla aggrediendi esse. & aut quantis possent uinibus construenda humilia: ut quominus ultra de se ipsis possent esse retardati. Tum a tergo quinquaginta equites idem agmen adorti. Sed hi tantam hostium multitudinem defatigare niagis: quam uincere poterant. Cicchulinus qui signariis praeter pungentem magis quam praementem militem facile a signis repellebat: tamen tanta paucorum erat. & tam ad uelocitatem ordinata celeritas: ut hinc alii repugnarent: inde alii qua minime hostis rebatur: incurrerent. Itaque Cicchulinus paucis tuendi uexilli negotio dato: ceteros qua hostis premebat capessere bellum iubet. Sed nullo conueniendi ordine: quum nunc hinc pugnarent: nunc illo occurrerent: sibi ipsis erat impedimento. Brachiani nullites paulatim ut erant admoniti pugnando cadendoque procul a signis hostem retrahere conabantur. Pari arte Tartalia Angelum adortus non multum procul inde dimicabat. Brachius fessis ad dolia reductis integros submittebat. Sic compositi ac resecti statim & milites & equi ad proelium maioribus redibant uinibus. Victoriae haec una res peperit. Quippe multitudinem etiam sine certo ordine uariis bello intentam pauci dissipare non poterant. & undique in frontem aduersus hostium telis iam uno totius agminis orbe resistebat. Nonnunquam facto impetu exiguae turmaeque dimota hostium mole excutiebat & gradu ultra quam opus esset inferre cogebat. Sed Sole iam ad medium die ardentissimo calore exaestuante: hostes paulatim facto itinere desessunt: nec puluerem nec sitim pati poterant. Tum radii medium obtrinentes: caelum ipsam quoque succederat terra. Inde densissimi exorti uapores: caligie atque aestu cuncta copleuerant. Hostium crebri iter arma & laboriosi halitus feniebantur: nec respirare nec galeam sine periculo lassare poterant. ora oculis superciliis feruenti conferta puluerem membra largo atque urenti sudore persusa liquebant. Nec minor equorum lassitudo: quorum non modo lassae cadentes linguae: extraxerant: ora quae uidebantur: deficiente irrigati spuma: ne stimulis quidem perciti: ipso in proelio medio conata desieiebant. Contra Brachianis equis: ac militibus comparata quae sitim ardoremque leuarent: aqua uinum acetum uires minime consumabantur: quibus ad dolia properantibus parati qui

parati qui pocula suggererent pedites Nec opus erat equo descendere: simul equi dolio: simul milites peditum manu compoti pugna ardentius instabantur. Ergo hostes stipul uere: sole labores tot simul malis circumuēti languidius plerique pugnatu ad Tyberim recurro tractu de flectere coeperūt. Brachius ubi uidet exinantiū lignorum aciem. & milites lassatis ordinibus palantes ad Tyberis ripam deferri: conuersus ad Malareffū quem exulibus præfere dicebamus. Victoria inquit nostra est: fac quantum maximū potes impetum in signatam aciem. Consteme ad terram & perturba inimica signa. Itē nunc exules uirtute uestra finite bellum. Qui dicto audientes subito uelut turbine fessam iam & deficientem aciem petiere tanto cursu ut densissimo qua præcederet excitato puluere nihil oculis cerni posset. Hostes iam pridem defecti uiribus: nec perfringere gladios: nec habere nis moderari poterant. Istus tamen iam sine sensu crebros excipiebat. & quos antea sua multitudo a fuga detinuerat: nunc maiore recentium hostium inuasi numero impetū su finire nequiuērunt. Vexilla strata humi: lacerataque. Fusis ac fugatis Brachius expeditiore manu a fronte occurrit. Cherubino ad Tartaliæ agmen confirmandum: augendumque dimisso: præcepit ut Angelo profligato Caroli paulo recentiore alam diffunderet. Ipse su gentes capilligari trahi pecorū more iubet. Inter hæc Angelus cū agre uui Tartaliæ restitisset. Cherubini aduentu terga quæ effusissime conuertit in fugam. Omni exercitu cōtra Carolum imisso Brachius primus stationes irrupit. Ferunt Caroli diu pugne euentum securū expectasse: cui cū esset sæpe nuntiari: carpi paulatim exercitumque omnia exhausta uiribus agminum: male rem gerere nihil: credidisset: sed ueluti media in pace nobilium more cōmestantem uix dato equitandi spacio circumuentū esse. Fusus sagatūque milites a peditibus: quos transitis dixeram occupasse capiebat. Omnium longe miserimū erat duos tresue captiuos a singulo quoque uictore ligatos: ueluti greges agi. Maxime omniū Nicolai Piciniū tunc gregarij militis memoria mea summi ducis uirtus eo proelio laudata est. Cepta fuisse equitum circiter tria milia. pedites: equitesque ducēti desiderari. equorum ingens facta strages. Cicchulinus quoque fortissime pro patu & salute dimicans capitur. Duoque Caroli nepotes: multique ductores agminum captique in uincula cōiecti sunt. Septingenti custodie traditi seruntur: ceteri militari more dimissi. Angelus Pergulensis ex tanto exercitu cum quadringentis equitibus: testis tantæ calamitatis: euasit. Carolus ad Brachium perductus non minus uictorem clementemque hostem ferocem est expertus. Primū æquo descendere atque arma deponere iussu: ipse detecto capite: quod est honoris & obseruantie signum: humanissimis cepit consolan uerbis: monere ut eos fortunæ ludos æquo serreret animo: hæc demū uarietate consistere bellum nunc uictos nunc uicti sint qui manus conferant: nec quicquam magis esse mirabile: idemque accipere uocari fortunam bellum. uō tamen illi dolendū esse quod uictus esset: quod lætandum quod ab iniunctissimo hoste uictus Cogitaret tot acerbos casus uolente mortis. Quid si fata semel a se uno uinci statuisset: ceterū cū alijs uictorem fore. Non illum turpi fuga interceptum: sed gloriofissima belli acie superatum esse. hic animi magnitudinem præstari oportere. Res secundas facile pati omnes: aduersas sustinere magni animi opus esse. Virtutem nulla te magis declarari quod aduersa fortuna. Multa in hunc modum quam essent dicta: seruit ad leuandū animi moerorem sæpe dominum appellasse: illum in calamitate non oblitum: fortune suæ irato similem dixisse. Immo uero tu qui uicisti dominus. Omni pfligato exercitu Brachius patrum equum afferriatque cum ascendere Carolum iubet: captiuos omnes qui erant redimendi. Primū Torianum: mox Fractulam deducendos: ac militibus diligentissime obseruandos dedit. Carolum non modo in uincula non coniciendum: sed in summo habendum honore. & ne quid nobilitate sua indignum pati posset prægustrationis omniū rerum faciendas custodibus iussit.

IOANNIS ANTHONII CAMPANI DE VITA ET GESTIS BRACHII
LIBER QVATVS.

Ac calamitate accepta Perusinos tam subito pauore: trepidationeque tāta inuasit: primū uarii luctus in ciuitate audirentur. Mox cōpres-
sis uocibus luctu obscuris silentium tota Vrbe secutum: immo forum
adire: nec alter alterum intueri audire. Desuncti iam externis malis
domi pessima quæque metuebant. affore iam iam inimicum uictorem
existimare. & ut quisque sibi maxime conscius erat: ita in se crudelissi-
me seuiturū. Occurrebant toto nefarie illata: cades omnes una ho-
ra uindicandæ. & quicquid non modo facere hostis posset: sed etiam

HISTORIA BRACHII

cogitare crudelitatis facturum putabant. Hunc publicum morem priuata potentium lamentationes excipiebant: ultimum uenisse sibi: familiarumque suar diem. Satiati iam iri tam longam inimicorum rabiem: suo sanguine sedandas quas rati uenire alienas domos: nunc demum caesis parentibus. & propinquis: quo tardius eo arcius hostem parentatum: ut ut uita parceretur una per inimicas manus elaberentur corpora in exilium tamen miseris domi assuetis esse moriendum. Iam experturos quod misera fuisset inimicorum uita dum exulassent. In tanta uitorum acerbitate: mulierum obscurior erat facies. Aliæ squalidae ac miserabiles in templa cõsuebant. Aliæ domi tacite: moerore se se obseruauerant. Quarum magis ea res interesset: earum claustris resonantes audiebatur ululatus: se suosque atque uiuos atque mortuos complorantium. In tanto publico iustus pauci fuisse qui maximis malis aliquid si non remedium: saltem consilii quærerent. Vniuerso populo uocato in Concio nem. Decem uiri cõmemoratis tot simul acceptis in cõmodis: delectatione totius agricala mitate tanti exercitus. & quod longe omnium molestissimum ferebant: capto Cicchulino nulla iam ne spe quidem auxilii proposita: hostes uictoris tantum late ausus uinibus. Tadem de tradenda Vrbe agendum censuere: nec ullam conditionem recusandam: rati se tunc res hac uia futuros ab exulium furore. Placuit primum caduceatorem ad Brachium in castra mittere: legatis eundi potestatem impetraret. Sed ille in meritoriam diuertens tabernam: & ut est genus hominum: in nimio potu confectus intra uespres se se uino somnoque graham deiecerat. Quo non redeunte magis dubitari coepit. Verebatur enim nihil hostem nisi Ciuium cladem petere: eamque ob rem caduceatorem aut uinciri: aut necari iussum existimabant. Quæ res magis ac magis petterunt animos. Sed iidem illi: quorum uirtus in periculis non deiecerat: Cinellum quem Brachii consobrinum diximus ad eum in castra mittendum decreuerunt: solum esse ducẽ: in quem ne hostis se uideret humanitate fortior necessitudo defenderet. Huic edicuntur omni nitaris ope precibus efficitur: quo legati tuto accedere ad Brachium possint: & dedendæ Vrbi consilium aperiat. Hortetur quod maximo possit studio: ne ultro delatum reiiciat imperium. Ille ut erat imperatum profectus in castra: per benignæ acceptus madata exponit. Missum se non quidem pro legatos: sed ut legatis tute ueniendi potestatem exoraret. Brachius ut decebat admiratus caduceato rem petquirendum iubet: qui semi sepultus uino compertus: nec ad se excusandum: nec ad responsum referendum exoluere linguam poterat. Hic inquit ad me uenit. & tabellis sub signaui. & saluum ac tutum aduentum legatis renūciari iussit. Cognito errore Cinellus caduceatorem statim remittit: ipse paululum ut sit secedens. Cæcis inquit legatis ad te ueniunt. Primo res Ciuitatis. & publico consensu omnium imperium desertent. Quia re audita Brachius suspensus aliquandiu. & attonito similis hecisse fertur. Ex citatus deinde a Cinello. & quid nam tanta in re cogitaret interrogatus. Ego inquit hoc cogitator: ætatem meam omnem ad hunc diem sine labe esse transactam in maximis calamitatibus: nulla me suspitione criminis notatam: nulla aspersum perfidiæ macula: nunc secundis rebus ad patriæ occupationem inuitor. & quem aduersa olim non potuit: secunda nunc fortuna faciet me nocentẽ. Huc adde tot exules: quorum pars conditio exilii fuit: do minum ad seruitutem secuti uidebuntur: non periculi socium ad libertatem. Quid aliud patria pulsos tot Ciues putas: nisi quia priuata Tyrannidem noluerunt ferre? Quo animo manifestam seruitutem laturos existimas: qui occultam paucorum potentia pari nequiuertunt? Etsi magis mea me gloriaque illorum impatiencia mouere debet. Nulla turpis cupiditas & feccationis patriæ: cui tu parere debeas imperium: quærere. Et certe quum ad libertatem spectas: pars sunt quos eadem moenia cingunt: quorum eadem sunt tecta atque sepulchra. An ego patentium umbris tam me superbe inculcabo: ut quem supplicem erant inspectare: patriæ uiolato rem intueantur. Qui ne Tyrannidem paterentur: libere occidere quod uiuere oppressi maluerunt. Quia mente prolem suam mortuus sibi ne in libera quiescant Patriæ: si uirtutem afferre patientur. An hoc quoque non cogitem: uiolenta te gna diuturna esse non posse? Et in Patria occupanda non modo iniustam uim sed nefariam impietatem esse subeundam. Ad hæc Cinellus. Quæ dixisti inquit omnia uera esse ne in incitias quidem eo. Cæterum tum maxime peccatur: quum superstitiosus peccandi timor officio obstat. Cogita quanta Ciuium strages futura sit inhiibente nemine. Neque enim facile sedatur ira: quam ulciscendi stimuli accenderunt. & tu exules reducere cupis. & Ciues recipere coguntur. Difficile dictum est uno momento statim placatos esse: quos hinc metus suspectos: inde iniuria iratos facit. Sæpe etiam fratres regnandi cupiditas armauit. & Regni esse concertatio ubi de statu & Ciuitate contenditur: quo si odium capitale: si cædes parentum

des parentum: fortunarum ereptiones: tot deniq; uariæ Inluriæ accedant. Qui modus se
 ro esse potest? Nec semel tot mala perpetiendâ sunt tibi commodior erit occasio conti-
 nuæ cædes fient. tantis simul periculis uno remedio obfisti potest. Neq; enim hoc inua-
 dere Patriam est: sed conseruare. Necesse est publicam auctoritatem adhibere: quum pri-
 uata resisti hominum furori non possit. Nam quod ad exules pertinet: istis illi debere ti-
 bi fatebuntur: si se in Patriam reduxeris. Franget hoc beneficium quâuis elati animi per-
 tinaciam. Nec turpe putabunt ei deserti Imperium Ciuitatis: qui ut ipsi Ciuēs essent effe-
 cerit. Multos iam errauerunt annos. & nisi quam tu ostendisti: nunquā ne spem quidem
 redeundi cognouerunt: non modo libertatis: sed etiam iniuriarum obliui. Satis iam satis
 sua mala tam longa docuerunt: satis esse domi mediocri esse fortunâ: q̃ foris nulla. Ciui-
 tas nostra pati iam iugum Imperii didicit. Maiores tui Pontificibus paruerē. & paulo an-
 te Regem secuti: qui domi regnabant seruire potuerunt. Quanto pulchrius est illum
 conseruare Ciuitatem: qui in Ciuitate natus est. Tunc pudendum esset si cadentem & sese
 ciuitatē. Patriam quam posses defendere: ueri nolles. Tum etiam pudendum si ita
 Ciuibz inperaret: tuis ut armatis ad cladem. Sin scelera arceas: stragem innocentium
 fieri uetas. & tuam & alienam frânes iracundiâ: si & Ciuēs conserues. & exules restituas
 Hæc demum erit summa & præclara gloria. Mancam iam dudum Ciuitatem & membris
 dissectam unum in corpus redigendo. Hoc maiorum umbrâ: si quid tot nostra mala fen-
 tire potuerunt: tætabuntur: suam sobolem quonius Ciuili sanguine in sepulchris per-
 fundenter inhiuisse. Et pro qua ipsi perire pacem Vrbi atq; ocium peperisse. Quæ
 maior impietas q̃ parum notam: si nota dicenda est: pro Patriæ salute reculare: pro qua
 multi subire mortem. & hostium proditores iure esse potuerūt. Vide ne dum manus im-
 plotanti opem tuæ Patriæ porrigere nolis: uentem neglexisse uidearis. Vnde iniuriarū
 cladem incitasti: etiam qui nondum intrauerunt. Vrbi minantur: atque nondum oculis
 uiderunt: animorum furore interemere. Quid facturos putas: tibi oculorum ardores in-
 flatas tot Inluriis mentes exuscitauerint. Hæc tibi macula quam diluere non possis ui-
 tanda est. Aut Ciuitatis imperium capiendum est: ubi aut ultimum Vrbs excidium expectan-
 dum. Vno beneficio exules dignitate sua recepta. & Ciuēs retenta suis in sedibus conser-
 uari poterunt. Vera hæc Brachio uidebantur. Itaq; Ciuiaris periculo cognito: communi
 caturum cum exulibus eam rem dixit: nec sine eorum consensu Imperium accepturum.
 Postero die Legati Perusinarum in castra uenerunt. Nouem fuere Ciuitatis principes: præ-
 natiq; Brachio affinitate coniuncti. Hi petebant ut Cicchulinum quem in prælio caprum
 offendimus: liberum sine præcio dimitteretur: atq; ea conditione Ciuitatem in fidem pote-
 statemq; reciperet: norantes ne excidium tantæ Vrbs ab exulum furore pateretur. Non
 omnino aduersari Perusina: rei: qui Ciuem clementissimum uictorem esse uoluisse. Pro-
 inde quos prælio uicisset conseruandos & in Ciuitate retinendos esse. Pugnantes uir-
 bus domari: micos clementia conseruari oportere. Ad hæc Brachius paucis respondit.
 Nunq̃ eo se animo gefisse bellum ut Patriæ iura nefario domlnatu occuparet: non quâ-
 tum ita Ciuibz placitum esset: inultrū tñ ad imperiū respicere: libenterq; si sibi permittere-
 tur: id uel honoris uel oneris repudiare. Proinde etiam atq; etiam cogitantibus quo pacto
 publicani tueri dignitatem sine auctoritate sua possent: libentius se paniturum esse regnâ-
 tibus in Patriâq; regnaturum. De Cicchulino uero non sibi integrum esse quid delibera-
 ret. illum sub Tartaria esse captiuum: se uero nihil uictoribus derogaturum. Ius esse belli
 ut qui prælio essent capti: eorum essent potestate qui capissent. Nec se impediturum
 quonius captiuū redimerentur. Legati se non inpetrata insequentem diem redituri ab-
 ierunt. Brachius exulibus in Concionem uocatis rem omnem ut sese haberet manifesta-
 uit. Ciuēs ultro obtulisse summam Imperiumq; Ciuitatis. se ad deliberandū tempus pos-
 tulassem: sibi esse cordi tantum oneris subire: nisi quid ipsi censuissent. Nō modo asse-
 sere exules: sed ultro rogare illum cæperunt: ut quorū dux in exilio fuisset: quoq; ab exi-
 lio reuocasset eos in Ciuitate regere: conseruareq; uellet. Omnes illi etiam priuato fuisse
 perituros: nō in memores tanti accepti beneficii. adderet priuatæ beniuolentiæ publicam
 auctoritatē. Nam a quo melius regigubernariq; posse: q̃ qui ne in exilio quidē putasset
 deferendos. Qui q̃ meliore fuisset fortuna: nunq̃ tñ pro cōmuni illorū salute quaesisset.
 Ferat Vrsū quendā mediocris inter exules auctoritatis egressū: Cōcionē dixisse: nunq̃
 se ut Ciuis Ciuibz iperaret pmissurū. multos illi uetustate generis & maiorū opibus: aut
 patens aut nō multo inferiores esse. Quâ uoce ad Brachiū p milites delata: q̃ta nunq̃ antea

ira perditum discedere pace infecta uoluisse. Ciuitatemq; in pristino statu Plebeiorū relinqueretur deinde ceterorum exulum precibus esse lenitum. illorum alios contendisse lachrymis alios se ad pedes eius prouoluisse. Vnani omnium fuisse uocem. Maller saluti multorum cōsulere; unius remissione tanto eos fraudare beneficio. totosq; susceptos belli labores; periculumq; frustari. Illum ipsum qui aduersaturum se erat minatus non modo non summe apud eos sed uix etiam mediocriter esse fortunatū; certe dementem & temerarium; quod ipse neque dare posset neq; capere id se concessurum esse iactasset. Proinde respiceret ceteros; quos non minus gratos in imperio experturus essetq; fideles in bello; atque in exilio fuisset expertus. Scire neminem mansuetius imperaturumq; qui suis se Ciuibus impetare meminisset eius esse arbitrii quid de exulibus statuere uellet. Reduceret nec nemo tamen quoad ultimum essent in eius unius futuro potestate. Tam placida oratione sedata ira Brachius cum paucis Optimatum Tabernaculum ingressus iterum tentandis illorum animos decreuit. Commemorare cepit quoniam hoc mouisset bellum; quādiu suis stipendiis exercitum aluisset omnia ceterorum exulum magis quā sua caula fecisset. Sibi fortunam rei militaris nunquā fuisset desuturam; nec tamen eā ob rē tota se haustus labores ut Ciuitatem opprimeret; nihil magis q̄ Patriæ cōmunem libertatem uendicare uoluisse. Nunc ab inimicis ultro ad se Imperii summam esse delatam. Scire quanta esset futura Optimatum auctoritas in Patria si reduxisset; nihil se inimicis confidere; quos nō uoluntas ad deferendum imperium sed necessitas compulisset Optimates futuros sibi uel custodes Ciuitatis; uel ereptores. Illis se fidem iura. Magistratus. illis corporis sui custodiam commisit. Nec igno rare in sua esse potestate; reducere exules uelit an in exilio dimittere; sed tandiu Plæbeios in fide mansuros donec aliquā nocte occasione excurrere iugum possent. Igitur malle se liberos in Ciuitate reponere exules; quorum postea uti opera possetq; inuitis impetare. Vtrum esset futurum in Optimatum arbitrio esse. Si se dominum uelint appellare intraturos suam domum. sin nō uelint id ferant nihil secus Ciuitatem recuperaturos. Quod ad se pertineret gratius futurum si ametur a liberis Ciuibusq; seruientibus metuatur. Tum si Ciuitatem sine Nobilitatis consensu ne multos quidem dies retenturum illis custodibus perpetuo habiturum. Ad hæc Optimates respondere. Non adeo dementes; adeoq; ingratos essent non inteligerēt nisi eius opera essent redacti; omnes in exilio fuisse penturos. Vitam sanguinemq; fortunam omnia eius pendere beneficio; nec multum interesse priuata an publica auctoritate impetarent; quibus pro tanto beneficio omnino esset imperaturus; nihil quod Ciuitas futura sit eius auspiciis moderationeq; tranquilior. Nisi durum uideri quod inimici domi regnantes Dominum appellent. Eum amicos una exulantes eiusq; opera liberatos Ciuitatis Rectore fastidire. Nihil hoc aliud esseq; inimicos ipsos odio & pertinacia præstare. & illos amicos esse uelisse inimicos fieri. Capesseret ergo ultro oblatum imperium; se quidem non modo nō impedireturus esse; sed suis etiam si ipse nolit manibus atque humeris inuitum ad Curiam & palatium collaturus. Hic dies prope totus eiusmodi altercationibus consumptus est. Postridie illi idem Legati reuersi in castra pleniora mandata retulerunt; nulla de captiuis conditione interposita de di Vrbe miscedere atque & pacationes in sequentem diem dici placuit. Collis est Vrbi ad occidentem aduersus Montem Morcinum uocantem cuius cacumine Templum prominet celeberrimum. Hunc locum dicunt ubi postero die de summa rerum pacifcantur. Brachius clara iam die cū parte Copiarum ad eum locum contendit; occupatque monticulum. Legati ut erat constitutum eodem paulo post conuenere. Composito statim bellos sublatique offensionibus sociata in hunc modum ferere. POPVLVS Perusinus Vrbem agrum; uis; templis; fontibus; se ipsum Brachio dedit. Illi Ciues parento Dominum bona fide appellant. Ad eum de rebus Vrbanis publice referunt. Concilia ceteris ueniis quos ille iusserint faciunt. Qui non paruere bellis esto. Rebellem qui uis impune occidit. Exules qui quæ rediere; quicquæ rediit; sua recta; fortuna; sue adeunt. Nullus impedito. Ceterum pax cum Ciue esto. Qui seditionem excitauit mala cruce suspensionis aut securi percutior. Brachius Publica Vestigalia; nisi quæ Publicis impendis superfuissent in rem suam ne uertit. Vrbanos Magistratus; præter Quæstorem; prætorumque Populi legitimos creatosque. & quem uolet cui uolet cooperto. Suffragia libera sunt. Prouocatio ad Brachium etiam rerum capitalium esto. Siquis prouocationi obstitit fraudi esto. Nouas exactiones inuito Populo ne cogito.

Delectus in Vrbem si Populus iussit ne

HISTORIA BRACHII

tor enim Nobilitas exalauerat: noua auctoritate rescindi. Et quæ ante id tempus cuiusq;
 fuissent integra Optimatibus cedere: reliqua Plebis esse. Cæterū iure an iniuria No-
 bilitas Plebis: Plebis Nobilitatis opes ante id tempus occupassent: constituit qui seruato niores
 institutisq; maiorum de iure Ciuili moderatissime iustissimeq; discrepant: quod suum
 esset cuiq; tribuendo. Rapinæ uis iniuriæ: cæteraq; factionum mala cuncta sublata gra-
 uissimi acerbissimiq; propoliti cruciatus: uisionibus Nobilitati est iterdictum. Sed quod
 ipse nouas expeditiones agitabat animo: nec bello desistere ullo modo statuebat: uertens
 ne se absente aliquid seditionis excitaretur: primum legem tulit de seditionibus coercen-
 dis. Mox ad eradicandas simulatas nouem uitros ex Plebe: eorundemq; ex nobilitate dele-
 ctos. Ciuitatis curæ custodisq; præfecit. Hac re Plebeiorum animos nimis sibi recon-
 ciliauit: ne Optimatibus quidem offensis omnium æquata dignitate Optimates: quibus
 insidentia adhuc animis exilia dulciora præsentia bona faciebant: cōtenti sua fortuna ui-
 debatur. Plebei bello superati dono datum putabant quicquid a uictore: quum et ipi bel-
 li iute potuissent: misericordia & liberalitate non esset ereptum. Victores ac uicti æquabi-
 li moderatione habiti: parq; omniū fortuna nisi q; alteri sua bona recepissent: alteri reddi
 dissent aliena. ills natus atq; amplius adiecit beneficium: æs alienum superiore bello quoq;
 Cines ad repellendum se milites conduxerant: a potentioribus exactum inopia ætati in
 publicum collatum pecunia sua restituit: existimans ad quem Urbis uestigia proueni-
 rent eiusdem esse quicquid conlasset Ciuitas æris alieni persolueret. Nihil hac uel æqui-
 tate: uel liberalitate præclarius: ut quasi quod stipendium essent aduersus se emeriti con-
 ducti milites: id tunc dinumerare ipse præsentibus uideretur. Totusq; ad conciliandos si-
 bi Ciuium animos intentus: publici Parentis uidebatur induisse personam. Urbis tamen
 q; factis mitior. & benignior: arte quedam efficere solitus ne quæ ab se nisi magna spe ple-
 num dimitteret. Quod autem re præstare cuiq; noluisse: non se id nolle: uerum honeste
 non posse. atq; ideo quod non posset: ingi animo contendens. causam etiam quare non
 posset afferre: uel etiam in denegando gratiam inire: beneficisq; esse uidere. Nec com-
 tas deerat uel Ciuibus uel militibus nominatim appellandis. Illud maxime omnium me-
 morabile: ne unum quidem habuisse in castris equitem in cuius nomen nō teneret. Nul-
 lum pedirem & ne tyrunculum quidem quem utro ab exercitu suo an hostium esset non
 primo statim aspectu inremosceret. Sæpe Legatorum nondum exposita præuenisse man-
 data. Sæpe hominum sermones in foro aut in acie loquentium labiorum motu percepis-
 se. Neminem unquam a locutum quem longo post tempore nullis intercutrenibus an-
 nis: ubi aut quid secum ægrif negotia: non primo statim occurru reminisceretur. Hinc
 uana illa uulgi opinio de monem præfagum atque interpretem rerum futurarum cristal-
 lo inclusum habuisse: atque eius monitu cuncta foris domiq; gessisse. Neque tamen Ci-
 uilibus atque Urbanis rebus q; bellicis & militariibus obscurior. Sed uelut natura ad om-
 nia natus atque: instructus cum Architectis de architectura: de mercatura cum Mercato-
 ribus disceptabat. Bello quidem nemo rapacior: pace uero iusticiæ. & æquitatis obserua-
 tor nemo. Familiarem & suæ factionis hominem furti compertum. Magistratus quem
 forte gerebat: perfunctum suspendi iussit: quum unumquēq; pro dignitate complectere-
 tur. Iustitia tamē æquabili teneti omnes uolebat. Acernus defensor imbecillitatis. Nul-
 lius tamen reiqui ædificandi studiosior. Sæpe inter militaria opera fensus de Urbanis
 ædificis usque ad delicias cogitasse. Ociosus. & nihil agens: uisus fessus. Fortiores ap-
 pellabat. Sed eo componendis Urbanis intentus: ex ulumq; bello non interfuerant: au-
 dita uictoria fuorum ingens undique multitudo confluebat: qui partim diuturno exilio
 tūc magis q; uirtute sua dani omnes ambire clientelas cœperunt. Mobilem multitudinem
 blande appellare: longo comitatu uulgi frequentiam cogere. Priuata insignia concede-
 re: omni uia: atque studio pellicere iuuentutem. Quæ res quum magnam inter Ciues
 contentionem paritura uideretur: omnibus qui Nobilitate atque opibus pollicerent: de
 cœtu. & frequentia contententibus: coercendam tam scdam ambitionem uisum est &
 paucorum insolentiam elationemq; noua lege retundendam. Vocato igitur in consili-
 um Populo graui oratione. & qui ducerent. & qui sequeretur castigauit. NON
 placere sibi ait tot simul Reges uno in Regno extortos esse: inuitum se unum Imperare
 Ciuitati: nec passurū optinui a cæteris Patrum: aequam ipse si per factiones liceret: mallet
 liberam uenerari. Quid illi Plebe: cula turbulento cœtu aliena celebrare: testia priuatisq;
 Ciuium domos

Ciuium domos frequentare compellerent: non ideo tot a se gesta bella: tantaq; rerum adita discriminat: qui foris parere consueuissent domi suis Ciuibus imperitarent. Satis fuisse ope sua ab exilio esse reuocatos. Hæc se illis exprobrare qui Patriæ inuidere fortunæ: & felicitati suæ cuius opera & Ciues suâ Patriam: & Patria suos Ciues recuperasset. Proinde essent sua quisque Ciuiu libertate contenti. Non prohibere quem uirtus cuique aut genus dedisset locum eum honeste magnificeq; obtineri. Nam alterum altero clauo rem esse: & hominem hominaturâ moribus dignitate præstare. Sed factiosos cœtus & tumultuosos comitat^r prohibere i hos se capitali supplicio animaduersum. Dimissa condone cauci præconio iussit: ne quis priuata Ciuium insignia: aut domi aut in ueste haberet: neue cateruatim noctu per Vrbem incederetur. Quietiorẽ futuram Ciuitatem arbitrat^r si æmula Ciuium studia contentioneq; submouerentur. Pauci qui dicto audientes non fuere: capti atq; in uincula coniecti sunt. Nonnulli priuato insigni distinctas gerentes uestes eius iussu a Prætorẽ medio in foro spoliati: nisi multorum Ciuium intercessisset gratia: capitis causam dicere cogerisset. Sed in tanta multitudine: totq; Ciuiu studiis magno opus erat præsidio: ne quid eo absente seditionis excitaretur. Iam enim nouam expeditionẽ coquebat animo. Primum igitur omnes uicorum: uiarumq; catenas rescindi. Ciuitatis quoq; ligneas portas effringi iubet. Quod ea de causa fecit: ne si quas tumultuaria manus forum occupasset: subitus equitum accessus impeditur. Deis deũ arasque sæpe a maioribus Populi impetu deicere sine custodibus erant rescindas quã munitiones: instructissimæq; curauit: quæ fido imposito custodi præsidio: mirum immo: dum nefarios Ciuium conatus represserunt. Rebus Perusie compositis opus post receptam Vrbem dieeducto in nouam expeditionem exercitus in Asiaticum fines contendit. Hic Bastiam imprimis finibus nõ procul a Chiasio amne situm oppidum: acceptam in potestatem Guido Feltrano restituit. Sigillo Spelloq; receptis quorum alterum i agro Perusino: alterũ Fulginatibus finitimum Guidas superiorib⁹ bellis occupauerat. Hæc gentem noua incessit cura Pauli Vrsini persequendi. Sic iniurias aduersis in rebus perpeffus in secundis capere non potuit. Esti nulla ira ẽ uehemẽtio: nõ ubi animum stimulat recordatio collati beneficii. Repetebat enim Paulum ad Rochã cõtratã suũ oppidũ cõsisgisse atq; illic regis obsessũ copiis magno cũ oppidanoq; incõiuncto ali quot menses esse detentũ. Postremo ne quid beneficio deesset nõ ante suũ aduentũ atq; ope obfidio esse liberatum. Mox deinde abruptis tamen ab exercitu: & uiolata fide hostibus auxiliant seque uoluisse. Haud dissimili fraude & se optime meritum & hostes fuisse deceptos fidem atq; amicitiam una peridia atq; scelere esse uiolatam: nunc suam & suorum non iam hostium: sed Ciuium causam uldicandam esse. Paulus ad Collem floridum: quod est Fulginatum oppidum statim habebat: qui oblitus quas intulisset iniurias: nihil inimicam aut hostile metuebat. Brachius Tartaliam cum delecta manu ad eum interficiẽdum Cohortesq; diripiẽdas præmissum non multo subsequẽbatur intervallo. Qui ut erat impetratum: uagantem extra tœnia consodit. Eius milites subito pauore attoniti recedere ad arma: factosq; in Tartaliam e loco superiore impetu: nisi subsidiarium militem Brachius auxilio misisset: ingentem ea die stragem edidissent: sed coeunte multitudine eum habuit exitum pugnat: capti hostes ad unum: atque rebus omnibus spoliati dimitterentur. Quæ res misisse exercitum confirmauit: ingenti præda locupletato milite. Paulo interfecto Tartalia ad occupanda eius oppida cum suis copiis in agrum contendit Romanũ. Interea ad Brachium Reatinorum, Venere legati: qui sex milib⁹ nummum multatã. qđ Brachianum militem occidendum curauerant: in fidem recepti sunt. Nam Reate quoq; factionibus intestinis atrocius qđ finitimæ Vrbes agitã. Vetiũ ergo ne exules tanti Ducis auxilio Ciuitatem inuadentes: aduersæ factionis multitudinem excitarent: in perii summam ad Brachium detulerẽ. Iam enim maiores erant illius vires qđ quibus relittere posse ne temori quidẽ Populi crederentur. Per hos dies Narniensis: & ipsi quoq; seditionis sponte deditionem fecerẽ. Quoq; exemplo finitimũ oppidum. Sanctum geminum uocant: legatos qui imperata facturos Prætorẽq; eius accepturos dicerent: miserũ. Tanta facta regni accessione maiore Vmbriæ parte subacta: in agrũ picenũ cũ exercitu proficiscitur spe rãs id qđ futurũ uidebat: oppida Caroli Malatestæ: quæ captiuũ i uinculis habebat: facile in eius deuictura prætemissis qđ ad deditionẽ sollicitat: Mons bodii. Capazanũ. Morrũ. Massatiũ. Marolazã: & alia quædã exigua castella nõ expectata oppugnatione portas ad uentanti duci aperuerũt. idẽ factura cætera uidebant. ni paululus. Malatesta Caroli

frater& Martinus Fauentinus clari bello Duces qui per id tempus Brixia statua habebant audita Brachii profectione in Picenum uenissent qui cæteris nodum occupatis opipidis firmissima dispoſuere præſidia. Fertur Brachius uel inſita a natura prudentia: uel præſagio quodam diuino ſcripiſſe ad Martinum Fauentinum hominem ſupra modum pecunioſum admonuiſſe; ut ſibi cauere tunc ipſe Carolum redimere ſua pecunia cogere tur. Illum uero aut diſſimulaſſe aut aliam in partem accepiſſe. Nec multis poſt diebus ſiſta conuirationis ſuſpitione Pandulfo circumuentum atq; interiectum. Brachius cognito hoſtium aduentu ne fruſtra æſtatè iti his locis conſumeret capto Saxoſerrato & Gualdo Nucetino peruiſam reuertitur. Hic comperit Penſinos finitimis intuliſſe bellum: & eius nomine Caſtellum plæbis uiginti milia paſſuum procul ab Vrbei& huic finitimum caſtellum nouum ad deſectionem compuliſſe: nihil illi gratius eſſe potuiſſet. Iam nō militibus ſolum uſurus bello uidebatur: ſed Ciuium etiam ſua ſponte militantium delectū habiturus: & ſæpe antea penſinorum uirtutem ſuperiore perſpexerat bellomunc eos ſuo imperio acceſſionem ſponte quaerere: id demum miſeric lætatur. Quam ob rem uocato in Concionem populo: gratias publice priuatimq; agit. Iterumq; pronunciato militibus itinere in picenum reuertitur. Huc Legati Venetorum qui Malateſta ſauebant ad Brachium uetere accepti magno honore: & exponere mandata iuſſiſſimum congratulari Venetos eius uictoriæ dixerunt: cuius etiā nulla adhuc extaret in eum populū beneficiarum uirtutem illis & fortitudinem pergeant eſſe. ſperare pro magnitudine geſtæ de reuſum rerum ſeſe opera uſuros: mutuaq; interceſſura officiā iam nec Venetos ingratos eſſe nec Brachium quicq; niſi ſumma cum fide gerere ſolitus. Deinde quod reliquum ad præſentem ſpectaret legationem: plunimum orate ut Carolum Malateſta optime de Venetorum Reip. meritum: cōmendatum haberet: & ſi quid apud eum tanti populi ualeret auctoritas ſine precio liberaret. Magnum id futurum Venetis munus: nec ultam gentem eſſe gratiorem non bello ſolum cæteras nationes: ſed etiam liberalitate & beneficiis uincere. Quod ſi nimio peterent ſtudio non uideri mirandum: qui amicos ſuos deſerere in clamitatibus implum: neſcitumq; iudicarent. Semper Venetis q; modico diuideretur mari amicitia cum Arriminenſibus: ſocietatemq; ſtetiſſe. Tam amplexu Legatorum poſtulari Brachius paucis reſpondit. Habere ſe Venetis ingentes gratias: qui Legatos gratulatum ad ſe miſiſſent. Cæterum quod ad Carolum pertineret in ultum ſe contra illum coepiſſe arma: nec mouiſſe Arriminenſibus bellum: uel ultro iuſum ac laſciſſum. Nulla in re militaria iura uiolaſſe: nihil illi ſecum fuiſſe negotii: deſendere ſe armis coactum eſſe. Fortunā quæ cauſæ plurimū ſauere ſolet: uictori aſſuiſſe. Caroli nō minorem iniuriā: quam intuliſſet fuiſſe iacturam. Quippe ſe ad Penates ſuos re deuntem arceſſere uoluiſſe. nec dubitare ſi ſuperior ille in acie ſe coepiſſet: fuiſſe ſibi crudeliſſima morte pereundum. Sæpe hoſtem cum factis nequiſſet: uerborum immanitate ſauire audire: ſe tamen diis gratias ingenio eſſe merito: nec quid hoſtis in ſe uoluerit: ſed quod ipſe in hoſtem debeat cogitare. Nunquam ſibi cum quoquam de ſanguine: ſemper de gloria & dignitate certatum. Illum uictorem: uita ſe fuiſſe multatatum: nunc quando Diū melius huic bello conſuluiſſent: pecunia multari capitiū Ducem: quem ipſe ſi pari referre pergeret: uariis ſupplicis diuſiſſimiq; tormentis exercuiſſet. Carolum quidem pecunioſum eſſe: & latos obtinere imperii terminos: ſibi uero omnia contra: pecunias nullas: multum æris alieni. Nuper receptam Ciuitatem diuturno exinanitam bellos non ſtipendia: non ueſtigia pendere. Hæc quoniam ſtipendiaris careat. aliunde quaerenda eſſe: nec ulla te quaeri honeſtus potuiſſet bello. Iam tūc maximis urgeri difficultatibus: quum tor undiq; præſidia diſponenda eſſent: atq; omnia mercede conducenda. Igitur ſi centum milia nummū perſolueret liberū abitus: nec moleſte ſerret pecūiſi multari eum: qui ſi uiciſſet: ſanguine ſe multaffet. Legati quorū princeps erat Belperus quidam uehementius inſtare: & minas precibus miſcere coeperunt: nel q; ita publice habere in mandatis uel ut id quod magis Brachius eſt ſuſpicatus: priuata gratia: & intima cum Carolo familiaritate coniuncti omni ope atq; ſtudio pro eius ſalute niterentur. At Brachius quem uis preces ſteſtere non poterant: ita minæ acrius incendunt. Quid hoc inquit eſt maliſi iuare cupitis amicum: quin illum pecunia ueſtra redimitis? Cur ab ei' id poſtularis hoſte: quod uos amici præſtare nō uultis? Centum milia nummum belli iure mea ſunt: ea uultis ut dono dem hoſti meo: cur nō uos ueſtro porius amico? Re non uerbis conſtat amicitia. Nihil enī facilius q; uerbis iuare amicū. Nihil turpius: q; quā re eſt opus: uerbis

opus meritis adesse. Quod mihi quæso interminamini? quos ego nec offendi unquam nec quod spero sum offensurus. Si uestro mari pyrratica classe nauigarem. Si terra uexantem impemum uestrum inrencipiens: nihil e quidem recusabo. Hic si forte bellū inferetis: in ec alius qdē mihi deest? spoliandi. Quod si defecero uinibus aut aliunde petentur auxilia: aut illud certe cogitabimus. Nihil homini gloriosiusq; aut propulsare iniurias: aut si hoc non possit mori propulsantem. Vt cumq; futura sit res hoc unum affirmare uobis: possum militari more redimantur. Legati minus abacti discesserunt: Hæc dum in Picenis agerentur Perusini nouas seditiones excitauerunt: discessu Brachii licentius uagante multitudine. Origo seditionis fuisse Plabeiorum nocturni cætus: qui diu oppressi. Optimanū potentiam tam subito leuatam egre molesteq; ferentes: quo pacto Vrbe eos depellerent cogitare dicebantur. Sed bis ea tentata seditio est. Primum eorum quos Brachius Ciuitans curæ delegata: auctoritate sedata. Mox Optimanibus arma capientibus Ciuili clade restincta: ex Plabeis aliquot trucidati sunt: pleriq; Vrbe agroq; depulsi: reliqui tam incepto bello q; paci cupidi propinquum gratia incolumes seruari. Sic mutata fortuna qui paulo ante regnauerant in exilium deiecti: qui exulauerant Regno resituti: humanatum rerum exempla præbuerunt. Opes exulū parim diræptæ: partim in publicum collatæ ærarum: & in Ciuium Magistratuum æra constitutæ. Oprimates post pulsam alterius factionis multitudinem: rem omnem ad Brachium ut sese habuerat per litteras nuntiarent inimicisq; copia factū cōrendētes: nec se priores capisse amariæ ad capitis uitæq; de fensione coactos. Caput autem eius tumultus fuisse Ranerium. Brachii is erat auunculus. Qua re diligentius inuestigata: compertaq; restitui suas cuiq; opes: cæterum auctores ipsos in exilio esse decreuit. Optimanibus admonitis ut Ciuium saluti parceretur: & quanto minius posset exilium esset numerus: qui quiescentes futuros ratus qui remanerent si hoc tam grauius puniret seditionis exemplo admonerentur. Inter hæc Arminenses magnis factis auctionibus: ingentiq; coacta pecunia Legatos ad Brachium de redimendis captiuis simulq; de facienda pace miserunt. Conditiones fuisse ut acceptis octoginta milibus nummū. Carolum liberum sociumq; factum dimitteret. Deerant ad constitutā summam uiginti milia: pro his aliquot dierum dilatio est concessa. Pace confecta Perusi amicum exercitu reuertitur. Carolus Berardo Camenti tandiu obseruandus traditus quo ad pecuniam persoluiisset. Ea partim persoluta: partim Feltrano sponfore promissa: intra paucos dies: quinto mense postq; captus profugatusq; fuerat Arminum ad suos reuertitur. Brachius d'ro militibus stipendiosq; quæ bello gerendo usui forent comparatis proximam expeditionem pronuntiat. Mox omni exercitu ex hybemis deducto: iter primū Thuderum ad componendas res Vrbanas: deinde Spoletanum. Nutrinorumq; fines in gressus agrum infecta popolatione uastabat. Spoletani Nutriniq; facta inter se iam pridē societate. Legatos de pace miserunt: ueriti ne populato agro statim obsidione intra mœnia compellerentur. Pax non ante data q; decem milia nummum ad stipendium militū contulissent. Pecunia collata exercitum agro deduxit. Tota iam Umbria uestigialis facta in eius deuenerat potestatem. Roma erat quæ inuictum animum ingenti cupiditate sollicitum habebat. Hanc ubi subægisset nihil Imperio suo futurum existimabat. Nec deerant qui ad Vrbem occupandam uocarent: cōiurationeq; facta deditionem facturos pollicerentur. Igitur cum omnibus copiis profectus in agrum Romanum trans amnem Anienem non multum procul ab Vrbe castris confedit. Romanis pauca admodū erant præsidia: & agri uastationem pari rem putabant indignissimā. Pontificis Legatus qui Vrbi præsedebat: ubi tam prope imminere hostem cognouisset: nihil dubitabat quid illi animi foret ad imperium occupandū: metu tamē dissimulato ad eius castra uelut ad amicū sociumq; proficiscit. Eius aduentum Brachius magnifice ut par erat: excepit. Quærenti quam ob causam Vrbi admonuisset exercitum: respondit causam sibi eadem quā Pontificibus esse: imperari de gloriam. Nec tamen ideo Romam occupatum uenisse: ut Pontificatu eriperet imperium: sed ut qd diu Pontifex abesset Italia uacua: spidiosa: & multoq; Tyrranidi exposita custodiret. Legatus diu nequicq; dehortat. Romā rediit. existimās paucosq; consensu accitū hostem: nec ausum illū tam parua manu tantā aggredi Vrbe fuisse. Vocatis ergo ciuibz in Concionem. BELLO inq; petimus Romani: adeo multos qui

paulo plus habeant potentia: uel infirmitas: uestra: uel Urbis sacri insultat paulo ante per-
 pessi Regem sumus: nunc si diis placet Tyrannum Roma parietur: & tamen mœnibus at-
 que armis septus: & populi multitudine muniri sumus: quanta si animi non fluctuarent: ho-
 stis ne ultimos quidem finis huius Urbis ausus fuisset attingere. Nunc quando nec for-
 na uestra contenti estis: nec fidei iacturam ueremini: cogor non minus a uobis hoc fan-
 tissimum impensum ab hoste defendere. Maiores uestri qui ab oriente ad occasum exten-
 derunt imperii fines: nulla uirtute magis q̄ fide atq; integritate claruerunt. Vos nisi iam
 pridem ab illis degeneratis: nihil magis in cōtemptu habetis. Nec optimi Pontificis rem
 ago: qui etiam si esset imanis. colendus tamen uobis pro fide & glōria foret. Mouet me
 uestra ignominia: labe: qui ubi hostem receperitis: paucorum factōe: quid nisi domini
 uestri desertores appellabimini? Potuit hoc in Rege honestius & pro potentia & pro di-
 gnitate tolerari. Et ubi semel delinquitur: fatis magis ascribitur q̄ uolūtat. Sed a Pontifi-
 cis fide decepti: Tyranno: quid hoc indignius Romano Populo: & iam natura di-
 cemini non fatis toties peccare didicisse? Patiemini cruentum hostem contaminare hanc
 terram? In qua tot monumenta Religionis: tot sanctissimi cineres: tot simulachra: tēplaq;
 deorū immortalium? Patiemini non hominum modo: sed etiam deorum esse desertores?
 Quo animo feretis tot delubra: militū fieri stationes? ut quæ sanctissimo Religionis cul-
 tu celebrari solent: militari libidine polluantur. Exteræ gentes & nationes quū uestrā
 hanc terram ingrediuntur: pura mentes: suspensiq; animo uix attrectare uel ipsos audent
 mutos uix premere pedibus diuinum solum. Vos non premenda hanc Urbem: sed con-
 calcandam nec conculcandam solum: sed coinquandam: diripiendamq; hostibus cō-
 cedetis. Quid finitimi: pulchre perfidiam uestram obiciunt uobis? Etsi scio nō omnes
 tam corrupto esse animo: ut coniurationis auctores sequi possint. Hos ego nunc admo-
 neos alloquor. Capite arma fideles Ciues. Qui perfidi esse uolēteant ad hostem: uo-
 centur: introducant. Nec in hoc quidem perstabunt: paulo post ab illo quoq; deserturi. Etsi
 scio proditores gratas esse hominibus: interdum: proditores tamē semper nefarios: de
 testabilesq; iudicari. Nec illis magis confidit hostis: q̄ nos qui confidimus deceptos esse re-
 putabit. Hac Oratione partim restincta coniuratione: partim animis Ciuium cōfirmatis
 defendere se armis decreuerunt. Brachius quum oppugnare Urbem copiarum paucita-
 te non posset uexare: agrum est aggressus. Continuos deinde complures dies late factis
 excursionibus: portem Salarium prædiaria manu defensum: dunstima oppugnatione
 adortus: uic caput: traiecitq; in patentes cāpos exercitu ad portas usq; Urbis magno cum
 impetu penetrauit. Suburbanis ædificiis populatis: octingentos circiter Romanos: ne ipsi
 quidem Romani captos fuisse negant: Hac tāta calamitate perculsi: Ciues legatos qui de
 pace agerent ad Brachium in castra miserent. Multæ proponebantur conditiones: nulla
 tamen præter Urbis deditionem recepta est. Ciues habito inter se consilio: quum tantus
 ad portas instaret hostis: nec ulla spes esset auxilii: Urbis rectorem appellatum intra mœ-
 nia cum exercitu receperunt: rari si qua hestemi belli uis incubuisset præsidio tanti Ducis
 tutissimos esse futuros. Urbem ingredientiū sunt hominibus: magna nouis in rebus stu-
 dia: undiq; Urbani apparatus in triumphī speciem præferebantur. Peruenit iam uide-
 batur ad impetii culmen: sed aduersus tantam gloriā diū atq; homines statim insutre-
 xere. Quippe quum alterum iam mensem molem Hadriani nequiq; oppugnasset: exer-
 citum perniciosa inuasit pestis: diu preliis intentum militem solis æstus relaxauerat: si-
 ue demissionis cœli infecerat: perniciosa caligo. Corpora primum occultis inuadebat lan-
 guo: mox paulatim deficientia pestilens litis ardor exurebat. Hac non aquam: non liquo-
 re: uel exingui sedariq; poterat. Placiq; bibendo lassū deficiebat: pauloq; post moriebā-
 tur. Brachius uix quarta parte copiarum incolumis: uenit ne populus uel alieno hortatu
 uel suo impulsu in ægrotum & pœne confectum exercitum concitaretur: Rugetiū Peru-
 sinum. & Bezardum Camertem cum sexcentis equinibus: quos ad agri ni Picenum præsi-
 dio reliquerat: Romam acciuit. Rursusq; frustra oppugnata: atque nouas copias idem
 ille morbus inuasisset: simul q̄ Neapolitano: copiar ad soluendam arcis obsidione
 aduenire nuntiabantur: Roma discessit: cōmodius curatum iri militem arbitratus: mu-
 tata cœli religione palustriq; & fluuiali uitata caligine. Postq; Urbe discessum est: Roma
 ni septuagesimo die post deditam Urbem ad hostes descere: Perusiani reuersus Brachi-
 exercitum ad hybernia dimisit: ipse constituenda Ciuitatis: abiliendoq; imperio intētus
 omnibus oppidis atq; Urbibusq; in sua esse potestate annua tributa imperauit. Thu-
 derunt.

dentini. Vrbeuerani. Narnienses. Interamnenſes. Eſini. Spelliſi. Cannariſes. Reatini
 cæteriꝫ finitimi populũt cuiꝫ magnæ erant opes nra preciõſa palliaſic enim genus tri-
 buti uocãſpendere iuſſi ſunt. Hæc res maxime omnium Peruſinorum deunxit animos
 Videbant Vrbem pauloante obſeſſam ac pœne dirrutã opimis legibus: æquiſſimis in-
 ſtitutis confirmatã. & quod longe gloriõſiſſimum putabant caput imperii laetã: ſini-
 timas autem Vrbes: partim tributarias: partim ueſtigales eſſe. Pallia erantquæ plus di-
 gnitatis aſſerret: magiſq; imperio decori eſſe iudicabant Ea uero qua die Brachius Caro-
 lum proſtigauerat quot annis conuecta primum uniuerſa in foro collocata: mox ad Ci-
 uilitatis celebratũ Phanũ delata ſuſpẽdebant. Finitimi quoq; Tyranni aureos cyathos
 argenteaq; uafa deſerebant. Qua die hæc agebãtur quo Ciuitatẽ uaria afficeret læntia
 equeſtres in foro ludos faciendos curauerat. Maxime omnium ludos Peruſinos: quibus
 iam puer ſæpe interſuerat ſpectare placuiſſe enim Patria appellant certamina. Res mira
 & exercendi corporis atq; animi perpetua efficaciã materia Omnis Ciuitas duas in par-
 tes diuiſa ſuperiorem inſe ſtoremꝫ nouiſq; inuſitati generis armis inſtuebatur: nonnul-
 li tamen expeditiores: ac leuiter armati ut qui ſola galea: umboneq; & ocreis duratoatq;
 Incocto cono confectis. erant muniri. His pro clypeo erat læua inuolutum pallium qui
 & coniciendis: & excipiendis ſaxis apti laetores uocabantur. Ii celebritate multum ualẽ-
 tes aciem primam obtinebant. Bellum lapidibus inire iuſſi: laetorum aciem quos uocãt.
 Armatos ſequebãtur. Horum armatura grauior uel qua in bellis: & militiæ uitur. Pri-
 mum ut inde ordiamur inſeriores pedes lineo triplicato panno: & ceruino uellere diſten-
 roatq; oppleto regebantur. Inde ex eadem materia duſſimo & duplici obducta corio
 tibiũt munimenta ad poplirẽ uſq; ſurgebant. Superiora crura ferreis incincta coxali-
 bus: ſerreo quidem ſed purpura ueſtito & corpus regente thorace colligabantur. Sed ne
 quid lapidum colliderent ictuſtupeæ bombicinæ ueluti laminæ litæo conſtitæ panni-
 culo ſub thorace diſtenſe uentri peſtoriq; adæquabãtur: quæ totos obeuntia humeros.
 ac terga: ad medios uſq; ulnarum lacertos: tanq; duæ manicæ deſcendebant. Collum iſe
 ſtoremꝫ ceruicem panno ac bombice denſa inuoluta: & durato igni corio ſulta munie-
 bant. Supremum uerticem ferrea regebat galea. Huic quo lapidum late uolitantium ca-
 ſum cernere: quoue hoſtem ferire poſſent: lata erãt ab ore relicta ſoramina in roſtri ſpeciem
 excedente galea. Supra uerticem tria inuoluta denſo intexta litro: & in pilei modũ
 ſeſe proferentia purpureo argenteoq; ut cuiꝫ erant facultates apicẽ: connoq; ſurgebant.
 Inde muſus uario pennarum colore diſtinctæ corollæ atrollebantur. Hæc a tergo ad me-
 dios uſq; delapſa humeros purpurea excipiebat lacerna. Reliquum corpus ornatio uel-
 ſtis decorabat. Hi erant quos armatos uocabãt. Dextra alligatum brachio ſciphonem: li-
 na clypeum ferentes excipiendis magis ictibus: ſed tamen etiam incutiendis parati. Er-
 go ubi uniuerſus conuenerat dixerit armatura Populus: quiſq; ſuam in partem ſecede-
 bat: duoꝫ Ciuitati acies: duo prima fori occupabant: ota medium quod erat ſpaciũ pu-
 gnæ relinquebatur. Primum iuuenes ualaci ac robuſta ætate ad tertiam uſq; diẽ horam
 inibant pugnam. Mox ſoli pueri ſuiſ: & ipſi conſecti armis: duabus continuis horis inter
 ſe lapidibus decertabant. quod reliquum erat diẽ omnis generis ætates ad præliũ diſ-
 curſitabant. Primam aciem obtinebant leuiter armati iuſſi eminus in aduerſos laxa conſi-
 cere. Sic quum utriq; ſemper inſtare: nunq; fugere parati propius rem gererent: & grauis
 armaturæ: quos diximus accurrebant. His turpiſſimũ erat laxa conicere: ſed in mediam
 ruentes acie clypeis: ſciphionibꝫ pugnant. Nec tamen interea ceſſabant laxa. Videre
 erat pulcherrimũ hos ſerire illos cadere: alios ſubniti clypeoatq; in aduerſarios toto ſeſe
 corpore inſerre. implicare: ac clypeo ac ſciphione oculos: ora petere Victoria erat medium
 occupariſe forum: atq; inde aduerſarios reieciſſe. Omnium erat pulcherrimũ ſenes ſene-
 ſtris: ubi uiden diſtudio conſederant deſilientes aſpicere: & toga pallioq; abiecto decur-
 rentes ad opem fugientibus ſuis ſerendaniſtendamq; ſugam. nec ætatis aut reuerentiæ
 aut in ſoro hoc modo armati dimicabant: nec unq; incuruenta ſtetiſſe res: nam quorũ annis
 deni uiciniq; contritiõbrunq; cadebant. nec perpetuo & continenti ceſſabat. anno. Lu-
 dotum initium iam inde ab Calendis Martiis perfectõs duntaxat diẽs: nec ampliũ q; in
 duos: qui ſequebantur celebrati meſes conſueuerant. Nec caſorum occasione iniuriæ:
 aut odia gignebantur: uulgo perſiſſe: & caſu putabant qui perſiſſent. nec ante pugna deſi-
 ſtebatur: q; alteri loco eſſent repulſi. Tum demum quouis uno uel puero pacẽ poſtulante

proelio excedebant. Constat omnium predicatione nihil unq[ue] in Italia soltrum geri so-
c[ie]tatis. inde robur. & animo. & corpori. inde pectus uim. & strenuare incensibile puris. Bra-
chiani milites sepe intermixti iuuentur: ac pugnam ingressi facile a Cuius uincebatur
Fertur. Brachius quum fenestra quæ fori imminabat insiden[ti] nuntiaretur perniciosum
esse eius diei proclium: multisq[ue] pertinacia contenti: proinde diuini pugnam iuberetis
staculo inrentus respondisse. Senogallie fieri melibes Imperatorem. quod tunc dici cõ
suevit: quum imperanti nemo nisi ipsemet: qui imperat[ur] paret. Componendis per hunc
modum rebus inrento Brachio unum oppidum Saxumleratum detractabat imperium
quod nullo eo anno collato tributo huius multo postquam Brachi[us] Thuderti morã tra-
heret rebellionem facta defecerat. Atx tamen imminens oppido & situ egregie munita fido
tenebatur p[re]sidio. Hac renuciata. Brachius repente deducto ex hybemis exercito in
Picenum contransit: occupatq[ue] munitione oppidi parte forum excurrit: auctores rebelli-
onis quia capere nõ potuit: direpsit domibus maximo affectu in cõmodo. Mox composi-
tis rebus Perusiam reuersus exercitum ad statuas remisit. Per hos dies nuntiatum est
certiore nuntio. Odonem Columnamscui postea cognomen Martino fuit. Ciuem Roma-
num Summũ Pontificem declaratum. Ad hunc Perusini statim de constituendo Imperio:
& summa rerum Brachio permittenda misere legatos insolito & nunq[ue] antea audito
legandi more. Neq[ue] enim Primores Vrbis duntaxat uerum summi atq[ue] infimi & prope
omnis ætas consensitumq[ue] est in sententia: primũ pedibus: mox etiam clamore. Le-
gationis principes fuere Beratidus Camers & Mattheus Vbaldus quorum opera Brachi-
us pro singulari industria rerum gerendarum plurimum utebatur. Posthæc quod reli-
quum fuit hyemis in hybemis transactum. Aestate adueniente Brachius eductis copiis
ad castellum plebis paludes Clusinas traiecit in Senensium fines profectus. Causa traiecit
endi fuit Cironisfium iuuenum fugas qui Cironi regnabat duos filios ad Brachium mi-
litarum missos nondum completo stipendio reuocauerat: qui ur patri obtemperant in
iussu Ducis militia discescere. Eo traducto exercitu Brachius primo impetu oppidum al-
tero arcem expugnauit: Senenses q[ue] eorum agrum contingeret decem milibus nummũ
oppidum emenit. Sic transfuga perdidit p[er]nam dedere. Inter hæc Legati quos ad Põ-
tificem missos ostenderam post aliquot menses re insecuta redierunt: nec aliud q[ue] iudicari
Brachiũ. Religionis hostem duorumq[ue] retrulerunt: quod seminarium futuræ contem-
tionis fuisse putant. Brachius satis iam audis uinobus quos nõdũ bello adie-
rata: affinitate deuincit Obdoni ex concubina nato Fulginate Tyrannifilium dedit
uxorem. Stetit deinde Perusinis ex ea re magna cum fulginate amicitia. Posthæc Bra-
chio ad Saxumleratũ profecto: proxima castellã suã sponte uenire in potestate. Sane-
si seuerius magni oppidi dominus ueniret ne bellum in se cõuerteretur: misit statim de
pace legatos qui dicerent o maiã quæcunq[ue] essent imperata facturũ. Quibus diebus hæc
in Piceno ageretur. Cherubinus parua manu missus: in fines. Vrbietanorum oppida
quædam in fidem potestatemq[ue] recepit. Per idem tempus Perusie ingens orta pestilen-
tia Vrbem non solum militari p[re]sidio: sed fugientibus etiam per agrum Ciuibus spolia-
uit. Quæ audita. Senenses qui iam pridem Brachio post captum Cironum maxime af-
ficiabant: centum equites: quadringenosq[ue] pedites publico ære conductos ad Vrbis
custodiam misere. Granoren fecit eam rem Ducis abentia. Hoc tam liberale beneficiũ
paup[er]ulo post inita societas excepit. & Senenses quoq[ue] permagnæ erant opes sponte sua sti-
pendiarii facti quorundam deinde conferenda milibus æra tribuerunt Quæ liberalitas
uisi sunt. Secuta deinde non societas solum sed æstior quædam amicitia & Senensium &
Perusinarum tutorem habuit rem. Dum in agro Piceno moraretur Brachius: misit qui
a Ludouico Firmano quartuor milia nummum repeteret: quæ pecunia ex superiore re Pice-
no bello pro redemptis capuis debebatur. Ferunt Ludouicum hoc nuntio accepto re-
spondisse dormire. Quæ uoce ad Brachium perlata. Et ego inquit dormientem excita-
bo. Pronuntiato insequentem diem milibus innere nondum orto sole mox exercitũ
mitaq[ue] celeritate profectus in hostes Falleronum Ludouici oppidum desubito argi-
improvisio aggreditur. Hic trecenti equites loci p[re]sidio impossitumq[ue] extra portas teme-
re proclium capessent ad unum capiuntur. Facto mox celeriter in portas impetu: fru-
stra repugnantibus oppidanis intra omnia milites irruerunt: oppidumq[ue] diruperunt.
Hæc re percussus Ludouicus cui Brachianorum uirtus cognita lampide fuerat: pecuniã

misit. Brachius ingenti simulata ita pecunia repudiata propius castra permouit: nec ante duplicatam bello discessit. Octo milibus nummum redempta pax est. Hic Brachias inquit. Quia quod debet non persoluit id persolvere coactus est quod non debebat. Hic in Piceno gestis quasi altero orbe gesturus bellum traiecit flumine Tyberi longis itineribus. Magnanum peruenit quod oppidum ab Vlyxe Vrsino tenebatur exercitu admoto. Veritus Vlyxes ne oppidum nullo praesidio munitum oppugnaret hostis misit qui belli deprecarentur ac se se imperata facturum dicerent. Eo in idem accepto in Senensem cōtendit agrum. Clusinaq; traiecit palude haud procul inde surgit Cocchi Salumeni oppida oppugnare est aggressus. Cocchus cui longe plus pecuniarum q; militum erat. Legator cum quattuor milibus nummum de pace misit. Ea impetrata tutorem deinde habuit agrum. Continuo Lucenses petiturus summa cum celeritate Senam praetergressus in Florentinorum penetrauit fines. Nec hic quidem demoratus: sed per Arniorum iunere ubi flumen transiit expeditam militum manum ad excurrendos Lucensium fines praemissit ipse cum ceteris subsecutus copiis paululum substitit: mox in agmina disposito exercitu parata intentaq; acie ad portas usq; percurrit celeritate atq; impetu quāto nūquā antea delatus in hostes. Causa celeritatis huius spes Lucensium Tyranni de improvisis capiendi quae fama erat insana extra Urbem moliri aedificia nec ullum praeterire diem quin ad usendam eam substructionem auctoritatis operarios cum paucis exiret Urbē: magnamq; diē partem operi inspiciendo consumere. Alii non in suburbana aedificia sed ad castellum Pisani proficisci solitum hortos ac pomoria pensilibus muris aedificare nuntiabant. Vt cum res esset Brachius maturandum sibi uiuendamq; celeritatem uolocius censebat. Quae profectio tam praeter Lucensium spem fuit ut depopulato ribus uisus tantum spaci tam subito epiceno: uelut pennis in intimam Hetruriam credentes peruolantem. Simul qui excurrerant agrum praedam agebant simul ad portas castrorum constituerunt copiae tyrannus celeriter per aduersam se recepit portam. Primum agrum: mox oppidanorum uocibus conclamatus. Brachius ubi frustra petiit Tyrannū cognoscit omnes simul copias q; effusissime praedam dimittit. Lucēsis quod subitis in rebus solet accideret tanta inuaserat trepidatione obditis ciuitatis portis oppugnari se statim aut obsideri dubitauerunt. Quā ob rem facte celeriter munitiones propugnacula praesidia cōpletu: uigiles per stationes collocati: machinae ad hostem arandum in moenia coniectae: fossae circū urbem altissimo munire uallo. Haec omnia populi subita & incredibili celeritate confecta. Interea hostes late populari oīa praede in coegerunt: totius agri Lucēsis pecore trahebant: correptis uastata cuncta & in solitudinem redacta uiderent. Res improvisa praedam auxit. Oppidanis quorum praeterq; longa pax & metenda: colligenda: seges in uillas atq; agros adduxerat nihil hostile metuentibus. Tyrannus bellicis rebus insuetus: tanta suorum calamitate accepta misitq; de pace conficienda: re dimendaq; praeda: & captiuis agerent cōmodius arbitratu pecunia propellere ferocem hostemq; ultimū belli discrimen expedire. Nec delectus tantos habere poterat: quibus bellicosissimum hostem reprimeret: cuius conatum atq; uires nemo ante id tempus sine suo magno incommodo contempsisset. Pax ita conuenit ut Tyrannus quinquaginta milia nummum ad biduum persolueret: partim numerata pecunia: partim Florentinorum mensurazum sponcione promissa. Brachius restituit praeda finibus agroq; decederet. Facta cū Lucensibus pace: destructoq; inde ut conuenerat exercitu Petrusiam per Florentinorum agrum eadem qua profectus erat celeritate reuertitur nec ulla commissa mora facto per Fulginatem itinere ad Nursiam obsidendam contendit. Iam ad portas peruenierant copiae quoque Nursinorum legati de concordia occurrentes multis uultu citroque habitis tandem quattuordecim milibus nummum bellum redemerunt. uerū ne non dum collectam messem hostis incenderet. Augustus enim erat mensis: & Nursini prope gelidissimi mōtes habitant quo fiebat ut tardius exorta frumenta notidum meti atq; excuti potuissent. & iam autumnus altera non minor agricolarum imminens spes aderat. Motis inde castris profectus cum omnibus copiis in Picenum Casteneam oppidum cinxit obsidione: nec multo post acie oppugnatione petruit. Sed arce aliquandiu frustra tentata oppidum incendi uastauit: qua in re plus indulsit irae: q; humanitati consulenter: inde Pergulam profectus statim recepit in potestatem. Sed iam instante bruma tor uidq; exactis ad stipendium pecuniis militem ad hyemandum dimisit: ipse cum paucis ad Eim Urbem in hyberna concessit. Haec dum geruntur Martinius quem Pontificem declaratum ostendi in Italiam reuersus Florentiam uenerat. Qua re cogn-

HISTORIA BRACHII

ta. Brachius semper antea secutus Pontificum amicitiam. Legatos ad eum quoque; qui opem ac fidem pollicerentur misit. Romanū imperium multis tempestatibus laceratum ac prope demersum paulam sub hoc Pontifice attolli cœperat. quæ res Brachium iam tum longo intervallo futura præcogitantem nuagis ad societatem impellebat. Legatis & gratiæ actæ & spes fœderis iniecta est: cæterum nihil certi repositum. Eam ob rem unum post mensem redire Florentiam iussitunc quoque insecta re: atque omni spæ concordes sublata redierunt. Brachius ubi uidet pertinacia laborare Pontificem omni uia congerendam pecuniam censuit: ut siquid belli exoritur stipendium non deesse ad militem conducendum. Mittuntur igitur ad Guidone m Feltranum: qui duodecim milia nummum reliqua ex sponione repeterent. Illo uerba magis quæ pecunias reddente: post crebros missos repetitores: bello ius suum statuit prosequendum. Eductis ex hybernis copiis in fines Asiaticumque illius erant imperii castra mouit. Malatesta Balionio ad Urbem occupandam præmisso direpto Feltranorum præsidio. Vrbe est potitus. Acres duæ arduo in colle sitæ capi statim non potuerunt. Sed ne tempus uana oppugnatione consumere modico ad Vrbes custodiam relicto præsidio Eugubium cum cætero exercitu proficiscitur. Quod iter eo maturius fuit quod prodèdi oppidi spemquidam ex oppidanis fecerant. Rugenius Perusinus cum aliquot equitum turmis præmissus ingressus oppidū magna uis atque impetu oppidanorum repulsus ad subuenientem exercitum refugit. Brachius ubi uidet proditores neque ad signum neque ad diem apparuisse in suburbia quadrato delatus agmine: leue cum præditiis: qui Vrbi a Feltranis erant impositi prælium commisit. Sed Vrbe montosa atque aspera situ: & hostium munita prædio desperata populus agrum ad Gualdum oppidum reduxit exercitū. Motis inde castris quarta die post Asiaticum est reuersus minorem arcem a custodibus traditam recepit. Decimoque inde die maiorem & ipsi quoque sua sponte aperuere custodes. Asiaticus subactis Legati Florentinorum ad Brachium uenerunt qui nomine quidem a Populo Florentino: re autem a Pontifice missi agere de pace cœperunt. Brachius ad eam consiciendam suos & ipse Legatos Florentiam misit. Interea collecta in hybernis Hyeme circiter Calendaris Martias stipendium dare militibus coepit. Tantum enim superiore anno pecuniarum congererat ut nihil nouis auctionibus opus esset. Milites quoque Ciuitas belli commoda sentiret ex statuis Perusiam conuocati. Hic æquos hic arma coemere iussi sunt. Omnibus celeriter comparatis castra copias eduxit equitum duo milia pedum ingentem numerum. His uerbis atque hoc belli apparatu ad obsidendam Urbem Spoletem caput nunc Umbriæ proficiscitur Spoletani aliquot exulibus: qui sub Brachio militauerant receptis in Urbem uno omnium consensu deditiōem fecerunt. Atque erat in expugnabilis omnium non modo in Umbria sed in cætera Italia situ: atque opera munifima. Hæc arduo posita in fax: ex altera parte Vrbi supereminet ex altera in uis altissimisque cincta præcipitiis finitum montium societate lato intervallo disiungitur. Tum ex arce ipsa pons ad montes pertinet crebris erectis fornicibus: ac tam altus ut desipientium oculi exorta hebescant caligine. Extremo autem ponte: turris alta monitas: medio in monte profurgit: unde quotiens Urbano tumultu impetus in arcem fiat: subsidium recipere custodes quæ ait: & hostes munitione turri pontem occupare non possint. Porro nature munimentis etiam hominum accessit industria. Quippe arcem triplex latissimus præcingit murus: quam etiam sine muro natura defenderet. tam lubrico undique & præcipiti lapsu: ut uel deuoluta fax arcere oppugnatores possint. Brachius capta exteriori turri quæque potenter libero aditu occupare contenderet: ipse quoque instructus clypeo egregie inter cæteros pugnam ciebat: & cautiore furus in prælio ne quis se Imperatorem appellaret inhibuerat. Pugnantem emissa ab arce sagitta infimo pede traiecit: alia de huius nec auelli pede: nec terra effodi poterat. Quod ubi Gregarius aduertit miles trabem forte ad extenuandam congeriem portans accurrit. Imperatoremque. Brachium appellans nomine: tormento & ipse corripitur: uulnere haudquaquam felicitiori. Quippe traiectum telum per mediani: ut erat extensa palmam: & trabi quam gestabat infixum tenaci hærebat morsu: nec deponere trabem poterat miles: nec palmam inde sine aliena ope diuellere. Hic Brachius uelut sui periculi oblitus. bene inquit habes: qui me alieno tempore uocas Imperatorem. Egreque hic trabe illi trabe dissuti risum cæteris nec sine suo dolore præbeuerunt. Brachius uanam oppugnationem ratus: ne qui dementem aggressum militem fax colliderent iningendam obsidione arcem claudendamque etiam a monte constituit. Sed res multo egebat peditum. Nam equitum loci iniquitas

loci iniquitas namam operam faciebat. Mittuntur ergo qui militem mercede cōducere Perusiam primis peditem haberet delectus. Perusini sponte sua mille in castra uenerunt: dubitatum bello robur præter domesticam & insitam illi genti animorū magnitudinem rei militaris minime imperiti. Hi post paucos dies obsidioni relictis: egregia belligere facinora. Brachius q̄ dubitabat de Spoletanorum fide: undecim obsidibus imperatus ac Perusiam missis extra Urbem cum equitatu processit. Causa procedendi fuit q̄ nuntiatum esse Sfortiam a Regina Neapolitanorum aduersus se missum magno cum exercitu aduentare. Sed quoniam res admonuit pauca de Regina dicere aggredianque magis reliqua in aperto sunt. LANDISLAUS Rex quum duas uno tpe habuisset uxores: tamen sine certis liberis. & legitima prole decesserat: factum profecto indignum tanto Regno: cæterum Regis illius imantate dignissimum. Huic mortuo Ioanna soror: successit imperio: non uirtute a liqua: ut prudentia: sed præcipua Neapolitanorum in Regiam stirpem fide. Hæc nihil mulierum natura indignum ægisse in uita traditur. Nam & maritos alios purpureo laqueo suspēdit: alios nudos e thoro: extra fines Regni præcipitauit. & liberos quos uiris parere non poterat: per adoptionem nulla cum stabilitate suscepit. Quippe nunc primum Alonsum Valentinorum Siculorumq̄ Regem: mox deinde Ludouicum quem diximus ex Gallorum gente adoptauit. quæ res multorum malorum origo Neapolitanis fuit. Regina uel aliquo suorum hortatu: uel quod magis putauerunt a Pontifice sollicita: tria milia equitum Duce Sfortia nittere aduersus Brachium ferebatur. Quare cognita Brachius Perusinis in obsidione arcis relictis: cum delectissimo equitatu: alla interposita mora Thudetum proficiscitur. Huc profecto Sfortia litteræ reddunt: quibus significabat nihil se contra eum moliturum. Tartalia unum esse quem peteret Brachius ut erat summi consilii: cognita fraude: se in hæc uerba scripsit ad Sfortiam. Sibi quidem quem ille peteret incertum esse: cæterum uel se uel Tartalam peteret: id contra se futurum. neminem sibi Tartalia esse chariorem: priuatam amicitiam publico etiam fœdere roboratam esse. Proinde sciret Brachium amicū ille esse non posset cui Tartalia esset inimicus. Mittitq̄ exemplo qui rem omnem Tartaliæ nuntiaret: simulq̄ diem diceret: qua die Volsenum cum omni exercitu conueniret. Inter hæc Sfortia deductus e monte Rotundo copiis intra Viterbium & Montemilascōnē castra collocauerat. Sed Brachio diutius in Thudertinorum finibus hærente Tartalia prior Volsenum: uel erat constitutus peruenit. Quibus de rebus ceteri p̄ speculatores factus. Brachius traiecit Tyberim eodem & ipse contendit. Iunctis ad Volsuuium castris missi exploratores qui hostium iter exciperent. Sfortiam radices montis occupasse: paulatimq̄ in cacumen euadere nuntiabant. Brachius maturandum sibi censuit & supremū lugum magna cum celeritate occupandū. Mons flascus ingenti est altitudine: sed qua parte Viterbiū depectatus quo octo passuum distat milia: molli ac declini lapsu in planiciem descendit. Qua uero in subternacem definit lacum a superiore cluuo quinquæ passuum procul a Volsuuii profurgit. Tanto finitimis editior montibus ut longo tractu terrarum regionemq̄ intervallo prospiciatur nec tam altitudine q̄ uini copia & præstantia notus. Hoc monte ab utroq̄ Ducum ingenti celeritate occupato: cum Sfortia ad supremum cacumen. Brachius nondum ad moenia oppidi quod in cacumine situm est peruenissent: modico spacio cōsederunt. Brachius ac culata militum tarditate exercitum ad planiciem: non satis rutum fore locum arbitratu eduxit: non procul a radicibus montis: itatus quod postea euenit. Superiorem numero hostium aut descensum ad proclia: aut Viterbium per saltus rediturum. Igitur Tartalia ad se uocato: quid factū opus esset ostendit. Primum uarii dimissi exploratores: qui totā noctem in speculis uigilarent. & quum mouere hostis cœpisset q̄ celeritate nuntiarent. Tartalam deinde ad extremos saltus occupandos obliquo tramite cum duabus Cohortibus proficisci iubet: ipse ad arma per speculatores citatus cum reliquis copiis ingressus sylvas: parata intentaq̄ acie equorum uestigia sequebatur. Iam Tartalia non procul a Viterbio hostem anteuenerat: qui paululum subsistens properantem. Sfortiam. & quod accidit metuētem tandiu pugnando demorat: undonec a tergo urgentes Brachianæ Cohortes adoriens: quæ tanto impetu se in hostes intulerunt: ut dissipati subito relictis omnibus impediētis in sagam se conuerterent. & uia parum angusta erat: partim reuertant: atq̄ inflexa: ut non cōmode præliati milites possent. Tum si potuissent subitus hostium & improuvisus impetus: modicum consilium ingenti terrore discusserat. Duo milia & trecenti equites capiuntur. Sfortia prementi hosti plurimis acceptis uulneribus propin-

HISTORIA BRACHII

quitate Verbis eussit. Tartalia post uictoriam non procul inde statim posuit. Brachius pri-
 mum Thudertum: mox Spoletum magna cum prædâ nunc minore gloria reuertitur. In-
 ter hæc Sfortia tam subita calamitate afflicta: belli reliquias cogere. & qui pugna euas-
 rant ingendi. ut fama erat Regina: ut res habebat Pontificis stipendio confirmare cepit
 Tartalia quoq; a Pontifice sollicitatus magno accepto stipendio cum Sfortia coniunxit
 quæ res haud multo post in sollicitet uenit. Neq; enim facile noua atq; incerta amicitia
 consistere potest: ubi uetus & probata deseritur. Pontifex cui iam pridem inuisa erat Bra-
 chii potentia: seuti agebat ut de pace: omni tamen studio proximi moscū populos cum Du-
 ces concitare conabatur: non dum confecta pace Brachium opprimeret. Sfortiam &
 Tartaliam iunctos alterum alteri cōcilauerat. Guidū Feltranū qui Vrbinatibus. & Eugu-
 binis imperabat: cū Perusinum & Asisium exulum manu sollicitabat ad bellū. Car-
 rariz comitem magno cum exercitu mercede conduxerat. Angelum Pergulensem: quē
 Perusino bello uictum profugatumq; ostendi. & multos præterea militares Duces: cum
 duobus milibus equitum una in castra coegerat. Vndiq; hostiles apparatus nuntiabant
 Brachius ueritus ne tanta bellorum mole opprimeretur: ante q; omnes hostiū copię unū
 in locum conuenerint: aut cōsiliendum cum singulis: aut destinandas quoad posset ex-
 stimauit. Igitur ipse cum parte copiarum profectus Asisium ut Feltranis obisteret: reli-
 quum exercitum in obsidione arcis dimisit. Hostes interea de coniungendis exercitiis
 consilia inibant. Guido Feltranus quod de prodione Asisii per quē dam agebat. Sfor-
 tiam & Tartaliam ut Narem ac Tyberim traicerent crebris nuntiis hortabatur. Quod
 eo faciebat consilio. ut Brachio ad arcendum illorum aduentum conuerso. Asisium sine
 præsidio relinqueretur. Brachius interceptis nuntiis cuncta hostium cōsilia præter q; pro-
 dende Vrbi intercepterat. Nec multis post diebus per exploratores cognoscit Sfortiam
 confirmato leuiter exercitu prædatum tendere in Perusium agrum ad arua Clusina de-
 populanda: quo non solum perusini: sed finitimi quoq; sua pecora compulerat. Iam Sfor-
 tia transmissio flumine plana: leuiter armatam manum ad excutenda arua præmiserat.
 Ipse firmioribus Cohortibus paululum subsistens: non multo intervallo sequebatur. sed
 ueritus ne quos Vrbeetanorum præsidio Brachius imposuisset redeuntium cum præda
 inuaderent: cautione cunctatorq; procedebat. Vbi aruis appropinquauit exercitus q; latissi-
 me fusi ingentem prædam hominum pecorumq; coegerunt. Brachius de hostiū profes-
 sione certior factus: celeriter cum quingentis equitibus ad transitum fluminis occupan-
 dum intercludendumq; hostē delatus Sfortia: præuenerat: ita uelocitatem triginta pas-
 suum milibus una nocte confectis: uix trecenti eorum eius æquare potuerint. Reliqui in
 itinere fessi defecerunt. Hoc in loco expectato hostium reditu prædatorum inconditum
 agmen aggressus ingenti terrore perculit: paucisq; captis equitibus præda omnis est ere-
 pta. Sed milite tam longo noctis itinere fatigato persequi Ianus hostem non potuit. Plu-
 rima bella consilio hic Dux: nonnulla inuisi militis uirute: cuncta tamen incredibili ce-
 leritate consecutus: quem hostes tot milibus passuum procul dormire crediderant: tergo
 atq; a fronte prius inuadentem sensere: q; quicq; de eius motu uel suspicari potuissent. Præ-
 da his quorum erat restituta: collectisq; quos in itinere fessos reliquerat Asisium proxima
 nocte reuertitur. Hic non amplius uno demoratus die quo miles quietem caperet in fi-
 nes Eugubinorū acie in seita proficiscitur. Oppugnato Glomesio quā arcem capere non
 posset oppidum direptum a militibus incendi iussit. Proximo deinde uasato agro exerci-
 tum cū præda reduxit. Inter hæc speculatores uario dimissi Sfortia: & Tartalia: adueni-
 res fetebatiam Tyberim flumen traicisse hostilē exercitum: iam peruenisse Namiam. &
 Capitonum oppidum in Namienſi cæpisse etiam transfugæ nuntiabant. Brachius ratus
 hostem ad soluendam Spoletanæ arcis obsidionem uenire. Asisii modico præsidio reli-
 cto dimissis qui Feltranorum motus exciperent ad Sanctum geminum nō procul a Na-
 miam mouit castra inuasum hostem: si Narem amnem traicere aggredere: si mulq; si qd
 Feltrani processissent solita celeritate profigaret. Quod ut tutius facere posset omnes
 suum inuicem ac montium aditis iussit occupari: interclusurus hostes si ad defendendam ar-
 cem uenire properassent. Feltranorum aliud erat consilium: qui ubi uidere relitum ab
 hoste Asisium nec magno teneri præsidio sollicitare qui prodere oppidum promissæ
 ceperunt. Dicunt horam atq; locum. ASISIVM arduo in colle situm. Phanum ad radi-
 ces habet pro moenibus omniū quæ in Italia sunt opera & structura pulcherrimum. Hic
 angustum erat: tenui muro obductum. & iam ob rem paucis ante id tempus obseruatum
 foramen. Qui

foramen. Qui prodidit non agebat Idibus Octobribus de prima uigilia uenienn hosti locum aperuit. Et quia plures aditus angustia non capiebant singulos ad se equites medio noctis silentio recipiebant. Iam in multas horas processerat res nec recipiendi finis ante factusque duo milia equitum. & mille ducentique pedites essent intromissi. Qui ubi superiorum urbem mediaque in urbe foris occupauere subito sublato clamore oppidanorum somno graues animos truerunt. & qui Brachianae factionis erant eorum domus fortu naeque direpre sunt. Mox facto nequicquam in arces impetuque eas expugnare nequiuissent: monita urbis occupauerunt loca nec eade quidem aliquot oppidanorum abstinere. Nocte ut augente audaciamque furorem clademque regente. Afisii defectione nuntiata. Brachius ingenti affectu est dolore cum quod urbis erat inima Perusinis. & assiduus belli tutura materiam quoniam plurimum ex ea re suae detractum gloriae iudicabat. Sed ubi intellexit neutram arcem expugnare hostem potuissent recuperandae urbis consilium requirebat. cui rei nulla re magis quam celeritate opus esse arbitrabatur. Igitur sub occasum solis cum mille equibus Afisium uersus contendit. Vix mille processerat passus: quum statim praemittit qui quingentos pedites Perusia accirent. Item qui triginta imperatoris obsequiis reliquas copias quos obsidendae Spoletanorum arces reliquerat contraherent. Fulgurarum praeterea Tyranno litteras dat ut quadringentos pedites Spellum ad se mitteret. Vbi Spellum est festinatum. Perusini quoque longius aberant ad diem non conuenire. Brachius tanto coactio pediatu quod motuosum futurum erat proelium addito uirtuti dolo primum Thuderinis recuperatum Afisium profligatumque hostem nunciavit simulque iussit luminaria praemas ut fieri solet nocte per moenia tutumque disponerent. Quod ideo factum ut quidam desperata defensione quod Afisium oppugnaretur uenientem hostem retardaret. Nec consilium sefellit. Nam quum sollicita a Feltranis Sfortia & Tartalia traiecit Nare ad ferendum Afisiatibus auxilium uenirent: prospectis in Thuderrino luminibus quod erat uictoriae signum tardum esse subsidium rati non procul a Namia restitit. Brachius interea paucos ad minorem praemisit arcem: ferreos cancores ingentemque uim malleorum compotat. & continenter arcem murum quem duodeni simul equites intro mitti possent demoliri iussit. Misso deinde ad occupandum superiorem montem pediatuque cum equite ante primam lucem ad minorem se ostendit arcem. Hostes etsi praeter Cuiem numero praestabant: ferocitate tamen Brachianorum percussis. quod maximis inter urbem atque arcem munitionibus factis fossas longissime ductas uallo aggregere munierant. Huc quicquid usque luuentum est trabulum tabularumque congestum. multis in locis ubi debilitas loci maiore exposita opem ingenti saxo lare ac praefalte constructae macerie. Brachius pediatu in arcem producto equitate omnem: qua mari erant deieci tutamque intro mittit: dispositisque a lare sagittariis qui oppugnantes eminus scirent signa in hostium munimenta iuber inferri. Sed quum magno facto impetu nihil tamen in tanta congezie milites proficiebant. & qui intra munitiones pugnabant numero ac uirtute resistentes ubi uis hastarum urgeret infra trabes occultebant sese. alii modico intervallo remotiores eminus in hastas eos conticiebant: telaque res oppugnationem durissimam faciebant. Brachius inuidiam tam subitae defectionis incendeat militem. Feltrani quoque credebant Sfortiam ac Tartaliam insecutos hostem subsidio uenturos: uana spe fortissime impetum sustinebant. Brachius ubi uidet frustra tentatas munitiones directis in hostem sagittariis triginta fortissimos delegit equites atque ita parua manu ingens orsus est bellum. Haec simul agebat simul aliquot pedites ad maiorem arcem secundum urbis moenia dimittit: qui proelio inentum hostem superne adorti munitionibus auerterent. Interea qui munitiones tuebantur & quos eminus tela conticere dicebamus: accerrime pugnantes a sagittariis confodiebantur. Tum Brachius propriis signis inferri iussit. Age inquit sequere me milites: atque ita concitato equo primus omnium perripit in hostem: ceteri tanto uirtutis exemplo simul Imperatorem iam inter hostes summo cum periculo dimicantem deferrent: uno globo confecti proficere intra munimenta: repenteque omnis est secutus exercitus: tanta ut animorum ue nonnulli fossam transire nequeantes a ceteris equitibus contriti conculcari sint. Hostium milites tandiu obstitere donec interiora munimenta tuorum conficerentur loco. Sed haec quoque supremo aduentu pediatu petra facta reiecta uictori iam militi patere. Oppidanis contentis suas quisque domos diuersa fuga repetebant: atque urbis directionem me uentes praeciosissima quoque defossa obreabant terra. Iam egie a militibus repugnabatur quum diuersae factionis Cuius clypeis testi succurrere. Quae res ut uictoriam tardauit ita

maioris causa cædis fuit. Nusq̃ pugnari est atrocius. hostiū fortissimus quisq̃ atrocitatus nec quicq̃ nisi uulneratus referebat pedem. Ciuiibus clypeanis Brachius ne equos ueritus aut hastis confoderent. Perusinum peditem ab obsidione reuocatum opponit qui recens atq̃ integer magnam Ciuium edidit stragem. Ancipiti aliquandiu pugnantem hostes plerūq̃ a sagittariis ac pedibus uulnerati deficiebant magis q̃ cadebant. Equitatus angusto loco nihī agit aliud q̃ q̃ hosti paulatim cedenti ne quando ultra procederet: resistebat. Quum pedites a fronte: dextra: laua continuo ulro inferentes signa dimicarent iam uentum erat ad decliua Vrbis: hic primum hostes iniquitate loci reiecti manifestam capere fugam. Pauci per aduersam Vrbis partem muro sese eiecere: portis euasere nonnulli: cæteri capti omnes. Cecidere in pœlio ducenti. Brachiani non multi desiderati cæterum uulnerati complures. Inferiore dein de Vrbis parte: cui hostes q̃ alterius erant factionis peperceraut: diſcipienda militibus data. Præter ignobilem multitudinem septingentos ex hostibus cōiecit in uincula: eosq̃ partem Perusiam: partem Thuderum obseruandos dimisit. Qui aliquot menses non publica solum ergastula: carceresq̃ sed priuatas Ciuium domos compleuere. Exules Perulinorum Perusie. Asisiatum Asisii capitali supplicio affecti. Qui Vrbem hosti p̄diderat: altissima turri præcipitatus in cæteros minus scæurum. Dum hæc ad Asisium geruntur: ducenti milites qui arcem Spoletanam tuebantur: facta eruptione uacuum. & militibus prædiis inuasere Vrbem. Depulsi quos Brachius ab exilio reuocauerat: ipsi tenuere imperium. Brachius post deuidū Asisium in Thuderinū ad copias hosti obiciendas: transiitq̃ in Hetruriā atq̃ Vmbriā phibendū contesserat. His diebus Betta uxor Perusie moritur. Hæc nobili Armannorum familia septem & uiginti annos coniugio: sterilis tamen sine prole expleuerat. Eius funus magnifice celebratum. Sepulchrum genere & uiro dignum erectum est. Deniq̃ humana atq̃ diuina persoluta omnia. Inter hæc Tartalia quanto ante id tempus amicus fidelior: tanto post uiolentior: aut certe desertam amicitiam hostis infensior. Vt plerūq̃ mortalium animos delicta sua exasperant omni uia tentare uirtute: dolo quo pacto Brachii. & imperium offenderet & dignitatem. Hic ex Vrbe uentis captiuus quendam sollicitat ut Vrbem sibi proditoribus Italiæ situ munitissimam. multa atq̃ ampla pollicitus facile hominem ad proditiōē impellit. Dimissum ad suos hortatur ut rem pulcherrimā q̃ occultissime posset maturaret. Sunt qui nō captiuum: sed alienus factionis hominem sollicitatum uelint. Quicunq̃ is fuerit constat de proditiōe agituram Coniuraueri in eā. & ex Ciuiibus nonnulli quibus suæ fortunæ non satis placebant. Vrbī autem Malaresta Balionius paucis cum equitibus præsidebat: qui ubi clam de proditoribus compertum habuit: excubilis ac uigilis confirmatis: rem omnem dissimulatam ad Brachium delatit. Illi re cognitam non prius de supplicio coniurato: rumiq̃ de hostis proſcriptione consilium occurrit. Summa igitur celeritate cum octingentis proſectus equitibus noctu clam Vrbem ingrediuntur: statimq̃ Ciuitati portis claudis iussis proditorem capiendum curat. Cui adis sine cathenis iniectis: quanto in periculo sit. & q̃ iuste perat offendit. uno facinore recuperati posset: si eius opera Tartalia hostis interciperetur: hac una re & samam. & uitam recepturam: alioquin crudelissimo exemplo. & cruciatu periturū esse. Ille magnitudine periculis: malū q̃ uidebat frustra iam moliturum: reliqua mittit qui Tartaliā ad Vrbem occupandum aduocaret: dictiq̃ diem & horam qua hora Vrbem esse ingrediendum. Adiecit uigilem se ea die ad Vrbis stationes excubiturum: clauessq̃ habiturum Ciuitatis. frustra deinde rem tantatū in si nūctam opportunū prodendi tempus elaboretur. Tartalia mortis a Monteflascione castris: magna spe poriundæ Ciuitatis elatus: quod sperabat primo tumultu alteram factionem ad armam concursum. Non cum omni exercitus: sed quo reſtor effret res: cum trecentis delectis equitibus: totidemq̃ pedibus ad Vrbem contendit. Brachius intenta expectabat acie. Iam ad portas perueniant Milites: quum crepitum armorum intra Vrbem resonantium excipientes: meriti insidias: referre pedem ceperunt. Brachius dolo non procedente instructa ut erat acie: magna ui. & clamore erumpit in hostem. Tandiu perſecutus fugientem: donec Tartalia ipse cum paucis Suganum confugeret: cæteri omnes caperentur. Mox Sugano oppugnato: suburbanisq̃ direptis uicis. Qui cum Tartalia eo confugerant: nequos ad unum amittere: ipsi ad interiora oppidi se receperunt. Sed quominus oppido potiretur Brachius: causa fuit paucitas: pediratus: cum nec sagittarios quidem in subitam expeditionem ad auxisset. Sunt qui effertunt Tartaliā e mœnibus appellasse Brachium: multisq̃ in ueterem amicitiam commemoratis

commemoratis ut obsidione discederet exorasse. Post Tartaliam profligatum Brachius sexaginta imperatis obfidibus primoribus Vrbeuentorum Thudertum cum exercitu reuertitur. Post paucos dies Marthæum Vbaldum Legatum ad Ponnificem mittit ut sepe iam tentatum pacem societatemque postulare nihil reliqui facturus quominus Pontifici se conciliaret. Interea Perusiam cum omnibus copijs reuersus inferendum Eugubinis bellum constituit. Motis itaq; Perusia castris Serram Eugubinatorum munissimum oppidum oppugnandum contendit. quod eo facilius futurum putauit: quoniam media hyeme nihil tale suspicant hostem existimabant. Oppidum magno militum impetu expugnatum: nulli direptum tradunt nonnulli duobus milibus nummum ab hoste redemptum auctores sunt. Serra capta Perusiani ad augendum exercitum: reparandamque expeditionem reuertitur. Interea qui speculatum erat missi omnes hostium reliquias ad Eugubium conuenisse referebant illi etiam Perusinarum atque Asisiatum exules coniunctos esse. Spectiorea hæc faciebant duo Duces. Angelus Pergulensis. & Guidus Feltranus qui cum omnibus copiis: quæ ex superiore bello superfuere eodem conuenerant. Huc accedebat ingens agrestium pedatus: ex proximis accitus oppidis: qui ad multa milia in armis esse quotidieque magis augeri ferebantur. Brachius certior rerum omnium per speculatores factus Nonis Ianuariis in fines Eugubinatorum qui Apennini colunt radices peruenit. Fuere in eius exercitu equitum non amplius mille: pedum circiter duo milia: partim quos tyrones Ciuitate delegerat: partim qui erant veterani & belli uariis periculis probati. Hæc manu tripartita stris simul Urbis portas est aggressus: tanto militum ardore ut hostibus frustra repugnantibus retracts portis: multi capti direptique eodem undique impetu referantur. sed Vrbs edito in loco sita sua se natura sitque defendit tum ingens hostium ac ualidum erat præsidium: ut facile uel saxis propellere possent oppugnantiem hostem. Illud fuit omnium longe maximum: totum triduum consedis intra mœnia. & neque in superiorem euadere Urbem: neque suburbanis depelli ab hoste potuisse: nec tamen unquam Interea nunc leuissimum prælio cessatum. Tertia iam die neque quæ periculis consumpta. Brachius ubi uidet nihil se proficere aduersus hostem: desperata Urbis expugnatione: soluit obsidionem: in suburbanis tamen lato igni uastatis: miserum hostium oculis fuisse spectaculum uicorum incendia: sed nec ad ea restringenda ante hostis discessum descendere ausi sunt. Brachius quicquid prope fuit agri uastato ad Frastam reuertit. Hic urgente adhuc Hyeme equitatum ad hyemem: peditem ad suam quemque domum dimisit ipse paulo post Perusiam hyemandi gratia concessit. Jam paululum hyems restabat: quæ Sfortia & Tartalia confirmato quoad poruerant exercitum in fines Thudertinorum populum uenerunt. Pauca quedam nec situ nec opera munita castella ab his capta. Quæ res causa fuit expeditionis in Thudertinum maturandæ. Nec hostes quidem eius adueniunt expectauere: rari quod imminem Eugubino bello auertissent. Ergo modico castelli: quæ caperant: relicto: pedatum ad sua statim hyemamque erant Transyberinam se contulerunt. Per hos dies Eugubini hostium absentia latius ac licentius uagarentur. Nicolaus Picininus cuius paulatim augebatur uirtus parua manu eorum excurrit agrum uastauit: quæ sunt seniper improuisa mala grauiora: multum prædæ: multum captiuorum actum est. Hoc primum eius uiri auspiciu fuisse tradunt. Nam ante id tempus gregariis milites: nec nobilitas: nec potentia claris: semper postea uirtute & gloria insignis: a te mea Ducum omnium in Italia præclarissimus: quos tanto post se reliquit intervallos ut cum multi uariique Duces ex Brachii familia: ueluti ex militi ex militiæ officina prodirent: hic unus Imperatoris sui. & nomen & exercitum retinere ausus sit: fide nemini secutus: qui uidentem Brachium nunquam deseruit. & illo mortuo Brachianæ militiæ æferior esse ac dici uoluit. nec quicquam nunc in Italia Brachianorum nomine magnificenter quod alter maiore impendio peperit: non minore fide educauit alter. Quibus diebus hæc in Eugubinis gesta sunt Legati qui cum Ponnifice conficienda iam diu ægerant. Thudertum cum condonibus redierunt. Brachius consilio Florentinorum: qui fœderis auctores fuerant: quo præfens pacem confirmaret Florentiam proficiscendum constituit: commodius futurum arbitratus. & ad beniuolentiam propensius ipse Ponnificem ad id seculo præferebat minime suspecto ubi si quid insidiarum in se frueretur: undicem habiturus esset uiolante fidei Populum Florentinum. Sed quo famam sui nominis. & expectationem hominum compleret: curandi erant noui ac magnificentiissimi uelut conitum: equeorum apparatus primum omnium familia conda pari uestitu

HISTORIA BRACHII

est ornata: quadringenti præterea ex omni exercitu delecti milites uestibus armisque conspicui Duces præfati: Centuriones argenteo auroue ut cuiusque erat dignitas uestimenta: fræna: falæ: uario labore texturæq; distinctæ. Arma tam bene iussa expoliti: ut nimirum perfringerent aciem. His adiecti ex aliquot populis quibus imperabat. Perusini: Thudertini: Vrbetanis. Narniensibus. Reatinis. Alusiatis: aliquot instructissime ornati. Cuius turba quidē illa togatione sed cultu & magnificentia tanta in professione haud contemnenda. & ne quid deesset gloriæ Fulminatium & Camertium Tyrannipari hominum atq; equorum ornatu accessere comites. Rebus ita compositis nono Calendas Martias ad iter se parauerunt. Quadringenti suere equites: pedites haud amplius quadraginta. Ex his pars hastati: pars sagittarii: omnes utrunq; Ducis claudebant iarus: nec usq; itineris ab illo recedebant. Prima die uentum est ad Thrasimenū Perusini agri atq; imperii terminum. Postridie Cortonenſium ingressi agrum. Hic Florentini imperii est limes: mirò rerum omnium apparatu accepti sunt. Quippe Florentini per omnia ditionis suæ loca di miserant: qui transeuntibus non hæc usitata & uulgaria genera cibatorum: sed delitiosissima quæq; ministrarent. Nec ulla gens est accipiens amicis: exhibendaq; liberalitate magnificentior. Quattuor præterea nobiles domi Cives ad eum excipiendum præmissi: continenti itinere comitati sunt. Ipse armatus tamē sine galea procedebat. pauci etiam inermes: quos & Ciuitatibus ad honestandam protectionem delectos ostenderat: ceteri ueluti ad bellum intenta pergebant acie. Tertius iam illuxerat dies: quum in agrum Florentinum traiecto flumine Arno est peruentū. Hic magnificentiore uideri cepta: siqua difficultus fuisse iter: limites iacebant æquati solo saxa quadam malis rupta: quædam iu dextram: aut læuam seuoluta expeditum reliquerant aditū. modicis præterea interuallis frequentia exposita cibaria crebrisq; per montem dispositi ignes aspicebantur: ut quum equis descenderetur: simul cibo: potuq; simul igni reficerent corpora. Vbi uero ad liberam deuenire planiciem: tum ingens Ciuium obuiam emissâ multitudo. & Cardinalium familiarum uniuersæ occurrerunt. Turbæ quoq; puerorum qui studio uidendi multum erant progressi: late compleuerant uias. Horum alii sumæ uoces Brachium geminantes undiq; exaudiebantur. Nec grandiores se iam continere poterant Cives: quin pari studio adducti Brachium & ipsi bis terq; conclamarent. Paululum iam ab Urberebant quum in proximâ diuertens caſam positis armis ornatiſsimis induties: festinè rursus si tam amica Ciuitatem hostili salutasset uultu. Purpureæ uestes auro atq; argento distinctæ fulgebant. Punicem inuolucrū ueluti globus in ambitū circumductus supra uerticem latius se proferebat. Nec equi cedebant. ornamenta: falæ: aureis crispatæ bullis longo tractu per dorsum: atq; armos descendebant. aurea lora: aureos quoq; excipiebant frænos. Dum id moræ intercessisset: populus frequens undiq; extra portam corruere. & quasi deum aliquem uisere: nunc toties auditum nomen: nunc inuicti ducis fama. & gloria gestarū rerū occurrebat. & quæ animis uix capiebant: eum oculis satis intueri non poterant. Crescebat enim aspectandi studium: in imperatoria quadâ & supra mortalem iocunda præsentia. Constat enim statua supra mediocrem fuisse: facie oblonga sanguine quodam cum dignitate suffusa. nō nigris quidē oculis: sed tñ lætis. & nescio quid graue iocundæ spiratibus. Membris cæteris: nisi quæ uulnerū deformassent cicatrices: minime cedentibus. deniq; aspectu erat. p tempore festiuo & grauiſſimo iterū atq; iterū inimici cōfessi sint: quia uis in frequentia aut corona permixtum: stantē sedentē: uix ab ignotis unum ex omnibus pro imperatore dignosci primo aspectu potuisse. Ergo Florentinis nō satis erat uidisse femel: quacumq; se latius aperire uia præteritum anterebant iterumq; aspecturi editos occupabant tumulos. Limitibus tandiu confidentes: donec prætergressi ducis respicerent terga: tum uero magno accelerabant gradu q̄ diu a fonte uententem rursus intuerent. nec turba magis q̄ clamor fauentiū. & Brachii iterū atq; iterū reclamantiū augebatur. Portas ingredientē Principes ofiuni ordinū Cives iuuentute: & ipsi stipati recipere mediū. Multi per angustos uicorū inflexus cōculcati cōtritiq; ab equis: & quo magis procedebatur: hoc magis conplebantur omnia: magisq; clamantis plæbis uocibus cuncta resonabant. Nec segnius mulieres patrio exornatæ more ad compita uicosq; prodierant. Illum pueri: iuuentes: senes: uirgines: mulieres intuebant. Nemo unq; accipiens in ea Ciuitate magnificentius nec tanto fauore omnium Ciuiū. Non illi externū principē recipere: sed Florentinorū Regē uenietari: nec maiore obseruationē q̄ amore cōplecti uidebāt. hac pōpa comitatuq; ad Pōntificis atriu puerū ē. Intromissū ad interiora penetralia

penetralla: procumbentemq; ad pedes. Pontifex perbenigne complexus excitauit: gratiaq; agisse deo optimo maximo dicitur: qui aliquādo tantum sibi uisum cōciliaffet. Brachius post Pontificis complexum primum pedem mox manum facto more deosculatus sua in superiores Pontificis beneficia cōmemorauit. neminem pro illorum Imperio plura maiorq; gessisse. redactam toriens ac retentam in fide Bononiam. Landislaum non Roma solum: sed Hetruria. sed Latio toto depulsum. Graescum in Piconotum in Vmbria toleratas obsidiones. Deinde pauca de fortuna sua disseruit. Patria pulsam diu in exilio xgisse ætatem: Bonifacio deceptum: in fide tamen māsisse. Perusiam Vrbem in qua ipse natus educatusq; fuisset: nō quidem Pontificibus: sed Regis sociis communibus Hetruriae hostibus eripuisse. Sic Thudertinos a Regesie Asiatis a Felstranis deficere coactos in suam receptos esse potestatem. Quæ omnia etſi ad Pontificum iura pertinerent: ab hostium tamen manibus esse detracta. Quādiu in Pontificum fuissent potestate nihil contra esse molitum: eosdem se belli socios: quos Pontifices iussissent: eosdem amicos atq; hostes habuisse. quæ quanto maiora essent: tanto se grauiore dolore affectum: q; hostis esset iudicatus: quod diuinæ in eum imprecationes habitæ. & quicquid uix in sceleratissimum quæq; fieri decessisset: congressu hominum: sermone: communione esse inhibatum. Postremo teniplis: aris: focis interdictum sibi esse. Nunquam se nec iactis: nec uiolasse religioem Romanam: nec deorum immortalium templa prophanaſſe. nihilo secius peninde quasi humana diuinæq; polluisſet: funestassetq; Religionis inimicum iudicatum deuotumq; fuisse. Quæ ut multo grauiſſima essent: ita se posthac quæquissimum latum animo fretum conscientia tenum a se pro ecclesia summa cum fide gestarum: modo opera sua Pontifex uteretur: nunq; pro sanctissima Religione defatigatum iri. Postremo orare Pontificem ne grauiora hæc putaret: quæ ipse obliuisci posset. Siquid unquā fortiter pro superioribus Pontificibus ac fideliter gessisset: nunc multo fidelius gesturum omnia. Nullam iniuriam acceptam tanti apud eum fore: ut a fide & opinione laudis deficeret. Bella non magis uirtute constare q; fide. Se sic a pueris institutum: eum uisum esse præclarum: quæ nulla iniuriæ: quæ uis graues efficere possent iniustum. Natum se sub pontificum Imperio: sub eodem & adoleuisse. & patria extorrem auctum. Pulsis Roma Pontificibus locū sibi in Hetruria non fuisse: illis receptis se quoq; aliquid habuisse uirum: eandem sibi quā illis alluisse fortunam nec nunc quidem alieno esse animo. habere diis gratias: opes quā nunquam antea maiores. & eas ipsas non aliena ope: sed beneficio fortunæ & uirtute sua paratas: has omnes Pontifici polliceri: uenturum in bellum cum exercitu. Romani iuris oppida redacturum in potestatem: deniq; facturum omnia quæcūq; pro re iua facere quisquam posset. Ad hæc Pontificis Pauca fuisse uerba. Se quicquid fecisset coactum nouitate imperii fecisset: nec magis Brachium q; ceteros qui aliquid Romani iuris arripissent hostem esse iudicatum. Imprecationes uero & diuinas illas execrationes incitamenta quædam fuisse terroris: sibi tamen periculi habuisse. nec omnia quæ oræ coram profertur nocendi animo profertur: ita expiata esse. Ceterum tam liberales pollicitationes grato accipere animosiam nunc eius consilio atq; ope bello: paceq; usurum. Hec ubi ultro citroq; dicta. Brachius facta potestate abeundi ad referentem populo undiq; uisendi studio cōfluente festiuitate exit. Exceptus ab illis ipsi Ciuibus: quos una comitatum. pfectos ostendi. Pontificis quoq; stipatus familia ad Arnū flumen: qui mediam secat Vrbem: reductus est. Parææ erant amplissimæ Ciuitatis domus. Coniues qui uenerant suo quisq; susceptus hospitio: ipse in patentissimā egregio cultu extruſam deductus domū. Etſi sæpe alias audierat: tum pimum q̄ta esset eius Urbis magnificencia: perspexit. Parietes erant Gallicis tapetibus cōtecti: omnes tum latissimi strati toruæ: aulis sed auro purpuratq; pictis in cubiculis eminebāt. Vasa quoq; in cenaculo parim aurea: partim argentea longissimo ordine fenebant oculos. Huc publice: huc priuæ cōgestæ delitæ. Tum epularum quicquid unq; mortalium gula potuit excogitare: aurata fercula: aurata cōdimēta. Nam uulgares succiliuoresq; sorduerant. Hæc omnia Regio cultu succincta inuentus honestabat. Nobilissimi Ciuitatis iusti mensas sterneret: apparare atq; adesse discubentib; q̄lectissimi omanissimiq; cōuenerāt. Tū ciuiū q; auctoritate & pntia polleteret duplex cōſectus ordo. Alteris parandarū rerū datū negociū. Alteris comitandi ducis impoſita cura. Ludi quoq; per singulos dies instituti celeberrimi. Vbi ne quid deesset Hetrusæ opulentia: ne mulieres quidem uirorum cultui: magnificentiæq; cesserunt: has aurea monilia: has ultimo solis orbe: petiæ gemmæ decorabant. Deniq; quicquid diuitiarum in Ci-

HISTORIA BRACHII

tate fuit publice prædicationis ostentationi datum. Postero die in Curiam Florentiam ad dominos salutandos accessit. Sic enim Decemviri quos penes Imperium Civitatis fuit ad eos appellari duorum mensis Magnitudo. Hic nulla benigne utriusq; amicæ dicta. Brachius pro tanto honore simulq; pro cõciato sibi Pontifice gratias agere. Florétinus pristina eius in se beneficencia commemorare uterq; se deinvicem facere. Q. ubus ex rebus ingens est conflata benivolentia quæ uterq; sui beneficii oblitus meminisse alieni. Hinc illud taciturnitas. & nonq; postea violatũ scedus perpetuag; cum Florentinis amicitia. Postridie eius dicti Pontificem iterũ adiuvence minore committat acceptus multa de pace concordiaq; multa etiã de Pontificis statu differunt. Sic totus in consultatore gerendũ rerum ille consumptus est dies. Inter hæc Florentini qui minime iampidem Brachio fauebant Guidum Feltranũ Florentianũ accuerunt quo duo vicini Duces pauloante amicissimũ reconciliaverunt. Nec fuit difficile. Q. quippe Brachius commemoratis offensionibus nec beneficia quidem suppressit. Sic novũ odiũ veteri officio sopitũ. & duo Duces periculis Populi Florentini eadem qua prius amicitia deinvicunt. Hæc res nõ finitinis solum sed totã Hetruriam in pace diu continuit. Nec fessit Florentinos una opera & Patrium bellum sedatũ iri. & utrumq; Ducem deinde in concordia autoribus fore. Iam aliquot præterierant dies quib; Brachius qm̃ alia magnificencia uti alieno in Regno nõ poterat: neque stes ludos celebrari instituit apparatu quo nec antea nec postea quicq; est usus. Fuit in ludis milites galeati centum viginti. Civis etiam nõnulli. & quod ipsi mirantur qui iterum reunitus in ludis hæc centum sex milia confrica. Multa Florentini prius audierant: plura postea eiusmodi videre certam in nullũ tamẽ huc neq; numero curiosũ neq; apparatu & pompa militari comparandũ. Nec quicq; ludis ipsius tanti Ducis præsentia decori fuit. Ille militem instruebantille portagebat hæstãidem currentem & sublequebat & iucitabat. Quæ res adeo grata fuit Populo Florentino adeoq; uisã gloriosa ut nihil in ore omnium aliud q; unus Brachius uerfaretur: illum interdũ per Vrbeni universi conitari illum domi taciti ac fere attoniti suspicere noctu carmina per Vrbeni. ceteris ignominio falli laudem dicentia caneant. Primo noctis aduentu pueri iuvenes. & ipse ante sua liniina mulieres hæc ad lyram cecinebat. Brachius inludis oẽm debellat gentem. Martinus papa non ualet quædam. Multis in locis hæc eadem panibus inscripta: nec preconsitis sæpe factis parebat. Quod adeo Pontificis offendit animum ut sæpe postea Florentiniquandem exprobaui: capiteque in eos concepit odium. Iam uiginti uenerat diebus quib; omnibus compositis rebus percutienda erant: federa nec deerat Stortia qui Pontifici acceptior omni studio ad pacem hortaret: persuasitq; ut Brachium contra Bononienfes qui pauloante rebellauerant cum exercitu miteret hoc si faceret Neapolitanum Regnum uacuum Rege a mollissima inuasiua muliere facile in eius uenturam potestatem cui rei nisi procul distineatur Brachiũ in impedimento fore. Nam Regni Optimates ægrotante ferre multiens imperium. Iam tãtam eius esse inconfiantiam: ut duo Regni infisterent hæredes. & quum prior duplici scilicet alterum ad deferendũ patriæ bellum arma uenturũ se cum exercitu ad Regnum occupandum. nec aliter fieri posse nisi Brachium stipendium altitudinisq; posset pcul a Regno distaheret. Bononienfes bellum diuturnum & periculo sum fore hoc illis aut nunq; aut fero confectum. His uerbis persuasus Pontifex nullã pacis conditionem repudiandam constituit modo Brachius exercitum contra Bononienfes traiceret: ratus uno tempore duplici se uictoria. & Bononienfium. & Regni potiturum. Federa in hunc modum percula sunt. BRACHI VS exercitum omnem in Galliã traicit: bellum cum Bononienfibus gerit. Oppida quæ capiunt Pontificis sunt. Ante confedum bellum neq; exercitum reductione: ipse in Hetruriam sine exercitu rediit. Pontifex equi in prædationib; stipendii præbeto. Persuasi. Afiliates. Cãnarienses. Splani. Esini. Gualdenses. Thuderini: sub Brachiiq; liberumq; nepotumq; imperio maiora to Castellum plæbis. Mundertinib; Rodcam contratam ipse filiiq; nepotesq; in potestate habent. Quibus uelint uendunt: largiuntur. Sed neq; aduersus Romanum Imperium arma ipsi capiunt: nec hostibus præbent auxilium. Vices Pontificum his in locis gerũt. Vitæ necq; in municipibus potestatem habent. Qui nõ parebunt iis etiã si ad Pontifices perfluent: bellum quantum uelint inferunt. Si Bononienfis nõ subægentidq; culpa non hat. Pontificis federa rata ne sunt. Si quid ipleq; liberiq; molirent contra fustisq; profanig; hostium congressus fugiunt. Tempia ne intrant. Ignem & aquam ne inueniunt. Viribus agitis spoliantur.

I O A N N I S A N T H O N I I . C A M P A N N I .
 D E V I T A . E T G E S T I S . B R A C H I I .
 LIBER . Q V I N T V S .

Acto in eum modum sedere. Brachius quo expeditionem maturaret Perusiam ad conducendum militem. Cohortemq; ex hybernis educendas reuertitur non minore a Florentinis dimissus honore q; acceptus Ergo nouo dinumerato stipendiosipimum confectam cum Pontifice & Feltrano pacem a Præcone declarari iussit totiq; animo intentus ad bellum ad paucos dies profectio nē militi pronuntiavit His diebus Legati Ariminensium Perusiam uisere petentes ut iuram ex concubina filiani . Roberto Pandulfi Melarestæ filio desponderet . Quæ res hoc facilius est impetratæ

quod genus Malæstærum imprimis clarum: atque antiquum habebatur. Post hæc ante q; in Galliam traiceretur pulcherrima cæpta ædificia spimum testudinem pro foro glō gissime protendendam Muros deinde Ciuitatis reficiendos curauit. & qua deuexior est Vrbis ad orientem præcipitē lapsū: ut plerūq; labes fierent altissimis erectis formicibus æquauitalteq; nunc Urbis ætati uenialium forum. Simul hæc curabamur simul quæ ad bonam profectio nē expedirent: arma: equi milites parabantur. Nec multis post dieb; exercitus parte collecta quo reliqui celerius sequerentur ostauo Caldas Maia uexilla ad arua Clusina iussit promoueri si ple biduum in Vrbe componendis rebus: & Magistratib; creandis commoratus tertio die eodem contendit. Hic quoad omnes cōuenirent copiæ expectaturus ac loci usus commoditate. Quippe pabuli atque ligni uita feracitas. Dū ad Thrasimenum moram traheret Natdum Vetulum ueteranum quidem militem: sed tunc fugam ornare cupientem iuuenis famulos accusauit iussu ingredi tabernaculum ac causam dicere uult; sanguisq; defecerat. Mox accito tortore quem proposita noui exempli tormenta expauesceret. Nihil inquit opus est quæstione tuo accepto stipendio tamē ad Sfortiā properabam: cū quod æte premebar alieno & arma atque equos uendere durissimum erat mihi. tum quoniam & idipsum quod acciperam a te stipendii consum perarū: & ille duplicare promiserat. Vna fuga & æs alienum non redderet: & integram accipere mercedem poteram. Hæc confessum proxima in arborē suspendi iussit: dataq; per fidic penam: misit duræ fortasse: sed nullum erat scelus quod ille tam graui puniendum supplicio putaret: semper alias transfugas & proditores supra q; sibi expedierat: exosus. Nonis Quintilibus quum undique conducti milites: unum in locum cōuenissent: iussu exercitus inuenta sunt equitum arma ferentium duo milia calonum: pedumq; fere totidem. Ex his plerūq; erant sagittarii. Hac manu tantum gesturus bellum: facto per Cottonensem agrum itinere ad Tysemum urbem: uel ut hodie uocant castellum: peruenit. Hic per exploratores de Sfortiæ apparatu cognoscit: nec credidit quidem primos ex illis dies sine certa causā maiores habiti delectus: rem uerisimilem faciebant. Hac re diligenti us explorata quum omnia suspitionem augerent: mittuntur clam qui ad Reginam cuncta perferrent. Mouebat eum partim mulieris imbecillitas: auxilium non tamen magis q; consilio digna: partim q; uerebatur Pontificem occupato Regno: tanta impetii accessione facta: omne in se bellum conuersurum. Sed Regina præter mulierū naturā nullo pacto urisidē adhibere nunio adduci potuit uenia ne fraude bellica decepta. Sfortia a se alienato: sine duce sine armis destituta inuaderetur. Brachius ne quid ad Tysemū traheret moras: superato celeriter Apénini montis iugo in hostium fines traiecit. Ascito sibi Angelo Pergulensi: qui eius aduentum in itinere cum septingētis equibus expectauerat a Legato pontificis mercede conductus. Interea Bononienses tanto belli apparatu cognito undiq; petierant auxilia. duces complures accitos in Galliam partem intra Vrbe subdixerat: partē p oppida atq; agrum dispartierant. Deiq; tñ roboris collecti: ut nō obfistere solum hosti: sed uincere posse considerent. Equitū habuere tria milia & quingē: totisq; peditū incertum: sed tñ ingentem numerū: quos ex omni acciuerant Gallia. Sed Duces erant uarii quosq; neq; animi ad bellū: neq; auspiciā cōueniebant. Gabrinus Cremone nsi Tyrannus. Albericus nouellus. Loisius Verme. Symon Canusinus: & alii p multi quorum nec res gestæ: nec noia ipsa erant cōtemnenda. Brachius primo statim ingressu castra posuit: nō amplius q; quinq; milia passū procul ab Vrbe. Quæ res ut magno Ciuitibus terrori fuit: ita duobus: qui militaris rei erat periti spē fecit hostilis exercitus: p ligadi

At Brachius quo magis irritarentur ad prælium simulq; ut eorum tentaret vires ultero si
 gna moueri ad Vrbem iussit. Quum uero mille passus moenibus appropinquasset: caue
 rum exercitum paratum intentumq; ad pugnam in ponte quem uocant Cruciatam dimit
 tit. admonitis Præfectis ut non prius inde mouerent neue pontem desererentq; ipse mo
 uendi signum fecisset. Ipse cum octoginta lectissimis equitibus: ceterum pari robore pe
 ditibus ad Urbis usq; uallu processit & prouocantium ad prælium & respondentium
 captarentur uoces. Huic Loisius unus ex Ducibus quem dixi ea tempestate clari nominis
 egressus Vrbem cum trecentis occurrit equitibus: ceptaq; leuis est pugna. Brachius ue
 nitus ne multitudine circumueneretur misit qui signum daret quo signo quindecim ga
 leatos equites uocari iubebat. nec quicq; in illo Duce ordine & celeritate insignis fuisse
 constat qui ubi aduenire iussu expectare pugnae exitum: & si qui portus egredierentur ob
 seruare: aliquandiu prælio abstinerunt: sed nemo egrediente pugnam & ipsi capescē
 tes conglomerati recto per uiam cursu dant sese in medium hostem. Horum tanta uis fu
 it: ut equo Loisius hasta ictus excuteretur. Eius milites perturbati: partim qui erant animo
 præsentiorerunt iacentem Ducem excitarent: equoq; imponerent: acerrime resistebat: par
 tim moliebantur fugam: ueriti ne omnis simul adueneret exercitus. Capti sunt ex hosti
 um equis octoginta triginta caesi. Milites utriusq; sex desiderati. Loisio fugiente: magna
 Urbani præsidii egrediebatur manus: qui spectata ex moenibus pugna atq; hostium ipse
 paucitate fugientibus suis sero auxilium ferebant. Brachius parua quidem sed pro lo
 co atq; numero insigni positus uictoria ad castra rediit. Hæc ut prima pugna: ita scilicet
 auspicio gesta: nimis hostium depreffit animos. Contra Brachiani ab re bene gesta belli
 audientes fastidiosi: late prædatum ite per hostium fines: pars si pari robore hostis ad præ
 lium exire: paratiq; pro portis armati pugnam expectare interdum excurrere ad Vrbem:
 & moenibus hærentem hostem contumelia laceßere. Bononienses metu belli primum
 omnes vires in Vrbem contraxerant: sed mox popolatione agri permoti Ducum alios:
 alio oppidorum præsidio dimiserant: qui etsi oppugnationes fieri prohibebant: liberum
 tamen prædatoribus relinquebant agrum. nec totis uno in loco resistebatur uinibus nec
 collaris signis usquam dimicabatur. Jam milites late circumiecti quotidiana præda cu
 stra stationesq; compluerant. nec parua & expedita pedum manu: sed graui equitum
 mole fiebant excursions: nullumq; dabatur quieti tempus. Tum Bononienses haud mul
 to grauius ab hosteq; Urbani atq; oppidanis præsidii urgeti: hostes foris illi domi cum
 eta absumebant. Erant alendi equitibus recipiendis sustentandiq; milites: nec quicquam
 magis q; pudicitia: periculum. Cuius timebatur: promiscue Præfectos cum mulierib;
 bus: Milites cum ancillis uersari: rectorum cogeant angustia. Vno bello uariæ erant ob
 fidiones. Agrestes nisi agmine in campos pabulatum: signatumq; exire: minime aude
 bant. Præsidia magis hostium fines: nam prædatum incurtere: q; a præda hostem pro
 hibere. Quæ res maturæ conficiendo bello plurimum profuit. Oppidum erat Bononi
 ensium Medicina munitum: opulentumq;. Hic Cives initio belli: quadringentos equi
 tes præsidio locauerant: qui multitudine Ducum magis q; peticia frenis: saepe & ipsi in pro
 xima exibant. Pontificis oppida: & qua hostis non immineret licentius q; opus erat: fusi
 usq; præde cupiditate vagabantur. At Brachius & oppidii & præsidii fama pellentes dum eo
 quasi exploratum octoginta cum equitibus proficiscitur: forte in itinere frequentia equo
 rum comperit uestigia quæ Medicina egressus Oriolani uersus contendiße ostendebat.
 Hac re animaduersa Brachius: crebra erant: & recentia prædatorum inquit hostes exierat
 bono si diis placet onine petreximus milites: quo dirigunt uestigia: prosequamur ho
 stium incautam aciem. Atq; ita tritum equis ingressus iter multo spacio quadato pro
 cesserat agmine: quacumq; occurreret inuasus hostem. Aliquot passuum nulla progres
 sis: non procul ab Oriolo ingens prædatorum exauditur clamor: pecora & captiuos la
 te agnunt. Oppidani qui non erant capti: in tuta se receperant: loca nec alium popula
 tionis finem: q; hostium discessum sperabant: nec tetruit Brachium multitudo. Quippe
 pedites erant quadringenti: equites trecentis: sed eorum ut est industria militaris: pars col
 lectam agebant prædam: uulior numero q; bello manus: pars armis atq; equis magnifice
 saltis subsidio parata præueniebat. Permittit equi in hostes Brachius: milites quoq; cõci
 tuit suos: & Ducem q̃to possunt impetu subsequuntur. Atrox hic prælium: nec prælio re
 missio exoritur clamor. Hostes peni locoq; repente ubi palustres trahere fossas: ad ua
 da subfugere: atq; omnes transitus celeriter occupauere. Illinc prementem a tergo mili
 tem repulsi. Fossæ erant per angustas: ut nisi hostis a fronte repugnasset: facile transiire
 milites

milites potuissent. Iam & qui prædam agebant ad ferendam suis opem recurrere ad fossam. Brachianis dum pro uallo dimicantibus equi a pedite confodiebantur. Ita nec transire poterant uallum nec hostibus prædam relinquere statuebant. Exaudiunt interea oppidanum clamorem. Brachii nomen ut fit in prælio resonantem subitum spe elin ut in certamen iretur: alter alterum hortabatur. Nec ira magis illam bellique amissæ prædæ dolor animos incendebat. Corruunt undiq; ad Brachium agrestes oppidanique: quibus confestim productis in aciem: & equiti admixtis quadripedito agmine tenditur in hostem. Qua fossæ tranitus pateret agrestes ostendunt. Equites auxilio pedum usi: pars lato campo circumuecti fossam transiunt: pars intenti bello dum hostis ad superiorem equitatum uado accendunt contendit fossam & ipsi celeriter superant: prælium æquo gesturi loco. sed eorum impetum quem hostes sustinere non possent fusi fugatique non modo dimiserunt prædam: sed ipsi quoque in prædam cessere. Capti equites centum & octoginta. Duces octo. præda oppidanis restituta. Nec quicquam mirabilis quæ paucis uictoribus tot captiuos uincit: trahis ligari potuisse. Singuli milites binos temosue trahabant. Hac uictoria reuersus in castra Brachius: utendum occasione ratus omnem armati exercitum iubet: motisque celeriter ad Medicinam castris: perfractis aggenibus & aliis: quæ muniebatur completa fossa: oppidum milite: scalis: machinis inuadit. Oppidani superiore prælio magna præsidii parte spoliati portas uictori aperuerunt: equis permittere potestati. Nihil hac celeritate clarius Bononiensi bello. Hæc quum allata Bononiensis essent: ingens trepidatio Ciuium animos inuasit. Nec oppidum erat in quo plus spei præsidiiq; imposuisset Brachius. Medicina capta propius ad Urbem mouit castra grauiore bello pressurus obfessum Cluem: & milites tantum iam animorum conceperant: ut Urbana prædicia non plus facerent: quæ si armis atque equis illa caruissent. Tum quod antea non erant ausi solo agmine incursionem facere: & ueluti desertum ab hoste agrum: passum libereque populari. Hostes non magis bellum quam subducta in Urbem prædicia maiorem indies actionemque faciebat. Inter hæc secus aliquot dies continuæ pluuiæ: plurimum difficultatis importauere militi. Quippe solum natura eorum sum æ palustre & lubrum: cum: ubi pluuia quoque dissolutumne equis quidem satis peruium est. Sed media æstare ubi primum cessauit tempestas. cœnum æstus: soleq; duratum faciem reddidit incessum æquato solo. Interim obfessa Urbis parte copiarum ad occupandum omnem agrum castris: & dimissa intra paucos dies omnia uenire in potestatem. Iam Urbis uniueris copiis & quod egrius Ciuiis ferebatur suis etiam agrestibus obsidebatur. Nec deerant. Urbana prædicia quæ leuia interdum prælia committerent. Sed ab hoste frequenti uictoria elato sæpe intra munimenta repellabantur. nonnunquam quum aliter effugere non possent in sub urbanas se præcipitabant fossas. Nec ullum ex tot bellis ab hoc Duce gestum scilicet: nullum præter Pontificis spem celerius confectum: & in quo munus sanguinis perfusum sit. Bononienses amisso agro: quum nec auxilia com meatuque suppetere: & fame grauiter urgerentur: emittendos de pace Legatos decreuerunt. Principes Clauicatis erant Bentiuoli: tunc publice Pontificis hostes: ita olim Brachio priuata amicitia & familiaritate cōfundi. a quibus leopardi insignibus donatum quidam auctores sunt. Eos Brachius per Legatos hortatur ut suæ fidei permittant: nihil iniuriæ passuros esse. Igitur Anthionius Bentiuolus facta deditione Urbis: paruo comitatu ad Brachium in castra uenit: paulo post ad Pontificem deductus honestatusque: semper postea in fide permansit. Brachius Bononiæ reuersus ad res Urbanas componendas: simulque uestigia diu intermissa exigenda: paulo post perusiam rediit. Hunc exitum habuit Bononiense bellum: altero mense postquam erit ceptum est. Brachii ductu auspicioque confectum Bononia subacta quod reliquum erat æstatis Brachius dimisso exercitu Urbanis ædificiis consumpsit. Inter hæc Stortia hortatu Pontificis cum omnibus copiis profectus Neapolim ad arcem nouam instructa contendit acie: iussaq; ad fenestram uocari Reginarum. Hæc inquit tuum stipendium: se curus sum: nec fide. nec uigilantia tuendo imperio defui. quanta potui ope tutatus & Regnum & dignitatem tuam. Nunc tua tibi reddo signa scilicet sane ad huc diem: & a me nunquam in hoc Regno sine uictoria cum hoste collata. Nunc alius tibi querendus dux. Scripsisti quod acciperem id omne finitum perfectumque est. Ad hoc tempus rem tuam sic gesserunt & mea fides & Regni tui dignitas requirebat: nihil est amplius quod tibi a me meoque exercitu debeat. Ad hæc regina tum demum sentiens uera Brachium monuisse. primum dissimulata: precibus retinere armatum Ducem conata mox terrene minis capit.

HISTORIA BRACHII

Postremo quum nec precibus nec ni mls proficeret: contumelia agere: & accusare uoluntam fidem. Nam ita tepente destituta: esse: quanq̃ finito stipendio: tamen proximo esse perfidiam: tum in suo Regno aliena contra se inuicta: arma: & amicitia: specie comparatum paulo post hostem futurum exercitum. Hoc plus q̃ periculum uidebatur. Deniq; muliebri successu irauillum transfugam illum proditorem appellare: concitareq; Neapolitanos ad arma contra nouum ac subitum hostem capiendi. Sunt qui affirmant Sfortiam Regine contumelia irritatum: sagittas in eam iussisse intendit atq; ita illam fenestra discessisse. Quæ res magnarum rerum initium fuit. Neapolitani minus egre q̃ decebat. Regine iniuriam tulisse uidebantur. Vocati ad arma: nec omnes: nec frequentes ad concurrebant: tanto postea suspectiores: quanto tunc uindictandi negligentiores habiti. Fama est Sfortiam facto per inermem populum transitu consensu Ciuium Vrbe egressum euasisse. Mota subito diuersa bella. Regni Proceres plarimq; ad Pontificem defecere. Regine quoq; Vrbes & cum his appuli. Lucani. Calabrit. Sanitates fecere rebellionem. Soli. Neapolitani. Campani. Venasiani: & cum his pauca oppida in fide manserunt. De Regine rebus modo tam late imperantis actum uidebatur. nec prope erat unde auxilia peterent: & undiq; affabant feroces ab noua rebellionem hostes. nec Imperium modo: sed spes quoq; breui defecitura uidebatur. Nec unde gentium imploraret opem: arma hostium undiq; circumsonabant. Optimates semper alias suis auxiliari Regibus Pontifici adhibebant. Reliqua Italia partim Romanis armis: partim Gallicis Regibus: & quos illa expulerant: fauebant. Alfonso Valentini ac Syculorum Regem: quem filium sibi ad optionem fecerat in Hispania morantem tectum: mariaq; longo intervallo diuidebant. Sicilia quanq̃ erat propinqua illi eius Regis iniussu parata auxilium. Et quia pecunia in stipendio opus esset: ita exinanito aerario: uetigalibusq; ad hostem translatis non exabatur. Tot circumuentam malis etiam externæ opis desperatio subibat. Nam etsi primo statim bellum inito. Legatos ad Alfonso miserat: duxum erat tam procul uenientem expectare. Regem cui nec naues essent nec milites parati. Sic anteq̃ delectus militum: remigum: eorumq; haberentur: hostis omnia occupaturus imminerebat. Inter hæc legati ab Hispania redierunt simulq; Regis ad eam uenire Legati monentes quando Rex non ita statim traiecturus in Italiam esset: nondum parata classe: nec equitatu quo plurimum effer opus conductos interea contra Italica armata: talicam operi implorandam. & iam ad Brachium Regine: sapienter respexerat: tum uero hortatu Legatorum omni abiecta condicione sperandū ab eo auxilium constituta: rata id quod necessitas suadebat: resisti hostibus ab alio posse. nemine. Hunc unum inuictum bello Ducem fama prædicari. Hunc Pontifici terrore esse. tum quod magis impellebat eundem de Sfortie defectione priuam admonuisse: iam tum nisi esset ingrata initium amicitie factum. Adiecit etiam Legati Regem ipsum uisitare: deq; adductum spem omnem in eo Duce recuperandi Regni posuisse. Mittant ergo ad Brachium a Regina Legati: & cum his qui a Rege uenerant una iussu proficisci. Brachius exercitu in Perusinum reducto: quod reliquum erat sabentis animi in militem in quiete habiturus credebatur: quum nec belli facies usq; appareret: & anni tempora paulo post aduentu hyemis quiete a bello uidebantur. Milites pars in Thuderini ad hybernæ: pars in Perusinum ad suas quisq; stationes dimittuntur. ipse cum paucis in Vrbe Perusia submoendi Ciuium contentionebus ædificijsq; excitandis remansit. Sed Thuderini q̃ a Sfortie ac Tartalie militibus qui superiore anno pauca in eorum agro occupauerant castella infestarentur: quæstum uenere Brachius in Thuderinum contendens deducta ex hybernæ parte copiarum circumfedit hostem: ac breui deleuit. Sed ubi ex milita & labore secutum est domesticum ocium: cogitatio animi incescit duocende conlugis: & sobolis procreandæ desiderium. quod & Ciues & amici omni suadebant studio. Quæritur digna tanto uisro uxor. cuiq; multæ in mentes multorum occurrissent. Nicolam Berardi Cameris fotorem despodes placuit tanta beniuolentia duorum principum sanguinis etiam coniunctione firmaretur. Nec res diutius ac pompe magnificæ factis fuit. Sponsa recentis matris morte lugubrior incescit. Tyranni Fulginianum: & Fabrianensium interficere nuptiis notatum quanto nunq̃ antea quisq; maiore. Centu uota Vrbe delectæ mulieres: sexagintaq; ancylle in comitatu. Camerites. Perusini. Fulginates. Fabrianeses. Thuderini uestitus: notatusq; certabant. Sexaginta purpurati tubicines: totidēq; pates tybice anteibant sponsam. In urbe lautissime usq; ad delicias parata oia: nec magis reliquo ornata

reliquo ornata Inter comites:q̃ tripudiis cantuq; & publica decreta pompa decertantur. Nuptiis Patrio more celebratis:ne nimis uxorius censeretur in Thuderinum colligendis sui ab Ciuilibus studiis gratia concesserat:quum horrendum & atrox nuntiatur facinus. Fulginei: & Nuceniz regnabant tres fratres. Ex his unus quum saepe Nuceriam pergeret in arcem diuertes forte in custodis uxorem coniecit oculos. nec multo post uerba facta exceperunt. Custos dominum in adulterio deprehendit: dissimulat in tempus iras: & quo altior caperet uindicta tres simul fratres interficiendos cogitat quod ut efficere possit. Tyrannos & cum his aliquot Ciues uenatum ad saltus Nucennos inuitat. Duo fratres Nuceriam magna canum turba contendunt. Tertiū Trebulaniam illis quoq; imperitabat ad foeliciores ludos uocauerant forte & Berardum Camerem: qui paucis ante dieb' Fulgineum uenerat: Nuceriam compellunt. Quum uesper ad Urbem atq; insidias peruenisset: nadenulter fratres & Berardus intra arcem recepti: diuersis in cubiculis dormitum eunt. Custos prima uigilia utrumq; aggressus adulterum occidit. Camerem coniecit in uincla. Peracta cædenter fratremq; ad amicū nocte in Urbem diuerterat: prima luce tanq̃ a fratre accitus in arcem eodem: quo illo tælo interimitur. Fulginates qui una uenerant pari scelere & ipsi uinciuntur. Facinus in occulto erat. Interea tam nefandæ cædis auctor quo Populum ad rebellionem excitaret. Primores Urbis ad Concionem pro fortibus uocatos hortatur: ad libertatem recuperandam arma caperent: siquid docet duos Tyrannos in uinculis teneri: eos se paulo post necaturum: non ausus quicq; de cæde frater ante concitatum populum. Ciues contempta hominis temeritate: & peridia: ne tantum facinus agitare: nec a fide deficeret: admonebant: præsto forte tanti sceleris ultorem Nucernum populum: nec tam procul inde Fulginatum finis esse aduenturum subsidio reliquum fratrem: nunc locum esse poenitentiz: intercessuros se pro uenia si consilii tam temerari poeniteret. Ille ubi uidet frustra de rebellionē tentatū: duos ex satellitibus emit: titui nescio quam reliquam familiam extra Fulginatum: & Nucernorum finis asportarent: ueritus ne scelere patefacto Tyrannus sæuendi facultatem haberet. Illi tamen rei atrocitate permoti: prius incerti quid acturi essent. multis ultro citroq; agitat: tandem rem omnem deferre ad tertium fratrem decreuerunt: turris rati liberos Tyranni gratiam intraq; obsessos in arce omnium odia in se conuertere: nec peridia ullum esse discrimen. Quippe si contingeret scelus cōmunem dominum: si n apertissent custodis fidem esse uiolandam. Nondum a Trebula redierat: uent recta satellites ad Tyrannum: & rem omnem ut sese haberet patefaciunt. Duos fratres occisos: Berardum & Fulginates arctissime deuinctos esse. Ille celeriter Fulgineum sine frenosine sella reuerfus: Brachio ita nefariam cædem: & Berardi periculum nunciauit: orans obtestansq; ut ad celeris ultionem auxilio ueniret. Brachius nouitate exempli grauitate cōmotus: simul q̃ amici tam in graui periculo deferendi non essent: militi qui aderat subitam edicit professionem: reliquos e stationibus euocatis: & sese celeriter sequi iubet. Ipse non expectato militum aduentu cū paucis Nucernis est profectus: missosq; ad custodem caduceato reperere citi iubet: cuius hortatu: aut quantā causa tantū facinus admisisset. Ille nullius hortatu: sed suo impulsu fecisse respondit. Causam uero si nulla subesset alia: satis magnam suæ quæsisse libertatē. & cū publicam oīum: tum priuatā suam iniuriam uindictasse. Brachius totū triduum in obsidione cōmoratus: dum reliquæ cōuenirent copiz oīa quæcūq; ad oppugnationem usui uiderentur futura: scalas: trabes: machinas comparauerat. Ornata erant uaria oppugnationum instrumenta: ut si uno nō proficeretur: multis simul diuerso modo: diuersis locis oppugnationem tentaret. Quarto die arcem undiq; simul adorit: namdemit muro: quæ pateuerat: profiliunt intra primas munitiones milites: custodis parētem: & prætereā nouem & triginta satellites qui pro moenibus pugnant subita ui corripit: trahuntur in forum manus pedesq; reuincti. Tyrannus fratrum interfectōibus prospectis: rabie magisq; ira concitatus: parentem ante oculos occisum canibus dispartitis: satellites uario supplicio diuersis in locis affici iubet. Quippe statim alii in crucem sublati: alii equis distracti perierunt: nonnulli subito ferro trucidati: pleriq; quattuor in partes secti: expositiq; petruia: & suæ perfidiaz: & tyrannicæ crudelitatis fuisse exemplum: oculosq; inimici scelerisimo satiauit: spettacolo. Sed interiorem arcis ambitū: quāq; defensoribus uacuum altiores eingebant muri. Custos ubi deiectis propugnaculis: suffodi ad radicem cuniculi: & turrim ferro excidi cognouit: ut omni ex parte ultus moreretur: uxorem suspicientibus hostibus supremo turris fastigio præcipitauit. Dubium tamen ne in potestatem inimici deueniret: an ut suæ tam grauitate exceptæ libidinis penas lucret. Iam hostes cuniculo in

HISTORIA BRACHII

turrim editi inferiorem superauerant testudinem: fratres superne se accerrime defendebant. Stincti erant in subeuntis gladii nec comportata in eum usum deerant saxa. Illi parietes illi testa euulsa dicebantur. Ingens militum sine mercede discrimen signiores affecerat animos. Tum Brachius magna strue sarmentorum & stipularum comportant iussu flamma atq; fumo inferiora tums complet atq; incendit: simul oculi caligine fumate de fecerant: simul tabulata accepto conflabant igni. Hoc malo subactus custosiquum id nec incoctos lapides uellere nec hostem intruere possit. Brachii potestati searbitrioq; permissit. Sic milites occupato cacumine iussu ducis custodem: statremq; quod illi paulo ante in muliere docuerant lapsu altissimo præcipita uere in mortuos quoq; a Tyranno sculit sic crudele facinus nescio an crudelius pñtum est. Per hos ipsos dies Legati Reginæ: a Regis quos dicebam ad Brachium uenere ostendentes q̄to in periculo res essent: nisi celeriter occurreret: rantes superiori quo Reginam admonuisset aliud maius adderet beneficium: miseretq; perditionis: ac prope afflictis rebus auxilium non ingratos Regem ac Reginam futuros stipendii nunc acciperet quantum opus esset ad exercitum Neapolim traducendum. Vbi eo uentum foret pecuniarum satis habiturum: pretio preces adiecere. Mi sereret imbecillæ & noua fraudæ deceptæ mulieris. Non defuturum siquid usq; esset iussu eiæ causæ suæ deum. Nec quicq; in bello magis ualereq; causam, susciperet tam iustum bellum. Cal si etiam fortuna de foret officium profecto: & humanitatis opinionem non defuturam. Regis Legatiõe quid ipsi negligendus agere uiderentur fortius locuti maxima quæq; pollicebantur. Imprimis amicitiam potentissimi Regis: cuius opes late mari terraq; parententur modo in Regnum: anteuertereq; paulo post uenturum auxiliarem Regem illi milites classem: com meatus in parato esse. Nam quo minus celerius in Italiam traiecisset hyemis importunitatem fuisse impedimento. Regna atq; imperia nulla re magis q̄ amicitia constare. Cogitaret q̄tum splendoris consecutus esset: tanto in Regem collato beneficio: nullum esse mortaliū eo gratiorem. Hoc beneficium eo futurum acceptius: quo minus ante id tempus intercessisset consuetudinis. Brachius cum altiora uolueret animo non putabat committendum ut Pontificis opes eo magnitudinis procederent: ut sibi foret aliquando ab inimici illius potentia metuendum. Itaq; Legatis respondit. Indignum se putare amicitia tanti Regis: si ultro oblatam tanto gratiorem futuram: q̄to minus speratam. Reginæ uero lampridem affuisse. Quamobrem hostium perditionem quo minus patefaceret: sustinere nequiuisset. Cæterum ad hanc tam subitam expeditionem opas esse multa pecunia. Milites q̄ magnam partem æstatis in ocio transigerissent: equis armisq; deficere tum ad augendas copias nonum militem conducendum. Ad hæc Legati respondere. Habere se in mandatis quod opus esset pecuniæ a Florentinis mercatorib⁹ quorum affines & cognati per eorum Vrbes negociarentur peteret eos aut pecunias aut spon siones daturus. Atq; ita missis utrinq; Florentiam. quibus hoc negotii datum est ducentorum milium nummum spon siones acceptæ. Pauca etiam enumerata pecunia Brachius duodecimo Calendas Apriles stipendio clam militibus dato: quicquid usq; in Hetruria inuentum est peditum equitumq; conduxerat. Paucis post diebus imminente iam æstate exercitum in expeditionem eduxit: primum fuit in Piceno iter. Carrariæ comes qui Eculanis peribat uicinitate Regni adductus cum cæteris coniurasset: & occulte intalisse bellum Reginæ ferebatur. Hic ubi subitum tanti Ducis aduentum intellexit: quum nec patrem exercitum nec tantum auctoritatis granæq; haberet & Eculani factiones agerent Legatos ad eum misit. orans ne quid i se suisq; fines hostile moliretur: nihil secum inimiciorum intercederet: a quo si qua in re Persino bello fuisset offensus: id belli iure non animi malivolentia factum. Parentum tñ fuisse a quibus militari more stipendium accepisset. Non subesse causam cur nunc tandem bello peteretur. Non illum a se non Reginam lacesitam: nec se quidem negare hostes commeatu frumentosq; iuuissu eorum id libertatis suæ fuisse inditum: non illau belli. Si reginæ milites frumentum aut com meatus peti uissent: non fuisse illis ne nunc quidem esse negaturum. Neminem Brachio fideliorem futurum amicum si bello abstinere. Brachius com modius ratus nihil moræ in Piceno cômitti: quominus mature in intimos Regni fines contenderet: legatis respondit. Se quidem compertum habuisse de illato Reginæ bello: cæteræ si filium obsidem dedisset excessurum finibus ac pro socio amicoq; habiturū. Mit titur statim in castra filius: quem summo honore exceptum Brachius cogendo agman præposuit. non magis obsidis fidei militaris Præceti uirtute usus. Inde primū excus sum bellum: mox quanta potuit celeritate prolectus in Saniū: frequentiore inuenit hostem.

hostem. Sanctes uniuersi rebellauerant. Horum principes Laureti & populi comites cō
 luratione inter se facta ad Castilionum oppidum omnes conuenerant. inde impediunt
 Brachi transiunt omnibus occupatis iuuenibus oppida qua foret in intimum Regnum
 aditus ualidioribus munierant praesidia arbitrat quod erat existimatum si hostem uel
 paulo retardassent difficiliora Reginae futura omnia. Labi interea reliquam aetatem: &
 Sfortia Reginae ceruicibus iuherentem excluso Campania Brachio autem uictam Nea
 polim repelli non posse. Nec Brachium hostium consilia iatebant. Quocirca maturandū
 sibi magis ac magis intelligebatur si nihil hostile a tergo statuebat relinquendum. Igitur
 p̄mouit ad Castilionum castris: ueluti flammam oppugnaturus uaria machinarum instru
 menta praeparabat. Nec oppidum erat natura satis munitum. Comes nouo & munq̄ an
 tea uiso apparatu conueniunt non expectandam oppugnationem decreuerunt. Emisit qui
 dicerent imperata facturos. Paulo post in castra & ipsi exire acceperunt in potestatem in
 pristinam Reginae q̄dem redierunt. Hos Brachius ad maiorem ceteris incutiendam ter
 rorem simul quo plus esset auctoritatis castra sequi iussos Ducum habuit numero. Dedu
 ctō celeriter ex eorum sinibus exercitum: quid socius ager caperet detrimēt Placentum
 contendit Pelignorum oppidum. Hic tres hostium centuriones praesidio erant imposi
 tis magna ad defensionem manus missi excussa ratione pauor animus inuasisset. Circu
 scribebantur iam infecto exercitu: & quae oppugnationi uisui erāt futura proximorum mon
 itum syluis conportabantur minae quoq̄ auxere formidinem. Quippe Ducis nisi oppi
 dum dederent ultimum supplicium minitantis nocēs audiebantur. Igitur non expectata
 pugna sese dedidere. Sic Placentum parato quidem sed non tamen cepto proelio deu
 lctum est. Placentinis proximi erant Sulmonenses qui & ipsi quoq̄ secuti fortunam pau
 lo ante a Regina defecerant. Itur signis infectis ad populandum primum agrum. Sulmo
 Pelignorum caput circumlabente clauditur flumine. sed nec tam alta aquae profunditas
 ut uel peditatu superari non possit. Sulmonenses conspectis eis flumen hostibus: uicinia
 ne subita oppugnatione uicti captiq̄ diriperentur. Legatos qui bellum deprecarentur emi
 serunt: cum fama inuicti Ducis uicta Placentinorum delectatione contemnitur. Nam ul
 las uires ut praesidia restituta existimabant iussi Magistratus Reginae praesidiumq̄ acci
 pere nulla mora imperata fecerunt. Sulmione subactō Brachius ne quid celeritati suae ob
 staret simul ut iam sociorum consulere fortunaeq̄ maturae copias inde deduxit. motiq̄
 ad Capi iugum castris: quod oppidum Iacobus Caudola obinebat uis nobis pueris
 nobilitate & potentia clarus. Quum oppidani omnem pacis cōditionem reieciissent: ma
 gna ui militum expugnatuū primi tentauere hostium impetum: ita primi sustinere non
 potuerunt. Omnia praeter libera corpora mulierum puerorumq̄ praedae militibus data.
 Non procul inde magna hostium congenerat manus. Dux erat Iacobus Caudola quem
 diximus: cuius impetum tunc quidem in Sannio postea uero reliquo in Regno longe
 ac late patuit. Hic omnium Reginae infestissimus. Sannitates partem compulerat bello
 partem precibus ad rebellionem sollicitauerat: qui audito aduentu hostis: nihil magis
 ueritus q̄ celeritatem: quantum usquam inuētiū est copiarum comparauerat: egressusq̄
 per furcas Pelignorum in eciem: ut a fronte cursum properantis retardaret nocto milibus
 passuū procul ab hoste confederat. Tenditur in eum infectis signis: qui & numero & ani
 mis militum impanubi uidet hostem celeriusq̄ fuerat opinio proelio paratum aduentu
 rem in proxima reliquit castra. Partito deinde exercitu quacunq̄ penetraturus uidebatur
 hostis firmissima obiecit praesidia maxime omnium Castellum sangni ualido peditatu
 equitatuq̄ munierat. Oppidum est medio in transitu profurgens situ egregie munitum.
 Huc ubi ingentem equitatum missum Brachio per transfugas est nuntiatum. partem com
 parum per latissimam ut in montibus dimittit planiciem: quinq̄ milia enim passuum in
 longitudinem patens a mensura nomen accepit. ille imperat ut hostem ad bellum irrita
 tenuisse cum reliquis copiis modico intervallo suis auxilio esse subsecutus. Hostibus de
 inde oppidum deleterentibus: & per suprema iuga montium sezarum more fugientibus.
 ad Castellum sangni celeriter proficiscitur. Oppidani non expectato impetu portas sta
 tim aperuerunt: & paulo ante deturbata Reginae signa pro foro atq̄ mœnibus sustole
 runt. Dum haec a Brachio geruntur. Sfortia magnis coactis copiis Cantalopum ad aren
 dum Campanica hostem prouenerat. Huc ceteros Pontificis Duces Praefectos. Centurio
 nes & quicquid oblici hostibus posset unum in locum conuocauerat. Tot deinde simul
 Duces in agrum Suesanum inter paucos Italiae fertilissimum contenderunt. Erant in ho
 stium castris Iacobus Caudola. Fabritius Campanus. Michilectus. & Sfortia Codignola.

HISTORIA BRACHII

ni omnes: & tunc elati: & postea multo clarissimi Duces Brachius quanto numero inferior erat tanto militum animis & uirtute præstabant qui ubi de hostium discessu cognouit: moris à Sangro castris factoque per agrum Venafranum itinere ad Urbem Cales obfidendam profectus est. Cives postredie quæ obsessi sunt deditionem fecerunt. Inter hæc legati Campanorum ad Brachium uenerunt petentes ut Capuam ad delendas hostium reliquias proficeretur. Non procul ab Urbe Capua Templum est celeberrimum: quod uicinis frequens hominibus cingit. colitur. Supra templum ingens exurgebat turris. Eam locum Sfortia paucis ante diebus occupauerat: & quæ ab Urbe non amplius quam duo passuum distabat milia duos Præfectos militatus: & sub his trecentos leuissimos equites præsidio collocauerat. Hi noctes ac dies Campanorum infestabant agrum. Civesque intra Urbem magno cum detrimento detinebant. His de rebus quum Legati quæstioni uenissent Brachius firmatis ad Cales rebus caduceatorem Capuam præmittit: atque edici iubet ne suis militibus qui paulo post erant transiituri: neque publice neque priuatim quicquam cibi potusue daretur neue hospitio susciperentur: nec a Cauponibus. Tabernariisue quicquam uendere eorum. eadem in castris a preconibus militum sunt denuntiata. Quod eo fecit consilio: ne quid properatulum statim exercitum retardaret: sequuntur quadrata agmina caduceatorem tanta celeritate: ut pari semper intervallo grauitur armata. Cohortes unius incertis cursu adæquarent. Taliciter ad Capuam uulturus annis factio per mediam Urbem transitu. Sic paucis horis octoginta decursis stadiis ad uicini peruenit: est. Inuaduntur terribili clamore imperati hostes nihil tale suspicatis: subitoque ad unum capiti spoliantur. Eadem deinceps oppugnatum turrim: eamque ex omni parte leuis armaturæ milites adopierunt: sed ingens alitudo uanum faciebat militum conatu. Eius summum uertice tres hostium milites defesse debant. Ex his forte duo erant Perusini: quos Patria per factios exulantes ea fortia iactauerat. Hos Brachii hortatus ut turrim ac seipsos dedant: promittit liberos illarumque futuros Vana erat Ducis uerba. Illi se nunc per fide pugnare aiebant: nunc saxa in eos qui turri appropinquarent deieciunt. Brachius uincenda dolo prinaciam statuens: sagittarios post insantum uicinas domos collocat. ipse domum egressus armatus captatum de industria sermonem trahit. Ex his duo colloquentes nihil uenti insidiarum plurimis uno momento clam sagittis traieciunt: multo post clamant ut conditione recipere uisus: ira percitus Brachius nisi eius se arbitrio permittant omnem conditionem repudiat. Facta deditione Perusini quidem suspendunt: reliquis autem est dimissus illarumque quæ grauitur erat uulneratus: sine quo tanto sunt indigniores iniuriarum iudicandæ: quanto minus alienus est qui committit. Non procul inde latissima & quadrata prominet turris: Herami uicini accolæ: uerustum opus: & ad mediam prope altitudinem latericia massa confectum: quæ hostes initio tot simul rebellionum quum per fraudem occupassent: quæ opera erat munissimam: a paucis defesse possit: modicum præsidium imposuerant. Brachius solus profectus ad turrim: atque equo circumuectus ubi oibus diligenter exploratis uidet turrim humana uis nisi ad multum tempus expugnari non posse. & hic quoque militari usus est dolo. primum uigilanti pedites iter munitionem turris & stratesque circa fossam exorta syluæ ipsam præbebant occultari iubet. duos deinde primæ lanuginis adolescentes: qui fugam simularent paulo ante primam lucem emittit castris: non procul a turri subterraneæ latent magnifice extruæ: testudines: opus uerustate antiquius: nam & simulachra ueteræ: apparent deoque: & uestigia speculis minime distinctis accipiunt diem. Quadrati operis tria latera aditu patent: per angustum: exitus ad uetustissimum Campanorum uergit theatrum: Cripas uocant Campani: præclaræ antiquitatis monumentum. Supra testudines latissima strata est uia. inde fit ut ista pedibus transeuntium terra late sonet. Ea res arcis custodibus pro uigiliis erat. quippe quoniam terræ uelut clamantis sonitum audiret excitati statim ad propugnacula decurrebant. Adolescentes ubi ad cauernas deuenientes: quo fugam magis simularent de industria terram altius uenientiusque ferebant. Expectati eo strepitu custodes: quinam essent transeuntes percontari minarique ceperunt. Illi ut erant edocti fugere se & Brachii castris: & ad hostes Matalonium pergere quum respondissent: uestigium inuolucra reiecta tergo fugam uerisimile faciebant. Orare deinde uoce supplicii ceperunt: ut qua esset iter ad Matalonium: illic enim erant hostium stationes ostenderent. Custodes: rati adolescentes furto quicquam sit abeuntes surripuisse: pari itinere longas ambages necesse: pari clam aduersa turri scallidus elapsi faciunt in eos impetum. Illi fidis inter preces: lachrymis resistentes manibus elabunt: nec tamen multum conabatur. Ecce qui fructibus infederant de improposito repente adorti magno

adorti magno clamore stricto gladio circumsistunt homines tribusq; ex his captis: curritur confestim ad arcem quā uacua praesidii ac desertam existimabant. Tum qui tutelae erant relictī e turris fastigio saxa iacere: peditesq; propellere coeperunt. Captiui reuincti post terga manus ad Brachium deferuntur. Ille perduellionis agendum in eosq; a Regina deficientes praeter ius Imperii rebellassent. & nouo supplicio ad trirēmim mittēdos quum decreuisset. Quo supplicio nihil auditu est acerbius. Ex his unus quem saepe antea durissimos eos labores isamēstimalgoremisordesuerbera. & quod imanius est: incuratas aggritudines semiuixos mores in mare deiectas intellexisset: procumbens ad pedes flebili uoce per deum atq; hominum fidem obtestabatur ut quo uellet supplicii aut mortis afficeret genere potius q̄ ad trirēmim destinaretubi inter perpetuos labores deficienti esset moriendum. Quum parum proficere lachrymis nec flectere Ducis sententiam uideretur: prodere turrim si se dimitteret promittebat. Id perq; deos: petq; homines iuratus dimititur. Nec sefellitur: uersus ad turrim quum euasisse simularet: receptus a custode proxima nocte imissum recepit in fastigium turris hostem. Dum haec ad Capuam geritur. Neapoli res in angusto erant. Hinc finitima & iam ante muros bellabinc durior bello fames urgebat. Tum aliquot hostium trirēmes ne quid in Urbem cōmeatus frumentiq; importaret: unlibere omnem maritimā oram excurrebant. Neapolitanorum fides: quod aduersus Sfortiam non statim coepissent arma: plus suspicionis q̄ periculi afferebat. Reginae: quae tot circumuenta malis ubi aduenientem Brachium: atq; iter sibi quacūq; tenderet uisitoria facientem intellexit: deposito paululum metu: tamen sollicitam quem tumultum fames excitaret. Mittit qui Brachium cum omnibus copiis Neapolim aduocarent: rata id quod res fuit eius aduentu hostes procul inde diffugitos: & totius agri uicos atq; oppida reditura in fidem: frumentiq; quum opus esset in Urbem connecti: rasiūm quod per crebros nuntios afferebatur. Alfonso Regem magna parata classe nihil aliud q̄ p̄torem Brachii aduentum expectare: iam Hispania soluisset: Siciliam nec multo post Drepanum appulisse. Quae res Brachio maturandae professionis causa fuit: ut neniētem meti Regem terrestri praesidio exciperet. Mortis igitur castris Marfanensium opulentiūm ac maximam agri Campani oppidum in ipso itinere adortus expugnaui: diripiendūq; militibus concessit. Hic Trasaccus hostium centurio: idum acriter defenderet: moenia pugnas occiditur. Post die in fines Neapolitanorum profectus: omnem agrum biduo subagis: frumentum imperauit. Postridie deinde ad phenum diui Anthonii castris non amplius quā duo milia passuum ab Urbe Regis aduentum expectabat. Interea Populus Neapolitanus frequens in castra uidendi studio salutandi q̄ cuiq; erat dignitas cōfluere. Iam commeatus abunde Urbim: in terraq; suppediabant: nam hostium trirēmes metu Regiae classis in intinios se Caietæ sinus receperunt. & agrestes caris ac iumentis farinam comportabant: istamq; ad supplementum Urbanae annonae misse in Siciliam duae naues oneratae. Iam Rex classe ad Proclitā delatus trirēmim quae eius aduentum nuntiaret Neapolim dimiserat. Sed quo paratior ingrederetur Urbem ad castellum Oui cinctam undiq; mari arcem appellendam: atq; inde terrestri acie ad eundem Urbem statubat. Hac re cognita Brachius eodem cum omnibus copiis praeciscitur. & quo comodior ac magnificentior discensus in terrā foret assensibus: trabibusq; proximis e locis comportari iussit: q̄ longissimum intra mare pōtem aedificauit. & quā fundum assentes non attingeret: assensibus substratae nauiculae pontem & ipse faciebant: tanta quidem altitudine: ut pons suprema nauium adaequaret: tabulata. Regia classis apparere iam in alto ceperat. confluenti Neapolitani agmine ad occupandum pontem: quo suis ipsi manibus ueniētem exciperent nouū Regem. At Brachius militem partim secundum ntraq; pontis latera disponit: partim extra pontis aditum in aciem q̄ structissime producit. Vbi terrae appropinquaret nauigia simul clamor toro exoritur: littore: tubarūq; clangor late circumsonant: simul aeneae bombardae: quas longo ordine prima littoris ora itendi iusserat: excurtunt. Nec Regii milites desuere. Illi tubis: illi tympanis & minoribus bombardis circumparentia maria ingenti plausu resonare faciebant. & naueū nescio quid dulce tota complens littora omnium aures barbarica suauitate mulebat. Regia nauis ne quid su spitionis ostenderetur: prima littori admotā Regē intra pontē edidit. Hic incertū nimio pondere an aedificandae inertia duo simul assentes Regi sub pedibus defecerunt. Sūt qui factū id per locū parent: simulq; ut diripiende Regiae nauis occasio militibus foret. Rex praecipiti lapsu inter assentes in substratā decidit: quadritēmim multaq; peresus sentina: si-

HISTORIA BRACHII

ne illud omens huc locus fuit in risum nō minorē sibi quā ceteris cōuertit. Qui qua die qua hora hęc scribimus post octo & triginta quā hęc gesta sūt annos uita decessisse non tiatur. Ingens Italix Regniq; iactura: quę parē ante hoc seculum neq; potentiamq; moderatione habuit nemini. Pontem egresso pergit obuiā Brachius ut procumbens ad pedes Regio morte salutarer. Sed tanta iuit Regis in leuādo celeritas ut porrecta dextra quē oscularet: leua procumbere incipientem excitaret: sepe & longum complexeretur extatatum. Sed quę salutationes. qui mutui complexus: quę & quā amica intercesserint uerbis demū pōt cogitareq; re diligentius mēte agitata. Hoc quoq; considerabit in cognitum ante id ips Regem: eumq; potentissimū. & cū aliis multisq; maxime balenibus insulis. & præterea Sicilia. Corsicę. Sardinie. Aragonie impetrantē exigua. & certe terrestribus præliis inuili classe ad media hostiū arma uenientem aliena gente: diuersis moribus uaria lingua: solū inter instructam militū aciem ad hominē uenisset: di genere nobilem: certe fortuna nouumq; in eius se manus potestatemq; coniecisset: cuius fidetis antea sepe audiuerat: ratio tñ q̄s quā tanta in re esset expertus. deniq; ultimo facto periculo Italicę fidei tot simul destruta Regna. & quod omni Regno clariū libertatē corpusq; amississimē. Quę quanto erant maiora: tanto perditos quidem magis incitare ad facinus fideles uero charitatis atq; officii admōere potuerūt. Posthęc uniuersa classis duę & uiginti trireres messin quis erant equitum duo sagittariorū totidē militia quoq; aliq̄diu iussu Regis mari substinisset: iton paulatim appropinquauit. Desiliunt tandē in arenas Regiē cohortes. Italiam gentem armatā armatę salutantes. Nec ætior Imperatorum q̄ militū fuit complexus. & sunt Hispani ceteris nationibus natura blandiores. Placuit deinde Regi ut una Urbem neutro eorū uita usam ingrederent. Quod ubi Regi nā est nuntiatum totā Urbem magnifice iussit apparari q̄to maximo poterat honore acceptura & Regem quem filii loco habitura esset. & Brachiū cuius ope paulo ante amissū Regium culmē recuperare speraret. Fit ergo quicqd undiq; excogitari potuit publici: priuatiq; ornatus. Nec Ciuitas est toto terrarū orbeque tantam hoc tempore nobilitatē & magnificentiam habeat opinionem. Nec tñ samē ipsa rerū facies cedit. Hic Urbis ædificia aliota q̄ alibi tūnes. & ea ipsa plus ad ostentationem q̄ commoditatem erecta. foris ornatiōra q̄ intus. Hic prope cœlum tangentia complura templa. Hic Regiē sex arcibusq; aliis perpetuo claudunt: muralia munitionē terra: quędam partim mari partim terra cūsumunt. Huc totidē accedunt sedilia: sic enim appellant Ciuiū diurna receptacula: quę magnificentie ferat nobilitatē: sic etiā opibus: magnificentiaq; contendunt. Hic equestris ludis frequentiores q̄ alibi conuiuia. Tam Ciuiū rerū & mulierib; mundi tanta luxuries ut fastidio iā si utetiā quę præciose iudicant. Nec usq; tanta uasitas elatioq; nobilitatis Mercatores iis & opifices cōrempit sunt: ceterū ipsi etiam si domi pauperes: tñ ocio dediti cetera studia præter militaria cōtemnunt. & quęcūq; honeste opes parant tanq; inimica nobilitati detestāt. Ergo aduentu Regis omnia publice priuatq; supra modū adornata: parata templa: expurgata fora. & quęcūq; essent iucefuri: auleis auro: purpuraq; per pulpita distinctis interducentia late radiabant: omnem tñ ornātū superuenerant magnificentiū extincta sedilia. Hic mulieris cultus: præsentiaq; Neapolitanarū: tripudis & cātū Regium & Brachianū nomen in cœlum tollere. laudes duorū Principum intermiscere transiuntibus audiebantur. Rex quo tūior Urbis insidius foret ad Castellum nouū munitissimā Italię arcem recipitur. Brachio priuatę quidē: sed tamen amplissimę Urbis ædes datur. Post die eius diei Regina Brachio ad se uocari iussu: primū gratias ægimq; hostilib; perfidię admonuisset nullo adhuc fœdere cōiunctus. Adiecit deinde sero quidē sed tamen aliquando deos sibi: suoq; Regno consuluisse: quę eius amicitia adepta esset. Iam tūc eius fidei uitā: fortunafq; cōmittere. Illum exercitus licet Imperatorē. Illam Urbibus opidinaribusq; præficere. Penes eundem creandorū: abdicandorūq; Magistratū. & deniq; exigendū uedigalium ius & potestātē fore. Sed qā hęc uerecundius accipiq; dard tudebant: statim Brachiū Fogiæ: quę est Appulorū ciuitas Comitē. & Capuē Principem declarauit. Et ne qd Regiē potestatis deesset ppetuū copiarū oīum Imperatorē. Cōnestabulū illi uocāt. & totius Regni gubernatorē designauit. idq; post die a Rege post cenā icōuiuio cōfirmatūq; auro porrecto scripto. Qd tibi inq; Regina mihiq; bñeuerat: hūc ego Brachiū mēiq; tuq; exercitū Imperatorē facio. Accipe tu hoc auro sceptrū dextra manu hoc ego tibi paraturū me q̄qd bello iusseris pmitto iuroq; pmitte uos q̄ me securi estis iurateq; paraturos. Quum milites ac duces Hispani & Neapolitani in sceptrū conu-

rassenti

rasset: cōuersus ad unum Brachium grauissimis eum uerbis ad Regni defensionem est
 hortatus: nec desuere summi Ducis laudes. Vt inquit hoc te bello tam nefarie nobis il-
 lato praefecerimus: non magis tua uirtus nos impulit q̄ fides: altera quidem ut possis tue
 dignitatem nostrā altera ut uelles promittebant nobis. Quod reliquum erat ne priuā
 to imperio rem gereres: fecimus Regia ut esses potestate. & ubi ferro decernere sederet
 animo: non magis Regni nostri quā tuā gloriā subires discrimen. Non te necessitas huius
 belli suscipiendi propter angustias rei familiaris nō domesticā calamitatem perpule-
 rant: satis tibi diis gratias: cum rerum aliarum tum maxime Imperii est gloriā quoq; di-
 cerem esse satis: nisi maior foret q̄ ut uos eius parte contenti mortales sinus. & quam Im-
 perii tui termini non capiebant: alio tu diffundendam existimasses. Latius enim mortali-
 um nomina q̄ gesta peruagantur. Illa quidem cum periculo breuem sibi gradum faciunt
 hæc cum laude summa q̄ latissime proferuntur. Nec me imperandi cupiditas huc genuit
 um pellexit. Stultum enim fuisset pro incerta spe certissimū deserere Patrium atq; Autū
 Regnum: sed quo Italiam fama nominis impletem mei. Nec dubito nullo me pluribus
 hodie q̄ heri esse notior me. Sed hæc fama nominis si honesta est quo plus proferat eo
 plus habet gloriā: si turpis nihil est quod non defecer. Satiū est ignotum intra uerbis: sa-
 lam latere: quā cum ignominia per hominum ora linguaq; uersari. Illum nemo accusari
 omnes hunc detestant. Nec quicq; tam est gloriosum: q̄ bella cum fide gerere. Contra ni-
 hil turpius q̄ ubi belli ac uitae periculum subeas: gloriā laudemq; contemneres. Nec tamē
 ideo hæc cōmemoro: ut suspectior mihi sit hodie tua fides: q̄ heri fuit: quā relicta longo
 itinerallo classe: solus atq; inermis in tua castra desiliens: sed alia q̄dā ē rō uicisti Hetruriā
 Bononienses breui subacti: fortissimū Regē pepulisti Romanā ad nos quoq; rerū a te
 gestarū peruenit fama. & sumus Reges etiā externorū curiosi. Nulla cū gente bellum ha-
 buisti: quam nō statim superaueris. Nec tamen maior uictoriarū tuarūq; fidei prædica-
 tur gloria. Quo tibi hoc bello. & uirtuti & fidei consulas: uehementius est enitendum:
 ut nec fortunam fatigasse tuam uidearis: nec minus integer. Nescio an etiam magis alie-
 na in te possis uideri q̄ in tua. Totum hoc bellum cernicibus tuis constar. Si qua ex parte
 tanta moles excutietur: nescio an propter hoc ipsum periculum: eque quem ante inuictū
 putabant: uinci te posse homines iudicabunt. Gloriā illa tua pristina multum intra opti-
 nionem recedet. Copiarū habebis quantū uoles: diis gratias: terra mariq; pollemus. Hoc
 uenit ualde ne sapius conflegendum putes: q̄ anceps illa & ferper uaria belli fortuna pa-
 tiatur. Succumbit enim aliquando uirtus: quæ nimis sæpe cum temeritate in discrimē ad-
 ducit. Habes Duces. Habes Praefectos: quorum opera in bello uti possis. Non semper ipse
 te cōmittas fortunæ: quum per alios obire pericula possis. Boni cū Imperatores sem-
 per consilio: non nunquā etiam præsentia rem gerunt. Sæpe uel modico Imperatoris lictū
 cadit exercitus. Hæc etsi pro gloria nō fugienda: non tū sapius tentanda sunt: quæ nulla
 re magis q̄ frequentia possunt mortalibus accidere. & temeritas est sapius quā necesse sit
 subire periculum. Tum nihil periculosius: q̄ nimis sæpe uel secundam tentare fortunam.
 Proinde ita hæc uelim accipias: ut belli dilationem non minus hostem quā nos ipsos sati-
 gaturam putes. Maturitate opus est nobis: non festinātia. Sic acerba decussa pomarum
 plerūq; frangunt: matura sponte sua cadunt. Nec tamen pugnandi tibi quotiens uelis
 eripi libertatē censes. Ego quoq; si ire in bellū tecū una iubeas: pugnante sequaretur in
 manifestū discrimen. Sed noui q̄ si sine ardore animorū. illis q̄ bella gerūq; moleste occa-
 sione rei bene gerēdæ soleat expectare. & p̄ uictis habeat quos patet esse cognoscāt. Vbi
 tamen fortuna temeritas ualet plurimū: nobis tū demū cōflegendū est: quū nō speratum
 sed cōpertū de uictoria erit. Quippe mora nobis salutaris: hosti perniciosa. Deditimus operā
 ut quæcūq; bello usui futura sumus: si tegra nequeant mari comportentur. Iam ante nostrā
 pfectionē classēq; potuimus struissimā comparauimus. Nautis septem onerarias: mirū
 nisi cras hoc in littore conspiciemus. & tamen nouas iussimus ædificari. Milites Hispani.
 Valentinii Syculi sunt in parato omnes. Plus nobis erit copiarum q̄ huius bello sit opus. &
 quod hostibus cōtra est copiam nobis ex ipsa nascet mora. Cætera Regna quibus impera-
 mus ipsi abunde cōmeatas: fruentur: sagittas: equos subministrabunt. Carerunt hæc si
 tibi minus placere: nihil erit impedimenti: ut re pace belloq; arbitrio tuosdum tamen
 scias me sic locutum non magis Regni mei q̄ tuæ & gloriæ & salutis habuisse rationem.
 Ad hæc Brachius q̄ sæpe alias audierat eū Regē magis fatigandis hostib⁹ quā opprimē-
 dis conficere bellū: paucis in eā sententiam respondit. Vt primū gratias ageret: tantū in

HISTORIA BRACHII

se concepiſſet fidei: mox ad belli mentionem pauca quidem ſed non præter rem adſice-
ret ſcire ſe quibus artibus in Italia conſtarent bella. Nullam gentem conſultius ad aciem
procedere. Quod ad ſalutem ſuam tutelamq; Regni pertinere. daturū operam ut neq;
Regem delati imperii: neq; ſe accipri poeniteret. HÆC quam eſſent dicta. Hiſpani equi-
tes Brachii ſermonem de Italicis bellis exceperunt: ſtaimq; placida ac pulchra orta eſt
primū inter milites: mox inter Regem Brachiumq; Concioutriſq; ſuum militandi mo-
rem præterennbus. Illi ſua proelia in cœlū tollereq; pluribus copiis in bellum irent &
maiores ederent cædeſ: tanto enim certare ſe impetu aiebant. & ſerocia animorū: pau-
ci ex uictis uiui in hoſtium uenirent poteſtate. Pleroſq; in ipſo prælio deſideratos mor-
tiſerū enſem expedareſq; tetga uertere conſueſſe. Nec quicq; eſſe ſpeciōſiusq; aut inſtan-
tem uincerent occidere præclare dimicantem. Sic uincentem a fortuna luatim morien-
tem a uirtute non deſeri. Eundem eſſe Hiſpanorū quem Gallorū & Germanorū morem
Nec dubitari Gallos Germanos omnīū eſſe genium ſerociſſimos: eos tantis copiis mo-
liti bellatū plures uno prælio cecidiſſent atq; illarū ex noſtris in aciem ullo unq; in bel-
lo præſiſſent. Eodem accedere ueterem atq; militandi. Quippe uallam gentem Ro-
manis potentiorē fuiſſe: ſed nec eorum quicq; magis q; ingentes bellorum ſtragis com-
memorari. Sic illos uetuloſiores omnem iuuentutem in expeditōem emiſſiſſe. Tum ſi qui
per ignam hoſtium maius uicti effugiſſent aut ſe ulcos dediſſent exauctoratos ſtatim
& prope infames habitos eſſent: nunc alia uia procedere Italica bella. Nam & ire paucos in
pugnam. & eoſpſos languide quidem frigideq; dimicare. Nā quo in prælio decem unq;
aut ad ſummū uiginti ferro cecidiſſe: ubi nō inuidis magis q; uirtute eſſet pugnatū. Hæc
non ſolum a nullis: ſed iactabantur ſed ipſe quoq; aſſennebat Rex. Brachiani Ducem
qui frequentes conuenerant & corona ſtipauerat diſceptantes ipſi quoq; uocem tollere
& ſua iura defendere ceperunt. At Rex indiſto manu ſilentio Brachium tanquam in ius
uocati cauſam dicere iubebar. Ille ſemper alias benignus in ſuos uſu ad eos conuerſus.
Et nos inquit quando Rex iubet noſtra tueamur milites iuuant qui facti in acie me ſæ-
pe defendiſtis: ego uerbotum uos contentione non defendam? Cōuerſus deinde ad Re-
gem atq; Hiſpanos. Ego primū omnium inquit bella non numero bellantium: ſed uirtu-
te conſtare arbitror. Nec quicq; tam impedire poteſt aciemq; imperita multitudo. Sed ea
uirtus non magis corporis roboriſq; animi conſilio eſt tribuenda. Vos ocio nati: uideatis
aſſueti magna turba completis caſtris: ſignari tamē rei militaris. & animos ut decet præ-
ſentes pugnae cōmodari: natis in hoſtium gladios ſerari more. & ueſtro uos in preſſu
magis q; hoſtium ictu iugularis ſic furem tementem pro uirtute putatis extollendū
Accedunt prauæ opinioniones ueſtræ: qui honeſtus glorioſuſq; ducitur: quomodo uincere non
poſſitis hoſtiū oculos ueſtro cruore ſaturareq; euadere incolumes & melior belli fortu-
næ referuare uoſpſos. editis magnas cædeſ: quia dū pudet fugere: glorioſam hoſti ueſtro
uobis ignominioſam mortē nō perhorretis. Per magni reſert paruo quis incōmodo an
ingenti cū ſtrage uincat. Quo maior eſt cædeſ uicti exercitus: eo uictoris gloria inſigni-
or. Ite porrigite uos iugulandos hoſti: quo plura uictor reſerte poſſit optima ſpolia. Sic
uno ſuperan prælio penitus bello excidiſtis. Sane uero præclare agitur cum Regibus ue-
ſtris cū Ciuitatibus ac liberis. Si ubi paululū inclinauit acies nihil niſi de ſubeunda morte
id eſt augenda calamitate ueſtra decoranda hoſtium uictoria cōgiteris: illi libertatem
patræ: illi Regum ueſtorum Regna Imperiaq; præſidio ueſtro ſpolianda obicitis uin-
centi hoſtiū ſecunda agitis pugna. Quo pacto uictoriae moderamini: fugientē hoſtē
nō capitis ſed occiditis: ſed a uulſa iugularis galea. & quib; de fortunis aut imperio bellū
eſt de uita & ſanguine dimicatis. Nec magnitudo animi dicenda hæc eſt: ſed immanitas
crudelium barbarorū nominanda. Naui ſi de imperio eſt uobis contentio: cur eos occidi-
tis: quibus uictoria parū glorioſius imperare poſſitis. & qui fugitiūm rum uicti parere
incipiunt: quos quidē occidere nihil eſt aliud q; belli fructus a mittere: uafare etiam cona-
mini Regionē nō uincerem: qui ſi uincitur delatis declarat nō ſe fortuna ſua bellis
ſed hoſtium ſanguine contentum eſſe. At aperto certatis bellum: non inſidiis circumuenitis
hoſtem. Quis ignorat rem militarem induſtra atq; arte plutinum procedere. Sæpe do-
lus in bello pro uirtute eſt: nulla tamen perfidia militaria iura uiolādo. Hæc uos aliā uo-
bis & ignota deſpicitis: ſed proſecto nō pulchrū eſt contemnere in nobis quod ipſi præ-
ſtare inſita quādā tarditate nequeatis. Imus pauci in bellū: quā iuuile & inſuetū pugnae rui-
bā ad cædem nō educamus: eunt in certamen nō mollis & imperita ad ſubitū bellum
delectanturq;

delecta: atque armata iuuentus: sed dura frigore ac Sole corpora: quibus ab ipsa iam inde infans strata equorum pro thons fuerit: qui puluerem ac ventos pari. & famem indiamitum: inuigilant nullas delicias: immensos labores sustinere didicerunt: qui inter medios hostium enses ac tela educant: vulnera contemnerent: ictus incutere: incussus excipere: atque cuita: restio hostum capita: pedes: latera pro loco: pro tempore: ferire: seruare ordinem: dimitte ac prima signa: non momento acie digni: ad hostem ferendum: iustitiam: sed ire in ordinem: natum Ducis aut diligenter expectare: aut iam longo usu per se ipsos callere: locum infemum supernis dignoscere: instat fugientibus: praevincibus: resistere: prius q̄ desperata visio: de fuga cogitare. Hi sunt ludii militum nostrorum: quos quia pauci frequentant: sarius est paucitate docta q̄ multitudine imperita contendere. At pauci cadimus: quia durū est quem spoliare fortune: uolumus: neque priuare spiritu & sanguine. Sic fratres cum fratribus: interdum liberi cum parentibus: non quidem de sanguine: quod esset immanissimum: sed de honore atq̄ imperio certant. Caput corpora: quae redimi pecunia non possunt: in his spoliata dimittimus. Huc ratio accedit armorum: unde enim duro tegitur sermo: nec saepe ante descendunt: mortis etq̄ penetrant in corpora: vulnera: ubi illud ferum ferro detunditur. Tum ratio nobis mature confligendi: non furoris impetus moderat. Audio Germanos istos quos dicitis non ad proelium: sed acie nec furentes: tunc: quod necesse est fieri: quum ars ignorat bellandi: gignit. Stultitia temeritate: ferocitas: suis exitiis: Viribus: eneruata: umbra & delictis: corpora: diutius solent pati: neque tunc nec rem ordine aut arte: sed ut uos dicitis: ferocia: ut nos censemus: furor & infans gerunt. Nam quid nobis obiectatis antiquos? iam ego antiquitatem non plane noui: hoc scio crescere cum aetatibus industria: semperq̄ noui aliquid addi uetustati. Rex interpellato sermone. Nimirum inquit si nos cōtemnimur: qui audeatis etiam uetustatem tanquā rudem & maneam accusare. Tum Brachius. Haud equidem hoc asum. Quippe qui quanta fuerit illi: aut qualis non uiderimus: sed quantum scriptorū industria: fuit comprehendere: tanquā illi semper aliquid addunt rebus ornamentis: nihil ad huc uideo: cur quicquā uetustatis desideret aetas nostra. Nā Imperia non hominum culpa: sed temporum mutatione defecunt. Plus ueteres cogebant copiarum: primum fuerit illa saecula hominum: fetaciora: fortasse: deinde non eorū qui scirent industria: ferre armata: sed qui aetate possent delectos habebantur. Nec eos usus consuetudoq̄ bellorum: sed subita & improvisa necessitas faciebat milites. Ex agro Imperatores: ex constricta milites ciebant. Sed quid milites dicimus: quorum nonnulli semiermes: pleriq̄ sine armis stipēdia faciebant. Nos uero non uigilo delectis: militia: nation non praestitis: pacis & inoepta pelles: durissimis ex calibetasis: ferrea contexti massa bella gerimus. Quid illa tantum pedum multitudo? An parum inditio est nobis imperitam turbae: quis pugnare nesciuisse. Nam si qui erant equites: qui tamen paucissimi erant: quantum illi habebant roborisq̄ referat pedum agmina: conterebant: & tamen solo imperu illi & ardore non arte usq̄ bellabant. Confer cum temporibus: tempora: cum militibus: milites: cum machinis: machinas: imperitos pedites: ietus fundas illis cōperies. Contra nobis callidissimam ac ualerrimam militandi disciplinam: exercitissimos equites: & rumpentes caelum: in eundem muros saxaq̄ bombardas. Age deinde suspende in trutinā etiam Imperatores: quanta uix dii boni nostrorū Ducum: quanti cum iustitia ebibiti laboresq̄ nihil Urbani atq̄ molle. Veteres non arte bellis: sed uanae praebis studio: non per gradus instructis: sed statim creati: non uirtute: sed potentia: non quaestū & uiribus: sed patriae stipendio & delectu fiebant Imperatores: quorum etsi nonnulli rei militaris fuissent: paritū milite tamen erendum erat: intermittentibus bella: nouiq̄ semper atq̄ ideo inualidi habendi delectus: noui exercitus comparandi: tum ipsis quoq̄ non perpetuo labore uersatis: multum ocii Urbani capiendum. Quid tale in nobis: domi nascimur solū. Nam ad militiam statim educti ad petendos equos: non parentem: non ipsam agnoscimus matrem. Hymē nudi uentos frigoraq̄ appetimus. Praesepia nobis in delictis sunt: aetate alieno usui factam: quā uix manibus leuare possumus: terra: galeam ceruice perferimus. Pabulatum etiam si nobis domi nati sumus: eundem est nobis. & ut pluuia metentibus: pcam: matutino pusu: rore madescimus: ad stationes reuerſi: non in uolli cubiculo: non igni testosq̄ sonemus: sed hisdē illis mandantibus obstricti uestibus: praesepibus cōplēdis: letantine abiiciundo: expoſiti: armis: fessis ad solē expandēdis: toros dies tremēdo sudidoq̄ obduramus corpora. dormimus: non quā aetas & natura postulat: sed ad nutū uel stertētis militis excitati: ultimum

somnum: primi uigilias capimus. Sæpe nocturnel hinnitu equi uel ex quo uentorum fla-
 tu ad explorandam cæli tempestatem tabernaculis strepitum clamoreque detrudimus. Tum
 fames nobis pro cibo est: hac alimur: hæc nobis familiaris est. Si semel conongar agre-
 stium pomorum delinosa saturitas: id demum est lautissimum conuiuium. Sed hæc pacis no-
 minus: quæ belli rudimenta præliis ineundis et si ætati parcurtur: proxime tamen accedit ad
 pugnam sequi semper latera pugnantis militis. & hastam paratam non ita statim porri-
 ges: sed diu eius æquato cursu circumferre. Tum horrendum hoc quoque uidere: si cum in-
 uerzæ minaces hastas: micantes & in ora semper strictos gladios. Iam tum hæc prædisci-
 mus cõtemnere. Nec enim terrorem afferunt: nisi quæ noua infuerunt: sunt. Sic aures quæ
 primo capies fugaces ac timidae: ubi diutius tenuisti manu mirifice mansuescunt. & ad si-
 bilum quo prius terrebantur cõcitant atque accursant. Sic usu edocti sæpe præoccupamus
 ætatem. & immatura adhuc bello cõscrimus manus: non tam iussu Ducum quàm ardore
 quodam æmulandi. Iam tum superne adorti hostem perturbare ordines: prætereuntes
 rescircunuertere: ferire læua dextraque prædisimus. tum gradum profecto sustinere impetum
 totaque mole corporis ad suffodiendos equos inclinari. & cõtata prope terra adus in ho-
 stium ora confurgere: circũuehi equo. & quasi trutina simul stimulis argere: simul frenis
 moderari: atque omnem in partem ueluti globo aut turbine circũflectere. Hæc edocti no-
 stro militare incipimus: stipendium nullaque nobilitatis habita infuerunt: non honor datur
 & qui pugnando præstat: si caute consultiq; rem gerat: locum dignoscat: occupet: a qui-
 ore m. Ordines eleganter constituat: aciem cõmode instruat: pugnam non temere aggre-
 diatur: recipiat se militemq; suum incolumem: prius in petendo hostem ultimum prælio ex-
 cedendo. Hic alter est nostræ militiæ gradus. Tum milium præfictor agminis: hos præ-
 fectos militares: hos agminum Duces appellamus. Horum quoque discrimina quædam
 sunt: & alius alium præstat: quod cuiusq; maior est uirtus: eo plus illi copiarum stipendii
 datur. Qui uero longe alios uirtute: fide: animo antecedit: hunc milites: hunc Duces præ-
 fectiq; sequuntur. Hi sunt Imperatores nostræ hæc Italica Imperia. Nullum præclarus ita
 signis quæ uulnerum aduerso pectore multitudo. & deformata cicatricibus corpora. Quæ
 les multos memorare possem: qui nostræ ætate fuisse Imperatores: quos non fauor plebis
 imperitæ: non Græca aut Romana sacra: diuina: non Urbana ætatis: sed una uirtus in geren-
 dis bellis ad eam subleuit dignitatem. Vt nam illi ueteres adesse possent: ut si ratione non
 liceret: armis causam diceremus: facerent credo in nos impetum collectæ subitam: con-
 rectionem manus sine armis: sine equis: sine disciplina: militiorum ordines nostros: con-
 fectos armis. & ferreis conglomeratos nexibus perturbarent. Tum etiam si dis placeret: præ-
 sta non peritica cominus: eminus funda propellerent. Ipsi quia solide non durant: conca-
 uas hastas nostras expedarent. & quibus ferreæ massæ nequeunt resistere: molliculæ pel-
 les: æneæq; lorice resistissent. Subsidio uenirent inermi pedites. & nostris intermixti equi-
 ribus ora nostra insueto manibus eorum mucrone iugularent. Dii boni quos obtritus
 quantas cædes: quâ ingentes strages ederemus. Cogitate quæ nunc ex hac Vrbe: proxi-
 misq; oppidis subitum accidi exercitum: creari nobilem domiis sed tamen nouum impe-
 ratorem: quæ Ciuili gratia decernat cõcurrere in castra oem ciuilibus armis instructa iuu-
 tatem. Contra hos neos opponite commilitones. Cogitate deinde quæ illorum men-
 tes: quæ pauor armorum aspectu: quæ ferratorum & circunvolitantium equorum occu-
 rus: quæ trepidatio. tum qui ordo immo uero quæ confusio pauidæ & sibi confusæ multitudi-
 nis. An illi diutius repugnant: resistere: credo uel tyronibus nostris essent: ætas om-
 nis militæ est transacta: ne aciem quidem oculorum: nedum telorum impetum sustine-
 rent. Multitudo inermis parata cædis: fugæ: pauidi. Quid facturos fuisse putatis cõmito-
 nes neos: quæ uirginitas animus: quo ordine aggressuros imbellem multitudinem: quot
 inermium brachia: pedes: capita recisuros. Ite nunc cõserte uetustatem. Hæc paulo arden-
 tius quoque militibus morè generet locutum Rex ingenti amplexus est risu. Nec fateri dubi-
 tauit: ex his placet: uera esse maxime: quæ de creandis imperatoribus essent dicta. Rugas
 cõtraxerant Hispani milites. & litem integram suscipere incipientibus: silentium indixit
 Rex: cõfessus Italicos ante ceteros numero præstare. Animorum primo ardore ferociores
 Hispanos: Gallosq; Italicos maturo consilio: non ira dimicare. Vbi continuo est
 discursus: sana est multa simul de bello inimo secretu arcis cõsultasse. Rex omni rone pa-
 cis belligæ ad Brachium reiecta: primum illi Regia munera: purpura atq; aurum lagitus.
 Mox omnes Centuriones: Præfectosq; ut cuiusq; decebat fortunæ: nequis atq; armis do-
 nauit. Gregarius

hauit. Gregariis militibus congiarium datū atq; ita omnium inita gratia ad belli studia conuertit animum. Habeo tamen auctores utrunq; prius cum suis quēq; Præfectis militari-
 bus Cumas concessisse ad uiscendam totius Italiz amœnissimā plagā: eosq; partim ter-
 ra secisse iter partim qua tritemibus extrema maris ora delapsos simul deinde quinq; ma-
 rinisq; terra iterant ad Baias appulisse: totumq; lustrasse Baianum sinum. Salutanibus re-
 pentē aquisocia Tiphreni maris. & lætissima Myrthetis littora. Sic pellectos amœnita-
 te loci: Lucrinum atq; Auernum. & opacissimis iacentem uallibus Acherontem nec ori-
 entem occidenti soli peruium. Tum ut uulgus credit imane atq; auro reſertum Sibyl-
 læ antrum tam quidem uastum longumq; ut multos subire montes: proculq; a conspe-
 ctu recedere credatur. Immenſum cum labore periculum ingredi uolentibus. Antri de-
 inde ora prætergressos: lucanum quoq; adiuſſe Sibyllæ: ingens & uetustū opus. & quod
 nomen indicat admiratione dignissimū. inde ad Puteolos cōuersos deiecit mari domo-
 rum ac turriū fundamenta. tot sulphureos per litus fontes. & prominens superata uetu-
 state theatrum. supra uero ardua fumū exhalantis montis iugā: nec obscura Miseni nomi-
 ne. Deniq; omnē cum tractū longe lateq; peragrasse. His lustratis locis terra Neapolim
 reuersos effossum obscura cauerna Panhilippum ingressos Virgilii poetæ sepulchrū me-
 dia imminens cauerna præcatos ueniam salutaſſent: nec quicq; tam gratum utriq; iocundūq;
 fuiſſe. Quia die hæc acta sunt septē onerariæ naues: quas Rex subſecuturas dixerat: quum
 ad recipiendum in Syclia frumentum reſtituiſſent. Neapolim ſecundis uentis appulerūt
 partim frumento: partim equis & ſagittariis onerata. Secuta eſt ingens annonæ uilitas.
 Iam duobus malis bello atq; fame: liberati Neapolitani. & Brachii & Regis beneficia ſen-
 tire cōperit: liberi ſq; diu intermiſſos equeſtres ludos: aliaq; feſta Patrio more celebra-
 re. Brachius totius intentus ad bellum: quo expeditionem maturaret: multis uerbis Re-
 ginam ac Regem ad mutuam beniuolentiam & concordiam: hortatus: copias Urbe de-
 ductis ad priora caſtra ceſſiſſit. Nec diu moratus: altero q̄ profeſtus eſt die Angarium
 oppidum: quod paulo ante eius aduenrū rebellauerat: magno adortus impetu expugna-
 uit: diſinquit. Mortis celeriter caſtris Paganum in ſeſtis ſignis proficiſcitur: pœterniſi oppi-
 dani: diſeditione ſub condicione ſacta: deiectiſq; hoſtium uexillis. Regia ſigna receperunt.
 Dum hæc ad Campaniam geruntur. Tartalia cum oſtingentis equiſ: ubi auxilio miſſus
 a Pontifice cum Sforia coniunxit. Occulte enim quali non ipſe gerēdi belli auctor eſſet
 ante id tempus auxilia miſerat: nunc cognito Regis aduentu confirmandum exercitum
 & peditariū equitatuq; augendum: itatus manifeſtus omnia ſacere. Magnas undiq; belli
 uires moliti arbitratuſ: quod erat uerſimile plurimum poſſe eius nomen ad populos ſol-
 licitandos Regis copias mari q̄ terra meliores & equitatu minores futuras: uinci de-
 ſiq; facile poſſe. Tum nihil Italicis Catalanorum nomine inſeſtus. & Catalanis putari
 omnes quicunq; tranſmarinum Regem ſecuti in Italiam traieciſſent. Vnicum aſſe ob-
 ſtaculum Brachii nunquam antea uidum. & ſupra mortale reputatum caput. Sperare ta-
 men frequentiter proeliis inanem hominum opinionem poſſe aduerſus illius rebus eua-
 neſcere: nec dubitati ſi pari robore in diſcrimen eſſet eundum. Illam uictorem fore nec
 quicquam plus addere terroris militi q̄ inuiſti Ducis ſamam. Sed auſtis ſuorum uiribus
 exercitū multiplicato: aut non commiſſurum illum pugnam exiſtimabatur: ſi cōmi-
 teret equitatu defecturum: atque ita ſuperatum iri. & partam longa ſcelicitate gloriam
 pugni rebus ſemel male geſtis deperituram. Vt cunq; procederet reſ: uel ſugereſt ille uel
 pugnare ſuperiorem ſe ſuturum. Conſilia erant magis ocioſi Pontificis & uerti res ma-
 gnas uno momento: uno aſtu neſcientis q̄ bellicoſi Ducis. Ergo ſunt enixiſſimi bellici
 rerum omnium apparatus: ſtipendia largius q̄ antea decreta: milites longius acciti. Quæ
 dam a Pontifice aguntur Brachius ut prius q̄ tothoſtium aduenat: et copię finitimos ad
 defeſſionem compelleret. Hiſpanos milites Regioſq; ſagittarios cogit in caſtratoris ui-
 ribus occupatus: nondum firmatum præſidiis hoſtem. Productū igitur ad caſtellā: ma-
 ris media nocte exercitu ſopitas: proſtrationibus uigiliarum conſipient: ad mortis muro ſcalis
 complent mœnia: atq; oppidū irumpunt. Milites. reſtaſtis portis ac cæſis uigilibus claſſi
 cum canit tuba. Oppidani magno quoq; militum clamore excitati ſomnonabi hoſtem I-
 tra mœnia ſenſere: ſubito perculſi pauore latebras tacita fuga quætere: præcioſa ſecū
 aſportare: mulieres ſarcinæ eſſerre domo. & dum effuſiſſe ſpes erat in prædabundū: hoſtē
 incidere. Diripiuntur oppidanorum bona: ſed milites pars domorū intima rimari pene-
 tralia: pars ad portū iſcurrere & nauiculis ac tymibz occupatis: maritima mari dolia: ad oſy

corripere: deniq; terrestri prælio maritimâ prædâ agere. Quæ omnia Neapolim primâ
 luce delata littora: portusq; compleuerant. Vinaria dolia: eaq; omnia plena ad uiginti mî
 lia fuisse tradunt. Auxere prædani etiam Salinæ. Sed arx ualido munita præsidio iquanq;
 multis diebus oppugnata: nullo tamen impetu capi potuit. Et res ad obsidionem redie
 rat: quæ res causâ hostibus fuit celerius ad soluendam obsidionem occurrendi. Constitu
 unt hostes diem: quâ die ad Samum flumen conuenirent. Duodecim milia fuisse equitû
 peditumq; tempestate illa satis ingens exercitus. & qui nō æquate hostem solum: sed et
 cunuenire etiam potuissent. Eius rei per exploratores certior factus Brachius: uenit ne
 inter oppidi angustias opprimeretur: neue tripartito exercitu cum atre: cum oppidanis
 cum hoste simul committere prælium coereretur: deferendi oppidi: mouendiq; propius
 ad hostem consilium cepit: facilius uniuersis copiis: q; partito milite aditurus pugnam.
 Ergo per motis ad Samum castris ad alteram ripam non procul ab hoste confedit. Illi
 quoq; aduersæ appropinquare ripæ. Nec iam duas acies aliud q; fluminis alueus dirime
 bat. Positis hinc atq; inde stationibus duo de uiginti dies circa flumen ut alter alteri ob
 stare inhaerent. Sed fluminis haud sane ingens erat altitudo: frequenatq; patebat uad
 a: quibus traieci milites leuia committebant prælia. & Brachius de industria ad extre
 nuam dum hostem moram trahebat. Inter hæc duo cititer milia Neapolitanorum. & cū
 his pauci sagittarii ad Brachium uenerunt. Sed cum Rex per litteras quod compertum
 de hostium numero haberet: ne prælium caperet ad monebat. Turpe uidebatur Brachio
 quicquid esset copiarum in Regno frustra unum in locum conuenisse. Tum milites au
 ctis iam uiribus: quanq; non pares hostibus prælium postulabant. Dux ipse nō adeo con
 remnens hostem: nihil existimabat committendum temere: dissimulatq; cōsilio me quid
 metus subesse uideretur quominus signum militi daret Regis litteras causabatur: nec ho
 stes magnifice præliandi faciebant potestare. Cōmeatus utriq; magis tñ Brachio suppe
 ditabant. Illis Aceræ Nucenæ Auerfæ. Brachianis maritima ora frumentarû suggerebat
 Sic rerû copia dimicandi fecerat negligentia. Brachius ubi uidet hostem: quanq; maiori
 bus copiis & minore cōmeatu: tamen castris se continere non ausus: cum uniuersis con
 fligere alieno loco aciem indies latius proferebat ut citiorem in planiciem ad æquum
 compelleret locum: uel occasionem militi præberet leuiter dimicandi: nihil missum fac
 iens quo ut uniuersos ad iniquitatem loci: aut partem ad leue certamen eliceret. nec ho
 stes eam detrahant pugnam: qui etiam multi Duces unius Brachii astu superabant: om
 nia tamen patienda statuebant: ut aut cōciter fame multo opulentiorem hostem: aut
 ad alteram fluminis ripam belli cupidum prouocarent. Constat nusquā Brachium quā
 tum hoc bello hausisse laboris: continuos complures dies nunquā exuisse arma: secutas
 etiā loticam situ laxatas uestes. Erat enim uigiliæ atque inædiæ: supra q; humanum est
 patientissimus laborum tamen multo patientior. Hic Centurionem manicatum ex ancho
 rauit. Militem recto capite propter pluuias ordine abeuntem castris pellens: eius insignias
 quæ ille caligis gestabat ademit: nec usquā exactius militarem disciplinā seruati uoluit.
 Qui ubi uidet nullo cōsilio impelli hostem: nec flumine decederet: quo tantam copiarû
 molem uno in loco se continentem dissiparet: militarem dolum excogitauit. Frequen
 tibus enim leuiter cōmissis præliis: si quos Sfortiæ cepisset milites: eos in cathenas conie
 ctos ad Regiâ classem trahendis remis destinabat. Quos aut ex Tartaliæ copiis eos ma
 gnifice donatos cum armis atq; equis: quæ belli iure amiserant in hostium castra temite
 bat. Nec decaant blanda & superioris amicitia: admonentia uerba. Quæ quum sæpius
 regisset grauis inter duos Duces est orta suspicio: uaria cepta agitati cōsilia: nec alter al
 terum admittens: qui suetant dimissi cum donis rem magis excitare. Brachium in cœclû
 rolleres: succedereq; alterius Ducis iracundiam. Iam totis dissidebatur contris: gaminâq;
 factam aciem: duo dirimentia ualla muniabant: multoq; negligentius: quâ parte inflabat
 hostis: q; inter sese uigiliæ fieri ceptæ. nec melius inter se milites conueniebant. Demum
 eo processit res: ut uenti ne tumultuariam seditionem concitantes callidus inuaderet ho
 stis alius alio mouent castra. Tartalia Auerfam. Sfortia Nucetiam: nihil iter se amice
 cogitantes abire. His rebus per speculatores cognitis: Brachius omni reiecta mora flumen
 traiecit. factosq; per Auerfanorum fines itinere agro Atrellano leuiter populato Capuam
 agmen perduxit. Tartalia transuentem impedire cupienti: milites non paruerunt. Quip
 pe educti in aciem pars simulata fuga repetiuit. Vrbem: ipsius metu ualidioris exercitus in
 tra munitiones regressi: neq; facere: neq; expectare impetum uoluerunt.

I O A N N I S A N T H O N I I . C A M P A N I .
DE . V I T A . ET . G E S T I S . B R A C H I I .
LIBER . S E X T V S .

Rofectus ad Capuam cum exercitu Brachius partem copiarum ad arcendas Tartaliæ incursionēs atq; Urbis præsidio reliquit: ipse cū reliquis magna celeritate pfectus in Marossin ipso itinere Minianum: & Sanctum uisitorē: alterum uel caprum diripuit: alterum sub conditione in potestatem recepit: celeriterq; egressus Regni terminos. Pontificis qui ad Marossios pertinebant hinc late est popularis eadem celeritate conuersus in agrum Vestinum duo Pontificis oppida. Castellum nouum: id Sanctam luciam primo statim cōgressu expugnatis: inopiandq; militi permisit. Ea res magnum Pontifici incusserat terrorem.

Quocirca missi celeriter ad eum legati de oppidis repetendis: nihil benignum audire. Responsum Brachii fuit pontificem uerbis quidem pacem agere: ceterum re ipsa bellum gerere asperitum. Quam aduersum se Tartaliæ auxiliatum hostibus misisset tunc ruptum socius uiolatam amicitiam esse. Quamobrem non solum hæc se oppida non reditum: sed bello quacūq; posset petiturum eius imperium: nec nouo locedere opus fore: quando priora soluta pace seruata non essent. Capta nuper oppida belli iure sua facta: ea si Pontifex redimere uellet non pecunia futurum opus. Si Tyerni cessissetiq; plenius iure traderet i potestatem: capta nuper a se oppida recepturum. Nihil resistere Legatis sed re infecta nouis petitis ad Pontificem mandatis: paucos post dies reuerterunt: agentes si oppida restituerent statimq; excederet bello. Pontificem Tysemi cessitum iure. Ceterū Brachius suis uiribus sibi uendicaret. Nolle Pontificem Tysemitibus ulm facere. Hæc cum legati pactus. Brachius conditione accepta: castella restituit: belloq; statim excessit. Inter Stortia & Tartalia simulata magis q̄ facta reconciliatione: cum omnib; copis quæ iam mota comminute descenderant in agrum Sueffanum ut inde si opus foret obstitent hostium mouere castra. Qua re per speculatores cognita Brachius longis fastis itinibus altero die ad Lyriam amnem peruenit. Lyris ex Apennino defluens: modicus quidem primum & uadis transiri facilis: sed mox paululum infra magna uel fluminum aut guttū: nusquam uadofus: alueo lato profundoq; ad Minturnas in mare delatus pulcherrimam ac fertilissimam Italiæ oram interfuit. Ille Aufonios & Vestinos agros. Ille Mircæ regna & Minturnensium oram olim Italiæ celeberrimam plagam: nunc ipsis ignota accolis nomina. Ille Sueffanum agrum aureis ut poetæ tradunt arbutus consitum præterlabitur: felicitis Campaniæ: felicitior terminus & semper alias eius Regionis tutissimum munimentum. Brachius ubi ad ripam fluminis peruenit patentes Sueffano: camposq; passim errantes greges atq; armenta conspicitur: uel magna in re tentaturus fortunam: uel quod magis putant prædæ cupiditate adductus: equitatum qua latior fluebat amnis nationi subiiciendum constituit. Nam latitudo aluei: & facies tranquilla fluminis atq; ad ripam uadofa faciebant animos. Ergo præmittuntur inermes: ac nudi pauci: qui & maloribus ueherenter equis & natate ipsi didicissent ad transitum peritandum: militum oculi ut quisq; sui discriminis est sollicitus: omnes in trās euntem exploratorem coniecti habebant. Pergit primum cunctabundus eques mox cum gloria primum a se tentati periculum spectantium militum clamore atq; hortatu impulsus. Iam ad medium processerat amnem: quum equi supremas iugas: mediumq; iam equitem undæ superauerant: erigit sese anterioribus pedibus equus: & ubi modico progressu sic quidem æquare altitudinem potest: pandit late supra amnem corpus ac sese aquis uehendū permittit. Nec deerat moderator: qui transuersum ad alteram ripam ageret natantem equum. Sic ubi paululum est natatum: rursus fundum pedes attigerunt: sublatosq; ut prius collo modicum processerat spaciū: quum iam toto eminente dorso alteram fluminis ripam euasit: contempno secuti quibus idem negotium datum erat: & ipsi quoq; paululum natauerunt: mox superiorem inferioremq; percontati amnem: eum locum commodiorem: quod nō amplius q̄ uiginti pedes erat natandum retulerunt. Idem armis onerari iussi eunt: redeuntq; sæpe Sequit deinceps omnis equitatus & quasi nō solū hoies: sed flumina etiā m superare didicissent: magno plausu hostilem ripam compleuere. Nam illo quoq; dux ipse iter primos euaserat: semper alias industria nunc etiā fortuna usus. Quippe quā neq; ante id ipsū unde

neq; postea: ne multo superius quidem & ante magnorum fluminum congressus Lyri
 quiqui uado traiecerit. Inde Brachii uadum appellatur memoriam tanti lacinio: ipse
 testatur locus. Res dubiam admiratione an stupore dignior ex duobus milib⁹ equitum
 Iordis: ocreis: rotacibus: tot ferreis laminis impeditorum ne unum quidem gurgites hau
 sisse. Brachius: relictis ad ceteriorem ripam impedimentis: ratus id quod res erat: itum ad
 uentum non solum incognitum Suebanis esse: sed etiam incredibile uisum in: statim
 rates ex sicca materia confectas ad traiciendos pedites edificari iussit: qui e uestigio & ipsi
 undis perflui traiecerunt. Flumine superato Brachius producit aciem: delecti: leuiter az
 mati diuiduntur in duo cornua: laeuum dextramq; medium erat agmen grauioris arma
 turæ. Hic nulli intermixti pedites: sed omnes ad latera concedere: & quantum cursu pos
 sent durare iussi sunt equitatu anteire. Signa medium obinebant aciem: inter medium
 agmen & duo cornua multum intercedebat spaci: quo latius per campos extenderetur
 prædatores. Excurrendi ordo fuit: ut quæfusi: sine popularentur agrum: & si qua hostium
 occurrisset manus dextrum cornu ad laeuum: laeuum ad dextrum se reciperet. Sic fiebat
 ut etiam itiuersis errore sublato a medio signorum exciperentur agmine: nec potuit ma
 iore consilio geri res. Instructa per hunc modum acie funduntur in latissimos ac fertilissi
 mos Suebanorum fines: eunt passim in prædam longæ pacis muneris: agreges atq; armen
 tar: & ueluti uno flatu euntorum: quicquid obuium est longe lateq; corripitur. Rura illa
 quæ anni dies æquauere numero: uicla more: seruo intermiscuntur omnia. Subitum & i
 speratum malum multo plus incutiebatur terroris: qui prædatum uenissent: aut unde nesci
 entibus: & pauor trepidus consilium excutiebatur pro monstro res esset: attoniti uulgo:
 agrestes sine uocis: sine clamore pauida fuga larebras quærere. cadere: capli: trahi uincti:
 fuitq; res supra mortalium fidem. Quicquid intra Gaurum & Massicum. Gallicanumq;
 montes ab infero mari & flumine Lyri: iacet agri totum infesta populatione uexatus: atq;
 direptum: quod necesse fuit euenire secutus belli & nihil hostile metuētib⁹. Tum Regio
 nis egregiæ nuntia: firm fore se tutos iam inde a belli initio crediderant. Quippe ad occi
 dentem solem flumine Lyri: nunq; ut dixi uado traiecit: ad meridiem iniero mari
 clauduntur. qua uero in orientem & Septentrionem uergunt: altissimi ac prærupti sut
 gunt montes: ut uix arctissime pateant transuentibus angustie. Sed prædam ut Brachio
 insignire: remita miserabiliorem hostiduo duces effecerunt: nam ut hule pulcherrimum
 ita indignissimum illis uidere lare palætem prædantemq; hostem: audire captiuorum ni
 serabiles questus: & prædam quantam nanq; illa uidit ætas ante oculos. Ducum & Ciui
 um conspectum absportati: nec auxiliari fortunis suis miseros incolas audere. Præda ma
 gnitudinem incertam ipsa multitudine fuisse tradunt. Illud constat uendito pecore: ca
 ptiisq; redemptis quinquaginta nummos uirum in capita militum distributos. Tum
 Capuæ & Neapoli duplo minus diminutas macelliariorum nundinas. Pars etiam mari
 ad Lucanos. Salentinisq; transuecta. Post hæc Brachi⁹ reducto per maris angustias: quas
 occupari iusserat ad Capuam cum præda exercituum suam Urbem suos uectigales ui ui
 etoria cognosceret. Primum frequentem Campanum populum in Concionem uocatus
 edocuit id quod iam pridem fama uulgauerat: datam sibi a Regina Campanorum Urbem
 datas arces: agrum frontes: uectigalia: quod quia moleste quodam tulisse audiebat: ora
 re populum & primi quæq; appellare: ne se indignum putarent: quem sua in Urbe regna
 re paterentur: non se obscuro natu loco: sed uetustissimi generis splendorem uirtute: & i
 perio auctum: nec fuisse ausum hæc ita coram dicere nisi liceret explorata esse omnia Cam
 pano populo. Perusiam exemplo esse: illam quanta esset intuentes imitaretur. nec ullum
 durius imperium: ubi Cuius Cuius imperat: & tamen ultro sibi esse latam communem li
 bertatem: quæ illi publicis uiribus tueri non possent: sua ipsa uirtute auspicioq; defen
 deret. Irenimitterent qui Perusiam rem quo in statu esset certam exploratamq; referret
 Scize se Capuam Regiam quidem esse Urbem & Regiæ stirpi parere solitam: sed eos de
 mum esse Reges qui & parerent Regna: & parati iuste moderatq; regerent. nec initio re
 rum alium alio nobiliorem fuisset uirtute primum factos non stirpe natos Reges. non la
 tere Populum Campanum q; graui bello ante suum aduentum premerentur: ad portas
 eni iminebat hostis: frustra tunc Regiæ stirpis imploratam opem: sua se manu auspicioq;
 hostem delesse: & Regiam Urbem non a Regibus quidē aditam esse: sed a se qui Rex nō
 fuisset prope suburbano bello liberatam. captas duas arces quæ quantum molestia: q; ue
 Vrbis assidue populationis: & tumultuarie formidinis fuissent causa. Ciuitatum Reges
 esset qui

esse: qui Ciuium capita & fortunas defenderent: propularent iniurias: propagarent imperii terminos: non qui uano nomine alienis fortunis abuterentur. uon fuisse hæc dicturi si quam illi Regiam intuerentur sobolem bona spe plenam: uerum non ita esse non Regi: non Regina: liberos extare: quorum tutela conquireri essent: & tamē sine Regia stirpe Campaniam rem esse non posse. Quid putarent commodius futurum: uim facere Regem: cuius clara pacis bellique facinora perfecta habeātan accipere nihil præter uana nomina auferrent. Tum Regum arbitrio fortasse: aut crudeliter: aut quod iocundius est imperantibus ignauum accepturos: utrū accideret: aut Regia: aut finitimis contemptui futura ros esse. Proinde uterentur occasione non modo nihil unquam subituros periculi suis auspicis: sed finitimis late imperaturos. Nihil magis flexit Campanorum superbiam: quod iudicia finitumotum. tum recens erat memoria sublati belli: & uim cernebat paratam: nili paruissent. Oritur clamor a plebe primum dominum principemque salutante: mox Primores Ciuitatis & Magistratus omnes ordine tribunal adeuntes iureiurando ipsi sese adagere perpetua fide mansuros. Deinde frequenti populo ad inferiorem arcenuquam Petre uocantia ipsa Urbis inferiora moenia concessit. Custos cognito Regina: signo arcem & munimenta tradidit. Fit iam ingens tora Urbis Plausus: acies custodes mulis simul excusis bombardis late obtundebant mortalium aures. Huc Ciues ordine eunt gratulatum: magnaque statim cæpta munerum concertatio: ut cuiusque maxime erant opes: ita plurimum flumini: aliarumque rerum largiri. Vincebatque ostentatum fortunas emulatio. Nec ante inhibitam a Brachio largitionem finis muneribus factus. Tum inde uariis ludis ille consumptus est dies. Postridie missis qui superiori repetere arcem: idus pulcherimas atque operæ munitissimas Italiae turris: custos non ante traditurum respondit: quæ uiginti milia numum: & præterea cunctam arcis munitionem diuturnæ custodiæ præmii receperit. Mittuntur deinde statim primores Ciuitatis: qui precibus contenderet. Sed nec illorum quidem ualuit auctoritas. Iam res ad apertam iniuriam spectare: & hostium numero esse cœperat custos. Pacano erat illi nomen: qui ingentes: furandoque eam arcem conuenerat opes. Sed ancipitem animum diuersa agitabant mala. Duo liberi præterea uxor capiti: a Sfortia in uinculis tenebantur: qui paucos ante dies non procul ab arce triplici simul erecta furca horrendum & parenti & uiro: nisi arcem traderet: spectaculum erat minatus filiorum: uxorisque suspendium. Vereri ne si nunc Brachio tradidissent: illi præcipitem ægisset in suos. Tum cogitare cœpit Regias opes ingentes effecere: paratam obsidione uersatum in ante oculos hominum uiolata iura: de pietas: hinc metus urgebat. Cessit tandem parenti custos non uentus dum inipietatem effugeret: uelocio atque turpiorem subiret perfidiam: quæ tamen multo sedidorem pecuniarum infana cupiditas faciebat. Brachius etsi putabat uanam operam moliri: tamen cingendum iam hostem obsidione: omniaque tentanda decreuerat. Capuam Vulturum a minis tribus prope circumfuit lateribus: ut multis in locis pro muro sit flumen. Nec aliter illud quod ponte aut ratibus transmittitur. Porro pontis extremum aditum duæ illæ munitissimæ excipiebant turres. Itaque transeuntibus augustum inter rures ipsas iter erat. Urbem ab arce intercurrens flumen diutimebat. Tum situm ipsum structuræ magnitudo exuperat: murus ad medium usque molem circiter triginta in latitudinem continet pedes: totus quadrato confectus niarmore: & lapides pro calce liquatum connectit plumbum. & ne quid muralia pila offiant: neue bombardæ graui ictu concutiant: altero facto ex cements duplicatur continentium muro: qui sic machinatum uim excipitur: uix languidioræ leui adini morsu: dum lanus prumpi queat inter duas turris Regium cubiculum: quæ iter erat supra caput altissima prominet testudine: marmoreis statuis uetustisque imaginibus distinctum: & ornatum. Pons quoque ligneus suprema trutium fastigia committit. Huc accedunt circa utriusque turris ambitum in coronæ modum educta propugnacula: quanto munitiora potuit excogitare atque tificum industria. Brachius occupato primum Urbis ponte frequentem opponit a fronte sagittarum: qui propugnaculis auerteret superne resistētem hostem: et si cognoscebat eam rem magis retro in quod piculo hosti futura. Pacanus adhuc iter pacis bellique consilium negligenti arcere transseuntē militē: & tamē saxa tara demittere speras mitigari oppugnāti Ducis iræ: aut min⁹ exasperati: si ipse nihil de cæde abstineret. Iam exercitus ois ad alterā petuaserat Vulturum ripam: paulatimque cingere arcem cœperat: quum statim plurimi accessi fossiores glatissimum producant uallum: productum aggenbus trabibusque circumueniunt. Nec procul inde alteram latius deductā fossam præcuris & eam obstruit sedib⁹. Feruet

HISTORIA BRACHII

si mul utrinq; opus: nec cedit fossori miles. Dux ipse partim excitandis: qui ducentæ præ erant fossæ: partim comportandis ex Vrbe trabibus intentus custodi manu uoceq; mina tur. Hic primum ille belli non creditum apparatum: & futuræ obsidionis inditua pspicere hic cognoscere hostem & fortunæ suæ paulatim subdubitare. Quippe diuturnæ pacis ocio demollitum animum subita belli terrebat facies: ut sæpe ignauiam animi uix ulli fa tis tuerentur muti. Produæ iam erant circa turtis gemiæ fossæ: quæ medium quod erat relictum spaciū materia plurima completum: ne qua penetrare quisquā ab hoste: si auxilium uenisset in arcem posset militum: stationes occupauerant Pacan^{us} ubi uidet om nia in arctius spectare: seruo mutato consilio: leuendi hostis totis uiribus nilitem arcere contendit. Ille tælanille faxa in consercta coniciens agmina proxtum queng; fodiebat Immensum apparebat futurum laborem: conatusq; omnis in casum recifuros. nec alia re uinci hostem q̄ fame posse. Brachius plurimum ratus momē habere terrore omnia ma iora q̄ opus esset apparatus: statua tanquā illic transfaturus hyemem pro uallo facere. de niq; omnia moliri: quæ pauidam motura mentem arbitrarer. Contra Pacanus quoq; ma gnifice loquid: dissimulare iactantiæ: ptemereq; intimo corde metum: bombardas ad Vr bē intēdes: omni uia conari hostem ab obsidione propellere. quod tum demū facile pu tabat futurū: si nihil meticulosi percepisset statim inde discessurus hostis. Nec fessellisset cō silium: nisi quæ plurimum bello potest fortunæ: uictori expugnationem desperanti adiū in arcem patefēcisset. Faber erat Campanus grandi natu: longæ senectutis rarum exem plum: cum ætate: tum magis arte cognitus Duci. Hic se puero captas eas turtis per cun culum & quo in loco: quantumq; terræ suffosum esset memoria tenebat. Vnus erat adi tus ad subterraneam lacunam: quo quum opus esset aquam e flumine custodes arcis de riuabant: cætera undiq; latissimus uallauerat murus. Quippe tutrium eadem est infra ter ram altitudo. nitabile hac quoq; pte & rarum opus Brachius plurimis ædificatis ratibus ligneum pontem ab Vrbe ad radices turtis pertinentem construxit celeriter iubet. Propu gnatores arcis e summo tutrium fastigio saxa tælaq; deicientes rem difficillimam facie bant. Quicquid enim struebatur operas: id iotum ingentibus pfractū saxis: demersumq; flumen hauriebat. Nec sagittis aceri poterant propugnaculis qui supeme lapides deuol uebant. Ergo eriguntur statim supra opus conuexa tabulata frequē subnixæ trabes: quæ superne cadentia saxa sic exciperentur ueluti pluuiæ recto genuini in latas expuerēt. Ponte ad biduum confecto subruere cuniculum ceperunt: molle atq; alias effossum fos lum legonibus egregie quidem cedebat. Nec amplius una die ad os ipsū lacune a fos soribus est penetratum: uis ed crebræ fustæ labes cauernam impediēbat. Forte superiorē no ste duos arce dimissos utres plenos olei uigiliæ exceperāt. His ad Brachium delatis: ac co ram diffusis iussis inuentæ sunt densa ac tereti stipatæ cera præsecti litteræ ad Sueslanum Ducem: impetebat ut quocissimè quattuor sagittarios & paulum medicaminis ad se mitte ret: illis supplendo arcis præsidio: hoc curandis uulncribus opus essentis: mitterentur ma gnum periculum impendere paucitate defensorum. Litteras Pacani scripserat nepos: scu ius ille opera atq; industria plurimum utebatur. Interim seruatis in tempus litteris Bra chius enixissime opus totū operi perficiendo imminēbat. Quod lignonibus exedebat: id tabulæ in testudinis modum æquatæ sustinebant. Ingens trepidatio custodem inuase rat: quū tantū operis: tantū festinantæ moliri hostē despiceret: & reserens aures fodien tium ictus intra tutrium conuexa penetrabat. Quo enim plus cuniculo: ac cedebat: ma gis incussis terræ ictus ad testudinū interiora reionabant. Iam res aperte ad lacunæ fauces spectabat: quum illenon inops consilii recta fronte duas æneas bombardas directæ ad fos sores intentas opposuit: duo inde simul excussi lapides magna frage quicquid obuiū foret toto permearet: ueliderentq; cuniculo. Sed eadem hic illa quæ ad Lyrim amnem for tuna nō defuit: alio prodiit cuniculus q̄ quo directæ erant bōbardæ. Pacanus ubi uidet occupatum iri ab hoste inferiorē utrium simul paucos opponit qui hastis ac tælis sustine rent inipetum: simul magnā uim aque ad superiora comportari: & dolia ac cados: deni que quicquid erat uasose in tutribus compleri iubet. Profiliunt iterea pauci milites & su ga subita euadentibus ad superiora custodibus uacuum ad desertum lacunæ fomicem occupant. Cuniculus assidue magnam uini militum itra lacunæ uestibulum edebat. Eū deinde magno conatu frequentes ad cocteam. Hæc marmoreis atq; angustis itora gra dibus uix singulos: nec tamē hastatos ad mittebat. Gladiis peragenda res erat: & primus quisq; miles a superne repugnātibus fodiebat. Tandē in manifesta clade superat piculū uirtus. Scandit

uirtus. Scandit Centurio primus duplici contextus armatura. Hunc cetera subsequit. Co-
horts deserunt & hunc quoque locum custodes: seq in alteram longe munitionem celio-
remque testudinem recipiunt. Diripit horrea & uinarias cellas milēs & tanq̃ uictoria potius:
dum prædabundus turrium secreta rimat: spaciū tutoribus dat cuncta munendi.
Pacanus qua coele defecerat submoris repēte scalis super me lapides itaq; deiecit. ori-
tur proelium cædi q̃ pugnae similis. Quippe alter incutebat idus: excipiebat alter si pro-
prior accessisset. Quum nec hasta quidein testudinem niles adæquaret. Re ad Brachium
perlata: siccam materiam & quæ alte fumarent comportari iuberi fumo enecturus quem
terro domare non posset. Sed ea res longe plus suis difficultatisq; hostibus dedit clauso
testudinis ore: ac flamma fumoq; late tenebrante. Quum subsistere milites intra comple-
tas caligine angustias non possent: fulgine obstricti fauces incipiunt subito referre pedē
eunq; locum & ipsi deserunt. Brachius reiectis suis augendum in prope iam desperata
oppugnatione terrorem subitumq; tolli clamorem militum iubet. Expugnatas iam tur-
res & partam uictoriam clamitantium ad Pacanum quoque per hostiū compagines paulū
sumi penetrauerat: qui quum augente suspicionem metu nihil de hostium recessu cogno-
uisset: ac ingentem uideret in castris uersari læticiam uentis ne quid noui infra testudi-
nem molinimis fieret: subito est percussus terrore. superatoq; statim fastigio quanta po-
test uoce militi sibi quempiam ad colloquium postulat. Cui Brachi⁹ quo magis augeret
terrorem: primum quidē ueruit responderi. Mox illo altius tollente uocem: referre iussit
si quem uellet emitteret arce. alioquin neminem ex suis missurū. Emittit Pacanus nepo-
tem in castra: quem ubi procul uenientem Brachius est conspiciatus. Quid sibi uult a me
inguit magnus iste Pacanus tuus: respondenti decem milia nummū. Plus iquit dimidio
lucrati sumus. Viginti milia enim posebat. Sed modium frumētī & uini cadum arce uix
esset. Tabellis deinde porrectis: & quid has tu nosti: quas idem scripsisti litteras negātī
a se scriptas. Abi inquit ad tutum hinc a me defende si sapias arcem: ite pergitte rebelles es-
se. Idem te quod patrum supplicium mæet. Vos quidem bonibarda me petere ausi estis.
At ergo iam nunc quam uos uiolastis fidem obtestor: non hinc ante aut deditam: aut
expugnata arcem mortuum castra. Vitro si statim dedideritis: libet esse impunes: sin
ui quod prope est repugnantes oppresseris: odignis artus singulis mœnibus nefarie per
fidia pendebunt exemplum. Litteras reddere uolentem tabernaculo irato similis depel-
li iubet. His omnibus ad Pacanum delatis ingentem pauoremq; acriter folio mine-
rum excepte hoste litteræ traxerunt. Quocirca rursum uocari & castris iubet: qui bona
fide ad colloquium eat. Brachius aucto ut uolebat metu: uocem e tabernaculo reddi iu-
bet. Nihil amplius colloquio opus esse: statim si arcem aperiat abiturum quidem impu-
nem: nihil tamen præter cadum uini & frumenti modium detrahit. Deiciit statim sca-
las. Pacanus: & quas multorum annorum praua cupiditas exaggerauerat subitus pauor
opes fortunæq; destituit. Diu hærennibus oblique oculis & æquantib⁹ suspitibus lachrymis
uot male queritas opes ad tam modicam sarcinam recidisse. Transit ludibrio confectus
per media castra duob⁹ afellis comitatus: quem modo salerati equi media Vrbe magno
plausu deuehebant. Inueniunt in arce duodecim nobilissimi Campanorū pueri: quos
ille forma atq; ætate pellectus: media in pace tanq̃ pro obsidibus corripuerat. Brachius
receptis in potestatem turrib⁹. Campanorum imperio libere potitur. Hic ille Cluitarem
bonis legibus instituit. Vrbe ædificiis publicis primū deinde priuatis exornare: costī
libus laterculis forum ac uicos sternere. Campanum perhumane & comiter appellare.
Deniq; breui gaudere nouo Imperio Ciues coeperunt. His rebus ad Capuam gestis no-
na accessit læntia. Calendis Septēmbus paulo ante occasum solis filius Perusia ex uxore
nascit. Huc Carolo datum nomen: quem nunc audio Venetorū exercitus Imperato-
rem: metū non gloria atq; imperio: spe tamen paternam magnitudinem adæquasse. Hoc
accepto nuncio Brachius ludis equestribus magnifice publice priuatiq; in Vrbe cele-
brans: in aciem cum omni exercitu proficiscit. Hostes male inter se reconciliati: insequi
euntem: longo tamen interiecto spacio decreuerant. Quippe nec copis q̃ parlatim de-
fecerant ad Regem: nec militum a nimis pates. Illos plerūq; rebelles finitimus accitis
oppidis additis iperitiæ terror agitabat. Paucos ueteranos multis in locis male gesta res
pristinæ calamitatis admonebat: & sæpe aduersa fortuna supprimit mortalium animos:
tollitq; secunda. Tum in testinū odium æmuli Duces discordes exercitus difficiliora cū-
cta faciebant: etiam in bona fortuna firmæq; uirtute: magna atq; eminentia mala. Contra

HISTORIA BRACHII

Brachii ueterani omnes & inuicti milites solidum imperium quotidianæ uictoriæ con-
 cots exercitus: & sola uirtutis æmulatio cuncta belli atq; gloriæ præclara incitamenta.
 Tartalia post turrium defectionem ratus quod erat euentus: omnem belli conatum ad
 uersus finitimos. Auerfanos: Acertanosq; futuri celesiter motus Suefia castris Auerfan-
 anteuerterat: ut saltem liberis hostium atceret populationes agrum Campanum Auer-
 sanamq; longa interfusa ditimunt stagnasue in illud stagnumque flumē fluēt stagno
 similium. Hæc multis procul inde fontibus exorta uno demū excurrant aluo: mediisq;
 late patentem planiciem lapsu quidem facili sed uulso coenosisq; impediuntur nisi pau-
 cis in locis transire uel media æstate non possint. & si qua rara pateant uadæ: tñ sunt per
 angusta. & alte erectis turribus ad prohibendas ultro citroq; excursions muniantur. Sed
 hostes ut rebellionē facta priores mouerant arma: ita prius eas turris: atq; omnem palu-
 dis tractum occupauere. Quæ res ut Auerfanos tutos ab hostili populatione præstabat:
 ita magnam Campanis afferebat incommodum. Agrum enim libere populaturo hosti-
 noctes diesq; ingressus regressusq; patebat. Nec ui præcluxit stagno turres poterant capi
 Brachius unam alteram: quoniam ui non dabatur dolo capiendam aggreditur. Adole-
 scentem adhuc quidem ephœbum: sed animo q; ætate fortiores muliebri ornat uestitus
 ostenditq; uincens uirtute annos: & pulcherrimū facinus: quod omnem eius ætatem
 honestaret audendum esse. Fulcem deinde messoriam & panariam læua suspendit: abdi-
 to sub ueste gladio: ubetq; ut errabundus fugam ac metū simul. Custos mulierem r-
 tus meticulosam: & latebras circa turrim de industria querentem ad se uocat: trepidabū-
 da & fugienti similis orans pudiciæ suæ ab hostibus post terga præmentibus consule-
 ret. Intra arcem recipitur. Euadit statim mascula scemina per scalas i superiorem turrim
 inde quem effugerat hostem prospectura. Vbi ad suprema uentum est: propugnacula
 subducit: scalas: gladium quem sub ueste recondiderat: strictum de promit. eum qui prosta-
 tiuncula uigilabat ferro clamoreq; adortur: pauidum atq; altero traiectum uulnere præ-
 cipitem qua scalarum erat lapsus deturbat. Custodem deinde minis laxisq; perterritum i
 inferiore depellit testudine. Apertū ille qua se demitteret portam: ad olescens abiecta iani-
 pridem ueste depositis scalis gladio stricto descendit. Iam tota castra turri admonēbant:
 quum ante signari exeuntem ac fugientem incidere capereq; hostem. Brachius occupa-
 to ponte qd in paludem miles traiceret: ne quid hosti significaretur teneri in uinculis cu-
 stodem iussit. Stagno superato in cauum inuadit hostem: i populatur agrum hostilis belli
 q; securum. Insuperpetuo impetu in suburbanas Auerfanorū uillas: eodem altero: eodē
 tertio incurritur die Tartalia magnifice aut intra Urbem continebat se: aut non procul
 a mœnibus occurrebat fusc palatu hosti. Eius consilio cognito Brachius cum parte cor-
 piarum ante: primam lucem profectus quingentis passibus procul ab Vrbe infedit. Cæte-
 ra acie latius excurrere agrum iussit: & si contra hostis ueniret metum fugamq; simulare:
 quo procul inde distrahuntq; interclusum ipse aggrediretur: nec cogitata sefellere in-
 sequentem suos temere: atq; incaute Tartalia ipse a tergo clamans: urgentisq; adortur.
 Ille insidias fero cognitis: equi laxatis habenis: dat se a læua præcipitem in fugam. Effu-
 giunt uis pauci qui cursum æquare potuerunt: cæteri deficientes opprimunt. Capri equi
 res galeati ducenti. nec hostes iam inde Urbem egredi ausi sunt. Tartalia profligato: ca-
 stris ad Acerras oppugnandas permonit sed Vrbs ualido munita præsidio spem omnem
 expugnationis enipebant: uinguntur obsidione tamen Acerranis: & præter q; qui in castris
 erat Neapoli quoq; acciti fabri: machinæq; qui composita erat proxima erat materia
 uari generis machinas extruxerant. Longus deinde ceptus subruī cūcūcus triginta di-
 erum laboriosum quidem illud: sed magni terroris opus testudo nunq; ante id tempus
 usitata muro quadrigis admovebatur: quæ milite sagittisq; complectaturq; altissimis ob-
 lecta tabulatis paulo minus adæquabat mœnū propugnacula. Scalas quoq; milites cō-
 parauerant. Acertanos multum noua machinamq; tamen ingenti cūcūculo effossa tee-
 ra sollicitabat: incertos quā intra mœnia: quoque Urbis tractu cauemq; perminerent. Nec
 pro mœnibus solum fractiones uigilare: sed noctes ac dies per omnes excubare domos:
 ne quo penetraret cūcūculus: cogebantur. Iam quæ ad expugnationem usui erant: turris
 expedita: paratæ: omnia: & subteraneum opus de industria nondum apertum paulum
 a cœlo recedebat. Quam Acerrani uenti Urbis direptionem non expectato pognæ di-
 camine præsidia & Urbem dedunt. Fuere in præsidio Præfeti militares: quattuor: totiq;
 dēq; Centuriones. Satis firma tuenda: Vbi manus missi Cines excutiente uirtute pauore
 trepidassent.

trepidassent. Hæc dum ad Aceras geruntur Brachio nunciatum est Ianuam potentissi-
 mā mari ac terra Vrbem a Duce Mediolanensium intestino bello esse subactam i percus-
 saq; inter Pontificem & Ducem fœdera. Nec dubitabat Ducem ad perniciem Florenti-
 norum Pontificem ad suam magnam exercituros bella. Per hos dies quum Acerani ob
 siderentur Sfortia profectus Auerfam in odio iam pridem conceptum defectionis me-
 tus Tartaliā nihil tale suspicantem in conuiuium captum securi idicta causa percussit. Odio
 id factum an defectionis metu nec fama nouitūli quia præcipites agit inuidia mortali-
 um animos: & imperandi cupiditas æqualem aspernatur. Sunt enim qui affirmant Sfor-
 tiani ad lectissimas illius copias nimis audios iniecidisse oculos: arbitratum id quod mini-
 me fuit futurum nullius militis. Imperatore amisso eius ductu auspicioq; militaturos sed
 dolore amissi Ducis accendente inuidiam quippe quem nulla causa cæsum asserbant i
 fortissimus quisq; clam appetere quæ commodior dabatur occasio ad brachii castra su-
 giebant. Hic primum non militum solum sed etiam popularium animi paulatim a Sfor-
 tia deficere Pontificem alienari ceperunt ut solent scelera uix ipsis placere qui committit.
 Brachius post receptas Aceras uentus ne quid Sfortia in pximos Campanos moliret i
 Capuam reuertitur turpissimū factu ratus si in media uictoria & Principatus sui initio Cā-
 pani direptionem agrorum aut tale aliquid hostile pateretur i sed tutam a bello Ciuita-
 tem acerbiore inuasit fames. Frumenti quicquid publici superfluit ante aduentum regis
 Neapolim comportatum priuati quod existerat Ciues superioribus statulis deprom-
 pserant & præterea bella partim exhauserant rem frumentariam i partim excoli agrum i
 & semences fieri prohibuerant. Igitur ad alendum militem necesse erat aliunde frumen-
 tum comparare. Tractus maritimæ oræ qua Vulturus per loca uasta atq; herbida defe-
 ret in Tyrthenum mare cōmodissimum primum uisus est ad marinos cōmeatus excipiē-
 dos sed litus inuium atq; im portuosum frustrari speculatores uidebat. Tum iter p Vul-
 turnum amnem longum ac per difficile obliquo atq; aduerso nauigantib' flumine. Ter-
 restre iter multo magis periculosum. Quippe per nuedios ad Auerfam hostes trāsitus erat
 faciendus. Sic quacumq; uel mari uel terra frumentatum pergerant inueniunt labores
 aut magnum discrimen subituri uidebātur. Res iam ad summam uenerat necessitudinē
 Miles fames graui. Ciuis maiore q; ferri posset caritate premebat. Brachius ut hac quoq;
 parte inuaret Campanos frumentatores cum maiore parte exercitus ad com meatus sup-
 portandos Neapolim dimittit ipse cum reliquis copiis intentus pugna si quid accidisset
 longa manu sequebatur. Sic instructus ad pugnam ut si hostis occurrisset composito el-
 set agmine. Idem facit continuis pluribus diebus: factō semper per Auerfanorum fines i
 atq; ante ipsas portas itinere. Sed labori tam continuo subeundo durare equi non pote-
 rāt simulq; uniuersum fatigati exercitum uno cōmeatu oportebat. Mutat ergo consiliū
 Brachius. ducentos frumentatores inermes sine hastas sine sella dimittit qui Neapoli fru-
 mentum equis adueherent. duos deinde tubicines inter Auerfanum. Neapolitanumque
 agrum totidemq; inter Campanum atque Auerfanum nō procul a tlia Regia in occul-
 to locat. illosq; imperatur ut si ad com meatus impediendos hostes exeant ut putabat exitu-
 ros: qua parte id fiat: repente tuba significant. Regi præterea scribit ut suas & ipse copias i
 parato teneat quum classicum cecinisset tuba impetu magno concurrat ad hostium
 portas. Idem ipse fecit instructa parataq; acie: quum nō procul a finibus hostium conse-
 disset tubæ signum operiebatur celeriter & ipse ad portas incursum. Sic erat futurum ut
 quacumq; hostis egressus Vrbem inuaderet iuuentur interclusus gemina acie occupatis.
 que ab hoste portis receptu prohiberetur. Nec destituit fortuna consilium. Sfortia cogni-
 ta per exploratores inermi paucitate com meatum inter Capuam atq; Auerfam est ador-
 tus existimans eo negligentius incautusq; rediturum frumentatorem hostem: quo ma-
 gis Capue appropinquaret & impedita graui onere iumenta: spē subitæ prædæ faciebāt
 Tubicines cognito hostium egressu atq; militum audito clamore quantum altissimum
 possunt edunt classicum: quod excipientes aliter tubicines classicum: & ipsi cecinere regie
 copiarumq; remotionis fure. tardius quidem sed tamen magno ad Auerfam cursu per-
 uenerunt. Brachius instructa ut erat acie prodiit in apertos campos: & diripientem com-
 meatus hostem concitatissimō inuadit impetu: clamoreq; pterret. Inconditi hostes & ad
 prædā capiendā dissipati nullo cōmisso plio in fugam sese q; effusissime cōuertunt. Inse-
 quuntur eis plenis feroceq; ab pñte atq; hortate Duce Brachiani diuersa fuit trepidantiū fu-
 gamā id quoc; pulsus est ut inde impetus fieret qua erāt hostes ad suā urbem cū præda

HISTORIA BRACHI

reuerſus. Sfortia fretus equi uelocitate per media effugit agmina. Sero cognitū milites inſecuti ſunt nec ante perſequi deſtiteruntq̃ ille laxis habentis excitatoꝝ aſſiduū calcaribus equo intra foſſas Vrbis præcipit ſe coniecit. Capri ſunt equites quadrigenti. Quæ uictoria ſinis tamen belli uehementer totius Regni proceres Vrbisq̃ petterunt. Continuo proxima quæq̃ oppida in fidem rediere. Sfortia omni amiſſo exercitu paucos poſt dies inermis haud amplius quindecim inermium militum conitatu ad Brachium i caſtra uenit. Brachius quem belli iure ipſis in caſtris capere potuiſſet: perbenigne eſt complexus. Hic omnia belli lura repetita atq̃ in medium educta uetus amicitia facile omnem contionem ſuſtulerunt. Sfortia quæ ſecundo bello Peruſino geſſiſſet commemorauit. His adiecit militarem diſciplinam non eoſdem inimicos quos hoſtes facere. Nihil unquam ſe priuatiū contra eius ſalutem dignitatēq̃ molituri. Siquid aduerſus imperium geſſiſſet id belli iure geſſiſſe. Nec ſe expurgatum offenſiones belli apud hoſtem ſed ad amicū ipſorum opem ueniſſet ſatiū uictum bello ſuod alieno imperio ſuſceptum in ſo ignauæ ac temere geſſiſſet. Vexa lienatis oppidanorum animis deſiciente ſimplici ſtipendio. Pontifice magnificentijs uerbis q̃ re auxiliante: & hoſte nihil intentatum dimittente: nō miſum uidei ſi nunc tandem uictus bello deſiſſet ſorore atq̃ admonere ut ſuæ dignitati conſuleret. Nihil illi futurum commodi ſi ipſe exutus rebus omnibus atq̃ extrema inopia perditus iactaretur. Neutrum latere quid demū ualeant bella: & oculum ac pacem eos deſiderare quibus bella non placeant. Inde utriq̃ pendere fortunā in de adeptos dignitatem imperium omnia ad bellicam artem eſſe referenda. Nec fuiſſe illum tantas nunc habitum copias tam largitam peregrina atq̃ externa ſtipendia niſi ipſe prior hoc belli excitat. Inde alij ſuſtētiq̃ quāuis magnos imperatores nec in precio haberi militares Duces ni ſint quibus reſiſtere aduerſarij ſit neceſſe. Accipiet ſe non ſocium id enim non audere poſtulare. neq̃ in militem ſiquidem non tantum potuiſſet fortunam ut animam ſimul cum exercitu ſuperiore calamitate deleiſſet. Sed in priſtinam beniuolentiam quā multis uolentis officiis ſed uarijs & ita ſerenis temporibus intermiſiſſent. Non dubitare curæ illi futuræ ſi nullius rei q̃ ueteris amicitia meminiſſet. Ad hæc Brachius omni comitate affectus ordine reſpondit. Non oblitum ueteris beneficii nullas ſibi neq̃ ſecundas neq̃ aduerſas res tanti fuiſſe unquam. ut eius in ſe merita excideſſent memoria. Nihil interceſſiſſe offenſionis. quod ſi quid interceſſiſſet non magis quid mali q̃ ſi in ſe fecerint quid boni id demum eſſe cogitandum. Deſineret bella commemorare quæ tamen apud uiros integros longe plus æmulationis haberent q̃ inuidiæ. Non mediocres habere gratias quod hoſtis nulla re præter priuatam amicitiam fretus in ſua caſtra inermis in comitatūq̃ ueniſſet. Hoc non hoſtis animi fuiſſe inditiū. Nam qui multum ſibi de hoſtis benignitate perſuaderet eum oſtendere non ſe hoſtem ſed ſocium eſſe uoluiſſe. Vtunque ſe res haberet: polliceri operā ſuam non factis non diſis deſuturam. Nec quicquam amplius eo die eſt actum. Poſt die Sfortia duobus comitatibus ibitis tur ſus ad colloquium tenetur. Hic primum de reconciliando illo Reginz agi ceceptum. & Brachium ut q̃ primum in Hætruriam rediret multa ſollicitabant. Amor Patrii quo nihil ad trahendos mortalium animos efficacius. Reuocatio florentinorum: qui ſtatiim poſt factam inter Pontificem & Mediolanenſes ſocietatem Legatos ad eum miſerant: ut q̃ maturiſſime poſſent in Hætruriam cum exercitu reuocaretur ne quid repente de improbo exercitaretur belli. His igitur atq̃ alijs de cauſis primum omnium Sfortiam Reginz per litteras reconciliatēq̃ perſuadet nihil eius Regno futurum commodius q̃ ſi bellicauſam Sfortiæ contentionem ſuſtulſſet. Motis deinde ad Matalonium caſtris oppidum in fidē redegit. Sed oppidani Reginz Imperium iam pridē aſpernati Brachij ſigna ſuſtulerunt ea conditione uenientes in poteſtatē: ut illius iuſſis in ſo Reginz parere cogerent. Mataloniam omnia que rebella uerant oppida ſecuta ſūt undiq̃ delatæ ultro Cuiſtatū clauſes. Proceres quoq̃ poſt uictum Sfortiam rebus ſuis conſulere ceperunt: atq̃ omnes Legatos pars ad Regem: pars ad Brachium de pace miſerunt. Hic ſinis ſuit tantū belli quod maiore apparatu q̃ periculo geſtum eſt. quippe nūq̃ ſignis utriq̃ collatis eſt dimicatum. Oppida pauca ut expugnata. Nec deſuit illis gerendis rebus illa ipſa totiens iam auxiliata celeritas. Intra paucos enim menſes peracta res eſt ut ſuppreſſum ſtatim exortum bellum magis q̃ geſtum fuiſſe uideatur. His rebus ad Matalonium geſſis Brachius relicto ad Capuam exercitu. Neapolim proſiciſcitur. Hic cum Regina ægit ut Sfortia primum in

primum in amicitiam ac fidem reciperetur. Deinde quando se Florentini ad componendas Hetruriae res communes tuendum imperium reuocarentur exercitus quoque eundem legionibus praeficeret. Durum id in primis Reginae uidebatur: ut sero mulieres iniurias obliuisci solentis: utque ad uindictam quam ueniam propiores. Persuasi deinde quod periculosum foret sine exercitu teneri regnum: quantoque periculo suis haberi sine Duce exercitum. Tandem non tam assensu est quam non denegauit. Regis quoque auctoritas interueniens: periculum futurum magis quam praesentem iniuriam uolentis animo. Fore enim uidere ut uicini consilio: manuque eximium: aut Ducem exercitus: aut siquid unquam res turbassent hostem esset habiturus. Nec quisquam illo in Italia post unum Brachium militum clarior. Ergo receptus in fidem Sfortia: et sacramento adactus. Regis copiis praefectus est: etque excedere est imperatum ut neque Regno decederet iniussu Regis. Reginae meque trans Aeternum amnem: nunc Pisariam uocant: exercitum traduceret. Is terminus: is finis provinciae suae foret. Quippe extremos sannitas. Aquilanos. Materinos omnemque montanae regionis tractum ad Picenum usque Brachio dono dedisse Reges ferebantur. Sunt tamen qui non dono datam: sed praesidio obtinendam eam provinciam decretam affirmant. Rebus sic compositis Brachius in Hetruriam circiter Calendas Aprilis cum exercitu rediit: egre eius discessum Rege. Reginaque ferentibus. Rex instructa classe Caietanam usque abeuntem est comitatus: exercitus profectus terra. Dux ipse mari cum Rege delatus ad agrum Minturnensem conuenire. Hic expositum Rex amplexus osculatusque: milites quoque certatim pro se quisque mansuetissimum ualere iubent Regem. Inde toto itinere clamantes Hetruriam uictoria arma: uictoria signa referebat. Comitatu abeuntem ex Regno nobilissimos: quique sed ad multam congressos uiam: suam quaque domum abire iubet. Ipse magnis et continuis factis itineribus per medios Sannitas in Picenum contemnit: ibi paucos dies ad exigenda tributa: quae pendere quot annis Picentes consueuerant: demoratur. Superat deinde magna cum celeritate Apenninum montem factoque per Egubinores fines transitu Thyferum Urbem peruenit. Locatis non procul ab Urbem castris: per caduceatorem bellum Thyfermatibus nisi pareant: denuntiat. Eius aduentu magnus Cinibus iniectus est terror. Vt solent subita mala uel fortissimum cuiusque esse terrori. Augebant quoque trepidationem Thyfermatium exules: quorum ingentem numerum hostium castra secutum audiebant. Praesidia comparauerant nulla. Potius facili opem quam ut uis iure cessisset minime implorandam existinabant: si deditionem fecissent exules diu secuti hostem futuri Ciuitatis Principes uidebantur. Si iure agenti restitissent: in haud dubium putabant obsidione sua messe ferro uinima esse passuros. Tot circumuenti difficultatibus fecissent primo statim hostis aduentu deditionem: sed domesticas similitates: Ciuiumque etiam inter eos ipsos: qui domi regnabant odia prohibebant: opprimebanturque: utilia atque honesta consilia: Ciuitatis intestino dissidio. Igitur uicinis est ne exules redirent: deditionis consilium reiecere. Missi nihilo secius Legati qui bona uenia pacem postulant: ceterum de exulibus nullam acciperent conditionem Brachius Legatis respondit non aliter pacem dare se posse: quam si ipsi sibi dederent Ciuitatem. Nullam tacere iniuriam: qui sua iura postulare: Hoc unum scirent non se pro hostibus qui deditionem impedirent: sed inimicis et quidem accerrimis habiturum. Non hic bello petere alienum impetiri: sed iure suum uendicare. Cogitarent si a quoque ipsi agris: aut fortunis quo minus sui possent impedirentur: quoniam tandem animo essent latui. Multo sibi suas urbes quam illis ipsorum agros esse chariores. Accepisse a maioribus illos miseros esse: qui noua parere nescirent. Illos oium miserrimos: qui retinere parca non possent. Iam pridem sibi esse Urbem stipendio et sanguine partam esse: non iniuncto bello correptam: nunc si opus esset bello acturum in Thyfermates qui mala fide possessa sua bona: suum Imperium ne nunc quidem restituerent: quomodo peteretur. De exulibus nulla facta mentio. Legati: re infecta minis ac metu pleni discesserunt. Brachius ubi uidet segnius Ciuium rem procedere: nec minis impelli ad deditionem posse: prius ad mouet castra: nec tamen agrum in se statim tunc quidem agendum de concordia Ciuibus: totiusque agri castellati: nihil hostile sentiebant: intra paucos dies a Cinibus defecerunt: quattuor duntaxat mansere in fide. Nec illa tamen hostiliter uexata metere: arare: pabulari: omnia denique mediae pacis opera passim permittiebantur. Interea res Urbanae tumultuosius agitari coepit: alii soluentem deditionem obsidionem: alii frangendum si possent pecunia hostem in consilio disceptabant. haec potior fuit sententia. Missi iterum de pace legati: qui annuo tributo quinque milia

HISTORIA BRACHI

nummum si hostis bello decederet. patereturq; liberos esse Tysemates pollicerentur. Legati praeio preces adiecerunt: orantes ne finitimam & optime de eius maioribus meritam Ciuitatem perditum irer. Sinceret liberam esse quā nulla uis externa ante id tempus neq; pace neq; bello subagisset. Commodiorem illi Tysematium amicitiamq; seruitutē futuram. Nec plus subacta Ciuitate q̄ libens Ciuibus uestigaliū percepturum: Vix quinq; milia nummum exigi uestigalibus possit: & tamen custodias arcis munia Cipiū: Magi stratus Vrbis non aliunde parādos esse in maximis auctionibus uix summam eo demū accederet: alii res Vrbanae cum dignitate possentioia tamē citra seruitutē passuros ciues hanc unam plus honoris habere q̄ terre Tysemates queant: non ante cōmunem seruitutem: aut uiuere publica in libertate statuisse: nec libertatem illis fide esse potiorē.

Quae promitterent nite pureq; praestituros omnia: uteretur amicis: quos seruos sine Vrbis excidio habere non posse. Non larebat Brachium omni humana diuināq; ope destitutos obsidionem diutius pati non posse: non frumentum: non cōmeatus: in quod omnium erat maximum: spem illis auxilii subesse. Itaq; legati respondit. Nihil sibi Tysematū pecunia opes esse: nec pro alienis fortunis unq; semper tñ pro sua gloria atq; imperio ad ultimos ubi res tulisset fortunae se impetus obieisse. Nunc multo ardentius repetiturum suas: q̄ ante cuiusquā opes inuasisset: nec tam insignem conuulsiōem atq; iniuriā ut Indubio foret Tysematibus esse passurum. Nam quid indiffereret: quid quando liberos fuisse Tysemates: aut cui pontifici non seruissent: illi non seruissent: aspiciant: magis tñ esse temeritatē ac demētiā se grauius illis imputare. Nam quid fidem aut amicitiam iactarent: non posse amicos esse qui de fortunis aperta vi magis q̄ manifesto iore cōtenderent. Si iuri ac legibus arma cessissent: cur non nūc statim sibi fuisse parituros? Si armis agenda res foret: cur suum nunc tandem imperium recusaret? Amisso agro: destitutum omni ope: qui pontificibus solo metu: nullo bello paruissent: cessisse sibi pontificem suoluresi nite cessisset quid ipsi impedimento eēt? Cur iniuriā faceret suas res uesticāti? Sin nihil pontifici fuisset inris: non melius illū tenuisse imperium q̄ se inuasurū. Nec tunc eē Tysemati populo seruire coactos bello: qui media in pace omniq; tranquilla Italia seruissent. Nam q̄ ad uestigalia spectarent: cur sibi fore ne quid sibi Ciuitas caperet: detrimētū. Non ideo se impemum quare: reuē alienas auidē extorqueret fortunās: quarū nihil indigeret: sed ut haberet in quos benigne largiretur suas. Iret bono feliciq; auspicio dederent sponte Ciuitatem: quam nisi nunc darent paulo post inuicti coactiq; essent: data rix & quod uictoris ira suaderet direptiones incēdia & extrema quaeq; subituri: iniret hāc gratiam seruarentq; Ciuium opes nec summa cum acerbitate in praedam & direptionē agi paterentur. Si pugnam expectarent: nihil se Ciuitati consulaturū esse: omnia militi in praedam cessura: si deditiōem sine proelio fecissent: daturū operam ut neq; publice neq; priuatim sul q̄nēq; imperii poeniteret. Tysemates quum duabus legationibus nihil profecissent: animos ad tolerandam obsidionem acius cōfirmant: et id solum sperantes alii quos futuros motus in Italia: quibus averti hostis bello: atq; obsidione excedere cogeret. Spes erat nauis q̄ consilium. Ergo Brachius cognita pertinacia castra propius locat: nuntiq; fossa & uallō: uel plane ostenderet non se inde nili aut uictū: aut capta Vrbe posse diuelli. Vigiliis castrorum imperat ut egressum Ciuem si quis forte egrediat: nunc intercepti: antehabeantq; in uinculis. Nam ante eum diē clementis cū Ciuibus agebatur: & egrediendi: & redeundi liberis. Interea uineta & oliueta circum Vrbem igni ferroq; uastare: Villas passim ac late incendere: casae solo aequare: omnia deniq; licentius agere coepert miles. Tum primum Ciuibus bellum terroris & desiderium crescere. Sed tanta erat animorum pertinacia: ut ultima experiri q̄ facere deditiōem decreuissent. Brachius etiam munitionem uidēbat situ Vrbem & expugnari perdifficilem: omnia tamen prius tentanda q̄ inde discendum statuebat. Tysemas praedia largius disponere: moenia: turris: propugnacula saxo taelisq; completere: trepidare quidem animo uoce tamen hostem continere. Brachius ubi uidet rem ad oppugnationem spectare: quod opus foret maiore pediratur: mittit qui Perusiae delectus peditum habendos: quiq; bombardas importandas curarent. Quing; milia peditum ex Vrbe agroq; delecta. Horum pauci erant sagittarii. multo pars lonctatq; peditiq; dolabris: uerutis: falcistrisq; terribiles: & quae praeterea Ciuiles saciones uarij generis inuexerant arma. Perusinoz aduentu plus hostibus iniectionis

terroris q̄ Brachio spei additum. Illi numerum & uirtutem expauescere. Brachius quo māgis Peruinorū infensum naturā corpori antmoq̄ robur cognoscebat: hoc minus libenter periculis obiciendum putare totius Italiæ florem. Nec enim ulla gens Peruinis bellicis in rebus in Italia comparanda uix nati obequirant: cursitant insiliunt desiliuntq̄ & ætatem supra q̄ dici potest uirtute antecedunt. Sæpe citra ephæbos singulanti dimicant certa mine. & domū educatos ægisse fons ætatem. & institutos milinæ putes. Horum tantū numerum priuati æ inter se cōtentiones ardentius ad pugnam excitabant. Illi primis sibi canī signum: primi muros scandere: primam dari sibi aciem postulabant. nec quisquā libenter oculum & quietem agere q̄ illi proclium adituri uidebantur suam quicquid uirtutem æmulatione ostentaret. Ea res Brachium uentum: in illa uirtutis æmulatione in periculosam temeritatem uertere: taliquot dies ab oppugnatione continui. Dursissimum enim putabat ad tantum discrimen Ciues deuocasse. Cæterum hæc eadem consilia potiundæ Urbis. & occupandi temporis cupiditas discutebat. Itaq̄ omni relecta cundatione primum restitutum quanta summa potest altitudine ædificatam: muris iubet admooueri. eam complet munitis grauissima armatura uterantis. Porro tarricæ pro portis imine bat: duas opponit intentatq̄ bombardas: a lateribus frequentes collocat sagittarios. Peru sinū peditatum aliquanto lassius circa hostium munitiones explicatum subrigere scalas lubet: ut si ad restitutum concurrissent propugnatores: tum demum ipsi uacuas moenū stationes occuparent: euaderentq̄ ad sūma propugnacula. Urbem scalarum ordines præcinxerant. Aliquot enim continuos dies ad eas consilendas consumpsit pedes. Hortendam tot simul scalarum faciem ubi conspicati sunt Tyernates in se atque in sua moenia ordine aduentantium trepidare: uociferari. & sese complangere haud aliter q̄ capta Vrbe cœperunt. Exaudiebantur lamentabiles Ciuium in castris uoces: nec quisquam de moenibus descendens omnes de fuga & latebris cogitabant. Pauci erant Primores Ciuitatis: quorum opera hostibus resistebant. Hi ubi publicum pauorem: subitamq̄ trepidationem sunt conspiciuerint ne Vrbe expugnata: direptaq̄ in penam ipsi peterentur. Neue si hostis non uicisset tamen cædes Ciuium: quas proelio fieri defensorum erat necesse conflarent inuidiam: nullo adhuc iactō tælo clamant deditos esse. Iussu statim aperire portas: repente aperiunt. Obsides imperari continuo Primores emittunt Ciuitatis. Hic finis fuit Tyernatici belliquos non obsidio grauius: non uasata prædia mouere poterant intentata oculis scalarum multitudo perterrita. Brachius diuissio peditaturæ usq̄ ad Tyernum compositis paucos post dies & ipse Perusiam proficiscit. Hic q̄ unq̄ alias magnificenti exceptus a Ciuibus publice agit gratias. & pedites egregie pro Concione laudauit: non inficiatus illorum opera contentos esse Tyernates: nec aliter deditonem fuisse factos. Interea publica ædificia pleraq̄ omnia relecta. Suffossus ad Thrasimenū monticulus: unde educta in Perusinum agrum aqua latius incrementum. & in Cortonen. semelarius fundiatq̄ expandi non posset. Opus huic sæculo et si nulla alia recerte magnitudine ipsa conspiciendum iocingentos passus in longitudinem producta fossa: quæ centum octoginta cubitorum continens altitudinem: perpetuo compacta muro alueus est hyberni fluminis. Nam æstate nec recepit Thrasimenus alienas aquas: nec refundit suas. Tunc uero continuo auctus pluuiis late occupauerat loca & finitimas littori uillas passim obrutas ac merfas absconderat. Montes enim altissimi circum prominent in de præruptis: sicq̄ æstate torrentes hyme ad conuexa lacus ingenti fragore delabuntur. Nec ductus usquam patebat unde defluens montium latus aqua decurreret: sed quantum hybernis creuissent fluctibus: tantum æstiuales soles hauebant. Interea quiescisse paululum a continuis laboribus milites uidebantur: quō Legati Regis Perusiam uenere inuicia nouatum rerum nuntiantes: statim post Brachii discessum magnos ceptos motus in Regno quasdam Ciuitates maritimæ oræ crebra inter se consilia agitare. Proceres atq̄ Opulentes clam coetus facere: occulte cogi exercitus. nec tamē aperte quenquam adhuc desicisse. Stortiam captam a Regina. & dursissima tortum quæstionem: nihil tamen cōpertum fraudis. Eamq̄ ob rem illam Reginæ ac Regi non iniuria esse suspectum: solent mortales non facile credere quibus iniuriam fecerunt petere Regem ut aliquid Italici præsidii traiceret in Regnum. Nam Valentinis: Catalanis: Hispanis: Italicos natura intentos esse. Missi sunt equites quadringenti: haud sane cōtemnen dum primo in tumultu robur Nicolaus Picininus præesse iussu quanta poruit celeritate Neapolim est profectus. Eius aduentu paululum sedata res est: non tam metu præsentis exercitus: q̄ quod subsequatur.

HISTORIA BRACHI

cum cæteris copiis Brachium frequens fama uulgauerat: ad quem acciundum alteri missi a Rege legati. Canipani Principatus insignia autem torquem aurea colonam atrule primum. Coronatus est Idibus Februariis. Negotium tantæ rei honestandæ Fulgintium Tyranno legati dederunt. Erat enim is natura rerum oninium magnificus ostentator. Primum forum omne qualitatissime pendentibus oblectum uelis. Palatium deinde Crispiani aut purpureaque late stratum. & qua defecisset aurum: argentea excipiebant purpurata stramenta. medio in palatio ebore atque auro distincta sella: eaque celsè conspiciente fulgebant: hinc atque inde dispari ornatu præstiora subsellia. Sellam Brachius conscenderat: prima subsellia legati: altera Magistratus Urbis: cætera promiscue milites Cluesque compleuerant. Hic conuersi ad Fulgintem Legati. Fungere inquit Regio munere Fulginsis Rex: sic Regina iussit. Age collum totque caput corona ubi cinxeris. Caput saluta Principem. Ille insignibus gemina sublaeis manu sellam subgressus. Quod immortales inquit dii bene uertant. Ego te primus hoc Regio officio mutet: te primus collum torquere: caput corona præcingo: primus Caput Principem saluto. tu lac mei Regemque memineris. & felix esto. Eunt deinde salutatum Legati primum: mox Ciuium militumque multitudo magno plausu gratulantium. Saluatione peracta unus ex legatis præsentia atque ætate uenerandus: quum aliquandiu pedibus stetit: quid aurum quid torques & corona sibi uellent paucis disseruit. Reginam pro fide & uirtute purum autem totquem: pro adepto principatu coronam dono misisse. Magna ea die iacta fundamenta: iam receptum in stirpem Regiam: iam eo Imperio potiturum quo soli qui aut Reges: aut ex Regibus orti essent: potius consueuissent. Hæc uirtutis hæc inuictæ gloriæ data munera pergeret quod cepisset iter: magna a diis immortalibus potiendi non occulte paratum ad Regium fastigium aditum expeditione opus esse non spe modo deorum abesse inuidia certa esse quæ expectarentur. Post hæc ludi equestres magnifico apparatus in foro celebrati. Nec defuere popularium laudes. Noua carmina plena Regis splendoris foro. Urbeque tota iactantium. Per hos dies legati Florentinorum congratulatum uenerunt. Creditur etiam actum de Italiæ rebus & Pontificis ac Mediolanensium fœdere. Nec multo post tertia Reginæ ac Regis Legatio superuenit ad accelerandam eius professionem multo intentior. Jam tum suborta erat inter Reges suspitio. Credebat Scythiam non oblitum iniuriæ: quum Regis se hortatu atque impulsu totum existimaret Reginæ aurius illius odium instillasse: facileque persuasam mulierem: ut ex seculo ille ad credenda crimina: quæ inuestiganda propensior. In de tumultus Neapoli concitati: cepit idem patris Regi fauentes mollicule scemina fastidiunt Imperium: pars muliebri libidine solutiores: nouum exercitumque Regem aspemantur. Per ipsum tempus Thudertini quum ab exulibus qui Canale oppidum tenebant: continenter infestarentur Brachium per litteras orauere ut assiduam belli materiam subiuiceret. Missa maior pars copiarum. Oppidum intra paucos dies expugnauit. Nec quicquam aliud gestum eo anno memorabile. Oppidum Nicolao Picinino: cui fratris filiam desponderat indorem data tum. Milites ad hyberna dimisit: est que deinde tranquillius hyematum. Circiter Calendarum Martias Brachius quemadmodum quot annis facere consueuerat: semestrem stipendium militibus distribuit: quique imperat ut Idibus Martiis Thudertum omnes instructi paratique conueniant. Interea Legatos ad Pontificem. quid animi haberet. & hostes an socius futurus esset sciscitum misit. Princeps Legationis Bindaccius Florentinus eloquentia & consilio clarus. Sed Pontifice magnis rebus intento & multa aduersus Florentinos coeunte Legati nihil præter mera uerba retulerunt. Satis apparebat Pontificis & Mediolanensium fœdus ad Hetruscum bellum spectare: utrinque enim arma ciebantur: nec Florentinos hostium consilia latebant: qui omni studio conati Brachium in Hetruria remorari: ubi tendere illum ad Reges: destinatumque bellum uiderunt: alinde copias sibi atque exercitum quaesierunt. Ex Brachianis etiam militibus quadringenti equites eorum auxilio relictis. Per hos dies quidam de prodenda arce Spoletana ad Brachium detulerunt. Sed re per arbitrum patelacta conatus incaassum reciderunt. Idibus Martiis qua die inisti erant milites in Thudertinum conuenire. Brachius exercitu in aciem educto: haud amplius quàm duo passuum milia processit: ubi militari more lustratis copiis equitum tria milia ducentis: pedum circiter mille comperi. Hac manu ad componendum Regnum: reconciliandosque Reges proficiscens: ad paucos dies in fines Aquilanonum peruenit. Hanc enim illi prouinciam Regina decreuerat. AQVILA magnitudine quidem una inter

una inter Italicae Vrbes: sed agrestibus q̄ Cluibus longe frequentior gelidissimis clauditor. & perpetua niue rigentibus montibus. Incolae pascendo pecotilansificiq̄ intenti: magna opes ac pecunias congesserunt: ceterum asperi arque inculti. & cum suis nati montibus ut plurimum peculiaris industriae: ita nihil Civilis ornatus. Vrbanaeque lauidiae retinent. finitimis nulla res magis q̄ multitudiue formidandi. Agrum sibi pepercere montiosum. & sex arque octoginta oppidis castellisq̄ frequentem. Interea dum in Sānium Brachius proficiscitur Regina cui nihil praeter instabilitatem erat stabile. Regi tendit insidias. dubium suauis Sfortiae: an quo licentius cōcitatae libidinis frenata laxaret: quē quam excipere non posset. Hispanum exercitum diripi a Sfortia: pelliq̄ Vrbe nihilum iussit. Rex sortuna & deum: quorum erat obseruantissimus auxilio stertus per medias elapsus insidias: ad castellum nouum matritimam arcem effugit: collectisq̄ celeriter suis ac maioribus accitis ex Sicilia copis impetum in Vrbem fecit. Maior pars Ciuitatis direpta data. Mulieres contra ius bellitamen citra libidinem abrepta: atque in Hispaniam transfecit. Regina cum paucis in montanam effugit arcem. Inde facies odiū de futuri belli clades exorta. Obiura paulo ante recuperati Regni & praeterea calamitatis Brachium hostes. Sfortiam exercitus Imperatorem declarat. Aquilani secuti Reginam si aliter nequeant bello arere Brachium instituant prohibito frumento. & commeatus denuntiant ut agro finibusq̄ decedat. Ille ubi audiuit hostem se declarum praeterito beneficio praesentem inluniam stimulare Regis quoq̄ litteris sollicitatus: ferro sibi uiam facit. Hoc initium fuit Aquilani belli. Sunt tamen qui affirmant ante peritum insidiis Regem Aquilanos solos ex ea provincia Brachii impenio parere noluisse. Sic ita peritum mouisse aduersus eos bellum. Varios habeo auctores. Ceterum res in se sit. Brachius fines Aquilanorum ingressus Legationis munus obire per Sannium & Pelignos cepit citare in ius reos mutare uigilias: coaptare nouos Magistratus. Aquilani non modo dictos audientes non transiit transiitum per fines faceret fumentum & commeatus exportari prohibebant. His de causis itum est hostili agmine in agrum Aquilano primo impetu Postea oppidum expugnatum: inde Ocrinum: inde Paganicum nauellum largianum: inde finitima quae erant castella cuncta ui: ferroq̄ subacta. Quicquid praelio tentatū id omne uirtute nihilum superatum: direptumq̄ est. nec ullo in bello opulenter factus miles pecotū multitudine. Sed agri defectione magna iam obsessa: Vrbis incommoda secuta: metus: seditionem intestinarum. dolor succifarum arborum sublata ab obsidiōe pascendi quod erat reliquum: pecoris facultas: omnium maxime fames inuidium natura malam urgebat hanc non patientia lenitiorum animi magnitudine ferre diutius poterant. Huc accedebat metendi frumenti desperatio. & praesentem famem futurae Inopiae metus aspectabari fecissentq̄ dedicationem Ciues: nisi paucorum factiones praualuissent durissima quae patiendae: q̄ deferendam Reginam existimantium. Brachius totis uiribus ad firmandā Vrbis obsidionem conuersus: omnes aditus: ne qua supportari clam frumentum posset: intercludit. Stationes militum circa Vrbem disposuit. Ciuem egressu prohibebant. & ne qua erumpi in munitiones posset: gemina fossa uallosq̄ munierat. Sic hostibus undique legione circumdatis: neque caelo: neque terra auxilii spes erat: sed inuidens magnitudinem rerum gestarum: quasi iam tum mutari cepta fortuna soluendae obsidionis uiam aperuit. Forte per hos dies Larigianum: quod oppidum initio belli captum in agro dicebamus nulla uia aut metu ad hostes defecerat. Haec res adeo Brachio est uisa indigna ut ad puniendum perfidiam soluta statim Vrbis obsidiōe cōtenderet: motis ad oppidum castris continuis praелиis totum biduum frustra oppugnat. Oppidani subito post cogitatam rebellionem: quicquid ad tuenda moenia opus foret: tela: saxa: trabes intra oppidum comportauerant. & postq̄ aduentare hostilem exercitum inrellexere: praesidium ex finitimis accitauerat magno animo paratos ad obsidionem ferendam. situs quoq̄ loci natura egregie muniri tuebatur: cuncti durissima obsidiōe fortissime se defendebant. Nec quicquā ardentius ad moenium defensionem: q̄ commissae perfidiae scelus accendebant: desperata quoq̄ uenia ex Ignaulissimo & timidissimo quoq̄ streuissimum atque audacissimū faciebat. Interim usi occasione Aquilani quod uidebant hostem ad Vrbis obsidionem reuersurū. Ciuitatem frumento & commeatibus suppleant: moenia si qua facta labes esset: muro turribus propugnaculisq̄ cōmuniant. Legatos qui a Regina opem implorarent dimittunt: exercitum & ipsi quoq̄ pro tempore atque loco ad praesidium comparat. Denique quic-

quid præsens necessitas periculi exposcebat diligentissime executi: maxime omnium collectam ex suo finitimorumque agro segetem intra Urbem supportant animos universi ad difficultatema quæque confirmant. non dies: non noctes a labore muniendæ Urbis cessatum Oppugnationi intra ea procedebant nec ante captum oppidum quæ pauci milites cuniculo intra moenia subgressi refractis celeriter portis irumpendi viam cæteris patefecerunt. Facta est cædes magna resistentiū. & quali mores id cum felicitate mutare fortuna coepisset: ruperit potius quæ crudeliter in omne genus ultronum mulierumque seuitum. Libera ultrorum corpora in prædam militum concessa. Mulieres scemina: tenus recta veste: denudata atque in Urbem compulsa: turpissimum & hosti & Cui suere spectaculum. Quippe semper alias diripiendis oppidis mulierum pudicitia: atque honestati consuluerat. Centurio nem uim puellæ innuptæ acertis afferentem ipse interemerat. Militem petulantius in mulierem Campanam inuectum cædi fustibus iusserat. Nunc nelut coeptis mutari cum fortis moribus: in suæ quidem dignitatis & modestiæ habuit rationem. Hanc tam effrenam atque immoderatam belli rabiem. ne ipsi quidem milites probauerunt: nec totis castris exauebant: nouam Ducis aur seuitiam: aut iram execrantium. Placuit diuturnam felicitatem accusantes nimiam ab secundis rebus insolentiam criminari. Nonnulli naturam illam contendere Ducis esse non iram. Quippe semper alias perfidiam ac fraudem perosum: cæteris in rebus humanum clementemque fuisse. Hæc res non modo auxit Ciuum pertinacia: sed ex hostibus non duris inimicos effecit acerrimos. Tum siqui erat in Ciuitate quibus hostium partes non displicerent: ita omnium subito conuersi sunt animi mori prius si res exigeret: uel æquæ pacis inire consilia: nedom deditiois publice conitarent. Sic uerba factis prosecuti summa Ciuitatis ac fortunæ paucis permissa citi atque obstinati: rerum euentum expectabant. Nec Brachio nisi in fame & lassitudine spes erat. Ciuitas maxime populosa edito sita monticulo: muro: fossa: uallo circumdata: non modo iritam oppugnanonem: sed obsidionem militi grauem ac difficilem faciebat. Dum hæc ad Aquilani geruntur Florentini commisso cum Mediolanensibus prælio acie sunt supetari. Quæ res occasionem traiciendi in Saniū exercitus Pontifici & Mediolanensibus præbuit. Illic enim caput rotius belli stare uidebatur. & ipsi paulo ante socius cum Regina perculserant. Florentini re male gesta: in nihil fecius instaurare bellum reparareque exercitum adortum: magnis habitis delectibus ad Brachium quoque auxilium petierunt misere. Illi durum quidem diminueret copias: multo tamē diutius tam benenictos socios deferere. Vtrum faceret magno futurum periculo cognoscebat. Si Florentini aduersa pugna profligati hostibus non resistissent: facile illos ad obsidionem soluendam in Saniū traiecerunt. Sin exercitum ipse diminueret: uel oppidanos obsidionem eruptione soluturos. Regina: quoque magnus apparatus nuntiabantur. Hæc cogitantem Legatorum præces: ut auxilium afflitis Florentinorum rebus mitteret perpulerrunt. Missi sunt quadringenti alteri delecti equites certissimum totius exercitus robur. Ferrus eorum discessu milites deserti castra: nudarique stationes conclamasse. Dixisse uero Brachio & quando se Florentinis gratias telaturum si nunc non referret. Malle se bello quæ beneficio superari. Alterum fortunæ: alterum perfidiæ crimen esse. Diminuto igitur equitatu ad supplendas copias peditatumque augendum nilisui Perusie delectus haberent. Conscripta peditum quing: milia: intra paucos dies ad castra couenerunt. Nicolaus Picinus ad Aquilam reuocatus exercitum aliquantum confirmauit. Undecimus uenerat mensis: nulla tamen interea pacis habita mentio. nec Ciuem grauis fames: nec hostes asperum & infestum coelum stritque glacie rigenti & continuo gelu atque niue campi detertere poterunt. Tanta utrinque certabatur. & obsidentis. & obsessi pertinacia. Nec ulla Regio in Italia brumali frigore horrentior: uulgo sit usurpatum. Si hyeme ad Aquilani inferi non sint nauquam esse. Militum tentoria perpetua obruta niue stridebant: sæpeq: uento rura procella euulsa suis sedibus tabernacula: aqua flatus corripere difficiebant. Multis remedia suere ingenti trabe confecta tuguria. Syluarum namque ac nemorum nulla plaga feracior. Denique per omnia difficilima irum est. Nam & in castris quoque si non eadem quæ Ciuem: gtauis tamen fames sentiebatur. Aquilani crebros nunios significantes: quantis in rerum omnium difficultatibus: atque angustis uersarentur ad Regina: emittebant orationes ut undecimum iam obsessis mensem auxilium mitteret: nec uexari oppressum pro sua fide populum diutius pateretur. Quæ natura sustinenda docuissent: direptiones agrorum incendia

Incendia uillarum: defecti dēs uictorum: frigus in opiam: egestatem: denique difficillima quæq; fortissime esse perpeſſos. Vnam famem etiam ſi ſerre ipſi cupiant: natura tamen intolerabilem omnibus eſſe mortalibus iam eo uentum ut inſueta uel barbarorum cibis animalia pro deliis haberentur: quod exemplum daturam cæteris ſi Aquilanos deſeru iſſe aut quos hoſtilem impetum reſpreſſuros: quos iter in intimum Regno impedituros: ſi Aquila potiretur hoſtis. Quod ſi nihil tam ſpectata fides moueat: hoc illa cogitaret: qua de hoſti ea Ciuitas ceſſiſſet: toto e ueſtigio Samnium deſecturum: ſaues atq; aditus Regni libere admiſſuros hoſtem: nec ulla clauſtra aut obſtacula tam bellicoſam & ante eum diem inuiſtam gentem eſſe retentura. Repeteret ſuperiora bella quam breui amiſſum Regnū idē Dux idem exercitus in fidem redire compelliſſet. Nō ſigniores nunciolum hoſtem futurum: quā olim fuiſſet amicus: nec tardius erepturū ei Regno quā paulo ante amiſſum recuperariſſet. Proinde uteretur fortuna ſua: quæ hoſtilem: ſurorem tot tā meſes circa unam Vrhem continuiſſet: nec dum inde uictor erumperet certam & imminentem Regno ſua cladem exſpectaret. Regina interea præcibus ac metu ſollicitata: ſimul Aquilanos ad tolerandam obſidionem non publice ſolum: ſed etiam priuatim confirmatis per litteras Cuium animis hortabatur: ſimul ad Pontificem & Mediolanenſem Legatos ad auxilia petenda dimiſit. & Sfortia quoq; magno interea comparato exercitu: quom exſternā exſpectare opem neceſſitudo minime patere: reſponſus eſt quibus poſſet uniuſum in Samium proficiſci: aut ad remouendum obſidione hoſtem: aut ſi id nō poſſet: ut ſociorum copias ad Aternum amnem poſitis caſtris operiretur: ſtatimq; ubi conueniſſent: uniuerſis uiribus belli diſcrimen adirent. Qui ubi ad Aternum peruenerunt: inter flumen & mare cætero tranſmiſſo exercitu: ipſe quoq; traiecerat amnem. Sed eius ſcutanum adoleſcentem: quancquā robuſto inuectum equo: quom paululum infra uadum deſcendiſſet: rapidus corripuit uortex. Huic openi laturus conclamauit Sfortia: ſed tarde accurrenſis: aliſiſſe equum reſlexit: ita uadum: ut reſurgentem coma deprehenderet: ſed uel lubrico ſolo una cuni equo de lapſu ſui uel præcipiti correptus amne nuphquā poſtea nec uſus nec inuentus eſt. Hunc forniſſimo & bellicoſiſſimo Duci ſara dedere exitum. Milites amiſſo Duce quom planctu atque ululatu litorea compleuiſſent: tandem compreſſo gemitu: ac diu nequeſcā de fortuna conqueſti pedem retulerunt: nō aui hoſtium caſtris appropinquare. Tanti uiri caſus: niſi fortuna que pluriſimum poteſt: aliud iam deſtinariſſet: ſi eſſetere Aquilanos ad deditiōem potuit. Sed cæcæ odio & deſperatione hominum mentes: ipſos etiam ad mala clauſerant: oculos uelut callo duratis: membris tix uili quāuis graues iſtus: uulnetaq; ſentiūtur. Igitur Clues ubi de interitu Sfortiæ: & exercitus deſceſſu cognouerunt: parati ſi opus foret ad ultima ſubeunda taciti uix iam aliunde opem exſpectabant: & deſperationem grauius aucta ſames urgebat. Tertium decimum obſeſſi meſem: quicquid erat fruementi publice priuatimq; totum ſerre conſumpſerant: paulum quod ſuperfuerat: uiridim diuidi placuit. Subduſtis tamen cibariis: illiſi qui per etatem arma ſerre non poſſent. Nam equis ueſci ſaniſſimam ceperant: nec ſœdis & quæ natura aſpernatur animantibus abſtinebant. Tandem habita totius annonæ ratione: uix ſuſſeſſe quindecim dierum alimenta etiam pauciſſime diſtributa compenunt. Tum diuſſimum uidebatur imbecilem præbeculam Vrbe depellere: multo tamen diutius miſeri & fame pereuntis uulgi mane ueſpere audire quærelas. Placuit conquiſitoriſis & Præfeſtis annonæ: hac de re publice referre ad populum: ut prouideretur ante tempus: ſi id non poſſet ſortius quæ eſſent præcogitata perſerrent. Ciuiſis in conſilium uocatis: de eemitu ſi iterum nuntius ad Reginā mitteretur: ſciſi poſſet quid ſpei ſuperſeſſet miſeræ Ciuitatis: ſimulque ut ſignificarent quantis in anguſtis ueſſarentur: & quandiu perſerre obſidionem poſſent. Ad Nonas Iunias durate annonam. Si ad id tempus auxilium non mitteretur. Auſlanos non perſidiariſſe ultima ſue deſecturos. Hoc accepto nuntio Regina omnem cumſtationem teſciendā exiſtimans: mittit qui a Pontifice & Mediolanenſe pererent auxiliari: docerentque quanta celeritate opus eſſet: ne hoſtis opulentiſſima potiretur Vrbe. Mittuntur undique auxiliæres manus: & ueluti ad communē hoſtem deſendum omnis prope armatur Italia: & ramen cunctis par unus fuiſſet: niſi uel nimis Gloriæ cupiditas: uel quod magis putauerim: mutata fortuna conſilium in te meritarum conuerſiſſet. Iam hoſtes ſuperatis ſurcis Pelignorū ingenti exercitu inſeſſis ſignis aduentabant. Dux Copiarum atque Ducum Iacobus Caudola exercitū præ-

HISTORIA BRACHII

rat. Hunc sequebantur & ipsi clari Duces Franciscus Sfortiæ filius sumæ spel adolescens ac paterni ductor exercitus. Præterea Michilestus & Laurentius Cutignolani. Nicolaus Toletinus. & cum his multi agminum ductores quorum nomina referre est superuacuum. Triplo maior erat hostium equitatus: peditar' sere par hac multitudine hostes haud amplius q' passuum milibus quattuor procul a Brachii castris confederant uel frumentum & commearum expectantes. si supplere Vrbem sine prælio possent: nequaquam fortunam rentatur iam nulle annonam æstansiâ iumentis conuenerant. Brachius medius inter Vrbem & hostem: persistere in obsidione. & ne frumentum importaretur ui atque armis phibere statuebat. Montes quoq; asper: ac prope inui duo castra dirimebant: quo rum iuga si superare pergerent hostes facile opprimi tramitte angustior ac præcipiti potuissent. & descensus erat multo laxior atque præruptior. Hæc res aliquandiu suspensum habuit hostem aduersis sese montium radicibus continentem. Interea Brachius omnia quæcunque ad consilium necessaria uiderentur diligentissime parat. Planities erat patulum infra Vrbem: quam mediam uictor modicus amnis interluit. Hanc Brachius obruendam aqua stagnandamq; curauerat. Ocluso tria milia passuum infra eam locum multa obice atque aggere fluminis ostio. Quam rem anguste montium fauces: quas flumen perstringit haud sane difficilem faciebant. Id eo factum consilio: ut fatigatis: ac in acie obstiti hostium equipedes inde tollere nequeunt: altoq; impediti stagno medio deficerent prælio. Nam suorum equi multo erant robustiores. & quæte & pabulis futurum quoq; putabant: aut incognitam loci faciem hostis exhorreterant imperitis locorum in ipsum fluminis concideret alueum. His peractis rebus hosti diu citra montem hærenti Caduceatorem permittit qui tutum aduentu ad planiciem usque pronuntiaret. Si transire montem uellent ac prælium committere nihil impedimenti quoad omnes apertum in campum descendissent accepturos. Scire se non committendi bellis: sed Urbis supplemæ causa tantas copias aduentasse. Scire etiam non amplius octo dierum alimenta Ciuib' extare. Illud exiti marent: non se tot mensium operam uno momento temporis importando frumento perditurum. Committendum esse prælium si opulanti obesset uellent non aliter q' uictoria frumentum immisuros. Proinde irent quod necessum im- pelleret & hostis benignitate equissimum in locum descendere: habere se compertum de eorum numero. Nec ignorare triplo maiores copias in hostium castris esse: confide- re tamen militum inuicto robore: ut cumq; futurum esset non aliter inde q' aut uictum: aut uictorem abiturum Caduceatori responsum ab hostium Imperatore. tum demum uen- turos in prælium: quum sibi libuissent nec alieno permissus: sed arbitrio suo defensusuros in campum. Non eo esse animo: ut pugnam uellent detractare. Cæterum non eadem dicebat hostis quæ sentiebat. Bellum enim nisi coactus capere prohibitis omnis erat impor- tandi frumenti cura. Hac re per transfugas cognita Brachius cæteras montium fauces atque angustias occupauerat: hic uisus relictus aditus in patentem campum: merfamq; flumine planiciem hostes ederet. Quintus iam abierat dies quum hostis omni alia in- terclusa uia ad supremum montis se iugum ostendit: ratus quod postea fuit Brachium nimia magnitudine animi: quod erat per caduceatorem pollicitus uniuersas copias ex- pectaturum: nec ante cõsistere cœptum q' stractæ forent ad planiciem acies. Igitur pau- latim turmæ per motis deuia præmissæ donec omnem exciperent equitatum: expectare ad radices iubentur. At Brachius ubi descendere equitem uidit: manu equos longo lapsu per præcipitia trahentem: peditatum omnem ad occupandas angustias mittit: ut uictum descendente hostem nihil impediret: nec nisi dato signo etiâ si profligatum se uiderent eo loco discedere: relinquenti loci capitis pena proposita. Jam aliquot hostiû agmina ad infimas radices deuenerant: ubiq; sese componentia uenientem paulatim militem exci- piebat. Quod ubi uidere Brachianiti præsertim quorum auctoritas plurimum posse de- buerat: clamant ut Imperum in paucos faciant: ante q' cæteræ copię cõuenirēt: simulq; pe- di signû daretur: ut subter euntes superne adorti uel saxis opprimerēt. facile hoc modum quot iam descendere cõpissent profligatû iri contententes. certamq; illânô fortuitam esse uictoriam. Stultum esse ubi ratio belli ualleat id in fortunæ temeritate deuocare. Sæpe clamasse hoc Doctores ferunt: tum maxime quum maiorem hostilis exercitus partem descendisse & reliquâ per ipsa dorsa montiû longo defluere ordine cõspicarent. Nihil magis q' tantam multitudinem uenitû. Brachius semper idem respondisse traditur aut motiturum

aut moriturum eo procliorant hostes ad unum debellaturum. Credo trahentibus ad cladem suis: qui semper alias suorum usus consilio: nec militū tentauit aut incendit animos nec in manifesto discrimine consulennium clamorem exaudiuit: uel quod nimium uictu te militum & loci aequitate consideret: uel quod magis putante quod per caduceatorē hosti erat polliciscis: quāquā ille non accipisset condonem: tamen aut fraude aut metu minus praestitisse uideretur. Iam hostes impedimenta frumetorumq; praesegentes in planiciem omnes deuenerant: hic quadratis agminibus prohibitu si disperere iumenta hostis uellet: aciem instruunt. Brachius quum tempus iam adesset: quo tot partes uictoris atamq; late propagatum Iniperium unius horae momento & fortunae permitteret. Nicolaum Picinimum cum quattuor cohortibus: ne erumpere Cuius posset ante Vrbis potestas collocauit: ipse cum parte ceterarum copiarum progressum ad mediam planiciē hostem impetu magno adonit. Hinc pugnae initium fuit: prosiliunt utrinq; mediū in campum: permisceturq; militibus milites: ac la primum hastasq; uibrantes: mox gladio communis gerentes rem. Hostium singula agmina trecentos. Brachiana sexaginta equites cōtinebant: tamen sic quocq; agminum illi numero praestabat. Accitum igitur alterū agmē hostis ceteram lae seleg; turbauerat: adeo cauti multos uirtute superuenerant. Nec reliqua hostium acies pugnam doctior aultrunt pari cursu. Ita proclium paratē utrinq; turmae clamore atque impetu quāto possunt maiore. Sic aliquot horis atrociter est dimicatum: neutra inclinans acie. Tum Brachius signū dat ceteris cohortibus: ut quanto possent Imperu mediam in pugnam se coniicerent. Dant illi sese in confertam aciem: nec tulere impetum hostes: sed perturbatis ordinibus ad radices montis qua una patebat uia fugientes se recipiebant. Instat a tergo Brachianus: urget: praemittitq; hasta fugientes. Vbi toto agmine ad radices est uentum: hostes quum nec lugere possent: nec in ordinem redire: denudissimum in globum collecti ferientium lētus excipiebant. Ingens enim densata multitudo: quoddam quasi robur: ac molem qua se ipsa tueretur effecerat: pauciq; conuersi in frontem pro loci angustis resistebant. Actum erat si pedites proelio interuenissent. Iam hastas confregerant Brachiani & tanquā ad saxum idus in cussi non sine hostium magna strage militem fatigauerant. Inter haec Michilectus unus ex Reginae Ducibus: ubi uidet spem fugae sublatam & hostilem pediratum montis iugo inhærere oppositis in frontem paucis delectis equitibus: reliquos hortatur ut paulatim sese in ordines laxarent: crebrumq; peditum qui equorum illa suffoderent repugnantibus intermiscet. Inde futurae cladis initium fuit: undecies centena equorum tergora post consuetum Aquilam reportata traduntur. Tot simul soffossis equis quingentos delectos milites aliquantulum circumueni. Interallo & a latere impetere iubet hostium aciem. Eorum impetum ut exciperent Brachiani pauci se in frontem conuertete. Sic ancipiti proclium: nō tamen inferiores erant: nisi quod equos passim hostilis pedes fodiebat. Inter haec Nicolaus Picininus: quem ad portas Vrbis relictum dicebamus: cuni his quibus praerat cohortibus magno cursu in confertissimos hostium pertumpens cuneos peruolauit. Incertum praedae cupiditate uictos hostes arbitratus: an ut fatigatis opem integri militis ferret. Haec res ut hostem primum conterrita postea permiciofa Brachio fuit. Primum impetus ad repellendam perturbandamq; pauloante recompositam aciem satis efficax. & fugam moti hostes forent: si qua perlugium patuisset: sed imminente hinc lugo: inde flumine: aut pugnae cum hoste a fronte: aut cadere in belles oportebat. Nec Ducis consilium de erat. Vno totius exercitus globo impetum urgentis excipientibus hortantibusq; ad suffodendos equos peditem. Dum haec in acie aguntur: Cuius qui iam ab initio pugnae cū sese attauerant. Vbi excessisse hostium praesidium: obstareque neminem uidere ingenti numero totis bipatēibus etumpunt portis. Nec uiri modo sed sceminā quoq; hastis: dolabrifq; armatae multitudinē terribilē faciebat. Sex milia fuisse tradunt: q; magno per colles ueluti sylvarū fragore delapsi omnia puluere: clamoreq; cōplebant. Inde aucti animis hostes: perterriti Brachiani: nec tunc quidē peditatus in procliū a monte descendit. Retrullit mihi Paggius uir manu strenuus: nunc etiā ætate uenerabilis: qui bello inter fuit. & Duels a latere nunq; discessit. Saepē Brachiū pediti signū: quia tuba nō poterat manu: uoceq; dedisse. Sed clamore proclianū & in nubē exurgente puluere: meq; enim stagnopugnabatur: pedites signū nō percepisset: ita ut etiam imperatū: nunq; eo discessisset loco. Additq; pauloante quingentos ex illis: quam primi hostem a lugo despicere: etiam praedam defuisse: direptisq; extremis impedimentis ne fraudi res foret in montis se cul-

HISTORIA BRACHII

men ad expectandum signum receperat Aquilanorum aduentu ingens equorum facta cædes. Anceps erat malum si militem præmerent Cuius a tergo stricto paratus mucrone hastæ intentata feriebatur. Sin in Ciuem conuersi militi dedissent terga edissent agmina uniuersa in ordines. Circumuenissentq; fatigatos equi passim interea cadebant: erat hoc uirtutis cõtendentis cum fortuna spectaculum: paucos equites tot milibus hominũ pares esset: atq; in media ut erant pugna locum sibi late gladio facere. Nam hastas iam pridem in fugientium confugerant terga. Dux ipse per mediã aciem: mediag; tela sublimis equo circumuectus: simul gladium stringeret: simul uoce manūq; hortari: accendere & animumq; nomine appellare cernebatur. Sed trahunt quentq; sua fata: nec semper uirtuti fortuna succumbit. Ventum erat in confertissimum exercitus robur: in mediag; signorum aciem. Brachiana illata signa peruaserant: quum circumuentum & hortantem suos. Sũt etiam qui dicant milites cœpta iam fuga sistentem gregarius miles medio gutture uulnerat: in de lata fastæ cõsternatio cœsum Imperatorem existimantium laxat totas habernas cõsternatus in fugam eques: fusi dissipatq; nunquam autem uicti Brachia ni. Dux ipse cædendo resistendoq; multis confossus uulneribus uiuus quidem sed non multo post ab plagis mortuus capitur. Victor ex infima Plæbe miles ignotum ante id tempus caput ad hostium Imperatorem inuectum ut erat equo deduxit. Ille uicissitudinem rerum humanarum contemplantus miseratione quadam. & lachrymis patiam ex uictoria læticiam temperat. Exemptum equo. & intra tabernaculum subductum benigne: aut non audientem: aut audire nolentem est affatus. Sed ne unum quidem elicit quisi quum potuit uerbum: uel quod alte descendentes mortiferæ plagæ uim omnem sensumq; exhauerant: uel ut quoniam fortuna uictum corpus in potestatem hosti tradidisset: animum sibi inuictum ipse retineret. Accitit undiq; medicos: quum magnis propositis a uictore præmiis nihil intentatum dimiserunt: sed destinatus ad mortem animus omnem medicamentorum opem respuebat. Quippe totum triduum sine cibis: sine potu: natus quum ægisset incertum uulneribus an inedia est extinctus: anno ætatis sexto & quinquagesimo supersitit adhuc matre. Nec quicq; hostis præter lingue corpus habuit in potestatem. & medici uicere posse prædixant. Hic exitus fuit uicti nunquam nisi in morte superari. Nec tũc quidem ante uicti q; capti: nec ante capti q; uulneribus multis confossi. Quia in re mutata iam pridem fortuna plurimum obfuit: primum quod magni exercitus partem in auxilium Florentinorũ iniquo suo tempore dimiserat. Deinde hostes carpete singulos quum potuissent uniuersos expectans peditatus opera non est usus: qui si prælio interfuissent. & dissipassent procul dubio fugarum hostes: in nec resistendi compotem fecissent. & equos ipsi quoq; hostium suffodissent. Postremo quoniam qui præidio ad rep̃mendam Ciuium eruptionem erant dimissi in iussu Ducis: aut spe prædæ: aut pugnæ errore loco abierunt. Sic fuit non solum cum nullo a fronte in castris: sed etiam cum Urbanis prædiis Ciuiū multitudine a tergo uno tempore dimicandum. Io. Vrsus sæpe postea dixisse fertur: se quum hoc bellum gereretur Prætores in Piceno fuisse uenisse. Asculum stipant: frequenti populo uirum natu grandem: promissa & cana barba Mathematicum & præsagium rerum futurarũ profitentem: hunc a se rogatũ esset ne uictor futurus. Brachius Aquilano bello si hostes ad proclium uenissent: quæsisse ad cogitandum tempus. Postridie uero ad tribunal reuersum respondisse. Si Dux ipse bello non interesset uictorem suarum Brachianum exercitum. Sin præsentem Duce configeretur minari stellas superiorem hostem. Quæ res ut ante pugnam neglecta: postea euentu rei & omnium iudicio est comprobata. Nisi enim prohibitus esset miles descendentes in conuallem hostes carpit Brachium sublimi equo circumuentum magnâ cædem hostium edere. Quũ uero ad se in terfici dẽm uibrasset ensẽ repulisse statim: atq; obliquo uulnere medio illum gutture traiecit: se pauloq; post ad pedes lacuisse mortuum. id se iterum uidit tertio uidet uidisse. auctor erat non satis certe fidei: ceterum res ipsa somnium probauit. Quippe media in pugna hortantis: sistentisq; militem uoce cognita imminens iugulo quum sequeretur primus omnium mucrone primum gutture deinde ceterum exhausti. Tradunt legatos Perusino in castris quũ adessent. & hostiũ audient adueniũs fando aliquot assolere quisse a Nicolao Picinino qd ei futurũ ex hoc bello uidet. illũ secũ cogitabũdũ diu hæsisse

diu hâsſiſſe reſpondiſſe tandem omnia ſub ſortenna eſſe nec ſe diſſidere de militum uirtu-
te: aut Ducis animo: neq; tam hoſtium terreni numeroꝝ ueteri ne inuidia diuini: ſcili-
ceti ſaras: curſum eius imperatoris abruptum ſtatuiſſent. id ſe ex coniectura uideri
conſpicere mutatos eſſe ſubito Imperatoris mores: ex leni & comi durum ac moroſum fa-
ctum. conſilia ueteranoꝝ militum: quibus ante id tempus uti plunimum cōſueuiſſet: aut
priorſas contemnere: aut reſpicere ſalutaria & deteriora pernicioſioraq; deligere. Paulo an-
te etiam in mulieres inauditum facinus citra belli iura & eius conſuetudinem eſſe ſequit̃.
Fortunam p̃mum ingenia mortalium: indeinde opes euertere conſueſſe. Vicinꝝ res ſuit:
præcipuum tamen ſpectatæ & nunq̃ antea ſubactæ uirtutis ſpectaculum. Pugnatum eſt
atroci prælio ſeptem continuis hons. & a duobus milibus duodecim milia ad montem
uſq; iugata: reſectaq; non modo cum uirtute ab hoſte: ſed etiam cum fugæ deſperatione
pugnatum. Nec ante ſuperatus miles q̃ uulneratus Imperator. & ad paucitatem equoꝝ
reductũ certamen. Vndecies enim centũ: ut dicebamus tergoꝝ equoꝝ in Vrbem relata.
Illo mortuo rorũ caſtris ſecurum ſilẽtium: quaſi plus eſſet in amiſſo doloris: q̃ læticiæ in
capto. Eius milites qui aur bello ſuperfuerant: aut ab hoſtibus erant dimiſſi. Piazziq; facta
poſteſtate ſp̃rantem adhuc conſolandi gratia adierunt. Remotiſq; arbitris ut uocem tol-
leret: uꝝ cibum caperet hortati: nihil proſecerunt. Nec ullum in Ducem tantus militum
amor. Illi tabernaculum hoſtis noctu mœſti ac taciti perluſtare: illi in interdũ facta quoti-
dens uellens poſteſtate frequentes ad lectum perſtare: rangent̃ in uentriſq; ſpirare cerneban-
tur. Et ubi tabernaculo exceſſiſſent: obuoluto capite plorantes: nulli non hoſtium: lachry-
mas excutiebāt: Duces omnis memores rerum humanarũ fortunam ut prælio benigni:
Ira exitu nimis malignam criminantes: morientem circunſteterunt. Primiq; e rebemacu-
lo lachrymas ac uoces tenere nequeunt: ad militem exiere. dum uero late ſeſe aſſiſtã-
tium uoces ad cœlum iactari cœpiæ gemitu exululantium complera loca. Nec quiſquã
ex eius exercitu eoꝝ qui aliquem ordinem aut dignitatem geſſiſſent: qui nõ barbam: ca-
pillumq; promiſerint: ueſteſq; prociderint: plariq; ianq̃ uulnẽ fortin rerum humanarũ
militia præſtiterunt. Corpus iuſſu Pontificis Romã delatum. Sed paucis poſt annis Nico-
laus Fortebrachius quum Romã & ipſe ueluti deuotum huic familiæ pulſo inde Pontifi-
ce occupaffet: colligenda patui oſſa & Peruiam deportanda curauit. Peruiini nõ imne-
mores acceptoꝝ beneficiorum exequiſ Chriſtiani more publico: luſtuitunebriq; pompa
celebrans ultima Diis Manibus perſoluerunt. Oſſa ſublimi ac digniſſimo templi loco re-
poſita ſuſpiciuntur. Et ne quid latere poſteritatem poſſent: tumulo in ſummo templi faſti-
gio ſubſtructo ſigna militaria. & aurei torques circumpendentes: memoriam & Ducis: &
Principis grauiſſima in Patria teſtantur.

IOANNIS ANTONII CAMPANI DE VITA ET GESTIS BRACHII
LIBRI SEXTI ET VLTIMI FINIS.†

Dictatori perpetuo Imperatori nostro Maximo Pomponio Leto.
Magistro equitum Phædro. Cunctæq; Reip. Litterariæ.
Michael Femus Mediolaninus Vilis pabularor Strenuem pugna pulchra uictoriâ.

P
Omponi audis an nō audis Pomponi? Quo tantum securus de litte-
rana Reip. Romana hætenus benemeritis abscelstisti. Tripida res est
nostra Larina. Audis? senis? an nō dum cedes direptione sitrapine in
præcellsum illud Quin nate iugum augustalesq; thesmas quo te Luc
fuga abdis peruenere. Inuadit domi hostes inuadit foris. Extremū
hocian ciuile bellum? plane utrūq; Ruunt se ciues cunctiq; dissidēt
bella inferunt barbaribella cōiurati fininmi. Ferro statuunt siāma sta-
tuunt trepidā & dissidentem urbē impetere. Dixerunt patrie amantissimi consules Vallas
Campanus. Dictatorem. Scimus nos perpetuū te. Arma arma capeſce Pomponi. Illi rerū
functi tibi freti abeuntes gubernaculis & impeno tuo omnia permiserunt. Sat auspicio fa-
cta omnia. saluū fibratomen bonū flammī nite cuncta dedere. Hostis haberi iam prope mu-
ros. Maximus ille censor Patriarcha quo uiuo nemo unq; impune nobis arma mouita fi-
de atq; officio nostro disciuit insidiis & ueneno perinis impio fato nobis sublatas ē. Pro
consules illi quo rum uirtute res nostra in cisalpinis & tota Hetruria tuta esse potuit acce-
rime preclando Mærla Policiamusq; oppetere. Profuit iā lateq; securus in nos diffun-
dit hostis. Labenti tu pī patrie spes unica nostra succurre. Vbi illi tui cōmilitones? tua illa
disciplinis tuis instituta olim acerrima hominū pectora? Pugnacissimū magistrum equi-
tum iam tibi recte dixisti. In te omnis ius est coheretis. Seditiosos iube cōprehenditu-
multus compeſce urbanūq; statum tuta pace compone. Recense milites. Maiores iube
iube minores tribunos delectus habere iuramento in tua uerba centuriatos adige. Aquil-
iferos. Antesignanos. Primpilares. Decuriones. Centuriones in parato esse Præfectos
Castroꝝ. Præfectos fabroꝝ. Ceteros quantū deposcit tanti necessitas belli munifices le-
ge. Dispone excubias. Bucinatores cornucines edic uigilias agere. Hastatos Ferentarios
accensos totarios. Tiantos. Velites grauis armature equites ceteros suo quēq; loco pro
Marte haud moras imminet hostis cōstitue. Voue edes. Prouincia præmia. Expergiscere
imperator maxime. Indue arma aduolauigiliasuda pro cōmuni gloria: pro imperiū Latini
splēdore sanguine illum. illum in quo sanguine atramentarium effundit. Dissipa ho-
stes: urge cedes propelle scilicet sequere: prædas reddi occupata restitui oppida: optatas dimit-
ti urbes deposce: nostram & socioꝝ salutē cōmunēq; libertatē protege defende. Mire se
cialem. Patrem patrū adhibe. lace telū in hostilem terram. Legniniū est bellum. Imma-
nissimi impetrent nos hostes scelerati in nos populi perfidissime cōiurate. Obi magno
hostes animo Debella cōtunde discipe: maiores imiters: quorū uis tanta fuit. & huius præ-
clarissimi iperui tuendi & ppagandi cupiditas tātant p uictoria & illius splendore nunq;
addubitarint gloriosa morte occubere. Urbē galli cū disperent scinderet: uiceret: Cap-
itoliiū obsidit: præmerent. Iā iāq; Romanū iperū extinguere barbari uiderent. Cepit
dictator Camillus p ingratissima patria acerrime contra immanissimos hostes suo magno
periculomeq; ita magnis copiis sed subitaria manu & lestissimo hominū robore depu-
gnare. Prodit ad certamē cum sex tribunis militum utit magnanimus Latini decoris Val-
la affector acerrimus omnemq; barbariem haud ita plusq; octo centis sex & septuaginta
ueteranis capite cecis nutritibus Latio toto omniq; Italia propugnator statanus repulsi:
cecidit: præstinctū cōculcauit. Neq; patrie ingratitudo apud pietissimū imperatorem uerū
patriæ parentē. & huius Romani imperii alterum certe gloriosissimum conditorem tan-
tum itarum cōcitare ualuit: ut barbaroꝝ libidini cedere & immanissime hominum turbe
subiti permutare potuit. Quin ius Cincinnatus Spuriū Melium regnum affectantē ab
Hala magistro equitum. Dictator ab aratro ad maximum imperiū accitus Princeps ipse
quidem unicus: sed rutandē qui libertati incumbere totus cōruccidari iussit. Censuriam
maiestatem petulantius dehonestantem filium Censoria dignitate a uomere & ligoni-
bus ad supꝑremum dignitatū culmen petitus abdicauit. Consul Cicero cum impunitissimi
ciues patriam occupare contenderent: parens eloquentie diuina uirtute & prudentia sin-
gulari perfidiam detexit. sceleratos homines in uincula iecit. Incolūmē patriam uigilan-
tissimus sacundissimus consul seruauit. Cum priuatus truculentissimi ciuis nefariū bellū
perosus esset: nō desitit celestis anima apud pericula. In foras ad populū: cudele bellum
& miserabile Mutine calamitatē hominis execrandā audaciam detestari pericula præ-
dicare: ciades præmonere. & omnia deniq; curare: quæ ad optimū quemq; ciuem. & pi-
etissimum patrie tuorem spectarent. Neq; unq; diuina illa eloquentia minis aut quorūpiā
potentia

potentia deterita est nobis commodis prospiceretur iuium salutem consulere donec ingratiss-
 sima Popilii manus: quia eadem facundia supplicio liberasset aua est morte per imane nefas as-
 ferre. Audaculos nebulones: et latine censuram sibi accipientes impudens temeritate istarum
 candore contaminare aulos iter ab solentissima uirore turbam ponatus a caula & ouili Capanus
 ad hec studia arripuit decubare copulit & ingenii arte sibi pollicetes in ima tartara non de-
 stitit uir in lris & ingenii pstantia eminensissimus adigere. Praua opa digna sterquilino: quod
 gloriabundi multi ederet suos puritate & nitore detegere atque reprimere. Eademque prope stili
 sui resisteret dicendi lumine in uincula detrudere: ad suppliciumque toros deuocare. Quicquid stu-
 diose & distendebus in lris opintonibus: hancque & abrupto dicendi tenore occurrere: et
 quod imitatione ad uera oratorum poetarum obseruamam enigere: facilitate & libertate ignato homi-
 nis & impio uti difficultate eruditissimo Capano gloriosissima. Donec ingrate aures sanas aspi-
 nate monitus ulm & flumē tantū eloquentia retinere. Reiecit Camillus Valla in qua: aliter
 certe in lris: quod ille in impio Camillus barbarie electa priuscos recipe mores dedit: pristinum
 nite instituit antiqua illa lrisque religionem inulit. Præda ciuibus ablata & asportata sex &
 septuaginta ad octocentū auri pōdera ciuibus suis. Idē ciuis toridē lingue latine documen-
 tis uno in uolumine cōgestis restituit. Ille ne depret priā: ne latini sermonis castitas occide-
 ret effectus: hic quō recuperato uerens auro: quō in splendore & Ince pudicia cōstaret latia
 ostenditur: pax cōtulisse patriæ uidere: liberator & parens Furius in lris liberata illā a ciuili
 furore ipiaque tyrannide alter aliquando parens quod defenderet: Tullius ceteris adesse: Parum
 pstantia Valle in lingua latina documēta cēferent: quō ea obseruatē pure & luculēter suis
 set ea ætate suis qui piculis & assiduo usu potuisset ostēdere. In quo cū uterque mirabile latine
 rei auxiliū attulerit tanto pstante Capanus creditus ē: quō maius te pidiū est afferre quod cōsilio
 quod parere. hic luculētissime ad usum actionēque ualuit cūcta referri. Certarūt itaque hoc sicut cer-
 mis qui te dixerūt hodie dictatoreni gloriōsissimi cōsules Pōponi mō. Primiū post tot a-
 res a barbarie & libarūt urbes: & liberatā quō tueret pristinū splēdor docuerūt. Certaq; fuit L-
 ter eos emulatio: ut cū ppuerit altero cornu barbarie alte nexrema bella acē & pugnas cō-
 fecerit: posterior tūq; altero cornu. Idē belii uario milire dissimili pugna piciuē nō tā sus-
 cipe uoluerit quibane ē: quē ciuilib' iustitias cōpositissime icubere a tyrannide ab ipudētia
 paucos erudiri: picipatū sibi i lris uicare anitūtiū icolumē seruare. Et cū cōis eō: sit &
 aplissima utriusque gloriāque alter liberauit: liberatā quod instituit alter atque desēdit: multo cumula-
 tio hui' posterioris Capanūq; utrūque effectisse dispicit. Hi te cōsules maxie ipator Pōpōi rei-
 pu. lanie ppuatores lōga ipsi pugna fessi p ipio nio deuoti. Dictatorē ipatorē: de leniore
 pntē: fatistibi freti: quē collegā i piciis asprimis habuē: cui' solerā uirtutēque oēm ex-
 ploratā hānc edētes: nobis relinqre. In te cōicim' cūcti oculos lete. Te suscipit priā cōis: p-
 clitatē creditā tibi rēp. ne deserat illo: seque exēplūq; illis tāto pstantiorē exhibere te debet:
 quō posterior hoc p' hēs: quod ultra illo: uirtutē cemis quod ipse possit pstante. Sūme alacti aio
 bellum nec te paucos ingratitudo absterreat: nihil magis seu illos Camillū & Ciceronem.
 Sen itos Vallam & Campanū: quod summa ingratitudo ad supremū gloriæ culmen rapuit: &
 nitus ipsa est: quæ nunq; egena plus pmiū capit cōscia sui tenacionis in illā exornadā prin-
 cipū fuerit manus & magis auare. Ad impator hostes iucto illo tuo robore. Ad i hostes hēs
 domi habes in tita mōtia audientes dicto ciues quib' pulchiam tibi possis uictorā celebrē
 quod triumphum despōdere. Recens cōsulū nro: memoria addit ai plurimū: quos uestigiis si
 incedat maxie Iupiter quā tibi gloriā: quā sublimē decus: reipub. nostræ incrementa quantā
 quāta nec sub Octauio illo fuisse maiora: cemo. Sequere p deū immortalē p illā quā in te oēs
 locauimus fidem sequere maiores atque consilibus nostrorū & ois ætatis nostræ uirore oī-
 nam longe spectantissimū ostende. Castiga: mone: doce: prole: nede: in oēm pugnadō: ex picu-
 lum ipetentis alacer te inuitet hoc: pstantiorē te attole quo solus nobis ipator maximus
 e tāta modo copia reliqu' es. Et dictator hāc oībus spē iniecit semp quia cōsulib' lōge glo-
 ria & dignitate superior: uirtute quoque ac reliquis reb' creditus fuerit semp pstante. Nullū ge-
 nus pugne quod illi: uel hic annus Capan' solus in oī dimicanōe spectat' nō abiecit. Doct' ipri-
 mis ipē in bellica disciplina: quæ maxime & augēt impia: & pta tuemur: traditōes milita-
 res: illos ipsos quidem in philosophia ad expugnadā ingratitudinem: malis deturban-
 dos magistratus: fauste iungenda connubia. Turpissimum uiro cuiusq; forti exuendum luctū
 terrarum: in bonum noniōnem consequendam ceterasque peruestigandas disciplinas: per o-
 portune conscripsit: acies stixit: ut matim certare: copias educere: in ordinem redigere: itet

valley's lane

[illegible]

illud uñm pollicet i genio superis pdidi: Exhibere uñd magnanimiti iā dudā post illos destue
 tos reip. nre triūphos. uñā passim i uenies Romanis: mō romanis: p̄clara cōspicue uirtutis ue
 stre figite trophæos ciues uñdicare ab iniuria. ponite portus ciuicas illasillas muralles: il
 las obidionales coronas: Bibliotheca quaq̄ uñā iumbret laurus: oñdite uos romanos esse q̄
 p̄ gloria & splēdore uñō nūq̄ addubitalis ardua queq̄ obire. Quib⁹ Italia angusta uñā est
 iperit mēsurā Qui nec dū Aphrica: Hispania: Gallia: Contenti illi rycos: Libumost
 Dalmatas: Achaii: Macedonas: Dardanos: Misos: Thraces: Potithū autorsq̄ Armenios: Me
 sopotanos: Parthos: Iudeos: Cylicas: Syrios: Egyptios: Assyrios: Arabes: Torū deniq̄ orbem
 uñō nō cōquisitis iperito adicere. En ego uñ calo exercitus: & postreme fortune uñis pabū
 lator: cuius idulstiauti ē sollicita ad cōmōda uñā ad gloriā & splēdore. Ita eē nō pōr i gra
 ta: post depugnā illā cruerā stilis & pugilarib⁹ atq̄ leuigato cētone pugnā: quo curare cor
 pa possitis uñisq̄ p bellij ducias resouere in nřm hāc rēp. p̄clarū hūmūns cōtūle. Peto
 polim hāc uñō ipro suo plenā extemoq̄ ciuereq̄ oium locupletē: i gemis & p̄ciofo lapide
 structa: arcibus qnq̄ Magne Calliope factis: in oē hoium piculū munitā magni Apollinis
 cure missam: cultu uariā plenā deonis & magnificētie: plenā splēdoris & gie plenā maie
 statis & uenerandiōe: Cāpano in agro: sollicitissimo sub sydere editā ambitu maximā: fontibus
 niuis: uinctis pascuis: mōtib⁹: cōualib⁹. gratissimā: solo seracissimā: rēp. oium eq̄li habertate
 mirandā: Vñā post urbē Romā cultu uarietate & copia ceteraq̄ principē illi ē nisi q̄ leges
 fide accipit nō multa cōtrouersia parē: nō nūq̄ grā & offō supiorē: meo sūmo labore: ipensa
 grauisimā: reul tpe sudore: ppe nō hūano: idius auxiliatorib⁹ & uirgine secūda adiciat: Cui⁹
 oium p̄stantissimā arcē extrema in pre cōspicuo loco: cyrtheo in Cole sita: fonte heliconio
 p̄fusam. octo cūstodib⁹ rōnidēq̄ mulis seruata: cui⁹ in limie charites posuere sedes Veluti ca
 prato bone fortune augurio plenā lenitā & amoenitatis principij nřo: Tibi dīctator perpe
 tuos iūmperat: nostro semp augusto componi Lete Latini parēs sermonis: reip. līatiz tutor
 maxime: ad Campani glotia & me: in deuotionis testimonium uotue dicaui.

¶ Indicaria in Epigrammatum libros Epitomatula.

¶ Rubricelle.	¶ Capita.	Ad Petrinum	¶ Cur ego sic.	ellā de Suriana loquissupetat
Ad uenerē	¶ Molli ades	dum alienum amorem cōat	teros poetas	so. iiii
Alienas iūllamas iā barbatur	pitur capitur ad Dianam	facit suum	Ad Igitillū	¶ Forte puellarū.
¶ Pelicās primū.		Sōnus	¶ Fessus erā sōnusq̄.	Ceteris enieratis Suriana pu
Extēplo ahoz deoz ipā quo		Ex sōno & syluia captar occa	sionē describēdū quō iens Se	ellagē oim p̄stantissima
q̄ rata in orbe dea est.		na in latrōes icidit & puliā in	Ad eundē	¶ Magna tua est.
¶ Cōquēntē de satis	¶ Fata	domū Balionū puenit ubi a	Surianam pręstat diana: q̄a	so. iiii
meos toriens.		morē brachiū suo cecinit dū	ip̄sa dea est	
Se paupculū uariis modis ali		ille Dianā carmine uatū cele	Ad dianā	¶ Cur quoties uul
os placere: se assiduitate notis		bre fieri noluit iudici Syluiā	tē dianā fatigare illū nimis te	so. iiii
potiturum	folio. i.	amicā suā dolētē: q̄ uera nē sit	nui pro mercede	
Ad bracciū.	¶ Bracciū quē nī.	an ficta nec scripta docēt neq̄	Ad cādida	¶ Nō ego te mo.
Hūc armis & triūphis sed uer		q̄sq̄ cōpētū habuit	Neq̄ nult illā ēē nimis seuerā	so. iiii
suplacere cū genere & opib⁹		Quenitur de Diaua	neq̄ graue sed libera frōte se	
sit ipar Durādum qm̄ flectet		faciam sterili. Utatur iuen	prestatre lenem	so. iiii
puellam & laudari tamen cu		ta nam plorabit anus elapsa	Ad Surianā	¶ Aspicerē cū te
piunt puelle	so. i.	gaudendi tempora	Genialis rubor Suriane nō su	
Ad solē	¶ Nūc ego phœbe.	Pax cōfēda	gatuz sed subito illius factus	so. iiii
E fenestra radiis tanq̄ sol cū		¶ Festa uñi cele.	aspectu.	
peulit Dianā: Spemeter luno		Quib⁹ abstinerat intrat Diana	Ad bracciū	¶ Quid petis i bel.
nem & sua iurgia hāc lupiter		choros iō pax fieri uñā	dimicans bracciū cū cupidine	so. iiii
Ad Dianā	¶ Sape tuas dixi.	Zona	¶ Fœlix formosā me.	
Misisse illū Calliopei ad eā q̄		De pulchre zone mediā quē	Ad dianā	¶ Nescio quō cause
sibi in carmie opē p̄staret	so. i.	cingit puellam felicitate.	Natiua diane pulchritudo cu	
Ad eandē	¶ Prędicat iūiū.	Ad dianā	¶ Dic formosā p̄.	so. iiii
Sicut ceteri poete a reb⁹ quas		Vnde est q̄ q̄cquid in urbe se	stuitatū ad honorē diane fit	
cecinerēs: sic ipm̄ a diana cui⁹		& illius gloriā	so. iiii	
laudum copia est sūma famā		Ad gloriā	¶ Seta meo c.	so. v
consecuturum	so. i.	Nō p̄hibētē uito nō amat pu	Ludi eq̄stres	¶ Iā ueniet elato

Ludos describit in q̄b' amor
curru iuectus iperū suū i oīa
mūdi aīalia explicat p̄nūciat
pugne p̄mia. Et brachius acci
pit ab eo uuln' ea i pugna f.v
Ad seipsum de ianua discessu
¶ Quid Campane facis.
Rura se petere uelle quo Dia
na se contulit ubi choreas illā
exercere Inter neapes circa sō
tes. Intelligit fo.v
De Suriana ¶ Qualis ab au.
Solis & Suriane cōpatio f.vi
Ad Iustinū ¶ Qui nris iustie
Si uolet recte iudicare Suria
nā fumar oculos suos fo.vi
¶ Liber secundus
Ad lectorē ¶ Exiguū torua.
Neq' turpia neq' aspa facta ca
ni in suis libellis sed in singu
los actus quot & q' petit ami
ca qualiaq' molles amor di
ctet camina fo.vi
Ad seipsum ¶ Cur ego diuitib'
Quid sibi si neq' diuitie assint
neq' sortia bella canat & de a
more sibi modum canendi p
ponit fo.vi
Ad seipsum ¶ Non ego posco
Nō aureos montes cupit solū
suā petit puellam fo.vii
In iuidū imp. ¶ Inuidia ligua
Mille modis execratur ligua
inuidi qui oblocutus erat de
puella sua fo.vii
De discessu suo ¶ Vrs oli p.
Vale in discessu in quo preca
tur omnia bona fo.vii
Gratulatio de risu & obuia
puelle ¶ O faustum roseūq'
Maximū deoq' credit se factū
q' obuia risit puella amorisq'
prodidit signa fo.vii
De pulchritudine Diane
¶ Arma soni re.
Multa de arū pulchra simula
chra oīa supat Diana ne rapia
tur q' multis exēit hūc comi
tē se eē ppetuū destinat fo.vii
Ad seipsum ¶ Ergo ego qd' fa
Opat ipa Saturni quoq' sce
licitatē refert qm̄ tuta fuisset
tūc a rapione sua puella fo.vii
De discessu amasie.
¶ Quid sibi nūntantes.
Ad rusticū q' plaustrō abdu
ctur' erat puellā cui qm̄ nō au
dit p̄ces precat' oīa mala f.viii

Ad seipsum ¶ Quid faciam.
Seq̄ns puellā itineris lōgi la
borē nō uī sentire p̄cat numi
na assint puelle sue sibiq' viii.
Ad seipsum ¶ Quo propero.
In patētia amantū gestusq'
amoris indices. fo.viii
Ad seipsum ¶ Aut ego mētī.
Cūcta uideri sibi calligare ab
secessu puelle sue ipseq' prope
egrotare creditus merore illū
conficiente. fo.viii
Ad pictores ¶ Pigere q' uolu.
Errasse p̄scos pictores i amo
re pingendo docetq' quomo
do pingi debeat fo.viii
Deploratio Campani.
¶ Lubrica fatorum.
Deploratio cedinis Caroli
Pandoni fo.ix
De sylue p̄sila ¶ Iā tener equo
Rogat Apollinē auxiliē syl
uie sue egrotātī & subicit epi
taphium cōi sepulchro si mo
riatur. fo.x
Ad seipsum ¶ Aut isanus eram.
Nimio amore momorderat
puellā dum osculum iungit
nunc solatur eam fo.x
Ad se ipsū ¶ Mirabar manes
Credēs se deum factum fauo
re Suriane & tanto deo miser
factus est homo fo.x
De sūlmie Suriāe Ecce cadūt
Quantum oē aīal' defecet ira
ostēdit. ponat irā exiguū est
qd' petit uulrum tantum lætū
qualem ante præstabat fo.x
de rege aragonū Rex facer
Cur copie aragoniæ non no
ceat Hetruscis quanta agri &
urbis Florētiz iocunditas uni'
præsertim Cosmi fo.x
¶ Liber tertius
ad Pium ¶ ad te diue pater
Cōmendat se Pio Laudat pre
catur omnia bona fo.x
ad Pium ¶ Ite meæ musæ
Meminerit promissosq' fo.x
ad Lau. Iusti. Tyfer. Laurenti
Nolle bella ducū canere sed
molles amores & sardanapa
li gesta fo.x
ad phœbē cur mea' p' reditu
Phœb' icaluit iuā puellā f.xi
ad bñplacitū de Tybri Tybri
triumphante.
Ludūt cæteri natādo sol' co.

gitat miserabilis puellā suam
ad Carmilianā Quæ (fo.xi
tibi nunc scilicet. Re parua ma
gnum sibi perpetuum facere
posse amicum fo.xi
ad Tīanū Cādide lasciuia
Non eadē oībus placere si illi
cynthia at sibi Ven' placet f.iz
ad Brachium Dii tibi dent
Precatur oīa bona fortunato
rum fo.xii
Ad Surianā Ecq'd erit suriana
Variata Suriane pulchritudo
illiusq' cāranda pitia fo.xii
Ad amorē O amor o nimīū
Nō poterit ferre uī tāta amo
ris deficitq' tandē fo.xii
Ad seipsum ¶ Nulla ne
Cūcta iterquiescūt aliqñ ipse
sp' agit eandē toram fo.xii
Ad seipsum de Suriana.
¶ Non ego sum.
Surianā p̄te oībus diligit qm̄
diana fauet plurib' hæc uni' si
bi moribus spectatissima
Bartholus auus surianæ
De Sigismūdo Iane serā laxa
De laudibus gestorum Sigis
mundi fo.xii
Ad Polyphemū Sūt q̄b' arma
Varia hoīum studia sanguis
lētā non placere sibi casus tan
git humanos fo.xii
Horat' ad bene facta fo.xii
Ad Bractrū Tūsci nominis
Dianæ amor in Braccium dis
simulatus fo.xiii
De dñe exaltatōe O dulces aī
Ad Venerem Eit dices.
Tot pulit ut iā dignus habe
ri possit iua puella fo.xiii
Ad aurianū ¶ Cur scribāt
De natura poetæ pulchre xiii
Ad seipsum Scūs horridior.
In ianuā & fores q̄b' excludit
ad musas d' Pio Vulg' ignauū
de Pio uocat musas ad plausū
exultat gestiq' p' rāta Pil glo
ria ad quem multi populi cō
currunt arma simul Turcis il
laturi fo.xiii
Ad Pium Parnasi
Exultent omnia quia illuxit
sœclis dies Romanis cui suus
Eneas redditus sibi fo.xiii
Ad papienē. Vadas mea musæ
Oīa preceunt preter bñfacere
amicis. fo.xiii
ad Gorum

ad Gorgē Loliū Acculas mea.
Cū fauore & ita amice finire
& resuere suacarmia fo. xiii
Ad dianam Purpureæ qeqd
Cū omnia sint in ea pulchra
loca cupit illa decorum abdita
uidere fo. xlii
Ad seipm Campanū tepido
Pulchram inertiam tibi optas
Cāpatē in pluma somno & li
bidine prope est ut hic conu
lier tibi impure fo. xlii
de ancona Quæ nūc adriaci
Ancōa ab Pelasgis cōdita xlii
Alex. Car. Saxo. Fōs erat hic,
Sicut cecidit in fontem & fa
cis fuit inlatus fo. xlii
de amica sua Iā mihi suspēso
Expectat alcū nō uenierē xlii
Epitaphium. d. Car. de Co
lumna fo. xlii
ad Gorgē Loliū Par unū gore.
de turbanus & medico p
ueniente fo. xlii
ad Iustinū Laurēti quæ me
Gratias q̄ eum poetam appel
let qui non sit fo. xlii
de imagine sigismundi Vide
diu. ad Car. s. Sufannæ.
¶ Si tibi Campano.
de ianua oclusa uel apta xlii
de restauratōe Incipit nō fūit
de letamine in Tybri eo
nendo fo. xlii

¶ Liber quartus
ad piū Et quid erit cum tot
de uita suae laudibus piū de
reb⁹ mille petit munus in ali
qua celebri urbe fo. xlii
ad sigismundū Infnos alii
Gesta & laudes sigismūdi do
mini arminē. fo. xvi
de Lora Nō ē tū tps fo. xvi
ad papieñ. Tarda licet ueniat
Mitti dono castaneas fo. eo.
de ancilla Vētr cū tuniū fūit
paritura pepedit fo. eodē
Ad gorgē Loliū Ne q̄re un tibi
Epistola qua nemonis am
icitatē perscribit fo. xvi
ad la. papieñ. Littoris ausoni
Citra dono missa fo. xvi
ad gorgē Loliū Cur uētofa tibi
Tubera in kalendis Ianuari
dono mittit fo. xvi
ad eundem Inter mille tuæ
Carpion dono missus fo. eo.
ad eundem Expectare tuus

Turtures donat q̄ apiāt sibi fo
res doctus rustici aditu xvi
Lefoine Vireol⁹ Lefbia dūcti
Haurit totum ut in fūdo uide
at imaginem uiri fo. eo.
de Trifca Casta sibi
altera Lucretia fo. xvii
ad plum define mirari
In die solē i nocte nubila eo.
ad goram ad lapides
pii non lapidis postulat auxl
lium fo. xvii
de bōbarda Rūpe q̄ uideor
lunar stemitq̄ ut bonos pius
iuuat stemitq̄ malos fo. eo.
Ad Alexan. Miraballam
¶ poscis Alexander
Qui non agit gratias factis
opus esse intelligit
ad Andreā pratensem scul
ptorem aere pium
Oia pii cū exprimat qd maxi
mū est spūm nō effingit xvi
ad papieñ. de Tyburtina
de arce Tyburtia a pio structa
Tybur argolicum fo. xvii
de pienria noua Quæ noua.
Hac natus pius in ciuitatem
extulit fo. xvii
de arpino Cū petere arpini
Arpino indulsit memoria Ci
ceronis fo. xvii
alexāder amās Quē neq̄ eo.
pōpius amās Nemo aliā eo.
pse⁹ amās define mirari xvii
Hercules amans
¶ Monstra licet fo. xvii
Vulcanus Claudus eram
pulsus Vulcanus elatus gany
medes fo. xvii
ad papieñ. Nō ego q̄ molli.
Contemnit oia etiam hono
rē mensē suæ fo. xvii
de patefactiōe lumis & argēti
Esse tuos corlos
Terra aperit uiscera sua pio ne
solū cōlū sibi pateret fo. xvii
ad papieñ. de papieñ. meo
deus est papieñ. deoq̄ etiam
maior fo. xvii
ad eundem Lucensis fueras
Creuit crescetq̄ dignitaribus
fo. xviii

¶ Liber quintus
ad papieñ. Ille tuus stella
Quæritur de epato Croto
natum multarūq̄ regionum
notitiam afferit fo. xviii

Epitaphium Nicolai strozæ
Florēni Hic Nicolaus xviii
ad papieñ. Erise Scylleo
Iuanus perit ab eo fo. xviii
Ortus phœbi & dianæ,
¶ Quid uinidi.
Ad Papinū ¶ Vt Vaser lceptas
Procurator edificans clientes
exerect q̄ deniq̄ instia operis
fussuratur Sic Papieñ fo. xviii
Ad Piū loquit uacca ¶ Non
ego sum fo. xviii
Ad eundē ¶ Ampla crumēa
Dani plumbum quā olim de
dit aurum. xviii
Ad eundem ¶ Pondere dū
Presso curis Pio recreabit illū
cantu suo fo. eodem
De phano ¶ Phanū fortunæ
Vicerat Pi⁹ fortunæ urbē xviii
De bello Pii ¶ Iam Pi⁹ eos
Victoria mater non patietur
uinci. xviii
Ad Alexandrum miraballum
¶ Martis Alexander
Ad gloriā Sforciōdū fo. eodē
Ad Papieñ ¶ Sunt mihi qui
Validum qualis post egrotā
tionem
Ad eundē ¶ Qui uēit hibleo
Mellitæ cucurbitæ dono sibi
a Suriana missæ idono mittit
Papieñ & quo magis abest
eo uirut acius illius amo
re fo. xviii
Papieñ Abstuleras cœnam
De cœna fo. xix
Car. Spole. de ¶ Sūt me qui
longam
de Cinericia fo. xix
Ad Papieñ Pro cœna
de cyclade p cœna fo. eodē
Eunuchus ¶ Quimibi. fo. eo.
Ad Papieñ Esse tibi semp
Maus carmina redde cafeo
los. xix
Ad eundē ¶ dixi me pransum
Pasce Campanū oculis fo. xix
Nux castāca Vētofa q̄ me. xix
Nux ponnica ¶ Nil mihi du
ricies. xix
Cepe Truentinum Cum tua
me poscunt fo. xix
Faba pythagorica fac semel
apponat fo. xix
Brasica crispea Vnica Ro
ma. xix
Cucurbita uentosa Ex tenui

trunco.	xix.	Facit illū tāti quāti ille se.fo.xx	ad Ollū & Aurō tota domus
Alparagus montanus & Me	eo.	ad eundem & Sape iubes	Fodit aurū torum familiā no
iere uis.		Especta nā nō sīno tam mane	tarimpudicia fo.xx
Mespilum durum & Maturo	xix	ad eundē & Scire cupis.fo.xx	ad eundem & Esse tua
nec me.		supellex sua dōestica ridēda	nō sapit culia sed uxor tua xxi
Eruca Veneris Quod passim	xix	ad archetypū & Si me animū	ad Nennum & pauper erat
toto.		Rome rhodope durior ho-	Vendit p agro uxorem recd
Plutacus niliacus & Aufoniis	xix	die.	pit qa sol' i uilla fodiebat .xxi
nasci.		ad palienū & Promissos a re	ad paulum & In solio cū stet
Merula solitaria Sola se	fo.xix	Venus i decia pmissore fo.xx	In laudem suam fo.xxi
zor.		ad Calichū & Calichi quis	Epitaphium augusti
Fulicæ aquaticæ Ne cœlum	xix	plus uidet q̄ alii qui claudit	& In Macedum .xxi
tantum.		oculos ut uideat fo.xx	aliud eiusdē & atmpotēs .xxi
Turtur uidu' Sū uidu'.fo.xix		ad papieñ & Sæta pruinoso	aliud & Quam si uolā
Colūba ueneris Siplex eē .xix		Via Galluci feta recēs dulces	philosophatur de conditiō
Turtur obesus si me iunipe-	xix	testatur dulce igeniū suū .f.xx	humana .xxi.
rus.		de sena ad papieñ. & Aut nō.	Epi. panthasileæ
Turdela uisca Cum uolucres	xix	Ex Cāpano marmoreus .f.xx	& panthasilea
aliæ.		ad Iollam & Pañoli glebas	alexandri sfortiæ & sfortia
Vppupa & Rex fuerā .fo. xix		Ipē donat amicis alia munera	de lusto & audito dñi
Lamius coquus & Fercula	xix	egēs facere nō potest fo.xx	satagit ad aduentū domini &
quo.		ad papieñ & Dum suggerent	nihil facit fo.xxi
		Vulpes cena laqueos aperue-	de platyna & Multa meus
& Liber Sextus.		nabulo sine cane capti fo.xx	Tam male amat q̄ bene
Ad kallirum & Ausus erat	xix	ad papieñ & dum uastrum	scribit fo. xxi.
Lyra trabs ē qñ iciona fo. xix		alludit ad uenatū uicit pugnā	ad Gentilem & Arua olim
Ad Iaitorē Papieñ & dure qd		tes præcidit fugientes fo.xx	Incommoda ex dignitate
optatas.		ad papieñ & Vrbe tua.	sibi illata .xxi
Iussus expectare apponit car-	xix	Recessurus ex Vrbe uale dicit	& Liber septimus
mina.		de pilade & Oreste & cæteris	ad papieñ Linguimus Italiā
Ad Cherubim Eē domi' .xix		hic q̄ta iter eos bētiolētiā .xx	In Germania iter cætera ac-
Quarqualium		Calandra clauda	xiu' oliscit fo.xxi.
Longū dicere Quarqualium		& Ex re clauda .xx.	ad eundē de equo & Legitios
De morte Frasiæ Senē		Eadem mortua fo.xx	Mira concinnitas post multa
Heu q̄tum		& Effuge quo	minimum comedit ne numi-
de sepulchro inuento Romæ		ad adromicū & Vnū aīo nos	um impendas fo.xxi
Phidiaca fo. xix		prodig' ligus avar' māu .xx.	Eiusdē i paulū & paulus ubi.
Ad Papieñ & Pollicitus fu-	xix	ad papieñ & Ad cœnā quot.	Lachrymas effudit christiāis
eras.		bis ipoliatus una cœna fo. xx	opem deposcens fo. xxi
Operā promissā nō auro uult		Niobe Hyppolita fo. xx	In balsaminū philosophus
missum heri aut hodie fo. xix		ad Gētilē & Incidit in nostrū	Ex philosopho coquus locu-
Ad cellinū & Eē tibi uideor		semiterius argitius hunc	pletior fo. xxi.
Non est superbus neq̄ uult il	xix	diuidit cum	Epitaphium Pii
li esse seruus.		Ad montanum & Campa-	Esse hoc in tumulo
Ad pallienum & Occurras		ni gaudet .(xx).	Epitaphium Sfortiæ Ducis
Grandia semper pollicebatur		amat dici nō amat eē me' .xx	Epita. lo. ant. de aquino .
nihil dabat fo. xix		ad papieñ & Scurra nbi	Militiæ & fi.
Ad eundē & Sape mihi.		scurra nō amicus uidet fo. xx	Post completum moretum
Vis dicere uis facere dicis nō	fo. xx	de Terrulo iuene	Aeterno infelix fo. xxi
facis		& Arionem uetulam	Simulus auarus
Ad Papieñ & Nū pyrata.		deformem amat uetulam	Thomæ Rheatino
Nō ē pyrata a quo se redimat	fo. xx	quæ dat non recipit fo. xx	Salus pyridum
auro uerba petit		ad papieñ & Ianus abit	dolet locorum uilitate & ex e
ad eundē & Cū cornice mihi		præmonitus pareat magnam	erat pteftem suadetq̄ cōdat
Illud cras tēp sibi abest. f. xx		co. nā caulat fo. xxi	aliquid seruorum comes si il-
ad eundem & Tu qui p̄specto		ad Iscam & dum loquimur	bet accessus fo. xxi
anchiala niliaca ibis & sy-	fo. xx	Non noctū uigilias sed bibis	Iordano archiepo Capuano
nia.		de die fo. xxi	Incalui Martis.
ad eundem & Cur' ita me			Tibulum

Tibullū cōmodatū petis f. xxii
 ad Papieſū C Mille tuam
 Cærens ades ſoli mihi de-
 ſicis .xxii.
 ad eundē C ſi pdeſſe. (Fo. xxii)
 Vult amicum qui & velit &
 prodeſſe poſſit.
 ad eundē C Gratia magna.
 Spicula non oculos accipit
 Iuxta illum .xxii
 ad eundem C apphē ſū dextra.
 Vt poſſis haberi magnus
 comitē me uis paruū. Fo. xxii
 ad eundem
 C Iam curita negligens.
 In kalendis tibi ſū ereptus cō
 funde auguriū uocato nouis.
 ad eundē C Nō mihi quod.
 Ielunus ieiunia canet uult uen-
 ter rodere nō legere Fo. xxii
 ad eundem C Iam tot me.
 Expulſus a menſa admitti pe-
 tit & ſaturum occidi. Fo. xxii
 de Bardulo C In cauſa teſtē
 Quærit teſtē in eā nota ſe ocu-
 loſq; nouit ſuos non
 reſtos. Fo. xxii
 In die coronationis Pii.
 C Candida lux
 Nota quinq; lunas Pii in cru-
 cem poſitas.
 Papieſū C Geſtū ueni. f. xxii
 Veniens romam nihil agit
 oſto iam dies
 Fulgebant quota cum Papieſū
 erit papa.
 ad eundē C acciū uenio. (xxii)
 Venit romam accinus ubi de-
 ſunt ſibi omnia. xxii
 ad Papieſū C Quæro bibas.
 de Lucanica Fo. xxii
 Falco uiuus C Falco meus.
 Quē crediderant mortuū ad
 cœnam expectent Fo. xxii
 Obuolutus cœno
 C Forte per exequias
 dum in exquilis ludica
 ſpectat. xxii
 ad ſpectatores
 C Vana quid aſpiciſis.
 Vanitatē rōanoꝝ dānat. xxii
 de ſulmona C Roma domos
 Magnum ſub magnis decet
 habitare teſtis .xxii
 de tentoniis C Bellica ſigna.
 ad belloꝝ uſū paciſq; Fo. xxii
 de ſeruo eligēdo Scis mihi
 ad polidoꝝ quæ eſſe uelit in
 ſeruitore ſuo .Fo. xxii
 ad ducem Vrbinū de aulæis
 Gallica
 Sua facta depiſta aulæis
 ſuperare .xxiii
 ad Coſmum Vrſinum
 Laudari uult.
 de druide uocaliſſimo .xxii
 ad papieſū de honore ex
 hibito Florentiæ. fo. xxiii.
 ad eundē petrioli quæris
 de petriolanis balneis fo. eo.
 ad eundē Campanū magno
 de ueſte cerulea & Gallucio
 q; gallus ruſpet fo. eodē
 Iulio pomponio
 Campano fauiſſe
 poſtea q; taſit caput pepulit ſa-
 mem ſitūq; Tu quoq; rade
 caput fo. xxiii
 ad Car. papieſū Terga ſuilla
 Cur oſto tantum terga ſuilla
 mittat addit ſiguas ne ſibi ſp-
 luanica ſitum faciat. fo. xxiii.
 ad eundē Rariuſ ut ueniſ
 Luſurus menſa herili rariuſ
 uadit uerius ſpicula uini pi-
 entini fo. eodem
 Ad eundē C Fronte ſupcilli
 Si cotrahat ſrōtem abie. f. eo.
 Ad eundē C Venatū ueniet
 Crepanones non ſunt cœnæ
 quis parat .xxiii
 Ad eundem C Egrotare
 Dormire & egrotare non fa-
 ciant ſimul & domi eſt medi-
 cina fo. xxiii
 Ad eundē C Cauſa deos
 Nota lepidiſſimū de uiuo pl-
 ennino quod in conuiuio de-
 orum præſtare bacchunq; f. eo.
 Ambroſiā uici iudicatū. f. eo.
 Ad eundem C Viſ ut auos
 Nota aliud lepidiſſimum de
 iis q; ſcribi Papieſū petierat de
 ſe una nocte quæ ānoſam ſi-
 ſtoriam caperent .xxiii
 Ad eundem C Nūc Gētilis
 Laborem eſt perdere quicq;
 agit fo. eodem
 C Liber oſtauius.
 In reditu & Ger. Linquo
 Tridentinas.
 Oſtendit nates Germaniæ &
 ne ſui minimam partem bar-
 barꝝ ſolū tāgere uult fo. xxiii
 De eodem C Quoſiens
 Viuere & mori in Auſonia
 eodem
 Ad Paulū. ii. C Zucharina
 De catella pauli mortua f. eo.
 De natura contumicium
 Haſ Venus .eodem
 Ad papieſū C Iane qd iſtaris
 Ianuſ biſfrons maurus intro-
 tus collo ut idē utriq; diſpari
 aſpectū conſpiciant
 De Piētia C Vrbs noua. xxiii
 Dū pgignit Piētia Pium ſibi
 quoq; cōſulere uifa a quo di-
 gnitates cōlecta eſt fo. eodē
 Car. ſci Sixti C Cortice nos
 P/ra palatia dono miſſa f. e.
 Ad beatum Petrum apo-
 ſtolum. lanitor
 Preaſ iter ſœlix papī ſo. e.
 Ad papieſū C Nō uēit ornat.
 Equum deſcribit quem do-
 no mittit
 Cœna fratris petri Cardi.
 ſancti Sixti
 Mille trahis tecum.
 Vide igenium omnia carmi-
 na in eme deſinunt per cæte-
 ra lepidiſſima fo. xxiii
 Epita. Cardi. ſancti Sixti.
 Quisquis fo. xxiii
 Ad Car. ſci Sixti
 C Vnum Roma
 Roma italiq; canunt te q;
 utrūq; ſuſtines fo. eodem
 Ad Papieſū. proximū morti
 C Mors ſte.
 Ex Papieſū diſcrimine mortis
 captat beniuolentiā apud Pe-
 trum ſci Sixti Car. fo. eodē
 Ad Cardi. ſancti Sixti
 C Dona minuta
 De conditis Fulginatibus
 minutiſſimis
 Ad eundem
 C Non ego ad auguriū
 dare nihil cōſtituit ſed accipe
 clarus futurus ille ſuis uerib;
 iſpe illi^r muneribus .fo. eodē
 Ad eundem C Petrus ad.
 Petrus aduerat domum Fe-
 derici Vrbinariſ quo. d. Fauē-
 tiæ. d. pefaur. d. Arimini con-
 uenere fo. xxiii
 Ad eundē C Promittis poſt
 Abſuturus ſex dieb^r ſecundo
 reuertitur fo. eodem
 Ad eundem C Coſtilis
 Roma aurea quæ olim coſti-
 liſ humumq; Petrus celſis ſū-

gle syderibus	fo. xxviii	duci Calabrie	¶ Nūc alsōse	decoxit binellus sitq; mutus	
ad eundem	¶ Edificat cœlo	In laudem & quæ sint a rege		ne reddat nec iuat	fo. eodē
Edificia quæ scandunt		expectanda		ad epidaurum	¶ Per numē
cœlum	fo. xxv	d. lo. Cardi. de aragonia		de saluato egroto	fo. xxvi
ad eundem	¶ Tres aliis	¶ Splendor		ad Xantum	¶ Deposcit.
Volat qui diebus quinq;		In laudem illius & glori		Liberum esse oportere curis	
Italiam obiit	xxv	am	fo. xxvi	uatem	
ad eundem	¶ Ire comes	ad Car. gre. Nicenum		Proro. Vrbi.	¶ Cantu adeo
Non curris sed uolas adeo ut		¶ Cur nunc Bes.		Effert gaudio ad musas	fo. e.
ne tale qdē dicere liceat f. e.		In laudem illius	fo. xxvi	ad Grilum	¶ Grief meos
ad eundē	Exigu ⁹ quāq; sum	ad filium ducis Vrbi. præ		deplorat sua fata Tyseni	
de mulo paruo donato f. eo.		clari generis Præcatur		ad Quarqualium	
ad eundem elegia		sclicitatem	fo. eodem	Quarquali	fo. xxvi
¶ Define externe		ad anthonium Feltrē.		Epitaphium mulieris iuncta	
de animi & gestorum omni-		¶ Antoni.		uiro	fo. xxvi
um magnificentia	fo. xxv	Præcat sclicitatem	fo. eodē	ad Grifum	¶ Grief uales
ad eundem	¶ Purpurei qui	ad filium domini Camerini		Suam cum illo coniunctam	
ad gloriam illius quem qui		¶ Cæsar		sclicitatem	fo. xxvi
non amet scras ebibit	fo. eo.	Præcatur sclicitatem utq; bel		ad Stacolum	¶ Stacole.
ad seipfū	¶ Dulces uesiculi	lo & fide sit uerus alter		a Iocis philosophat	fo. eodē
Redendum ad deum		Cæsar	fo. xxvi	ad Xantum	¶ Xante.
ad regem Ferdinā		ad Cosmū	¶ Quæ te tangere	Papiesi misit aurum quan-	
Bellorum salmen		de saluato egrotante	fo. eo.	tum opus.	
In laudem illius		ad Proto. Vri	¶ Aurū dum		

Finis

IOANNIS ANTONII CAMPANI POE-
TAE CLARISSIMI ELEGIARVM
EPIGRAMMATVMQVE
LIBER PRIMVS.

Id tibi ne desit propriū indulgere deoꝝ est
Si capies nostras est dea magna preces.

Conqueritur de fati.

Fata meos toties: quæ sic renouatis amores
Cur in formosos cogitis ire deos?
Nō mea Cæsareos ostendit parua triumphos
Limina: Dardaniis non ego natus auis
Pida nec exomāt ingentē stramina lectū:
Nec mea purpureo nutrice tincta roga ē.
Non lepus inuictō speret placuisse leoni:
Bubo loui factæ perniciosus aui?
Par sit amoris mitusq; graui bos ipar aratro
Et minor in currū non bene cessit equus:
Quicquid hēr sociū pariter cōcurrere oportet
Vt sedet æquato mensaui una pedes
Diuinū est quod amomēc fallit opinio: utq;
Illa deo maiorisum minor ipse uiro.
Sots mea dura tamen riuahib obuia mille
Nec tueor partes iam satis ipse meas
Hic placet argento: placet ille potē nor auro
Nummosi quantum uix capit archa fori:
A hier equo muerobellūq; minūtibz armis
Tradit hoc Veneri Mars placuisse modo
Ille roga insigni: & mancis: gēmisq; nitente
Ille potest oculis: ille placere comā.
Sunt quibus illustres Atai: ritulicq; parentū
Atq; sua fauent partra trophœa manus
Sanctior illa licet uteri: grauiorq; Sabina
Aequet Spattanas integritate nurus
Nō durare pōt cul tot simul arma parantur:
Ictibus in crebris robota magna cadunt:
Dura licet persteteretiq; similima faxo
Lata sit assidua ferrea massa rota.

Ad Braccium.

Bracci: quem niue apares puellæ
Cæperunt laqueis tenentq; captum
Ambos una trahit manus cathenā
Formosæq; sumus tapina dextræ:
Armis cum plateas: ipse uersus
Auro terga micant libumibi arta
Squaler sordidulo luccerna flori
Et uultu capior tamen Dianæ:
O quantum est animi tuo poetæ:
Tu charos titulis refert parentes:
Obscurum modicæ genus Cauellæ.
Nobis exiguis dederet testis:
Omni tu status loco trophœa:
Et toto celebres in orbe ludos:
Fumosus uacua sub æde uates:
Vicinum mutuo tremens Decembrem:
Nec raucoq; foros deumq; templis:
Campanum gelidæ uident pruinæ:
Clan militiæ tæ triumphis:
Tyrrhenamq; plagam: sacramq; Romam
Complent: dum tetricæ faues Dianæ
O, duos animos: setumq; pectus

bb

Ollis ades cythœrea: no
uos dessemus amores
Et senimur tepidis in tua
regna notis.
Turpe qdē teneras pos-
cūt leuiores Camœnas
Dimittit prima cum no-
ua barba manu:

Turpiter ad palum media ueteranus harena
Ludit habet nixtas stulta iuuenta suas:
Nos tam inuini paphios argemur ad ignes
Fertur ut in sanctas hostia uincta dapes:
Liber eram: nulloq; olim uexabar amore:
Et nil quod nollem ferre coactus eram:
Occulte subitiq; iugum collosumq; tetendi:
Ah demens tacita cōmodus arte capi:
Sic tauri blandaq; manu laqueoq; latente:
Indomiti primum sic capiuntur equi.
Curego uix notari potui laudare puellam?
Et furtiua meo subdere ligna rogo?
Cur precibus flector blandis: alienaq; flāma
Dum mihi cantata est incipit esse meæ:
Ipse mihi feci: quē nunc male pfero morbū
Quo mox infelix deperiturus eram:
Captus agor rapido tenens ceu turbe puluis
Et nullo possum stare mihi arbitrio.
Dulcis libertas: chariq; ualete propinqui
Hæc dare nunc uobis ultima uerba queo:
Res: amorisq; genū: faciles in carnina nerui
A domina uobis cuncta pecenda mea.
O nostræ subfint utinam præfagia lingue
Quamq; meam dixi sit precor illa mea.

Ad Dianam.

Peliacas primū mirata est Troia carinas
Aemonias spectans p̄ freta uasta manus:
Vndiq; discursū: Sigœiaq; littora cōplent
It Priamiuq; pueri: Laumedonq; senex:
Inde alitratq; nouas mirantē lafonis artesi
Aequoreumq; putant littore adesse deum
Cum diu fauos Morris furor inuirit in enses
Præbuerat nostris nō leue numen auis
Primus opes alius fuluo cū uidit in auro
Quā cupidus censēs hūc habuisse manus:
Et noua delectant animos: capiuntq; tenetq;
Inde etiam factos creditur esse deos.
Iupiter unus erat litis Cydonius oris
Et uenus in Paphiis una reperta iugis:
Mars unus Bethicis: Liber pater un? in Indis
Ingenio: formam: non habuere pares.
Hinc rudis & facilis mirari cuncta uetustas
Quos raros uidit: te didit esse deos.
Ergo tam rata facies: uultuq; Diana
Expectes nostra thura sabæa manu

EPIGRAMMATVM

Quam tu nec precibus moues nec armis
Sed unicum teneras truces Camenæ
Sint illæ rigidis parēs Sabinis
Thermedoniciacis feceritq; mammas
Laudan cupiunt tamen puellæ.

Ad Soleni.

Nūc ego phœbe tuos uidi nitissimè curtus
Quantaq; nocturnis Luna uehatur equis
Haud aliter referat portas aurora rubentes
Haud aliter nido Lucifer axa uenit
Stabat sublimi formosa Diana fenestra
Subiectam populo præterunte uiam
Ille suos in me longum defixit ocellos
Tunc caligo oculos obruit atra meos.
Incalui fateor subitoq; accensus ab igni
Quasi dixi parce puella tuo.

Turba frequēs aderat qualis Bereticia mater
Euehatur phrygiis conspicienda toris
Vndiq; cōcūrrat populisistans illa superbis
Turbus Ideas despicit alta murus
Miranturq; stupēq; uiri studioq; uidendi
Ante pedes alter concidit alterius
Haud aliter cœtus sua post uestigia cogit
Attonitosq; facit nostra Diana uiros.
Illa facies oculis iactat: nūq; sagittas
Ermūq; segni spicula missa manu
Quā si menalias uideas errare per umbras
Iupiter hanc fieri non parere bouem.
Iprocul hinc iuro: procul hinc Saturnia dicēs
In nostros ibit altera Iuno thotos
Esseq; perpetuo tecum patricis olympo
Et tua candenti scepra tenere manu.

Ad Dianam.

Sæpe tuas dixi laudes: titulosq; canentū
Vultu materiam conueniente faues
Quippe tuos in me quoties deflectus ocellos
Proueniunt ipso carmina digna Iouē
Si me subridens placidoq; tuebere uultu
Non mihi Meonides antereferendus erit
Sæpe eqdē æconias uolui tēptare camœnas
Nil aut ex illis una poeta facis
Qd petis haud nostrū ē numē nec habent?

Ex alio tibi sint ista petēda locos (amādi
Sunt gelidæ nobis undæ: fonteq; nūales
Flameus accensus ignibus ardet amor
Illi incesta placenta uultu caret ille pudico.
Purpureum nobis flaua Minerva dedit
Hærebam nec me possem quo ferre sciebam
Nenq; opus in ceptum destituisse suit.
Cum sic Calliope: uiridi celeberrima lauro
Calliope uos semper amica meis.
Nec dubita uates operi nec desice tanto
Cœpta nūrum forte m deseruisse pudet
Turpiter incepti uerare pēcula bellis
Marte bonus mihi nomen nūq; uictor abit.
Nec rāmen auxilio careas adēunda Diana ē.

Nūq; tam iustas respuet illa preces
Eruultrū & uerbis placida quoq; mite fauebit
Ingeniumq; tibi: materiamq; dabit.
Fama placēs uolucres effert sup æthera perz.
Et iuuat illa hoies: & iuuat illa deos (nas
Vade igitur: nec te uisus detreseat asper
Si primum uultus contraher illa suos
Perge pudor deuit primū mora turpisa uget
Aspera quæ fuerat post modo mitis erit.
Sicubi delatam mreddet formosa salutem
Aduentus causam percipietq; tul.

Quos tibi rūc iustus: quæ uerba pœcia dicit
Tu modo in amplexus ne uelis ire caue?
Cætera præstabiturū nulle in carmina uires.
Singula erunt certis uerba notāda modis
Si latus extenuit nudæq; fuere papillæ
In calamum ueniet pegasis unda tuum.
Sin canet: & medio ueniat tua nomia cantu
Illita pyrenio carmina melle fluent.
Aestiuā interdū forsan spaciabitur umbra.
Aurā purpureas diffocante comas.
Auctor ens diuers tunc uno in crine latebunt
Materia uersus exuperante duo

Si tibi marmoreo detracta monilia collo
Caudeni forsan porriget illa manu.
Tu cape nec teneras audax istrigito palmas
Tange: sed has digitis suffricuisse caue.
Nō tibi conueniunt tā magnæ p̄mia palmæ
Respuit ignauos area grandis equos
Tu cōtēntus eas: mortalibus arma puellis
Tende: Iouē solū tam bona præda manet
Concubitus aulos magnæq; agitæ deorum
Ylionem manes perythoumque tenent
Ille tuas ausus castas Saturnia tēdas
Lædere: perpetuo uiscere pascat aues.
Ausus at hic magni tentare cubilia diis
Aeterna stygis nocte premetur aquis.
Has dare me leges: nec cogere i arcta putato
Lingua quidem tibi sit libera: casta man?
Hæc mihi Calliope: faciles mihi funere nate
Poscere p̄missa sum mihi uisus opē (uos
Ad eandem.

Prædicat inuisum cunctis me sama puellis:
Quod canimus laudes bella Diana tuas
Sic licet: hoc animo nūq; pariemur iniquo
Cum reliquæ inuideant tu tā una faue.
Nemo deos alios iratq; numina curat
Fautorem quisquis possit habere Iouem.
At mihi q; cupidas rumor uag? ipleat aures
Et uates roto clarus in orbe setat.
Nō matrona dabit uastis piguissima māmīs
Non anus aut tonsa seceda puella coma.
Vatibus a rebus nomen: nulliq; parantur
Materia ingenium datq; admittq; bonū.
Nō tibi quas cecinit de ramis nomē homer?
Nunc habet æcidæ grandus ore sonat.
Qui pecus

Qui pecus & syluas atq; arua feracia scripsit
A Phrygio accepit non in laeti clari duce.
Sic egosd' pergam tenuis laudare puellas
In nimis obscura nube poeta premat.
At si formosæ celebrabimus ora Dianæ
Contingam fama sydera celsa mea.
Quare age tã plenos falce mittamus i agros
Nô poteris uacuas inde referre manus.
Quocûq; intendes laudâ cogentur aceruli
Obtrui ingenium copia magna caue.

Ad Peninnum

Cur ego sic laudem, quæris Peninne Dianâ
Da ueniâ uideor iam mihi factus amans?
Vt cum patroni causas agere clientum
Sollicitus in te dixeris esse sua.
Testibus & tabulis late subfœlia complent
Verbaq; dant toro percipienda foro.
Nô sua conductus pagens fœra prælia miles
Incalet & tanq' sint gerit illa sua.
Sic mihi nûc ignis alienaq; futura canendo
Iam uideor partes & mea bella sequi.
Nô tñ ut quicq; ueteres fraudemus amores
Multitâ iuuant castra priora meæ.

Somnus.

Fessus eram: somnusq; meos laxarat ocellos
Nocte polum: Stygias sole tenente uias.
Ecce puella comis circum sua tẽpora sparsis
Ante meũ uisita est mœsta sedere thorum.
Antonius subito mirantia limina flexi
Ocului uultus pronus illa suos.
Accedo p̃ior cupidus cognoscere quæ nã
Esteris & est nostra pœne retenta manu.
Arctius at sese circum sua pallia uoluit
Et turbata manus repulit illa meas.
Quid faciã ignoro? neq; n. uim ferre licebat
Nec mihi tunc animus si licuisset erat.
Inspiciotoramq; noto: totamq; pererro:
Notitiam si qua cognita signa darent.
Deiectas uldiq; comas: cultusq; uacantes
Narotuni quales funere mater habet.
Interea exiguo suspitua murmure sensi
Pauca: sed dubio prodita uerba sono
Interdum lachrymas digitis siccat opertis
Hei mihi nã de me signa querentis erant.
Protinus agnouit mediã complexus amârẽ
Nec potui lachrymas ipse tenere meas.
Cũq; loqui uelle mitisq; extingere curas
Dirigit subito lingua retenta gelu.
Quid mihi tũc ai gelidis cũ Sylua mēbris
Ante meos lapsa est exanimantia pedes.
Hei mihi nã fuerat glacie stridentibus: eurtis
Pectora & alpina frigidiora niue.
Mox ubi uitalis gelida calor ossa recepit
Substituit uultus non tamen illa meos.
Mœsta sed assiduus singultibus ora replebat
Et tenet lachrymas immauerere genæ.

Tunc ego me totum deuoti: & dira uocant
Sydera: tunc seua morte petire fuit.
Nec cur ploraret misero mihi scire licebat
Vt qui nullus criminis auctor eram.
Fortius amplexus uultus atq; oscula longo
Illa meas lachrymas ebibit ipse suas.
Me miserum cur me p̃dis mea Sylua dixi
Cur uultum aucto defugis ore meum?
Ille ego sum qui teneris dilexit ab annis
Ille ego sum primusq; tibi iuxit amor.
Parce p̃cor lachrymus incēdere: lucida testor
Sydera: quo doleas criminis esse nihil.
Specta in qua: tuatemq; tuũ: tua gaudia seruas:
Seu dolor hic animo seu cadat ira precor.
Nominē sic uatis lachrymæ fluxere per ora
Phœbus ut hybernâ de uive stillar aqua.
Inter mille tanien suspitia saucibus hincens
Certe olim uates tu meus inquit eras.
Tunc ego me primũ agnouit isensiq; nocētẽ
Hæsit & in toto protinus ore rubor.
Hei mihi q̃ uellem nullas uidisse Camœnas
Nullaq; Apollinæ filia canora lyre.
Pyridasq; deas: totumq; Helicon perosus
Quæ lachrymis domiã causã fuere meæ.
Inter mille preces uirataq; numina: cepti
Sic illa nil me iam fugiente loqui.
Cœlestesq; deos: æternaq; sydera testor
Charaq; defunctos nomina testor auos.
Nil mihi cõmissũ: & uim sine crimine amorẽ
Semper ad hunc pure continuasse diem.
Ante lapis fruges itelusq; alet arida pisces:
Ante ferent ignes æquora: phœb' aquas.
Ex animo q̃ tu possis discedere nostro
Et hanc dñe non memos ipse meæ.
Sydera te & nullas unq; mutanda per artes
Ne dubita: nobis fata dedere deum.
Fata dederat: ipso succedimus ignes
Nũc rogas est repidus qui fuit ante cinis.
At si qua nostra cæci peccauimus arte
Auctore inuito crimine culpa caret.
Qd mea tam uigili studio cecinere Dianâ
Carminum non ullas: crede coegit amor.
Stant iurata semel nullo uiolanda furore
Pectoraq; flammis incalueret uis.
Quæ tñ impulerit causam fortasse requires
Cur ue meo cepta est ore Diana cani.
Fortitan & quæ sit neq; n. potest oia scire:
Diuerfa multum nata puella plaga.
Te placido genuit mitis Campania coelo
Fert ubi purpureas horrida brumã tofas:
Hæc Peninsula tener gelido sub sydere tellus
Voluit hatenosas hic ubi Tybris aquas.
Cũda tibi referat lachrymas nô siste madẽ.
Et paulum uultus intruere meos. (tes
Paruit: & sese cupidas reiecit in ulnas
Inq; meas totam se dedit illa manus.

EPIGRAMMATVM

Tunc ego me scilicet superisq; beator ipsi
 Sensu vel magni sceptrum tenere Iouis.
 Ante sed ut loquerer ceterum tunc oscula carpi
 Illaq; nunc oculis nunc rapiendo genus.
 Incipio natus longum me Syluia casus
 Diceret Tyrrena sum quibus actus humo.
 Sic ubi fata nouas dederunt me quere sedes
 Infelix patrios deseruiq; lares.
 Tuscia iactatum per mille pericula cepit
 Et placidas fors me compulsi ire Senas.
 Tunc ego me nulla rursus surgente procella
 Credideram portus applicuisse meos.
 Sed noua tempestas foelicibus obuia gestis
 Repulit in tumidum nauica uela fretum.
 Belliger Alfonso spolii insignis opimis
 Magna gerit terra praemia magna mari.
 Protinus attonitos bello perit asper Hetruscof
 Tyrrenas Siculi depopulantur opes.
 Arma sonantibus passim capiuntq; urbes
 Accipiuntq; noui flammae signa Ducis.
 Oppida dira fames exhausta furetib; armis
 In solito cogit subdere colla iugo.
 Quid facere ad pacem securaq; ad oia natus
 Bella in fureta mihi ferre coactus eram.
 Haec ego cum fugeret discrimina plura subui
 Poenae sum tristis perditus ipse fuga.
 Est locus obscura penitus cum uale repostus
 Nomen ob effectus Orcea uallis habet.
 Stantq; duo montes coeliq; exumiae tangunt
 Imus & angustis faucibus Orcus hyans.
 Hic me sorte mala fugientem & tuta petentem
 Hostiles poene cornuere manus.
 Fraxinea egressi nudis mucronibus umbra
 Intentant lateri spicula dira meo.
 Tunc me per saltus perq; inuisa lustra ferarum
 Praecipiti mentis dissiuisse fuga.
 Abdita sic leporum per prata uirentia euntem
 Latratu inuadit turba cruenta canum.
 Hic a fronte obstat premit ille fugacia terga
 In latebras ne qua suffugere ille queat.
 Heu quoties haesura meo tera spicula tergo
 Abrupta metuens praecipitabar humo.
 Quo minus illa tunc nostros adiere lacertos
 Roboribus saepe est sylua morata suis.
 Sentibus hirsutis fugientia crura notatus
 Vix atrox egrediens hoste premente nemo
 Nudus ut euasiam quae iumeta uehebant
 Hostibus heu miserum praeda fuisse meis.
 Destitui: nunq; uisa regione peregrans
 Cura sed amissi maxima fratris erat.
 Hunc ego credideram satis perioribus actum
 Hostili caelum procubuisse manu.
 Dissecuq; genas: obtusaq; pectora planxi:
 Sylua meo late crebuit ista sono.
 Mox tunc ut reducere montano e culmine uidi
 Quare me attento per nemora alta gradu

Latina exortae lachrymae simul ipse cucurrit
 Et simul huc dixi me pie frater adi.
 Quae mihi nunc eademq; tibi fortuna pepercit
 Ego uno erepti nunc fumus igne duo.
 Cetera quae nobis uitam seruauit ademit
 Utq; uidet ambo corpora nuda fumus.
 Sit licet & ualentipotuit quare tollere casus
 Fortunam fuerint quareq; secuta suam.
 Vna tamen uirtus nullis tollenda periculis
 Destitui nostrum non patietur iter.
 Solae nos terranos haec comitabit unda
 Nec tantis faciet succubuisse malis.
 Ergo quo nos fata uocant quo sidera canimus
 Dent modo dii nostrae uela secunda rari.
 Proinus amplexi lachrymis idulsum abo
 Et tandem ignotas: cepimus ire uia.
 Interea oceani Phoebeus praeparabat ad undas
 Et uaga nocturnos luna ciebat equos.
 Per syluas sereni: per opacae lustra ferarum
 Exulant rapidi nocte silente lupi.
 Plenaeq; nocturni ueniunt simulacra timoris
 Et gelidae aspectu dinguere comae.
 Mox ubi surgentem nindus fert lucifer axem
 Et dubio apparent sidera rara polo.
 Errantes noctu nemoq; dimittimus umbras
 Et senimur pulso per loca soluta metu.
 Cumq; tot essemus uariis erroribus acti
 Errorum mactas urbs Perulina dedit.
 Hic mea iactata subfederat anchora puppis
 Fixa nec horrenti discutienda noto.
 Est domus illustis Balonia sanguine auopae
 Equa magnanimi mille fuisse Duces.
 Hi nobis patrios lares sanctiq; penates
 Haec mea post illam testa fuisse fugam.
 Ter pater arthoum Phoebeus puenit ad axem
 Terq; iterum australi constitit ille polo.
 Huc quoq; uenit amor caeco memendus ab
 Factaq; in media flamma tela domo (igni
 Vidi ego discussas alis ardere fauillas
 Lucere ardenti testa corusca facie.
 Qui licet edoctus contemnere fulmina amoris
 Pertinui nec se substituere pedes.
 Protinus ardenti collectae ex igne sagittam
 Ut uolent incerta dissipuit ipse manu.
 Braccius a laeu tenens securus a moris
 Incauti excepti spicula saeva dei.
 Ingemuit tacitum subter praecordia uulnus
 Et miser in gelida concidit ictus humo
 Sed neq; quid cerni posset modo uulnus habebat
 E duro mollis mollite factus amans.
 Incaluit uisa tanq; pix igne Diana
 Vincula diu passus non replicanda dei.
 Saepe noua cupidus segete praecidit arator
 Praeseruntq; audi turbida musta pedes.
 Aestuauit ille tamē siccaq; imitatus anistas
 Carpitur ut flammam exagitante noto.
 Mille dedit

Mille dedit ludos: uidit certamina Roma
 Qualia sunt ductu gesta Quinque tuo.
 Innumeros uidit tellus Petrusina triumphos
 Ipsaq; spectat x. sepe Diana fuit.
 Omnia præstiterat fidos imitatus amantes
 Et uoluit domina sepe uetate mori.
 Maxima restabant tanta; munera rerum
 Vt dominæ faceret nomina clara suæ.
 Hoc neq; mihi poterat p̄stare: nec auro
 Nō si fluuentis littora opaca Tagi.
 Munera cum gēmis ipsi labuntur ut anni
 Ad finemq; ruunt quælibet orta solum.
 Temponibus fragiles & lōgo carpimur æuo
 Paulatimq; cito radimur axe poli.
 Cūq; tot aspicias latis regionibus urbes
 Totq; per ingentes oppida sparsa plagas.
 Cūcta ruentisq; Troia stetit: sic alta Corinthus
 Palcit sulcantes ultraq; tetra boues.
 Dic mihi nunc Cumæ: placidog ubi littore
 Alta si nescis: sorpta p̄munt aqua. (Baia)
 Labis heu ipsa ætas nullo reparabilis auro
 Multaq; uix primo prodita flore cadunt.
 Sic neq; diuitiæ uitam præstare perennem
 Lata nec inenso limite regna queunt.
 Id soli possunt uates: morituroq; nunq;
 Carmina: non ipsi dissoluenda Ioui.
 Nō ignis edax inon ferrum: aut alta uetustas
 Seraq; posteritas obliterare potest.
 Carmina radices latum sparsere per orbem
 Vt nulla uenti parte nocere queant.
 Ante cadent alto cœli de culmine stellæ
 Extinctus gelida solq; peribit aqua.
 Flumina decursu fluctus prius æquora sistēt
 Decedent uolucres aere: gramen humo.
 Cūcta prius māsura cadent: uictura pibunt:
 Carmina q̄ possit carpere longa dies.
 Meonides quantū montes & flumina uiuent:
 Eacides uiuent Dulichiusq; Duces.
 Temporis hoc nō uiuet Maro uiuet Alexis
 Ipsaq; cum sero tempore uiuet honor.
 Hæc igit reputas aut correptus ab igne
 Ad uatum tandem Braccius arma fugit.
 Magna petis Bracciuereor ne pondere tāto
 Aut premat: aut humeris excutiat onus.
 Fert bene loricaq; suam: galeamq; minātem
 Milesat alterius sublinet arma male.
 Sic ubi uel tenui pendente ingentia ramo
 Poma: suum mite sublinet arbor opus.
 Non sua si neccas curuatus pondere ramus
 Subsidet: aut onere frangit ille graui.
 Quid faciet durū mentis quæ plura nobis
 Contulit ingratus si reputaberat.
 Durius hoc multo promissum salere manus
 Inq; una dominos re statuisse duos.
 Iam deuota tibi primis a floribus olim
 Ingeniū seges est quantula cunq; mei.

Dii modo maturis infondant gramē aristis
 Inq; tuas laudes plenus acceruus eat.
 Hæc ego dū tacita repētes i mente reuoluo
 Reieci cupidus illius usq; preces.
 Sæpe tuos dixi posses ne lædere amantes:
 Quando fuit factis læla Diana tuis.
 Stat tibi pacta fides: sit iura ueterrima secū
 Vt tua chara tibi sic mea chara mihi est.
 Risit: & hoc inquit nulli præstabis amor
 Detur & hoc nostræ munus amiciciæ.
 Nō dñam offēdassis iure tuebere amatū
 Accedet factis optima causa tuis.
 Vt qui consiliis auditaq; proelia narrat
 Si modo nil gessit crimine liber erit.
 Nō uetat illa tuū studium: nō impedit artes
 Vatiū accessas nec uetat ire uias.
 Hoc caue ne studio ueteres fallant amores
 Teq; nouo tactum sentiat igne capi.
 Cū Patris Andromaches formā pūte Lacæ
 Laudaret nunq; tristior illa fuit. (na)
 Cum tñ Oenonem phrygiæ p̄poneret Idæ
 Iratas Paridis iecit in ora manus.
 Sic tibi furuū si non agitabis amorem
 Ignoscet: nec te crimen habere feret.
 Morus eram: potui infelix ratione moueri
 Officio uisus deperisſe meo.
 Cur miser instanti hema non uoce negaui
 Cur dederā faciles in sua uota manus.
 Quā poterā cōstare mihi: nec cedere blādis
 Vocibus: o certas in mea damna preces.
 Iam tunc incipiens laudes titulosq; Dianæ
 Scriberes: sum uisus displicuisse mihi.
 Carmina proueniūt sicis manantia riuis
 Vt quæ non propriis fontibus orta cadūt
 Cūq; tuas canerē dulcissima Syluia laudes
 Ingenio exhibant flumina lata meo.
 Sponte sua numerum illi me cōstante: staebāt
 Materia celeres exuperante modos.
 Nūc me nocturnasq; labor curæq; diuturnæ
 Nequicq; uena deficiente premunt.
 Currim' hoc illuc nulla; i parte moramur
 Nimirum in uita scribimus ista manu.
 Nā neq; amor tanti nobis est causa laboris
 Nec uetus in carmen impetus ille uenit.
 Hoc tantū lætor: nil me peccasse uolentem
 Sed motum causa me magis esse bona.
 Multa qdē potuere animos ipellere nostros
 Nec ratio officiis defuit apta meis.
 At cupam fateor nostris in uersibus uitam
 Quod pudet in iussu facta fuisse tuo.
 Nō breue promisso quēq; fraudam' honore
 Nec bene spectatas perdit arator opes.
 Quæ tibi debēt plenas metet altera fruges
 Et leget audaci non sua poma manu.
 Ah peccam: crimēq; meū sēra pena setuat:
 Perfidia: fateor: pena luenda mihi est.

EPIGRAMMATVM

Sed prius alta ruant alto cum sydera cœlo
Et terram gelidi sorbeat unda maris
Quâ quo lœta tuæ est celeberrima fama iu.
Postera seruârû secula cernat opus (uêre
Sed pereat uersusq; mei nomêq; Dianæ
Et flâmæ aut molli projiciant aquas
Forte fuit propior flâmâs ardentibus ignis
Huc uolui cœptum ponere stultus opus.
Illa manum tenuit tristemq; cohercuit iram
Dum modo nô sit amor perfice dixit op⁹.
Est amonesse tamen ne crede ret illa negaui
Sic dominam uisus conciliasse meam.

Quæritur de Diana.

Quid faciam sterili nequiq; selsus harena
Ingenium exercet dura puella manum.
Carmina quæ possent duris mouisse leones
Spernit: & est nostris facta superba malis.
Vix tenui risu miserum succedit amantem
Ni ridere illam tot niea damna putem:
Rideatinq; altos rumpat scæta cachinos
Si modo celsa uolent sydera tempus erit.
Præterita flæbis cunctis inuisa iuuenta
Et turpem fieri mœsta dolchis anum.
Et mô quæ magno spectaris prima theatro
Supremoq; sedes conspicienda gradui
Ante fores stabis lachrymis tua tpa pensans:
Quid sum nunc dices? aspice: quidq; fui
Sæpe licet positas sublimi sede puellas
Vt saltem possis infirma stare roges.
Excludere prociâ canis insecta capillis
In toro de te mentio nulla foro.
Dûq; dô mû repetens ludos cõrẽpta reliques
Occurrat media forsitan ipse uia.
Admonitq; meo tristi mordebere cura
Ing animû uenient pristina facta tuum.
Ha nimîû simplex iuuenilia tẽpora perdis
Quæ sola sunt detectiõta mota.

Aspice flauentes p prata uirentia flores
Pallentes uioas purpureasq; rosas.
Mane nitenti: mane legas seruant in annis
Contactæ primo sole per arua cadunt.

Carpis in mota clausum rubigine ferrum
Fit melior tacta uomer aduncus humo.
Pax confecta.

Festa uiri celebritate: iponite mœnib⁹ ignes
Flâmâq; nocturnos lucida pellat equos.
Pax uenit: & placido tyrhenas alma p urber
Ingreditur nulli non cupienda pede.

Quæ mô uexatis populis horrẽda fremebât
Securis tandem gentibus arma latent.
Palladii iam iam frontem cingamus oliua
Dentat concordi mensura thura deæ.
Hoste uacant aditus: sylua tutissimus ibis
Nec premet atronitum turba cruenta lac⁹.
Mille licet portes argenti pondera: & auri
Tuta tibi nox est: tibi tuta dies.

Conticueret tubæ: neniit cytharæq; lyreæ.
Cymbala: & a gemia sista sonâda manu.
Excitat imbellis lasciuos tybia lumbos:
Pax uenit: ehu ohe tu quoq; Bacche ueni.
Iam uiridi uideo uulgus triuiale corona
Pallere compositis ad sua ruta modis.
Bacche ueni rhytûsq; mouet Diana choræas
Intrat: purpurea conspicienda toga.
Nunc pede sublato celerem se uoluit i orbẽ
Nûc zephyras tenuæ turbie uersat humû.
Nunc lenta gradiens pensat uestigia planta,
Seu lenta incedat: seu grauis illa placet.
Stant circum cupidig uiri: blandæq; puellæ
Nec possunt oculis inde referre suos.
Iam canit: & uario silest modulamina cãta
Vt magnos possit uoce tinuere deos.
His stupet & tacita carpi sua uiscera flâma
Sentinibet atoniam modo factus amâs.
Vt qui succentos ueniat spectator ad ignes
Quo propius spectat hoc magis ille calet.
Pars dolen & tacito dãnât se mutnure q; sic
Spernitun& nulli cura sit ipsa uiro.
Parcite formosæ sit uos damnare puellæ
Mortales non est cedere turpe deæ.

Aspicite ut nido perluminet omnia uultu
Qualis nocturnis Cinthia fertur equis.
Sub pedibus florere agro & lila uidi
Rute mea uermo prætereunte dea.
Põpa uenit: cõptæq; cantû hymænæa puellæ
Et tenera nuptæ dat noua festa matui.
Illæ hymenæa canû: spectat noua turba Di.
Inq; unû coeût lumina mille locû. (anam
Iannæ parer diuû gemina qui fronte uideris.
Claude catherata bellica templa fera.
Ecce tuis palma: rugosaq; caticha sacris
Dantur: & assuet dulcia mille dapes.

Pax quoq; mitis ades niuea pincta corona
Vt uideam dominæ tu facis ora meæ.
Accipe odoratis pacata per oppida templis
Iam nihil attonita thura Sabæa manu.
Zona.

Fœlix formosam medio cinctura puellam
Zona magistrates quâ poliere manus.
Ibis & albenrẽ tunc cû cingere per aluum
Et tenetum tanges femi relaxa femur.
Non pigeat rauca suspiria ducere uoce
Voce dabis certas littera parua notas.
Cû niueos dominæ strueret cistura lacertos
Terdenis Barris aurea zona fui.
Fibula celatos habitura cupidinis arcus
Effinxit tactos teq; uirumq; tuum.
Ordine narrantur fuluis sic cetera bullis
Vt uitæ cernas quælibet acta tuæ.

Ad Dianam.

Dic formosæ precor causamq; ostẽde Diana
Cur sine te festi cœnimus urbe nihil?

Siue canant

Sine canât sacrum dulces hymænea puellæ
 Nuptaq; purpureo compta uehatur equo
 Annua seu hant lautis conuiuia mensis
 Et canat adiuncta blanda puella lyrai
 Bellica seu celebrant duri certamina Martis
 Hastaq; puluereo concidat ista solo:
 Sine quid ad festosq; dies & publica uota
 Siue quid ad sanctos pertineatq; deos:
 Semp ades: nec spòte qdè: sed prima uocaris
 Aduentum frigent quælibet ante tuum.
 Nec sine te pompas audent celebrare puellæ
 Nec sine te castos nupta subire thoros:
 Bellica nec duri sunt certamina Martis
 Ni sedes alto conspicienda foro:
 Deniq; tu ludosq; facis: sacrosq; hymenæos:
 Tu sacra tu magni ferre sacra dei
 Turba frequēs sequi: inuicq; icomitata uideris
 Vt sequitur magnos longæ caterua Duces
 Quid cū corūpar inistissimus optima liuor
 Turbaq; mortales inuidiosa sumus:
 Nemo tuâ inuideat nec uis nec forma formâ
 Gendeat aspectu formidamurq; tuo.
 Infima liuor edax pariterq; suprema reliquēs
 In medio tantum luridus orbe uolet.

Ad gloriam sui.

Serta meo capiti componite laurea uates
 Artis & ingenii copia facta mihi est.
 Milim' en dñæ modo cōdita carmina nostræ
 Nec dominæ uersas displicere mei.
 Peligui cedant iustus: & blanda Tibulli
 Delia: Galle meis tinceris a numeris:
 Præbita materies longe est uberrima nobis
 Meonio quantum uix reor esse senis
 Noia sunt illis nimirū æterna: sed error
 Dicitur in scriptis sæpe fuisse suis.
 Et modo nualēlachrymas mō ferre coacti
 Sæpius oclusas pertimere fores.
 At mihi quid desit blāda & formosa puella
 Inuenta est ipso nec prohibente uiro:
 Ille quidē largus: sed me sine crimine uidit
 Coniugis ad mores incaluisse suæ:
 Inde fluunt artes: inde incrementa capacis
 Ingenii: & recto tramite currit equus.
 Ergo ego sum. uates: ergo mea tēpora lauro
 Cingite: pro tanto munere pictides.

Ad Igillum.

Fortē puellarum formas Igille notabam
 Ad nostras uenit cum tua charta manus.
 Queris ut i tota quas cernimus urbe puellas
 Iudicio laudem: idicetiamq; meo:
 Rifu Andra placet: aultu gratissima Paula ē:
 Vtraq; iudicio carmine digna meo
 Has tamen ingenio uicit Suriana decore
 Huic geminam uideas semp in ore rosam
 Sunt alia: sareo: oculissima turba puellæ:
 Quas tibi nūc oēs longa referre mora ē:

Has tamen ante alias tātum p̄stare putarim
 Quamrū palladiæ candida turrat aui.
 Altera succrescens annis mellionibus ætas
 Fōrte dabit formas in mea uota nouas.
 Crescite formosæ dum stant mea fila puellæ
 Sitis ut ad nros uos quocq; calcet equos:
 Non ego multosq; uenio captator amorum
 Ingenio satis est una puello meo.
 Sed tamē hāc ipsam mediis & milibus unam
 Deligo: quo possit lecta placere diu.
 Si quis emat durūq; bouē tēneriq; iuuentū
 Aptius & multo deliget illa gregē:
 Non tamē ut rois armēta uagantia campis
 Expetat: ad multos respicit ēptor equos:
 Sic mihi dum tota circumferor anxius urbe
 Quæritur & magno sola puella gregē.
 Sic omnes pcurro oculisatq; expeto multas
 Quam iudicio quælibet apta mea est
 Vniū ante alias oculi: manus: oralacerri
 Aptaq; in incessu singula membra placēt.

Ad eundem.

Magna tua est in nos uanæ petalāria liguæ
 Iuditium qui sic carpis Igille meum.
 Fallor: an ipse mihi contrarius ire uidetis:
 Et petere optatis longe aliena tuas.
 Quæ mihi formosæ uideant in nrbe puellæ
 Et quæ laudandæ sint quocq; parte rogas.
 Respondis: quæ sit nobis sententia dixi:
 Et uetas Index libera uerba tuli.
 Accusas: quoniam uideor transisse Dianam
 In numeris: illam nec posuisse meis:
 Quæ si uera loquor: quāto ære micat' auge
 Tanto formosis ante ferenda fuit
 Immemor es: noniq; tuliprimiq; rogatus
 Nec tibi quo iuste crimine damnet erit.
 Mortales nō est inter numeranda puellas
 Nostra puella: æ est causa: Diana dea est.

Ad Dianam.

Cur quoties uultus spectas blādissima nos
 Illic & a nobis carmina mille petis?
 Parce precor nō sum nobis tua lumina tād
 Vt cogam aonias in tua uota deas.
 Pro tenui mercede labor subeundus amanti
 Patuus habent census grandis facta suos.
 Rætia flumibus latis spaciōsa parantur
 Curtus at exigua uix latet hamus aqua.
 Simpliciter poterā magnas expōere laudes
 Expimere & titulos p duo uerba tuos.
 Exuperas omnes dixisse Diana: nibiq;
 Fœmina nulla par est: & dea nulla par est
 Cur digytis igitur metire uolumina: nec te
 Assiduūq; labor lesaq; cura manet.

Ad Candidam.

Nō ego te mores iussi præstare Sabinos
 Nec te Spartanas fronte referre murus.

Comere nec vetula flauosq; ornare capillos;
Spargelicet longas colla per alia comas
Non oculos defigere humi: ceruice retorta;
Non toram lentis passibus ire nolo
Ista truces animos: & plus feritatis habentis
Tinctaq; linenti pectora selle decent
Libera formosa factis distiq; puellæ
Cōueniunt lenis est quæ grauis esse uolet
Turpiter aeræ cursu leuiore columbæ
Incendunt: ceteris quæ uolat illa placet.
Turpe coronatus tardis it nauita uentis
Inq; graui multo turpius itur equor:
Conueniet placidæ mollis nature puellæ
Quæ grauis est metas præterit illa datas.

Ad Surianam.

Aspicerem cum te celsam Suriana fenestra
Cut tibi sic uultus erubuisse putem.
An quia fixit amor subito tua pectora ferro
Sic utinam ut causa mota ferare mea
Tunc ego felicem tunc me sine fine beatū
Crediderim: atq; ipsū uincere posse louē.
Vel quia purpureum senserūt corda pudorē
Si modo subit amor nō mal' iste pudor:
Sæpe equidē memini cū tu formosa choræ
Intrares: nūcas erubuisse genas.

(as

Cunq; alix fectis uariare coloribus ora
Inuigilent uero sola colore nites.
Sæpe puellarū studio falluntur amantes
Cum uenit in mediū sexmina culta forū
Extruxit alia caput simul ora micantia fingit.
Quodq; suum non est imputat illa sibi

Ad Braccium.

Quid petis ibelles armis resonatib' Vmbros
Braco: nil tecum Nursia Martis habet:
Alpibus in mediis sy lva præcincta nivali
Nursia continuo stridet aperta gelui
Illa gelu rigit: totum te possidet ignis
Conueniet morbo mollior ora tuo
Adde q; a nudibus colitur locus ille puellis
Cœlesti caput dicens ipse dea
Qui redis: armatus media luxit urbe capido
Acria sed nullo sanguine bella gerens.
Ne pudeat panibus secū concurrere ina rinis
Mollia perualia p̄uendere castra manu
Armoq; tu dux: dux est deus alter amorum
Sunt tui uobis: sint animiq; pares:
Aurea sunt illi: cum sint tibi ferrea tela
Sanguine ne madeant ferrea tela calet:
Ecce redis nūtiūq; latus præcingens enset
Inferiturq; humeris bellica palma tuis
Iam cōscēdis equū: iam iā calcanibus urges
Tendit in aduersum sectilis hasta deum.
Quid galea quassas: nec te tege casside: nō ē
Supremum solitus ille ferire caput.
Nunc caue contraxit sinuosum fortiter arcū
Inq; tuum flectit spicula certa iecur:

Hei mihi percussit uolucris tua corda sagitta
Vincenis: & lapsa protinus ensē cades.

Ad Dianam.

Nescio quid causæ cū sis tam pulchra Diana
Sempicur semper pulchra uidere magis
An nou' innumera crescit decor auct' ab arte
Flauaq; stillatis ora linuntur aquis?
Sūt q; nē credāt mendiri: & carmina nostra
More poetarum: nil nisi fissa loqui:
Certa loquor: quoties primo te lumine uidī
Mane in compositis limine stare comis.
Tunc cum surgebas incultis crinibus: cū
Omarat uultus nulla ministra tuos
Idem tunc uultus eadem tūc ora manebāt
Paucaq; nocturni signa soporis erant
Vera loquar: sic est o formosissima rerum
O nata ad mundi sola puella decus.
Forma tibi qualis est nulli reor esse dearum
Parcite non frustra uos ego damno deæ.
Non tibi difficilis quicq; natura negauit
Sed uires in te consilii illa suas.
Quid dignos pergā cœlestis pectore mores
Et dotes animi mille referre tui.
Sūt tibi purpureū cōmitanti uerba pudorē
Canatq; non ficto cernitur orō fides.
Simplicitas probitate sua contenta decēq;
Menda nec ex ulla parte notanda tibi est:
Hūc mihi nō frustra numero ponere deap:
Vt puto mater: nata Diana meæ.
Hoc p̄cor ignoscas: si nō mea carmina laudes
Ereplene & quantum tu merere canant.
Quis pelagi numeret uētis agitātib' undas?
Quanta uel in toto substat harena mari?
Quis p̄corbi radios numeret: q; si p̄lice frō.
Spasq; cōuexo sydera clara polo? (des?
Sæpe meos spreui numeros: & calle peracto
Iam medio nolui sæpe referre pedem:
Iamq; tuas laudes: & nomina clara canebam
Propositum uires exuperata onus.
Pes erat in cursu placidū mea uela: p̄ equor
A nullo fuerant impedienda notho.
Venerat & studiū: studioq; accincta Thali a
Et secum numeros attulit illa suos
Incipio primum sanctos intexere mores
Atq; animi dotes enumerare tui:
Facta sequunt' opus: q̄q; tua numera longe
Carmimbus fuerant uberiora meis.
Ingēuissq; pudor placidoq; modestia uultu
Exiguus claudi non potuere modis
Copia maior et rauicuit præsentia: qua tu
Ethereas uicis: parce negare deas
Illa pedes: tumero scq; meos cōtēpit septos
Nec tulit insulsi carminis arte cani.
Quis referat qua tu circūspicis omnia frōtes
Obtutusq; facis faxæ quæq; mor:
Si formam

Si formam spectes: in qua sub nallibus Idæ
Troiano uicit iudice maior erit.
Quid genus & mores? uelut mea cymba p
Et quo peliace uix licet ire rati. (alrum
Tu modo uela tuæ pādas celeberrima laudi
Destitit cutius nec patiari meos.
Sæpe etenim graias cū uix hñ ferre cohortes
Posset in armato confutit Hæstor equo.
Inde oculus spectans rurtice mœnia Troiæ
Coniugis ad muros suspicit ora suæ.
Anxia spectabat media inrer proelia: si qua
Posset bellantem parte uidere uirum.
Vt uidet: atq; ambos in eum defixit ocellos
Pūgir equū Danaos mox fugat ille duces
Ad dominæ nutus surgunt in carmina uires
Et mirus blanda crescit ab arte fauor.
Aspera si fuerit rucibusq; similima tauris
Copia uel largi defluit ingenit.
Qualis humor agris: & lētis umbra salicis
Ingenio uultus talis erit dominæ.
Ludi equestres.
Iam uenit elato nutans a uertice currus
Supremog; latens aliger axe deus:
Star simul inumeris comitata Diana puellis
Plumbea diua: deus autem tela genit.
Nymphæ: cythara pars certat: & altera cāru
Ingeminant auidæ sūsta Camora manus.
Stant circum armatisq; uir: cōptæq; puellæ
Cum decus & curru talia ue rba dedit.
Qui paphis uenio talia armatus & alis
Audite: & dictis turba fauete meis.
Suspiciate inde polos quoq; latet alter ad au.
Alter agit graias ex aquilone rates: (strū
Sydera q; in toto passim surgentia cælo
Tangere finitimos quæ metuere deos.
Acta q; & latas undis cingentia terras
Equora sunt regnis ista minora meis.
Ipse trūphator cellis in turribus ægi.
Turpiter implicitum sub mea iuga sonē.
Ermodi Sydoniæ raurū per littora terræ
Induerat niteus post modo facies olor.
In uolucresq; suam sese mutare coegi
Et qui nunc furat lupirer alas erat.
Comua nūc Satyrinūc uirginis ora Dianæ
Sumpserat: & nisi comua sumpra Iouis.
Quid referat ut Danen turriq; seraq; larentē
Auteus imperio luxenit ille meo?
Quid ue deos alios? quoq; præcordia stuar
Per nostras toriens incalescere faces?
Nō ego Gradiuo nō matri ipsiq; peperci
Maurus enim Imperio nūc habet illa meo
Sæpe pī Nereus fluctus moderaror & undæ
In media nostris ignibus arsit aqua.
Dum fugeret tepido nequiq; pectore flāmas
Excutens medium mergitur in pelagus.
Ne fuge minæ dotes mihi i æquore Nereu

Quo fugis in toto sunt mihi iura mari.
Ipse licet Syllamq; truce q; uaq; canibdim
Inima seu pelagi seu uada falsa petas
Teq; ego p Syllam truce: sæuq; canibdim
Per uada: p scopulos: itaq; p alta sese.
At qui si uellem cunctos ex ordine diuos
Dicere qui nostro colla dedere iugo.
Nox ptius etherū stellis fulgētib; orbem
Induct: & stygiæ phœbeæ adibit aquas.
Vndiq; regnatus: atq; mea ræla bootēs
Sentit in arthoa ster licet ille plaga.
Hesperus oceano q; uicinus & undis
Sæpe tamen flāmis æstuat ille mels.
Quaq; oriē tyranusq; humidus isonat au.
Extendunt uires brachia nostra suas (ster
Quin orbem spectra longe lareq; parentem
Ipse deus toto maximus orbe color.
Mille licet larebræ teris sinu: æquore mille
Ipse q; perpetua luce carere puter. (mas
Nemo meas terras fugiet: nemo æquore flā.
Non q; habitarē terras: & memora alta feræ
Sæpe equidē sortes iubeo concurre rantos
Frendereq; attriti cuspide dentis aptos.
Quæcūq; in terris quæcūq; animalia cælo
Maxima cū patuis sub iuga panda traho:
Exiguo uosq; uidēs pulicesq; gradēsq; elephātos
In nostras tacita concidere arte plagas.
Cūcta mihi parent mecū mea castra sequū
Militar auspiciis scēminia: mafq; meis.
Ille ego sū cupidus qui iugere solus amātes
Pectora qui solus dura mouere queo.
Ille ego quē quisq; p amanda bella sequet
Sentiet hic uoti prospera uela sua.
Aspicite ut sedeant celebres utrinq; puellæ
Quot uix arboreas uentilar aura comas.
Haud aliter plenas Romā uidere thearris
Cum doluit raptas orba Sabina nutus.
Si numerū queras citius quor lydera dicam
Quorq; agar hyberno lydere pōtus aues.
Spectandi studio cessas penere fenestras
Anxia quæq; sui spectat amantis opas.
Quæq; suū tacitæ secūq; hortatur amantem
Et nutu quisq; ster procul illa fauet.
Victori cedit toriens optata puella
Ille sui tandem compos amoris erit.
Hæc ego polliceor numenūc cessat amorū
Nec possunt superi fallere scī cupiant.
Maternas etiā uolucres: stygiæq; paludes
Testor: quas magno spemere nupse Ioui.
Vos panter spectate hostes: spectate puellas
Hæc hodie tamē premia Martis erunt.
Qui cader aut forti uictus spollabitur hoste
Excidet a domina non minus iste sua.
Spem modo tam firmā: & lōgi suspicia notū
Vna quod est damno turpiu hora feret.
At qui pulsant: timidūq; fugauerit hostem

EPIGRAMMATVM

Sine suo saltem coget abire loco.
 Victor erit nostra capiens sua premia dextra
 Facta manu dominæ floreæ ferta geret.
 Ire alacres ad bella iuuenūcæcilia uobis
 Fortiter armenta sunt adeunda manu.
 Conferat acies inimicæq; signa petatis:
 Inq; hostes acri diffiliatis equo.
 Eminushic hastas impellite cominus enses
 Iamq; dabunt turpi terga pudenda fugæ.
 Ite igitur: nec me quicq; modo munere tēet
 Arbitrium belli Mars ferus huius habet.
 Illud succutat nomen famæq; decusq;
 Et dominam uobis premia certe fore.
 Hæc ubi dicta nuntiūocēq; ad sydera tollūt
 Hæc sese in partes disposuere duas.
 Altera ad australe ps cōstititaltera ad anthō
 Huc illuc celetes utraq; flectit equos.
 Mox ubi diduxere alas: ignumq; dedere
 Accendunt animos classica pulsa feros.
 Tunc uero stimulis fortisq; incumbit hastæ
 Altera impulsi parte feruntur equi.
 Haud aliter uacuo certantes aere uenti
 Erumpunt atra nube premente diem.
 Nūc fessū cedunt: sumptus mōniūibus urgēt
 Hinc uolucres rapidi corripere uiam.
 Arboreosq; ferunt trūcos: & robora quassāt
 Iupiter emissio fulgure grande tonat.
 Fit sonitus: faciūt syluæ montesq; fragorem
 Occulit & densæ frondis acutus humū.
 Intendunt hastas duris Mars sewit in armis
 Alter ab alteris condidit ictus equo.
 Deiectas hastas fragmētāq; mille uideres
 Puluereosq; globos: astrag; pulsa sono.
 Dumq; simul senūt fortes: dū substat ictus
 Miles ait dominæ pugna uidenda meæ.
 Tū uero sinuū arma q̄ntesimul ille fenestrā
 Suspicit unde animo fortius addit amor.
 Corpora stemunt: passim ferit aurea clamor
 Sydera plebeio cuncta fauore sonant
 Hic ruit ille ferit: duros hic recipit ictus
 Alter equo lapsus turpiter excutitur.
 Vidi ego deiecta transuersa molliter hasta
 Dedecore affectum tunc noluisse mod.
 Sutgentes alios: alios in Marte cadentes
 Luminibus turpes opposuisse manus.
 Quid pudet & notos regis ignauissie uult?
 Cum dominā nequeant facta latere tuā?
 E specula tuarte uidit formosa cadentem
 Et dixit bone uir mæsta puella uale.
 Scilicet hæc fuerat magni uictoria belli
 Partaq; lætenti clara trophæa manu.
 Scilicet hos titulos: pelataq; signa reportas:
 Hæc promissa domū uictor opima refers.
 Brachia uidi alium lento uibrare bacillo
 Et belli dixit nunc ego uictor ero.
 Risit: & ex animo uisa est gaudere puella.

Et tacito secum pectore læta fauet.
 Oceani tandē cū sol properaret ad undas
 Nocteq; cessaret subueniente dies.
 Tum uero miscere acies: turbare catenas!
 Et nullo sese ferre per arma metu.
 Pectora pectoribus talis concurre tela
 Effractus simul concunantur equi.
 Aspicetes illic effractus uulnere fellas
 Vinculaq; puluereo rupta iacere solo.
 Qualiter alpinus boreas austerq; tumentes
 Quaq; procelloso turbine uertit aquas.
 Concunant æstus: atq; unda supuenit unde
 Frangit in spumas imbre furente salum.
 Littonibus crecunt æstus: uolunt harenæ
 Et rauco strident murmura sæua mari.
 Sic ubi præcipites sese inuadere cateruæ
 Nūc cedūt: ac mox fortius ense premunt.
 Lota cadūcūcpleiq; atq; arma iactūa passis
 Vixq; tegens primas gallica stella nates.
 Interea nymphæ plaudūtq; canūtq; p axem
 Cum deus e summo uertice tela iacit.
 Hinc circūspectans nūc hūc nūc percutit illū
 Et qui nō pugnat pectore uulnus habet.
 Per medias dux ipse acies argenteus ibat
 Brachius ardenti conspicendus equo.
 Serptra gerēs impellit equos: horat amātes
 Vt gladio faciant exuperantes gradum.
 Quocūq; adueniat medius occurrit in armis
 Proelia sunt uiso feruidiora Duce.
 Dū tamē incautus spissis sese implicat armis
 E summo ueniunt culmine tela dei.
 Certa ddit: mediūq; sedet fera spicula corde
 Qui modo dux fuerat: nūc habet ille decē
 Saucius exclamāst: me cur inquit inermē?
 Et uoluit celeri carpere tela manu.
 Et uulnus siccate suū: plagamq; fouere.
 Sed nec quod posset cernere uulnus erat.
 Terc; manum tacto deduxit pectore: terq;
 Parte manus nulla sanguinolenta fuit.
 Nec deus alta ferit duro præcordia ferro
 Accensa tantum uulnecat ille face.
 Occulsaq; petit penetra: per ossa medullas
 Nec placet offensæ signa manere cutis.
 Ad seipsum de Dianæ discessit.
 Quid Cāpane facis? qd fulte moraris i urbe
 En tua si necis ruta Diana petit?
 Aspice ut a uersi radiantia lumina solis
 Protinus hic oculos destitueret tuos.
 Aspice ut in totam nox attā supuenit urbem
 Et nulli fuerint: nox solet urbe ioci.
 Iam tenet il demens agrestis ruta Diana
 Montibus accurrit iusticia turba dei.
 Pan deus Archadiæ sumpta descendit a uena
 Et stupet: & montes despiciit ipse suos.
 Stant Fauni Satyrq; simul: stat salce Priapus
 Erecta: nec se continuisse potest.

Aspicetes

Aspiceres auida longam tentigine rumpi
 Hellefponniaci uilia membra dei.
 Naiades & Driades fluuio syluæq; relictis
 Conueniunt celeri per loca senta gradu.
 Est locus umbrosa late pinctus ab ulmo
 Deserto mira confusus arte loco.
 Huic tenui circum labunt murmurè riui
 Et niueus primo fonte lapillus obit.
 Numè habet nisi p. càdida flumina nymphæ
 Huc solitæ niueos ire lauare pedes.
 Titirus ad patulas pecus oë coegerat ulmos
 Blandaq; lanigeras autæ fonebat oues.
 Huc uenit hic nobis quæ uiderat oia dixit
 Vmbra dabat sonos & dabat herba thogæ
 Sic Paris horrenti sopitus creditur Ida
 Syluanas inter concubuisse deas.
 Sic quoq; nūc pæformūc luis auctor Apol.
 Dormit adiuicta lata per arua boue. (lo
 Ecce uenit passus Nymphæ turba capillis
 Et leuis in tonsas dispulit aura comas.
 Hic quia solus erat dēsa sese occuluit umbra
 Offendi ne qua prætereunte queat.
 Pallia deponit uindes abiecta per herbas
 Auræa populeus cingula ramus habet.
 Mox ubi nudatis altum patuere lacertis
 Candida perspicua crura lauantur aqua.
 Quid tibi cygnæa plumæ glacièq; nphæam
 Quid referat alpinæ? Caucasiamq; niuè?
 Laeteolq; pedes & eburnea crura uidebat
 Qualia uix animo conspicit ipse suo.
 Dū placidas repetunt cursus & clamoribꝰ un
 Dumosa ocellus lusa rēdit humo. (das
 Illæ ubi lauerunt uirides errare per herbas
 Et celeri incipiunt prata ferire pedē.
 Prosiluntq; canūtq; simuli gyroq; feruntur i
 Et gemina ferunt sistræ canota manu.
 Ecce Diana uenit paucis comitata puellis
 Præstare hanc nymphis retulit ille mihi.
 Flora caput summū flaua pincta corona
 Floribus exornat lata per aua comas.
 Colligit hæc uiolas centū cōmitata napeis
 Purpureas tenero colligit ungue rosas.
 Nec cedit comites alia flauosq; hyacinthos
 Narcisos alia dilaq; alba legunt.
 Est quæ flauētes cithifos summūq; papauer
 Quæq; petat mixtis alba ligusta thymis.
 At dea collectos longum disponit in orbē
 Et struit algenti floreæ festa manu.
 Nais humū soles & o odor spargit acantho
 Alloquitur cum sic candida flora deas.
 Rura mihi cedit teneros mihi numia flores
 Pro raptæ zephyrus uirginitate dedit.
 Ipsa Venus Venerisq; puer uicticia signa
 E nostra gaudet sæpe referre manu.
 Cum Ioue sanguinei bellum gessere gigātes
 In magnos aui summere tela deos.

Vidi ego congestos et rumpi fulmine mōtes
 Vistoriq; dedi florida festa Ioui.
 Nec tū arma probo nimis feritatus in armis
 Ingeni non sunt aspera bella mei.
 Sed lususq; iociq; placet: iūctq; choræ:
 Canus & haud rigidus mēsa reuera mero.
 His ego præsideor: sunt hæc certamina nia
 Premia de nobis qui bene saltat habet.
 Ite leues fauni: teneræ simul ire Napæ:
 Tu quoq; seu Veneris filiasue Venus.
 At pari uillosa pæcinctus nebrida uersū
 Personet Archadici conueniente modis
 Ille sonat: saltantq; deæ iungūtq; coronam:
 Et fieri uictor iam sibi quisq; putat.
 Illic aspiceres posita grauiore Dianam
 Vespèdum uanos uingemare gradus
 Nunc lenta gradiens penat uestigia planta
 Nunc celen tangit lydera celsa pede.
 Per mediosq; uolans nūc hos nūc pcurit illos
 Lætaq; præcipit ducit in ana chomam.
 Qdꝰ magis placeat uanos excogitat orbes
 Dextra uiuox fiet: quæ modo læua fuit.
 Haud aliter sythico ueniens Aqlone procella
 Puluerem celeri turbine uersat humum.
 Turba deum defessa se detrahit amq; feretur
 At dea purpureas spargit in ora rosas.
 Sertaq; uicticis posuit cernicæ Dianæ
 Et dixit uincis hæc quoq; parte deas.
 Ergo mixti teneræ nollite puellæ:
 Quæ uos nūc uinciuicerat ante deas.
 Hæc mihi qui dixit nulla mentitus ab arte
 Creditur angenu non caruisse fide.
 Ergo ego rura petam: Ciuilia facta ualete
 Hæc loca sunt uotis longe aliena meis.
 De Suriana.

Qualis ab auroza surgens crinitus Apollo
 Purpurcis orbem lustrat & ambit equis.
 Talis in aduentu nostris Suriana penates
 Sydereocomplet lumine fertq; diem.
 Illa potest uultu redigos placare leones
 Trigidæ aspectu flectere uoce deas:
 Nec cecinit melius quæ curū in æquore del
 Nō formidatis p mare uiuit aquis (phiri
 Ad lustrum.
 Qui nostris lustine tuos præponis amores:
 Nunc ego te totum delipuisse puto.
 Sunt oculi testes nobis quin ergo puellæ
 Testibus his causam iudiciumq; facis.
 Tu procul hanc rorone eodē lumie spectas
 Ipse prope ac semper anxius intueor.
 Ante oculos igit sumas in crimine nostros
 Aut prauū subeas iudicis officium.

Finis primi libri.

EPIGRAMMATVM

IO. AN. CAMPANI POETAE CLARIS
 SIMI ELEGIARVM EPIGRAMMA-
 TVMQVE LIBER SECVNDVS.

Xigurū torua spectas qui fron
 te libellum
 e Periege : ne dubita : nil ego
 turpe canō (q̄ tumultus
 Nō hic iuuenies Regūq̄ ducū
 Bella nec armigeri sanguinolenta dei.
 Bellides hic absūt infandaq̄ crimia thebes :
 Quareq̄ neci dederat Lemnia turba uiros
 Vultunūq̄ rapaxsemq̄ uolubile saxum
 Quicq̄ sitit mediis pomacq̄ captat aquis .
 Taurica nece sythiae miscebis facta Dianae
 Hellepontiacā merse Leander aqua .
 Tale nihil canim' distat Venas aurea nobis
 Editas per blandos uerba locosa pedes .
 Est quæ prætea fuluo mihi clarior auro
 Carmina sub certa currere lege uelit .
 Siue ego magnorū describere prælia Regū
 Siue uelim nitidas bellorophontris aquas
 Irruit & gladio neluti furialis acuto
 Præliaq̄ & nidas improba delet aquas .
 Scribimus impediō dominæ p̄cioq̄ libellū
 Vendidimus uersusēmit amica meos .
 Scilicet hæc quoties nūeo stāt brachia col-
 In precio rolli carmina bina perit . (lo
 Si mihi distindā turbantur ab ordine crines
 Aur manus effusas tangat inepta comas .
 Multa dat grauiorūnūeratq̄ irata capillos
 Et totidem magnam carmina poscit op' .
 Forisq̄ interdū uolucū damus oscula liguæ
 Postular hinc elegos garrula liguæ decē .
 Sin Venus accedat spaciōsa uoluntia currūt
 Vnde nihil uacui tora papyrus habet .
 Nec mihi spōte licet geniales cōdere uersus
 Illa mihi calamū dirigit illa manum .
 Venerat ad fœuos nup mea musa gigantes
 Ausos in magnum fumere ræla louem .
 Dū memini quatit ossa tremor : p̄fēlit amica
 Inq̄ oculos fuso corruit illa meos .
 Et tandem mecum solida lasciuia tabella
 Hoc pepigir tantum mollia facta canam .
 En canoda uelū nostræ cytharea carinæ
 Vt mea tranquillis Cymba uehaf aquis .
 Tu lege nō plagas nō arma cruēta uidebis
 Vulnēra ū qua leges uulnēra amoris erūt
 Ad se ipsum .
 Cur ego diuitibus tyriacq̄ nitentibus ostro
 Inuideam : aut si qui Martia bella gerunt .
 Si mihi nō ebore : & uitreis laqueanb' ædes
 Nec gypso : aur setis expoliuntur apri .
 Armaq̄ nec pendē trabib' galeæq̄ minaces
 Nec celeres fuerim pūgere doctus equos .
 Puppibus inuentum nūq̄ sulcauimus æquor
 P̄ospicimus tumidos nulla p̄ astra notos

Est quæ cōspiciā gēmis & marmore Tusco
 Auratamq̄ facit cum lubit illa domus .
 Fronte duo niuea quibus est p̄cunda pyropi
 Lucentes faciunt nocte dieq̄ lares .
 Vnde sit ut nostra uincatur luce Britanni
 Terræ : cui nūq̄ lydera celsa cadunt .
 I modo auenninos celebra mea 'musa' q̄rites
 Aut duri fœuas Herculis historias .
 Quid mihi si aduersus Mauros nouallia Cæ
 Bella gerat : Parthos si subiugare duces (sar
 Quid mihi Aragoniū si uident Vmbria igē
 Er Siculus Tuscas milites habebit opes .
 Nil mihi cū Ducib' : pereāt horrentia bellas
 Siue illa in remis siue gerantur aquis
 Forte cruentatos : ut erat uiolētus Achilles
 Illiacos Troiam sanguine uertit equos .
 Munit ense latus uulcaniaq̄ induit arma
 Illa quibus pyrgia desinit Hector ope .
 Dicitur ut uidit fœuos Priameia curus
 Luminibus timidus opposuisse manus .
 Eacida malle frontem cinxisse corona
 Argutamq̄ manu substituisse lyram .
 Exiuit arma tamen : duraq̄ a casside læsas
 Composuit molli sub stantione comas .
 Ipse armatus eras : & fulmine opertus & igni
 Iupiter extinda cum gemeres Semelæ .
 Quid nisi sit clades : & uulnera fœua p̄ amia
 Humani non est p̄fector ille furor .
 Vnguibus armatū celeres odere columbæ
 Accipitrē : armatū dentibus agna lupum .
 Ergo ego reiectis ad clamorem trāseror ar-
 Munera militis sūr potiora meæ . (mis
 Diuitias etiam fulgentiaq̄ æta relinquo
 Vna mihi īmensas cum dare possit opes .
 Ergo militibus cedante subigam : sagittas
 Immenseq̄ aliis accumulentur opes .
 Regibus ingētes urbes : magnisq̄ triumphis
 Cæsanbus : forti bellica signa Duci .
 Nauita trāquillū tentat mare : rusticū ampla
 Iugera bellantes per iuga pastor ones .
 At mea gesserit amor cū molli bella puella
 Illa mihi Pyrrhus illaq̄ Maurus erit .
 Iurgia sunt nobis duro pro Marte canenda
 Tyro puella mihi sit mihi Cæsar amor .
 Vexillumq̄ Venus : lectusq̄ tenorior mercurius
 Postremus pedes cū strenuus alter eques .
 Oscula cōfictus : & murmura blāda sagittæ
 Lingua procax ensis : bacina carmen edit .
 Ad Laurentium .
 Laurenti quæ sint nobis incendia nostri
 Ecce puella tuos est adiutrix lares
 Nūc tua nobilitas timido succurrit amanti
 Et uotis faueas officiose meis .
 Noui ego quid possit præstare fidelis amic' .
 A rehani strenus commoditate loci .
 Et poteris misere preces : & intima tecum
 Ad mefurtiua ducere testa manu .
 Fositan ad

Porritan ad celsa tendet fastigia turris
 : Quam pla caonio murmure mulcet aulis.
 Hanc tu praeueniens ad parua cubilia transfer
 Hic ubi stat domini bibliotheca mei.
 Interea uerbis tacitum psolue pudorem
 Et dicas hic est qui tuus esse cupit.
 Hæc ubi præstiteris tacito concede recessu
 Hæc nisi ubi mecum caperit illa loqui.
 Exiguus cupidi testis remanebimus ambos
 Tu magni nobis numeris auctor eris.
 Ad se ipsum.
 Nô ego posco deos aurî : gémascq; nitentes
 Nô mihi hyacinthi Sardonicescq; placent.
 Nec mea surgentis mens ambitiose theatri
 Postulat elato stare superba gradu.
 Nô quoq; magnæ palatia gradia Regum
 Quæro nec in niucis ite timendus equis.
 Nô ualles : nô anua graues reddetia acervos
 Nô oleâ aut colles pulcher Hyace tuos.
 Nec uotis petitur cumulata pecunia nostris
 Quæq; uehement nimias aurea uasa dapes.
 Nô gémata togæ duplici discrimina lyombo
 Galloꝝ quales expoliare manus.
 Ergo quædæm est : possum meruisse uideri
 Qui modicæ sanis est hic ope dignus erit.
 Respiciunt unâ tantû mea uota puellam
 Nec tñ hanc mecum semp habere uelim.
 Falsa loquor nellem semp : sed nô peto sēpi
 Quisquis magna petit iure repulsus abit.
 Nô est hoc cœlû cōscēdeter nô maris undas
 Colligere exiguae corrice uelle nucis.
 Qd cupimus multo potuere miserrim⁹ ille ē
 Qui quod habent oēs solus hñc nequit.
 Cū tot ego passim uideo simul ire uagantes
 Cogito ubi & qui cum nocte silente iacēt
 Cumq; suas habeat oīs prope turba puellas
 Cur mihi cum dñâ non licet esse mea.
 In inuideam imprecario.
 Inuidia lingua meo: quæ sic illud amoris
 Ecce puella tua garrulitate gemit.
 Quid precer infelix nisi te fera pena sequat
 Vt merita es duro forcidē secta cadas.
 Sir tibi quæ fuerat pereunibus esca cicuta
 Mixtaq; liuenti selle aconita bibas.
 Nec tu credat factum: sistû ne loquenti
 Quicqd ais nugas quilibet esse putet.
 Nemo te archanis admittat nemo loquēdis
 Nec te scire loqui nec tacuisse putent.
 Siue quid urbe mali: quæ seu discordia fiat
 Murmuribus tribuant dissidiosa tuis.
 Et ferere occultas odiū credere fauillas
 Et nullos unq; conciliare queas.
 Quisq; erat ausus castâ temerare puellam
 Et dare non tacito uerba pudenta foro
 Vt mihi turbasti dominæ plorantis ocellos
 Sic uita uideas nil tibi dulce tua.

Tam miser intereas ut me tua fata mouere
 Et lachrymas possint elicere illa meas.
 Vitali interea fruētis dum perfidus aura
 Contingant uotis cuncta sinistra tuis.
 Quicqd agas quocûq; uelis eōtēdere : semp
 Funestum læna Bubo sub aure canat?
 Teg; putes atra cœrû spētare cruentum
 Eumenidû & Stygios cerne nocte canes.
 Lugētes uoces : horredaq; carmina promas
 Quale serû Sciculus Dæmonas ire iugis.
 Atq; ubi cōfectos macies laxauerit æctus
 Vltima sit uoto tardior hora tuo.
 Mille uia mortis sed quæ crudelior una est
 Exinctus pereas ut palinurus aquis.
 Aequora nec melius detur tranare Leandro
 Aut quibus a Phrygio milite rapta foror.
 Esea tibi pullo padidum squalore uenenum
 Vt quod olympiadi ungula gessit equi.
 Atq; ita nocturno potiare miserem sōno
 Vt qui Troianis præfuit excubiis.
 Qui si forte uelis peregrinas uisere terras
 Abrupta fias amphiarus humo.
 Contringatq; tibi nec caupo fidelior illo
 Qui conitē megare prodidit Archadicū
 Sicq; tuū cœno corpus iplaustror; tegatur
 Afferat & tardam sic nbi somnus opem.
 Si pluat hoc peras perire quo Tullius igni
 Multaq; sub bibulo Cæsare una bibas.
 Quos male tam flectis nîc isidiosus amica
 Saxa petant oculos puluerulenta ruos.
 Vimine pupillæ uel ferro adigantur acuto
 Thyresia nec plus iudice tu uideas.
 Naribus aut melius geminis utare recis
 Quâ si quis patriz prodidit urbis opes.
 Nec tibi cōringant scelericijs omnia linguæ
 Quæ quæ traicias poluit ense manus.
 Vt Therici quondam sic est tua dira libido
 Excipiat natos exitus ille tuos.
 Cernicq; secent & prodiga colla secures :
 Phylis ut admoto sic peras laqueo.
 Vel tua sic duro ceruix intercidat ense
 Vt Dinæo frigidum concidit ense caput.
 Coelestesq; tibi transigant pectora flammæ
 Vt cui polluta est uirgo Minerua tua.
 Milleq; tortores cruciatus impia uellant
 Brachia cōmerita post modo dāda cruci
 Viscera uultibus lanientur : & ilia conuis
 Pabula sint rapidis pulmoiecurq; lupis.
 Quæq; pudor tacuit cultro resescent acuto :
 Carnificis inter cōmemora manus.
 Cruraq; corripat toto cum poplite ferrum
 Per gladios Surrentybiatus eant.
 Oia ne memorem uita tardante recessum
 Corporis intereant singula membra tui.
 Hæc ego ter diosfuma ter conspuo lingua :
 Et ter resperso puluere conticeo.

EPIGRAMMATVM

At si qua exciderint eadem me finge precari
Quicqd eni uerbis excidit ipse precor.
Hæc ubi pro læsa reddunt dona puella
Vt gemit illa hodie perpetuo ipe gemas.
De diceffu fuo.
Vrbs olim pergrata meis iuuenilibus annis
Dulcis & ante alias terra benigna uale.
Sis felix ualeantq; uiri ualeantq; puellæ
Et quæcunq; oculis nota fuere meis.
Saluaq; belligeri tibi sint præfagia Martis
Campani fuperent quælibet arma uiri.
Vultumufq; tuus placida circûfluat unda
Præteriens leni moenia longa fono.
Tot iuga tot circû labentia flumina montes
Iundaq; thyreno litus & arua mari.
Aufoniûq; decus patriûq; ualete penates.
Dulcis & ante alias terra benigna uale.
Aurea pomafæ ualeant arbuta Sueffæ
Curtibus illa meis aera prima fuit.
Et Lynsæ & Gaurus & littora Mintumæ
Raptæq; ad herculeo nymphæ Morica uir-
Omnia cû cupiâ montes & plana ualere (to
Callutii in primis moenia parua mei.
Sûnt illic modicæ: quæ me genuere Cauellæ
Parua: fed ingenio cognita rura meo.
Inuideant quicûq; uelint & rustica ludant
Nomina: dat mixtas fylua rofis uiolas:
Quas libet agricolæ foueâ p cõfita plantas
Crefcit deferta grandius arbor humo.
Cum primû aspectu patrias a litore fedes
Dulce mihi mentè nescio quid tetigit.
Subfiliunt animi: feriuq; libentius ultro
Et celeres properant ad fua tefta pedes.
Nûc etiam genialis amor patriûq; penates
Dulciter occulta conditione trahunt.
Gratulatio de rifu & obuia puellæ.
O fauftû: rofeumq; diè: solidumq; triûphû
Occurrens media rifu amica uia.
Hûc mihi natalem ftatu celebrefq; calêdas
Quales Iauine tuas: fice Quirine tuas:
Surge age Calliope catmè meditare canopæ
Aoniæq; feri pulcher Apollo lyram.
Nûc lôgas tibi pete comas: nûc exere uult⁹
Nâ domina in clara luce uidenda mihi è.
Rifit: & ex animo rifit dixitq; falutem
Nô ego nûc ipfo uel Ioue maior ero.
Nûc ego mortali uideor fpoliatus ab aura
Inter & æternos maximus effe deos.
Rumpere fallacæ obliuæq; fydera patæ
Iam nequeunt fufi ftamina duta mei.
Cum mihi fubrifit multum pmittere uifa è
Fallor an eff mollis fpes mihi facta thori.
Ignis a montuiffis: certo fele indice produnt
Nec tu fi cupias diffimulare potes.
De pulchritudine Dianæ
Arma Ioui refero: parta eff formofa puella

Sine puella mea eff: fice fit illa dea.
Sæpe ego depictæ uidi fimulacra Mineræ:
Qualia Fidiacæ perpolere manus.
Sæpe tuos enâ pictos ftatua uultus
Quales uel Iybia: uel coluere Samo.
At nihil ad noftâ uenit fimulacra Dianæ
Artifici quanq; fculpta fuere manu.
Sydera q; tenebras uincûntq; fydera phœbus:
Quicq; paludigenas æquora magna lac⁹
Tanrû quas olim clam cecinere poetæ
Ingenio uincit parta puella meo.
Ite procul diui cœlos habitare ferenos:
Seu quis arûdineo flumine numè habes
Sic decet ut poffim præda gaudere peracta
Aut iteraut oculos uel lite quifq; fuos.
Non fatis agna lupos inter fecuta coraces
Creditor uncata non bene paffer aui.
Iupiter audacis metuens incendia currus
Corripuit natum fulmine phœbe tuum
Nûc mare: nûc terras: nûc fydera celfa pmet
Aera per mediû currete iuffit equos. (tes
Protinus Archadia fixit ueftigia terra
Nam fuit hæc magno femp amata Ioui.
Viderat Inachias luftrare Phoronida ripas
Crure tenus niueos Iauerat ipfa pedes.
Purpureafq; genas: & ebumea colla uidebat
Lentæq; dimiffas fpargerat aura comas.
Viderat hæc Faunus pila fub rupe uagitem
Vimq; paraturus tu metuiſſer erat.
Pan quoq; mēlitas uoluit fubducere Iubras
Sed metuit curfus Inacæ magne tuos.
Iupiter aur oculis careas Saturnia dixit,
At fi non careas iurgia ferre leue eff
Dû uocat illa fûd dû tentat harûdine patre
Et ciet albeni lubrica ftagna pede.
Protinus indulta iuffam confiftere nube
Traxit in amplexus & tenet ille fuos.
A Ione deceptæ quotiens flauere puellæ:
O ego q; multos fufpicor effe Ioues.
Quâq; ego nec timeo: nec fola nidebitur uſq;
Sedulus hæc tervis: hæc cõnûabor aquis.
Ad fe ipfum.
Ergo ego quid faciâ: fylua uagabor opact⁹
Er referam prædâ p memora alta meam⁹
Sylua parû ruta eff: habitât fua numia fyluas
Sæpeq; pet falus ludere Faune foles.
Aequoreas forfan tui fulcabinus undas:
Sed fer⁹ ihu quoties Dorida coepit amor
Neptunû Vêris: nec lædît æquora flâmara
Ignibus Alciones incaluiſſe ferunt.
Tum quoties Ithacus mediis incidit undis
Et Venus infano creditur orta mari.
Aurea glâdiferas utinâ modo fæcula quere⁹
Montanaſq; darent offea coma dapes.
Tûc uit fecurus nullo in cõiuge mœchos
Rinalem nullus tunc metuebat amans.
Fulua nec

Fulua nec ingenuus flectebant ære puellas
 Fœmina tum magnas despiciat opes.
 Copia cuiq; auri nemog: sub frondibus oēs
 Carpebat auida pendula poma manu.
 Nulla peregrinas nutrita est fœmina puppes
 Tutaq; tunc abies: tutaq; pinus erat.
 Cînama odoriferus nemo referebat ab Indis
 Nec bibit aoniũ succina lana crocum.
 Idem tunc nictus cunctis: eadēq; supellex:
 Et thoruscũ uestis: hospitiumq; fuit.
 Quæ nũc labētes emittit flumina lymphas
 Dulcia stipatis mella tulere sauis.
 Cuncta ferebant sub aperto animalia cœlo:
 Aut nulla: aut tantũ lustra fuere domus.
 Nec niue cidebāt mōtes: nec frigida siccas
 Arboribus frondes excunebat hyemes.
 Ipsa etiam fruges tellus inculta ferebat
 Nec seges in sulcos compulsi ire boues.
 Cerua: quis hoc credat rabido cōiūcta leoni
 Læta Licaonia nec fuit agna lupo.
 Rusticus illæso fœtans sup ilice nidos
 Implumes nunq; subripuisse aues.
 Plurimus in tenui ludebat gurgide piscis:
 Nec tottos hani senserat ille dolos.
 Vribus æteæ nec erant minima tutres
 Nec foisa aut lōga machina strudta trabe
 Non tuba militibus signum: nō scireta uestis
 Pungebat celeres nec graue calcar equos
 Vnaq; præterea facies: cultusq; deorum
 Nec coluit uanos ille: uel ille deos.
 Agnaq; pacandas nunq; cecidisset ad aras
 Sed iuerat humili uictima facta deo.
 Idem erat imperiũ cunctis: nō regibus urbē
 Parua nec ā dominis oppida pressa suis.
 Nũc furor incubuit rerum uestigia cupido
 Præcipites agitat: seu per arma uiros.
 Idem erat in sylua quacũq; iacētibus herba
 Hæsiſket gremio tuta puella meo.
 De discessu amasæ.
 Quid sibi mirantes poscūt ante hostia currus
 An ne parat quoq; nostra puella uiam?
 Hei mihi capentũ famuliscq; thotisq; refectũ
 Cōspicō: & pressos lāguida colla boues.
 Et uideo hirsuto nigrũ perone bubulcum:
 Signa peregrina: suspicō ista uia.
 Rustice uix domitos refer ad præp: a tauros
 Ne premat insuetus dimaceretq; labori
 Nup eni iut uideo: iūctus ad aratra iuuentis
 Nō sauis hoc aprũ nō leue pondus erit.
 Aspice ut inuerso detractet pondera collo
 Alter: & inmensum subſtinet alter onus.
 Mense fere toto nequeant tibi cōdere sulcos
 Saucia nec duro subdere colla iugo.
 Addeq; hæc lōgas abitura est sarcia terras:

Vtq; serant pondus non pacient iter.
 Et salebroſa uita ē nō his adēda corthumũ
 Dinpient soles aspera saxa tuas.
 Qdēq; magis timeas cecidere crepidis mont
 Discutient celeres obuia saxa totus. (tes
 Aspice ut exiguo flectat sua plaustra boetes)
 Limite nō longas præcipit ille uias.
 Iupiter: ut fuerat mutatus imagine tauti
 Littore Sydonio destitit esse bouem.
 Patcere ut admōeat uoluit deus ille iuuēco
 Ostendens longũ non fore bobus iter.
 Hoc equus: hoc p̄stet fulcātes equora naues
 Immanſas illis conuenit ire uias.
 Ferreus huic pes est: ætataq; carinæ
 Tale nihil quo se bos tueatur habet.
 Rustice quo p̄peras medio solatidus orbe
 Defer anhelantes in sua testæ boues. (est
 Nō fontes: nō nuus in hac sed tristis harena
 Saxaq; tam longa puluerulenta uia.
 Arua nec iuuenies: tristisq; & i hospita tellus
 Arboreis etiā frondibus illa caret.
 Vana loquor: p̄perat nec iā rationibus ullis
 Vincituro flectant rustica corda preces.
 Villicæ siste boues: refereſ gratianostre
 Hoc tu li nescis axe ueheunt opes.
 Sic tibi salua donuſiſc sit nbi ſernis ānuſi
 Et noceant tegeti fulmina nulla tuæ.
 Alma Ceres læto ſemp tibi floreat agros
 Et pingui crescat ſertilis herba ſolus.
 Nō piades hyadefq; graues: nō iber anistas
 Depopulet fegetes nulla procella tuas.
 Nō lupus errantē memotolo cole luuēcum
 Mordeat: aut iūctos lurida muſca boues.
 Nulla p̄coris frustra ſum orantia uerba locut⁹
 Nō capiūt humiles rustica corda preces.
 Omie perge malofalua modo p̄ge puellas
 Tu laxo: aut alta præcipiteris humo.
 Cancer ubi meſſis longā producit enſtam
 Grandine pmixtas enaculetur aquas:
 Semina gnus herbq; pectus: ſegetēq; apella
 Obruat: & ſegetē ſlamma odioſa cremet.
 Fulnibufq; cadat querc⁹: cadat ulm⁹: & ilex
 Et uindi nequeas paſcere fronde bouem.
 Hic quoq; ponte cadat ſuniali: p̄uſtus oſtro
 Dinpianq; canes tergus & extra lupi.
 Ad ſe ipſum.
 Quid faciā: manē nē domireditũq; puellæ
 Expectem: an lento ſubſequat ipſe gradu.
 Hoc placet en longos (nā ſic amor iprobis
 Sole ſub ardētũ carpere p̄go uias. (utget)
 Sæpe meũ uolui: quo nil lucinius agrum
 Inq; ſuburbanũ ſic pedes lre meum.
 Laſſa latigatis tumuerūt crura lacertis
 Pes quoq; tam paruũ ſerre negabat iter.
 Nunc longũ parimur uēſtulo puluere callē:
 Quoq; magis ſecimur hoc magis ire iuuat

EPIGRAMMATVM

Non ltenatq; ardens medio sol aere terret
Alta nec in ceflus tardat harena nieos;
Nec noceas charæ pean in tonfæ puellæ
Sic radiis noceant nubila nulla tuis.
Sic pythias fep celebret tua carmina laudes
Et fic in tonfæ afpicere comis.
Sunt etiam qui te uifa per tuta Cyrenæ
Atq; aliis multis in caluiffè ferunt.
Id nihi nûc profuturèq; eni pôt ipfe negare
Pauiffe indomitas lata per atua boues.
Acrius expertos aliena incômoda tangunt
Er miferus credidit qui fuit ipfe mifer.

Ad fe ipfum.

Quo ppero demes aditu offèfurus amicâ?
Exoptata odium gratia ftulta parit.
Forfitan occulte tantû cupit illa iocari:
Et fecum lufus teftus ire meos.
Noui ego q; petulans q; fit mea prona libido
Nec poffum audaces abftinuiſſe manus;
Nullû & in âplexus modetamè il oscula nul
Noſtraq; fût blado uerba referre ioco. (lû
Si prope diſcubat rimas inquitimus omnes
Admittant ſi qua pallia fixa manum.
Sin ſedeo contrâ menſaq; arcemur ab illa
Inuenient aditum crura ſub alta pedes.
O quonies digyros Cyathû præbete puella
Stringimus & palmâ ſubſcriuiſſe iuuat.
Sin manet illa procul tenui ſuſpiro ſuſurro
Et ſaciût auidas lumina mæſta notas
Aduertent Comites; celâdaq; ſurta patebût
Et fiet populi fabula noſter amor.

Ad fe ipſum.

Aut ego mētis inops: nec hñt mea lumia ul
Aut nō qualis hen Delh' urget equos: (ſû
Cōpita : phanalarèſ: laq; ariam: cenia: tures
Neſcio quo nûc ſunt pallidiora modo.
Mox ubi ſublîmî uolui trabe ponere lumen
Luce quaſi extîſta lampida lampas erat.
Ambuſtos purgo lychnos: renouat olium
Candida ſed lychni lumina ferre negant.
Et patet: & nullû recipit mea ianua ſolem:
Et pate nâ: nullum lata feneftra diem.
Nimirû procul eſt aliamq; illuminat oram
Sol meus i tenebris: hic mifer ipſe uagor.
Ah pereat quiſq; peregrinas quare terras
Reppentit: & primû curribus ægri iter.
Ille mihi inſenſas nimis ingenioſus ad artes
Vt illius potuit nō habuiſſe pedes.
Me miferû nullo capût mea lumina ſonos
Jam longa didici peruigilare mora.
In latus euoluor ſtratis puluinus obetrati
Et nulla poſſum parte iacere thori.
Sæpe pulex alteres inſidiôſa quieti
Creditus eſt humeros ſollicitaſſe meos.
Irata reuoluebâ rugas intentus ad omnes
Hei mihi inam mordax nō erat ille pulex.

Vnus heri comitû media ſtetit obuius urbei
Cû peterem dominæ recta reſiſta mæ.
Et quid ait morbiſtiſtis cur pallor i ore eſt?
Incolumis fueras: & bene ſanus heri.
Mutat a mor ſo r m m iſeroſq; iter: capis artus
Extenuans cura membra ſepulta graui.
Ad pictores.

Pingere qui uolucres alas in amore ſolebât
Maximus hic noſtris affuit error auis.
Mille cupidineos cælata eſt ala colores:
Ponebant & equos nullaq; fræna deo.
Luminibus caprû puerû: & ratione carentè
Tælaq; ab ambigua traicienda manu.
Curnbus auratis arcû: pharetrâq; gerebati
Veſtus: & a niueis flâmèus ibat equis.
Ociablandiciæ: plauſus: & dona Liei:
Quaq; ſe quebant: ſiſda cætena deum.
Sic prius in curuis pictum uidere theatris
Purpureas etiam dant habuiſſe genas.
Magnus picturæ: & ueterû pict error auogæ
Hic puto phydias deſipuiſſe manus.
In me ſeruus amor nil quicq; tale peragît
Plus uideo q; dum non fuit argus auis.
Sic ubi ſeu uoces blandas: ſiue oſcula iund
Aut ubi in amplexus uenit amica meos.
Hæc loca ſunt oculis ſemp pñtis: quos
Stet procul: abſentè lumina noſtra uidēt.
Me color unus hêt inec fræna tenacia laſſant
Nec deus e nobis: nec ſua penna uolât:
Contudit iſ primâ ſpumanibus ora lupatis
Curuan flexum iuiſit ab inde caput.
Inq; nieos humeros calcana nulla timentes
Proſilit: atq; alacer pectore ſedit eques.
Pungimur in celeres acti ceu turbine gyros
Præcipiti iuſſi currere ſæpe uia.
Nec ſum mentis inops: nec ſi ratione carerè
Impleſſet laqueos tam bona præda meos.
Cantus amor: prudens atq; arte ualentior o i
Callidior rerum nemo magiſter erit.
Oci nota loquor nullû comitant amorem
Viuerè qui noſit deſidioſus: amet.
Nō magis inſanû tunc cû ſunt æſtib' æquor
Altum præcipientes exagitant aque:
Nec magis hyberna q; grâdine pcurit auſter
Populus excuſſas ſenq; procella comas.
Nulla quies aio eſt: rapiturq; po oia rerum
Criminaſuſpectum ſe putat ipſe ſibi.
Nûc tibi nualè ſingiti lenamq; petulcam
Multaq; tum blanda munera miſſa pœ.
Nûc dominâ forma captâ meliore ueret:
Ne ue ſuâ ſalia: pulchrior hyæus ouem.
Inuiſus tota quiſq; formoſus in urbe eſt:
Sed cui præcipue pectinis uſus erit.
Sunt germanas etiâ mētî i amore ſagittas
Aurea cû ſateat plumbea tæla nego.
Cætera deceptos nec eni ratione mouent
Cenſeorin: uapidas iure dedere faces.

Ignibus ille deus: natisq; ad viscera flammis
 Vtitur: impetum est urere quemq; suum.
 Hoc quoq; quo dubitare multi mea fesa refel-
 : Dicūt hūc flāmas nō habuisse deū. (Iunt)
 Effect; pro facibus gelidā volvere pruinam.
 Vnde sit: ut medio saepe leone tremunt.
 Quid refesā quæ sit proprior sententia uero
 Atq; pruinā coquitur atq; flāma coquit.
 Quæq; mihi gelido saepe exarsere Decēbrī.
 Pectora lædeo sydera saepe tremunt.
 Qui roseas finxere genas atq; ora: pteruū est
 Dedecet egrotum nam calor ille deuin.
 Pallor atq; est uultumacies: & squalor amācū
 Non potes a morbo detestiorē premi.
 Quare age lasciuū quisq; picturus amorem
 Aurea tela oculis: durasq; fræna dato. (es
 Ocia ne tribuas: innot pallore ciminū)
 Implumem facias nec sine mente deuin.
 Dextera seu ignes atdentem læua pruinam.
 Siue gerat glaciem: dextera: læua facies.
 Da comites lachrymas: alitū sine fine dolorē
 Mixtaq; cum raro gaudia rata ioco.

Campani deploratio

Lubrica fatig; senes: quid flamma torques?
 Sic in matura dilaceranda colo.
 Nōdum lustra meos septē cōpleuerat heros
 Abstulit hunc auidā mors uiolēta manu.
 Hei mihi nō potius charū occubuisse patetē
 Germanos etiam non potuisse mori.
 Occidit: et terrorem quæ spes erat una bonag;
 Perdita sunt uno pignora multa uiro.
 Quē neq; pugnas enses: iur classica bello
 Nec serus armato tenuit hostis equo.
 Plurima saepe cohorti unū certamine pressa
 Terga fuge in medio turpia Matre dedit:
 Pressisset fortis luctanti pectore tauros:
 Et cursu celeres præterisset equos.
 Vidi ego stendentē cū fortiter obuius aprū
 : Stemeret atq; agili est cœna terēta manu.
 Quid placidos uultus: atq; ora nitētia dicā?
 Huic nulla in toto corpore menda fuit.
 Quid nōbi pietas referat: qd Apollinis artes?
 Nemo erat in magna doctior hesperia.
 Nouerat unū canū zephyr: mō cōcitet æquor
 Et modo tranquillās euehat unda rates.
 Quid segetes pariat: cur palmitē gaudeat
 Cur iculta thymis herbida (ra uiuet. (zēuā:
 Et quot habet motus: & quot labentia cœlo
 Sydera: cur breuis est quæ mō lōga dies?
 Sydera (me miserū) certam seruantiā legem
 Sed nimis in fatis heu cita facta suis.
 Nouerat & gemini pœssa cacumina mōtis.
 Castalios fontes: pienti dumq; doniq;
 Et quērus elegos: mestūq; i fine cothurnū
 Et pede quæ soleant libeiorē cani. (phos
 Magnosq; monumenta Ducū: celebrēsq; trū

Cæsaris: & uicti punica bella Ducis.
 Oib; his equūq; animū moreq; benignos
 Addidit: & summa cum pietate fidem.
 Huius erat lingua populū sedare rumentē
 Vtq; fauere bonis sic domuisse malos.
 Iratum nuocere patrem: ueniamq; precari:
 Pro quo uis humiles seire nocente preces
 O quoties dapibusq; suis: uinoq; popellum
 Paulatim ad multos addidit ille rogam.
 Sed quid ego laudes tenui pcutere uersu
 Aggredion: paua non mare crescit aqua.
 Nec magis hūano phœbus lucebat ab igni
 Sed potius nostras occupat ille faces.
 Quoq; magis subeūt aini: magis illa remor
 Crescit: & ad laudes atq; gesta dolor (dēt
 Heu miserū cur me suauissime deseris heros
 Ad stygia cur nigros tā cito flectis equos
 Heu deserta dom: deserta miserima cōiūx
 Germaniq; duo nam seniorq; parens
 Scipio pue puer: nec dū puer orbe Camillæ
 Expetit duros pignora chara deos.
 Quattuor alter adhuc seprē uix alter ad an-
 Crescitiss: & panū sollicitaris auum. (nos
 Heu pater extrema tanto morore senecta
 Stingeris: & crescut cura loquorq; senē
 Inuida nūc primos fara inicere dolores:
 Hactenus in uita nil fuit acre tua.
 Diuitiis: natisq; potens: ditione uenasti
 Pamit imperio Samia terra tuo.
 Cū modo Atagonio p tot fera pœssa regi
 Affueris: cauum præstitensq; fidem:
 Inter tot procerūq; dolos: regniq; tumultus
 Aduersos nūq; passus es ipse deos
 Sed noua tempestas foelicibus obuia gestis
 Assueto ueluit currere uela notho.
 Abstulit: hæc natūq; patri: natoq; parentem
 Aerūna affecit teq; tuosq; graui.
 Cū fueris ualida natoq; ætate iuuandus
 Præsidium senii concidit ille tui.
 Fortunata parens finē sortita priorem
 Cui licuit tristes anticipare rogos.
 Nō lachrymas dedit illa suas: nō pectora plā
 Nec secur madidas iugue furete gēas. (xur
 Morte quidē foelix: cui si modo uita fuisset
 Vidisset nati tristia fata fui.
 Crudelesq; deos: & sydera dira uocasset:
 Et se se in gelidam præcipitasset humum.
 Quod faciūt natiq; parēs: mihi rādāq; cō
 Et faciunt nati pignora parua duo (iunx
 Quattuor aspiceret circum pia funera natus
 Ad fratrem sparsis exululare comis
 Quærat in erectos pergat seruire capillos
 Nec parci teneris illa uel illa genis.
 Innumeros etiam circum lugere clientes
 Vtq; sit hic uestem scissus: ille comame.
 Hic rigido secat ungue gēas stridēsque perarte
 Pullat humo caput huc: pcutit ille manus.

O miseris tanta fraudatos acce clientes
 Quoq; ego excepto nemine primus erā.
 Plangite deceptos fatis crudelibus annos
 Heu noua uix uiso flore iuuenta cadit.
 Plāgite pruptas uiridi sub grauius fruges
 Extincta media plangite nocte facem.
 Deferimur sine luce oēs iatraq; uagamur
 Nubeculae aspiciunt turba relicta Ducenti
 Ut cum sydereum subita caligine coelum
 Abditur obscurum nocte premente diem
 Saepē pater gelidū phœbus puenit ad axem
 Saepē iterum australi constitit ille polo.
 Communes nobisq; dies noctesq; suere
 Vsq; suis testis inq; fonebar ope.
 At nunc in tenues spes hæc euaniuit auras
 Nec quo se turā mens mea uertat habet.
 Phœbe ualemedicis frustra iā psequor ar.
 Ecce tua primus nūc ego fallor ope (tes
 Scilicet illa meos pestis cōsumpsit amicus
 Et mea crudeli sunt data membrā neci.
 Heu quibus extinctos cineres & funeris ignes
 Te qb' heu lachrymis ōbra benigna seqr.
 Forsitan helysios nūc tu spaciaris ad agros
 Impiuratos trans rate uicta lacus.
 Ipse th lōgum crucio: gemitusq; madentes
 Irrigat assiduo non minor imbre genas.
 Qualiter in sicca uiduus genit arbores tur-
 ficiens tristis lucida stagna pede. (tor
 Qualis & in phrygia misens latratibus Ida
 Desiuit natos materq; orba uirum.
 Sed mihi qd lachryme desititq; noīa p̄sūt
 Non patit reduces Eacus ipse uias.
 Ferrea pallentes nec ianuā liberat umbras
 Circuit amphitatus styx lutulēta nouem.
 Tor mea carceribus mitis p̄cludit umbrā
 Coclicolum sacro dignior umbrā choro.
 Verū ego quid nigrū uerbis exaspero ditē
 O utinam lachrymas cerneret ille meas.
 Ferreus ut cūq; est: & se turgentior ipso
 Fleteret ille animos ad mea uerba feros.
 Cur magis extincta potuit p̄ coniuge uates
 Impia threicia corda mouere lyra.
 Cur mihi Gracchē tuū mōitis fatalib' ague
 Non datur interitu peremuisse meo?
 Illa ego Trenzēū car nō demersus ad aminē
 Illa ego non potui cur obisse die?
 O fluxas rerum uices: auiq; uolatus
 O deceptotum: uota caduca uirum.
 En mea tranquillos rucēū bñ duceret ānos
 Concidit a nullo spes releuanda deo.
 Obruta nra semel non emetura carina est:
 Sospite qua tutis ante uehebar aquis.
 Nūc feror in sano zephyris agitātib' fidas
 Et sine remigibus: & sine puppe freto.
 Inuitus iam nūc uitali perfrui auras
 Quicquid erit uitæ: nil nisi luctus erit.

Quo precor o faciles atq; i mea uota secūda
 Vlīma fatales rumpire fila deæ.
 Ut quoniā placidos uultus: corpusq; nequū
 Cernere: & extenuis mœstus adesse rogis
 Nec lachrymis potui monēte cernere abor:
 Et rigidō tantes ungue notare genas. (tis
 Defunctos iatē ad nos: & iamq; benignū
 Quo nequeo uiuens mortuus ire queā.
 Sed mihi nec parce faciles: nec fata secūda
 Viues nec optata morte perire datur:
 Me nū serū aduersos referunt plāgia casus
 Multa mihi tamē signa suere mali.
 Cōcinit horredus carmen miserabile bubo
 Ante meā strident: nocte silente domum.
 Nūc clausas uisus circum uolitare fenestras
 Interdum tecti culmine fere mei.
 Concussus passas alis: Eumenides atror
 Murmure p̄ nostros auguror ipse lates.
 Tūc quoq; cōuexo pendentia sydera celo
 Et cadere: & nitidū perdere uisa iubar
 Lunaq; fratremis nūquā stetit obuia flāmiss
 Pallui heu nostri quot fera signa mali.
 Nec procul a tectis ingentibus aria moto
 Senserunt late contemuisse solo.
 Vicina audiri lugere crepidine manes.
 Et quemulo tantes ore mouere sonos.
 Vise sponte sua subito patuisse fenestræ.
 Et iugire alte nocte silente boues.
 Inire attonitus stabulisq; erumpere toris
 Inter balantes pullus equinus oues.
 Sed per electas nūc uoluere tristis harenas
 Nūc ruga precipiti currere in alta pede.
 Somnia p̄terea tantes referentia luctus
 Inuerant artīs horrenda imaginibus.
 Mane pede efferre meo cum limine uellem
 Precipites nequeo substituuisse gradus.
 Omen adest dixi: superis hinc rite uocatis
 Placendos humili censeo thure deos.
 Ecce sacris nondum p̄fectis occupat auris
 Rumor herum gelidæ subcubuisse necl.
 Attoniti niguere animi: stupore lacertis
 Ossaq; deseruit: qui fuit ante color.
 Taurus ut admittit duram ceruice bipennē
 Incautusq; ictu concidit ille grauē
 Sic ego coniectus cū nil mihi tale timerem
 Nec recipit medicā tam graue uuln' opē.
 Dū iaceo resupinus humi: moribūda recēt
 Nescio quis comitū tempora fouit aqua.
 Ingratas quæ me tū fata extrema petentem
 Inuitum superis restituere manus.
 Ingratas etiā tristī reuocamine lymphas
 Quæ mihi fatales impedire uitas.
 Tunc potui perisse mihi sentina prius q'
 Aldus in nostros iter acetab lates.
 Nūc miser insuetum capio uix mēte dolotē
 Exuperat uitres tanta tuina meas.

Sed quis

Sed quia fatallem parcis inhihentibus horā
 Viuimus: o quanto gratior uma foret.
 Sed quia nec scibus nec mors igrata querellis
 Accelerat: tardas quin premit illa moras.
 Interea tantis uita retinere procellis
 Quod superest nostras sentiat ille preces.
 Ite preces humiles: & menstrua thura: faciesq;
 Efficiet: faciles sentiat umbra deos.
 Ite ignes: & sarra sacri libamen ad aras
 Et date funereas ad pia templa dapes.
 Accedat lachrymarq; micæ cōcussaq; palma
 Stridon& utraq; pectora planta manu.
 Nec pudeat rigidis manib' laniare capillos
 Sit coma non quāuis sic lauianda uiris.
 Et pulli de more habitus lugubria peplo
 Et circū tumulos atra cupressus eat.
 Carmia marmo reo lōgū māsuta sepulchro
 Nec rapiat titulos uisima flāma fuos.
 Nomina cui placidæ factis æquata dederūt
 Et formam & mores ingenium charites.
 Cōdidus est tumulo Carolus Pādon' i isto
 Insignis rebus: sanguine: militia.
 De Syluiæ patria.
 Iam tener æquo reas suauissima littora Baias
 Syluiæ: Lucinosi frigidiosq; lacus.
 Iam puto uicini Thetidis egrotat Auerni
 Candida sulphurea membra lauā: aqua.
 Phœbe saluise ros nunc expiate liquores:
 Nūc deponē lyran: nec tibi pectē comas:
 Nil opus estq; lyra: succis herbisq; uacandū:
 Heu propterea medicā Delphice cōfer opē.
 Aspice ut infirmo pendens mea stanina filio:
 Ne pereat facti causa puella mei.
 Sic nbi Castalio plaudentes monte sorores
 Inponant capiti laurea feta tuo.
 Littoreæ nobis plāgat sua pectora nymphae
 Syluia matutū ne cadat ante diem.
 Publica uota Ioui faciūt: humilesq; precanē
 Ne mors insonites opprimat una duos.
 Opprimet una duos: sed emq; petemus eādē
 Vtrāq; seu herebum: seu petet: illa polum.
 Hoc quoq; marmoreæ carnē sculpet i urna
 Hæc nostri longum testis amoris erit.
 Qui phariū tumuli saxum mirare: parūpet
 Si placet o lector obsecro fige pedem.
 Syluia formosas inter referenda puellas
 Hic iaceo: charo contumalata uito.
 Campanus iacet hic meci: cui carminis atē
 Et facile ingenium materiamq; dabam.
 Vita duos olim tenuit concorditer una:
 Vna quoq; extinctos oculis uma duos.
 Ad se ipsum.
 Aut infans erā tunc cū tua labra momordi
 Aut (qd credibile est) imoderatus amans.
 Illa tumentis: factiq; mei testantia culpam
 Quod nūc de nobis rite querant habent.

Ah nimis petulans: nimisq; effrena libido
 En lachrymar morsu læsa puella meo.
 Patce pcor lachrymis mea Syluia: seq; dolo.
 Causa fuit: uenemēs heu amor ille fuit: (tis
 Ad se ipsum.
 Mirabat manes animo: superosq; uoluitans
 Mortales ficti qualibet arte deos.
 Qui mō pastor erat Latiae sub mōib' Albæ
 Obrinuit magnosq; proxima regna Ioui.
 Et dea Niliacas inter celeberrima matres
 Atq; puella lissatq; luuēca fuit.
 Nil opus exemplis: & ego mea numina sensi
 Ingenio fuit cum Suriana meo.
 Tunc ego cœlestes ponui oriturus honores
 Cellaq; cum magno sceptra tenere Ioue:
 Sed neq; de superis mutata sorte putabam:
 Ad miserum quēq; posse redire uirum.
 Deceptus fateo nuanosq; potius honore
 Factus homo e tanto sum miser ipse deo.
 De fulmine Surianæ.
 Ecce cadunt piceo terrentia fulgura cœlo:
 Fulminat in nostrū sæua puella caput.
 Quid furis o Surianæ deos hic dedecet usus
 Bella decent homines: imitia facta deos.
 Turpiter heu nimis pulchra cadit ira puella
 Sed tamen in pulchra turpior illa dea est.
 Aspice ut in cūctis animalibus ira decorē
 Auferat horrendos adiciatq; modos.
 Cornua nūc tumidi iactant in aera tauri
 Puluerē: altermo nūc pede pulsar hamū.
 Attittis stendunt irati dennibus apris
 Inq; canes hastas: & sua fata nunt.
 Nec uanos pariant iratæq; in sania motus:
 Et misiq; breuis est turpior ira forer.
 Sit breuis illa pcor: nō duos saxus i hostes
 In segetem flāmas cōiciis ipse tuam.
 Nō ego furtiue posco mihi tenipota uotis.
 Si tæueas oculis hoc satis esse potest.
 Purpureum cupiant alii uiolare pudorem
 Seruata nobis integritate places.
 Exiguū petimus: aultus mihi redde priorē:
 Neue domi totiens in mea damna late.
 De Rege Aragonum.
 Rex facit Hetranā liquis uetricibus arma
 Mouit: Aragonios uix capit illa Duces.
 Pulchraq; i aduersos Florētia traiciit hostes
 Paucaq; tyrthenas arma tuent opes.
 Mirabat cur non possent his bella nocere:
 Nec Siculus Tufcas uincere miles opes.
 Et quis Aragoniis in preclia restitit armis
 Altonsi hesperiam uici utraq; furor.
 Urbē Parthenopē bello: & munita subagit
 Oppidasuel terra: nel subigenda mari.
 Cū tñ Hetruscis Siculi fera bella mouerent
 Hetruscis Siculæ non nocuere manus.
 Esse qd hoc credā: nisi numina sacra deoꝝ

Pro regnis moneant arma timenda suis?
 Amæ per has terras pura qui laboris unda:
 Et florentina d'inges urbe caput.
 Dic age quid causæ est? quæ numia? cura ne
 Arceat infestas hac regione nian? (diu)
 Nô hâc præcipites munita p oppida fossæ:
 Sublimi non hanc rupe tuerentur aque.
 Parua nec æreæ prætorum moenia turre:
 Vix tenui muro semi recincta patent.
 Extulit ille caput barbâg: comâg: nuadentē:
 Excursus placido rettulit ista sono.
 Rite deos adhibes: nec te sententia fallit
 Pertinet ad magnos hæc sua terra deos.
 Arua uides: humiles paucum toientia colles
 Vtq: sit hic olei fertilis: ille meri.
 Hinc iuga præruptis altu fargentia syluis
 Ardua: sed uariis pascua plena feris.
 Prata etiâ in uiridi: lætas in gramine glebas
 Pomaq: pestantis candidiora rosas.
 Pax terea tenui labentes muremure riuos
 Assuetos nostra perdere nomen aqua.
 Crescentēq: meum uantis e fontibus amnem
 Quod deus a cunctis Tusca p arua color
 Hinc Florentina ne me contēne per urbem
 Labor& a cursu scinditur ille meo.
 Hæc te cū lateant me me comitare uidebis
 Omnia: ne dubita me duce carpe uiam.
 Aspicias urbis latæ surgentia tecta.
 Quæq: suos decantant aenea templa deos.
 Diuinit aspicias aurata palatia Colmi
 Intus at horrenti marmore structa foris.

IO. AN. CAMPANI POETAE CLARIS.
 SIMI ELEGIARVM EPIGRAMMA-
 TVMQ: VE LIBER TERTIVS.
 Ad Pium. li. Pont. max.

Dre diue pater nostrum m de-
 cus ire iubemur:
 Et terræ ante tuos oscula ser-
 re pedes. (met? ille morat
 Nec rubor i uultu ē: nec nos
 In solitis rerum qui solet esse uiris.
 Pyretides tua turba sumus: tua nota Camce-
 Nemo tibi nobis notior esse potest. (ne
 Est aliquid tecū semp uigilasse tot annos:
 Et latenti uinctos accubuisse tuo.
 Iure igit qui nos tua misit ad atria: nullum
 Monstrandū nobis esse putauit iter.
 Sit bene q pateat sacris hæc ianua musis
 Et timeat sanctas nulla repulsa fores.
 Vtq: Pio referas largas in nomine dotes:
 Nec titulis cedat tam pia uita tuis.
 Et genus & proau: mōimētaq: clara parētū
 Mirum est huic quantā pollicean opem.
 Largus erat Cæsaris quia sanguine cretus Iulii
 Nil durum in pulchra nobilitate cadit.

Non tamen ille tuos est ausus adire penates
 Et premere audaci testa superba pede.
 Scilicet est ueritus præcellæ fastigia sedis:
 Et tanti infusctus lumina ferre loci.
 Vt cū purpureū mortalia lumina solem
 Suspiciūt nimio uicta nitore cadunt.
 Arte tū uiuunt hoies cui gratia parua est
 Extremam quænt conciliantis opem.
 Sic qui terrena spectat de ualle tonantem
 Illum cum nequeat te pater alloquitur.
 Nos igit quoniā nulla est nobis gratia tecū
 Pro uate ad uatem nuntia turba sumus.
 Ne uatis tude nomen: tyrunculus arma
 Dum sequitur: certi militis instar habet.
 Idem re montes idem fouere liquores:
 Quāq: tam plenas nō bibit alter aquas.
 In te Parnasi totas effundimus undas
 Et parere omnes iussimus orbis opes
 Nil in laude tua potuit fortunæ nec ipse
 Quicqd habes nostri muneri esse negas
 Si pater es natos amplectere: si pius omnes
 Vatribus in primis alte poeta laue.
 Militibus duns: duri dent premia reges:
 Sint tua pyretæ præmia militiæ.
 Aspera uictici qui gessit prælia dextra:
 Cæsaris accipiet laurea feru manu.
 At qui Meonio flectit modulamina cantu
 Qui ualuitq: lyra: qui ualuitq: toga.
 Hūc tua pscigat merita manus alma corona
 Castaliam exornet tam pia dextra comâ.
 Arma nihili tecū: belli furor omnis adesto.
 Ni quod pro sancta religione parat.
 Hoc quo conficies animo studioq: sagaci
 O quantum est animi uicere consilio.
 Nup ut Assisū nullo tibi Marte subactū est
 Magna sed ingenio gloria digna tuo.
 Nos igit tua castra sumus: ita pce: ha muse
 Si quem nos tegimus hic tibi miles erit.
 Cernis ut e toto quisq: ualet artibus orbes:
 In tua diuerso cardine signa uenit.
 Oceani extremo non ueniunt ex orbe Britanni
 Nec metuunt longas tam procul ire uias.
 Aethiopesq: nigri ueniūt: Cilicēsq: fugaces:
 Ingeniūq: perunt premia digna suis.
 Quæq: onit phœb? aqua occidit: undiq: do-
 Ad te p terras p maria alta fluūt: (di
 Tu si deficias nec erit sua gloria musis
 Neglectæq: omni desituemur ope.
 Aspice ut illustret totum sol arduus orbem.
 Vtq: regant omnem sydera celsa plagam
 Hoc tibi pstitū est: uice fangeris ipse deo
 Iura tibi mundi tradita cuncta uides.
 Quæq: latet oculos: & quæ potes ipse uidere
 Accedunt curæ pondera cuncta tuæ.
 Ergo in tam magno cœtu: numeroq: tuope
 Aspicias uatis nomina parua tui.
 Quoq: magis nou? tūmagis erit ille souē?
 Vt tene

Vt tener infirma debilitate puer.
 Sic soliti agricolæ uites munire renellæ
 Tuta suo grandis robore planta uiret
 Addeq; hæ plantæ tantæ nascunt in orris
 Et pereant pingui ni foueant humo.
 Hoc pie da nobis iute bene fronde decora
 Cinximus: & capiti sunt data ferra tuo.
 Si tibi Castallos latentes sacrûq; Helicon
 Pandimus: altæram præbimusq; lytam
 Vt posses strictus posses cantare solutus
 Et natus doctæ uincere Calliopes.
 Redde uicem: sacroq; iuua pî alme poetas
 Qui dare multa pôt hûc dare multa licet.
 Non tibi tu natus soliposuerè uidendum
 Excelso quodam te tua fata loco.
 Vt late possis hominû genus inde tueri
 Proq; suis mentis premia cuiq; dare.
 Vtq; homines possint palmâ spectare paratâ
 Virgeat: & celeres fertile calcar equos.
 Quid tor oper uni superos celsisse puremus
 Grandiaq; arbitrio subdita regna tuo.
 Esse tibi potuerè satis uel paruula testat:
 Paruus & assiduis in suis ortus aquis.
 Nil temere agerunt superatione mouens:
 Iudini est illis causa probata tui.
 Vt quoniâ scires etiâ dare munera posses
 Sic te hominû generi præpositû eê ptes.
 Hactenus hæcstu iusta pî ne despice uota:
 Tecû aliqd nostras fac ualuisse preces.
 Hoc te p septrûq; tuû soliumq; rogamus
 Perq; tuos altæ nobilitatis auos.
 Sic pater Aeneæ imperiû clausiq; potentes
 Syluius: & natum sentias esse Pium.
 Sic tibi foelici quicqd meditabere cursu
 Pergat: & lincoprû periclatu iter.
 Sicq; serus Tureus lassas rescindere leges
 Et ueri cupiat Principis arma sequi.
 Barbara q; lata estiquantq; extendis orbe
 Imperio accendat Teucra tota tuo.
 Deniq; quâta pôt concedere numera cœlû:
 Tot tibi dent largæ fata benigna manus.
 Ad Pium ii. Ponr max.
 Ite meæ muse (nam uos fera nulla motæ)
 Ad dhim: centum robora me impediunt.
 Atq; ubi mille tuis suscepit oscula terra
 Poplite sic nudo dicte Pontifici.
 Alme pî sanctas cû nuper a diuimus ædes
 Pollicitus nobis scis bene quid fueras.
 Ecce tuus uates: magna spe plenus: avaro
 Paulatim torus carpit hospitio.
 Cûq; aditû ad sacros pedes solûq; uerè dū
 Postulat: oclulis pellit a foribus.
 Dine pater qd ager pauper timidusq; poeta
 Si tu non sancto colligis in gremio.
 Stant promissa tuæ quæ sunt oracula uocis
 Et nequeunt superi fallere si cupiant.

Ad nomen: regnûq; tuû spes uatibus ingēs
 Orta sed hic primû princepe te exoritur.
 Cûq; ali uates non una palatia nouit
 Hic primis ad te confugit auspiciis.
 Gravior est nobis q nos plantauimus arbor
 Cuiq; domo primos icimus & lapides:
 Ergo parua tuis crescit quæ plantula in ortis
 Hæc nûc poma suû destinat ad dominû.
 Nô matura quidè: sed pluma prulit ante
 Quæ non digna tuis credita sunt calatis.
 Hæc quoq; acerba sunt sed è mirtidè tâta uo-
 Ne primos fructus aduêa contpiat. (Iustas
 Accipe diue pî: quod nûc noua prulit ætas.
 Non erit hoc unq; si foueas: sterilis.
 Hæc ubi dicta meæ muse decedite testos:
 Ante sed hæc illi munera porrigite.
 Quod si forte Pii titulos & nomina quaeret.
 Dicite stæe suis legibus historiam.
 Cur etiâ in torto ueniant hæc carmina lapsa
 Nô it equus rectis qui nacer est pedibus.
 Ad Laur. Iustinû Trisematem.
 Laurenti Iustine: cani non parua Tisemi
 Gloriæ delitit insidiare meis.
 Horrida qd tantû me nûc hortaris ad arma
 Grande p alnfotos arma canenda pedes.
 Parce precor ne me furialibus inferre bellis
 Ad numeros spitat mollior aura meos.
 Bella truces alos uiolentaq; pectora poscûti
 Et rigidos mores: ingeniumq; graue.
 Me lepus: effosso latitantq; caniculus antro
 Plus animi & passus comua cetuus habet.
 Quicq; metu in uarios mutat mille colores
 Fitq; per aspectus altera forma nouos.
 At ne iusta tui uideat contemnere uotis
 Obsequant: Regû cognita gesta loquant
 Forte sub eo qua lucifer emicar orbe
 Exerit: & croceos hic ubi phœbus equos.
 Virimus antiq;u nino: & e stirpe regebat
 Imperio Assyrias Sardanapalus opes.
 Nô illi Eustratem medla Babylonie fluentē
 Nô liquidi uisæ ferru Ataxis aquas.
 Mira loquar: nô ille Ducinô militis usus:
 Proclia nec celeres nosse putatur equos.
 Ignorûsq; uiris: & religione timendus
 Formiduos inter delituisse choros.
 Pallia quæq; uirum fortieniq; decetia Regē
 Reppulit: haud humeris uisæ sedere suis.
 Pro galea falcet: teretes pro cuspidè fusi
 Turba puellæ: militis usus erat.
 Hinc manib' fusos: & stamina lôga trahebat
 Pendebatq; humeris arte reclinata colus.
 Formiduos stabant suspensâ monilla collo
 Cnrua supercilij grande prægit acus.
 Iam pater alterutrû phœbus tepeleceat axē
 Purpureos iterû sollicitabat equos.
 Ille puellares & longû in terga fluentes
 ec ill

EPIGRAMMATVM

In nodumq; habiles coepit habere comas
Vellere supposito graciles tumuere mamil-
Et totum poterat dissimulare uirum. (Iæ
Iamq; palæstinas inter regina puellas
Nebat: iam mulier Sardanapalus erat.
Vidisses radiis longos siccate capillos
Et zephyro croceas sepe dedisse comas.
Et modo tæticulishumili mō cingete uitta
Pectine nūc altum suffricuisse caput.
Fœmineos natus: mollēq; exprobrare uocē
Et tremulos oculos aptaq; signa notis.
In teneras tantum fuerat uir ille puellas
Quiq; alias mulier uir erat ille thoro.
Hæc sūt quæ canim' magnosq; proelia regū:
Hæc tibi si placeant belliger auctor ero.

Ad phœbum.

Cū mea pro reditu lustraret Apollinis aras
Nymphas Sybillinos confuieretq; lares.
Nuda pedē passisq; comis: nūtoq; recincta
Tegmine: fatidigos supplicatura deo.
Me miserum fertur uisa caluisse puella
Phœbus: & indignos ore dedisse sonos.
Parce puellas exnigruere flenibus annos
Quærere fallacis desine facta uiri.
Ille quidē extremas Tyberini flumīs undas
Incolit: & nulla iam sibi cura tui.
Nec nūli mentiri fas est hācisse puellæ
Dicunt: & de te garrula uerba dare.
Nec pudes in fontem q; sic uolauerit ignem
Et sanctos mores ingenuamq; fidem.
Perfidus interea nimis puer fa susurrat:
Addit & in scædas lingua protenus notat
Nūc tibi phœbe cadat rutulus cū crinib' axes
Nec medicam possis: nec dare lucis opem.

Ad beneplacitū de Tyberi.

Tybrī tūiphanter quondā regnator in orbe
Ecce tuas iuuenes ante nagamur aquas.
Hic natat: & celeres iactat sub brachia remos
Pectorēq; aduersam uerberat udus aquā.
Illæ cauo memens corpus cōmittre stagno
Littore & extrema non nisi rupe sedet.
Pars conto uestigat aquas: pars reria tendit
Substinet hic hamos: totaq; fila regit.
Solut ego molli iaceo miserabilis herba:
Et dominæ semper cogito facta meæ.

Ad Carmilianam.

Quæ tibi nūc scribo magno cōpul' amore
Accipias animo Carmiliana bono.
Forma qdē fluxa est: rapidi ceu flumīs unda
Quā gelida hybema de niue fecit aqua.
Verus amor: sincera fides: nō fictus amicus
Per nullas sunt languidiora moras.
Quā facile est pōib' chari succubete amāris
Pro te tam parua magna parate potes.
Qui nisi sim ingratus: nū pñdus ipse futurus:
Perpetuo fiam Carmiliana tuus.

Ad se ipsam de bona accessione puinciz.
Iamq; peregrinas (sic dii uoluitis) ad aras
Siue bono factum est omine: siue malo
Venimus atq; alia cœli regione tenemur
Sumq; Tybris ptimus incolā factus aquis
Abstrahor ad gelidi faciale iyderis axera
Hic ubi tyrrhenus Umbria finitima est.
Abstrahor a patria: qdē est crudelis? heu heu
Abstrahor a facie Syluæ pulchra tua.
Qua teneo uesanus ite: quo sydere fretus
Extrema rapior stultus in Hetruriani.

Tygribus hyrcanis orbis trocilentior urfis
A spera quos sequitur per iuga turba canū
Archadiisq; feris: lateq; furentibus evis
Duriom: & Siculo cum mare seruet aqua.
Nō huc Vulturnus placidis se puehit undis
Campane: non hic suspiciuntur anes.
Heu tantū Campanus amor: sine ille uolatus
Siue indefesso uenerit ille pede
Venit: habetq; ferus totūmersaq; medullas
Nec miser hoc possum delituisse loco.
Dic age quæso puer totū ne subageris orbē
Ausus ad occiduas Cyprius ire plagas?
Quaq; fatigatus submergis heiperns undis?
Quaq; idem roseos Lucifer urget equos?
Nil tibi tranquillē est uidi tua tæla Boetes
Quæ garumantea senierat auster aqua.

Ad se ipsam de Syluæ pulchritudine.

Proh dolor: audacis nocuit mihi copia lin-
Cōmerui toties: cur ego uana loquor? quæ
Profruit Alcynoenocuit facunda nobis
Heu gladio senior nunc miser ipse meo.
Hæc ego laudauit: & numeros laudādo pægi
Tunc potui lingua: tunc caruisse manu.
Et magnū est: cupiuntq; deæ pconia uatum:
Intumuit nostris uerbis Alcynoe.
Credo iquit multas: quæ sit fama supstes
Nominē plus uatum q; ualuisse suo.
Sunt quæ mortales tādē noua numia factas
Quæ semp de se gesta canantur habent.
Vtq; tibi uatem quæq; est sortita disertam
Præclari tantum nominis illa tenet.

Quid mihi æterni formæ si referē honores
Carmine si uatum pulchra fuisse canat.
Et canoninq; oēs ueniēt mea fama minores
Et uiuam: & nulla ex posteritate cadam.
Sylua: namq; aderat tristi sub palli da uultu
Laudatam numeris credidit esse meis.
Et fuerat: tñstetq; minas intendit: & iram
Et quæ nūc de me læsa querat habet.
Exuperare iquit quicquid mortale putabam
Et nulla fieri posse caduca mora.
Hinc amor: & blanda lasciuia p oscula lusus
Et quæ te totiens admonuerat nota.
His tibi credebā magnas in carmine uires
Adiucere: his antea ingeniumq; dad.

Cūq; tibi

Cūq; tibi dederim vites: attemq; canendi
Muneribus nostris altera diues erit.
Credulus es: paulūq; tibi tua cognita forma:
Non facies nobisq; tua lingua placet.
Non precia de me gēmas: aurūq; poposci:
In quæ tuos agros ambitioſus fui.
Hoc volui tantū me mortalibus antis
Exuerem: mætas præteritura rogi.
Quas ego cōmisi terræ metet altera fruges:
Texta meis digyris altera ferta geret.
Perfide si nullo mecum tenaris amore
Inq; animū veniar Syluia nulla tuum.
Num fuit Alcynoes etiam te iudice nobis
Forma per ingratos anteleſtenda modos.
Erbui totus: uolui potuiſſe negare:
Sed fuerat facti conſcra turba mei.

Ad Tiranum.

Candide laſciuū carpis Tiriæ libellum
Forſitan impuros cum ſerit ille ſales.
Si nibi nulla Ven' nec amon nec blāda uolu-
Nec dulcis foboles: cōiugūq; placet. (ptas
In uacuoq; domo nulli penturæ morans:
Deſertoq; laces anxius uſq; thoro.
At mihi iucūdos tribuit Venus aurea mores
Nec puto me quætus nec genuiſſe ſeras.
Nec ſolidas ualeo naturæ uncere leges
Conuenit ingenio mollior aura meo:
Terra ſeros nutrit Lybica regione leones:
Et nemore Aſſyrio luridus anguis hyat.
Garganus at ſegetes gignit: Cāpania Cedros
Dāt Arabes Caſſia: ſettilis hybla thymo ē
Sic non una oēs genuit natura ſeueros
Huic canis huic curua ſalce placebit auis.
Ille reſſeāt equos: imar alras ille caninas:
Hic laqueos rendit piſcibus ille ſeris:
Cæſatis hic miles magni: h' mercator acerul
Cynthia grata tibi eſt: mihi grata Ven'.

Ad Braccium.

Dli tibi dēt & opes croci Martiſq; triūphos
Acacidæ uites: Cæſaris impetum.
Victor eas belloſcharuſq; in pace togatis
Mille tuæ exomient clara trophœa domū.
Qd magis exoptas tantū Ven' alme ſaueto
Dardanio quantum fuerat ille Duci.
Sint Bracci gemini pūtia numina anoris
Inq; ſinu teneas quam cupis ipſe tuos:
ſcilicet hæc Crociſq; opib': Martiſq; triū-
Acacidæq; armis anteleſtenda putes. (phis
Hæc preconde ſanctas extis ſalientibus aras
Exento incendit poplite ſida manus:
Quiquid diues Arabiſiquid miſere Sabæi
Ante meos fument in tua uota lares.
Parua quid eſt: ſed quāta pōt dare pūia uates
Pauca tuis reſero carmina munibus.
Non mihi ſunt auro late criſpantia uafa
Palliūq; artiſci ſardonicata manu.

Munera dāt: pœtes reddūt mera carmina ua-
Qui dederit qd hēt maxia qd; dabit (tes
Ad Surianam.

Ecquid erit Suriana modus finiſq; canendi?
Si pulchra ad laudes eſt ſugia meas?
Quoq; magis canim': magis hoc uidere ca-
Perpetuū nobis exoneur opus. (nenda
Parce tuos niuea diſſoluere fronte capillo:
Stat mihi compoſitas eſt ceciniffe comas.
Patce & in aurato crinē ſuccogere nodos:
Hei mihi q multis hac quoq; parte places.
Cur niueo pendēt præcioſa monilia collo?
Et uaria totiens com: poſitū arte caput.
Cādida p medios hūeros: medioſq; lacertos
Fascia q tractu conueniente cadit.
Seu ſis in tunica tunica formioſa uidetis
Pallia ſeu ſumas: pallia ſumpta placent.
Purpurea formoſa toga: formoſa: in auro
Te nigra te ſtauo mūice tinſta decent.
Autea Tironi coniunx: argentea phœbis
Alba ſoror magni facta uidere Iouis.
Depoſita quotiens intras floralia ueſte
Accipere Idæo iudice poma potes.
Ergo ſiſte noui ſpeciem uariare decoris
Et formæ dotes incumulare tue.
Siue placent nigra: tinda: ſeu mūicæ ueſtes
Seu nodo aut ſuſa te iuuat ire coma.
Elige qua poſſis oculos retinere magniſtros:
Sitq; tibi ſatis hoc compoſitam eſſe ſemel
Obſcurum uoſtros uincūt ꝑconiā ueſtus.
Vna ſatis facie qualibet eſſe potes.
Adde etiā innumeras arteſq; donſq; canēdas
In tantis minimi eſt forma putāda bonis.
Non cecinit melius nign q pectora ditis
Flexit: Apollinæ claras in arte lyra.
Nec quē ſuppoſitus ſpacioſa p æquora piſcis
In patrium uenit: depoſuitq; ſolum.
Mœnia pugnaſce mirari deſine Troiæ
Mœnia phœbeæ ſtructa canore lyra.
Et quæ creuerūt directis condita ſaxis:
Hæc quoq; nō hoium mœnia facta manu
ſcilicet hæc poterit marpiſa ſaxa mouere.
Atq; Adamanteam ſcleſtere duciem.
Ad amorem.

O amor o nimitū celeris in corda ſagittæ:
Et morte totiens in mea damna laces.
Parcite Pyæto uati moua præda petenda eſt
Non idem ſemper depopulandus ager.
Arſimus heu miſeri plus q ſatis: armaq; uicti
Iecimus: & nullas eſſe ſatemur opes.
Cur iterū expoſiti p uulnera mille peiamur
An uideoz nimium condidiſſe pati?
Deſiciam: ſeſſiq; cadunt a pondere tauri
Perpetuum poſſunt nec iuga ſerre diem.
Ad ſerpiſum.

Nulla ne Campano requies debet? an ois
cc iiii

EPIGRAMMATVM

Vita mihi turpi est dedita seruitio?
 Arboribus zephyri parcat & fluctibus euri.
 Aestas non semper nec fera temp hyems.
 Vidi ego ceruleis caeli squalescere nymbis
 Et uidi roseos currere folis equos.
 Et modo ceruices festi ad atrata iuuench:
 Nunc iuga defuncti uomere summa petunt
 Miles equos arcus & sortia tela remittit
 Nec galea impensas obtrinit usq comas.
 Cuncta uices habuere suas: ego temp eandē
 Praecipiti infelix cardine uerso rotam.
 Ad seipsum de Sumana.
 Nō ego sum felix: & snyder natus amicos
 Dulcia cui rotiens praecula mouit amor.
 Pulchra meis late regnat Suriana medullis
 Sola potest animos illa tenere meos.
 Hoc etiā laetor melior mihi praecia parata ē:
 Perq gradus noster tendit ad alta deus.
 Sic citra formā qualis Suriana requiris
 Et melle & dulci suauior ambrosia est.
 Stat nitore in uultu iqualis solet esse deae:
 Purpureus nitore surgit in ore pudor.
 Mille licet cupiant: nosq ad limina pſtint
 Fletere nullus hanc ualuerit preces.
 Haec mea materies erit haec mihi sola caēda
 Da ueniam multis blanda Diana saues.
 Nō mihi nualles: nō turbida fluminis unda
 Sed liquor ingenium spſcuſq placet.
 Quas tibi nūc laudes clare pſconio formae
 Ordinar: alphanā nata puella domo?
 Digna tuo statuit latum qui legibus orbem:
 Qui dubia interpres iura resoluit auro.
 Bartholus: antiqua tibi quāvis origine fers
 Tu forma illustas: legibus ille domum.
 Quosq ille iſtituit p mille uolumina mores
 Vincuntur uita simplicitate tuae.
 De Sigismondo.
 Iane feram laxa bello Sigismonodus & armis
 Fulminan Adriaca uictor in esperia.
 Bella fremūtuici passim capiunt: & urbes
 Procedunt clari signa superba Ducis.
 Succubere hostes intra tua moenia pulſi:
 Nec uicti quo ſe iam tueantur habent.
 Inſtat atrox: armisq premittit labentia pulſat
 Moria: & hostiles diſipiuntur opes.
 Obuia cuncta ferox coſtemit: ut horrid' au.
 Aut boreas late pſonat in memora. (ſter
 Robora celsa ruſta: ſtrinunt turbie quercus
 Cunctaq in aduerſum decubere latus.
 Hunc mea muſa canet: clariq ad ſydera no.
 Efferet ingenio maior at ille meo ē. (mē
 Quid faciā: grauis haec ſi humeris eſt ſarcina
 Et cadit a nimio pōdere grādis equ'. nō is
 Dura licet domitiq boues forteſq iuuencl
 Colla ferant: nimium non patiunt onus.
 Verba unā ſacris aequent: carmina rebus:

Vitq animus nobis ſuppedit ingenium.
 Tempus erit: quo nos q ſint iura clara trophoea
 Et grandi partas ore canemus opes.
 Ad Poliphemum.
 Sūrgb' arma placēto beſtaq: pectora ferro
 Quos ego nimirum deſpuiſſe putem.
 Sūt quos argolicis peregrinaſ puppib' oras
 Luſtrare: & ſoli proxima regna iuuēt.
 Alter opes nimias: ſurialeſq ut ageret autum
 Euigilat: moſteſ euigilatq dies.
 Maior turba ſorum: legeſq exercet amaraſ:
 Incauti exorbent fraude clientis opes.
 Cuiq ſuū eſt ſtudiū: nec eodē ſydere cuncti
 Naſcimur ſolix cui placere ſua.
 Certe ego nec ſaui Martis diſcrimnia quætor
 Nulla placent animis ſanguinolēta meis.
 Nec placet exigū hoc tui obſequare piclis:
 Et tuere audaci per mea ſata manu.
 Siue cadas: miſerū eſt animā ſeccludere ſerro
 Spargereq hoſtili membra recia manu.
 Vitq animā ſerues ſolix nec uiscera carpanſ
 Et rapidz uolucres noſtiua gignit lupi.
 Mille cicatriceſ horrendaq uulnera toto
 Corpore iux late conſpiciant habent.
 Iam pedana in manu ſuaſ capiere ſaceris
 Praui & errabiſ iam Polipheme cane.
 Corpora ſeu paſſim ſerens hoſtilia fundas
 Cæſaq puluerē turba cruentet humum.
 Nō durare pōtū qd tibi crimine partum eſt
 Euolat: diues fraude iacebis in opes.
 Praetereo niſetas morteſ: nec more ſepultaſ
 Turgeat ut geli da triffe cadaver humo.
 Ut ſecumq dabunt inſerta picula belli:
 Heu tuſti animā pdere quid gratiui?
 Pronida cunctaq rerum natura inagiſtra
 Atmauit: cornu dentib: ungueſ ſeras.
 Scilicet ut poſſent rapere: & lauaſ ſerere:
 Ingenium nobis munus illa dedit.
 Addidit & lachrymaſ: & niſumq forde iudex
 Humani ſpociem pectoris eſſe tibi.
 Iunxit amicitiaſ: eodem culmine teſti
 Minutunde oēs turba propinqua ſumus
 Seu ſpoſes armis quēq: ſeu fraude pſetuiū ē
 Ne capiant animos impia ſata tuos.
 Ad Braccium.
 Tuſci nominisq militie decus
 Braccidium roſta conſpiciet toga:
 Argenteoq tuum per irradiat latus:
 Quid mentis dñe: quid ut animi putas?
 O quales tacita in concubitus iuit
 Tunc cum denſa uinum turba ſauentiū
 Lato ſubſequit conſpicui ſoroſ
 Cum cettat populuſ ſedete amans caput:
 Et cetti propet tantum ille ſauet tibi
 Quantum tu dñe qq oculos habes
 In te tu populi illa tenet tuos

Optatam

Optatam quotiens uerteris ad domum:
Sulpiras lachrymis oras defluunt
Et tardo gradus respiciens pede:
Procedit gradus lat languida mens redit
Nec reddi a domina iam sacra potest
Hanc tota illa tenet: reddere uult nihil:
Sed torques dominam: desine iam queri
Nā torques dñam: magna enī amantium
Illa est portio: cum mutus est amor:
Sunt caute: & metuunt mutura dissona:
Offenditque puellas amor agnitus:
Amplexus trui nel loue clam uolunt:
Furia hæc quæ phibent dulcia amatum
Vulgate ueneres nec stomacho placent.
De dñæ suæ exaltatione.

O dulces animi mei
Alto delicias quas gero pectore:
Tunc cum pyridas uoco:
Quæ rauca facile concinere ad lyram:
Festos mecum agitant choros:
Et larga teneras dant uolans manus
Spargunt purpureas rosas:
Et lætis redolet carmen odoribus:
Cerrent numina quæ uolunt
Non plus laudis erit Lucifero uago:
Non quæ uel Iouis in thoro
Molli sceptra uisro subripuit manus:
Lusus inter & oscula:
Nō quicquid numerant denumeri pedes
Alto efferre queant polo:
Tam extollunt dñam pyrides meam.
Ad Venerem.

Cur dies anq̃ Venus aurea
Mihī quietis: quando tuus puer
Lasset manu duras habenas?
Nec premat acer equos: faciesq̃
Saris dedi iam supplicii miser:
Videri possem dignus amoribus:
Bella mea dignus puella:
Ferre si ferret illa pectus:
Fauere nobis debet amantibus:
Tuus cupido cur igitur premit?
Vrgetque face occulta dolosus?
Peridius nihil est amor:
Dolosus: nil est magis impium:
Puella cum est ingrata aut impia
Tygres & hisfurios leones
Et nemo omne nūmus ferrum extat.
Ad Aunianum.

Cur scribant tibi queris Auniane
Qui facias hedera subomant comas:
Viuunt carmine pauperes poetæ:
Si nugæ adimas sanie peribunt:
His mendacia sunt opes: & aurum
His umbæ gelidæ: sociumq̃ molles
Labensq̃ placent aquæ sapiliæ

Cum dent carmina: pallium rogabunt
Insanos facientibus rogabunt
Euellent oculos: rogam rogabunt.
Nec credas sitientibus poetis:
Dicunt omnia libere pctunt:
Fingunt quæq̃ uolunt: putantq̃ palmam
Mentiri bene gloriosiores.
Ad Iulium.

Sæuis horridior ianua Tigris
Quas urgent rapidis per iuga montium
Pastores canibus nec mihi flecteris
Nec sentis miseri uota clientuli
Claudentur solidis roboribus fores:
Perdat se rapido fulmine Iupiter:
Et duris quatit nocte bipennibus
Qui nec puas priem setere famelicam:
Nec paruos ualeat pascere liberos:
Cur me difficili laua prohibes
Ad dulces dominæ proliam sinus?
Et mellita genis balia conferam:
Quales caoniz corripunt aues
Celsis dū geminant mutura turribus.

Ad musas de Pio. ii.

Vulgus ignatum & rude quid capax
Ad foris: curtis: geminuni sedile:
Non tua hæc spectacula cede musis
Cede poetis.

Nunc lyram: nunc profer Apollo carmen
Et poetarum decus eloquentum:
Flaua bellorum domitrix Minerva:
Ægida pone.

Venit Enneas Pius o Camenæ
Surgite ad festos cithyfos uenite
Quid facis Chlo? quid agis Thalia?
Plaudite mecum.

Arcadum Custos ueterum Licæ
Nunc canens in ila calamos loquaces:
Menali Aeneam resonans cucumer:
Tollat in astra.

Cinge Menandrum modulis canori
Curtis: mulce uolucres repentis
Veris argutum referent palatum
Per nemoz alta

Quicquid usquā est læticiæ placens
Gaudii quicquid subeat theatrum:
Concinant altum pueri: senesq̃
Omnis & ætas.

Et Pium celsæ geminent fenestras
Et Pium curæ resonent tabernæ:
Et fori duplex aditus frementis
Et loca cuncta.

O diem nobis solide beatum:
Prosperum illuxit nitidumq̃ sydus:
Ita: gentis miserere nocte
Religioni.

Barban cedit furor apparatus

Theſſali ſanctos metuunt Quizites :
 Itali prædam referunt opimam
 Hoc duce freti.
 Iam ſtrepit totum latium ſub armis
 Vndiqꝫ illuſtres veniunt Tyranni
 Ad pedes noſtri dominiſerocem :
 Turcum adinuſi.
 Qua uidet pluſtrum gelidi boetæ :
 Ambitu lentos agitare curſus
 Mantum duri ueniunt Ruteni :
 Caſſide teſti.
 Qua cadunt phœbi roſæ quadrigæ
 Vltimi rerum ueniunt Britanni :
 Et breues linquent dormitari opimam
 Perſida noctes.
 Teutones alto ueniunt ab axe :
 Alpihus Cymbri properant niuoſi
 Enſe Germani grauiore cogunt
 Mille cateruas.
 Et Pii notas referunt ad aures
 Hoſtis immanes furias cruenti
 Vt Scythæ noſtrum ſiniant cruorem :
 Vulnere nitent.
 Milites nullis domitos Iberus
 Vinibus nutrit gracilli iuuenta :
 Et procax linquent pelagus Sicani
 Claſſe potentes.
 Viſtor imbellem ſubigis Orontem
 Perſidis late Syriæqꝫ gazas
 Atqꝫ odoratos Arabum liquores
 Tybri uidebiſi.
 Sub iugum teſti uenient Geloni :
 Nec premer noſtros Sythicus peones
 Dardani durum excutient tributum
 Illyriciqꝫ.
 Ad Pium. ii. Pont. Maxi
 Pamasi gemini nouem puellæ
 Quæ Cythæ iugum colitis atqꝫ fontem
 Nunc lau ros hædereqꝫ perrinaces
 Cingant templatores & alta teſta
 Rugas excutiant ſenes ſeneri
 Et iucunda iuuentus omnis ætas
 Flaua tempora colligant corona :
 Spargatur uiola fornicatqꝫ acantho :
 Parcat nemo roſiqꝫ lil. iſqꝫ
 Decantentqꝫ nonos modos poætæ :
 Quales audierit nec ipſe Apollo
 Nec Titona Pallas & deorum
 Quod terra aut polo aut pelago uel uſqꝫ
 Celſo ſydera clariſus micatur :
 Illuxitqꝫ dies Senæ beatus
 Hetruſcæqꝫ plagæ ſacriſqꝫ muſis
 Aeneas Pius & ſacros poetas
 Et lætas facili manu Camœnas
 Affert in latium ſuumqꝫ diu boni
 Quantum lætitiæ huic dedisti anno

Non hic Dardanioſi referet penates
 Aut raucum Phrygiæ gregem Cybeles
 Sed læſum dominum deum latium :
 Grandis Roma ſuos habet triumphos
 Aeneasqꝫ ſuum uident Quizites :
 Quid manus potuere dii benigni
 Largiti Latino? quid & Camœnis?
 Felix Tuſca plagæ & beata terra :
 Tu primum æonias referre muſas
 In noſtram heſperiam & fouere primum
 Auſa eſquis tibi nunc queat decentes
 Hoc pro munere gratias referre.
 Ad papienſem.
 Vadas mea muſa ad deos minores :
 Lucenſem ſolidum meum ſuorem
 Quanto indigna Iouis uidere frontem
 Nec mirete me tuam opem inuocare
 Et ſanctas totiens remitti ad aedes :
 Solum ſi quis inops habet clientem
 Si ſolamqꝫ togamunicumqꝫ amicum :
 Hoc uno utitur ille parte in omni :
 Idem piſtor criticoquus & idem
 Idem portet aquam horûqꝫ ſtremet
 Ergo cum ipſe habeam togam aut amicum
 Nullum qꝫ te alium negotiorum
 In te quicquid erit refundo curam
 Vade ergo inſtrepida ad Pii penates
 Lucenſiqꝫ meo refer ſub aurem
 Campanus tuus & tibi ſalutem
 Dicit plurimamqꝫ oratur iuues ſes
 Promittit tibi ſe tuum futurum
 Vita omni reliqua & uitos iuuare
 Cum poſſis nihil eſt magis deorum :
 Creſcas munetibus licet penbunt :
 Cætes te medium regant penbunt
 Nunqꝫ quæ facies bonis penbunt.
 Ad Gorum Lolium.
 Accuſas mea carminaſi
 Irata meqꝫ mihi Galliopen Loli
 Et tardum ingenium putas :
 Non eo inſicias conſitear prober
 Tales ſunt numeri tamen :
 Quales ſunt oculi domine meæ
 Cum ſpectat placide & diu
 Hærent luminibus luminuſcintus
 Vates Meonius mihi.
 Et Thebana mei carmina Pindar
 Tunc cum ſuccrepuſt lyra
 Tangens alta ſono ſydera ſtridulo
 Contra pyretidum fugit
 Longe tota cohors & numeri cadunt
 Irata domina mea.
 Ad Dianam.
 Purpure quicquid pelago natat
 Et legi quicquid poterit roſarum
 Compares ſuſtra nitetæ labelis

C Lippæ Diane.

caucasi cedit niveum cacumen
Cum gelu horrenti glacieq; bruma
Contrahit cœlum leporemq; sistit
Colle nivofo.

Lili cedunt folia; & ligusti

Candido collo; graciliq; mentos
Dentibus cedent phani colossi
Albaq; cuncta.

Quid tibi preffas referam papillas?
Mente quas uolens cupide refoluon
Et manu palpsus uideor tenere;
Stringeretq; artæ.

Quæ latent alto gremio sinuq;
Non licet faris loca sunt deorum;
O deus quando ipse forem ut uidere;
Hæc loca possem.

Ad seipfam.

Campanum tepido abdium cubili:
Lodiceq; graui globo inuolutum
Stertentemq; sibi sibi ofcitantem
Curis explicitum negociosis
Quid uexas strepitu sub aure semper
Inclamans querulo sono excita te?
Tunc cum aurore leues mouet quadrigas
Et noctis lachrymis comaq; phœbeis
Stillatæ teretes cadunt pruinæ:
Cum primos aperit Apollo crines:
Et plindum crocea ferit sagitta:
Cum dulcis sopor & quies amicos
Perfundens leniter iacentis artus
Diuis me faciunt beatorem:
Aut ergo Fabiane dormienti
Hæreo comes implicatus arte
Extensus geminis thoro lacertis:
Et curis simul omnibus fugans
Aut tristes abigens procul querelas
Campani solidos iuues triumphos
Occlude illic & hostium casenæ:
Et timas patulæ impedi fenestæ:
Ne quid perpetuam exciter quietem
Puluuim capiti refer decetenti
Apte ut subsident nec ulla intem
Admiranti hyemem reueta membra
Sed totum tege culcitra iacentem
Si extendas etiam togam lupinam
Aut uulpinam; hoc magis benignum
Suspensio hinc ab eas gradus nec ullus
Intret crepitus setam loquacem
Hinc leni sonitum Ioueni tonantem
Et uentos pluuiaq; innumerofam
Quæ somnos faciant suauiores
Oprabis mihi: mox parabis ignem
Et lætas epulas; & acre spumans
Auro ipso rutilantis Falemum
Tunc cum sol medius agit iugales

Et totum irradiat repens olympum
Qui si huc accensis meam Dianam
Tunc cum foniculosa: crine nudum
Collector & dubios fricans ocellos
Rem multo facies benigniorem
Nam statim uenienti eam uocans
Si crebras referes reuolutiones
Et quanta feriat thorum sagittas
Hellefponniaci furor tyranni:
Ergo uade citas: uoca huc puellam:
Tunc si quis erit parum modeste
Qui me quærat: abire cum iubetor
Dic non esse domine: affuturum
Hoc totum biduum: & fuisse multos
Qui me quæsierint profecti ad Vmbros
Hoc ueni officium est amici: populi
Non aures crepitu ferire taucor
Et uultu obftrere horridum minaci.

De Ancona.

Quæ nûc Adriaci custos sum littoris Anco
Olim si nescis Dorica terra fui.
Finibus electi patriis: regnoq; pelagæ
Hæc quæ nûc spectas moenia cõdiderant
Nec me grauiorū turpe est insignibus uel:
Armavit primos Theffalus acer equos
Ergo mirati Danaos huc ire fugatos
Definens hic uetus est hospitium Danals.
De Alexandro Cardinale Saxoferratē.
Fons erat hic lato desolus gurgite: qui nûc
Vix tenuis limum dat chara ligna uadi.
Patius Alexâder nodum tabus editus ânis
Dum cupit ad flores lubricos ire cadit.
Exululat foror & stagnum non ausa subire
Concitat horrenti proxima recta sono.
Marrona accutens purgæ disquisit in undas
Extuletat lætum pluitala summa pedem.
Arripit hæc: emersumq; dia fatalibus undis
In caput erectis citibus alta tenet.
Scilicet at quo suspensus pectore in ora
Penderet: bibitas tuomitibus aquas.
Sed tamen extincto præcordia liuida statu
Exanimis pueri tristia signa dabano.
Vngubus in sparsos mater Ioanna, capillos
Istruunt tristes sydera ad alta notæ.
Cuiq; nouē ad aram lacussit mortuus horis
Funeræq; irent horrida pompa faces.
Sic ut erat sparsus mater miseranda capillis
Ad cœlum factu sustulit orbe manus:
Inde sacrâ aspiciens intactæ uirginis aratam
Pro nato sanctæ dat pia uota deæ.
Pronus est uisus motus pueri: ipse labellæ
Primum oculos alte tollere: deinde loquit
Ergo ubi cõualuit sanctâ deductus ad aram
Sculpta loco agnouit uirginis ora deæ.
Et subito amplexus notæ simulacra figure
Exclamans: mihi hæc hæc mihi mater opent

EPIGRAMMATVM

Gratus uterq; parēs lūstro cum cūeretur uno
Infantem sacris rīnbus inītant.

Creuit & huic duaz teneris deuotus ab ānis
Qua uitā hac tantū culmē adeptus ope ē
De amica sua.

Iam mihi suspēso prope tertia labi hōta
Nec uenit ad dictū tarda puella locum.

Cōfingo causasque sic mea uota morentur
Et sunt quæ tristis excutiunt lachrymas.

Cogito posse quidē dñam: sed nolles uenire:
Hoc nihil est quod me fortius ex cruciet.

Nō posse iterdū singosēd uelle: quid hōje
Durusheu quæ uis opio dura mihi est.

Epith. D. Car. de Columna.

Nē tu hoc despices: quod uidēs sepulchrum:
Seu sis aduenasēu Quitarum unus.

Ossa sunt hic sita Prospere Columnæ:
Diuina probitate Cardinalis:

Qualem nulla tulinferet nec ætas:
Quem luxit Lartum: extulitq; Romæ.

Et totus prope lachrymauit orbis:
Ergo & tu quoq; lachryma ualori.

Aut statim hinc fugine panum dolere
Tanto in funere Roma censeatur.

Ad Gorum Lolium.

Pat unum Gore tututum uolebam
Largiti tibi tam peracta grandis

Quæ centu Cauea obferat columbos:
Confecti numeri: quibus pusillum

Munus crederetur solent poetæ:
Cum cepit subito mihi liene

Torquens stomachus: dolere uenter:
Et plus reddere q̄ datum fuisset

Accitus medicus iubet repente
Hos ipsos mihi turtures parati:

Et factus nimium licentiosus
Audaci ipse manu tibi timenter

Primum sceminam & hic marem p̄mitto
Tam penna uarios obfusulosq;

Vt credas oculos Pii tenere
Iucundum potuisse: quæ strepentes

Connectit phylomena cantilenas
Nunc ne decipere: neu queraris

Seruatum tibi mitto portionem:
Cum uenter tibi turtures rogarit

Tu uersus si habes nil querelæ est.
Ad Laur. Iustinum.

Lanrenti quæ me cecinit tua musa poetam
E clario phœbi non uenit illa spec.

Nec quæ Thessalici colit dea mōtibus arā
Sollicitum pro me consuluisse puto.

Non uirides hederæ citcū mea tpa serpunt:
Nulla meū cingunt laurea ferra comam.

Forſitan hoc cenſes ſola qui ſponde poetam
Metitum uatem de boue ſæpe facit.

Sæpe coronato liquidum ſerit arca coma:
Candida p̄ mediū ducta iuuenta forum.

Magna igitur tibi sit Laurenni grā: qui me
Incluta uatem dixeris esse comā.

De imagine Sigismundi.

Viue diu paries longos ut duret in annos
Certa Sigismundi Principis effigies.

Qui licet & gēma fuerat ſculpēdus & auctor
Non tñ huic pictus gloria parua loco est.

Ad Car. S. Sufannæ.

Si tibi Campano sit opus si queris amicū
Hæc utraq; tibi ianua pulſa dabit.

Tu modo ſi clauſa eſt ſaxo ne limina rumpe
Neue manū aut duro p̄cute calce ſorem.

Bis leniter digito ſerſas: aut rauca patebit
Aut tacita abſentis dat tibi ſigna uini.

Si pateat lætus læta intres limina ſit
Clauſa: domū repetēs cras rediturus abſ.

De reſtauratiōe.

Incluta ne ſumet putri letamina Roma:
Paulus hic in rapidas uolueret iuſſit aquas

Parcite iā media ſordes iacere urbe Quiritis
Candida ne domino ſit minus illa ſuo.

IO. AN. CAMPANI POETAE CLARIS
SIMI ELEGIARVM EPIGRAMMA-
TVMQ; VE LIBER Q VARTVS.

Ad Pium. il. Pont. Max.

Quid erit cum tot cumuleſ
tibi caemina uates?

Et reret aſſiduis ſproba turba
ſores? (arceſſeris aures?)

Nū Pie noſtra leges ſeſſaſq;
An mitti in triſtes ſp̄eta lubebis aquas?

Fercula ſaſtidit ſtomachus uulgaris: rarū eſt
Quod ſapit hoc ſūmi Principis ora decet

Non igitur laudes: titulos: & grandia geſta:
Auſpiciſq; tuis concita bella leges

Scilicet in uita toriens hæc accipis aure:
Et mea tam lato parua carina mari eſt.

Ergo alii hoc faciāt: nō eſt tibi gloria nocēs
Languentes egri ſubſtituiſſe minon

Cūq; canit multi celebres altari b̄ hymnos
Vox quoq; grata deo ē quæ ſibi q̄rat opē

Multa tuū exornant laudū præconia nomē
Autē tamen facili uix pie maior habes.

Ergo leges Sythico nō hec tibi mitit hoſte
Nec procul a templo littera ſaſta tuo eſt.

Iſpe mihi dextram iuuenit timidoq; dediſti:
Ad ſanctos uenit cum mea muſa ſares.

Nec tūc auſus eram delubra ad celſa uenire
Sacraq; polluto templa ſubire pede.

Miſi Pierides ille mandata tulerunt
Quæ timidus certa conditiōe dediſt.

Iam tūc expertus quantū pia numina poſſēt
Legatus ſtanti nunc meus eſſe mihi.

Sic tibi

Sic tibi dum uario properat rex oīs ab orbe
 Gratior est qui non misit ipse uenit.
 Cur forsitan queris cū tot tua tēpla frequētē
 Ad te cessant pergere solus ego?
 Est ratio in promptuqū atria ad alta uocari
 Arbitri nunquā credideram esse mei.
 Grandia dū uoluis sistatūq; a cedibus orbe
 Erigis curis tempora nulla uacant.
 Ingerere huc me me tantis de rebus agentī
 Noluēram: grauis est: tempora i quis agit
 Nō bene cum fossis urbes cingunt & armis
 Vino sum cingent ebria feta caput.
 Nec bene iactatis heberno nauibus hymbri
 Secura legitur paruula concha manu.
 Nūc ubi (si placeat supis) noua bella parasti
 Summa tui facta est maxima propositi.
 Eiuſſi reges aciem spēs diemq; cogunt
 Magna parant terra proelia: magna mari.
 Diliquoq; imperio tellus freta: sydera parēt
 Incoꝛptis uigili rebus adesse Pio.
 Iā reparat cursus pelago sacra cymba secūdo
 Et prope flagrantis merā resurgit aqua.
 Aptant remissimos capit anchora morsus:
 Fœlici incipiunt uela tumere noro.
 Cum liceat præcepta tibi molimina rerum
 Iam iam cursuram perpulerisq; ratem.
 Te iam redde tibi missamq; a litore classem
 Prospiciens terere consulæ diuæ tuæ.
 Maxima cū certo direxeris ordine eundē ē:
 Ad minima ut nulla machina parte ruat.
 Sic deus ut medio solem lunamq; locauit
 Non negat extremo sydera parua poio:
 Purpureo late uestis si splendeat auro
 Sordidam ut appelles parua litura facit.
 Magnas quanq; stringunt te pondera rerū
 Et maior facer pondere sudet equus.
 Nō minor est paruis intēdere lumina rebus
 Gloria: de minimis maxima cura deo est
 Cū maria obducant: ptingāt flumina terras
 Vult etiam modici curtere fontis aquas.
 Paruula sic uigilant latos spaciatus in agros
 Ne pereat longo de grege pastor ouis.
 Ipse ego cœlestis tua sector ouilia pastor:
 Iamq; meos crines sancta corona notat.
 Area me miserum sine frugib' & sine flāma:
 Fumus: ut hic oculis sic nocet illa solo.
 Cum tibi tot sacris erent in montibus agnis
 De tanto non est cur grege pellat ego.
 Destitui ne me sterili patians in umbras
 Sufficiunt uentri pascua parua meo.
 Non mihi flauentes auri poscuntur acerui:
 Ne ue tuā ut fraudes in mea uota domū.
 Da mihi quo possim titulo mea tpa sacro
 Cingere: & a cœtu non procul esse tuo.
 Cūq; tot adueniant uariis et partibus orbis
 Distribuenda tuum munera ad arbitriū.

Da mihi quod nō tu cupies retinere: sed illis
 Concedis: quorum gratia parua tibi est.
 Non Pie dimissus per iatum nuncius orbem
 Poscēdum referat qui mihi munus adest.
 Tu nisi spōte tua dederis: mihi scripseris hoc sit
 Campani: spes est nulla tenenda mihi.
 Ne precor expecta precibus p̄t alme rogari:
 Sponte datum munus gratius esse solet.
 Cū damus orāti cedit pars magna rogantis
 Nostra puto si qua munera spōte damus.
 Forsitan exteris uideor tibi natus in oris
 Cum prope uestinū sint mea tecta linim
 Per cunctos it cura deum: sol omnia lustrat
 Sublimi tegimur infima quæq; polo.
 Tempa coronatis pendēt ubi limina feris
 Accipere externum finitimumq; solet.
 Humana indignum q; si me forte putaris
 Cœlesti non sum destituendus ope.
 Si mendicaro uita est mihi pane ruenda
 Da pie quo liceat uiuere pane dei.
 Ille dedit quæcūq; latent: quæcūq; uidemus
 Exemplo largum te iubet esse iuo.
 Pauper ego fator fugiens regū atria: & ille
 Pauperibus medicā ferre solebat opem.
 Non te præterea cunctis mortalibus unum
 Effert in quosdam mitius ire decet.
 Cum tribus multis: & sis in munera largus
 Sunt quædam illi lustris constituenda loco.
 Larga Pri manus ēneq; n. potes ipse negare
 Multa dari patrio qui latuere solo.
 Cœcedis cunctis sperituiq; dona reportant
 Seu colar austrāliem seu Scythicū ille polū.
 Quæ mihi cōtuleris nequeat obscura latere:
 Perueniet munus quo mea fama tuum.
 Nō equidē inficior Cauri radicibus ortum:
 Prima tulit cursus Ausonis ora meos.
 A litibus cœlū domus est: & piscibus æquor
 Sylua nemusq; feris: hospita terra uirō est
 Ergo ubi sublati tergi puet aera pennis.
 Tyrrhena corpi sustine selsus humo.
 Ales ut e pluuiis alium decurrit in orbem:
 Et quo non orta est libera penna uolat.
 Hic mihi dū augustinus uestigia psequor urbis
 Præcipiti carnis septimus annus equo.
 Nō equidē ut placeat nimis mihi talia dicā
 Heu quantum ingenii poenitet exigui.
 Sed ratio est reddenda deo: reddēda parēt:
 Facta deo narro nunc mea: narro patri.
 In specula tanq; celsaq; in puppe locatus
 Tam claro nequeo delituisse loco.
 Nobis obscurum perlustrat gloria nomen:
 Et uaga sublimes undiq; pungit equos.
 Campano qui nūc creseba i cognitus agro
 Iam prope sum tota notus in hesperia.
 Cognitus hesperia sū iquāne cōtrahe uultū
 Non fueras tantus cum tibi notus eram.

EPIGRAMMATVM

Tempora puniceo fuerant p̄cineta galero
 Caudida sed nullum dextra tenebat ebur
 Viveret o utinā Nouarinus: plurima de me
 Si non decipior dixerat ille tibi.
 Hunc tu si uleas tantū mihi fuerat olim:
 Exundum pro me nunc dare finge preces
 Viuendi sancte: & studio uituius amore
 Mollierant animos oia nulla meos.
 Primū igit tenero fictos desleuimus ignes:
 Carnie stulticia hęc ultima mæta meæ
 Ante uelut teretem uicis q̄ proferat uuam
 Purpureo sterilis rore madescit aquæ.
 Vtq; leges gracili cum nodum turget arista
 Luxurians uanis floribus omar humum.
 Thrasmeni post hæc placidū descripsim⁹ or
 Et qualis: quisquis quo ue sit ille situ. (bē
 Piscibus ut inecat meotida: lassibus aquo:
 Vt mediū exoriet oppida culta lacum.
 Nec tacul laudes Perusina: gentis: ut omnē
 Cæsariis uincant artibus Italiam.
 Mille aures arsisitotidē quoq; legib⁹ urbē
 Ornasse trūq; hoc Cæsaris esse putant.
 Mox & in ingratos ardente p̄celia moui
 Ostendi genus hoc nil placuisse mihi.
 Braccius ut fuerat longos exictus in annos
 Mensibus exeruit uix caput ille tribus.
 Tempora si factis scriptis æquentur & anni
 Aetatem uincant cura laborq; meam.
 Virtutem exacunt & penæ & p̄mnia: iure
 Pena malis dāda est: p̄mia dāda bonis
 Nūc quoq; q̄ uaria ē: quid possit opinio nīæ
 Exiguæ magnam cuditur arsis opus.
 Cuditur hel misero: sed non excidit uerrat
 Inter mularum nunc mea musa greges.
 Currim⁹ huc illuc nullaq; in pte moramur:
 Vna uel ingenio non datur hora nio.
 Dū sedet umbrosa pleno canit arbore uētre
 Cum ieiuna uolat mæsta silebit auis.
 Sæpe ēt positæ quasi truncus inhæreo mēse
 Alatenis stomacho metlor ipse famem.
 Perferat ut uenter ieiunia longa: sitimq;
 Vix longum sese stantia cura ferent.
 Ah Pie seruassim quæ tu p̄cepta dedisti
 Ostendens quibus est curia plena malis.
 Iure igit plecto r̄monis discrimen adiui
 Per notos loqueos cognita tæla roo.
 At Pie maior erit clamentia: qui tua sp̄cruit
 P̄cepta: hunc tristi nolle perire situ
 Redde mihi musas: redde ocia: redde quietē
 Officio hæc uno reddere multa potes.
 Sit mihi qua t̄sto nitidus uehar agmie mula
 Sit toga: sint unde hæc sustineatur opes.
 Quippe tuū q̄cqd habet sub nublia coelū est
 Iurag: totius nunc Pius orbis habet.
 Ipse tuus cū sim: debes: quæ cura deorū est:
 De rebus nobis consuluisse tuis.

Dives habet ortos: fruges: uineta: legumen:
 Cuncta tamen naris contulit ille suis.
 Cūq; habeant dñi uilissima corpora seruos
 Dormire hos nuda uon patiuntur humo
 Sic hedos numerās: numerās quoq; ruficus
 Nō uolet hos tristi depisse lame (agnos
 Quicqd habet curā rerum quodcūq; tuetur.
 Qua summa possit nutrix & auget ope.
 Nec ratio hæc sola est: pro sit ratione moueri.
 Accedent uotis pignora multa meis.
 Si patriam spectes: inuisus iubet illa faueri
 Pegasides sp̄retis ne repetantur aquæ.
 Vt dedit aoniā Latio Tyrrhenia musam
 Sic per Tyrrhenam est auxilianda manū:
 Sin te perspicias tenerisq; a curibus annos
 Excutias: Cyrrhæ puluere plenus eris.
 P̄celia dum suades facili mortalibus ore
 Aduersus Turcas expedienda manus.
 Nō tantū hostis atrox q̄rū tua ligua mouet
 Nescio quid grauius facili diaculata potest.
 Spicula torristi nostris non nota pharetris
 Qualia nec p̄sca torta fuere manu.
 Hæmus artonitiquis qui tactus ab igni ē
 Ethereo quo sit non uidet ille loco.
 Ense gerant alii moueas tu p̄celia lingua:
 Vt bene mouisti: bene mota gerant.
 Dux acer uestigat equos: uestigat & arma:
 Quænt quē talis: quē quoq; donet equo
 P̄fectos legit ille bonos: legit ille Tribu-
 Ignauus laudū nil ibi miles habet: (nos
 Mula Pii quāuis longe supereminet omnes
 Parq; fere imperio sit tua lingua tuos
 Nō magis elucere potest q̄ si agmine cinctus
 Pyerio multos qui superentur habes.
 Serta coronatus cū gestat olympica uictor
 Primū inter mille gaudet habere decus.
 Nō ego quo cūctis ingentia munera fundas
 Postulo: quādo tuæ hoc uix parent opes.
 Munera da paucis: incendēt munera multos
 Paucorum numero sum tamen unus ego.
 Strenuus ut miles non omnes excipit istus
 Sæpe cadit quisquis sæpius arma mouet.
 Si semel hic impigit equū: si strauerit hostē
 Perpetuum celo nomen ab hoste feret.
 Non etiā nummos atq; aurea postulo uasa
 Sed quæ sunt aliis distribuenda peto.
 Forsit id quæris qd munus in orbe petam⁹
 Arbitri hoc totum sit Pie magne tui.
 Sint modo p̄ claras urbes quæcūq; dabunt
 Vt sit inde ubi gloria: & inde mei.
 Sic qui cōstituit uolucrū certamen equorū
 Illustri gaudet pallia stare loco.
 Egredium ignotas sedes: obscuraq; tecta
 In celebri qua uis urbe manere iube.
 Siue uelis regno nobis dare munera: nō me
 Despicienquāuis rex fera bella gerat.
 Scu placet

Seu placet Hetruscis i hac sū quoq; cognitus
 Seu alio quouis nō mihi clausa via ē (ora
 Reges accipiant nī fallit nomen & urbes
 Orbis & in nulla pane molestus ero.
 Tu mō fac memor signās mea vota tabella
 Campani dicās si locus iste mei.
 Tunc ego pane tuo uiuens inactulq; quietē
 Maiore incipiam cuncta referre tuba.
 Siue uelis stridū seu dicere gesta solum
 Vltimus in multis nō tibi testis ero.
 Innumeras laudes altrē preconiā linguā
 Et grandī partas ore canemus opes.
 Nobilis ut proanis torum lustrauis orbē
 Perq; gradus seniper gloria adauit tua ē
 Nullas unq; es adeptus est nil grande parasti
 Vt subitō ad mātis non sit aperta uia.
 At fortuna tuis si quando erat obuia cēptis
 Vt tū cessit succubuitq; tuā.
 Vt primū mitra donatus & inde galero
 Postremo rerum maxīmā scepra geris.
 Omnia pacasti belli quod innotuit Vmbriis
 Extinctū sine ul sanguinis hostis ablit
 Affusū quāq; quāq; Nuceria ad illum
 Descierat nulla hāc cede redacta temes.
 Cūq; tu multum patriā debete putares
 Huic quoq; tam miti es auxiliatus ope.
 Anguis ut horrido quē uiderat omīe penus
 Vastabat sic tu ferrugis Italiam.
 Quātūq; cēdas concordia regna relinques
 Felici peragras oppida & arua gradu.
 Grande tuū iperū quantū nec signa referre
 Possuat hoc potuit grandius esse uia.
 Edita magnarum superans fastigia rerum
 Qui se dimisit uertice malus erit.
 Vltimus ut umbrosū postq; extulit alta cacu
 Hoc uno fiet grandior illa modo. (men
 Si late spaciatur humosū gramen opacet
 Et pecus Hetrusca cōtegat umbra coma.
 Ergo ubi de sūma magis de reb⁹ agendū est
 Non opibus partem non tibi non senio
 Stant animi in Turcum iuuenes rōq; senilis
 Sic uiaum ut tanto dignus es imperio.
 Nam qui cum possint faciant pēlaradiū se
 Imperio dignos ante fuisse docent.
 Sic ubi scepra tibi Romanāq; iura dederūt
 Seu homines lecti seu deus ille fuit.
 Protinus arma tū populū mandata dedisti
 Vt celeres properent ad tua iussa Duces.
 Pontifices si quis multos tibi conferat uni
 Gesta tuos plura hic unicus annus habet.
 Humanis igitur cum tam sis utilis annos
 Eripiant aliis sydera dentq; tibi.
 Ad Sigismundum.
 Infanos alii Sigismunde loquantur amores
 Et foueat tēdas illeuel ille faces.
 At mihi perdomitq; acies eueritq; regna

Victiciq; placent parca trophoea manu.
 Nō tū ut pulchrā q; ames damnemus Isortā
 A iuene hāc fuerat praeda petēda Duce.
 Nos quoq; fertiliter nros defleximus ignes
 Præbuerat primo Sylua ligna foco.
 Alter at hinc creuit stipulis maioribus ardor
 Hei mihi nō habuit flāma secunda modū
 Per miserā laculata facē Suriana medullas
 In cinerem potuit uertere quantus erani.
 Perq; meos enīa uersus cantata Diana est
 Hic quoq; non fecit ut Inera sinxit amor.
 Non igit culpo iuuenis quos ludis amores
 In collum redeant ne mea tela meum.
 Quis ferat occultum rigidō si mordeat ore
 Pollus totiens Cæsar adulterium?
 Quod si uera mihi referat simulacra puellā
 Quæ cupidus tecum tam bene pīcta geris
 Nil unq; uisum formosius alta decoro
 Nescio quid spirant ora supercilio.
 Cinib' aut Helenēant Memonis illa parētē
 Vincit eunt cūmpre tēpora in alta comē
 Fronte nitor patula qualē certare rhipocis
 Alpīs enīa credo cacuminibus.
 Iucundū infillant oculi grauitatis honorē
 Artifici hāc nequeas facta negare manu.
 Candida sublimi profurgit cardine ceruix
 Regale offentans imperiosa decus.
 Albentes tubere genæ rubuere labellæ
 Quantum nec uiolē nec potuere rose.
 Cætera non uidi defecerat ante magistra
 Ostendens solum cæsa puella caput.
 Scipiadæ potuit potuit mouisse Carones
 Si fuit hāc certa sculpsit figura manu.
 Tū res ipsa magis quā uambracula tangit
 Addicit & uites spiritus ipse suas.
 Hic ego iudiciūq; tuū studiumq; probauit
 Quæ sita est tanto digna puella duce.
 Sed bellipius ardor habet maioratq; Martis
 Præmia sunt una hac laurea parta uia est.
 Præstisti Siculos extra sua regna uagantes
 Tyrhenas late dum populantur opes.
 Vicisti hesperiosq; duces Hispaniaq; signa
 Quotq; habet effrēnes Aonīs ora uiros
 In te delendum fortis iurazar Iberus
 Adiutus Sicula barbaricāq; manu.
 Sic cū magnus equos Alōsus & arma para
 Miserat in fines septima regna tuos. (ret
 Teq; mari & terra ualidis præcinxerat armis
 Terra nulle manus aequora mille rates.
 Instabat rex ipse atrox armisq; premebat
 Euerum ire tuas sepe minatus opes.
 Vndiq; coguntur signis militantis arma
 Auxiliumq; tibi nullis opemq; tulit.
 Ipse tamen sistendū acies inimica morando
 Agmina nil lasas arte tuens opes.
 Insectum tandē uirtus tua repulit hostem:

EPIGRAMMATVM

Finibus excedunt Martia signa tuis.
Non tantū euictæq; urbesipopuliq; subacti
Laudis habentiq; tor substinuisse Duces.
Quē uari casus:& mille pericula uersant
Si non succubuit grandius egit opus.
Nō bene tranquillis pelagi laudabit undis
Nautasqui uento nauigat:ille sapit:
Nec ego si flatu pergent mea uela secundo
Matura ingenii plenior arte canam.
Euicti populi confecta q; bella legentur:
Et Malactarum gloria auita domus.
Hetturia ut media uictor Sigismūd⁹ anheho
Barbaricæ gentis signa fugarit equo.
Solutus ut in uale Italix:Latioq; cadenti
Penualida fuerit auxiliatus ope.
Solutus ut Alphonsum tyrrhena parua furentē
Pressit:& ambiguo fugent ille mari.
Iamq; uidebuntur celis pendentia tectis
Patta tua nuper clara trophæa manu.
Hocq; breui carmē cesum:isculptūq; tabella
Iple tuas faciam pendeat ante fores.
Hic malactesta sedet solio Sigismūd⁹ eburno
Barbara qui auspiciis contrudit arma suis.
Non est tam tempus Loræ:uinacia cessant:
Stantq; Pii inpressa dolia parua nota.
Sospirans bibulus circum sua gaudia stateti
Quærit harūdineo fallere posse dolo.
Sed cautus Princeps:ma Pii estisuprema notauit
Doliame posset suggere harundo merū.
Desperanda igit Lora cense posse negata:
Lora Pii estis:uis castaneas dabimus.

Ad dominum Papien.

Tarda licet ueniat calato mea dona minore
Quod doleas de me nil Papiensis habes.
Cista mihi fuerat sinuoso condita iunco:
Quæ modos caperet semi resecta duos.
Hæc medix ocului sub strōdea tegmina sylue
Ne quis furaci posset adire manu.
Cetosi Venere fuerat:cistag; resecta
Frædantur spurco runine castaneas.
Quæ fuerat reliquæ uariis dū cōstitit hospes
Apposuit gratos ultima coena cibos.
Talia narens nec me dare prandia: cum sit
Coena suischarig; hospitis hæc eadem.
Nunc mihi uisa satis parui mensura canistræ
Ut quas larga nequid det tibi cista minor
Quæ tibi si pauce:nec quot cupis ipse uidet
Da ueniam:sapiunt & mihi castaneæ.
Si Loram princeps mitissimus arserit:& tu
Castaneas:nobis quid reliqui in nemore?
De Acciella.
Venter cum tumuisset Acciellæ
Septem mensibus:& nouem diebus
Capissetq; lien parum dolere
Accielluber illico obstrictem:

Queri fasciolas:& apparari:
Sperato puerum editura partu:
Mox inter medias manus iniunxitæ
Laxo poplite:cnibus leuatis
Lucinam geminans quater pededit.

Ad Gorum Lolium.

Ne quare unde tibi mea uenit epistola Lolit
Nunc nūc umbrōsus scripta sub ilicibus.
Tu quoq; dū lateri sūpmi principis hæres:
Errantem sequeris per loca senta Pium.
Sic placuit: quoq; nihil est reuocabile diuini
Causa meæ pestis perniciofa fugæ est.
Sit quia fata iubent syluis erramus opacis
Musag; iam pridem rustica facta mea est.
Et quidq; sonides syluas habitare seruntur
Aonius ad nostrum nō uenit ulla nemus.
Est studium casses curas sub margine opæ
Tendere:quo pauidæ decipiuntur aues.
Aut ubi luciferos phœbus uehit ære currus
Audacem sequimur p iuga sūma canem.
Sobria uix unq; nobis autora uidetur:
Primo mane omnes ebria turba sumus.
Talis Aniazonio iuueni fuit usus in altis
Saltibus:attonitas exagitare seras.
Nocte lupos errare uagos:& testa subiter
Cernimus ac nostros meiere limi nibus.
Agmine uisunt media inter prandia cerui
Ante ipsas passis cornibus ire fores.
Sorgimus e mensa celeres:epulisq; relictis
Præcipiti nimis lastra per alta pede.
Imitat ille canē:nemus hic clamoribus iplet
Ille alius notas currit ad insidias.
Forsthan umbrosi nemoris quæ grā queris
Et quibus assurgat grandius arboribus.
Expediam paucis:surgunt iuga solis ab ortu
Grandia perpetua irondis operta coma.
Dat mare prospectū ps altera:at altera syluas
Ostenditq; tuas culmina celsa Senas.
Mox tereti excurrunt tractu:cliuoq; recuruo
Partibus hic uallis clausa sit una eribus.
Qua pater hic sese pluuius licet igerat auster
A longa stractus non nocet ille uia.
Conuallis media est:facilisq; a scensus in oē
Est nemus:ad summū qua libet ire potes.
Hic laurus phœbo sacrahic & Iouis ardua
Cæsag; funereis apta cūssisse rogis (q̄reus
Plurima roboribus mediis Cybeleia surgit:
Punus:quæ latum prospicit alta nemus.
Tum rigidus stentili fugiēq; a subare cortee
Atq; tuæ fluxa fronde hymineæ nuce.
Hirsutæ pendent casumq; minantur hiulco
Quacūq; incedas cortice castaneæ.
Hicq; bibus ē:hæc esca fugæ: mōtanus amicas
Fons uenæ præbet uberiores aquas.
Fistula parua iacititenuiq; siphunculus ore
Quæ lauet arentes frigida lympha man⁹.
Obstrepi

Obstrepiť asidua pellex phylomena quere.
 Ad uarioscq; uocat teq; Piusq; modos. (la
 Murnur aquatylarq; sonitus: cantusq; uolu
 Vel supos possent detinuisse deos. (crú
 Huc ergo cū primā leues auroa quadrigas
 Exeret ad syluas tuq; Piusq; ueni.
 Cortice adhuc tenero: & multū cādonis hū.
 Castaneæ faciēť fercula mille tibi. (te
 Atq; etiam morsu iam iam matura tenaci
 Spinoso dabimus stipite nescipia.
 Quæq; suis pendet etiam nūc uitis uuas
 Seruata aduentu petgula longa Pii est.
 Ficus adhuc faciliq; miscuit incolæ syluæ
 Implebit audias nec subeunda moras.
 Ipsa suas etiam montana cacumina partes
 Aurea cum croceo stipite stagra dabunt.
 Atq; etiam: ne quis subit uenientibus error
 Hoc primo positum limine catmen erit.
 Nunc laurus ridete sacre: ridete cupressi
 Et tu quæ placido murnure curris aqua.
 Terrarum domino posses & tecta patete
 Quid potuit maius uos adfuisse Pio?
 Ad Iac. Papien.
 Littoris Ausonii placido nascemia tractu
 Aurea odorato cortice poma sumus.
 Surrentina licet paulo maiora putentur:
 Et quæ Lucani dāt tibi Costa maris.
 Plus tñ est nobis patriz dulcedinis ut quæ
 Aequorea Phrygi creuim? urbe Ducis.
 Dona urbana fumus intra pomeria nata
 Nec tibi montano mittitur enemore.
 Vñs mille tibi sunt nostri cōmoda mille
 Afficimus nares: ora: manus: oculos.
 Siue placet uesci nihil est iucundius esu:
 Cū bona coudin: itum bona cruda sumus
 Seu statuas loculis: loculos ornam? odoros
 Siue manu teneas: istam: & apta manu.
 Gratus odongratuq; color: conuiui uidere
 Nos potent: potent si uolet olīacere.
 Tum siue in pluteissive intra scrinia condas
 Tuta opici mersu gurgulionis erunt.
 Mitimur argento quāq; conuenerat aurum:
 Ni solum deccant aurea uasa Pium.
 Nec lato uehimur calato: cista ue capaci
 Citra dare aliud estq; dare castaneas.
 Sed numerū pensate pores Papienis odore
 Qd & grata oculis: q; etiā & sapimus
 Tu modo nos retinēs argentea uasa remitte
 Delicias serimus non tibi diuitias.
 Ad Gorum Lolium.
 Cur uentosa tibi mittamus tubera Loli?
 Nursia quæ gelidis occulit in niuibus?
 Dicamite magno fatear donare uolebam
 Munere: uel damas: uel grue: uel lepore.
 Sed nouus exorietur sanctus natalibus annus

Nec dubla expectat rartia: nec laqueos.
 Tubera uenerunt: placuerūt tubera: cum sint
 Saepē etiam magnis fercula Castaribus.
 Fortitan ignoras quæ sint hæc arte paranda:
 Ignito primū condito sub cinere.
 Mox ubi uentoso flatu dant sibila: tolles
 Abrafosq; leui cortice sparge piper.
 Adde me rūtū: tūq; salemau forsan acētū
 Atq; oleum: quāq; hoc non pbat Apitius
 Sed sua cuiq; gula ē spretū Pius ipse salemo
 Et lora & crado gaudet aquatico.
 Sed tamen exacta sint ulima tubera corna:
 Instant turgentē sumpta prius stomachū.
 Tu cape quæ lani mittuntur dona kalēdis:
 Talibus auspiciis totus ut annus eat.
 Dignū te esse scio donis maioribus ar: nunc
 Nō tibi ego munus mitor: sed augurium.
 Ad eundem.
 Intet nulle tuæ pisces & fercula cœnæ
 Si modo falsa placētū quoq; gratas ego
 Capere Benaci soleo de sonibus aurum
 Vnde mihi nomen Carpiōn esca dedit.
 Et magis ut credas nullis me sordibus usum
 Lactibus inuenies aurea frustra meis.
 Ad eundem.
 Expectate tuas pluuio me syderē Loli
 Ianitor oclūsas iusserat ante fores.
 Teq; ait arcanis intra penetralia rebus
 Implicitum: magni uoluerē sacra Pis.
 Villicus interea gemino cum turture uenit.
 Et patuit subita ianuā pulsa fera.
 Nitōtur igredi anpellit manus iproba nitū
 Et quo turturbus non licet ire mihi.
 Sicq; tuas doctus mercari uillicus aures
 Nec plura admittis frigora nec metat.
 Exemplo admonitis casses intrēdo dolosos
 Qua uolat ad notas turtur & anser aquas.
 Vtq; uolant gemini Veneris tutela maritæ
 In casses gemini sic cecidere meos.
 Tu ne igit post hac me extrude: aditūq; petē
 Sit: mihi nō pādas: prādko turturib? (ti
 Lesbie Vrecolus.
 Lesbia defuncti patrem uisita mariti.
 Celari in sondo fecerat Vrecoli:
 Inde mero plenū solo ut depleuerat haustu
 Feci ait ut uideam coniugis effigiem.
 De Tirisca.
 Casta sibi tantā ne sola Lucretia laudem
 Vndicet ipsa sua est uia Tirisca manu?
 Ambæ ætate pares: nō dispar causa: sed unū
 Illa sibi uulnus secerat: ista duo.
 Ergo magna sūt te Prīcipe Roma pudorē
 Nunc Pie tam sanctum q; fuit ante tenet.
 Ad Pium.
 Desine mirari Piceas uanescere nubes

EPIGRAMMATVM

Et croceum toto surgere in orbe diem
Terrarūq; Pio cœlis potentia cessit
Pergit habet solem idem hēt nebulas.
Ad Gorum.

Ad lapides cur me ferratq; saxa remittis
Gotre Pii auxilium postulo non lapidis.
De Bombarda machina bellica.

Rumpere quæ uideor sonitu uictoria cœlū
Cūq; suis muros turribus eicere.
Arma iuuo stueorq; Pii uelut erigit ille
Voce bonosictu sic ego stemo malos.
Ad Alexan. Miraballum.

Pofcis Alexander subitas me reddere grates
Pro tantis factis paucula uerba Pio.
Nil est hoc aliud q̄ te te exoluere uerbis:
Qui tacet hic censet non satis esse loqui.

Ad Andr. pratensem sculpt.
Aere Pium Andrea celas p̄stis: & auro
Viuo ut credatur uiuus in æte loqui.
Sic oculos sic ora trahis: numerantur & āni
Quos notat artificis ruga magisterio
Certa manus: quā nec tenuis uel linea fallat
Quæq; ipsum posset uincere Pyrgotelem
Ars tñ heu manca est: umbra q̄q; effingit in.
Nec fūmi dotes p̄cipis illa capit. (anes
Quippe aium iūctū: facūdaq; pectora nul-
Nec tractu potuit sculperē docta man' (lo
Tu tñ dignus: cui prospera uota precemur
Si minima effingis maxima cū nequeas.

Ad Cardinalem Papiē.
De Tyburtina quā nunc Pius erigit arce
Quid uulgo tota sentiat urbe rogas?
Esse Pium mitem: nec tam punisse nocentes
Quē ne quid noceant consuluisse serunt
Cūq; sit ingenio princeps minimus: aiunt
Argolici graiam Tyburis esse fidem.
Nil igitur doces Tybursi clauderis arce
Non Pius hocis tu satgere cogis opus.
At tu queris: scimus quæ causā queret: &
Aeneas phryx est: Tybur est argolicum.

De Pientia noua.
Quæ noua: sublimi surgo Pientia colle
Causa mei quæ sit nominis ipsa loquar.
Me Pius ornatam templo: munisq; refertam
Esse urbem uoluit quæ fuerat oppidulū
Tecta suæ gentis p̄mis in moenibus ædes
Tangere marmoreum sydera iussit opus.
Addidit & nomen: læstūq; e more Senatū
Vrbano ritus: & noua iura dedit.
At nos uicina quæ surgitis oppida terra
Inuidiæ nihil est: nam genui ipsa Pium.

Ad Arpin.
Cū peteret Arpin bello Pius arua iuberet
Huic uni dixi: parcito miles agro.
Indignum uenia cunctis censensibus si
Arpinum indignum dignus ait Cicero.

Alexander amans.

Quem neq; parsa: gentes tenere: nec Indi
Nec uagus oceanus: Caucasūq; nives.
Solut amor de me uita Babylone triūphat
Castraq; captiuæ dat mea Bersabee.

Pompeius amans
Nemo Asiā & Memphin laudet nec p̄thica
Capadocas reges: armuloq; duces (bella
Nā p̄cul a patria pharis fū capus ab undis
Iulia sic flāmis cœperat ante domi.

Perseus amans.
Desine mirari uersas in saxa figuras
Et meus in cœlū quod penetrant equus.
Plus deus hic potuit nigra: senire puellæ
E summo natum me loue fecit amor.

Hercules amans.
Mōstra licet totiens tetraq; mariq; fugarim
Senferit & uires styx uiolenta meas.
Et tulerim tergo cœlum: superatus amore
Inueni cœlo quod grauius premeret.

Vulcanus.
Claudius etiā: Mala genit' : magnosq; tonāte
Sed pepulit claro me mea forma polo.
Nā pater ut prole deformet: & inertia uidit
Mēbra megat natum Iupiter esse suum.

Claudius etiā: Mala genit' : magnosq; tonāte
Sed pepulit claro me mea forma polo.
Nā pater ut prole deformet: & inertia uidit
Mēbra megat natum Iupiter esse suum.
Indignus cœlo uarieq; nitentibus astris
Hinc ait in saltus effuge lemnias.
Meq; reculantem patris excedere testis
Sub' imi abreptum cogit abire manu.

Forma nimis prelo ē: uultro suffert ad astra
Phryx puer ipse Iouis filius eiicit.
Ad Cardinalem Papiē.
Non ego quæ molli paciatur purpura lecto
Nec bibere auratis posco torturematibus.
Vtq; auro intextis radiet laquearia gemmis
Et testidunea conspicer in camera.

Ne ue peregrinis ueniant alabastrica terris
Saxa uerustatis conscia Memphitice.
Stat mihi pressa domus uel nullo marmore
Tofsius: aut uariet limina sola lapis (sulca
Vmbra mihi sordet uani papienis honoris
Plēa det (haud curo) q̄s mihi mēsa dapes
De patefactioe aluminis & argenti.
Effertuos cœlos tantum qui dixerit: errat:

Deq; Pii longe fallitur imperio.
Ipsa ē quod habet tellus tibi contulit: & se
Præbuit eruptis prodiga uisceribus.
Parte alia taucum æsaliaq; excussit alumen
Datq; alio argenti tertia uena loco.
Abdita telluris gremio hæc latuere tot ānos
Et soli domino nunc patuere suo.
Tu quod nunc auri testat diuissima tellus
Ne furti rea sis: hoc quoq; redde Pio.

Ad eundem.
De papiē. meo quid sentio sæpe rogatus
Respondidus est non papiē. homo.
Hocq; deo

Hocq; deo maior q; fumo tangitur ille,
Huic uino semper aestuat ara foco.
Munera si faciunt diuos: & grandia dona
Quaq; hominum genen distribuunt opes
Quis maiora dedit: culus praesentior ara est
Quo ue alio nobis de ioue spes melior.

Ad eundem.

Lucens fueras: nunc es papiensis: adhucq;
Cum mea fulgebunt lydera: maior eris.

IO. AN. CAMPANI POETAE CLARIS
SIMI ELEGIAE VM EPIGRAMMA-
TVM QVE LIBER Q VINTVS.

Ad Cardinalem Papiensem.

Lleus stella natus Papien-
sis iniqua

Campanus grandis nomine:
parus ope. (latetur

Ille tibi de se quāto licet ore

Ante oculos nudans uulnera quaq; tuos.
Haec partim fortuna tulit: curaq; moratur

Partim multa tua facta fuere manu.

Ipsē meam primus soluens e littore puppim
Depulseras curius in maria alta meos.

Cōiectū in fluctus dubios: uastisq; procellas
Heu miserum dubiis defens aequoribus.

In medio pelago peregrinis deferor oris:
Vnde nec ut sperem cernomus ut redeā.

Missus ad inculos Calabros: onagra regna
Archadicos fiam tenior auriculis.

Atq; illic utinam liceat consistere: sed me
Sāguine extudū Martia turba manus.

Heu quanto utilius nobis: meliusq; fuisset
Intonsum premeret si mitra nulla caput.

Quid nūc pendētes circū sacra tēpora crux
Curuq; deflexo cuspidē sceptrā iuuant?

Illic infelix Scythia: deserta uidebor.
Inter & elingues uiuere trogoditas.

Ambraciosq; insinuosq; aequora cernam:
Scyllae forsā depentur aqua.

Dextra Tarentinos offendit leuā Sycanos:
Littora Tyrreno uix bene nota mari.

Scilicet in medio canibus succincta nefās
Euomit affiduas ore caribdis aquas.

Non illo transire ares: aut humidus austem
Aut Scythico ueniēs substinē orbe not?

Sed fac posse uiam terra ue mari ue patere
Impediāt longum ne serus hostis iter.

Ingeniū fedes alta mel uel tota petibit:
Vel uires certe supprimet illa suas.

Eoo tugosa uenit de littore: sed sit
Cantabrio sterilis carica in oceano.

Nō eadem tellus fert omnia: mel pant hibla
Excreuit letas Gargarus in segetes.

Dant Arabes cassiam: panchala thura, Sabei:

Hebrus bistoniū est memorandus equis.
Imbellis Syrus est: molliq; ad plūa phoenix:
Sarmata finitimis acer hyapidibus.
Ingenia e caelo ueniunt sublimia Tusco
Sed Calabro fecit languidiora solo.

Epith. Nic. Stroz Florentinū.

Hic Nicolaus humor Strozus: Florētia Ro-
Succēset: uitā hāc abstulit illa dedit (mā

Nec queror an potera nasci felicius ulla
Aut ulla in terris sanctius urbe mori?

Cetera ne dubitas: impsi mihi mūdē ualetō
Quis cupiat nasci: stare mori melius.

Ad Cardinalem Papiensem.

Eripe Scylleo tu me Papien. ab aestu
Ne ductu uidear nauitagus esse tuo.

Cū habeas multos in quos tua maxia cōferta
Munera: seruatus non tibi uilis ero.

Quid uiridi mixtas lauro mirare cupressus
Hic gemini speciem nūminis ortus habet

Phœbus amat lauros: phœbi soror alma cu-
suris in hoc orto nil deus alter hēt. (psius

Aurea nonne uides cinēx simulacra Dianæ
Vt mediū teneant conspicienda locum?

Ordie stāt nymphae iaculo: pharetraq; timē-
Vixq; tegunt nudū pallia rara femur (dæ

Aditur ad læuam pileo Faustina decoro:
Elapsa ad dextram tempora plorat anus.

Innumeri post hāc pidi spectantur amantes
Præcipue quorum gloria nomen habet.

Herculei dominæ iussu nent flamina fusi
Et durum cingunt mollia fecta caput.

Ad Cardinalem Papiensem.

Vt uasfer inceptas Solimādus cōpleat ædes
Patroni assumis nomina Dalmatici.

Astutus causas: turba præcinctus agrestis
Ad me ubi pransi eritis cras ueniat: ait.

Vt ueniūr latā hunc sūma ad fastigia peluim
Saxa humeris alium grandia ferte iubet.

Serra alios: & marra alios exercet iniquas
Mox incenatis ite ait ite domum.

Cras parete tamē post prandia litibus hora:
Esse solet: pransi nulla terenda morae est.

Cum redeūt serae inquit agi uetere latinæ
Interea soddite hic iusticiam est hodie.

Producit causas: obsecra q; nomina miscet
Et quacūq; potest obicit arte moras.

Hoc Scotus fuerat: hoc lusus hibemicus astu
Panua nec in multos est data cœna dies.

Aduertit Scotas: succenfer hibemicas: ergo
Clam tacita asportat: ferrea quæq; manu.

Dalmata tu marra futuris ihybemice ferram
Et trocleam Scotus surripit: & terebrum

Sic ppe cōfēctas sine culmine deferit ædes:
Et nuper feruens: nunc palme cessat opus.

Hanc tu cessandi causam Papien. habetis:
Hæc ratio est cur non amplius edifices.

ad ii

EPIGRAMMATVM

Dalmatice redeant nulla mercede clientesi

Dandaq; sint ulli prandia surget opus.

Ad Pium loquitur uacca.

Nô ego sum quæ te puege Pie comib⁹ olim

Va: ca piennnis collisib⁹ impetiit.

Fune trislaqueoq; grauis sine crimie plector

Candida ab imini trahâ iuuenta manu.

Sed nō hoc gratū ē: qm̄ mihi aratra negarit

Fata:q; ad mensas sum Pie missa tuas.

Ad mea nō malem petulâs alimenta redire:

Flectere ut magnos hostia caesa deos.

Ad eundem.

Ampla crumēa mihi inūmi Pie maxie defūt

Accipere in promptu est: sed dare difficile

Argentū nup dederas mihi: nūc peto plūbū

Maxima rūd dederas: da Pie nūc minima

Ad eundem.

Pōdere dū prēmētis graui Pie maxime rerū

Imperiumq; tuo uertitur arbitrio.

Esse aliquid poterit: quo sarcina tanta leuē

Nec grauis assiduas conterat anīa manus

Hoc aliqd iocus est: muscū hūc peperere loq;

Laxet ut obfessū mordica cura secur. (ces

Bello ē turba rara ferit elangonbus aurās

Acacidae ancipiti Marte petitalyra est.

Supiret audaces bello Tyranidas urgens

Timpana defectū lufur adesse Phrygis.

Sic nbi dum Gallos uincis: totaq; fugantur

Italiam Turcos dum procul arma patas.

Dūq; austro Hesplos placas: zephyroq; Bri-

Germanūq; suo se petet ense uetas (tānos

Deq; tuīs gestas dum mille uolumia surgūt:

Præclarumq; facis testis: auctor opus.

Tunc tibi Campanus uersu lufurus amico

Qui te onere in tanto subleuet aptus erit.

Tempore si ludam poteris pmittere: in sum

Inprobulus facile est pellicere & iprobulū.

De Fano.

Phanum fortunæ per tot uix prælia uictum

Milribus terrâ classe premente mari.

A quouis alio potuit fortuna tueri

Te tua solius uincere fata Pii est.

De bello Pii.

Iam Pius eos bellum moturus in hostes

Innumerus armat classibus Ionium.

At nos q; in Turcas: q; procul ire iubemur

Sub tanto stultos quid piget ire duce?

Ducimur ad bellū: nō mittimur aurea luna

Præcedunt: nulla cornua uicta manu.

Renigibus nis dubia nec classe uehemur

Barbara Romanas ita stupet unda rates.

Tum mater uinci natum uictoria nolet

Vt puper terrâ sic modo uincet aquis.

Ad Alexandrum Miraballum.

Martis Alexander titulus: & laudibus æquas

Pellei ut nomen sic quoq; gesta Ducis.

Ille sed imperium solis extenderet armis

Armis extensum legibus ipse tenes.

Hoc magis est pulchrius: totaq; Perūda bello

Bastra uel extremos uincere gangandas.

Larius ar quanto paruit Macedonibus orbis

Sforciadum tanto iustus impetum est.

Ad Cardinalem Papien.

Sunt mihi qui fuerāt uultus: est robur: & ille

Præstinus: & uiuo lucidus ore color.

Eugilant: ridetq; oculis: latebrasq; reliquit

Stātq; genæ: & tonsa repora aperta coma

Instaurata graues impleunt crura lacertos.

Nec tantum rigida nunc ego pelle tegor.

Ossa latent: nec iâ costæ uumerant & artus

Nec cadit ardentū concita uena sæe.

Vnguib⁹ extremis redit: ecan dorq; nitoreq;

Violoquor: ualeo: sumq; quod ante fui.

Ad eundem.

Quæ uenit hibleo condita cucurbita melle

A dñâ nunc uincit mihi uisā mea.

Ipsa suis manibus patulos extendit in orbēs

Et misit nobis ipsa suis manibus.

Impressitq; notâ cistæ: breuib⁹q; tabellis:

Ornauit munus cauta puella suum.

Atq; hac æstius utare calonibus inquit:

Igniuomis cum sol flāneus ibit equis.

Hanc tu si uitrea sinens insuderis unda:

Ardentē exinguent frustula parua sirim

Est ita & experioriam nunc abiere calores

Quādo meæ recreot muneribus domiuz

Scire quis hoc possit dederit si basia cistæ:

Atq; hanc collecto presserit in gremio?

Quis si etiam dū dederit mādara querela

Et dulces etiam ruperit in lachrymas?

Nūc partē exigua mitto tibi muneris huius

Vt domini huiusmodi fuerat dominuz.

Ille me inec me pudeat tibi uera fateri

Imperium quondā nūc papienū habet.

Sæpe rogāt multi qd sit mihi moris: & unde

Perfret in extremis sic mea flamma locis.

Ing meos ueniat tonens Sutiana recessus:

Quantū iter emēsus tibi mihi crescit amor.

Cum soleant alii domina frigere relicta:

Paulatimq; tepens emoriatur amor.

Sic Paris Oenonem phrygia dū deserit Ida

Quāuis ardebat: languit ille cito.

Et usq; Esonides lachrymis discessit abortis

Lemnitais spectans rupibus Iliophylem.

Sic quoq; Tithides Troiæ dū mœnia pulsas

Coniugis oblitus creditur esse sui.

Quē Cyrces latuere doli cur cognita nō est

Vita sui flammæ Deianira uici.

Atq; alia: quarū disquirere noīa longū est:

Quæ de se oblitus ingemere uiros.

Quid morē appellant? iemeraia noīa reb⁹

Adiiciunt: non mos sed ratio ista mihi ē.

Sunt uis

Cat. Spolerino de ctherida.

Sunt me qui longa & mætas excedere dicāt
 Quod iula in campos & spaciola uagor.
 At tu cui mittor Princeps Betarde seuero
 Si placet excutias omnia iudino.
 Nil postū iuenies quod nō posuisse deceret
 Nec seror excussis garmula limitibus.
 Viribus accusor: landari copia debet
 Perlongi exurgens fontibus ingentil.
 Quis longum appellet cui consistet omnia
 Sine sit ille equus aut sculpta figura manu
 Arboris illa placet quæ sit spaciolior umbra
 Vix aliqua est paruis gratia corporibus.
 Plurimus undoso queritur in aequore piscis
 Fontis & exigui despicientur aquæ.
 Non capit ingētes fruges contractus agelli
 Terminum lato crescit aceruus humo.
 Quicquid habet paup tenuē concessit in arcū
 Ostentat magnas quis nisi diues opes.
 Sunt etiam leges & iura ueterrima: certam
 Quas qui præteriti non bonus arctor erit
 Ut cū patronus causam suscepit agendam
 Perfidus est leges nī ore tonante ferat.
 Atq; oculos atq; ora serox in prælia milles
 Et quacūq; potest parte ferire ferit.
 Inculcatq; premittit hostē tæliq; retorquet
 Ingeminatq; uno uulnere mille loco.
 Sic mihi dum pugno late dū spicula mitto
 Tentanda & iaculis cuncta fuere meis.
 Qui me igit longam uidcas nimisq; putaris
 Hanc tu præcurtis aurbus esse putes.
 Cardinali Papien.
 Abstuleras coenam promissa Cyclade quali
 Tecta Venus fuerat cum stetit ante Parim
 Incoenatus eo nudus quoq; Cyclade mitte
 Qua Paris Ideam præspiciat Venere m.
 Hoc si nō placeat Papiensis: mox mihi cenā
 Redde sed hanc qualē callidus abstuleras
 Sint cantus: orti fontes: Laureta puellæ
 Quæq; pōt phæro tollete Biancha diē.
 Nō cutis aut cnipa redimet re brastica frōde
 Illa oculis fuerat coena: sed ista gulæ est.
 Ad eundem.
 Pro cena mihi Cycladem dedisti
 Non tæla tamen Viterbiensī
 Nec quam puteolis: ferunt propinqua
 Docti texere mollior Sybilla
 Verum quæ oceano uenit Britannio
 Seu ex cantabrico: queas ut meo
 Flatu milia uenialate septem
 Quia uictam putet esse se patemq;
 Despectet: licet obstinata araguet
 Tum ne uerba dari mihi putarem
 Te te tu subita manu exuisti
 Est est hoc Papiensis: arbitrari
 Non uerbis: opete esse libetalem.

Eunuchus sectus.

Qnī mihi succidi puero ferus inguina lussit
 Vxor inuidit uel magis ille mihi?
 Ad Cardinale Papien.
 Esse tibi semper stomachū Papien. eundem
 Atq; eadem semper poscere te uideo.
 Frustra ego nūc ædis fraudaris ubera mulæ
 Accusatq; meas cum sit agna manus.
 Frustra caseolos misi tibi carmina dicis
 Malle dedi tonens carmina: nec satur es.
 Sæpe deducere pisa fames nec poscere cessas
 Nū gula nū sitis est: an ponis stomach'?
 Obsequat: at qm̄ dicis mea carmina malle
 Carmina cum militum redito caseolos.
 Ad eundem.
 Dixi me præsumere erā: quæ Bardule cā est
 Non ego tugose prandia frontis amo.
 Pasce supercilio naros ad uerbera feruosi
 Campanum si uis pascere: pasce oculus.
 Nux castanea.
 Ventosam qui me censent: uentriq; timēdā
 Falluntur: uentos pello ego non facio.
 Nux Pontica.
 Nil mihi durities prodest: si mollior essem
 Parceret a tritu petralapisc' meo.
 Cepe Truentinum
 Cū tua me poscent apponi sibi prædia de te
 Quod doleā miseretq; excutito lachrymas &
 Faba Pithagorica.
 Fac mel apponar tergo cōcocta suillo
 Pithagoræ dici non ualeat esse sacram.
 Brastica cnispea.
 Vnica Romani quondā medicina Senatus
 Cruda ego pfluuiū suscitator: ossa morox.
 Concurbita uentosa.
 Quod tenui trunco sublimis in aera tollor
 Nimirum uentus me facit esse leuem.
 Asparagus montanus.
 Meiore uis multūm uultū biberq; caret unde
 Me comedat: dicet non caruisse mero.
 Mespilum durum.
 Maturo nec me: nec me uisceris acerboi?
 Ne illuc quod taceo: identibus hic nocēā.
 Eruca Venens.
 Quod passim toto succrescam fertilis ortos
 Hæc fuit uxor! maxima cuta tua.
 Pistacus Niliacus.
 Aufonius nasci q; non mihi contigit oris
 Garrulitate meos Picca fugauit auos.
 Merula solitana.
 Sola feror: cantusq; meo mihi blandior uni?
 Sumpnigras: sed nascor candida in Achaia
 Fulicæ aquaticæ.
 Ne cælum tantū nobis & terra paterent
 In mediis etiam nidificamus aquis.
 dd iil

PIGRAMMATVM

Turtur uiduus.
Sum uiduus: fugio cæcis: tam oſq; uirentes:
Nec liquido amiſſa coniuge fonte bibo.
Columba Veneris.
Simplex eſſe ferot quia ſit fraus hoſtis amâti
Ingenua gaudet ſimplicitate Venus.
Turdus obefus
Si me iuniperus triſta pbat: ſed myrthus obefum
Delitiæ noſtri uel tibi uentris erunt.
Turdela Viſca.
Cum uolucres aliz noſtro caplantur edaci
Ipſa mihi inſidias: & mea damna caco.
Vppupa.
Rex fueram: ſic triſta pbat: ſed ſordida uita
Immundæ: tanto culmine fecit auem.
Lanius coquus:
Fercula quo ſapiat: cenſu Lanius inuenit artes
Vxori ut placeat non facit ipſe ſue.

IO. AN. CAMPANI POETAE CLARIS SIMI ELEGIARVM EPIGRAMMA. TVMQ; VE LIBER SEXTVS.

Ad kallitum.
Vſus erat mediâ ſicut mihi
fertur in urbe
kallitus i ſcriptis nullo no
tare meis. (cere ſiccum
ieiunij uerſu nie dicere: di-
Mizati q; me ſic Papienſis amet.
Hule ego ſic contra: recte mi kallite ſentis:
Fecilti uerum kallire iuditium.
Quod ieiunus ego: & ſiccu tibi: q; Papienſi
Plenus & undanti cenſear ingenio.
Siccus apud te ſum: nec cœcia iſuſus ab una
Ad nulla admiſſus prandia: ſum uacuu.
Illic non eadem ratio eſt: me ſæpe uocatum
Plenû epulæ redeunt humidulum cyathi
Tu de Campano iam nunc ita kallire ſenti
Eſſe trahem uacuo uentre: lyram ſaturo.
Ad ſanitorê Car. Papien.
Dure qd optatas claudis mihi ſanitor ædes:
State diu cur me ſic facis ante fores?
Hoc tuus hoc iuſtiſt dñs: non ſacta parantur
Iſtæ Eleuſinæ Triptolomea deæ?
Prandia nõ funt: arcana domeſtica ceſſant:
Jam multo fomnus nec ſolet eſſe die.
Cur mihi ſuſpenſo prope terra labitur hora:
Nec ſinis ad dominum ſanitor ire meum?
ſcilicet hoc neſcis quæ ſit mihi gratia teſto?
Neſcis Campanum q; Papien. amet?
Pande fores: aperit mi ſanitor exere poſtem
Præbe aditum: id nõm ego multa loquat
Vana pcor: neſcit ſcibus mens ruſtica ſleſcit.
ſanitor iſiſpis durior eſt foribus.
Pendeat hoc igif primo ſub limine catmen

Officio ſundum quo ſciat ille meo.
Sæpe tuas olim uenio Papienſis ad ædes:
Sæpe tuis iubeor pendere pro foribus.
Si nie audire fores: oclulaſq; iam na poſſent
Non opus hic aures eſſet adire tuas.
Præteritis poſſem celſas ſpectare ſeneſtras
Dicere Salueteihis: & mea ſacta loqui.
Nûc quoniâ ſurdi poſtes me audire iubent
Quæ dixi e mutis poſtibus accipies.
Cur igit raro ueniam iuſtiſſima cauſa eſt?
Expectare tuas non placet ante fores.
Ad Cherubinum Quarqualium.
Eſſe domi mecuſdâm q; me habere uolebas:
Quarquali ueniam da mihi inſolo domi
Gata: Syrus: Dauus: præcurtaq; noia ſeruis
Cõueniam longu eſt dicere Quarquali
De morte Fraſia Senê.
Heu quantum ſatis conceſſit Iupiter: ecce
Inuida mors nobis Fraſia te enipuit.
Vel nunq; naſci uel quæ pulcherrima nata es
Debueras nunq; Fraſia poſſe mori.
Occidis ante diē: nec te tua ſplēdida forma
Nec chari iuuit coniugis officiū.
Ille tibi poſt q; perſoluit cætera uultus
Eſſingi mura iuſſerat ante tuos.
Atq; ait ut fuerint miſero crudelia ſata
Tollere te mihi ſic Fraſia non poterunt.
De ſepulchro inuento Romæ.
Phidiaca celata manu præclara Q̃ritum
Fonſant & magni Cæſaris oſſa tuli.
Delituiq; diuulatis immerſa ruinis:
Excidiumq; mihi quod tibi Roma ſoit.
Effoſſa nûc diues habet: ſtatuitq; ſepulchro
Heu quantu artiſicem prodidit ille meū.
Sic quæ Scipiadu fueram: uel Cæſaris uma
Ignota obſcuri diuitis oſſa regam.
Ergo qui trāſis claros miſer Pare Q̃rites:
Aut numpè aut condas: ſed meliore loco.
Ad Cardinalē Papien.
Pollicitus fueras operas: quod miſeris aurum
Nulla tibi eſt a me gratia: poſco operam.
Immemor es: longaq; tuū ſpe ducis amicu
Nec ſcio quid facies: hoc ſcio nil facere.
Sin memor es: nec agis: immemor te cæſo tã.
Cæſuerim quāti Bardulon imemorê. (ti
Facturum ſemper: nunq; ſeciſſe negare eſt:
Cras alius: mihi heri dixeris: aut hodie.
Ad Cellinum.
Eſſe tibi uidco: nec ſum Celline ſuperbus
Hæc Celline tua eſt ſcilicet inuidia.
Si me oculis ſpectes: q; b' e ſpectâdus amicus
Intra menſuram dixeris eſſe meam.
Sin ſeruū eſſe tibi credas: humileniq; deceres
Te Celline tuſ decipiant oculi.
Ad Papienum.
Occurras quocunq; loco quocunq; recessu
Grandia

Grandia facturum te Paliene refert.
Si quotiens dicas totiens tua dicta sequantur
Momento siam diues ego decies.
Ad eundem.

Sæpe mihi narras Paliene quod omnia pro me
Dicere uixenā cum sit opus faceres
Prima parte mihi est satis: satis oia dicis
Alterius ratio non iramulla facis.

Ad Cardinale Papieñ.
Num pyrata tibi uideor papieñi? cur auro
Te redimas auro non peto: uerba peto.
Sed quæ nec zephiri pluuios nec deserat au
Verū quæ cōstent pōdere firma suo. (ster
Hæc si pōteris: nec sis minus ope disertus
Quā fueris: cece dent omnia: palma mea est
Illa pium nobis semper fecere secundum
Hei mihi nō sapit hoc lapa quod abrosia.
Ar tu quā tuum est durissima flectere: lapa
Adiiciasq; falem: stillaq; mellis eris.

Ad eundem.
Cum cornice mihi res est: spes fugit in auras:
Fractaq; pandorei concidit oīla luti.
Iam ueters rediere dies: & præterit annus
Solum cras illud: quod mihi fingis abest.
Ad eundem.

Tu qui persepce digytos cōmittis amico.
Ad barbā doctus ludere in anchiā.
Aspice Niliaca quod prolui ibis in unda:
Simia quod saltu lambit in emadio.
Ad eundem.

Cur ira me spesces oculo Tarfills iniquo?
Campani nō est ferre supercilium.
Frons rugæ: nateq; ruæ: tua uerba: minæq;
Pondera uix mecum semideuincis habet.
Vtq; breui quantus mecū sis indice dicam
Quanti nie ipse facis: tanti ego te facio.

Ad eundem.
Sæpe lubes primo Papienis mane uenire
Da ueniam: surdo niane ego non litio.
Cum satur est surdo stertit super ilice rostro
Sibila contemns: acupis accipirer.
Ventre sed accurnt uacuo: ieiunia nostra
Expectes tecum tunc Papienis ero.

Ad eundem.
Scire cupis quod sint comites mihi: quæq; supel-
Sūt famuli tres: mulæ duæ: eq; rondē. (lexi
Vnus qui mecū celebret pia testa sacerdos
Sūt septē: sed sex pocula fenus habet.
Et duo quanq; uni pscissa est culcitra lecti
Alterius cecidit sponda duæ tabulæ.
Gaulapesquo tegit cyathis mea mēsa duob;
Cætera si cupias scire: uidero domum.

Ad Archetypum.
Si me animū imitē cythara mollire sonora
Archetypū censes possiccare cerebro.
Strimonia ut uales cantu puellere rupem

Roma hodie multo durior est thodope.
Ad Palienum.
Promissos a te centum Paliene recordor:
Annus abiit: memini uix habuisse decem
Vt capiam centū promittas: nulle necesse est
Parte etenim uix tu uetus es in decima.
Ad Callimachum

Callimachi quantis lippi uideantur ocellis:
Sitq; minor stella pupula cantandis.
Plura uidet quod linx: uigili nec cessant Argos
Noctem uel media perspicit ille die.
Clarus erit cælo quāuis sol aspiciat umbras
Sicq; serena dies rota uidet nebulam.
Cū qualii uideant quæ sūt rārumodo: fuit
Quæq; etiā nō sunt cernere Callimachus.
Quodq; magis stupeas: oculis nō pscat aptis
Vt uideat claudat lumina Callimachus.

Ad Cardinale papieñ.
Sera pruinoso quæ lecta est nua Decembris
Iam etiam poruit idibus esse recens.
Est ille sanus: reduci non cedit hymeto.
Quid petis? At tunc uenit ab ausonide.
Qua surgēs Lirim ueshnaq; regna camenis
Despicit: & culti moenia Galluni.
Mittere nil melius nostre potuere Cauellæ:
Testata ingenium rura patema meum.
Illic natus ego: quibus & sim moribus: & quo
Ingento dulcis indicat uua tibi.
Si quid habet durū pluu ne marceat austro
Dunies gara est dentibus illa tuis.
Ergo meas quisq; geniali rura cauellas
Aspicis: huic dicas astra fauete loco.

De Sena ad Papieñ.
Aut nō hæc Sena è placidis quæ ferè hetrus
Aur lybncæ Senæ gorgoïdes habitāt: (cis
Quid stupeā Siluine rogashic mille puellæ
Nescio quid cordi marmoris iniungunt.
Nec sum qui fueram subita mutatur in hora
Ibam Campanus: hæreo marmoreus.
Pastoli glebas a me deposcis Iolla
Quaiq; indus suluo gurgite noli opes.
Sæcula uiuacis postas annoſa Sybillæ
Et famam: & quicquid nō uenit ante rogū.
Nō ego plenu possū dare munera dextræ:
Sperare è quicquid dono ego nō capere
Dum suggerent faru uulpes: & ceruus eodem
Obuius & stricō dente ueniret apert.
Hi laqueo occidere: seram uenabula figunt:
Suenato ri dic opus esse canem.
Dū uasram sequitur uolpens: ceruūq; fugacē
Hæcq; canem gyro falleret ille fuga
Dentatū offendens sylua Papieñ. opacat
In dubia hos adigens tæta fixit aptum.

EPIGRAMMATVM

Viribus hunc illos astu confecerat: aptus
Vincere qui pugnare prandere qui fugiat
Ad Iac. Car. Papien.

Urbe tua fessus tandem discedo Quirine
Et repetito Adriatici litorea salsa maris.
Saxa loua strinus humidū qua noluit i æquor
Auctus ad hybemas turbidus amnis asis
Chare uale & nostrū serua Papiensis amoret
Et dato pro reditu prospera uota deo.
O ritulos habitare meos post ultima fata
Quæq; superfuerint ossa dature tuos.

Fortunam æquasti mecum uebulq; secundis
Quæq; tibi hæc eadē flauit & aura mihi.
Fidus ego pilades tibi sum: tu charus orestes
Taunca nec nostram uicerit ara fidem.
Nō eadem semp rerū mensura petenda est:
Robustum sequitur mensura iuuenca bouē.

Sic minor Alcides magno Peantius hærosi:
Pestifera assiduus p memora alta comes.
Impar & Aegide petulanti Vxione natus
Ad stygias una nocte retendit aquas.

Ardua Tytide Troie dum mœnia pulsar
Inferior potuit lithacus esse comes.
Sic quoq; post cineres qd tua gloria maior:
Non erit hæc titulus inuidiosa meis.

Nos quoq; exemplū rari ueniens amoris
Nec prior nostro nomine Damon erit.
Tu fas inuitus Romæ Tyberimq; relinqua
Cogar & abscessu tristior esse meo.

Diuellor: istiusq; abeant mea uiscera cordes
In partes uideor sectus & esse duas.
Qualis erat: tūc cū uidit miseranda iacentē
Egialum toto litore Caliope.

Qualis & ultrici de sessus lumina dextra
Dircea genitor ductus ab antigone.
Vna tamen spes est: tūc medicina doloris
Longe qd absenti non sit habenda mora.

Ad paucos me magne dies papiensis habebis
Vix duo quæ phœbus signa recurrerunt
Cū primum roseos flores: & graulma tellus
Exeriet: & tepido crescet in orbe dies.

Iocundamq; feret sulcis gaudentibus auram
Per fata Agenorei cornua torua bouis.
Calandra clanda.
Ex re clauda uocotine me cōtempseris oror

Nam læsi precium uox mea caris habet.
Nec bñ tam cecini pedibus spaciofa duobus
Quam nunc unus cruris in orbe cano.
Eadem mortua.

Effuge quo libitū est: uadere fata nequibis
Consilium uerit fors: stabilitq; tuum.
Sic mihi dum canea exissem: teoq; uolare
Libera: cras prandēs fregit iepa manus.

Clauda quoq; ut placeat noctē dū mulceo cā
Mus opicus uocē sentit: & interimit. (tu
Ad Andronicum.

Vnum aio nos esse duos Andronicē dicis
Corpore qua de re grandia signa facis.
Amplexare: tenes: stringis: mirare libellos
Collaudas: effers: tollis ad astra meos.

Omnia das: nec das quicq; ditissimū: hoc das
E minima qui uis qd dare phœbe potest.
Expādis linguā digyros Andronicē claudis
Prodiga lingua tua est dextra auara tua ē

Simus ut unanimes: facito sint una duobus
Vota:uolo quod uis: fac habere qd hēs.
Ad Cardinalem Papien.

Ad cœnā quotiēs uenio pperare ministros
Erepta:q; lubes me spoliare toga.
Nō placet hoc primū: primo papie. adortu
Exuor in prædā uisus ab hoste dari.

Mox nudo iniicitur genialis purpura tergo:
Eque rudi uideor milite factus eques.
Tūc placeo conuiuia mihi spectabilis ostro:
Gestio: tunc sapiūt fercula: mensa mea est.

Mitantur qui pone sedent: miratur & ille
Qui cyathum docta porrigit arte puer.
Cœnatū subito incurrunt: spoliātq; ministri
Eripiturq; humeris purpura: & ipsa meis.

Rideo: illudū comites: abscedo pudendus
Eg unis epulis bis spoliatus eo.
Vis ueniam post hæc tantum uestire iubetor
Induar id iubeas: exuar haud iubeas.

Nec mirum de me cuius non una fuerunt
Prælia: pugna cōstita cum Venere.
Harū etiā speciem mirata Alphonsia cōlunx
Discessit Niobe: uenietur Hippolyta.

Ad Gentilem.
Incidit in nostrū quisquis: Gentilis: amorem
Laudat: & inter nos tertius esse cupit.
Accipio: sed tu numerum cur diuidis istum
Semiq; uis fiat tertius Arginius.

Diuidete hūc si uis sanis ita diuide membris
Arca mihi cedat: si tuus Arginius.
Ad Montanum.

Campani gaudet dici Montanus amicus
Tantumdem dici gaudeo & ipse suus.
Conuenit hoc illud nō cōuenit omnia soll
Vult sibi amari dici: non amari esse meus.

Ad Cardinālē papien.
Scurra tibi iam sum: nō sum Papien. amicus
Mensa patet clausa est arca: retenta manus
Olim muneribus mecū prælargus agebas:
Nūc nī sum: uigis: sicubus: & talyro.

Sic licet: incipia uetus iam scurra uideri:
Mei re iam in uultus: pedere iam licitū ē.
De Tertulo iuene.

Arsiōem uetulam iuuenis Tertulus amabar
Rugosam & scabris ericis similem.
Cui reliquus fuerat de tot mō dentibus unū:
Vnus: namq; unus dimidiū duo sunt.

Alba

Alba comam patris gingiua: mactida: cana
Annoſa: & pillo neſtore maior anus.
Cur tñ a multis: a me quoq; ſæpe rogatus
Hanc amethæc ſiquit dat mihi nō recipit.

Ad Cardinalem Papieū.

Iantus abite celebrat nūc bachū Romæ: uoca
Nōſum qñ cutim nīs dare? qñ ſabā? (tus
Sæpe ueni dicis: quanq; te ſæpe uocari
Non iubeo: meritis: gravior ut ſubitus.

Nō placet hoc Papieſis: hēt meditatio uires:
Q d ſubito exorūt: fluſtuat ut ſubitum.

Caſatūſabamq; uolo: grumūq; ſuillum
Hæc mihi nā ad caſū nō placet eſſe: pata.
Ac Iſcam.

Dū loqmur medio claudis ſermōe granatos
Somno oculos: nec te crinibus Iſca tenes.
Emiſaſq; meri nemor: & in ora tonanti
Guttur lybiacum: calidicumq; pluſ.

Accuſas longe uigilaſſe ſilentia noctis
Non nodū uigilaſſe bibis Iſca die.
Ad Ollum.

Auro tota domus nitet Ollō: porticus auro:
Vnde auri tantum uenerit Ollē ſcio.
Eſt tibi mater adhuc ſunt comiū xilia: neptis
Et ſoror illa aurum foderat: hæc ſodiunt.
Ad eundem.

Eſſe tua captam me cenſes Ollē culina
Neue diem menſa poſſe carere tua.
Falleris: haud ſapit tua ſerulaſ: ſed ſapit
Illa crocū dapibus miſcuit: illa pip. (uxor
Ad Nencium.

Pauper erat: ſic nūc diues cogitat unde
Vendit uxorem Nentius: emit agrum.
Sed dum ſolus agit ſtiuam poſitoq; ligone
Sndat ad inſpura raſtra ſubacta manu.

Mutat uota: petit reſcindi ſœdera: reddi:
Vxor emim: oechus non negat: illa redit.

Mitantur Comites factum: auicinia tota
Quæ ſit mutata: cauſa requirit agri.

Nentius hæc inquit q nūq; in cōiuge ſoſſor
Deſuit in uilla qui ſoderem unus eram.

Ad Paulum. ii. Pont. max.

In folio cum ſtet Paulus gaudere Quirites
Tanto nemo ſuit dignior imperio.

Admitit ſero: præbet cito: ponderat: & dati
Conuenit imperio tam nota: q; ſacere.

Conſtat: ſed dat: tardat: ſed coſciti: ars eſt:
Nec ſe difficilem reddere: nec facilem.

Tu ſi quid cupias oculos tibi ſume patronos
Suppetis non dat munera: dat precibus.

Epithaphiū Auguſti.

In Macedū cāpoſ ultus iā Cæſaris umbras
Sum pater auguſtus armis belloq; ſupbus
Meq; meoſq; ſēſit fugiens Antonius enſe
Quātū igē mūd' q' rā Iouis æthera magni

Tax' i orbe ſui populos & cūcta ſubagi.

Vix cœlū ſuperis & ſydera ſumma reliq;
Ille ego ſum pœno patriā q Marte cadēte
Subſtinui rapuiq; ſeras ex hoſtibus urbes
Hiſpanas armis acies magnūq; Siphacē
Per domui fraſtū totiens nūmūq; repulſū
Annibalē bellūq; ſerox mihi igna ſubagi
Punica & excelſas diræ Carthaginis arces
Armipotēs Cæſar mūdi domitorq; ſecur'
Depulit a regno generūq; populūq; potētē
Mottu' a Bruto magnis nūc lucet i aſtris.

Quam ſtrivola gaudia mundi

Quā rerū ſuginatus amor q nomē inane
Magnus i exēplo ē cui nō ſuffecerat orbis
Sufficit exciſo de ſoſſa marmore terra
Q ninq; pedū fabricata domus q nobile
Exigua requieuit humo. (corpus
Panthafileæ.

Panthafileæ futens magno pecuſſa potentis
Hæctoris ardore reges tres naſta peremī
Occubuit Pyrrho dñaq; gloria ſemper.
Alexandri Sforciæ.

Sfortia me genuit nota eſt mea dextra bello
Pyridum cultor Iuſticiæq; fui.
Nomē Alexandri Dedit hæc Cōſtānrius urnā
Successor merito filius ipſe patri.

De Iuſto.

Audio dñi aduentu diſcurrere Iuſtum
Huc illuc uideo uolbere multa animo.
Pallere & tremere & ſudare & poſcere lōge
Hinc dñs: qſo quot uel nbi comites? (eſt

Vna uelle hora multis neglecta diebus
Pacire aduſi plurima nil faceret
Sed Iuſtū iniuſti quare rephendimus? an nō
Hæc eadem eſt nobis q melius faciat.

Fortegueta currit ſtudet clamatq; iubetq;
Idq; reditq; decies & facit ille minus.

De Platyna.

Multa meus cōtra blādos obieſtat amores
Platyna ſcis quare? non amat ingenuas.
Nunc perit aſſiduſa ſellantē Thayda nocte
Nunc ad concubitus inſilit Vſa tuos.

Inde puella: ſtultus mentitur amores
Non ſapit hoc ſeſto quod lupa Penelope
Sed laudē ingeniū mores an Platyna dānē

Quā bñ tu ſcribis tā male Platyna amas.

Ad Gentilem.

Arua olim Romana: canē ſuccinā? & enſē
Cum peteres toto liber eras Latino.
Currere te uidi ceruoſq; aquare fugaces
Et leporem miſſo prendere in arua cane.

Cœna erat in pratis: comites te mille ſecuti
Cingebant toto margine ſontis aquas.

Ianna nūc clauſa eſt: ueniūt ſaſtidi aſhabēdi
Sunt Comites: multi: ſcintillaſt: æton: equi

EPIGRAMMATVM

IO. AN. CAMPANI POETAE CLARIS
SIMI ELEGIARVM EPIGRAMMA-
TVMQVE LIBER SEPTIMVS.
Ad Cardinalem Papieñ.

Inquimus Italiam: peregrinaq;
regna petuntur
Nonne argentes qua uehit
hifiter aquas. (feremur
Hercinas iter sylvas: geticaq;

O uati parcat Barbara terra tuo.
Cuncta th; cœlû gelidû patientur: & arcton
Et glaciem sylvas: flumina: stagna: niues.
Si non totus eam si pars remanebit amici
Campaniq; memor si Papiensis eris.
Italix extremos finis iam scutidimus alpes
Ausonio premitur Barbara terra pede.
Nô nemora hic uestit semper nemorosa Catyl
Præcipiti ipedent horna saxa iugo. (lus
Gratia nō eadem pratis: nō ualibus unibræ
Nec sapir hoc Rheni qd tua Tybris aqua
Adde quod & meus est cœlo Papiensis illo
Hoc quæcûq; caret? Barbara terra mihi ē.
Ante oculos Tybris suaue spirantia statuna
Ante oculos ridet Quinria prata suos.
Me grauat Ardous uentus stridentibus orbis
Aethuo gelidas sub pede calco niues.
Surdus & eliquis nec dico nec audio quicq;
Vnus adest sensus aeris ossifacio.

Ad eundem de equo suo.
Legitimos affert maturi consulis annos:
Et senior meus est re Papiensis equus
Nec se præcipitar cursu: nec in aera saltati
Sed grauis est: penso gaudet & ire pede.
Ponderis est multû: mira est Cōstantia: nūq;
Moueris hunc serias mille licet stimulis.
Occursu tanta est reuerentia: quæq; salutans
In terram lapso deiecit ora genu.
Et cōmendat grauitas & pondus & annis:
Ne nimium impendat exigui comedit.

Eiusdē in Paulû. ii. Pont. max.
Paulus ubi ad ueteris puenit tēpla Mineræ
Perfusus lachrymis concidit ante deos.
Auxilium in Turcos cœlestiaq; arma pcatas
Non sibi sed populo poscere dixit opem.
Nūc superi pœibus nūc nūc intredite: Paulus
Nô fat hēt uotis poscere: dat lachrymas.
Corde gemens uidis oculis prostratus ad aras
Ni flexit lapides: credimus esse deos.

In balsaminum.
Philosophus nup quam mœra nulla darēf
Balsaminus at ille puenit esse coquum.
Quærit qua dulces epulas: pulmētaspœlētas
Condiar: æstiuas qua gelet arte dapes.
Olfactum in gurguliat: subtrahit addit
Et modice spargēs Cynnama misceti agit

Mox ubi profecti fractis cum fæce libellis:
Cogitur ad summi principis ire focos.
Et placent: affurgunt oēs: pater abdita turbæ
Iaua magni honos gloria magna coquo
Mœra cōcurrūt: sit diues turba frequētat (ē
Er quod nō dederat pagina dar patina
Appendēs quacûq; libros distinxerat ollas
Hæ saturnum faciunt: illi ait esuriant.

Epithaphiû Pii. i. Pont. max.
Esse hoc in tumulo Pium secundum
Nec tu credes: Pius petiuit astra.
Terris gloria nominis uagatur
Præterq; ossa nihil reliquit umæ.
Epithaphium
Francisci Sfortiæ Ducis Mediolanſ.
Dextra mihi iperit peperit si Cæsare quicq;
Esse armis potuit forti omipfe fui.
Altera sed laus est q; nunq; uictus in armis
Pacatam rexi consilio Italiam.

Epithaphium
Anthoni Ioanis de Aquino.
Militiæ & fidei splendor: pira quoq; fautor
Et morum cultor: orbe tenente fui.
Claræ progenies generosi miles Aquini
Hoc mea Iacophago mœra sepulta iacēt
Anthoni? mihi nonie erat: pariterq; Ioānes
Fama uiros pagrat: conspicit umbra deos
Post conplectum
moretū Virgili.

Aeterno infœlix quicq; est Simulus æuo
Noctes atq; dies perdit auarus inops.
Nec sibi scelices animus portendit honores
Nec sibi iocūdus tempore plaudit amor.
Omnia traxit amor: faciendus diuitiæ
Heu fugiant nostros dira metalla lares.
Idem. D. Thomæ de Arrieto uati.
Salue Pyridum columēdux inclyta uatum
Salue Campanis condita musa iugis.
Pestis acerba nimis pereas quæ dira iugoso
Cogis pro tātum degere monte uinum.
O mœra o dulces heliconia turba sorores
Thespiadesq; deez: pamaſiusq; decus.
Nô hæc digna tuis loca sūt heu cultibus heu
Heu dira heu nimis pestis acerba fuge: heu
Parce sacræ uati Cyrtiæ & parciro turbæ
In quibus una salus spēsq; hominūq; deū.
Non hic cœlestes solitus cōtemnere diuos *
Quæq; p infestas sacra uagant aquas.
Ossa nec e buſtis ueterū raptare parentum
Sed pius & cœli nunina magna colens.
Ergo si sacros diuini uenerare poetas
Lædēt e musis morbe proculq; fuge.
At tu mi uates dum tempus & hora dabunt
Hæc patiens sterilis dāna repende loci.
Scilicet est aliquid dulces audire susurros
Cū primo quetulæ mane uidentur aues.

Montanus

Montanas spectare comasq; grossq; uirentes
 Aulq; & dulces p loca ferre iocos.
 Præterea fugisse graues curasq; labores
 Ocia secretis eligere apta locis.

Hæc loca blâdiuq; cõdire decedâ uersus
 Edere cyprico metra iocosa pede.

Ergo inter curas precor illustissime uates
 Vtere Syluani cõmoditate loci.

Meq; tuo fuere minimo ut fuerere cliente
 Seruorum ueniam p patiari comes.

Iordano archiepiscopo Capuano.

Incalui Martis præfult memorande kalendis
 Altera post hyemê creuit amoris hyems.

En ego succensa miserabilis æstuo flâma
 Incautoq; subit uulnere sæuus amor.

Mêsis erat quo nos tepidi capiemur amâtes
 Taurus & ardenti callidus axe uenit.

Et metuo uires ne seuius urat amorum
 Neu uenus assueta urgeat alma faces.

Vt caueam? tenerum cupio spectare Tibullû
 Auxilium forsân Delia prima feret.

Delia si renuetsupplex orabo Nezeram
 Vltima subsidium si neq; prima dabit.

Nunc ego te supplex p tæla cupidinis oro
 Per Venerê & Veneris amia uerêda facer.

Per si quæ celebres dudum placuere puellas
 Horoq; per superas numina magna deas.

Sic ubi dii lauantisq; tua nota secundent
 Adueniat cupidâs Delia blanda manus.

Sic mihi diuinâs præbesisq; grandia regna
 Gratia si per te sola Tibullus erit.

Quæq; ubi contigerit senis tenuisse diebus
 Ad sacras reducem consuleroq; manus.

Ad Cardinalem Papien.

Mille tuam uellunt autem papien. amici
 Quæq; rogant miro conficis ingenio

Solus ego studiû nequicq; operâq; requiro
 Campano soli non operosus homo es.

Ad eundem.

Si prodesse meis nolis Tharsilis amicis
 Nec mihi (parce) tuâ nolo ego amicitia.

Sin fortasse uellâs nec possis par mihi causa ē
 Nam uolo: sed nequeo stare in amicitia.

Si te igit cupias uerum credamus amicum
 Effice quod dignû sit tua amicitia.

Hoc si nō præstas ualeas Tharsilias: amicum
 Qui uelit: & possit unius esse: uolo.

Ad eundem.

Gratia magna tua est papien. curitur ad te
 Totaq; in aduentu concita Sena tuo.

Qui populi plaus' tibi: quæ risere fenestraz
 Quam te conferta est prætereunte uia?

Vndiq; spectatum cultæ uenere puellæ
 Inq; tuos oculos tot coëct oculi. (dextræ

Verû ego dum lateri comes hæreor dextraz
 Iungitur: excepti spicula non oculos.

Ad eundem.

Apprensum dextra tecum uis ire per urbem
 Solus & e multis sum tibi sæpe comes.

Miratur uulgus tantû papien. honorem
 Possesq; me tecum maxime quæq; putat.

Fallit in causa est breuitas mea: magnus hîc
 Vt possis Comitem deligis exiguum.

Ad eundem.

Iam cur ita negligens kalendis

Et secors papien. exististi

Vt tantum abstulerint kalendæ amicum.

Quando illæ augurium ferunt kalendæ

Et totum ordine pollicentur annum

Iam toto dominus futuris anno.

Campanum eripuit: tuam fabellam

Vel solo tibi prandio Rauennas

Illi debeor ergo quicquid uocauit

Me iam papien. in kalendis.

Tu si uis tua iura uendicare

Consonde augurium: uacato nouis.

Ad eundem.

Nō mihi q; dederit natalia dona Rauennas

Sed quia non dederis expedit accipiam.

Ieiunus ieiuna tibi distabit Horus

Cum uacua est: nihilû siccilis olla sapit.

Nō est coena satis: poscunt prandia i mauult

Esuriens uenter roper: q; legere.

Ad eundem.

Iam tot me excludens aditu mensaq; diebus

Aulus es impranso dicere uade foras.

Scilicet hoc bellû est: æratq; ianu postes

Oblicit: & tristis srons odiosa minas.

Sum fateor uictus: castisq; exutus & armis

Ferre tua nequeo tæla: retorta manu.

Ergo ad te supplex fugio papien. & oro

Vivere da: aut pransum litius occidere.

Ante ouos oculos liceat mensamq; uenire

Illic seruato: aut perditos sed saturum.

De Bardulo.

In causa testem nora sibi Bardulus optat

Cur ita? non credit Bardulus ipse sibi.

Sed sapit: & merito testem petiti steger aures

Scit sibi non rectos Bardulus esse oculos.

Papien.

E iota Papien. urbe lectos

Conuiuas habet omnibus diebus

Et dat sercula mille: uina mille.

In die coronationis Pil.

Candida lux: faustusq; dies & reuius annus

Quo Pius imperii culmina cæpi: adeft

Nûc uirides lauri nitidû mihi limen opacê

Textaq; uirginea pendula ferta mann.

Quicquid habent colles: & prata uirêria florû

Spargat humis: aut cultos pēdeat ære lates

Surge age nocte uia medio q; silestis olym-

Cælestê cõpiens aurea luna crucê. (po

EPIGRAMMATVM

Ante oculos ponare meos: meliore uidēda
 Pare domus: illa nec uiolanda manu.
 Signa tuebuntur modici puertralla uatis
 Signa tuebuntur Piccolomina fores.
 Inuide quid spectas: lunana cornua sumi
 Principis: hic rerum significantur opes.
 Zonæ quinq; secāt orbē quiq; aurea lunæ
 Cornua uenturi signa fuere Pii.
 Cuius opes essent cœli: tum terræq; futuræ
 Quicquid & iussis gignitur æquonibus.
 Dii bene: cui tanta est faciendæ gratia linguae
 Tantaq; præstandis gloria muneribus.
 Cuius erunt animis rebus: seu pace gerendis:
 Seu bello: Rodericus postulat imperium.
 Tu noua lux redeas istos angenda p annos
 Cumane ut superes caniciem uetulae.
 Epithaphiū Calixti. iiii. p. Papien.
 Xatina me ciuem: Me clara Valentinia patrem
 Me quoq; Pontificē: maxima Roma tulit
 Calixtus dictus sum tertius: arma parati
 In turcos: cecit perſida turba cruci.
 Cardineo a nobis ornatus mūere: busto hoc
 Noſtra Rodericus condidit oſſa nepos.
 Viue deo plebs ſauſta dei: cœleſtia quæ re
 Vita hominis uapor ē: gloria noſtra cinis:
 Campanus Papien.
 Geſtus ueni complura negotia Romani.
 Octo dies iam ſunt: ægimus ecce nihil.
 Sic tuus interea Campanus ad oia mancus
 Deſit eſſe ſui iuris ut ante fuit.
 Non exaudiri: quanq; proclamati Apoſto
 Rumpitur (ut præſtet) uel tacuiſſe mihi.
 Nō uenit hora potens: uotoq; ſydera noſtra
 Fulgebunt illuc cum Papien. eris.
 Papien.
 Accitus neniſſe uenienti ſingula deſunt:
 Præſtet in ambiguo uiuere ut ante domi.
 Nō toga: nō pās: nō ordea: nō quoq; ſerui
 Suppetit: ut uiuam hæc oia habēda mihi.
 At tu fortunæ: cui pender ſarcina noſtræ
 Dū potes hoc oneris de me bēigna manu
 Papien.
 Quæro bibas toriens cœna Papien. in una
 Et rediuiua tibi ſuppetat unde ſitis.
 Inuenio cauſam: pleno lucanica uentre
 Ardet an in ſtomacho: nobilis eſca tuo.
 Grata etiam nobis ſapiūt lucanica: donat
 Qualia amatrici proxima terra Aquilæ.
 Hæc mihi donauit parē tibi tradere iuſſo
 Sunt tria: Luca dedit nomē & extra cibū.
 Falco meus: quē uos extitū fingitis: ad uos
 Cornatum: ut conſtet uiuere: cras ueniet
 Viuus: edax: facie tam lætus: poſſit ut uno
 Aſpectu uiuos redderet qui pereant.
 Falco quidem uiuit: uiuat cōpluribus annis

Malim ego uel de mei ſi optio fiat agi.
 Obuolutus luto.
 Forte per Exquilias ibam: ludoſq; Quiritū
 Spectare: ut mos eſt. ludna Roma tua.
 Sed cum cœnoſo tranſirem gutgitet tonus
 In terram lapſus uoluit & inglomeror.
 Pallia cingunt pedibus: deſurgere cœno
 Vix queoſic nobis ludrica Roma dedit.
 Incipio iā nūc Epigrammata ſcribere: ſed quæ
 Inſpirant ſordem nanbus atq; ſumum.
 Ad ſpectatores.
 Vana quid aſpicitis Romani ludrica Patres
 Et rentis totos (ſole calente) dies.
 Quā facile hoc ipſi ſupeſt qd ad oia tēpus
 Impendi poterat (non ſine laude) libris.
 Spectatis uentos: uulgiq; attenditis auras
 Quod ſacris nihil eſt: & petit atq; nihil.
 De Sulmona.
 Sim licet annoq; tot milibus incluta Sulmo
 Et pignorum gloria prima ſerat.
 Nil habui Quidio maius Naſone porta
 Solus iſ inenſas: uel mihi præſtat opes.
 Aetates abeunt labuntur regna: ſed unus
 Durat: & in precio eſt poſteritatis honor.
 Ad Mantuanum.
 Roma domos amplas: oīq; ex parte capaces
 Dat tibiſcur Agathæ teſta minora colis.
 An quia liber agnouiſſe oportet ſolitus
 Dantur & ad uotum quæq; petita tuum?
 An quia Romanæ fugiens contagia peſtis
 Infectos homines pemiciemq; cauſ?
 Conſiliū pulchrū eſt: modiciſ cōſiliter teſtis
 Qui uel in hic paruo corpore ſit modicus
 Magnū magna deceat habitare pēan? aplis
 Te deceat conſtet regula: ſitq; modus.
 Roma nihil Franciſce tuo ſert alm a galero
 Clarius: & maius te uidet ille nihil.
 De Tentoriis.
 Bellica ſigna ſumus cœlo ſpectantur aperto
 Inuitantq; omnes ſortia ad arma uiros.
 Haſtenus hæc certa ſemper ulſtitia laude
 Ut pacem ſeruent: & tuerantur habent.
 Pacis ut hæc dicas & belli ſigna uocari
 Vincere bella quēcūq; modopaſci alunt.
 Ad Pe. Cat. S. Sixti.
 Coſtilis auguſti fuerat per ſæcula Roma
 Nunc Sixti faciunt tempora marmoream
 Quantū Agrippa ſortis: Latio: cliuſq; ſcilinis
 Intra Vrben tantum nunc Petrus edificat
 Duxit aquas Agrippa: Petrus ſublimia tēgit
 Sydera: plus cœlū eſt iūgere q̄ ſit humum
 Par erat Auguſtū ſocerū uel Petrus haberet
 Vel Petrum Auguſti ſors dederit generū.
 Nam de marmorea: fieret nunc aurea Roma
 Aureaq; ex uero ſæcula noſtra forent.
 Et tamen

Et tamen iste nepos Sixti maiora perægit
 Et dedit augustinus quem dedit ille gener.
 Ergo animo imperiū constat in oī uinb' auri
 Plus habet in precio qui minus illud hēt.
 De seruo eligendo.

Scis mihi qua Polidore potes rōne placere
 Si quæ præscribam; præcipiamq; facis.
 Lex igitur sit prima: Fidem seruatū ideinde

A domini mundas rebus habeto manus.
 Odi mendacem non possum ferre proteruum
 Ne tu luforem crede placere mihi.

Odis qui nultum sese mihi lætatur: odi
 Alterius famam qui lacerando premit.
 Displicet indoctis nimis mihi displicet ille

Qui multo semper marmure iussa facit.
 Non est q; durum: nō est q; litis amantem
 Contactum non est inuidia q; amem.

Assentatorem non plane diligo: nec qui
 Desidia fuerit deditus atq; gula.
 Quis tulerit famulū dñi secreta uolentem

Scire: quis elatum multis loquūq; ferat.
 Fallacem fugio: ceu tartara: deniq; cultum
 Ingenuis hominem moribus esse uolo.

Ad ducem Urbini de aulais.
 Gallica spectamus crede fulgentia in auro
 Aulais in latas ordine passa domos.

Materia ē ad bellū Troianū: ardensq; rapina
 Et parisi& partē natus ad Hector opem.
 Quicqd tot pectus multos nequiere p' anos

Hoc uno poteras tu Federice die.
 Nā tot uicē urbes tot oppida capta repēre
 Ut dicas longo tempore capta Troia est.

Ad Cosmum Vrinum.
 Laudari uult Cosme Druas q; uoce tona
 Et Vaticanum compleat & Tyberim.

Milleq; inflectat discrima gutturis Echon
 Vocali ut cedat uincere posse sono.
 Magnum est: & dignū laudari: gloria sūma

Est Druadis: uicē Cosme Druas Assyrios
 Ad Cardinalem Papienū.
 Dum repetō quo te uidit Florentia uultu

Lætāq; ut aduentu facta sit illa tuo.
 Esse deos tecum uideo Papien. & una
 Ire tuum Charites ut comitentur iteri

Gratiā tanta tibi tantus fauor: agmine lōga
 Venit in occursum Tuscia tota uia.
 Nec sat erat spectasse semel: propter aīa uidet

Millia preuento terq; quaterq; loco.
 Cantabant iuuenes: cantabant quaq; puellæ
 Ipse tuis plenus laudibus ether erat.

Riserunt ualles ueniēti: Risit & Amus
 Factus ab aspectu gratior ille tuo.
 Mox ubi mar: mortæ portas irauimus urbis

Ere sonuit sub equi passibus ista silex.
 Occupat hic aditus: uitas perit ille fenestras
 Alter adit celsæ culmina sūma domus.

Compita plena uicis spectatibus atria plena
 Et quæ sublimi stant miniana trabe.

Certant studio ciues: ingentia missa
 Munera: plus laudis plura dedisse fuit.

Atq; uno tandem cōplectar ut omnia uerbo
 Præstitit hæc nihilo q̄ma Sena minus.

Quare ego te Tusci tanta est tibi grā gemis
 Non ciuem post hæc dixeris: sed dominū.
 Ad eundem.

Petrioli quæris quid morbis confetar unda
 Aestuat hic mediis: & sicut eger aquis.

Sæpe licet loti: semper Papien. olemus
 Sotdes Petrioli non lauat unda: facit.
 Ad eundem.

Campanū magno Papien. munere donas
 Quis ad titulos uix facies: meos.

Cocinea flauū ue togam donare licebat
 Mittis cetuleam: ceruleam capio.

Gallatū patria est: patris ego moribus utor
 Gallus cum desint gramina: ruspas humū

Campa. Iulio Pomponio.
 Campano fuisse deos: Cyrrhaq; puellas
 Iuli ais intonsa dum fuit ipse coma.

Mox ubi mitrato rasi cedere capilli
 Fugisse hunc musas: deseruisse deos.

Accipe quid contra dicat Campanus: & eius
 Si sapis exemplo: tu quoq; rade caput.

Dū sterile coheret Cythra: sicq; Aganippē
 Campanus sitit semper & elurrit.

At postq; diri cinxit caua tempora mitra
 Propulit ille sitim: propulit ille famem.

Raucus erat cū nudus erat Papien. amictus
 Syndone: cygneos extulit ore sonos.

Paupis extiterūt culices: rosā scopā: Maronis
 Diues adit Lybia: mæpama: regna: deos.

Culta uolat: tollitq; altis sup æthera pēnas:
 Serpit humi in tenui fordida musa toga.

Meonides uacuo cecinit Rania: uentre
 Bella satur Graios Dardaniosq; duces.

Et uinosus erat: nulli salincola uocem
 Fecit Pampinei palmitis alta Tuba est.

Cū quis hyperboreis caneret nū tybia festis
 Quæ reret: haud uites sunt Anacris ait.

Sūt bacchi crotalū: sūtq; pelyra: rīpana: coma
 Et cythara & tremula cymbala pulsa māu

Ipse etiam septem quæ cantat fistula nodis
 Vinoso primum cepit in Anthamyro.

Iulius ad potum frigidū stringitq; gelato
 Dente niui similem cū sis urget aquam.

Contemnunt musæ rodentē crustula: pheb⁹
 Spernit: & a tristi Pallas abit genio.

Caluus aricini sordent cui prandia porri
 Lætum nec bulbos ore obolente canit.

Nō saba duriciē stomacho faciat: cicer aut
 Nec uaria est ratio uicis & ingenii. (nux
 et

PIGRAMMATVM

Dulce canit qui dulce bibit: Pōponius unda
 Quā bibit & Scythica durior est hyeme.
 Campani ludunt uerfus: canentiq; locatur
 Ridet & in rosea cyclade Calliope.
 At bruna ferēte nates Pomponius horret
 Et cadit atronita frigida penna manu.
 Nec tū est q̄ quis sacri contemnat honorē
 Sacricoli magni sepe fuisse duces.
 Insula Triptolomū Cæteris tegit alma sacer
 Exriterat magni Cælar uterq; Iouis. (dos
 Sacraꝝ Niliaci Reges feceremec nūq;
 Hostia plebeia concidit ista manu.
 Varibus hæc eadē rō ē quæ regibꝫ: Orpheus
 Tradidit afflaris Orgia Menadibus.
 Et Linus & Mopsus: & qui cecinere deoꝝ
 Munera curarunt quos cecinere deos
 Diis igit chari uates: Cythæꝝ puellis
 Mitrati sū sūtiablicantiq; comam.
 Nulla fames: Similes regum lætissima uota
 Quos colit hæc reperet altera uita deos.

Ad Cardinalem Papiē.

Terga suilla sumus mēsam factura bibacem
 Mittimus octo: decem si licuisset erant.
 Sed longum Papiē. itens: graue pōdꝫ: & una
 Sarcina: de summa surripuere duo.
 Addidimus linguas: ne sit lucanica tanti
 Ut sitiam quotiens me tua coena uocat
 Sunt tibi pua domi: pēta forfarcimlar: lumbi
 Fumosis quicquid pender & in trabibus
 Salsa tuis post hæc dapibus lucanica cesset
 Perperuam faciat ne mihi salsa sitini.
 Exultat hæc tristes inter p̄cordia stāmas
 Veg; bibani semper: non bibo q̄ situo.

Ad eundem.

Rarius ut ueniam mensa lufurus herili
 Desidia: mecum ne Papiē. agas.
 Tincta pientini terrent me spicula Bacchi
 Hūc puto q̄ laphytas strauit i Euryomo.
 Fraude etiā mecum nō bello pugnar aperto:
 Os mulcens: nōs uulnerat ille pedes
 Neu fugiam repens blando p̄ mēbra uenēo
 Primum nodosus alligat articulos.
 Prædia cōuius capiat tua caillida mensa est
 Hæc ex Atrepedem facit Oedypodem.

Ad eundem.

Fronte supercilli: pleno rugisq; salutas
 Et refugo quali Bardulus est oculo.
 Nō sapis: exurgētiæ quog; cortina fronti
 Mulcēda est: mansam qua cupis esse: fera.
 Crede mihi: hoc torū tibi ludis: alea iacta est
 Robore si nequeas: par potero esse fuga.

Ad eundem.

Venatum ueniet meus Senef.
 Pransum non ueniet: crepare nō uult:
 Non sū prandia: sed concupationes
 Quæ te tam uaria parat culina

Incautos quotiens uocas amicos
 Hæc Syrenula dicit: hæc uideto.

Ad eundem.

Egrotare meus fertur Papiē. Adul
 Sciturus nū si iecur an stomachus.
 Neurū aiū: dormire ferū: nō cōuenit iquā
 Vt simul hic una dormiat & doleat
 Accusant ueruos: cōtractaq; nocte doloris
 Spiculas: dani cœlum suspicit & uigilar.
 Est medicia domi se claudere: tradere sōno
 Vt cœlum uiuere uideret & excubias.

Ad eundem.

Causa deos tenuit multis hæc una diebus
 Et tangunt potos iurgia sepe deos.
 Iupiter Ambrosiā uinū laudabat Iachus
 Nec cessit magno Bacchus ut ante Ioui.
 Sed tulit i calceē ihamyriū crathere salemū
 Vitæolo chyumi Phrygius pueroia laudat
 Quæ cū gustasset phrygius pueroia laudat
 Omnia: sed nihil hæc iquir ad Ambrosiā.
 Mittitis ad Tuscos qua læta Pientia colles
 Deꝝ pientino bina metreta uenit.
 Iupiter ut uidit fateatur utra: colore
 Vincimur Ambrosia non ita fulgeti ait.
 Gustat utrūq; puengustatū sorbet utrūq;
 Et mordent ait hæc dulcius ambrosia.
 Porrigit inde Iouimitatur Iupiten: & se
 Dānan: & ad Bacchū nō nego uincis: ait.
 Ergo Pientinū mittas Papiē. utrūq;
 Scire licet Bacchus uicerit unde Iouem.

Ad eundem.

Vis ut auos attauosq; canā geminūq; parētē
 Iactaq; fundata marmora prima domus.
 Addis ura reuera referā tua sacra iuuenta
 Et quæ natali fluxerit hora tuo.
 Quæ uolucres: & quot qua cœli pte uolarūt
 Et quos uagis: quas deditis lachrymas?
 Quo pede maremo primū te exemens aluo
 Primaq; gingiuis ubera adastra tuis.
 Qui fontes lauetis quibus tangētib; illos
 Et quis Iustali coluit ora sale.
 Cui primū risere oculis: quæ dentibus ortis
 Elca prius: quāto tempore māma data est
 O utinā hoc addas quotiens albulæ cascāi
 Illita nutrici quanta salua manu.
 Cum tū hæc pōscas una uis omnia noctes
 Nox una atnosam non capir histortiam.

Ad Gentilem.

Nūc Gentilis agitat il Tusca præsul in æde
 Fraudauit musas: cepit & esse miser.
 Campanus multo re stultior: oia prodit
 Pūstina: non illi est una relicta dies.
 Audire a gressibus: rucas dissolueret lites
 Cogitur: & labor est perdere quicquid agit.

Finis septimi libri.

IO. AN. CAMPANI POETAE CLARIS
SIMI ELEGIA RV M EPIGRAMMA
TV MQ VE LIBER OCTAVVS.
In reditu e Germania.

In quo Tridentinas Alpes &
Rethica saxa

I Nunq oculis posthac aspicien
da meis. (mania terga.

Accipe Campani sterilis Ger.

Accipe nudatas Barbata terra nares.
Ille dies ieteru qui te mihi forte uidentam
Offeretextremus sit mihi & ille dies.
Finibus Italiae primis extinguant & illic

Per latia condant frigida saxa manus.
Dicent Latia mihi uerba nouissima lingua

Et Latio qui sim carmine saxa notent.

At pia siqua manus collectis ossibus umam
Epigracensis coniciat ue pira.

Hoc pcon hoc caueat ne pars uel quātula nfi
Barbaricum tangat non bene lecta solum.

De eodem.

O quotiens dixi superi quibus oia parent
Et quibus ista mea est hostia saepe manu.

Reddite me Italiae: pri mag reponite terra:
Reddite me Italiae: Reddite me Italiae.

Nec quem uos Latis nasci uoluistis in oris
Viudelico extinguant fata pmanet gelu.

Ferre ego nec scœm stridenti lydere sanguis t
Aurino ulx nunc incipiente queo.

Nec refugos mores & grande sonaria uerba
Post ortum nunq sobna uerba diem.

Audiuere pœes superi: foelicibus oris
Iam seron A tergo barbata terra mihi est.

Nūc aperit cœlū inuē suauem Iupiter auram
Nunc diuū sedes panditur Italia.

Dii patrii saluete: manū date turba reuerso
Barbarico uates uester ab orbe redit.

Ite in complexum ueteres chariq sodales
Pro reditu dentur prospera thura meo.

Et petite hoc uitæ reliquum me uiuere dulci
Ausonia iubeant: Ausoniaq mori.

Ad Paulum .ii. de Catella

Zaccharina mihi nomē fuit alba Catella
Credebam Scythica uincere posse niuem.

Pontificis Pauli testis nutrita secundi
Digna cibo sacro digna factis domibus.

Huius ego curas Cauda gestuq leuabam
Læticiam pedibus auribus ore ferens.

Occubui senio nec me feruare cadentem
Christofoni Medice preluere manus.

Ille mihi qcquid potuit modo pstrinat me
Absumpsit fato plus operante dies.

Cætera cōcurrunt medicamina: tēpus & ani
Fomentum nullis artibus accipiant.

De Coramicibus.

Has uenus esse suas uoluit: senescere columbæ
Murmurq gurgitiūq oscula: se geminat.

Fecit idem tutur: nunc sic izata contumix
In turmam cunctæ nos coamus ait.

Quoq nugis cœcti marib⁹ nō abist iet ardor

Has tu Saturni dixeris: an Veneris?

Ad Papiesi.

Iane quid inflans? geminæ cui graria frontis
Vix tu quod retro est cernere & ante pores

At plus Maurus habet: oculis tñ ille duob⁹
Et terram & cœlos & retro & ante uidet.

Collū hēr in rotū: læua pspēdat ad arthron
Respicit a dextra per sua terga solum.

Maure nbi lano plus est tua gloria maior
Dexter geometra es: laeus est astrologus:

Nauita si has pelago captabit & auris
Dextra mare an fuisse: læua qd astra serāt

De Pientia.

Vrbs noua deq pio sortita Pientia nomen.
Salue. Dii aspiciant mœnia: Dii homines.

Atq: ædes saluete Pii fundatq: templa
Et sua siqua istis mœnibus umbra uaga ē.

Illu tu geniale solum: genialia testā:
Ille dedit nomen: sceptraq prima tibi.

Hinc mihi communi succent gloriā fato
Tug: Pio dederas ut foret ille mihi.

Quæ mihi nūc animo cōsurgūt gaudiūq te
Aspicio quanta est læntia & lachrymæ?

De pyns papalibus ad Car sancti Sixti.
Cortice nos quanq uincant phœcia poma

Quæq serunt orris crescere in heipendū
Nos multo meliora fumis: duramus in ānū

Nec brumæ gelidis ledimur a niuib⁹.
Est sapor Ambrosiæ: siccus qui stillat æoo

Rore: sauis multo dulcor hiba tois.
Cum nos gustasset papalia iusticia inquit

Hæc pira: & abstinuit non sua poma ratus.
Mutamus nomen: molumus petreia dici

Nomine sub tali candidiora fumus.
Ad beatū Petrum apostolum.

Ianitor alme Poli Clauis referatæ supermas
Inferasq: potens: utraq aperta uia est.

Quos placet & meriti ratio cōsentit ad astra
Erigis: & siquis displicet inde fugas.

Tu Malcum mucrone petis ne phidus aures
Ad moueat: quo sit omnis adempta salus.

Tu mare piscator super: istu uincula numpis
Ferreatu fundas Petre petram fidei.

Tu caput ecclesiæ: tu firme uicarie Christi
Hæc tibi perpetuo condita templa foue.

Inter & electos patres turbamq fidelem
Nunc Papiesi eat quod bene uertat iter.

Sic tibi sic sanctis placeat: Sic omnia fiant
Grata deo & matri speret ut ille deus.

Ad Papiesi.

Nō uenit ornatus phalæxis: nec aurea mandat
Frenu: nec est grandi corpore noster equ⁹.

Sed saltat flectit se in gyros: sicut ut eurus
Inq leui firmum corpore robur inest.

Collectis amissis: oculis uigilantibus aure
Exiguat: tetra fronte: ionante pede.

Quos uincit cursu cœnos imitante colores
Lustum ætas: patria bistonis: inde feror.

Tum mitis faciliq: manu: calcantibus asper
A domino ut dicas hæc didicisse suo.

et ii

PIGRAMMATVM

Parus equus: parus dñs: pletus uterq;
 Fortis uterq; habili gaudet uterq; manu.
 Odit uterq; graues stimulos infrenis uterq;
 Hoc distanti: Tardus dñs acer equus.
 Hunc tibi Campanus mittit Papien an tñq;
 Liberius donem: gratius accipias.
 Cœna fratris Petri Car. sci Xyfti.
 Mille trahis tecum comites altissime Princeps
 Continuaturq; omnis turba secunda uias.
 Vifq; parem cœnam: nō hospite ditior illo
 Cui breuior flexo poplite lectus erat
 Cum maiora tuis nunq; cōiuiua quifq;
 Viderit: & modica est Regia cœna tuæ.
 Accipe Campanus quantū nūc offerat: & te
 Inuitat: tamen hac conditione domi.
 Vis tibi quæ exacuat dentes lactuca priores
 Frænet & æstiu tempota solis. Eme.
 Vis quæ longa leui subnixa cucurbita filo
 Frondosa latitans arbore pendet. Eme.
 Vis etiā Syria ueniſt quæ pruna damasco
 Ausonia hæc iam dat fertilis arbor. Eme.
 Vis pepones dulcesq; uuas: & sole puſtas
 Flauasq; ut heſperidum poma ferunt. Eme.
 Vis gallina decem quæ nōdum fecerit oua
 Sed teneat primi pignora uentris. Eme.
 Vis uenerinorq; sacros det mēſa colūbos
 Non una hos paſſim dar tibi turris. Eme.
 Vis tibi ponatur crocea ficedula clune
 Et per dix qui ſit iam graue peſtus. Eme.
 Vis adſat & his Ales ignonia caudam
 Mortua quæ in gyru: coſtaq; uerſet. Eme.
 Seu leporē & ſtridis ſcendēte dētibz aprū
 Seu cerui cupias terga fugacis. Eme.
 Vis ueterē & ſolidā ſeu ſit lukanica patnam
 Eſt etiam uendat qui tibi ſumē. Eme.
 Vis quocq; quæ ueniunt ſexa bellaria mēſa
 Hæc puer ante fores currite clamat. Eme.
 Nō ſapiūt hæc nata ſolo ſmollia uina
 Sed peregrina placet inuenientur. Eme.
 Vis ſtipulam quæ primo ſocis exuſciter ignē
 Seu ſub equis ſtrator ſpargere poſſit. Eme.
 Deniq; aquā atq; ſalē mordax ſeu poſcis ace-
 Vilius aut aliud ſi tibi deſit. Eme. (tum
 Sic tibi morte tuo fiet lauiffima cœna
 Et quæcunq; petes cuncta dabunt. Eme.
 Dicce igit quid ſit diues cū pauperis ædes
 Intrat: cum donat uel tibi pauper. Emis.
 Epitaphium Iſpius Car. ſci Xyfti.
 Quiſquis iter facis hac noli cōtendere q ſim
 Noſtre breui nā tu matrem multa leges.
 Nomē erat Petrus: Minor ordo: Riaria ples
 Nutrierat Syrus quantus: & ipſe Ligur.
 Intentes animi: reſonans ſacundia: uultus
 Gratia: & ingenit maxima dexteras.
 Magnanimo cordi inatq; ad grandia mēti
 Vna ſuit ſemper gloria poſſe dare.
 Deſendi oppreſſos: muſas plargus amaui
 Publicus extremis Regibus hoſpes eram.
 Scire cupis quantus fuerim: diceſt: ut olim
 Pauperiem ſic nunc diuitias tuleram.

Expoſita inuidiæ fuerat mea uita: q eſſem
 Splēdidus: & poſſem tam ppe q cupeſem.
 Egi magnifice uitam: nec morte pudendum
 In uita princeps: ſanctus in interitu.
 Ad Cardinalē ſci Xyfti.
 Vnū Roma Petrū loquitur: mirat & unam
 Omnis & hunc unum prædicat Italia.
 Eſt ratio: hic unus Romā nūc ſubſtitit oēm
 Vnus & hic omnem ſuſtinet Italiam
 Ad Papien mortū proximū.
 Mors ſtetit añ fores digyros pſſura minaces
 Calua comā nigraſ horrida ſalce manus.
 Decedens triſti linguebant ſydera nocte
 Campani ſtygias umbra petebat aquas.
 Phœb' a deſt muſæq; ſimul mortēq; repellūt
 Et clamant nihil hic impia iuris habes.
 Campanum tenuit Papien: nūc habet illam
 Petrus: ſub Petri nomine tutus agit.
 Ceſſit & audito Petri quæ noie: nobis
 Patcere uoluerat ſcæuæ: ppercit herō.
 Nil ueteri Papien habes de iura Poeta
 Sub maiore tuus ruminat ſacre ſacit.
 Ad Car. ſci Xyfti de cōditis Fulginatib⁹
 Donata munta ſumus: nūc: metire ꝑcamur
 Nō pōdus: multa hic nō Petre magna dam⁹
 Si repures quot nos ſumus nō quita: uidebis
 A quoq; maius uix potuiſſe dari.
 Parua qdē: nō pauca tñ i q princeps dignū eſt
 Maxima largiri: tam minima accipere.
 Oſto licet ſcombris ueniam⁹ at ordine: nūq;
 Vigiñti poterunt enumerare dies.
 Immenſum quanq; munus ſidiffimus in te
 Maiores animos qui tibi mittit habet.
 Ad eundem.
 Nō ego ad augutū prima hæc tibi munera
 Nā ſtatui tecū nō dareſſe capere. (mitto
 Cum totum afficias donis i gentibus orbem
 Et capiat larga ſcmina utq; manu.
 Eſſe tui poterit qui det detractor honoris
 Hic tibi qui capiet gloria maior erit.
 Sin ſacere augurū iubeas: ſic auguror: ut tu
 Me donis: ego te uerſibus accumulem.
 Tuq; meo celebrer ſias Petre maxime cantu
 Muneribus ſiam clars & ipſe tuis.
 Ergo prima cū dem nūc munera: Teſtor
 Nō prima hæc tecum: ſola ſed eſſe uolo.
 Ad eundem.
 Petrus ad Igouloſclari Ducis atria uenit
 Deſuerat titulis hoc Federice tuis.
 Par animus: par ingenui: par gloria rerum
 Quas tu olim bello: nūc gerit ille domi.
 Cōueniūt etiā quos parua ſauenta mittit
 Peſaurumq; potens: Arimūmque duces.
 Aut hic Italia: magnis de rebus agetur
 Aut hæc cū rerum ſumma uidere Petrum
 Ad eundem.
 Promittis poſt qnq; dies Petre magne redire
 Aut etiam poſt ſex: & redis ante duos.
 Surgere poſt ortum ſolis te dicis eol
 Et tota nunq; nocte remittis iter.

Sic & claro sole: nigris & noctibus usus
 Quinq; dies qui sint: tu facis esse duos.
 Munera quæ exalto spondes te mense datæ
 Aut anno toto: mox brevis hora dabit.
 Vos igit sperare fidem: & præstare vicissim
 Quæ spòdet Augustus post facere ante facit.
 Ad eundem.
 Cœstilis Augusti fuerat per sæcula Roma
 Nunc Sixti faciunt tempora marmorea.
 Quàrū Agrippa foris Latio cliuissq; Sabinis
 Intra urbem tantum nunc Petrus edificat
 Duxit aquas Agrippæ Petrus sublimia tægit
 Sydera: plus cœlū est iugere q̃ sit humū.
 Par erat Augustū sacerū uel Petrus haberet
 Vel Petrum Augustus fors dedit generū
 Nam de marmorea fieret nunc aurea Roma
 Aureaq; ex uero sæcula nostra forent.
 Et tamen iste nepos Sixti maiora perægit
 Et dedit: Augusti q̃ dedit ille gener.
 Ergo animo imperiū cōstat nō uiribus: auri
 Plus habet: i precio qui minus illud habet
 Ad eundem.
 Edificat cœlo non terris Petrus: & illic
 Vicinos merito querit habere deos.
 An potius solis hæc Regibus atria sunt
 Par sit: hic illis hospes & hospitium.
 Terra satis non est nate ad cœlestia menti
 Petri animos tellus non capit: astra petit.
 Ad eundem.
 Tres alii menses nō sunt satis Ire per omnem
 Italiam: hanc Petrus quinq; diebus obit.
 Aur uolat & celeres gestat sub corpe pēnas
 Illius aur animo exigua Italia est.
 Vix transisse Padū hūc i subria regna putatū
 Cum uenit in certam non iit an rediit.
 Pella fuitum Roma sui perniciæ facta
 Principis: ad cœlo tollit: iste uolat.
 Ad eundem.
 Ire comes nuper sera iam luce uolebam
 Perq; diem & tenebras te Tuder usq; seq
 Sūmis iter prope: similēq; p omnia uento
 Noui eques assequi: nō pedes ullus equū.
 Pegasus hic aliter simili fuit ille uolatu
 Candidus hic totus pegasus albus erat.
 Ille Iouis magni uacuo tulit ære natum
 Hic te quo nihil est maius in orbe uehit.
 An puto Achilleæ uenit de stirpe Thyellæ
 Et cephymæ uacui præterit ille patrem.
 Destitui: nec te dextra contingere possum
 Nec tibi consueto dicere more uale.
 Ne sequari causā uel cursus tu: aura uideris
 Nec satis est tecum currere Petre: uolas.
 Ad eundem: de mulo paruo donato.
 Exiguus quanq̃ sum corpore: uiribus acer
 Imponi iubeas pondo trecenta feram.

Perq; scalas certo scandens penetralia passū
 Ad lædum potero principis ire mei.
 At tu cuius onus totus nunc creditur orbis
 Me cape: paruo gloria magna nenit.
 Paruus cōparū q̃ mittit gloriā magnos
 Reddere iam me: q̃ qui tibi nūit erit.
 Hæc maris hæc tetæ: Iouis est miracula sum
 Cū facit & paruis gaudia: & ima leuat. (mi
 Ad eundem Elegia.
 Definite exturnæ gentes & barbara regna
 Iactare ausonium iam petisse decus.
 Neu lege quisq; es præfix miracula famæ
 Nil opus audiri est inclyta facta uides
 Restituit niagnā sic Petre Rianæ Romam.
 Ut ueteres frustra iam memoremus auos.
 Nunc uada Velitras supare Sabatia possunt
 Et Latii uincit Cæsar is astra lingua.
 Hercules ara fuit Varo cōiuncta Monecho
 Vna Sabatinis notior ara uadis.
 Hic deus appendi Ligurū pia dona inebat
 Et responsa tremens inde ferebat anus.
 Hic cecinit quondā Ligurū de gente futurū
 Qui regat Ausonidas altæq; regna uirū.
 Priscæq; q̃ reuocet ueteres ad læta Quirites
 Romanūq; petat Volsco ut ante forum.
 Et maiora cauo resonent cerramina campo
 Et celebrer fiat q̃ fuit ante Tybris.
 Nō alium q̃ te cecinit de rupe Monechus:
 Mm q̃ sacerdoti ius habet ille deus.
 Te Ligurum de gente satius: te regna salutat
 Omnia tu Ausonidum Latūq; decus.
 Arbor ut in sterili quis sit nobilis agro
 Serpit humiū pingui crescit ad astra solo.
 Sic tua dū latuit Ligurū p littora uitrus
 Pressa fuit Romā cum uenit alta parei.
 Tu facis ut redeant ueteris spectacula Cyrci
 Curtat & ad ludos nūc quoq; Roma suos
 Proxima curreat puero comitante Sabina
 Quæ Latium pereret longius osca fuit.
 Nūc tibi festinat Scythico spectator ab axe
 Quasq; ibi nō uidit: hic stupet ille feras.
 Quæ fuerat Tuscus sulua miratus harēna
 Spectatum extremo Cantaber orbe uenit
 Adde animū mite: natāq; ad munera dextrā
 Et subitam si qui forte preman opem.
 Nō aut incumbis: grādes facturus aceros
 Sed large possis ut dare quæris opes.
 In cœnasq; uocas Reges: donant amici
 Per largas populum pascis ut ante dapes
 Attonitiq; facis referant tua prandia Gallis
 Imperiū & dicar nūc quoq; Roma tuū ē.
 A Ioue demissus terris ne Roma careret
 Cæsareisq; animis: Cæsareaq; manu.
 Roma tibi aclamat: surge hic mea mūsa ca
 Ingētes aios pectora & alta uini. (namus
 ec iii

Roma tibi acclamat totus te noſat orbis
Famaq; iam toto latior orbe tua eſt.
Ad Nili uenit illa caput: Tanaymq; niuofum
Exremū & Gangem: auriferūq; Tagum.
Et terras egreſſa omnes uictoriaq; cœlo
Fulmineum iam iam contigit illa Ionem
Cūq; homines uincas: unus pores eſſe deoꝝ
Nam magnos fecit gloria ſola deos.
Sola colit Ogigiūq; patrē: magnūq; tonantē
Et cui mille aras bellica parua dedit.
Narus eſt ad rerum curas hominūq; ſalutem
Curaq; celeſtes hæc decet una duos.
Nec deus eſt aliud præter clæmentia facta
Eſt deus id: numen q; benefecit habet.
Ad eundem.
Purpurei qui te donauit honore Galeri
Et capiti impoſuit præmia digna tuo.
Teq; animūq; tuū: generoſaq; pectora notat
Rebus ut expertis grandibus eſſe patem.
Omnia ſi tentes: præſtabis & omnia tantū
Conſilio ingenio: uiribus arte uales.
Ardua tu quis & dura negotia tractes
Re tibi pro minima maxima quæq; patas
Deſendis quoq; uirtus oppreſſa laborat
Inq; tuo dormit Roma quieta ſinu.
Nauta bon' moro nullo timet æquore ſtu.
Aduerſoſq; iſert lintea fræna mari. (ſtus
Lora & eques cohibet laxatq; moderatæ equū.
Incitari: & ſi qua eſt obuia ſoſſa tenet. (q
Sic tu quæ Romæ uexare pericula poſſunt
Ante uides q; quis cogitet: ante cauēs.
Nil potuit maius: nec Roma uidere: nec oīs
Curia q; frontis præmia honora tuæ.
Te genus & mores: te frons comēdat amica
Inq; oculis quædam gratia mita tuis.
Si domi pagis cauſas: ſeu tēpla frequentas
Ite p Apnici ſeu Latii arua placet.
Semp agis lætus ſemp iocundus haberiſ.
Te uilo gaudent atriæ: templæ: fora.
Inuidiæ nihil eſt niſi quoꝝ pectora liuor
Vt rex occulta ſtant nigra corda face.
Quiſq; te aut odit: aut non tibi multa ꝑcat
Humanus non eſt: reſibit ille fetas.
Ad ſe ipſum.
Dulces uerſiculi mei iocūq;
Tandem impoſitare iam modum ſabelliſ
Aetas admonet id: ſeu uera nugæ
Explodit loue nata: colligitq;
Seſe tota ſibi ſoro nec aures
Infanti ſtudet occupare uulgi.
Nec raucum amplius exit in theatrum
Iam poſtrema dieſ recogitanda
Ad quam currimus: & locanda cœlo.
Spes eſt noſtra. nihil perenne terris:
Cœliſ omnia iam receſſit una

Dum uos alloquor & perſuiſt hora.
Sub lunæ nihil orbem non caducum
Non unum arq; fluens & inquietum
Supra qua reretem uides olympum
Conſtant omnia non ſenectæ canoſ
Spargit uertice. non cauata ſulcat
Rugis tempora: uomeremq; toto
Ducit corpore: Surſipiq; uires
Occulta quottidie manū nec aures
Surdas obſtruit: iſcitq; dentes
Nec talis oculos licuit minuiſ
An ſe pallata prouocare Aragneſ.
Ad Regem Ferdinandum.
Belloꝝ fulmen: peſent cui dextera regnum
Et uirtus: nulli cedere: cuncta pati.
Per medios hoſtes gladio ꝑcinctus & haſta
Rumpere ui latam ferro aperire uiam.
Gloria prima tua ē quātū uicticibus armis
Quantum pugnaci ſtes uiolentus equo.
Altera nō minor eſt noſtræ cōiuncta ſaluti
Quod tu tara ſoles reddere cuiq; ſua.
Vt cuni murieris regnum ſœlicibus armis
Illud idem tutum legibus eſſe uelliſ
Tum paciſ: qua tu ſœliciter oia uertens
Auctoſ conſilio prouide cuncta geris.
Laudibus accedit laus altera: mœnibus urbē
Inſtruiſ: & regnū eſt cernere Parthenopē.
Tot caſtra aut pelago: media aut ſurgētia ter
Vt regū dicas regia Parthenope eſt. (ta
Tum uirtus diuina tibi eſt: namq; oſa firmo
Nexu conferuas officiūq; colis
Quoſ nbi deuinxit res aut fortuna: penſi
Nunq; dediciſ continuare fide.
Semper amicus erit: ſemp tua gratia durat
Qui tibi amicus erit: ſemper amicus erit.
Ferdinande alii Reges & regna fuerunt
Nemo tū qui ſic regna tenebierit.
Inuictuſ belloſi uſuſq; in pace triumphas
Armis: conſilio: milite: rebus: equis.
Dii tibi ꝑpetuent regnū: ꝑignora ſeruent
Sanguis Aragoniꝝ quolibet orbe regan
Duci Calabriæ.
Nūc Alſonſe meis faueas dux inclyte notis
Non obſcura tibi gloria fautus ero.
Quid reſerā quæ riſ: nō eſt dare præmia iſgi
At mea ſi quid habet uena perennis erit.
Gloria ſola poteſt factis extendere uitam
Et ſpatii metas uincere fama ſui.
Occidit imperiū: labuntur regna: cadentq;
Omnia: ſola diu uiuere fama poteſt.
Fama tū nulla eſt homini: nec gloria maior
Præſidio multoſ q; releuare ſuo.
Regibꝝ hoc ꝑꝑriū ē: hæc ſūma ſi principe uit
Hoc opus ē ſuperū cætera ꝑſtar hō. (tuſ
Sic Alſonſe tuo quo nil nult altiuſ orbis
Illuſtr

Illuſtri ſies nomine maior auo.
 Cūq; alios poſſis primos extollere debes
 Commendant regni quos nbi iuta tul.
 Terra rogata qd eſſet & unde q; inſita tarde
 Nataq; per ſeſe creſceret herba cito.
 Reſpondit facilis mater predura nouerca
 Largus hæcmodice præbet at illa cibū.
 Iure igitur merito debes Alſonſe iuare
 Et dare quo poſſint cteſcere ad alta tuis.
 Dño Ioāni Car. de Aragonia.
 Splendor Aragoniæ ſtipis Regūq; Ioānes
 Cui natura dedit p̄diga quicquid habet.
 Illa tibi ingenium uirtus & aurea dona
 Non ferro aut igni depenitura dedit.
 Illa tibi placido ſanctus in pectore mores
 Vnde amor & ſtudium naſci unde fides
 Illa etiam uultus & lætæ gaudia formæ
 Quale aurum docilis dextera iunxit ebur
 Omnia uirtuti cedunt ſuit Hercules illa
 Dux ad tartareum tendere poſſe uias.
 Illa Ioual ad celum ſublimiaq; aſtra beatis
 Omnibus ut dicas unica fecit iter.
 Contemnit ferrū flammæq; incendia ridet
 Digna olim clariſ Regibus illa fuit.
 Hanc tu uel teneris Princeps cōplexus ab ānis
 Ipſius æterno manere uiuus eris.
 Eripit hæc hōi mortem prædutaq; ſoluit
 Fata licet uitam longius ire tuam.
 Regū antos hæc ſola decet ſtat ſola decorū
 Hortatrix monitis huius iniqua fugis.
 Et ſequeris laudem nūq; moriturus habebis
 Poſt mortem nō meū quod dare ſama pōt
 Dñi Regem ſtatueret ilocūq; dedere priorem
 Cū loquimur Regem dicimus eſſe deum
 Nāq; deus totum regit orbē legibus æquis
 Regis erit partes quæq; tenere ſuas.
 Cōmiſſos homines ſeruare & cernere qui ſint
 Digni luce alios cogere digna pati.
 Deniq; & hoc uſq; & primū & ſup ola ſacſū
 Virtus ſola facit & benefacta deos.
 Ad Cardinalem Græcum Nicenū.
 Cut nunc Beſarion cum torus fluctuat orbis
 Auxilium toto poſcitur orbe tuum?
 Gallia te abſentem uotis: Hiſpania uotiſ
 Vtraq; nī accurras interitura uocat.
 Teq; etiam q̄ late patet Germania poſcit
 Vtq; alium imploret Græcia tota ſouem.
 Te ſolū atq; unā inſclaman Europa requirit
 Te Lybie & qua ſol datq; negatq; diem.
 Parte alia ſupplex: m̄aibusq; ad iſydera iūctis
 Ne ſe deſituras inclita Roma petir.
 Italiæq; urbes omnes atq; oppida & agri
 Vt ſecum maneat & tueate rogant.
 Pectore inuium claſſes atq; arma ſagaci
 Et quicquid Turcū uincere poſſit habes.

Tu modo per notos ſoluās pia lintea cūſus
 Ardua adire tuū eſt: uincere dura tuū eſt.
 Cū tu quid facies ſacunda reſolueris ora
 Vel Scythica in noſtra ſaxa mouebis opē
 Beſarion nam dura poteſt & fortia iolus
 Flectere: & eloquio uincere & ingenio.
 Ad filium ducis Vrbaniſ
 Præclari generis ſpes unica: terra parentis
 Effigies: ſanctis moribus auſte puer.
 Scis ſcelix: Reſeras Guido Feltrēſia geſta
 Et ſupes omnes quos memoramus auos.
 Auſpiciſq; tuis creſcat domus iclyta: in oēs
 Vt pateatq; aliis continuando fidem.
 Ad Antonium Feltrēſem.
 Antoni Feltrēſis æquum tua gloria prima
 Flectere ut in gyros præcipitante noto.
 Vt ſolet ætæo correptus turbine uentris
 In partes omnes hoc peragente manu.
 Altera ſed uirtus: pugnaci aſſiſtere patri
 Illius æquato currere in arma gradu.
 Dii faxint tam ſis ſcelix: ſic numina præſtent
 Inuiſtum exhibeas ut ſuit ipſe ducem.
 Ad filium domini de Camerino.
 Cæſar Varani proles uetiſſima loli
 Nomen ut eſt etiam ſi tibi ſama patris.
 Ingenio præſtes: præſtes & ſorbis armis
 Mille acies una ſint tibi pompa die.
 Sis uerus: canāq; fidem ſeruabis amicis:
 De te nemo queat Cæſare iure queri.
 Prima ſuit magno uirtus in Cæſare: bellis
 Pugnare: ac uirtus altera pura fides.
 Ingeni laus eſt hic tertia: iſi hæc mihi pſtes
 Tum uero haud ſicro noīe Cæſar eris.
 Ad Coſumum.
 Quæ te tangere phœce quæ mouere
 Tandem: thura queant ſlicebit unq;
 Tam longo ſemel: excitare lecto
 Vitæ dimidium meæ nec atra
 Siccum ſtringere pelle Saluiatum:
 Aſſer iam: aſſer opem: ſines petite
 Vatis delicias ſimulq; uarem.
 Si neſcis claua ſuperbæ lauro:
 Non unus tibi phœbe nanc peribit:
 Vno nam duo concidemus ictus
 Vna qui duo fluctuamus unda
 Quod fertur pilade fuiſſe herofteſ
 Quinq; una penere deligatum
 Tema ſub ſtyge cerberum: cæthena
 Hoc ipſum iuncteſ: eritq; ſemper
 Aeterna mihi lege Saluiatus
 Annos ille meos: meamq; fortem
 Viuenti quid habet futuri Apollo
 Quod tristiſ nequeat rogus uorare:
 Nec totum cims auſerat poetam
 Mellito mihi dulcior liquore

EPIGRAMMATVM

Romæ Cosme decus: quid obgelata
Extra mitis aqua misouendis igni est
Qui sudat medio tremens Decembris
Si potui dare Cosme mi nolebas
Misses Iouis amphoram ministra.

Ad Protonotarium Vrsinum.

Aurum dum poscit mensa Binellus aperta
Per totum auditur gartulitate forum.
Huic loquissuocat hūc aliū de more saluta:
Poscit ab hoc teperi: clamat: mora tonat
Mox ubi decoxit: uulgoq; reposcit aurum
Ne reddat uoluit pedorene ne neget.
Mentitus casum fit mutus: mensibus octo
Nil loquitur: dum quis exigit ipse tacet.
Non negat est uetusne cogas nulla fatetur
Nec uult Binellus fallere nec luere.

Et sapit & uere est Binellus: binus in uno est
Debitor est mutus: Creditor ē trachalus.

Ad Epidaurum.

Per numen rogo te patris tuumq;
Accurras Epidauræ Saluator:
Et quotquot potes experire succos
Reddas incolumem sibi mihiq;
Et reddas cito phœbe Saluatorum
Qui uita mihi charior bimestri
Assidens iacet: & suatq; lecto:
Et diis tetigit fores: pedemq;
Ad nos rettulit: impioq; nianes
Expiauit: Stygio lacu natantes.
Nobiscum maneat: diuq; uiuat
Campanoq; suo suatq; matri
Et rans quoq; fratribus superstes.

Ad Xantum.

Deposcit uacuum Thalia pectus
Et curas fugit ociosa Chio
Verum aures mihi centies flagellat
Hora qualibet ille postulator:
Atq; illa una datur quietis labori
Si quando uigilo ad tuam lucernam.

Protonotario Vrbī.

Cātu adeo musæ gaudet: & gaudet Apollo
Ut uideat quonens: audio plectra moni.

Ad Gnsū.

Grise meos primus quantū memini iter ami
Cui ab ore uenit uetus & aura bonis (cos
An dum turbati sedasti principis iram
Qui nunq; irasci non ratione solet.
Sic ego uel summo digito apponere cœlo

Et magnū potui confodere ense Iouē.
Vsq; adeo demens sensu delectus ab omni
Quam mallem penamq; caruisse manu.
Sed satis hoc fuerit læsus si Iupiter esset
Errat quemq; poenituisse sui.

Pœnitet & deploro miser mea fata Tiferni
Spesq; mihi uenæ principis una datur.

Ad Quarq; alium.

Quatquali solus quē tu mireris in urbe est
Cætera nam populus turba relinque alios
Hic sapit: hic quātus quisq; ē diducit: hic se
Metitudoctos hic bene doctus amat.
Contemnit quæ sunt fortunæ: præmia soli
Virtuti censest danda beatus homo est.
Huic ego cœlestes humilis pœor otidie ducet
Ad uitæ spatium crescat ut ille meæ.
Dii sibi dēt comitē Falconē & me quoq; mil
Charius: Antiqua rictus uterq; fide. (hic
Epithaphium.

Iuncta uiro cōiunx septē Catherina pannoſ
Sex illi natos: pigora chara dedi.
Donbus eximils quantum fuit altera nulla
Sed satum non est uincere cuncta rapit.
Sic quæcūq; uenit rebus mortalibus hora
Esse potest nobis ultima: Vita fuga est.

Ad Gnsū.

Grise uales an nō: nūquid tua prospera uota
Fluctuant: an tumido nostra catina man?
It mea cymba notis inſidē: tam nauigo: scēlix
Quam uenit ad cursus aura secunda tuos.

Ad Stacolum.

Stacole cul superi cedūn: & gratia tanta est.
Quāta solet medio cum sedet orbe Ioui.
O ego si possem tecum concurrere bello
Figeret uel molli spicula dura pede.
Sed penit tempus: & nos cum tempore uita
Cum magis est læta sub pede lapsa fugit.

Ad Xantum Cerasium.

Xāste qđ urbe facis? quæ grā: cōmoda qđ sūt
Quarquali quæ fors: non tibi nota mei.
Ne deus antiquo pspexit numine: quicquid
Opto: meis uons dant Papien. opes.
Nup ab Hetrascis mi sit mihi prouidus auri
Quantū opus: & quot nūc uota suere mea
Sic debent esse dominis: sic dñorum serui.

Finis octauī libri & ultimi.

CIn epistolis & Campani uita cōplura sunt epigrammata quæ hoc uolamie nō sunt impres-
sa Illa legas Nam spero fore ut cū hæc tibi placuerint illa multo delectabiliora esse fateare.
Næc nup inuenta non passus sum uel fœda alionannum in altero te desiderare.

Sub insigni Cat. sci Xysti Fulginez.

Riarium insigne.

Aurea signa sumus partim cœlestia: partim
In medio floret nobilis orbe rosa.
Cœlū aionaurū uires rosa florida mōstrat
Consilia hæc unus omnia Petrus habet.

DE MISERIA

Vade qua semper populi uagantur
Qua manu rariis capiunt ab altis
Qua nothus spirat tenui susutro
Vellera leres.
Vade per sylvas Arabum beatas
Qui uident phœbum gelidas ad arthos
Quis bis æstatem totiensq; brumam
Exhibet annus.
Aut agros Nili madidos calentis
Fer gradum ad superos zephyri uolatus
Quære per torum studiosus orbem
Diue tridente.

Tu genus nullum reperis sub ipso
Syderum lapsus in senus poëris
Vilius facis nihil est Canonicis
Tempore nostro.
Quid manum prodest ferule minantis
Tot pati penas teneris sub annis
Et sequi sœtu Sanium bicorni.
Dragmate Callem.

Quid iuuat longas uigilate noctes
Igne secerni Borea furenti
Ducere & moesta iuuenilis æul
Tempus in umbra.

Scribimus longos ueterum triumphos
Consulum fauces Equitumq; pugnas
Carpimus luxum pariter docemus
Dogmata uitæ

Uisit Argos dominus Catinæ
Hætoris uiuit domitor superbus
Uisit Adæx superatorem arcis
Carmine Minos:

Philidis trista lachrymantis umbra
Pitaniū Thibes miserum clauantis
Et piæ daturum Alcyonis amorem
Carmina seruant.

Liberatorem patriæ Camillum
Qui Numantinos Numidasq; uicis
Quinq; Cymbroꝝ domuit feroces
Milite tutmas.

Carmen euerfas Babylonis aces
Illi muros Tytiæq; thebes
Alteram Thebem penitus ruentem
Stare cogit.

Nemo tam clato genitus parente
Nemo tam clara probitate fultus
Mox edax quem non perimat uetustas
Vare remoro.

Sed suum nunq; pretium laboris
Sentiant Vales alios & aium
Vestit & gemmæ misens poëtis
Trita lacerna est.

Pictor ex pictæ precio figuræ
De turba uiuit tubicen canora
Pascit omnes ars sua sola damno
Musa poëtæ.

Iam palus tristes retinens harenas
Est ubi fontes fuerant Medusæ
Iam ruit rāpes tibi sacra quondam
Mitis Apollo.

O duxces magni ingenuiq; reges
Imperatores equitesq; clari
O boni damnosam Heliconis omnes
Flectæ ruinam.

Recte admonuisti Campane
Nec sero fortasse.

Ergo si misera est Vatum fortuna: Valere
Vos mea Pyretides ad fora regredior.
Iam satis adulterum steriles sat uerba dedistis
Vtiliora fori iurgia tristis erunt.

Exercete dolos scruasq; inuendite lites
Ad uestrū redeo pessima turba forum.
MICHAELIS.

CRecte uiuendo neminem metuas.
Nō cōficta dom' i ueterū sed sanguine nobis
Proditæ Fernigenis: magni monimenta deco-
Ardētes pferit nigro de turre lacerto (ns
Lychos: & clara testatur proelia luce
Partaq; de cæcis sæuo tam splendida bello
Hostibus in cūcta penetratuit gloria genrem.
Stemata sed pereunt & lōgi sanguinis ordo.
Nobilitas diuturna facit quā uiuida uirtus.

CBernardini Vercellensis iussu domi
ni Andreæ Torrefano de Assula.

Registrum huius operis.

		tis spe. nunc esse coniunctus	I	atum Giliū uisa sunt.
		3	Campanus properassent.	Ff
		OLA	Campanus	Citium domos
		nis antonii	Campanus	opus uerbis
		ita ut quas	k	derinīs
		ōia illa	clarissimas	misit. Brachius
		nis antonii	suspecte sunt	Gg
		tus atq;	Campanus	IOannis antonii
		in omni	L	militres potuisset
		nagis	Pater mi	reliquo ornatu
Domitius	inaccessa	D	nam proficiscar	hostē. Saninites
d	curua in terram	uiderentur	rentur &	Hh
IOannis anto.	bota nialorum	Campanus	M	IOannis antonii
IOannis anto.	m	dantea tota	MICHAEL	esse qui Citium
rationem	Itaq; audiuius	Campanus	Pii. ii. ponti.	uirtus. Scandit
mur omnia	ta in cognitione	E	quo metu	trepidasset. Hæc
e	uero quum	Quod tu	amnen peruenit	primum in.
tam & ætatem	mana non	Itaq; quod	Aa	aa
deos si aurum	n	nihil sit in	Oppidorum	potētia deterrita
Andrates ad	cæteris uniuersis	imperio ut tu	Bb	illud uestrum
mēter dehortat	mitissime dicā	F	Annistini pusino	bb
f	damus: donec	quā non habui	IOannis anto.	IOannis antonii
tur. Cur ita	Coloniam	Campanus	ocio turpius	Qui pecus
petita gratitudo	o	habiturus sim	tuum hostem	Mille dedit
dixissetq; Crator	dicendi initium	ut non parati	Cc	Si canant
ditus deiecta	tes: summig;	G	fuga delati	cc
g	unde sibi	Campanus	Constat enim	Ignibus ille
ciosius &	tur humanitatis	salute sunt	tabat non posse	Sed quia fatalē
beri: defendere	p	Campanus	castris milia	Vt tener infirm a
loris q; in	potuit esse	Aristotelis	Dd	Cumq; tibi
lacio tibi	trix inuigilauit	H	hostem; seditio	dd
h	quandam	Domitium meū	prædicio erant	Obstrept
spatio distantia;	IOannis antonii	erit breui	iter atq; aditus	Hocq; deo
pisces nequa;	desseualeietq;	qui nos in	inuasurum	Car. Spo.
ptim pomiferis	A	postulauit.	Ee	ec
non esset	LECTOR. seu	Quinterni. xxx.	recusare eam	Et tamen
			sic præteritam	IOannis antonii
				Sic & claro

Impressum Venetiis per Bernardinum Vercellensem iussu
domini Andreæ Torrefano de Assula.

